

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01567166 2

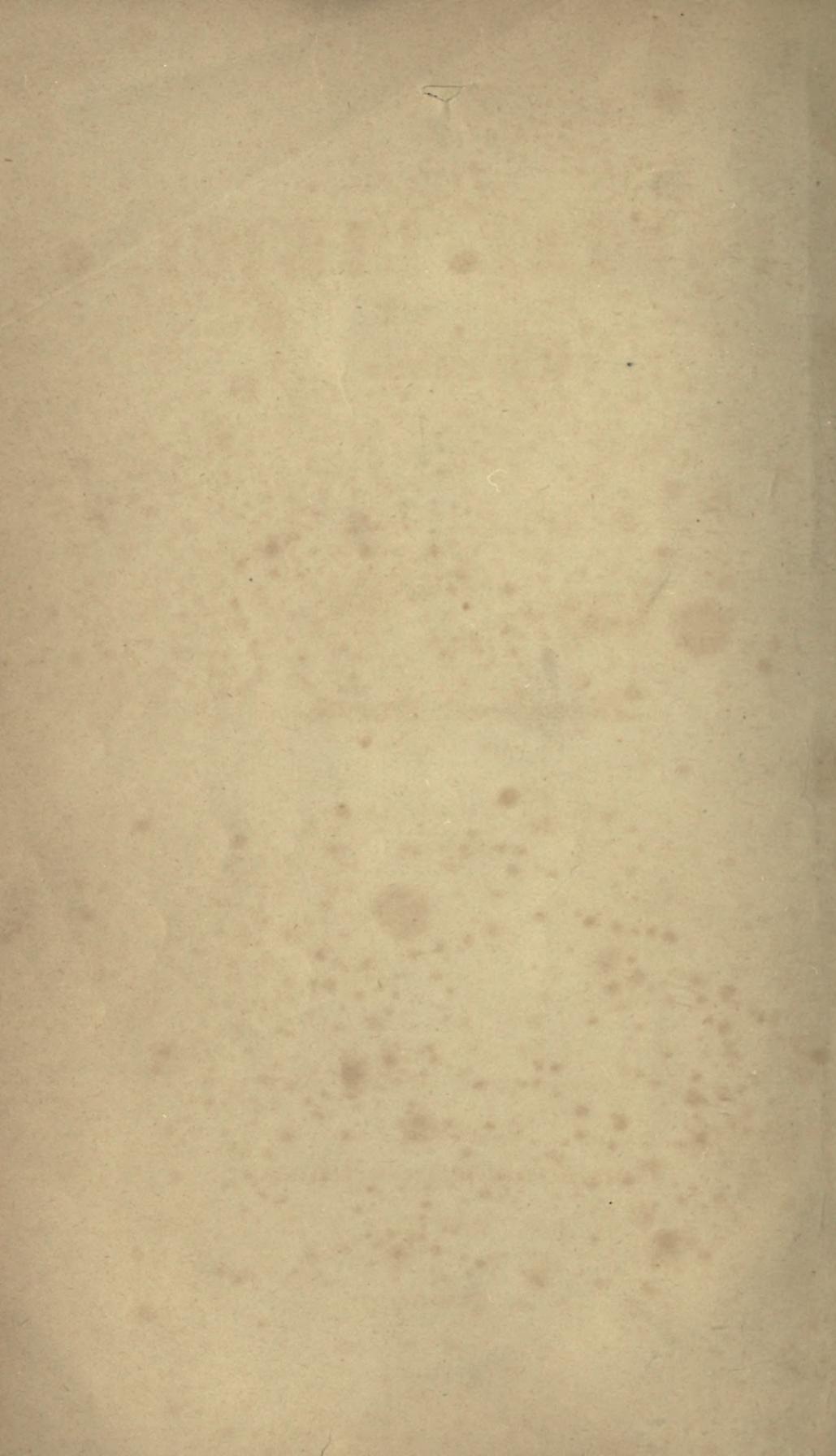
G. Nowood

St. John's College
Cambridge, Mass.

Presented to the
LIBRARY *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO
by
MRS. W. E. BENNETT

**POETAE LYRICI
GRAECI.**

Edidit

Theodorus Bergk.

Lipsiae.

Sumtu Reichenbachiorum fratrum.

—
1843.

POETAE LYRICI

GRÆCI.

PA
3443
B47
1843

Theodorus Bergk

Lyricæ

Summi Reichenspergeri Institutum

1843

INDEX.

Pindari Carmina.

	Pag.
Olympia	1—73
Pythia	74—139
Nemea	140—185
Isthmia	186—214
Fragmenta	215—300

Elegiarum reliquiae.

I.	Callinus	303—305
II.	Tyrtaeus	305—313
III.	Asius	313
IV.	Mimnermus	314—320
V.	Solon	320—338
VI.	Phocylides	338—341
VII.	Pseudophocylides	342—355
VIII.	Xenophanes	356—359
IX.	Theognis	360—424
X.	Phrynichus	424
XI.	Aeschylus	424—425
XII.	Sophocles	425—426
XIII.	Ion	426—430
XIV.	Melanthius	430
XV.	Hippo	431
XVI.	Empedocles	431
XVII.	Dionysius	432—433
XVIII.	Euripides	434—435
XIX.	Thucydides	435
XX.	Euenus	436—437
XXI.	Critias	438—441
XXII.	Socrates	442
XXIII.	Plato	442—449
XXIV.	Antimachus	449—452
XXV.	Astydamas	452
XXVI.	Sophocles Minor	452—453
XXVII.	Philiscus	453
XXVIII.	Aphareus	454
XXIX.	Aristoteles	454—462
XXX.	Crates	463—464

Jamborum reliquiae.

I.	Archilochus	467—500
II.	Simonides	500—511

	Pag.
III. Hipponax	511—532
IV. Ananius	533
V. Critias.	534

Carminum melicorum et choricorum reliquiae.

I. Terpander	537—538
II. Alcman	538—565
III. Arion	566—567
IV. Bion	567
V. Pittacus	568
VI. Chilo	568
VII. Pytherrnus	568
VIII. Alcaeus	569—598
IX. Sappho	598—632
X. Erinna	632—634
XI. Stesichorus	634—653
XII. Ibycus	654—664
XIII. Anacreon	665—696
XIV. Anacreontea	697—742
XV. Telesilla	742—743
XVI. Simonides	744—806
XVII. Timocreon	807—810
XVIII. Myrtis	810
XIX. Corinna	811—817
XX. Praxilla	818—819
XXI. Bacchylides	820—834

Dithyramborum reliquiae.

I. Cydias	837
II. Lamprocles	838
III. Licymnius	839—840
IV. Aripbron	841
V. Pratinas	842—845
VI. Lasus	845—846
VII. Diagoras	846
VIII. Cleomenes	847
IX. Melanippides	847—850
X. Cinesias	850
XI. Philoxenus	851—860
XII. Timotheus	860—863
XIII. Telestes	864—866
XIV. Polyidus	867
XV. Lycophronides	867—868

Scolia et Carmina popularia.

Scolia	871—878
Carmina popularia	878—884

Pindari Carmina.

... ..

INDEX CARMINUM*).

OLYMPIA.

- OLYMP. I.** Hieroni Dinomenis f. Syracusarum regi, celete Pheronico victori Olymp. 77. in victoriae sollemnibus in convivio Syracusis in aula regia cantatum, praesente tum Pindaro.
- OLYMP. II.** Theroni Aenesidami f. Agrigentinarum tyranno, curru victori Olymp. 76. auriga Nicomacho, in victoriae sollemnibus Agrigenti cantatum.
- OLYMP. III.** Eidem ob eandem victoriam, Agrigenti in Theoxeniis cantatum eodem fere tempore.
- OLYMP. IV.** Psaumidi Acronis f. Camarinaeo, non equis sed rheda mulari victori Olymp. 82. Olympiae cantatum, praesente tum Pindaro.
- OLYMP. V.** Eidem ob eandem victoriam, eodem anno reduce Psaumide Camarinae in pompa cantatum.
- OLYMP. VI.** Agesiae Sostrati f. Iamidae Syracusio, rheda mulari victori Olymp. 78. Stymphali cantatum post victoriam, Thebis missum.
- OLYMP. VII.** Diagorae Damageti f. Rhodio, pugilatu victori Olymp. 79. in Rhodum insulam missum, post reditum in convivio Ialysi cantatum.
- OLYMP. VIII.** Alcimedonti Iphionis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori Olymp. 80. Melesia magistro, cantatum Olympiae in pompa.
- OLYMP. IX.** Epharmosto Locro Opuntio, lucta victori probabiliter Olymp. 81. Opunte in sollemnibus victoriae cantatum.
- OLYMP. X.** Agesidamo Archestrati f. Locro Epizephyrio pugilatu inter pueros victori probabiliter Olymp. 74. (cod. Vrat. Olymp. 76.) Olympiae cantatum, praesente tum Pindaro.
- OLYMP. XI.** Eidem ob eandem victoriam, longo post victoriam intervallo Thebis in urbem Locrorum Epizephyriorum missum ibique in sollemnibus victoriae redeuntibus cantatum.

---

*) Hic index carminum, sicut qui deinde sequitur, temporum index, est ex Boeckhii editione repetitus.

- OLYMP. XII.** Ergoteli Philanoris f. Himeraeo, dolicho victori Olymp. 77. in Sicilia compositum, Himerae cantatum post reditum.
- OLYMP. XIII.** Xenophonti Thessali f. Corinthio, stadio et quinto victori Olymp. 79. Corinthi cantatum in comissione Iovi habita.
- OLYMP. XIV.** Asopicho Cleodami f. Orchomenio Boeoto, stadio inter pueros victori Olymp. 76. Orchomeni cantatum in pompa Gratiis ducta, haud dubie a pueris.

PYTHIA.

- PYTH. I.** Hieroni Dinomenis f. Actnaeo, Syracusarum regi, curru victori Pyth. 29. Olymp. 76, 3. Aetnae cantatum in comissione apud Dinomenem Hieronis f.; post ipsam victoriam scriptum.
- CARMEN II.** Eidem Hieroni Syracusio, quadrigis equorum pullorum victori Thebis in Heracleis s. Iolais, Thebis missum Syracusas in arcem regiam, probabiliter Olymp. 75, 4.
- PYTH. III.** Eidem Hieroni Syracusio, gratulandis celebrandisque Pythiis victoriis celete Pherenico Pyth. 26. et 27. (Olymp. 73, 3. et 74, 3.) partis missum Thebis Syracusas imminentibus Pythiis Olymp. 76, 3.
- PYTH. IV.** Arcesilao IV. Batti f. Cyrenarum regi, curru victori Pyth. 31. Olymp. 78, 3. auriga Carrhoto; Damophili commendandi causa et victoriae celebrandae Thebis Cyrenas missum haud diu, ut videtur, post victoriam, ibique cantatum; sed post carmen quintum.
- PYTH. V.** Eidem ob eandem victoriam, Cyrenis ante quartum carmen in pompa victorialis ad Apollinis templum ducta cantatum, vel in via vel finita pompa.
- PYTH. VI.** In Xenocratis Aenesidami f. Agrigentini victoriam curulem Pyth. 24. Olymp. 71, 3. ad Thrasybulum Xenocratis f. aurigantem, Delphicae comissione destinatum.
- PYTH. VII.** Megacli vel Hippocratis vel Clisthenis f. Atheniensi curru victori Pyth. 25. Olymp. 72, 3. Delphis, ut videtur, cantatum.
- PYTH. VIII.** Aristomeni Xenarcis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori Pyth. 33. Olymp. 80, 3. Delphis, ut videtur, scriptum praesente tum Pindaro, Aeginae cantatum.
- PYTH. IX.** Telesicrati Carneadae f. Cyrenaeo, armato cursu victori Pyth. 28. Olymp. 75, 3. ante reditum Cyrenas scriptum et cantatum, fortasse Thebis.

- Pyth. X.** Hippocleae Phriciae f. Pelinnaeensi, diaulo victori Pyth. 22. Olymp. 69, 3. Pindaro annos XX nato; cantatum probabiliter in pompa a choro Cranoniorum, urbem Larissam ingrediente.
- Pyth. XI.** Thrasydaeo Thebano stadio inter pueros victori Pyth. 28. Olymp. 75, 3. Thebis cantatum in pompa ad templum Apollinis Ismenii ducta.
- Pyth. XII.** Midae Agrigentino tibiis victori Pyth. 24. vel 25. (Olymp. 71, 3. vel 72, 3.) Agrigenti cantatum in pompa.

N E M E A.

- NEM. I.** Chromio Agesidami f. Aetnaeo, curru victori post Aetnam Olymp. 76, 1. conditam; cantatum, ut videtur, Ortygiae Olymp. 76, 4. praesente tum Pindaro.
- NEM. II.** Timodemo Timonoi f. Atheniensi, pancratio victori, Athenis cantatum ante comissionem aliquo post pugnam Plataicam tempore.
- NEM. III.** Aristoclidae Aristophanis f. Aeginetae, pancratio victori tempore incerto; Aeginam transmissum diu post victoriam, redeuntibusque Nemeadis sollemnibus cantatum in convivio, quod in sacro loco Theario victoriae celebrandae causa habitum est, ante Aeginam Olymp. 80, $\frac{3}{4}$. ab Atheniensibus subactam.
- NEM. IV.** Timasarcho Timocriti f. Aeginetae, lucta inter pueros victori, Melesia magistro, tempore incerto, sed aliquo ante Olymp. 80. tempore. Aeginam missum, ibi ut in novilunio caneretur a choro puerorum pompam ducente.
- NEM. V.** Pythaeae Lamponis f. Aeginetae, pancratio inter pueros victori, Aeginae cantatum. Victoria et oda priores sunt Isthmiis Phylacidae victoriis odisque Isthmiis quinta et quarta, ex quibus recentior in Olymp. 75, 3. referenda videtur. Itaque Pythaeae victoria ante pugnam Salaminiam ponenda.
- NEM. VI.** Alcimidae Theonis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori, Melesia magistro, unde carmen ad Olymp. 80. propius quam ad Olymp. 75. accedere videtur; Aeginae cantatum.
- NEM. VII.** Sogeni Thearionis f. Aeginetae, quinquertio inter pueros victori Nem. 54. Olymp. 79, 4. carmen Aeginae cantatum.
- NEM. VIII.** Dinidi Megae f. Aeginetae, stadio bis victori, Aeginae cantatum in Aeaceo, Olymp. 80, $\frac{3}{4}$. Victoriae quando partae fuerint, non constat.
- CARMEN IX.** Chromio Agesidami f. Aetnaeo, curru victori Sicyone in Pythiis; victoriam olim partam poeta post Aetnam Olymp.

76, 1. conditam celebravit, ubi in civitate recens instituta in pompa ante convivium carmen hoc cantatum, idque recentiori tempore quam Nem. I. adeoque probabiliter post Olymp. 76, 4. immo ipso anno Olymp. 77, 1., Pindaro in Sicilia versante.

CARMEN X. Theaeo Uliae f. Argivo, lucta bis victori Argis in Hecatombaeis: carmen ibidem cantatum aliquo post victorias tempore, redeuntibus Hecatombaeis; sed ipsa tempora incerta.

CARMEN XI. Aristagorae Arcesilai f. Tenedio, cantatum Tenedi in prytaneo, quum prytanis magistratum iniret Aristagoras, inter sacra credo adeundo muneri iuncta.

ISTH M I A.

ISTHM. I. Herodoto Asopodori f. Thebano, curru victori, fortasse Olymp. 80, 3., Thebis haud dubie et scriptum et cantatum, quum poeta carmini Ceis faciendo intentus esset.

ISTHM. II. Isthmiae curuli victoriae et aliis Xenocratis Aenesidami f. Agrigentini celebrandis scriptum, Thrasybulo eius filio per Nicasippum transmissum post obitum patris. Victoria contigit ante Olymp. 76, 1. adeoque non post Olymp. 75, 3.; carmen factum non ante Olymp. 77, 1.

ISTHM. III. Melisso Telesiadae f. Thebano, post Nemeacam equestrem victoriam Isthmiis pancratio victori, Thebis cantatum, aliquot fortasse post pugnam Plataensem (Olymp. 75, 2.) annis.

ISTHM. IV. Phylacidae Lamponis f. Aeginetae, pancratio Isthmiis secundum victori, probabiliter Olymp. 75, 3. Aeginae cantatum.

ISTHM. V. Eidem Isthmiis primum victori pancratio; carmen scriptum post Nem. V. ante Isthm. IV. ante pugnam Salaminiam haud dubie, Aeginae cantatum in convivio apud Lamponem victoris patrem.

ISTHM. VI. Strepsiadae Thebano, pancratio victori; carmen Thebis cantatum; tempora incerta, ex diversis tamen rationibus ea mihi maxime probabilis, ut victoria et carmen in Olymp. 81, 1. differantur.

ISTHM. VII. Cleandro Telesarchi f. Aeginetae, pancratio Isthmiis et Nemeis victori; carmen scriptum paucis post Plataicam pugnam mensibus Olymp. 75, 2. et Aeginae cantatum statim, ut videtur, post Nemeacam victoriam; Isthmia victoria non post Olymp. 75, 1., Nemeaea non post hiemem Olymp. 75, 2. contigit.

INDEX TEMPORUM.

Olympiadum initium a. Chr. 776. anno Olympico primo mense primo, Hecatombaeone Attico d. XI—XV. (Corsin. Diss. agon.)

Pythiadum initium Olymp. 48, 3. (v. Introd. ad Olymp. XII.) incipiente mense Attico Munychione, Olympici anni decimo (Corsin. Diss. agon.).

Nemeadum initium secundum Eusebium Olymp. 53, 1. vel potius Olymp. 53, 2. Incidunt enim in Olympicos annos 2. et 4. (Corsin. Diss. agon.), *aestivae* in annum 4. et mensem Olympici anni secundum, Metagitnionem Atticum d. XII., *hibernae* actae hieme exeunte anni 2. (v. Appendicem commentationis nostrae de Demosth. Mid. temp. in Comm. Acad. Berol. a. 1818.)

Isthmiadum numerus ne unus quidem a Pindari interpretibus affertur. Dies definiri posse Corsinus putabat Diss. agon. IV, 3 sqq. quem refutavi ad Olymp. IX, 86 sqq. *Alterae* incidebant in Olympici anni 1. incipientis aestatem, *alterae* vere vel sub aestatem Olympico anno 3. exeunte agebantur (Corsin. ib. IV, 5.).

OLYMP. 64, 3. Pyth. 17.

Pindarus natus mense Attico Munychione incipiente, in ipsis Pythiis.

OLYMP. 68, 3. Pindarus annos sedecim natus.

Si is puer Athenis choros cyclicos docuerit, circa hunc id annum posuerim.

Ad idem tempus usque ad vicesimum annum referenda videntur, quae de studiis poetae, maxime de Corinnae familiaritate traduntur.

Inter prima carmina pertinet Hymnus primus (Fragm. Hymn. I. sqq.) a Corinna reprehensus.

OLYMP. 69, 3. Pyth. 22.

Hippocleas Pelinnaeensis diaulo inter pueros Pythiis victor, etiam stadio, ut traditur.

Pindarus vicenarius scripsit Pyth. X.

OLYMP. 70, 1. Olympiae institutus, et Olymp. seq. ut videtur, coeptus rhedae mularis cursus (v. ad Schol. p. 118. sed cf. ad Olymp. VI. Introd.).

3. Pyth. 23.

Delphis coeptus armatus cursus (Introd. ad Pyth. IX.).

OLYMP. 71, 3. Pyth. 24.

Xenocrates Agrigentinus per filium Thrasybulum curru Pythiis victor.

Pindarus annos XXVIII natus scripsit Pyth. VI.

Midas Agrigentinus tibiis Pythia vincit.

Hoc anno vel Pyth. 25. Olymp. 72, 3. Pindarus scripsit Pyth. XII.

OLYMP. 72, 1. Circa hoc tempus ad Helorum flumen Hippocrates Gelenium tyrannus operam navante Chromio, qui posthac Aetnaeus factus, devicit Syracusios (Nem. IX, 40.).

2. Gelo occupat Gelam (Introd. ad Olymp. II.).

3. Mense altero Olympici anni pugna Marathonica (Introd. ad Pyth. VII.).

Pyth. 25.

Curru Pythiis victor Megacles Atheniensis.

Pindarus scripsit Pyth. VII.

Tibiis Pythia iterum vincit Midas Agrigentinus (Introd. ad Pyth. XII.).

Gelo Camarinam restituit mox evertendam (ad Schol. p. 121.).

OLYMP. 73, 1. Gelo Gelenium tyrannus Olympiis curru victor (Introd. ad Olymp. I.).

Hiero primum Olympiis celete victor (ibid.).

Thero Agrigentum occupat (Introd. ad Olymp. II.).

3. Pyth. 26.

Hiero primum Pythia vincit celete Pherenico (Introd. ad Pyth. III.).

4. Gelo Syracusas occupat (Introd. ad Olymp. I.).

OLYMP. 74, 1. Agesidamus Locrus Epizephyrius Olympia vincit lucta inter pueros (cod. Vrat. Olymp. 76.).

Pindarus scripsit Olymp. X. praesens tum Olympiae: sed longo tempore post factum est carmen Olymp. XI.

3. Pyth. 27.

Hiero Pythia iterum vincit celete Pherenico (Introd. ad Pyth. III.).

3. Circa hoc tempus Thero Himeram occupat (Introd. Olymp. II.).

4. Vere ineunte incipit Xerxis expeditio in Graeciam.

Ad hunc annum refer Fragm. inc. 125. ex carmine Thebanis scripto.

OLYMP. 75, 1. Athenae vastatae.

Mense Olympico tertio, Boedromione Attico, pugna Salaminia (Corsin. F. A. T. III, p. 164 sqq.).

Eodem tempore Carthaginienses et socii a Gelone fratribusque et Therone ad Himeram terra marique fusi (Introd. ad Olymp. II.).

Ante pugnam Salaminiam Nemea vicerat Pytheas Aegineta, et primum Isthmia Phylacidas Aegineta, quae victoriae celebrantur Nem. V. et Isthm. V.

2. Mense secundo Olympici anni, Metagitnionē Attico, pugna Plataeensis et Mycalensis (Introd. ad Pyth. XI.).

Aetnae eruptio coepit (Introd. ad Pyth. I.).

Paucis post Plataicam pugnam mensibus Cleandro Aeginetae Isthmiis et Nemeis victoria scripta oda Isthm. VII.

Post eandem pugnam, quam diu dubium, etiam Isthm. III. scriptum videtur.

Item post Persica Pindarus Nemeade hiberna anno Olympiadis incertae secundo Nemea Athenas profectus dithyrambos ibi docuit in Dionysiis (Dithyr. Fragm. 3. 4.), restitutis iam Athenis: mox a Thebanis pecunia multatur et ab Atheniensibus praemiis afficitur. Eo tempore, quo Nemea Athenas profectus erat, Timodemo eum carmen Nem. II. scripsisse coniecimus.

Bella Persica respiciuntur etiam Fragm. inc. 93. 94.

3. Pyth. 28.

Telesicrates Cyrenaeus Pythia cursu armato vincit.

Poeta scripsit Pyth. IX.

Stadio pueros vicit Thrasydaeus Thebanus in iisdem Pythiis Pindarus composuit Pyth. XI.

Isthmia pancratio vicisse videtur Phylacidas Aegineta secundum: quo pertinet Isthm. IV.

Hiero Geloni defuncto Syracusis succedit (Introd. ad Olymp. I.).

Ante Olymp. 76, 1. ac proinde non post Olymp. 75, 3. Xenocrates Agrigentinus curru Isthmia vicit (Introd. ad Pyth. VI. Nott. ad Olymp. II, 54 sqq.)

4. Dissensiones coeptae inter Hieronem et inter Polyzelum fratrem affinemque Theronem, mox compositae (Introd. ad Olymp. II. Pyth. II.).

Eodem fere anno Hiero Locros Epizephyrios armis Anaxilai Reginorum et Zanclaeorum tyranni eximit (Introd. Pyth. II.).

Hiero quadrigis pullorum Thebis vincit (Ibid.).

Pindarus scribit Pyth. II.

OLYMP. 76, 1. Thero Agrigentinorum tyrannus Olympia curru vincit.

Pindarus tum in Graecia versans scripsit Olymp. II. III.

Asopichus Orchomenius stadio inter pueros victor Olympiac.

Poeta in Gracia composuit Olymp. XIV.

Moritur Anaxilaus Regii et Zanciae tyrannus, cuius liberorum tutelam Smicythus suscipit (Intro. Pyth. II.).

Hiero Catanaeorum civitate sublata Aetnam condit (Intro. Olymp. I. Pyth. I.).

Post Aetnam conditam, ut videtur, scriptum Scolium Hieroni dicatum (Fragm. Scol. 5—7.).

3. Hiero Etruscos ad Cumas devincit (Intro. ad Pyth. I.).
Pyth. 29.

Ante Pythiadem Hieroni ex Graecia missum Pyth. III.

In ipsa Pythiade Hiero Aetnaeus curru victor renunciatus; cui tum scriptum Pyth. I.

Non ante hanc Pythiadem scriptum Hyporchema Pythiam eiusdem victoriam mulabus partam celebrans (Fragm. Hyporch. 1—3.).

Ergoteles Himeraeus Pythia cursu vincit (Intro. ad Olymp. XII.).

4. Hoc anno Chromio videtur Nemeaea victoria contigisse, et Nem. I. in Sicilia Pindarus scripsisse.

Thero adulto anno obit (Intro. Olymp. II. XII). Igitur ante hoc tempus scriptum Encomium Fragn. 1. 2.

Theronis filius Thrasydaeus pellitur, Agrigentum et Himera liberantur: omnia vergente anno (Intro. ad Olymp. XII.).

OLYMP. 77, 1. Hiero iterum celete Pherenico Olympia vincit.

Pindarus scripsit Olymp. I. in Sicilia apud Hieronem.

Ergoteles Himeraeus dolicho Olympiis victor.

Pindarus Olymp. XII. in Sicilia composuit.

Ibidem hoc anno Pindarus scripsit carmen Nem. IX. in Chromii victoriam Sicyone olim partam.

Non ante hunc annum scriptum Isthm. II. ad Thrasybulum Xenocratis f.

3. Pyth. 30.

Telesicrates Cyrenaeus stadio Pythiis victor (Intro. ad Pyth. IX.).

4. vel seq. anno Simonides obiit (v. Duker)

OLYMP. 78, 1. Hiero curru Olympiis victor (Intro. ad Olymp. I.).

Agesias Syracusius Olympia mulabus vincit.

Pindarus Thebis, ut videtur, scripsit Olymp. VI.

2. Smicythus hortante Hierone Anaxilai filiis imperium tradit (Intro. Pyth. II.).

Hiero obit (Intro. Olymp. I.).

3. Pyth. 31.

Arcesilaus IV. Cyrenarum rex curru Pythiis victor.

Pindarus scripsit Pyth. V. et deinceps Pyth. IV.

- OLYMP. 79, 1.** Diagoras Rhodius pugil victor Olympiis.
 Pindarus scripsit Olymp. VII.
 Xenophon Corinthius stadio et pentathlo Olympia vincit.
 Pindarus scripsit Olymp. XIII. et Scolium Fragm. 1. (Introd. ad Olymp. XIII.)
- 2.** Nemeae institutum pentathli certamen Nem. 53. probabiliter (V. ad Nem. VII.).
- 4.** Camarina a Gelois restituta (ad Schol. p. 121.).
 Catanaeorum respublica restituta (Introd. Pyth. I.): Aetnaei cedunt in oppidum Inessam, quod iam Aetnae nomen lucratur (Diod. Sic. XI, 75. et Wessel.).
 Hoc anno Nem. 54. vicit Sogenes Aegineta et scriptum Nem. VII. probabiliter (V. ad hoc carmen).
- OLYMP. 80, 1.** Arcesilaus Cyrenarum rex curru Olympiae victor (Introd. ad Pyth. IV.).
 Alcimedon Aegineta lucta inter pueros victor Olympiae.
 Pindarus Olympiae scripsit Olymp. VIII.
- 3.** Pyth. 33.
 Thrasydaeus Thebanus stadio vel diaulo Pythiis victor inter viros (Introd. ad Pyth. XI.).
 Epharmostus Locrus Opuntius lucta inter viros victor Pythiis (Introd. ad Olymp. IX.).
 Aristomenes Aegineta iisdem Pythiis pueros lucta vincit.
 Huic tum Pindarus Delphis mense Olympico decimo scripsit Pyth. VIII. paulo ante subactam ab Atheniensibus Aeginam.
 Aeginae obsidio incipit exeunte anno Olympico (Müller. Aeginet. p. 179.).
 Fortasse hoc anno Isthm. I. scriptum.
 Ante hoc tempus scripta Nem. III. IV. hoc aliquot haud dubie annis etiam ante Olymp. 80.
 Item circa Olymp. 80. carmen Nem. VI. ponendum videtur.
 Olymp. 80, $\frac{3}{4}$ scriptum Nem. VIII.
- 4.** Lacedemonii et Boeoti vincunt Athenienses Argivosque et socios apud Tanagram, quattuor fere ante ver mensibus, mense circiter quinto vel sexto Olympici anni (Vide ad Isthm. VI.).
 Athenienses vincunt Thebanos ad Oenophyta Tanagraea, LXII diebus post cladem Tanagraeam, duobus fere mensibus ante ver (ibid.).
 Aegina ab Atheniensibus in deditionem accipitur, vere eiusdem anni, mense Olympico circiter nono vel decimo (Müller. Aeginet. p. 179.).

OLYMP. 81, 1. Epharmostus Locrus Opuntius lucta victor Olympiis.
Poeta scripsit Olymp. IX. *fortasse* etiam Isthm. VI.

OLYMP. 82, 1. Psaumis Camarinaeus mulabus Olympia vincit.
Pindarus Olympiae praesens scripsit Olymp. IV. et deinceps
Olymp. V.

OLYMP. 84, 1. Olympiae abolitus rhedae mularis cursus (V. ad
Olymp. VI. Introd.).

Thurii conditi (cf. Introd. ad Olymp. VII.).

3. Ultimus Pindari annus.

Incertum an huc referendus sit Hymnus in Ammonem Fragm.
Hymn. 7.

**Si verum est, ut ego credo, Theoxeni in gremio defunctum
Pindarum, ad ultimos vitae annos retuleris Scol. Fragm. 2.
etsi aliquis id dicat fervidioris esse ingenii.**

Ultimum poetae carmen Hymnus in Proserpinam post fata
eius divulgatus, Fragm. Hymn. 8.

Pindarus Argis obit octogenarius.

Στρ. α.

- Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὃ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
 ἄτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
 εἰ δ' ἄειθλα γαρύεν
 ἔλδει, φίλον ἦτορ,
 5 μηκέθ' ἄλιον σκόπει
 ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἀμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι'
 αἰθέρος· 10
 μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον ἀνδάσομεν·
 ὅθεν ὁ πολύγατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
 σοφῶν μητίεσσι, κελადεῖν 15
 10 Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεῖαν ἰκομένοις
 μάκαιραν Ἰέρωνος ἐστίαν,

Ἄντ. α.

- θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκαῖπτον ἐν πολυμάλῳ
 Σικελίᾳ, δρέπων μὲν κορυφᾶς ἀρετῶν ἀπο πασῶν,
 ἀγλαΐζεται δὲ καὶ 20
 15 μουσικᾶς ἐν αἴῳ,
 οἷα παίζομεν φίλαν
 ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα
 πασσάλου 25
 λάμβαν', εἰ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις
 νόον ὑπὸ γλυκυστάταις ἔθηκε φροντίσιν, 30
 20 ὅτε παρ' Ἀλφεῶ σῦτό δέμας
 ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
 κράτει δὲ προσέμιξε δεσπότην,

Ἐπ. α.

- Συρακόσιον ἵπποχαρμῶν βασιλῆα. λάμπει δὲ οἱ κλέος 35
 ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ·
 25 τοῦ μεγασθενῆς ἐράσσατο γαιάοχος

V. 6. φαεννὸν cod. unus, vulgo φαεννόν. — V. 10. ἰκομένοις restitui ex libris compluribus, quod referendum ad σοφῶν μητίεσσι. multi codd. ἰκομένοι, alii ἰκομένους, quod probavit Boeckhiius. — V. 23. ἵπποχαρμῶν scripsi, unus cod. Συρακασίων ἵπποχαρμῶν. vulgo Συρακόσιον ἵπποχάρμαν. at quod scripsi Συρακόσιον ἵπποχαρμῶν βασιλῆα prorsus idem est quod Homerus dixit Γοργεῖη κεφαλῇ δεινόιο πελάρον. Ceterum cf. Pyth. II. init. Συράκοσαι — ἄνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμῶν δαιμόνιαι τροφοί. — V. 24. ἐν εὐάνορι duo codd. et schol. vulgo παρ' εὐάνορι. Pro ἀποικίᾳ etiam ἐποικίᾳ legi testatur schol. —

Ποσειδᾶν, ἐπεὶ νιν καθαρῷ λέβητος ἔξελε Κλωθῶ, 40
ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.

ἢ θαύματα πολλὰ, καὶ πού τι καὶ βροτῶν γάτιν ὑπὲρ τὸν
ἀλαθῆ λόγον

δεδαυδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι. 45

Στρ. β.

30 χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφέρεισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστόν 50

ἔμμεναι τοπολλάκις·

ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι

μάρτυρες σοφώτατοι.

35 ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν εἰκόδς ἀμφὶ δαιμόνων καλά· μείων
γὰρ αἰτία. 55

νιὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντία προτέρων φθέγξομαι,

ὅπότ' ἐκάλεσε πατῆρ ἐς εὐνομώτατον 60

ἔρανον ἐς φίλαν τε Σίπυλον,

ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,

40 τότε Ἀγλαοτριαιναν ἀρπάσαι

Ἀντ. β.

δαμέντα φρένας ἰμέρω, χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις 65

ὑπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι,

ἐνθα δευτέρω χρόνῳ

ἦλθε καὶ Γανυμήδης·

45 Ζηνὶ τῶντ' ἐπὶ χρέος.

ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες
ἄγαγον,

ἐννεπε κρυφᾶ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων, 75

ὑδατος ὅτι τε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμάν

V. 28. θαύματα aliquot libri, plerique θαῦμα τὰ πολλά. Boeckhiius θαυματὰ ex Eustath. ad II. III. p. 303. 24: καὶ τὸ θαυματὰ ἦγον θαυμαστὰ παρὰ Πινδάρῳ. et ad Odys. XVI. p. 696. 26: ἂν καὶ τὸ θαυματὰ θαυμαστὰ παρὰ Πινδάρῳ. Adde Joh. Diac. ad Hesiod. Sent. 154. Ibid. vulgo βροτῶν φρένας et sic codd. plerique. Schol. γάτις, ibid. varia lectio commemoratur γάτιν, quam recepit Boeckhiius; idem ἀλαθῆ scripsit pro vulgo ἀληθῆ. — V. 37. 38. ἐς εὐνομώτατον ἔρανον ἐς φίλαν τε Σίπυλον de conjectura scripsi, vulgo ἐς εὐνομώτατον ἔρανον φίλαν τε Σ., multi libri τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον φίλαν τε Σ., quod probant Boeckhiius et Hermannus. — V. 41. χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις plerique codd. Vulgo ex Schmidii conjectura χρυσάισι τ' ἀν' ἵπποις. —

- μαχαίρα τάμον κατά μέλη,
 50 τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δέματα κρεῶν 80
 σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον. Ἐπ. β'.
 ἔμοι δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἶπειν ἀγίσταμαι.
 ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους. 85
 εἰ δὲ δὴ τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ
 55 ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος· ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι 90
 μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρη δ' ἔλεν
 ἄταν ὑπέροπλον, ἄν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε καρτερόν
 αὐτῷ λίθον, 90
 τὸν αἰεὶ μενοιῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλάται.
 Στρ. γ'.
 ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον, 95
 60 μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
 ἀλίκεσσι συμπόταις
 νέκταρ ἀμβροσίαν τε 100
 δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
 θέσσαν. εἰ δὲ θεὸν ἀνὴρ τις ἔλλεταιί τι λαθέμεν ἔρδων,
 ἀμαρτάνει.
 65 τοῦνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν 105
 μετὰ τὸ ταχύποτμον αὐτὶς ἀνέρων ἔθνος.
 πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φηάν
 λάχλαι νιν μέλαν γένειον ἔρρεγον, 110
 ἐτοῦμον ἀνεφρόντισεν γάμον.
- 70 Πισάτα παρὰ πατρὸς εὐδοξον Ἴπποδάμειαν Ἄντ. γ'.
 σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν πολιᾶς ἀλὸς οἴος ἐν ὄρηνᾳ 115
 ἄπνεν βαρύνκτυπον
 Εὐτρίαναν· ὁ δ' αὐτῷ

V. 49. κατά μέλη Hermannus, vulgo κατά μέλη, sed fortasse corrigendum: ὑδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμῶν μαχαίρα τάμον κατά μέλη. — V. 50. ἀμφὶ δέματα ex duobus codd. scripsit Boeckhiius, ceteri omnes ἀμφὶ δέματα vel ἀμφιδέματα, idemque exhibet Athenaeus XIV. 641. C. — V. 52. ἄπορα. Plerique codd. et Athen. I. 1. ἄπορον. — V. 53. κακαγόρους sive κακηγόρους aliquot libri, alii κακαγόρος, pauci κακαγός probante Boeckhio. — V. 57. ἄν οἱ Hermannus, libri τάν οἱ. — V. 64. λαθέμεν meliores codd., interpolati λασίμεν. — V. 66. αὐτὶς unus cod., ceteri αὐθίς.

παρ ποδὶ σχεδὸν γάνη.

75 τῷ μὲν εἶπε· Φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ' εἴ τι, Ποσειδάον,
ἔς χάριν 120

τέλλεται, πέδαςον ἔγχος Οἰνομάου χάλκειον,

ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἀρμάτων 125

ἔς Ἄλιν, κράτει δὲ πέλασον.

ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις

80 ἐρῶντας ἀναβάλλεται γάμον

Ἐπ. γ'.

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει. 130

θανεῖν δ' οἴσω ἀνάγκα, τί κέ τις ἀνώνημον

γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἔποι μάταν,

ἀπάντων καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος 135

85 ὑποκίσεται· τὴν δὲ πράξιν φίλαν δίδοι.

ὡς ἐννεπεν· οὐδ' ἀκράντοις ἐφάπατ' ὦν ἔπεσι. τὸν μὲν
ἀγάλλον θεός

ἔδωκεν δίφρον τε χρύσειον πτεροῖσιν τ' ἀκάμαντας ἵππους. 140

Στρ. δ'.

ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον·

τέκε τε λαγέτας ἐξ ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς. 145

90 νῦν δ' ἐν αἵμακουργίαις

ἀγλααῖσι μέμικται,

Ἄλφειοῦ πόρῳ κλιθεῖς,

τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῶν τὸ
δὲ κλέος 150

τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις

95 Ἡέλοπος, ἵνα ταχυτάς ποδῶν ἐρίζεται 155

ἀκμαὶ τ' ἰσχύος θρασύπονοι·

V. 74. παρ ποδὶ codd. optimi, vulgo παρ ποσί. — V. 75. τῷ μὲν εἶπε multi codd., alii τῷ δ' ἔειπε vel τῷ δ' εἶπε. — V. 79. τρεῖς τε καὶ plerique codd., vulgo τρεῖς γε καί. deinde ὀλέσαις Gregor. Corinth. p. 94., vulgo ὀλέσας. — V. 80. ἐρῶντας, multi codd. et Gregor. Corinth. p. 94. Schol. Lycophr. 156 μναστῆρας. — V. 82. τί κε. Gregor. Corinth. p. 94. et unus cod. τά κε. — V. 84. οὗτος ἄεθλος plurimi codd., vulgo οὗτος ἄθλος γ'. — V. 86. ἔπεσι plures codd., vulgo ἔπεισι. — V. 87. δίφρον τε χρύσειον πτεροῖσιν τ' plures libri, vulgo δίφρον χρύσειον ἐν πτεροῖσιν τ'. — V. 89. τέκε τε plures codd., plerique ἂ τέκε. vulgo τέκε δέ. μεμαλότας plerique codd., pauci μεμαότας.

ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοντον
ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν

Ἄντ. δ'.

ἀέθλων γ' ἔνεκεν. τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσλόν 160
100 ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῶ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι

κείνον ἰππίῳ νόμῳ

Ἀιοληίδι μολπᾷ

χρῆ· πέποιθα δὲ ξένον 165

μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε μᾶλλον ἴδριν ἢ δύναμιν
κυριώτερον

105 τῶν γε νῦν κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμων πτυχαῖς. 170

θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μῆδεται

ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἰέρων,

μερίμναισιν· εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι, 175

ἔτι γλυκντέραν κεν ἔλλομαι

Ἐπ. δ'.

110 σὺν ἄρματι θεῶν κλείξεν ἐπίκουρον εὐρῶν ὁδὸν λόγων,

παρ' εὐδείελον ἐλθὼν Κρόμιον. ἐμοὶ μὲν ὦν

Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκῆ τρέφει· 180

ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυφούται

βασιλεῦσι. μηκέτι πάπταινε πόρσιον.

115 εἴη σέ τε τοῦτον ἠροῦ χρόνον πατεῖν, ἐμὲ τε τοσσάδε

νικαφόροις 185

ὀμιλεῖν πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἑλλήνας ἔοντα παντᾶ.

V. 99. αἰεὶ Hermannus, vulgo αἰεὶ. ἐσλόν Boeckhius, vulgo ἐσθλόν. — V. 101. ἰππίῳ Hermannus, libri ἰππέῳ vel ἰππικῶ. — V. 104. καλῶν τε μᾶλλον ἴδριν scripsi. Cf. Ol. II, v. 93., vulgo καλῶν τε ἴδριν ἄλλον. plures codd. καλῶν τε ἴδριν ἅμα καί, unde Hermannus conjecit καλῶν τε ἴδριν ἀλλὰ καὶ δύναμιν κυριώτερον. — V. 107. κᾶδος Boeckhius, vulgo κῆδος. Bothius conjecit κῦδος.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β.
ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ
ΑΡΜΑΤΙ.

Strophæ.

υ' υ - υ' υ - υ
 υ ω' υ' υ - υ' υ ω' υ' υ ω' υ' υ υ
 - υ' υ - υ' υ ω' υ' υ ω' - υ' υ - ω' υ υ
 υ' υ - ω' υ υ
 5 - υ' υ ω' υ' υ - ω' υ υ - υ' υ υ
 υ υ' υ ω' υ' υ ω' υ' υ - υ - υ' υ - υ
 - υ' υ - ω' υ υ - υ - υ' υ' υ υ

E p o d i.

- υ' υ - υ' υ υ - υ υ
 υ' υ - υ - ω' υ υ - υ - υ' υ - υ
 ω' υ - υ' υ - υ - ω' υ υ - υ' υ υ
 - υ' υ - υ' υ ω' υ' υ ω' υ' υ
 5 υ υ' ω' υ - υ - υ - υ' υ - -
 υ υ' υ - υ - υ

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, Στρ. α.
 τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
 ἦτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλῆς 5

- ἀκρόθινα πολέμου·
- 5 Θήρωνα δὲ τετραορίας ἔνεκα νικαφόρον
γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων, ἔρεισμι' Ἀκράγατος, 10
εὐνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·
- καμόντες οἱ πολλὰ θυμῷ Ἀντ. α' 15
ιερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
- 10 ὀφθαλμός, αἰὼν τ' ἔφεπε μόρσιμος, ὁ πλοῦτόν τε καὶ
χάριν ἄγων 20
- γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἔδος Ὀλύμπου νέμων
ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφειοῦ, ἱανθεῖς αἰοδαῖς 25
εὐφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον
- 15 λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων Ἐπ. α'
ἐν δίκῃ τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἄν 30
χρόνος ὁ πάντων πατήρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
ἰσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει 35
- 20 παλίχτοτον δαμασθέν,
ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπη Στρ. β'
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἔπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἰ μεγάλα, πένθος δ' ἐπίτνει
βαρὺ 40
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
- 25 ζῶει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις, ἀποθανοῖσα βρόμῳ 45
κεραυνοῦ ταννέθειρα Σεμέλα, φιλεῖ δὲ μιν Παλλὰς αἰεὶ,
καὶ Ζεὺς πατήρ μάλα, φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος. 50
- λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσει Ἀντ. β'
μετὰ κόραισι Νηρηῶς ἀλίαις βίοτον ἀφθιτον

V. 6. γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων *eximia Hermanni est emendatio, legebatur γεγωνητέον ὅπι, δίκαιον ξένων.* — V. 10. ὁ πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων *scripsit Hermannus, vulgo art. deest.* — V. 23. δ' ἐπίτνει βαρὺ *Boeckhiius, vulgo δὲ πιτνεῖ βαρὺ.* Sed displicet *creticus, qui recte se habet stroph. 1. in nomine proprio, fortasse legendum δ' ἐπίτνει βαρὺ τῶν i. e. Καδμηίδων.* — V. 27. plerique codd. addunt hunc versiculum: φιλεῖ δὲ Μοῖσαι.

30 Ἴνοϊ τετάχθαι τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον. ἦτοι βροτῶν γε
κέκριται 55

πείρας οὐ τι θανάτου,
οὐδ' ἀσύχιμον ἀμέραν ὅποτε παῖδ' ἄλλου
ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν· ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
εὐθυμῶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἀνδρας ἔβαν.

35 οὕτω δὲ Μοῖρ', ἃ τε πατρῷον Ἐπ. β. 65

τῶνδ' ἔχει τὸν εὐφρονα πότμον, θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ
ἐπὶ τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιτράπελον ἄλλῳ χρόνῳ·
ἐξ οὐπερ ἔκτεινε Λῆον μόριμος υἱός 70
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθέν

40 παλαίφατον τέλεσεν.

ἰδοῖσα δ' ὄξει' Ἐρινύς Στρ. γ.

ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήϊον· 75

λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει, νεοῖς ἐν ἀέθλοις
ἐν μάχαις τε πολέμου

45 τιμώμενος, Ἀδραστιδῶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις· 80

ὄθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν. πρέπει τὸν Διησιδάμου

ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχάνεμεν. 85

Ἄντ. γ.

Ἄντ. γ.

50 Ἴσθμοῖ τε κοινὰ Χάριτες ἀνθρα τεθρίππων δυωδεκα-

δρόμων 90

ἀγαγον· τὸ δὲ τυχεῖν

πειρώμενον ἀγωνίας, παραλύει δυσφρόνων. 95

ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαϊδαλμένος φέρει τῶν τε
καὶ τῶν

καιρὸν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν, 100

V. 30. γε κέκριται meliores codd., interpolati κέκριται. — V. 36. τῶνδ', pauci libri τόνδ'. — V. 38. Λῆον Hermannus, vulgo Λαῖον. — V. 42. ἐπιφνέ οἱ pauci codd., plures πέφνεν οἱ, vulgo πέφνεν εἰοῖ. — V. 43. ἐριπέντι plures codd. et Apollon. de Synt. p. 277. et 78., idem indicat alios ἐριπόντι legere, et sic vulgo. — V. 46. ὄθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν. πρέπει κτλ. Sic libri, ut videtur, omnes, vulgo ὄθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν πρέπει. — V. 52. δυσφρόνων, Dindorfius coniecit δυσφρονῶν.

- 55 ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτήτυμον Ἐπ. γ'.
 ἀνδρὶ φέγγος· εἴ γέ μιν ἔχων τις, οἶδεν τὸ μέλλον,
 ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες 105
 ποινὰς ἔτισαν, τὰ δ' ἐν τῷδε Διὸς ἀρχῇ
 ἀλιτρά κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρῇ
- 60 λόγον φράσαις ἀνάγκη.
 ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ, Στρ. δ'.
 ἴσα δ' ἐν ἀμέραις ἄλιον ἔχοντες ἀπονέστερον 110
 ἐσλοὶ δεδόρακτι βίον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερσὶ ἀκμῆ
 οὐδὲ πόντιον ὕδωρ 115
- 65 κεινὰν παρὰ διαίταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίους
 θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, ἄδακρον νέμονται 120
 αἰῶνα· τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον.
 ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἑστρίς Ἀντ. δ'.
 ἐκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχιν 125
- 70 ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνον τύρσιν· ἐνθα
 μακάρων
 νᾶσος ὠκεανίδες
 αὔραι περιπνέουσιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῖ φλέγει, 130
 τὰ μὲν χερσὸφθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων, ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει,
 ὄρμιοι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ κεφαλάς 135
- 75 βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθους, Ἐπ. δ'.
 ὄν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἐτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον,
 πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον. 140
 Πηλεὺς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
 Ἀχιλλεὺς τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ
- 80 λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·

V. 55. ἐτήτυμον Boeckhiius ex var. lect. ed. Rom., codd. ἐτυμώ-
 τατον aut ἀλαθινόν. — V. 56. εἴ γέ μιν ἔχων τις, οἶδεν, ita correxit
 Boeckhiius, libri meliores et Schol. εἰ δέ μιν ἔχει τις, οἶδεν. — V. 59.
 et 60. ἐχθρῇ et ἀνάγκη optimi libri, alii ἐχθρᾶς ἀνάγκης, alii ἐχθρὰ
 ἀνάγκη. — V. 63. δεδόρακτι βίον Hermannus coniecit, optimi libri
 δέρονται βίον, vulgo νέμονται βίον. — ibid. ἐν χερσὶ ἀκμῆ optimi
 libri, vulgo ἀκῆ χερσῶν. — V. 71. νᾶσος plures codd., vulgo νᾶσον,
 unus cod. νύσον. — V. 72. περιπνέουσιν duo codd., vulgo περιπνέουσι. —
 V. 74. καὶ κεφαλάς Boeckhiius restituit ex Scholiasta, codd. καὶ
 στεφάνοις. — V. 76. ἐτοῖμον Boeckhiius, vulgo ἐτομον. — V. 77. ὑπέρ-
 τατον optimi libri, multi ὑπατον.

ὄς Ἐκτορ' ἔσφαλε, Τρώας Στρ. ε. 145
 ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα, Κύκνον τε θανάτῳ πόρην,
 Λοῦς τε παῖδ' Αἰθίοπα. πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα
 βέλη 150

ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας

85 φωνᾶντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τοπᾶν ἐρημηέων
 χατίζει. σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φησὶ· μαθόντες δὲ λάβροισι
 παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὡς, ἀκράντα γαρούετον 155

Λιὸς πρὸς ὄρνιθα θεῖον. Ἄντ. ε.
 ἔπεχε νῦν σκοπῶ τόξον, ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν 160

90 ἐκ μαλθακᾶς αὐτε φρενὸς εὐκλέας οἴστοις ἰέντες; ἐπὶ τοι
 Ἀκράγαντι ταυόσαις· 165

αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
 τεκεῖν μὴ τιν' ἑκατόν γε ἐτέων πόλιν φίλοις ἄνδρα
 μᾶλλον 170

εὐεργέταν πρᾶπισιν ἀφθονέστερόν τε χέρα

95 Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος Ἐπ. ε.
 οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν, 175

τὸ λαλαγήσαι ἐθέλων κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς
 ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν·
 ἐκεῖνος ὅσα χάσματ' ἄλλοις ἔδηκεν, 180

100 τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

V. 81. Τρώας Boeckhiius, vulgo Τροίας. — V. 85. τοπᾶν Boeckhiius, vulgo τὸ πᾶν. — V. 87. γαρούετον libri omnes et Aristid. T. III. p. 47. Theophyl. Ep. VII. p. 12. Gregor. Cor. p. 98. Dawesius γαρούεμεν. — V. 91. Ἀκράγαντι, multi codd. Ἀκράγαντα. — V. 97. ἐθέλων Boeckhiius, vulgo θέλων, idem ἐσλῶν pro ἐσθλῶν. καλοῖς autem aliquot codd. suppeditant, vulgo κακοῖς.

Στρ. α.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἀδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένα
 κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὐχομαι,
 Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ἕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων 5
 ἵππων ἄωτον. Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι νεοσίγαλον
 εὐρόντι τρόπον

5 Δωρῶ φωνὰν ἐναρμόξει πεδίλω

'Αντ. α.

ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαιταῖσι μὲν ζευχθέντες ἐπι στέφανοι 10
 πρόσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
 φόρμιγγά τε ποικιλόγαυον καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσειν
 Αἰνησιδάμου παιδί συμμίξει προπόντως, ἅ, τε Πίσα με
 γεγωνεῖν τᾶς ἀπο 15

10 θεύμοροι νίσσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους αἰοδαί,

'Επ. α.

ᾧ τινι, κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλῆος προτέρας, 20
 ἀτρεκῆς Ἑλλανοδικας γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑπόθεν
 ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας· τὰν ποτε
 Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἐνεικεν Ἀμφιτρονιάδας, 25

15 μῆμα τῶν Οὐλυμπία κάλλιστον ἄθλων,

Στρ. β'.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ,
 πιστὰ φρονέων Διὸς Ἄλτει πανδόκῳ, 30
 ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ'
 ἄρετᾶν.

V. 4. οὕτω τοι duo codd., vulgo οὕτω ποι. Deinde pro παρέστα Schol. et unus cod. παρίστα, quod olim probaverat Boeckhius. — V. 7. θεόδματον Boeckhius et unus cod., vulgo θεόδμητον. — V. 9. συμμίξει scripsi, legebatur σμμίξει. — V. 13. βάλῃ plurimi codd., vulgo βάλοι. — V. 16. λόγῳ ita Schol. et plerique codd., vulgo ὄγε. Ceterum post λόγῳ plene distinguebatur, quod correxi. — V. 17. Διὸς Ἄλτει scripsi, legebatur αἴτει, plurimi codd. αἰτεῖ. Eustath. ad II. p. 288. 44.: λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Ὀλυμπιονίκαις καινῶς αἴτος τὸ ἐνδιαίτημα, οἶον. Διὸς αἴτει πανδόκῳ. Cf. idem ad II. XII. p. 869. 11. et Gregorius Corinth. p. 98., apud hunc tamen unus cod. ἄλτος et ἄλτει. At scribendum Ἄλτει ab Ἄλτις, cf. Olymp. XI. 45.: Διὸς ἄλκιμος νιὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστω· περὶ δὲ πάξαις Ἄλτιν μὲν ὄγ' ἐν καθαρῷ δέικρινε. — V. 18. ἀρετᾶν vel ἀρετῶν plures codd., vulgo ἀρετῆς.

- ἤδη γὰρ αὐτῷ, πατρὶ μὲν βωμῶν ἀγιοθέντων διχόμηνης
 ὄλον χρυσάματός· V 35
- 20 ἐσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέγλεξε Μῆνα, Ἄντ. β.
 καὶ μεγάλων ἀέθλων ἀγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἀμᾶ
 θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφειῷ·
 ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου
 Πέλοπος. 40
- τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουόμεν
 ἀγχαῖς ἀλίου.
- 25 δὴ τότε' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὄρμαιν' 45
Ἐπ. β.
 Ἰστριάναν. ἐνθα Λατοῦς ἵπποσόα θυγάτηρ
 δέξαιτ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων
 μυχῶν,
 εὔτε μιν ἀγγελίαις Εὐρουσθέος ἐντυ' ἀνάγκα πατρόθεν 50
 χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξουθ', ἂν ποτε Ταυγάτα
 30 ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσία ἔγραψεν ἱράν. Στρ. γ'.
- τὰν μετέπων ἴδε καὶ κείναν χθόνα προιαῖς ὀπιθεν Βορέα 55
 ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθεῖς.
 τῶν νιν γλυκὺς ἡμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα
 δρόμου
 ἵπων φυτεῦσαι. καὶ νιν ἐς ταύταν ἑορτὰν ἴλαος ἀντιθεῖ-
 σιν νίσσεται 60
- 35 σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας. Ἄντ. γ'.
 τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὐλυμπόνδ' ἰὼν θαητὸν ἀγῶνα νέμειν 65
 ἀνδρῶν τ' ἀρεταῖς περὶ καὶ ῥιμφορμάτου
 διαφορηλασίας. ἐμὲ δ' ὦν πα θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις

V. 23. ἔθαλλεν multi codd., vulgo ἔθαλλε. — V. 26. Ἰστριανὴν scripsi, plerique codd. Ἰστριανήν, pauci Ἰστριαν νιν, quod recepit Boeckhius: πορεύειν autem idem est, quod alias πορεύεσθαι dicitur. — V. 30. ἱράν Boeckhius, vulgo ἱράν. — V. 31. καὶ κείναν Boeckhius, vulgo κἀκείναν. ibidem plurimi codd. et Scholiasta προιαῖς, non προιαῖς. — V. 35. διδύμοις Hermannus, vulgo διδύμοις, nonnulli codd. διδύμοισι. — V. 38. ὦν πα, sic vulgatur et ita fere omnes codd., Boeckhius ex uno libro ὦν πάρ, quod cum ὀτρύνει foret jungendum.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Δ.
ΨΑΥΜΙΑΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩΙ
ΑΠΗΝΗ.

S t r o p h a e.

υ υ ' υ ' υ υ - ' υ υ - υ υ - ' υ - υ - υ
 υ υ ' υ υ - ' υ υ - ^x υ ' υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ
 - ' υ υ - ' υ υ - -
 - ' υ - ^x - ' υ - υ - υ ' υ υ -
 5 υ ' υ - υ - υ
 - ' υ - ' υ - ' υ -
^x υ ' υ υ - (υ) υ ' υ υ - - ' υ - υ υ
 - ' υ υ - ' υ -
 υ υ ' υ - υ - υ - υ

E p o d i.

- ' υ υ - υ - υ
 ' υ υ - υ - -
 υ ' υ - υ - υ -
 - ' υ υ - υ υ - ' υ υ
 5 υ ' υ ' υ υ - ' υ - υ (υ) υ -
 ' υ υ - υ υ - υ
 - ' υ υ - υ υ -
 υ ' ' υ - υ ' υ - υ (υ) υ -
 (υ) - υ ' υ υ -
 10 υ ' υ - υ υ

Στρ.

Ἐλατὴρ ὑπέριτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ· τεαὶ γὰρ Ὀρραι
 ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἐλισσόμεναί μ' ἐπεμψαν 5
 ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.

V. 1. Ὀρραι Suevernius, vulgo ὄρραι.

- ξείνων δ' εὔπρασσόντων ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν
 5 ποτὶ γλυκεῖαν ἔσλοϊ.
 ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις 10
 ἵπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὄμβριμου,
 Οὐλυμπιονικᾶν δέκευ
 Χαρίτων θ' ἑκατι τόνδε κῶμον, 15
 Ἄντ.
- 10 χρονώτατον φάος εὐροσθενέων ἀρετᾶν. Φαύμιος γὰρ ἵκει
 ὀχέων, ὃς ἐλαίᾳ σταφανωθεὶς Πισάτιδι, κῆδος ὄρσαι 20
 σπεύδει Καμαρίνα. θεὸς εὐφρων
 εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεὶ μιν αἰνέω, μάλα μὲν
 τροφαῖς ἐτοῖμον ἵππων,
 15 χαίροντά τε ξενίαις πανδόχοις, 25
 καὶ πρὸς Ἀσυχίαν φιλόπολιν καθαροῦ γνώμα τετραμμένον.
 οὐ ψεύδει τέρξω λόγον·
 διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος· 30
- ἄπερ Κλυμένοιο παῖδα. Ἐπ.
 20 Λαμνιάδων γυναικῶν
 ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
 χαλκίοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον 35
 ἔειπεν Ὑπιτυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών.
 Οὗτος ἐγὼ ταχταῖ·
 25 χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
 γίνονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσι πολιαί· 40
 θαμάκι παρ τὸν ἀλικίας
 ἐοικότα χρόνον.

V. 6. ἀλλ' ὦ Κρόνου, multi codd. ἀλλὰ Κρόνου. — V. 7. ἀνεμόεσσαν et ὄμβριμου plures codd., vulgo ἠνεμόεσσαν et ὄβριμου. — V. 8. scripsi Οὐλυμπιονικᾶν, vulgo Οὐλυμπιονίκαν. — V. 9. Χαρίτων θ' ἑκατι, ita codd. omnes; cum Οὐλυμπιονίκαν legeretur, editores abjecerunt particulam. — V. 10. ἵκει optimi libri, vulgo ἦκει. — V. 15. ξενίαις servandum, Boeckhii ex tribus codd. ξενίαις, at παῖ in strophā non est corripendum, ut sit creticus. — V. 16. Ἀσυχίαν Heynius, olim ἡσυχίαν. — V. 19. aliquot codd. ἄπερ καὶ Κλ. — V. 22. χαλκίοισι plures codd., vulgo χαλκοῖσι. — V. 26. ἐν ἀνδράσι πολιαί, vulgatam hanc revocavi, Boeckhii, cum nonnulli codd. ἀνδράσιν exhibeant, scripsit ἐν ἀνδράσιν, tum v. 27. πολιαὶ θαμά κτλ. — V. 27. θαμάκι conjeci pro θαμά καί, quod libri exhibeat, et παρ ex pluribus libris scripsi pro παρᾶ.

Ἐπ. α.

ἵπποις ἡμιόνοις τε μοναμπνκία τε. τιν δὲ κῦδος ἀβρόν 15
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὄν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ τὰν
νέοικον ἔδραν.

Στρ. β.

ἴκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων 20
10 σταθμῶν, ᾧ πολιόοχε Παλλάς, αἰεὶ μὲν ἄλσος ἀγνόν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὀανν, ἐγχωρίαν τε λίμναν, 25

Ἄντ. β.

καὶ σεμνοὺς ὀχετοὺς, Ἰππάρης οἴσιν ἄρδει στρατόν,
κολλᾶ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος, 30
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν.

Ἐπ. β.

15 αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρνεται πρὸς
ἔργον 35
κινδύνῳ κεκαλυμμένον· ἦν δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις
ἔδοξαν ἔμμεν.

Στρ. γ.

Σωτήρ ὑψινεφῆς Ζεῦ, Κρόνιόν τε ναίων λόφον 40
τιμῶν τ' Ἀλφειὸν εὐρὸν ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἰκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς, 45

20 αἰτήσων πόλιν εὐανοραῖσι τάνδε κλυταῖς Ἄντ. γ.
δαιδάλλειν, σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίαισιν ἵπποις 50
ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὐθυμον ἐς τελευτάν,

Ἐπ. γ.

υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει, 55
ἐξαρκέων πτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύσῃ
θεὸς γενέσθαι.

V. 8. νικάσαις Boeckhius, vulgo νικήσας, aliquot libri νικάσας. —

V. 11. Ὀανν vel Ὅανν Schol. et meliores codd., vulgo Ὀανον. —

V. 16. ἦν δ' ἔχοντες Hermannus emendavit, vulgo εὐ δὲ ἔχοντες.
Boeckhius conjecerat εὐ δὴ ἔχοντες et εὐ δὲ τυχόντες.

χοῆ θέμεν τηλευγές. εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας, 5
 5 βωμῶ τε μαντείῳ ταμίᾳς Διὸς ἐν Πίσᾳ,
 συνοικιστῆρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν τίνα κεν φύγοι ὕμνον
 κείνος ἀνὴρ, ἐπικύρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἡμερταῖς
 αἰοδαῖς; 10

Ἄντ. α.

ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
 Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί
 10 οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
 τίμαι· πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῆ.
 Ἀγῆσία, τιν δ' αἶνος ἐτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ
 ἀπὸ γλώσσας Ἀδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμ-
 φιάρῃον 20
 φθέγγατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τε νιν καὶ φαιδίμας ἵππους
 ἔμαρψεν.

Ἐπ. α.

15 ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαϊονίδας
 εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· Ποθ' ἔω στρατιᾶς ὀφθαλ-
 μὸν ἐμᾶς 25
 ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καὶ
 ἀνδρὶ κῶμον δεσπότη πάρεστι Συρακοσίφ. 30
 οὔτε δύσηρις ἑὼν οὔτ' ὦν φιλόνεικος ἄγαν,
 20 καὶ μέγαν ὄρκον ὁμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως 35
 μαρτυρήσω· μελίφθογγοὶ δ' ἐπιτρέφοντι Μοῖσαι.

Στρ. β.

Ἦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων,
 ἧ τάχος, ὄφρα κελεύθῃ τ' ἐν καθαράῃ
 βάσομεν ὄρκον, ἱκῶμαι τε πρὸς ἀνδρῶν 40
 25 καὶ γένος· κείναι γὰρ ἐξ ἄλλᾶν ὁδὸν ἀγεμονεῖσαι

V. 6. Συρακοσσᾶν duo codd., nonnulli Συρακοσσᾶν, vulgo Συρα-
 κουσᾶν. — V. 13. Ἀμφιάρῃον plurimi libri, vulgo Ἀμφιάραον. —
 V. 18. δεσπότη πάρεστι libri meliores, vulgo δεσπότη νῦν πάρεστι. —
 V. 19. οὔτε δύσηρις ἑὼν οὔτ' ὦν φιλόνεικος ἄγαν. sic optimi codd.,
 ceteri valde variant, vulgo ὄν φιλόνεικος ἑὼν οὔτ' ὦν δύσηρις τις ἄγαν.
 At δύσηρις firmat Moeris p. 116.: Δυσήριστος καὶ δύσηρις Ἀττικῶς καὶ
 Πλάτων Νόμων θ'. δύσηρις Ἑλληνικῶς, itaque apud Platonem quoque
 de Legg. IX. p. 863. B δύσηρι καὶ δύσημαχον κτήμα et ibid. p. 864.
 A. δύσηρις λόγος restituendum arbitror. — V. 25. ἄλλᾶν Bothius,
 vulgo ἄλλαν, nisi quod unus liber ἄλλᾶν, alii ἄλλων.

ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο· χρῆ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς· 45
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ' ἔλθειν
ἐν ὥρᾳ·

Ἄντ. β'.

- ἄ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται
30 παῖδ' ἰοβόστρουχον Εὐάδναν τεκόμεν. 50
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδίνα κόλποις·
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ' ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν
ἦρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδα βρέφος, 55
ὃς ἀνδρῶν Ἀρχάδων ἀνασσε Φαισάνα, λάχε τ' Ἀλφειὸν οἰκεῖν·
35 ἔνθα τραφεῖς ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψασ'
Ἀφροδίτας.

Ἐπ. β'.

- οὐδ' ἔλαθ' Ἄλυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο
γόνον· 60
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνάδ', ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φάτον
ὄξειά μελέτα,
ἄγχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας. 65
ἃ δὲ φοινικόχροον ζῶναν καταθηκαμένα
40 κάλλιπά τ' ἀργυρέαν, λόχμας ὑπὸ κυρῆνας
τίχτε θεόφρονα κοῦρον. τᾶ μὲν ὁ Χρυσοκόμας 70
πραῦμητιν τ' Ἐλεῖθυιαν παρίστασέν τε Μοίρας·

V. 28. σάμερόν μ' ἔλθειν Boeckhiius, vulgo σάμερόν γ' ἔλθειν. plerique codd. particulam omittunt. — V. 30. ἰοβόστρουχον pauciores codd., optimi ἰοπλόκαμον. — V. 33. βρέφος Hermannus, consentiuntque multi codd., vulgo βρέφος γε. — V. 37. Πυθῶνάδ' scripsi, Boeckhiius Πυθῶναδε, qui comparat Ἀθήναζε, οἴκαδε, quae disparia sunt; scribendum Πυθῶνάδε ut οἰκόνδε, Μαραθῶνάδε, Ἑλευσίνάδε, Μέγαράδε, Φάληρόνδε, Εὐτρησίνδε, alia, quamquam in vulgaribus editionibus saepius peccatur. At ubi heterocliton est, ibi accentus quoque variat, ut γρύαδε, οἴκαδε, ἄγραδε. rursus ubi cadit adverbium in ζε, ubi particula δὲ cum nomine prorsus in unum vocabulum coalescit, eadem illa accentus lex requiritur, ut est in Ἀθήναζε, Ὀαζε, Ἐρεχθίαζε, Φλυάζε. — V. 38. περ' ἀτλάτου libri plerique, vulgo περ ἀτλ. — V. 42. Ἐλεῖθυιαν παρίστασέν τε Μοίρας. Libri non interpolati Εἰλεῖθυιαν vel Εἰλύθυιαν παρίστασεν, itaque scribendum Ἐλεῖθ. παρ., ut Ἐλεῖθυια legitur Pyth. III. 9. et Nem. VII. 1. Interpolati codd. Ἐλευθῶ συμπαρίστασεν, quod recepit Boeckhiius.

- Στρ. γ'.
- ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχμων ὑπ' ὠδίνος τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
 ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνίζομένα 75
- 45 λείπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν
 δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
 ἰῶ μελισσᾶν, καδόμενοι βασιλεὺς δ' ἐπεὶ 80
 πετραέσσας ἐλαύνων ἴκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
 εἶρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι· Φοῖβου γὰρ αὐτὸν φᾶ
 γεγάκειν
- Ἄντ. γ'.
- 50 πατρός, περὶ θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις 85
 ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
 ὡς ἄρα μάντιν. τοὶ δ' οὐτ' ὦν ἀκοῦσαι
 οὐτ' ἰδεῖν εὐχοντο πεμπταῖον γεγεναμένον. ἀλλὰ
 κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατίε τ' ἐν ἀπειράτῳ, 90
- 55 ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρηγμένος
 ἄβρῶν
 σῶμα· τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαι μιν χρόνῳ σύμπαντι
 μάτηρ
- Ἐπ. γ'.
- τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο
 λάβεν 95
 καρπὸν Ἥβας, Ἀλφεῶ μῆσοφ καταβάς ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν
 εὐρυβίαν,
 ὃν πρόγονον, καὶ τοξοφόρον Δάλου θεοδμάτας σκοπόν, 100
- 60 αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' εἴ κεφαλαῷ,
 νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀντεφθέγγετο δ' ἀρτιεπῆς 105
 πατρία ὅσα μεταλλάσαντί ἴν· Ὀρσο, τέκνον,
 δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὀπισθεν.
- Στρ. δ'.
- ἴκοντο δ' ἠψηλοῖο πέτρην ἀλίβατον Κρονίου· 110
- 65 ἐνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
 μαντοσύνας, τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν
 ψευδέων ἄγνωστον, εὖτ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθῶν

V. 60. λαοτρόφον Boeckhiius, vulgo λαότροφον. — V. 62. μεταλλάσαντί ἴν Hermannii est conjectura, vulgo μετάλλασέν τέ μιν, quod ferri nequit. De pronomine ἴν confer Pyth. IV. 36. — V. 66. ἀκούειν omnes codd., Heynius ἀκούειν. —

- Ἡρακλῆς, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν, πατρί
 ἑορτάν τε κτίση πλειστόμβροτον τεθμὸν τε μέγιστον
 - ἀέθλων, 115
- 70 Ζηγὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ' αὖ χρηστήριον θέσθαι
 κέλευσεν. Ἄντ. δ.
- ἐξ οὗ πολὺκλειτον καθ' Ἑλλανας γένος Ἴαμιδᾶν. 120
 ὄλβος ἅμ' ἔσπετο· τιμῶντες δ' ἀρετᾶς
 ἐς φανεράν ὁδὸν ἔρχονται· τεκμαίρει
 χρῆμ' ἕκαστον· μῶμος ἐκ δ' ἄλλων κρέματαί φθονεόντων 125
- 75 τοῖς οἷς ποτὲ πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον
 ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάζει Χάρις εὐκλέα μορφάν.
 εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄροις, Ἀγησία, μάρωρες
 ἄνδρες 130
- Ἐπ. δ.
- ναιετόντες ἐδώρησαν θεῶν κάρηνα λιταῖς θυσίαις
 πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως, ὅς ἀγῶνας ἔχει
 μοῖράν τ' ἀέθλων, 135
- 80 Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾶ· κείνος, ὃ παῖ Σωστράτου,
 σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
 δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσῃ ἀκόνας λιγυρᾶς, 140
 ἃ μ' ἐθέλοντα προσέρπει καλλιρόοισι πνοαῖς·
 ματρομάτῳ ἐμὰ Στυμφαλῖς, ἐνανθῆς Μετώπα,
- Στρ. ε.
- 85 πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
 πίομαι, ἀνδράσῃ αἰχμηταῖσι πλέκων
 ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
 Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἦραν Παρθενίαν κελαδῆσαι, 150
 γυνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν
- 90 λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ἔν. ἐσσι γὰρ ἄγγελος ὀρθός,

V. 68. πατρί. plerique codd. πατρί θ', vulgo πατρός θ'. recte Hermannus et Boeckhius deleverunt copulam. — V. 74. μῶμος ἐκ δ' ἄλλων Schmidius, codd. μῶμος δ' ἐξ ἄλλων, Boeckhius μῶμος ἐξ ἄλλων scripsit. — V. 75. πρώτοις, multi codd. et Schol. πρῶτον. δρόμον plurimi codd., vulgo δρόμον γ'. — V. 76. ποτιστάζει, plures codd. ποτιστάξει. — V. 77. ὄροις sive ὄροις plurimi libri, vulgo ὄρος. — V. 83. προσέρπει optimi codd., vulgo προσέλει. — V. 86. αἰχμηταῖσι aliquot codd., vulgo αἰχμηταῖσι. —

ἠυκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρητὴρ ἀγαφθέγκτων
αἰοιδᾶν. 155

Ἄντ. ε.

εἰπὸν δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας·
τὰν Ἴερων καθαροῦ σκάπτω διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν

95 ἀμφέπει Λάματρα, λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν, 160

καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἀδύλογοι δὲ νιν
λύραι μολπαί τε γινώσκοντι. μὴ θραύσαι χρόνος ὄλβον
ἐφέρπων.

σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἀγησία δέξαιτο κῶμον 165

Ἐπ. ε.

οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισόμενον,

100 ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας. ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ'

οὐκ ἔστιν ἐν χειμερίᾳ 170

νυκτὶ θεῶς ἐκ ναὸς ἀπεσκήμφθαι δὴ ἄγκυραι. θεός

τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἴσαν παρέχοι φιλέων. 175

δέσποτα ποντομέδων, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων

ἐκτὸς ζόντα δίδοι, χρυσάλακάτοιο πόσις

105 Ἀμφιτρίτας, ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

V. 91. κρητὴρ Boeckhius ex deterioribus libris, meliores κρατήρ. —

V. 92. εἰπὸν et Συρακοσσᾶν Boeckhius, vulgo εἶπον et Συρακουσσᾶν. —

V. 96. δὲ νιν unus cod., vulgo δὲ μιν. — V. 97. γινώσκοντι scripsi,
legebatur γιγνώσκοντι. — V. 100. εὐμήλοιο omnes libri, Heynius

εὐμάλοιο. — V. 101. ἀπεσκήμφθαι plurimi codd., alii ἀπεσκήφθαι. —

V. 102. τῶνδε κείνων τε unus cod., vulgo τῶνδ' ἐκείνων τε. —

V. 103. ποντομέδων correxi, legebatur ποντόμεδον.

Στρ. α.

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐλών
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζουσιν δρόσῳ
δωρήσεται

νεανία γαμβρῶ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον κορυ-
φᾶν κτεάνων, 5

5 συμποσίου τε χάριν κᾶδός τε τιμάσαις ἑόν, ἐν δὲ φίλων
παρεόντων θῆκέ μιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς. 10

Ἄντ. α.

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὴν καρπὸν φρενός,
ιλᾶσκομαι 15

10 Οὐλυμπία Πυθοῖ τε νικῶντεςσιν· ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι
κατέχοντ' ἀγαθαί.

ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἀδυμελεῖ 20
θαμὰ μὲν φόρμιγγι παμφώνοισι τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

Ἐπ. α.

καὶ νυν ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας, Ἀελιοῖό τε νύμφαν Ῥόδον, 25

15 εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῶ στεφανω-
σάμενον

αἰνέσω πυγμαῖς ἀποινα 30

καὶ παρὰ Κασταλία, πατέρα τε Δαμάγητον ἀδόντα Δίκα,
Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας

ἐμβόλω ναιόντας Ἀργεῖα σὺν αἰχμῆ. 35

Στρ. β.

20 ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου

ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον,

Ἡρακλέος

εὐρουσθενεῖ γέννα. τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὐχονται
τὸ δ' Ἀμντοριδαί 40

V. 2. ἔνδον ἀμπέλου codd. meliores, pauci ut vulgo ἀμπέλου ἔνδον. — V. 4. νεανία libri omnes, Schmidius νεανία. — V. 8. φρενός plurimi codd., vulgo φρενός γ'. — V. 10. Οὐλυμπία plures codd., vulgo Ὀλυμπία. — V. 11. ἀδυμελεῖ θαμὰ Boeckhiius, et sic aliquot codd., vulgo inepte ἀδυμελεῖ θ' ἄμα. — V. 14. παῖδ' Ἀφροδίτας, Ἀελιοῖό τε νύμφαν Ῥόδον. sic recte interpunxit Boeckhiius, vulgo παῖδ' Ἀφροδίτας Ἀελιοῖό τε, νύμφαν Ῥόδον. — V. 19. ἐμβόλω aliquot codd., alii ἐμβόλω, ἐμβόλων, ἐμβόλου.

- ματρόθεν Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμ-
πλακίαι
- 25 ἀναρίθμητοι κρέμανται· τοῦτο δ' ἀμάχανον εὐρεῖν, 45
Ἄντ. β.
- ὅ, τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέροτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον 50
σκάπτω θεῶν
σκληρᾶς ἐλαίας ἔκτανεν Τίρυνθι Λικόμμιον ἐλθόντ' ἐκ
θαλάμων Μιδέας
- 30 τᾶςδὲ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθεῖς. αἱ δὲ φρεσὶν
ταραχαί 55
παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθόν.
Ἐπ. β
- τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας εὐώδεις ἐξ ἀδύτου ναῶν πλόον
εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀπτάς εὐθὺν ἐς ἀμυγδάλασσον νομόν, 60
ἐνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσέαις νηφά-
δεσσι πόλιν,
- 35 ἀνίχ' Ἀφραίστου τέχγαισιν 65
χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Ἀθαναία κορυφᾶν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν ὑπερμάζει βοῶ.
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μήτηρ. 70
Στρ. γ.
- τότε καὶ φανσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας
- 40 μέλλον ἐντείλεν φυλάσασθαι χρέος
παισὶν φίλοις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμόν ἐναργέα, καὶ σεμνὰν
θυσίαν θέμενοι 75
πατρὶ τε θυμὸν ἰάναίεν κόρα τ' ἐγχειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετὰν
ἔβαλεν καὶ χάσματ' ἀνθρώποισι προμαθῆτος αἰδῶς. 80

V. 24. φρασὶν Boeckhiius, vulgo φρεσὶν. — V. 25. ἀναρίθμητοι vulgatam lectionem retinui, Boeckhiius cum plerisque libris ἀναρίθμητοι. — V. 26. νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ plerique codd., et sic Boeckhiius, vulgo νῦν καὶ ἐν τε. — V. 29. ἔκτανεν Τίρυνθι scripsi, unus cod. ἔκτανε Τίρυνθι, vulgo ἔκταν' ἐν Τίρυνθι. — V. 33. εὐθὺν unus codex, alius εὐθύν, plures εὐθύν' vel εὐθύν', quod cum metrum perderet, substituerunt vulgo σιέλλεν. — V. 34. χρυσέαις Boeckhiius, vulgo χρυσάϊς. — V. 39. φανσίμβροτος plerique codd., vulgo φανσίμβροτος.

Ἄντ. γ'.

- 45 ἐπὶ μὲν βαίνει τε καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὄρθαν ὁδὸν 85
ἔξω φρενῶν.
καὶ τοὶ γὰρ αἰθαέσσας ἔχοντες σπέρι' ἀνέβαν φλογὸς οὐ'
τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοις ὁ μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν 90
50 πολὺν ὕσε χροσόν· αὐτὰ δὲ σφισιν ὥπασε τέχνην

Ἐπ. γ'.

- πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλανκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἐρπόντεσσι θ' ὁμοῖα κέλευθοι φέρον. 95
ἦν δὲ κλέος βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἄδολος
τελέθει.
φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ 100
55 ῥήσιες, οὐπω ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεὺς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποτιῶ,
ἄλυμροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρῦφθαι. 105

Στρ. δ'.

- ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου·
καὶ ῥά μιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον,
60 ἀγνὸν θεόν.
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. ἀλλὰ μιν οὐκ
εἶασεν· ἐπεὶ πολιᾶς 110
εἶπέ τιν' αὐτὸς ὄραῖν ἔνδον θαλάσσης ἀὔξομένην πεδύθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὐφρονα μήλοισι. 115

V. 46. ὁδὸν plures codd., vulgo ὁδόν γ'. — V. 48. καὶ τοὶ γὰρ Pauwius, vulgo καὶ τοὶ γάρ. Ibid. αἰθαέσσας correxī, vulgo αἰθούσας (Boeckhiius αἰθοῖσας), at αἰθομένης tune dici debbat, itaque αἰθαέσσας i. e. αἰθηέσσας scripsi, quem ad modum αἰθῆς πέπλος dicitur in proverbio, vid. Zenob. I. 33. Diogen. I. 31. itaque apud Cratinnum p. 71. ed. Meineke lego ἐκβάλλοντες αἰθῆντας πέπλους, et fortasse hic quoque quis malit αἰθάσας. — V. 49. κείνοις ὁ μὲν Mingarellus, vulgo κείνοισι μὲν. — V. 59. unus cod. λίπον'. — V. 61. ἄμπαλον codd. omnes (nisi quod unus ἄμπέλον praebet), et Schol. firmat Eustath. ad Il. I. p. 48. 46.: οὐδὲ χρῆ γενέσθαι ἀναδασμούς ἤγουν δεύτερον μερισμὸν τῶν προμερισθέντων, ὅπερ ἄμπαλον ὁ Πίνδαρος ἔφη, τουτέστι δεύτερον πάλον καὶ κλήρον ἐπὶ μερισμῶ. Cf. ad Od. II. p. 80. 11. Boeckhiius conjecit ἄμ πάλον θέμεν. — V. 63. μήλοισι multi codd., vulgo μάλοισι.

Ἄντ. δ'.

- ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
65 χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὄρκον μέγαν 120
 μὴ παρφάμεν,
 ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι, φαιεννὸν ἐς αἰθέρα μιν
 πεμφθεῖσαν ἔῃ κεφαλῇ
 ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύτασαν δὲ λόγων κορυφαί 125
 ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι. βλάστε μὲν ἐξ ἄλως ὑγραῶς

Ἐπ. δ'.

- 70** νᾶσος, ἔχει τέ μιν ὄξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ,
 πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων· ἐνθα Ρόδῳ ποτὲ μυχθεῖς
 τέκεν 130
 ἑπτὰ σοφώτατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παρα-
 δεξαμένους
 παῖδας, ὧν εἷς μὲν Κάμειρον 135
 προσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν Δῖνον τ'. ἀπάτερθε
 δ' ἔχον,
75 διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρῶϊαν,
 ἀστέων μοῖραν, κέκληνται δέ σφιν ἔδραι. 140

Στρ. ε'.

- τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
 ἴσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτα,
 ὥσπερ θεῶ,
80 μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις. τῶν
 ἀνθεσι Διαγόρας 145
 ἑστεφανώσατο δῖς, κλεινᾶ τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυχέων,
 Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλα, καὶ κρανααῖς ἐν Ἀθάναις. 150

Ἄντ. ε'.

- ὃ τ' ἐν Ἀργεὶ χαλκὸς ἔγνω μιν, τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
 ἔργα καὶ Θήβαις, ἀγῶνές τ' ἔννομοι 155
85 Βοιωτίοι,
 Πέλλανά τ'· Αἰγίνα τε νικῶνθ' ἑξάκις· ἐν Μεγάρουσιν τ'
 οὐχ ἕτερον λιθίνα

V. 67. φαιεννὸν plures codd., vulgo φαιενόν. Hermannus φανόν. —
 V. 80. μήλων Boeckhiius, vulgo μάλων. κνισάεσσα aliquot codd., vulgo
 κνισάεσσα. — V. 86. Πέλλανά τ'· Αἰγίνα τε Boeckhiius emendavit,
 codd. meliores Πέλλανα τ' Αἰγίνα τε vel Αἰγινά τε. Vulgo Αἰγίνα
 Πέλλανα τε.

ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου 160
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου τεθμόν Ὀλυμπιονίκαν,

Ἐπ. ε΄.

ἄνδρα τε πύξ ἀρετὰν εὐρόντα, δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν
90 καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων. ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν ὁδόν 165
εὐθυπορεῖ, σάφα δαεῖς ἄτε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ
ἀγαθῶν

ἔχραον. μὴ κρύπτε κοινόν 170

σπέρον' ἀπὸ Καλλιάνακτος· Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει
θαλίας καὶ πόλις· ἐν δὲ μιᾷ μοῖρᾳ χρόνου

95 ἄλλοτ' ἄλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὔραι. 175

V. 88. τεθμόν Ὀλυμπιονίκαν junxerunt Heynius et Hermannus,
vulgo τεθμόν Ὀλυμπιονίκαν. — V. 95 διαιθύσσοισιν Boeckhius, vulgo
διαιθύσσοισιν.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Η΄.
 ΑΔΚΙΜΕΛΟΝΤΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ.
 ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΛΙΣΤΗ.

Strophæe.

' u - - - ' u u - u u - - - ' u u
 - ' u - - - ' u u - u u - - - u
 ' u - u ' u u - u u - - - ' u u - u u - u
 ' u u - u u - u u - u u
 5 ' u u - u u - u u - u u
 u u - ' u - u u - u u
 ' u - - - ' u u - u u

E p o d i.

- ' u u - u u - - - ' u u
 ' u u - u u - u u - u u - u u
 ' u u - u u - - - u u - u u
 ' u u - u u - u u - u u
 5 ' u u - u u - - - ' u u - u u - u u - u u
 ' u u - u u - u u - u u - u u - u u - u u
 ' u - - - ' u u - u u - u u
 u ' u - - - ' u u - u u

„Inscriptionem carminis in libris tam scriptis quam excusis inepte et variatam et amplificatam ex correctione Heynii constitui, addito præterea nomine *Αἰγινήτη*.“ *Boeckhii*.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Οὐλύμπια, Στρο. α.
δέσποιν' ἀλαθείας, ἵνα μάντιες ἄνδρες

ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου, 5
εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι

5 μαιομένων μεγάλα
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶνδε μόχθων ἀμυνοῦν·

Ἀντ. α.

ἀνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβίας ἀνδρῶν λιταῖς. 10

ἀλλ' ὦ Πίσας εὐδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος,

10 τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι. μέγα τοι κλέος αἰεὶ,
ᾧ τινι σὸν γέρας ἔσπετ' ἀγλαόν· 15

ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν, πολλὰ δ' ὁδοὶ
σὺν θεοῖς εὐπραγίας.

15 Τιμόσθενες, ἦμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος *Ἐπ. α.*

Ζητὴ γενεθλίω· ὃς σὲ μὲν Νεμέα πρόφατον, 20

Ἀλκιμέδοντα δὲ παρ Κρόνου λόφω

θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.

ἦν δ' ἔσορᾶν καλός, ἔργω τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων 25

20 ἐξένεπε κρατέων πάλα δολιχῆρετμον Αἰγίαν πάτραν·

V. 1. Οὐλύμπια plures codd., itaque Schmidius, vulgo Ὀλυμπία. — V. 7. τῶνδε sic correxi, vulgo legitur parum apte τῶν δέ, at τῶνδε μόχθων ἀμυνοῦν refertur ad ἀρετάν, i. e. laudem victoriae, quae praemium est et solatium laborum, quos quis exantlavit in certaminibus. — V. 8. aliquot codd. ἀνεται, vulgo ἀννεται. Deinde Asclepiades, ut refert Schol., legit λιταί, et interpolati codd. πληρέονται πρὸς χάριν εὐσεβείων δ' ἀνδρῶν λιταί, sed optimi codd. πρὸς χάριν εὐσεβίας ἢ λιταῖς, quod firmant Scholiastarum interpretationes. Recte Boeckhiius εὐσεβίας, cf. Soph. Antig. 943. τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα. Oed. Col. 188. ἴν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες. — V. 10. μέγα τοι plurimi codd., vulgo μέγα τι. — V. 11. ἔσπετ' ex uno cod. recepi, anceps enim syllaba hic nihil habet incommodi, vulgo ἔσπητ', quod insolens certe est, quamquam Olymp. IX. 83. legitur ἔσποιο, ubi item ἔποιο legendum est. — V. 14. εὐπραγίας plures codd., alii εὐπραξίας. — V. 15. δ' ἐκλάρωσεν unus cod., vulgo δὲ κλάρωσεν. — V. 16. ὃς σὲ μὲν Νεμέα scripsi, idque etiam Dissenius commendavit, vulgo ὄν μὲν ἐν Νεμέα, multi codd. ὃς σὲ μὲν ἐν Ν., unde Boeckhiius ὃς σ' ἐν μὲν Ν. incommodo verborum ordine. — V. 20. Hermannus conjecit: κρατέων πάτραν δολιχῆρετμον Αἰγίαν πάλα.

ἐνθα Σώτεια Διὸς ξενίου
πάρεδρος ἀσκήται Θέμις

Στρ. β.

ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅ,τι γὰρ πολὺ καὶ πολλῶ ῥέπει,
ὀρθῶ διακρίνειν φρενὶ μὴ παρὰ καιρὸν,

30

25 δυσπαλές, τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ' ἀλιερχία
χώραν

παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις

35

κίονα δαιμονίαν,

ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος

τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι,

'Αντ. β.

30 Δωριεῖ λαῶ ταμεινομένην ἐξ Αἰακοῦ·

40

τὸν παῖς ὁ Λατοῦς εὐρουμέδων τε Ποσειδᾶν,

'Ιλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τευξάι, καλέσαντο συνεργόν
τείχεος, ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον

35 ὀρνυμένων πολέμων

πτολιπόρθοις ἐν μάχαις

λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

γλανκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον,

'Επ. β.

πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς οἱ δύο μὲν κάπετον,

50

αὐθι δ' ἀτυζομένῳ ψυχὰς βάλον,

40 εἰς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.

ἔννεπε δ' ἀντίον ὀρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων·

Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἦρως, χερὸς ἐργασίαις ἀλίσχεται· 55

ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα

πεμφθὲν βαρυγδοῦπου Διός·

Στρ. γ.

45 οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν, ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται 60

καὶ τετράτοις. ὡς ἄρα θεὸς σάφα εἶπαις

Ξάνθον ἠπειγεν καὶ Ἀμαζόνιας εὐίππους καὶ ἐς Ἴστρον
ελαύνων.

'Ορσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἴσθμῷ ποτιῖα

V. 23. πολλῶ ῥέπει. Multi libri πολλά ῥέπει. — V. 39. ἀτυζο-
μένῳ unus cod., alii ἀτυζομένῳ, plerique ἀτυζόμενοι. ψυχὰς optimi
libri, interpolati πνοάς. — V. 46. ἄρα Boeckhius, vulgo ἄρα. —
V. 48. ἐπ' Ἴσθμῷ ποτιῖα, sic meliores libri, interpolati ἐπ' Ἴσθμῶν
ποτιῖαν.

- ἄρμα θοὸν τανύεν, 65
 50 ἀποπέμπων Διακόν
 δεῦρ' ἀν' ἵπποις χροσταίς,
 καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν.
 τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσεται οὐδέν. 70
 εἰ δ' ἐγὼ Μελησία ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
 55 μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόρος·
 καὶ Νεμέα γὰρ ὁμῶς
 ἔρω ταύταν χάριν, 75
 τάν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν
- ἐκ παγκρατίου. τὸ διδάξασθαι δέ τοι Ἐπ. γ'.
 60 εἰδοῖτι ῥάτερον· ἀγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν·
 κουφότεροι γὰρ ἀπειράτων φρένες. 80
 κεῖνα δὲ κείνος ἀν' εἰποι
 ἔργα περαιτέρον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει
 ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν. 85
 65 νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων
 νίκαν τριακοστάν ἐλών·
 Στρ. δ'.
 ὃς τύχῃ μὲν δαίμονος, ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακῶν
 ἐν τέτρασιν παιδῶν ἀπεθήκατο γυῖσις 90
 νόστον ἔχθιστον καὶ ἀτιμότεραν γλῶσσαν καὶ ἐπικρυφον
 οἶμον,
 70 πατρὶ δε πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
 γήραος ἀντίπαλον.
 Ἄϊδα τοι λάθεται 95
 ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.
 Ἄντ. δ'.
 ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι
 75 χειρῶν ἅπτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,
 ἔκτος οἷς ἤδη στέφανος περικείται φυλλοφόρων ἀπ'
 ἀγώνων. 100

V. 54. Μελησία codd. fere omnes, vulgo Μειλησία. — V. 59. ἐκ παγκρατίου libri meliores, ceteri ut vulgo ἐν παγκρατίῳ. — V. 60. ῥάτερον Boeckhius, vulgo ῥαίτερον. — V. 62. δὲ κείνος Boeckhius, vulgo δ' ἐκεῖνος.

- ἔστι δὲ καὶ τι θανόντεσσιν μέρος
 κὰν νόμον ἐρδόμενον
 κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
 80 συγγόνων κεδνὰν χάριν. 105
- Ἐρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰρίων Ἐπ. δ.
 Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρόν
 κόσμον Ὀλυμπία, ὃν σφι Ζεὺς γένει
 ᾠπασεν. ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς 110
- 85 ἔργ' ἐθέλοι δόμεν, ὄξειας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
 εὐχομαι ἀμφὶ καλῶν μοῖρα Νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν
 ἀλλ' ἀπήμαντον ἄγων βίοντον 115
 αὐτοὺς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν.

V. 78. κὰν νόμον plures codd., vulgo κἀνομον. Deinde Schmidius coniecit ἐρδομένων. — V. 83. ὃν σφι Ζεὺς γένει ᾠπασεν meliores codd., interpolati ὃν σφι ᾠπασεν Ζεὺς γένει. — V. 85. ἔργ' ἐθέλοι Boeckhius, vulgo ἔργα θέλοι.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Θ.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩ ΟΠΟΥΝΤΙΩ.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

Strophæ.

5

3

10

Diagram showing musical notation for the Strophæ section, including rhythmic symbols (circles with vertical lines) and numerical markers (5, 10, 3).

Epidi.

5

Diagram showing musical notation for the Epidi section, including rhythmic symbols and numerical markers (5).

- Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος Στρ. α΄.
 φωνᾶεν Ὀλυμπία, καλλίνικος ὁ τριπλῶος κεχλαδῶς,
 ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἀγεμόνευσαι 5
 κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῃ σὺν ἑταίροις·
 5 ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων Μοισῶν ἀπὸ τόξων
 Δία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ' ἐπίνειμαι 10
 ἀκρωτήριον Ἄλιδος
 τοιοῖςδε βέλεσσι,
 τὸ δὴ ποτε Λυδὸς ἦρος Πέλου 15
 10 ἐξάρατο κάλλιστον ἔδνον Ἴπποδαμείας·

 πτερόεντα δ' ἴει γλυκύν Ἀντ. α΄.
 Πυθῶνάδ' οἰστόν· οὔτοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψει,
 ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαιάσιν φόρμιγγ' ἐλελίζων 20
 κλεινᾶς ἐξ Ὀπέεντος· αἰνήσαις ἔ και νιόν·
 15 ἀν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ Σώτειρα λέλογχεν 25
 μεγαλόδοξος Εὐνομία. θάλλει δ' ἀρεταῖσιν
 ἴσα τε Κασταλία πάρα
 Ἄλφειοῦ τε ῥέεθρον·
 ὄθεν στεγάνων ἄωτοι κλυτάν 30
 20 Λοκρῶν ἐπαιέροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

 ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν Ἐπ. α΄.
 μαλεραῖς ἐπιγλέγων αἰοδαῖς,
 καὶ ἀγάνορος ἵππου 35

V. 2. φωνᾶεν, aliquot libri φωνᾶ ἴν. — V. 8. βέλεσσι pauci quidem codd., vulgo μέλεσσι. — V. 12. Πυθῶνάδ' scripsi, Boeckhii Πυθῶνάδ', vulgo Πυθωνάδ'. Ibid. ἐφάψει unus, ut videtur, codex, alii ἐφάσαι, vulgo ἐφάψη. — V. 16. codd. omnes ἀρεταῖς ἴσον τε Κασταλία παρ' Ἄλφειοῦ τε ῥέεθρον. Boeckhii scripsit ἀρεταῖσιν ἔν τε Κασταλία παρὰ Ἄλφειοῦ τε ῥέεθρον. recte sine dubio et priora et extrema emendavit, sed ἴσον satis germanum arbitror, itaque scripsi ἴσα τε, ut hae baseos formae sibi respondeant $\overset{x}{-}$ — et $\overset{x}{\omega} \omega$, quem ad modum est Nem. VI. v. 68. ἴσον εἶπομι Μελησίαν, ubi in ceteris epodis est $\overset{x}{-}$ —. Deinde πάρα scripsi retracto accentu, neque enim opus est, ut praeterea Κασταλίαν corrigatur, namque sic alias quoque solet Pindarus constructionem variare, uti est Isthm. VI. 8. ἢ ὄτ' ἀμφὶ πικναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς, ἢ ὄτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἱπλόμητιν, ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν; adde Herod. IV. 122. πρὸς ἧῶ τε καὶ τοῦ Τανάϊδος.

θάσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρον παντᾶ

- 25 ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σὺν τιμῇ μοιριδίῳ παλάμῃ
ἐξαιρέτον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον· 40
κεῖναι γὰρ ὅπασαν τὰ τέρπν'· ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ
δαίμον' ἄνδρες

ἐγένοντ'· ἐπεὶ ἀντίον Στρ. β'.

- 30 πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλῆς σκύταλον τίναζε χερσίν, 45
ἀνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν,
ἠρειδέν τέ μιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος, οὐδ' Ἄιδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον, 50
βρότεια σώμαθ' ἔκατάγει χοίλαν πρὸς ἀγνίαν

- 35 θνασκόντων; ἀπό μοι λόγον
τοῦτον, στόμα, ῥῆσιν· 55
ἐπεὶ τό γε λουδορῆσαι θεοὺς
ἐχθρὰ σοφία, καὶ τὸ κανχᾶσθαι παρὰ καιρὸν

μανίαισιν ὑποκρέει. Ἄντ. β'.

- 40 μὴ νῦν λαλάγῃ τὰ τοιαῦτ'· ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν 60
χωρὶς ἀθανάτων· φέροις δὲ Πρωτογενείας
ἄσται γλῶσσαν, ἔν' αἰολοβρόντα Διὸς αἶσα
Πύρρα Λευκαλίων τε Παρνασοῦ καταβάντε 65
δόμον ἔθεντο πρῶτον, ἄτερ δ' εἰνᾶς ὀμόδαμον
45 κτησάσθαι λίθινον γόνον· 70
λαοὶ δ' ὀνόμασθεν.
ἔγειρ' ἐπέων σφιν οὔρον λιγύν,
αἶνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθρα δ' ὕμνων

νεωτέρων· λέγοντι μᾶν Ἐπ. β' 75

- 50 χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὔδατος σθένος; ἀλλά

V. 29. ἐγένοντ'· ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἂν. ita plures libri, Boeckhiius ἀντία ex Schol. vet., vulgo pessime ἐγένοντο. ἐπεὶ ἔναντι ἂν πῶς. — V. 30. σκύταλον, pauci σκυτάλαν. — V. 43. Παρνασοῦ aliquot codd. vulgo Παρνασοῦ. — V. 47. οὔρον Gedikii est conjectura, ut Nem. VI. 29. εὔθην' ἐπὶ τοῦτον ἐπέων οὔρον. codd. omnes οἶμον vet. Schol. ὄρμον, recent. ὕμνον legit.

- Ζηρὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνης
 ἀντλον ἐλείν. κείνων δ' ἔσσαν·
 χαλκᾶσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι 80
- 55 ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας
 κούροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν, ἐγχώριοι βασι-
 λῆες αἰεὶ.
- πρὶν Ὀλύμπιος ἀγῶν Στρ. γ'. 85
 θυγάτρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις, ἔκαλος
 μίχθη Μαιναλίαςιν ἐν δειραῖς, καὶ ἔνεικεν
- 60 Λοκρῶ, μὴ καθέλοι μιν αἰὼν πότμον ἐφάπαις 90
 ὄρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον
 ἄλογος, εὐφράνθη τε ἰδὼν ἦρωσ θετὸν υἱόν, 95
 μάρτως δ' ἐκάλεσσε μιν
 ἰσώνυμον ἔμμεν,
- 65 ὑπέρφρατον ἄνδρα μορφαῖ τε καὶ 100
 ἔργοισι. πόλιν δ' ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.
- ἀφίκοντο δὲ οἱ ξένοι Ἀντ. γ'.
 ἔκ τ' Ἀργεὸς ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ
 Πισᾶται·
- υἱὸν δ' Ἀκτορος ἐξόχως τίμασεν ἰποίκων 105
- 70 Αἰγίνας τε Μενoitιον· τοῦ παῖς ἄμ' Ἀτρείδαις
 Τεύθραντος πεδίον μολῶν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
 μόνος, ὅτ' ἀλκᾶντας Δαναοὺς τρέφαις ἀλίαςιν 110
 πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν·
 ὥστ' ἔμφροσι δεῖξαι
- 75 μαθεῖν Πατρόκλου βιατᾶν νόον. 115
 ἐξ οὗ Θέτιός γ' οὐλίῳ γόνος νιν ἐν Ἀρει

V. 52. ἀνάπωτιν pauci libri, plerique ἀμπωτιν, alii ἀνάπωσιν. —
 V. 56. κούροι κορᾶν καὶ φερτάτων libri non interpolati, vulgo κούροι
 κορᾶν τε φερτάτων. — V. 58. θυγάτρ' libri meliores, ceteri τᾶν
 παίδ'. Ibidem Ὀπόεντος plures codd., vulgo Ὀποῦντος. — V. 61. ἔχεν
 aliquot libri, vulgo ἔχε. — V. 66. λαόν pauci codd., plerique λεών. —
 V. 68. οἱ δ' Ἀρκάδες plures codd., vulgo ἰδ' Ἀρκάδες. — V. 69.
 υἱόν codd. non interpolati, ceteri υἱᾶ. — V. 75. νόον codd. plerique,
 vulgo νόον γ', unus cod. καὶ νόον. — V. 76. Θετίος γ' οὐλίῳ γόνος
 Hermannus conjecit, codd. Θετίος γόνος οὐλίῳ. Deinde νιν codd.
 meliores, vulgo μιν.

- παραγορεῖτο μή ποτε Ἐπ. γ΄.
 σφετέρας ἀτερθε ταξιῦσθαι
 δαμασιμβρότου αιχμᾶς.
- 80** εἴην εὐρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι 120
 πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ·
 τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφῆς δύναμις
 ἔποιτο. προξενία δ' ἀρετᾶ τ' ἤλθον
 τιμᾶρος Ἰσθμίοισι Λαμπρομάχου μίτραις, ὅτ' ἀμφότεροι
κράτησαν 125
- 85** μίαν ἔργον ἂν' ἀμέραν. Στρ. δ΄.
 ἄλλαι δὲ δὴ ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάραμα,
 ται δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον. 130
 Ἄργει τ' ἔσχεθε κῆδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις.
 οἶον δ' ἐν Μαραθῶνι συλαθεῖς ἀγενεῖων 135
- 90** μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσην·
 φῶτας δ' ὄξυρεπῆι δόλῳ
 ἀπτῶτι δαμάσσαις
 διήρχετο κύκλον ὅσσα βοᾶ, 140
 ὠραῖος ἐὼν καὶ καλὸς κάλλιστά τε ῥέξαις.
- 95** τὰ δὲ Παρήρασιφ στρατῷ Ἄντ. δ΄.
 θαυμαστὸς ἐὼν γάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου, 145
 καὶ ψυχρᾶν ὀπότ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν
 Πελλάνας φέρε· σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου
 τύμβος εἰναλία δ' Ἐλευσίς ἀγλαταῖσιν. 150
- 100** τὸ δὲ φησὶ κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδακταῖς
 ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
 ὤρουσαν ἐλέσθαι. 155
 ἄνευ δὲ θεοῖ σσειγαμένον
 οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι
- 105** ὁδῶν ὁδοὶ περαιτέραι, Ἐπ. δ΄.
 μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει 160

V. 83. ἔποιτο correxi, vulgo ἔσποιτο. — V. 89. οἶον δ' ἐν libri fere omnes, Heynius οἶον ἐν. — V. 103. ἄνευ δέ, sic libri plerique, alii ἀνευθε δέ, unde Boeckhiius edidit ἀνευθε θεοῦ. Deinde σσειγαμένον codd. plerique, vulgo σσειγαμένον γ'.

- μελέτα· σοφίαι μὲν
 αἰπειναί· τοῦτο δὲ προσφέρων ἄθλον,
 ὄρθιον ὄρουσαι θαρσέων,
110 τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
 εὐχειρα, δεξιόγνιον, ὄρωντ' ἄλκάν, **165**
 Αἰαντέων τ' ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

V. 107. σοφίαι μὲν codd. omnes, Schmidius μόν. — V. 110. δαιμονίᾳ codd. multi, vulgo δαμονίως. — V. 112. codd. non interpolati Αἰάντιόν (sive αἰάντειόν) τ' ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα, interpolati Αἰάντιόν τε δαίθ' ὡς Οἰλιάδα. Boeckhii Αἰάντιόν τ' ἐν δαίθ' ὡς Ἰλιάδα, at elisio illa ἐν δαίθ' incommoda est. Hermannus ad Eurip. Iph. Aul. 1127. ὄρων τ' ἄλκάν Αἰαντέων ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα. Et Αἰαντέων rectissime scripsit, sed reliqua mutari nihil necesse est, mutata enim orationis structura ἐπιστεφάνωσέ τε pro σιεφάνωσαι τε apud Pindarum nihil habet offensionis. Ἰλιάδα codd. nonnulli firmant.

- Ἔστιν ἀνθρώποις ἀπέμων ὅτε πλείστα
 χοῆσις· ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
 ὀμβρίων, παιδων Νεφέλας.
 εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρους ὕμνοι
 5 ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων
 τέλλεται καὶ πιστὸν ὄρκιον μεγάλας ἀρεταῖς.
- ἀφθόνητος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις
 οὗτος ἄγκεται. τὰ μὲν ἀματέρα
 γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.
 10 ἐκ θεοῦ δ' ἀνήρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ἐσαιεῖ. 10
 ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτον
 παῖ, τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἔνεκεν
- κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας
 ἀδυμελῆ κελαδήσω,
 15 τῶν Ἐπιξεφνυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων. 15
 ἔνθα συγκωμάξαι, ἐγγνάσομαι
 μή μιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόμενον στρατόν
 μηδ' ἀπείρατον καλῶν,
 ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι. τὸ γάρ
 20 ἐμφυῆς οὐτ' αἰθῶν ἀλώπηξ 20
 οὐτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντὸ ἦθος.

est aliud, quam Ol. XI. ubi Agesidamum ejusque patriam celebrat. Haud dubie igitur breve hoc carmen prius scriptum, quam insequens, ut judicant etiam Mingarellus et Gurlittus, ideoque priori obsecutus ordine mutato brevius longiori praemisi. Quod vero hoc loco descivi a grammaticorum dispositione, atque idem Isthm. IV. ante Isthm. V. reliquerim, licet illud post hoc editum constet (vid. Schol. ad initium prioris), non inconstantia factum est, sed ea de causa, quod in Isthmiis illis carminibus nihil refert, utrum utri praemittatur, hic vero necesse est, ut brevius legas ante longius, si utriusque sensum recte velis perspicere.“ Boeckhius. Ceterum in codd. male inscriptum est hoc prooemium: τῷ αὐτῷ Ἀγησιδάμῳ τόκος.

V. 1. ὅτε libri omnes, Schmid. ὅτι. — V. 4. πράσσοι omnes codd., unus πράττει. — V. 7. ἀφθόνητος codd. omnes, Steph. ἀφθόνατος. — V. 8. ἄγκεται pauci codd., optimi ἔγκεται. — V. 10. ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ἐσαιεῖ correxi, vulgo ἀνθεῖ ἐσαιεῖ πραπίδεσσιν. quod ferri nequit, et ἐσαιεῖ in multis codd. plane omissum, in uno ἐσαιεῖ ἀνθεῖ.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ. (Γ.)

ΑΓΗΣΙΑΔΑΜΩ ΔΟΚΡΩ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩ
ΠΑΙΔΙ ΠΤΚΤΗ.

Strophæ.

u u ' u u - ' u - u u u
 u ' u - ' u u - u u
 u ' u - u u - u u - u u - x - ' u u - u u u
 u ' ' u u - ' u u
 5 u ' u - ' u u
 u ' ' u u - u u

E p o d i.

u ' u u - ' u u - ' u u u
 u ' ' u u - u u u
 u - u u - u u - ' u u - u - u u
 5 - ' u u - u u
 - ' u - u u
 u u ' u u u
 - ' u u - u u - u u
 u ' u u u - ' u u - ' u - ' u u u

„In carminis inscriptione vulgo aberat παιδι, sed scripsi παιδι
 πύκτη ex Rom. Gott. Par. A. ut Ol. VIII. παιδι παλαιστη. Idem
 επιδι comparet in Ald. Bodl. β. γ. Mosc. A. B. aliis, sed contra

Στρ. α.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενός
ἐμᾶς γέγραπται· γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ'.

ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ 5

Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾶ χειρὶ

5 ἐρύκετον ψευδέων
ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.

ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλον χρόνος

Ἀντ. α.

ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺν χρέος.

10

ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὄξειαν ἐπιμομφὰν τόκος ὀνάτωρ.
νῦν ψᾶφον ἐλισσομένην

10 ὅσα κῆμα κατακλύσσει ὄρον;

ὅσα τε κοινὸν λόγον

φίλαν τίσομεν ἐς χάριν;

νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων,

Ἐπ. α.

μέλει τέ σφισι Καλλιόπα

15 καὶ χάλκεος Ἄρης· τράπε δὲ Κύνκεια μάχα καὶ ὑπερ-
βιον 20

Ἡρακλέα· πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν

Ἴλα φερέτω χάριν

Ἀγησίδαμος ὡς

Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.

usum inscriptionum in Pindaricis carminibus genitivo Ἀρχεστράτου partim praemisso partim subjecto. In Mosc. B. titulus a recentiore manu scriptus est eadem, quae quinque priores versus ante deperditos supplevit. Puerum autem vicisse Agesidamum ex commemoratione Ilae magistri (ἄλειπτου) v. 18. recte collegit Heynius: sicut Ol. VIII. Alcimedontis pueri magister Melesias v. 54. memoratur. Confer etiam extremos hujus carminis versus." Boeckhiius.

V. 3. ἐμᾶς omnes fere codd., nisi quod unus ἡμᾶς. Mingarellus ἀμᾶς. — V. 8. ἐμὸν optimi libri, vulgo ἀμόν. καταίσχυνε Boeckhiius, aliquot codd. καταίσχύνει, vulgo κατήσχυνε. — V. 9. τόκος ὀνάτωρ eximie emendavit Hermannus, libri non interpolati τόκος θνατῶν (unde Hermannus olim τόκος ὁ θνατῶν) vel γε τόκος θνατῶν, interpolati ὁ τόκος ἀνδρῶν. — V. 10. κατακλύσσει, plures codd. κατακλύσει. — V. 15. Κύνκεια Hermannus, legebatur Κυκκία. — V. 17. Ἴλα, nonnulli libri Ἰόλα vel Ἴλα.

πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὄχετόν ἄτας
ἵζουσαν ἐὰν πόλιν.

νεῖκος δὲ κρεσσόνων

40 ἀποθέσθ' ἄπορον.

καὶ κείνος ἀβουλία ὕστατος

ἀλώσιος ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν. 50

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὄλον τε στρατόν

Στρ. γ'.

λαίαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος

45 υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλκος πατρὶ μεγίστῳ· περὶ δὲ πάξαις

"Ἄλιον μὲν ὄγ' ἐν καθαρῷ 55

διέκρινε, τὸ δὲ κύκλω πέδον

ἔθηκε δόρπου λύσιν,

τιμάσαις πόρον Ἄλφειῷ

μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. καὶ πάγον

Ἀντ. γ'.

50 Κρόνου προσηφθέξατο· πρόσθε γάρ

60

νώνυμος, ἄς Οἰνόμαος ἄρχε, βρέχετο πολλᾶ νηγάδι. ταῦτα

δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ

παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν

65

ὄ, τ' ἐξελέγχων μόνος

ἀλάθειαν ἐτήτυμον

55 χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν,

Ἐπ. γ'.

ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν

ἀκρόθινα διελὼν ἔθνε καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα

70

ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτα

νικαφορίαισί τε.

60 τίς δὴ ποταῖνιον

ἔλαχε στέφανον

V. 41. καὶ κείνος Boeckhius, vulgo κάκεινος. — V. 42. ἀντάσαις Boeckhius, libri ἀντήσαις vel ἀνιάσας. — V. 44. λαίαν duo codd., alii λαίαν, vulgo λείαν. — V. 45. Ἄλιον Aristodemus grammaticus emendavit, olim Ἄλιον legebatur, quod Didymus defendere studuit, legitur hoc in uno tantum cod. — V. 51. νώνυμος, alii codd. νώνυμον. — V. 58. σὺν Ὀλυμπιάδι plures codd., vulgo ἐν Ὀλυμπιάδι. — V. 61. ἔλαχε optimi codd., unus ἔλαβε, vulgo γε λάχε.

χειρεσσι ποσίν τε καὶ ἄρματι,
ἀγώνιον ἐν δόξῃ θήμενος εὐχος, ἔργῳ καθελών; 75

σταδίου μὲν ἀρίστευσεν εὐθὺν τόνον Στρ. δ.

65 ποσσὶ τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός· ἴκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ελαίνων· ὁ δὲ πάλα
κυδαίνων Ἐχεμος Τεγέαν· 80

Δόρουκλος δ' ἔφερε πηγμᾶς τέλος,
Τίρυνθα ναίων πόλιν·
ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν

70 ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὀλιροθίου· Ἀντ. δ.

ἄκοντι Φράστῳρ δ' ἔλασε σκοπόν· 85
μᾶκος δ' Ἐνικεύς ἐδίκη πέτρῳ χεῖρα κυκλώσας ὑπὲρ ἀπάν-
των, καὶ συμμαχία θόρουβον

παραίθυξε μέγαν. ἐν δ' ἔσπερον 90
ἔφλεξεν εὐώπιδος

75 σελάννας ἔρατὸν φάος.

αἰίδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις Ἐπ. δ.

τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.

ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἐπόμενοι καὶ νῦν ἐπωνυμίαν χάριν 95

νίκας ἀγερώχου, κελαδησόμεθα βροντάν

80 καὶ πυρπάλαμον βέλος

ὄρσικτύπου Διός,

V. 62. ἄρματι libri optimi, ἄρμασιν interpolati. — V. 63. ἐν δόξῃ plerique libri, alii ἐνδόξαν, ἐν δόξαν, ἐν δόξαν. — V. 64. σταδίου — εὐθὺν τόνον. prius Hermannus, posterius Thierschius correxit, libri στάδιον — εὐθύτονον, ultimum vocabulum Hermannus correxerat εὐθὺν πόνον, sed praestat Thierschii conjectura. — V. 66. ἴκεν meliores libri, vulgo ἦκεν. Τεγέαν Boeckhiius, vulgo Τέγεαν. — V. 67. δ' ἔφερε πηγμᾶς τέλος libri non interpolati, vulgo δὲ τέλος πηγμᾶς φέρε. — V. 70. Σᾶμος ὀλιροθίου egregie Boeckhiius ex vestigiis antiquorum Scholiorum restituit, libri meliores Σᾶμ' Ἀλιφόθιου, quod Didymus frustra explicare studuit: vulgo ex libris interpolatis Σᾶμος ἠείδετο. — V. 71. ἄκοντι, multi codd. κᾶκοντι, alii ἄκοντι δὲ, Hermannus recte ἄκοντι Φράστῳρ δ'. — V. 72. ὑπὲρ ἀπάντων libri meliores, vulgo ὑπὲρ ἅπαντας. Ibid. συμμαχία pars codicum et Schol. vet., vulgo ex Schol. rec. συμμαχία. — V. 78. καὶ νῦν Hermannus, vulgo καὶ νῦν. — V. 81. Διός plures codd., vulgo Διός γ'.

- ἐν ἅπαντι κράτει
 αἰθωνα κεραννὸν ἀραρότα.
 κλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιᾶξει μελέων, 100
- 85 τὰ παρ' εὐκλείῃ Δίρκῃ χρόνῳ μὲν φάνεν· Στρ. ε.
 ἀλλ' ὅτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρί
 ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη, μάλα δὲ οἱ θερ-
 μαινει φιλότατι νόον· 105
- ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα
 ἐπακτὸν ἀλλότριον,
- 90 θνάσκοντι στυγερώτατος·
 καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ, Ἀντ. ε.
 Ἀγησίδαμ', εἰς Αἶδα σταθμόν 110
 ἀνῆρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχὺ τι τερ-
 πνόν. τιν δ' ἀδυεπῆς τε λύρα
 γλυκὺς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν. 115
- 95 τρέφοντι δ' εὐρὺν κλέος
 κόραι Πιερίδες Διός.
 ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾶ, κλυτὸν ἔθνος Ἐπ. ε.
 Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι
 εὐάνορα πόλιν καταβρέχων· παῖδ' ἐρατόν τ' Ἀρχεστράτου 120
- 100 αἰνήσα, τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾶ
 βωμόν παρ' Ὀλύμπιον,
 κεῖνον κατὰ χρόνον
 ἰδέει τε καλὸν
 ὥρα τε κεκραμένον, ἅ ποτε
- 105 ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ. 125

V. 86. ὅτε unus codex, ceteri ὥστε. — V. 87. ἵκοντι Boeckhiius, libri ἤκοντι. Ibid. νεότατος Hermannus ex vet. Schol. restituit, codd. νεότατι. Deinde pro τὸ πάλιν aliquot libri τοῦμπαλιν. Denique scripsi μάλα δὲ οἱ, quod Boeckhiius quoque suspicatus est, vulgo μάλα δὲ τοι. — V. 94. ἀναπάσσει Schol. et multi codd., alii ἀναπλάσσει. — V. 95. τρέφοντι codd. non interpolati, vulgo ἔχοντι. — V. 98. μέλιτι libri meliores, interpolati μέλιτι δ'. — V. 99. ἐρατόν τ' Dissenius, libri plerique ἐρατόν, quatuor ἐρατόν δ' probante Boeckhio. — V. 102. χρόνον plerique codd., vulgo χρόνον γ'. — V. 104. 105. ἅ ποτε Ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε Hermannus et Boeckhiius, vulgo ἅ τ' ἀναιδέα Γανυμήδει τὸν πότμον ἄλαλκε, sed meliores codd. ἅ ποτ' ἄν. et deinde πότμον sine articulo, alii θάνατον.

Λίσσομαι, παῖ Ζηγὸς Ἐλευθερίου, Στρ.
 Ἰμέραν εὐρουσθενέ' ἀμφιπόλει, Σώτειρα Τύχα.
 τὴν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
 νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι 5
 5 κἀγοραὶ βουλαφόροι. αἶ γε μὲν ἀνδρῶν
 πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμῶνια τάμνοισαι
 κυλίνδοντ' ἑλπίδες·

σύμβολον δ' οὐ πῶ τις ἐπιχθονίων Ἄντ. 10
 πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἔσομένας εὖρεν θεόθεν·
 τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
 10 πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
 ἔμπαλιν μὲν τέρψιος, οἱ δ' ἀνιαραῖς 15
 ἀντικύρσαντες ζάλαις ἔσλον βαθὺ πῆματος ἐν μικρῷ πεδ-
 ἀμειψαν χρόνῳ.

νιῆ Φιλάνορος, ἦτοι καὶ τεῖα κεν Ἐπ.
 ἐνδομάχας ἄτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἐστία 20
 15 ἀκλεῆς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,
 εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ' ἄμερσε πάτρας.
 νῦν δ' Ὀλυμπία στεφανωσάμενος 25
 καὶ δις ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ', Ἐργότελες,
 θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὀμιλέων παρ' οἰκείαις
 ἀρούραις.

— — — — — | — — — — —
 qui existet contractis ex more ultimis duabus syllabis participii
 ὀμιλέων. Boeckhiius. id est ἀποβαλλόντων τὰ φύλλα, φυλλοροοῦν.

V. 2. Ἰμέραν εὐρουσθενέ' ἀμφιπόλει Hermannus correxit, vulgo
 Ἰμέρα εὐρουσθενέ' ἀμφὶ πόλει. Et ἀμφιπόλει etiam cod. unus, et Schol.
 antiq. ἢ οὕτως· ἰκετεύω, ἀμφιπόλει, ἤγουν περιπόλει, περίεπε, ἐπισκοπῆς
 ἄξιον τὴν Ἰμέραν [τὴν πόλιν] τὴν πολλὴν ἔχουσαν δύναμιν. Ἰμέραν Schol.
 rec., Ἰμέρα aliquot codd. — V. 6. τὰ δ' αὖ κάτω. Er. Schmidius
 conjecit τὰ δ' αὖ κ. τάμνοισαι libri optimi, vulgo τέμνοισαι. —
 V. 15. κατεφυλλορόησε, fortasse Pindarus scripsit κατεφυλλοχόησε,
 vid. Phrynich. Bekkeri T. I. p. 71. 11.: φυλλοχοεῖν, ἐπὶ τῶν
 δένδρων τῶν ἀποβαλλόντων τὰ φύλλα, φυλλοροοεῖν. Apud Pherecratem
 certe, Atticum poetam, in Persis l. v. 9. τὰ δὲ δὴ δένδρα — φυλλο-
 χοῆσει legendum est. — V. 16. σ' ἄμερσε Scholiasta, et sic conjecit
 Jacobsius, vulgo ἄμερσε. — V. 18. ἐκ Πυθῶνος libri optimi, plurimi
 ἐν Πυθῶνι.

- Τριςολυμπιονίκαν Στρ. α.
 ἐπαινέων οἶκον ἄμερον ἀστοῖς,
 ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
 τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἴσθμίου
 5 πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον. 5
 ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνηταί τε, βᾶθρον πολίων
 ἀσφαλές,
 Δίκα καὶ ὁμότροπος Εἰρήνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου, 10
 χρῦσαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος.
- ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν Ἀγρ. α.
 10 Ὕβριν, Κόρον ματέρα Θρασύμυθον.
 ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
 εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν. 15
 ἄμαχον δὲ χρῦσαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
 ὕμνιν δὲ παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαίαν ὤπασαν
 15 ἄκραῖς ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις, 20
 πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον
Ἐπ. α.
- Ὄροι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὐρόντος ἔργον.
 ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφρανευ 25
 σὺν βοηλάτῃ Χάριτες διθυράμβῳ;
 20 τίς γὰρ ἰππείοις ἐν ἔντεσσι μέτρα,
 ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον
 ἐπέθηκ'; ἐν δὲ Μοῖσ' ἀδύπνοος, 30
 ἐν δ' Ἀρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.

aliis libris. Boeckhius. Idem in priore edit. epodi vs. 5. et 6. in unum conjunxit hoc modo:

$\frac{1}{2}$ 0 — — $\frac{1}{2}$ 0 — — $\frac{1}{2}$ 0 0 — 0 0 — 0 0 — $\frac{1}{2}$ 0 — — $\frac{1}{2}$ 0 0 —

rectius in altera editione separavit.

V. 5. Ποτειδᾶνος plures libri, nonnulli Ποιδᾶνος, alii Ποσειδᾶνος, vulgo Ποσειδᾶνος. — V. 6. κασίγνηται, aliquot libri κασιγνήτα vel κασιγνήτη. ἀσφαλές Schmidius, ut Nem. VI. 3. ἀσφαλές ἔδος, libri omnes ἀσφαλής. — V. 9. ἀλέξειν Boeckhius, vulgo ἀλεξείν. — V. 14. ὤπασαν libri fere omnes, vulgo ὤπασάν γ'. — V. 15. ἐν ἀέθλοις, aliquot libri ἐν ἀέθλοισι, vulgo εἰν ἀέθλοισι. — V. 20. τίς γὰρ optimi codd., reliqui τίς δέ. — V. 21. βασιλέα Boeckhius, codd. βασιλῆα. idem olim conjecerat βασιλῆα δίδυμον ἔθηκ'. — V. 22. ἐπέθηκ' codd. optimi, vulgo ἔθηκ'.

- ἔπατ' εὐρὸν ἀνάσσων Στρ. β.
 25 Ὀλυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσσι 35
 γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
 καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων
 Ξενοφῶντος εὐθύνε δαίμονος οὐρον·
 δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων
 ἐκ Πίσας, 40
- 30 πεντάθλω ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον· ἀντεβόλησεν
 τῶν ἀνῆρ θνατὸς οὐπω τις πρότερον.
- δύο δ' αὐτὸν ἔρειψαν Ἀντ. β. 45
 πλόχοι σελίνων ἐν Ἴσθμιάδεσσι
 φανέντα· Νεμέα τ' οὐκ ἀντιξοῖ·
- 35 πατρός δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ' Ἀλφειοῦ
 ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται,
 Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου θ' ἄλλω ἄμφ' ἐνί,
 μῆρός τε οἱ 50
 τῶντοῦ κρενααῖς ἐν Ἀθάναισι τρία ἔργα ποδαρκῆς
 ἀμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις, 55
- Ἐπ. β.
- 40 Ἑλλώτια δ' ἐπτάκις· ἐν δ' ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν
 Πτοιόδωρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι
 Τερψιά θ' ἔφροντ' Ἐρίτιμῳ τ' αἰοδαί. 60

V. 25. ἀφθόνητος Boeckhius, et sic unus codex, vulgo ἀφθό-
 νατος. — V. 30. ἀντεβόλησεν, codd. non interpolati, ceteri οὐκ
 ἀντεβόλησεν, quod ferri non posse ostendit Boeckhius. — V. 34.
 Νεμέα τ' omnes libri, i. e. τὰ Νέμεα, vulgo Νεμέα τ'. — V. 35.
 Θεσσαλοῦ, plures libri Θεσσαλοῖο. — V. 38. τρία ἔργα sic Boeckhius
 ex optimis libris, vulgo τρία μὲν vel τρία μὲν. — V. 40. Ποτειδᾶνος
 Boeckhius ex libris (nonnulli Ποτιδᾶνος), vulgo Ποσειδῶνος. —
 V. 42. Τερψιά θ' ἔφροντ' Ἐρίτιμῳ τ' αἰοδαί. Olim corrupte: τέρψιες
 θ' ἔφροντ' ἐρίτιμοι τ' αἰοδαί. itaque codd., nisi quod τέρψιες, vel
 τέρψιες γ' nonnulli exhibent, praeclare Schmidius ex Schol., (qui dicit:
 καὶ ἦδε μὲν ἡ ἐξηγήσις οὕτως, εἰ τὰ τῆς γραφῆς, ὡς ἐν τισιν, ἔχει τὸν
 τρόπον τοῦτον· μακρότεραι τέρψιες ἔφρονται ἐρίτιμοι τ' αἰοδαί· εἰ δὲ ὀνό-
 ματα λαμβάνομεν τὸ Τερψιάς καὶ τὸ Ἐρίτιμος, ἔσται τὰ τῆς διανοίας ὡς
 εἴπομεν). Τερψιά et Ἐρίτιμῳ emendavit. Deinde pro ἔφροντ' Her-
 mannus ἔποντ', Bothius ἔσποντ' scripsit, posterius recepit Boeckhius:
 at recte se habet ἔφρονται, hoc enim dicit poeta, Isthmiae
 hujus gentis victoriae longiora requirunt carmina.

- ὅσσαι τ' ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε,
 ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος, δηρίομαι πολέσιν
 45 περὶ πλήθει καλῶν. ὡς μὲν σαφές
 οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιαῖν ψάφων ἀριθμόν. 65
- ἐπέται δ' ἐν ἐκάστῳ
 μέτρον. νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
 ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλαίς
 50 μῆτιν τε γαρύων παλαιγόνων 70
 πύλεμόν τ' ἐν ἠρώταις ἀρεταῖσιν
 οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ, Σίσυφον μὲν πυκνότετον πα-
 λάμαις ὡς θεόν,
 καὶ τὰν πατρός ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτῆ,
 75 καὶ σάτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις.
- 55 τὰ δὲ καὶ ποτ' ἐν ἀλκῇ Ἄντ. γ'.
 πρὸ Λαοδάμου τειχέων ἐδόκησαν
 ἐπ' ἀμφοτέρω μαχῶν τέμνειν τέλος, 80
 τοὶ μὲν φίλῳ γένει σὺν Ἀτρέος
 Ἐλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
 60 εἰργοντες· ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρώμεον Λάναοι.
 τοῖσι μὲν
 ἐξεύχεται ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρός ἀρχάν
 καὶ βαθὺν κλῆρον ἔμμεν καὶ μέγαρον·
 Ἐπ. γ'.
 ὅς τῆς ὀφιδέος υἱόν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρον-
 νοῖς
 Πάρασον ζεῦξαι ποθέων ἐπαθεν,
 65 πρὶν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινόν
 Παλλάς ἠνέγκ' ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
 ἦν ὑπαρ' φώνασε δ' Ἑὺδεις, Διολίδα βασιλεῦ;

V. 45. ὡς μὲν, nonnulli libri ὡς, alii μὲν. — V. 49. ἐγὼ δὲ ἴδιος, Heynius ἐγὼ γὰρ ἴδιος. — V. 52. Σίσυφον. aliquot codd. οὐ Σισυφον, probante olim Boeckhio. — V. 53. γάμον, sic aliquot libri, vulgo τὸν γάμον. ibid. αὐτῆ codd. omnes, vulgo αὐτῆ. — V. 58. φίλῳ γένει scripsi ex uno cod., vulgo γένει φίλῳ. ibid. Ἀτρέος aliquot codd., vulgo Ἀτρέως. — V. 60. τοῖσι μὲν libri omnes, Schmidius μὲν. — V. 61. σφετέρου πατρός, olim σφετέρου μὲν πατρός. μὲν omittunt plures codd., δὲ exhibet Schol. vet.

ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
καὶ Λαμαίῳ νιν θύων ταῦρον ἀργᾶντα πατρὶ δεῖξον.

95

70 κυαναιγίς ἐν ὄρῳα Στρ. δ. 100

κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἰπεῖν
ἔδοξεν· ἀνὰ δ' ἐπᾶλτ' ὄρθῳ ποδί.
παρκείμενον δὲ συλλαβῶν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὔρεν,

75 δεῖξέν τε Κοιρανίδα πᾶσαν τελευτὰν πράγματος, ὡς τ'
ἀνὰ βωμῶν θεᾶς 105

κοιτάξατο νύκτ' ἀπὸ κείνου χρήσιος, ὡς τέ οἱ αὐτά
Ζηρὸς ἐγχεικεραίνου παῖς ἔπορεν 110

δαμασίφρονα χρυσόν. Αντ. δ.

ἐνυπνίῳ δ' ὡς τάχιστα πιθέσθαι

80 κελήσατό μιν, ὅταν δ' εὔρουσθενεῖ
καρταίποδ' ἀνερύη Γεαόχῳ,
θέμεν Ἰππία βωμὸν εὐθύς Ἀθάνᾳ. 115

τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὄρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα
κούφην κτίσιν.

ἦτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὀρμαίνων ἔλε Βελλεροφόντας, 120

85 φάρμακον προῦν τείνων ἀμφὶ γέννι,
Ἐπ. δ.

ἵππον πετρόεντ'· ἀναβάς δ' εὐθύς ἐνόπλια χαλκωθείς
ἔπαιζεν.

σὺν δὲ κείνῳ καὶ πὸτ' Ἀμαζονίδων

V. 69. νιν Boeckhiius ex aliquot codd., vulgo μιν. Deinde ἀργᾶντα (sive ἀργάντα) codd. optimi et Scholiasta vet. et Eustath. ad Odys. B. p. 75. 17. ἐκεῖθεν καὶ ἀργάντες ταῦροι παρὰ Πινδάρῳ. adde ad. H. ψ. p. 1393. 34. vulgo ἀργόν. — V. 72. ἐπᾶλτ' Boeckhiius, vulgo ἐπαλτ'. — V. 76. ἀπὸ κείνου Boeckhiius, vulgo ἀπ' ἐκείνου. deinde ὡς τέ οἱ libri non interpolati, vulgo ὅπως τέ οἱ. — V. 79. δ' ὡς τάχιστα, aliquot libri δὲ τάχιστα vel δαι τάχιστα. — V. 81. ἀνερύη Hermannus, vulgo αὐ ἐρύη. ibid. Γεαόχῳ aliquot libri, vulgo Γαιαόχῳ. — V. 82. Ἰππία plures codd., vulgo Ἰππεία. — V. 83. τελεῖ θεῶν, vulgo πληροῖ δὲ θεῶν. at τελεῖ δὲ plures codd.; δὲ abiecit Hermannus, consentiunt aliquot libri. deinde κτίσιν plerique codd., vulgo κτίσιν γ'. — V. 84. ἔλε codd., non interpolati, ἔλαβεν ceteri. — V. 85. γέννι Hermannus, codd. optimi γέννι, vulgo γένν. — V. 87. δὲ κείνῳ Boeckhiius, vulgo δ' ἐκείνῳ.

αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμιον 125
 τοξόταν βάλλων γυναικίον στρατόν,
 90 καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέουσιν καὶ Σολύμους ἔπεφεν.
 διασωπάσομαι οἱ μόρον ἐγώ· 130
 τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.

ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων Στρ. ε.
 ἵεντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χροῖ
 95 τὰ πολλὰ βέλεια καρτύνειν χερσῶν. 135
 Μοῖσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἐκῶν
 Ὀλυγαιθιδαισίν τ' ἔβαν ἐπίζουρος
 Ἰσθμοὶ τὰ τ' ἐν Νεμείᾳ. παύρω δ' ἔπει θήσω φανέρον ἀθρό',
 ἀλαθῆς τέ μοι 140
 ἔξορκος ἐπέσσεται ἐξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν
 100 ἀδύγλωστος βοὰ κάρυκος ἔσλοῦ.

τὰ δ' Ὀλυμπία αὐτῶν Art. ε.
 ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι. 145
 τὰ δ' ἐσόμενα τότε ἂν φαίην σαφεές·
 νῦν δ' ἔλπομαι μὲν, ἐν θεῶ γε μάν
 105 τέλος· εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἔρποι,
 Δι τοῦτ' Ἐνναλίῳ τ' ἐκδώσομεν πρᾶσσειν. τὰ δ' ἐπ'
 ὀφροῦ Παιρνασίᾳ, 150
 ἐν Ἀργεῖ θ' ὅσα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τ' Ἀρκᾶς
 ἀνάσσων
 ματυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἀναξ,

V. 91. διασωπάσομαι οἱ μόρον ἐγώ. sic meliores codd., deteriores ut vulgo διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον, omisso ἐγώ. — V. 92. ἀρχαῖαι libri optimi, vulgo ἀρχεῖαι. δέκονται Boeckhius, vulgo δέχονται. — V. 96 ἐκῶν, aliquot codd. εἰκῶν. — V. 99. ἐξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν Hermannus, codd. non interpolati ἐξηκοντάκι δ' ἀμφοτέρωθεν, ceteri ἐξηκοντάκι γὰρ ἀμφοτέρωθέν γ'. — V. 103. τὰ δ' ἐσόμενα Boeckhius ex Schol. vet., vulgo τὰ τ' ἐσ. — V. 105. δαίμων γενέθλιος, plures libri δαίμων ὁ γενέθλιος. — V. 106. Δι Boeckhius, vulgo Δι. Παιρνασίᾳ aliquot codd., vulgo Παιρνασίᾳ. — V. 107. ἐν Ἀργεῖ θ' codd. meliores, ceteri ἀμφ' Ἀργεῖ θ', nonnulli δ'. Deinde vulgo ὅσα τε Ἀρκᾶς ἀνάσσων. sed plures libri ὅσα τ' vel ὅσα τ'. Praeclare autem Hermannus Ἀρκᾶς ἀνάσσων scripsit.

Ἐπ. ε.

Πέλλανά τε καὶ Σικυῶν καὶ Μέγαρ' Διακιδᾶν τ' εὐερκῆς
ἄλσος,

110 ἅ τ' Ἐλευσίς καὶ λιπαρὰ Μαραθῶν, 155

ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλιπλοῦτοι
πόλιες, ἅ τ' Εὐβοία. καὶ πᾶσαν κατὰ 160

Ἑλλάδ' εὐρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.

ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν·

115 Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχην τερπνῶν γλυκεῖαν.

V. 109. Πέλλανά τε Hermannus, vulgo Πελλάνα τε. — V. 114. ἄνα, vulgo ἄλλα. Hermannus ἀνά, Boeckhius ἄνα, quod conjungit cum sequenti vocativo Ζεῦ, quod ferri nequit: distinxi post ποσίν, et ἄνα pro imperativo accipio; ipse enim poeta se compellat, vid. Schol. εἶπε τοῦτο πρὸς ἑαυτὸν παρακλειόμενος ἐκδραμῆν ἀπὸ τούτων καὶ καταπαῦσαι τὸν ὕμνον. ac video nunc, etiam Kayserum ita hunc locum interpretatum esse. — V. 115. Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι, Hermannus scripsit, nam codd. optimi Ζεῦ τέλειε, αἰδῶ τε δίδοι, vulgo Ζεῦ, τέλει, αἰδῶ διδούς. Particulam τε recte abjecit Boeckhius, conjungenda autem sunt verba Ζεῦ δίδοι.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ΄.

ΑΣΩΠΙΧΩι ΟΡΧΟΜΕΝΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

- ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - -
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘
 x
 5 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ - ˘ -
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - -
 x
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ -
 10 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ - ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ - -

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, ὦ ται Στρ. α΄.
 ναίετε καλλιπῶλον ἔδραν,
 ὦ λιπαρῶς ἀοιδιμοὶ βασιλειαί
 Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυῶν ἐπίσκοποι, 5

V. 1. Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, ὦ ται scripsi et numeros quoque versuum aliter composui atque fecit Boeckhius, qui legit: Καφισίων ὑδάτων | λαχοῖσαν αἴτε. At λαχοῖσαι omnes libri, idque aptissimum. At hiatus inde oritur vix ferendus, itaque ὦ ται scripsi pro αἴτε, nam ante interjectionem ὦ hiatus satis habet excusationis.

- 5 κλῦτ', ἐπεὶ εὐχομαι. σὺν ἕμιν γὰρ τὰ τε τεργνά καὶ
τὰ γλυκεία γίνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνὴρ. 10
οὔτε γὰρ θεοὶ ἀγνῶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χοροὺς οὔτε δαΐτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
10 ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσοτόξον θέμεναι παρὰ
Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
15 ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίου τιμάν.

ὦ πότνι' Ἀγλαΐα φιλησίμολπέ τ' 12 Στρ. β.
Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίσταν 10

- 15 παῖδες, ἐπάκοος γένευσ, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχῃ
κοῦφα βιβῶντα· Ἀυδίῳ δ' Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ 25
ἐν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον,
οὔνεκ' Ὀλυμπιονίκος ἅ Μινυεῖα

- 20 σεῦ γ' ἑκατὶ μελαντειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἴθι, Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν, 30
Κλεῦδαμον ὄφρ' ἰδοῖς υἱὸν εἴπης, ὅτι οἱ νέαν
κόλποις παρ' εὐδόξου Πίσας
ἔστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν. 35

V. 5. σὺν ἕμιν γὰρ τὰ τε τεργνά Hermannus, vulgo σὺν γὰρ ἕμιν τὰ τεργνά, nisi quod duo codd. τὰ τεργνά τε exhibent. — V. 6. γίνεται scripsi, vulgo γίγνεται. — V. 8. ἀγνῶν probabiliter emendavit Kayserus, vulgo σεμῶν. — V. 9. κοιρανέοντι codd., ut videtur, omnes, κοιρανέουσιν Boeckhiius. — V. 13. ὦ πότνι' unus cod., vulgo ὦ δεστ. — V. 15. ἐπάκοος γένευσ conjecit Hermannus, libri ἐπάκοοι νῦν. — V. 17. Ἀυδίῳ δ' Hermannus, libri Ἀυδίῳ γάρ. — V. 18. ἐν τε μελέταις Boeckhiius, vulgo ἐν μελέταις τε. Deinde ἔμολον codd. plerique, vulgo μόλον. — V. 19. ἅ Μινυεῖα Boeckhiius, vulgo Μινυεῖα. — V. 20. σεῦ γ' ἑκατὶ scripsi, vulgo σεῦ ἑκατὶ, at ἑκατὶ non habet digamma apud Pindarum. μελαντειχέα codd. omnes, Boeckhiius μελανοτειχέα. — V. 21. Φερσεφόνας ἴθι vulgatam lectionem retinui, nonnulli codd. ἐλθέ (aut ἐλθ') quod recepit Boeckhiius. — V. 22. Κλεῦδαμον Boeckhiius, vulgo Κλεόδαμον, idem ὄφρ' ἰδοῖς, vulgo ὄφρα ἰδοῖσα. — V. 23. κόλποις Boeckhiius ex uno libro, vulgo κόλποισι. idem scripsit εὐδόξου, vulgo εὐδόξιο.

HYΘIONIKAI A.

I E P Ω N I A I T N A I Ω t

A P M A T I.

S t r o p h a e.

/ 0 - - / 0 - - / 0 0 - 0 0 0
 / 0 - - / 0 0 - - / 0 0 - 0 0 - / 0
 x - / 0 - - / 0 0
 - / 0 0 - 0 0 - 0 / 0 - / 0 - - / 0 0 - 0 0 -
 5 / 0 - - / 0 - - / 0 0
 / 0 0 - 0 0 - / 0 - - / 0 0 - 0 0 - - / 0 0 - 0 0 - / 0 - 0

E p o d i.

/ 0 0 0 0 0 0 - - / 0 0 0 / 0 0
 / 0 0 - 0 0 - 0 / 0 - - / 0 0 0 - 0 0 0
 / 0 - - / 0 - - / 0 0 0 0
 - / 0 0 - 0 0 - - / 0 0 0
 5 0 0 - - / 0 0 0 - 0 0 - - / 0 -
 / 0 - - / 0 0 0 - 0 0 - -
 0 0 0 - - / 0 0 - - / 0 0 0 - - / 0 0 0 0 0 0
 0 0 / - / 0 0 0 0 - - / 0 - 0

„Strophæ versus quartus et quintus, et epodi quintus sextus ac septimus neque hiatu neque syllaba ancipiti separantur, sed interpunctione crebra: temerarium igitur foret conjungere, qui sejuncti sunt optimi. Epodi versus ultimus dividi in duos poterat:

Στρ. α.

Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
σύνδικον Μοισᾶν κτέανον· τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλατὰς
ἀρχά,

πείθονται δ' αἰοῖδοι σάμασιν, 5

ἀγχοιχόρων ὀπότεαν προοιμίῳ ἀμβολὰς τεύχης ἐλελιζομένα.

5 καὶ τὸν αἰχματᾶν κεραννὸν σβεννύεις

ἀενάου πυρός. εὐδὲ δ' ἀνὰ σκάπτῳ Λιὸς αἰετὸς, ὠκεῖαν

πτέρουγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις, 12

Ἄντ. α.

ἀρχὸς οἰωνῶν, κελαινῶπιν δ' ἐπὶ οἱ νεφέλαν

ἀγκύλῳ κρατὶ, γλεφάρων ἀδὺν κλαίστρον, κατέχευας· ὁ δὲ
κνώσσων 15

ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς

10 ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βιατὰς Ἄρης, τραχεῖαν
ἀνευθε λιπῶν

ἐγγέων ἀκμάν, λαίνει καρδίαν 20

κώματι, κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφὶ τε
Λατοῖδα σοφία βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.

Ἐπ. α.

ὅσσα δὲ μὴ περιήληκε Ζεὺς, ἀτύζεται βοᾶν 25

Πιερίδων αἰόντα, γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον,

15 ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος, 30

Τυφῶς ἑκατοντακάρανος· τὸν ποτε

Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μάν

ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερχέες ὄχθαι

sed analogia strophae v. 2. et longiorum versuum in fine stropharum frequentia movit ut continuarem, licet disjungendo nullum divideretur vocabulum: cujus rei causa haec, quod post choriambum legitima est incisio, ut str. 2. α. ant. β. ant. γ'. str. δ. ε. ant. ε. Boeckhius.

V. 4. ἀγχοιχόρων scripsi, legebatur ἀγχοιχόρων. — V. 6. χαλάξαις optimi codd., alii χαλάξας vel χαράξας — V. 13. ἀτύζεται scripsi, libri meliores ἀτύζονται, quod feri nequit, vulgo ἀτύζονται. Boeckhius sed dubitanter proposuit ἀτύζονται βοᾶν Πιερίδων αἰόντες, et αἰόντας unus cod. exhibet.

- Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει στέρα λαγνάεντα· κίων δ' οὐραγία
 συνέχει, 35
- 20 νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα·
Στρ. β.
- τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται 40
 ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ δ' ἀμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον
 καπνοῦ
 αἶθρων· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας
 φοίνισσα κυλινδομένα φλόξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα
 σὺν πατάγῳ. 45
- 25 κείνο δ' Ἀφαιστοιο κρουνοὺς ἐρπετόν
 δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θανμάσιον προσιδέσθαι,
 θαῦμα δὲ καὶ παριόντων ἀκοῦσαι, 50
- Αντ. β.
- οἶον Αἴτνας ἐν μελαμύλλοις δέδεται κορυφαῖς
 καὶ πέδῳ, στρωμινὰ δὲ χαράσσοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλι-
 μένον κεντεῖ. 55
- εἴη, Ζεῦ, τὴν εἴη ἀνδάνειν,
 30 ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρπιο γαίας μέτωπον, τοῦ μὲν
 ἐπωνυμίαν
 κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
 γείτονα, Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνείπε νιν ἀγγέλλον
 Ἰέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου 60
- Ἐπ. β.
- ἄρμασι. ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρώτα χάρις 65
 ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὔρον· εἰκότα γάρ
 35 καὶ τελευτὰν φερτέραν νόστου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
 ταύταις ἐπὶ συντυχαῖς δόξαν φέρει 70
 λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτὰν
 καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.

V. 26. θανμάσιον προσιδέσθαι servavi, licet inusitatum sit προσιδέσθαι, sed θανμάσιόν τι ἰδέσθαι, quod aliquot codd. exhibent, et Boeckhii olim probavit, in Pindaro aequè insolens. — V. 35. καὶ τελευτὰν φερτέραν Boeckhii, libri plurimi φερτέραι, pauciores φερτέρον. καὶ τελευτὰν unus cod., alius ἐν καὶ τελευτὰν, alii ἐν καὶ τελευτᾷ, vulgo κὰν τελευτᾷ. Hermannus εἰκότα δ' ἐν καὶ τελευτᾷ φερτέρον. — V. 37. στεφάνοισί νιν Boeckhii, vulgo στεφάνοισί τε, sed plerique codd. στεφάνοισιν.

Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσων Φοῖβε, Παρνασοῦ τε κρά- 75
ναν Κασταλλίαν φιλέων,

40 ἐθειλήσαις ταῦτα νόφ τιθέμεν εἰανδρόν τε χώραν.

Στρ. γ'.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς, 80
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περιγλωσσοὶ τ' ἔφυν. ἄνδρα δ'
ἐγὼ κείνον

αἰνῆσαι μενοιῶν ἔλπομαι

μὴ χαλκοπάρσον ἄκονθ' ὡσεὶτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμα 85
δονέων,

45 μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους.

εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐ- 90
θύνοι, καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι.

Ἀντ. γ'.

ἢ κεν ἀμνάσειεν, οἷαις ἐν πολέμοισι μάχαις
τλάμοι ψυχᾷ παρέμειν', ἀνίχ' εὐρίσκοντο θεῶν παλά-
μαις τιμάν,

οἶαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει, 95

50 πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν τὰν Φιλοκτῆταιο
δίκαν ἐφέπων

ἑστρατεύθη· σὶν δ' ἀναγκαίᾳ φίλον

καὶ τις ἰὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνώθεν 100
ἔλκει τειρόμενον μεταμείβοντας ἐλθεῖν

ἥρωας ἀντιθέους Ποιάντος υἱὸν τοξόταν· Ἐπ. γ'.

ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρσεν, τελεύτασέν τε πόνους Λα- 105
νάσις,

55 ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων, ἀλλὰ μοιριδίον ἦν.

οὕτω δ' Ἴερωι πέλοι ὀρθωτῆρ θεός.

τὸν προσέροντα χρόνον, ὧν ἔρωται, καιρὸν διδούς. 110

Μοῖσα, καὶ παρ Δεινομένει κελαδῆσαι

V. 39. Παρνασοῦ Boeckhiius, libri Παρνασσῶ, Παρνασσῶ, Παρ-
νασσῶ. — V. 45. ῥίψαις, multi codd. ῥίψας. ibid. ἀμεύσασθ' optimi
libri, vulgo ἀμεύσεσθ'. — V. 47. ἀμνάσειεν Schmidius, nisi quod
scripsit ἀμν., vulgo ἂν μνάσειεν. — V. 51. ἀναγκαίᾳ Hermannus ex
Schol., vulgo ἀνάγκα μν. — V. 52. μεταμείβοντας Boeckhiius, codd.
μετάλλασσοντας. — V. 56. οὕτω δ' Ἴερωι πέλοι ὀρθωτῆρ θεός scripsi, ut
πέλοι et ὀρθωτῆρ coalescant, vulgo θεός ὀρθωτῆρ πέλοι, at tunc in
synizesi vocis θεός illa syllaba corripienda esset, quod ferri nequit.

πίθεό μοι ποιᾶν τεθρίππων. χάσμα δ' οὐκ ἀλλότριον 115
νικαφορία πατέρος.

60 ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον·

τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ Στρο. δ'.
'Υλλίδος στάθμας Ἴερων ἐν νόμοις ἔκτισσ'· ἐθ'έλοντι δὲ
Παμφύλου 120

καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἐκγονοὶ
ὄχθαις ὑπο Ταυγέτου ναίοντες αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν
Αἰγυμῷ

65 Δωροῖσι. ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι. 125

Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι
γεῖτονες, ὧν κλέος ἀνθήσεν αἰχμᾶς.

Ἄντ. δ'.

Ζεῦ τέλει', αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ 130
αἴσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῖσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον
ἀνθρώπων.

σὺν τοι τίν κεν ἀγητῆρ ἀνὴρ,

70 νίῳ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον
ἔφ' ἀσυχίαν. 135

λίσομαι νεῦσον, Κρονίων, ἄμερον

ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοῖνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχη, να-
σίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας· 140

Ἐπ. δ'.

οἷα Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες πάθον,
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἀλικίαν, 145

75 Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας. ἀρέομαι
παρ' μὲν Σαλαμῖνος Ἀθηναίων χάριν

μισθόν, ἐν Σπάρτῃ δ' ἐρέων πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν, 150
ταῖσι Μῆδαιοὶ κάμον ἀγκυλότοξοι,

παρὰ δὲ τὰν εὐνδρον ἀκτὰν Ἰμέρα παίδεσσιν ὕμνον Δεινο-
μένευσ τελέσαις,

80 τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾶ, πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων. 155

V. 59. πίθεο unus cod., vulgo πείθεο. — V. 62. ἔκτισσ'. ἐθ'έ-
λοντι Boeckhius, libri ἔκτισσε· θέλοντι. — V. 65. Δωροῖσι Hermannus,
libri Δωρήσ. — V. 67. Ζεῦ τέλει' Boeckhius, codd. Ζεῦ τέλει. —
V. 75. ἀρέομαι unus cod., vulgo αἰρέομαι. — V. 77. ἐρέων Boeckhius,
vulgo ἐρέω. — V. 78. Μῆδαιοι cod. unus, ceteri Μῆδοι vel
Μῆδοι μιν.

Στρ. έ.

καιρόν· εἰ φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντανύσαις
 ἐν βραχεῖ, μείων ἔπεται μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος
 ἀμβλύνει 160

αἰανῆς ταχείας ἐλπίδας·
 ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει μάλιστ' ἐσλοῖσιν
 ἐπ' ἄλλοτρίοις.

85 ἄλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρομῶ φθόνος,
 μὴ παρίει καλά. νόμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν· 165
 ἀρπυδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.

Ἄντ. έ.

εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσει, μέγα τοι φέρεται 170
 παρ σέθεν. πολλῶν ταμίας ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφο-
 τέροις πιστοί.

εὐανθεῖ δ' ἐν ὄργᾳ παρμένων,
 90 εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἀδείαν αἰεὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν
 δαπάναις· 175

ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀγήρ
 ἰστίον ἀνεμόεν. μὴ δολωθῆς, ᾧ φίλος, εὐτραπέλοις κέρδεσσ'·
 ὀπιθόμβροτον αὐχῆμα δόξας 180

οἶον ἀποικομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει Ἐπ. έ.
 καὶ λογίοις καὶ αἰδοῖσι. οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά.

95 τὸν δὲ ταύρω χαλκῷ καυτῆρα νηλέα νόον 185
 ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ φάτις,
 οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπωρόφια κοινωνίαν
 μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέχονται. 190

τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἄθλων· εἴ δ' ἀκούειν δευτέρα
 μοῖρ'· ἀμφοτέροισι δ' ἀνήρ

100 ὃς ἂν ἐγκύρση καὶ ἔλη, στέφανον ὑψιστον δέδεκται. 195

V. 83. ἐλπίδας plures codd., olim ἀπάδης. — V. 85. plerique codd. οἰκτιρομῶν. — V. 92. ᾧ φίλος, εὐτραπέλοις κέρδεσσ' Hermannus emendavit, vulgo ᾧ φίλε, κέρδεσιν εὐτραπέλοις. — V. 98. δέχονται Boeckhius, vulgo δέχονται.

- Μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου Στρ. α.
 τέμνος Ἄρεος, ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμῶν δαιμόνιαι
 τροφοί, 5
- ὑμῖν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν φέρων
 μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,
 5 εὐάρματος Ἰέρων ἐν ἔ κρατέων
 τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις, 10
 ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος, ἃς οὐκ ἄτερ
 κείνας ἀγαναῖσιν ἐν χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε πάλους. 15
- ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμα Ἀντ. α.
 10 ὅ, τ' ἐναγώνιος Ἐρμῆς αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον, ξεστόν
 ὅταν δίφρον 20
 ἐν θ' ἄρματα πεισιχάλινα καταξενγνύη
 σθῆνος ἵππιον, ὄρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν.
 ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνήρ
 εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς. 25
- 15 κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλαῖς
 φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλασ'
 Ἀπόλλων, 30
 Ἐπ. α.
 ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας ἄγει δὲ χάρις φίλων ποίνιμος
 ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα·
 σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων 35
 Λοκρὶς παρθένος ἀπύει, πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων
- 20 διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
 Θεῶν δ' ἐφρεμαῖς Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς 40
 λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῶ

ipso numero disjunctionem suadentibus; quodque ep. 6. 7. conjungi possunt,

dissuadente genere numeri inde nascente, dipodiae praesertim trochaicae thesi secunda irrationali mensuram non variante, quam in hoc genere carminis putaverim aut brevem aut ancipitem factam fuisse, si numerum continuum esse poeta voluisset. Boeckhius.

V. 7. ἃς Hermannus, codd. τᾶς. — V. 14. εὐαχέα libri plurimi, alii εὐανχέα. — V. 16. ἐφίλασ', aliquot libri ἐφίλησ'. — V. 17. ποίνιμος J. Spigelius emendavit, codd. ποί τινος sive ποίτινος. — V. 20. δρακεῖσ', aliquot codd. δρακοῖσ'.

παντᾶ κυλινδόμενον·

τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιοχόμενους τίνεσθαι.

Στρ. βʹ.

- 25 ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρονίδαις
γλυκὴν ἐλὼν βίοντον, μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, μαινο-
μένας φρασί·
- Ἦρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ λάχον 50
πολυγαθές· ἀλλὰ νιν ὕβρις εἰς ἀνάταν ὑπεράφανον
ᾤρσεν· τάχα δὲ παθῶν ἰοικόντ' ἀνήρ
- 30 ἐξαίρετον ἔλε μόχθον. αἱ δὲ οὐδ' ἀμπλακίαι 55
φερέποναι τελέθοντι· τὸ μὲν ἦρωσ ὅτι
ἐμφύλιον αἷμα πρότιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε θνατοῖς,
Ἄντ. βʹ.
ὅτι τε μεγαλοκευθίεσσι ἐν ποτε θαλάμοις 60
Διὸς ἀκοίτιν ἐπειράτο. χορὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς
ὄρᾳν μέτρον.
- 35 εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθροῦν 65
ἔβαλόν ποτε καὶ τὸν ἐκόντ'· ἐπεὶ νεφέλα παρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὴ μεθέπων, αἴδοις ἀνήρ·
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτα πρέπεν οὐρανιαῖν 70
θυγατέρι Κρόνου· ἄντε δόλον αὐτῷ θέσαν
- 40 Ζητὸς παλάμαι, καλὸν πῆμα. τὸν δὲ τετρακναμον ἐπραξε
δεσμὸν,
Ἐπ. βʹ.
ἐὸν ὄλεθρον ἔγ'· ἐν δ' ἀφύκτοις γυιοπέδαις πεσὼν τὰν
πολύκοινον ἀνδέξατ' ἀγγελίαν.
ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερσίαλον,
μόνα καὶ μόνον, οὐτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὐτ' ἐν
θεῶν νόμοις·

V. 26. μακρὸν plures codd., vulgo μακρὸν γ'. ib. φρασί multi libri, vulgo φρεσί. — V. 28. πολυγαθές; aliquot libri πολυγαθός. ib. ἀνάταν Schol. et codd., vulgo ἀάταν. — V. 31. ὅτι Hermannus, vulgo ὅτι γ', unus cod. ὅτ' ἐμφ. — V. 36. ἔβαλον ποτὶ καὶ τὸν ἐκόντ' Boeckhius, vulgo ἔβαλον· ποτὶ καὶ τὸν ἰκόντ'. Jacobsius ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἰκόν. Beckius et Hermannus ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἰκόντ'. — V. 38. οὐρανιαῖν plerique codd., vulgo οὐρανια. — V. 41. ἀνδέξατ' pauci codd., vulgo ἀνεδέξατο, Mitscherlichius ἀνεδέξατο. — V. 42. ἄνευ οἱ aliquot codd., alii ἄνευ δὲ οἱ, vulgo ἄνευ δ' οἱ. — V. 43. νόμοις libri omnes, vulgo νομοῖς.

- τὸν ὄνυμαζε τράφοισα Κένταυρον, ὃς
- 45 ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλίου 85
σφυροῖς, ἐκ δ' ἐγένοντο στρατός
θανμαστός, ἀμφοτέροις
ὁμοιοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν μὲν κάτω, τὰ δ' ὑπερθε πατρός.
Στρ. γ'.
- θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεςσι τέκμαρ ἀνύεται, 90
- 50 θεός, ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχρ, καὶ θαλασσαῖον παρα-
μείβεται
- δελφίνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν, 95
ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. ἐμὲ δὲ χρωῶν
φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριῶν.
εἶδον γὰρ ἐκάς ἐὼν ταπόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ
- 55 προγερόν Ἀχιλλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν 100
παινώμενον τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχῃ πότμου, σοφίας ἄριστον.
Ἄντ. γ'.
- τὸ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν, 105
πρῦτανι κύριε πολλῶν μὲν εὐστεφάνων ἀγνιῶν καὶ στρατοῦ.
εἰ δὲ τις
- ἤδη κτεάτεσσι τε καὶ περὶ τιμῶν λέγει 110
- 60 ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιδε γενέσθαι ὑπέρτερον,
χαίνα προπίδι παλαιμονεῖ κενεά.
ἐνανθεά δ' ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ' ἀρετῆ
κελαδέων. νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος 115
δεινῶν πολέμων ὄθεν φαιμι καὶ σὲ τὰν ἀπίρονα δόξαν εὐρεῖν,
Ἐπ. γ'.
- 65 τὰ μὲν ἐν ἵπποσόαισιν ἀνδρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν πεζο-
μάχαισι· βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι 120

V. 44. τράφοισα codd., ed. Ald. τραφοῖσα. — V. 50. πτερόεντ' αἰετὸν codd., vulgo πτερόεντα αἰετὸν. ib. κίχρ codd., vulgo κίχρην. — V. 53. κακαγοριῶν unus cod., alii κακηγοριᾶ, κακηγοριῶν, vulgo κακαγοριᾶν. — V. 56. σοφίας ἄριστον recte conjungit Boeckhiius, insolens tamen est dicendi genus, equidem Pindarum scripsisse puto σοφίας ἄριστος, quod explicatur illo σοφίας ἄριστω. Cf. Isthm. VI. 18.: ὅτι μὴ σοφίας ἄριστον ἄκρον κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίηται ζυγόν. — V. 57. πεπαρεῖν codd. plerique, pauci πεπορεῖν, probante Heynio. — V. 58. μὲν plures codd., vulgo μάν. — V. 59. κτεάτεσσι, aliquot codd. κτεάνοισι. — V. 61. κενεά, Pauwius et Hermannus, vulgo κενεᾶ. — V. 65. ἵπποσόαισιν, unus cod. ἵπποσόοισι. ἀνδρεσσι Hermannus, libri ἀνδράσι. Deinde multi codd. πεζομάχοισι.

ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖρε. τόδε μὲν κατα Φοίνισσαν
ἐμπολάν 125

μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἀλὸς πέμπεται·
τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς ἐκῶν

70 ἄθρησον χάριν ἐπτακτύπου
φόρμιγγος ἀντόμενος. 130
γένει', οἷος ἐσσι μαθῶν· καλὸς τοι πίθων παρὰ παισίν, αἰεὶ
Στρ. δ.

καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρεται
ἐνδοθεν. 135

75 οἷα ψιθύρων παλάμαις ἔπει' αἰεὶ βροτῶ.
ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροισι διαιβολιᾶν ὑποφάτιες, 140
ὄργαις ἀτενὲς ἀλωπέκων ἱκελοι.
κερδοῖ δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει;

ἄτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθύν 145

80 σκευᾶς ἐτέρας, ἀβάπτιστός εἰμι, φελλὸς ὡς ὑπὲρ ἔρκος, ἄλμας.
Ἄντ. δ.

ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς
δόλιον ἀστόν· ὅμως μὲν σαίνων ποτὶ πάντας, ἀγὰν πάγχυ
διαπλέκει. 150

οὗ οἱ μετέχω θράσους· φίλον εἴη φιλεῖν·

V. 66. σὲ ποτὶ πάντα λόγον scripsi, Boeckhiiu ποτὶ σὲ πάντα λόγον, codd. plerique ποτὶ πάντα λ., unus ποτὶ ἅπαντα, alius ποτὶ ῥ' ἅπαντα, alius ποτὶ ῥα πάντα, et sic vulgo. — V. 69. ἐκῶν Boeckhiiu, vulgo θέλων. — V. 72. γένει', multi codd. γένοιο δ'. Deinde Hermannu olim conjecit μαθῶν, καλὸς τις πίθων κτλ. probante Boeckhio. — V. 74. ἀμώμητον libri omnes, Jacobsius conjecit ἀμωμήτων. — V. 75. βροτῶ Heindorfius, libri βροτῶν. — V. 76. διαιβολιᾶν scripsi, vulgo διαβολιᾶν, quod defendit Boeckhiiu, ac si dictum esset pro διηβολίη, quod parum probabile; scripsi διαιβολιᾶν, eodemque modo ap. Theogn. v. 324.: πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαιβολίη. Hanc formam καταιβασία, καταιβατός, μεταιβολία, aliae satis defendunt. Deinde librorum lectionem ὑποφάτιες servavi, Boeckhiiu ὑποφάντιες conjecit, fortasse ὑποφάντιες scribendum, i. e. ὑποφάνσεις. — V. 78. κερδοῖ Husehkiu, libri κέρδει. — V. 79. ἐχοίσας plerique codd., vulgo ὀχοίσας. — V. 80. ἔρκος, plures codd. et Schol. ἔρκος, unus ἔλκος. — V. 82. ἀγὰν Boeckhiiu, codd. ἄγαν. Cf. Numenius ap. Athen. VII. p. 305. A.: ἐπ' ἄκρη κύματος ἀγῆ. Heyniiu conj. ἄταν.

- ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἄτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι, 155
85 ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σχολιαῖς.
 ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσοσ ἀνὴρ προφέρει,
 παρὰ τυραννίδι, χῶπόταν ὁ λάβρος στρατός, 160
 χῶταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. χρῆ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν,
 Ἐπ. δ'.
 ὃς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότε αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα
 κῦδος. ἄλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον 165
90 λαίνει φθονεῶν· στάθμασ δὲ τινος ἐλκόμενοι
 περισσᾶς ἐνέπαξαν ἔλκος ὀδυναρὸν ἐᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
 πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν. 170
 φέρειν δ' ἐλαφρῶς ἐπανχένιον λαβόντα ζυγόν
 ἀρήγει· ποτὶ κέντρον δέ τοι
95 λακτιζέμεν τελέθει
 ὀλισθηρὸς οἴμος. ἀδόντα δ' εἴη με τοῖς ἀγαθοῖς ὀμιλεῖν. 175

V. 86. νόμον codd. plerique, vulgo νομόν. — V. 89. ποτὲ μὲν duo codd., vulgo τότε μὲν. ibid. τότε αὖθ' unus cod., ceteri τότε δ' αὖθ', Schmidius τότε αὖ δ' et sic vulgo. — V. 90. ἐλκόμενοι plures codd.; vulgo ἐλκόμενος. — V. 91. ἐνέπαξαν plures codd., vulgo ἐνέπαξεν. — V. 92. μητίονται codd., ut videtur, omnes, ed. Rom. μηχανῶνται, et sic vulgo. — V. 93. ζυγόν plerique libri, pauci ζυγόν γ'. — V. 96. ἀδόντα codd. plerique, vulgo ἀδόντα.

ζάειν τὸν ἀποιχόμενον,

Οὐρανόδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου, βασίσει τ' ἄρχειν
 Παλίου Φῆρ' ἀγρότερον, 5

5 νοῦν ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἶος ἐὼν θρέψεν ποτέ 10
 τέκτονα νωδυνίας ἄμερον γνιαρκέοντ' Ἀσκήπιον,
 ἦρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.

τὸν μὲν εὐπίπου Φλεγῦα θυγάτηρ Ἀντ. α.
 πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ, δαμῆισα χρυσέοις 15

10 τόξοισιν ἔπ' Ἀρτέμιδος,
 εἰς Αἶδα δόμον ἐν θαλάμῳ κατέβα, τέχναις Ἀπόλλωνος.
 χόλος δ' οὐκ ἀλίθιος 20

γίνεται παίδων Διός. ἃ δ' ἀποφλαυρίζαισά νιν
 ἀμπλακίαισι φρενῶν, ἄλλον αἴνησεν γάμον κούβδαν
 πατρός; 25

πρόσθεν ἀκειρεκόμα μυχθεῖσα Φοῖβῳ,

15 καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν. Ἐπ. α.

οὐκ ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν
 οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων, ἄλικες 30
 οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι

ἔσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' αἰοδαῖς· ἀλλὰ τοι
 20 ἦρατο τῶν ἀπεόντων· οἷα καὶ πολλοὶ πάθον. 35

ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,
 ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω,
 μεταμώνια θηρεῦν ἀκράντοις ἐλπίσιν. 40

ἔσχε τοιαύταν μεγάλην ἀνάταν Στρ. β.

25 καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου

V. 4. εὐρυμέδοντα, Schol. εὐρυμέδοντος. — V. 5. νοῦν aliquot codd., vulgo νόον. Hermannus γνάμ' coniecit. — V. 6. τέκτονα νωδυνίας γνιαρκέοντ' scripsi, vulgo τέκτον' ἀνωδυνίας γνιαρκέος, quod emendavit Hermannus, restituto numero plurali, ipse nunc improbat: praeterea Boeckhius νωδυνίᾶν pro ἀνωδυνίᾶν scripsit, at siugularem tuetur Schol. II. IV. 110. Ἀσκήπιον pauci libri, vulgo Ἀσκαπιόν. — V. 11. Αἶδα duo codd., ceteri Αἶδαα. — V. 12. γίνεται scripsi, et sic unus cod., vulgo γλίνεται. ἀποφλαυρίζαισα Boeckhius, vulgo ἀποφλαυρίζασα; idem μιν pro νιν. — V. 14. ἀκειρεκόμα complures codd., vulgo ἀκερεκόμα. — V. 16. οὐκ ἔμειν', Hermannus et Boeckhius ex ed. Ald. οὐδ' ἔμειν'. — V. 24. τοιαύταν plures codd. τοι ταύταν.

- λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας. 45
 οὐδ' ἔλαθε σκοπὸν· ἐν δ' ἄρα μηλοδόκῳ Πυθῶνι τόσσαίς
 ἄϊεν ναῖον βασιλεύς
- Λοξίας κοινῶνι παρ' εὐθυτάτῳ γνώμαν πιθῶν, 50
 πάντα ἴσαντι νόφ· ψευδέων δ' οὐχ ἄπτεται· κλέπτει
 τέ νιν
- 30 οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς.
- καὶ τότε γνοὺς Ἴσχνος Εἰλατίδα Ἄντ. β. 55
 ξεινίαν κοίταν ἄθεμιν τε δόλον, πέμπερ κασιγνήταν μένει
 θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
- ἐς Λακέρειαν. ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος κρημοῖσιν ὄκει παρ-
 ἄθενος. δαίμων δ' ἕτερος 60
- 35 ἐς κακὸν τρέψαις ἰδαμάσσατό νιν· καὶ γειτόνων
 πολλοὶ ἐπαῦρον, ἀμᾶ δ' ἔφθαρεν, πολλὰν δ' ὄρει πῦρ
 ἐξ ἐνός 65
 σπέρματος ἐνθορὸν ἀίστωσεν ὕλαν.
- ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ Ἐπ. β.
 σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμεν
- 40 λάβρον Ἀφαιστοῦ, τότε εἶπεν Ἀπόλλων· Οὐκέτι 70
 τλάσομαι ψυχῆ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι
 οἰκτροτάτῳ θανάτῳ, ματρὸς βαρεῖα σὺν πάθῃ.
 ὡς γάτο· βάματι τ' ἐν πρώτῳ κυχὼν παῖδ' ἐκ νεκροῦ 75
 ἄρπασε· καιομένα δ' αὐτῷ διέφρανε πυρᾷ·
- 45 καὶ ῥά μιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι 80
 πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.
- τοὺς μὲν ὦν, ὅσοι μόλον ἀντοφύτων Στρ. γ.
 ἐλκῶν ξυνάονες, ἢ πολιῶ χαλκῶ μέλη τετρωμένοι 85
 ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,

V. 27. οὐδ' multi libri, vulgo οὐ δ'. ibid. Boeckhiius τόσσαίς ἄϊεν, et multi codd. τόσσας ἄϊε vel ἄϊεν, vulgo τόσσο' εἰς ἄϊεν. — V. 28. κοινῶνι plures codd., vulgo κοινῶνι. ibid. γνώμαν πιθῶν Schmidius, libri γνώμαν (sive γνώμη) πεπιθῶν, unus πυθῶν. Boeckhiius γνώμη πιθῶν. — V. 29. νιν Boeckhiius, vulgo μιν. — V. 35. τρέψαις plures codd., reliqui τρέψας. ἰδαμάσσατο pauci libri, vulgo ἰδαμάσατο. — V. 36. πολλὰν δ' plurimi codd., vulgo πολλὰν τ'. — V. 44. διέφρανε duo codd., vulgo διέφρανε.

50 ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι, λύσαις ἄλλον
 ἄλλοιων ἀχέων 90
 ἔξαγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαιδαῖς ἀμρέπων,
 τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν
 φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθοῦς.

ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται. Ἄντ. γ'.

55 ἔτραπεν καὶ κεῖνον ἀγάνορι μισθῷ χροσὸς ἐν χερσὶν φανείς
 ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσει
 ἤδη ἀλωκότα· χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν
 ἀμπνοῶν στέρωνν καθέλεν 100
 ὠκέως, αἴθων δὲ κεραννὸς ἐνέσκιμψεν μόρον. 105
 χρῆ τὰ ἰοικότα παρ δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν,
 60 γνόντα τὸ παρ ποδός, οἷας εἰμὲν αἴσας.

μη, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον Ἐπ. γ'.

σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν. 110

εἰ δὲ σάφρων ἄντρον ἔναι ἔτι Χείρων, καὶ τί οἱ
 φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρουε ὕμνοι

65 ἀμέτεροι τίθεν· ιατῆρά τοι κέν νιν πίθον 115

καὶ νυν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμῶν νόσων
 ἢ τινα Λατοῖδα κεκλημένον ἢ πατέρος.

καὶ κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἴονίαν τέμνων θάλασσαν 120

Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν παρ' Αἰτναῖον ξένον,

70 ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεύς Στρ. δ.

πραῦς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξείνοις δὲ θανμαστός
 πατήρ. 125

τῷ μὲν διδύμας χάριτας,

εἰ κατέβαν ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων
 αἴγλαν στεφάνοις, 130

V. 50. λύσαις ed. Rom. et unus cod., vulgo λύσας. — V. 52. περάπτων Schmidius, et sic duo codd. vulgo περιάπτων. Hermannus ἢ γυίοις περί ἄπτων τινὲ Πάντοθε, ejecto φάρμακα, vel περί ἄπτων ἄκη Πάντοθε. — V. 55. καὶ κεῖνον Boeckhius, vulgo κακέινον. — V. 58. ἐνέσκιμψεν aliquot codd., sive ἐνέσκιμψε, vulgo ἐνέσκηψεν. — V. 59. φρασίν Boeckhius, codd. omnes φρεσί. — V. 65. κέν νιν Boeckhius, vulgo κέν μιν. — V. 66. καὶ νυν Boeckhius, codd. καὶ νῦν. — V. 69. Ἀρέθουσαν scripsi, vulgo Ἀρέθουσαν. — V. 71. ξείνοις δέ, unus cod. ξείνοις τε.

τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἔλ' ἐν Κίρρῳ ποτέ·
 75 ἀστέρως οὐρανίου φασὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος 135
 ἐξικόμαν καὶ βαθὺν πόντον περάσσαις.

ἀλλ' ἐπέξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω Ἄντ. δ'.
 ματρὶ, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλ-
 πονται θαμὰ
 σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι. 140

80 εἰ δὲ λόγων συνέμην κορυφάν, Ἴερων, ὄρθαν ἐπίστα, μαν-
 θάνων οἶσθα προτέρων·

ἐν παρ' ἐσλὸν πῆματα σὺνδυο δαίονται βροτοῖς 145
 ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὧν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
 ἀλλ' ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

τὴν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἐπεται. Ἐπ. δ'. 150

85 λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρεται,
 εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλῆς
 οὐκ ἔγεντ' οὐτ' Αἰακίδα παρὰ Πηλεΐ
 οὔτε παρ' ἀντιθέῳ Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶν 155
 ὄλβον ὑπέριστατον οἱ σχεῖν, οἶτε καὶ χρυσαμπύκων

90 μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις 160
 αἴιον Θήβαις, ὀπόθ' Ἀρμονίαν γάμην βοῶπιν,
 ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

καὶ θεοὶ δαΐσαντο παρ' ἀμφοτέροις, Στρ. ε. 165
 καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυσεύς ἐν ἔδραις,
 ἔδνα τε

95 δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν
 ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν ὄρθαν
 καρδίαν. ἐν δ' αὐτε χρόνῳ 170

τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρεις ἐρήμωσαν πάθαις
 εὐφροσύνας μέρος αἰ τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς
 πατήρ 175
 ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυῶνα.

V. 74. ἔλ' ἐν Pauwius, et sic Scholiasta videtur legisse, codd. ἔλιν vel ἔλε. — V. 76. περάσαις ed. Rom., codd. aliquot περάσσαις, alii περάσας, περήσας, περάσας. — V. 81. σὺνδυο Boeckhiius, et sic unus cod. atque Plutarch. consol. ad Apollon. c. 11., vulgo σὺν δύο. δαίονται, Plutarchus δαίνονται.

- 100 τοῦ δὲ παῖς, ὄνπερ μόνον ἀθανάτα ἄντ. έ.
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ τόξοις ἀπὸ ψυχᾶν
λιπῶν 180
ᾧρσεν πυρὶ καιόμενος
ἐκ Λαναῶν γόον. εἰ δὲ νόφ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας
ὀδόν, χρῆ πρὸς μακάρων
τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλλοτε δ' ἄλλοῖται πνοαί
- 105 ὑψιπεταῖν ἀνέμων. ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται,
ἄσπετος εὖτ' ἂν ἐπιβρίσασις ἔπηται. 190
- σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις Ἐπ. έ.
ἔσσομαι· τὸν ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν
δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν.
- 110 εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἄβρὸν ὀρέξαι, 195
ἐλπιδ' ἔχω κλέος εὐρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις.
ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοί 200
ἄρμωσαν, γινώσκομεν. ἅ δ' ἀρετὰ κλειναῖς αἰδαῖς
115 χρονία τελέθει. παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές. 205

V. 105. ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται, Hermannus con-
jecit: ὄλβος ἀνδρῶν ἐς μακρὸν οὐκ ἔρχεται. — V. 106. ἄσπετος Her-
mannus nuper proposuit, vel ἄπλετος, olim ἐς πολὺ, et sic ego quoque
jamdiu conjeei, vulgo ὅς πολὺς. Dissenius πάμπολυς. Boeckhius
οὐ, πολὺς κτλ. — ἐπιβρίσασις Boeckhius, libri ἐπιβρίσας. — V. 108.
φρασὶ plures codd., vulgo φρεσι. — V. 114. γινώσκομεν scripsi,
vulgo γιγνώσκομεν.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Δ.
 ΑΡΚΕΣΙΑΔΕ ΚΥΡΗΝΑΙΩ.
 ΑΡΜΑΤΙ.

Strophæe.

1' 0 - - - 1' 0 0 - 0 0 0
 1' 0 - - 1' 0 0 - 0 0 - - 1' 0 - - 1' 0 0 - 0 0 0
 1' 0 - - 1' 0 0 - 0 0 - - 1' 0 - - 1' 0 0
 1' 0 0 - 0 0 - 0 0 - - 1' 0 0 0
 5 1' 0 0 - 0 0 - - 1' 0 0 0 1' 0 0 0
 1' 0 - - 1' 0 - - 1' 0 0 - 0 0 0 0 0 0
 1' 0 - - 1' 0 - - 1' 0 - 1' 0 0 0
 0 0 - - - 1' 0 - 0

E p o d i.

- 0 - - 1' 0 0 - 0 0 - - 1' 0 - - 1' 0 0 0
 1' 0 0 - 0 0 - - 1' 0 - - 1' 0 0 - 0 0 0
 1' 0 - - 1' 0 - - 1' 0 0 - 0 0 0 0
 1' 0 0 - - 1' 0 - - 1' 0 - 1' 0 0 0 0 0
 5 1' 0 0 - 0 0 - 0 0 - - 1' 0 0 0
 1' 0 - - 1' 0 - - 1' 0 0 0
 1' 0 - 0 1' 0 0 - 0 0 - 1' 0 - - 1' 0 - 0

Σήμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ - Στρ. α.
 στάμεν, εὐίππου βασιλῆϊ Κυράνας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν
 Ἀρκεσίλῳ,

V. 2. στάμεν Boeckhius scripsit, vulgo σιάμεν.

Μοῖσα, Λατοΐδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνι τ' αὔξης οὔρον
ἕμνων, 5

ἐνθα ποτὲ χρυσέων Διὸς αἰητῶν πάρεδρος
5 οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος ἰρέα
χοῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρον Λιβύας, ἱεράν 10
νάσον ὡς ἤδη λιπὼν κτίσσειεν εὐάροματον
πόλιν ἐν ἀργάεντι μαστιῶ,

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαιθ' Ἀντ. α. 15
10 ἐβδόμη καὶ σὺν δεκάτῃ γενεᾷ Θήραιον, Αἰήτα τό ποτε ζαμενῆς
παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος, δέσποινα Κόλχων.
εἶπε δ' οὕτως

ἡμιθῆοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναῦταις· 20
Κέκλυτε, παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν·
φραμί γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἀλιπλάκτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν 25
15 ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι μελησιμβροτον
Διὸς ἐν Ἀμμωνος θεμέθλοις.

Ἐπ. α.

ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαντες θοᾶς, 30
ἀνία τ' ἀντ' ἔρετμῶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.
κεῖνος ὄρνις ἐκτελεντάσει μεγαλᾶν πολίων
20 ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι, τὸν ποτε Τριτωνίδος ἐν
προχοαῖς 35

λίμνας θεῶ ἀνέρι εἰδομένῳ γαῖαν διδόντι
ξείνια πρόφραθεν Εὐφάμος καταβάς
δέξαστ'· αἴσιον δ' ἐπὶ οἱ Κρονίων Ζεὺς πατὴρ ἐκλαγξε
βροντάν· 40

ἀνὶκ' ἀγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν Στρ. β'.
25 ναὶ κρημνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν· δώδεκα
δὲ πρότερον
ἀμέρας ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὑπὲρ γαίας ἐρήμων 45

V. 4. αἰητῶν Aldina, vulgo αἰετῶν. Heynius ὀρνίχων. —
V. 5. τυχόντος codd., ut videtur, omnes; edd. vulgares τυχόντος γ'.
deinde ἰρέα Boeckhiius, vulgo ἰερέα. — V. 7. κτίσσειεν unus cod.,
vulgo κτίσιεν. — V. 8. ἀργάεντι conjecit Hermannus, et unus cod.
ἀργήεντι, vulgo ἀργινόεντι. — V. 14. ἀλιπλάκτου aliquot codd., vulgo
ἀλιπλάγκτου. — V. 19. μεγαλᾶν Boeckhiius, scribebatur μεγάλην. —
V. 22. πρόφραθεν scripsi, legebatur πρόφραθεν.

- εἰνάλιον δόρυ, μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἀμοῖς.
 τουτάκι δ' οιοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν, φαιδίμαν 50
 ἀνδρὸς αἰδοῖον πρόσοριν θηκάμενος· φίλιον δ' ἐπέων
 30 ἄρχετο, ξείνοις ἄτ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται
 δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον. 55
 ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ Ἄντ. β.
 κόλυεν μεῖναι. φάτο δ' Εὐρύπυλος Γαιαόχου παῖς ἀφθίτου
 Ἐννοσίδα
 ἔμμεναι· γίνωσκε δ' ἐπειγομένους· ἂν δ' εὐθύς ἀρπάξαις
 ἀρούρας 60
 35 δεξιτερῶ προτιχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι.
 οὐδ' ἀπίθησέ ἱν, ἀλλ' ἤρωσ ἐπ' ἀκταῖσιν θορών,
 χειρὶ οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις δέξατο βόλακα δαιμονίαν. 65
 πεύθομαι δ' αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος
 ἐναλίου βᾶμεν σὺν ἄλμει,
 Ἐπ. β.
 40 ἐσπέρας ὑγρῶ πελάγει σπομέναν. ἦ μάν νιν ὄτρυνον θαμά 70
 λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φιλάξαι· τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες·
 καὶ νυν ἐν τῆδ' ἀφθίτον νάσῳ κέχυται Λιβύας 75
 εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὄρας. εἰ γὰρ οἶκοι νιν βάλε παρ
 χυθόνιον
 Ἄϊδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὐφραμος ἐλθών,
 45 υἱὸς ἰππάρχου Ποσειδάωνος ἀναξ, 80
 τὸν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ τίχτε Καφισοῦ παρ'
 ὄχθαις·
 τετρατῶν παίδων κ' ἐπιγεινομένων Στρ. γ'.
 αἰμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐρεῖαν ἀπειρον. τότε
 γὰρ μεγάλας 85
 ἔξανίστανται Λακεδαίμονος Ἀργεῖου τε κόλπου καὶ Μυκητῶν.

V. 30. ἄρχετο restitui, Boeckhiius ex compluribus libris ἄρχεται,
 at φέρομεν quoque v. 26. potest pro imperfecto haberi. — V. 34.
 γίνωσκε scripsi, vulgo γίγνωσκε. ibid. ἀρπάξαις ed. Rom., codd. ἀρ-
 πάξαις. — V. 36. ἀπίθησέ ἱν Hermannus scripsit, libri ἀπίθησέ ἱν. —
 V. 37. ἀντερείσαις ed. Roman., libri ἀντερείσαις. — V. 39. ἐναλίου
 coniecit J. Fr. Meyerus, codd. ἐναλίη. Hermannus ἐναλίαν. βᾶμεν
 scripsit Boeckhiius, vulgo βάμεν. — V. 40. ὄτρυνον aliquot codd.,
 vulgo ὄτρυνον. — V. 44. Ἄϊδα Boeckhiius, vulgo Ἄϊδα.

- 50 νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὐρήσει γυναικῶν
ἐν λέχεσιν γένος, οἳ κεν τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν 90
ναῶσον ἐλθόντες τέκονται φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπότην· τὸν μὲν πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι 95
Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν
- 55 Πύθιον ναὸν καταβάντα, χρόνῳ Ἄντ. γ'.
ὕστερόν νάεσσι πολεῖς ἀγαγεῖν Νεῖλοιο πρὸς πῖον τέμενος
Κρονίδα.
ἧ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες, ἑπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ 100
ἥρωες ἀντίθεοι πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ 105
- 60 χρησμὸς ὄρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
ἄ σε χαίρειν ἔστρις αὐδάσαισα πεπρωμένον
βασιλέ' ἀμφρανεν Κυράνα, 110
Ἐπ. γ'.
δυεθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενου ποιναὶ τίς ἔσται πρὸς θεῶν.
ἧ μάλα δὴ μετὰ καὶ νῦν, ὥτε φοινικανθέμου ἥρος ἀκμᾷ,
- 65 παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρχεσίλας· 115
τῷ μὲν Ἀπόλλων ἄ,τε Πυθῶ κῆδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν
ἵπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοῖσαισι δώσω 120
καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κροῦ· μετὰ γάρ
κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομποὶ σφισιν τιμαὶ φύτευθεν.
- 70 τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας; Στρ. δ'.
τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος διῆσεν ἄλοις; θέσφα-
τον ἦν Πελίαν 125
ἐξ ἀγανῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χεῖρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτους.
ἦλθε δὲ οἱ κροῦεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ, 130

V. 50. νῦν γε μὲν, unus cod. et Schol. νῦν γε μάν. — V. 54. ἀμνάσει sic recte aliquot libri, vulgo ἀμννάσει. — V. 55. χρόνῳ sic vulgo legitur, codd., ut videtur, omnes χρόνῳ δ'. — V. 56. ἀγαγεῖν Boeckhiius, libri ἀγαγέιν. — V. 57. ἧ ῥα, Boeckhiius coniecit Αἶ ῥα Μηδείας κτλ. — V. 61. ἔστρις αὐδάσαισα Boeckhiius, libri εἰς τρεῖς αὐδήσαισα. — V. 62. Κυράνα multi codd., vulgo Κυράνας. — V. 64. ὥτε scripsi, vulgo ὅστε, quod deest in multis codd. ἀκμᾷ, aliquot libri ἐν ἀκμᾷ. — V. 65. τούτοις, unus cod. τούτου, quod recepit Heyniius. — V. 66. ἀμφικτιόνων Boeckhiius, libri Ἀμφικτυόνων. — V. 72. ἀκάμπτους unus cod., plerique ἀννάμπτους, alii ἀγνάμπτους.

παρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥήθην ματέρος·
 75 τὸν μονοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακῇ σχεθήμεν μεγάλα,
 εὔτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν ἐς εὐδείελον 135
 χθόνα μόλη κλειτᾶς Ἴωλκοῦ,

ξείνος αἰτ' ὦν ἀστός. ὁ δ' ἄρα χρόνῳ Ἀντ. δ.
 ἵκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνήρ ἔκπαγλος· ἐσθᾶς δ' ἀμ-
 φότερόν νιν ἔχεν, 140

80 ἄ, τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἀρμόζουσα θαητοῖσι γυίοις,
 ἀμφὶ δὲ παρδαλέα στέγето φρίσσοντας ὄμβρους·
 οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ὄχοντ' ἄγλαοί, 145
 ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσσον. τάχα δ' εὐθύς ἰὼν σφετέρως
 ἐστάθη γνώμας ἀταρβάτοιο πειρώμενος 150

85 ἐν ἀγορῇ πλήθοντος ὄχλου. Ἐπ. δ.
 τὸν μὲν οὐ γίνωσκον· ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τότε·
 Οὐ τι πού οὗτος Ἀπόλλων, οὐδὲ μὲν χαλκάρματος ἐστι
 πόσις 155

Ἀφροδίτας· ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρῇ
 Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὡτον καὶ σέ, τολμαίεις Ἐφιάλτα ἀναξ.
 90 καὶ μὲν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνόν, 160
 ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον,
 ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἔραται.

τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι Στρ. ε. 165
 γάρηρον τοιαῦτ'· ἀνὰ δ' ἡμίονοις ξεστᾶ τ' ἀπήνα προτρο-
 πάδαυ Πελίας

95 ἵκετο σπεύδων· τάφε δ' αὐτίκα παπτάνας ἀρίγνωτον πέδιλον
 δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ 170
 δεῖμα προσέννεπε· Ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὐχεται

V. 78. ἄρα Boeckhius, vulgo ἄρα. — V. 79. νιν Boeckhius, libri μιν. — V. 81. παρδαλέα Hermannus, et sic duo codd., vulgo παρδαλία. — V. 82. ὄχοντ' Boeckhius, libri, ut videtur, omnes οἴχοντ'. — V. 84. ἀταρβάτοιο ed. Rom. et Tetz. Lycophr. 175. Schol. ἀταρβήκτοιο, codd. omnes ἀταρβάτοιο, Hermannus conjecit ἀταρμύκτοιο. — V. 86. γίνωσκον scripsi, legebatur γίγνωσκον. ibid. εἶπεν καί, Heynius conjecit εἶπισκον. — V. 89. Ἐφιάλτα codd. omnes, vulgo sine auctoritate Ἐπιάλτα. — V. 95. παπτάνας Boeckhius, libri παπτήνας.

πατριδ' ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς 175
ἐξανῆκεν γαστρός; ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν

100 καταμιάνας εἰπὲ γένηαν.

τὸν δὲ θαρσῆσαι ἀγανοῖσι λόγοις Ἄντ. ε.
ὧδ' ἀμείφθη· Φαμί διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν. ἄντροθε
γὰρ νέομαι 180

πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι
θρέψαν ἄγναι.

εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς οὔτε ἔργον 185

105 οὔτ' ἔπος εὐτράπελον κείνοισιν εἰπὼν ἰκόμαν
οἴκαδ', ἀρχαίαν κομίζων πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομένην
οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς ὠπάσεν λαγέτα 190
Διόλω καὶ παισί, τιμάν.

Ἐπ. ε.

πεύθομαι γὰρ νιν Πελίαν ἄθμεν λευκαῖς πιθήσαντα φρασίν
110 ἀμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων· 195

τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος, ὑπερφιάλου
ἀγεμόνος δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡσεῖτε φθιμένου δνο-
φερόν 200

ἐν δώμασι θηκάμενοι, μίγα κωκυτῷ γυναικῶν
κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,

115 νυκτὶ κοινάσαντες ὀδόν, Κρονίδα δὲ τράφεν Χείρωνι
δῶκαν. 205

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων Στρ. ε'.
ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται,
φράσσατέ μοι σαφέως·

Αἴσωνος γὰρ παῖς, ἐπιχώριος οὐ ξείναν ἰκοίμαν γαῖαν
ἄλλων. 210

Φῆρ δὲ με θεῖος Ἰάσωνα κικλήσκων προσηΐδα.

V. 100. καταμιάνας omnes codd. praeter unum exhibent. —

V. 103. Χαρικλοῦς sic plerique codd., vulgo Χαρικλοῖς. — V. 105. εὐτράπελον tres tantum codd., plurimi ἐντράπελον. Scholiasta ἐκτράπελον videtur legisse. — V. 109. νιν Boeckhius, codd., ut videtur, omnes μιν. ibid. φρασίν aliquot codd., vulgo φρεσί. — V. 113. μίγα κωκυτῷ complures libri, vulgo μετὰ κωκυτῷ, unus cod. μέγα κ. — V. 115. τράφεν, ed. Ald. τραφέν. — V. 118. ἰκοίμαν Hermannus, codd. ἰκόμαν.

120 ὡς φάτο. τὸν μὲν ἐξελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός·
 ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομπόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρον 215
 ἂν περὶ ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν, ἐξάιρετον
 γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

καὶ κασίγνητοὶ σφισιν ἀμφοτέρωι Ἄντ. ζ'. 220
 125 ἦλυθον κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγγὺς μὲν Φέρης κράναν
 Ἐπερῆδα λιπών,
 ἐκ δὲ Μεσσήνας Ἀμυθάν· ταχέως δ' Ἄδματος ἶκεν καὶ
 Μέλαμπος
 εὐμενέοντες ἀνειμιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρα 225
 μειλίχοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,
 ξείνι' ἀρμόζοντα τεύχων, πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν τάννεν, 230
 130 ἀθρόαις πέντε δραπῶν νύκτεσσιν ἐν θ' ἀμέραις
 ἰερὸν εὐζωῶς ἄωτον.

Ἐπ. ζ'.
 ἀλλ' ἐν ἔκτα πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχῆς
 ἀνήρ 235
 συγγενέσιν παρεκοινᾷθ'· οἱ δ' ἐπέσποντ'. αἴψα δ' ἀπὸ
 κλισιᾶν
 ᾄροτο σὺν κείνοισι. καὶ ὃ' ἦλυθον Πελία μέγαρον·
 135 ἑσσύμενοι δ' εἴσω κατέσταν. τῶν δ' ἀκούσαις αὐτὸς
 ὑπαντίασεν 240
 Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά· πρᾶν δ' Ἰάσων
 μαλθακῆ φωνῆ ποτιστάζων ὄαρον
 βάλλετο κρηπίδα σοφῶν ἐπέων· Παῖ Ποσειδᾶνος Πε-
 τραίου, 245

ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι Στρ. ζ'.
 140 κέρδος αἰνήσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἐρπόντων πρὸς
 ἐπίβδαν ὅμως·

V. 120. ἔγνον plures codd., ceteri ἔγνων. — V. 122. περὶ Her-
 mannus, vulgo περὶ. Cf. Nem. V. 47.: ἐσοῖσι μάγονται περὶ πᾶσα
 πόλις. — V. 125. Ἐπερῆδα Hermannus, vulgo Ἐπερῆδα. — V. 126.
 ἶκεν unus tantum, ut videtur, cod., vulgo ἦκεν. — V. 129. ἐν
 εὐφροσύναν, libri plurimi εἰς vel ἐς, male; conjungas ἐντάννεν. —
 V. 134. Πελία μέγαρον plures codd., alii μέγαρον Πελία aut Πελία δ', alii
 Πελία μεγάρων. — V. 135. ἀκούσαις plures libri, alii ἀκούσας. ibid.
 ὑπαντίασεν plerique codd., vulgo ὑπηγίασεν.

- ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν λοι-
πὸν ὄλβον. 250
- εἰδότι τοι ἐρέω· μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ Θρασυμήδει Σαλμωνεῖ· τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς 255
ἄμμες αὖ κείνων φτενθέντες σθένος ἀελίου χρῦσειον
145 λεύσσομεν. Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἐχθρα πέλει
ὁμογόνους· αἰδῶς καλύψαι. 260
- οὐ πρόπει νῶ χαλκοτόροις ξίφεσιν Ἄντ. ζ.
οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλην προγόνων τιμὰν δάσασθαι. μῆλα
τε γάρ τοι ἐγώ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημι ἄγρους τε πάντας, τοὺς
ἀπούραις 265
- 150 ἀμετέρων τοκέων νέμειαι, πλοῦτον πιαίνων·
κοῦ με ποιεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν·
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρη-
θεῖδας 270
ἐγκαθίζων ἰππόταις εἴδυνε λαοῖς δίκας,
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας Ἐπ. ζ.
- 155 λῦσον ἄμμιν, μὴ τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήη
κακόν. 275
ὡς ἄρ' ἔειπεν. ἀκᾶ δ' ἀνταγόρευσεν καὶ Πελίας· Ἔσομαι
τοῖτος. ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἀλικίας 280
ἀμφιπολεῖ· σὸν δ' ἄνθος ἤβας ἄρατι κυμαίνει· δύνασαι δ'
αἰφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἐὰν ψυχὰν κομιζαί
160 Φοῖξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους 285
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν, τῷ ποτ' ἐκ πόντου
σαώθη

V. 145. ἀφίσταντ' Schol. et codd. plurimi, pauci ἀμφίσταντ'. Chaeris grammaticus correxit ἀφίσταντ', itaque unus cod. et antiquae edd. — V. 146. αἰδῶς καλύψαι scripsi, i. e. nolo celare, pudet me reticere. Legebatur αἰδοῖ καλύψαι et jungebatur cum iis, quae praegressa sunt; Hermannus αἰδοῖ καλύψαι. — V. 147. νῶ unus cod., idque conjecerat Hermannus, vulgo νῶν, alii codd. νῶν vel νῶ. — V. 148. μῆλα Schol. et codd. omnes, Heynius μᾶλα. — V. 152. θρόνος codd. plurimi, vulgo θρόνον. — V. 155. ἀναστήη Hermannus, libri ἀναστήση aut ἀναστήσης.

- ἔκ τε ματριῶς ἀθέων βελέων. Στρ. ή.
 ταῦτά μοι θανμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φωνεῖ. μεμάντευμαι δ'
 ἐπὶ Κασταλίᾳ, 290
 εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀτρύνει με τεύχειν ναῖ
 πομπάν.
- 165** τοῦτον ἀεθλον ἐκὼν τέλεσον· καὶ τοι μονορχεῖν
 καὶ βασιλευμένον ὄμνυμι προήσειν. καρτερός 295
 ὄρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
 σύνθεσιν ταύταν ἐπαινῆσαντες οἱ μὲν κρίθην· 300
 ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη
- 170** ὄρνυεν κάρουκας ἔοντα πλόον Ἀντ. ή.
 φαινόμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς
 ἀκαμαντομάχαι
 ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἐλικοβλεφάρου Λήδας τε, δοιοὶ δ'
 ὑψηχαῖται 305
 ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδουθέντες ἀλκάν,
 ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος **310**
- 175** ἐσλὸν Εὐφάμον τ' ἐκράνθη σὸν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία.
 ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς αἰοιδᾶν πατήρ
 ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς. 315
Ἐπ. ή.
 πέμπε δ' Ἐρμῆς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτροτον
 πόνον
 τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἤβα, τὸν δ' Ἐρυτον. ταχέως
180 ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλοισιν ναιετάοντες ἔβαν· 320
 καὶ γὰρ ἐκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς
 ἀνέμων
 Ζήτην Κάλαιν τε πατὴρ Βορέας, ἀνδρας πτεροῖσιν **325**
 νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
 τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὴν ἡμιθέοισιν πόθον πρόσδαιεν Ἥρα

V. 167. ἄμμιν duo codd., vulgo ἄμμι. — V. 172. Ἀλκμήνας
 codd., ut videtur, omnes, Ἀλκμάνας edd. vett. — V. 179. ταχέως
 Boeckhiius, vulgo ταχέως δ', et sic, ut videtur, plerique codd., alii
 ταχέες. — V. 180. θεμέθλοισιν emend. Boeckhiius, codd. plerique θέ-
 μεθλα, in aliis plane omissum. — V. 184. πόθον πρόσδαιεν Boeckhii
 conjectura est, quae quidem parum placet. Libri πόθον γ' ἔνδαιεν
 vel ἔδαιεν, in aliis particula γε deest. Hermannus conjecit: ἡμιθέοις
 ἔν πόθον δαίσεσκεν Ἥρα.

- 185 ναὸς Ἀργοῦς, μή τινα λειπόμενον Στρ. θ'.
 τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ', ἀλλ'
 ἐπὶ καὶ θανάτῳ 330
 φάρμακον κάλλιστον ἕως ἀρετᾶς ἄλιξιν εὐρέσθαι σὺν ἄλλοις.
 ἐς δ' Ἰωλκὸν ἐπεὶ κατέβη ναυτᾶν ἄωτος, 335
 λέξατο πάντας ἐπαινήσας Ἰάσων. καὶ ῥά οἱ
- 190 μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
 Μόψος ἀμβασε στρατὸν πρόφρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου 340
 κρέμασαν ἀγκίρας ὑπερθεῖν,

χρυσέαν χεῖρεσσι λαβὼν φιάλαν Ἄντ. θ'.
 ἀρχὸς ἐν πρύμνῃ πατέρ' Οὐραυιδᾶν ἐγχεικέρωννον Ζῆνα,
 καὶ ὠκυπόρους 345

- 195 κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύκτας τε καὶ πόντου
 κελεύθους
 ἄματά τ' εὐφρονα καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν·
 ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάυσε βροντᾶς αἴσιον 350
 φθέγμα· λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορη-
 γνύμεναι.

ἀμπνοᾶν δ' ἦρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν 355

- 200 πιθόμενοι· κάρυξε δ' αὐτοῖς Ἐπ. θ'.

ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος ἀδείας ἐνίπτων ἐλπιδας·
 εἰρεσία δ' ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄχορος. 360
 σὺν Νότου δ' αὐραῖς ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι

- ἦλυθον· ἐνθ' ἀγνὸν Ποσειδάωνος ἔσσαντ' εἰναλίῳ τέμενος,
 205 φοίνισσα δὲ Θρηκίῳν ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν 365
 καὶ νεόχτιστον λίθων βωμοῖο θένεαρ.

ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἵεμενοι δεσπότην λίσσοντο ναῶν,

συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον Στρ. ι. 370
 ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμαι γὰρ ἔσαν ζῶαι, κυλινδέσκοντό
 τε κραιπνότεραι

V. 188. ἐς δ' Ἰωλκὸν Schmidius, libri ἐς δ' Ἰωλκόν, unus cod. ἐς δὲ Ἰωλκόν. — V. 190. ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι, tres codd. ὀρνίχεσσι ἐν κλάροισι, unus ὀρνίχεσσι κλάροισί τε. — V. 195. ἀνέμων, multi codd. ἀνέμους. — V. 203. Ἀξείνου, duo codd. Εὐξείνου. — V. 206. λίθων unus cod., ceteri λίθων. — V. 209. δίδυμαι, plerique codd. δίδυμοι.

210 ἢ βαρυγδοίπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤδη τελευτὰν κείνος
αὐταῖς

ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν 375

ἦλυθον· ἐνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν
μῆξαν Αἰήτα παρ' αὐτῷ. πότνια δ' ὄξυτάτων βελέων 380
ποικίλαν ἰύγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν

215 ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλω

μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρειν Ἄντ. ι.
πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ' ἐπαιοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν
Ἀισονίδαν· 385

ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλάς
αὐτάν

ἐν φρασί καιομένην δονέοι μᾶστιγι Πειθοῦς. 390

220 καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατριῶτων·
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσασ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν
δῶκε χρίεσθαι. καταίνησάν τε κοινὸν γάμον 395
γλυκύν' ἐν ἀλλάλοισι μῆξαι.

Ἐπ. ι.

ἀλλ' ὄτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σχίματρο
225 καὶ βόας, οἱ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνεῦν καιομένοιο
πυρός, 400

χαλκείαις δ' ὀπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι·
τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλα πέλασσεν μόννος. ὄρθας δ' αὐλακας
ἐντανύσαις 405

ἦλαν', ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγνιαν σχίξε νῶτον
γάς. ἔειπεν δ' ᾧδε· Τοῦτ' ἔργον βασιλεύς,

230 ὅστις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις ἀφθιτον στρωμινᾶν
ἀγέσθω, 410

V. 211. ἔπειτεν ἦλυθον Boeckhiius et Hermannus, plerique libri ἔπειτ' ἐνήλυθον, Schel. ἔπειτ' ἦλυθον, unus cod. ἔπειτα ἦλ. — V. 213. μῆξαν, scribebatur μῆξαν. ibid. ὄξυτάτων libri plurimi, alii ὠκνιάτων aut ὀκνιάτων. — V. 214. τετράκναμον omnes codd., vulgo ex grammaticorum veterum conjectura τετρακνάμον'. — V. 223. μῆξαι, scribebatur μῆξαι, unus cod. μῆξιν, alius μῆξει. — V. 225. πνεῦν Hermannus, libri πνεόν. idem praeterea nunc locum ita constituit: οἱ γενύων ξανθᾶν φλόγα πνεῦν. — V. 227. τοὺς, unus eod. τοὺς δ'. — V. 228. ἀνὰ βωλακίας duo codd., vulgo ἀναβωλακίας. deinde ὀρόγνιαν Hermannus, libri ὀργνιάν.

κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ. Στρ. ιά.
ὡς ἄρ' αἰδάσαντος ἀπὸ κρόκεον ῥίψαις Ἰάσων εἶμα θεῶ
πίσυνος

εἶχετ' ἔργον· πῦρ δέ νιν οὐκ ἔολε παμφαρμάκου ξείνας
ἐφετμαῖς. 415

σπασσάμενος δ' ἄροτρον, βοέους δήσαις ἀνάγκη
235 ἔντεσιν αὐχέναις ἐμβάλλον τ' ἐριπλεύρῳ φρυγᾶ
κέντρον αἰανῆς βιατάς ἐξεπόνασ' ἐπιτακτὸν ἀνήρ 420
μέτρον. ἦξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει
δύνασιν Αἰήτας ἀγασθεῖς.

Ἄντ. ιά.

πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερόν ἄνδρα φίλας 425
240 ὄρεγον χεῖρας, στεφάνοισι τέ μιν ποίας ἔρεπτον, μελιχίοις
τε λόγοις

ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου θαυμαστός νιὸς δέρμα
λαμπρόν

ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φοῖξου μάχαιραι· 430

ἦλπετο δ' οὐκέτι οἱ κεινόν γε πράξεσθαι πόνον.

καῖτο γὰρ λόχημα, δράκοντος δ' εἶχετο λαβροτατᾶν
γενύων, 435

245 ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει,
τέλεσαν ἂν πλαγαὶ σιδάρου.

Ἐπ. ιά.

μακρὰ μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν· ὄρα γὰρ συνάπτει·
καί τινα 440

οἶμον ἴσαμι βραχύν· πολλοῖσι δ' ἄγῃμαι σοφίας ἑτέροις.
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν,

250 ὦ ρκεσίλα, κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτῇ, τὰν Πελίαο
φόνον· 445

V. 233. ἔολε Boeckhiius, libri αἰόλλει, Pauwius αἰόλει. —
V. 234. βοέους duo codd., vulgo βοέοις. ἀνάγκη Schol. probante
Hermanno, codd. (praeter unum, qui ἀνάγκαις exhibet) ἀνάγκας,
quod servavit Boeckhiius. — V. 236. ἐξεπόνασ' Boeckhiius, codd.
ἐξεπόνησ'. — V. 240. ἔρεπτον, Pauwius ἔριπτον. — V. 243. πράξεσθαι
Hermannus, libri πράξασθαι. estque illud pro passivo accipiendum. —
V. 244. λαβροτατᾶν Hermannus, vulgo λαβροτάταν, unus cod. λαβρο-
τατᾶν. — V. 246. σιδάρου aliquot libri, vulgo σιδήρου. — V. 250.
ὦ ρκεσίλα omnes libri, praeter unum, qui Ἀρκεσίλα exhibet, quod
recepit Boeckhiius. ibid. τὰν Πελίαο φόνον, Didymus legebat τὰν
Πελιαφόνον, et sic duo codd.

- ἐν τ' Ὀκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἰουθροῦ
 Λαμνιᾶν τ' ἔθνεϊ γυναικῶν ἀνδροφόνων·
 ἐνθα καὶ γυίων ἀέθλοισ ἐπέδειξαν κρίσιν τ' ἐσθάτος
 ἀμφίς, 450
- καὶ συνείνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς Στρ. ιβ'.
 255 σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀκτίνος ὄλβον δέξατο
 μοιρίδιον
 ἄμαρ ἢ νύκτες, τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν λοι-
 πὸν αἰεὶ 455
- τέλλετο· καὶ Λακεδαιμονίων μυχθέντες ἀνδρῶν
 ἤθεσι τὰν ποτε Καλλίσταν ἀπόκησαν χρόνῳ 460
 γᾶσον· ἐνθεν δ' ἕμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
 260 σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν, ἄστν χρυσοθρόνου
 διανέμειν θεῖον Κυράνας 465
- ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις. Ἄντ. ιβ'.
 γνῶθι νῦν τὰν Οιδιπόδα σοφίαν. εἰ γὰρ τις ὄξους ὄξυ-
 τόμῳ πελέκει
 ἐξερείψαι μὲν μεγάλας δρυός, αἰσχῦνοι δέ οἱ θατήν
 εἶδος· 470
- 265 καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτάς,
 εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
 ἢ σὺν ὀρθαῖς κίονεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα 475
 μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει δύστανον ἐν τείχεσιν,
 ἐὼν ἐρημώσασα χῶρον.
- Ἐπ. ιβ'.
 270 ἐσσι δ' ἰατῆρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾶ φάος. 480
 χρῆ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἔλκεος ἀμφιπολεῖν.
 ῥάδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαιροτέροις· 485

V. 252. Λαμνιᾶν plures libri, alii Λημνιᾶν. — V. 253. ἐπέ-
 δεῖξαν κρίσιν τ' scripsi de conjectura, libri ἐπέδειξαντο κρίσιν ἐσθάτος
 ἀμφίς, quod cum metro repugnet, Boeckhius scripsit ἐπέδειξάν τ'
 ἀγῶν' ἐσθ. ἂ. — V. 255. σπέρμ' ἀρούραις et ἀκτίνος Hermannus,
 libri περ' ἀρούραις et ἀκτίνος, nisi quod nonnulli codd. ἀρούραις
 exhibent. — V. 258. ἤθεσι τὰν ποτε Boeckhii est emendatio, libri
 ἤθεσι ἂν ποτε vel ἤθεσιν ἂν ποτε, Hermannus et Heynius ἂν', Chaeris
 grammaticus ἐν conjecerunt. — V. 264. μὲν Hermannus scripsit,
 libri κεν. — V. 265. περ' αὐτάς ed. Ald., aliquot codd. περ' αὐτάς,
 vulgo περ' αὐτάς. — V. 267. κίονεσσιν Boeckhius, vulgo κίονεσσι. —
 V. 269. ἐρημώσασα Boeckhius, vulgo ἐρημώσασα.

ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὐτὶς ἔσσαι δυσπαλεῖς δὴ γίνεται, ἑξαπίνας
εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεσσι κυβερνατῆρ γένηται.

275 τὴν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες 490
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.

τῶν δ' Ὀμήρου καὶ τόδε συνθήμενος Στρ. ιγ'.
ῥῆμα πόρσον· ἄγγελον ἑσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγ-
ματι παντὶ φέρειν. 495

280 αὐξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυρανὰ
καὶ τὸ κλειννότατον μέγαρον Βάττου δικαίαν
Δαμοφίλου πραπίδων. κείνος γὰρ ἐν παισὶν νέος, 500
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετῆ βιοτᾶ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός, 505
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

285 οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, Ἄντ. ιγ'.
οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων
βραχὺ μέτρον ἔχει.

εὔ νιν ἐγνωκεν· θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας ὀπαδεῖ.
φαντὶ δ' ἔμμεν 510

τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκη
ἐκτός ἔχειν πόδα. καὶ μὲν κείνος Ἄτλας οὐρανῶ 515

290 προσπαλαίει νῦν γε πατροφᾶς ἀπὸ γᾶς ἀπὸ τε κτεάνων·
λύσε δὲ Ζεὺς ἀφθιτος Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαὶ λήξαντος οὐρου 520

Ἰστιῶν. ἀλλ' εὔχεται οὐλομένην νοῦσον διαντλήσαις ποτὲ
οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κρᾶνα συμποσίας ἐφέπων

295 θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἦβαν πολλάκις, ἐν τε σοφοῖς 525
δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἀσυχία θυγέμεν,
μῆτ' ὦν τινι πῆμα πορών, ἀπαθῆς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. 530
καὶ κε μυθήσαιθ', ὁποῖαν Ἀρκεσίλα
εὔρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων, πρόσφατον Θήβη ξενωθεῖς.

V. 273. αὐτὶς Boeckhiius, vulgo αὐθις. *ibid.* γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 280. δικαίαν Hermannus, et sic plures codd., vulgo δικαίαν. — V. 282. ἐγκύρσαις unus cod., ceteri ἐγκύρσας. — V. 288. γινώσκοντ', scribebatur γιγνώσκοντ'. — V. 290. ἀπὸ γᾶς ἀπὸ τε Boeckhiius ex codd., scribebatur ἀπο γᾶς ἀπο τε. — V. 298. Ἀρκεσίλα vulgata lectio recte se habet, Boeckhiius ex codd. Ἀρκεσίλα, casu vocativo.

- Ὅ πλοῦτος εὐρυσθενής, Στρ. α.
 ὅταν τις ἀρχῆ κεκραμένον καθαρά
 βροτήσιος ἀνήρ πότιμον παραδόντος αὐτὸν ἀνάγη
 πολύφιλον ἐπέταν. 5
- 5 ὦ θεόμορ' Ἀρχεσίλα,
 σὺ τοι νῦν κλυτὰν
 αἰῶν' ἀκροῶν βαθυμίδων ἄπο
 σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσειαι 10
 ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος·
- 10 εὐδῖαν ὅς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεῖαν καταθύσει μάκαι-
 ραν ἔστιαν.
- Ἄντ. α. 15
- σοφοὶ δέ τοι κάλλιον
 φέροντι καὶ θεόςδοτον δύναμιν.
 σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
 τὸ μὲν, ὅτι βασιλεύς.
- 15 ἔσσι μεγαλῶν πολιῶν, 20
 ἔχεις συγγενῆς
 ὀφθαλμῶ ἀιδιοτάτον γέρας,

— ' — — — ' — — — — —
 at si a prima strophā et antistrophā discesseris, reliquarum lectiones istum numerum aegre recipiant, itaque commodior visus est hujusmodi numerus

— ' — — — ' — — — — —

V. 2. ἀρχῆ scripsi, legebatur ἀρετῆ, at cum in ceteris strophis longa sit syllaba, hic quoque restituenda est. ἀρχῆ autem est principium, fundamentum; dicit enim poeta fortunam, quae juste sit parata, cujus honestum sit principium, diuturnam esse. cf. Ol. XI. 78. ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἐπόμενοι, Hermannus ὀργῆ. — V. 6. τοι νῦν Boeckhius, duo libri τοίνυν, vulgo τοίνυν. ibid. κλυτὰν αἰῶν' correxi, legebatur κλυτᾶς αἰῶνος, at μετανίσσεσθαι i. e. μετέρχεσθαι objectum requirit, itaque κλυτὰν αἰῶνα scripsi. — V. 7. ἀκροῶν Hermannus, et ita aliquot codd., vulgo ἀκροῶν. — V. 8. σὺν libri omnes, Schmidius ξύν. — V. 10. εὐδῖαν ὅς, Hermannus conjecit εὐδιανός. — V. 15. μεγαλῶν plures codd., alii μεγάλην vel μέγαλον. — V. 16. ἔχεις συγγενῆς correxi, legebatur ἔχει συγγενῆς. — V. 17. ὀφθαλμῶ scripsi, legebatur ὀφθαλμός. ibid. ἀιδιοτάτον Schmidius et Hermannus, vulgo ἀιδιοέστατον. fieri autem potest, ut aliud plane verbum scripserit poeta, quemadmodum ὀφθαλμοῖς σεμνότατον γέρας. Sententia autem, quam restitui, plane requiritur; hoc enim

- τεῖς τοῦτο μιν γνύμενον φρενί·
 μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεινῆς ὄτι 25
- 20 εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἐλὼν δέδεξαι τόνδε κῶ-
 μον ἀνέρων,
- Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθέτω Ἐπ. α. 30
 Κυράνα γλυκὴν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας αἰετούμενον
 παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπεριτιθέμεν·
 φίλει δὲ Κάρφωτον ἔξοχ' ἑταίρων·
- 25 ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθείος ἄγων 35
 ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν Βατιδᾶν
 ἀφίχται δόμους θεμισκρέοντων·
 ἀλλ' ἀρισθάρματον
 ὕδατι Κασταλίας ξενωθεὶς γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις 40
- 30 ἀκηράτοις ἀνίαις Στρ. β.
 ποδαρκέων δώδεκ' ἄν δρόμων τέμενος. 45
 κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέματα,
 ὀπόσα χειραρᾶν
 τεκτόνων δαιδαλ' ἄγων
- 35 Κρισαῖον λόφον 50
 ἄμειψ' ἐν κοιλόπεδον νάπος
 θεοῦ· τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον
 μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν,
 Κρηῖτες ὃν τοξοφόροι τέγει Παρνασίῳ κάθεσαν, τὸν μο-
 νόδροπον, φυτόν. 55

dicit poeta, regiam dignitatem, quae oculis maxime venerabilis vi-
 deatur, Arcesilaum a majoribus acceptam habere. Hermannus, qui
 intacta cetera reliquit, pro ἔχει conjecit *ἐπέι*. — V. 21. τῷ σε μὴ
 Schmidius scripsit, libri τῷ μὴ σε, duo codd. τῷ μὴ μιν. — V. 24.
 φίλει codd., Aristarchus conjecit *φιλεῖν*. — V. 26. ὀψινόου, Schol.
 leg. ὀψίνοον. — V. 27. ἀφίχται Hermannus, libri ἀφίκετο. — V. 30.
 ἀκηράτοις, ed. Rom. ἀκήρατοι, nonnulli codd. ἀκηράτοισιν, ἀκηράταισιν,
 ἀκηράτησιν. — V. 31. δώδεκ' ἄν δρόμων Thierschius, libri δώδεκα
 δρόμων vel δωδεκαδρόμων. — V. 34. τεκτόνων, Hermannus conjecit
 τεκτόνια. δαιδαλ' ἄγων Hermannus est emendatio, libri δαιδάματ'
 ἄγων. Fortasse scribendum τεκτόνι' ἀγάματ' ἄγων. — V. 36. ἄμειψ'
 scripsi, libri ἄμειψεν. ib. ἐν, Rittershusius ἄν, probante Hermanno. —
 V. 37. τό σφ' ἔχει plerique codd., vulgo τόσσ'. — V. 39. Παρνασίῳ
 ed. Ald., vulgo Παρνασίῳ. ib. κάθεσαν τὸν Boeckhiius scripsit,
 codd. καθίσσαντο, praeter unum, qui κάθεσαν τὸ exhibet.

- 40 ἐκόντι τοίνυν πρέπει ἄντ. β.
 νόφ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.
 Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ' ἠύκομοι φλέγοντι Χάριτες. 60
 μακάριος, ὃς ἔχει
 καὶ πεδὰ μέγαν κάματον
- 45 λόγων φερτάτων 65
 μυαμῆ'. ἐν τεσσαράκοντα γάρ
 πετόντεσσιν ἀνιόχοις ὄλον
 δίφρον κομίζαις ἀταρβεῖ φρενί,
 ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων καὶ πα-
 τρωτίαν πόλιν. 70
 Ἐπ. β.
- 50 πόνων δ' οὐ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὐτ' ἔσεται.
 ὁ Βάπτου δ' ἔπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων,
 πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαιεννότατον 75
 ξένοισι. κεινόν γε καὶ βαρύνκομποι
 λείοντες περὶ δείματι φύγον,
- 55 γλῶσσαν ἐπεὶ σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν.
 ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων 80
 θῆρας αἰνῶ φόβῳ,
 ὄφρα μὴ ταμίε Κυράνας ἀτελῆς γένοιτο μαντεύμασιν.
- ὁ καὶ βαρειᾶν νόσων Στρ. γ'. 85
- 60 ἀκέσματ' ἀνδρῆσσι καὶ γυναίξιν νέμει,
 πόρεν τε κίθαριν, δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
 ἀπόλεμον ἀγαγών
 ἐς προπίδας εὐνομίαν, 90
 μυχόν τ' ἀμφέπει
- 65 μαντεῖον· τῷ Λακεδαιμόνι
 ἐν Ἀργεὶ τε καὶ ζαθέα Πύλω
 ἔνασθεν ἀλκάντας Ἡρακλέος 95

V. 46. *μυαμῆ'* scripsi, codd. *μυαμῆϊον*, sed Scholiasta legit pluralem, hinc Boeckhiius *μυαμῆ'*. — V. 48. *κομίζαις* unus cod., ceteri *κομίζας*. — V. 49. *ἀγλαῶν*, aliquot codd. *ἀγαθῶν*, alii *ἀγαυῶν*. — V. 51. *ἔμπαν* duo codd., vulgo *ἔμπας*. — V. 55. *γλῶσσαν* plerique codd., vulgo *γλῶτταν*. — V. 56. *ἔδωκ'* multi codd., vulgo *δῶκεν*. — V. 65. *μαντεῖον* scripsi, libri *μαντήιον*. *ibid.* τῷ Λακεδαιμόνι Boeckhiius et Hermannus, libri τῷ καὶ Λακ. — V. 66. *ἐν Ἀργεὶ τε καὶ* Hermannus, et sic plures codd., vulgo *ἐν τ' Ἀργεῖ καὶ*.

ἐκγόνους Αἰγυμιοῦ τε. τὸ δ' ἐμὸν γαρόντ' ἀπὸ Σπάρτας
ἐπήρατον κλέος,

ὄθεν γεγενναμένοι Ἀντ. γ'.

70 ἴκοντο Θήρανδε, φῶτες Αἰγεΐδαι, 100

ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον·

ἐνθεν ἀναδεξάμενοι,

Ἄπολλον, τεῶ 105

75 Καρνῆ' ἐν δαυτὶ σεβίζομεν

Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν·

ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι

Τρωῆς Ἀνταγορίδαι. σὺν Ἑλένα γὰρ μόλον, καπνωθεῖσαν
πάτραν ἐπὶ ἴδον 110

ἐν Ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκῶως Ἐπ. γ'.

80 δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντες σφε δωροφόροι, 115

τοὺς Ἀριστοτέλης ἀγαγε, ναυσὶ θοαῖς

ἄλδς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.

κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα θεῶν,

εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις 120

85 ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς

ἔμμεν ἱππόκροτον

σχυρωτὰν ὁδόν, ἐνθα προμνοῖς ἀγορᾶς ἐπι δίχα κείται
θανών. 125

μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα Στρ. δ'.

ἔναιεν, ἥρως δ' ἔπειτα λαοσεβής.

90 ἄτερθε δὲ πρὸ δωμαίων ἔτεροι λαχόντες αἶδαν 130

βασιλέες ἱεροὶ

ἐντί, μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν

δρόσφ μαλθακᾶ

V. 68. γαρόντ' Boeckhiius, libri plerique γαρούετ', alii γαρούεντ' vel γαρούεν τ'. — V. 72. ἔρανον unus codex, ceteri ἐς ἔρανον. — V. 74. τεῶ complures codd., vulgo τεᾶ. — V. 75. Καρνῆ' multi codd., vulgo Καρνῆια, Boeckhiius Καρνῆι', i. e. Καρνῆιε. — V. 78. Ἀνταγορίδαι, plures codd. Ἀντηγορίδαι. — V. 80. οἰχνέοντες multi codd., vulgo ἰχνέοντες. — V. 92. μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν aliquot codd., vulgo μεγάλαν δ' ἀρετᾶν, Boeckhiius μεγάλα δ' ἀρετὰ seripsit.

- ῥάνθεν κώμων θ' ὑπὸ χεύμασιν, 135
95 ἀκούοντί τε χθονίᾳ φρενί.
 σφὸν ὄλβον νίῳ τε κοινὰν χάριν
 ἔνδικόν τ' Ἀρχεσίλα. τὸν ἐν ἀοιδᾷ νέων πρόπει χρυσάορα
 Φοῖβον ἀπύειν, 140
 ἔχοντα Πυθωνόθεν Ἀντ. δ.
 τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν
100 μέλος χαρίεν. ἄνδρα κείνον ἐπαινέοντι συνετοί.
 λεγόμενον ἑρέω 145
 κρέσσονα μὲν ἀλικίας
 νόον φέρβεται·
 γλῶσσαν θάρσος τε τανύπτερος
105 ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο 150
 ἀγωνίας δ', ἔρκος οἶον, σθένος·
 ἐν τε Μοῖσαισι ποτανὸς ἀπὸ μητρὸς φίλας, πέφανται θ'
 ἀρματηλάτας σοφός·
 ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι, Ἐπ. δ. 155
 τετόλμακε. θεὸς τέ οἱ τονῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν,
110 καὶ τολοιπὸν ὄπισθε, Κρονίδαὶ μάκαρες,
 δίδοιτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφὶ τε βουλαῖς 160
 ἔχειν, μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων
 χειμερία καταπνοὰ δαμαλίζοι χρόνον.
 Διὸς τοι νόος μέγας κυβερναῖ
115 δαίμον' ἀνδρῶν φίλων. 165
 εὐχομαί νιν Ὀλυμπίᾳ τοῦτο δόμεν γέρας ἐπι Βάττου γένει.

V. 94. ῥάνθεν correxi, legebatur in codd. ῥανθειῶν sive ῥαν-
 θεῖσαν, quod videtur nihil aliud esse quam ῥάνθησαν, hoc est illud
 ipsum, quod restitui, ῥάνθεν. Boeckhius ῥανθειῶσα scripsit, ibid. κώ-
 μων θ' ὑπὸ χεύμασιν, pro κώμων vulgo ἔμνων, sed illud tuentur
 codd. omnes, deinde θ' cum aliquot codd. eiecit Boeckhius. ὑπὸ
 χεύμασιν ed. Rom. et unus cod., plerique ὑποχεύμασιν. — V. 95.
 ἀκούοντί τε scripsi, codd. ποι, Boeckhius τοι, Hermannus που. —
 V. 104. γλῶσσαν, legebatur γλῶσσάν τε, quod correxi. — V. 110.
 ὄπισθε inseruit Boeckhius, ἔπειτα Hermannus, in duobus codd. ὦ
 πλεῖστα adjectum est, vulgo ὦ. — V. 116. ἐπι. Beckius, Heynius,
 Hermannus ἔπι coniecerunt.

- 5 Πυθιονίκος ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἑμμενίδαῖς
 ποταμίᾳ τ' Ἀζράγαντι καὶ μὲν Ξενοκράτει
 ἐτοῖμος ὕμνων
 θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
 Ἀπολλωνία τετελείχεται νάπα·
- 10 τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθὼν,
 ἐριβρόμον νεφέλας
 στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχούς
 ἄλλος ἄξεισι παμφόρῳ χεράδι
 τυπτόμενον. φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ
- 15 πατρὶ τεῶ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ
 λόγοισι θνατῶν
 εὐδοξὸν ἄρματι νίκαν
 Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.
- σύ τοι σθέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθάν
- 20 ἄγεις ἐφημοσύναν,
 τὰ ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
 Φιλύρας νιὸν ὀρφανίζομένῳ
 Πηλείδα παραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν,
 βαρυνόπαν στεροπᾶν κεραινῶν τε πρῦτανιν,
- 25 θεῶν σέβεσθαι·
 ταύτας δὲ μὴ ποτε τιμᾶς
 ἀμείρειν γόνεων βίον πεπρωμένον.
- ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατᾶς
- 30 ὃς ὑπερέφθιτο πατρός, ἐναρίμβροτον
 ἀναμείναις στρατάρχον Αἰθιοπῶν
 Μέμνονα. Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἄρμ' ἐπέδα

Στρ. β.

Στρ. γ.

Στρ. δ.

V. 12. ἄνεμος codd., ut videtur, omnes, Schol. ἄνεμοι, quod recepit Boeckhiius. — V. 13. ἄξεισι plerique libri, unus ἄξει, vulgo ἄξει. ibid. χεράδι codd., nisi quod unus χεράσιν praebet, et Eustath. ad II. φ. p. 1326. 20. Sed χεράδει legit Etymol. Magn. p. 808. 43. et Schol. Hom. II. φ. v. 319. — V. 14. τυπτόμενον Hermannus emendavit, libri plerique τυπτόμενος, aliquot τυπτόμενοι — V. 15. κοινάν ed. Rom. et unus cod., ceteri κοινᾷ vel κοινά. — V. 17. ἄρματι νίκαν, multi codd. ἄρματινίκαν. — V. 21. τὰ ποτ' Schmidius, et sic unus codex, ceteri τάν ποτ'. — V. 28. ἔγεντο Schmidius et unus cod., vulgo ἐγένετο.

Πάριος ἐκ βελέων δαίχθεις· ὁ δ' ἔφεπεν
κραταῖον ἔγχος·

- 35 Μεσσανίου δὲ γέροντος
δοναθείσα φρῆν βόασε παῖδα ὄν·

Στρ. ε.

- χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ
μένων δ' ὁ θεὸς ἀνήρ
πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός,
40 ἐδόκησεν τε τῶν πάλαι γενεῶ
ὀπλοτέροισιν, ἔργον πελώριον τελέσαις,
ὑπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
τὰ μὲν παρίκει·
τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος

- 45 πατρώων μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλατὰν ἔδειξεν.
νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει,
ἄδικον οὐθ' ὑπέροπλον ἦβαν δρέπων,
σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων·

Στρ. ε'.

- 50 τιν τ', Ἐλέλιχθον, ὄργᾳς ὅς ἰππίαν ἐς ὁδόν,
μάλα ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.
γλυκεῖα δὲ φρῆν
καὶ συμπόταισιν ὀμιλεῖν
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

V. 33. ἔφεπεν ed. Ald., vulgo ἔφριπε. — V. 36. δοναθείσα, multi codd. δονηθείσα ibid. βόασε libri omnes, βόασεν Schmidius. — V. 37. ἀπέριψεν· αὐτοῦ Heynius, vulgo ἀπέριψεν αὐτοῦ. — V. 40. ἐδόκησεν τε Hermannus, libri ἐδόκησέ τε, ed. Rom. et Schol. ἐδόκησεν. — V. 41. τελέσαις Boeckhii, libri τελέσας et τελέσασας. — V. 43. παρίκει unus cod., ceteri παρήκει. — V. 46. πάτρῳ Hermannus, libri πάτρωϊ. ibid. ἔδειξεν scripsit Schmidius, vulgo ἔδειξεν ἅπασαν, et omissum est ἅπασαν in uno codice. — V. 48. ἦβαν, Eustath. prooem. p. 5. ed. Schneid. ὕβριν, Hermannus conjecit ἀνάταν. — V. 50. ὄργᾳς ὅς ἰππίαν ἐς ὁδόν scripsi. Codd. plerique ὄργαῖς (unus ὄργειν) πάσαις ὅς ἰππίαν ἔσοδον (unus εἴσοδον). recte unus cod. ἰππίαν, alius ἐς ὁδόν, et πάσαις quidem ejiciendum esse apparet, pro ὄργαῖς autem ὄργᾳς corrigendum. Hermannus ὄργαῖς ἐς ἰππίαν ἔσοδον scripsit, Boeckhii ex Scholiastae explicatione conjecit ὄσθ' εὔρις ἰππίαν ἔσοδον. — V. 51. μάλα ἀδόντι (sic Boeckhii pro vulg. scriptura ἀδόντι) omnes codd., vulgares editt. ἀδόντι. ibid. προσέχεται Schol. et aliquot codd., vulgo προσέρχεται.

ΗΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ζ.
 ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩ.
 ΤΕΘΡΙΠΠΩ.

Strophæ.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

5 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Epodus.

x — — — — — x — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

5 — — — — —
 — — — — —

„Inscriptio carminis ex Schol. et Rom. ducta est, aliam libri præstant: Μεγακλεί Αθηναίω, ἵπποις Ὀλύμπια, Πύθια, Ἴσθμια, ut Ald. Gott. Guelph. Par. A. B. et Veneti terni, pisi quod ἵπποι est in Par. A. et inverso ordine Ἴσθμια, Πύθια in Par. A. Gott. Guelph. Venetisque. Metrum est pulcherrimum, generis Aeolici; hinc ὀνυμάζομαι v. 6. Id tenenti constabit, cur eos versus, quorum fines incerti sunt, ita definiverim, ut feci: quippe ut singulis partibus Aeolicus constaret character. Sic vs. 3. et secundo et quarto conjungi poterat, sed segregatur elegantius, ut Pyth. VI.

- Κάλλιστον αἰ μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι Στρ.
 προσίμιον Ἀλκμανιδᾶν εὐρουθενεῖ γενεῇ
 κρηπῖδ' αἰοιδᾶν
 ἵπποισι βαλέσθαι.
- 5 ἐπεὶ τίνα πάτραν, τίνα δ' οἶκον 5
 ναίοντ' ὄνυμάζομαι
 ἐπιφανέστερον
 Ἑλλάδι πυθέσθαι;
- πάσαισι γὰρ πόλιεσι λόγος ὀμιλεῖ Ἄντ.
- 10 Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἀπόλλων, οἱ τεόν γε δόμον 10
 Πυθῶνι διὰ
 θαητὸν ἔτευξαν.
 ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἴσθμοῖ
 νῆκαι, μία δ' ἐκπρεπής
- 15 Διὸς Ὀλυμπιάς,
 δύο δ' ἀπὸ Κιόρας,
- ὦ Μεγάκλεες, ὑμαί τε καὶ προγόνων. Ἐπ. 15
 νέε δ' εὐπραγία χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνημαι,
 φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα.
- 20 φαντί γε μὲν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν 20
 θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
 τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

7. Nem. VI. ep. 7. et hoc ipso carmine str. 8. In ceteris mea ratio ab Hermanniana non multum discrepat, in iis, quae incerta sunt, analogiam certorum metrorum sequens, ut ep. 4. analogiam str. vs. 2. porro ep. 5. 6. analogiam str. vs. 5. Pyth. VI. 5. et hujus odac str. 4. Alia quaedam in ipsa syllabarum mensura novavi. Boeckhiius.

V. 1. μεγαλοπόλιες, Boeckhiius olim coniecit μεγαλοπόλιες. — V. 2. εὐρουθενεῖ, duo codd. ἐρισθενεῖ. — V. 4. ἵπποισι, plures codd. ἵπποις. — V. 5. τίνα δ' unus cod. Cf. Ol. II. 2.: τίνα θεόν, τὴν ἡρώα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν; vulgo τίνα τ' οἶκον, Boeckhiius τίνα οἶκον. — V. 6. ναίοντ' Schmidius, codd. ναίων. ὄνυμάζομαι, multi codd. ὄνυμάσαι. — V. 9. πόλιεσι, aliquot libri πολίεσι vel πολιέεσι. — V. 10. Ἀπόλλων libri plerique, alii Ἀπολλον. ibid. οἱ τεόν γε pauci libri, plerique οἱ τεόν τε, alii οἱ τεόν omissa particula. — V. 15. Ὀλυμπιάς Wesselingius, et sic unus cod., vulgo Ὀλυμπίας. — V. 18. χαίρω τι· τὸ δ' sic vulgo, itaque Aristarchus legit. Boeckhiius ex paucis libris χαίρω· τί τὸδ' ἄχνημαι — ἔργα. — V. 20. παρμονίμαν Schol. et unus cod., vulgo παρ μονίμαν.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Η΄.
 ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΛΙΓΙΝΗΤΗ
 ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

Strophæ.

5
 x
 ( )
 - ' u ' u u - u u
 - ' u ' u u ( ) u u
 u ' u - ' u u u u
 ' u u - x u x u ' u u - u u u u u u
 u ' u ' u u - x u ' u u u u u u u u u u u u
 u ' u - u ' u - u u u

E p o d i.

5
 u ' u ' u u - u u - ' u u - u u u
 u ' u ' u u - x u ' u u u - u u
 - ' u u - ' u u - u u - u u -
 u ' ' u u - u - x u ' u u u u u u u u u u
 - ' u x u ' u u - u - u - u - u

Φιλόφρον Δουχία, Δικας
 ὦ μεγιστόπολι θύγατερ,
 βουλᾶν τε καὶ πολέμων

Στρ. α΄.

Hoc carmen, quod Boeckhii Olymp. LXXX. 2. compositum esse statuit, Hermannus ad Olymp. LXXV. 3. retulit, corrigens Ἀριστομένει — νικήσαντι τὴν κῆ Πυθιάδα.

- ἔχοισα κλαῖδας ὑπερτάτας, 5
- 5 Πυθιονικὸν τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
τὸ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς
ἐπίστασαι καιρῶ σὺν ἀτρεκεῖ·
- τὸ δ' ὀπόταν τις ἀμείλιχον Ἐντ. α. 10
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
- 10 τραχεῖα δυσμενέων
ὑπαντιάζεσσα κράτει τιθεῖς
ἕβριν ἐν ἄντλῳ. τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθην 15
παρ' αἴσαν ἐξερεθίζων. κέρδος δὲ φίλτατον,
ἐκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.
- 15 βία δὲ καὶ μεγάληνχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ. Ἐπ. α. 20
Τυφῶς Κίλιξ ἐκατόγχερανος οὐ μιν ἄλυξεν,
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων· δμᾶθεν δὲ κεραυνῶ
τόξοισί τ' Ἀπόλλωνος· ὃς εὐμενεῖ νόφ 25
Ξενάρχειον ἔδεκτο Κιρῶραθεν ἐστεφανωμένον
- 20 υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κάμφῳ.
- ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἐκάς Στρ. β. 30
ἃ δικαιόπολις ἀρεταῖς
κλειναῖσιν Διακιδᾶν
θιγοῖσα νᾶσος· τελίαν δ' ἔχει
- 25 δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς. πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀεῖδεται 35
νικαφόροις ἐν ἀέθλοις θρέψαισα καὶ θροαῖς
ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις·
- τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει. Ἐντ. β. 40
εἰμὶ δ' ἄσχιλος ἀναθέμεν
- 30 πᾶσαν μακρογορίαν

V. 4. ἔχοισα, multi codd. ἔχουσα. ibid. κλαῖδας Schmidius, vulgo κλαῖδας, libri nonnulli κλαῖδας vel κλῦδας. — V. 11. ὑπαντιάζεσσα, plures codd. ὑπαντιάζεσσα. — V. 13. φίλτατον multi codd., vulgo φίλτατόν γ'. — V. 15. βία libri omnes et Schol., vulgo βία. — V. 20. ποίᾳ libri omnes, Schmidius πόᾳ. Παρνασίδι Boeckhii, libri Παρνασίᾳ vel Παρνασίᾳ. — V. 26. θρέψαισα libri plures, vulgo θρέψαισα. — V. 28. τὰ δὲ καὶ aliquot codd., alii τὰ δὲ καὶ ἐν, vulgo τὰ καὶ ἐν.

λύρα τε καὶ φθέγματι μαλθακῶ,
 μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσὶ μοι τράχον
 ἴτω τεὸν χρέος, ᾧ παῖ, νεώτατον καλῶν,
 ἐμᾶ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾶ.

- 35 παλαισιμάτεσσι γὰρ οἰχνέων ματραδελφεοῦς Ἐπ. β'.
 Ὀλυμπία τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις, 50
 οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἴσθμοῖ θρασύγνιον·
 αἴξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν λόγον φέρεις,
 τὸν ὄνπερ ποτ' Ὀϊκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν 55
 40 υἱοὺς Θήβαις αἰνίξατο παρμένοντας αἰχμᾶ,

ὁπότ' ἀπ' Ἀργεος ἤλυθον Στρ. γ.
 δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι. 60
 ᾧδ' εἶπε μαρναμένων·
 Φυᾶ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει

- 45 ἐκ πατέρων παισὶν λῆμα. θαέομαι σαφές 65
 δράζοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος
 νομῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.

ὁ δὲ καμῶν προτέρα πάθει Ἀντ. γ'.
 πῦν ἀρειόνοσ ἐνέχεται 70

- 50 ὄρνιχος ἀγγελία
 Ἄδραστος ἦρως· τὸ δὲ οἰκοῖθεν
 ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ
 θανόντος ὅστέα λέξαισ υἱοῦ, τύχη θεῶν 75
 ἀγίξεται λαῶ σὺν ἀβλαβεῖ

- 55 Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγνιάς. τοιαῦτα μὲν Ἐπ. γ'.
 ἐφθέγγατ' Ἀμφιάροσ. χαίρων δὲ καὶ αὐτός

V. 32. κνίσῃ plurimi codd. et Schol., vulgo κνίσση. ibid. τράχον|ἴτω, vulgo vitiose ἴτω|τράχον, sed plerique codd. inverso ordine τρέχον|ἴτω. τράχον autem aliquot libri suppeditant. — V. 35. οἰχνίων Hermannus, ἰχνέων Schmidius, libri ἰχνεύων. — V. 40. αἰνίξατο Boeckhiius, libri ἡνίξατο. — V. 43. ᾧδ' εἶπε μαρναμένων· sic recte libri distinguunt, vulgo ᾧδ' εἶπε μαρναμένων κτλ. — V. 45. παισὶν, Hermannus conjecit παῖ, σοὶ λῆμα. ibid. θαέομαι duo codd., plerique θαέομαι. — V. 47. νομῶντα, unus cod. νόμοντα, quod Heynius conjecit. — V. 52, μόνος Schol. et aliquot codd., vulgo μούνος. — V. 54. λαῶ plures codd., vulgo λεῶ.

- Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ραίνω δὲ καὶ ὕμνω, 80
 γείτων ὅτι μοι καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν
 ὑπάντασέ τ' ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' αἰοίδιμον, 85
 60 μαντευμάτων τ' ἐγάφατο συγγόνοισι τέχνης.
- τὴν δ', ἐκαταβόλε, πάνδοκον Στρ. δ'.
 ναὸν εὐκλέα διανέμων 90
 Πυθῶνος ἐν γυάλοισι,
 τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων
 65 ὄπασας· οἴκοι δὲ πρόσθεν ἀρπαλέαν δόσιν
 πενταθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες. 95
 ἄναξ, ἐκόντι δ' εὐχομαι νόφ
- κατὰ τὴν ἀρμονίαν βλέπειν, Ἀντ. δ'.
 ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.
 70 κόμφω μὲν ἀδυμελεῖ
 Δίκα παρέστακε· θεῶν δ' ὄπιν 100
 ἄφθιτον αἰτέω, Ξέναρχες, ὑμετέροις τύχαις.
 εἰ γάρ τις ἐσθλὰ πέπαται μὴ σὺν μακροῦ πόνω,
 πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων 105
- 75 βίον κορυσσεμένον ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς· Ἐπ. δ'.
 τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται· δαίμων δὲ παρίσχει,
 ἄλλοτ' ἄλλον ὑπερθε βάλλον, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν 110
 μέτρῳ καταβαίνει. Μεγάρους δ' ἔχεις γέρας,
 μυχῶ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
 80 νίκαις τρισσαῖς ὠριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ. 115
- τέτρασι δ' ἔμπετες ὑπόθεν Στρ. ε'.
 σωματέσσι κακὰ φρονέων·

V. 59. ὑπάντασέ τ' Boeckhiius ex Schol., et ὑπάντασεν jam Schmidius, libri ὑπαντίασεν vel ὑπαντίασ'. — V. 60. μαντευμάτων τ' ἐγάφατο, Hermannus conjecit μάντις, χρησμῶν τ' ἀμφ' ἄφατο. — V. 66. πενταθλίου Hermannus, libri πενταεθλίου. — V. 67. ἄναξ, codd. variant ὄναξ, ἰ' ἄναξ, γ' ἄναξ. — V. 68. κατὰ τὴν, aliquot codd. κατὰ τιν'. — V. 72. Ξέναρχες ita codd., Schmidius Ξείναρχες. — V. 73. πόνω, aliquot libri χρόνω. — V. 74. πεδ' ἀφρόνων, nonnulli codd. πεδαφρόνων. — V. 78. μέτρῳ, plures codd. μέτρον. — V. 80. τρισσαῖς codd., Pauwius τρίταις. ibid. ὠριστόμενες plurimi codd., Boeckhiius ex uno Ἀριστόμενες.

- τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
 ἔπαλπος ἐν Πυθιάδι κρήθη, 120
- 85 οἰδὲ μολόντων παρ' ματέρ' ἀμφὶ γέλωσ γλυκὺς
 ὤρσεν χάριν· κατὰ λαΐρας δ' ἐχθρῶν ἀπάροοι
 πτώσσοντι, συμφορᾷ δεδαιγμένοι. 125
- ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν ἄντ. ἐ.
 ἀβρότατος ἔπι, μεγάλας
- 90 ἐξ ἐλπίδος πέταται
 ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων 130
 κρέσσονα πλοῦτου μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγω βροτῶν
 τὸ τερπνὸν αὖξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί,
 ἀποτρόπῳ γνώμῃ σεσεισμένον. Ἐπ. ἐ.
- 95 ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὐ τις; σκιᾶς ὄναρ 135
 ἀνθρώπος. ἀλλ' ὅταν αἴγλα διόςδοτος ἔλθῃ,
 λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών.
 Αἴγινα φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ 140
 πόλιν τάνδε κόμιζε Διὶ καὶ κρέοντι σὺν Διακῶ
- 100 Πηλεῖ τε κἀγαθῶ Τελαμῶνι σὺν τ' Ἀχιλλεῖ. 145

V. 87. δεδαιγμένοι Hermannus, libri δεδαῖγμένοι. — V. 92. κρέσσονα πλοῦτου μέριμναν libri plerique, interpolati κρέσσονα τέρψιν πλοῦτου sive πλοῦτοιο. Hermannus conjecit μέριμναν. — V. 96. ἀνθρώπος Schol. ad Nem. VI. 4. et Plutarch. Consol. ad Apollon. cap. 6., vulgo ἀνθρωποι, et sic Schol. Soph. Ajac. 124. — V. 97. φέγγος ἔπεστιν Heynius, libri ἔπεστι φέγγος. — V. 99. Δι Boeckhius, libri Δι. — V. 100. Πηλεῖ τε κἀγαθῶ sic vel καὶ ἀγαθῶ libri plerique, alii Πηλεῖ τε κἀρίστῳ vel Πηλεῖ κἀρίστῳ δή. Hermannus conjecit Πηλεῖ τ' ἐσθλῶ καὶ σὺν Τελαμῶνι.

- Ἐθέλω χαλκάσιδα Πυθιονίκαν Στρ. α.
 σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων
 Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
 ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας 5
- 5 τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαιράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ
 Λατοῖδας
 ἄρπασ', ἐνεικέ τε χρυσέω παρθένον ἀγροτέραν δίφρω, τόθι
 νιν πολυμήλου 10
 καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονός
 ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν. 15
- ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Ἀντ. α.
 10 Ἀάλιον ξεῖνον θεοδμάτων
 ὀχέων ἐραπτομένα χερὶ κούφα·
 καὶ σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ, 20
 ξυνὸν ἀρμόζοισα θεῶ τε γάμον μυχθέντα κούρα θ' Ὑψέος
 εὐρυβία·
 ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τούτάκισ ἦν βασιλεύς, ἐξ Ὠκεανοῦ
 γένος ἥρωσ 25
- 15 δεῦτερος· ὃν ποτὲ Πίνδου κλεονναῖς ἐν πτυχαῖς
 Ναῖς εὐφρανθεῖσα Πηγειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν, 30
- Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐάλενον Ἐπ. α.
 θρόψατο παῖδα Κυράναν· ἃ μὲν οὐθ' ἰστῶν παλιμβάμους
 ἐφίλασεν ὁδούς,
 οὔτε δεῖπνων οἰκοριᾶν μετ' ἑταιρᾶν τέρψιας, 35
- 20 ἀλλ' ἀκόντεσσιν τε χαλκίοις
 φασγάνω τε μαρναμένα κεράϊζεν ἀγρίους
 θῆρας, ἧ πολλὰν τε καὶ ἀσύχον 40
 βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρώαις, τὸν δὲ σύγκοιτον
 γλυκύν

V. 2. ἀγγέλλων, plurimi codd. ἀγγέλων. — V. 6. ἐνεικέ τε duo codd., ceteri ἐνεγκέ τε. — V. 8. τρίταν plures codd., vulgo τριάταιαν. — V. 10. θεοδμάτων, plures codd. θεοσδότων. — V. 11. κούφα complures codd., vulgo κούφα. — V. 13. μυχθέντα Hermannus ex Scholiis restituit, vulgo μυχθέντι. — V. 16. Κρείοισ', plerique codd. Κρείοισα. — V. 18. ἐφίλωσεν vett. edd. et unus cod., ceteri ἐφίλησεν. — V. 21. κεράϊζεν Schol. et codd., vulgo κεράϊζειν.

- παῦρον ἐπὶ γλεφάροις
 25 ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.
 κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας Στρ. β. 45
 ὀμβροίμῳ μούναν παλαιόισαν
 ἄτερ ἐγγέων ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ.
 30 Σεμνὸν ἄντρον, Φιλυρίδα, προλιπὼν θυμὸν γυναικὸς καὶ
 μεγάλην δύνασιν 50
 θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλαῖ, μόχθου καθ-
 ὑπερθε νεῶν 55
 ἦτορ ἔχοισα· φόβῳ δ' οὐ κεχίμανται φρένες.
 τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας
 ὄρεων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων, Ἄντ. β. 60
 35 γένεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου;
 ὅσια κλυτὰν χεῖρα οἱ προσεγεγκῆν,
 ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιηδέα ποίαν;
 τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενῆς, ἀγανᾶ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύϊ,
 μῆτιν ἰάν 65
 εὐθύς ἀμείβετο· Κρυπταὶ κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς Πειθοῦς
 ἱερᾶν φιλοτάτων, 70
 40 Φοῖβε, καὶ ἔν τε θεοῖς τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
 αἰδέοντ', ἀμφανδὸν ἀδείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς.
Ἐπ. β.
 καὶ γὰρ σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν, 75
 ἔτραπε μείλιχος ὄργᾶ παρφαμέν τοῦτον λόγον. κούρας δ',
 ὀπόθεν, γενεῖαν
 ἐξερωτᾶς, ὦ ἄνα; κύριον ὅς πάντων τέλος 80
 45 οἷσθα καὶ πάσας κελεύθους·
 ὅσσα τε χθῶν ἤρινά φύλλ' ἀναπέμπει, χῶπόσαι

V. 24. γλεφάροις duo codd., alii βλεφάροις. Praeterea tres codd. ὕπνον ἐπὶ β. παῦρον ἀναλ. legunt. — V. 30. Φιλυρίδα ex multis codd. restitui, Boeckhius Φιλλυρίδα. — V. 31. νεῖκος, unus cod. νῆκος. — V. 33. τίς νιν, aliquot codd. τίς μὲν. — V. 36. ὅσια, tres codd. ὅσια. ibid. nonnulli κλειτὰν pro κλυτὰν. — V. 37. ἦ ῥα — κεῖραι Schmidius et Hermannus, vulgo ἦ ῥα — κεῖρεν. sed κεῖραι Schol. et codd. fere omnes. — V. 38. χλαρὸν ita aliquot codd., vulgo χλιαρὸν. deinde γελάσσαις unus cod., ceteri γελάσας, vulgo γελάξαις.

ἐν θαλάσῃ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
 κύμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται, *χῶτι μέλλει, χῶ-*
πόθεν 85
 ἔσσεται, εὖ καθορᾶς.

50 εἰ δὲ χρή καὶ παρ σοφὸν ἀντιφερίζαι,

ἔρέω. ταῦτα πόσις ἵκεο βᾶσσαν *Στρ. γ'.*
 τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου 90
 Διὸς ἕξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι·

ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
 55 νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον· νῦν δ' εὐρυλείμων πότνια
σοι Λιβύα 95

δέξεται εὐκλέα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσοῖς πρόφρων· ἵνα
 οἱ χθονὸς αἴσαν
 αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται, 100
 οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον, οὔτ' ἀγνωῖα θηρῶν.

τόθι παῖδα τέξεται ὄν κλυτὸς Ἑρμᾶς *Ἀντ. γ'.*
 60 εὐθρόνοις Ὠραισι καὶ Γαίᾳ 105
 ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος οἴσει.

ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον κατθηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
 νέκταρ ἐν χεῖλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι, θήσονται τέ
 νιν ἀθάνατον 110

Ζῆνα καὶ ἄγνον Ἀπόλλων', ἀνδράσι χάριμα φίλοις ἀγχιστον,
 ὀπάονα μῆλων,

65 Ἀγρέα καὶ Νόμιον, τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν. 115
 ὡς ἄρ' εἰπὼν ἔντυεν τερπνὰν γάμον κραίνειν τελευτάν.

ὠκέα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν *Ἐπ. γ'.*
 πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖται. κεῖνο κεῖν' ἄμαρ διαίτασεν·
 θαλάμῳ δὲ μίγην 120

ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας· ἵνα καλλίσταν πόλιν
 70 ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοισι. 125

V. 48. *χῶπόθεν* Schmidius, libri *χῶτι ποτ', χῶτι ποθί, χῶτι πόθεν*, Schol. καὶ *πόθεν*. — V. 50. *εἰ δὲ χρή καί*, vulgo *εἰ δὲ γε χρή καί*, at *γε* deest in multis libris, et delevit Hermannus. — V. 54. *ἀγείραις* Boeckhiius, libri *ἀγείρας*. — V. 62. *κατθηκάμεναι* unus cod., plerique *θηκάμεναι*, alii *θησάμεναι*. *ibid.* unus cod. *αὐταῖς*, vulgo *αὐταῖς*. — V. 64. *μῆλων* omnes libri, Heynius *μάλων*.

καί νυν ἐν Πυθῶνι νιν ἀγαθῆα Καρνειάδα
νίδος εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχη·

ἐνθα νικάσαις ἀνέφρανε Κυράναν, ἅ νιν εὐφρων δέξεται 130
καλλιγύναικι πάτρα

75 δόξαν ἰμερτάν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.

ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι·

Στρ. δ'.

βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν,

ἀκοὰ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως

135

παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνων ποτὲ καὶ Ἴόλαον

80 οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἐπτάπυλοι Θῆβαι· τόν, Εὐρυσθέης
ἐπεὶ κεφαλάν 140

ἔπραθε φασγάνου ἀκμῆ, κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν διφρη-
λάτα Ἀμφιτρούωνος

σάματι, πατροπάτωρ ἐνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος

145

κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγνιαῖς.

τέκε οἱ καὶ Ζητὴ μιγεῖσα δαίφρων

Ἄντ. δ'.

85 ἐν μόναις ᾠδίσι ν' Ἀλκμήνα

διδύμων κρατησίμαχον σθένος νιῶν.

150

κωφὸς ἀνὴρ τις, ὃς Ἰρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει,

μηδὲ Διοκταίων ὑδάτων ἀεὶ μένεται, τὰ νιν θρέψαντο καὶ
Ἰρικλέα·

155

τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχῆ κωμάσομαί τι παθῶν ἐσλόν. Χαρί-
των κελαδενῶν

90 μὴ με λίποι καθαρὸν γέγγος. Αἰγίνα τε γάρ, 160

φραμί, Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρεῖς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλείξας,

σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγῶν·

Ἐπ. δ'.

οὔνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν, εἰ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῶ
πεποναμένον εὔ·

165

μὴ λόγον βλέπτων ἀλίοιο γέροντος κρυπτέτω.

V. 73. νικάσαις, plurimi libri νικάσας. — V. 87. παραβάλλει, multi codd. περιβάλλει. — V. 88. ἀεὶ μένεται Boeckhiius, ἀνὴρ μένεται Schmidius, ἀναμένεται Pauwius, libri ἀεὶ μένεται. — V. 91. εὐκλείξας Hermannus, libri εὐκλέξαι, structura impedita: φραμί interpositum mediae orationi, ut Pyth. III. 75. Kayserus conjecit πολλῆας pro πόλιν τάνδ' et deinde φυγόνθ'.

- 95 κείνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρόν
 παντὶ θυμῷ σὺν γε δίκῃ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν. 170
 πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
 ὠρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον ἄφρωνοί θ' ὡς ἐκάστα φίλτατον
 παρθενικαὶ πόσιν ἤ 175
 100 υἱὸν εὖχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,

ἐν Ὀλυμπίοισι τε καὶ βαθυκόλπου Στρ. ε.

- Γᾶς ἀέθλοις ἐν τε καὶ πᾶσιν
 ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ' ὧν τις ἀοιδᾶν
 δίψαν ἀκείομενον πρᾶσσει χρεὸς αὐτίς ἐγείραι 180
 105 καὶ παλαιὰν δόξαν ἑῶν προγόνων· οἷοι Διβύσσας ἀμφὶ
 γυναικὸς ἔβαν
 Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἄνταιον μετὰ καλλίκομον μναστήρες
 ἀγαζλέα κούραν· 185
 τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστιῆες ἀνδρῶν αἶτεον
 σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος 190

ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δὲ οἱ Ἦβας Ἄντ. ε.

- 110 καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι
 ἔθελον. πατήρ δὲ θυγατρὶ φτυτεύων
 κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Δαναὸν ποτ' ἐν Ἄργει 195
 οἷον εὔρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτῶ παρθένοισι, πρὶν μέσον
 ἅμαρ ἐλεῖν,
 ὀκῦτάτου γάμον. ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν
 αὐτίκ' ἀγῶνος· 200

V. 96. σὺν γε δίκῃ Schol. et duo codd., ceteri σὺν τε δίκῃ —
 V. 98. ἐκάστα, unus cod. ἐκάστα, tres ἐκάσται. — V. 102. πᾶσιν
 multi codd., alii πάντεσσ'. — V. 103. ὧν Hermannus, libri οὖν.
 ibid. ἀοιδᾶν scripsi, vulgo ἀοιδᾶν. — V. 104. αὐτίς aliquot codd.,
 vulgo αὐθίς. — V. 105. καὶ παλαιὰν δόξαν libri omnes, nisi quod
 nonnulli παλαιῶν exhibent, Schmidius et Boeckhius παλαιὰ δόξα.
 ibid. τῶν libri, correxi ἑῶν. structura haec est: ἐμὲ δ' ὧν, δίψαν
 ἀκείομενον, πρᾶσσει τις χρεὸς, αὐτίς ἐγείραι ἀοιδᾶν καὶ παλαιὰν δόξαν
 ἑῶν προγόνων. Hermannus paulo aliter correxit ἐμὲ δ' ὧν τις ἀοι-
 δᾶν, διψᾷ δ' ἀκείομενον πρᾶσσει χρεὸς αὐτίς ἐγείραι καὶ παλαιὰν δόξαν
 ἑῶν προγόνων. — V. 106. Ἴρασα Heynius scripsit, libri Ἴρασσαν. —
 V. 109. οἱ deest in pluribus libris. — V. 113. ἐλεῖν, multi libri
 ἐλθεῖν. — V. 114. ἐν τέρμασιν. Poeta fortasse scripsit πρὸς τέρ-
 μασιν.

115 σὺν δ' ἀέθλοισι ἐκέλευσεν διακρίναι ποδῶν,
 ἄντινα σχήσοι τις ἠρώων, ἔσοι γαμβροὶ σφιν ἦλθον. 205

οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἀρμόζων κόρη Ἐπ. ε.
 νυμφίον ἄνδρα· ποτὶ γραμμῆ μὲν αὐτὰν σταῖσε κοσμήσεις,
 τέλος ἔμμεν ἄχρον, τυχίης γόνυ 210
 εἶπε δ' ἐν μέσσοις ἀπάγεσθαι, ὅς ἂν πρῶτος θορῶν

120 ἀμφὶ οἱ ψάσειε πέπλοισι.
 ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαυσηρόν δρόμον, 215
 παρθένον κεδνὰν χειρὶ χειρὸς ἐλών
 ἄγεν ἰππευτῶν Νομάδων δι' ὄμιλον. πολλὰ μὲν κῆνοι δίκον
 φύλλ' ἐπι καὶ στεφάνους·

125 πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο νικᾶν. 220

V. 116. σχήσοι, aliquot libri σχήσει. — V. 123. πολλὰ μὲν
 Boeckhius scripsit, libri πολλά μν.

- τί κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυθῶ τε καὶ τὸ Πελιν-
ναῖον ἀπίει 5
- 5 Ἀλεύα τε παῖδες, Ἴπποκλέα ἐθέλοντες
ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὅπα. 10
- γεύεται γὰρ ἀέθλων. Ἀντ. ἀ.
στρατῶ περικτιόνων θ' ὁ Παρνασίος αὐτὸν μυχὸς
διαυλοδρομαῖν ἕπατον παιδῶν ἀνέειπεν.
- 10 Ἀπολλων, γλυκὴ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος
ὀρνύτος αὔξεται. 15
- ὁ μὲν που τεοῖς γε μῆδεσι τοῦτ' ἐπραξεν.
τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἵχνεσιν πατρὸς 20
- ᾽Ολυμπιονίκα δις ἐν πολεμαδόχοις Ἐπ. ἀ.
Ἄρεος ὄπλοις.
- 15 ἔθηκε καὶ βαθυλείμων ὑπὸ Κιόρας ἀγῶν
πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν. 25
- ἔποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
ἐν ἀμέραις ἀγάρορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν.
- τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν Στρ. β'.
20 λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν, μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν 30
- μετατροπῆαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἶη
ἀπήμων κέαρ. εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνε-
ται σοφοῖς, 35
- ὅς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾶ κρατήσῃς
τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἔλη τόλμα τε καὶ σθένει,

V. 4. ἀπίει Schol. et plerique codd., ἀπίειν perpauci. —
V. 5. ἐθέλοντες Boeckhius, libri θέλοντες. — V. 8. στρατῶ πε-
ρικτιόνων θ' ὁ Hermannus scripsit, libri στρατῶ τ' Ἀμφικτιόνων ὁ.
ibid. Παρνασίος Schol., vulgo Παρνασίσιος. — V. 11. τεοῖς γε unus
cod., alius τεοῖς τε, complures τεοῖσι τε, vulgo τεοῖσι. — V. 13.
᾽Ολυμπιονίκα codd. omnes, vulgo Οὐλυμπιονίκα. — V. 14. Ἄρεος
ὄπλοις | ἔθηκε Schol. et plures codd., vulgo Ἄρεος ὄπλοισιν ἔθηκε.
Hermannus, quod olim etiam Boeckhius conjecit, ἔθηκεν δὲ καὶ
legit. — V. 15. ὑπὸ Κιόρας ἀγῶν Schmidius, libri ἀγῶν ὑπὸ
Κιόρας. — V. 17. ἔποιτο ex pluribus codd. edidi, vulgo ἔσποιτο. —
V. 21. θεὸς εἶη, Hermannus conjecit θεὸς οἶος. — V. 22. γίνετα
scripsi, vulgo γίγνεται. — V. 23. κρατήσῃς Boeckhius, libri κρα-
τήσας.

- 25 καὶ ζώων ἔτι νεαρόν Ἀντ. β.
 κατ' αἶσαν υἷον ἴδη τυχόντα στεφάνων Πυθίων. 40
 ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὐ ποτ' ἀμβατὸς αὐτῷ·
 ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαταῖς ἀπτόμεσθα, περαίνει
 πρὸς ἔσχατον 45
 πλόον. ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὖροις
- 30 ἐς Ἑπερβορέων ἀγῶνα θαναμάτων ὁδόν. Ἐπ. β.
 παρ' οἷς ποτε Περσεὺς ἑδαίσατο λαγέτας, 50
 δώματ' ἐξελθών,
 κλειτὰς ὄνων ἐκατόμβας ἐπιτόσαις θεῶ
 ῥέζοντας· ὦν θαλίαις ἔμπεδον
- 35 εὐφραμίαις τε μάλιστα Ἀπόλλων
 χαίρει, γελᾷ θ' ὀρῶν ἕβριν ὀρθίαν κνωδάλων. 55
- Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμῆ Στρ. γ.
 τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παντᾶ δὲ χοροὶ παρθένων
 λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονεῖνται. 60
- 40 δάφνη τε χρυσέα κόμας ἀναδήσαντες εἰλαπινάζουσιν εὐ-
 φρόνως.
 νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται 65
 ἱερᾷ γενεῇ· πόνων δὲ καὶ μαχῶν ἄτερ
- οἰκέοισι φυγόντες Ἀντ. γ.
 ὑπέρδιον Νέμεσιν. θρασεῖα δὲ πνέων καρδία
- 45 μόλεν Λανάας ποτὲ παῖς, ἀγῆτο δ' Ἀθάνα, 70
 ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὄμιλον· ἐπεφνέν τε Γοργόνα, καὶ ποι-
 κλον κάρα
- δρακόντων φρόβαισιν ἤλυθε νασιώταις 75
 λίθινον θάνατον φέρων. ἐμοὶ δὲ θαναμάσαι

V. 26. ἴδη, plures codd. ἴδοι. — V. 27. οὐ ποτ' libri omnes, Schmidius οὐπω. ibid. αὐτῷ unus cod., vulgo αὐτοῖς. — V. 28. βροτὸν Schmidius, vulgo βροῦτιον, quod ferri nequit. — V. 29. ἂν εὖροις duo tantum, ut videtur, codd., plures εὖροις vel εὖρος sine particula, vulgo εὖροις ἂν. — V. 30. θαναμάτων recte hic Schmidius reposuit, cf. ad Ol. I. 28. ubi θανάματα praestat. vulgo hic legitur θαναμαστάν. — V. 33. ἐπιτόσαις aliquot libri, ceteri ἐπιτόσαις. — V. 36. ὀρθίαν Pauwius, alii, vulgo ὀρθιᾶν. — V. 40. εἰλαπινάζουσιν duo codd., vulgo εἰλαπινάζουσιν.

- θεῶν τελεσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται Ἐπ. γ'.
 50 ἔμμεν ἄπιστον.
 κώπαν σγάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονὶ 80
 πρόραθε, χοιράδος ἄλλαρ πέτρας.
 ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
 ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον.
- 55 ἔλλομαι δ' Ἐφρυαίων Στρ. δ. 85
 ὅπ' ἀμφὶ Πηγεῖον γλυκεῖαν προχεόντων ἐμῶν
 τὸν Ἴπποκλέα σ' ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν αἰοδαῖς
 ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἄλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαι-
 τέροις, 90
 νέαισιν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γάρ
 60 ἐτέροις ἐτέρων ἔρωσ ὑπέκνισε φρένας·
- τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, Ἄντ. δ. 95
 τυχῶν κ' ἀμενσιεπῆ σχέθοι φροντίδα τὰν παρ ποδός·
 τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
 πέποιθα ξενίᾳ προσανεί Θώρακος, ὅσπερ ἐμῶν ποιπνύων
 χάριν 100
- 65 τόδ' ἔξευξεν ἄρμα Πιερίδων τετραόρον,
 φιλέων φιλέοντ', ἄγων ἄγοντα προφρόνως.
 Ἐπ. δ. 105
 πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει
 καὶ νόος ὀρθός.

V. 52. πρόραθε scripsi, vulgo πρόραθε. ibid. ἄλλαρ, aliquot codd. ἄλλαν. — V. 54. ὥτε Boeckhius, duo libri ὡτε, vulgo ὄσι. — V. 57. τὸν Ἴπποκλέα σ' Hermannus scripsit, libri τὸν Ἴπποκλέα, Boeckhius ex Rittershusii Schmidiique conjectura τὸν Ἴπποκλέαν. At probabiliter Hermannus conjecit Hippoclem hunc Hippoclis filium fuisse: nam quod Scholiasta dicit patrem Phriciam vocatum esse, is manifestus est error, ortus ex v. 16.: κρατησίποδα Φρικίαν. at Phricias non est ipse victor, Hippoclis hujus pater, sed equus, quo pater Pythia vicit. recte Eustath. Prooem. p. 6. ed. Schneidewin. καὶ ἵππον κρατησίποδα τὸν δρόμῳ νικῆσαντα πρὸς ὁμοίτητα τοῦ χαλκόποδες ἵπποι καὶ τοῦ κραταίποδες. — V. 58. ἐν καὶ παλαιτέροις Hermannus conjecit, libri ἐν τε παλαιτέροις. — V. 60. ὑπέκνισε Boeckhius, libri ἐκνίξεν γε, unus ἐκνίξε τάς. Schol. II. I. 469. ἔκνιξε. — V. 62. τυχῶν κ' ἀμενσιεπῆ scripsi de conjectura, vulgo τυχῶν κεν ἀρπαλέαν, at haec interpolatio est germani vocabuli, quod commode suppeditat Eustath. Prooem. p. 10. ed. Schneidewin.

ἀδελφεοὺς μὲν ἐπαινήσομεν ἑσλοὺς, ὅτι
70 ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
 αὐξοντες· ἐν δ' ἀγαθοῖσι κείται
 πατρῷϊαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσεις.

110

V. 69. ἀδελφεοὺς μὲν Boeckhius scripsit, vulgo ἀδελφεοὺς δέ τ', libri plerique ἀδελφεοὺς τε, unus κἀδελφεοὺς δέ, unde Hermannus κἀδελφεοὺς μὲν. — V. 71. ἐν δ', Schol. ἔνθ'. κείται libri plures, vulgo κῶνται.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ΄.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩ, ΘΗΒΑΙΩ,

ΠΑΙΔΙΣΤΑΔΙΕΙ.

Strophae.

- / 0 / 0 0 - 0 0 - 0 0 - / 0
 - / 0 / 0 0 - ^x 0 / 0 0 0 0 - / 0 0 =
 0 0 - 0 0 ^x 0 / 0 0 0 =
^x 0 0 0 0 - ^x 0 0 - ^x 0 0 / 0 0 0 =
 5 - / 0 / 0 0 0 - 0 - / 0 0 0 =

Epodi.

/ 0 0 0 - - -
 0 0 / 0 0 - 0
 - / 0 0 - 0 - / 0 - 0 =
 0 0 / 0 0 - 0 - / 0 =
 5 0 / 0 / 0 0 - 0 0 -
 0 / 0 - 0 / 0 0 - 0

„Strophae descriptio certa: ex epodis vs. 1. et 2. conjungi et disjungi queunt. Praeterea earundem vs. 5. et 6. consociare possis in hunc modum:

0 / 0 / 0 - - 0 0 - 0 / 0 - 0 / 0 0 - 0
 quod metrum est elegantissimum. At ubi disjunctos hos versus patiere, prioris numerum statues aut hunc,

0 / 0 - 0 - / 0 0 0 aut, 0 / 0 / 0 - - 0 0 -
 quorum hic etiam numerosior videtur. Cf. de metr. Pind. lib. III., cap. XXI, sub fin.“ Boeckhius.

Στρ. α.

Κάδμου κόρηαι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγνιάτις,
 Ἰνώ τε Λευκοθέα ποντιαῖαν ὁμοθάλαμε Νηρηίδων, 5
 ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
 ματρὶ παρ Μελίαν χρυσεῶν ἐς ἄδυτον τριπόδων
 5 θησαυρόν, ὃν περιάλλ' ἐτίμασε Λοξίας,

Ἀντ. α.

Ἴσμήνιον δ' ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαντίων θῶκον, 10
 ὧ παῖδες Ἀρμονίας, ἔνθα καὶ νῦν ἐπίνομον ἠρωίδων
 στρατὸν ὁμαγυρέα καλεῖ συνίμεν,
 ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδικαν 15
 10 γᾶς ὁμφαλὸν κελαδήσεται ἄκρον σὺν ἐσπέρα,

ἑπταπύλοισι Θήβαις ἐπὶ Πυθῶνι πόλει Ἐπ. α.
 χάριν ἀγωνί τε Κιόρας, 20
 ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασέ μ' ἐστὶν
 τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρώαν βαλὼν,
 15 ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα
 νικῶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.

Στρ. β.

τὸν δὴ φονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας 25
 χειρῶν ὑπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἀνελε δυσπενθέος,
 ὁπότε Λαρδανίδα κόρην Πριάμου
 20 Κασσάνδραν πολιῶ χαλκῷ σὺν Ἀγαμειμονίᾳ 30
 ψυχᾷ πόρευσ' Ἀχέροντος ἄκταν παρ' εὐσκιον

Ἀντ. β.

νηλῆς γυνά. πότερόν νιν ἄρ' Ἰφιγένει' ἐπ' Εὐρύπω 35
 σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον;

V. 2. Ἰνώ τε unus cod., ceteri Ἰνώ δέ. — V. 4. ματρὶ libri omnes, Pauwius ματέρι. ibid. pro παρ fortasse παρὰ scribendum, si codd. suppeditarent. — V. 6. μαντίων Hermannus, aliquot codd. μαντιῶν, vulgo μαντεῖον. — V. 8. ὁμαγυρέα Boeckhius, libri ὁμηγυρέα. — V. 10. κελαδήσεται Heynius, libri κελαδήτε. — V. 13. ἔμνασέ μ' Hermannus emendavit, libri ἔμνασεν. Kayserus conjecit ἄμνασεν — νικῶν. — V. 14. τρίτον codd. omnes, ed. Rom. τρίτος. — V. 18. χειρῶν, plerique libri videntur χειρῶν exhibere. — V. 20. Κασσάνδραν, Hermannus conjecit οὐκ ἰστώτα. — V. 21. πόρευσ' unus cod., alii πόρευσεν, vulgo πόρευ'. — V. 23. ἔκνισεν ed. Ald. et unus cod., vulgo ἔκνισε.

- ἢ ἑτέρῳ λέξει δαμαζομέναν
 25 ἔννηχοι πάραγον κοῖται; τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις 40
 ἔχθιστον ἀμπλάκιον καλύψαι τ' ἀμάχανον
 ἀλλοτρίαισι γλώσσαις· Ἐπ. β.
 κακολόγοι δὲ πολῖται.
 ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον· 45
 30 ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει.
 θάνατον μὲν αὐτὸς ἦρώς Ἀτρείδας
 ἴκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,
 Στρ. γ.
 μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν, ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένα πυρωθέντων 50
 Τρώων ἔλυσε δόμους ἀβρότατος. ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον
 35 Στρόφιον ἐξίκετο, νέα κεφαλὰ,
 Παρνασοῦ πόδα ναίοντ'· ἀλλὰ χρόνῳ σὺν Ἄρει 55
 πέφηνεν τε ματέρα θῆκ' ἑ τ' Αἰγισθον ἐν φοναῖς.
 Ἀντ. γ.
 Ἴη ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμεισιπόρους τριόδους ἐδινάθην,
 ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τοπρῖν· ἢ μὲ τις ἄνεμος ἔξω πλόου 60
 40 ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν.
 Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθῶ συνετίθειν παρέχειν,
 φωνᾶν ὑπάργυρον ἄλλοτ' ἄλλα ταρασσέμεν 65
 ἢ πατρὶ Πυθονίῳ· Ἐπ. γ.
 τό γέ νυν ἢ Θρασυδαίῳ,

V. 24. λέξει δαμαζομέναν Heynius, et sic unus cod., vulgo λέξει δαμαλιζομέναν — V. 25. ἔννηχοι plerique codd., pauci ἔννηχον. τὸ δὲ Pauwius, et sic aliquot libri, ceteri τὸ δὲ. Hermannus conjecit: ἐννήχια πάραγον κοιμήμαθ'. ὁ νέαις ἀλόχοις. — V. 32. ἴκων duo codd., vulgo ἴκων. — V. 34. γέροντα ξένον Schmidius, et sic per pauci libri, ceteri ξένον γέροντα. — V. 35. νέα κεφαλὰ Boeckhiius, libri plerique νέα κεφαλᾶ, unus νέα κεφαλᾶ. — V. 36. Παρνασοῦ Schol. et ed. Ald., vulgo Παρνασσοῦ. ibid. ἀλλὰ χρόνῳ unus cod., vulgo ἀλλὰ γε χρόνῳ, plures codd. ἀλλὰ χρόνῳ. Hermannus hunc versum sic constituit: Αἰεφὸν ὑπὸ πόδα ναίοντ'· ἀλλὰ χρόνῳ σὺν Ἄρει. — V. 37. πέφηνεν τε ed. Ald., plerique codd. ἐπεφνέ τε, alii ἐπεφνε. — V. 38. ἢ ῥ' Boeckhiius, vulgo ἢ ῥ'. ibid. ἀμεισιπόρους τριόδους Hermannus libri ἀμεισιπόρον τριόδων, et sic Eustath. Proem. p. 10. Boeckhiius Hermannus παρεχόμενον συνέθεν. — V. 42. ἄλλοτ' ἄλλα ταρασσέμεν, vulgo ἄλλοτ' ἄλλα χρεὶ ταρασσέμεν. χρεὶ ejecit Schmidius, ἄλλα scripsit Boeckhiius. — V. 43. Πυθονίῳ unus cod., ceteri Πυθιονίῳ.

45 τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει.
τὰ μὲν ἐν ἄρμασι καλλίνικοι πάλαι 70
Ὀλυμπίαν ἀγώνων πολυφάτων
ἔσχον θοᾶν ἀκτίνα σὺν ἵπποις.

Στρ. δ.

Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν
50 Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν, 75
δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἀλικίᾳ.
τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὐρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ
ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ' αἴσαν τυραννίδων. 80

Ἄντ. δ.

ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι· φθονεροὶ δ' ἀμύνονται
55 ἄται, εἴ τις ἄκρον ἐλὼν ἀσυχᾶ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν 85
ἀπέφυγεν· μέλανα δ' ἀν' ἔσχατιὰν
καλλίονα θάνατον σήσει, γλυκντάτα γενεῆ
εὐώνυμον κτεάνων κρατίσταν χάριν πορῶν. 90

ἄ,τε τὸν Ἰρικλειδαν Ἐπ. δ.

60 διαφέρει Ἰόλαον
ὑμνητὸν ἰόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέ τε, ἀναξ Πολύδεγκες, υἱοὶ θεῶν,
τὸ μὲν παρ' ἄμαρ, ἔδραϊσι Θεράπνας, 95
τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

V. 46. τὰ μὲν ἐν Schmidius, libri, ut videtur, omnes τὰ μὲν. Kayserus θαμάσις. — V. 47. Ὀλυμπίαν Boeckhius, libri Ὀλυμπία τ'. — V. 48. ἔσχον codd. omnes, ἔχον edd. recce. — V. 49. γυμνὸν plerique codd., vulgo γυμνοί. — V. 52. ἀνὰ codd. omnes praeter unum, qui ἄν exhibet, unde Boeckhius ἀμ. ibid. μακροτέρῳ, aliquot codd. μακροτάτῳ. — V. 53. ὄλβῳ Schmidius emendavit, codd. σὺν ὄλβῳ. — V. 54. ξυναῖσι δ', ed. Ald. et unus cod. ξυναῖσιν. ibid. φθονεροὶ δ' ἀμύνονται | ἄται Hermannus scripsit, vulgo φθονεροὶ δ' ἀμύνοντ' ἄ | τα, sola ed. Rom. φθ. δ' ἀμύνονται | ἄτα, quod probavit Boeckhius. — V. 55. ἀσυχᾶ Hermannus, vulgo ἀσυχᾶ, complures libri ἡσυχία, unus ἡσύχως. — V. 56. μέλανα δ' Schol. et Boeckhius, codd. μέλανος δ', Schmidius μέλανος. — V. 57. θάνατον libri omnes, Schmidius θανάτου. ibid. σήσει Boeckhius, libri ἔσχεν vel ἔσχεν ἐν. Hermannus conjecit: μέλανος ἀν' ἔσχατιὰν Καλλίονα θανάτου ταύταν γλυκντάτα γενεῆ κτλ.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΊΒ'.
 ΜΙΔΑΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ.
 ΑΤΛΗΤΗ.

— ' υ υ — υ υ — — ' υ υ — υ υ —
 ' υ υ — υ υ — — ' υ υ — υ υ —
 — ' υ υ — υ υ — — ' υ — — ' υ υ —
 ' υ υ — υ υ — — ' υ υ — υ υ —
 5 — ' υ υ — υ υ — — ' υ — — ' υ υ —
 — ' υ υ — υ υ — — ' υ — — ' υ υ —
 ' υ υ — υ υ — — ' υ υ —
 ' υ — — ' υ — — ' υ — υ

Στρ. α.

Αιτέω σε, φιλάγλαε, καλλίστα βροτεῶν πολίων,
 Φερσεφόνας ἕδος, ἄ,τ' ὄχθαις ἐπι μηλοβότου
 ναίεις Ἀκράγαντος εὐδματον κολώναν, ὦ ἄνα,
 ἴλαος ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενίᾳ

5

5 δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδα,
 αὐτόν τε νιν Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνα, τάν ποτε
 Παλλὰς ἐφεῦρε θρασειῶν Γοργόνων
 οὐλιον θρηῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα·

10

Στρ. β.

τὸν παρθενίσις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀρίων κεφαλαῖς
 10 αἶε λειβόμενον δυσπενθεῖ σὺν καμάτῳ,

15

V. 2. μηλοβότου codd. omnes, Heynius μαλοβότου. — V. 3. εὐδματον, codd. plurimi εὐδματον, unus ἐς εὐδματον. — V. 7. Γοργόνων deest in multis codd. — V. 8. διαπλέξαισ' plures codd., unus διαπλέξαις, multi διαπλέξασ'.

- Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητῶν μέρος, 20
 εἰναλία τε Σερῖφω αὐτοῖσι τε μοῖραν ἄγων.
 ἦτοι τότε θεσπέσιον Φόρκοιο μαύρωσεν γένος,
 λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτη θῆκε ματρός τ' ἔμπεδον 25
- 15 δουλосύναν τότ' ἀναγκαῖον λέχος,
 εὐπαράου κροῖα συλάσαις Μεδοῖσας
- Στρ. γ'.
- νῖος Δανάας· τὸν ἀπὸ χροσοῦ φαμὲν αὐτορῦτου 30
 ἔμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόων
 ἐρύσατο, παρθένος αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος,
- 20 ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμῶν γενύων 35
 χρομφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόνον.
 εὔρεν θεός· ἀλλὰ νιν εὐροῖσ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν, 40
 ἀνόμασεν κεφαλῶν πολλῶν νόμον,
 ἐκκλεῖα λαοσσῶων μναστήρ ἀγώνων,
- Στρ. δ'.
- 25 λεπτοῦ διανισσόμενον χαλκοῦ θαμὰ καὶ δονάκων,
 τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ ναιίοισι πόλει Χαρίτων, 45
 Καμισίδος ἐν τεμένει, πιστοὶ χορευτῶν μάρτυρες.
 εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου 50
 οὐ φαίνεται· ἐκ δὲ τελευτάσει νιν ἦτοι σάμερον
- 30 δαίμων. τὸ δὲ μόρσιμον οὐ παρφυκτόν, ἀλλ' ἔσται χρόνος
 οὔτος, ὃ καὶ τιν' ἀελπίτῃ βαλῶν
 ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.

V. 11. ἄνυσσεν Boeckhiius, Schol. ἄνυσεν, libri αὔσε, αὔσε, αὔσε. — V. 12. εἰναλία τε Σερῖφω Boeckhiius scripsit, vulgo εἰναλία Σερῖφω, at corripit nequit media syllaba; sed quod deinde legitur λαοῖσι non potest coalescere, ut Boeckhiius censet, itaque αἰτοῖσι scripsi, nisi forte malis αὐταῖσι, ut hoc ad Gorgonas referatur. Hermannus coniecit εἰναλία τε πέτρα λαοῖσι κτλ. — V. 13. Φόρκοιο μαύρωσεν Hermannus, libri Φόρκοι' ἀμαύρωσεν. — V. 16. συλάσαις Heyniius, libri συλήσας. — V. 25. θαμὰ optimi libri, vulgo θ' ἄμα. — V. 26. πόλει, Schol. et duo codd. πόλιν. Hermannus παρὰ καλλιχόρον πόλιν. — V. 30. τὸ δὲ Schol. et duo codd., ceteri τό γε. — V. 31. ἀελπίτῃ, duo libri ἀελπίταν.

NEMEONIKAI A'.

ΧΡΟΜΙΩΛ ΑΙΤΝΑΙΩΛ

ΙΠΠΟΙΣ.

Strophæe.

- / 0 - 0 / 0 0
 - / 0 - / 0 0 - 0 0 0
 / 0 0 - 0 0 0
 - / 0 - / 0 0 - 0 0 0
 5 / 0 - / 0 0
 / 0 0 - 0 0 - 0 0 - / 0 - / 0 0
 / 0 - / 0 0 - 0 0 - / 0 - / 0 - / 0 - / 0 0

Epodi.

0 0 - / 0 - / 0 0 - 0 0 - / 0 0
 / 0 0 - 0 0 - 0 0 - / 0 - / 0 0
 / 0 - / 0 0 - 0 0 - 0 0 - / 0 - / 0 0
 - / 0 - / 0 0 - / 0 0 - / 0 0

Inscriptio vulg. est ἄσματι, nulla librorum auctoritate, Boeckhius ex Ald. et duobus codd. ἵπποις. — „Epodorum versus primus ab Hermanno ita describitur, ut dimeter trochaicus a subsequenti separatur numero, subsequens autem numerus non penthemimeris dactylica sit cum cretico, sed hephthemimeris,

0 0 - / 0 - -
 / 0 0 - 0 0 - 0 0 0

Nos de causa certissima conjunximus et pro hephthemimeri dactylica metrum posuimus hoc:

/ 0 0 - 0 0 - / 0 0 0. Boeckhius.

Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφειῷ,
κλεινᾶν Συρακοσᾶν θάλος Ὀρτυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἀδυεπής

5 ὕμνος ὀρμᾶται θέμεν 5
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζητὸς Αἰτναίου χάριν·
ἄρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις
ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος. 10

ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν Ἄντ. α.
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.

10 ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον· μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ. 15
σπεῖρέ νυν ἀγλαίαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δεσπότης
Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνα, κατένευσέν τέ οἱ χαίταις, ἀρι-
στεύουσιν εὐκάροτου χθονός 20

Ἐπ. α.
15 Σικελίαν πείρασαν ὀρθῶσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς·
ᾧπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρᾶ οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἵππαιχμον θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν
χουστέοις 25
μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν καιρόν, οὐ ψεύδει βαλῶν·

ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις Στρ. β.

20 ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος, 30
ἐνθα μοι ἀρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἄλλοδαπῶν
οὐκ ἀπειρατοὶ δόμοι
ἐντί· λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἑσλοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν 35
25 ἀντίον. τέχνη δ' ἐτέρων ἕτεραι· χροῖ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς
στείχοντα μάρασθαι φρεῖ.

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, Ἄντ. β.
βουλαῖσι δὲ φρήν, ἐσόμενον προῖδεῖν 40
συγγενὲς οἷς ἔπεται.

- Ἀγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
30 τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
 οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρίψαις
 ἔχειν, 45
 ἀλλ' ἰόντων, εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι, φίλοις ἐξαρκέων.
 κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἑλλίδες
Ἐπ. β.
 πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡρακλῆος ἀντέχομαι προ-
 φρόνως 50
 ἐκ κορυφαῖς ἀρετῶν μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον,
35 ὡς, ἐπιὶ σπλάγχχνων ὑπο ματέρος αὐτίκα θανατὰν ἐς αἴγλαν
 παῖς Διός 55
 ὠδίνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,
 ἄς οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Στρ. γ.
 Ἦραν κροκωτὸν σπάργανον ἐσκατέβα.
 ἀλλὰ θεῶν βασιλῆ
40 σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ. 60
 τοὶ μὲν οἰχθεῖσᾶν πυλᾶν.
 ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὸν ἔβαν, τέκνοισιν ὠκείας γνάθους
 ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἀντεινευ κάρα,
 πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας, 65
 δισσαῖσι δοιοῦς ἀχένων Ἄντ. γ.
45 μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
 ἀγχομένοις δὲ χρόνος
 ψυχᾶς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων. 70
 ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον βέλος
 πλάξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει·
50 καὶ γὰρ αὐτά, ποσσὶν ἀπεπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς,
 ὅμως ἄμνηεν ὑβριν κνωδάλων 75

V. 35. Hermannus coniecit ὡς ἄρα. — V. 38. ἐσκατέβα, legebatur ἐγκατέβα. — V. 39. βασιλῆ scripsi, Heynius et Boeckhius βασιλέα, vulgo βασιλεια. Confer. Hesychius: Βασιλῆ· βασιλεια· Σοφοκλῆς Ἰφιγενεία. Stephanus Byzant. Ἀγάμεια — λέγεται δὲ καὶ Ἀγάμη, ὡς πρέσβεια πρέσβη καὶ τὸ βασιλεια κατὰ συναλοιφήν βασιλῆ, οὕτως Ἀγάμεια Ἀγάμη. — V. 48. ἄτλατον βέλος plures codd., vulgo ἄτλατον δέος. — V. 50. ὅμως Hermannus, olim ὁμῶς.

Ἐπ. γ΄.

ταχὶ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκίοις ἔδραμον σὺν ὄπλοις
ἄθροοι.

ἐν χερσὶ δ' Ἀμφιτρούων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον 80
ἴκει, ὄξειαις ἀνίαισι τυπείς. τὸ γὰρ οἰκαῖον πιέζει πάνθ'
ὁμῶς.

εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

55 ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ Στρ. δ. 85

τερπνῶ τε μυχθεῖς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον

λήμιά τε καὶ δύναμιν

αἰοῦ· παλίγγλωσσον δὲ οἱ ἀθάνατοι

ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.

60 γείτονα δ' ἐκκάλεσεν Λιδὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον, 90

ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν· ὁ δὲ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῶ,
ποῖαις ὀμιλήσει τύχαις,

ὄσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανῶν,

Ἄντ. δ. 95

ὄσσους δὲ πόντῳ θῆρας αἰδροδίκας·

καὶ τινα σὺν πλαγίῳ

65 ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον

φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ.

καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν
μάχαν 100

ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίας
πεφύρσεσθαι κόμαν

Ἐπ. δ.

ἔνεπεν αὐτὸν μὲν ἐν εἰράνῃ τὸν ἅπαντα χρόνον σχεῖν αἰί 105

70 ἀσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξείρετον,

V. 51. χαλκίοις ἔδραμον σὺν ὄπλοις ἀθροοὶ scripsi, vulgo χ. σὺν ὄπλοις ἀθροοὶ ἔδραμον, alii codd. ἔδραμον ἀθροοὶ. Hermannus et Boeckhius: ἀθροοὶ σὺν ὄπλοις ἔδραμον. at ἀθροοὶ melius in clausula collocatur; accedit, quod ἀθροός apud Pindarum nunquam prima correpta dicitur. — V. 66. μόρῳ Dissenius et Boeckhius, vulgo μόρον. Hermannus: φᾶσέν ἰν δώσειν μόρον. — V. 68. γαίας scripsi, legebatur γαίη, ita ut Gigantum comae terra obrui dicerentur, at longe convenientius est, quod Pindaro restitui. — V. 69. 70. Revocavi vulgatam scripturam τὸν ἅπαντα χρόνον σχεῖν (vulgo σχέν, sed illud duo codd. exhibent) αἰεὶ ἀσυχίαν, μεγάλων καμάτων

ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἀκοιτίν, καὶ
 αὐτὸν μὲν ἐν εἰρήνῃ τὸν ἅπαντα χρόνον καμάτων ἐν σκερῶ ἄσυχίαν μεγά- 110
 δαίσαντα παρ Δι Κρονίδα σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

ποιῶν λαχόντ' ἐξαιρετον, quamquam vix illa sana est. plures codd.
 τὸν ἅπαντα χρόνον σκερῶ ἄσ. κτλ. suppeditunt, unde Hermannus:
 αὐτὸν μὲν ἐν εἰρήνῃ τὸν ἅπαντα χρόνον καμάτων ἐν σκερῶ ἄσυχίαν μεγά-
 λων κτλ. Boeckhius: αὐτὸν μὲν ἐν εἰρήνῃ καμάτων μεγάλων ἐν σκερῶ
 ἄσυχίαν τὸν ἅπαντα χρόνον ποιῶν κτλ. quae non unam ab causam
 displicent. fortasse scripsit poeta: αὐτὸν μὲν ἐν εἰρήνῃ τὸν ἅπαντα
 διάξειν χρόνον, ἄσυχίαν μεγάλων καμάτων ποιῶν λαχόντ' ἐξαιρετον.
 Conferas Schol.: ὅτι καὶ τοῦ λοιποῦ αὐτοῦ ὁ Ἡρακλῆς ἐν εἰρήνῃ καὶ
 ἡσυχίᾳ διατελεῖσι. Vel etiam legas: τὸν ἅπαντα πεδασχεῖν χρόνον
 ἄσυχίας. de voce πεδασχεῖν videas Eustath. Prooem. p. 11. —
 V. 72. Δι Boeckhius, vulgo Διῖ.

NEMEONIKAI B.
 ΤΙΜΟΔΗΜΩ, ΑΘΗΝΑΙΩ,
 ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ.

ὄφρ' ἔτι, πατρίαν
 εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπός
 αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
 θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν
 Πυθίοισι τε νικᾶν

5 ὄφρ' ἔτι, πατρίαν

Ὄθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι Στρ. α.
 ῥαπτῶν ἐπέων ταπόλλ' αἰοιοὶ
 ἀρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ ὅδ' ἀνήρ
 καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται πρώταν
 Νεμειῶν 5

5 ἐν πολνῦμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

ὄφρ' ἔτι, πατρίαν Στρ. β.
 εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπός 10
 αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
 θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν
 Πυθίοισι τε νικᾶν 15

10 Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' εἰοικός

ὄρειᾶν γε Πελειάδων Στρ. γ.
 μὴ τηλόθεν Ῥαρίωνα νεῖσθαι.

V. 4. πρώταν Heynius, vulgo πρῶτον, aliquot codd. πρῶτα. —
 V. 7. εὐθυπομπός Boeckhius, vulgo εὐθύπομπος. — V. 8. δέδωκε
 Boeckhius ex aliquot codd., olim δέδωκεν. — V. 12 Ῥαρίωνα duo
 codd. Ὀαρίωνα codd. Athenaei XI. p. 490. F. Vulgo Ῥαρίωνα.

καὶ μὲν ἂ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατάν 20
 δυνατός. ἐν Τρωάτῃ μὲν Ἐκτωρ Αἴαντος ἔκουσεν· ὦ Τι-
 μόδημε, σὲ δ' ἀλκά

15 παγκρατίου τλάθυμος αἰέξει.

Ἀχάρουαι δὲ παλαίφατοι 25
 εὐάνορες· ὅσα δ' ἄμφ' ἀέθλοις,
 Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
 τὰ μὲν ἐν ὑψιμέδοντι Παρνασσῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νίκας
 ἐκόμιζαν· 30

20 ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς 25
 ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἦδη·
 ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέῃ· τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ 35
 Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν
 ἐνκλείῃ νόστῳ·

25 ἀδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνῇ. 40

V. 16. παλαίφατοι unus cod. et Schol., vulgo παλαίφατον. —
 V. 19. τὰ μὲν ἐν ὑψιμέδοντι Παρνασσῷ. ita correxi, vulgo παρὰ μὲν
 ὑψ. II. alii codd. παρ μὲν, sed complures τὰ μὲν; scripsi igitur τὰ
 μὲν ἐν ὑψ. II. quod Pindaricum prorsus est: grammatici, cum dis-
 pliceret ἐν, scripserunt παρὰ μὲν. Παρνασσῷ vulgo, sed illud plures
 codd. — V. 23. 24. ἀριθμοῦ plures codd. Τιμοδήμῳ unus cod. et
 Schol., vulgo ἀριθμῷ et Τιμοδήμῳ.

NEMEONIKAI Γ΄.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗ ΑΙΓΙΝΗΤΗ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ.

Strophæ.

— / 0 0 — 0 — 0 / 0 0 — / 0 0 0
 / 0 — 0 — 0 0 0 — 0 — 0 0 0 0
 0 0 / 0 0 — 0 — 0 — / 0 0 0 0 0
 0 / 0 — x 0 / 0 0 — 0 — / 0 0 0
 5 — / 0 0 — 0 — 0 0 0 0 / 0 0 0 0
 — / 0 0 — 0 / 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 / 0 — 0 / 0 0 — 0 — / 0 0 0
 0 0 / 0 0 — 0 — 0 / 0 — 0 — 0

Epodi.

/ 0 0 — 0 / 0 0 — 0 / 0 — —
 0 0 0 0 — 0 — 0 0 0 / 0 0 0 — 0 — 0 — / 0 0 0
 x 0 / 0 0 — x 0 / 0 0 0 — 0
 / 0
 5 0 0 / 0 0 0 — 0 — 0 0 0 0 0 — 0 — / 0 0 0

„Hujus carminis versus omnes syllaba ancipiti et hiatu distincti sunt. Epodi primus versus paullo longior metro carere sciolo cui-dam visus est, quum tamen sit numerosissimus. Hermannus in tres dispescit versus, quorum hic debebat numerus esse:

/ 0 0 — 0 / 0 0 — 0 / 0 — —
 0 0 0 0 — 0 — 0 0 0 / 0 0 0 / 0 0 —
 0 / 0 — / 0 0 0

Στρ. α.

- Ἦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἀμετέρα, λίσσομαι,
τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
ἴκει Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν. ὕδατι γάρ
μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ μελιγαρύων τέκτονες
5 κώμων νεανίαί, σέθεν ὅπα μαιόμενοι.
διηρῆ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλον·
ἀθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ,
στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.

Ἀντ. α.

- τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἀμᾶς ἀπο·
10 ἄρχε δ' οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι, θύγατερ,
δόκιμον ὕμνον· ἐγὼ δὲ κείνων τέ μιν ὄροις
λύρα τε κοινάσομαι. χαρίεντα δ' ἔξει πόνον
χώρας ἀγαλμα, Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι
ῥῆκῃσαν, ὧν παλαίφατον ἀγοράν
15 οὐκ ἔλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας τεάν
ἐμίανε κατ' αἴσαν ἐν περισθηνεῖ μαλαχθεῖς

παγκρατίου στόλῳ· καματωδέων δὲ πλαγᾶν Ἐπ. α.
ἄκος ὑγιερὸν ἐν γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον
γέρει.

- εἰ δ' ἐὼν καλὸς ἔρδων τ' εἰκότα μορφαῖ
20 ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς Ἀριστοφάνευσ· οὐ οἱ ἔτι
πρόσω·
ἀβάταν ἄλλα κίωνων ὑπὲρ Ἥρακλέος περᾶν εὐμαρές,

nequē ego infitior fieri hoc posse, verum cum nulla anceps, nullus hiatus sit, probabile non est, tres hos numeros ita dividendos esse, praesertim cum ceteri omnes hiatu et ancipiti accurate distincti sint. Boeckhii olim scripserat, sed in ed. sec. rectius in binos versus distribuit.

V. 7. ἀθλονικία Boeckhii, vulgo ἀεθλονικίας. — V. 10. οὐρανοῦ πολυνεφέλα Boeckhii, vulgo οὐρανῶ πολυνεφέλα, Schol. Eurip. Hecub. 698. οὐρανῶ πολυνεφέλα. — V. 11. et 12. δὲ κείνων et κοινάσομαι Boeckhii, vulgo δ' ἐκείνων — κοινάσομαι. — V. 15. τεάν codd. plerique, alii τάν, vulgo ἐάν. — V. 18. ἐν γε βαθυπέδῳ codd. tres, vulgo ἐν βαθυπεδίῳ. — V. 20. οὐ οἱ ἔτι cum Schmidio scripsi, ut omnium Epodorum numerus exaequetur, Hermannus οὐκίτι προτέρῳ, Boeckhii servavit vulgatam οὐκίτι πρόσω.

- ἦρος θεὸς ἄς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας Στο. β.
 μάρτυρας κλυτὰς· δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεσιν 40
 ὑπερόχους, διὰ δ' αὐτ' ἐρεύνασε τεναγέων
- 25 ῥοάς, ὅπα πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος,
 καὶ γὰρ φράδασσε. θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπάν 45
 ἄκραν ἐμὸν πλοὸν παραμείβειαι;
 Διακῶ σε φραμί γένοι τε Μοῖσαν φέρειν.
 ἔπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν. 50
- 30 οὐδ' ἀλλοτριῶν ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.
 οἴκοθεν μάτευσ. ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες
 γλυκὺ τι γαρνέμεν. παλαιαῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς 55
 γέγαθε Πηλεὺς ἀναξ, ὑπέραλλον αἰχμᾶν ταμών·
 ὃς καὶ Ἴωλκὸν εἶλε μόνος ἀνευ στρατιᾶς,
- 35 καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν 60
 ἔγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρουσθενῆς
 Τελαμῶν Ἴόλα παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν· Ἐπ. β.
- καὶ ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκᾶν 65
 ἔπετό οἱ· οὐδέ μιν ποτε φόβος ἀνδροδάμας ἔπανσεν ἀκμᾶν
 φρενῶν.
- 40 συγγενεῖ δέ τις εὐδοξία μέγα βροίθει· 70
 ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφηνὸς ἀνήρ' ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὐ
 ποτ' ἀτρεκέϊ
 κατέβα ποδί, μυριαῖν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόφ γέυεται.
- ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δόμοις, Στο. γ.
 παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα, χερσὶ θαμινά 75

V. 22. ἔθηκε plures codd., vulgo ἔθηκεν. — V. 23. πελάγεσιν unus cod., vulgo πελάγεϊ. An forte scribendum ἐν τεναγέσιν et infra πελαγέων ῥοάς? — V. 24. ὑπερόχους, διὰ δ' αὐτ' ἐρεύνασε. ita scripsi, vulgo ὑπερόχως, Boeckhiius ex aliquot codd. ὑπερόχος, at ejusmodi formas ex metri tantum necessitate admissas existimo, quare ὑπερόχους restitui. Deinde legebatur ἴδια vel ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασε, pro quo Boeckhiius διὰ τ' ἐξερεύνασε, Hermannus διὰ τ' αὐτ' ἐρεύνασε conjecit, scripsi διὰ δ' αὐτ' ἐρεύνασε, cf. Pyth. III. 96. Nem. VI. 11. — V. 27. παραμείβειαι Boeckhiius; vulgo παραμείβη. — V. 34. εἶλε plures codd., vulgo εἶλεν. — V. 38. χαλκότοξον Aldina et unus cod., vulgo χαλκοτόξων. — V. 39. ἀκμᾶν φρενῶν, quod conjecerat Boeckhiius, codd. duo, olim ἀλκᾶν φρ. — V. 44. ἄθυρε codd. aliquot, vulgo ἄθυρεν.

- 45 βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἴσα τ' ἀνέμοις 80
 μάχα λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον,
 κάπρους τ' ἔναιρε, σώματα δὲ παρὰ Κρονίδαν
 Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν,
 ἐξέτης τοπρῶτον, ὅλον δ' ἔπειτ' ἄν χρόνον· 85
- 50 τὸν ἐθάμβειον Ἄρτεμις τε καὶ Θρασεῖ Ἀθάνα,
 κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων·
 ποσὶ γὰρ κράτεσκε. λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων 90
 ἔπος ἔχω· βαθυμηῆτα Χείρων τράφε λιθίνῳ
 Ἰάσον' ἔνδον τέγει, καὶ ἔπειτεν Ἀσκληπίον,
 55 τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον· 95
 νύμφεσε δ' αὖτις ἀγλαόκαρπον
 Νηρέος θυγάτρα, γόνον τέ οἱ φέροτατον
 ἀτίταλλεν ἐν ἀρμένιοισι πάντα θυμὸν αὔξων· 100
- ἄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθεῖς
 60 ὑπὸ Τρωῖαν δορικτυπον ἀλαλὰν Ἀνκίων τε προσμένοι καὶ
 Φρυγῶν, 105
 Δαρδάνων τε, καὶ ἐγγεσφόροις ἐπιμίξαις
 Λιθιόπεσοι χεῖρας, ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοί-
 ρανος ὀπίσω
 πάλιν οἴκαδ' ἀνεπιὸς ζαμενῆς Ἐλένοιο Μέμνων μόλοι. 110
 Στρ. δ.
- τηλανγὲς ἄραρε φέγγος Διακιδᾶν αὐτόθεν·
 65 Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἶμα, σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν 115
 ὀπὲ νέων ἐπιχώριον χάσμα κελαδέων.

V. 45. ἴσα τ' ἀνέμοις Hermannus et Boeckhius, cod. unus ἴσά τ' ἀν., ceteri ἴσον τ' ἀνέμοις. — V. 47. 48. σώματα — ἀσθμαίνοντα plurimorum librorum lectionem revocavi, Hermannus et Boeckhius ex aliquot codd. σώματι — ἀσθμαίνοντι. — V. 50. τὸν ἐθάμβειον scripsi ex duobus libris, alii ἐθάμβειον, vulgo ἐθάμβειον. — V. 52. κράτεσκε et προτέρων plures codd., olim κράτεσκεν et πρότερον. — V. 53. λιθίνῳ sic Schmidius, libri λιθίνῳ τ' vel λιθίνῳ δ'. — V. 54. ἔπειτεν Ἀσκληπίον Pauwius et tres codd., vulgo ἔπειτά γ' Ἀσκληπίον, nonnulli libri ἔπειτ' ἐν Ἄσ. — V. 55. δίδαξε Hermannus, olim δίδαξεν. — V. 56. αὖτις Boeckhius, libri αὐτίς. Idem conjecit ἀγλαόκρανον, et duo codd. ἀγλαόκαρνον, unus ἀγλαόκολπον. — V. 58. ἀτίταλλεν ἐν ex Schol. Schmidius, olim ἀτίταλλεν ἀρμέν. — V. 60. Τρωῖαν Boeckhius, vulgo Τροῖαν. — V. 62. φρασὶ codd., olim φρεσί.

βοά δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδῃ πρόπει,
ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλείῃ προσέθηκε λόγῳ
καὶ σεμνὸν ἀγλαῖσι μερίμναις

120

70 Πυθίου Θεάριον. ἐν δὲ πείρᾳ τέλος
διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχότερος γένηται,

Ἄντ. δ.

ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνὴρ, τρίτον

125

ἐν παλαιτέροισι· μέρος ἕκαστος οἷον ἔχομεν
βρότεον ἔθνος. ἐλᾶ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετάς

130

75 ὁ μακρὸς αἰὼν, φρονεῖν δ' ἐνέπει τὸ παρκεῖμενον.
τῶν οὐκ ἄπεισι. χαῖρε, φίλος. ἐγὼ τότε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ

σὺν χάλακτι, κίοναμένα δ' ἔερσ' ἀμφέπει

135

πόμ' αἰοίδιμον Διολῆσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

Ἐπ. δ.

80 ὀψέ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκύς ἐν ποτανοῖς,

140

ὃς ἔλαβεν αἴψα, τηλόθε μεταμαιόμενος, δαφουρὸν ἄγρον
ποστίν·

κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.

τίν γε μὲν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελόισας, ἀεθλοφόρου λή-
ματος ἔνεκεν

145

Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἄπο καὶ Μεγάρων δέδορκεν τᾶος.

V. 72. ἐν ἀνδράσιν *Hermannus*, libri ἐν δ' ἀνδράσιν. — V. 73. ἐν παλαιτέροισι· μέρος ἕκαστος οἷον ἔχομεν βρότεον ἔθνος, ita emendavi hunc locum, vulgo ἕκαστον legitur. *Hermannus*: ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον οἷον ἔχομεν. et interpunctionem illam recepit etiam *Boeckhius*. — V. 78. delevi distinctionem post ἀμφέπει positam. — V. 79. conjeci aliquando στόμ' αἰοίδιμον. Διολῆσιν *Boeckhius*, vulgo Διολῆσιν, unus cod. Διολῆσιν, alius Διολοῖσιν. — V. 80. ποτανοῖς aliquot codd., vulgo πετανοῖς.

- σός πατήρ ἐθάλλετο, ποικίλον κιθαρίζων
- 15 θαμά κε, τῷδε μέλει κλιθεῖς, 25
 ὕμνον κελάδησε καλλίνικον
- 27 Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὄρμον στεφάνων
 πέμψαντα καὶ λιπαρῶν
 εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν, Θήβαις τ' ἐν ἑπταπόλοις, 30
- 20 οὐνεκ' Ἀμφιτρούωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον 35
 Καδμειοὶ νιν οὐκ ἀέκοντες ἀνθρῶσι μίγνυον,
 Αἰγίνας ἕκατι. φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθῶν
 ξένιον ἄστυ κατέδραμεν
 Ἥρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.
- 25 σὺν ᾧ ποτε Τρωτῶν κραταιὸς Τελαμών 40 Στρ. δ.
 πόρθησε καὶ Μέροπας
 καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαυλον Ἀλκωνοῆ,
 οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ 45
 ἦρωάς τ' ἐπεμβεβαῶντας ἵπποδάμους ἔλεν
- 30 δις τόσους. ἀπειρομάχας ἐὼν κε φανείη 50
 λόγον ὃ μὴ συνιεῖς· ἐπεὶ
 ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.
- τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμός Στρ. ε.
 ὦραί τ' ἐπειγόμεναι. 55
- 35 ἔγγι δ' ἔλκομαι ἤτορ νουμηνία θυγέμεν.
 ἔμπα, καὶ περ ἔχει βαθεῖα ποντίας ἄλμα
 μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλία· σφόδρα δόξομεν 60
 δαίτων ὑπέτεροι ἐν φάει καταβαίνειν·
 φθονερά δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων
- 40 γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει 65
- χαμαιπετοῖσαν. ἐμοὶ δ' ὁποῖαν ἀρετάν Στρ. ς.
 ἔδωκε Πότμος ἀναξ,

V. 18. πέμψαντα Schol. et unus cod. πέμψαντος. — V. 20. οὐνεκ', multi codd. οὐνεκεν. — V. 23. ξένιον, multi codd. ξένιον et κατέδραμεν pro κατέδραμεν. — V. 25. κραταιὸς Schmidius, libri καρτερός. — V. 31. συνιεῖς Boeckhnius, vulgo ξυνιεῖς. ib. ἐπεὶ ῥέζοντα, Schol. Soph. Electr. 1032 et Stob. Sent. XLIV. ἐπηρεάζοντα. — V. 41. χαμαιπετοῖσαν ed. Rom. et unus cod., Heynius χαμαί πετοῖσαν.

- εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἔρπον πεπρωμέναν τελέσει. 70
- 45 ἐξύφανε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ,
 Ἀυδίᾳ σὺν ἀρμονίᾳ μέλος περιλημένον
 Οἰνώνα τε καὶ Κύπρω, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει 75
 ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτὰρ
 Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατροφῶν.
- Στρ. ζ.
- ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φραεσσὴν Ἀχιλεὺς 80
- 50 νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
 Φθία· Νεοπτόλεμος δ' Ἀπειρῶ διαπρυσία,
 βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται 85
 Λωδῶναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἴόνιον πόρον.
 Παλίον δὲ πὰρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκόν
- 55 πολεμία χερὶ προστραπῶν 90
 Πηλεὺς παρέδωκεν Αἰμόνεσσιν,
- Στρ. η.
- δάμαρτος Ἰππολύτας Ἀκάστου δολλαῖς
 τέχνησι χρησάμενος.
 τᾷ Δαιδάλου δὲ μαχαίρα φύτενέ οἱ θάνατον 95
- 60 ἐκ λόχου Πελίαο παῖς· ἄλαλκε δὲ Χείρων,
 καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερον· 100
 πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυμαχάνων τε λεόντων
 ὄνυχας ὀξύτατους σχάσαις
 τάν τ' αἰνοτάτων ἀκμὰν ὀδόντων
- 65 ἔγαμεν ὑψιθρόνων μίαν Νηρηίδων, Στρ. θ'. 105
 εἶδεν δ' εἵκνυλον ἔδραν,
 τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τ' ἐφεζόμενοι
 δῶρα καὶ κράτος ἐξέφραναν ἐς γένος αὐτῶ. 110

V. 49. Εὐξείνῳ Schol., vulgo Εὐξένῳ. — V. 54. λατρείαν libri, Schmidius λατρίαν. — V. 59. Δαιδάλου vulgo recte, Boeckhius δαιδάλω ex Didymi conjectura; Daedalus est Vulcanus, cf. Eurip. Herc. F. v. 469. de Hercule: εἰς δεξιὰν δὲ σὴν ἀλεξητήριον εὖλον καθίει, Δαιδάλου ψεύδη δόσω, collato Diodoro S. IV. 14. — ib. φύτενέ οἱ plurimi codd., alii φύτενέν οἱ, Schmidius φίτενέν οἱ. — V. 62. θρασυμαχάνων Hermannus, libri θρασυμαχῶν vel θρασυομαχῶν. — V. 63. 64. σχάσαις τάν τ' αἰνοτάτων ἀκμὰν ὀδόντων scripsi, transpositis vocabulis, legebatur ἀκμὰν τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων. — V. 68. γένος Stephanus, codd. γένας, γενεᾶς, γενιᾶς. Pauwius γίρας.

Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφρον οὐ περατόν. ἀπότρεπε
 70 αὐτίς Εὐρώπην ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός· 115
 ἄπορα γὰρ λόγον Δίακοῦ
 παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.

Θεανδρίδαισι δ' ἀεξιγνίων ἀέθλων 117
 κάρυξ ἑτοῖμος ἔβαν 120

75 Οὐλυμπία τε καὶ Ἴσθμοῖ Νεμέα τε συνθέμενος,
 ἐνθα πῆραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάροπων
 οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων, πάτραν ἴν' ἀκούομεν, 125
 Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν αἰοδαῖς
 πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι

80 μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις 119
 στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν,
 ὁ χρυσὸς ἐφόμενος 130

αὐγὰς ἔδειξεν ἀπάσας, ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν 135
 ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει

85 φῶτα· κῆνος ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων ἐμάν
 γλῶσσαν εὐρέτω κελαδῆτιν, Ὀρσοτριαῖνα 140
 ἴν' ἐν ἀγῶνι βαρυντύπου
 θάλησε Κορινθίοις σελίνοισ·

τὸν Εὐφάνης ἐθέλων γεραῖος προπάτωρ 145

90 σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ. 143
 ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι· τὰ δ' αὐτὸς ἄν τις ἴδῃ,
 ἔλπεται τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι. 150
 οἷον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι,
 ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἔλκειν,

95 μαλακὰ μὲν φρονέων ἰσλοῖς, 155
 τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

V. 70. Εὐρώπην, Kayserus conjecit εὐπορον. — V. 75. Οὐλυμπία Schmidius, vulgo Ὀλυμπία — V. 77. νέοντ' Schol. et aliquot libri, plerique νέων γ'. ibid. ἴν' Hermannus, vulgo νιν. — V. 90. σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ Boeckhius, ὁ σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ Hermannus, libri omnes ὁ σὸς ἀείσεται, παῖ. — V. 91. ἄν τις ἴδῃ Hermannus ex Scholiasta, vulgo ἄν τις τύχῃ. — V. 93. ἔριδα, Aristarchus et Didymus ἔριδας. — V. 94. ἔλκειν plures codd. et Schol., vulgo ἔλκει.

- στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγγέλλοις' ὅτι
 Λάμπωνος υἱὸς Πυθίας εὐρουσθενής
 5 νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον,
 οὐπω γένυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν, 10
 Ἀντ. α.
 ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἦρωας αἰχματὰς φντευθέντας καὶ
 ἀπὸ χροσεῶν Νηρηίδων
 Αἰακίδας ἐγέραρεν ματρόπολιν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν· 15
 τάν ποτ' εὐάνδρον τε καὶ ναυσικλυτάν
 10 θέσσαντο παρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου
 στάντες, πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἀμᾶ 20
 Ἐνδαίδος ἀρίγνωτες υἱοὶ καὶ βία Φώκου κρέοντος,
 Ἐπ. α.
 ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια τίκτι' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
 αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν ἐν δίκῃ τε μὴ κεινδυνευμένον, 25
 15 πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον, καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
 δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν. στάσομαι. οὐ τοι ἅπασα
 φαινοῖσα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεχῆς· 30
 καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι.
 εἰ δ' ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινεῖσαι πόλεμον
 δεδόκηται, μακρὰ δὴ αὐτόθεν 35
 20 αὐτόθεν ἄλμαθ' ὑποσκάπτει τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρόν
 καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί. 40

V. 5. νίκη Heynius, vulgo νικῆ. — V. 6. γένυσι φαίνων unus
 cod. et Schol., γένυσι φαῖνεν alius cod., ceteri γένυς φαῖνεν. Her-
 mannus γένυι φαίνων. — V. 7. χροσεῶν Boeckhius, unus cod. χρο-
 σεῖαν, vulgo χροσεῶν. — V. 8. ἐγέραρεν ed. Rom., codd. ἐγέραιρε,
 ἐγέραιρεν, ἐγέραιρε. — V. 9. ναυσικλυτάν Boeckhius, vulgo ναυσὶ
 κλυτάν. — V. 10. πατέρος, Schmidius et Hermannus πατρός θ' et
 deinde πίτναντ', quod plurimi libri pro πίτναν τ' exhibent. — V. 11.
 εἰς Schmidius, vulgo ἐς. — V. 12. Ἐνδαίδος ἀρίγνωτες libri, Ἐνδαίδος
 οἱ ἀρίγνωτες Hermannus. — V. 16. ἀπ' Οἰνώνας Schol. et plures
 codd., edd. vett. ἀποινώσας. — V. 18. ἀνθρώπῳ multi codd., vulgo
 ἀνθρώπων. — V. 19. χειρῶν Schol. et duo codd., vulgo χειρῶν.
 ibid. μακρὰ δὴ αὐτόθεν Boeckhius, libri plerique μακρὰ δ' αὐτόθεν,
 vulgo μακρὰ μοι αὐτόθεν. — V. 20. ἐλαφρόν Schmidius, vulgo
 ἐλαφράν.

- πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ' ἐν Παλίφ
 Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός, ἐν δὲ μέσῃσι
 φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἐπτάγλωσσον χρυσέφ πλακτρῶ διώκων
 Ἄντ. β.
- 25** ἀγείτο παντοίων νόμων· αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν Διὸς
 ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν 45
 Πηλέα θ', ὡς τέ νιν ἀβρὰ Κρηθεῖς Ἴππολύτα δόλφ πεδάσαι
 ἤθελε ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπόν 50
 πείσαισ' ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασιν,
 ψεύσταν δὲ ποιητῶν συνέπαξε λόγον,
- 30** ὡς ἄρα νυμφείας ἐπέρα κείνος ἐν λέκτροις Ἀκάστον 55
 Ἐπ. β.
 εὐνᾶς· τὸ δ' ἐναντίον ἔσκεν· πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
 παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ μὲν ὄργαν κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι·
 εὐθύς δ' ἀπανάτατο νύμφαν, ξείνιον πατρὸς χόλον 60
 δείσαις· ὁ δ' ἐφράσθη κατένευσεν τέ οἱ ὄρσινεφῆς ἐξ οὐρανοῦ
- 35** Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς, ὥστ' ἐν τάχει
 ποντιαῖν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρείδων πράξειν ἀκοίτην, 65
 Στρ. γ.
 γαμβρὸν Ποσειδάωνα πείσαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν
 θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν·
 ἐνθα μιν εὐφρονες ἴλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέχονται, 70
 καὶ σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ.
- 40** πότμος δὲ κρίνει συγγενῆς ἔργων περὶ
 πάντων. τὴν δ' Αἰγίνα θεοῦ, Εὐθύμενες, 75
 Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνῶν ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.
 Ἄντ. γ.
 ἦτοι μεταίξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμό-
 σπορον ἔθνος, Πυθία. 80
 ἂ Νεμέα μὲν ἄραρεν μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλασ' Ἀπόλλων·

V. 22. καὶ κείνοις Boeckhiius, vulgo κἀκείνοις. ibid. Pauwiius et
 Hermannus ἄειδ' ἐν, libri ἄειδει. — V. 29. συνέπαξε, aliquot codd.
 συνέπλεξε. — V. 30. ἄρα Boeckhiius, vulgo ἄρα. — V. 32. τοῦ μὲν
 Boeckhiius, libri τοῦ δ'. — V. 34. ἐφράσθη Schol. et plures codd.,
 aliquot εὐφράσθη. — V. 36. ποντιαῖν Heyniius, vulgo ποντίαν. —
 V. 41. θεοῦ Schmidiius, libri θεᾶς. — V. 42. πιτνῶν Boeckhiius,
 vulgo πιτνῶν. — V. 43. ἦτοι Schol., libri ἦτοι. ibid. ἔθνος, Πυθία
 Boeckhiius, vulgo ἔθνος Πυθίας. — V. 44. ἄραριν plures codd.,
 vulgo ἄρηριν. ibid. φίλασ' Boeckhiius, vulgo φίλησ'.

- 45 ἄλικας δ' ἐλθόντας οἴκοι τ' ἐκράτει
 Νίσου τ' ἐν εὐαγγελί λόφῳ. χαίρω δ' ὄτι 85
 ἐσλοῖσι μάραται περὶ πᾶσα πόλις.
 ἴσθι, γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου σὺν τύχῃ μόχθων ἀμοιβάν
 Ἐπ. γ.
 ἐπαύρο. χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀθληταῖσιν ἔμμεν· 90
 50 εἰ δὲ Θεμίστιον ἴκεις ὥστ' αἰεῖν, μηκέτι ῥίγει· δίδοι
 φωνάν, ἀνὰ δ' ἰστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου,
 πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίου φθέγγξαι ἐλεῖν Ἐπιδαύρω
 διπλόαν 95
 νικῶντ' ἀρετάν, προθύροισιν δ' Αἰακοῦ
 ἀνθέων ποιᾶντα φέρειν στεφανώματα σὺν ξανθαῖς Χάρισιν.

V. 45. τ' ἐκράτει Beckius, plerique codd. τε κράτει, unus cod. et Schol. τε κρατῆϊ. — V. 50. δίδοι Hermannus, vulgo δίδον. — V. 54. ἀνθέων ποιᾶντα Hermannus, libri ἀνθια ποιᾶντα. ibid. Χάρισιν Schmidius, libri Χάρισιν.

NEMEONIKAI ε΄.

ΑΛΚΙΜΙΔΗΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗΣ.

Strophæe.

x u - x u - u u - x u - u u - u u -
 x u - u u - u u - x u - x u - u u -
 u u - u u - u u - u u - u u - u u -
 u u - u u - u u - u u - u u - u u -
 5 u u - u u - u u - u u - u u -
 u u - u u - u u - u u - u u - u u -
 u u - u u - u u - u u - u u - u u -

Epodi.

u u - u u - u u - u u -
 u u - u u - u u -
 u u - u u - u u - u u -
 u u - u u - u u - u u -
 5 u u - u u - u u - u u -
 u u - u u -
 u u - u u -
 x u - u u - u u -
 u u - u u - u u - u u -

Boeckhium in difficillimo hoc carmine constituendo secutus sum, quamquam stropharum versus ultimus, et epodorum versus quartus ita comparati sint, ut dubitationi relinquatur locus.

Ἐν ἀνδρῶν, ἐν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν Στρ. α.
 ματρὸς ἀμφοτέρου· διείργει δὲ πᾶσα κεκρυμμένα
 δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἔδος 5
 μένει οὐρανός. ἀλλὰ τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν
 5 νόον ἦτοι φύσιν ἀθανάτοις,
 καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμι
 πότμος 10
 οἴαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

Ἄντ. α.

τεκμαίρει καὶ νῦν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν 15
 ἄγχι καρποφόροις ἀρουραῖσιν, αἴτ' ἀμειβόμεναι
 10 τόκα μὲν ὧν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν πεδίων ἔδοσαν,
 τόκα δ' αὐτ' ἀναπασάμεναι σθένος ἔμαρψαν. ἤλθ' ἐ τοι 20
 Νεμέας ἐξ ἔρατῶν ἀέθλων
 παῖς ἐναγώνιος, ὃς ταύταν μεθέπων Διόθην αἶσαν νῦν
 πέφανται 25
 οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλα κυναγέτας,

15 ἔγχεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἐὸν πόδα νέμων Ἐπ. α.
 πατροπάτορος ὀμαιμίου.

κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐὼν Διακίδαις 30
 ἔρνεα πρῶτος ἐλαίας ἀπ' Ἀλφειῶ,
 καὶ πεντάκις Ἰσθμοῦ στεφανωσάμενος,

20 Νεμέα δὲ τρεῖς, 35
 ἔπανσε λάθαν
 Σωκλείδα, ὃς ὑπέρατος
 Ἀγησιμάχῳ νιέων γένετο.

Στρ. β.

ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
 25 ἤλθον, οἵτε πόνων ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχῃ 40
 ἕτερον οὐ τινα οἶκον ἀπεφάνετο πυγμαχία πλεόνων

V. 3. αἰὲν Hermannus, vulgo αἰεὶ. — V. 6. ἄμμι unus cod., vulgo ἄμμι. — V. 7. οἴαν τιν' Hermannus olim, probante Boeckhio, vulgo ἄνιν'. — V. 10. ἀνδράσιν Hermannus, libri ἀνδρεσσιν. — V. 13. 14. νῦν πέφανται οὐκ ἄμμορος Hermannus olim, probante Boeckhio, vulgo νῦν πέφαντ' οὐκ ἄμοιρος, nisi quod unus cod. ἄμμορος praebet. — V. 18. ἐλαίας Boeckhio ex conjectura addidit. — V. 23. Ἀγησιμάχῳ ed. Ald., vulgo Ἀγησιμάχῳ. Hermannus Ἀγησιμάχῳ. — V. 26. πλεόνων ex Schol. restituit Schmidius, vulgo deest.

- ταμίαν στεφάνων μυχῶ Ἑλλάδος ἀπάσας. ἔλπομαι 45
 μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἅντα τυχεῖν
 ὧτ' ἀπὸ τόξου ἰεῖς· εὐθὺν' ἐπὶ τοῦτον ἐπέων, ὦ Μοῖσ',
 ἄγ', οὐρον
- 30 εὐκλεία. παροιχομένων γὰρ ἀνέρων 50
 Ἄντ. β.
- ἀοῖδοι καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ' ἐκόμισαν,
 Βασσίδαῖσιν ἄτ' οὐ σπανίζει· παλαίφατος γενεά,
 ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις 55
 δυνατοὶ παρέχειν πολλὸν ὕμνον ἀγερώχων ἐργμάτων
- 35 ἔνεκεν. καὶ γὰρ ἐν ἀγαθῆ
 χεῖρας ἱμάντι δεθεῖς Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ ταύτας αἶμα
 πάτρας 60
 χρυσαλακάτου ποτὲ Καλλίας ἀδῶν
 Ἐπ. β.
- ἔρρεσι Λατοῦς, παρὰ Κασταλιῆ τε Χαρίτων 65
 ἐσπέριος ὀμάδῳ φλέγεν
- 40 πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων
 ταυροφόνῳ τριετηρίδι Κρϋοντίδαν
 τίμασε Ποσειδάειον ἄν τέμενος· 70
 βοτάνῃ τε νιν
- 45 νικάσαντ' ἔρεφ' ἀσκήοις
 Φλιούντος ὑπ' ὠγγυλοῖς ὄρεσιν.
 Στρ. γ.
- πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσδοι 75
 νᾶσον εὐκλεία τάνδε κοσμεῖν· ἐπεὶ σφιν Διακίδαῖ
 ἔπορον ἔξοχον αἶσαν ἀρετᾶς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας. 80

V. 28. σκοποῦ ἅντα τυχεῖν Mingarellus, Heynius, Hermannus, codd. τυχεῖν ἅντα σκοποῦ, ἅντα σκοποῦ τυχεῖν, ἅντα σκοποῦ τε τυχεῖν. — V. 29. ἰεῖς Schmidius et Heynius, vulgo ἰεῖσ', ita ut hoc cum sequentibus conjungatur. ibid. εὐθὺν' Schmidius, ut est Ol. XIII. 27. Ξενοφῶντος εὐθὺν εἰς δαίμονος οὐρον, vulgo εὐθὺν. ibid. ἐπέων, ὦ Μοῖσ', ἄγ', οὐρον Boeckhiius, vulgo ἄγε, Μοῖσ', οὐρον ἐπέων. — V. 30. εὐκλεία Boeckhiius, vulgo εὐκλεία. — V. 31. λόγοι unus eod., et sic Pauwius, vulgo λόγοι. — V. 32. Βασσίδαῖσιν. Didymus conjecit Βουδίδαῖσιν. — V. 37. χρυσαλακάτου Hermannus, codd. χρυσαλακάτα, vulgo χρυσαλακάτω. — V. 40. ἀμφικτιόνων unus eod., vulgo Ἀμφικτιόνων. — V. 41. Κρϋοντίδαν Schol. et codd. addunt, vulgo deest. — V. 45. ἔρεφ' Schmidius et Hermannus, codd. ἔρεψ'.

- 50 πέταται δ' ἐπὶ τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν
 ὄνυμ' αὐτῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας
 Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος ἐπάλτο· βαρὺ δέ σφι δεῖξε
 νεῖκος 85
 χαμαὶ καταβάς Ἀχιλεὺς ἀφ' ἀρμάτων,
- φραενῶς υἱὸν εὐτ' ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾶ Ἀντ. γ'
- 55 ἔγχεος ζακότιο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι
 ὄδον ἀμαξιτὸν εὐρον· ἔπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν·
 τὸ δὲ παρ ποδὶ ναὸς ἐλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων 95
 λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν
 θυμόν. ἐκόντι δ' ἐγὼ νώτω μεθέπων δίδυμον ἄχθος
 ἄγγελός βᾶν,
- 60 πέμπτον γ' ἐπὶ εἴκοσι τοῦτο γαρῶν 100
 Ἐπ. γ'.
 εὐχος ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐνέποισιν ἱερούς,
 Ἀλκιμίδα ὃ γ' ἐπάρκεσεν
 κλειτὰ γενεά· δύο μὲν Κρόνιου παρ τεμένει 105
 παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε καὶ Πουλυτιμίdan
- 65 κλᾶρος προπετῆς ἀνθε' Ὀλυμπιάδος.
 δελφίνι κεν
 τάχος δι' ἄλμας
 ἴσον εἴποιμι Μελησίαν, 110
 χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἀνίοχον.

V. 51. ὄνυμ', plerique codd. ὄνομ'. — V. 52. σφι δεῖξε νεῖκος ex Schol. Dissenius, vulgo σφι νεῖκος ἔμπεσ'. — V. 53. χαμαὶ καταβάς Ἀχιλεὺς Boeckhiius, qui olim edidit Ἀχιλεὺς χαμάδις καταβάς. Vulgo Ἀχιλεὺς χαμαὶ καββαίς, sed codd. καββάς vel καμβάς. — V. 54. Ἀόος ἀκμᾶ Schmidius, vulgo Λοῦς αἰχμᾶ. — V. 55. ταύταν codd., Schmidius τάνδε. — V. 56. ἀμαξιτὸν Boeckhiius, vulgo ἀμαξιτόν. — V. 59. βᾶν Boeckhiius et Hermannus, vulgo ἔβαν. — V. 60. πέμπτον γ' ἐπὶ Hermannus, vulgo πέμπτον ἐπ' εἴκοσι, sed aliquot codd. ἐπὶ εἴκοσι praebent. — V. 62. Ἀλκιμίδα ὃ γ' Schmidius et Hermannus, vulgo Ἀλκιμίδας τό γ'. — V. 63. κλειτὰ γενεά Schmidius et Hermannus, vulgo κλειτᾶ γενεᾶ. — V. 64. καὶ Πουλυτιμίdan Boeckhiius, libri et Schol. Πολυτιμίdan, vulgo Τιμίdan. Hermannus coniecit ἤδὲ Πολυτιμίdan vel ἐνόσφισι τ' οὐδᾶ Πολυτιμίdan. — V. 69. χειρῶν unus cod. et ed. Rom., vulgo χειρῶν.

οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν
τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν ἀγλαόγνιον Ἴβραν.

5

5 ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα·

εἶργει δὲ πότμω ζυγένηθ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τίν
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾶ κριθεῖς
εὐδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις.

10

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορυκτύπων Ἄντ. α.

10 Αἰακιδᾶν· μάλα δ' ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνία θυμὸν
ἀμφέπειν 15

εἰ δὲ τύχη τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
ροαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλεν· αἱ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ
σχότον πολλὴν ἕμνων ἔχοντι δεόμεναι·

ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἐνὶ σὺν τρέπω, 20

15 εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος

εὐρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον Ἐπ. α. 25

ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν·

ἀφνέος πενιχρός τε θάνατον πάρα

20 θαμὰ νέονται. ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι

λόγον Ὀδυσσεός, ἢ πάθειν, διὰ τὸν ἀδυεπῆ γενέσθ'

Ὀμηρον. 30

ἐπεὶ ψεύδεσὶ οἱ ποτανᾶ τε μαχανᾶ Στρ. β.

σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα μύθοις·

τυφλὸν δ' ἔχει

ἦτορ ὄμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν 35

25 εἰ τὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν, οὐ κεν ὄπλων χολωθεῖς

V. 6. πότμω Aldina, vulgo πότμω. ibid. ζυγένηθ' Schmidius, libri ζυγόν θ', vulgo ζυγόν. — V. 12. ἐνέβαλεν Schmidius ex Schol., libri ἔβαλε et ἔβαλεν. Deinde αἱ Hermannus, vulgo ταί. — V. 15. Μναμοσύνας Boeckhiius, vulgo Μνημοσύνας. — V. 16. εὐρηται Hermannus, libri εὐρηται τις, Schmidius εὐρη τις. — V. 18 βλάβεν Schol. et unus cod., alius λάβεν, vulgo βάλον. — V. 19. θάνατον πάρα θαμὰ νέονται Hermannus est emendatio, vulgo θανάτου παρά σᾶμα νέονται. — V. 20. πλέον' Schmidius, vulgo πλέον. — V. 22. ψεύδεσὶ οἱ ποτανᾶ τε μαχανᾶ Hermannus et Boeckhiius, vulgo ψευδέεσσιν οἱ (unus cod. ψεύδεσι, alius ψεύδεσσι) ποτανᾶ μαχανᾶ. — V. 25. εἰ τὰν Boeckhiius, libri εἰν. ib. ἰδέμεν Schmidius et Hermannus, libri εἰδέμεν

- ὁ καρτερός Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν
 λευρὸν ξίφος· ὃν κράτιστον Ἀχιλεὸς ἄτερ μάχα,
 ξανθῷ Μενέλα δάμαρτα κομίσαι θοαῖς
 ἐν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαί 40
- 30 πρὸς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται Ἀντ. β.
 κῆμ' Αἶδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκίοντα· τιμὰ δὲ
 γίνεται, 45
- ὦν θεὸς ἄβρὸν αὖξει λόγον τεθνακότων
 βοαθῶν, τοὶ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
 μῶλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις 50
- 35 κεῖται, Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πρᾶθεν·
 τῆ καὶ Δαναοὶ πόνησαν· ὁ δ' ἀποπλέων
 Σκύρου μὲν ἄμαρτε, πλαγχθέντες δ' εἰς Ἐφύραν ἴκοντο· 55
- Μολοσσία δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον Ἐπ. β.
 χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρειν
- 40 τοῦτό οἱ γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς θεόν,
 κτέαν' ἄγων Τρωΐαθεν ἀκροθινίων· 60
 ἵνα κρεῶν νιν ὑπὲρ μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνήρ μαχαιρα.
- βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται. Στρ. γ.
 ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν· ἐχρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει
 παλαιατάτῳ 65
- 45 Διακιδᾶν κρεόντων τολοιπὸν ἔμμεναι
 θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον, ἠρωταῖς δὲ πομπαῖς

V. 28. ξανθῷ Μενέλα ed. Ald., vulgo ξανθῷ Μενέλα. — V. 29. ἐν ναυσί, unus cod. ἂν ναυσί. ibid. pro εὐθυπνόου Ζ. πομπαί unus cod. εὐθυπόρου Ζεφύρου πνοαί. — V. 31. γίνεται, scribebatur γίνε-
 ται. — V. 33. βοαθῶν libri, Heynius βοᾷ θοῶν. ib. τοί, ed. Ald. τοι. — παρὰ μέγαν Schol., vulgo γὰρ μέγαν. — V. 34. μῶλον Her-
 mannus ex Scholiis investigavit, vulgo ἔμολε ex Didymi conjectura. —
 ibid. Πυθίοισι δὲ Schmidius, et sic codd., edd. vet. Πυθίσι δὲ,
 Schol. omittit δὲ. — V. 37. ἄμαρτε, πλαγχθέντες δ' εἰς Ἐφύραν ἴκοντο
 Boeckhius, libri ἄμαρτεν, ἴκοντο δ' εἰς Ἐφύραν πλαγχθέντες, nisi quod
 aliquot libri πλαγχθέντες praebent. — V. 39. φέρειν, unus cod. φέρει,
 alius φέρειν. — V. 41. κτέαν' ἄγων Hermannus, vulgo κτέατ' ἀνά-
 γων. pro ἀκροθινίων codd. ἀκροθινίων τ' vel ἀκροθινίων θ'. —
 V. 43. βάρυνθεν δὲ περισσὰ Schmidius, codd. plerique βάρυνθεν πε-
 ρισσὰ δὲ, unus βάρυνθε περ. δὲ, ed. Ald. βάρυνθεν περισσὰ.

- θεμίσκοπον οἰκεῖν ἔοντα πολυθύτοις
 εὐώνυμον ἐς δίκαν. τρία ἔπεα διαρκέσει· 70
 οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργασιν ἐπιστατέϊ.
- 50 Αἴγινα, τεῶν Διὸς τ' ἐγγόνων θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν
 φαινεναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων Ἄντ. γ'. 75
 οἰκοθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαισις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ·
 κώρον δ' ἔχει
 καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἀνθε' Ἀφροδίσεια.
 φρεσὶ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες, 80
- 55 ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι· τυχεῖν δ' ἐν' ἀδύνατον
 εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον· οὐκ ἔχω
 εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον
 ὄρεξε. Θεαρίων, τίν δ' ἰοικότα καιρὸν ὄλβου 85
- δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ Ἐπ. γ'.
- 60 σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
 ξεινός εἰμι· κελαινὸν ἀπέχων ψόγον, 90
 ὕδατος ὅτε ῥοᾶς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων
 κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω· ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς
 οὔτος.
- ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμνηται μ' ἀνὴρ Στρ. δ'.
- 65 Ἴονίης ὑπὲρ ἀλὸς οἰκείων· προξενία πέποιθ'· ἐν τε δαμό-
 ταις 95
 ὄμματι δέρομαι λαμπρόν, οὐχ ὑπερβαλῶν,
 βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις, ὁ δὲ λοιπὸς εὐφρων
 ποτὶ χρόνος ἔρποι. μαθῶν δέ τις ἂν ἐρεῖ, 100
 εἰ παρ μέλος ἔρχομαι ψόγιον ὄαρρον ἐννέπων.
- 70 Εὐξενίδα πάτραθε Σώγειες, ἀπομνήω
 μὴ τέρμα προβάς ἀκονθ' ὅτε χαλκοπάραον ὄρσαι 105

V. 56. οὐκ ἔχω codd., Schmidius οὐδ' ἔχω. — V. 59. ἀρομένῳ
 Hermannus, vulgo ἀραμένῳ. — V. 60. σύνεσιν Hermannus, libri
 σύνεσις. ibid. ἀποβλάπτει codd., vulgo ἀποβλέπει. — V. 61. κελαινὸν
 scripsi, libri σκοτεινόν. Boeckhius conjecit κοτεινόν. — V. 65. προξενία
 Hermannus, libri καὶ προξενία. — V. 68. ἐρεῖ, unus cod. ἐροῖ, ed.
 Ald. ἔροι. Boeckhius conjecit δέ τις ἐρεῖ. — V. 69. ψόγιον Schmidius,
 codd. ψόγιον vel ψέγοιον, vulgo ψέγιον. — V. 71. ὅτε Boeckhius,
 vulgo ὅστε.

- Θοᾶν γλῶσσαν, ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων Ἄντ. δ'.
 αὐχένα καὶ σθένος ἀδλιαντον, αἰθῶνι πρὶν ἀλίφ γυῖον
 ἐμπεσεῖν.
- εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλεον πεδέροχεται.
- 75 ἕα με· νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθεῖς 110
 ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.
 εἶρειν στεφάνους ἐλαφρόν· ἀναβάλεο· Μοῖσά τοι
 κολλᾶ χρυσοῦν ἐν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἀμᾶ 115
 καὶ λείριον ἀνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἑέρσας.
- 80 Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέα Ἐπ. δ'.
 πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει
 ἄσυχᾶ. βασιλῆα δὲ θεῶν πρέπει 120
 δάπεδον ἂν τόδε γαρυέμεν ἀμέρα
 ὀπί· λέγοντι γὰρ Διακόν νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς
 φντεῦσαι,
- 85 ἐᾷ μὲν πολίαρχον εὐονύμφ πάτρα, Στρ. ε. 125
 Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρωῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ
 δὲ γεύεται
 ἀνδρὸς ἀνὴρ τι, γαῖμὲν κε γείτον' ἔμμεναι
 νόφ φιλάσαντ' ἀτενεῖ γείτονι χάσμα πάντων 130
 ἐπάξιον· εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἀνέχοι,
- 90 ἐν τίν κ' ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
 ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
 θυμὸν προγόνων ἐυκτῆμονα ζαθέαν ἀγυιάν. 135
- ἐπεὶ τετραόροισιν ὦθ' ἀρμάτων ζυγοῖς Ἄντ. ε.
 ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς, ἀμφοτέρως ἰὼν χειρός. ὦ μάκαρ,

V. 72. ἐξέπεμψεν Hermannus, aliquot codd. et Schol. ἐξέπιμψε, vulgo ἐξέπεμψας. — V. 75. πέραν Hermannus, libri πρὸ ἄν. — V. 77. ἀναβάλεο Schmidius, vulgo ἀναβάλλεο. — V. 81. θρόον ὕμνων Hermannus, codd. ὕμνων θρόον, et praeterea πολυφάτων pro πολύφατον. — V. 82. ἄσυχᾶ Hermannus, vulgo ἄσυχῆ, codd. ἡσυχῆ. — V. 83. δάπεδον, Hermannus conjecit γάπεδον probante olim Boeckhio. ἀμέρα Hermannus, vulgo θευμερᾶ, unus cod. θευμερᾶ. — V. 84. νιν Boeckhiius, vulgo μιν. — V. 85. ἐᾷ Hermannus, vulgo ἐμῆ. — V. 86. γεύεται codd. et Aristarchus, δένεται Schol. — V. 88. φιλάσαντ' ἀτενεῖ Hermannus et Boeckhiius, vulgo φιλήσαντά γ' ἀτενεῖ. — V. 89. ἀνέχοι Thierschius, vulgo ἂν ἔχοι. — V. 90. ἐν τίν κ' ἐθέλοι codd., vulgo ἐν τίν κ' ἐθέλει.

- 95 τιν δ' ἐπτοικεν Ἥρας πόσιν τε πειθόμεν 140
 κόραν τε γλανκώπιδα· δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκίαν
 ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.
 εἰ γὰρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἀρμόσαις 145
 ἦβᾶ λιπαρῶ τε γήραϊ διαπλέκοις
- 100 εὐδαιμόν' ἔοντα, παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ

γέρας τό περ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν. Ἐπ. ε.

τὸ δ' ἐμὸν οὐ ποτε φάσει κέαρ 150

ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἐλκῦσαι

ἔπει· ταῦτά δὲ τρεῖς τετράκι τ' ἀμπολεῖν

- 105 ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἄτε μαφυλάκας, Διὸς Κό-
 ρινθος. 155

V. 99. γήραϊ Hermannus, vulgo γήρα. — V. 104. ἔπει unus cod., vulgo ἔπεισι. ibid. ταῦτά Schmidius, vulgo ταῦτα. ibid. τετράκι τ' Schmidius et Hermannus, vulgo τετράκις. — V. 105. μαφυλάκας Schol. et codd., vulgo μαφυλάκας.

τὸν μὲν ἀμέτροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάξεις, ἕτερον δ' ἑτέροις. 5
ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον
5 τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

Ἄντ. α.

οἶοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν 10
Κυπρίας δώρων· ἔβλασταν δ' υἱὸς Οἰνώνας βασιλεὺς
χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος. πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν·
ἀβοατὶ γὰρ ἠρώων ἄτοιοι περιναietaόντων 15
10 ἠθέλον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἐκόντες,

Ἐπ. α.

οἳ τε κρονααῖς ἐν Ἀθάναισιν ἄρμοζον στρατόν, 20
οἳ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηΐαδαι.
ἰκέτας Διακοῦ σεμνῶν γονάτων πόλιός θ' ἰπὲρ φίλας
ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἄπτομαι φέρων
15 Ἀυδῖαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν, 25
Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.
σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώ-
τερος·

Στρ. β.

ὄσπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ ποντία ἐν ποτε Κύπρῳ. 30
ἴσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρὶν τι φάμεν.
20 πολλά γὰρ πολλὰ λέλεκται νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ
ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος· ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν· 35
ἄπτεται δ' ἐσλῶν ἀεὶ, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίξει.

Ἄντ. β.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος δάφην υἱόν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις. 40
ἢ τιν' ἄγλωσσον μὲν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθρα κατέχει
25 λυγρῷ ἐν νείκει· μέγιστον δ' αἰδῶφ ψεύδει γέρας ἀντέταται.

V. 3. ἀνάγκας codd., Hermannus ἀνάγκαις, vulgo ἀν' ἀγκάς. —
V. 10. πείθεσθ' ἀναξίαις Albertus et Heynius, libri πείθεσθ' ἀν'
ἀξίαις, vulgo πείθεσθαι ἀξίαις. — V. 12. Πελοπηΐαδαι Schmidius, et
sic duo codd., vulgo Πελοπηΐδαι. — V. 13. γονάτων Schmidius, itaque
unus cod., vulgo γουνάτων. — V. 16. Δείνιος codd. et Schol.,
vulgo Δείνιδος. — V. 18. ὄσπερ, duo codd. ὄσπερ. — V. 21. δι
λόγοι deest in duobus libris. — V. 23. ἀμφικυλίσαις Boeckhius,
vulgo ἀμφικυλίσαις, Schol. ἀμφικυλίσας. — V. 25. λυγρῷ ἐν νείκει
Schmidius, λυγρῷ νείκει codd. praeter unum, qui λάθρα κατέχειν
λυγρῷ νείκει exhibet. Hermannus et Boeckhius ἐν λυγρῷ νείκει. Scho-
liasta in explicatione ἐν λυγρῷ γήρει suppeditat.

κρυφαίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ Λαλαοὶ θεράπευσαν· 45
 χρυσέων δ' Αἴας στερηθεὶς ὄπλων φόνῳ πάλαισεν.

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δάοισιν ἐν θερμῷ χροῖ Ἐπ. β.
 ἔλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι 50

30 ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγγῳ, τὰ μὲν ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ,
 ἄλλων τε μόχθῳ ἐν πολυφθόροις
 ἀμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι, 55
 αἰμύλων μύθῳ ὁμόφοιτος, δολοφραδῆς, κακοποιὸν ὄνειδος·
 ἂ τὸ μὲν λαμπρὸν βιάται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει
 σαθρόν.

Στρ. γ'.

35 εἴη μὴ ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθους 60
 ἀπλόαις ζῶας ἐφαπτοίμαν, θανῶν ὡς παισὶ κλέος
 μὴ τὸ δύσφραμον προσάψω. χρυσὸν εὐχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
 ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἀδῶν καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαιμι, 65
 αἰνέων αἰνητά, μομφὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

Ἄντ. γ'.

40 αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἔρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ἄσσει,
 ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖς' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὕγρον 70
 αἰθέρα. χρῆται δὲ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
 ὑπερώτατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
 πίστιν. ᾧ Μέγα, τὸ δ' αὐτίς τεὰν ψυχὰν κομίζαι 75

Ἐπ. γ'.

45 οὐ μοι δυνατόν· κενεῶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος·
 σεῦ δὲ πάτρα Χαριάδαις τε λάβρον
 ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων 80
 δις δὴ δυοῖν. χαιρῶ δὲ πρόσφορον
 ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἰεῖς, ἐπαιδαῖς δ' ἀνῆρ

50 νόδυνον καὶ τις κάματον θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος 85
 δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τὰν τε Καδ-
 μείων ἔριν.

V. 27. πάλαισεν, vir doctus in Misc. obs. T. VI. p. 397. πάλησεν conjecit. — V. 28. δάοισιν Hermannus, vulgo δασίοισιν. — V. 29. πελεμιζόμενοι Wakefieldius, vulgo πολεμιζόμενοι. — V. 31. ἐν πολυφθόροις Boeckhiius, vulgo πολυφθόροισιν ἐν. — V. 38. ἀδῶν edd. vet., vulgo ἀδῶν. — V. 40. δένδρεον codd., vulgo δένδρον. ἄσσει Boeckhiius, vulgo ἄσσει. — V. 41. ἐν σοφοῖς Boeckhiius, vulgo σοφοῖς. ibid. ὕγρον codd., Schmidius ὕγρῶν. — V. 49. ἐπαιδαῖς Schol. et unus cod., vulgo ἐπ' αἰδαῖς.

- ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν
 ὄροσμεν
 ἰππίων ἄθλων κορυφάν, ἅ, τε Φοῖβῳ θῆκεν Ἄδραστος ἐπ'
 Ἄσωποῦ ῥεέθροισ· ὧν ἐγὼ 20
- 10 μνασθεῖς ἐπασκήσω κλυταῖς ἤρωα τιμαῖς,
- Στρ. γ.
- ὃς τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι νέαισί θ' ἑορταῖς 25
 ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἀμίλλαις ἄρμασί τε γλαφυροῖς ἀμφαινε
 κυδαίνων πόλιν.
 φεῦγε γὰρ Ἀμφιάροῦν τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν 30
 πατρώων οἰκῶν ἀπό τ' Ἄργεος· ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν
 Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύα.
- 15 κρέσσων δὲ καππαῦει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ. 35
- Στρ. δ.
- ἀνδροδάμαν τ' Ἐριφύλαν, ὄρκιον ὡς ὅτε πιστόν,
 δόντες Οἰκλείδα γυναικα, ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἔσσαν μέ-
 γιστοι. δὴ τότεν 40
 καὶ ποτ' ἐς ἐπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν
 αἰσιᾶν
 οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν· οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις
 οἰχοθεν μαργουμένους 45
- 20 στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.
- Στρ. ε.
- φαινομένην δ' ἄρ' ἐς ἅταν σπεῦδεν ὄμιλος ἰκέσθαι 50
 χαλκίοις ὄπλοισιν ἰππέοις τε σὺν ἔντεσιν· Ἴσμηνοῦ δ' ἐπ'
 ὄχθαισι γλυκύν
 νόστον ἐρυσσάμενοι λευκανθέα σώμασι πίαναν καπνόν· 55

V. 9. ἰππίων Hermannus, vulgo ἰππιῶν. — V. 13. unus cod. Ἀμφιάροῦν ποτε, fortasse admissa ancipiti syllaba scribendum Ἀμφιάροῦν ποτέ, ut v. 24. Ἀμφιάροῦ legitur. — V. 14. πατρίων Schmidius, codd. πατρώων et πατέρων. — V. 16. ἀνδροδάμαν τ' veterem lectionem revocavi, Boeckhii ἀνδροδάμανι; fortasse praestat ἀνδροδάμαν δ' Ἐριφύλαν. — V. 17. ἔσσαν pro ἦσαν Boeckhii, idem ex Scholiastae explicatione adjecit in versu extremo δὴ τότεν; aliter Hermannus hiatus redintegravit, qui scripsit μέγιστοι τῶν τότε. — V. 18. ἄγαγον στρατὸν aliquot codd., ceteri ut vulgo ἄγαγον ἀνδρῶν στρατόν. Heynius στρατὸν ἄγαγον ἀνδρῶν. — V. 23. ἐρυσσάμενοι Hermannus, vulgo ἐρυσάμενοι vel ἐρεισάμενοι. σώμασι πίαναν scripsi, vulgo σώμασ' ἐπίαναν, nisi quod nonnulli codd. σώμασι et σώμασων exhibent. Schol. σώματ' ἐπίαναν, probante Boeckhio.

ἐπὶ γὰρ δαΐσαντο πυραὶ νεογνίους φῶτας· ὁ δ' Ἀμφιάρη
σχίσσεν κεραννῶ παμβία

25 Ζεὺς τὰν βαθύστερον χθόνα, κρύψεν δ' ἄμ' ἵπποις, 60

Στρ. ε'.

δοῦρὶ Περιγλυμένον πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατάν
θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι
καὶ παῖδες θεῶν. 65

εἰ δυνατόν, Κρονίων, πῆραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων
ἐγγέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς
πόρσιστα, μοῖραν δ' εὖνομον 70

30 αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάξειν,

Στρ. ζ'.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποι τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς
ἔχοντες κρέσσονας 75

ἄνδρες. ἀπίστον ἔειπ'· αἰδῶς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει
κλέπτεται,

ἃ φέροι δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις
ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις 80

35 ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας αὐτᾶς,

Στρ. η'.

οὐνεκεν ἐν πολέμῳ κείνα θεὸς ἐντυεν αὐτοῦ 85

θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνναλίου. παῦροι δὲ βου-
λεῦσαι φόνου

παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας 90
χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί· λέγεται μὲν Ἐκτορι μὲν κλέος
ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν

40 ἀγχοῦ, βαθυκρήμοισι δ' ἄμφ' ἀκταῖς Ἐλώρου, 95

Στρ. θ'.

ἐνθ' Ἀρείας πόρον ἀνθρωποὶ καλέοισι, δέδορκεν

παιδί τοῦτ' Ἀγησιδάμιου φέγγος ἐν ἀλιζία πρώτα· τὰ δ'
ἄλλαις ἀμέραις 100

πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ φάσσομαι.

V. 24. Ἀμφιάρη σχίσσεν Boeckhiius, libri Ἀμφιάρησῃ σχίσσεν. —

V. 32. ἐντί τοι, Boeckhiius coniecit εἰσὶν τοι. — V. 33 ὑπὸ κρύφα Boeckhiius, vulgo ὑπόκρυφα. — V. 38. ποτὶ Stephanus ex Schol., et sic duo codd., vulgo ποδί. — V. 41. Ἀρείας Bothius, vulgo Ἀρείας, Boeckhiius coniecit: ἐνθα Ἰρείας.

- ἐκ πόνων δ', οἱ σὺν νεότατι γέωνται σὺν τε δίκῃ, τελέθει
 πρὸς γῆρας αἰὼν ἄμερα. 105
- 45 ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θανμαστὸν ὄλβον.
 Στρ. ι.
 εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται 110
 κῦδος, οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας
 ἐφάρασθαι ποδοῖν.
 ἄσυχίαν δὲ φιλεῖ μὲν συμπόσιον· νεοθαλῆς δ' αὖξεται 115
 μαλθακῆ νικαφορία σὺν ἀοιδᾶ· θαρσαλέα δὲ παρὰ κρη-
 τήρα φωνὰ γίνεται.
- 50 ἐγκιρνάτω τίς μιν, γλυκὺν κώμον προφάταν, 120
- ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατάν Στρ. ιά.
 ἀμπέλου παῖδ', ἄς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν
 θεμιπλέκτοις ἅμα 125
- Λατοῖδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
 εὐχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ
 πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις 130
- 55 νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῖ ἄγχιστα Μοισᾶν.

V. 47. οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω ita correxi, vulgo οὐκέτ' ἔστι πόρσω, quod sententiae parum convenit. scripsi τὸ πόρσω, ut τὸ νῦν et alia apud Pindarum leguntur; et unus cod. οὐκ ἔστι πόρσω exhibet. Boeckhius conjecit οὐκ ἔστιν τι πόρσω. — V. 49. γίνεται, legebatur γίνεται.

NEMEONIKAI Γ.

Θ Ε Α Ι Ω Ω Α Ρ Γ Ε Ι Ω Ω

ΠΑΛΛΙΣΤΗ.

Strophae.

Ο Ο ′ Ο Ο - Ο Ο ′ Ο Ο - - ′ Ο Ο Ο - Ο Ο Ο
 ′ Ο - - ′ Ο Ο - Ο Ο - - ′ Ο Ο Ο - Ο Ο Ο
 ′ Ο - - ′ Ο Ο Ο - Ο Ο Ο
 ′ Ο - Ο ′ Ο Ο Ο - Ο Ο Ο ′ - ′ Ο Ο Ο
 5 ′ Ο - - ′ Ο Ο Ο - Ο Ο Ο ′ - ′ Ο Ο Ο - Ο Ο Ο
 ′ Ο - - ′ Ο Ο - - ′ Ο Ο - - ′ Ο Ο - - ′ Ο Ο

E p o d i.

′ Ο - - ′ Ο Ο Ο - Ο Ο - - ′ Ο Ο Ο
 ′ Ο - - ′ Ο Ο Ο - Ο Ο - - ′ Ο Ο Ο
 ′ Ο Ο ′ Ο Ο Ο - - ′ Ο Ο Ο - Ο Ο Ο
 5 ′ Ο - - ′ Ο Ο - - ′ Ο Ο Ο - Ο Ο Ο - Ο Ο Ο
 Ω Ο - ′ Ο Ο - ′ Ο Ο Ο ′ Ο Ο Ο - - ′ Ο Ο - - ′ Ο Ο Ο

Στρ. α.

Δαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πενήκοντα κορᾶν, Χάριτες,
 Ἄργος Ἦρας δῶμα θεοπροπέες ὑμνεῖτε· φλέγεται δ' ἀρεταῖς
 μυρταῖς ἔργων θρασείων ἔνεκεν.

5

μακρὰ μὲν τὰ Περγέος ἀμφὶ Μειδοῖσας Γοργόνας·

„E p o d i v s s . 4 . 5 . 6 . h i a t u n o n d i s t i n c t i s u n t , s e d s y l l a b a e
 a n c i p i t i , i n c e r t o f i n i s i n d i c i o , s u c c u r r i t i n t e r p u n c t i o , v e r s u q u a r t o
 e p . δ . ε . v e r s u q u i n t o e p . γ . δ . ε .“ *Boeckhiius.*

V. 1. ἀγλαοθρόνων Schol. et plures codd., vulgo ἀγλαοθάκων.

- 5 πολλὰ δ', Αἰγύπτῳ τα κατόκισιν ἄσθη ταῖς Ἐπάφου
παλάμαις
οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονόψαφον ἐν κουλεῶ
κατασχοῖσα ξίφος. 10
Ἄντ. α.
- Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλανκῶπις ἔδηκε θεόν·
γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραννωθεῖσα Διὸς βέλεσιν 15
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος·
- 10 καὶ γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει. πάλα
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολῶν τοῦτον κατέφανε
λόγον. 20
πατρί τ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν καρπὸν εὐθείᾳ
συνάρμοξεν δίκην·
- Ἐπ. α.
- θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρυῶνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος
ἵκει' ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκείοις ὄπλοις 25
- 15 Τηλεβόας ἔναρεν. τῶ δ' ὄψιν εἰδόμενος
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσηλθεν
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλῆος· οὐ κατ' Ὀλυμπον 30
ἄλοχος Ἴβρα τελείᾳ παρὰ μητέρι βαίνοισ' ἔστι, καλλίστα
θεῶν.
- Στρ. β.
- βραχὺ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ', ὅσων Ἀργεῖον ἔχει
τέμνος 35
- 20 μοῖραν ἐσλῶν· ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι·
ἀλλ' ὅμως εὐχορδον ἔγειρε λύραν,
καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'· ἀγών τοι χάλκεος 40
δάμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἴπρας ἀέθλων τε κρίσιν·
Οὐλλία παῖς ἐνθα νικάσαις δις ἔσχεν Θεαῖος εὐφόρων
λάθαν πόνων. 45

V. 5. τὰ κατόκισιν Dissenius et Boeckhius, vulgo κατόκισθεν. Hermannus ὅπα ἔκτιθεν, Boeckhius praeterea ὅπα ἤκισιν — V. 6. κουλεῶ Hermannus, libri κολιῶ. — V. 11. τοῦτον κατέφανε Schmidius, libri omnes τὸν κατ. Boeckhius conjecit τὸν μὲν κατέφανε. — V. 15. τῶ δ' ὄψιν Hermannus olim conjecit, quamvis ad Orphic. p. 789, ipse dubitet. libri τί οἱ ὄψιν. Boeckhius καί οἱ ὄψιν, ut synizesis sit, addito καί, quoniam supra v. 14. nonnullae edd. et codd. ἐπεὶ καὶ suppeditant. — V. 23. βουθυσίαν Pauwii conjectura codicum auctoritate firmata, vulgo θυσίαν. — V. 24. Θεαῖος Boeckhius, vulgo Θεαῖος.

- 'Αντ. β.
- 25 ἐκράτησε δὲ καὶ ποθ' Ἑλλάνα στρατον Πυθῶνι, τύχη
 τε μολῶν
 καὶ τὸν Ἴσθμοι καὶ Νεμέα στέφανον, Μοῖσαισι τ' ἔδωκ'
 ἀρόσαι,
 τρεῖς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχῶν, 50
 τρεῖς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
 Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενί, σιγᾶ οἱ στόμα· πᾶν
 δὲ τέλος
- 30 ἐν τίνε ἔργων· οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν
 παραιτεῖται χάριν· 55

- γνωτὰ Θεαίῳ τε καὶ ὅστις ἀμιλλᾶται περὶ Ἐπ. β.
 ἐσχάτων ἄθλων κορυφαῖς. ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσσα 60
 Ἡρακλῆος τεθμόν· ἀδείαι γε μὲν ἀμβολάδαν
 ἐν τελεταῖς δις Ἀθαναίων νιν ὀμφαί
- 35 κώμασαν· γαίᾳ δὲ κενθίσεια πυρὶ καρπὸς ἐλαίας 65
 ἔμολεν Ἡρας τὸν εὐάνορα λαὸν ἐν ἀγγέων ἔρκεισιν παμ-
 ποικίλοις.

- Στρ. γ'.
- ἔπειτα δέ, Θεαῖε, ματρῶων πολὺγνωτον γένος ὑμετέρων 70
 εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσι τε καὶ σὺν Τυνδαρίδαϊς θαμάκις.
 ἀξιοθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
- 40 Ἄντια τε ξύγγονος, Ἀργεῖ μὴ κρύπτειν φάος 75
 ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιο τόδ' ἵπποτρόφον
 ἄστν θάλησεν Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς καὶ Κλεωναίων πρὸς
 ἀνδρῶν τετρακίς·

- 'Αντ. γ'.
- Σικωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν, 80
 ἐκ δὲ Πελλάνας ἐπισσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις·
- 45 ἀλλὰ χαλκὸν μῦθρον οὐδ' ἀδύνατον 85
 ἐξελέγχειν· μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς·

V. 31. γνωτὰ Θεαίῳ τε καὶ ὅστις *eximia Hermannii emendatio*, vulgo γνοῖ' αἰδῶ θεῆ τε χῆστις, nisi quod duo codd. καὶ ὅστις exhibent. — V. 32. ἄθλων Boeckhiius, vulgo ἀεθλων. — V. 34. νιν Boeckhiius, vulgo μιν. — V. 37. Θεαῖε Boeckhiius, vulgo Θεαίε. — V. 41. Προίτοιο τόδ' ἵπποτρόφον ἄστν θάλησεν Boeckhiius scripsit, vulgo ἵπποτρόφον ἄστν τὸ Προί|τοιο θάλησεν. — V. 43. ἀπέβαν recepi ex tribus codd., vulgo ἐπέβαν.

ὄντε Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες
καὶ Λύκαιον παρ Διὸς θῆκε δρόμῳ σὺν ποδῶν χειρῶν τε
νικᾶσαι σθένει 90

Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν παρ Παμφάη

50 καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα σφίσι
ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν· ἐπεὶ 95

εὐρυχόρον ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων
μοῖραν Ἑρμῆ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θάλειαν,
μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι, καὶ μὲν θεῶν
πιστὸν γένος. 100

Στρ. δ'.

55 μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλάξ ἀμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ
φίλῳ

Δι νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθει γαίας ἐν γυάλοις Θε-
ράπνας, 105

πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον· ἐπεὶ
τοῦτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ,
εἶλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης Κάστορος ἐν πο-
λέμφ. 110

60 τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσίην πως χολωθεὶς ἔτρωσεν χαλκίας
λόγχας ἀκμῆ.

Ἄντ. δ'.

ἀπὸ Ταυγέτου πεδονγάζων ἴδεν Ἀγκυρὸς δροῦς ἐν στε-
λέχει 115

ἡμένους. κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον
ἄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
ἐξικέσθαι, καὶ μέγα ἔργον ἐμήσαντ' ὠκέως. 120

65 καὶ πάθον δεινὴν παλάμαις Ἀφραητιδαί Διός· ἀντίκα γὰρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων· τοὶ δ' ἔναντα στάθην τύμβῳ
σχεδὸν πατρῷῳ·

V. 48. θῆκε et χειρῶν Boeckhiius ex codd. pro θῆκεν et χειρῶν. —

V. 49. ξενίαν Pauwiius et ita tres codd., vulgo ξενίαν. ibid. παρ Παμφάη Boeckhiius et Hermannus, vulgo παρὰ Παμφάη. — V. 55. μὲν παρὰ abest in duobus codd. et ed. Ald., παρὰ in ed. Rom. — V. 56. Δι Boeckhiius, vulgo Διῖ. — V. 60. ἀκμῆ Pauwiius, Beckiius, Hermannus, vulgo αἰχμῆ — V. 62. ἡμένους Boeckhiius, ἡμένοω con-jecit Thierschiius, ἡμενος Hermannus et ita unus cod., libri ἡμένους, ἡμίνοσ Didymus.

Ἐπ. δ.

ἔνθεν ἀρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀίδα, ξεστόν πέτρον, 125
 ἔμβαλον στέρησιν Πολυδεύκεος· ἄλλ' οὐ νιν φλάσαν,
 οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμαθεῖς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῶ, 130

70 ἦλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
 Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδα πυροφόρον πλάξε ψολόεντα κεραυνόν·
 ἅμα δ' ἐκαίοντ' ἔρημοι. χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὀμιλεῖν
 κρεσσόνων. 135

Στρ. ε.

ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυν-
 κριδίδης δαριδάς,
 καὶ μιν οὐπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοάς
 ἔκιχεν 140

75 Θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς
 ὄρθιον φώνασε· Πάτερ Κρονίων τίς δὴ λύσις
 ἔσσεται πενθέων; καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῶδ' ἐπίτειλον,
 ἀναξ. 145

οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ φωτὶ· παῦροι δ' ἐν πόνη
 πιστοὶ βροτῶν

Ἀντ. ε.

καμάτου μεταλαμβάνειν. ὡς ἔννεπε Ζεὺς δ' ἀντίος ἦλυθέ οἱ,
 80 καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· Ἔσσι μοι υἱός· τόνδε δ' ἔπειτα
 πόσις 150

σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεῶν πελάσας
 στάξεν ἥρωσ. ἄλλ' ἄγε τῶνδ' εἰς ἔμπαν αἴρεσιν
 παρδίδωμ'· εἰ μὲν θάνατόν τε φρυγῶν καὶ γῆρας ἀπεχθό-
 μενον 155

αὐτὸς Οὐλύμπου κατοικῆσαι ἐθέλεις σὺν τ' Ἀθαναίᾳ κε-
 λαινεγγεῖ τ' Ἄρει·

V. 69. ἀνέχασσαν Wakefieldius, libri ἀνίσχασσαν, unus cod. ἀνέχασσαν. — V. 72. ἅμα Schmidius, vulgo ἅμα. ibid. δ' ἐκαίοντ' Boeckhiius, vulgo δὲ καίοντ'. — V. 74. φρίσσοντα πνοάς ἔκιχεν Schmidius, vulgo φρίσσοντ' ἀμπνοάς κίχεν, sed πνοάς Schol., ἀμπνοάς unus cod., ἔκιχε duo libri. — V. 75. Θερμὰ δὴ Schmidius, vulgo Θερμὰ δέ. Hermannus δὲ στέγων. — V. 77. καὶ ἐμοὶ codd., vulgo καὶ μοι. — V. 79. ἦλυθέ οἱ codd., vulgo ἦλυθέιν οἱ. — V. 82. στάξεν Pauwius, vulgo ἔσταξ', duo codd. ἔσταξεν. — V. 84. κατοικῆσαι de Schmidii conjectura adjeci. Boeckhiius duce Scholiasta conjecit αὐτὸς Οὐλύμπου ἐθέλεις γαίην (vel οἰκίῃν) ἐμοὶ σὺν τ'.

Ἐπ. ε.

- 85 ἔστι σοὶ μὲν τῶν λάχος· εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι 160
 μάρασαι, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσασθαι ἴσον,
 ἤμισυ μὲν καὶ πνέοις γαίης ὑπέκερθεν ἐών,
 ἤμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσείοις δόμοισιν. 165
 ὡς ἄρ' ἀνδάσαντος οὐ γνώμῃ διπλόαν θέτο βουλάν.
 90 ἀνά δ' ἔβλυσε μὲν ὀφθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκομίτρα
 Κάστρος. 170

V. 85. μὲν τῶν Hermannus, ed. Rom. μὲν τούτων, codd. τούτων. —
 V. 90. χαλκομίτρα Schmidius, vulgo χαλκομίτρα.

NEMEONIKAI IA'

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΙ ΤΕΝΕΔΙΩΙ

ΠΡΩΤΗΝ ΕΠΟΔΟΝ ΠΡΟΟΙΚΟΥΣ ΗΡΤΤΑΝΕΙ

Strophæe.

1 ́ 0 - - 1 ́ 0 0 - 0 0 - 0 ́ 0 0
 2 ́ 0 - - 1 ́ 0 - - 1 ́ 0 0 1 0 0 - 0
 3 ́ 0 0 1 0 0 0 - - 1 ́ 0 0 1 0 0 0
 4 ́ 0 - - 1 ́ 0 - - 1 ́ 0 0
 5 ́ 0 0 - 1 ́ 0 - 1 ́ 0 0 - - 1 ́ 0 0 0

E p o d i.

1 ́ 0 0 0 - 0 0 0 - - 1 ́ 0 0 0 - 0 0 0 -
 2 ́ 0 - - 1 ́ 0 0 0 - 0 0 0 - - 1 ́ 0 0 0
 3 ́ 0 0 - 0 0 0 - - 1 ́ 0 0 0 - 0 0 0 - 0
 4 ́ 0 0 - 0 0 - - 1 ́ 0 0 - 1 ́ 0 -
 5 ́ 0 - - 1 ́ 0 0 - - 1 ́ 0 0
 6 ́ 0 - 1 ́ 0 - - 1 ́ 0 0 0 - 0 0 0

πρῶτην ἐποδὸν ἀπὸ τῆς ἀποκομῆς τῆς ἐπιπέδου. **Στρ. α΄.**

Παῖ Πέας, ἄτε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἔστια,
 Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὀμοθρόνου Ἥρας,
 εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεδὸν ἐς θάλαμον,
 εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῶ σκάπτῳ πέλας,

5 οἱ σε γεραίροντες ὄρθαν φυλάσσοισιν Τένεδον, 5

„Epodî vs. 1. neque hiatu neque ancipiti terminatur; interpunctio est ep. á. et catalexis in syllabam clausulam commodam praebet. Vs. 4. haud aliter comparatus, si hiatum et ancipitem requiras; clausula tamen pulcherrima est, et interpunctio plenissima ep. á. γ.“ *Boeckhius.*

V. 4. ἀγλαῶ σκάπτῳ unus eod. et ed. Ald., vulgo ἀγλαῶ σκάπτω.

'Αντ. α.

πολλὰ μὲν λοιβαΐσιν ἀγαζόμενοι πρόταν θεῶν,
πολλὰ δὲ κνίσσᾳ· λύρα δὲ σφι βρέμεται καὶ αἰοιδά·
καὶ ξενίου Διὸς ἀσχεῖται Θέμις ἀενάοις
ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος

10

10 δωδεκάμηρον περάσαις σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ.

'Επ. α.

ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον.
εἰ δὲ τις ὄλβον ἔχων μορφᾶν παραμύσεται ἄλλων,
ἐν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν·

15

15 θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
καὶ τελευτὰν ἀπάντων γὰν ἐπιεσόβημος.

20

Στρ. β.

ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσι μιν ἀνεῖσθαι χρεῖν,
καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν αἰοιδαῖς.
ἐκ δὲ περικτιόνων ἐκκαίδεξ' Ἀρισταγόραν

20 ἀγλααὶ νῆκαι πάτραν τ' εὐώνυμον

25

ἔστεφάνωσαν πάλα καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.

'Αντ. β.

ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν
ἔσχον ἐν Πυθῶνι περᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἄθλων.
καὶ μὰ γὰρ ὄρκον, ἐμὴν δόξαν παρὰ Κασταλία

30

25 καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολῶν ὄχθῳ Κρόνον
κάλλιον ἂν δηριῶντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων,

'Επ. β.

πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον

35

κωμάσαις ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις
ἔρρεσιν. ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αἴχαι

V. 7. κνίσσᾳ scripsi, legebatur κνίσσα. ibid. σφι Boeckhii, vulgo σφιν, codd. aliquot σφίσι et σφίσιν. — V. 8. ἀενάοις codd., vulgo ἀενάοις. — V. 9. σὺν δόξᾳ τέλος. Bothius conjecit συνδόξαν τέλος. — V. 10. δωδεκάμηρον vulgo, libri δωδεκάμηρον. ibid. περάσαις scripsi, vulgo περάσαι. Dissenius περᾶσαι. — V. 12. ξύγγονον Schmidius, libri σύγγονον. — V. 13. μορφᾶν Boeckhii, vulgo μορφᾶ. — V. 17. ἀγαθοῖσι μιν Mingarellus, Heynius, alii, vulgo ἀγαθοῖσι μὲν. — V. 18. μελιζέμεν αἰοιδαῖς, Hermannus μέλειν ἐν αἰοιδαῖς. — V. 23. ἄθλων Boeckhii, vulgo αἰθλων. — V. 28. κωμάσαις duo codd., Schol. κωμάσας, vett. edd. κώμας ἀναδησ.

30 ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον· τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν 40
 ἰσχὺν οἰκίῳ παρῆσφαλεν καλῶν
 χειρὸς ἔλκων ὀπίσω θυμὸς ἄτολμος ἐών.

Στρ. γ'.

συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλα
 αἴμ' ἀπὸ Σπάρτας· Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστα,
 35 Αἰολίων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων· 45
 καὶ παρ' Ἴσμηνοῦ ῥοὰν κεκραμένον
 ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος· ἀρχαῖαι δ' ἄρεται

Ἄντ. γ'.

ἀμφέρουτ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος·
 ἐν σχερῶ δ' οὔτ' ὦν μέλαιναί καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι, 50
 40 δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις
 ἀνθὸς εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον,
 ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι· καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει

Ἐπ. γ'.

μοῖρα· τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἔπεται 55
 τέκμαρ· ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν,
 45 ἔργα τε πολλὰ μενοιῶντες· δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
 ἐλπίδι γυῖα· προμαθείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί· 60
 κερδέων δὲ χορὴ μέτρον θηρενέμεν·
 ἀπροσικτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανία.

V. 33. μὰν Pauwius, vulgo μαν. — V. 35. χαλκεντέα Schmi-
 dius, vulgo χαλκεντέων. — V. 40. περόδοις Schmidius, vulgo περιό-
 δοις. — V. 42. οὕτως ἔθνος Heynius, duce Scholiasta, vulgo οὕτω
 σθίνος.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΨ.

ΗΡΟΔΟΤΩ ΘΗΒΑΙΩ

ΔΡΜΑΤΙ.

Strophæ.

2 0 0 - 0 0 - - - 2 0 - 0

2 0 0 - 0 0 - 0 2 0 0

2 0 - - 2 0 0 - 0 0 - 0

2 0 0 - 0 0 0

5 0 2 0 - - - 2 0 0 - 0 0 0

2 0 - - - 2 0 0 - 0 0 - 2 0 0 - 2 0 - - - 2 0 0

Epodi.

- 2 0 - - - 2 0 0 - - - 2 0 0

2 0 0 - 0 0 - - - 2 0 0 - 0 0 - - - 2 0 0

2 0 0 - 0 0 - - - 2 0 - - - 2 0 0 0

- 2 0 - - - 2 0 0 - 2 0 - - - 2 0 - 0

5 - 2 0 - - - 2 0 - 0 2 0 0 - 0 0 - - - 2 0 - - - 2 0 - 0

Μᾶτερ ἐμέ, τὸ τεόν, χρούσασπι Θήβα,
 πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
 θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι
 Δᾶλος, ἐν ᾗ κέχνηται.

Στρ. α.

5 τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς;

5

εἶξον, ὦ πολλωνιάς· ἀμφοτερῶν τοι χαρίτων σὺν θεοῖς
 ζεύξω τέλος,

καὶ τὸν ἀκαιρεζόμεαν Φοῖβον χορεύων
 ἐν Κέῳ ἀμφιρῦτα σὺν ποντίοις

Ἀντ. α.

„Strophæ vs. 1. et epodi vs. 4. hiatu in fine non utuntur,
 sed interpunctione str. α. ant. β. str. γ. ant. γ. et ep. α. γ. δ.“
 Boeckhius.

V. 8. ἀμφιρῦτα Boeckhius, duo codd. ἀμφιρῦτα, vulgo ἀμφιρῦτα.

ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἀλιερκέα Ἴσθμοῖ 10

10 δειράδ' ἐπεὶ στεφάνους

ἔξ ὅπασεν Κάδμου στρατῶ ἔξ ἀέθλων,

καλλινίκον πατρίδι κῦδος. ἐν ᾧ καὶ τὸν ἀδείμαντον Ἀλ-

κμήνα τέκεν

Ἐπ. α.

παῖδα, θρασεῖαι τὸν ποτε Γηρῶνα φρίξαν κύνες. 15

ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἄροματι τεθρίπῳ γέρας,

15 ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νομάσαντ' ἐθέλω 20

ἢ Καστορέῳ ἢ Ἰολάου ἐναρμόξαι μιν ὕμῳ.

κεῖνοι γὰρ ἠρώων διφρηλάται Λακεδαιμόνι καὶ Θήβαις

ἔτεκνωθεν κράτιστοι. 25

ἐν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγάνων, Στρ. β.

καὶ τροπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον

20 καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ,

γενόμενοι στεφάνων

νικαφόρων· λάμπει δὲ σαφῆς ἀρετὰ 30

ἐν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν ἐν τ' ἀσπιδοδούποισιν

ὀπλίταις δρόμοις·

οἶά τε χερσίν, ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς, Ἀντ. β.

25 καὶ λιθίνοις ὀπότ' αὖ δίσκοις ἴεν.

οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἐκάστῳ 35

ἔργματι κεῖτο τέλος.

τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάσις

ἔρρεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν καὶ παρ' Εὐ-

ρώτῃ πέλας,

Ἐπ. β.

30 Ἴριγλέος μὲν παῖς ὀμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει, 40

Τυνδαρίδας δ' ἐν Ἀχαιοῖς ὑπίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἔδος.

χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδάωνι Ἴσθμῷ τε ζαθέα 45

V. 9. ἀλιερκέα, Hermannus conjecit ἀλιερκίος. — V. 11. ὅπασιν Hermannus, vulgo ὅπασε. — V. 21. γενόμενοι, aliquot codd. σινόμενοι. — V. 25. ὀπότ' αὖ scripsi, Hermannus ὀπότ' ἐν, libri ὀπότε. Eustath. p. 1591. 29. λιθίνοις ὀπόταν δίσκουσιν. hinc Kayserus λιθίνους ὀπάτ' αὖ δίσκους ἴεν. — V. 26. πεντάθλιον Boeckhiius, libri πάνταθλον, vulgo πένταθλον ἔτ'. — V. 29. παρ' Εὐρώτῃ Boeckhiius, vulgo παρ' Εὐρώτα.

Ἵ 'Ογχηστίαισίν τ' αἰόνησιν περιστέλλων αἰοιδάν
γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν ἀγακλίᾳ τὰν Ἄσω-
ποδώρου πατρὸς αἴσαν 50

35 Ὅρχομενοῖό τε πατρώαν ἄρουραν, Στρ. γ.
ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἀλὸς ἐν κρυοέσσει
δέξατο συντυχίᾳ·

νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος 55
40 συγγενῆς εὐαμερίας. ὁ πονήσας δὲ νόφ καὶ προμάθειαν
φέρει.

εἰ δ' ἀρετὰ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν, Ἄντ. γ.
ἀμφοτέρων δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρῆ νιν εὐρόντεσσι ἀγάνορα κόμπων 60
μὴ φθονεραῖσι φέρειν.

45 γνώμαις. ἐπεὶ κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν, ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν
ὀρθῶσαι καλόν.

Ἐπ. γ.
μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργασιν ἀνθρώποις γλυκὺς, 65
μηλοβότα τ' ἀρότα τ' ὀρνιθολόχῳ τε καὶ ὄν πόντος τρέφει.
γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται· 70

50 ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἀβρόν,
εὐαγορηθεὶς κέρδος ὑψιστον δέκεται, πολιατῶν καὶ ξένων
γλώσσας ἄωτον· 75

ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν Στρ. δ.
γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν
ἀρμάτων ἵπποδρόμιον κελαδῆσαι,

55 καὶ σέθεν, Ἀμφιτρούων,
παῖδας πρόσκειπεν, τὸν Μινῶα τε μυχόν 80
καὶ τὸ Λάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσίνα καὶ Εὐβοίαν ἐν
γναμπτοῖς δρόμοις·

V. 41. ἀρετὰ ed. Ald. et Rom., Aristarchus ἀρετῆ, probante Boeckhio. ibid. κατάκειται codd., Heynius et Karsten κατὰ κείται. —

V. 48. μηλοβότα libri, Heynius μαλοβότα. — V. 51. δέκεται Boeckhiius, vulgo δέχεται. — V. 53. εὐεργέταν, plures libri εὐεργετᾶν.

Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν Ἀντ. δ.
 ἐν Φυλάκῃ τέμενος συμβάλλομαι.

60 πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμῆς 85
 Ἡροδότῳ ἔπορευ

ἵπποις, ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
 ὕμνος. ἢ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν
 μίξω φέροι.

Ἐπ. δ.

εἴη μιν εὐφάνων πτερόγεσσι ἀερόθεν ἄγλααῖς 90

65 Περίδων, ἔτι καὶ Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις 95
 Ἀλφειῦ ἔρνεσι φράζει χεῖρα τιμὰν ἑπταπύλοισ

Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον,
 ἄλλοισι δ' ἐπιπτῶν γελᾷ· ψυχὰν Ἀίδα τελέων οὐ φρά-
 ζεται δόξας ἀνευθεν. 100

V. 65. Πυθῶθεν Pauwius et Hermannus, libri Πυθῶθιν.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Β.
ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ.

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophæe.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
 1 0 - - 1 0 - 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 -
 1 0 - - 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - 0
 1 0 0 - 0 0 - 0 1 0 - 0
 5 1 0 - - 1 0 - - 1 0 - 0

Epodi.

1 0 0 - 0 0 - - 1 0 0 - 0 0 - 0 1 0 0
 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 - 0
 1 0 - - 1 0 - 0
 1 0 - 0 1 0 - - 1 0 0 0
 5 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 -
 1 0 0 - - 1 0 - 0

„Hiatus quidem strophæe versum tertium a quarto non dirimit, sed succurrit interpunctio str. α . ant. α . ant. β . γ . cum ancipiti, ut dubitari de fine non possit. Versus secundus autem neque ancipiti neque hiatu terminatur, et infrequens ipsa interpunctio str. α . γ . Parum tamen verisimilis videtur conjunctio cum sequenti, quod pulchrius sonant disjuncti. Postremo quartum cum quinto eo concatenaverim aegrius, quo usitator in fine strophæe trimeter trochaicus acatalectus disjunctus est. Non premam ancipitem, neque interpunctionem ant. γ . exiguam. Epodi versus omnes hiatu finiuntur, excepto quinto, qui neque ancipiti, neque interpunctione exili ep. β . satis a quinto sejungitur, sed tutius duxi dirimere, ubi poteram, quam continuare. Hoc si feceris, duplici ratione demetiri modulos numerorum poteris, aut

1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - 1 0 0 - 1 0 - 0

aut

1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - - 0 0 - 1 0 - 0

Sed in posteriori pæon quartus trochaicæ dipodiæ præmissus in hoc quidem metro atque hac versus sede displicet nescio quo-

Στρ. α.

Οἱ μὲν πάλοι, ὦ Θρασύβουλε, γᾶτες, οἱ χροσαμπύκων
 ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον κλυτᾷ γόρμιγγι συναντόμενοι,
 ῥήματα παιδείους ἐτόξενον μελιγάρυας ὕμνους, 5
 ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
 5 εὐθρόνου μνάστειραν ἀδίσταν ὀπώραν.

Ἐπιθῆναι εἶπαιτ' ἐπὶ τῷ Ἄντ. α.

Ἄ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδῆς πω τότε ἦν οὐδ' ἐργάτις 10
 οὐδ' ἐπέριναντο γλυκεῖαι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας
 ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι αἰοδαί.
 νῦν δ' ἐφίητι τὸ τῶργειον φυλάξει 15
 10 ῥῆμ' ἀλαθείας ὁδῶν ἀγγιστα βαῖνον,

Ἐπιθῆναι εἶπαιτ' ἐπὶ τῷ Ἄντ. α.
 07 κωδωνοικίᾳ εἶπαιτ' ἐπὶ τῷ κωδωνίῳ ἐπὶ τῷ κωδωνίῳ Ἄντ. α.
 χρήματα χρήματ' ἀνήρ, ὅς φᾶ κτεάνων θαμὰ λειψθεῖς

ἔσοι γὰρ ὦν σοφός, οὐκ ἀγνώτ' αἰεὶδω
 Ἴσθμίαν ἵπποισι νίκων, 20
 τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,

15 Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμα

09 πέμπεν ἀναδείσθαι σελίνων,

Στρ. β'.

εὐάρματον ἄνδρα γεραιῶν, Ἀκραγαντίνων γᾶος. 25
 ἐν Κρίσῃ δ' εὐρυσθενῆς εἶδ' Ἀπόλλων νιν πόρε τ' ἀγλαίαν
 καὶ τόθι κλειναῖς δ' Ἐρεχθιδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρώς
 20 ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις, οὐκ ἐμέμφθη 30
 ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός,

Ἐπιθῆναι εἶπαιτ' ἐπὶ τῷ Ἄντ. β'.

τὰν Νικομαχος κατα καιρον νεῖμ' ἀπάσαις ἀνίας.
 ὄντε καὶ κάρυκες ὠρᾶν ἀνέγγων, σπονδοφόροι Κρονίδα 35

modo. Priorem aliis solutae arseos secundae in dipodia trochaica exemplis defendas saepius allatis." Boeckhiius.

V. 1. οἱ Schmidius et sic Schol. Aristoph. Pac. v. 696., vulgo ὄσοι. — V. 7. μελιφθόγγου Heynius et Hermannus conjecerunt, libri μελιφθογγοί. — V. 9. τὸ τῶργειον Heynius, libri τῶργειου. — V. 10. ῥῆμ' ἀλαθείας ὁδῶν Hermannus scripsit, libri ῥῆμ' ἀλαθείας, ed. Rom. ῥῆμα τῆς ἀλαθείας. — V. 11. θαμὰ Boeckhiius, vulgo θ' ἄμα. — V. 13. Ἴσθμίαν, aliquot libri Ἴσθμίαις. — V. 15. κόμα Boeckhiius, libri partim κόμα, partim κόμαν. — V. 18. νιν Boeckhiius, vulgo μιν. — V. 19. κλειναῖς δ' Heynius, vulgo κλειναῖς. — V. 22. νεῖμ' ἀπάσαις Hermannus, codd. νεῖμα πάσαις vel νεῖμα πάσαις, vulgo νεῖμ' ἀπάσαις.

- Ζηρὸς Ἀλεῖοι, παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον·
25 ἀδυπνόφ τε νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
 χρυσίας ἐν γούνασιν πιτνόντα Νίκας
 γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, τὰν δὴ καλέουσιν Ὀλυμπίου Διὸς **40**
 ἄλσος· ἴν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
 παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
- 30** καὶ γὰρ οὐκ ἀγνώτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
 οὔτε κώμων, ᾧ Θρασύβουλ', ἐρατῶν, **45**
 οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.
- οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἅ κλέυθος γίνεται,
 εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἐλικωνιάδων. **50**
- 35** μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὄργαν
 Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκείαν
 ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὀμιλεῖν,
 ἵπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλάνων νόμφ· **55**
 καὶ θεῶν δαΐτας προσέπτυκτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν
40 οὔρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἰστίον ἀμφὶ τράπεζαν· **60**
 ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
 ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτᾶς.
- μή νυν, ὅτι φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται
 ἐλπίδες,
 μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῶαν, **65**
45 μηδὲ τούσδ' ὕμνους· ἐπεὶ τοι
 οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμαν.
 ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν
 ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

V. 26. χρυσίας Schol. et unus cod., ceteri χρυσίοις, ed. Ald. χρυσίοις τ'. ibid. πιτνόνα Boeckhiius, vulgo πιτνώνα, codd. tres πίτνοντο (πίτνοντα?). — V. 33. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 35. ἀκοντίσσαιμι codd., vulgo ἀκοντίσαιμι. — V. 39. ξενίαν Schol. et unus cod., ceteri ξενίοις. — V. 42. ἀκτᾶς Schol. et ed. Rom., codd. ἀκτάν. — V. 46. εἰργασάμαν Boeckhiius, libri εἰργασάμην.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Γ'. [Γ'. Δ']

ΜΕΛΙΣΣΩ, ΘΗΒΑΙΩ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

Strophæ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 5 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

Epodi

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 5 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

„In hujus carminis divisione nihil quidquam incertum videtur. Primus quidem strophæ versus hiatu non terminatur, nec syllaba anceps et interpunctio ant. *á.* str. *β.* satis certum præbent finis indicium; sed cum sequenti conjungi non potest, quia dipodias trochaicas quinas acatalecticas nusquam poeta consociavit. Interpunctio vero cur non saepius reperiatur, causa hæc est, quod in fine stropharum non multum præcedente est frequentissima. Versu quarto syllabæ ancipiti succurrit crebra interpunctio str. *á.* *β.* ant. *γ.* str. *δ.* *é.* ant. *í.* Epodi versus quartus neque hiatu neque ancipiti dirimitur a sequenti: tamen ibi finiendus videtur, quo quintus sexto sit similior.“ *Boeckhius.*

Carmen hoc tertium in omnibus editionibus inde a Romana male in duo erat divisum; errorem primus animadvertit Heynius, discerptas particulas copulandas esse docuerunt Hermannus et Boeckhius.

Στρ. α. III.

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσῃς ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις
ἢ σθένει πλούτου, κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον,
ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμῖχθαι. 5

Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἔπονται
5 ἐκ σέθεν· ζῶει δὲ μάσσων ὄλιβος ὀπιζομένον, πλαγίαις δὲ
φρενέσιν

οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὀμιλεῖ. 10

'Αντ. α.

εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα χορῆ μὲν ὑμῆσαι τὸν ἐσλόν,
χορῆ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς χαρίτεσσιν βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἄθλων Μελίσσῳ 15

10 μοῖρα πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
ἦτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ δεξαμένῳ στεφάνους, τὰ δὲ
κοίλα λέοντος

ἐν βαθυστέρου νάπη κάρυξε Θήβαν 20

ἵπποδρομίᾳ κρατέων. ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν 'Επ. α.
σύμφυτον οὐ κατελέγχει.

15 ἴστε μὲν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἄρμασιν. 25

καὶ ματρόθε Λαβδακιδαισιν σίννομοι πλούτου διέστειχον
τετραοριᾶν πόνοις.

αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἀμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν. ἄτρω-
τοί γε μὲν παῖδες θεῶν. 30

Στρ. β'. IV.

ἔστι μοι θεῶν ἑκατὶ μυρία παντᾶ κτελευθός·

20 ὦ Μελίσσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφρανας Ἰσθμίους
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμῳ διώκειν. 5

αἴσι Κλεωννίμῃδαι θάλλοντες αἰεὶ
σὺν θεῷ θνατὸν διέρχονται τὸ βίου τέλος. ἄλλοτε δ'
ἄλλοῖος οὖρος

πάντας ἀνθρώπους ἐπαίσσων ἐλαύνει. 10

V. 2. φρασὶν codd. omnes, Heynius φρεσίν. — V. 3. μεμῖχθαι, scribebatur μεμῖχθαι. — V. 8. χαρίτεσσιν, libri χαρίτεσσι. — V. 9. ἄθλων Boeckhiius, libri ἀέθλων. — V. 17. Λαβδακιδαισιν Boeckhiius, libri Λαβδακιδαισι. ibid. διέστειχον Hermannus, libri διέστιχον. — V. 20. Ἰσθμίους ὑμετέρας. Haec verba desunt in codd., leguntur autem in ed. Rom. et Schol. — V. 23. τὸ βίου, ed. Ald. et tres codd. βίου.

Ἄντ. β΄.

- 25 τοὶ μὲν ἂν Θήβαιοι τιμάντες ἀρχᾶθεν λέγονται
 πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων κελαδεννάς τ' ὄρφανοί
 ὕβριος· ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται 15
 μαρτύρια φθιμένων ζῶων τε φωτῶν
 ἀπλέτου δόξας, ἐπέβανσαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις δ'
 ἐσχάταισιν
- 30 οἴκοθεν στάλαισιν ἄπτουθ' Ἡρακλείαις. 20

καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν. Ἐπ. β΄.

- ἵπποτρόφοι τ' ἐγένοντο,
 χαλκίῳ τ' Ἄρει ἄδον.
 ἄλλ' ἀμέρα γὰρ ἐν μιᾷ 25
- 35 τραχεῖα νιφᾶς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μά-
 καιραν ἐστίαν·
 νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθῶν ὄτε
 φοινικίοισιν ἀνθήσεν ῥόδοις 30

Στρ. γ΄.

- δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινητῆρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων
 καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων, 35
 τόνδε πορῶν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον
- 40 ἐκ λεγέων ἀνάγει φάσμα παλαιάν
 εὐκλέων ἔργων· ἐν ἵπνῳ γὰρ πέσεν· ἄλλ' ἀνεγειρομένα
 χρῶτα λάμπει, 40
 Ἄωσφόρος θαητὸς ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις·

Ἄντ. γ΄.

- ἄ,τε κἂν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἄρμα καρύξαισα νικᾶν
 ἐν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοισι Σικυῶνος ὄπασεν 45
- 45 τοιᾶδε τῶν τότε ἰόντων φύλλ' αἰοιδᾶν.
 οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπειχον

V. 29. ἀνορέαις Schol. et duo codd., vulgo ἀνορέας. — V. 33. χαλκίῳ τ' Schol. et ed. Rom., codd. vero χαλκίῳ. — V. 36. ποικίλων, Hermannus conjecit ποικίλων, Kayserus φοινίων. ὄτε unus cod., alii ὄτε, vulgo ἄτε. ibid. φοινικίοισιν codd., vulgo φοινικίοισιν. ibid. ἀνθήσεν Pauwius ex Schol., codd. ἀνθος. — V. 42. Ἄωσφόρος, Schol. Ἐωσφόρος. ibid. ὡς codd. duo, vulgo ὡς. — V. 43. κἂν Boeckhius, vulgo κείν, codd. κῆν, κῆν, κ' ἦν. fortasse scribendum καί. — V. 44. ὄπασεν duo codd., alii ὄπασε.

- καμπύλῳ δίφρῳ, Πανελλάνεσσι δ' ἐριζόμενοι δαπάνῃ
 τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί. 50
- ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχης καὶ μαρναμένων, Ἐπ. γ'.
 50 πρὶν τέλος ἄκρον ἰκέσθαι.
 τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ. 55
 καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
 ἔσφαλε τέχνα καταμείριαισ'. ἴστε μὲν Λίαντος ἀλλὰν φοί-
 ριον, τὰν ὀφίρα
 ἐν νυκτὶ ταμῶν περὶ φ' φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει παιδεσσίην
 Ἑλλάνων, ὅσοι Τρώανδ' ἔβαν. 60
 Στρ. δ'.
- 55 ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
 πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔγρασεν. 65
 θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.
 τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶν ἔρπει,
 εἴ τις εὖ εἶπῃ τι· καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόν-
 τον βέβακεν 70
- 60 ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεὶ.
 Ἄντ. δ'.
 προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κείνον ἄψαι πυρσὸν ἕμνων
 καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον, 75
 ἔρονεῖ Τηλεσιάδα. τόλμῃ γὰρ εἰκόσ
 θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηροῦ λέοντων
- 65 ἐν πόνῳ· μήτιν δ' ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἄτ' ἀναπιπταμένα
 ῥόμβον ἴσχει. 80
 χρῆ δὲ πᾶν ἔρδοντα μαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.
 οὐ γὰρ φύσιν Ῥαριωνεῖαν ἔλαχεν· Ἐπ. δ'.
 ἀλλ' ὄνοτος μὲν ἰδέσθαι, 85
 συμπεσεῖν δ' ἀκμᾷ βαρὺς.
- 70 καίτοι πότ' Ἀνταίου δόμους

V. 51. τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ Schol. et duo codd., unus τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος, alius τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ τέλος, vulgo τῶνδε γὰρ διδοῖ τέλος. — V. 53 ἔσφαλε duo codd., vulgo ἔσφαλλε. — V. 54. Τρώανδ' Boeckhiius, codd. Τρώανδ'. — V. 63. εἰκόσ libri, Meinekiius εἰκων, quod recepit Boeckhiius. — V. 64. θηροῦ Schol., libri θηρᾶν, Heyniius θηρῶν. — V. 66. ἔρδοντα μαυρῶσαι Boeckhiius, libri ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι. — V. 69. ἀκμᾷ Pauvius, libri αἰχμᾷ.

Θηβᾶν ἄπο Καδμειᾶν μορφᾶν βραχύς, ψυχὰν δ' ἀκαμπτος,
 προςπαλαίωων ἦλθ' ἀνήρ 90
 τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Πόσει-
 δάωνος ἐρέφοντα σκέθοι,

Στρ. ε.

νιὸς Ἀλκμήνας· ὃς Οὐλυμπόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας 95
 καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς ἀλὸς ἐξευρῶν θέναρ,

75 ναυτιλιαῖσί τε πορθμὸν ἀμερώσας.

νῦν δὲ παρ' Αἰγιοχῶ κάλλιστον ὄλβον

ἀμφέπων ναίει, τετίμαται τε πρὸς ἀθανάτων φίλος, Ἴβαν
 τ' ὀπνίει, 100

χρυσέων οἴκων ἀναξ καὶ γαμβρὸς Ἴφρας.

Ἄντ. ε.

τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὑπερθεὺν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοί 105

80 καὶ νεόδματα στεφανώματα βωμῶν αὔξομεν

ἔμπυρα χαλκοαῶν ὀκτὼ θανόντων,

τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κραιοτῆς νιούς·

τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν φλόξ ἀνατελλομένα συνεχές
 παννυχίζει, 110

αἰθέρα κνισᾶντι λακτίζουσα καπνῶ,

85 καὶ δεύτερον ἄμαρ ἐτείων τέρμ' ἀέθλων Ἐπ. ε. 115

γίνεται, ἰσχύος ἔργον.

ἐνθα λευκωθεὶς κᾶρα

μύρτοις ὄδ' ἀνήρ διπλόαν

νίκαν ἀνεφάνατο παίδων τε τρίταν πρόσθεν, κυβερνατήρος
 οἰακοστρόφου 120

90 γνώμα πεπιθῶν πολυβούλω. σὺν Ὁρσέε δέ νιν κομάξομαι
 τερπνῶν ἐπιστάζων χάριν.

V. 71. ἄπο, scribebatur ἀπό. ibid. Καδμειᾶν unus cod., vulgo Καδμηϊᾶν. Hermannus Θηβᾶν ἄπο μάκεϊ μορφᾶς μὲν βραχύς. — V. 72. ἐρέφοντα, Hermannus conjecit σφ' ἐρέπιοντα. — V. 76. Αἰγιοχῶ, duo codd. Αἰγιοχῶ Διῖ. — V. 82. τέκε οἱ Ald., vulgo τέκεν οἱ, codd. οἱ τέκεν. ibid. Κραιοτῆς codd., Schmidius Κραιοτῆς. — V. 84. κνισᾶντι libri, κνισᾶντι Boeckhiius et Hermannus. — V. 85. γίνεται, scribebatur γίνεταί. — V. 89. τε τρίταν Hermannus, qui nuper καὶ conjecit, codd. τρίταν, vulgo τὴν τρίταν. — V. 90. πολυβούλω Hermannus, vulgo πολυβούλα. Idem nuper conjecit: γνώμα πῖσανος· πολύβουλ' Ὁρσέα, σὺν σοὶ δέ νιν. ibid. κομάξομαι Hermannus ex Schol., vulgo κομάζομαι. ibid. ἐπιστάζων Schol. et duo codd., vulgo ἀποστάζων.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Δ. [Ε']

ΦΥΛΑΚΙΑΔΑΙ ΛΙΓΙΝΗΤΗ.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

Strophæe.

20 - σ 200 - 00 - σ
 Ω 0 - σ 20 - σ 200 =
 20 - 200 - 00 - σ
 200 - 00 = 200
 5 20 - 200 - 00 -
 Ω 0 - 20 - 200 - 00 - 200

E p o d i.

20 - 200 - 00 - σ
 20 - 20 - 20 -
 20 - 200 - 00 =
 20 - 200 =
 5 20 - 20 - 200 -
 Ω 0 - 200 - 00 - -
 200 - 00 - 00 =
 200 - 00 - 00 - 20 -
 200 - 00 - 20 - σ

Μᾶτερ Ἄλιον πολυώνυμε Θεία, Στρ. α.
 σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισεν
 χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων·
 καὶ γὰρ ἐριζόμενα
 5 νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ἐν ἄρμασιν ἵπποι 5
 διὰ τεῶν, ὧ' νασσα, τιμὰν ὠκυδινάτοις ἐν ἀμίλλαισι θαν-
 μασταὶ πέλονται.

ἐν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινόν Ἄντ. α.
 κλέος ἔπραξεν, ὄντιν' ἀθρόοι στέφανοι 10
 χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν
 10 ἢ ταχυνᾶτι ποδῶν.
 κρινεται δ' ἀλλὰ διὰ δαίμονος ἀνδρῶν.
 δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπιστον
εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ, 15

εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ. Ἐπ. α.
 μὴ μάτενε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,
 15 εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
 θνατὰ θνατοῖσι πρέπει. 20
 τιν δ' ἐν Ἴσθμῳ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά,
 Φυλακίδα, κῆται, Νεμέε δὲ καὶ ἀμφοῖν,
 Πυθίεα τε παγκρατίου. τὸ δ' ἐμὸν
 20 οὐκ ἄτερ Διακιδᾶν κέαρ ὕμνων γέεται· 25
 σὺν Χάρισιν δ' ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς

τάνδ' ἐς εὐνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται Στρ. β'
 θεοδότων ἔργων κέλευθον ἄν καθαράν,
 μὴ φθόνει κόμπον τὸν εοικότ' ἀοιδᾶ 30
 25 κιννάμεν ἀντὶ πόνων.
 καὶ γὰρ ἠρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ
 λόγον ἐκέρδαναν, κλέονται δ' ἐν τε φορμίγγεσσι ἐν αὐλῶν
 τέ παμφώνοις ὁμοκλαῖς 35

μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς Ἄντ. β'
 Διὸς ἔκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι
 30 ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαιναῖς
 Οἰνεῖδαι κρατεροί, ἐν δὲ Ἰσθμῶν
 ἐν δὲ Θήβαις ἵπποσόας Ἴόλαος 40
 γέρας ἔχει, Περσεὺς δ' ἐν Ἀργεῖ, Καστορος δ' αἰχμὰ Πο-
 λυδεύκευς τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροισ.

V. 11. διὰ δαίμονος Heynius, διὰ δαίμονας codd., ed. Ald. διὰ δαίμονα. — V. 13. ἀκούσῃ codd., ἀκούῃ ed. Rom. — V. 16. θνατοῖσι. Hermannus θνατοῖσιν legit. — V. 27. ἐκέρδαναν Schmidius, et sic unus cod., vulgo ἐκέρδανον. — V. 33. Πολυδεύκευς Pauwius et Hermannus, libri Πολυδεύκεος.

- ἀλλ' ἐν Οἰνώνα μεγαλήτορες ὄργαι Ἐπ. β'.
35 Διακοῦ παιδῶν τε· τοὶ καὶ σὺν μάχαις 45
 δις πόλιν Τρώων ἔπραθον σπόμενοι
 Ἡρακλῆϊ πρότερον, ἠδὲ σὺν ἄλλοις 91
 καὶ σὺν Ἀτρεΐδαις. ἔλα νῦν μοι πεδόθην·
 λέγε, τίνες Κύννον, τίνες Ἔκτορα πέφνον,
40 καὶ στρατάρχον Αἰθιώπων ἄφοβον 50
 Μέμνονα χαλκοόραν· τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
 τρῶσε Καΐκου ἐφ' δούρει παρ' ὄχθαις.

- τοῖσιν Αἰγίαν προφέρει στόμα πάτραν Στρ. γ'. 55
 διαπρεπέα νᾶσαν· τετείχισται δὲ πάλαι
45 πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
 πολλὰ μὲν ἀρτιεπῆς
 γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
 ? κελαρύσαι· καὶ νῦν ἐν Ἄρει μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἴαντος
 ὀρθωθεῖσα ναύταις 60

- ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμῖς Διὸς ὄμβροσιν Ἄντ. γ'.
50 ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζᾶεντι φόνω. 65
 ἀλλ' ὅμως καύχημα κατὰβρεχε σιγᾶ·
 Ζεὺς τὰ τε καὶ τὰ νέμει,
 Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἑρατεινῷ
 μέλιτι καὶ τοιαῖδε τιμαὶ καλλίνικον χάρι' ἀγαπάζοντι.
 μαρνάσθω τις ἔρδων 70

- 55** ἀμφ' ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου Ἐπ. γ'.
 ἐμαθῶν· οὔτοι τετύφλωται μακρὸς
 μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ' ὀπόσαι δαπάναι,

V. 36. ἔπραθον σπόμενοι scripsi, vulgo πράθον ἰσπόμενοι. —
 V. 37. Πρότερον, Hermannus πρώτα μὲν conjecit. — V. 42. τρῶσε
 Καΐκου ἐφ' δούρει scripsi, vulgo τρῶσεν ἐφ' δορὶ Καΐκου. at vitiosa
 productio illa primae syllabae in voce Καΐκου. et unus cod.
 δουρί. Tzetzes in Cramerii An. T. III. p. 379. τρῶσαι δωρὶ
 Καΐκου παρ' ὄχθαις. itaque δούρει scripsi, et transposui verba. Cf.
 ad Anacr. p. 142. not. — V. 48. κελαρύσαι scripsi, codd. κηλα-
 δῆσαι, Boeckhiius κηλαδίειν. κηλαδίην et κηλαρύζειν aliquoties confusa,
 vid. Aristoph. Ran. v. 684. — V. 50. ἀναρίθμων, Hermannus et
 Kayserus συναρίθμων conjiciunt. — V. 52. τὰ τε καὶ τὰ Boeckhiius,
 vulgo τάδε καὶ τὰ, Ald. τάδε καὶ τάδε.

ἐλπίδων ἔκτισ' ὄπιν.

αἰνέω καὶ Πυθίαν ἐν γυιοδάμαις

75

60 Φυλακίδα πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι
χερσί, δεξιὸν νόφ ἀντίπαλον.

λάμβανέ οἱ στέφανον, φέρε δ' εὖμαλλον μίτραν,
καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον.

80

V. 58. ἔκτισ', Hermannus ἔκτισ' coniecit. — V. 60. Φυλακίδα,
unus cod. Φυλακίδα, alius Φυλακίδαν. — V. 63. νέον, unus cod. νόων,
ceteri νόφ.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ε'. [5.]

ΦΥΛΑΚΙΔΑΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩΣ.

Strophæe.

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 5 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Epodi.

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 5 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

„In inscriptione deleui verba *Πυθεία, Εὐθθυμένει μίτρωϊ* cum Heynio, nam Phylacidas celebratur de industria, Pytheae et Euthymenis ut cognatorum tantum mentio sit honorifica. De meo autem addidi *παγκρατίω*, quo Phylacidas vicerat. Heynius inscripsit *ἐν πασι*, quippe quod carmen hoc ante praecedens esse editum necesse sit: nam Isthm. V. una tantum memoratur Isthmiaca victoria; itaque Isthm. IV. debebat altera esse, ubi vs. 19. duae appellantur. Cf. Schol ad IV. ed. nostr. Iam vero Isthm. IV. extr. Pytheas Phylacidae frater natu major hujus magister dici videtur, itaque utramque victoriam puerum Phylacidem nactum esse putes. Sed hoc

- Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου Στρ. ἀ.
 δεύτερον κρητῆρα Μοισαίων μελέων
 κίραμεν Λάμπωνος εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ, ἐν Νεμέῃ μὲν
 πρῶτον, ὦ Ζεῦ, 5
 τὴν γ' ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων,
5 νῦν αὖτις Ἴσθμοῦ δεσπότη
 Νηρείδεσσι τε πεντήκοντα παίδων ὀπλοτάτου
 Φυλακίδα νικῶντος. εἷη δὲ τρίτον 10
 σωτήρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα
 σπένδειν μελιφθόγγοις αἰοδαῖς.
10 εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνη τε χαρεῖς Ἄντ. ἀ.
 καὶ πόνῳ πρόσσει θεοδμάτους ἀρετάς, 15
 σύν τέ οἱ δαίμων φτυτεύει δόξαν ἐπήρατον· ἐσχατίας ἤδη
 πρὸς ἔλβον
 βάλλει· ἄγκυραν θεότιμος ἐών.
 τοιαῖσιν ὄργαῖς εὐχεται 20
15 ἀντίασαις ἀΐδαν γῆρας τε δέξασθαι πολίον
 ὁ Κλεονίκου παῖς· ἐγὼ δ' ὑπίθρονον
 Κλωθῶ κασιγνήτας τε προσενέπω ἔψασθαι κλυταῖς 25
 ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.
 ὕμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Διακίδαι, Ἐπ. ἀ.
20 τέθμιόν μοι φαιμί σαφέστατον εἶναι
 τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον ῥαινέμεν εὐλογίαις. 30
 μῦρῖαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνηθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῶ
 κέλευθοι,
 καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους·

tamen incertum. Multis enim ante annis a fratre natu majori edoctus artem esse poterat, neque usquam puer Phylacidas vicisse dicitur. Itaque neque Isthm. IV. neque Isthm. V. addidi ἐν παισίν.“ Boeckhiius.

V. 2. κρητῆρα Hermannus, vulgo κρατῆρα. ibid. Μοισαίων vel Μοισαίων Heynius, libri Μοισέων. — V. 3. κίραμεν Schol. et codd., vulgo κινάμεν. — V. 4. τὴν γ' Pauwius et Hermannus, vulgo τίν. — V. 5. αὖτις Ἴσθμοῦ Boeckhiius, Schol. et plerique codd. αὐτ' ἐν Ἴσθμοῦ, unus cod. αὐθις Ἴσθμοῦ, vulgo αὐτ' ἐν Ἴσθμῶ. Hermannus αὐτε Ἴσθμοῦ — V. 8. Αἴγιναν κάτα | σπένδειν Boeckhiius, vulgo Αἴγιναν κατασπένδειν. — V. 12. ἐσχατίας codd., vulgo ἐσχατιαῖς, itaque Schol. — V. 17. ἔψασθαι scripsi, legebatur ἔπισθαι.

οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλιγγλωσσος πόλις, 35
 25 ἄτις οὐ Πηλῆος ἀτρεὶ κλέος ἤρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν,

οὐδ' ἄτις Αἰαντος Τελαμωνιάδα Στρ. β'.

καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον

ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τρωῖαν, ἤρωσι

Λαιομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιάων 40

30 ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.

εἶλε δὲ Περγαμίαν, πέφηνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων 45

ἔθνεα καὶ τὸν βουβόταν οὐρεὶ ἴσον

Φλέγραισιν εὐράν Ἀλκωνῆ, σφετέρας δ' οὐ φείσατο

χερσὶν βαρυφθόγγιο νευρᾶς 50

35 Ἴρακλῆς, ἀλλ' Αἰακίδαυ καλέων Ἀντ. β'.

ἐς πλόον κύρησε πάντων δαινυμένων.

τὸν μὲν ἐν ῥίνῳ λέοντος στάντα κελήσατο νεκταραίας

σπονδαῖσιν ἄρξαι 55

καρτεραίχμαν Ἀμφιτρωνιάδαν,

ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέριτατος

40 οἰνοδόξον φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμών,

ὁ δ' ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους

αὐδάσε τοιοῦτόν γ' ἔπος· Εἴ ποτ' ἐμάν, ὦ Ζεῦ πάτερ,

θυμῷ ἐθέλων ἄραν ἄκουσας,

νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις Ἐπ. β'.

45 λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας 65

ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἀμὸν μοιρίδιον τέλεσαι·

τὸν μὲν ἄρρηκτον φάν, ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περι-

πλανᾶται

V. 25. αἴτι Hermannus, vulgo αἴτι, ed. Rom. αἴτι. — V. 28. Τρωῖαν Boeckhius, vulgo Τροῖαν. — V. 29. Λαιομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιάων Kayserus ex Schol., vulgo Λαιομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιάων. — V. 31. Μερόπων Boeckhius, vulgo Μερόπων τ'. — V. 36. κύρησε codd. plerique, unus κήρησε, Heynius κάρυξε, ed. Cratandr. κήρυξε. Hermannus κάρυσε. — V. 41. ἀνατείναις Boeckhius, codd. ἀνατείναις, ἀντείναις, ἀντιτείναις. — V. 42. τοιοῦτόν γ' Hermannus, codd. τοιοῦτόν τι, τοιοῦτόν τ', ποῦ τόν τ', Heynius τοιοῦτον, Kayserus τοιοῦτον λόγον. — V. 43. ἐθέλων Boeckhius, vulgo θέλων. — V. 44. θεσπεσίαις, plerique codd. θεσπεσίαν. — V. 47. με νῦν Stephanus, libri μῖμοι.

θηρός, ὃν παμπρωτον ἄθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ· 70
 θυμὸς δ' ἐπέσθω. ταῦτ' ἄρα οἱ φαρμένῳ πέμψεν θεὸς
 50 ἄρχον ὀϊωνῶν μέγαν αἰετόν· ἀδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκνιξεν
 χάρις,

εἶπεν τε φωνήσαις ἄτε μάντις ἀνήρ· Στρ. γ'. 75
 Ἔσονται τοι παῖς ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών·
 καὶ νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλετ' ἐπώνυμον εὐρυβίαν
 Αἰαντα, λαῶν
 ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνναλίου. 80

55 ὡς ἄρα εἰπὼν ἀντίκα
 ἕξει· ἐμοὶ δὲ μακρὸν πάσας ἀναγήσασθ' ἀρετάς·
 Φυλακίδα γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας
 Πυθία τε κόμων Εὐθυμένει τε. τὸν Ἀργείων τρόπον 85
 εἰρήσεται πᾶν ἐν βραχίστοις.

60 ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου Ἄντ. γ'.
 τρεῖς ἀπ' Ἴσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας,
 ἀγλαοὶ παῖδες τε καὶ μάτρως. ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος
 οἶαν μοῖραν ὕμνων· 90
 τὰν Ψαλυχιδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
 ἄρδοντι καλλίστα δρόσφ,

65 τὸν τε Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον τάνδε πόλιν 95
 Θεοφιλῆ ναιίοισι· Λάμπων δὲ μελέταν
 ἔργοις ὀπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,
 νιοῖσί τε φράζων παραινεῖ, 100

ξυνὸν ἄστει κόσμον ἐῷ προσάγων, Ἐπ. γ'.
 70 καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπάται,
 μέτρα μὲν γνώμα διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων·

V. 48. ἄθλων Boeckhius, vulgo ἀθέλων. — V. 50. νιν Boeckhius, vulgo μιν. — V. 51. φωνήσαις libri omnes, φωνάσαις Heynius. — V. 53. κέκλετ' libri omnes, κέκλεν Melanchthon. — V. 55. ἄρα Boeckhius, vulgo ἄρα. — V. 56. ἀναγήσασθ' Mingarellus et Hermannus, vulgo ἀγήσασθαι. — V. 57. ἦλθον, ὦ Hermannus, et sic unus cod., vulgo ἦλθον. — V. 59. πᾶν scripsi, nisi forte malis πάντ', codd. πὰ κ', ed. Rom. πού κ'. — V. 62. μάτρως Hermannus, libri μάτρως. — V. 63. Ψαλυχιδᾶν Schmidius, plerique codd. Ψαλυχιιδᾶν, unus Ψαλυχαδᾶν. — V. 66. ναιίοισι unus cod., vulgo ναιίους.

γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν· φραΐης κέ νιν ἀνδράσιν ἀθλη-
ταῖσιν ἔμμεν 105

Ναξίαν πέτρας ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.
πίσω σφε Δίρκας ἀγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι

75 χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου
67 πύλαις. 110

V. 72. ἀνδράσιν ἀθληταῖσιν Heynius et Hermannus, codd. ἄνδρ' ἐν (vel ἄνδρα ἐν) ἀθληταῖσιν, vulgo ἄνδρ' ἐν ἀθληταῖσιν. — V. 73. χαλκοδάμαν Heynius, libri χαλκοδάμαντ' vel χαλκοδύμαν τ'.

πρὸς καταστάσιν νότον

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ ε'. [Ζ.]
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗ, ΘΗΒΑΙΩ,
 ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

Strophae.

○ ○ ○ ○ ○ - ○ - ○ - ○
 ○ ○ ○ ○ ○ - ○ - ○ - ○
 - ○ ○ - ○ ○ ○ ○ ○ - ○ - ○ - ○
 - ○ ○ ○ ○ - ○ - ○ - ○
 5 X - ○ ○ ○ ○ ○ - ○ X - ○ ○ ○ ○ ○ - ○ - ○ X ○ ○ ○ ○ ○ - ○ ○ ○ ○ ○

Epodi.

X ○ ○ ○ ○ ○ - ○ ○ ○ ○ ○
 - ○ ○ ○ ○ ○ - ○ - ○ ○ ○ ○ ○
 - ○ ○ ○ ○ ○ - ○ - ○ ○ ○ ○ ○
 ○ ○ ○ ○ ○ - ○ - ○ - ○ ○ ○ ○ ○
 5 X ○ ○ ○ ○ ○ - ○ X ○ ○ ○ ○ ○ - ○ ○
 - ○ ○ ○ ○ - ○ ○ ○ ○ ○
 - ○ ○ ○ ○ - X ○ ○ ○ ○ ○

Τίνι τῶν πάρος, ὃ μάκαιρα Θήβα, Στρ. α.
 καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεόν
 εὐφρανᾶς; ἢ ἔα χαλκοκρότου πάρεδρον

„Strophae vs. 3. cum tantum interpunctione terminetur ant. α. β. γ. conjungi cum seq. potest:

- ○ ○ ○ ○ ○ - ○ ○ ○ ○ ○ - X - ○ ○ ○ ○ ○ - ○ - ○ - ○

Similiter epodi vs. 3. et 4. consociare queas hunc in modum:

- ○ ○ ○ ○ ○ - ○ ○ ○ ○ ○ - ○ ○ ○ ○ ○ - ○ ○ ○ ○ ○

aut:

- ○ ○ ○ ○ ○ - ○ ○ ○ ○ ○ - ○ ○ ○ ○ ○ - ○ ○ ○ ○ ○

sed respuere analogia carminis videtur. Itaque dividere volui, licet una tantum nixus interpunctione ep. β.“ Boeckhius.

Δαμάτερος ἀνίκ' εὐρουχάιταν

- 5 ἀντειλας Διόνυσον, ἢ χρυσῶ μεσονύκτιον νίφοντα δεξαμένα
τὸν φέρτατον Θεῶν, 5

ὀπότ' Ἀμφιτρώωνος ἐν θυρέτροις Ἀντ. α.
σταθεὶς ἄλογον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς; 10
ἢ ὄτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;
ἢ ὄτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἰππόμητιν;

- 10 ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογῶν; ἢ ὅτε καρτερῶς Ἄδραστον
ἐξ ἀλαλῆς ἀμπεμψας ὄργανόν 15

μυρίων ἐτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον; Ἐπ. α.
ἢ Δωρίδ' ἀποικίαν ἀνίκ' ἄρ' ὄρθῳ
ἕστασας ἐπὶ σφυρῶ

- Δακεδαιμονίων, ἔλον δ' Ἀμύκλας 20
15 Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι, μαντεύμασι Πυθίοις;
ἀλλὰ παλαιὰ γάρ
εὔδει χάρις, ἀμνάμονες δὲ βροτοί,

ὅ,τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον Στρ. β. 25
κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίχεται ζυγόν.

- 20 κώμας' ἔπειτεν ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ Στρεψιάδα· φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίου· σθένει τ' ἔκπαγλος ἰδεῖν τε μορφάεις·
ἄγει τ' ἀρετὰν οὐκ αἰσχίον φηῶς. 30

φλέγεται δ' ἰοβοστρώχοισι Μοῖσαις, Ἀντ. β.
μάτρωί θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,

- 25 χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν, 35
τιμὰ δ' ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.
ἴστω γὰρ σαφές, ὅστις ἐν ταῦτα νεφέλα χάλαζαν αἵματος
πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται, 40

V. 8. ἢ ὄτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς Heynius, libri ἢ ὄτ' ἀμφὶ Τειρεσίαο πυκναῖς βουλαῖς. — V. 12. ἀνίκ' ἄρ' ὄρθῳ Heynius, codd. οὐνεκ' ὄρθῳ vel οὐνεκα ὄρθῳ, ed. Cratandr. ἠνίκ' ὄρθῳ. — V. 20. ἔπειτεν Pauwius, plerique codd. ἔπειτ' ἐν, unus et Aldina ἔπειτ' ἄρ'. — V. 25. ἔμιξεν Boeckhius, vulgo ἔμιξε. — V. 27. πρὸ Schmidius; libri πρὸς.

- λοιγὸν ἀντιτίτων ἐναντίῳ στρατῷ, Ἐπ. β'.
 ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὐξῶν
- 30 ζῶων τ' ἀπὸ καὶ θανόν.
 τὸν δέ, Διοδότοιο παῖ, μαχατάν
 αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἐκτορα 45
 Ἀμφιάροῦν τε,
 εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἀλικίαν
- 35 προμάχων ἀν' ὄμιλον, ἐνθ' ἄριστοι Στρ. γ'. 50
 ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
 ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν· ἀλλὰ νῦν μοι
 Γαῖαόχος εὐδίαν ὅπασσεν
 ἐκ χειμῶνος. αἰείσομαι χαίταν στεφάνοισιν ἀρμόσσαις. ὁ δ'
 ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος, 55
- 40 ὅ,τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων Ἀντ. γ'.
 ἔκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
 αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
 δαίμων δ' αἴσος· τὰ μακρὰ δ' εἴ τις 60
 παπταίνει, βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἔδραν· ὅτι
 πτερόεις ἔρῳψε Πάγασος
- 45 δεσπότην ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμούς Ἐπ. γ'. 65
 ἐλθεῖν μεθ' ὀμάγουριν Βελλεροφόνταν
 Ζηρός· τὸ δὲ παρὸ δίξαν
 γλυκὴ πικροτάτα μένει τελευτά.
 ἄμμι δ', ὧ χροσέα κόμα θάλλων, πόρε, Λοξία, 70
- 50 τεαῖσιν ἀμιλλαισιν
 εὐανθέα καὶ Πυθοῖ στέφανον.

V. 28. λοιγὸν ἀντιτίτων Hermannus, codd. λοιγὸν ἀμύνων, Thierschius ἄντα φέρων. — V. 32. αἰνέων utroque loco codd., Schmidius αἰνεῖων. — V. 33. Ἀμφιάροῦν Boeckhius, vulgo Ἀμφιάραον. — V. 35. ἄριστοι, duo codd. ἄριστον. — V. 39. ἀρμόσσαι Schol., vulgo ἀρμόζων. — V. 40. ἐφάμερον, unus cod. et ed. Ald. ἐφάμερος. — V. 41. ἔπειμι, tres codd. ἐπεὶ μιν. — V. 43. αἴσος Schol., vulgo αἴστος. — V. 44. ὅ,τι codd., vulgo ὅ,τε. Heynius ὁ δέ. — V. 49. ἄμμι codd., Schmidius ἄμμιν. — V. 51. Πυθοῖ Boeckhius ex Choerobosco in Bekkeri Anecd., T. III. p. 1202., vulgo Πυθοῖ.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'. [Η']
 ΚΛΕΑΝΔΡΩ ΑΙΓΙΝΗΤΗ
 ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

1 $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{x}$ $\bar{\cup}$
 2 $\bar{\cup}$
 3 $\bar{x}$ $\bar{\cup}$
 4 $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{x}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{x}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{x}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$
 5 $\bar{x}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{x}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$
 6 $\bar{x}$ $\bar{\cup}$
 7 $\bar{x}$ $\bar{\cup}$
 8 $\bar{\cup}$
 9 $\bar{\cup}$
 10 $\bar{\cup}$
 11 $\bar{\cup}$
 12 $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$

Στρ. α.

Κλεάνδρω τις ἀλικία τε λύτρον εὐδοξον, ᾧ νέοι, καμάτων
 πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχον παρὰ πρόθυρον ἰὼν ἀνεγειρέτω
 κᾶμον, Ἴσθμιάδος τε νίκας ἀποίνα, καὶ Νεμέα 5
 ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξεῦρε. τῷ καὶ ἐγώ, καίπερ ἀγνύμενος
 5 θυμὸν, αἰτέομαι χρυσέαν καλέσαι 10

Inscriptioni vocem παγκρατίω addidit Herynus. In metro hujus carminis constituendo a Boeckbio discessi, ita ut singula strophae non denis, sed undenis constant versibus, quare etiam numeri in margine adscripti a Boeckhiana ratione aliquantum discrepant. Nam vs. 1. apud Boeckhium in binos versiculos est diremtus, contra terni versus 4. 5. 6. apud Boeckhium in unum sunt conjuncti.

V. 2. ἀνεγειρέτω Hermannus, vulgo ἀγειρέτω, Schol. ἐγειρέτω.

- Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες
 μήτ' ἐν ὄρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων, 15
 μήτε κάδεα θεράπευε· παυσάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν
 γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον·
- 10 ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς 20
 λίθον γε Ταντάλου παρὰ τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός,
 ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλ' ἐμοὶ δεῖμα μὲν παροι-
 χόμενον
 καρτερὰν ἔπανσε μέριμναν· τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰὶ
 σκοπεῖν 25
 χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται,
 15 ἐλίσσω βίον πόρον· ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σὺν γ' ἑλευθερία 30
 καὶ τά. χρὴ δ' ἀγαθὰν ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν·
 χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα 35
 Αἰγίνα Χαρίτων ἄωτον προνέμειν,
 πατρὸς οὖνεκα δίδυμαι γέγοντο θυγάτρεις Ἀσωπίδων
 20 ὀπλόταται, Ζηνί τε ἄδον βασιλεῖ. 40
 ὃ τὰν μὲν παρὰ καλλιρόφω
 Δίρκῃ φιλαρμάτου πόλιος ἤκισσεν ἀγεμόνα·
- στρ. β.
 σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἄγων ἐκοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκεσ 45
 Αἰακὸν βαρυσφαιράγω πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων· ὃ καὶ
 25 δαιμόνεοσι δίκας ἐπέριαινε· τοῦ μὲν ἀντίθεοι 50
 ἀρίστενον υἱέες υἱέων τ' ἀρητίφιλοι παῖδες ἀνορέα
 χάλκεον στονόεντ' ἀμφέπειν ὄμαδον· 55
 σῶφρονές τ' ἐγένοντο πινυτοὶ τε θυμόν.
 ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναντ' ἀγοραί,
 30 Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμφ, 60

V. 11. λίθον γε Ταντάλου scripsi, legebatur γε Ταντάλου λίθον. codd. et ed. Ald. τε Ταντάλου λίθον. Possis etiam corrigere θεός γε Ταντάλου παρὰ τις ἔτρεψεν ἄμμι λίθον. — V. 12. ἀλλ' ἐμοὶ recte vulgo. Boeckhiius ἀλλά μοι. — V. 13. αἰὶ Boeckhiius, vulgo αἰί. σκοπεῖν idem addidit ex Scholiis, Hermannus αἰὶ πέλει. — V. 15. βίου Schmidius, libri βίον. — V. 16. καὶ τὰ, codd. et ed. Ald. καὶ τὰν. — V. 19. Ἀσωπίδων Heynius, libri Ἀσωπιδῶν θ'. — V. 20. ὀπλόταται, codd. ὀπλοτάτα. ibid. Ζηνί τε ἄδον βασιλεῖ Schmidius, vulgo Ζηνί θ' ἄδον βασιλεῖ. — V. 23. ἄγων ἐκοιμᾶτο scripsi, vulgo ἐνεγκῶν κοιμᾶτο, fortasse praestat: ἔνικ' ἐκοίμα τε. — V. 25. ἐπέριαινε, codd. ἐπέριαινε vel ἐπέριαινε. — V. 30. ἔρισαν Heynius, vulgo ἐρίσας.

ἄλοχον εὐεϊδέ' ἐθέλων ἐκάτερος

εἴαν ἔμμεν ἔρωσ γὰρ ἔχεν.

ἀλλ' οὐ σφιν ἀμβροτοὶ τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες, 65

Στρ. δ'.

ἐπεὶ θεσφάτων ὅπ' ἄκουσαν· εἶπε δ' εὐβουλος ἐν μέσοισι
Θέμις,

35 εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, γέροντον γόνον οἱ ἀνακτα πατρὸς
τεκεῖν 70

ποντίαν θεόν, ὃς κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος

διώξει χειρὶ τριόδοντός τ' ἀμαιμακέτου, Δί τε μισγομένην 75

ἢ Διὸς παρ' ἀδελφεοῖσιν· ἀλλὰ τὰ μὲν

παύσατε βροτέων δὲ λεχέων τυχοῖσα

40 υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν πολέμῳ, 80

χειράσ' Ἀρεῖ τ' ἐναλίγκιον στεροπαῖσιν τ' ἀκμὰν ποδῶν.

τὸ μὲν ἐμόν, Πηλέϊ γέρας θεόμορον

85 ὀπάσσαι γάμον Διακίδα,

ὄντ' εὐσεβέστατον γάτις Ἰωλκοῦ τράφειν πεδίον·

Στρ. ε'.

45 ἰόντων δ' ἐς ἀφθιτον ἄντρον εὐθὺ Χείρωνος αὐτίξ'
ἀγγελίαι· 90

μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεικέων πέταλα δις ἐγγυαλιζέτω

ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσσιν δὲ ἐσπέρας ἔρατόν

λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἠρωῖ παρθενίας. ὡς φάτο Κρονίδαίς 95

V. 31. εὐεϊδέ' ἐθέλων Boeckhiius, libri εὐεϊδέα θέλων. — V. 34. ὅπ' ἄκουσαν Hermannus, vulgo ἤκουσαν, Schmidius ἐξάκουσαν. ibid. εἶπε δ' vulgo recte, Boeckhiius coniecic συνίυν· ἔειπεν deleta particula. — V. 35. γόνον οἱ Boeckhiius, vulgo γόνον. — V. 37. Δί τε Hermannus, vulgo Διῖ, Schmidius Ζηνί. — V. 38. παρ', Heyniius coniecic περ. ibid. ἀδελφεοῖσιν codd., vulgo ἀδελφοῖσιν. — V. 39. τυχοῖσα Heyniius, codd. τυχοῦσα. — V. 41. χειράσ' Ἀρεῖ τ' ἐναλίγκιον Hermannus, nisi quod Boeckhiius τ' adjecit, vulgo Ἀρεῖ χείρας ἐναλίγκιον. — V. 42. γέρας θεόμορον | ὀπάσσαι γάμον Διακίδα scripsi, et video sic etiam Hermannum coniecisse, vulgo θεάμορον (sic libri, θεύμορον Schmidius, recte Hermannus θεόμορον) ὀπάσσαι γάμον Διακίδα γέρας, Boeckhiius θεόμορον ὀπάσαι | γάμον Διακίδα τὸ γέρας, quod propter plures causas improbandum. — V. 44. ὄντ' libri, vulgo ὄντε. ibid. φάτις Bothius et Hermannus, vulgo φασ', libri φασίν. Ἰωλκοῦ Boeckhiius, vulgo Ἰαωλκοῦ. ibid. τράφειν, Hermannus scripsit τραφεῖν. — V. 45. εὐθὺ scripsi, legebatur εὐθίς. — V. 46. Νηρέος Boeckhiius, vulgo Νηρέως. — V. 47. διχομηνίδεσσιν Boeckhiius, libri διχομηνίδεσαι.

- ἐννέποισα θεῶ· τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις
 50 νεῦσαν ἀθανάτοισιν· ἐπέων δὲ καρπὸς 100
 οὐ κατέφθινε. φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν
 καὶ γάμον θέτιος ἀνακτα. καὶ νεαρὰν ἔδειξαν σοφῶν 105
 στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλεός·
 ὃ καὶ Μῦσιον ἀμπελοῦεν
 55 αἶμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνω πεδίον, 110

Στρ. ζ΄.

γεφύρωσέ τ' Ἀτρεΐδαισι νόστον, Ἐλέναν τ' ἐλύσατο, Τρωάας
 ἴνας ἐκταμῶν δορί, ταί μιν ῥύοντό ποτε μάχας ἐναριμ-
 βρότον

ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα, Μέμνονός τε βίαν 115
 ὑπέρθυμον Ἐκτορά τ' ἄλλους τ' ἀριστεάας· οἷς δῶμα Φερ-
 σεφόνας 120

- 60 μανύων Ἀχιλεός, οὔρος Αἰακιδᾶν,
 Αἴγιναν σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαιεν.
 τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ' αἰοδαὶ ἔλιπον, 125
 ἀλλὰ οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἐλικώνια παρθένοι
 στάν, ἐπὶ θρηῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.

- 65 ἔδοξ' ἄρα τόδ' ἀθανάτοισι, 130
 ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεῶν διδόμεν.

Στρ. ζ΄.

τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσονται τε Μοισαῖον ἄρμα Νικοκλέος
 μῆμα πυγμαχοῦ κελαδηῆσαι. γεραίρετέ μιν, ὃς Ἴσθμιον
 ἂν νάπος 135

Λωρίων ἔλαχεν σελίνων· ἐπεὶ περικτιόνας

- 70 ἐνίκασε δὴ ποτε καὶ κείνος ἀνδρας ἀφύκτω χερὶ κλονέων 140

V. 51. ξύν' ἀλέγειν Hermannus, vulgo συναλέγειν. — V. 52. ἀνακτα, Kayserus conjecit ἀνακτι. ibid. νεαρὰν ἔδειξαν Schmidius et Hermannus, vulgo νῆαν ἀνέδειξαν, codd. νῆαν ἔδειξαν vel νῆ' ἀνέδειξαν. — V. 56. Τρωάας edd. vett., vulgo Τροάας. — V. 59. Φερσεφόνας Boeckhiius, vulgo Περσεφόνας. — V. 62. οὐδὲ Boeckhiius, vulgo οὔτε. ibid. ἔλιπον codd., vulgo ἔλιπόν γ'. — V. 64. στάν Heynius, vulgo ἔσταν. ibid. ἔχεαν Schmidius, libri ἔχευαν. — V. 65. ἔδοξ' ἄρα τόδ' Boeckhiius, codd. ἔδοξ' ἄρα δ', ed. Rom. ἔδοξεν ἄρα δ'. — V. 67. Νικοκλέος codd., vulgo Νικοκλέους. — V. 68. γεραίρετέ μιν Bothius, vulgo γεραῖραι τέ μιν, duo codd. γεραίρεται μιν, alius γεραίρε ταί μιν. ibid. ἂν νάπος Hermannus, vulgo ἂν ἀπό, unus cod. ἀναπιο. — V. 70. καὶ κείνος Boeckhiius, libri κακείνος. ibid. ἀφύκτω, codd. et edd. vett. ἀφύκτε vel ἀφύκτη.

τὸν μὲν οὐ κατελέγχει κριτοῦ γενεά
 πατραδελγεῶ· ἀλίκων τῷ τις ἄβρον 145
 ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω
 μυρσίνας στέφανον. ἐπεὶ νιν' Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχῃ
 75 ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεότας δέκετο πρὶν. 150
 τὸν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει·
 ἦβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειρῶ καλῶν δάμασεν.

V. 71. τὸν μὲν, codd. τὸ μὲν. *ibid.* γενεά Ceperinus correxit,
 libri γενεάν. — V. 75. δέκετο πρὶν Hermannus, vulgo πρὶν ἴδικο. —
 V. 76. παρέχει, codd. κατίχην.

FRAGMENTA.

I.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

1. [1.] *)

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Αιολίδαν δὲ Σίσυφον κέλοντο
 ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας
 ἀποφθιμένῳ Μελικέρτα.

2. [2.]

— — — — —

ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκύλισέ νιν.

3. [3.]

Eustath. ad Od. μ. p. 1715. 63. ed. Rom. ὡς ἐμφαίνει Πίνδαρος ἐν Ἰσθμιονίκαϊς εἰπὼν τρία κράτα ἦτοι κράατα.

Fr. 1. Apoll. Dysc. de Synt. II. 21. p. 156. ed. Bekk.: Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Ἰσθμιονίκαϊς Πινδάρου ἐτάραξε τοὺς ὑπομνηματισσαμένους· Αἰολ. Refert enim nonnullos ὡς i. e. ὡς, alios οἷ legisse. iidem versus leguntur de Pron. p. 321. A. ed. Bekk. V. 1. κέλοντο de Pron., κέλοντο de Synt. sed unus cod. ἐκέλοντο, et deinde Apollonius dilucide κέλοντο. — V. 3. ἀποφθιμένῳ Bekkerus, Ap. de Synt. φθιμένῳ, de Pron. ἐπιφθιμένῳ. An forte ἐπὶ φθιμένῳ legendum? Ceterum quod addit Apollonius de Syntaxi: ὃν εἶπεν Ἀθαμαντιάδαν et infra p. 157.: ὃν καὶ Ἀθαμαντιάδην εἶπε, ex hoc ipso Pindari carmine petitum.

Fr. 2 Apollon. Dysc. de Pron. p. 368. A. ed. Bekk.: Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαϊς. ἐξεκύλισε Bekkerus, cod. ἐξεκλίσαθη.

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Boeckhianae.

4. [4.]

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

5 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Κλεινὸς Διακοῦ λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ ναυσικλυτὸς
 Αἴγινα· σὺν θεῶν δὲ γιν αἴσα

Ἕλλον τε καὶ Αἰγυμιοῦ Δωριεὺς ἐλθῶν στρατὸς
 ἐκτίσσατο· τοὶ μὲν ὑπὸ σταθμῶν νέμονται

5 οὐ θέμις οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες· οἷοι δ' ἀρετῆν
 δελφῖνες ἐν πόντῳ, ταμίαι τε σοφοὶ
 Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων.

II.

Y M N O I.

TMNOS A' ΘΗΒΑΙΟΙΣ 5-10.

5. 6. [5. 6.]

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

5 - - - - -
 - - - - -

Fr. 4. Additum Isthmiis legitur in tribus codd.; nec integrum carmen est, sed stropha tantum: videtur autem antistropha tantum et epodus periisse, ut exiguum fuerit carmen, quod numerorum exilitas probat. — V. 1. Κλεινός, Hermannus κλεινός μὲν. — V. 2. θεῶν Boeckhii et Hermannus, codd. θεῶ. αἴσα Boeckhii, codd. αἴσα. — V. 4. ἐκτίσσατο Boeckhii et Hermannus, libri ἐκτίσατο. deinde τοὶ μὲν scripsi, codd. τὰ μὲν, Hermannus τῶν μὲν. — Inter fragmenta nolui referre quod est apud Servium Virg. Georg. I. 31.: „Generum vero pro marito multi accipiunt, juxta Sappho — sic Pindarus ἐν τοῖς Ἰσθμίοις.“ Nam videtur Isthm. V. 37. intelligere, ubi γαμβρὸς latius patet, for'assé etiam Isthm. III. 24.

Fr. 5. Lucianus Demosth. Encom. c. 19.: ὡς περ οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπὶ πολλὰ τῶ ἱῶν τραπόμενος οὕτω πως ἠπόρηκεν, Ἰσμηγόν — ὑμνήσομεν. ubi Schol. ἀρχαὶ ταῦτα τῶν Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. Partem adfert Plutarchus de glor. Athen. c. 14.: ἡ δὲ Κόρινθα τὸν Πίνδαρον

Ἴσμηρὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
 ἢ Κάδμον, ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
 ἢ τὰν κνανάμπυκα Θήβαν,
 ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος,
 5 ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθὰ τιμάν,
 ἢ γάμον λευκωλένου Ἀρμονίας ὑμνήσομεν.....;

* * *

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν
 χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγᾶν
 Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνάν
 ἄγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδόν
 5 σωτήρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν·
 ἃ δὲ τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους τίκτεν ἀλαθείας Ὠρας.

ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον ἐνουθέτησεν ὡς ἄμουσον ὄντα — σφόδρα οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος· Ἴσμηρὸν — Ἡρακλέους ἢ τὰν. δεξαμένον δὲ τῇ Κορίνθῃ γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ δεῖν ἔφη σπεῖρειν, ἀλλὰ μὴ ὄλω τῷ θυλάκῳ· τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος τὸ μέλος ἐξέχευεν. Respicit hoc carmen etiam Lucianus Icaromen. c. 27.: ἐν δὲ τῷ δειπνῷ ὃ τε Ἀπόλλων ἐκιδάρισε καὶ ὁ Σεληνὸς κόρδακα ὠρχήσατο καὶ αἱ Μοῦσαι ἀνασταῖσαι τῆς τε Ἡοῦδου Θεογονίας ἦσαν ἡμῖν καὶ τὴν πρώτην ὠδὴν τῶν Ἰγμῶν τοῦ Πινδάρου. Thebanis scriptum fuisse carmen arguit Schol. Pind. Nem. X. 1.: ὁ δὲ Πίνδαρος, ὅτε βούλοιο ἐπαινεῖν τὰς πατρίδας τῶν νενικηκότων ἀθροῖζειν εἶωθε τὰ πεπραγμένα ταῖς πόλεσι περιφανῆ, καθὼς ἐν τῇ ὠδῇ, ἧς ἡ ἀρχὴ· Ἴσ. ἢ χρ. Μελίαν. Est igitur haec primi hymni prima strophæ. — V. 1. χρυσαλάκατον Plut., Schol. Pind.; χρυσαλήκατον Lucianus et Dio Chrysost. T. II. p. 2. ed. Reisk. — V. 3. omisit Plut. Respicit Schol. Isthm. II. inscr. τὰς δὲ Θήβας — κνανάμπυκας (Πίνδαρος προσγορεύει). — V. 4. τὸ πάντολμον Luc., τὸ πᾶν Plut. Ἡρακλέος Luc., Ἡρακλέους Plut.

Fr. 6. Clem. Strom. VI. p. 731. ed. Pott. Πίνδαρος δὲ ἀντικρὺς καὶ σωτήρα Δία συνοικοῦντα Θέμιδι εἰσάγει, βασιλεῖα σωτήρα δίκαιον ἐρηγεύων ὠδὲ πως. Prioris hymni stropham esse vidit Boeckhius. — V. 1. Hephaestio affert p. 91. ed. Gaisf. sine auctoris nomine. — V. 2. ἵπποις Hermannus, vulgo ἵπποισιν. ibid. παρὰ παγᾶν Boeckhius, vulgo παρὰ πάγον. — V. 4. Οὐλύμπου Hermannus, vulgo Ὀλύμπου. — V. 5. ἔμμεν Boeckhius, vulgo ἔμμεναι. — V. 6. ἀλαθείας Ὠρας Boeckhius praeclare, collato Hesychio: ἀλαθείας Ὠρας· λέγει γὰρ ὅτι κνκλισμῷ (φανερὰ) πάντα ποιοῦσιν. et idem: ἀληθεῖς· οἱ μὴδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς Πίνδαρος. nisi forte haec glossa ad alium Pindari locum referenda est. Apud Clementem legebatur ἀγαθὰ σωτήρας.

7. [7.]

Aristides T. II. p. 142. ed. Dindf.: Πίνδαρος δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποίησατο, ὥστε ἐν Διὸς γάμῳ καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοὺς φησὶν ἐρομένου τοῦ Διός, εἴ του δέοιντο, αἰτῆσαι ποιήσασθαι τινὰς αὐτῶ θεοὺς, οἵτινες τὰ μεγάλα ταῦτ' ἔργα καὶ πᾶσάν γε δὴ τὴν ἐκείνου κατασκευὴν κατακοσμήσουσι λόγοις καὶ μουσικῇ. **Probabiliter huc retulit Boeckhius. Cf. Choricus Gazaeus ap. Iriart. Cat. Bibl. Matr. T. I. p. 464.:** Ἐποίησε Πίνδαρος καὶ θεοὺς ὀκνοῦντας ὑμῆσαι τὰς τοῦ Διὸς εἰς ἀνθρώπους φιλοτιμίας.

8. [8.]

..... ὶ - - - - -
 - ὶ - - - - ὶ - - - - ὶ - - - - ὶ - - - -

..... Τοῦ θεοῦ

ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὄρθαν ἐπιδεικνυμένου.

9. [9.]

- ὶ - - - - ὶ - - - - ὶ - - - -
 - ὶ - - - -

*Ὅς καὶ τυπεὶς ἀγνώ πελέκει τέκετο
 ξανθὰν Ἀθάναν.

10. [10.]

- ὶ - - - - ὶ - - - - ὶ - - - -

Κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσίν, ἀναξ.

Fr. 8. Aristides T. II. p. 383. ed. Dindf. κὰν τοῖς Ἴγμοις διεξιῶν περὶ τῶν ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ συμβαινόντων παθημάτων τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῆς μεταβολῆς τὸν Κάδμον φησὶν (Πίνδαρος) ἀκοῦσαι τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικὰν ὄρθαν ἐπιδεικνυμένου. **Plutarch. de Pyth. orac. c. 6.:** ὁ Πίνδαρος ἀκοῦσαι φησὶ τοῦ θεοῦ τὸν Κάδμον [οὐ] μουσικὰν ὄρθαν, οὐχ ἠδείαν, οὐδὲ τρυφεράν, οὐδ' ἐπικελασμένην τοῖς μέλεσιν. **et idem corrupte de animae procr. c. 33.:** ὡς πον καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος τοῦ θεοῦ φησὶν ἐπακούοντος οὐκ ἀνορέαν ἐπιδεικνύμενος τὸν Κάδμον. **Numerum restituit Boeckhius; videtur fragmentum ex epodo hujus hymni petitum.**

Fr. 9. Hephaestio p. 91. ed. Gaisf. (cf. Plotius de metr. p. 300. ed. Gaisf.) Ἀντεστραμμένον δὲ ἐστὶ τούτῳ τὸ Πινδαρικὸν καλούμενον ὅς καὶ — Ἀθάναν. Σοφοὶ δὲ καὶ κτλ. **Pindari hunc versum esse verisimile est, praesertim cum is, qui sequitur, dilucide Pindaro tribuatur. Fortasse huc spectat Etym. M. p. 430. 30.:** ἰππία — ἐκλήθη δὲ οὕτως ἢ Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ' ἰππων ἀνήλατο, ὡς ὁ ἐπ' αὐτῆς ὕμνος δηλοῖ.

Fr. 10. Hephaestio p. 91.: τὸ δὲ ἀντεστραμμένον τούτῳ Ἰαμβέλεγος καλεῖται· τούτῳ δὲ ἐν συνεχείᾳ οὐκ ἴσμεν τινὰ κερσημένον, διεσπαρμένως δὲ

ΕΙΣ ΑΜΜΩΝΑ.

11. [11.]

— — — — —
 Ἀμμων Ὀλύμπου δέσποτα.

ΕΙΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΝ.

12. [12.]

— — — — —
 Πότνια θεσμοφόρε χρυσανίου.....

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ 13 — 16.

13. [16.]

— — — — —
 — — — — —
 Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,
 οὐ σθένος.

πρῶτον (Fr. 6. 1.) κτλ. κεινων λυθέντων κτλ. Cum prior versus Pindari sit, hic quoque ei vindicandus videtur esse.

Fr. 11. Schol. Pind. Pyth. IX. 89.: ἢ διὰ τὸ τὸν Ἀμμωνα Δία νομίζεσθαι Ἀμμων Ὀλ. δ. Ex hymno esse arguit Pausan. IX. 16.: Οὐ πόρρω δὲ ἐστὶ ναὸς Ἀμμωνος, καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δὲ ἔργον ἐστίν· ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Διβύης ἐπ' Ἀμμωνίους τῷ Ἀμμωνι ὕμνος. οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ἔ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμόν, ὃν Πτολεμαῖος ὁ Λύγου τῷ Ἀμμωνι ἀνέθηκεν.

Fr. 12. Vit. Pindari Vratisl. T. II. 1. p. 9. ed. Boeckh.: Ἀλλὰ καὶ ἡ Δημήτηρ ὄναρ ἐπιστάσα αὐτῷ ἐμέμψατο, ὅτι μόνην τῶν θεῶν οὐχ ὕμνησεν. ὁ δὲ εἰς αὐτὴν ἐποίησε ποίημα, οὗ ἡ ἀρχὴ· Π. θε. χρυσάνιον. Boeckhius χρυσανίου, adde δάμαρ Αἰδου. Adde Eustath. Prooem. p. 19. Cf. Pausan. IX. 23. 2. qui eadem accuratius refert, tum addit: Πίνδαρος — ὕμνον ἦσεν ἐς Περσεφόνην, — ἐν τούτῳ τῷ ᾄσματι ἄλλαι τε ἐς τὸν Αἰδην εἰσὶν ἐπικλήσεις, καὶ ὁ χρυσήγιος, δῆλα ὡς ἐπὶ τῆς Κόρης τῇ ἀρπυγῇ.

Fr. 13. Aristides T. II. p. 335. ed. Dindf.: ἀλλὰ κἀνανῦθα τὸ τοῦ Πινδάρου κρατεῖ· πάνν γὰρ μετ' ἀληθείας τοῖτ' ἐκεῖνος ὕμνησεν· ἐν ἔργμασι κτλ. ἔργμασι unus cod. in margine, ἔργμασι alius cod., et Photius Bibl. p. 435. A. 29., vulgo ᾄσματι vel ᾄσμασι. Sine poetae nomine affert Aristid. T. II. p. 361. ubi vulgo ᾄσμασι, sed codd. ἔρμασι, ἔρμασί, ἔργμασι.

Fr. 13. 14. 15. Ex hoc hymno in fortunam fortasse petitum est fragmentum, quod sine poetae nomine exstat apud Stobaeum Ecl. Phys. T. I. 1. p. 172. ed. Heeren:

14. 15. 16. [14. 15. 13.]

Pausanias IV. 30.: Ἥσιε δὲ καὶ — Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην, καὶ δὴ καὶ φερέπολιν ἐκάλεσεν αὐτήν. Plutarch. de fort. Rom. c. 10.: τὴν δὲ Τύχην καὶ οἱ μετ' ἐκείνον ἐθαύμασαν βασιλεῖς ὡς πρωτόπολιν καὶ τιθηνὸν καὶ φερέπολιν τῆς Ῥώμης ἀληθῶς κατὰ Πίνδαρον. — Plutarch. ibid. c. 4.: Οὐ μὲν γὰρ ἀπευθῆς (Τύχη) κατὰ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον. — Pausanias VII. 26.: ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ ᾠδῇ, καὶ Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφὰς τι ἰσχύειν.

17. [23.]

— — — — —

Ὠγγυῖος δ' εὗρεν, ὅπου πόλιν ἔστασε τάνδ' ἐς αἰπύ.

18. 19. [20. 21.]

Antiatticista in Bekk. Anecd. T. I. p. 80. 8.: Ἀρχαίεστέρον. Πίνδαρος Ὑμνοῖς. — Grammaticus ibid. p. 339. Ἀγριος ἔλαιος, ἣν οἱ πολλοὶ ἀγριέλαιον καλοῦσιν, ἔστι παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὑμνοῖς.

20. [18.]

Etymol. M. p. 821. 52. et Gud. p. 578. 42.: Πίνδαρος δὲ ἐν Ὑμνοῖς ἐρίφων μεθ' ὀμήρεον, οἷον ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον.

... Κλωθὴ Λάχεσις τ' εὐώλενοι
 κοῦραι Νυκτός, εὐχομένων ἐπακούσαι, οὐράνιαι χθό-
 νιαί τε
 δαίμονες, ὧ πανδείμαντοι, πέμπει' ἄμμιν
 ῥοδόκαλπὸν τ' Εὐνομίαν, λιπαροθρόνου τ' ἀδελφὰς
 Δίκαν
 καὶ στεφαναφόρον Εἰράναν, πόλιν τε τάνδε
 βαρυφρόνων συνετυχιῶν λελάθοιτε.

Fr. 17. Schol. Stat. Theb. II. 85.: „Ogyii, Thebani, ab Ogyge rege aut amne. — Sic Pindarus in Somniis (Hymnis) Opite ΤΩC Dεεγ Ρε ΝΟΗΟΝΝΗΤΗC ΤΑΝεC CΙΠυ.“ Probabiliter restituit Boeckhius, nisi quod αἴτε scripsit, imperfecta sententia, ego ἔστησε sive ἔστασε.

21. [17.]

Aristides T. II. p. 178. ed. Dindf.: Πέπονθας ταύτων τῷ Πινδάρου Πηλεῖ, ὃς τῆς τε θήρας δήμεαρτε καὶ τὸν Εὐρυτίωνα φίλον ὄντα αὐτῷ προσδιέφθειρεν. ubi Schol.: μέμνηται ἐν Ὑμνοῖς Πινδαρος, ὅτι κτλ.

22. [19.]

Schol. Pind. Pyth. IV. 288.: Ταύτην δὲ (Φοῖξον μητριαν) ὁ μὲν Πινδαρος ἐν Ὑμνοῖς Δημοδίκην φησίν. sic Boeckhius, vulgo Δημοτικὴν, unus cod. Δημοτικὴν.

23. [22.]

Quintilianus VIII. 6. 71.: Exquisitam vero figuram (hyperboles crescentis) deprehendisse apud principem Lyricorum Pindarum videor in libro, quem inscripsit Ὑμνους. Is namque Herculis impetum adversus Meropas, qui in insula Co dicuntur habitasse, non igni nec ventis nec mari, sed fulmini dicit similem fuisse, ut illa minora, hoc par esset.

III.

ΠΑΙΑΝΕΣ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΡΟΪΟΝ 24 — 28.

24. [24.]

⋯⋯⋯⋯⋯⋯ — X ⋯⋯⋯⋯⋯⋯

Ἀμφιπόλοισι μάρναμενον μοιριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπολωλέναι.

25. [25.]

⋯⋯⋯ — X — ⋯⋯⋯ —

X — X — ⋯⋯⋯⋯⋯

Χρῦσειαι δ' ἐξ ὑπερφύου
ἄειδον Κηληδόνες.

Fr. 24. Schol. Pind. Nem. VII. 94.: Καθόλου γὰρ ἀπολογεῖσθαι βούλεται περὶ τοῦ Νεοπτολέμου θανάτου πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους, ἐκείνοι γὰρ ἠτιῶντο τὸν Πινδαρον, ὅτι γράφων Δελφοῖς Παιᾶνα ἔφη Ἀμφιπ. κτλ. Respicit huc Schol. Nem. VII. 150. — μοιριᾶν περὶ τιμᾶν Boeckhius, vulgo μωριᾶν περὶ τιμᾶν, fortasse μοιριδιᾶν praestat.

Fr. 25. Pausanias X. 5. 5.: τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἔπειθεν ὁ λόγος, ἢ Ἱφικίστου τὸν ναὸν τέχνην εἶναι, ἢ τὰ ἐς τὰς ὕδους τὰς χρυσαῖς, ἢ δὲ

26. [26.]

Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 14: Καὶ περὶ Ἀγαμήδους δὲ καὶ Τροφωνίου φησὶ Πίνδαρος, τὸν νεῶν τὸν ἐν Δελφοῖς οἰκοδομήσαντας αἰτεῖν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθόν, τὸν δ' αὐτοῖς ἐπαγγείλασθαι εἰς ἐβδόμην ἡμέραν ἀποδώσειν, ἐν τοσοῦτῳ δ' εὐωχεῖσθαι παρακελεύσασθαι, τοὺς δὲ ποιήσαντας τὸ προσταχθῆν τῇ ἐβδόμῃ νυκτὶ κατακοιμηθέντας τελευτῆσαι. λέγεται δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Πινδάρῳ ἐπισκῆψαντι τοῖς παρὰ τῶν Βοιωτῶν πεμφθεῖσιν εἰς θεοῦ πυθέσθαι, τί ἄριστόν ἐστιν ἀνθρώποις, ἀποκρίνασθαι τὴν πρόμαντιν, ὅτι οὐδ' αὐτὸς ἄγνοεῖ, εἴ γε τὰ γραφέντα περὶ Τροφωνίου καὶ Ἀγαμήδους ἐκείνου ἐστίν. **Recte enim Boeckhius videtur ista huc revocavisse.**

27. [27.]

Pausanias X. 16.: τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὄμφαλὸν λίθον πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοί, καὶ ἐν ᾧ δῆ τινα Πίνδαρος ὁμολογοῦντά σφισιν ἐποίησεν. **Cf. Strabo IX. p. 642.:** ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὄμφαλόν, προσπλάσαντες καὶ μῦθον, ὃν φησι Πίνδαρος, ὅτι συμπέσοιεν ἐνταῦθα οἱ αἰετοὶ οἱ ἀφεθέντες ὑπὸ τοῦ Διός, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς.

28. [28.]

Schol. Aeschyl. Eumenid. 2.: Πίνδαρός φησι πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθούς τὸν Ἀπόλλωνα, διὸ καὶ ταρταρωῶσαι ἐξήτει αὐτὸν ἢ Γῆ.

Πίνδαρος ἦσεν ἐπ' ἐκείνῳ τῷ ναῶ· χρύσειαι δ' κτλ. οὗτος μὲν δὴ ταῦτα ἐς μίμησιν, ἐμοὶ δοκεῖν, τῶν παρ' Ὀμήρῳ Σειρήνων ἐποίησεν. **Apud Pausaniam Κληθόμενες** legitur, quod quomodo corrigendum sit docet **Athen. VII. p. 290. E.:** τῶν παρὰ Πινδάρῳ Κληθόνων, αἱ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρήσι τοῖς ἀκρωμένους ἐποιοῦν ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαναίνεσθαι. **Adde Eustath. ad Od. λ. p. 1689. 37 et Od. μ. p. 1709. 56. Satis corrupte Galenus T. III. p. 615. ed. Bas. Καὶ Πίνδαρός φησιν ἐν ταῖς Πλειάσι· (τοῖς Παιῶσι) χρυσαῖ αἱ δ' ὀξυμπεραὶ αἱ τοῦ ἄειδον Κληθόνες. Respicit etiam Eustath. Opusc. p. 89. ed. Taf. τοῦ κληθμοῦ ἴδιον παρ' ἄλλοις μὲν αἱ αἰοδαὶ Μοῦσαι, παρὰ δὲ τῷ κορυφαίῳ ἐν μελικοῖς αἱ Κληθόνες, ἄλλο τέρας αὐταὶ παρὰ γε τὸ τῶν Σειρήνων.**

άνηρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει;
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως τὰ θεῶν βουλευμάτων ἐρευνάσει βροτεία
φρενί· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφν.

34. [34.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 1086.: Εἶληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυνόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ Παιάνων. et εὐλόγως δὲ ὅσσαν εἶπε τὴν ἀλκυνόνος φωνήν. ὑπὸ γὰρ Ἥρας ἦν ἀπεσταλμένη, ὡς φησι Πίνδαρος.

35.

Pausanias IX. 22.: Πινδάρῳ δὲ καὶ Δισχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ἄσαι τὰ εἰς Ἰλαῦκον, Δισχύλῳ δὲ καὶ εἰς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε. quod haud dubie spectat ad eundem paeanem, e quo superius Fr. fuit.

36. [35.]

Schol. Lycophr. 445.: Οἱ μάντιες οἱ ἐθαδεις τοῦ ἐν Ἀθηαίοις τόπῳ Ἀβδήρων τιμωμένοι Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν.

37. 38. [36. 37.]

Plutarchus de musica c. 15.: Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν ἐπὶ τοῖς Νιόβης γάμοις φησὶ Ἀύδιον ἀρμονίαν πρῶτον διδασχθῆναι ὑπὸ Ἀνθίππου. — Ex eodem paeanem haud dubie est, quod dicit Aelianus Var. Hist. XII. 36.: Ἀλκμάν δέκα φησὶ (Niobae liberos), Μίμνερος εἴκοσι, καὶ Πίνδαρος τοσοῦτους. Gellius Noct. Att. XX. 7.: Euripides et Pindarus bis septenos, Sappho bis novenos, Bacchylides et Pindarus bis denos.

sed codd. et Eusebius τί ἔλπει. ibid. ἔμμεναι Boeckhius, vulgo εἶναι. ὀλίγον, duo Stobaei codd. ὀλίγοι, Clem. σοφίαν ὀλίγαν τοι, Euseb. σοφίαν ὀλίγον τι, omissis verbis εἶναι ἄ. — V. 2. ἰσχύει Stob., ἔχειν Euseb. et Clem. — V. 3. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως solus Stobaeus exhibet. τὰ θεῶν, Clemens vulgo ζαθίων, sed codd. τὰ θεῶν. ibid. ἐρευνάσει Boeckhius, vulgo ἐρευνάσαι. φρενί, Clemens et Euseb. φρενὶ δύσκολον.

Fr. 37. 38. Fortasse ad hoc carmen pertinent versus, quos de Niobe Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 28. sine poetae nomine affert:

... Οὐκ αἰεὶ θαλίθοντι βίῳ
βλάσταισι τέκνων βριθόμενα, γλυκερόν
φᾶος ὀρῶσα . . . . .

39. 40. 41. 42. 43. [38. 40. 41. 42. 39.]

Quae ex Didymi commentariis in Paeanas proferuntur, ea ad res a poeta in his carminibus tractatas spectare consentaneum est, itaque huc pertinet I. Ammonius p. 70.: *Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς διαφέρουσιν, καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν Παιάνων Πινδάρου φησὶν· καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμποσι τὸν χρύσειον εἰς Ἴσμήμιον ἱερόν.* — II. Didymus in Schol. Ol. I. 26.: *Περὶ δὲ τῆς Δωρισιτὶ ἀρμονίας εἴρηται ἐν Παιᾶσιν, ὅτι Δώριον μέλος σεμνότατόν ἐστιν.* — III. idem ad Ol. II. 70.: *ἐν δὲ τοῖς Παιᾶσιν εἴρηται περὶ τοῦ χρησιμοῦ τοῦ ἐκπεσόντος Λαῖφ, καθὰ καὶ Μνασέας ἐν τῷ περὶ χρησιμῶν γράφει· Λαίε Λαβδακίδη, ἀνδρῶν περιώνυμο πάντων.* — IV. Idem ad Pyth. VI. 4.: *ἐν τῇ πολυχρῶσφ Ἀπολλωνία νάπη, περὶ ἧς ἐν Παιᾶσιν εἴρηται et infra: ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀπολλωνία νάπη, περὶ ἧς ἐν Παιᾶσιν εἴρηται.* — V. Idem ad Pyth. XII. 45.: *εἴρηται δὲ καὶ ἐν Παιᾶσι περὶ αὐλητικῆς.*

IV.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

44. [43.]

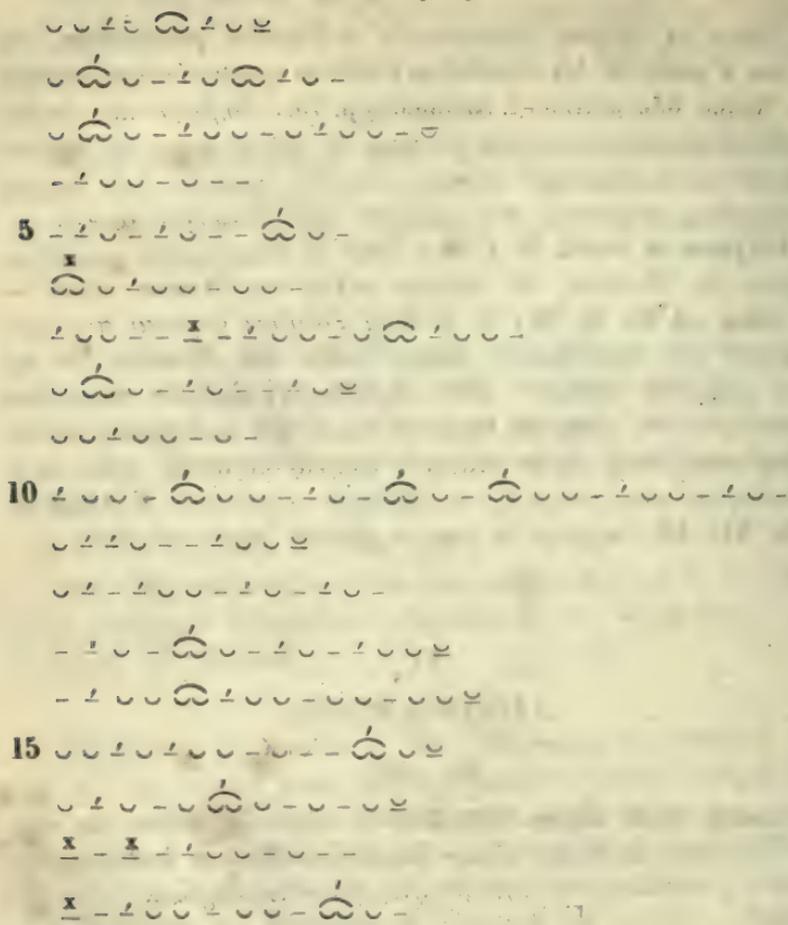
Schol. Pind. Olymp. XIII. 25.: *Ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπορχήμασιν ἐν Νάξῳ φησὶν εὐρεθῆναι πρῶτον διθύραμβον, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Διθύραμβων ἐν Θήβαις.*

45. [44.]

.....
 Ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεῖς ἔπεχ' ἀλλοτρίᾳ.

Fr. 45. Etymol. M. p. 460. 35.: *ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐπιπλασθαι οἶνον θωράσασθαι λέγεται — καὶ Πίνδαρος Διθύραμβων πρῶτῳ Ἀλ. π. θωραχθεῖς ἐπ' ἀλλοτρίᾳ. Boeckhius θωραχθεῖς scripsit, deinde ἔπεχ' scripsi, nam Meletius de nat. human. in Cramerii Anecd. T. III. p. 89.: ὡς καὶ ἀλλαχοῦ Πίνδαρος διθύραμβῳ· ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεῖς ἐπέειχεν ἀλλοτρία. Cod. Monac. ἔπεχε. Petrejus ἐπέειχεν. Nisi forte scribendum ἐπέιχ' ἀλλοτρίᾳ hoc numero*

46. [45.]

Ἴδετ' ἐν χορὸν, Ὀλύμπιοι,
 ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί,
 πολύβατον οὔτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα

Fr. 46. Dionysius Halicarn. de compos. verb. c. 22.: ποιητῶν μὲν οὖν Πίνδαρος ἀρκίσει παρακληθεῖς, συγγραφέων δὲ Θεουκυδίδης· κρᾶτιστοι γὰρ οὔτοι ποιητῶν τῆς αὐστηρᾶς ἀρμονίας· ἀρχέτω δὲ Πίνδαρος, καὶ τούτου διθύραμβός τις, οὗ ἐστὶν ἀρχή· Ἴδετ' ἐν χορὸν κτλ. — V. 1. ἴδετ' codd., ut videtur, omnes, vulgo δεῦτ', probante Boeckhio; ἴδετε verum esse ostendit ipse Dionysius, cum dicit: τὸ πρῶτον αὐτῷ κῶλον ἐκ τεσσάρων σύγκειται λέξεωσ μορίων, ῥήματος, καὶ συνδέσμου καὶ δυοῖν προσηγορικοῖν. τὸ μὲν οὖν ῥῆμα καὶ ὁ σύνδεσμος συναλοιφῇ κερασθέντα οὐκ ἀηδῆ πεποίηκε τὴν ἀρμονίαν. Cf. Crameri Anecd.

ἐν ταῖς ἰεραῖς Ἀθήναις

- 5 οἰχνεῖτε πανδαίδαλον τ' εὐκλέ' ἀγοράν·
 ἰοδετᾶν λάχετε στεφάνων
 τᾶν τ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν, Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαῖα
 ἴδετε πορευθέντ' αἰοιδᾶς δεύτερον
 ἐπὶ κισσοδέταν θεόν,
- 10 τὸν Βρόμιον τὸν Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν. γόνον ὑπά-
 των μὲν πατέρων μελπόμεν
 γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἔμολον.
 ἐν Ἀργεῖα Νεμέα μάντιν οὐ λανθάνει
 φοίνικος ἔρνος, ὀπότη' οἰχθέντος Ὠραῶν θαλάμου
 εὐδομον ἐπαίωσιν ἕαρ φυτὰ νεκτάρεα.
- 15 τότε βάλλεται, τότε' ἐπ' ἀμβρόταν χέρσον ἐραταὶ
 ἰων φόβαι, ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται,
 ἀχεῖται τ' ὄμφαι μελέων σὺν αὐλοῖς,
 ἀχεῖται Σεμέλαν ἐλικάμπυκα χοροί.

T. I. p. 169. 19.: ἡ ἐν — κατὰ δὲ Βοιωτοῦς αἰτιατικῇ (συντάσσεται) οὕτως γὰρ ἔχει καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ· Ἰδετε δ' ἐν χ. Ὀλ. et p. 176. 5.: Βοιωτοὶ τὴν ἐν πρόθεσιν συντάσσουσιν αἰτιατικῇ, Ἰδετ' ἐν χ. Ὀλ. Πινδάρου. et Grammat. in Mus. Philol. Cantabr. IV. p. 112.: ὡς παρὰ Πινδάρῳ· καλεῖτ' ἐς χορὸν Ὀλύμπιοι ἀντὶ τοῦ καλεῖσθε. ἐν χορὸν affert Gregor. Corinth. p. 355. — V. 4. Ἀθήναις Boeckhiius, vulgo Ἀθήναις. — V. 6. ἰοδετᾶν Boeckhiius, vulgo ἰοδέτων, aliquot codd. ἰοδέτην. Palat. Darmstad. Vratisl. codd., quorum collatione usus sum, ἰαδέτων. ib. λάχετε (vel λάχεται, λάχει) plerique codd., vulgo λάβετε. — V. 7. τᾶν τ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν Boeckhiius, vulgo τᾶν ἐαριδρέπτων λοιβᾶν. sed codd. plerique τᾶν τ' ἐαριδρέπτων (ἐαριδρέπων) λοιβᾶν. ibid. ἀγλαῖα recte vulgo legitur, Boeckhiius ἀγλαῖ. — V. 8. πορευθέντ' Heyniius, vulgo πορευθέντες. αἰοιδᾶς scripsi, nisi malis αἰοιδᾶν. αἰοιδᾶ Boeckhiius, vulgo αἰοιδᾶς, libri nonnulli αἰοιδαι et tres codd., quos dixi αἰοιδᾶν. — V. 9. κισσοδέταν, nonnulli codd. κισσοδόταν, κισσοδαῆ, κισσοουδέταν. — V. 10. τὸν Βρόμιον τὸν Ἐριβόαν τε aliquot libri, plerique δὲ B. δὲ Ἐριβόαν. ibid. βροτοί, quod ejecit Boeckhiius, revocavi. ibid. γόνον ὑπάτων μὲν plures libri, alii ὑπάτων γόνον μὲν, vulgo γόνον ὑπάτων τε. μελπόμεν Boeckhiius, vulgo μέλομεν, aliquot codd. μέλπτε. — V. 11. ἔμολον codd. aliquot, vulgo Σεμέλαν. — V. 12. Ἀργεῖα Heyniius, vulgo Ἀργεῖα. — V. 14. ἐπαίωσιν, unus cod. ἐπάγοισιν. — V. 15. βάλλεται, plures codd. βάλλετε. — V. 17. ἀχεῖται τ' et infra ἀχεῖται Hermannus, Apollonius Dysc. de Synt. p. 223. ed. Bekk.: ὡς Βοιωτίον ἐστὶν ἔθος, ὅμοιον τῷ παρὰ Πινδάρῳ· ἀχεῖται ὄμφαι μελέων σὺν αὐλοῖς. apud Dionys. unus cod. ἀχεῖτε, alii οἰχνεῖτε, οἰχεῖτε, vulgo ὀμνεῖτε utroque loco.

47. [46.]

Ω ταῖς λιπαραῖς καὶ ἰοστέφανοι καὶ αἰοίδιμοι,
Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι, δαίμονιον πολίεθρον.

Fr. 47. Schol. Aristoph. Acharn. 673.: παρὰ τὰ ἐκ τῶν Πινδάρου διθυράμβων· Αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι. Suidas v. ἰοστέφανοι eadem, omisso articulo, et Zonaras p. 1114.: Πίνδαρος, ἰοστέφανοι Ἀθῆναι. Auctius assert Schol. Arist. Nub. v. 298.: Πίνδαρος· Λιπαραὶ καὶ αἰοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι. Denique plane redintegrari licet ex Aristidis Scholiasta: Aristides enim in Panath. T. I. p. 319. ed. Dindf.: ἀκούων τὸ τῆς σοφίας πρυτανεῖον καὶ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐστίαν καὶ τὸ ἔρεισμα. Scholiasta T. III. p. 341.: τὸ δὲ ἔρεισμα πολλοὶ μὲν ἄλλοι καὶ Πίνδαρος δὲ φησὶν· ἔρεισμα Ἀθῆνας δαίμονιον πολίεθρον, unus cod. Ἀθηναίων. Cf. Aeschim. Epist. p. 474. ed. Bekk. καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίης μνημονεύεις, ἐν γούν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανώπου ἐκάστοτε ἀκούεις λέγοντος· Αἱ τε λιπ. καὶ αἰοιδ. Ἑλλ. ἔρ. Ἀθῆναι. Καὶ οἷ Πινδάρου τοῦ Θηβαίου ἔπος τοῦτο ἐστὶ λέγοντος, καὶ οἷ ἐξημῖωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος, οἷ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδουσαν, μετὰ τοῦ καὶ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι. Inde Boeckhiius recepit αἱ τε, at unus cod. ὦ τε praebet, itaque correxi ὦ ταί, coll. Aristoph. Eqq. 1329.: Ω ταῖς λιπαραῖς καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι, ubi Schol. ἀπὸ Πινδάρου παραφῶδεται. firmatque Eustath. prooem. p. 20. ed. Schneid. ἐχθρὰ δὲ φασὶ φρονοῦντων ἀλλήλοις Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων, ἐπεὶ ἔγραψέ που· Ω ταῖς λιπαραῖς καὶ μεγαλοπόλις Ἀθῆναι· (conglutinavit cum initio Pyth. II.) κατὰ δὲ τινας, ἐπεὶ ἔρεισμα Ἑλλάδος ἔφη τὰς Ἀθῆνας, ἐξημῖωσαν αὐτὸν οἷ Θηβαῖοι χιλίας δραχμαῖς, ἄς ἐξέτιον ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι ὡς φιλατικοῦ. Celebrem hunc locum plurimi respiciunt, Isocrates π. ἀντιδ. p. 383. ed. Bekk.: εἰ Πινδάρου μὲν τὸν ποιητὴν οἷ πρὸ ἡμῶν γεγονότες ὑπὲρ ἐνὸς μόνου θήματος, οἷ τὴν πόλιν ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος ἀνόμασεν, οὔτως ἐτίμησαν, ὡς τε καὶ πρόξενον ποιήσασθαι καὶ μυρίας αὐτῷ δοῦναι δραχμάς. Plutarchus vit. Thes. c. 1. de glor. Athen. c. 7. Apophth. Lac. div. c. 6. Lucian. Demosth. Encom. c. 10. Philostr. Imag. II. 12. Pausanias I. c. 8. Athenaeus V. p. 187. D. Julianus Or. I. p. 8. C. Damascius ap. Suid. v. Σουπηριανός. Libanius T. I. p. 657. D. et T. II. p. 688. D. ed. Morell. Eustath. ad II. β. p. 284. 5. Schol. Pind. Pyth. II. inscript. Vit. Pind. cod. Vratisl. T. II. 1. p. 9. ed. Boeckh. Thomas M. vit. Pind. p. 4. Fuit autem initium dithyrambi, et his ipsis verbis summa laudum videtur comprehensa fuisse, siquidem Libanius loco priore dicit· μισθὸς τοῦτο γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἐπαίνων βραχέων δὴ τινῶν ὄντων. plura autem ex hoc ipso carmine petiisse videtur Himerius Or. XVI. 2. de Constantinopoli: Καὶ μοι δοκεῖ (Boeckhiius δοκῶ) καὶ

48. 49. [47. 48.]

— — — — —

— — — — —

Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτένειά τ' αἰοιδά Στρ. α.
διθυράμβων καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στο-
μάτων.

..... — — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

..... σοὶ μὲν κατάρχειν, Ἐπ. α.
μᾶτερ μεγάλα, πάρα ῥόμβοι κυμβάλων,

ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλ', αἰθομένα δὲ Στρ. β.
δάς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις.

τῆς Πινδαρου λύρας λαβῶν μέλος ἐκείθεν εἰς αὐτὴν ἀναφθέγγασθαι, ὡς τῆς Ἑλλάδος μὲν εἰπεῖν ἔρεσμα μικρὸν, ὅπερ εἰς τὰς Ἀθήνας ἦσται Πινδαρος, πάσης δὲ τῆς ὑφ' ἡλίον ἡδιστον ἄγαλμα. σὲ μὲν καὶ Ποσειδῶν ὁ βασιλεὺς ὁ θαλάσσιος γλανκοῖς περιβάλλει τοῖς κύμασιν οἷά τινα νύμφην Νάϊδα, καὶ πανταχόθεν περιπτύσσει καὶ γέγηθε, σὲ δὲ Νηρηίδων ἀλιπορφύρων χοροὶ ἄκροισι ἐπισκιοτῶντες τοῖς κύμασι κύκλω περὶ πᾶσαν χορεύουσι κτλ.

Fr. 48. et 49. Ex uno eodemque carmine petita esse docet Strabo X. p. 719.: Μάρτυρες δ' οἱ ποιηταὶ τῶν τοιούτων ὑπονοῶν· ὅ τε γὰρ Πίνδαρος ἐν τῷ διθυράμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτονίας τ' αἰοιδὰ (unus cod. σχοινογονίας αἰοιδὰ) διθυράμβων. μνησθεῖς δὲ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἕμνων τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν ὕστερον, μεταβᾶς ἀπὸ τούτων φησί· Σοὶ μὲν — πεύκαις. τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδεχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυγῶσι περὶ τὴν Μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις. Fr. prius auctius affert Athen. XI. p. 467. Πίνδαρος δὲ φησὶ· Πρὶν μὲν ἦρπε σχοινοτενείατα οἶδα καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀπὸ στομάτων. adde X. p. 455. C.: Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀαυμοποιηθεῖσαν ᾄδην — ἐποίησε· Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτενεία τὰ οἶδα καὶ τὸ σὰν τι βόηλον ἀνθρώποις. ita codd. Respiciunt Athen. X. p. 488. D. Eustath. II. ω. p. 1335. 52. et Dionysius de comp. verb. c. 14.: εἰσὶ δὲ οἱ ἀσέγγυοι ἄδας ὅλας ἐποιοῦν, δηλοῖ δὲ τοῦτο Πίνδαρος ἐν οἷς φησὶ· Πρὶν μὲν ἦρπε (unus cod. ἦρπε) σχοινοτενῆ φωνήεντα (unus cod. σχοινοτενεῖ αἰα οἶδα) διθ. καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποις (plerique codd. ἀνθρώποις). Recte Boeckhiius σχοινοτένειά τ' αἰοιδὰ correxit. — Fr. 49. V. 1. κατάρχειν Hermannus, vulgo κατάρχει apud Strabonem. — V. 2. μᾶτερ μεγάλα, πάρα Boeckhiius, vulgo μᾶτερ, πάρα μεγάλαι, sed unus cod. μεγάλα. — V. 3. ἐν δὲ κεχλάδειν Hermannus et Boeckhiius, vulgo ἐνδέξ' ἀχλάδων. ib. κρόταλ' scripsi, vulgo κρόταλα. — V. 4. δὰς Boeckhiius, vulgo δὰς. ξανθαῖσι

53. [52. 53.]

..... Τρέχων δὲ μετὰ
Πληϊόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων λεοντοδάμας.

54. [54.]

Harpocration v. παλιναίρετος — ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίνδαρος ἐν Λιθυράμβοις.

55. [55.]

Etymol. M. p. 274. 50.: Πίνδαρος δὲ φησὶ Λυθίραμβον· καὶ γὰρ Ζεὺς τικτομένου αὐτοῦ ἐπεβόα· Λυθὶ ῥάμμα, ἢ ἡ Λυθίραμμος. **Etym. Gud. v. Λιθύραμβος**· Πίνδαρος δὲ, ὅτι τικτων αὐτὸς ἐπεβόα ὁ Ζεὺς. **Boeckhiius probabiliter huc retulit.**

καὶ ἀναγωγίαν τοπαλαῖον οἱ Βοιωτοὶ ὕεσ ἐκαλοῦντο, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Λιθυράμβοις· Ἦν κτλ. ἔλεγον. **Strabo VIII. p. 494. et 495. ubi rectius ἔλεπον legitur, sed male ὕας Βοιώτων, et Galen. Suasor. ad artes c. 7. item asserunt.**

Fr. 53. Schol. Pind. Nem. II. 16.: καὶ ὅτι μὲν Πλειάδας καλεῖ πληθυντικῶς, ὅτι δὴ Πληϊόνην ὡς μίαν· τρεχέτω δὲ — κύων. δοκεῖ γὰρ κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον ἐρασθῆναι αὐτῆς ὁ Ὠρίων καὶ διώκειν αὐτὴν ἐπὶ πολλοῖς χρόνοις· ὑπομνήματα δὲ τούτων ὁ Ζεὺς κατηστέρισε· παρὸ δὴ φησὶ· ὁ Ὠρίων ἐπιὼν ταῖς Πλειάσῃ. propter hanc interpretationem **Boeckhiius** τρέχων scripsit; idem λεοντοδάμας adjecit ex Luciano pro imagg. c. 18.: ὡς τὸν Ὠρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἔφη ποιητῆς λεοντοδάμαν αὐτόν. Pertinet huc **Etymol. M. p. 675. 33.**: λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν, ὅτι τῆς Πληϊόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν Βοιωτίαν συνήνησεν αὐτῇ Ὠρίων, εἶτα ἐρασθεὶς ὤρησε πρὸς τὸ ἀρπάσαι, τὴν δὲ φεύγουσαν μετὰ τῆς θυγατέρος Ὠρίων ἐδίωκε, γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον. τὸν δὲ Δία διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἰοῦν μνήματα καταστερίσαι τὰς Πλειάδας φευγούσας τὸν Ὠρίωνα, ὅς ἐστιν ἐμμαντός. Cf. **Eustath. ad II. σ. p. 1155.** — **Ad idem hoc carmen sine dubio pertinet, quod Strabo dicit IX. p. 620. A.**: ἡ Ἴγρια δὲ τῆς Ταυραγαίας νῦν ἐστὶ, πρότερον δὲ τῆς Θεβαΐδος, ὅπου καὶ ὁ Ἰριεύς μεμύθειται καὶ τοῦ Ὠρίωνος γένεσις, ἣν φησὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Λιθυράμβοις. quocum cf. **Eustath. ad II. β. p. 264. Adde Hygin. Astron. c. 34.**: „Aristomachus autem dicit quendam Hyriea fuisse Thebis, Pindarus autem in insula Chio.“ itaque illud fragmentum de Orione ad Dithyrambos referendum.

[56. [56.]

Choeroboscus fol. 144. Bekkeri apud Boeckhium: αὕτη ἡ
 αιτιατικὴ κατὰ μεταπλασμὸν γέγονεν ἵκτινα, ὥσπερ — διθύ-
 ραμβον διθύραμβα παρὰ Πινδάρῳ.

V.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

ΠΑΙΑΝ ΔΗΔΙΑΚΟΣ ΠΡΟΣΟΔΙΑΚΟΣ.

57. 58. [58.]

- 2 0 - - 2 0 0 - 0 0 -
 - 2 0 - - 2 0 0 - 0 0 - -
 - 2 0 0 - 0 0 - - 2 0 - - 2 0 0 - 0 0 -
 - 2 0 - - 2 0 0 - 0 0 - 2 2 0 0 -
 5 2 0 0 - 0 0 - - 2 0 0 - 0 0 - -
 - 2 0 - - 2 0 0 - -
 2 0 - - 2 0 0 - - 2 0 0 0 0 0 -
 2 0 0 - 0 0 - - 2 0 0 - 0 0 - -

Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου Στρ.
 παῖδεσσι Λατοῦς ἡμεροέστατον ἔρονος,
 πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας, ἄντε βροτοῖ
 Δᾶλλον κικλήσκουσιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
 5 κενεῖας χθονὸς ἄστρον . . . . .

Ἄντ.

ἦν γὰρ τοπάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι παντοδαπῶν τ' ἀνέμων
 ῥιπαῖσιν· ἀλλ' ἅ Κοιογενὴς ὁπότε' ὠδίνεσσι θοαῖς

Fr. 57. et 58. recte Boeckhius ad unum idemque carmen
 retulit, estque fortasse illud Ceis scriptum, quale ipse poeta
 carmen significat Isthm. I. init. — Fr. 57. Philo de corrupt.
 mund. T. II, p. 511. ed. Mang. V. 2. παῖδεσσι Boeckhius, vulgo
 παιδός. — V. 3. θύγατερ Hermannus, vulgo θυγάτηρ. — Fr. 58.
 Strabo X. p. 742.: Μυθιέεται γὰρ ἐπιταῦθα ἡ Δητὴ τὰς ὠδῖνας
 ἀποθέσθαι τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος· ἦν γὰρ τόπαροιθε
 φορητὰ, φησὶν ὁ Πινδαρος κτλ. Apparet vel ex totius loci sententia
 stropham hanc et antistropham continuo se excepisse, nisi quod
 strophae finis, antistrophae initium interiit. V. 1. πάροιθε φορητὰ
 κυμάτεσσι Schol. Hom. Od. κ. 3.: οἶον δὲ τι καὶ περὶ τὴν Δῆλον
 ἱστορεῖ Πινδαρος λέγων οὕτως· ἦν γ. τ. πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι
 Δῆλος παντ. ἄν. ῥιπαῖς. ubi Δῆλος ex interpretatione additum. Strabo πά-
 ροιθεν οὐ φορητὰ κύμασι τε. At recte Strabo ἀνέμων τ'. — V. 2.
 ἀλλ' ἅ Κοιογενὴς correxit Porsonus, vulgo ἀλλὰ καὶ ὁ γένος, cod.

ἀγχιτόκοις ἐπέβαινε, δὴ τότε τέσσαρες ὄρθαι
πρέμων ἀπώρουσαν χθονίων,

- 5 ἂν δ' ἐπικράνοιοι σχεῖδον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες· ἐνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόπατο γένναν.

ΑΙΓΙΝΗΤΑΙΣ ΕΙΣ ΑΦΑΙΑΝ.

59. [59.]

υ υ υ υ - υ υ - υ υ υ υ - υ υ - υ

υ υ - - υ υ - - υ υ - - υ υ - - υ υ - -

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπανομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ καὶ Θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι;

ΕΙΣ ΔΕΛΦΟΥΣ.

60. [60.]

. . . υ υ υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ

$\frac{x}{\text{I}}$ υ υ υ υ - υ υ - υ υ

$\frac{x}{\text{I}}$ υ υ υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ

υ υ υ υ - υ υ - υ υ - υ υ

5 υ υ υ υ - υ υ υ υ - υ υ - υ υ

. . . Πρὸς Ὀλυμπίου Διὸς σε,

unus kaino genēs. — *ibid.* ὠδίνεσαι θοαῖς scripsit Boeckh^{ius}, vulgo ὠδύνεσαι θεαῖς, unus cod. ὠδίνεσαι θοαῖς, nisi forte scribendum ὠδίνεσαι θύοισ' et in antistrophe τηλέφαντον, ut Pyth. III. 33.: μένεθ θύοισαν ἀμυμακέτφ. — V. 3. ἀγχιτόκοις plures codd. et ed. Ald., vulgo deest. *ibid.* ἐπέβαινε scripsit Hermannus, vulgo ἐπιβαίνεν. — V. 4. πρέμων Hermannus, Casaubonus πρεμῶν, libri κρίμων vel προμῶν. — V. 5. ἐπικράνοιοι Porsonus, cod. unus ἐπικράνοιοι σχεῖδον πέτραν, vulgo ἐπὶ κρουαῖῃ σχεῖδον πέτρα. ἀδαμαντοπέδιλοι respicit Plutarch. de fac. in orbe lunae c. 6.: τὴν δὲ γῆν κατὰ Πίνδαρον ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες περιέχουσιν. Cf. praeterea Seneca Qu. Nat. VI. 26.: „Hanc (Delum) philosphi quoque credula natio dixerunt non moveri auctore Pindaro.“

Fr. 59. Schol. Aristoph. Eqq. 1261.: τοῦτο ἀρχὴ προσοδίου Πινδάρου· ἔχει δὲ οὕτω· Τί κάλλιον κτλ. Suidas v. προσόδια· Ἀρχὴ προσοδίου· τί κάλλιον ἀρ. ἢ κ. ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατήρας ἀεῖδειν, quod per errorem ductum ex Aristophanis versu, quem dixi. V. 1. fortasse καταπανομένοις praestat. Recte autem Boeckh^{ius} huc respexisse censuit Pausaniam II. 30. 3.: Ἐν Αἰγίνῃ δὲ πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Πανελληνίου Διὸς ἰοῦσιν ἴσθιν Αφαίας ἱερὸν, ἐς ἣν καὶ Πίνδαρος ἄσμα Αἰγινήταις ἐποίησεν.

Fr. 60. Aristides T. II. p. 510. ed. Dindf.: ἐτέρωθεν δὲ ἐπιλαμπρότερον (Πίνδαρος φησί) Πρὸς Ὀλ. κτλ.

χρυσεία κλυτόμαντι Πυθῶϊ,
 λίσσομαι Χαρίτεσσι τε καὶ σὺν Ἀφροδίτῃ
 ἐν ζαθέῳ με δέξαι χορῶ
 5 αἰοίδιμον Πιερίδων προφάταν.

61. [61.]

Porphyrus de Abst. III. p. 251. ed. Rhoer: Πίνδαρος δὲ ἐν προσοδίῳ πάντα τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ὅποτε ὑπὸ Τυφῶνος ἐδιώκοντο, οὐκ ἀνθρώποις ὁμοιωθέντας, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις ζώοις.

VI.

Π Α Ρ Θ Ε Ν Ι Α.

Π Α Ν Ι.

62. [63.]

x - - - - - x - - - - -
 - - - - - - - - - - - - - - - -

ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων, καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ,
 Ματρὸς μεγάλας ὑπαδέ, σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.

V. 3. λίσσομαι Stephanus, codd. ἄσσομαι vel ἄσομαι. ibid. Χαρίτεσσι Hermannus, vulgo Χάριτες. — V. 4. χορῶ scripsi, codd. χρόνῳ, vulgo χάρῳ. — V. 5. Πιερίδων Canterus, vulgo Πιερίων. Ad Prosodium Delphicum probabiliter retulit Boeckhiius.

Fr. 62. Eustath. prooem. p. 28. ed. Schneid.: Λέγεται δὲ καὶ ὅτι ὁ Πάν μεταξὺ Κιθαιρώνος καὶ Ἐλικῶνος ὤφθη ἄδων παῖνα Πινδάρου· διὸ καὶ αὐτὸς ἄσμα ἐποίησεν, ἐν ᾧ χάριν αὐτῷ τῆς τιμῆς ἀνθομολογεῖται, οὗ ἀρχὴ ὦ Πάν, Πάν, Ἀρκ. — φύλαξ. Similia vit. Pind. Vratisl. p. 9. ubi Πάν, Πάν, Ἀρκ. legitur. Auctius profert Schol. Pind. Pyth. III. 139.: πάρεδρος γὰρ ὁ Πάν τῇ Πέει, ὡς αὐτὸς ὁ Πίνδαρος ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν Παρθενίων φησίν· ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων ἕως τοῦ Ματρὸς μ. ὅπ. σεμνῶν X. μ. τ. ubi unus eod. ἀγαμμα pro μέλημα. recte Boeckhiius σεμνᾶν, idem vero conjecit σεπτῶν ἀδύτων. Carmen ejusque opportunitas celeberrima fuit, cf. Plutarch. Num. c. 6. Non posse suaviter viv. sec. Epic. c. 22. Pausan. IX. 25. Philostrat. Imagg. II. 12. Aristides T. I. p. 69. ed. Dindf. T. II. p. 231. Schol. T. III. p. 564. Liban. Or. LXIII. p. 352. Antipater Sidon. Anthol. T. II. p. 19. Eustath. ad Odys. p. 1917. 39. Thomas M. Vita Pindari p. 9. et Eustath. prooem. p. 23. ed. Schneid.

63. [66.]

ὦ μάκαρ, ὄντε μεγάλας θεοῦ κίνα παντοδαπὸν
καλίοισιν Ὀλύμπιοι.

64. [65.]

Schol. Theocr. V. 14.: Πᾶν ἄκτιος· τινὲς δὲ τὸν
Ἀπόλλωνα φασὶ τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἰδρῦμενον, φησὶ δὲ καὶ
Πίνδαρος τῶν ἀλιέων αὐτὸν φροντίζειν.

65. [64.]

Schol. Theocr. I. 1.: Μέλη γὰρ τὰς φῶδας ἔλεγον, ὡς καὶ
Πίνδαρος τὸν Πᾶνα φράσκων·
τὸ σαντιῶ μέλος γλάξεις,
τουτέστιν ἐαυτῷ φῶδὴν ἔδεις.

66. [67.]

Aristides T. I. p. 49. ed. Dindf.: Διδόασι δ' αὐτῷ καὶ τὸν
Πᾶνα χορευτὴν τελεώτατον θεῶν ὄντα, ὡς Πίνδαρος
τε ὕμνῃ καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς κατέμαθον.

67. [68.]

Servius ad Virgil. Georg. I. 16.: Pana Pindarus ex Apolline
et Penelope in Lycaeo monte editum scribit, qui a Lycaone rege
Arcadiae Lycaeus mons dictus est.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

68. 69. [70.]

Fr. 63. Aristoteles Rhetor. II. 24.: ἢ εἴ τις τὸν κίνα ἐγκωμιάζων
τὸν ἐν οὐρανῷ συμπαραλαμβάνει, ἢ τὸν Πᾶνα, ὅτι Πίνδαρος ἔφη· ὦ
μάκαρ κτλ. Boeckhius, qui recte huc retulit, καλίοισιν scripsit,
vulgo καλίοισιν.

Fr. 65. τὸ σαντιῶ μέλος γλάξεις scripsi, quod ipse Scholiasta
commendat, vulgo τὸ σαντοῦ μέλ. γλ.

..... κινηθεὶς ἐπήει
 γᾶν καὶ θάλασσαν καὶ σκοπιαῖσιν μεγάλαις ὄρεων ὑπερ' ἔστα
 καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπίδας ἄλσεων.
 καὶ ποτε τὸν τρικάρανον Πτώου κευθμῶνα κατέσχε ...

.....
 ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλία.

70. [62.]

Schol. Aristoph. Acharn. 726.: Ἀγοράζειν ἐν ἀγορᾷ
 διατρίβειν, ὅθεν καὶ ἡ Κόρινθα, ἔτι δὲ Πίνδαρος ἀπτικίζει,
 ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐκρήσατο τῇ λέξει.

71. [69.]

Schol. Theocrit. II. 10.: Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κευθ-
 ρισμένοις τῶν Παρθενίων, ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες
 εὔχονται τὸν Ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες Σελήνην.

Fr. 68. et 69. Strabo IX. p. 632.: οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦσιν
 ἄλλη καλοῦντες τὰ ἱερὰ πάντα κᾶν ἢ ψιλὰ· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ
 Πινδάρου περὶ Ἀπόλλωνος λεγόμενον· κινηθεὶς ἐπ. — ἄλσεων. eadem
 Eustath. II. β. p. 204. 43. Eximie autem vidit Boeckhius huc
 pertinere, quae apud Strabonem p. 633. leguntur, ubi cum
 Alcaeam commemoravit, pergit: μνηστέεται δ' Ἀπόλλωνος υἱὸς προφήτης
 τοῦ μαντείου κατὰ τὸ Πτώον ὄρος, ὃ φησιν εἶναι τρικάρυφον ὃ αὐτὸς
 ποιητῆς (at Strabo errore tantum perductus videtur ita scripsisse,
 neque enim Alcaei haec, sed Pindari sunt). Καὶ ποτε — κατέσχε.
 καὶ τὸν Τήγερον καλεῖ· ναοπόλον μ. δ. ὁμ. — Fr. 68. V. 2. γᾶν καὶ
 Boeckhius, vulgo γῆν τε καὶ. — σκοπιαῖσιν Boeckhius, vulgo σκο-
 πιαῖσι. — V. 3. δινάσσατο, Schneiderus conjecit τινάξατο.

Ἄκτις Ἀελίου, τί, πολύσκοπ', ἐμοὶ θοῶν μέτρ' ὀμμάτων,
 ἄστρον ὑπέριστατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον,
 ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὴν ποτανὰν ἀνδράσι καὶ σοφίαν,
 ὁδὸν ἐπὶ σκότους ἀτραπὸν ἐσσυμένα,

5 ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος;

fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est solis deliquio.“ Cf. Philo de provid. II. p. 96. ex Armena lingua conversus ab Augero: „Vide quam bene expergeficiat abhorrentem a philosophia lyricorum poetarum optimus Pindarus, eclipsin intuitus Solis, dicit enim: Radium Solis, tyro, multum intuitu, ne nimis concedas tuis oculis corporeis. Sidus superexcellens diem vocatum, quod regem constituisti virtutem ejus, quo et sapientiae viae evanescent tenebrae, regere juveniliter, quam antierius. Verum te in curru Jovis eque Deus (aut: in Jovis equo Deus) rogo, indemnes ad temperantiam sint commutationes, quam cantabo o gloriosa modesta aequissima (vel communissima) ars.“ qui Armenam linguam callet, fortasse ex his aliquid eruet. Eodem respicit p. 110., sed Graeca quoque exstant ap. Euseb. Praep. Ev. VIII. 14.: θείαις γὰρ φύσεσιν Ἥλιου καὶ Σελήνης ἐπακολουθοῦσιν ἐκλείψεις, αἱ δὲ μηνύματά εἰσιν ἢ βασιλείων τελευτῆς ἢ πόλεων φθορᾶς· ὃ καὶ Πίνδαρος ἠνέξατο γενομένης ἐκλείψεως διὰ τῶν πρόσθεν εἰρημένων. — V. 1. ἐμοὶ θοῶν μέτρ' ὀμμάτων Hermannus, vulgo ἐμῆς θεῶ μ' ἄτερ ὀμμάτων, Boeckhius ἐμαῖς θείαις μέτρ' ὀμμάτων. Respicit Philostr. Epist. 72.: ἐκ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέριστατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις, εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κακέϊνό που κατὰ Πίνδαρον τὸ τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα. — V. 2. Respicit Schol. Arat. Phaenom. 10.: λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως, παρὰ δὲ Πινδάρῳ ἄστρον ὑπέριστατον. βλεπόμενον restitui ex Philostrato, vulgo κλεπτόμενον, quod ferri nequit: neque tuetur hoc Plutarchus de facie in orbe lun. c. 18.: Εἰ δὲ μὴ Θείων ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδῖαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στήσιχορον καὶ τὸν Πίνδαρον, ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον καὶ μίσῳ ἄματι (vulgo ἄμα τὴν) νύκτα γενομένην, καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλλίου σκότους ἀτραπὸν . . φάσκοντας. nam ultima tantum ex Pindaro, cetera ex aliis poetis petita sunt. — V. 3. ποτανὰν scripsi, vulgo πτανόν, ut Nem. VII. 22.: ποτανὰ μαχανά. ibid. σοφίαν scripsi, vulgo σοφίας ὁδὸν jungunt, quod hic propter seq. ἀτραπὸν parum gratum. — V. 4. ὁδὸν ἐπὶ σκότους ἀτραπὸν scripsi, quod firmat Plutarchi locus, quem dixi, ἐπὶ σκότου nolui scribere, ne versus similis esset prorsus vs. 9. Boeckhius et Hermannus ἐπισκοτον ἀτραπὸν, vulgo ἐπισκόπτειν ἀτροπον. ibid. ἐσσυμένα Schneiderus, vulgo ἐσσαμένα.

ἀλλά σε πρὸς Διὸς ἵππους θοᾶς ικετεύω,
ἀπήμον' ἐς ὄλβον τρέποιτο Θήβαις, ὧ πότνια, πάγκοινων
τέρας.

πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινός, ἢ καρποῦ φθίσιν, ἢ νικητοῦ
σθένος ὑπέρφρατον, ἢ στάσιν οὐλομένην,
10 ἢ πόντου κενέωσιν ἀνά πέδον,
ἢ παγετὸν χθονός, ἢ νότιον θέρους ὕδατι ζακότῳ διερόν,
ἢ γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος,
ὀλοφυρομένων πάντων μετὰ πείσομαι.

75. [75.] καὶ τὸν Πινδαρεῖον ἠγούμενον εἰς

Θεοῦ δὲ δεῖξαντος ἀρχὴν
ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθείᾳ δὴ κέλευθος ἄρεταν ἐλεῖν,
τελευταί τε καλλιονές.

76. [76.]

Ἰλυκὺ δ' ἀπείροισι πόλεμος πεπειραμένων δέ τις
ταρβεῖ προσιώντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

V. 6. ἵπποις θοᾶς Hermannus, vulgo ἵππος θοᾶς. — V. 7. ὄλβον Boeckhius, vulgo ὄλβον τινα. — τρέποιτο scripsi, vulgo τρέποιο vel τρέποιο, Boeckhius τράποιο. — V. 8. δ' εἰ σᾶμα Hermannus, vulgo δις ἅμα. — V. 9. οὐλομένην Boeckhius, vulgo οὐλομένην. — V. 10. ἀνά Scaliger, vulgo ἀλλά. — V. 11. διερόν Scaliger, vulgo ἰερόν. — V. 12. κατακλύσαισα Boeckhius, vulgo κατακλύσασα. ib. θήσεις Barnesius, vulgo θήσει. ἀρχᾶς Boeckhius, vulgo ἀρχῆς. — V. 13. ὀλοφυρομένων Boeckhius, vulgo ὀλοφυ... vel ὀλοφυρ... Ex Plutarchi loco, quem dixi, conjicias ὀλοφυρόμενος. — ibid. πάντων μετὰ πείσομαι addidit Hermannus, vulgo Dionysio tribuebatur πάντων μεταπείσομαι.

Fr. 75. Epist. Socr. p. 5.: καὶ τὸν Πινδαρεῖον ἠγούμενον εἰς τοῦτο σοφὸν εἶναι, ὅς φησιν· Θεοῦ δὲ δεῖξαντος ἀρχὴν κτλ. σχεδὸν γὰρ οὕτω που αὐτῷ ἔχει τὸ Τρόργημα. Aristid. T. II, p. 571.: Θεοῦ δὲ φησι Πίνδαρος δεῖξαντος ἀρχὴν εὐθείᾳ δὴ κέλευθος ἐλεῖν (sic codd., vulgo εὐρεῖν) τὸ προκείμενον. Cf. etiam T. I. p. 382. V. 2, ἐν Boeckhius, vulgo ἐν.

Fr. 76. Stobaeus L. 3. Πινδαρος Τροργημάτων· Ἰλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπείροισιν ἐμπεῖρων δέ τις ταρβεῖ προσιώντα νιν καρδίᾳ περισσῶς. Schol.

82. 83. [82.]

Ὁ Μοισαγέτας με καλεῖ χορευσαί.

Ἄγοις ὦ κλυτὰ θεράποντα Δατοῦ.

VIII.

ΕΓΚΩΜΙΑ.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ. 84. 85.

84. [83.]

Βούλομαι παιδεσσιν Ἑλλάνων . . . . .

85. [84.]

Ἐν δὲ Ῥόδον . . κατόκισθεν . . . . .

ἐνθ' ἀφορμαθέντες ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται,
πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες,
ἔσπετο δ' ἀενάου πλοῦτου νέφος.

Fr. 82. et 83. Hephaestio p. 78.: ἀπὸ δὲ ἀντισπαστικῆς τὸ καλούμενον Πινδαρικὸν ἑνδεκασύλλαβον, οἷον· Ὁ Μοισα. μ. κ. χορ. Ἄγοις κτλ.

Fr. 84. Schol. Pind. Olymp. II. 16.: Τούτους γὰρ (Theronis majores) Θηβαίους ἀνεκαθεν ἀπὸ Κάδμου εἶναι· Κάδμου γὰρ Πολύδαρος, τοῦ δὲ Λάβδακος, τοῦ δὲ Λαῖος, τοῦ δὲ Οὐδῖπτος, εἶτα Ἐτεοκλῆς, τοῦ δὲ Λίμων· τοῦτον δὲ ἐν κυνηγεσίᾳ ἐμφύλιόν τινα ἀποκτείναντα Ἀθήναζε μεταστήναι· τοὺς δὲ ἀπὸ τούτου πάλιν ἐξ Ἀθηρῶν μεταστάντας σὺν τοῖς Ἀργείοις Ῥόδον κατοικῆσαι μέχρι τινῶν γενεῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθεῖν εἰς Ἀκράγαντα, καὶ μέχρι Θήρωνος τὰς ἀπάσας γενεάς ἐπιτὰ πρὸς ταῖς ὀκτώ συναριθμῆσθαι· ταῦτα ἱστορεῖ ἐν Ἐγκωμίᾳ, οὗ ἡ ἀρχή· Β. παιδεσσιν Ἑλλ. eadem attulit rursus ad v. 29. Boeckhius scripsit παιδεσσιν.

Fr. 85. Schol. Pind. Olymp. II. 16.: Ἐγὼι δὲ φασιν, ὅτι οἱ τοῦ Θήρωνος πρόγονοι οὐδ' ὄλωσ εἰς τὴν Γέλλαν κατήραν, ἀλλ' εὐθύς ἀπὸ Ῥόδου εἰς τὴν Ἀκράγαντα, ὡς καὶ ὁ Πινδαρος λέγει· ἐν δὲ κτλ. Recte ad idem encomium referunt. V. 1. plura excidisse et metrum et sententia arguit. — V. 2. videtur initium esse strophae.

αἶτε τὰς χλωρὰς λιβάνου ξανθὰ δάκρη
 θυμιάτε, πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐράνι' ἀμπτάμεναι
 5 νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν,

ὑμῖν ἀνευθ' ἀπαγορίας ἔπορεν, Στρ. β'.
 ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς
 μαλθακᾶς ὄρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι.
 σὺν δ' ἀνάγκῃ πᾶν καλόν . . . . .

. . . . . Στρ. γ'.

10 ἀλλὰ θαναμάζω, τί με λεξοῦντι Ἰσθμοῦ
 δεσπότηι τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὐρόμενον σκολίου
 ξυνάρορον ξυναῖς γυναιξίν.

διδάξαμεν χροσὸν καθαροῦ βασάνω. Στρ. δ'.

ἑταίρας, αἱ παραγενομένου τοῦ Ξενοφῶντος καὶ θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ συνέθυσαν· διόπερ ἔφη· Ὡ Κύπρου — ἱανθείς (V. 13—16.) Ἠρξάτο δὲ οὕτως τοῦ μέλους· Πολύξεναι — καλόν (V. 1—9.). Ἀρξάμενός θ' οὕτως ἐξῆς φησιν· Ἀλλὰ — γυναιξίν (V. 10—12.). Ἀῆλον γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἑταίρας διαλεγόμενος ἠγωνία ποῖόν τι φανήσεται τοῖς Κορινθίοις τὰ πρᾶγμα· πιστεύων δέ, ὡς ἔοικεν, αὐτὸς ἑαυτῷ πεποίηκεν εὐθείως· Διδάξ. — βασάνω (V. 13.). *Discessi in hoc scolio constituendo a Boeckhio, qui strophis atque epodis constare censuit, at potius minutae strophae eadem semper iterantur: supersunt autem quatuor stropharum reliquiae. V. 1. Πολύξεναι Boeckhio, vulgo πολύξεναι. — V. 2. Πειθοῦς Schneiderus, libri πείθουσ'. ἀφνειῶ. recte codd., Hermannus et Boeckhio ἀφνειῶ. — V. 3. δάκρη scripsi, vulgo δάκρυα. vid. Cramerii Anecd. T. I. p. 121.: Τοῦ δάκρυ ἢ γενικὴ δάκρυος, δάκρυϊ, τὸ πληθυντικὸν δάκρυα, τοῦτο κατὰ συναλοισίην γέγονε δάκρη, Ξανθὰ δάκρη. — V. 4.: πολλάκι ματέρ' ἐρώτων Boeckhio, vulgo πολλάκις ματέρας ἐρώτων. ibid. οὐράνι' ἀμπτάμεναι scripsi, vulgo οὐρανίαν ἱπτάμεναι. at Venus Coelestis aliena ab hoc loco, Melanidi potius videntur meretrices sacrae fuisse, vid. Pausan. II. 2. 4. — V. 5. νόημα Hermannus, vulgo νοήματι. — V. 6. ὑμῖν codd., Boeckhio ὑμῖν. ibid. ἀνευθ' ἀπαγορίας scripsi, vulgo ἀνωθεν ἀπαγορίας. Boeckhio αἰ' ἀνωθεν ἀπαγορίας. — V. 7. ἐν εὐναῖς Boeckhio, vulgo εὐναῖς. — V. 10. λεξοῦντι cod. unus, alii λέξαντι. Casaub. λέξοντι, quod recepit Boeckhio. ibid. Ἰσθμοῦ Casaubonus, vulgo ὁμοῦ. — V. 11. τοιάνδε Schweighaeuserus, vulgo τοιόνδε. — V. 13. Διδάξαμεν Hermannus, vulgo ἐδιδάξαμεν.*

ὦ Κύπρου δέσποινα, τὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος
 15 φροβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἐκατόγγυιον Ξενοφῶν τελείαις
 ἐπάγαγ' εὐχολαῖς ἰανθεῖς.

ΘΕΟΞΕΝΩ ΤΕΝΕΔΙΩ

89. [236. 88.]

Strophæe.

— 1 0 0 — 0 0 — 1 0 — — 1 0 0 1 0 0 0 0
 1 0 0 — 0 0 — — 1 0 — — 1 0 — — 1 0 —
 — 1 0 — — 1 0 0 — 0 0 — 0
 1 0 — 1 0 — — 1 0 — — 1 0 —

Epodi.

— 1 0 — — 1 0 0 — 0 0 — — 1 0 0 — —
 1 0 0 — 0 0 — — 1 — 1 —
 1 0 0 1 0 0 — 0 — —

Στρ. α.

Εἶη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωσιν χαρίζεσθαι κατὰ καιρὸν· ὃ μὴ
 πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, προᾶξιν. . . .

. . . . .
 . . . . .

Στρ. β.

χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμέ, σὺν ἀλικίᾳ·
 τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας δρακείας
 5 ὅς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
 ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν

V. 15. κορᾶν vel κόραν codd. et edd., κορῶν Boeckhiius. ibid. τελείαις Boeckhiius, vulgo τελείαις. — V. 16. ἐπάγαγ' Boeckhiius, vulgo ἐπήγαγ'.

Fr. 89. Athenaeus XIII. p. 601. C.: Καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρωτικός φησιν· εἶη — προᾶξιν (V. 1—2.) — μνησθεῖς δὲ καὶ τοῦ Τενεδίου Θεοξένου ὃ Πίνδαρος, ὅς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησί; Χρῆν μὲν — Ἀγρησιᾶδου (V. 3—13.). Apparet utrumque fragmentum ex eodem scolio petitum esse, id quod tam numerorum, quam sententiae similitudo suadet, quamvis dissentiat Boeckhiius. Apparet autem v. 1. initium totius carminis fuisse, quo poeta tempestivum commendat amorem, sed strophæ 2. ipse illam sententiam scite retractat. V. 1. Verba εἶη — καιρὸν affert Athenaeus etiam XIII. p. 561. B. utroque loco scriptum ἔρωτι, quod correxi. — κατὰ καιρὸν. priore loco καὶ κατὰ καιρὸν. ibid. ὃ μὴ scripsi, legebatur μὴ. — V. 3. μὲν Heyniius, vulgo με. ib. ἀλικία Boeckhiius, libri ἡλικία. — V. 4. 5. 6. affert Athenaeus etiam XIII. p. 564. E. προσώπου, altero loco ὄσων. hinc Hermannus ἀκτῖνάς τις ὄσων. ibid. μαρμαριζοίσας, altero loco μαρμαριζούσας.

Ἀντ. β.

ψυχρῶ φλογί, πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεῖς ἐλικοβλεφάρου
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαιῶς, ἢ γυναικεῖω θράσει
ψυχρῶν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν Θεραπεύων.

10 ἀλλ' ἐγὼ ἕκατι τᾶς Θεοῦ κηρὸς ὡς δαχθεῖς ἔλα

Ἐπ. β.

ἱρᾶν μελισσᾶν τάχομαι, εὐτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἦβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθῶ τ' ἐνδαίει
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

ΘΡΑΣΤΒΟΤΑΩ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ.

90. [89. 94.]

1 0 0 - - 0 0 0 - - 0 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - -
 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - -
 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - -
 - 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 - -
 5 - 1 0 0 - - 1 0 0 - -

Ἦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' αἰοιδᾶν
τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῶ κεν εἴη συμπό-
ταισίν τε γλυκερόν
καὶ Διωνύσοιο καρπῶ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον.

δρακῆς altero loco, priore loco libri δράκης, δράκις, δρακῶν. — V. 6. ἢ altero loco, priore ἢ ἐ legitur. *ibid.* καρδίαν, altero loco ψυχάν. — V. 7. ἀτιμασθεῖς duo codd., vulgo ἀτιμαθεῖς. — V. 9. ψυχρῶν correxi, vulgo ψυχρῶν, Schneiderus ψυχάν. — V. 10. ἀλλ' ἐγὼ scripsi, vulgo ἀλλ' ἐγὼ δ' vel ἀλλ' ἐγὼ γ'. *ibid.* τᾶς Θεοῦ scripsi, legebatur τᾶς. Boeckhius, qui carmen hoc aliter constituit, scripsit ἀλλ' ἐγὼ ἄρας ἔκατι τᾶς ποθεινᾶς. *ibid.* ἔλα ἱρᾶν μελισσᾶν scripsi, codd. ἐλειρᾶν μελισσαν. Boeckhius et Hermannus metri ratione non satis respecta, ἐλαιρᾶν et ἐλειρᾶν μελισσᾶν. — V. 11. τάχομαι Boeckhius, vulgo τήχομαι. *ibid.* ἦβαν Boeckhius, vulgo ἦβην. — V. 12. Πειθῶ τ' ἐνδαίει scripsi, sive malis Πειθῶ τ' ἐναύει, vulgo Πειθῶ τ' ἔναεν. — V. 13. Ἀγησιλάου codd., Boeckhius Ἀγησίλα.

Fr. 90. Conjunxi duo, quae separata erant, fragmenta in unum. Et prius quidem (V. 1—3.) legitur Athen. XI. p. 480. F.: Καὶ τῶν μὲν Ἀττικῶν (κυλίκων) μνημονεύει Πίνδαρος ἐν τοῖσδε Ἦ Θρασύβ. κτλ. alterum autem (V. 4. 5.) *ib.* XIV. p. 641. C.: Πίνδαρος δ' ἐστὶν ὁ εἰπὼν Δείπνου δὲ κτλ. V. 2. — τοῦτό τοι Boeckhius, vulgo τοῦτο. *ibid.* συμπόταισιν Boeckhius, libri συμπόταισι. — V. 3. Διωνύσοιο Boeckhius, libri Διονύσοιο. *ibid.* Ἀθαναίαισι Schneiderus, codd. Ἀθηναίαισι et Ἀθηναῖοι. Cf. Suidas v. Ἀθηναίαις.

δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρογάλιον
5 καίπερ πῆδ' ἀφθονον βοράν.

ΑΓΑΘΩΝΙ.

91. [90.]

— — — — —
— — — — —

— — — — —

Χαρίτας τ' Ἀφροδισίων ἐρωτων,

ἔφρα σὺν χειμάρῳ μεθύω,

Ἀγάθωνι δὲ καλῶ κότταβον.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΤΡΑΚΟΣΙΩΝ. 92. 93. 94.

92. [91.]

— — — — —
— — — — —
— — — — —

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὔρεν

πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν

ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.

93. [92.]

— — — — —
— — — — —

Μηδὲ μαύρον τέρψιν ἐν βίῳ πολὺ τοι

φέριστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

V. 4. λήγοντος duo codd. et Eustath. p. 1401. 49., vulgo λέγοντος. *ibid.* γλυκὺ, unus cod. γλυκύν. — V. 5. καί περ Boeckhius, libri καὶ περί. *ibid.* πῆδ' Schneiderus, codd. παῖδ'.

Fr. 91. Athenaeus X. p. 427. D.: λέγω δ' οἶον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε· Χαρίτας τ' κτλ. V. 2. σὺν χειμάρῳ μεθύω censor Athenaei Jenensis, libri σὺν χειμάρῳ μεθύων. — V. 3. καλῶ *idem* censor, libri καλῶ. V. — μηδὲ σφιστ. ἐπιπέλασσι καὶ *ibid.* ἀμφικ. σφιστ.

Fr. 92. Athenaeus XIV. p. 635. D.: ἀγνοεῖ δὲ ὁ Ποσειδάνιος ὅτι ἀρχαῖον ἐστὶν ὄργανον ἢ μάγadis, σαφῶς Πίνδαρον λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὔρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βύβριτον· Τόν ῥα κτλ. Respicit *ibid.* B.: Διόπερ καὶ Πίνδαρον εἰρηκέναι ἐν τῷ πρὸς Ἴέρωνα σκολίῳ τὴν μάγadin ὀνομάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον. V. 2. Λυδῶν Schneiderus, libri λύδιον. — V. 3. ἀντίφθογγον duo codd., unus ἀντίφθογγοσ.

Fr. 93. Athenaeus XII. p. 512. D.: Πίνδαρος παραινῶν Ἴέρωνι τῷ Στρακουσίῳ ἀρχοντὶ φησι· Μηδὲ κτλ. μηδὲ μαύρου Boeckhius, libri μηδ' ἀμαύρου. Ad scolium in Hieronem retulit Boeckhius.

94. [93].

— — — — —
 — — — — —
 * * * * *
 — — — — —
 — — — — —

5 — — — — —

Κείνω μὲν Αἶτνα δεσμὸς ὑπερφιάλος
 ἀμφίκειται.

* * * * *

ἀλλ' οἷος ἄπλοτον κεράϊζες θεῶν
 Τυφῶνα πεντηχοντακέφαλλον ἀνάγκη, Ζεῦ πάτερ,

5 εἰν Ἀρίμοις ποτέ.

Fr. 94. Strabo XIII. p. 930. A.: Πίνδαρος δὲ συνοικειῶ τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πιθηκούσσαις, ἅπερ ἐστὶ πρὸ τῆς Κυμαίας, καὶ τὰ ἐν Σικελίᾳ, καὶ γὰρ τῇ Αἶτνῃ φησὶν ὑποκεῖσθαι τὸν Τυφῶνα· τὸν ποτε — καὶ πάλιν· κείνω κτλ. καὶ πάλιν· Ἄλλ' οἷος κτλ. Respicere videtur hunc locum Julianus Epist. XXIV. p. 395.: Καὶ μὴν καὶ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Τυφῶεος ἐν ἐπινικίῳις κηρύττων καὶ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος κράτος τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν θεῶν παρατιθεῖς, οὐχ ἐτέρωθεν αὐτῷ τῆς εἰφημίας κρατύνει τὴν ὑπερβολήν, ἢ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἑκατοντακέφαλον ἐνὶ βλήματι καθελὼν ἤρκεσεν. ὡς οὐδέ τινας ἄλλον εἰς χεῖρας τοῦ Διὸς ἐλθεῖν ἀντιμάχου γίγαντος νομισθέντος, ἢ ὃν ἂν ἡ μήτηρ μόνον ἄλλον ἑκατὸν κεφαλαῖς ὤπλισεν, οὐδὲ ἐτέρου τινὸς θεῶν ἢ μόνου Διὸς ἀξιονικότερου πρὸς ταύτην τοσούτου γίγαντος καθαίρεσιν ὄντος. — V. 4. πεντηχοντακέφαλλον scripsi, vulgo πεντηχοντακέφαλον, vid. Photius p. 188. 11.: κνωκέφαλον· ἐν τοῖς δύο ἄλλοις λέγουσιν, οὕτως Ἀριστοφάνη. itaque Eqq. v. 418. scribe: μάχη σὺ Κνωκέφαλλῳ. similiter apud Hesiodum Theog. 387. scribo τρικέφαλλον. ejusdemque versum apud Strabonem I. p 43. ita restituo: Πικύνες καὶ Πυγμαῖοι καὶ Μακροκέφαλλοι. Hermannus et Boeckhius Τυφῶν' ἑκατοντακέφαλον, quod sane tuetur Juliani ille locus et Pyth. I. 16. — V. 5. εἰν Boeckhius, vulgo ἐν. Ipsa haec fragmenta ad Hieronem recte retulisse videtur Boeckhius, sed non credo ad illud scolium pertinere, quod ille censuit, quoniam numeri in ipsa similitudine prorsus dissimiles sunt. Fortasse igitur rectius haec Encomiis adnumeraveris.

96. [96.]

_ _ _ _ _ [_ _ _ _] _ _ _ _
 _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
 _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
 _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

5 Ὀλβία δ' ἅπαντες αἴσα λυσιπόνον [μετανίσσονται] τελευτάν.
 καὶ σῶμα μὲν πάντων ἔπεται θανάτῳ περισθενεῖ,
 ζῶν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἰδωλον· τὸ γὰρ ἐστὶ μόνον
 ἐκ θεῶν· εὔδει δὲ πρασσόντων μελέων, ἀτὰρ εὐδόντεσσιν
 ἐν πολλοῖς ὄνειροις

5 δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

97. [97.]

_ _ _ _ _ x _ _ _ _ _
 _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
 _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
 _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι
 γαίᾳ πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις
 ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·
 εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι ναίουσαι

5 μολπαῖς μάκαρα μέγαν αἶδοντ' ἐν ὕμνοις.

Fr. 96. Plutarchus Consol. ad Apollon. c. 35.: Καὶ μικρὸν
 προσελθὼν ἐν ἄλλῳ θρήνῳ περὶ ψυχῆς λέγων φησὶν· Ὀλβία κτλ.
 V. 1. μετανίσσονται addidit Hermannus. — V. 2. 3. et initium 4.
 repetit Plutarchus vit. Romuli c. 28.: Δεικτέον οὖν ἐχομένοις τῆς ἀσφα-
 λείας κατὰ Πίνδαρον, ὡς σῶμα — θεῶν. — V. 3. ζῶν δ' ἔτι Plu-
 tarchus altero loco, priore ζῶν δέ. ibid. τὸ γὰρ ἐστὶ μόνον altero
 loco, priore τὸ γὰρ μόνον ἐστίν. — V. 5. ἐφέρποισαν Boeckhiius,
 ἐφέρπουσαν valgo.

Fr. 97. Clemens Alex. Strom. IV. p. 640.: Ἄγαμαι τὸν μελο-
 ποιὸν ἄδοντα· ψυχαὶ κτλ. Pindari haec esse docet Theodoretus Gr.
 Aff. Cur. VIII. p. 599. C.: Εἰ δὲ ἀναισθητῶς αὐτοὺς ἔχειν τῶν γιγνο-
 μένων νομίζετε καὶ μὴ θείας τιὸς καὶ τρισολβίας ὄντως λήξεως ἀπολαῦσαι,
 Πίνδαρος ὁ λυρικός ταύτην ὕμῶν ἐκβαλλέτω τὴν δόξαν λέγων ὡδί· ψυχαὶ
 δ' εὐσεβέων ἐν οὐρανοῖς ναίουσαι μολπαῖς μάκαρα μέγαν αἶδουσαι ἐν
 ὕμνοις. V. 4. εὐσεβέων Theodor., εὐσεβῶν Clemens. ibid. ναίουσαι
 Boeckhiius, Clemens ναίουσαι, Theod. ναίουσαι. — V. 5. αἶδοντ'
 Boeckhiius, Clemens αἶδουστ'.

101. [101.]

Ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ κυματὰ πόντου ἁώριαν γε τὰν
σάν ἀνακαλεῖ.

102. [102.]

Ὀλβιος ὄστις ἰδὼν κείν' εἶσ' ὑπὸ χθόν'· οἶδε μὲν βίου
τελευτάν,
οἶδεν δὲ διόσδοτον ἄρχαν.

103. [103.]

Antiatticista in Bekkeri Anecd. T. I, p. 99.: Ἥτοι οὐκ ἄρχον, ἀλλ' ὑποτασσόμενον· Πίνδαρος Θρήνοις

104.

Ἐντι μὲν χρυσαλακάτου τεκῶν Αὐτοῦς αἰοδαὶ
ἄρια παιάνιδες· ἔντι δ' ἐπαντέλλοτος ἐκ κισσοῦ στέγανον

Fr. 101. Aristides T. I, p. 130. ed Dindf.: Ἐπέχεται μοι τὸ τοῦ Πινδάρου προσθεῖναι· Ἄστρα κτλ. legebatur τὴν ἁώριαν, delevi articulum, deinde pro τὴν σὴν scripsi γε τὰν σάν.

Fr. 102. Clemens Alex. Strom. III, p. 518. ed. Pott.: Καὶ Πίνδαρος περὶ τῶν ἐν Ἐλευσίῃ μυστηρίων λέγων ἐπιφέρει· Ὀλβιος κτλ. V. 1. κείν' εἶσ' ὑπὸ χθόν' scripsi, legebatur ἐκεῖνα κοῖνα εἰς ὑπὸ χθόνα, unde Boeckhius ἐκεῖνα κοῖλαν εἶσιν ὑπὸ χθόνα, ut sit hiatus. ibid. οἶδε scripsi, Boeckhius οἶδεν μὲν βίου [κείνος] τελευτάν. Pronomine non est opus, numeri ratione perspecta. De homine Atheniensi Pindarum loqui verisimile est, itaque fortasse fragmentum petitum est ex Threno in Hippocratem, vid. Schol. Pyth. VII. 18.: ἔοικε δὲ τὸ πρὸς τὴν τοῦ Ἴπποκράτους τελευτὴν περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπρητηκῆναι, εἰς ὃν καὶ Θρήνον γράφει ὁ Πίνδαρος.

Fr. 104. Schol. Eurip. Rhes. v. 895.: φασὶ δὲ Ἰάλεμον παρωνομάσθαι ἐπὶ τῇ Ἰαλέμον τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης, ὡς φησὶ

ἐκ Διθυράμβου μαιόμεναι τὸ δὲ κοιμίσαν τρ . . .
 . . . . . σώματ' ἀποφθιμένων.

5 ἃ μὲν ἀχέταν Αἶνον αἰλινον ὕμναι,
 ἃ δ' Ὑμέναιον, ὃν ἐν γάμοισι χροιζόμενον . . . συμπρώ-
 τοις λάβεν
 ἐσχάτοις θ' ὕμνοισιν ἃ δ' Ἰάλεμον ὠμοβόλῳ νοῦσφ πε-
 दाθέντα σθένος,
 ἃ δ' νιὸν Οἰάγρον χρυσάορ' Ὀρφέα.

Pindarus. ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκίων (Λατοῦς) αἰοδαὶ αἰ . . . παιάνιδες. ἔντι . . . . . ἔλλοντες ἔκισσῷ. στίφανον ἐκ διο . . . . . αἰόμεναι τὸ δὲ κοιμίσαν τρ . . . . . (σώματ') ἀποφθιμένων. ἃ μὲν ἀχέταν λιὸν αἰλινον ὕμναι. ἃ δὲ ὕμέναιον ἐργάμοισι χροιζόμενον . . . . . συμπρωτῶν . . . λάβεν. ἐσχάτοις ὕμνοισι ἃ δὲ ἰάλεμον ὠμοβόλῳ νοῦσφ. ὅτι παῖδα θέντοι σθένος νιὸν οἰάγρον: — V. 1. Λατοῦς in codice prope modum evanidum, ut Ambrosch. dicit, Welckerus et Schneidewinus conjectura assecuti sunt. — V. 2. ὠραι παιάνιδες Hermannus, δ' ἐπαντέλλοντος idem, ἐκ κισσοῦ scripsi, Hermannus ἐκίσσου. Schneidewinus δ' αὖ θάλλοντα ναρκίσσου στίφανον. — V. 3. ἐκ Διθυράμβου scripsi, ut ipse Bacchus intelligatur. Hermannus ἐκ διθυράμβου, quocum conjungatur ἐπαντέλλοντος ἐκίσσου. Schneidewinus ἐκ Διωνύσου μεταμαιόμεναι. ib. κοιμίσαν scripsi, vulgo κοιμίσαν. Lacunam redintegravit Hermannus: τετραζυγον θεὸν κᾶδος νιὸν σώματ' κτλ. — V. 4. σώματ' in codice prope evanidum animadvertit Ambroschius, conjectura invenerunt Welckerus et Schneidewinus. — V. 5. Αἶνον Schneidewinus, vulgo λιόν. ὕμναι Hermannus, vulgo ὕμναι. — V. 6. ὃν ἐν Hermannus, vulgo ἐρ. qui deinde legit χροιζόμενον et ommissa ita supplevit: βρότεος αἰὼν φθέγμα σὺν πρώτοις λ. — V. 7. ἐσχάτοις θ' ὕμνοισιν Hermannus. ibid. ἃ δ' Schneidewinus. ὠμοβόλῳ Hermannus, ὠμοβόρῳ Schneidewinus. ibid. ὅτι recte delevit Hermannus, πεδαθέντα Schneidewinus et Welckerus. ibid. σθένος, Hermannus σθένος θ', ut hoc ad Orphea referatur. — V. 8. ἃ δ' addidi. Οἰάγρον Schneidewinus, alii, quod firmat Schol. Pyth. IV. 313.: Ἀπόλλωνος τὸν Ὀρφέα φησὶν εἶναι, ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι Οἰάγρον λέγουσιν. Deinde addidi verba χρυσάορ' Ὀρφέα. vid. Schol. Hom. II. ο. 256.: χρυσάορον — καὶ Πίνδαρος χρυσάορον Ὀρφέα φησὶν. χρυσάορα primam corripit, ut Pyth. IV. 94. mediae syllabae coalescunt. Iam additis his verbis integra est strophæ, quam ex Threnis petitam esse probabiliter statuunt Welckerus et Schneidewinus.

XI.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΛΛΩΝ.

105. [104.]

Τι θεός, τί τὸ πᾶν;

106. [105.]

ὠ — — — — — ὠ — — — — —
 Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν αἰοιδᾷ φοιτεῖ.

107. [106.]

ὠ — — — — —
 — ὠ — — — — —

— ὠ — — — — —
 — — — — —

ὠ — — — — —
 — — — — —

Θεῶν δὲ δυνατόν ἐκ μελαινας
 νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος,
 κελαινεφεῖ δὲ σκότει καλύψαι καθαρόν
 ἀμέρας σέλας.

108. [107.]

x — — — — —
 — — — — —

— — — — —
 — — — — —

— — — — —
 — — — — —

Fr. 105. Clemens Alex. Strom. V. p. 726. ed. Pott.: Πίνδαρός
 τε ὁ μελοποιὸς οἷον ἐκβακχεύεται ἀντικρὺς εἰπών. et eadem Eusebius
 Praepar. Ev. XIII. 13. p. 688. ed. Vig. τί τὸ πᾶν Boeckhius,
 legebatur ὅτι τὸ πᾶν.

Fr. 106. Didymus Alexandr. de Trin. III. 1. p. 320. sine
 poetae nomine: θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων καὶ χάριν αἰοιδᾷ φοιτεῖ.
 Pindari versum esse apparet ex Clem. Alex. Strom. V. p. 726. ed.
 Pott. et Euseb. Praepar. Ev. XIII. 13. p. 688. ed. Vig., qui ex
 Pindaro afferunt: καὶ πάλιν· Θεὸς ὁ πάντα τεύχων βροτοῖς, edd. vett.
 vitiose ὁ πάντας τεύχων βροτούς. φοιτεῖν scripsit Heynius.

Fr. 107. Clemens Alex. Strom. V. p. 708. ed. Pott. Euseb.
 Praep. Ev. XIII. 13. p. 674. ed. Vig. Theodoret. Gr. Aff. Cur.
 VI. p. 855. ed. Schulz. V. 1. δὲ Clemens, omisit Eusebius, γὰρ
 Theodor. — V. 2. ὄρσαι Euseb. et Theod., ὄρσαι Clem. — V. 3.
 κελαινεφεῖ Boeckhius, Cl. κελαινεφεῖ, Theod. κελαινεφεῖ.

Fr. 108. Plutarch. adv. Stoic. c. 31, et de superstit. c. 6.,

Κεῖνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἀπειροί, βαρυβότα
πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.

109. [108.]

Ἐλασίβροντα παῖ Ῥέας.

110. [109.]

Θεὸς ἄτε πλέον τι λαχών.

111. [112.]

Πῦρ πνέοντος ἄτε κεραυνοῦ
ἄγχιστα δεξιᾶν κατὰ χεῖρα πατρὸς
ἴξαι.

112. [114.]

Ἐν χρόνῳ δ' ἔγεντ' Ἀπόλλωνος.

ubi κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι κτλ. sine poetae nomine Amator. c. 18.: ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οἱ τῶν φιλοσόφων ἄνοσοι κτλ. — V. 2. πόνων τ', Plutarchus primo loco πόνων τ', sed reliquis πόνων τε.

Fr. 109. Suidas v. ἐλασίβροντα. Ἀριστοφάνης ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου· ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ βροτῆς ἐλαυνόμενε. Cf. Schol. Aristoph. Eqq. 623. ἐλασίβροντα scripsit Schneiderus. Videtur initium Hymni vel Paeanis in Iovem esse.

Fr. 110. Aristides T. I. p. 11. ed. Dindf.: Θεὸς κτλ. τοῦτο γὰρ οὖν Πινδάρῳ κάλλιον ἢ ἄλλ' οἰοῦν εἶρηται περὶ Διός. Θεὸς codd., vulgo θεῶν.

Fr. 111. Schol. Homer. II. ω. 100.: ἐκ δεξιᾶν ὡς φησι Πινδάρου· πῦρ πν. ἄτερ κ. ἄγχ. κτλ. ἄτερ quomodo corrigendum sit docet Plutarch. Sympos. Quaest. I. 2. 4.: Διαβόηδην δὲ ὁ Πινδάρου λέγει· Πῦρ πνέοντος ἄτε κεραυνοῦ ἄγχιστα ἡμῆν. Respicit Aristides T. I. p. 15. ed. Dindf.: Πινδάρου δ' αὐτῶν δεξιᾶν κατὰ χεῖρα τοῦ πατρὸς αὐτὴν καθεζομένην τὰς ἐντολάς τοῖς θεοῖς ἀποδέχασθαι.

Fr. 112. Clemens Alex. Strom. I. p. 383.: εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Βοιωτὸς Πινδάρου γράφει ἐν χρ. κτλ. Eadem Eusebius Praep. Ev. X. 12. p. 499. D. Scripsi δ' ἔγεντ', quod fere etiam Boeckhius conjecit, vulgo δὲ γένητ'.

113. [115.]

$\bar{x}$ — $\bar{z}$ $\bar{u}$ $\bar{u}$ — $\bar{u}$ — — $\bar{z}$ $\bar{u}$ $\bar{u}$ $\bar{u}$ — $\bar{u}$

Ὀρχήσι' ἀγλαίας ἀνάσσω, εὐρυφάρετρο' Ἀπολλων.

114. [116.]

$\bar{u}$ $\bar{z}$ $\bar{u}$ — $\bar{u}$ — — $\bar{z}$ $\bar{u}$ $\bar{u}$ — $\bar{u}$ — —

Κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανάτατος ἔμμεν.

115. [118.]

$\bar{z}$ $\bar{u}$ $\bar{u}$ — $\bar{u}$ $\bar{u}$ — — — $\bar{z}$ $\bar{u}$ —

Μαντεύσο Μοῦσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.

116. [119.]

Μοῖσ' ἀνέηκέ με.

117. [266.]

$\bar{u}$ $\bar{z}$ $\bar{u}$ $\bar{u}$ — $\bar{u}$ — — $\bar{z}$ $\bar{u}$ —

$\bar{u}$ $\bar{z}$ $\bar{u}$ $\bar{u}$ — $\bar{u}$ — — — $\bar{z}$ $\bar{u}$ —

.... Μελισσοτεύκτων κηρίων

ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά.

Fr. 113. Athenaeus I. p. 22. B: οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἢ ὄρχησις, ὥστε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλωνα ὄρχηστήν καλεῖ· ὄρχησι' κτλ. ὄρχησι' Boeckhii, vulgo ὄρχησιτά. Respicit Eustath. ad II p. 52. 18.: διὰ καὶ Πίνδαρος εὐρυφάρετραν αὐτὸν λέγει. Cf. idem ad Odysse. p. 1602. 23.

Fr. 114. Plutarch. de EI apud Delph. c. 21.: πρὸς ὃν δὲ (Ἀπόλλωνα) Πίνδαρος εἴρηκεν οὐκ ἀηδῶς. ubi vulgo κατ. δεοναυτοῖς. idem fragmentum affert de def. orac. c. 7., denique adv. Epicur. c. 23.: ὁ δ' Ἀπόλλων κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανάτατος ἔμμεν, ὥς ὁ Πίνδαρος φησίν.

Fr. 115. Eustath. ad II. p. 9.: Καὶ Πίνδαρος ὁ κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ πρόγραμμα μουσοποιὸς λέγει· Μαντεύσο Μοῦσα κτλ. Scholiastae ad II. α. 1. ex Pindaro afferunt Μαντεύσο (vel μάντιε, μαντινο) Μοῦσα. Μοῦσα scripsit Boeckhii.

Fr. 116. Eustath. ad II. p. 9.: ταύτη τῇ θεῇ τῇ Μοῦσῃ — ἐγκλειύται ὁ ποιητὴς τὴν Ἀχιλλέως μῆνιν αἰεῖειν — οὗ ἀνάπαλιν Πίνδαρος ποιεῖ ἐν τῷ Μοῦσα ἀνέηκέ με. Repetit p. 179. Μοῖσ' Boeckhii scripsit.

Fr. 117. Grammat. in Cramerii Anecd. T. I. p. 285. 19.: Μέλεα — οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μελιγῆρος. Πίνδαρος· μελισσοτεύκτων κτλ. Etym. M. p. 577. 19. sine poetae nomine μ. κ. ε. γλυκερώτερα ὀμφακος. Cf. Gud. p. 386. 18.: οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μελιγῆρου Πίνδαρον. μελισσοτενκηρίων.

118. [125.]

$\bar{x}$ - - - - -
 $\bar{x}$ - - - - -

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθῆς αὐξάνοι,
 ἄγγον φέγγος ὀπώρας.

119. [126.]

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν,
 ἔαν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον.
 ἔμοι δ' ὀλίγον μὲν γὰρ δέδοται, ὄθεν ἄδρου·
 πενθέων δ' οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασιῶν.

120. [127.]

- - - - -
 $\bar{x}$ - - - - -
 - - - - -
 $\bar{x}$ - - - - -

Ὅτι δ' ἔρδων φίλος
 σοί τε, καρτερόβροντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοΐσαις,

Fr. 118. Plutarch. de Is. et Osir. c. 35.: Ὅτι δὲ οὐ μόνον τοῦ οἴνου Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἠγοῦνται κύριον καὶ ἀρχηγόν, ἀρκεῖ Πίνδαρος μάρτυς εἶναι λέγων· Δένδρον κτλ. sed δενδρέων idem Sympos. Quaest. IX. 14. 4.: καὶ Διόνυσος δενδρέων νόμον πολυγαθῆς (nonnulli libri πολυγηθῆς, πολυθαλῆς, πολυθῆς) αὐξάνων, ἄ. φ. ὀπ. et Erotico c. 15.: δενδρέων τε τρόπον πολύ τε φέγγος αὐξάνει, φέγγος ἄγγ. ὀπ. Νομὸν Boeckhiius scripsit, vulgo νόμον, tertio loco τρόπον.

Fr. 119. Plutarchus de exil. c. 9.: ᾧ δ' ἔξεστιν εἰς μικρὰν ἀποβῆναι νῆσον οὐ μικρῶν ἀπηλλάχθαι κακῶν, οὗτος ἄθλιός ἐστι μὴ προσλαλῶν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικά μηδ' ἐπάδων πολλάκις· ἐλαφρὰν κτλ. V. 2. περιδαῖον Hermannus, vulgo περιδαίων. — V. 3. ὄθεν ἄδρου displicet, fortasse scribendum: πέδον ἄδρου. — V. 4. δ' Boeckhiius, vulgo δὲ. Fortasse huc respicit Synesius Laus Calvit. p. 77. ed. Petav.: ἂν μὲν γὰρ ἢ τῆς Πινδάρου τυγχάνειν εὐχῆς καὶ ζῆν ἔχωμεν ἀπὸ τῶν οἰκείων, ἐν καλῷ τοῦ θεατρῶν καθιζήσομεθα ἀκραταὶ τῶν δεικνυμένων καὶ θειαταὶ κτλ.

Fr. 120. Athenaeus V. p. 191. F.: πρὸς εὐθυμίαν, ἣν ὁ Πίνδαρος αἰτεῖται παρὰ τοῦ Διός· τί δ' ἔρδων κτλ. Scripsi ὅτι δ', omisit

Εὐθυμία τε μέλων εἶν,
τοῦτ' αἴτημί σε.

121. [57.]

— — — — —

— — — — —

Ὁ ζαμενῆς δ' ὁ χοροϊτύπος,
ὄν Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας
Σειληνός.

122. [128.]

— — — — —

ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπέων.

123. [129.]

— — — — —

Ταῖς ἱεραῖσι μελίσσαις τέρεπεται.

124. [132.]

— — — — —

Ἄνδρῶν δικαίων χρόνος σωτήρ ἄριστος.

unus cod. et Eustath. p. 1490. 38. — V. 3. μέλων Casaubonus, vulgo μελῶν. — V. 4. αἴτημι codd. meliores, unus et edd. vulg. αἰτούμαι.

Fr. 121. Pausanias III. 25. 2.: Τραφήναι μέντοι τὸν Σειληνὸν ἐν τῇ Μαλεῇ δηλοῦ καὶ τάδε ἐξ ἄσματος Πινδάρου· Ὁ ζαμενῆς δὲ κτλ. V. 1. Boeckhiius δ'. — V. 2. Μαλεάγονος Camerarius, vulgo Μαλέγορος. — V. 3. Σειληνός Boeckhiius, vulgo Σιληνός. Boeckhiius inter dithyrambos retulit.

Fr. 122. Schol. Aristoph. Nub. 223.: τί με καλεῖς, ὦ φήμερ; ἐλέγετο δὲ ὁ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σειληνῶν παρεμφαίνειν· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρός ἦν· περιέσθηκεν οὖν αὐτῷ ὅσον τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ φωνήν· ὁ γὰρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παραγαγὼν τὸν Σειληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιοῦτους αὐτῷ περιέσθηκε λόγους· ὦ τάλας κτλ. Eadem Suidas v. ὦ φήμερ. ἐφάμερε Hermannus, vulgo ἐφήμερε. νήπια Küsterus, vulgo νήπι. διακομπέων Suidas, διακομπύων Schol. Aristoph.

Fr. 123. Schol. Pind. Pyth. IV. 104.: ὅτι τὰς περὶ τὰ θεῖα μύσσιδας καὶ μελίσσας φασι, ἐτέρωθεν ὁ αὐτός φησι· ταῖς ἱεραῖς μ. τ. ἱεραῖσι Boeckhiius.

Fr. 124. Dionys. Halic. de orator. ant. p. 81. ed. Sylb.: ἀλλὰ γὰρ οὐ μόνον ἀνδρῶν δικ. χρ. σ. ἄριστος, κατὰ Πίνδαρον, ἀλλὰ καὶ τεχνῶν νῆ Δία καὶ ἐπιτηδευμάτων γε.

125. [133.]

⊖ ⊂ ⊂ — — ⊂ ⊂ — — ⊂ ⊂ ⊂ ⊂ — —

"Ανακτα τῶν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων.

126. [134.]

..... — —

⊖ ⊂ ⊂ — — ⊂ ⊂ ⊂ ⊂ — — [⊂ —] ...

..... οἱ μὲν

κατωκάρᾳ δεσμοῖσι δέδενται .....

127.

..... — —

⊂ ⊂ ⊂ — — ⊂ — — ⊂

Πίτναντες Θοάν
κλίμακ' ἐς οὐρανὸν αἰπύν.

128. [137.]

— ⊂ ⊂ ⊂ — — ⊂ ⊂ — — ^x ⊂ ⊂ ⊂ — —

'Αλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς.

Fr. 125. Plutarchus Quaest. Platon. VIII. 4.: ubi vulgo ἄνα. ἄνακτα Heynius scripsit. deinde Hermannus conjecit τὸν πάντων.

Fr. 126. Suidas Κατωκάρᾳ· οἱ Ἀπτικοὶ ὑφ' ἐν ἀναγνώσκουσι. Πίνδαρος· οἱ μὲν κτλ. Eadem Gregor. Corinth. p. 124. ed. Schaef.

Fr. 127. Cramerii Anecd. T I. p. 201. 14.: Θοὸς — σημαίνει δὲ καὶ τὸ μέγα. Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ Ὠτιου καὶ Ἐφιάλιου· Πίτναντες Θοάν κλίμακα οὐρανὸν ἐς αἰπύν. τὴν μεγάλην δηλονότι. πίτναντες Hermannus, κλίμακ' ἐς scripsi. Verum etiam quae sequuntur ex Pindaro, fortasse ex eodem carmine, cui satis conveniunt, petita videntur: pergit enim grammaticus:

Θοαῖς ἀφρόσυναίς

ἀπὸ τοῦ μεγάλης, καὶ

Θοᾶ δ' ἐπαδέξατο γᾶ.

(vulgo Θοῆ) μεγάλη. sed quod additur Θοῆς ἔστηκε πόλεως (πόλης) ex epico poeta petitum arbitror.

Fr. 128. Apollon. Dysc. de Syntaxi II. 27. p. 179. ed. Bekk.: ὡσπερ καὶ τὸ Πινδαρικὸν οἱ περὶ Τρύφωνα ἐσημειοῦντο ἐπὶ τι τοῦ Ὠτιου καὶ τοῦ Ἐφιάλιου, συγκατατιθέμενοι μὲν τῶ· ἀλλαλοφόνους ἐπάξ. λ. οὐ μὴν τῶ· ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς, οὐ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ δόρατα ἐνῆκαν, ἀλλ' ἀλλήλοις. Ex eodem carmine est, ex quo petitum fr. 127.

132. [148.]

[4] υ --- υ υ υ --- υ υ ---
 υ υ υ --- υ υ υ --- υ υ υ ---

.. ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάττεισι τυπείς
 ᾤχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσαις ὀρθῶ ποδι γᾶν.

133. [150.]

..... υ υ υ --- υ υ ---
 υ υ υ --- υ υ υ --- υ υ υ ---
 υ υ υ --- υ υ υ ---
 υ υ --- υ υ --- υ υ ---

5 υ υ υ --- υ υ --- υ υ --- υ υ ---

Δοιά βοῶν κατέπεινεν
 θέρμ' ἄλις ἀνθρακίαν στέφαντα πυρίπνοά τε
 σώματα· καὶ τότε γὰρ σαρκῶν τ' ἐνοπᾶν
 εἶδον ἢ δ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν·

5 ἦν δὲ ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῶ χρόνος.

haec attulit, vulgo πρόπεζαν. Cf. Eustath. p. 917. 63. et Etymol. p. 504. 31. Respicit carmen hoc Horat. IV. 2. 13.: „Scu Deos regesve canit Deorum Sanguinem, per quos cecidere justa Morte Centauri, cecidit tremendae Flamma Chimaerae.“

Fr. 132. Schol. Apoll. Rhod. I. 61.: 'Ο δὲ Ἀπόλλωνιος παρὰ Πινδάρου εἰληγε λέγοντος· ὁ δὲ χλωρῆς ἐλάττει τ. ᾤχετο Καινεὺς σχίσαις ὁ. π. γ. sed unus cod. ᾤχει' ἐς χθόνα. Plut. de absurd. Stoic. opin. c. 1.: ὁ Πινδάρου Καινεὺς εὐθυναν ὑπεῖχεν, ἀπιθάνως ἄρρήκτος σιδήρῳ καὶ ἀπαθῆς τὸ σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδύς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν, σχίσαις ὀρθῶ ποδι γᾶν. Correxit haec Boeckhiius, pertinet autem ad idem carmen, unde Fr. 131. petilum est.

Fr. 133. Athenaeus X. p. 411. B.: 'Ιων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ (Herculis) τὴν ἀδηφαγίαν ἐπιφέρει· ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας Κατέπεινεν καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἀνθρακας, παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἰληφεν εἰπόντος· Διά βοῶν θερμὰ δ' εἰς (unus cod. θερμὰ εἰς) ἀνθρακίαν στέφαν πυρὶ δ' εἰς ἀνθρακίαν στέφαν (verba εἰς ἀνθρ. σι. altero loco omisit unus cod.) πυρὶ δ' ὑπνῶν τε σώματα κτλ. V. 1. δοιά Boeckhiius, vulgo διά. κατέπεινεν addidi ex Ionis versiculo. — V. 2. θέρμ' ἄλις scripsi, Boeckhiius et Hermannus θέρμ' ἔδει, στέφαντα πυρίπνοά τε Boeckhiius. — V. 4. εἶδον addit Boeckhiius. — V. 5. ἦν δὲ Boeckhiius, vulgo ἦν. Respicit fortasse huc Philostratus Imagg. II. 24.: Ἀποσφάττει τὸν ἔτερον τῶν βοῶν καὶ σιτίται, σφόδρα ἐθάς ὦν τοῦ τοιοῦτου σιτίου· Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὅποτε εἰς τὴν τοῦ Κορωρου στέγην ἀφικόμενος σιτίται βοῶν δλον, ὡς μηδὲ τὰ ὀστέα περιτὰ γενέσθαι.

134. [151.]

.....
 Ω — — — — —
 — — — — —
 υ — — — — —
 5 υ — — — — —

σ — — — — — Ω — — — — —
 σ — — — — — — — — — — —
 υ — — — — — — — — — — —

..... κατὰ φύσιν ...

νόμος ὁ πάντων βασιλεύς
 θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων
 ἄγει δικαίων τὸ βιαιότατον

5 ὑπερτάτῃ χειρὶ. τεκμαίρομαι
 ἔργοισιν Ἡρακλέους ἐπεὶ Γηρυσὸν βόας
 Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος
 ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἤλασεν.

Fr. 134. Plato Gorgias p. 484. B.: Δοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος ἄπερ ἐγὼ λέγω ἐνδείκνυσθαι ἐν τῷ ᾄσματι ἐν ᾧ λέγει, ὅτι Νόμος ὁ πάντων — Ἡρακλέους, ἐπεὶ ἀπριάτας, λέγει οὕτω πως· τὸ γὰρ ᾄσμα οὐκ ἐπίσταμαι, λέγει δὲ ὅτι οὔτε πριάμενος οὔτε δόντος τοῦ Γηρυσόου ἤλασαιο τὰς βοῦς· ὡς τούτου ὄντος τοῦ δικαίου φύσει καὶ βοῦς καὶ τᾶλλα κτήματα εἶναι πάντα τοῦ βελτιονός τε καὶ κρείττονος τὰ τῶν χειρόνων καὶ τῶν ἥτιόνων. V. 1. κατὰ φύσιν addendum esse apparet ex eodem dialogo p. 488. B.: Πῶς φησὶ τὸ δικαίον ἔχειν καὶ σὺ καὶ Πίνδαρος, τὸ κατὰ φύσιν ἄγει βίην τὸν κρείττω τὰ τῶν ἥτιόνων. Cf. praeterea de Legg. III. p. 690. B. IV. 714. D. et tacito Pindari nomine X. p. 890. A. Protag. p. 337. D. Inde Boeckhius etiam in hoc ipso Gorgiae loco conjecit: οὗτος δὲ δὴ φησὶν, κατὰ φύσιν ἄγει. Cf. etiam Hesychius: Νόμος πάντων ὁ βασιλεύς κατὰ τὴν φύσιν. Celebrem sententiam respiciunt multi, velut Herodot. III. 35.: καὶ ὀρθῶς μοι δοκεῖ Πίνδαρος ποιῆσαι νόμον πάντων βασιλεία φήσας εἶναι. Plutarch. ad princ. indoct. c. 3. vit. Demet. c. 42. Clemens Strom. I. p. 427. II. p. 438. Dio Chrysost. Or. LXXV. T. II. p. 406. ed. Reisk. Jamblich. ap. Stobaeum Sent. XLVI. 77. — V. 2 — 5. ὑπ. χειρὶ affert etiam Schol. Pindar. Nem. IX. 35. et Aristides T. II. p. 68. ed. Dindf., qui addit praeterea τεκ. ἔργ. Ἡρ. ἐπεὶ ἀπριάτας. apud utrumque recte scriptum v. 4. δικαίων τὸ βιαιότατον, apud Platonem βιαιῶς τὸ δικαιότατον. — V. 6. Ἡρακλέους Boeckhius, Ἡρακλέους Aristid. et Plato. — V. 6 — 8. ἐπεὶ κτλ. servavit Schol. Aristidis T. III. p. 408.: τὰ λοιπὰ τῆς χρήσεως ἦν οὕτως· ἐπεὶ Γηρυσόου βόας Κυκλωπέων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος συναίρεται (vel ἀναιρεῖται) καὶ ἀπριάτας ἤλασεν (vel

135. [154.]

— — — — —

Πάντα θύειν ἑκατόν.

136. [157.]

— — — — —

— — — — —

.. κατὰ μὲν φίλα τέκν' ἔπεφνον
θάλλοντας ἦβρα δώδεκ', αὐτὸν δὲ τρίτον.

137. [158.]

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Οὐ Πηλῆος ἀντιθέου μόχθοι νεότατ' ἐπέλαμψαν μυρίοις;
πρῶτον μὲν Ἀλκμήνας σὺν νιῶ Τρωῖον ἄμ πεδίον
καὶ μετὰ ζωστήρας Ἀμαζόνος ἦλθεν, καὶ τὸν Ἰάσονος
εὐδοξον πλόον

ἐκτελευτάσαις ἔλεν Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων.

138. [160.]

— — — — —

Σύριον εὐρναίχμαν διεῖπον στρατόν.

ἔλασεν) ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ἐπειδὴ τὰς τοῦ Ἰηρόνον βίβας οὔτε αἰτήσας οὔτε προῖάμενος ἤλασεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Εὐρυσθέως. unde Boeckhiius praeclare ἀνασιτήτας scripsit, qui etiam cetera correxit.

Fr. 135. Strabo III. p. 232.: ποιοῦσι δὲ καὶ ἑκατόμβας (Lusitani) ἑκάστου γένους Ἑλληνικῶς ὡς καὶ Πίνδαρός φησι· Πάντα θ. ἔ.

Fr. 136. Schol. Hom. II. κ. 252.: οἶον· κατὰ μὲν φίλα τέκνα ἔπεφνον θάλλοντα ἦβρα δωδέκα, αὐτὸν δὲ τρίτον ἀντὶ τοῦ τρίτου καὶ δεκάτου, καὶ τετάρτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη φησὶν ὁ Πίνδαρος. scripsi δώδεκ', reliquia Boeckhiius correxit.

Fr. 137. Schol. Eurip. Androm. 795.: Οἱ μὲν πλεῖστοι Τελαμωνιά φασιν συστρατεῖσαι τῷ Ἡρακλεῖ εἰς τὴν Ἴλιον, ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ Πηλέα, παρ' οὗ ἔοικε τὴν ἰστορίαν ὁ Εὐριπίδης λαβεῖν· λέγει γὰρ ὁ Πίνδαρος· Οὐ Πηλῆος κτλ. V. 1. Πηλῆος Boeckhiius, idem μόχθοι νεότατ' ἐπέλαμψαν, vulgo μόχθοι νεώτατοι ἐπιλάμψαι. — V. 2. Ἀλκμήνας Boeckhiius, vulgo Ἀλκμήης. Τρωῖον ἄμ πεδίον idem, vulgo Τρωῶν ἄμπεδιλα. — V. 3. Ἀμαζόνος Bothius, vulgo Ἀμαζόνας. ἦλθεν Boeckhiius, vulgo ἦλθε. — V. 4. ἐκτελευτάσαις Boeckhiius, vulgo ἐκτελευτήσας.

Fr. 138 Strabo XII. p. 819.: Καὶ Πίνδαρός φησιν ὅτι αἱ Ἀμαζόνες Σύρ. εἶρ. διεῖπον (sic Casaubonus, vulgo διῖππον) στρ. τὴν ἐν τῇ Θιμισκῶρα κατοικίαν οὕτω δηλών.

139. 140. 141. [159. 161. 162.]

Pausanias VII. 2.: Πολλῶ δὴ πρεσβύτερα ἔτι ἢ κατὰ Ἴωνας τὰ ἐς τὴν Ἀρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν ἐστὶν· οὐ μὴν πάντα γε τὰ εἰς τὴν θεὸν ἐπίθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἰδρῦσασθαι στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησεία. — Idem I. 2.: Ἐσελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνήμα Ἀμαζόνος· ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μὲν φησιν ὑπὸ Πειριίδου καὶ Θησέως ἀρπαχθῆναι κτλ. — Plutarch. vit. Thes. c. 28.: Τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγημε (Θησεὺς) Φαίδραν, ἔχων υἱὸν Ἰππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρος φησι Δημοφῶντα. Haec tria fragmenta ad idem carmen, ad quod Fr. 137. et 138., pertinere verisimile est.

142—147. [164—168.]

..... ♂ ♀ ♂ ♂
 ♀ ♂ — ♀ ♂ — ♂ —

..... Πεπρωμέναν Στρ. α'
 θῆκε μοῖραν μετατραπεῖν.

..... Ἀνδροφθόρον, Στρ. β'
 οὐδὲ σιγᾷ κατερόύη,

..... τροχὸν μέλος Στρ. γ'
 αἰ δὲ Χείρωνος ἐντολαί.

..... — ♀ ♂ — ♂ —
 ♂ ♀ ♂ — ♂ —

..... Αἰνιγμα παρθένου Στρ. α'
 ἐξ ἀγριᾶν γνάθων

..... Ἐν δασκίοις πατήρ, Στρ. β'
 ἀνηλεεῖ νόῳ δ'

Fr. 142—147. Priscianus de metris Comicor. p. 419. ed. Gaisf.: „Pindarus teste Heliodoro ἀντίστρεψεν, hoc est convertit rhythmum iambicum hoc modo: Πεπρωμέναν ἔθηκε μοῖραν μετατραπεῖν Ἀνδροφθόρον οὐδὲ σιγᾷ κατερόύη (ed. Ald. οὐδ' ἔσται κατ.). In secundo enim iambo pyrrhichium secundum et tertium trochaicum et quartum spondeum posuit. Idem: Τροχὸν μέλος αἰ δὲ Χείρωνος ἐντολαί (Putschius ἐντολάς). — Idem Αἰνιγμα π. ἐξ ἀγ. γν. — Idem ἐν δασκίοισιν πατήρ, νηλεεῖ νόῳ δ' (ita Hermannus, Putschius ἐν δ'

.... δ' οὐδὲν προσαιτέων Στρ. γ'
ἐφθραγξάμαν ἐπί. ....

148. [169.]

⊖ 2 0 - - - 2 0 - - - 2 0 0 ⊖
Νόμων ἀκούοντες θεόδματον κέλαδον.

149. [170.]

..... 0 - 2 0 0 - 0 0 - 2 0 ⊖
- 2 0 .....
Ἰφραίνω δ' Ἀμυθαονίδαϊς ποικίλον
ἀνδήμα.

150.

..... 0 0 - 0 0 - - - 2 0 0 - ⊖
2 0 0 - - - 2 0 0 - - -
 $\frac{x}{x}$ 0 2 0 0 - 0 - - - 2 0 0 - 0 -
 $\frac{x}{x}$ - 2 0 0 - 0 - - 0 - 2 0 0 -
5 $\frac{x}{x}$ - 2 0 0 - 0 - - - 2 0 0 - ⊖
.... Προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρυξεν
ὡς ἀπὸ κροναῶν φέροτατον ὕδωρ

ἀσκλοισιν πατήρ ἦν εἰνωίας). — Idem δ' οὐδὲν προσαιτέων ἐφθραγξάμαν
ἔπι (sic Hermannus, vulgo ἔφη ἐξόμαν ἔπι, cod. εφε ΤΖΑΜΑΝ).“
Heliodori verbum ἀντίστρεψεν, quod non intellexit Priscianus, ostendit
apud Pindarum illa Περρ. κτλ. respondisse his verbis Ἀνδροφθόρον
κτλ. itaque non possunt conjungi. quod putavit Boeckhiius, quam-
quam non tam antistrophicum fuisse videtur carmen, quam mono-
strophum: scribendum autem est θῆκε. Ex tertia aliqua stropha pe-
titum Fr. tertium: τροχὸν μέλος κτλ. Rursus sibi respondent Fr.
quartum αἰνίγμα π. κτλ. et Fr. ultimum οὐδὲν προσαιτέων κτλ. Sed
refragatur quintum fragmentum, quod tamen cum illis duobus con-
gruere consentaneum est, itaque δασκλοις et ἀνηλεῖ scripti: videntur
autem tria ultima fragmenta ex iisdem tribus strophis petita esse,
ex quibus priora: atque in priore parte carminis poeta enarravit
Oedipi fortunam, qui Sphingem superavit, quorsum pertinent Fr. 142.
145. 143. in altera parte, quomodo Peleus Acasti insidias effugerit,
vid. Fr. 146. 144. 147. Longe aliter constituit haec Boeckhiius.

Fr. 148. Priscianus de metris comic. p. 420. ed. Gaisf.:
„Idem (Heliodorus) ostendit Pindarum etiam trisyllabos in fine
versus posuisse: Νόμων ἄ. θεόδμητον κ. θεόδματον Boeckhiius.

Fr. 149. Schol. Pind. Nem. VII. 116.: ἐπεὶ τὸ ποίημα ὑφά-
σματι ἔοικεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις ὑφαίνω κτλ.

Fr. 150. Plutarch. de Pyth. orac. c. 29.: οἱ μὲν οὖν περὶ τὸ
Γυλάξιον τῆς Βοιωτίας κατοικοῦντες ἦσθοντο τοῦ θεοῦ (Ἀπόλλωνος) τὴν

153. [171].

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 5 — — — — —

Ἄλλοτρίοισιν μὴ προσφαίνειν, τίς φέρεται
 μόχθος ἄμιν· τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
 καλῶν μὲν ὦν μοῖραν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρῆ παντὶ λαῶ
 δεικνύναι· εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόςδοτος ἄτα
 5 προστύχοι, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν.

154. [173].

..... — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

᾿Ω τέκνον,

ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον
 προσφέρων πάσαις πολίεσσι ὁμίλει· τῷ παρεόντι δ' ἐπαι-
 νήσαις ἐκῶν
 ἄλλοτ' ἄλλοῖα φρόνει.

γλώσσας, ἣ ποιητικὴ φων. quod Pindari esse verisimillimum est, sed qui ibid. leguntur versus V. p. 654.:

Ὀὐ γὰρ ἐν μέσοισι κεῖται δῶρα δυσμάχητα Μοισῶν
 τῷ, πιτυχόντι φέρειν.
 potius Bacchylidis esse videntur.

Fr. 153. Stobaeus CIX. 1.: Πυδάρου. V. 1. ἄλλοτρίοισιν Boeckhiius, vulgo ἄλλοτρίοισι. — V. 2. ἄμιν Boeckhiius et Hermannus, vulgo ἄμιν. — V. 3. καλῶν Gesnerus et unus cod., vulgo κακῶν. — V. 4. ἀνθρώποισι Hermannus, vulgo ἀνθρώποις. θεόςδοτος Stephanus, vulgo ἀθεόςδοτος. ἄτα scripsi, cod. ἄτη, vulgo ἀθλητηκότα vel ἀτλημηκότα. Boeckhiius ἀτλάτα κακότας. — V. 5. προστύχοι cod., vulgo προστύχη. σκότει Grotius, vulgo σκόπει. Videtur autem ex eodem carmine esse sumtum, quo pertinet Fr. 154.

Fr. 154. Athenaeus XII. p. 513. C.: Τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδὶ (Ἀμφιάρου). ᾿Ω τέκνον, ποντίου κτλ. V. 2. ποντίου (omisso πετραίου) — ὁμίλει (non ὁμίλει) Plutarch. Quaest. Nat. c. 19. et de solert. anim. c. 27. affert. Respicit Lucian. de saltat. c. 67.: Καλὴ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ ἐπαινέσεις ἐκείνη τό· ᾿Ω παῖ, ποντίου θηρὸς πετραίου νόον ἔχων πάσαις πολίεσσι ὁμίλει. — V. 3. Epitome τὸ παρεόν δ' ἐπ.

159. [184.]

ᾠ — — — — — ᾠ — — — — —
 ἔτι δὲ τειχέων ἀνακικύει καπνός.

160.

— — — — — ᾠ — — — — —
 Ὀφθαλμὸν ἔσσεσθαι νιν Ἑλλάδος ἔφα.

161. [185.]

— — — — —
 Ἰ — — — — —
 Αὐτόν με πρότιστα συνοικιστῆρα γαίας
 ἔσδεξαι τεμενοῦχον.

162. [186.]

— — — — —
 ἦρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά.

163. [190.]

— — — — —
 Φθίγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωσας Πολυμνάστου Κολοφω-
 νίου ἀνδρός.

Fr. 159. Etymol. Gud. p. 321. 54.: *Κικνυς* — καὶ παρὰ Πιν-
 δάρῳ· ἔστι δὲ τοι χέκων ἀκύνει καπνός. Boeckhius ἔτι δὲ τειχέων, Schnei-
 derus ἀνακικύει scripserunt. De Trojae ruina videtur sermo esse.

Fr. 160. Schol. Hom. II. β. 373. ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἢ μετα-
 φορά, οἱ σὺν τῷ μύειν τοῦ φωτός στερίσκονται, ὄθιν ἔτι (1. ἐστὶ) ὀφθαλ-
 μὸν ἔσσεσθαι τὴν Ἑλλάδα ἔφα καὶ Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμοί. Cum
 posterius exemplum Pindari sit (Ol. II. 9.), hoc quoque huc retuli
 et correxi.

Fr. 161. Apollonius de Syntaxi II. 18. p. 138. ed. Bekk. sine
 auctoris nomine: Αὐτόν με κτλ. sed in cod. margine: Πινδάρου ἢ
 χρῆσις. V. 2. ἔσδεξαι τεμενοῦχον Bekkerus, vulgo ἔσδεξεται μενοῦχον.

Fr. 162. Plutarch. Quaest. Sympos. II. 10.: τὰ δὲ Πινδαρικά
 (συμπόσια) βελτίω δῆπουθεν, ἐν οἷς ἦρωες — θαμά, τῷ κοινωνεῖν
 ἀπάντων ἀλλήλοις.

Fr. 163. Strabo XV. p. 952.: λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύ-
 μναστόν τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων, φθίγμα κτλ. Plutarch.
 de musica c. 5. τοῦ δὲ Πολυμνήστου καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀλκμάν οἱ τῶν
 μελῶν ποιηταὶ ἐμνημόνευσαν.

164. [196.]

[1] - - - - -
 - - - - -

.. "Ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλλοντο φαιεννὴν
 κρηπίδ' ἐλευθερίας.

165. [197.]

- - - - -

πανδείμαντοι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἑλλάς πόρον ἰόν.

166. [198.]

- - - - -

Ἄ Μιδύλου δ' αὐτῷ γενεά . . .

167. [199.]

- - - - -

Κεῖ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

Fr. 164. Plutarch. vit. Themist. c. 8.: ὁ δὴ καὶ Πίνδαρος οὐ κακῶς ἔοικε συνιδῶν ἐπὶ τῆς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ μάχης εἰπεῖν· "Ὅθι παῖδες — κρηπίδ' ἐλευθερίας. Scripsi κρηπίδ'. Eadem de Herod. malign. c. 34. de sera numinis vind. c. 6. (sine poetae nomine) et de glor. Athen. c. 7.: οὐχ ὅτι — ἀλλ' ὅτι πρῶτον (ὡς φησιν αὐτός) ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀ. ἐβ. φαιεννὴν κρ. ἐλ. ἐπὶ τε Σαλαμῖνι καὶ Μυκάλῃ καὶ Πλαταιαῖς, ὡς περ ἀδαμάντινοι στηριζάντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος παρείδουσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. hinc conjicias scribendum: πρῶθ' ὄθι: vel potius πρῶταν ὄθι. Respicit etiam Aristides T. II. p. 251. ed. Dindf.: Ἀθηναίων pro Ἀθηναίων.

Fr. 165. Schol. Aristoph. Vesp. 302.: Νῦν πόρον τὸν πορισμὸν φησι, ἐπήγεγε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ Πινδαρικόν· Πανδείματι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἑλλάς πόρον ἰόν. sed cod. Venet. ὁ Πίνδαρος τὸν πλοῦν τοῦ Ἑλλησπόντου, νῦν δὲ πορισμὸν· Πανδείμαντοι μὲν κτλ. ὑπὲρ πόντιον Ἑλλάς Boeckhius scripsit, deinde correxi ἰόν. videtur versus ad dithyrambos pertinere.

Fr. 166. Schol. Pind. Pyth. VIII. 53.: Φρατρία ἐν Αἰγίνῃ Μιδυλῶν ἀπὸ Μιδύλου προγόνου ἐπιδόξου γεγονότος, αὐτὸς δ' ἐν ἄλλοις· Ἄ Μιδύλου (sic codd., vulgo Μιδυλίδου omisso articulo) δ' αὐτῷ γέννα φησί. γενεά Hermannus, rectius videtur Μειδύλου scribi.

Fr. 167. Schol. Pind. Isthm. IV. inscript.: λέγει δὲ ἤδη τετελευτηκότα τὸν Πυθίαν κεῖ μοι — θανόντων καὶ τὰ ἔξῃς. fortasse ex Threno est fragmentum.

168. [201.]

Διολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ἕμνων.

169. [204.]

Δελφοὶ θεμίστων μάντιες
Ἀπολλωνίδαί.

170. [205.]

..... πενταετηρίς ἑορτά
βουπομπός, ἐν ᾧ πρῶτον εὐνάσθη ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις.

171. [206.]

5

Κεκρότῃται χρυσέα κρηπίς ἱεραῖσιν αἰοδαῖς,

Fr. 168. Schol. Pind. Pyth. II. 128.: τὸ δὲ μέλος Διολικῷ θυθμῷ συνείταξεν· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἱτέρωθι λεγόμενον· Διολεὺς κτλ.

Fr. 169. Schol. Pind. Pyth. IV. 4.: Δύναται δὲ καὶ τοὺς Δελφοὺς λέγειν, ἱτέρωθι γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προσηγόρευσε· Δελφοὶ θεμιστῶν ἕμνων μάντ. Δ. θεμίστων scripsit Boeckhiius, idem delevit ἕμνων. Fortasse scribendum προσηγόρευσε ἐν ἕμνοις.

Fr. 170. Vita Pindari e cod. Vratisl. T. II. p. 9. ed. Boeckh.: Καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἑορτῇ ἐγεννήθη (Πίνδαρος) ὡς αὐτὸς φησι· Πεντα. κτλ. Respicit Plutarch. Sympos. Qu. VIII. 1.: ἦκε δὲ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ μνήμῃ ἐν Πυθίῳ γενόμενος, πολλῶν καὶ καλῶν ἕμνων τῷ θεῷ χορηγός. Cf. Eustath. Proem. p. 17.

Fr. 171. Aristides T. II. p. 509. ed. Dindf.: οὐ γὰρ δὴ πον καὶ Πίνδαρον φήσεις ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα ἀναπεισθέντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ποιήσιν τὴν ἱαντοῦ· ἄκουε δὴ καὶ ἱτέρων· Κεκρότῃται — λόγων. Ἡράκλεις, ταυτὶ μὲν οὐδὲ παντάπασιν ἀνάιτια τοῖς ῥήμασιν, ἀλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ τούτοις σεμνύνεται, ὡς οὐδὲν ἀτιμοτέροις τοῦ νέκταρος, καὶ φησιν ὅτι οὗτος μέντοι ὁ τῶν λόγων κόσμος· Καὶ πολυκλ. — ἀγυιάς· ὡσπερ οὐκ ἀρκοῦν εἰ κατὰ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεοὺς ἔτι μειζόνως τιμῆσοντας δι' ἐκείνον τὴν τῶν Θεβαίων πόλιν εἰς τὸ λοιπόν. Conjunxit haec in unum Boeckhiius, qui v. 4. ὅς καὶ scripsit. V. 1. Respicit Plut.

οἷα τειχίζομεν ἤδη ποιζίλοκ
 νόσμον αὐδάεντα λόγων·

ὅς καὶ πολυκλείταν περ εἴσων ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον
 ἐπασκήσει θεῶν

5 καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.

172. [207.]

Εὐάρματα χρυσοχίτων, ἰρώτατον
 ἀγαλμα, Θήβα. ....

173. [209.]

... Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.

174. [210.]

ᾠ ταλαίπωροι Θῆβαι. ...

de prof. in virtute c. 17.: Ἄλλ' οἱ γε προκόπτοντες, οἷς ἤδη καθάπερ
 ἱεροῦ τινος οἰκοδομήματος καὶ βασιλικοῦ, τοῦ βίου κεκρότηται χρυσία
 κρηπίς. et de monarch. democr. et olig. c. 1. omisso auctoris nomine:
 Κεκρότηται χρ. κρ. ἱεραῖσιν αἰδαῖσι. Lucianus Demosth. encam. c. 11.;
 Παρίνι δὴ τὰς Ἀθήνας ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος χρυσία
 κρηπίς κατὰ Πίνδαρον. αἰδαῖς Plutarchus altero loco, et unus cod.
 Aristidis, vulgo αἰδαῖς. — V. 2. τειχίζομεν, unus cod. τειχίζομεν. —
 V. 4. πολυκλείταν περ unus cod., alius πολὺ κλείταν περ, vulgo πο-
 λυκλείτον περ. Ceterum apparet ipsum hoc esse carminis initium.

Fr. 172. Schol. Pindari Pyth. IV. 25.: εἰώθασι δὲ οὔτοι συμ-
 πλέκειν τὰ τῶν χωρῶν ἢ τῶν πόλεων καὶ τὰ τῶν ἡρωϊδῶν ὀνόματα δια-
 κοινοποιούντες, οἷον· Εὐάρματα χρ. ἰρώτατον ἄγ. Θ. τὸ μὲν γὰρ εὐάρματα
 τῆς πόλεως, τὸ δὲ χρυσοχίτων τῆς ἡρωϊδος. Scripsi ἰρώτατον. Pindari
 esse versum ostendit Schol. Pyth. II. inscript. καταφέρεισθαι πῶς τὸν
 Πίνδαρον εἰς τὸ τὰς μὲν Ἀθήνας λιπαρὰς προσαγορεύειν, τὰς δὲ Θήβας
 χρυσαρμάτους καὶ εὐαρμάτους. Schol. Iliad. IV. 391.: ἐνθεν
 καὶ εὐαρμοστον (εὐάρματων) τὴν Θήβην φησὶ Πίνδαρος.

Fr. 173. Schol. Pind. Pyth. II. inscript.

Fr. 174. Thomas M. vita Pindari T. II. p. 4. ed. Boeckh.
 Boeckhio jure suspectum videtur.

175.

Οὗτοι με ξένον
 Οὐδ' ἀδαίμονα Μοισᾶν ἐπαιδεύσαν κλυταί
 Θῆβαι.

176. [211.]

Μελιγαθῆς ἀμβρόσιον ὕδωρ
 Τιλφώσσας ἀπὸ καλλιχράνου.

177. [213.]

Ἐνθα βουλαὶ μὲν γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύουσιν
 αἰχμαί,
 καὶ χοροὶ καὶ Μοῖσα καὶ Ἀγλαΐα.

Fr. 175. Chrysippus, qui mihi videtur, περὶ ἀποφατικῶν c. 2. sine poetæ nomine quater affert, sed Pindari esse apparet: scribitur οὐδὲ ἀδαίμονα Μοισᾶν. Quod ibid. c. 24. legitur:

Οὐκ εἶδον ἀγεμωκίην κόραν
 fortasse itidem Pindari est, de Atalante dictum.

Fr. 176. Athenæus II. p. 41. E.: Καὶ Πίνδαρος· Μελιγ. κτλ. κρήνη δ' ἐν Βοιωτίᾳ ἢ Τιλφῶσσα. καλλιχράνου scripsit Boeckhius, vulgo καλλιχρήνου. Eadem Eustath. ad Odys. p. 1668. 7. Ceterum ex eodem hoc carmine sunt, quæ affert Strabo IX. p. 630.: Καὶ τό γε παλαιὸν οὐκ ἦν τῆς λίμνης κοινὸν ὄνομα, ἀλλὰ καθ' ἐκάστην πρὸς αὐτῇ κατοικίαν ἐκείνης ἐπωνυμῶς ἐλέγετο, Κωπαῖς μὲν τῶν Κωπῶν, Ἀλιάριος δὲ Ἀλιάριον, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων· ὕστερον δὲ πᾶσα ἡ λίμνη Κωπαῖς ἐλέχθη καὶ ἐπικράτειαν· κοιλότητον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος, καὶ Κηφισίδα καλεῖ ταύτην· παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὅρει ῥέουσαν πλησίον Ἀλιάριον καὶ Ἀλαλκομενῶν, ἐφ' ἣ τὸ τοῦ Τειρεσίου μῆγμα· αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Τιλφωσσίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. huc respicit etiam Steph. Byz. v. Τέλφουσσα.

Fr. 177. Plutarchus vit. Lyeurg. c. 21. de Sparta: Πίνδαρος δὲ φησιν· ἔνθα βουλαὶ γερόντων καὶ ν. ἀ. ἀριστεύοντων αἰ. καὶ χ. καὶ Μοῦσαι καὶ ἀγ. V. 1. μὲν addidit Boeckhius, ἀριστεύουσιν idem scripsit, et ἀριστεύουσιν Plutarchus· an seni resp. sit ger. c. 10.: καὶ

178. [214.]

Οἷτ' ἀργεῖλοφον πάρ Ζεφύριον κολώναν . . . .

179. [215.]

Αἰγυπτίαν Μένδητα, πάρ κρημνὸν θαλάσσης,
ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται
ὄθι τράγοι γυναίξι μίσγονται . . . . .

180. [216.]

Λευκίππων Μυκηναίων προφᾶται

181. [217.]

μάλιστα σώζεται πόλις, ἔνθα β. γ. κ. ν. ἄ. ἀρτυρεύουσιν αἰχμαί. — V. 2. Μοῦσα Boeckhii, et Μοῦσα Plutarch. ibid. c. 6.: ὄπον καὶ θίατρα καὶ πομπαὶ καὶ νεμήσεις καὶ χοροὶ κ. Μοῦσα κ. ἄγλ.

Fr. 178. Schol. Pind. Ol. XI. 17.: τραχεῖα δὲ εἰκότως λέγοιο (Locorum Epizephyriorum urbs) λοφώδης οὔσα καὶ ἐπιθαλασσοειδής· αὐτὸς γὰρ φησιν· Οἷτ' (deest hoc in uno cod.) ἀργ. πάρ Ζεφύριοιο κολ. unus cod. πανζεφύριον, hinc Boeckhii πάρ Ζεφύριον.

Fr. 179. Strabo XVII. p. 1154.: ὡς δὲ Πινδαρός φησιν· Μένδητα παρὰ κρ. κτλ. Aristid. T. II. p. 484. ed. Dindf.: αὐτίκα Πινδαρῶν πιποίηται, ὅσπερ μάλιςτ' ἀληθείας ἀντίχεσθαι δοκεῖ τῶν ποιητῶν περὶ τὰς ἱστορίας, καὶ οὐ πόρρωθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν τόπων καὶ οὗτος δ' ἔλεγχος· φησὶ γὰρ· Αἰγυπτίαν Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσης. καὶ τοι οὔτε κρημνός ἐστιν οὔδεις ἐκεῖ οὔτε θάλαττα προσηγεῖ, ἀλλ' ἐν πεδίῳ πολλῷ καὶ κεχυμένῳ κτλ. Respicit etiam Aelianus Hist. Anim. VII. 19. οὔτοι μὲν καὶ ὀμιλεῖν γυναίξι φασιν αὐτοῦς (hircos) καὶ ἔοικεν αὐτὸ θανμάζειν ὁ Πινδαρος. V. 1. Μένδητα cf. Prisc. VI. T. I. p. 257.: „Μένδης, Μένδητος, nomen urbis est Aegyptiacae, cujus mentionem Pindarus facit.“ πάρ Boeckhii, vulgo παρὰ κρημνὸν cf. Schol. Aeschyl. Choeph. v. 323.: ἡ γνάθος συνήθης, ὡς καὶ ὁ κρημνός παρὰ Πινδαρῶν κατ' ἡχὰ παρὰ Σιμωνίδη. — V. 2. αἰγιβάται Boeckhii, vulgo αἰγίβατοι, codd. αἰγίβοτοι.

Fr. 180. Schol. Pind. Pyth. IV. 206.: εὐπιφόρος δὲ ὁ Πινδαρος λευκίππους καλεῖ αὐτούς· λευκ. κτλ.

Ἄνδρες τινὲς ἀκχιζόμενοι Σκύθαι
νεκρὸν ἵππον στυγίοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει·
κρηγᾶ δὲ σχολιοῦς γένυσιν ἀνδέρουσιν πόδας ἠδὲ κεφαλᾶς.

182. [218.]

... Καὶ λιπαρῶ Σμυρναίῳ ἄσται ...

183. [221.]

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὦνασθ' Ἀλήθεια, μὴ πταίσης ἐμὴν
σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει ...

184. [222.]

..... παρὰ Λύδιον ἄρμα
πεζὸς οἰχνεῖον .....

185. [223.]

Ταρτάρου πύθμην πίθει σ' ἀγανοῦς σφυρηλάτοις δεσμοῖς
ἀνάγκας.

Fr. 181. Zenobius V. 59.: Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον· ἐπὶ ταῖν κρύφα
τινὸς ἐφικμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτινόντων αὐτό, εἶρηται
ἢ παροιμία· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων· Ἄνδρες τινὲς ἀκχιζόμενοι
Σκ. ν. ἰ. στυγίοισι λ. κτ. ἐν φάσι· κρύφα δὲ σκ. γ. ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ
κεφαλᾶς. Zenobius VII, 12. et Mich. Apostol. XV. 88. etiam corruptius:
Ἀκχιζόμενοι Σκ. ν. ἰ. λ. κρύφα δὲ σχολιοῖς γάνυσαν, ἀναδέρουσι πόδας.
Heynius correxit ἐν φάει, reliqua emendavit Boeckhnius.

Fr. 182. Schol. Pind. Pyth. II. inscript. Σμυρναίων conjecit
Boeckhnius.

Fr. 183. Stobaeus XI. 3.: Πινδάρου· Ἀρχὰς μεγάλας κτλ. Joh.
Philop. de mundi creat. IV. 20.: ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος τῆς ἀρετῆς
ἀρχὴν εἶναι φησι τὴν ἀλήθειαν, οὕτω λέγων· Ἀρχὰς μεγάλας — πταίσης
τραχεῖ ποτὶ ψεύδει. Sed Clem. Alex. VI. p. 781. recte Ἀρχὰ με-
γάλας ἀρ. ἄνασθ' ἀλήθεια. et Plut. Marii vit. c. 29. βέβαιον ἄνδρα
καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀρχὴν μεγάλης ἀρετῆς κατὰ Πίνδαρον ἠγοῦμενον.

Fr. 184. Plutarch. vit. Nic. c. 1. et de discr. adnl. et amici
c. 35. ubi ἰχνεῶν legitur. Respicit Gregor. Naz. Or. XX. p. 331.:
εἰ καὶ πεζὸν παρὰ Λύδιον ἄρμα ἐθίσμεν.

Fr. 185. Plutarch. Consol. ad Apollon. c. 6.: ἀλλὰ Ταρτάρου

Τὸ κοινὸν τις ἀστῶν ἐν εὐδία τιθεῖς
 ἔρηνασάτω μεγαλόνορος Ἄσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος,
 στάσιν ἀπὸ πραπίδων ἐπικότον ἀνελῶν,
 πενίας δότευραν, ἐχθρὰν κουροτρόφον.

190. [229.]

Plutarchus de cohib. ira c. 12: Χαλεπώτατοι δὲ ἄγαν
 φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες ἢ στάσιν,
 ἄλλος ἐμφανές, κατὰ Πίνδαρον.

191. [230.]

υ υ υ υ - - υ υ υ -

υ υ

Κακόφρονά τ' ἀμράνη πραπίδων
 καρπόν.

192. [231.]

Plutarchus de cap. ex host. util. c. 10.: Καὶ πᾶσα γούσις
 ἀνθρώπου φέρει φιλονεικίαν καὶ ζηλοτυπίαν καὶ φθόρον
 κενεοφρόνων ἐταῖρον ἀνδρῶν, ὡς φησι Πίνδαρος.

193. [232.]

υ υ υ υ - - υ υ υ -

υ υ υ - - υ υ υ - - υ

υ υ υ - - υ υ υ - - υ

υ υ υ υ - - υ υ υ - - υ

Πότερον δίκα τείχος ὕψιον

ἢ σχολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει

Fr. 189. Polybius IV. 31. 6.: οὐδὲ Πίνδαρον τὸν συναποφηνά-
 μενον αὐτοῖς (Thebanis tempore belli Persici) ἄγειν ἡσυχίαν διὰ τῶνδε
 τῶν ποιημάτων· τὸ κοινὸν — ἡσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος. Integriora
 Stobaeus LVIII. 9.: Πινδάρου Ἐπορρημάτων, ita unus cod., vulgo
 Πινδάρου. itaque referenda sunt inter Hyporch. post Fr. 76. Ceterum
 ap. Stob. v. 1. καταθείς, v. 2. ἄσυχίας ἱερὸν φάος., v. 3. πραπίδων
 cod., vulgo πραπίδος. ibid. ἐπικότον cod., vulgo ἐπικόπον. ibid. ἀνελῶν
 Grotius, vulgo ἀνέμων.

Fr. 191. Plutarch. de sera Num. vind. c. 19.: ἄχρῃς ἂν ἐκχυ-
 θεῖσα (κακία) τοῖς πάθεισι ἐμφανῆς γένηται, κακόφρονά τ' ἀμράνη (sic
 Ruhnkensius, vulgo τὸν ὀμρανῆ, unus cod. τ' ἐκφρανῆ) πρ. v. ὡς
 φησι Πίνδαρος.

Fr. 192. ἐταῖρον Reiskius scripsit, vulgo ἑταίρων.

Fr. 193. Plato Republ. II, p. 365. B.: λέγοι γὰρ ἂν ἐκ τῶν

196. [235.]

Σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἰνήσαν περισσῶς.

197. [237.]

Γλυκὺ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

198. [239.]

Ἄνιξ' ἀνθρώπων καματώδεις οἴχονται μέριμναι
στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν·
ἔς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοῖ δ' αὖ πλουτέοντες

5

..... ἀέξονται φρένας ἀμπελίνους τόξοις δαμέντες.

199. [240.]

Οἱ δ' ἄφνει πεποιθασιν.

Fr. 196. Plutarch. consol. ad Apoll. c. 28. et Hephaestio p. 91. omisso auctoris nomine. Respicit Schol. Eurip. Hippol. 265.

Fr. 197. Clemens Alex. Paedagog. p. 295.: ὁ Βοιωτίος Πίνδαρος φησὶ· Γλυκὺ κτλ.

Fr. 198. Athenaeus XI. p. 782. D.: Αὖξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἢ ἐν τοῖς πότοις διατριβῇ ἀναξωπυροῦσα καὶ ἀνεγείρουσα μετὰ φρονήσεως τὸν ἐκάστου νοῦν, ὡς φησὶν ὁ Πίνδαρος· Ἄνιξ' — πλουτέοντες. εἰτ' ἐπάγει· ἀέξονται κτλ. V. 2. ἔξω et πολυχρύσοιο Mitscherlichius, vulgo ἔξωθεν et πολυχρύσου. — V. 3. ἴσα Hermannus, vulgo ἴσα. — V. 4. ἀφνεὸς Hermannus, vulgo ἀφνειός. — V. 5. assert. Eustath. p. 1367. 30. ubi τόξοις legitur.

Fr. 199. Etymol. M. p. 178. 10.: παρὰ τὸ ἄφνεος γίνεταί ἄφνος, ᾧ κέχρηται Πίνδαρος· οἱ δ' ἄφ. πεπ.

200. [241.]

... 1 0 0 - 0 0 - 0

. 1 0 - - 1 0 [0 -] - 1 0 - -

- 1 0 - 1 0 - 0

... τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτόν
οὔτ' ὦν μεταλλακτόν . . . ὅσ' ἀγλαὰ χθῶν
πόντου τε ῥίπαι φέροισιν.

201. [242.]

[1 0] 0 0 0 0 - 1 0 - - 1 0 - -

1 0 0 - 0 0 - - 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 -

1 0 - 0 1 0 0 - 0 0 - 1 0 0 -

1 0 - - 1 . . . . .

Ἄελλοπόδων μὲν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων
τίμια καὶ στέφανοι, τοὺς δ' ἐν πολυχρούσις θαλάμοις βιοτά·
τέρεπεται δὲ καὶ τις ἐπ' οἴδμ' ἄλιον ναὶ θοῶ
σῶς διαστείβων . . . . .

202. [243.]

... 0 - 1 0 - 0

1 0 - - 1 0 - 1 -

1 0 - 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 0 - 0 0

... Διὸς παῖς ὁ χρυσός·

κεῖνον οὐ σῆς οὐδὲ κίς δάπτει,

δάμναται δὲ βροτείαν φρένα κάρτιστον κτεάνων.

Fr. 200. Plutarch. Quaest. Sympos. VII. 5. 3.: τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτόν οὔτε (vett. edd. οὐ τῶν) μεταλλακτόν (edd. vett. μεταλλάκτων), ὡς Πίνδαρος ἔφη, τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ὅσ' ἀγλαὰ χθῶν πόντου τε ῥίπαι φέροισιν. Composuit Boeckhius. Fortasse scribendum: τραπέζαισιν, ὅσ'.

Fr. 201. Sextus Empir. Hypoth. Pyrrh. I. p. 23.: ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρος φησιν· ἄελλοπόδων κτλ. V. 1. εὐφραίνουσιν Boeckhius, vulgo εὐφραίνουσιν. — V. 2. τίμια Boeckhius, vulgo τιμαί. — V. 3. οἴδμ' Boeckhius, vulgo οἴδμα.

Fr. 202. Schol. Pind. Pyth. IV. 408.: ὁ δὲ χρυσὸς ἀφθαρτός· καὶ ἡ Σαπφώ, ὅτι Διὸς παῖς κτλ. sed Boeckhius docuit excidisse Sapphus fragmentum, Pindarique haec esse collato Proclo ad Hesiod. Opp. et D. 428.: τοῦτο καὶ Πίνδαρον οὕτω καλεῖν περὶ τοῦ χρυσοῦ λέγοντα· κείνον οὐ σῆς οὐ κίς δάμναται, ὡς ἄσχητον. Deinde Schol. κίς δάπτει βροτείαν. inde Boeckhius utrumque verbum recepit scripsitque δάπτει, δάμναται δέ. — V. 3. κάρτιστον Boeckhius, vulgo κρᾶτιστον. ibid. κτεάνων Boeckhius, vulgo φρεῶν.

δόξαν εὐρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρ' ἀερθέντα . . .

208. [252.]

Τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.

209. [253.]

Νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγροξία δίδενται
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

210. [254.]

ἐπὶ λεπτῷ δενδρέῳ βαίνειν.

211. [255.]

Τόλμα τέ μιν ζαμενῆς καὶ σύνεσις πρόσκοπος
ἐσώασεν.

212. [256.]

Σχήσει τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον
τεῖχος.

ὁ Πίνδαρος· Νέων δὲ κτλ. V. 2. εὐρίσκοντι Boeckhiius, vulgo εὐρίσκουσι. —
V. 3. ἀερθέντα Boeckhiius, vulgo λαμπευθέντα.

Fr. 208. Plutarchus de sollert. animal. 23. Idem an seni sit
ger. republ. c. 1.

Fr. 209. Schol. Pind. Olymp. VIII. 92.: καὶ ἀλλαχοῦ· Νικώ-
μενοι κτλ. V. 1, affert idem ad Pyth. IX. 160. Plut. de cap. ex
inim. util. c. 4.

Fr. 210. Libanius Epist. CXLIV.: Μηδ' οὕτως οἶον τὰ ἡμέτερα
κατὰ Πίνδαρον ἐπὶ λ. δένδρῳ β., ἀλλὰ τι καὶ ἀδάμαντος μετέχειν. δενδρέῳ
Boeckhiius.

Fr. 211. Schol. Pind. Nem. VII. 87.: Ὅλωσ ἀποδέχεται ὁ Πίν-
δαρος τὴν μετὰ συνέσεως τόλμαν· Τόλμα κτλ.

Fr. 212. Plutarch. vit. Marcell. c. 29.: ἀλλὰ γὰρ τὸ πεπρ. οὐ
πῦρ, οὐ σιδάροῦν σχήσει τεῖχος, κατὰ Πίνδαρον. Correxuit Boeckhiius.

213. [257.]

- - - - -

Πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν.

214. [258.]

- - - - -

- - - - -

Ἵψ' ἄρμασιν ἵππος,

ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς· παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα δελφίς·
κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χροὴ τλάθνημον ἐξευρεῖν..

215. [259.]

- - - - -

- - - - -

- - - - - [-] . . .

. . . . ἄλλiou δελφίνος ἰπόκρισιν . . .

τὸν μὲν ἀκύμονον ἐν πόντου πελάγει

αὐλῶν ἐκίνησ' ἔρατὸν μέλος·

216. [260.]

- - - - -

φιλάνορα δ' οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

217. [261.]

- - - - -

- - - - -

Ὅπισθε δὲ κείμει θρασειᾶν

ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

Fr. 213. Clemens Alexandr. Paedag. p. 307. : *Ἦ. διὰ ἄ. οὐδὲν κατὰ Πίνδαρον. δ' Boeckhius.*

Fr. 214. Plutarch. de tranquill. anim. c. 14. Eadem de virt. mor. c. 12. V. 1. Ἵψ' posteriore loco, ἐν priore. — V. 3. βουλεύοντα, plures codd. utroque loco βουλεύοντι.

Fr. 215. Plut. Sympos. Quaest. VII. 5. 2. : Ὁ δὲ Πίνδαρος φησι κεινηῖσθαι πρὸς ᾤδην ἄλλiou δελφ. κτλ. Idem de Sollert. Anim. c. 36. : ᾤ (δελφῖνι) καὶ Πίνδαρος ἀπεικάζων ἑαυτὸν ἐρεθίζεσθαι φησιν, οὐ δελφίνος ἀπόκρισιν, τὸν μ. ἄ. ἐκ πόντου π. αὐ. ἐκίνησιν ἐ. μ. minus recte, sed ἐρεθίζεσθαι Pindaricum videtur.

Fr. 216. Schol. ad Hom. Odys. κ. 240. : φιλάνορα — (δελφίνες) κατὰ τὸν Πίνδαρον. Cf. Eustath. p. 1657. 13.

Fr. 217. Aristides T. II. p. 509. ed. Dindl. : Πάλιν τοίνυν πρὸς τινα τῶν ἀκροατῶν, ἐπειδὴ νυστάζοντα ἑώρα καὶ οὐκ εἰδότα, ὅτι συνέστιν, οὕτως πεποιήκε' ὀπισθεν δὲ κ. θρασειᾶν κτλ. Correxerit Boeckhius et θρασειᾶν duo codd.

218. [262].

ε υ - - - ε υ - - - ε υ - - - ε υ - - - υ

Ἔνθα καὶ ποιῆναι κτιλεύονται λεόντων κάπρων τε.

219. [265.]

... ο ο - - - ο ο - - - ο ο - - - ο ο - - - ο ο

Ἰαχεῖ βαρυφθεγκτῶν ἀγέλαι λεόντων.

Fr. 218. Schol. Pind. Pyth. II. 31.: καὶ αὐτὸς γὰρ ὁ Πίνδαρος τὸ τιθασσεύεσθαι καὶ κτιλεύεσθαι λέγει· ἔνθα ποιῆναι κτλ. sed unus cod. ἔνθα αἰ. hinc Boeckhius ἔνθα καί. deinde legebatur κάπρων λεόντων τε, quae transposui.

Fr. 219. Herodian. περὶ σχημ. in Walzii Rhetor. T. VIII. p. 605.: Πινδαρικὸν δὲ τὰ τοῖς πληθυντικοῖς ὀνόμασιν ἐνικὰ ῥήματα ἔχοντα ἐπιφορὰν, οἷον ἄνδρες ἐπὶ πόλεως (plures codd. ὑπὲρ πόλεως) καὶ ἰαχεῖ βαρυφθεγκτῶν ἄν ἀγέλαι (vel ἀναγγεῖλαι) λεόντων. ita codd., correxit Fiorillo. Videtur autem etiam in priore exemplo versus Pindaricus delitescere. Boeckhius conjecit ἄνδρες ὑπὲρ ... πολεμῆ. — Ceterum Pindari videtur fragmentum esse, quod exstat apud Plutarchum Non posse suaviter viv. sec. Epic. c. 26.:

Ἐπιτακῆσται βαθυδενδρῶν ἐν χθονί,
συμποσίων τε καὶ λυρῶν ἄμοιρος,
ἰαχῆς τε παντερεῖος αὐλῶν.

item quae ibidem leguntur c. 27.:

Ὡς ἄρ' εἰπόντα μιν τηλυγεγῆς ἀμβρόσιον σέλας
εἰλασίππου προτροπάδαυ ἐλιπεν ἡμέρας.

sic enim haec videntur corrigenda esse. Porro apud eundem de occulte viv. c. 6.:

Νυκτὸς αἰδῶν ἀεργηλοῖά θ' ὑπνου κοίρανον.

et fortasse etiam de cohib. ira c. 4.:

... πρὸ κύματος ὡς τινα ποτιῶν ἄκραν
στελλόμενος.

et an seni sit ger. republ. c. 12.:

... ὅτε Τυνδαριδῶν ἀδελφῶν ἄλιον
ναύτιαν πόθος βάλλει.

nam Plutarchus Pindaro praeter ceteros lyricos poetas delectatus est. Pindaro etiam Boeckhius vindicat quae leguntur adv. Epic. c. 13.: Ποῖος γὰρ ἂν αὐλὸς ἢ κιθάρα διηρμοσμένη πρὸς ᾠδὴν ἢ τίς χορὸς εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον (sic recte unus cod., vulgo ἀγνυμένων) διὰ στομάτων φθεγγόμενος οὕτως ἠΰφραναν Ἐπίκουρον. Obiter addo verbum ἀκροσόφος reddendum esse Platoni de Republ. X. p. 607. C.: καὶ ὁ τῶν ἀκροσόφων ὄχλος κρατῶν, vulgo Δία σοφῶν.

220. [269.]

Μη̄ σιγᾶ̄ βρεχέσθω.

221. [280.]

Ποτίκολλον ἄτε ξύλον ξύλω.

222.

Ἄ μὲν πόλις Αἰακιδᾶν.

223.

..... φάν δ' ἔμμενα

Ζηγὸς υἱὸς καὶ κλυτοπόωλον Ποσειδάωνος.

224.

Πρόφασις βληχροῦ γίνεται νεικτος.

225. [286.]

Μελιόροθων δ' ἀνθέων ἔπεται πλόκαμοι.

Fr. 220. Schol. Pind. Olymp. XI, 58.: τὸ βρέχεται ἀντὶ τοῦ κατεσιωπᾶτό φησι· συνήθως γὰρ τὸ βρέχεσθαι ἐπὶ τοῦ σιωπᾶσθαι τίθησι· καὶ ἀλλαγῶς κείται· Μησι γὰρ βρ. correxit Boeckhius.

Fr. 221. Athenaeus VI. p. 248. D. Cf. I. p. 24. B.

Fr. 222. Schol. Aristoph. Pac. 250.: Πόλιον εἶπε τὴν Σικελίαν νῆσον οὔσαν — καὶ Πίνδαρος δὲ περὶ τῆς Λιγύνης· ἃ μ. πολλάκις Αἰακ. πόλις Bekkerus.

Fr. 223. Herodianus περὶ σχημ. T. VIII. p. 615. ed. Walz.: καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ ἐπὶ τε τοῦ Περιέθου καὶ τοῦ Θεσιῶς λεγόμενον· φάν δ' κτλ. Pro φάν δ' unus cod. φάμεν. υἱὸς duo codd., alii υἱός vel υἱόν. Ποσειδάωνος unus cod., alii Ποσειδάωνος. Eadem Moschopul. p. 83.

Fr. 224. Grammat. in Crameri Anecd. T. I. p. 95.: Πίνδαρος μὲν βληχρὸν τὸ ἰσχυρὸν· πρόφασις βληχροῦ γ. ν. Respicit Etym. M. p. 200. 13.: βληχρὸν — Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει.

Fr. 225. Lesbonax de fig. p. 184. ed. Valcken.: ἔστι δὲ καὶ ἄλλο σχῆμα ἀπὸ Βοιωτίας, ὃ δὴ καὶ Πινδαρικὸν λέγεται, ὅτι πολλάκις αὐτῷ κέχρηται· γίνεται δὲ οὕτω, Λακεδαιμόνιοι πολεμῆ Ἀθηναίους, μελιόροθων δ' ἔπεται πλόκαμοι ἀντὶ τοῦ ἔπονται, διήγεται σάρκεις ἀντὶ

226. [123.]

Etym. M. p. 277. 40.: Διονύσος· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσης τοῦ ὄρους ὠνομάσθαι, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνετράφη.

227. [124.]

Plutarch. de adul. et amic. discr. c. 41.: εὐδία γὰρ ἐπάγει νέφος ὁ κινῶν ἐν παιδιᾷ καὶ φιλοφροσύνη λόγον ὄφρυν ἀνασπῶντα καὶ συμιστάντα τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ἀντιτατιτόμενον τῷ λυσιῷ θεῷ, λύονται τὸ τῶν δυσφύρων σχοινίον μεριμνῶν κατὰ Πίνδαρον.

228. [130. 131. 150.]

Schol. II. θ. 368.: Πίνδαρος γοῦν ἑκατόν, Ἡσίοδος δὲ πεντήκοντα ἔχειν αὐτὸν (Κέρβερον) κεφαλᾶς φησιν. **Addas Schol. II. φ. 194.:** Ἡρακλῆς εἰς ἄδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῶον τὸν πλησίον ποταμὸν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφήν ἔχοντι κτλ. — ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ. **Conferas praeterea Tertullian. de cor. mil. c. 7.:** „Hercules nunc populum capite praefert, nunc oleastrum, nunc apium. Habes tragoediam Cerberi, habes Pindarum atque Callimachum, qui et Apollinem memorat interfecto Delphico dracone lauream induisse qua supplicem.“

229. [135.]

Pausanias V. 14.: Μετὰ δὲ τοὺς κατελεγμένους Ἀλφειῷ καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν (Ἰλιεῖοι) ἐπὶ ἐνὸς βωμοῦ. τὸ δ' αἴτιον τούτων παρεδήλωσε μὲν πού καὶ Πίνδαρος ἐν ᾧδῃ, γράφομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς λόγοις τοῖς Αἰαριναίοις.

230. [139.]

Servius ad Virg. Georg. I. 14.: „Huic opinioni Pindarus refragatur, qui eum (Aristaeum) ait de Cea insula in Arca-

τοῦ διήγονται. Et medium quidem exemplum certissime Pindari est. ἀνθέων addit Boeckhius, fortasse etiam tertium huc pertinet, ita ut scribendum sit διὰ γὰρ τοῦ σάρκος.

diam migrasse, ibique vitam coluisse. Nam apud Arcades pro Iove colitur, quod primus ostenderit, qualiter apes debeant reparari."

231. [110.] ἀφ' ἡσθητῶν ἐκ τῆς ἀσπιδὸς

Harpocratio p. 41. ed. Bekk.: *Ἀυτόχθονες· ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποικηκώς φασιν Ἐριχθόνοιον καὶ Ἰφραμιστον ἐκ Γῆς φανῆναι.*

232. [144.]

Apollodor. Bibl. II. 4. 2.: *Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως· πᾶν δὲ μεταφέρων εἶχε κᾶρα δεινοῖο πελώρου Γοργοῦς, ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θεῆ. εἶρηται δὲ παρὰ τὸ κείσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν.*

233. [149.]

Schol. Pind. Nem. VII. 103.: *ὡς Σκοπάδας καὶ Ἀλευάδας εἰώθε (Πίνδαρος) καλεῖν τοὺς Θεσσαλοὺς.*

234. [152.]

Artemidor. Oneirocr. IV. 2.: *Ἄλλα δὲ ἄλλοις νόμιμα, σφαιτέρη δὲ κεῖται ἐκάστοις φησὶν ὁ Πίνδαρος.*

235. [155.]

Strabo III. p. 258.: *Καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐνθάδε μεταφέρουσι τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, εἰς ταύτας ὑστάτας ἀφίχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα. et p. 260.: Καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίτας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στήλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα. Cf. Eustath. ad Dionys. Per. v. 64.*

236. [156.]

Strabo XV. p. 1038.: *Περὶ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.*

237. [163.]

Pausanias I. 41. 5.: *Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἀφιδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε· πῶς δ' ἂν*

ἀφικόμενος ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως, ὅπου καὶ Ἀλκμᾶν ποιήσας ἔσμα ἐς τοὺς Διοσκόρους, ὡς Ἀθήνας ἔλοιεν καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπείναι. Πίνδαρος δὲ τούτοις τε κατὰ ταῦτά ἐποίησε καὶ γαμβρὸν τοῖς Διοσκόροις εἶναι βουλόμενον, ἐς ὃ ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθῳ τὸν λεγόμενον γάμον συμπράξοντα.

238. [176.]

Schol. Vict. ad II. π. 170.: καὶ Πίνδαρος πεντηκοντηρη-
τους φησι τὰς ναῦς Ἀχαιῶν εἶναι.

239. [178.]

Aristides T. II. p. 339. ed. Dindf.: Καὶ τίς οὐκ ἂν φήσειεν οὕτωςι πολλὴν εἶναι τὴν ἀλογίαν; ὄντα μὲν αὐτὸν (Παλαμή-
δην) κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσεῶς εἰς σοφίας λόγον, ὡς ἔφη Πίνδαρος, εἶθ' ἠττηθῆναι ὑπὸ τοῦ χειρόνος.

240. [180.]

Schol. Soph. Ajac. Arg. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην
αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν (Αἴας) ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν
σῶμα, ὅπερ ἐκάλυπτεν ἢ τοῦ Ἡρακλέος λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν,
τὸ δὲ μὴ καλυφθῆν, ὅπερ ἦν ἢ πλευρά, τρωτὸν ἔμεινεν.

241. [181.]

Schol. Ven. ad II. κ. 435.: ἱστορεῖ δὲ Πίνδαρος, ὅτι καὶ
μῖαν ἡμέραν πολεμήσας (Πῆσος) πρὸς Ἕλληνας μέγιστα αὐτοῖς
ἀπεδείξατο κακά, κατὰ δὲ θείαν πρόνοιαν νυκτὸς αὐτὸν Διο-
μήδης ἀναιρεῖ. Eadem sed plenius Scholia vulg. Cf. Eustath.
p. 817. 24.

242. [189.]

Vita Homeri in Gal. Opusc. Myth. p. 283.: "Ὀμηρον τοίνυν
Πίνδαρος μὲν ἔφη [Χίον τε καὶ] Συμωναῖον γενέσθαι, Σι-
μωνίδης δὲ Χίον. Similia vita Homeri II. p. 2. ed. Wassenbergh.

243. [189.]

Aelianus Var. Hist. IX. 15.: λέγεται δὲ καὶ ἐκείνο πρὸς
τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν (Ὀμηρος) ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα,
ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, καὶ ὁμολογεῖ
τοῦτο Πίνδαρος.

244. [191.]

Pausanias IX. 30. 2.: 'Ο δὲ Σακάδα τοῦ Ἀργείου τὸν ἀνδριάντα πλάσας, οὐ συνιῖς Πινδάρου τὸ ἐς αὐτὸν προοίμιον, ἐποίησεν οὐδὲν ἐς τὸ μῆκος τοῦ σώματος εἶναι τῶν αἰλῶν μείζονα τὸν αὐλητῆν. Adde Plut. de musica c. 8.: γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ποιητῆς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων, ὁ δ' αὐτὸς καὶ ποιητῆς ἀγαθὸς καὶ τὰ Πύθια τρις νενικηκῶς ἀναγέγραπται· τούτου καὶ Πίνδαρος μνημονεύει.

245. [192.]

Tzetz. Chiliad. I. 8.: Ὡς γὰρ ὁ Πίνδαρός φησιν υἱὸς τοῦ Δαϊφάντου Ἐλθόντα πρὶν ὡς πρὸς αὐτὸν (Κροῖσον) Ἀλκμαίονα τὸν πάνν, Ὅπόσον δύναιτο λαβεῖν ἐκέλευε χρυσίον. Ὁ δὲ χιτῶνα περιδὺς εὐρύκολπον εἰσάγαν, Κοθόρρους τε τῶν τραγικῶν καὶ τῶν εὐρυπεδῖλων Τοὺς θησαυροὺς εἰσδεδυκῶς πάντα πληροῖ χρυσίον, Ὡς καὶ τὴν κόμην τὴν αὐτοῦ κατέχων τοῖς ὁδοῦσι· Τῷ τοῦ χρυσοῦ βάρει δὲ βαδίζειν οὐκ ἰσχύων Κροῖσον κινεῖ πρὸς γέλωτα βαδίζει καὶ τῇ θεᾷ, Ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐκέλευσε δις τόσα λαβεῖν ἄλλα· Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος ὁ λυρικός που γράφει.

246. [193.]

Harpocratio v. Ἄβαρις p. 1. ed. Bekk.: Ἰππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν τρίτην αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι, ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν Ἀυδῶν βασιλέα.

247. [194.]

Origines adv. Cels. III. p. 129. ed. Hoesch.: Καὶ πρῶτόν γε τὰ περὶ τὸν Προκολλησίον Ἀριστέαν, περὶ οὗ ταῦτά φησι (Κέλσος)· Εἴτ' Ἀριστέαν μὲν τὸν Προκολλησίον ἀφανισθέντα τε οὕτω δαιμονίως ἐξ ἀνθρώπων καὶ αὐτῆς ἐναργῶς φανέντα καὶ πολλοῖς ὕστερον χρόνοις πολλαχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπιδημήσαντα καὶ θαύματα ἀναγγεῖλαντα καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπισκήψαντος Μεταποντινοῖς ἐν θεῶν μοίρᾳ μένειν τὸν Ἀριστέαν, τοῦτον οὐδεὶς ἔτι νομίζει θεόν· ἔοικε δ' εἰληφέναι τὴν ἱστορίαν ἀπὸ Πινδάρου καὶ Ἡροδότου. Cf. Aeneas Gaz. in dial. Theophr. p. 77.

248. [195.]

Vita Pindari Vrat. T. II. p. 9. ed. Boeckh.: ἐπέβαλε δε τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου ἢ νεώτερος προεσβυτέρω· τῶν γοῦν αὐτῶν μέμνηται ἀμφοτέροι πράξεων· καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν γέγραφε, καὶ Πίνδαρος μέμνηται τῆς Κάδμου βασιλείας. Boeckhius: τῆς Καμβύσου βασιλείας.

249. [200.]

Schol. Soph. Oed. Reg. 888.: Ἄβαι, τόπος Λυκίας, ἐνθα ἱερόν ἐστὶν Ἀπόλλωνος. ἢ διὰ τῶν Ἰαμιδῶν, ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεύονται, ὡς καὶ Πίνδαρος.

250. [202.]

Schol. Apoll. Rhod. 1. 411.: Δισωνίς πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρος φησι καὶ Φερεκύδης.

251. [288.]

Quintilianus X. 1. 109.: „Non enim pluvias, ut ait Pindarus, aquas colligit, sed vivo gurgite exundat (Cicero).“ Pindarus συνάγειν ὕδατα ὄμβρια dixisse videtur.

252. [289.]

Plutarchus de Pyth. orac. c. 18.: Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπου μελωδίας ἀμελουμένου καθ' αὐτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ, ὅτι * *. Ipse locus excidit.

253. [264.]

Plutarch. de sera Num. vind. c. 22. extr. Πινδαρικήs ἐχιδνῆs εἶδος, ἐν ᾧ κνηθεῖσα καὶ διαφαγοῦσα τὴν μητέρα βιώσεσθαι κτλ.

254. [245.]

Theodorus Metochita Ὑπομνημ. καὶ σημειώσ. γνομ. c. 48.: Τίνα δὲ τῶν ἐν μακρῶs συμβιούντων οὐσίαιs οὐ κατατρέχουσι καὶ σπαράττουσι δὴ τινες Κῆρες ὀλβοθρέμμονες, φησὶ Πίνδαρος, μεριμναμάτων ἀλεγεινῶν.

255. [251.]

Theodorus Metoch. Ὑπομνημ. καὶ σημειώσ. γν. c. 75.: Καὶ φέρειν ἀνάγκην ἔχοντες κατὰ Πίνδαρον ἀλλότρια μεριμνάματα καὶ κέαρ ἀλλοτριῶs φύσεωs.

256. [249.]

Libanius Or. T. II. p. 215. ed. Morell.: πρὸς γὰρ τῷ τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφυκέναι κρατεῖν, ὡς ἔφη Πίνδαρος, τὸ τὸν τετιμηκότα τοῦ περιωβρικότος εἶναι βελτίω μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὸ λήθην ἐπιθεῖναι τοῖς φανλοτέροις ἔχει.

257.

Philo de providentia II. p. 120. ed. Auger.: Pro honore itaque, ut dixit olim Pindarus, silentium laetabundus suscipiam.“

258.

Joh. Siceliota T. VI. p. 395. ed. Walz.: ἐν αἷς κατὰ Πίνδαρον οἷς χαιρειτις, τούτοις καὶ τιμώμενος ἤδεται.

259. [110.]

Philostratus Vit. Apoll. Tyan. VI. 26.: Πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ἔδουσι, οἷα καὶ Πίνδαρος κατὰ σοφίαν ὑμνῆται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐφέστησιν ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νείλου. **Deus, quem Pindarus Nili fontibus praeesse finxit, Ganymedes videtur esse, vid. Schol. Arat. Phaenom. v. 282.:** ὁ δὲ ὑδροχόος οὗτος δοκεῖ κεκλιῆσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως· ἔχων γὰρ ἔστηκεν οἰνοχόην καὶ ἐκχυσιν πολλὴν ποιῆται ὑγροῦ, ἣτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τοῦ Γανυμήδους. τὸν Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφρασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα, ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν. **Eundem Pindari locum respicere videtur Philostrat. Imagg. I. 5.:** Ἐν Αἰθιοπία δέ, ὅθεν ἔρχεται, ταμίαις αὐτῷ δαίμων ἐφέστηκεν, ἵφ' οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος. **Obscurum fuisse locum apparet ex eo, quod Porphyrius scripsit de eo, vid. Suidas v. Πορφύριος et Eudocia p. 364.**

260. [111.]

Photius p. 74. 1. et Suidas v. Ἦρας δὲ δεσμοὺς ὑπὸ Διός — παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἠφαιστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ. ἧ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσι ὑπὸ Διός. Καὶ φασὶ δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ.

261. [141.]

Schol. Il. ξ. 319.: αὐτὴ δὲ (Δανάη), ὡς φησὶν Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινές, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προΐτου, ὅθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη.

262.

Tzetz. Exeg. in Il. p. 132. ed. Herm.: λαβὼν δὲ ὁ προφύθηδης Ἄσωπος πρὸς γάμον Μετόπην, τὴν Λάδωνος θυγατέρα, καθά φησι Πίνδαρος, ἐκ ταύτης γεννᾷ Θήβην, Κέρκυραν, Αἰγίαν, τὴν μητέρα τοῦ Διακοῦ, Σαλαμίνα, Ἀρπινναν, Νέμεαν, Κλεώνην. Nisi forte transponendum: θυγατέρα, ἐκ τ. γ. Θήβην, καθά φησι Πινδ. ut Olymp. VI. 85. intelligatur. Cf. idem p. 145.: ὁ δὲ Πίνδαρος προέφην ὅτι ἀπὸ Θήβης φησὶ τῆς Ἄσωποῦ θυγατρὸς.

263.

Fulgentius I. 12.: „In hujus (Apollinis) etiam tutelam corvum ponunt, — sive quod in horoscopicis libris, secundum Anaximandrum, sive etiam secundum Pindarum, solus inter omnes aves sexaginta quatuor significationes habet vocum.“

264. [117.]

Schol. Aeschyl. Eumenid. 11.: χαριζόμενος Ἀθηναίοις καταχθῆναί φησιν (Aeschylus) αὐτὸν ἐκείσε Ἀπόλλωνα, κακεῖθεν τὴν παραπομπὴν αὐτῶ εἶναι, ὁ δὲ Πίνδαρος ἐκ Ταναγρας τῆς Βοιωτίας. Müllerus conj. Τεγύρας Orchom. p. 147.

265. '[120.] -

Julianus Epist. XIX. p. 386.: Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας, οἰοῦντι τὸ ἐκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανές τῆς τέχνης εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι.

266. [121.]

Libanius Epist. XXXIV. p. 16.: Ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μῆλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν.

267.

Anonymus ap. Stobaeum CXI. 12.: Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγγηγορότων ἐνύπνια. Cf. Eustath. Opusc. p. 124.

268. [208.]

Pausanias V. 22.: *Λέγεται δὲ καὶ ἐς μὲν Κόρκυραν, ὡς μιχθεῖη Ποσειδῶν αὐτῇ, τοιαῦτα δὴ ἕτερα ἦσε Πίνδαρος ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία.*

269.

Probus ad Virg. Ecl. VII. 61.: „Pindarus initio Alciden nominatum, postea Herculem dicit, ab Hera, quam Junonem dicimus, quod ejus imperiis opinionem famamque virtutis sit consecutus.

270. [226.]

Plato Theaetet. p. 173. D.: *Ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ, ἡ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδὲν, ἀτιμάσασα πανταχῇ φέρεται κατὰ Πίνδαρον, τὰ τε γὰρ ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπερθε γεωμετροῦσα, οὐρανοῦ τε ὑπερ ἀστρονομοῦσα καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἐκάστου ὄλου, εἰς τι τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιεῖσα. Clemens, qui Strom. V. p. 707. similia ex Pindaro profert, πέταται τὰς τε γὰρ habet, et τὰ ἐπίπερθεν omisit, cf. praeterea Iamblich. Protr. p. 85. et Theodor. Gr. Aff. Cur. XII. p. 1019. qui τὰ ἐπίπεδα pro τὰ ἐπίπερθε praebent. Respiciunt praeterea Porphyr. de abstin. I. 56. Galenus Suasor, ad art. c. 1. Antoninus Philos. II. 13.*

271. 272.

Eustath. Prooem. p. 8.: *Ἀγῶνα δὲ μνησιστέφανον, ὃν καὶ ἑτέρως κατὰ λόγον δριμύτατον μνηστῆρα στεφάνων εἶπεν. Scribendum μνασιστέφανον et μναστῆρα.*

273.

Eustath. Prooem. p. 11.: *Καὶ τὸ ἀγασκᾶ, ὃ δηλοῖ τὸ ἡσύχως.*

274. [138.]

Etymol. M. p. 60. 37.: *Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα (Tityi mater) — Ἀλέρα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἷον Ἀλέρας ὄξον. sic scripsi, vulgo ὠσόν.*

275.

Eustath. Prooem. p. 10.: ἀμεύσεσθαι Νάξιον Τί-
σανδρον. De pugile nobilissimo videas Pausaniam VI. 13. 4.

276.

Bekkeri Anecd. T. I. p. 357. 15.: Ἀνέλπιστον βίον·
τὸν κάλλιστον εἰρήκασιν Ἀττικοί — οὕτω Πίνδαρος. Nisi est
grammaticus, vid. ib. T. II. p. 790.

277. [203.]

Steph. Byz. Ἀπέσας· — ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος
καὶ Καλλιμάχος ἐν τρίτῃ.

278. [268.]

Suidas v. Ἀράχνη· εἴρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδου
καὶ παρὰ Πινδάρου.

279.

Eustath. Prooem. p. 7.: ἀρμασιδούπους τοὺς ἰπι-
κωτάτους.

280. [270.]

Eustath. ad Odyss. α. p. 1406. 14.: καὶ ὁ παρὰ Πινδάρου
διάβολος ἀνθρώπος. Idem ad Il. α. p. 128.: ἡγεμονεύς
καὶ ἥριοχεύς καὶ ὁ ἐκ τοῦ Ἀλκαῖος Ἀλκεύς, ὅθεν καὶ Ἀλκείδης
Ἡρακλῆς, καὶ ὁ ἐκ τοῦ παρὰ Πινδάρου διάβολος κοινῶς
διαβολεύς.

281.

Eustath. Prooem. p. 7.: ἐλασίχθονα Ἡοσειδῶνα τὸν
ἐννοσίγαιον. nisi forte Pyth. VI. 50. scribendum τίν δ' Ἐλά-
σιχθὸν pro Ἐλέλιχθον.

282.

Eustath. Prooem. p. 5.: ἐνίκησαν οἱ, ἤγουν οἵτινες
ἐνίκησαν.

283. [271.]

Etymol. Gudian. p. 193. 9.: Ἐξεστηκῶς διχῶς λέγεται
παρὰ Θουκυδίδη καὶ Πινδάρου· ὅτε μὲν τὸ μαινέσθαι καὶ
ἐκφρονα εἶναι, ὅτε δὲ τὸ ὑπαναχωρεῖν καὶ ὑπεξέρχεσθαι ἢ
ἀφίστασθαι.

284. [272.]

Etymol. p. 355.: Ἐπέτειον, ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους· ἔπετος γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὡς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. Cf. Suidas v. ἐπέτειον. Boeckhius ἐπέτειος vel ἔπετες coniecit.

285. [263.]

Eustath. ad Odys. i. p. 1636. 8.: ὄθεν καὶ Πίνδαρός που ἐπὶ πολυήχου τὸ ἐρισφάραγον τίθεισιν. cf. idem Prooem. p. 7.

286.

Grammat. in Cramerii Anecd. T. IV. p. 329.: τὸ Καρβάν παρασύνθετον, Καριβόος, Καριβόαν καὶ Καρβάν, μόνον τὸ Εὔαν θηλυκὸν παρὰ Πινδάρου.

287. [273.]

Etym. M. p. 404. 21.: Ἐχέτης ὁ πλουσίος, ὡς Πίνδαρος.

288. [274.]

Eustath. ad Il. ξ. p. 975. 46.: ἔστι δὲ καὶ γυμναστικὴ λέξις τὸ ἀλείφειν, ἐπεὶ καὶ οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες εἶχον ἔλαιον, ἐξ οὗτινος ἠλαιοῦντο, εἰπεῖν κατὰ Πινδάρου.

289. [143.]

Schol. Il. φ. 22.: καὶ Πίνδαρος ἰχθῦν παιδοφάγον ἐπὶ τοῦ κήτους. Cf. Eustath. p. 1231. 35. Choeroboscus in Bekk. Anecd. T. III. p. 1232. ubi παιδοφύγα. Johannes ton. παραγγ. p. 12. 26. ed. Dindf.

290. [113.]

Lucianus Imagg. c. 8.: Συνεπιλήφεται τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θεβαῖος ποιητής, ὡς ἰοβλέφαρον ἐξεργάσεσθαι (τὴν Ἀφροδίτην). idem pro Imagg. c. 26.: ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην ἔφη.

291. [136.]

Etymol. M. p. 513. 20.: Κιδαλία — ἐκ Πινδάρου· χεῖρα Κιδαλίας· εἰς τὴν χεῖρα αἰτιατικὴν μὴ ποιήσης ἐκθλιριν· Κιδαλία γὰρ ἔστιν.

292. [275.]

Schol. Pind. Nem. II. 77.: ὄρειαν ἐνοιὶ διὰ τὸ ἐπὶ τῆς οὐράς τοῦ Ταύρου κείσθαι, κατὰ ὕφεισιν τοῦ ὕ, ὡς καὶ τὸ κλέος ἕκατι. Etym. M. p. 517. 25. et Etym. Gud. v. κλέος. Πίνδαρος οὐκ οἶδα ποῦ φησι κλέος, κλέος καὶ συγκοπῆ κλεός.

293.

Eustath. Prooem. p. 7.: κρατησιβίαν χερσὶ τὸν ῥωμαλέον.

294. [212.]

Steph. Byz. v. Κρήστων, πόλις Θράκης — ὁ πολίτης Κρηστωναῖος παρὰ Πινδάρῳ.

295. [213.]

Eustath. Prooem. p. 8.: Λιτὴν δὲ Ἡῶ τὴν εὐκταίαν, καὶ ὡς ἂν τις Ὀμηρικῶς εἶποι πολύλλιστον εἶτε καὶ καθ' ἑτερόν τινα τρίλιστον.

296. [276.]

Schol. Hom. II. o. 137.: μάρη γὰρ ἡ χεῖρ κατὰ Πινδαρον.

297. [277.]

Etymol. M. p. 579. 3.: Πίνδαρος δὲ δωρικώτερον διὰ τῆς αὐ μεμναίατο.

298. [278.]

Apollon. Lexic. Hom. v. ξεινοδόκος. — ὁ δὲ Πίνδαρος· ξεινοδόκησέ τε δαίμων· ἀντὶ τοῦ ἐμάρτυρησε. Cf. Etym. M. p. 414. 35. et Etym. Gud. p. 610. 44. ubi Simonidi per errorem tribuitur ξεινοδόκησε Τελαμών. Zonaras p. 1415. similiter ex Simonide ξ. τε λαβῶν affert.

299. [279.]

Schol. Vit. Homer. II. χ. 51.: ἔστι γοῦν παρὰ Πινδάρῳ τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἐν παρωνύμφῳ χαρακτῆρι· Ὀνομακλύτα γάρ ἐστιν. at Schol. cod. Ven. B. ibid. κατὰ σύνθεσιν οὖν ἐστίν, ὡς τὸ τοξόκλυτος παρὰ Πινδάρῳ καὶ περικλυτος.

300. [267.]

Schol. Eurip. Phoeniss. v. 689.: ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ᾠκησαν, ὡς τὸ Ὀρεικίτιου σὺς παρὰ Πινδάρῳ ἀντὶ τοῦ ὄρειοίκου. Similliter Schol. Pind. Pyth. II. 31.: καθάπερ φησὶ καὶ ἐν ἄλλοις ὁ Πινδαρος Ὀρεικίτιον σὺς. Adde Schol. Eurip. Orest. 1621.: καὶ τὸ σὺς ὄρεικίτιον παρὰ Πινδάρῳ.

301. 302. 303.

Eustath. Prooem. p. 10.: καὶ τὸ πέδοικος, ὃ ἐστὶ μέτοικος, καὶ τὸ πέδα στόμα φλέγει ἀντὶ τοῦ μετὰ στόμα, καὶ τὸ πεδασχεῖν ἦτοι μετασχεῖν.

304. [287.]

Servius ad Virg. Aen. V. 830.: „Podium, hoc est funem, quo tenditur velum, quod Graece πόδα vocant, ut est apud Pindarum et Aristophanem.“

305. 306. [182. 183.]

Eustath. ad Il. λ. p. 877. 55.: εἰτά φησιν (Aristophanes Byzantius) ὅτι καὶ Πινδαρός πον τὰς Διομήδους ἵππους πρόβατα καλεῖ, τὴν γάττην αὐτῶν λέγων προβάτων τράπεζαν (cf. praeterea ad Od. α. p. 1649. 5.)· οὕτω δὲ πον, φησὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ποιῆ. quod videtur factum in carmine aliquo, ubi Bellerophontem celebravit, cf. Horat. IV. 2. 13.: „Per quos cecidere justa Morte Centauri, cecidit tremendae flamma Chimaerae.“

307.

Joh. Siceliot. T. VI. p. 229. ed. Walz.: Καὶ Πινδαρος ἔρημον τὸν αἰθέρα διὰ τὸ μὴ τρέφειν ζῶα καὶ πῦρ καίον τὸν χρυσόν. Legendum videtur πυρκαῆ τὸν χρυσόν vel etiam πῦρ καίοντα τὸν χρυσόν.

308. [281.]

Choeroboscus in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1257.: Σημειούμεθα — καὶ τὸ ῥερίφθαι ἔπος παρὰ τῷ Πινδάρῳ καὶ τὸ ῥεραπισμένα νῶτα παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι. Cf. Cramerii Anecd. T. IV. p. 185. et 415.

309. [282.]

Schol. Homer. II. ζ. 24.: σκότιον τὸν ἐξ ἀδαδουχῆτων γάμων νόθον λέγει, τὸ δὲ κύριον ὄνομα Σκοτίος. et alius: σκότιον ὡς λόγιον, τὸ δὲ κύριον πρὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν καὶ παροξύνεται παρὰ Πινδάρῳ.

310. [283.]

Etymol. M. p. 172. 10.: καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ· Τουτάκι πεξαμένης. Boeckhius coniecit τουτάκι τε ζαμενής.

311. [284.]

Etymol. M. p. 249. 50. et Zonaras p. 466.: δαυλός, ὁ δασύς, παρὰ τὸ δάσος γίνεται δασῶ ῥῆμα, ὡς τεῖχος τειχῶ, ἀφ' οὗ Πίνδαρος τετείχεται. nisi forte error est, ut τετείχισται scripserit Pindarus, quod est Isthm. V. 56. Pyth. VI. 9.

312.

Eustath. Prooem. p. 9.: τόσσαι καλῶν ἤγουν ἐπιτυχεῖν.

313. [219.]

Eustath. ad Dionys. Per. 467. de Sicilia Trinacria dicta, οἶον· εἰ Τρινακρίας, ὅ ἐστι τρία ἐχούσης ἄκρα, διὸ καὶ Δυκόφρων τριδεῖρον νῆσον λέγει αὐτὴν καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλώχινα.

314.

Schol. Pind. Pyth. II. inscript.: καταφέρεσθαι πῶς τὸν Πίνδαρον εἰς τὸ τὰς μὲν Ἀθήνας λιπαρὰς προσαγορεύειν, τὰς δὲ Θήβας χρυσαρμάτους.

315.

Eustath. Prooem. p. 11.: τὸ μέντοι ἐρίξαι ἤγουν εἰς ἔριν κινήσαι οἶον· Οὐ ψεῦδος ἐρίξω.

316. [285.]

Etymol. M. p. 504. 3.: Κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὡς φησι Πίνδαρος· Ὑψικέρατα πέτραν. Cf. Etym. Gud. p. 315. 12. Zonaras p. 1185.

317. [220.]

Galenus de puls. diff. T. III. p. 38. ed. Bas.: *Καίτοι οὐδ' ἀπὸ τῶν κυρίων ὡς ἔτυχε μεταφέρειν ἔξεστιν οὐδὲ τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος ἢ τις Ὀκκεανοῦ τὰ πέταλα τὰς κρήνας λέγων οὐκ ἐπαινεῖται.*

EPIGRAMMA.

Χαῖρε δις ἠβήσας καὶ δις τάφον ἀντιβολήσας
'Ἡσιόδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Epigramma hoc legitur apud Proclum ad Hesiod. p. 7. ed. Gaisf. et Tzetzem ib. p. 17. ed. Gaisf.

Elegiarum Reliquiae.

Allegiarum Medicinarum

... ..
... ..
... ..

I.
CALLINUS.

I. [1.] *)

Μέχρῳ τεῦ κατὰ κείσθε; κότ' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτιόνας,
ᾧδε λίην μεθιέντες, ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἦσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

* * * *

- 5 καὶ τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισιάτω.
τιμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παιδῶν κουριδίης τ' ἀλόχου
δυσημεσίω· θάνατος δὲ τότ' ἔσεται, ὀκκότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω
- 10 ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
ἔλσας, τὸ πρῶτον μιννυμένον πολέμου.
οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἰμαρμένον ἐστίν
ἀνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων·
πολλάκι δηϊότητα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
- 15 ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου·
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δῆμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας ἦν τι πάθῃ·
λαῶ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός·

Callinus. Fr. 1. Stobaeus Floril. LI. 19.: Καλλίνου· Μέχρῳ κτλ.
V. 2. αἰδεῖσθ', unus cod. αἰδεῖ δ'. — V. 4. Post hunc plures versus
videntur excidisse: sed qui sequuntur, non solum ejusdem elegiae,
sed etiam ejusdem poetae esse videntur: Thierschius in Act. Philoll.
Monac. III. p. 571. Tyrtaeo vindicat. — V. 8. τότ' ἔσεται unus
cod., ὀκκότε pro vulg. ὀππότε Bachius, ποτ' ἔσεται, ὀππότερον δὴ
Grotius. — V. 12. κως, unus cod. πως. — V. 13. εἰ codd., ut
videtur, et edd. vulg., ἦν Brunckius. — V. 16. Injuria Schneide-
winus existimat post hunc versum quaedam excidisse.

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

θνήσκοντος· ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων·
 20 ὥσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσιν·
 ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μούνος ἐάν.

2. [2.]

Νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀβριμοεργῶν.

3. [3.]

Τρήρεας ἄνδρας ἄγων.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

4. [4.]

Σμυρναίους δ' ἐλέησον . . .

Μνήσαι δ' εἰ κοτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν.

5. πρὸς ἀνακτορῶν τὸν ἄνδρα

Pausanias IX. 9. 5.: ἐποιήθη δὲ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔπη, Θηβαῖς· τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλλίνος, ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην, ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι· Καλλίνῳ δὲ πολλοὶ τε καὶ ἄξιοι λόγον κατὰ ταῦτα ἔγνωσαν. *Ita Sylburgius, vulgo Καλαῖνος et Καλαίνῳ.*

6. [6.]

Strabo XIII. p. 615.: Τοῖς γὰρ ἐκ τῆς Κρήτης ἀφικμένοις Τεύκροις, οὓς πρῶτος παρέδωκε Καλλίνος, ὁ τῆς ἐλεγείας ποιητής, ἠκολούθησαν δὲ πολλοί, χρησμὸς ἦν αὐτόθι ποιή-

Fr. 2. Strabo XIV. p. 647.: τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησιν ὑπὸ Τρηρῶν ἄρδην ἀνααιρεθῆναι Κιμμερικῷ ἔθρῳ, εὐτυχήσαντος πολὺν χρόνον· τῷ δὲ ἐξῆς ἔπει Μιλησίους κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλίνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μὲνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφείους πολέμῳ — ἄλλης δὲ τινος ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μὲνηται πρῆσβυτέρας ὁ Καλλίνος, ἐπὶ φῆ· Νῦν δ' ἐπὶ κτλ. ὀβριμοεργῶν, codd. plerique ὀβριμος ἔργων, vel ὄμβριμος ἔργων, unus ὀβριμοεργῆς. *Respicit huc XIII. p. 627. consentitque Clemens Alex. Strom. I. p. 398. at adversatur Athen. XII. p. 525. C.*

Fr. 3. Steph. Byz. Τρήρες Θράκων ἔθνος, λέγεται καὶ τρισυλλάβως παρὰ Καλλίνῳ τῷ ποιητῇ· Τρ. ἄ. ἄ.

Fr. 4. Strabo XIV. p. 633.: ἦνίκα καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖτο ἡ Ἐφείσος· καὶ Καλλίνος που οὕτως ἀνόμασεν αὐτήν, Σμυρναίους τοὺς Ἐφείους καλῶν ἐν τῷ πρὸς Δία λόγῳ· Σμυρναίους δ' ἐλέησον, καὶ πάλιν· Μνήσαι κτλ. *Aliquid excidisse apparet: probabiler Casaubonus addit Σμυρναῖοι κατέκταν.*

σασθαι τὴν μονήν, ὅπου ἂν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἐπιθῶνται·
συμβῆναι δὲ τοῦτ' αὐτοῖς φασὶ περὶ Ἀμαξιτόν.

7. [7.]

Strabo XIV. p. 668.: Καλλίνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν
Κλάρω τελευτῆσαι τὸν βίον φησί· τοὺς δὲ λαοὺς μετὰ Μόφου
τὸν Ταῦρον ὑπερθέντας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ μείναι,
τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι καὶ Συρίᾳ μέχρι καὶ Φοινίκης.

8. [8.]

Strabo XIII. p. 627.: Λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίνου τὴν ἔφοδον
τῶν Κιμμερίων ἐπὶ τοὺς Ἑσιονῆας γεγενῆσθαι, καθ' ἣν αἱ
Σάρδεις ἐάλωσαν, εἰκάζουσιν οἱ περὶ τὸν Σκήψιον Ἰαστὶ λέ-
γεσθαι Ἑσιονεῖς τοὺς Ἀσιονεῖς.

II.

TYRTAEUS.

I. EUNOMIA.

1. [1.]*)

Αὐτὸς γὰρ Κρονίων, καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης,
Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·
οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἑρινεὸν ἠνεμόεντα
εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

Tyrtæus. Eunomiae argumentum illustrat Aristoteles
Polit. V. 6.: Ἐν ταῖς ἀριστοκρατίαις γίνονται αἱ στάσεις — ὅταν οἱ μὲν
ἀπορῶσι λίαν, οἱ δ' εὐπορῶσι· καὶ μάλιστα ἐν τοῖς πολέμοις τοῦτο γίνεται.
Συνέβη δὲ καὶ τοῦτο ἐν Λακεδαιμονίᾳ ὑπὸ τὸν Μεσσηνιακὸν πόλεμον.
Ἀῆλον δὲ καὶ τοῦτο ἐκ τῆς Τυρταίου ποιήσεως τῆς καλουμένης
Εὐνομίας· θλιβόμενοι γὰρ τινες διὰ τὸν πόλεμον ἤξιουν
ἀνάδαστον ποιεῖν τὴν χώραν. Adde Paus. IV. 18. 1.: καὶ
ἐποῦσαντο οἱ Λακεδαιμόνιοι δόγμα, ἅτε τοῖς ἐν τῇ Εἴρᾳ μᾶλλον ἢ σφίσι
αὐτοῖς γεωργοῦντες, τὴν Μεσσηνίαν καὶ τῆς Λακωνικῆς τὴν προσεχῆ, ἕως
ἂν πολεμῶσιν, εἶν ἄσπορον. Καὶ ἀπὸ τούτου σιποδεία ἐγένετο ἐν Σπάρτῃ
καὶ ὁμοῦ τῇ σιποδείᾳ στάσις· οὐ γὰρ ἠμείνοντο οἱ ταῦτ' ἐν τὰ κτήματα
ἔχοντες τὰ σφέτερα ἀργὰ εἶναι· καὶ τούτοις μὲν τὰ διάφορα διέλυε
Τύρταιος.

Fr. 1. Strabo VIII. p. 362.: καὶ γὰρ εἶναι φησιν (Τύρταιος) ἐκείθεν
ἐν τῇ ἔλεγείᾳ, ἣν ἐπιγράφουσιν Εὐνομίαν· Αὐτὸς γὰρ κτλ.

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

2. [2.]

- Φοῖβου ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἔνεικαν
 μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπει·
 ὣδε γὰρ ἀργυρότοξος ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων
 χρυσοκόμης ἔχρη πίονος ἐξ ἀδύτου·
 5 ἄρχην μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
 οἷσι μέλει Σπάρτης ἱμερόεσσα πόλις·
 πρεσβυγενεῖς τε γέροντας· ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας,
 εὐθείης ῥήτρης ἀνταπομειβομένους·
 μνθεῖσθαι τε καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,
 10 μῆδ' ἐπιβουλεύειν τῆδε πόλει τι κακόν.
 δήμου δὲ πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι·
 Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ᾧδ' ἀνέφηγε πόλει.

3. [3 .4.]

Ἡμετέρῳ βασιλῆϊ, θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ,
 ὃν διὰ Μεσσήνην εἴλομεν εὐρύχορον,

Fr. 2. Plutarchus Lyeurg. c. 6.: "Ἰστέρον μέντοι τῶν πολλῶν ἀφαιρέσει καὶ προσθήσει τὰς γνώμας διαστρεφόντων καὶ παραβιζομένων, Πολύδαρος καὶ Θεόπομπος οἱ βασιλεῖς τάδε τῆ ῥήτρα παρενέγραψαν· Ἀὶ δὲ σκολιὰν ὁ δᾶμος αἰροῖτο, τοὺς πρεσβυγενεῖας καὶ ἀρχαγέτας ἀποστατήρας εἶμεν. ταῦτ' ἔστι μὴ κυροῦν, ἀλλ' ὅπως ἀφίστασθαι καὶ διαλύειν τὸν δῆμον ὡς ἐκτρέποντα καὶ μεταποιοῦντα τὴν γνώμην παρὰ τὸ βέλτιστον· ἔπεισαν δὲ καὶ αὐτοὶ τὴν πόλιν, ὡς τοῦ θεοῦ ταῦτα προστάσσοντος, ὡς πού Τύρταιος ἐπιμνησθαι διὰ τούτων· Φοῖβου κτλ. — ἀνταπομειβομένους. Auctius vero Diodor. Excerpt. T. III. p. 3. ed. Dindf. omisso poetæ nomine: ὅτι ὁ αὐτὸς Ἀνκοῦργος ἤνεγκε χρῆσμον ἐκ Δελφῶν περὶ τῆς φιλαργυρίας τὸν ἐν παρομιῖας μέρει μνημονευόμενον· ἃ φιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδὲν· Δὴ γὰρ ἀργυρότοξος — πόλει. V. 1. οἴκαδ' ἔνεικαν Amiotus et Xylander, vulgo οἱ τὰδε νικᾶν. — V. 3. 4. apud solum Diodorum leguntur, injuria in suspicionem vocavit Schneidewinus. — V. 3. ὣδε γὰρ Hermannus, vulgo δὴ γὰρ. — V. 4. χρυσοκόμης, Hermannus conjecit χρῆσαμένους. — V. 5. βουλῆς Plut., βουλῆ Diodor. — V. 6. Σπάρτης Diodor., Σπάρτας Plut. ibid. ἱμερόεσσα Plut., ἱχερόεσσα Diod. — V. 7. πρεσβυγενεῖς τε γέροντας, ita Diodorus, nisi quod δὲ habet, Plutarch. πρεσβύτας τε γέροντας. — V. 8. εὐθείης ῥήτρης scripsi, Plut. εὐθείαις ῥήτρας, Diod. εὐθείην ῥήτρας. — V. 9. τε Diodorus, δὲ Krebsius et Schneidewinus. — V. 10. μῆδ' ἐπιβουλεύειν τῆδε πόλει τι κακόν L. Dindorfius, Diodor. μῆδετι ἐπιβουλεύειν τῆδε πόλει. — V. 11. δὲ Krebsius, Diodor. τε. — V. 12. ἀνέφηγε L. Dindorfius, vulgo ἀνέφηγε.

Fr. 3. Tria fragmenta in unum conjunxi, et primum quidem alterumque jam Buttmanus copulavit. V. 1. et 2. Pausanias IV.

Μεσσηνήν ἀγαθὴν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὴν δὲ φυτεύειν·
 ἀμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεκα ἔτη
 5 νωλεμέως, αἰεὶ ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες
 αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·
 εἰκοστῷ δ' οἱ μὲν κατὰ πύονα ἔργα λιπόντες
 φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

4. [5].

Ὡσπερ ὄνοι μεγάλοις ἄχθῃσι τειρόμενοι,
 δεσποσύνοισι γέροντες ἀναγκαιῆς ὑπο λυγρῆς
 ἤμισυ πᾶν ὅσσον καρπὸν ἄρουρα φέρει.

5. [6.]

Δεσπότης οὐμῶζοντες ὁμῶς ἄλογοί τε καὶ αὐτοί,
 εὔτε τιν' οὐλομένη μοῦρα ζίχοι θανάτου.

6.

Eustratius ad Aristot. Eth. Nicom. III. 8. 5.: τοῦτο περὶ
 Λακεδαιμονίων λέγοιτ' ἂν· τοιαύτην γὰρ τινα μάχην ὅτε
 πρὸς Μεσσηνίους ἐμαχέσαντο, ἐπολέμων, ἧς καὶ ὁ Τυρταῖος
 μνημονεύει.

6. 2.: Οὗτος δὲ ὁ Θεόπομπος ἦν καὶ ὁ πέρης ἐπιθεὶς τῷ πολέμῳ· μαρ-
 τυρεῖ δέ μοι καὶ τὰ ἐλεγεία τῶν Τυρταίου λέγοντα· Ἡμετέρῳ κτλ. —
 V. 3. Scholiasta ad Platonis Alcib. I. p. 338. et ad Legg. I. p. 448.:
 Ἀφικόμενος δὲ οὗτος εἰς Λακεδαιμόνα καὶ ἐπίπλους γενόμενος συνεβούλευσεν
 αὐτοῖς ἀνελεῖσθαι τὸν πρὸς Μεσσηνίους πόλεμον, προτρέπων παντοίως ἐν οἷς
 καὶ τὸ φερόμενον εἰπεῖν ἔπος· Μεσσηνήν ἀγαθὸν μ. ἂ. ἀγαθὸν δὲ φ. ἀγα-
 θὴν his scripsit Buttmannus. Respicit Strabo VIII. p. 366. — V. 4—8.
 Strabo affert VI. p. 279.: Μεσσηνὴ ἐάλω πολεμηθεῖσα ἐννεακαίδεκα ἔτη,
 καθάπερ καὶ Τύρταϊός φησι· Ἀμφ' αὐτὴν κτλ. Adde Pausan. IV.
 15. 1., ubi versus 4. 5. 6. affert; et IV. 13. 4., ubi v. 7. et 8.
 leguntur. V. 4. ἀμφ' αὐτὴν Pausanias, Strabo vero ἀμφὸς τῶδ'. —
 V. 6. αἰχμηταί, aliquot Strabonis libri αἰχμητάς. Respicit Strabo VIII.
 p. 363.: τὴν μὲν οὖν κατὰκτησιν αὐτῶν (Messeniōrum) φησι Τυρταῖος
 ἐν τοῖς ποιήμασι κατὰ τοὺς τῶν πατέρων πατέρας γεγονέναι. — V. 7. δ'
 omissum in aliquot Strabonis libris.

Fr. 4. Pausan. IV. 14. 3.: Τιμωρίαι ἄς ὕβριζον ἐς τοὺς Μεσση-
 νίους Τυρταίῳ πεποιημένοι εἰσὶν· Ὡσπερ κτλ. V. 3. πᾶν, ὅσσον
 Kuhnius, libri ἤμισυ πᾶνθ' ὅσσων vel ὄσων.

Fr. 5. Pausan. eodem loco: Ὅτι δὲ καὶ συμπενοθεῖν ἔκτετο αὐτοῖς
 ἀνάγκη, δεδήλωκεν ἐν τῷδε· Δεσπότης κτλ. quod ex eodem carmine
 esse apparet.

II. ΤΠΟΘΗΚΑΙ.

7. [6.]

- Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
 ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ἧ πατρίδι μαρνάμενον.
 τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγρούς
 πτωχεύειν πάντων ἔστι' ἀνηρότατον,
 5 πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
 παισὶ τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
 ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσειται, οὓς κεν ἵκηται
 χρημοσύνη τ' εἰκὼν καὶ στυγερῇ πενήνῃ,
 αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εὖχος ἐλέγχει,
 10 πᾶσα δ' ἀτιμίη καὶ κακότης ἔπεται.
 εἰ δ' οὖν οὕτως ἀνδρὸς ἀλωμένου οὐδεμί' ὄρη
 γίνεται, οὐδ' αἰδῶς εἰσοπίσω τελέθει,
 θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
 θνήσκωμεν ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι.
 15 ὦ νεοί, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδὲ φρυγῆς αἰσχροῦς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
 ἀλλὰ μέγαν ποιῆσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
 μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι·
 τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
 20 μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς·
 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κείσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
 ἦδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολίων τε γένειον,

Fr. 7. Lycurgus in Leocrat. c. 28.: χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τοῦτων (Τυρταίου) ἀκοῦσαι τῶν ἐλεγείων, ἵν' ἐπίστηθε οἷα ποιοῦντες εὐδοκίμων παρ' ἐκείνοις· τεθναμέναι γὰρ κτλ. V. 1. ἐν Frankius.codd. ἐπί. — V. 3. τὴν δ' αὐτοῦ unus cod., vulgo τὴν δ' αὐτοῦ, Frankius ἦν δ' αὐτοῦ. — V. 4. ἀνηρότατον, nonnulli libri ἀναρότατον vel ἀναρώτατον. Respicit huc Dinarchus ap. Dion. Hal. T. II. p. 119. — V. 7. ἐχθρὸς μὲν plerique codd., vulgo ἐχθρός. — V. 8. χρημοσύνη scripsi, legebatur χρημοσύνη. — V. 9. κατὰ δ', fortasse praestat κατὰ τ'. εὖχος scripsi, vulgo εἶδος. — V. 10. ἀτιμία Bachius, Hermannus, alii, ἀτιμία libri. — V. 11. εἰ δ' οὖν οὕτως ἀνδρὸς scripsi, vulgo εἴθ' οὕτως ἀνδρός τοι. Hermannus εἰ δ' οὕτως οὐτ' ἀνδρός. ibid. ὄρη edd., ὄρη codd. — V. 12. γίνεται scripsi, vulgo γίγνεται. ibid. εἰσοπίσω edd., codd. tres οὐτ' ὀπίσω, alius οὐτ' ἐς ὀπίσω, alius οὐδ' ἔς τ' ὀπίσω. ibid. τελέθει, duo codd. τέλος. — V. 17. ποιῆσθε codd. tres, vulgo ποιῆτε. — V. 20. γεραιούς unus cod., ceteri γηραιούς. Ahrens χρεῖους conjecit. — V. 21. γὰρ, duo codd. μὲν γὰρ.

- θυμὸν ἀποπνεύοντ' ἄλκιμον ἐν κοίῃ,
 25 αἰματόεντ' αἰδοῖα φίλης ἐν χερσὶν ἔχοντα —
 αἰσχρόν γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν —
 καὶ χροῖα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
 ὄφρ' ἄρα τις ἤβης ἀγλαὸν ἄνθρωπος ἔχη·
 ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν,
 30 ζῶος ἐὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
 ἀλλά τις εὖ διαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν.

8. [7.]

- Ἄλλ', Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικῆτου γένος ἐστέ,
 θαρσεῖτ', οὐπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει·
 μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
 ἰθύς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνήρ ἐχέτω,
 5 ἐχθρὴν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαινας
 κῆρας ὁμῶς ἀγῆς ἠελίοιο φίλας.
 ἴστε γὰρ Ἄρηος πολυδακρύου ἔργ' ἀΐδηλα,
 εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
 καὶ πρὸς φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,
 10 ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' ἐς κόρον ἠλάσατε.
 οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 ἐς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἵεναι,
 παυρότεροι θνήσκουσι, σάουσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.

V. 25. φίλης ἐν Schneidewinus, vulgo φίλαις ἐν, duo codd. φίλ' ἐνί. — V. 26. αἰσχρόν γ' scripsi, libri αἰσχρά τά γ'. Baiterus et Saupprius αἰσχρά τὰδ'. — V. 28. ὄφρ' ἄρα τις scripsi, vulgo ὄφρ' ἄρα τῆς, codd. plurimi ὄφρ' ἀρετῆς, unus ὄφρ' ἐρατῆς, quod coniecit Valckenarius. — V. 29. θηητὸς Reiskius, libri θηητοῖσιν. — V. 31. 32. leguntur iterum apud Tyrtaeum 8. v. 21. 22.

FR. 8. Stob. Flor. L. 7.: Τυρταίου· Ἄλλ' Ἡρακλῆος κτλ. Respicit initium Plutarch. de nobil. c. 2.: ὁ Τυρταῖος τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας εἰς πόλεμον παρακαλούμενος; γενεᾶς Ἡρακλέους ἀνικῆτου φησὶν αὐτοῖς. V. 4. ἐς Stephanus, codd. εἰς. — V. 5. ἐχθρὴν scripsi, libri ἐχθράν. — V. 6. κῆρας ὁμῶς ἀγῆς Grotius, unus cod. κῆρας ἀγῆς, alius κῆρας ἐπ' ἀγῆσιν. ἀγῆς scripsi. — V. 7. Ἄρηος scripsi, vulgo ὡς Ἄρειος, incommoda sententia, nisi malis ὦν Ἄρειος. ibid. ἀΐδηλα Arsenius et marg. Gesn., vulgo ἀριδηλα. — V. 9. πρὸς unus cod., vulgo μετὰ. — V. 10. ἐς scripsi, vulgo εἰς.

- 15 οὐδείς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
 ὅσσοι, ἦν αἰσχροὶ πάθῃ, γίνεται ἀνδρὶ κακά.
 ἀργαλέον γὰρ ὅπισθε μετάφρενον ἐστὶ δαίξειν
 ἀνδρὸς φεύγοντος δήτῳ ἐν πολέμῳ.
 αἰσχροὺς δ' ἐστὶ νέκυσ κακκείμενος ἐν κονίησιν
- 20 νῶτον ὅπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακνῶν,
 μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὦμους
 ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυπνόμενος.
- 25 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
 μηδ' ἐκτός βελέων ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
 ἀλλὰ τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχρῃ μακροῦ
- 30 ἢ ξίφει οὐτάζων δήϊον ἀνδρ' ἐλέτω.
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θείσ καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέη
 καὶ στέρνον στέρνω πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ξίφος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.
- 35 ὑμεῖς δ', ὧ γυμνήτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
 πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
 δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὺς
 τοῖσι πανοπλίης ἐγγύθεν ἰστάμενοι.

9. [8.]

Οὐτ' ἂν μνησαίμην οὐτ' ἐν λόγῳ ἀνδρα τιθείμην
 οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαισμοσύνης,

V. 15. οὐδείς, fortasse οὐδείς δ' praestat. — V. 16. ἦν Valckenarius, vulgo ἂν. γίνεται scripsi, vulgo γίνεται. κακά, unus cod. κακῶ. — V. 17. ἀργαλέον, Ahrens conjecit ἀρπαλέον. — V. 18. δήτῳ, Frankius δήϊον. — V. 19. αἰσχροὺς codd., αἰσχρὸν Gesn. margo. κακκείμενος unus cod., vulgo κατακείμενος. — V. 24. γαστρὶ codd., Arsenius δουρὶ. — V. 27. ἔρδων scripsi, vulgo ἔρδων. πολεμίζειν codd., Arsenius πολεμίζων. — V. 33. πεπλημένος Brunckius, vulgo πεπαλημένος. — V. 38. πανοπλίαις ἐγγύθεν unus cod., vulgo πανοπλίοισι πλησίον, scripsi autem πανοπλίης.

FR. 9. Stobaeus Floril. LI. 1.: Τυρταίου. vv. 1—14. ib. 5. leguntur vv. 15—44. quae recte conjunxisse videntur. Vossius ἡρωελεγεῖα appellat. V. 1. exhibet Plato Legg. I. 629. A. II. 660. E., unde resti-

- οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
 νικῶν δὲ θείων Θρηήκιον Βορέην,
 5 οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φηὴν χαριέστερος εἶη,
 πλουτοίῃ δὲ Μίδεω καὶ Κινύρηο πλέον,
 οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἶη,
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μελιχόγηρον ἔχοι,
 οἷδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν θούριδος ἀλκῆς
 10 — οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται ἐν πολέμῳ —
 εἰ μὴ τετλαίῃ μὲν ὄρων φόνον αἱματόεντα
 καὶ δηῶν ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἰστάμενος.
 ἦδ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ νέῳ.
 15 ξυνὸν δ' ἔσθλόν τοῦτο πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ,
 ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένη
 νολεμέως, αἰσχροῆς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθεται,
 ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
 θαρσύνῃ δ' ἔπεισιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστῶς.
 20 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται ἐν πολέμῳ.
 αἴψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
 τρηχείας, σπουδῇ τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης.
 αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὄλεσε θυμὸν
 ἄστῃ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλείεσας,
 25 πολλὰ διὰ στέροιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος.
 τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,

tutum τιθείην, Stobaeus τιθείην. altero loco etiam sequentia respiciuntur: καὶ δὴ καὶ δηῶν τοιοῦτος ὧν ὀρέγοιτο ἐγγύθεν ἰστάμενος, ἀδικος δὲ ὧν μῆτε τολμῶ ὄρων φόνον αἱματόεντα, μηδὲ νικῶ θείων Θρηήκιον Βορέην. et priore loco v. 11. et 12. sic suae accomodavit orationi: οἱ μὴ τολμήσωσι μὲν ὄρων φ. αἰμ. καὶ δηῶν ὀρέγοιτ' ἐγ. ἰστάμενοι. — V. 6. Κινύρηο πλέον scripsi, unus cod. Κινύραο πλέον, vulgo Κινυρίοιο μᾶλλον. Respicit huc Plato Rep. III. 408. B. et Legg. II. 660. E.: Ἐὰν δὲ ἄρα πλουτιῇ μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον. — V. 8. Respicit Plato Phaedro p. 269. A.: Τί δαὶ τὸν Μελίγηρον Ἄδραστον οἴομεθα κτλ. — V. 10. γίνεται scripsi pro γίνεται, sicut idem correxi v. 14. 20. 32. — V. 13. ἦδ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον Hermannus, vulgo ἦ δ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον, unus cod. τό γ' ἄριστον ἐν ἀν. ἄεθλον. Ceterum v. 13—16. leguntur inter Theoguidea v. 1003—1006. — V. 14. νέῳ, Theognis σόφῳ. — V. 17. αἰσχροῆς, legebatur αἰσχροῦς, unus cod. αἰσχροί. — V. 19. δ' ἔπεισιν Hermannus, vulgo δὲ πεσῖν. — V. 22. τ' ἔσχεθε, unus cod. δ' ἔσχασε.

- ἀργάλεω τε πόθω πᾶσα κέκηδε πόλις·
καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι
30 καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω.
οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῖ,
ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίνεται ἀθάνατος,
ὄντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρνάμενόν τε
γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ·
35 εἰ δὲ φύγη μὲν κῆρα ταηλεγέος θανάτοιο,
νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἔλη,
πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
πολλὰ δὲ τερπνὰ παθῶν ἔρχεται εἰς Ἀίδην·
πάντες δ' ἐν θάκοισιν ὁμῶς νέοι οἱ τε κατ' αὐτόν
40 εἰκουσ' ἐκ χώρης οἱ τε παλαιότεροι·
γηράσκων δ' ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.
ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι
πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθίεις πόλεμον.

10. [10.]

Αἰθωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν.

11. [9.]

Πρὶν ἀρετῆς πελάσαι τέρμασιν ἢ θανάτου.

V. 31. οὐδέ ποτε Hermannus, vulgò οὐδέποτε. — V. 36. ἔλη, unus cod. ἔχη. — V. 37. μιν deest in uno libro. — V. 39—42. olim inverso ordine legebantur: Γηράσκων δ' ἀστοῖσι — ἐθέλει. Πάντες δ' ἐν — παλαιότεροι, quos transponendos esse vidit Thierschius: Franckius haec omnino subdita esse censet: et similia prorsus leguntur in Theognideis v. 935—938. — V. 41. μεταπρέπει Trincavellus, sed codd. μετατρέπει. — V. 44. θυμῷ codd., vulgò θυμόν. ibid. πόλεμον, Gesn. marg. et Ursin. πολέμον.

Fr. 10. Galenus de Hippocr. et Platon. plac. I. p. 267. Basil. οἶον καὶ ὅταν εἴπῃ Τυρταῖον λέγοντα· Αἰθωνος κτλ. ὅτι μὲν γὰρ ἔχει ὁ λέων θυμόν ἀκριβῶς ἅπαντες ἄνθρωποι καὶ πρὶν ἀκοῦσαι Τυρταῖον γιγνώσκωμεν. et ibid.: Τύρταιος δὲ γε, καθάπερ οὖν καὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἅπαντες οἱ ποιηταὶ σφοδρότατον ἔχειν φασὶ τοὺς λέοντας τὸν θυμόν, ὥστε καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅστις ἂν ἢ θυμοειδέστατος εἰκάζουσι λέοντι.

Fr. 11. Plutarchus de Stoic. repugn. c. 11.: καὶ τὸ Τυρταίου τὸ πρὶν ἀρετῆς κτλ. Brunckius πρὶν γ' scripsit.

III. ΕΜΒΑΤΗΡΙΑ.

12. [11.]

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρου
 κοῦροι πατέρων πολιῆται,
 λαῖξ μὲν ἴνυν προβάλεσθε,
 δόρυ δ' εὐτόλμως πάλλοντες,
 5 μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
 οὐ γὰρ πάτριον τᾶς Σπάρτας.

13. [12.]

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κοῦροι, ποτὶ τὰν Ἄρεος κίνασιν.

III.

A S I U S.

Χωλός, στιγματίας, πολυγήραος, ἴσος ἀλήτη
 ἦλθεν Κνισοκόλαξ, εὔτε Μέλης ἐγάμει,
 ἀκλήτος, ζωμοῦ κεχορημένος, ἐν δὲ μέσοισιν
 ἦρως εἰστήκει βορβόρον ἔξαναδύς.

Fr. 12. Dio Chrysost. I. p. 92. ed. Reisk.: ἔτι δὲ οἶμαι τὴν παρακλητικὴν, οἷα τῶν Λακωνικῶν ἐμβατηρίων, μάλα πρόπευσαν τῇ Δυκούργου πολιτείᾳ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐκεῖνοις· ἄγετ' ὦ κτλ. ubi Schol. secundum Morellium: παρακλητικά ἐκ τῶν Τυρταίου. Cf. Tzetz. Chil. I. 26.: Τυρταῖος Λάκων στρατηγὸς καὶ ποιητὴς ὑπήρχεν Προτροπικὰ πρὸς πόλεμον γράψας ἀσμάτων μέλη — ὡς Δίων ὁ Χρυσόστομος οὕτω που γράφει λέγων· ἄγετ' ὦ κτλ. V. 2. πατέρων Tzetzes, πρῶτον vel πρότερον Dio. πολιῆται deest apud Tzetzem, ὀπλιτῶν coniecit Ahrens. — V. 3. μὲν Tzetz. et ed. Ven. Dion., vulgo μέντοι. — V. 4. πάλλοντες Thierschius, vulgo βάλλοντες, vett. edd. βάλλετε. — V. 5. φειδόμενοι, Tzetz. φείδεσθε. fortasse φείδεσθαι scribendum. τᾶς ζωᾶς Canterus, vulgo ζωᾶς. — V. 6. τᾶς Σπάρτας, Tzetz. τῆ Σπάρτα.

Fr. 13. Hephaestio p. 46. ed. Gaisf. omisso nomine auctoris: Τὸ τὸν σπουδιῶν ἔχον, ἀλλὰ μὴ τὸν ἀνάπαιστον παραλήγοντα, εἰσὶν οἱ Λακωνικὸν καλοῦσι, προφερόμενοι παραδείγμα· Ἄγετ' κτλ. Ἄρεος unus cod., vulgo Ἄρεως. Probabiliter ad Tyrtaeum referunt hunc versum.

Asius. Athen. III. p. 125. B.: Κνισολοῖχος γὰρ τις εἶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον καὶ κνισοκόλαξ — τὰ μὲν οὖν, τοῦ Ἀσίου, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἔπη ταῦτ' ἔστι· Χωλὸς κτλ. V. 2. Κνισοκόλαξ Welckerus, codd. ἦλθε κνισοκόλαξ vel ἦλθεν ὁ κνισοκόλαξ.

MIMNERMUS.

I. ΝΑΝΝΩ.

1. [1.]*

- Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσῆς Ἀφροδίτης;
 τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
 κρουπαδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή·
 εἴ γ' ἤβης ἄνθεα γίνεται ἀρπαλέα
- 5 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ τ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
 γῆρας, ὃ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ κακὸν ἄνδρα τιθεῖ,
 αἰεὶ μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,
 οὐδ' ἀγγὰς προσορῶν τέρεπεται ἡελίου,
 ἄλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
- 10 οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

2. [2.]

Ἡμεῖς δ' οἶά τε φύλλα φέει πολυανθέος ὤρη
 ἕαρος, ὅτ' ἄψ ἀγγὴ ἀύξεται ἡελίου,
 τοῖς ἴκελοι πῆχτιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἤβης

Mimnermus. I. Fr. 1. Stobaeus Floril. LXIII. 16.: Μιμνέρμου· τίς δὲ κτλ. V. 1. 2. affert Plut. de virt. mor. c. 6. sine poetae nomine: ἀκολάστων μὲν γὰρ αἶδε φωναί· τίς δὲ χάρις, τί δὲ τερπνὸν ἄνευ χρυσῆς Ἀ. τ. — μέλοι. Huc respicit Horatius Epp. I. 6. 65. sq. Si, Mimnermus uti censet, sine amore jocisque Nil est jucundum, vivas in amore jocisque. — V. 4. εἴ γ' ἤβης ἄνθεα scripsi, quemadmodum est Eurip. Med. v. 88.: εἰ τοῦςδε γ' εὐνῆς οὐνεκ' οὐ στέργει πατήρ. unus cod. εἰ ἤβης ἄνθεα, vulgo ἄνθεα εἰ ἤβης, τῆς ἤβης Grotius, Schneidewinus εὐανθῆς ἤβη γ. ἀρπαλέα vel ἀρπαλίη. γίνεται, legebatur γίνεταί. — V. 5. ἐπεὶ τ' duo codd., vulgo ἐπεὶ δ'. — V. 6. ὁμῶς καὶ καλὸν libri, ὁμῶς καὶ κακὸν Hermannus, ὁμῶς καὶ καλὸν Doederlein. conjecerunt, at cf. Fr. 5. 3. τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλὸν et ib. v. 7.: ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον. — V. 7. αἰεὶ μιν scripsi, legebatur αἰεὶ μίν.

Fr. 2. Stobaeus XCVIII. 13.: Μίμνερμος· ἡμεῖς δ' κτλ. Sed ad Nanno carmen referendum esse verisimile est. V. 1. πολυανθέος unus cod., vulgo πολυάνθεμος. — V. 2. ἄψ Brunckius, libri αἰψ'. ἀγγὴ vulgo recte, ἀγγῆς Schneidewinus conjecit.

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

- τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν
 5 οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,
 ἢ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέον,
 ἢ δ' ἐτέρη θανάτοιο· μίννυθα δὲ γίνεται ἥβης
 καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἥελιός·
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὄρης,
 10 αὐτίκα τεθνήσκει βέλτιον ἢ βίωτος·
 πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίνεται· ἄλλοτε οἶκος
 τροχούται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
 ἄλλος δ' αὖ παιδῶν ἐπιδεύεται, ὧν τε μάλιστα
 ἰμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀἶδην·
 15 ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἔστιν
 ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

3. [4.]

Τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπεὶ παραμείψεται ὄρη,
 οὐδὲ πατήρ παισὶν τίμιος οὔτε φίλοις.

4. [5.]

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἀφθιτον ὁ Ζεὺς
 γῆρας, ὃ καὶ θανάτου ῥίγιον ἀργαλέον.

5. [3.]

[Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
 πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἀνθος ὀμηλικίης
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν· ἐπὶ πλέον ὠφέλεν εἶναι.]

V. 7. γίνεται, idemque v. 11. restitui, vulgo γίγνεται. — V. 9. παραμείψεται scripsi, unus cod. παραμείψαι, vulgo παραμείψεται. — V. 10. τεθνήσκει O. Schneiderus, τεθνήσκειν Bachius, apud Steph. τεθνήσκει, codd. δὲ τεθνήσκει. — V. 11. ἄλλοτε unus cod., vulgo ἄλλοτὲ τ'. — V. 16. διδοῖ unus cod., vulgo διδοῖ.

Fr. 3. Stobaeus CXVI. 1.: Μιμνέρμου (sic unus cod., vulgo Μενάνδρου) τὸ πρὶν κτλ. V. 2. φίλοις Voss., vulgo φίλος.

Fr. 4. Stobaeus Flor. CXVI. 33.: Μιμνέρμου Ναννοῦς· Τιθωνῷ κτλ. V. 1. ἔχειν, unus cod. σχεῖν. ὁ Ζεὺς duo codd. omittunt.

Fr. 5. Stobaeus CXVI. 34.: ἐκ Μιμνέρμου Ναννοῦς· Ἄλλ' ὀλιγοχρόσιον κτλ. sed cum v. 4—6. legantur in Theognideis v. 1020—1022, recte Brunckius fragmento, quod servavit Stobaeus, tres versus praemisit: Αὐτίκα — εἶναι, qui praemissi sunt apud Theogn. 1017—1019. V. 1—3. exhibui ita correctos, quemadmodum in Theognideis emendavi.

ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ
 5 ἤβη τιμήσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
 γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται
 ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὃ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
 βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

6. [6.]

Αἰ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδῶνων
 ἐξηκονταέτη μοῖρα κίχου θανάτου.

7. [7.]

[Μῆτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἐργασίᾳ λυγροῖς
 μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἔων]
 τὴν σ' αὐτοῦ φρένα τέρπε, δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
 ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἔρει.

8. [8.]

Ἀληθεῖη δὲ παρέστω
 σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιοτάτου.

9. [9.]

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλου Νηλήϊον ἄστν λιπόντες
 ἰμερτήν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα·

V. 4. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 5. ἀργαλέον, Theogn. οὐλόμενον. — V. 6. Alio ordine Theognis αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται. — V. 7. ὃ τ' ἄγνωστον τιθεῖ, unus cod. ὅταν γνωστὸν τιθεῖ.

Fr. 6. Diog. Laert. I. 60.: Μιμνέρμου γράφαντος· αἰ γὰρ κτλ.

Fr. 7. Leguntur v. 3. et 4. in Anthol. Pal. IX. 50. Mimnermi nomine, idem distichon in Theognideis exstat v. 795. 6., quare alterum quoque distichon, quod apud Theognidem praemissum est, huc revocavi, sed nescio an non ad Nanno sit referendum.

Fr. 8. Stobaeus XI. 1.: Μενάνδρου Ναννοῦς· ἀληθ. κτλ. Passovius Μιμνέρμου.

Fr. 9. Strabo p. XIV. 634.: Ἀπελθόντες παρὰ τῶν Ἐφεισίων οἱ Σμυρναῖοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς ἐκτίσιν τὴν παλαιὰν Σμύρναν. Ὅστιρον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα καὶ μετὰ τῶν ἐνθίνδε ἐπιόντες τὴν σφετέρην ἀνέλαβον· καθάπερ καὶ Μίμνερος ἐν τῇ Ναννοῦ φράζει μνησθεὶς τῆς Σμύρνης ὅτι περιμάχητος αἶ· Ἡμεῖς κτλ. V. 1. ἡμεῖς δ' αἰπὺ, duo codd. ἡμεῖς αἰπὺ τε. Πύλου scripsi, vulgo Πύλον.

ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἠγεμόνες·

5 κείθεν δὲ κρυόνετος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο
θεῶν βουλῇ Σμύρνην εἶλομεν Αἰολίδα.

10. [13.]

Strabo XIV. p. 634.: Κολοφῶνα δ' Ἀνδραίμων Πύλιος
(κτιζέει), ὡς φησι καὶ Μίμνερος ἐν τῇ Ναννοῖ.

11. [10.]

Οὐδέ κοτ' ἄν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἴησων
ἐξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν,
ἰβριστῇ Ἥελίῳ τελέων χαλεπηρῆς ἀέθλον,
οὐδ' ἄν ἐπ' Ὠκεανοῦ καλὸν ἴκοντο ῥόον.

* * *

5 Αἴηται πόλιν, τόθι τ' ὠκείος Ἥελίοιο
ἀκτῖνες χρυσέῳ κείαται ἐν θαλάμῳ
Ὠκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἴν' ὄχετο θεῖος Ἴησων.

12. [8.]

Ἥελιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἤματα πάντα
οὐδέ κοτ' ἄμπαυσις γίνεται οὐδεμία

V. 3. ἐς δ' ἐρατὴν Wyttenbachius. codd. ἐς δ' ἄρα τὴν. —

V. 5. διὲ κρυόνετος scripsi, fortasse δὲ στιβῆντος propius accedit ad
librorum lectiones δ' ἀστύνετος, δι' ἀστήνετος, δ' ἀνάστατες: intelli-
gitur Ales, de quo Pausanias VIII. 28. 3.: Ἄλετος δὲ τοῦ ἐν
Κολοφῶνι καὶ ἐλεγείων ποιηταὶ τὴν ψυχρότητα ἄδουσαν, hunc ipsum,
opinor, locum respiciens. — V. 6. Σμύρνην Bachius, vulgo Σμύρ-
ναν. εἶλομεν Casaubonus, vulgo εἶδομεν.

Fr. 11. Strabo I. 46. sq.: εἰ δ' ὡς περὶ ὁ Σκήψιός φησι παρα-
λαβῶν μάρτυρα Μίμνερον, ὃς ἐν τῷ Ὠκεανῷ ποιήσας τὴν οἰκισίαν τοῦ
Αἴητου πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἐκτός πεμφθῆναι φησιν ὑπὸ τοῦ Πέλλου
τὸν Ἰάσονα καὶ κομίσαι τὸ δέρας· — Οὐδὲ κτλ. καὶ ὑποβάς· Αἴηται
κτλ. Apparet haec cohaerere et paucos quosdam versus intercidisse;
ad Nanno autem probabiliter referunt. V. 1. οὐδέ κοτ' ἄν Porsonus,
vulgo οὐδ' ὀκόταν. ibid. μέγα Brunckius, vulgo μέτα. — V. 3. χαλε-
πηρῆς Coraëus, vulgo χαλεπήρης. — V. 7. χεῖλος, ἴν' scripsi, codd.
χεῖλεσιν, recent. editores χεῖλεσ', ἴν'.

Fr. 12. Athen. XI. p. 470. A.: Μίμνερος δ' ἐν Ναννοῖ
ἐν εὐνῇ φησι χρυσῇ κατεσκευασμένη πρὸς τὴν χρεῖαν ταύτην ὑπὸ Ἡφαιστόν
τὸν Ἥλιον καθεύδοντα περιουῆσθαι πρὸς τὰς ἀνατολάς, αἰνισσόμενος τὸ κοῖλον
τοῦ ποτηρίου· λέγει δ' οὕτως· Ἥελιος κτλ. V. 1. γὰρ ἔλαχεν πόνον, possis
scribere γὰρ τ', Hermannus conjecit πόνον ἔλλαχεν. — V. 2. κοτ'

ἵπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἥως
Ὀκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῆ·

- 5 τὸν μὲν γὰρ διὰ κῆμα φέρει πολυήρατος εὐνή
κωίλη, Ἥφαιστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσῷ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ,
εὐδονθ' ἀρπαλέως, χάρου ἀφ' Ἐσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιοπίων, ἵνα δὴ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
10 ἐστᾶσ', ὄφρ' Ἥως ἠριγένεια μόλη,
ἐνθ' ἐπέβη σφετέρων ὀχέων Ὑπεριονος υἱός.

II. Εἰς Μάχην Σμυρναίων.

13. [13.]

Οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν
τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἳ μιν ἴδον
Αὐδῶν ἵππομάχων πικνιάς κλονέοντα φάλαγγας
Ἐρμιον ἀμ πεδίον, φῶτα φερεμμελίην·

- 5 τοῦ μὲν ἄρ' οὐκοτε πάμπαν ἐμέμπατο Παλλὰς Ἀθήνη
δριμὺ μένος κραδίης, εὐθ' ὄγ' ἀνὰ προμάχους
σεύαιθ', αἱματόεντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο
πικρὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεσιν.
οὐ γὰρ τις κείνου ληῶν ἔτ' ἀμεινότερος φῶς
10 ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς
ἔργον, ὃ δ' ἀνῆλθον φέρετ' ὠκέος ἠελίοιο.

Bachius, vulgo πόν'. ib. γίνεται codd., Dindorfius γίνεται. — V. 3. ἐπεὶ codd., Casaubonus ἐπήν. — V. 4. εἰσαναβῆ, Hermannus coniecit εἰσανέβη. — V. 6. κωίλη Meinekus, vulgo κολλη, Eustath. p. 1032. 27. qui hunc locum respicit, κύλη. — V. 7. ὑπόπτερος Heynius, libri ὑπόπτερον. — V. 8. εὐδονθ' unus cod., vulgo εὐδονθ' ὄθ'. χάρου Casaubonus, codd. χωροῦ vel χοροῦ. — V. 9. ἵνα δὴ θοὸν scripsi, codd. ἴν' ἀλήθοον, vulgo ἵνα οἱ θοὸν. — V. 11. σφετέρων scripsi, nisi malis προτέρων, codd. ἐτέρων vel ἑτερέων. Videtur autem hoc quoque fragmentum ex Nanno petatum esse.

Fr. 13. Stobaeus VII. 12.: Μιμνέρμον· Οὐ μὲν δὴ κτλ. V. 1. οὐ, fortasse ἦ. — V. 2. ἴδον, unus cod. εἶδον. — V. 4. Ἐρμιον unus cod., vulgo Ἐρμίον. — V. 6. εὐθ' ὄγ' Schneidewinus, codd. εὐθ' ὄτ', Schowius ὀππότ'. — V. 8. πικρά, O. Schneiderus coniecit πικνιά. βιαζόμενος codd., vulgo βιαζομένου. ibid. βέλεσι Schneiderus, vulgo βέλεα. — V. 9. ληῶν, i. e. λαῶν scripsi, vulgo δηῶν. quod si integrum est, pro ἔτ' scribendum est τότ'. — V. 11. ὃ δ' scripsi, vulgo ὄτ'. ἀνῆλθον scripsi, vulgo ἀνῆλθον.

14. [11.]

Pausanias IX. 29.: Μίμνερος δὲ ἐλεγεία εἰς τὴν μάχην ποιήσας τὴν Σμυρναίων πρὸς Γύγην τε καὶ Λυδοὺς, φησὶν ἐν τῷ προοιμίῳ θυγατέρας Οὐρανοῦ τὰς ἀρχαιοτέρας Μούσας, τούτων δὲ ἄλλας νεωτέρας εἶναι Διὸς παῖδας. **Respicit Schol. Pind. Nem. III. 16.:** Καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος Οὐρανοῦ θυγατέρα τὴν Μοῦσαν δέδεται, καθάπερ Μίμνερος καὶ Ἀλκμᾶν ἱστοροῦσιν.

15. [15.]

Καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή.

16.

Ἀργαλέης αἰεὶ βάξιος ἴεμενοι.

17. [14.]

Πάτονας ἀνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἵππων.

18.

Athenaeus IV. p. 174. A.: Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἱστορεῖ κἀν τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς αὐτῆς πραγματείας (Τρωϊκοῦ διακόσμου) Δαίταν ἥρωα τιμώμενον παρὰ τοῖς Τρωσίν, οὗ μνημονεύειν Μίμνερον. Cf. Eustath. ad Od. p. 1413. 20.

19. [16.]

Aelianus V. Hist. XII. 36.: εἰκόσιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνάδειν ἀλλήλοις — Μίμνερος εἴκοσι καὶ Πίνδαρος τοσοῦτους.

20. [17.]

Plutarch. de facie in orbe lun. c. 9.: Θεῶν ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδῖαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ὀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἄματι νύκτα γενομένην καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν φάσκοντας.

Fr. 15. et 16. Etymol. M. p. 187. 45.: Βάξις — σημαίνει δὲ τὴν φήμην καὶ τὴν ὄψιν, Μίμνερος· Καί μιν — Ἀργαλέης κτλ. αἰεὶ scripsi, vulgo αἰεί. Ceterum haec et sequentia ex quo carmine petita sint, incertum est.

Fr. 17. Schol. Homer. II. π. 287.

21.

Argum. Soph. Antigon.: Μιμνερος δέ φησι τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηναῖς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι.

V.

S O L O N.

I. ΣΑΛΑΜΙΣ.

1. [12.]*

Αὐτὸς κήρυξ ἤλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

2. [12.]

Εἶην δὴ τότε γὰρ Φολεγάνδριος ἢ Σικινίτης
ἀντί γ' Ἀθηναίου, πατριδ' ἀμειψάμενος·
αἴψα γὰρ ἂν φάτις ἦδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν.

* * *

5 Ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἱμερτῆς, χαλεπὸν τ' αἰσχος ἀπωσόμενοι.

Solon. Fr. 1. Plutarchus Solon. c. 1.: Ἐλεγεία κρύφα συνθεῖς καὶ μελετήσας, ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος, ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἄφνω πῖλον περιθέμενος. Ὀχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος ἀναβῆς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον ἐν ᾧ δὴ διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἧς ἐστὶν ἀρχή· Αὐτὸς — θέμενος. Τοῦτο τὸ ποίημα Σαλαμῖς ἐπιγέγραπται καὶ στίχων ἑκατὸν ἐστι χαριέντως πάνυ πεποιημένων.

Fr. 2. Diog. Laert. I. 46.: ἐνθα τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέγνω διὰ τοῦ κήρυκος τὰ συντείνοντα περὶ Σαλαμῖνος ἐλεγεία καὶ παρώρμησεν αὐτοῖς· καὶ αὐτοῖς πρὸς τοὺς Μεγαρέας ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκων διὰ Σάλωνα· ἦν δὲ τὰ ἐλεγεία τὰ μάλιστα καθαιρέμενα τῶν Ἀθηναίων ταῦτα· εἶην κτλ. — Σαλαμιναφετῶν· εἶτα· Ἴομεν κτλ. V. 1. 2. assert Plut. praec. reip. ger. c. 17. Respicit Demosth. de falsa leg. p. 380. T. IV. ed. Bekker. V. 1. Σικινίτης unus cod. Diog., vulg. Σικινίτης. — V. 4. Σαλαμιναφετῶν Is. Vossius et Hermannus, vulgo τῶν Σαλαμῖν' ἀφέντων, sed plures codd. Σαλαμῖνα φέτων. — V. 5. 6. Ulpianus in Demosth. de F. I. p. 152. ed. Dobson., ubi χαλεπὸν αἰσχος ἀπωσόμενοι.

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

Η ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

3. [13.]

Ἡμετέρη δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ὀλεῖται
 αἴσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·
 τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρη
 Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχει·

5 αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν
 ἀστοὶ βούλονται ῥήμασι πειθόμενοι,
 δήμου θ' ἡγεμόνων ἀδίκος νόος, οἷσιν ἐτοιμόν
 ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·
 οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
 10 εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ·

πλουτεῦσιν δ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενοι

οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
 φειδόμενοι, κλέπτουσι δ' ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
 οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ θέμεθλα δίκης,

15 ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γινόμενα πρό τ' ἔοντα·
 τᾷ δὲ χρόνῳ πάντως ἤλθ' ἀποτισομένη.
 τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφικτον,
 εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἤλυθε δουλοσύνην,

Fr. 3. Demosthenes de Fals. Leg. 254. T. IV. p. 381.:

Λέγει δὴ μοι λαβῶν καὶ τὰ τοῦ Σόλωνος ἐλεγεία ταυτί, ἢ ἴδηθ' ὅτι καὶ Σόλων ἐμίσει τοὺς οἷος οὔτος ἀνθρώπους — Λέγει σὺ ἐλεγεία Σόλωνος (aliquot codd. ἤρωελεγεία). Ἡμετέρη κτλ. Respicit initium elegiae Aristoph. Eqq. v. 1168. V. 1. ἡμετέρη Brunckius, vulgo ἡμετέρα. — V. 3. ὀβριμοπάτρη, tres codd. ὀμβριμοπάτρη. — V. 6. ῥήμασι correxi, vulgo χρήμασι. — V. 10. Post hunc v. male inserunt χρήματα δ' ἡμείρουσιν ἔχειν ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι ex Eleg. 12. 7., aut Τίκει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἔπηται. ex Fr. 7. equidem puto nihil nisi hemistichium excidisse, scribendumque censeo:

εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ
 πλουτεῦσιν δ' ἀδίκως . . . . .
 οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων.

quamvis illud ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενοι tuaris Fr. 12. 12. — V. 11. πλουτεῦσιν scripsi, codd. πλουτοῦσιν. — V. 13. φειδόμενοι, κλέπτουσι δ' scripsi, vulgo φειδόμενοι κλέπτουσιν. ibid. ἐφ' ἀρπαγῇ, plures codd. ἀφαρπαγῇ. — V. 15. σύνοιδε, unus cod. δ' ἔληθε συνοῖδε, alius λέληθε συνοῖδε. — V. 16. ἀποτισομένη Stephanus, codd. ἀποτισαμένη.

- ἢ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὐδοντ' ἐπεγείρει,
 20 ὃς πολλῶν ἑρατὴν ὄλεσεν ἡλικίην·
 ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστν
 τρήχεται ἐν συνόδοις θ', αἷς ἀδικουσί φίλους.
 ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακὰ τῶν δὲ πενιχρῶν
 ἰκνεῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἄλλοδαπήν
 25 πρᾶθίντες δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθίντες.

* * * * *

- οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάστω,
 αὐλίοι δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
 ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορον, εὔρε δὲ πάντως,
 εἰ καὶ τις γένων ἐν μυχῶ ἢ θαλάμου.
 30 ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
 ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομίη παρέχει,
 εὐνομίη δ' εὐκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
 καὶ θ' ἅμα τοῖς ἀδίκους ἀμφιτίθησι πέδας,
 τραχία λειαίνει, παύει κόρον, ἔβρον ἀμαυροῖ,
 35 αὐαίνει δ' ἄτης ἀνθεα φρόμενα,
 εὐθύνει δὲ δίκας σχολίας ὑπερήφανά τ' ἔργα
 πρᾶννει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
 παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον, ἐστὶ δ' ὑπ' αὐτῆς
 πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πιπυτά.

4. [14].

Δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσον ἐπαρκεῖ,

V. 19. ἢ codd. plures, Stephanus ἢ. ibid. ἐπεγείρει, aliquot codd. ἐπεγείρειν vel ἐπαγείρειν. — V. 22. θ', αἷς scripsi, vulgo τοῖς ἀδι. φ. ibid. φίλους aliquot codd., plures φίλοις, duo φιλεταίροις. — V. 28. πάντως Brunckius, codd. plerique πάντων, alii πάντας. — V. 29. εἰ καὶ τις scripsi, vulgo εἴ γε τις, alii codd. ἢ γέ τις, vel εἴη γέ τις, unus εἴ γέ τις ἢ. ibid. ἢ θαλάμου scripsi, vulgo ἢ θαλάμου. — V. 31. κακὰ πλεῖστα codd. plerique, unus cod. πλεῖστα κακὰ, alius καλὰ πλεῖστα. δυσνομίη scripsi, vulgo δυσνομία. — V. 32. εὐνομίη, legebatur εὐνομία. ibid. cod. Vindob. CLIII., ejus varietate usus sum in hoc carmine, ἔμπεδα pro εὐν.; fortasse igitur scribendum: εὐνομίη δ' εὐκοσμα καὶ ἔμπεδα πάντ' ἀποφαίνει. — V. 33. καὶ θ' ἅμα scripsi, vulgo καὶ θαμά. — V. 34. λειαίνει, unus cod. δ' ἰαίνει. — V. 39. πιπυτά codd. plerique, pauci σννετά.

Fr. 4. Plutarchus vit. Sol. c. 18.: Ἐπισημαίνεται (Σόλων) αὐτὸς αὐτῷ τὴν ἐξίσωσιν οὕτως· Δήμῳ κτλ. V. 1. ἐπαρκεῖ libri, ἀπαρκεῖ conjecit Coraës, ἐπαρκεῖν Brunckius. Respicit Aristides T. I. p. 829.

τιμῆς οὐτ' ἀφελῶν οὐτ' ἐπορεξάμενος·
 οἱ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χροῆμασιν ἦσαν ἀγῆτοί,
 καὶ τοῖς ἐφρασαμένην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν.
 5 ἔστιν δ' ἀμφιβαλῶν κρατερόν σάκος ἀμφοτέροισιν,
 νικᾶν δ' οἷκ' εἰς' οὐδετέρους ἀδίκως.

5. [15.]

Δῆμος δ' ᾧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσι ἐποίτο,
 μήτε λῆν ἀνεθεῖς μήτε πιεζόμενος.

6. [16.]

Ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

7.

Τίττει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολλὸς ὄλβος ἔπῃται.

8. [18.]

Δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιῶς χρόνος ἀστοῖς,
 δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

Fr. 5. Plutarchus Comp. Sol. et Poplic. c. 2.: Καὶ τοῦτο δ' ἔοικε συνιδεῖν πρότερος ὁ Σόλων, ὅτι δῆμος ἦδ' ἂν ἄριστα κτλ.
 V. 1. Δῆμος δ' ᾧδ' ἂν ἄρ. Schneidewinus, vulgo ᾧδ' ἂν δῆμος.

Fr. 6. Plutarchus vit. Solon. c. 25.: ἔργμασι γὰρ ἐν μ. π. ἂ χ. ὡς αὐτὸς εἶρηκε.

Fr. 7. Clemens Alex. Strom. VI. p. 740.: Σόλωνος δὲ ποιήσαντος· Τίττει κτλ. — Ἀντικρὺς ὁ Θεόγνις γράφει· Τίττει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἔπῃται. Simile Solonis dictum commemorat Diog. Laert. I. 59.

Fr. 8. Diog. L. I. 49.: Σόλων ἦξας εἰς τινα ἐκκλησίαν μετὰ θώρακος καὶ ἀσπίδος, προεῖπεν αὐτοῖς τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Πεισιστράτου, — λέγων ταῦτα· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν μὲν σοφώτερος, τῶν δὲ ἀνδρειότερος εἰμί· σοφώτερος μὲν τῶν τὴν ἀπάτην Πεισιστάτου μὴ συνιέντων· ἀνδρειότερος δὲ τῶν ἐπισταμένων μὲν, διὰ δέος δὲ σιωπῶντων. Καὶ ἡ βουλή, Πεισιστρατίδαι ὄντες, μαίνεσθαι ἔλεγον αὐτόν· ὃθεν εἶπε ταυτί· Δείξει κτλ. τὰ δὲ περὶ τῆς τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδος ἐλεγεία προλέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ἦν· Ἐκ νεφέλης κτλ. unde verisimile est, hoc et sequens fragmentum ad unum idemque carmen pertinere.

9. [17.]

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάζης,
βροντὴ δ' ἐκ λαμπρῆς γίνεται ἀστεροπῆς·
ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται· ἐς δὲ μονάρχου
δῆμος αἰδρίη δουλοσύνην ἔπεσεν·

5 λίην δ' ἐξάραντ' οὐ ῥήδιόν ἐστι κατασχεῖν
ὑστερον, ἀλλ' ἤδη χρὴ περὶ πάντα νοεῖν.

10. [19.]

Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέραν κακότητα,
μὴ τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
αὐτοὶ γὰρ τούτους ἠύξισατ' ἐρείσματα δόντες,
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην·

5 εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁράτε καὶ εἰς ἔπη αἰμύλου ἀνδρός,

Fr. 9: Diodorus Sic. Exc. Vatic. T. III. p. 23. Dindf.: Αἰγεται Σόλων καὶ προειπεῖν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν ἐσομένην τυραννίδα δι' ἐλεγείων· Ἐκ κτλ. V. 1—4. Diog. Laert. I. 50. assert. v. 1. et 2. Plutarchus vit. Sol. c. 3.: Ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ἀπλοῦς ἐστὶ λίαν καὶ ἀρχαῖος, ὡς δῆλον ἐκ τούτων· Ἐκ νεφέλης — ἀστεροπῆς. V. 3. et 4. Diodor. Sic. XIX. c. 1. V. 1. πέλεται, Diogenes φέρεται χαλάζης, unus Plutarchi cod. χάλαζα. — V. 2. λαμπρῆς Diog., ceteri λαμπρᾶς. ibid. γίνεται Plutarch., vulgo γίγνεται. — V. 3. ἀνδρῶν δ', Diodor. XIX. 1. ἀνδρῶν. ib. ἐς scripsi, vulgo εἰς. μονάρχου, Diodorus XIX. 1. τυράννου. — V. 4. αἰδρίη vel αἰδρείη Diodorus utroque loco et vett. edd. Laert., ubi nunc αἰδρίς ἑών. — V. 5. λίην δ' ἐξάραντ' ex mea et Schneidewini conjectura scripsi, cod. λείης δ' ἔξεραντα. Ahrens conjecit γαίης δ' ἐξάραντα. ibid. οὐ ῥήδιον L. Dindorfius, cod. ῥαῖδιον. — V. 6. περὶ in cod. omissum addidit L. Dindorfius.

Fr. 10 Diog. L. I. 52.: Ὅτε τὸν Πεισίστητον ἔμαθην ἤδη τυραννεῖν, τότε ἔγραψα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· Εἰ δὲ κτλ. inde Nicetas Choniatus p. 375. Cf. Diodorus Exc. Vatic. T. III. p. 24. Dindf.: Καὶ μετὰ ταῦτα τυραννοῦντος ἔφη· Εἰ δὲ κτλ. Plut. vit. Sol. c. 30.: Καὶ τὸ λοιπὸν ἠσυχίαν ἤγε καὶ τῶν φίλων φεύγειν παραινούτων οὐ προσεῖχεν, ἀλλὰ ποιήματα γράφων ἀνείδιζε τοῖς Ἀθηναίοις· εἰ δὲ — δουλοσύνην (v. 1—4.) et supra: ὅμοια τούτοις, οἷς διὰ τῶν ποιημάτων γέγραφα· εἰς γὰρ κτλ. sequuntur 5. 7. 8. Denique Clem. Alex. Strom. I. p. 328. assert. v. 5—8. V. 1. λυγρὰ, Diog. δεινὰ. — V. 2. μὴ τι θεοῖς τούτων, Diodorus μὴ θεοῖσι ταύτην. ibid. μοῖραν, Plut. μῆριν. — V. 3. ἐρείσματα scripsi, ἐρύματα Diodor. et Plut., ὄσια Diogenes. — V. 4. ταῦτα, Diodor. τοῦτο. ἔσχετε, Nicetas εἴχετε. — V. 5. Diogenes et Nicetas inverso ordine praeponunt v. 7. et 8. εἰς ἔπη αἰμύλου Plut. et Clemens, nisi quod etiam αἰμύλου apud hunc legitur, εἰς ἔπος αἴολον Diogenes et Diodorus.

εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γινόμενον βλέπετε·
 ὑμῶν δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἔχρῃσι βαίνει,
 σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος.

III. ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΤΗΡΟΝ.

11. [22.]

Νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω
 τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·
 αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηὶ Θοῆ κλεινῆς ἀπὸ νήσου
 ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος·
 5 οἰκισμῶ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάξοι
 ἔσθλόν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέραν.

IV. ΤΗΟΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

12. [4.]

Μνημοσύνης καὶ Ζητὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
 Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένω·
 ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἀπάντων
 ἀνθρώπων αἰὲ δόξαν ἔχειν ἀγαθῆν·
 5 εἶναι δὲ γλυκὴν ὣδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν,
 τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
 χρήματα δ' ἱμεῖρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
 οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἤλθε δίκη.

V. 6. γινόμενον, legebatur γινόμενον. — V. 7. Respicit Cratinus in Legibus Fr. 1.: ἤμῶν δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται. — V. 8. χαῦνος, Diog. et Diodor. κούφος.

Fr. 11. Plutarch. vit. Sol. c. 26.: Καὶ αὐτὸς δὲ (Σόλων) μέμνηται τοῦ συνοικισμοῦ (Solorum, quae antea Aegea dicta fuit)· προσγορεύσας γὰρ ἐν ταῖς ἐλεγείαις τὸν Φιλόκμητρον· Νῦν δὲ σὺ κτλ. Vita Arati T. II. p. 430. ed. Buhle: Μέμνηται τῶν ἐν Κύπρῳ Σολίων Σόλων ἐν ταῖς ἐλεγείαις ταῖς πρὸς Κυπρίανορα τὸν βασιλέα, ὃς συμβουλευθεὶς ὑπὸ Σόλωνος κτίζει τὴν πόλιν χάριν τοῦ ἀνδρὸς Σόλους ὠνόμασεν, ἀμοιβὴν ταύτην νέμων τῆς συμβουλῆς αὐτοῦ. Herod. V. 113.: Φιλόκμητρον Σόλων Ἀθηναῖος ἀπικόμενος ἐς Κύπρον, ἐν ἔπεισι αἰνεσε τυράννων μάλιστα. V. 2. τὴν δὲ duo codd., vulgo τὴν apud Plutarchum, at τήνδε πόλιν Vita Arati.

Fr. 12. Stobaeus Floril. IX. 25. Parodia lusit Crates ap. Julian. Oratt. VI. p. 199. VII. p. 213. V. 1. affert Clemens Alex. Strom. VI. p. 742.: Σόλων τῆς ἐλεγείας ὡς ἀρχεται· Μνημοσύνης κτλ. — V. 3. μοι, Brunekius conjecit ἐμοί. — V. 7. et 8. affert Plut. vit. Sol. c. 2. et usque ad οὐκ ἐθέλω comp. Sol. et

- πλοῦτος δ', ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίνεται ἀνδρὶ
 10 ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν·
 ὃν δ' ἄνδρες μετώσιν, ὕψ' ὕβριος οὐ κατὰ κόσμον
 ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκους ἔργασιν πειθόμενος
 οὐκ ἐθέλων ἔπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτη·
 ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίνεται ὥστε πυρός,
 15 φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνηρῆ δὲ τελευτᾷ.
 οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
 ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δὲ
 ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἴψα δισκέδασεν
 ἠρινός, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρογέτιο
 20 πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
 δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὺν ἰκάνει
 οὐρανόν, αἰθρήν δ' αὐτὶς ἔθηκεν ἰδεῖν·
 λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατ' ἀπίρονα γαῖαν
 καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν· —
 25 τοιαύτη Ζητὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἐκάστω,
 ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίνεται ὀξύχολος·
 αἰεὶ δ' οὐ ἐλέηθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρον
 θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεράνη.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον· ἦν δὲ φύγωσιν
 30 αὐτοί, μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιούσα λήρη,
 ἤλυθε πάντως αὐτὲ· καὶ ἄντιτα ἔργα τίνουσιν
 ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ἐξοπίσω.
 θνητοὶ δ' ὥδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε·
 εὐθηνεῖν αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
 35 πρὶν τι παθεῖν· τότε δ' αὖ τις ὀδύρεται· ἄχρη δὲ τούτου

Public. c. 1. — V. 9. πλοῦτος codd., vulgo πλοῦτον. παραγίνεται, scribebatur παραγίγεται. — V. 11. μετώσιν Ahrens, vulgo τιμῶσιν. — V. 13. ἄτη Trincav., vulgo ἄτη. — V. 14. γίνεται, scribebatur γίγεται. — V. 16. δὴν codd., vulgo δή. — V. 22. αὐτὶς Bachius, vulgo αὐθὶς. — V. 23. κατ' ἀπίρονα unus cod., vulgo κατὰ πίονα. — V. 26. γίνεται, legebatur γίγεται. — V. 27. οὐ ἐ Hermannus, vulgo αὐτε, codd. οὔτι. — V. 29. ἦν δὲ codd., vel οὐ δὲ, vulgo εἰ δὲ. — V. 31. αὐτε· καὶ ἄντιτα scripsi, legebatur αὐτίκ' ἀντιτα. ἀντιτα ἔργα cf. Hom. II. α. 213. Od. ῥ. 51. 60. et πάλιντιτα ἔργα Od. α. 379. β. 144. — V. 32. ἢ γένος ἐξοπίσω Piersonus et unus cod., vulgo ἠγχιμόνων ὀπίσω, Sauppius ἢ γένος ὧν ὀπίσω. — V. 34. εὐθηνεῖν αὐτὸς Ahrens, codd. ἐν δὴν εἰς αὐτὸς, ἐκ δὴν ἦν αὐτὸς, δεινὴν εἰς αἰτοῦ. — V. 25. αὖ τις Schneidewinus, vulgo αὐτὶς vel αὐθὶς.

- χάσκοντες κούφαις ἐλλίσι τερόμεθα·
 χῶστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέησι πιεσθῆ,
 ὡς ὕγις ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
 ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ
 40 καὶ καλὸς, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων·
 εἰ δέ τις ἀρχήμων, πενήτης δέ μιν ἔργα βιάται,
 κεκτῆσθαι πάντως χρήματα πλείστα δοκεῖ.
 σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλάται
 ἐν νηυσὶν χροῖζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν
 45 ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορευόμενος ἀργαλείοισιν,
 φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος·
 ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδροσον εἰς ἐνιαυτὸν
 λατρεύει· τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·
 ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνειω
 50 ἔργα δαεὶς χειροῖν συλλέγεται βίοντον·
 ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πέρι δῶρα διδάχθη
 ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
 ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
 55 ᾧ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
 οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται οὔθ' ἱερά·
 ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες,
 ἰητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
 πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίνεται ἄλγος,
 60 κοῦκ ἂν τις ῥύσασαι' ἤπια φάρμακα δούς,

V. 37. πιεσθῆ codd., Brunckius ἀργαλέης ἐπίεσθη. — V. 40. καλός, tres codd. κάλλος. — V. 42. κεκτῆσθαι scripsi, simulat enim sibi esse plurimas opes; vulgo inepte κτήσασθαι. ib. πάντως Gesnerus, vulgo πάντων. πλείστα duo codd., vulgo πολλά. — V. 46. οὐδεμίαν scripsi, vulgo οὐδεμίην. — V. 47. εἰς ἐνιαυτοῦς fort. leg., i. e. omnibus annis, ἔτος εἰς ἔτος ut est apud Soph. Antigon. v. 340., vulgo εἰς ἐνιαυτὸν. — V. 48. λατρεύει· sic distinxī, nam verbis τοῖσιν κ. ἀ. με. quae male cum prioribus copulantur, nova continetur sententia. — V. 50. ἔργα δαεὶς codd., vulgo ἔργαλαειν. — V. 51. Μουσέων Brunckius, vulgo Μουσάων. ibid. πέρι scripsi, vulgo πάρα: conferas praeter alia Hom. Od. β. 88.: ἢ τοῖς πέρι κέρδεα οἶδεν. et 116.: ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη. διδάχθη Brunckius, vulgo διδαχθῆεις, quod servari potest, si πέρι pro περίεστι dictum. — V. 55. συνομαρτήσωσι vulgo, συνομαρτήσουσι Brunckius: — V. 57. ἄλλοι vulgo, οὔθ' οἱ Salmasius. — V. 59. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 60. κοῦκ ἂν τις

τὸν δὲ κακαῖς νόσοισι κνκώμενον ἀργαλέαις τε
ἀπάμενος χειροῖν αἴψα τίθησ' ὑγιῆ
Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
δῶρα δ' ἄφρυκτα θεῶν γίνεται ἀθανάτων.

65 πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν,
ἧ μέλλει σχήσειν χρήματος ἀρχομένου,
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας·

ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν

70 συντυχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης·
πλοῦτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κέεται·
οἱ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,
διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
κέρδεά τοι θνητοῖς ὤπασαν ἀθάνατοι·

75 ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὀπότεν Ζεὺς
πέμψῃ τισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

13. [2.]

Ὀλβιος ᾧ παῖδες τε φίλοι καὶ μῶνυχες ἵπποιο
καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἄλλοδαπός.

θύσαι' scripsi, codd. κοῦκ ἂν τις λύσαι, κοῦ τις λύσαι' ἂν, Trincav.
κᾶν τις λύσαιτο. — V. 61. κνκώμενον, Lobeckius conjecit κακώμενον. —
V. 64. γίνεται, legebatur γίννεται. — V. 65—70. leguntur in Theogni-
deis v. 585—590., ubi legitur πᾶσιν τοι κ. — V. 66. ἧ μέλλει vel ἧ
μέλλοι libri, Theognis πῆ μέλλει. ib. χρήματος, Theognis πρήγματος. —
V. 67. εὖ ἔρδειν, Theognis εὐδοκιμεῖν. προνοήσας ut Theognis unus cod.,
vulgo προορήσας. ἔρδειν et v. 69. ἔρδοντι scripsi, legebatur ἔρδειν et
ἔρδοντι. — V. 68. ἐς scripsi, vulgo εἰς. — V. 69. κακῶς duo codd. et
marg. Gesn. quod necessario flagitat vel illud ἔκλυσιν ἀφροσύνης, vulgo
καλῶς, itaque Theognis, quod correxi. ib. δίδωσιν, Theognis τίθησιν. —
V. 71—76. leguntur in Theognideis 226—230. Aristoteles Polit.
I. 3. 9. v. 71. Solonis nomine affert: ἧ γὰρ τῆς τοιαύτης κτήσεως
αὐτίμωκεια πρὸς ἀγαθὴν ζωὴν οὐκ ἀπειρός ἐστιν, ὥσπερ Σόλων φησὶ
ποιήσας· πλοῦτου δ' οὐδὲν κτλ. Cf. Plut. de cupid. div. c. 4. ubi
ἀνθρώποισι, et sic etiam Theognis. — V. 72. βίον, Theognis νόον. —
V. 73. διπλασίως, Theognis διπλάσιον. — V. 74. κέρδεα κτλ., Theognis
χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη. — V. 75. ἄτη codd., vulgo
αὐτὴ vel αὐτή. αὐτῶν, Theognis αὐτῆς. ibid. ὀπότεν, Theognis
ὀπότε. — V. 76. τισομένην, Theognis τειρομένης. ibid. ἄλλοτε ἄλλος
ἔχει Schaeferus ex Theognide, vulgo ἄλλοτε τ' ἄλλος ἔχει, codd. ἄλλοι'
ἂν ἄλλος ἔχοι, vel ἄλλοτε τ' ἄλλος ἔχοι, Hermannus ἄλλοθεν ἄλλος ἔχει.

Fr. 13. Plato Lyside 212. E.: ψενδέθ' ὁ ποιητὴς ὅς ἔφη·

14. [7.]

Οὐδὲ μάκαρς οὐδείς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πονηροὶ
πάντες, ὅσους θνητοὺς ἡέλιος καθορᾷ.

15. [5.]

Ἴσόν τοι πλουτεῦσιν ὅτε πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ μόνα ταῦτα πάρεστιν,
γαστρί τε καὶ πλευρῇ καὶ ποσὶν ἀβρὰ παθεῖν,
5 παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ἐπὶν κῆνταῦθ' ἀφίκηται,
ἦβη· σὺν δ' ὦρη γίνεται ἀρμόδια.
(ταῦτ' ἀφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδείς ἔρχεται εἰς Αἴδεω·
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
10 νοῦσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.)

Ὀλβιος κτλ. Solonis esse docet Hermias in Phaedr. p. 78. ed. Ast.: Καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὡς καλοῦ τοῦ ἐρᾶν μνημονεύει (Solon) λέγων· Ὀλβιοι ᾧ κτλ. Respicit Lucian. Amor. c. 48.: Ὀλβιος γὰρ ὡς ἀληθῶς κατὰ τὴν τῶν σοφῶν ἀπόφασιν, ᾧ παιδῆς τε νέοι καὶ μώνυχες ἵπποι. Eadem in Theognideis 1253., ubi θηρεῖται τε κύνες καὶ ξῖνοι ἄλλοδαποί.

Fr. 14. Stobaeus Floril. XCVIII. 24. V. 1. μάκαρς Stephanus, libri μάκαρ.

Fr. 15. Plut. vit. Solon. c. 2.: Πλοῦτον δ' οὐκ ἐθαύμαζεν (Σόλων), ἀλλὰ καὶ φησιν ὁμοίως πλουτεῖν, ὅτε πολὺς — ἀρμονία. Leguntur in Theognideis v. 719—724. sed cum quatuor, qui illis subjunguntur versus 725—728. cum his artissime cohaereant, consentaneum est, haec quoque Solonis esse. V. 1. ἴσόν τοι ex Theognide additum. — V. 3. μόνα ταῦτα, Theognis τὰ δέοντα. — V. 4. πλευρῇ Plutarchus, Theognis πλευραῖς. Cf. Horat. Epp. I. 12. 5.: „Si ventri bene, si lateri est pedibusque tuis nil Divitiae poterunt regales addere majus.“ qui locus tuetur πλευρῇ. — V. 5. ἐπὶν κῆνταῦθ' scripsi, vulgo ἐπὶν καὶ ταῦτ'. — V. 6. ἦβη, plures codd. ἦβης, quod fortasse aliquis probet, ita ut cum ἐνταῦθα jungatur, tunc autem genitivi παιδός et γυναικός referendi essent ad παθεῖν, quod displicet, et praeterea ἀρμόδια vel ἀρμόδιον scribendum. ἀρμόδια scripsi, vulgo apud Plutarchum ἀρμονία. γίνεται Plutarch., γίγνεται Theog. Apud Theognidem longe aliter haec leguntur: παθεῖν παιδός τ' ἠδὲ γυναικός· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται ὦρη, σὺν δ' ἦβη γίνεται ἀρμόδιος vel ἀρμόδιον.

16. [6.]

Πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι κακοί, ἀγάθοι δὲ πένονται·
 ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα
 τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδόν ἐστιν,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

17. [8.]

Γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
 μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μῶνον ἔχει.

18. [9.]

Πάντη δ' ἀθανάτων ἀφανὲς νόος ἀνθρώποισιν.

19. [11.]

Ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Λιονύσου
 καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

20. [10.]

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

Fr. 16. Plutarchus Solone c. 3.: "Οἱ δ' αὐτὸν ἐν τῇ τῶν πενήτων μερίδι μᾶλλον ἢ τῇ τῶν πλουσίων ἔταπτε, δηλὸν ἐστὶν ἐκ τούτων· Πολλοὶ γὰρ κτλ. Leguntur in Theognideis v. 315—18. Vv. 2. 3. 4. laudat Plut. de tranquill. an. c. 13. et de prof. in virt. c. 6. v. 2. et initium v. 3. de capienda ex inimic. util. c. 11. V. 1. γὰρ, Theognis τοι. — V. 2. αὐτοῖς, Theognis τούτοις. — V. 3. ἐστὶν Plutarchus, nisi quod unus cod. αἰεὶ, itaque Theognis.

Fr. 17. Clemens Alex. Strom. V. p. 694. ed. Potter.: Σοφώτατα γέγραπται τῷ Σόλωνι ταῦτα περὶ θεοῦ· Γνωμοσ. κτλ. Cfr. fr. 18.

Fr. 18. Clemens Alex. Strom. V. p. 727. ed. Potter.: "Ἱσίδος· Μίντις δ' οὐδεὶς ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, "Οστις ἂν εἶδει Ζηρὸς νόον αἰγιόχοιο. Εἰκότως ἄρα Σόλων ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς ἐλεγείαις καὶ αὐτὸς κατακολοιθῆσας Ἱσιόδῳ· Πάντη κτλ.

Fr. 19. Plutarchus vit. Sol. c. 31. Sept. sapient. conviv. c. 13. Amator. c. 5. Hermias in Phaedr. 78. Ast. V. 2. aliquot codd. Plutarchi Μουσάων.

Fr. 20. Plutarchus Solone c. 2.: ὅς γε καὶ πρεσβυτέρος ὢν ἔλεγα γηράσκω αἰεὶ π. δ. ibid. c. 31. γηράσκω δ' αἰεὶ. Cf. Plato Amator. p. 133. C. Lach. p. 188. 6. p. 189. A. de republ. VII. p. 536. D. Schof. Soph. Antig. 711. Cic. de Senect. c. 8: etc. 14. adde Valer. Max. VIII. 7.

21. [1.]

Ἔσθ' ἤβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἀνθεσι παιδοφιλήσῃ
μηρῶν ἱμεῖρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

V. ΠΡΟΣ ΜΙΜΝΕΡΜΟΝ.

22. [21.]

Ἄλλ' εἰ μοι κἄν νῦν ἐτι πείσειαι, ἕξελε τοῦτο,
μηδὲ μέγαιρ' ὅτι σεῦ λῶον ἐπεφρασάμην,
καὶ μεταποίησον, Αἰγναστάδῃ, ὧδε δ' αἶεδε·
Ὅγδωκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

23. [21.]

Μηδέ μοι ἀκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
καλλείπομι θανῶν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

VI. ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΙΑΝ.

24. [20.]

Εἰπέμεναι Κριτῆ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ ἀμαρτινώφ πείσεται ἡγεμόνι.

Fr. 21. Plutarch. Amator. c. 5. εὖ γε νῆ Δία, ἔφη, τοῦ Σόλωνος ἐμνήσθης καὶ χρησιεὸν αὐτῷ γνώμονι τοῦ ἐρωτικοῦ ἀνδρός· ἔσθ' ἤβης κτλ. V. 1. ἔσθ' ἤβης, duo codd. ἐσθ' ἤβης, vett. edd. ἐς Θήβης. παιδοφιλήσῃ, Brunckius παιδοφιλήσεις, sed cf. Pollux III. 70. καὶ παιδοφιλεῖσθαι Πλάταν εἶρηκεν ὁ κωμικός. — V. 2. ἱμεῖρων apud Plut. omissum. Legitur integer hic versus ap. Athen. XIII. p. 602. E. Apulej. Apolog. p. 192. ed. Seriv.: „Num igitur etiam Solonem fuisse severum virum atque philosophum negabis, cujus ille lascivissimus versus est: μηρῶν κτλ.“

Fr. 22. Diogenes Laert. I. 60.: Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ Μιμνέρμον γράψαντος· Αἶ γὰρ ἄπερ νοῦσων τε καὶ ἀργαλίων μελεδάνων Ἐξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου, ἐπιτιμῶντα αὐτῷ εἰπεῖν· ἀλλ' εἰ μοι κτλ. — V. 2. σεῦ Florens Christianus, vulgo σ' εὔ. λῶον ἐπεφρασάμην scripsi, vulgo τοῖον ἐπεφρασάμην, Florens Christianus λῶιον ἐφρασάμην. — V. 3. Αἰγναστάδῃ scripsi, vid. Suidas v. Μιμνερμος· Ἐκκαλεῖτο δὲ καὶ Αἰγνασταδῆς διὰ τὸ ἐμμελές καὶ ἡδύ. Libri ἀγνίας ταδί, ὄγδαα ἐς ταδί, vulgo ex Sopingii conjectura ἰάγυρι ταδί.

Fr. 23. Plutarchus Comp. Solon. et Poplic. I.: Τοῖς περὶ Μιμνερμον ἀνειπῶν περὶ χρόνου ζωῆς ἐπιπεφάνηκε· Μηδέ μοι κτλ. Eadem Stobaeus Floril. CXXII. 3.

Fr. 24. Schol. Platon. p. 424. ed. Bekk. Aristoteles Rhet. I. 15.: Κλεοφῶν κατὰ Κριτίου τοῖς Σόλωνος ἐλεγείοις ἐχρήσατο, λέγων

25. [3.]

Παῖς μὲν ἄνηβος ἐὼν ἔτι νήπιος ἔρκος ὀδόντων
 φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἑπτ' ἔτεσιν·
 τοὺς δ' ἑτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἑπτ' ἐνιαυτοῖς,
 ἥβης ἐκφαίνει σήματα γινομένης·

5 τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεξομένων ἔτι γυῖον
 λαχνούται, χροίης ἀνθός ἀμειβομένης·

τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ' ἄριστος
 ἰσχύν, ἦν τ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς·

πέμπτῃ δ' ὠρίου ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι

10 καὶ παιδῶν ζητεῖν εἰσοπίσω γενεήν·

τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται νόος ἀνδρός,
 οὐδ' ἔρδειν ἐθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμν' ἐθέλει·

ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομάσιν μέγ' ἄριστος
 ὀκτώ τ' ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη·

15 τῇ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ
 πρὸς μεγάλην ἀρετὴν σῶμά τε καὶ δύναμις·

ὅτι πάλαι ἀσελγῆς ἢ οἰκία· οὐ γὰρ ἂν ποτε ἐποίησε Σόλων· Εἰπεῖν μοι Κριτία πυρρότριχι πατρός ἀκούειν. Plato Charmid. 157. E.: Ἡ πατρῷα ὑμῖν οἰκία ἢ Κριτίου τοῦ Δρωπίδου καὶ ὑπὸ Ἀνακρέοντος καὶ ὑπὸ Σόλωνος καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεκομισσμένη παραδίδεται ἡμῖν ὡς διαφέρονσα κάλλει τε καὶ ἀρετῇ καὶ τῇ ἄλλῃ λεγομένῃ εὐδαιμονίᾳ.

Fr. 25. Clemens Alex. Strom. VI. p. 814.: Τὰς τῶν ἡλικιῶν μεταβολὰς κατὰ ἑβδομάδα γίνεσθαι Σόλωνος αἱ ἐλεγείαι δηλοῦσιν ὡδὲ πως· Παῖς μὲν κτλ. Eadem Philo T. I. p. 25. Respicit huc Censorinus de Die Nat. c. 14. Ambros. Epp. VI. 39. et fortasse Aristoteles Polit. VII. 14.: Ἡ τῆς διανοίας ἀκμὴ ἐστὶν ἐν τοῖς πλείστοις ἦνπερ τῶν ποιητῶν τινες εἰρήκυσιν οἱ μετροῦντες ταῖς ἑβδομάσι τὴν ἡλικίαν, περὶ τὸν χρόνον τὸν τῶν πενήκοντα ἐτῶν. Cf. praeterea Macrobi. Somn. Scip. I. 6. Ceterum Frankius et Porsonus hoc carmen in dubitationem vocaverunt. V. 3. τελέσῃ Schaeferus, vulgo τελέσει. — V. 4. σήματα Philo, σπέγματα Clemens, γινομένης cod. Clem., vulgo utroque loco γινομένης. — V. 5. ἔτι scripsi, vulgo inepte ἐπί. γυῖον, unus cod. Clem. γένυον. — V. 7. πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ', Clemens παῖς ἐν ἑβδομάδεσιν. — V. 8. ἦν τ' Clemens, οἶ τ' Philo. — V. 9. ὠρίου scripsi, legebatur ὠριον. γάμου μεμνημένον Clemens, μεμνημένον ἂν γάμου Philo. — V. 10. εἰσοπίσω Clemens, Philo ἔξοπίσω. — V. 12. ἔρδειν et ἐθέλει scripsi, οὐδ' ἔρδειν — ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει Clemens, οὐδ' ἐσιδεῖν — ἔργα μάταια θέλει Clemens. — V. 15. μαλακώτερα Philo, μετριώτερα Clemens. — V. 16. σῶμά τε καὶ δύναμις Clemens, γλῶσσά τε καὶ σοφίη Philo, et sic legit Ambrosius

τῇ δεκάτῃ δ' ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἐπι' ἐνιαυτούς;
οὐκ ἂν ἄωρος ἔων μοῖραν ἔχοι θανάτου.

26.

Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταρασσεται· ἦν δέ τις αὐτὴν
μὴ κινῆ, πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

27. [16.]

Νεῖλον ἐπὶ προχοῆσι Κανωβίδος ἐγγύθεν ἀκτῆς.

28.

Πολλὰ ψεύδονται ἄοιδοί.

VII. Ε Π Η.

29. [23.]

Πρῶτα μὲν εὐχόμεσθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

VIII. ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΟΙ ΠΡΟΣ ΦΩΚΟΝ.

30. [24.]

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
πατριδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου

„lingua ac sapientia mollior.“ Schaeferus σῶμά τε καὶ σοφίη. —
V. 17. τελέσῃ Schaeferus, ὅτε δὴ τελέσει θεὸς ἐπι' ἐνιαυτούς Clemens,
εἴ τις τελέσας κατὰ μέτρον ἴκοιτο Philo. — V. 18. ἔχοι Philo, ἔχει
Clemens.

Fr. 26. Plutarch. vit. Solon. c. 3.: ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ἀπλοῦς
ἐστὶ λίαν καὶ ἀρχαῖος, ὡς δῆλον ἐκ τούτων· ἐκ νεφέλης — ἀστεροπέης
(Fr. 9. v. 1. 2.), ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα κτλ. vulgo haec priori disticho
subjungunt, sed Plutarchus potius ex diversis elegiis duo diversa
exempla petiit, viditque etiam Schneidewinus ab illo loco haec
aliena esse.

Fr. 27. Plutarch. vit. Solon. c. 26.: Πρῶτον μὲν οὖν εἰς Αἴγυπτον
ἀφίκετο, καὶ διέτριψεν, ὡς καὶ πρότερον αὐτός φησι· Νεῖλον κτλ.
Illud πρότερον indicare videtur, illud verum petitum esse ex alio
aliquo carmine, quam in quo iter illud persecutus sit.

Fr. 28. Schol. Plat. p. 465. ed. Bekk.: πολλὰ ψεύδονται ἄοιδοί —
ἐμνήσθη ταύτης (παροιμίας) καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος ἀ καὶ Σόλων ἐλε-
γίαις καὶ Πλάτων ἐνταῦθα.

Fr. 29. Plut. vit. Sol. c. 3.: ἔτιοι δὲ φασιν, ὅτι καὶ τοὺς νόμους
ἐπεχείρησεν ἐντελεῖν εἰς ἔπος ἐξενεγκεῖν καὶ διαμνημονεῖν οὖσι τὴν ἀρχὴν
οὕτως ἔχουσαν· πρῶτα κτλ. V. 1. εὐχόμεσθα Stephanus, libri εὐχόμε-
μεθα, εὐχόμεσθα, εὐχόμεθα.

Fr. 30. Plutarch. Solon. c. 14.: Πρὸς Φῶκον ἐν τοῖς ποιήμασι

οὐ καθηράμην, μιάνας καὶ καταισχύνας κλέος,
οὐδὲν αἰδεῦμαι· πλέον γὰρ ᾧδε νικήσειν δοκέω

5 πάντας ἀνθρώπους.

31. *Plutarchus Solon. c. 16.*

Χαῦνα μὲν τότε ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολεύμενοι
Λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὀρῶσιν πάντες ὥστε δῆιοι.

32.

Οὐκ ἔφην Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνήρ·
ἔσθλα γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
περιβαλὼν δ', ἄγρην ἀγασθεῖς, οὐκ ἀνέσπασεν μέγα
δίκτυον, θυμοῦ θ' ἀμαρτῆ καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς·
5 ἤθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβῶν
καὶ τυραννέουσας Ἀθηνέων μοῦνον ἡμέτην μίαν
ἀσκὸς ὑστερον δεδάρεθαι κάπιτετριφθαι γένος.

33.

Ἄ μὲν ἄελλαπα σὺν θεοῖσιν ἦνυσ', ἄλλα δ' αὖ μάτην
ἔρδον.

γράφων· Εἰ δὲ γῆς, φησὶ κτλ. Ὅθεν εὐδηλον, ὅτι καὶ πρὸ τῆς νομο-
θεσίας μεγάλην δόξαν εἶχεν. V. 3. μιάνας καὶ καταισχύνας, aliquot
codd. καὶ omittunt. — V. 4. αἰδεῦμαι unus cod., vulgo αἰδοῦμαι.

Fr. 31. Plutarchus Solon. c. 16.: Ὅτι δ' οὖν προσέειπον οἱ τοῖς
πλείστοις ἕτερα προσδοκήσασιν, αὐτὸς εἶρηκε περὶ αὐτῶν, ὡς Χαῦνα κτλ.
V. 1. χολεύμενοι scripsi, vulgo χολούμενοι. — V. 2. δῆιοι Reiskius,
vulgo δῆιον.

Fr. 32. Plutarchus Solon. c. 14.: Ἄ δὲ φυγόντος αὐτοῦ τὴν τυ-
ραννίδα πολλοὶ καταγελοῦντες ἔλεγον, γέγραφεν οὕτως· Οὐκ ἔφην κτλ.
Ταῦτα τοὺς πολλοὺς καὶ φαύλους περὶ αὐτοῦ πεποίηκε λέ-
γοντας. V. 3. ἄγρην ἀγασθεῖς conjungenda sunt, scripsi autem
ἄγρην, vulgo ἄγραν. ἀσασθεῖς Lobeckius, ἀγρευτῆς Coraëus et Schae-
ferus conjecerunt, ἀνέσπασεν Xylander, libri ἀπέσπασε, ἐπέσπασε,
ὑπέσπασε, ἔσπασε, ἔπασσε, ἔχασε. — V. 4. libri ἀμαρτῆ, alii ἀμάρτη
vel ἀμαρτῆ, vulgo ἀμαρτῶν. — V. 5. ἤθελον Xylander, libri ἤθελε. —
V. 6. τυραννέουσας, alii codd. τυραννίσας. — V. 7. ἀσκὸς duo codd.,
ceteri αὐτός. ibid. κάπιτετριφθαι unus cod., vulgo καὶ ἐπιτετριφθαι.

Fr. 33. Aristides περὶ τοῦ παραφθέγγυ. T. II. p. 536. Dindf.: Ὁ δὲ
δὴ Σόλων καὶ βιβλίον ἐξεπίτηδες πεποίηκεν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ξαντοῦ
πολιτείαν, ἐν ᾗ ἄλλα τε δὴ λέγει καὶ ταῦτα· Ἄ μὲν κτλ. Καὶ ταῦτα
μὲν ἐστὶν ἐν τετραμέτροις. V. 1. ἄ μὲν Gaisfordius, vulgo ἄμα γάρ,
duo codd. ἄ μὲν γάρ. ἦνυσ' Gaisfordius, vulgo ἦνυσα. ἄλλα δ'
Gaisfordius, vulgo ἄμα δ'. αὖ O. Schneiderus, vulgo οὐ.

34.

Συγχέας ἀπαντάπασι καὶ ταραξίας τὴν πόλιν
ἀσθενέστερος γένωμαι τοῦ κατασιῆσαι πάλιν.

IX. IAMBOS.

35. [25.]

Συμμαρτυροῖη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ Κρόνου
μήτηρ, μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων,
ἄριστα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε
ὄρους ἀνεῖλον πολλαχῆ πεπηγότας·

- 5 πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.
πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατριδ' εἰς θεόκτιτον
ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπο
χρησμὸν λέγοντας, γλώσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν
10 ἰέντας, ὡς ἂν πολλαχῆ πλανωμένους,
τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα

Fr. 34. Plutarch. vit. Sol. c. 15.: ἀλλ' ἢ μὲν ἄριστον ἦν οὐκ ἐπήγαγεν ἰατρειάν οὐδὲ καινοτομίαν, φοβηθεὶς μὴ συγχέας παντάπασι κ. τ. τ. π. ἀ. γένηται τ. κ. πάλιν καὶ συναρμόσασθαι πρὸς τὸ ἄριστον. Solonis versus esse vidit Bekkerus, sed ultima καὶ συναρμόσασθαι πρὸς τὸ ἄριστον Plutarchi sunt. V. 1. ἀπαντάπασι Schaeferus, vulgo παντάπασι. — V. 2. γένωμαι scripsi, vulgo γένηται.

Fr. 35. Aristides T. II. p. 536. ed. Dindf.: ἐν δὲ τοῖς ἰάμβοις (Σόλων) Συμμαρτυροῖη — οὐτ' ἂν κατέσχε δῆμον. i. e. usque ad v. 19. Partem asserit etiam Plutarchus Solon. c. 15.: Οἱ πλεῖστοι πάντων ὁμοῦ φασὶ τῶν συμβολαίων ἀναίρειν γενέσθαι τὴν σεισάχθειαν καὶ τούτοις συνάδει μᾶλλον τὰ ποιήματα. Σμυρνέται γὰρ Σόλων ἐν τούτοις, ὅτι τῆς τε προὔποκειμένης γῆς ὄρους ἀνεῖλε — ἐλευθέρα. Καὶ τῶν ἀγωγίμων πρὸς ἀργύριον γεγονότων πολιτῶν τοὺς μὲν ἀνήγαγεν ἀπὸ ξένης γλώσσαν κτλ. — ἔχοντας i. e. v. 4. 5. 9. 10. 11. 12. V. 1. Κρόνου Clavigerus, libri χρόνου, Reiskius ἐν μήκῃ χρόνου conjectavit. — V. 3. μέλαινα, τῆς Brunckius, vulgo μέλαινα ἦς, vel μέλαινα ἦς. — V. 4. πολλαχῆ, apud Plutarchum unus codex πολλαχοῦ. — V. 5. δουλεύουσα Plutarchus et Aristidis codd. duo, apud quem vulgo δουλεύουσα. — V. 6. θεόκτιτον Reiskius et unus cod., vulgo θεόκτιστον. — V. 8. τοὺς δ', nescio an scribendum sit τῆς δ', ut illi ipsi, qui modo dicti sunt, dicantur obscuro et obfuscati sermonis ambagibus usi esse. ibid. ὑπο χρησμὸν Reiskius, nisi quod χρησμούςς scripsit et pervertit sententiam, vulgo ὑπόχρησμον, Ahrens χρησμοφδέοντας. — οὐκέτ' Aristides, οὐκ Plutarchus. — V. 11. δουλίην Brunckius, vulgo δουλείη vel δουλειήν, Plutarchus δουλοσύνην.

- έχοντας, ήθη δεσποτῶν τρομευμένους,
 έλευθέρους έθηκα ταῦτα μὲν κράτη
 ὁμοῦ βίην τε καὶ δίκην συναρμόσας
 15 έρεξα καὶ διήλθον ὡς ὑπεσχόμεν.
 θεσμοὺς δ' ὁμοίους τῷ κακῷ τε κάγαθῷ
 εὐθεΐαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην
 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβῶν
 κακοφραδῆς τε καὶ φιλοκτιήμων ἀνήρ
 20 οὐτ' ἂν κατέσχε δῆμον οὐτ' ἐπαύσατο,
 πρὶν ἂν ταράξας πᾶρα ἐξέλη γάλα.

36. [25.]

- * * * Εἰ γὰρ ήθελον
 ἄ τοῖς ἐναντίοισιν ήνδανεν τότε,
 αὐτίς δ' ἄ τοῖσιν ἑκατέροις δρᾶσαι δίχα,
 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ήδ' ἔχηρώθη πόλις.
 5 τῶν εἶνεκ' ὄργην πάντοθεν κυκούμενος
 ὡς ἐν κυσὶν πολλαῖσιν ἐστράφην λύκος.

37. [26.]

Πίνουσι καὶ τρώγουσιν, οἱ μὲν ἴτρια,
 οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους

V. 12. ήθη scripsi, vulgo ήδη, Bachius ήδέ. δεσποτῶν unus cod., vulgo δεσπότας. — V. 13. κράτη unus cod., vulgo κράτει. — V. 14. affert etiam Plut. vit. Sol. c. 15. βίην, apud Aristid. βίαν. — V. 15. έρεξα duo codd., vulgo έρεξα. — V. 16. ὁμοίους duo codd., vulgo ὁμοίως. — V. 18. ὡς, fortasse scribendum ή ὡς. — V. 20. Apud Aristidem legitur οὐκ ἂν κα. δῆμον, et Plut. qui vit. Solon. c. 16. haec redintegrat: καὶ τοι, φησί (Σόλων) ὡς, εἴ τις ἄλλος ἔσχε τὴν αὐτὴν δύναμιν, οὐτ' ἂν κ. δῆμον οὐτ' ἐπ. κτλ. Canterus θυμὸν conjecit.

Fr. 36. Aristides T. II. p. 537. pergīt: εἴτα τί φησιν ὁ Σόλων· εἰ γὰρ κτλ. apparet ex eodem carmine esse, et pauca tantum intercidisse. V. 2. ήνδανεν unus liber, vulgo ήνδανε. — V. 3. αὐτίς scripsi, vulgo αὐτίς. ibid. ἑκατέροις Ahrens, vulgo αἰτέροις. ibid. δίχα O. Schneiderus et Ahrens, vulgo διά. — V. 4. ἔχηρώθη Valckenarius, libri ἔχειρώθη. — V. 5. εἶνεκ' scripsi, vulgo οὐνεκ'. ὄργην quamvis dubitantur scripsi, vulgo ἀρχήν, Lobeckius ὄργῃ κυκλούμενος.

Fr. 37. Hoc et fr. 38. 39. ex uno eodemque carmine conviviali petita esse apparet. Athenaeus XIV. p. 645. F. γούρος ὅτι πλακούντος εἶδος ὁ Σόλων ἐν τοῖς ἰάμβοις φησί· Πίνουσι κτλ.

γούρους φακοῖσι· κείθι δ' οὐδὲ πεμμάτων

ἄπεστιν οὐδέν· ἄσσα δ' ἀνθρώποισι γῆ

5 φέρει μέλαινα, πάντα γ' ἀφθόνοως πάρα.

38.

Σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἴγθιν, οἱ δὲ σίλφιον,

οἱ δ' ὄξος.

39.

Κόκκωνας ἄλλος, ἄτερος δὲ σήσαμα.

ΣΟΛΩΝ. ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

40.

Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως.

X. ΣΚΟΛΙΟΝ.

41. [27.]

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

5 Πεφυλαγμένος ἀνδρᾶ ἕκαστον ὄρα,

μὴ κρυπτόν ἔγγος ἔχων κραδίη

φαιδρῶ σὲ προσενέπη προσώπῳ,

γλῶσσα δὲ οἱ διχόμυθος

5 ἐκ μελαινης φρενὸς γεγωνῆ.

V. 3. οὐδὲ scripsi, vulgo οὔτε. — V. 4. οὐδέν· ἄσσα δ' scripsi, vulgo οὐδ' ἕνασεν, edd. οὐδέν· ὄσσ' ἄγ. — V. 5. πάντα γ' scripsi, vulgo πάντα δ'.

Fr. 38. Pollux X. 103.: καὶ ἴγθιν δὲ τὴν θυσίαν κεκλήμασι Σόλων τε ἐν τοῖς Ἰαμβοῖσι λέγων· Σπεύδουσι κτλ. ita Casaubon., vulgo πευσίδ' οἱ μὲν.

Fr. 39. Phrynichus p. 396. ed. Lobeck.: ἔτι καὶ νῦν κόκκωνα οἱ πολλοὶ λέγουσιν ὀρθῶς· καὶ γὰρ Σόλων ἐν τοῖς ποιήμασιν οὕτω χρῆται· Κόκκωνας κτλ. Nunnescius κόκκωνα δὲ — ἔτερος. fortasse scribendum κόκκωνα δ'.

Fr. 40. Diogenianus Provv. II. 99. Apostol. IV. 53.: Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δ. κ. Ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων παρανεταϊκή. Unus cod. ἀρχῶν ἄ. κὰν δίκη κὰν μὴ δίκη. Recte Schneidewinus ἀρχῶν, sed non credo hunc Solonis esse versum, verum poetam similem sententiam in Elegiis protulisse.

Fr. 41. Diog. Laert. I. 61.: τῶν ἀδομένων αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα· Πεφυλαγμένος κτλ. V. 3. σε addidi, vulgo δεest, Hgenius πρὸς σ' ἐνέπη.

καὶ τὸν μὲν ἐπὶ 42.6 ἄρα τὸν ἴδιον τὸν ποσειδῶνα

Suidas: *Κιγχάνειν τὸ ἐπεξιέναι οἱ περὶ Σόλωνα.* Nisi forte respicit Fr. 22. 4.

43.

Photius p. 491. 31.: *Ροῦν τὸ ἥδυσμα Σόλων.*

VI.

PHOCYLIDES.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· *Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' οὐ·
Πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς Λέριος.*

2.

*Γνησιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
Οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὐς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.*

II. ΕΠΗ.

3.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· *τετόρων ἀπὸ τῶνδε γέγοντο
γῦλα γυναικείων· ἢ μὲν κυνός, ἢ δὲ μελίσσης,
ἢ δὲ σὺς βλοσυρῆς, ἢ δ' ἵππου χαιτηέσσης·*

Phocylides. Fr. 1. Strabo X. 487.: *Διεβέβλητο γὰρ ὡς
κακοῦθεις οἱ Λέριοι· ἔστι δὲ τῶν Σποράδων Λερία.* Cfr. Eustath.
Dionys. Perieg. 530. Demodocus Lerijs Anth. Pal. XII. 27.: *Καὶ
τόδε Δημοδόκον· Χῖοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' οὐ· Πάντες πλὴν Προ-
κλέους· καὶ Προκλῆς Χῖος.*

Fr. 2. Anthol. X. 117.: *Φωκυλίδου.* Fortasse autem alterum
distichon separandum est, ut nova aliqua haec sit sententia. V. 3.
*θωπεύω Planud., ποθεινῶ cod. Pal. ibid. ἄρα τιμῶ Planud., ἄρ'
ἀτιμάσω cod. Pal.*

Fr. 3. Stobaeus Floril. LXXIII. 60.: *Φωκυλίδου· Καὶ κτλ.
V. 1. γέγοντο cod., vulgo γίνονται.*

εὐφορος ἦδε, ταχεῖα, περιδρομος, εἶδος ἀρίστη·
 5 ἢ δὲ σὺς βλοσυρῆς, οὐτ' ἀρ' ἀκαχὴ οὐδὲ μὲν ἐσθλή·
 ἢ δὲ κύνος, χαλεπὴ τε καὶ ἀγριος· ἢ δὲ μελίσσης
 οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·
 ἦς εὐχον, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου ἡμερόεντος.

Καὶ τότε Φωκυλίδεω· τί πλέον γένος εὐγενὲς εἶναι,
 οἷς οὐτ' ἐν μύθοις ἔπεται χάρις οὐτ' ἐνὶ βουλή;

Καὶ τότε Φωκυλίδεω· πόλις ἐν σκοπέλω κατὰ κόσμον
 οἰκεῦσα σμικρὴ κρέσσων Νίνου ἀφραϊνούςσης.

Καὶ τότε Φωκυλίδεω· χρὴ τοι τὸν ἑταῖρον ἑταίρω
 φροντίζειν ἄσσο' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

Χρητίζων πλούτου μελέτην ἔχε πίονος ἀγροῦ·
 ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμυλθείης κέρας εἶναι.

Νυκτὸς βουλευεῖν, νυκτὸς δὲ τοι ὄξυτερη φρῆν
 ἀνδράσιν· ἡσυχίη δ' ἀρετὴν διζημένω ἐσθλή.

V. 8. γάμον ἡμερόεντος, γάμον ἡμερόεντα Brunckius.

Fr. 4. Stobaeus Floril. LXXXVII. 2.: Φωκυλίδου· καὶ κτλ. V. 1.
 Φωκυλίδεω Brunckius, vulgo Φωκυλίδου. τί Brunckius et Wake-
 fieldius; vulgo τό; λέγει δὲ ἄλλοι ἄλλοι.

Fr. 5. Dio Chrysostomus XXXVI. T. II. p. 79.: Ἡ τοῦ Φω-
 κυλίδου ποίησις ἐστὶν οὐ τῶν μακρῶν τινα καὶ συνεχῆ ποιήσιν εἰρόντων,
 ὡς περ ὁ ἡμέτερος μίαν ἐξῆς διέξεισι μάχην ἐν πλείοσιν ἢ πεντακισχιλίους
 ἔπεισιν· ἀλλὰ κατὰ δύο καὶ τρία ἔπη αὐτῷ καὶ ἀρχὴν ἢ ποίησις καὶ πέρας
 λαμβάνει, ὥστε καὶ πρόστιθῆσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καθ' ἕκαστον
 διανόημα, ἅτε ἀπουδαῖον καὶ πολλοῦ ἄξιον ἡγοῦμενος· οὐχ ὡς περ
 Ὅμηρος οὐδαμῶς τῆς ποιήσεως ἀνόμασεν αὐτόν· ἢ οὐ δοκεῖ σοι εἰκότως
 προσθεῖναι Φωκυλίδης τῇ τοιαύτῃ γνώμῃ καὶ ἀποφάσει; Καὶ τότε κτλ.
 V. 2. κρέσσων ed. Venet. et unus codex; vulgo κρείσσων.

Fr. 6. Phrynichus Ecl. p. 358. ed. Lobeck.: Γογγυσμός καὶ
 γογγύζειν· ταῦτα ἀδόκιμα μὲν οὐκ ἔστιν, ἰσκά δέ· Φωκυλίδην γάρ οἶδα
 κερημένον αὐτῷ τὸν Μιλήσιον, ἄνδρα παλαιὸν σφόδρα· Καὶ κτλ.

Fr. 7. Stobaeus Floril. LVI. 6.: Φωκυλίδου· Χρητίζων κτλ.

Fr. 8. Orion p. 43. ed. Schneidew.: ἐκ τῶν Φωκυλίδου. V. 2.
 ἀρετὴν διζημένω Schneidewinus, cod. ἀρετηδιζημένο.

Πολλοί τοι δοκέουσι σαόφρονες ἔμμεναι ἄνδρες,
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλατρώροοί περ ἔόντες.

10. κτλ. ἀργυροῦ

Δίξασθαι βιοτήν, ἀρετήν δ' ὅταν ἦ βίος ἀσκειῖν.

11.

Χρῆ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περιουσομενάων
ἡδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

12.

Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι.

13.

.... Χρῆ παῖδ' ἔτ' ἔόντα
καλὰ διδάσκειν ἔργα ....

14.

Πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

15.

Ἄλλ' ἄρα δαίμονες εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι,
οἱ μὲν ἐπεροχόμενον κακοῦ ἀνέρας ἐκλύσασθαι.

Fr. 9. Stobaei Appendix p. 10. ed. Gaisf. : Φωκυλίδου.

Fr. 10. Diogenianus IV. 39. : Δίξασθαι βιοτήν, ἀρετήν δ' ὅταν ἦ βίος. quem versum redintegrat Plato de rep. III. p. 407. A. : Φωκυλίδου γὰρ — οὐκ ἀκούεις πῶς φησι, δεῖν ὅταν τῷ ἤδη βίος ἦ ἀρετήν ἀσκειῖν. διξασθαι Schneidewinus scripsit.

Fr. 11. Athenaeus X. p. 428. B. : ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη· Χρῆ δ' κτλ. περιουσομενάων epit., περιουσομενάων vel πυρὶ νισομενάων codd.

Fr. 12. Aristoteles Polit. IV. 8. : Καλῶς εὖξαστο Φωκυλίδης· Πολλὰ κτλ.

Fr. 13. Plutarch. de pueror. educ. c. 5. : Κινδυνεύει δὲ καὶ Φωκυλίδης ὁ ποιητὴς καλῶς παραινεῖν, λέγων· Χρῆ κτλ. Brunckius hexametrum composuit : Παῖδ' ἔτ' ἔόντα χρεῶν δὴ καλὰ διδάσκειν ἔργα.

Fr. 14. Plutarchus de audit. c. 18. : οὐ γὰρ μόνον, ὡς φησι Φωκυλίδης· Πόλλ' κτλ.

Fr. 15. Clemens Alex. Strom. V. 725. Potter. : Φωκυλίδης τοὺς ἀγγέλους δαίμονας καλῶν τοὺς μὲν εἶναι ἀγαθοὺς αὐτῶν, τοὺς δὲ

16.

Φεύγε χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός,
μὴ τί σ' ἀνήσειε διδούς παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

17.

Μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης.

18.

Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ 'στιν.

φαύλους διὰ τούτων παρίστησιν, Ἄλλ' ἄρα κτλ. Adde Euseb. Praepar. Ev. XIII. p. 687. V. 2. κακοῦ ἀνέρας scripsi, vulgo κακὸν ἀνέρος. Ceterum apparet tertium versum intercidissee.

Fr. 16. Schol. Aristoph. Nub. 241.: Φωκυλίδης ἐν μὲν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρονοφιλείτας χρηστίας καλεῖ, λέγων οὕτως· Χρήστης κ. ἔ. ἀ. φεύγε, μὴ σ' ἀνήσειε διδ. π. κ. ἀ. Eadem Suidas v. ἀπαιτέων et χρῆσται. Edidi, quemadmodum Reizius et Hermannus constituunt, sed fortassé scribendum est:

(Καὶ τότε Φωκυλίδεω)· χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός
φεύγειν, μὴ σ' ἀνήσει ὁ δούς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

Fr. 17. Lucian. T. III. p. 137.: ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἀριστον ἐπαγαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα, φησί δὲ· Μῆτε δ. δ. πρὶν ἀμφοῖν μ. ἀκ. ubi Solanus refert a Scholiasta Phocylidi tribui hunc versum. Respicit Aristoph. in Vespis v. 725.: ἦ που σοφός ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης, οὐκ ἂν δικάσης. sine poetae nomine Plutarch. de Stoicor. repugn. c. 8. et Plato Demodoco p. 737. C. Ab aliis hic versus Hesiodo tribuebatur, vid. Cicero ad Attic. VII. 18.: „Ego enim, etsi illud ψευδοησιόδειον, ita enim putatur, observo, μηδὲ δίκην.“

Fr. 18. Michael Ephes. ad Aristot. Eth. V. 1.: ἡ δὲ παροιμία Θεόγνιδός ἐστιν, ὡς Θεόφραστός φησιν ἐν τῷ ἀ περὶ ἡθῶν λέγων· ἐν δὲ τῷ ἀ τῶν ἡθικῶν ὡς Φωκυλίδου αὐτῆς μέμνηται· καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ Φωκυλίδην καὶ Θεόγνιν αὐτῷ χρησασθαι. Cf. Theogn. v. 147.

VII.

PSEUDOPHOCYLIDES.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΓΝΩΜΑΙ.

Ταῦτα δίκης ὀσίησι θεοῦ βουλευµατα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα Κύπριν ὀφθῆναι,
μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.

5 μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὀσίων βιοτεύειν.
ἀρκέσθαι παροεῦσι καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.

ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν. 5

Πρῶτα θεὸν τιμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γουήσας.

πάντα δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἔλκε.

10 μὴ ῥίψῃς πενίην ἀδίκως· μὴ κρίνε πρόσωπον.

Pseudophocylides. In Phocylidis, quem ferunt, carmine edendo praeter Mutinensem et Vaticanum codices, quos contulit Bekkerus, et Baroccianum, quem Gaisfordus comparavit, adhibui Vindobonenses, unum, qui est inter illius Bibliothecae codd. Philos. Philol. CCCXXI. (Vind. 1.), secundum CCCXXXI. fol. 112. b. (Vind. 2.), in quibus integrum carmen exstat, denique cod. CLXV. in quo carminis pars prior bis legitur, fol. 88. b. v. 1—81. et fol. 102. v. 1—124. (Vind. 3. et 4.) — Φωκυλίδου γνῶμαι. Vind. 3. Φωκυλίδου ἀργυρᾶ ἔπη ἡρωϊκά Vind. 2. Φωκυλίδου φιλοσόφου ποιηταῖς ὀφέλιμος. Mut. Vat. Denique alius cod. Vindob. CLIII. fol. 2. Φωκυλλίδου ποιήμα. Vulgo Φωκυλλίδου ποιήμα γουθητικόν inscribitur.

V. 1. et 2. addidi ex Mut. Vat. Bar. Vind. 4. idemque exordium legitur in codice apud Villoison. Anecd. T. II. p. 79. et praeterea in duobus aliis codd. Vindobon. cod. CCXXI. fol. 222. b. ubi item integrum exstat carmen, et CLIII. fol. 2, nisi quod leviora quaedam variant omnes hi codd. — V. 3—5. invertit Vind. 3. μήτε γάμ. μήθ' αἵματι χ. μ. μήτε πλουτεῖν ἀ. ἀ. ἰ. ὁ. β. μήτε δ. ῥάπτειν· μήτ' ἄρσενα K. ὁ. — V. 4. αἵματι, αἶμα τὴν Vind. 1. et sic etiam cod. Vind. CCXXI. — V. 5. ὀσίων, ὀσίων Bar. — V. 6. παροεῦσι, Vat. παρ' ἰοῖσι, Vind. 1. 3. 4. et cod. CCXXI. παροεῖσι. καὶ, Vat. τῶν. — V. 8. πρῶτα, Vind. 4. πρῶτα μὲν. — V. 9. πάντα Vat. Barocc. Vind. 1. 2. 3. 4., vulgo πᾶσι. ibid. νέμειν vulgo, νέμων Bar. Vind. 2., νέμων sed supra νέμειν Vat. ἔλκε Vat. Vind. 1. 2., vulgo ἔλκειν. praeterea Mut. μηδ' εἰς κρίσιν χάριν. — V. 10. ἀδίκως· μὴ ita interpungit Vind. 3., vulgo ἀδίκως μὴ. ibid. κρίνε, Mut. λάβη, sed supra κρίνε.

- ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν, τὰ δίκαια βραβεύειν. 10
παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐπὶ πᾶσι φυλάσσειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δέ τι μέτρον ἀπάντων. 15
- 15 σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτεροζυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν.
μηδ' ἐπιτορκήσῃς μήτ' ἀγνώως μήτε ἔκοντι.
ψεύδορκοῦν στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὁμόσῃ. 15
σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἔλθται.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλίβε πένητα.
- 20 γλώσση νοῦν ἐχέμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
μητ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οὖν ἀδικοῦντας ἐάσῃς.
πτωχῷ δ' εὐθὺ δίδου, μηδ' αὐριον ἐλθέμεν εἰπῃς. 20
πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρῆζοντι παράσχοι.
ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
- 25 ναυηγούς οἰκτεῖρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἀδηλος.
χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.

V. 11. κακῶς, Vind. 3. in marg. καλῶς. ibid. δικάσσει, δικάσει Vind. 1. 2. 4. — V. 12. τὰ δίκαια βραβεύειν Mut. Vatic. Barocc. Vindob. 3. 4., vulgo τὰ δίκαι' ἀγορεύειν, quod Vat. in margine habet. — V. 13. πίστιν Mut. Vat. (Barocc. ut videtur) Vindob. 1. 3. 4., vulgo ἀγάπην, quod Vatic. in margine. ibid. ἐπὶ Bar. Vind. 1. 3., sed hic in margine ἐν, quemadmodum in Vind. 4. et vulgo legitur. — φυλάσσειν, φυλάττειν Vindob. 3. 4., φύλασσε Barocc. — V. 14. δέ τι μέτρον scripsi, vulgo δ' ἐπίμετρον, Vind. 2. 3. 4. δ' ἐπὶ μέτρον, nisi malis δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι. ibid. ἀπάντων Mut. Barocc. Vind. 3. 4., ἅπαντα Vind. 1., ἅπασι vulgo, ἅπαντα et ἅπασι Vat. — V. 16. μηδ' scripsi, vulgo μήτ'. ἐπιτορκήσῃς μήτ' ἀγνώως Mut. (nisi quod ἐναγνώως) Vat. Vind. 1. et 2. (nisi quod hic μήθ' ἀγνώως) Vind. 3. ἐπιτορκήσῃς ἀγνοίῃ, sed supra ἐπιτορκεῖν. e Barocc. ἀγνοίαι et ἔκοντή allertur. Brunckius e cod. reg. μήτ' ἐπιτορκεῖν μήτ' ἀγνοίῃ edidit. Fortasse scribendum μήτ' ἐπιτορκήσῃς ἀγνοίῃ. — V. 17. 18. desunt in cod. Vind. 3., ὁμόσῃ vulgo, Brunckius ex duobus codd. ὁμόσει, Barocc. ὁμόσῃ, idem ἄμβροτον. — V. 18. ἐπαράσιμος, Barocc. ἐπαρόσιμ'. — V. 21. ἐθέλῃς vulgo, ἐθέλοις Barocc. Vind. 2., ἐθέλήσῃς Vind. 3. οὖν omittunt Vind. 1. 3. 4. ibid. ἀδικοῦντας scripsi, vulgo ἀδικοῦντα, Vind. 4. ἀδικοῦντ'. Melius sane scripsisset: μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς αὐτὸς μήτ' ἄλλον ἐάσῃς. — V. 22. εὐθὺ, Vind. 4. εὐθύς. — V. 23. deest in Vind. 3. πληρώσας vulgo, πληρώσεις Barocc., πληρώσει Mut., πληρώσειν Vat., πληρώσον Vind. 4. ἔλεον, ἔλεους Vind. 1. — V. 24. οἶκον, οἶκους Vind. 3. τυφλόν, πτωχόν Vind. 2. — V. 25. ναυηγούς, ναυαγούς Barocc. — V. 26. σῶσον, σῶξε Vind. 3. δ' deest in Mut.

- κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος· 25
 πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον·
 ὦν τοι ἔδωκε θεός, τούτων χηρίζουσι παράσχου.
- 30 ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
 Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν·
 αἷμα δὲ μὴ φαγεῖν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεσθαι.
 εἴθε δὲ μὴ χηρίσῃς μήτ' ἔκνομα μήτε δικαίως. 30
 ἦν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρόν, σέο χεῖρα μαινεῖς.
- 35 Ἄγρου γειτονέοντος ἀπόσχεο, μηδ' ἄρ' ὑπερβῆς.
 πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
 χρηστὸς ὀνήσιμός ἐστι, φίλος δ' ἀδικῶν ἀνόνητος.
 μηδέ τιν' ἀξέομενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.
 Ἔστωσαν δ' ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιταῖς·
- 40 πάντες γὰρ πενήτης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου· 35
 χωρὶς δ' οὐ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
 Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάσης.
 χρυσὸς αἰὲ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
 χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,

V. 27. πάντων, πάντα Vind. 4., at Vind. 3. κοινὰ τὰ πάντων· ὁμὸς τροχός. — V. 28. deest in Vind. 3. πενητεύουσιν, Mut. πενητεύοντι. — V. 29. τοι Vind. 3., vulgo σοι. ὦν — τούτων, Vatic. ὄν — πλοῦτον. χηρίζουσι, Vind. 2. 3. χηρίζοντι. — V. 31. ἐς, Vind. 1. εἰς, Vind. 2. ἀλλὰ πρὸς, Mut. ἐπ' ἀγαλμα. — V. 32. Ex cod. Vatic. addidi, quamvis fieri possit, ut posterioris sit originis. — V. 33. μὴ χηρίσῃς deest in Vat., μὴ χηρίσῃς Mut., μὴ χηρίζαις Vind. 1., μὴ χηρίζεις Vind. 2. ibid. ἔκνομα scripsi, vulgo ἔκνομα, Barocc. εἴκνομα, Vat. ἄνομα τόδε παθεῖν. ibid. μήτε δικαίως Mut. Vat. Vind. 1. 2., μήτε ἀδίκως Vind. 3. 4., vulgo μήτ' ἀδίκως γε. — V. 34. ἐχθρόν, σέο Vind. 4., vulgo ἐχθρόν σέο, χεῖρα, Vind. 1. σὴν χεῖρα μαινεῖς. — V. 35. ἀπόσχεο, Mut. ἀπόσχου. ἄρ', Vat. et Vind. 4. ἄν. — V. 36. exhibent hoc loco Mut. Vatic. Vind. 2. et duo Brunckii codd., ceteri infra post v. 65. sicut vulg. edd. ἀλεγειναί Mut. Vat. Vind. 1. 2. 3. 4. et sic Eustath. II. p. 1437. 44., qui ex Hesiodo citat ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί, cod. Barocc. ἐπερβασίην δ' ἀλεεινε, sed in marg. ὑπ. δ' ἀλεγειναί, vulgo ἐπερβασίαι δ' ἀλεειναί. — V. 37. solus Vat. exhibet ita scriptum χηρίσῃς ὄν. εἰ φίλον δ' ἄ. ἀνόνητος. — V. 38. μηδέ τιν' Vind. 2. μὴ κε τιν', fortasse μηδέ τευ vel του. ibid. λωβήσῃ Mut. Vat. Vind. 1. 2. 4., λωβήσῃς εἰς Barocc., λώβησον vulgo; deest versus in Vind. 3. — V. 39. δ' Vind. 1. 3. 4., vulgo deest. — V. 41. χωρὶς scripsi, χώρης Mut. Vat. Vind. 1. 4., vulgo χώρη, quod defendi potest; deest versus Vind. 3. — V. 44—47. affert Etymol. M. p. 321. 44.

- 45 εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν. 40
 σεῦ γὰρ ἐκῆτι μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνοι τε
 ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφικοί τε συναίμοις.
 Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίη νόον, ἀλλ' ἀγορεύων. 50
 μηδ', ὡς πετροφνῆς πολύπους, κατὰ χῶρον ἀμείβου.
 50 πᾶσιν δ' ἀπλόος ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε.
 "Ὅστις ἐκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνὴρ· εἰ δ' ὑπ' ἀνάγκης, 45
 οὐκ ἐρέω τὸ τέλος· βουλή δ' εὐθυνοσ ἐκάστου.
 Μη γαυροῦ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' ἐπὶ πλούτῳ.
 εἷς θεὸς ἐστί σοφός, δυνατός θ' ἅμα καὶ πολυόλβος.
 55 Μηδὲ παροιομένοισι κακοῖς τρύχου τεὸν ἦπαρ·
 οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον. 50
 Μη προπετῆς ἦς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ἄρην.
 60 πολλάκι γὰρ πλήξας αἰκῶν φόνον ἐξετέλεσεν.
 ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
 60 οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφν θνητοῖσιν ὄνειαρ·
 ἢ πολλὴ δὲ τροφή πρὸς ἀστέμους ἔλκετ' ἔρωτας. 55

V. 45. σε deest in Mut. ib. πῆμα, Vind. 3. κτῆμα. — V. 46. σεῦ Etymol. Vat. Vind. 1. 3., vulgo σοῦ. — V. 48. μηδ', Vind. 2. μήθ'. κεύθῃς Mut. Vat., κεύθων Vind. 1., qui etiam κραδίην exhibet. κεύθους Barocc. ut vulgo. ibid. ἀγορεύων, ἀγορεύεις Barocc., ἀγορεύης Vind. 1. In Vind. 3. omissus est versus. — V. 49. χῶρον Vind. 3., vulgo χώραν, Vind. 1. χορίαν. — V. 50. Addidi ex Mut. Vat. Vind. 1. 3. 4., nisi quod Vind. 3. πᾶσι δ' ἀπλοῦς exhibet. — V. 51. εἰ δ' Vind. 1., ἦν δ' Vind. 3., vulgo ἀλλ'. Initium versus Barocc.: ἴσθιν ἐκὼν ἀδικεῖν κακοῦς. — V. 52. βουλή Barocc., sed Mut. Vat. Vind. 1. 2. 3. βουλήν ut vulgo. εὐθυνοσ scripsi, Mut. εὐθυν' ἐς, Vat. εὐθυνοσ, Vind. 1. εὐθυνεσ, Vind. 3. εὐθύναισ, Vind. 2. ἴθυνεσ, Barocc. εὐθυνεσ, Brunckius εὐθύνεθ' ex suis codd. — V. 53. ἐπὶ Schaeferus, vulgo ἐπὶ. — V. 54. θ' omisit Vind. 2., δ' Barocc. — V. 55. κακοῖς omisit Vind. 3. τρύχου, Vind. 3. τρύχε. τεόν, Vat. κακόν. ἦπαρ, Mut. Barocc. ἦμαρ, γρ. ἦπαρ Vat., vulgo ἦτορ. — V. 56. ἄτυκτον, Vat. γρ. ἄτεκτον. — V. 57. ἦς Vind. 4., vulgo ἐς, Vind. 3. εἷς, Mut. προπετῆς. ibid. ἄρην Mut. Barocc. Vind. 1. 3. 4., vulgo ὄργην. — V. 58. πολλάκι, Vind. 2. πολλάκις. αἰκῶν, Vind. 3. ἄκων. ibid. ἐξετέλεσεν duo codd. Brunckii, ἐξετέλεσας Mut., ἐξετέλεσας Vat. Vindd. omnes. — V. 59. ὑπέροπλον, Vind. 1. ὑπέροφον, Vind. 3. omisit versum. Fortasse μηδὲν ὑπέροφον scribendum. — V. 60. Vind. 3. οὐ ἄ. πλεονεξίη θν. ἴσθιν ὄν. — V. 61. ἢ om. Mut. ibid. τροφή Barocc. Mut. Vind. 1. 3. 4., τροφή et supra τροφή Vat., vulgo τροφή. ἀστέμους Vind. 1. 3., vulgo ἀμείρους. ibid. ἔλκετ' Mut. Bar. Vind. 1., ἔλκεται

- ὕψανχεϊ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
 Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τίττει.
 ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
- 65 Ζῆλος τῶν ἐσθλῶν ἀγαθός, φασίλων δ' ἀτίηλος.
 τόλμα κακῶν ὀλοή· μέγα δ' ὠφελεῖ ἐσθλὰ πονεῦντα. 60
 σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἰσχρὸς ὀφέλλει.
 ἠδὺς ἄγαν ἄφρων κικλήσκειται ἐν πολήταις.
 μέτρῳ ἔδειν, μέτρῳ δὲ πιεῖν καὶ μυθολογεύειν.
- 70 Μὴ φθονέης ἀγαθῶν ἐτάροις, μὴ μῶμον ἀνείρης. 65
 ἄφθονοι Οὐρανοῖδες καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
 οὐ φθονεῖ μῆνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίον ἀγαῖς·
 οὐ χθῶν οὐρανοῖσι ὑψώμασι νέρθεν ἰοῦσα·
 οὐ ποταμοὶ πελάγεσσι· αἰεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
- 75 εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔσθη. 70
 Σοφροσύνην ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
 μὴ μιμοῦ κακότητα, Δίκη δ' ἀπόλειπον ἄμνην.
 πειθῶ μὲν γὰρ ὀφέλλει, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυντεύει.
 μὴ πιστεύε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.

Vind. 4., ἔρχει' Vat., vulgo ἔλκει. — V. 62. ἐς omisit Vind. 3. 4. —
 V. 63. ὑπερχόμενος, Vind. 1. ἐπερχόμενος. ibid. τίττει Vind. 2., vulgo
 τεύχει. — V. 65. 66. omisit Vind. 3. ibid. ἐσθλῶν ἀγαθός Vind. 1.,
 vulgo ἀγαθῶν ἐσθλός. ibid. ἀτίηλος scripsi ex Vind. 1., qui ὑποεργός
 et supra ἀτίηλος exhibit. ὑποεργός Vind. 2., δ' ὑποεργός ut
 vulgo Vind. 4., ὑπεροργκος Mut., πονηρός γρ. ὑποεργῆς Vat., Brunckius
 δὲ κακοῦργος. — V. 66. μέγα δ' ὠφελεῖ Vind. 2., vulgo μέγ' ὠφέλλει
 δ', sed Barocc. μέγ' ὀφέλλει. ibid. πονεῦντα Mut. et Barocc., vulgo
 πονεῦντας. — V. 68. 69. desunt in Vind. 3., v. 69. in Vind. 2. —
 V. 68. ἄγαν ἄφρων scripsi, vulgo ἀγανόφρων, Mut. ἀγαννόφρων. —
 V. 69. μέτρῳ ἔδειν, μέτρῳ δὲ πιεῖν scripsi cum cod. Mut., qui habet
 εἰδὲν — δὲ πιεῖν. ἀντιφυντεύει. — ἄμνην
 μέτρῳ φαγεῖν μετρω πιεῖν, Vat. . . φαγεῖν, μέτρῳ δὲ πιεῖν, Barocc. με-
 τροφαγεῖν, μέτρῳ δὲ πιεῖν, Vind. 1. μέτρῳ φαγεῖν μέτρῳ δὲ ποιεῖν,
 Vind. 4. μέτρῳ φαγεῖν μέτρῳ πιεῖν, vulgo μέτρῳ μὲν φαγεῖν, πίειν. —
 V. 70. φθονέης Vind. 3. 4., φθονεῖς Vind. 1. 2. Mut. Barocc.,
 vulgo φθονέση. ἐτάροις, Vind. 2. in marg. ἐτέρους. — V. 72. μῆνη,
 Vind. 1. σελήνη. — V. 75. ἔρις deest in Vind. 1. ἔην, Vind. 4.
 ἔην, fortasse ἐνῆν scribendum. — V. 76. σοφροσύνην Barocc. Vat.
 Vind. 1., vulgo σοφροσύνην δ'. ib. δ' om. Bar. Vind. 2. In Vind.
 3. versus deest. — V. 77. ἀπόλειπον Brunckii cod. et Bar.; Vind.
 1. 2. 3. et Vat. ἀπάλειπον ut vulgo. — V. 78. ὀφέλλει scripsi,
 Barocc. Mut. Vat. Vind. 3. ὀφελος, Vind. 1. 2. ὀφελος, vulgo
 ὄνειμα.

- 80 *νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.* 75
Καλὸν ξενίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
ἢ πλείστοις θαλίαισι βραδυνοῦσαις παρὰ καιρὸν.
Μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένη ἀνδρὶ πένητι.
μηδὲ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντα ἐλίσθω.
- 85 *μητέρα δ' ἐκπρολίποις, ἢν' ἔχῃς αὐτῆςδε νεοσσούς.* 80
Μηδέποτε κρίνειν ἀδαίμονας ἀνδρας εἰσῆς·
μηδε δίκην δικάσης, πρὶν ἂν ἄμφω μῦθον ἀκούσης.
τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκομή.
- 90 *οὐ γὰρ δὴ νοεοὺς' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.*
Μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιῆσθαι ἐταίρους. 85
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιος εἰσιν ἐταῖροι,
καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχουσιν·
ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πολλοῖς, πάντες ἄπληστοι.
- 95 *Λαῶ μὴ πίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὄμιλος.*
λαὸς τοι, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα. 90
Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ.
μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἀριστον.
Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχῦτοις νεκύεσσιν.
- 100 *μὴ τύμβον φθιμένων ἀγορεύξης, μηδ' ἀθιέτα*

V. 80. εὖ, Vind. 4. δ' εὖ. ἔρδοντας scripsi, vulgo ἔρδοντας, Vat. ἔρδοντα. ibid. καθήκει, Vind. 1. ἀνήκει. — V. 82. θαλίαισι Brunckius, Vind. 1. 2. 3. δολίαισι ut vulgo, Mut. δολίαις, Vat. βραδ. δουλείαις. Fortasse δολιγαῖσι legendum. — V. 83. πικρὸς deest in Vat., κακὸς Vind. 1. — V. 84, 85. desunt in Vind. 3. — V. 85. ἐκπρολίποις, Vind. 2. ἐκπρολίπης. ibid. αὐτῆςδε scripsi, Vat. αὐτούςδε, Vind. 2. καὶ τῆςδε, vulgo πάλι τῆςδε. ibid. νεοσσούς, Vind. 4. νεοιτούς. — V. 86. hic desinit Vind. 3. — V. 87. additus ex uno Brunckii codice et Vind. 4. vid. Phocyl. Fragm. 17. πρὶν ἂν scripsi, codd. πρὶν. ἄμφω uterque cod., noluique ἀμφοῖν corrigere. — V. 88. ἰθύνει, Barocc. εὐθύνει. τέχνας Mut. Vat. Vind. 1. 2., vulgo τέχνην. — V. 89. ἀκομή Mut., ἀκοή Vind. 1., ἀκοῦσαι Barocc., vulgo ἀκούειν. — V. 90. μηδέποτ', Vind. 1. μήποτ'. — V. 91. τραπεζοκόρους vulgo, τραπεζοφόρους Bar. Vind. 1. 4. κόλακας, Vind. 2. κόρακας. — V. 92. πόσιος καὶ βρώσιος, Vind. 1. βρώσιος καὶ πόσιος, Vind. 2. βρώσιος καὶ πόσιος. — V. 94. ὀλίγοις, Barocc. ὄγκοις. πολλοῖς, Vind. 1. πολλῶν, sed supra πολλοί. ibid. ἄπληστοι, Barocc. ἄπλειστοι. — V. 96. τοι om. Bar. Vat. Vind. 1. 2. 4. — V. 97. φίλον, Vind. 1. τεόν. — V. 99. ἐπιμοιρᾶσθαι, Vind. 1. 2. ἐπιμοίρασθαι, Bar. ἐπιμυρᾶσθαι. ib. ἀταρχῦτοις, Vind. 4. ἀταρχεύτοις, sed supra ἀταρχῦτοις. — V. 100. φθι-

- δείξης ἡλίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρησ' 95
οὐ καλὸν ἀρμονίην ἀναλύμεν ἀνθρώποι.
καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν
λείψαν' ἀποικομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
- 105 ψυχὰὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισιν.
πνεῦμα γὰρ ἐστὶ θεοῦ χῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκῶν· 100
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, κάπειτα πρὸς αὐτὴν γῆν
λυόμενοι κόνης ἐσμέν· ἀῆρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
Πλοῦτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
- 110 οὐκ ἔστ' εἰς Ἀίδην ὄλβον καὶ χρέματ' ἀγεσθαι.
κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατρὶς Ἀίδης· 105
πάντες ἴσον νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.
οὐ πολλὸν ἀνθρώποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν·
- 115 ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῆν διὰ παντός.
οὐδεὶς γινώσκει, τί μεταύριον ἢ τί μεθ' ὄρη.
ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον.
Μῆτε κακοῖς ἄχθου, μῆτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρη. 110
πολλάκις ἐν βίῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον

μένων Mut. Vat. Vind. 1. 2., vulgo φθιμένων. — V. 102. ἀνθρώ-
ποιο, Vind. 1. ἐν ἀνοῖς. — V. 103. ἐς φάος, Vind. 4. εἰς φόος. —
V. 104. δὲ omisit Vind. 2. et Barocc. — V. 107. γὰρ Mut. Vat.
Vind. 1. 2. 4., μὲν Bar., δ' ἄρ vulgo. ibid. κάπειτα πρὸς αὐτὴν γῆν
scripsi, fere ut Vind. 1. κάπειτα δ. . πρὸς αὐτὴν γῆν, Vind. 2. καὶ
πάντες πρὸς αὐτήν, Vind. 4. et Vat. καὶ πάντα πρὸς αὐτήν, Barocc.
κάπειτα δὲ καὶ πρὸς αὐτήν; Mut. κάπειτα πρὸς αὐτήν, vulgo καὶ
πάντες ἐς αὐτήν. — V. 108. λυόμενοι κ. ἐσμέν Vat. Mut. Vind. 1. 2.
4., vulgo λυόμενοι κ. ἐσμέν. — V. 109. om. Vind. 2. πλοῦτου, Bar.
πλουτῶν, at Mut. πλούτω μὴ γαυροῦ. ibid. μέμνησ', Vind. 1.
μέμνησο δ'. — V. 110. ἔστ' εἰς scripsi, Vind. 1. ἐς, vulgo ἐν' ἐς.
nisi malis ἔτι εἰς Ἀίδην. ὄλβον ita Vind. 2., vulgo ὄλβον ἔχειν. χρέ-
ματ', Vind. 2. κτήματ'. — V. 111. 112. hoc ordine Bar. Mut. Vat.
Vind. 2. 4., vulgo inverso ordine leguntur. μέλαθρα vulgo, Bar. Mut.
Vind. 4. μὲν ἄρθρα. ibid. αἰώνια, Mut. τε δόμων δῆ, Bar. γωνίσματα. —
V. 112. ἴσον Mut. Vat. Bar. Vind. 2., vulgo ἴσοι. ibid. ψυχῶν δὲ
θεὸς βασιλεύει, Vind. 2. ψυχᾶς δ. θ. ἐμβασιλεύει. — V. 113. ξυνός,
Vat. Vind. 1. 2. 4. κοινός. — V. 114. ἐπὶ καιρόν, Vat. ἐπίκαιρον,
Vind. 2. ἐπίκαιρον. — V. 116. et 117. accesserunt ex Vind. 1.
τι μεταύριον scripsi, cod. τι μεθώριον. ibid. ἢ τί, cod. ἦτι. ibid.
ὄρη, cod. ὄραν. — V. 118. οὖν omisit Vind. 1. — V. 119. 120.
conjuncti auctoritate Vindob. 1., vulgo pessime dirempti sunt inter-

- 120 πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἤλυθεν αἴφνης.
 καιρῷ λατρεύειν, μηδ' ἀντιπλέειν ἀνέμοισιν.
 Μη μεγαληγορή φουσῶν φρένα λυσσωθείης,
 εὐεπίην ἀσκεῖν, ἢ τις μάλα πάντας ὄνησι. 115
 ὄπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
- 125 ὄπλον ἐκάστῳ νεῖμε θεός· φύσιν ἠερόφοιτον
 ὄρμισιν, πόλοις ταχυτῆτ', ἀλκὴν δὲ λέουσιν·
 ταῦροι δ' ἀχάλειοι κεράεσσιν· κέντρα μελίσσαις,
 ἔμφυτον ἄλλακρ, ἔδωκε, λόγον δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισιν. 120
 τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος.
- 130 βέλτερος ἀλκήντος ἔφν σεσοφισμένος ἀνὴρ.
 ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφίη καὶ νῆα κυβερναῖ.
 Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἀνδρ' ἀνέλεγκτον·
 ἀλλὰ χορὴ κακοεργῶν ἀποτροπάσθαι ἀνάγκη. 125
 πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαροῦντες.

posito v. 121.: Καιρῷ λατρεύειν κτλ. — V. 119. πολλάκις Mut. Vat. Bar. (qui eis pro ἐν) Vind. 1. 2. 4. et sic vulgo, Brunckius pessime πολλά τοι. Φαρσαλείσιν, Vat. Φαρσάλε' εἰσιν. ibid. ἄπιστον ut vulgo Vind. 1., ἄπιτον Mut., ἄριστον Vind. 2., ἄπιστοι Vind. 4., Brunckius vero ἄπιστα. — V. 120. πῆμα καὶ, Mut. πῆ γάρ. ibid. αἴφνης Vind. 1., vulgo ἄφρω. Vind. 2. omisit v. 120—133. — V. 121. ἀντιπλέειν Lobeckius, vulgo ἀντιπνέειν. — V. 122. μεγαληγορή Mut. Vat. ut vulgo, Brunckius ex uno cod. μεγαληγορήσι. ibid. φουσῶν Vind. 1., vulgo τρυφῶν. — V. 123. μάλα πάντας, Vind. 1. μᾶλλον πάντων δ'. — V. 124—131. Stobaeus affert III. 26. Φωκυλίδου. — V. 125. φύσιν, Vind. 4. φύσις. ibid. ἠερόφοιτον, Vat. ἠερόφουτον, Bar. ἠερόφοιτον. — V. 126. ὄρμισιν, Stobaeus ὄρμισι μὲν, ubi Voss. et Trincav. λαγωσῖς. ibid. πόλοις Sylburgius, Bar. πολλοῖς, vulgo πολλήν. quamquam etiam conieci φύσει· ἠεροφοίτοις ὄρμισιν πολλήν ταχυτῆτ'. ibid. δὲ Vind. 1., vulgo τε. — V. 127. ταῦροι δ' ἀχάλειοι κεράεσσιν scripsi, Stob. Vind. 1. 4. ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσιν, Mut. ταύροις δ' αὐτοχύτως κεράεσσιν, Vat. ταύροις αὐτοχύτως κέρατα καὶ et αὐτοχύτως etiam Barocc.; Brunckius scripsit ταύροις δ' αὐτόχυτον κέρασ ἐστίν. — V. 128. λόγον Vind. 4., vulgo λόγος, Vat. Bar. λόγον δ' ὅς ἐστιν ἄριστος, Mut. λόγων (supra λόγον) δὲ ὅς ἐστιν ἄριστον, et hi tres eodd. omittunt v. 129. Similiter ap. Stob. Voss. et Trinc. λόγον δ' ὅς ἐστιν ἄριστος. Ἀνθρώπων νεῖμεν βέλτερος δ' ἀλκ. — V. 130. affert Apostolius V. 55. — V. 131. σοφίη, Stobaeus σοφία. — V. 132. τὸν, Vind. 1. τήν. ἀνδρ' ἀνέλεγκτον Vind. 1., ἀνδρ' ἀνάδεκτον Vat. et Bar., ἀνδρα ἀδεκτον Mut., ἀνδρα ἀδεκτον vulgo, hic desinit Vind. 4. — V. 133. κακοεργόν, Vind. 1. ταλαεργόν, Barocc. κακῶν. ibid. ἀποτροπάσθαι, Vind. 1. κακοτροπάσθαι, Vat. ἀποτροπάσασθαι. — V. 134. πολλάκι, Vind. 2. πολλάκις. ibid. κακοῖς, Bar. αὐτοῖς.

- 135 Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμων ἄδικον παραθήκην·
ἀμφοτέρω κλώπες, καὶ ὁ δεξιόμενος καὶ ὁ κλέψας.
Μοῖραν πᾶσι νέμειν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον.
Ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃ. 130
μὴ κτήνους θνητοῦ βορῆν κατὰ μέτρον ἔλλαι.
- 140 Κτῆνος κῆν ἐχθροῦ πῆσιν κατ' ὁδόν, συνέγειρε.
πλαζόμενον δὲ βροτόν καὶ ἀλήμονα μήποτ' ἀλύξης·
βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τυχεῖν φίλου εὐμενέοντος.
ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἔλλκος τ' ἀκέσασθαι. 135
Ἐξ ὀλίγου σπινθήρος ἀτίσφατος αἰθεταὶ ὕλη·
- 145 ἐγκρατὲς ἦτορ ἔχειν, τῶν λοβητῶν δ' ἀπέχεσθαι.
φεῦγε κακὴν φήμην, φεῦγ' ἀνθρώπους ἀθεμίτους.
μηδὲ τι θηρόβορον δαίση κρέας· ἀργίποσιν δὲ
λείψανα λείπε κυσίν· θῆρες δ' ἀπὸ θηρῶν ἔδονται.
φάρμακα μὴ τεύχειν· μαγικῶν βιβλίων ἀπέχεσθαι.
- 150 νηπιάρχους ἀταλοὺς μὴ μάρψης χειρὶ βιαίως.

V. 135. φωρῶν, Vind. 1. φωρός, Bar. φωρον. ib. κλοπίμων Mut., κλοπήμων Bar., κλόπιμον Vind. 2., vulgo κλοπίμων. ib. ἄδικον Vind. 1., ἄδικων Mut. Vat. Bar. Vind. 2., vulgo ἀνδρῶν. ibid. παραθήκην, Vind. 1. παρακαταθήκην. — V. 137. μοῖραν πᾶσι ut vulgo Mut. Vat. Vind. 1. 2., nisi quod Mut. μοίρας habere videtur, μοίραις Bar., Brunckius μοίρας παισί. ibid. ἄριστον Bar. Mut. Vat., vulgo ἀρίστη. — V. 138. ἐπιδεύῃ Vind. 2., ἐπιδευῆς Bar., vulgo ἐπιδευῆς. — V. 140. κῆν Vind. 1. et Vat., vulgo δ' ἦν. ibid. συνέγειρε Vind. 1. Bar. Mut., συνέγειραι Vat., συνέγειρον vulgo. — V. 141. δὲ βροτόν, Vind. 2. τὸν βρωτόν, Vat. et Mut. τε βρ. ibid. ἀλήμονα Vind. 1. et Brunckii codd., vulgo ἀλίτροπον, quod nihili est. ibid. μήποτ' ἀλύξης scripsi, Vind. 1. μήποτ' ἀλύξεις, Mut. οὐ ποτ' ἀλύξης, Vat. δεῖ ποτ' ἀλεξέειν, Bar. et Brunckii codd. οὐ ποτ' ἐλέγξης, vulgo οὐχ ὑπαλύξεις, Vind. 2. ὑπαλύξεις omisso οὐχ. — V. 142. βέλτερον ἀντ', Vind. 2. βέλτιον. . ἐχθροῦ Bar. Brunckii codd., vulgo ἐχθροῦ. ibid. τυχεῖν Brunckii codd., τ' ἔχειν Bar., τεύχειν Vind. 2., τυχεῖν vulgo. φίλου εὐμενέοντος Vind. 1. ut vulgo, Bar. φίλον εὐ μὲν ἴοντα, Brunckii codd. φίλον εὐμενέοντα. — V. 143. κόπτειν, ἔλλκος, Bar. ἔλλκος κόπτειν. — V. 144. 145. 146. accesserunt ex Vind. 1. — V. 145. ἔχειν, τῶν scripsi, cod. ἔχει. — V. 146. φεῦγ' ἀνθρ. scripsi, cod. φεῦγε ἀνθρ. — V. 147. θηρόβορον, Vat. θηροφθόρον, Bar. θηριοφόρον. ibid. ἀργίποσιν, Bar. ἀργίποσιν. — V. 148. θῆρες δ' ἀπὸ θηρῶν Vind. 1., vulgo θηρῶν ὑπο θῆρες. — V. 149. βιβλίων, Vat. βιβλίων. — V. 150. νηπιάρχους ἀταλοὺς μὴ μάρψης χειρὶ βιαίως scripsi, Mut. et Bar. νηπιάρχους ἀταλοὺς μὴ μαρψῆ (Mut. supra μαρψῆ) χεῖρα βιαίως, Vat. νηπιάρχους ἀταλοῦ μὴ μάρψῆ χεῖρα βιαίως, Vind. 1. 2. νηπιάρχους ἀταλοῖς μὴ μάρψῆ

- 141 φεύγε διχοστασίην καὶ ἔριν, πολέμου προσιόντος. 140
 μὴ κακὸν εὖ ἔρξης· σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.
 Ἐργάζεσθαι, μοχθῶν ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύης.
 πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζῶει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν. 141
- 155 τέχνη μὲν τρέφει ἀνδρας· ἀεργὸν δ' ἵνατο λιμὸς.
 141 μὴδ' ἄλλον παρὰ δαιτὸς ἔδης σκυβάλισμα τραπέζης·
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίον διαύγαις ἀνυβρίστως. 145
 εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιο δικέλλη.
 ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέλησθα. 146
- 160 ναύτιλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα·
 141 εἰ δὲ γεηπονίην μεθέπειν, μακροὶ τοὶ ἄρουραι.
 οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον, 150
 οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
 μύρημκες, γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους,
 165 ἔρχονται βίοντι κεχρημένοι, ὀππὸτ' ἄρουραι,
 141 λήϊα κειράμεναι, καρπῶν βριθουσιν ἀλώας·

χειρα βιαίως. ceterum Vat. exhibet hunc versum infra post v. 205. Brunckius νηπιάχων ἀπαλῶν μὴ ἄψη χειρὶ βιαία. — V. 151. διχοστασίην Mut. Vat. Vind. 1. 2., διχοστασίας Brunckius ex suis codd. προσιόντος, Vind. 1. παριόντος, sed in marg. vulg. — V. 152. ἔρξης scripsi, vulgo ἔρξης, Vind. 2. ἔρξεις. Bar. omisit versum. — V. 153. ἐργάζεσθαι, Vind. 2. ἐργάζεσθαι. ibid. βιοτεύης Brunckii codex, Vind. 2. et Bar. βιοτεύεις, Vat. βιοτεύσης. — V. 154. ζῶει, Vind. 1. ζῶη. — V. 155. accessit ex Vind. 1. τέχνη μὲν scripsi, cod. τέχνη. ibid. ἀνδρας scripsi, cod. ἀνδρα. — V. 156. ἔδης Vind. 1. 2., vulgo ἔδοις. — V. 157. τῶν ἰδίων, Vat. τοῦ ἰδίου, Vind. 2. τῶν οἰκείων. ibid. βίοντι διαύγαις scripsi, ἄγαις βίοντι Vind. 1., βίοντων φαγε. . Vind. 2., βιότιο φαγίς Vat., βιόντων φαγίς Mut., μισθῶν φαγίς Bar., vulgo βιόντων φαγίς. ibid. ἀνυβρίστως Mut. et Vind. 2., ἀνύβριστος Vind. 1. et Barocce. ut vulgo, Brunckius ex uno cod. ἀνύβριστα. — V. 158. εἰ, Vind. 2. ἤν. ibid. τέχνην, σκάπτοιο, Bar. τέχνης, σκάπτοιο. τέχνης etiam Mut., fortasse σκάπτοι γε scribendum. — V. 159. βίῳ, Vind. 2. βίον, fortasse βίος corrigendum. ibid. ἐπὴν Vind. 1., ἐπεὶ Vind. 2., ἐφ' ᾧ Bar., vulgo ἐπεὶ. — V. 160. εἰ, Vind. 1. 2. εἶ non male. πλώειν, Vind. 2. πλῆν, Vat. πλόον. ἐθέλεις, Vind. 2. et Bar. ἐθέλεις. — V. 161. γεηπονίην Vind. 1., vulgo γεωπονίην, Vind. 2. γεωπονεῖν ἐθέλεις. — V. 162. καμάτου, Bar. καμάτων. Cf. Schol. Hermog p. 377. — V. 163. deest in Mut. et Bar. — V. 164. μυχάτους, Vind. 2. μυχάτοις. ibid. προλελοιπότες, Vind. 1. προλελοιπασιν. — V. 165. βίοντι Vind. 1. Mut. Vat. Bar., vulgo βιότιο. ibid. ὀππὸτ', Vind. 2. ὀπὸτ'. — V. 166. βριθουσιν Vind. 1., vulgo πλήθουσιν, Bar. πλήθωσιν.

- οὐδ' αὐτοὶ πρῶτον νεοτριβῆς ἄχθος ἔχουσιν, 155
 ἢ κροισῶν· αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,
 ἐκ θέρους ποτὶ χεῖμα βορῆν σφετέρην συνάγοντες,
 170 ἄτροτοι· φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
 κάμνει δ' ἡεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
 ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμόν, ἢ δονάξεσσιν, 160
 ἢ δρυὸς ὠγγυγίης κατὰ κοιλάδος, ἐνδοθι σίμβλων
 σμῆνεσι μυριότροπα κατ' ἦθεα κηροδομοῦσα.
 175 Μὴ μείνης ἄγαμος, μὴ πως νώνυμος ἄλεια.
 δός τι γύσει καὶ τὸς· τέκε δ' ἔμπαλιν, ὡς ἐλοχεύθης.
 Μὴ προαγωγείσης ἄλογον, σέο τέκνα μαιίνων· 165
 οὐ γὰρ τίχτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
 μητροῦης μὴ ψαῦε τὰ δεύτερα λέκτρα γονῆος·
 180 μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρος ἔχνια βάσαν.
 μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
 μηδ' ἐπὶ παλλακίσι πατρὸς λεχέσσοι μιγείης. 170
 μηδὲ γυνὴ φθειρῆ βρέφος ἔμβρονον ἐνδοθι γαστροῦς,
 μηδὲ τεκοῦσα κυσὶ ῥίψη καὶ γυνὴν ἔλωρα.
 185 μηδ' ἐπὶ σῇ ἀλόχῳ ἐγκύμοι χεῖρα βάλλει.

V. 167. οὐδ', Mut. Vat. Vind. 2. οὐδ', fortasse praestat οὐδ' αὐτ' ἦ. — V. 168. δι, Vind. 2. δ' ὁ. — V. 169. συνάγοντες Vind. 1., ἐνάγοντες Bar., ἐπάγοντες vulgo. — V. 170. ἄτροτοι Brunckius, ἄτροτον Vat. ut vulgo, ἄτροτον Vind. 2. — V. 171—174. affert Schol. Nicand. Alex. 446. ἡεροφοῖτις, Vat. Vind. 2. ἡερόφοιτος ut vulgo, Vind. 1. ἡεροφοῖτις, Bar. ἡεροφοίτης. ibid. ἀριστοπόνος, Vat. ἀριστοφόνα. — V. 172. ἦ Vat., vulgo ἦε. ibid. χηραμόν, Schol. Nie. ἢ κοίλης πέτρης κατὰ χοιράδος. — V. 173. σίμβλων, Vind. 2. σίμβλον. — V. 174. σμῆνεσι, Bar. σμῆνησι. ibid. μυριότροπα vulgo, Mut. et Bar. μυριότροπα, Schol. Nie. μυριόμορφα. ibid. ἦθεα scripsi, eodd. ἄνθεα, Rubinckenius conj. ἄγγεα. — V. 175. μὴ πως, Vind. 1. ὅπως. ibid. νώνυμος Bar., νάνυμος Vind. 1. 2. ut vulgo. — V. 176. τι, Vind. 1. 2. τῆ. — V. 177. ἄλογον, Vind. ἄλογον. — V. 178. μοιχικά, Vind. 1. μοιχική. — V. 179. ψαῦε τὰ unus Brunckii cod., ψαύετε Mut. Vind. 1., ψαύε τέ Vind. 2., ψαύεται Bar., ψεῦδε τε Vat., ψαῦέ γε vulgo. λέκτρα, Mut. τέκνα. — V. 180. in Mut. legitur μητέρα σέο τίμα, κρεῖσσον γὰρ ἀν' ἔχνια βάσαν. — V. 182. in Vat. non male praemittitur versui 181. παλλακίσι Bar., παλλακῆσι Vind. 1., παλλακοῖσι Vind. 2., vulgo παλλακίοισι. — V. 183. φθειρῆ, Vind. 2. φθειροί. — V. 184. ῥίψη, Bar. ῥίψης. — V. 185. subjunxi versui 184. ut est in Mut. Vat. Vind. 1., vulgo legitur. Μηδ' αὐ παιδογόνον — μηδὲ τεῇ ἀλόχῳ — μηδ' ἐπὶ σῇ Vind. 1., μηδὲ τι σῇ Bar. Mut. et Vind. 2., μηδὲ τις ἢ Vat., μηδὲ τεῇ Brunckius. ib. βάλλει

- μηδ' αὖ παιδογόγον τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου·
μηδ' ἀλόγοις ζώοισι βατήριον ἐς λέχος ἐλθεῖν· 175
μηδ' ὕβριζε γυναῖκ' αἰσχυντηροῖς ἐπέεσσιν.
μη παραβῆς εὐνάς φύσεως ἐς κύπριν ἄθεσμον.
190 οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί.
μηδὲ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπας ῥεύσης ἀκάθεκτος. 180
οὐ γὰρ ἔρωσ θεός ἐστι, πάθος δ' αἰδήλον ἀπάντων.
μηδὲ κασιγνήτων ἀλόγων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
195 στέργε τὴν ἀλόχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέη φίλα γήραος ἄχρῃς,
καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέση ἀνδιχα νεῖκος; 185
μηδὲ τις ἀμνηστευτα βίη κούρησι μιγείη.
Μηδὲ γυναῖκα κακὴν πολυχρήματον οἰκαδ' ἄγεσθαι,
200 λατρεύσεις δ' ἀλόχῳ λεγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.

Mut. Vat. Bar. Vind. 1. 2., vulgo βάλιοιο. — V. 186. τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου Vind. 1., vulgo ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κούρου. In Vind. 2. deest. — V. 187. ἐλθεῖν Vind. 1. Mut. Vat. ut vulgo, Brunckius ἔλθοις ex uno cod. — V. 188. γυναῖκ' αἰσχυντηροῖς correxi, Vind. 1. γυναῖκα ἐπ' (?) αἰσχυντῆρ', Vind. 2. γυναῖκα αἰσχυντικοῖς, Mut. γυναῖκα αἰσχυντοῖς, Vat. γυναῖκα ἀπαισχύντοισι, vulgo γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς. ibid. ἐπέεσσιν Vind. 2. Mut., λεχέεσσιν Vind. 1. ut vulgo, χειλέεσσιν Vat., qui ponit hunc versum post v. 191., χεῖλεσσιν Brunckius. — V. 189. ἐς κύπριν, Vind. 2. εἰς κοῖτον. — V. 190. Hic versus post v. 185. collocatur in Vat. Mut. Vind. 1. 2., sed vulgatum ordinem servavi. θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί Victorius ex Sambuci cod., an forte Vindob. CLIII. de quo vide supra; olim θήρεσσ' ἄρσην συνέβαδεν ἐς εὐνήν, Vind. 1. συνεύαδ', Vat. σύνευνα δέ. — V. 191. ἀνδρῶν, Mut. ἀνδρός. μιμήσαιντο, Vind. 2. μωμήσαιντο. — V. 192. ῥεύσης, Vatic. εὐσης, Vind. 1. ῥύσης, Vind. 2. νεύσης. ἀκάθεκτος Vind. 2., vulgo ἀκάθεκτον. — V. 194. Vind. 2. omisit. κασιγνήτων ἀλόγων, Bar. κασιγνήταις λόχον, idem φαίνειν, sed supra βαίνειν, fortasse κασιγνήτοις scribendum. — V. 195. τήν, Vat. τέκνον. — V. 196. φρονέη, Vind. 1. 2. Bar. φρονέοι, Mut. φρονέει. ibid. φίλα, Mut. καλά. ibid. ἄχρῃς Vind. 1., vulgo ἄχρῃ. — V. 197. et 198. desunt in Mut. et Bar., 198. etiam in Vind. 2. ἀνδιχα, Vind. 1. ἀνδρα. — V. 198. Vat. ἀμνηστευτασίη κούραισι μιγῆναι, posterum hoc fortasse probandum, quamquam v. 182. similiter μηδὲ μιγείης et v. 122. μη — λυσσωθείης. — V. 199. πολυχρήματον οἰκαδ' Brunckius ex uno cod. Paris., σοῖσιν οἰκοισιν Mut. Vat. Vind. 2., σοῖσιν οἰκοῖσι δ' Bar., οἰκοῖσιν σοῖσιν vulgo. — V. 200. λατρεύσεις Vind. 1., λατρεύεις Mut., λατρεύει Bar., Brunckius ex suis codd. λατρεύειν.

- ἵππους εὐγενέας διζήμεθα, γειαρότας τε
ταύρους ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων πανάριστον. 190
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες·
οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφρονὸν ὄντα.
- 205 μηδὲ γάμφω γάμον ἄλλον ἄγῃς ἐπὶ πῆματι πῆμα.
Μηδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔριν ἔλθῃς.
Παισὶν μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἦπιος εἴης. 195
ἦν δέ τι παῖς ἀλίτη σε, κολουέτω νιέα μήτηρ,
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς, ἢ δημογέροντες.
- 210 Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσειν παιδιὶ τρεῖσιν πλοκαμηίδα χαιτήν·
μὴ κορυφὴν πλέξης μήθ' ἄμματα λοξὰ κορύμβων.
ἄρσεισιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, χλιδαὶ δὲ γυναιξίν. 200
Παιδὸς δ' εὐμόρφον φρουρεῖν νεοτήσιον ὦρον.
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἐρῶντες.
- 215 παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλειστοῖς θαλάμοισιν·
μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὄφθῆμεν ἐάσης.
κάλλος δυστήρητον ἔφν παιδῶν τοκέεσσιν. 205

V. 201. ἵππους, Mut. et Bar. κάπρους. Deinde δ' addunt Bar. et Vind. 2. διζήμεθα γειαρότας τε scripsi, Vind. 1. διζήμεθα γειαρόπας τε et supra κατ' οἶκον, vulgo διζεσθαι μὲν κατὰ οἶκον. — V. 202. ταύρους Bar., vulgo ταύρους δ'. ibid. πανάριστον Vind. 1., παρὰ ἀγροῦς Vat., παραγρίους Vind. 2. ut vulgo, conjeci παραγρόπρους. — V. 203. ἀφρονέοντες deest in Vind. 1., ἀλλὰ φέρονται Vat., ἀλλαφρονέοντες Bar. An forte ἀλλοφρονεῦντες? — V. 204. ἀφρονόν, Vind. 1. ἀφρονίον. — V. 205. ἄγῃς ut videtur Bar., vulgo ἄγοις. — V. 206. in Vind. 2. legitur ante v. 205., deest in Mut. κτεάνων, Vind. 1. κτεάτων, συνομαίμοσιν, Vind. 1. συναίμοσι, Vind. 2. γε συναίμοσι, Vat. γε συνομαίμοσι (?). ibid. ἔλθῃς Vind. 1., vulgo ἔλθοις. — V. 207. παισὶν vel παισὶ Mut. Vat. Vind. 1. 2. Barocc., vulgo παισὶ δέ. ibid. εἴης Barocc. Mut., ἦσθα Vind. 1., vulgo ἴσθι. — V. 208. ἀλίτη σε correxi, Vind. 1. ἀλιτήσαιο, vulgo ἀλίτη. κολουέτω scripsi, vulgo κωλυέτω, Vind. 1. κρίνατο, Vind. 2. ἐσκρινέτω. — V. 210. πλοκαμηίδα χαιτήν scripsi, Vat. πλοκαμηίδα τέχνην, Vind. 2. πλοκαμίδα χαιτήν, Vind. 1. πλοκάμους ἐπιχάρτους, Bar. πλοκάμους ἐπὶ χαιτῆς ut Brunckii codd., vulgo πλοκαμίδος χαιτήν vel χαιτήν πλοκαμίδος. — V. 211. μήθ', Vind. 1. μηδ'. deinde pro ἄμματα exhibent Bar. Mut. Vat. θαύματα. — V. 212. κομᾶν Vind. 1., κόμαι Bar. Mut. Vat., vulgo κόμη. ibid. χλιδαὶ δέ, Vind. 1. χρῆ δέ ταῖς. — V. 213. δ' om. Bar. ibid. ὦρον, Bar. ὠραν. — V. 214. λυσσῶσι, Vind. 1. λυσσούσι. ibid. ἐρῶντες Mut., ἔρωτες Bar., vulgo ἔρωτος. — V. 215. παρθενικὴν, Bar. παρθενίην. — V. 216. ὄφθῆμεν scripsi, Mut. ὄφθῆμεν, Bar. ὄφθῆμεναι, vulgo ὄφθῆναι. — V. 217. ἔφν,

στέργε φίλους ἄχρῖς θανάτου, πίστις γὰρ ἀμείνων.

Συγγενέσιν φιλότητα νέμειν ὁσίην θ' ὁμόνοϊαν.

- 220 αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἶκειν δὲ γέρουσιν
ἔδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον
πρέσβυν ἀφήλικα πατρός ἴσαις τιμαῖσι γέραιρε.

Γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχειν θεράπουσιν. 210
δούλῳ τάκτα νέμειν, ἵνα τοι καταϊθύμιος εἴη.

- 225 στίγματα μὴ γραψῆς, ἐπονειδίζων θεράποντα.
δοῦλον μὴ βλάβῆς τι, κακηγορέων παρ' ἀνακτι.
λάμβανε καὶ βουλήν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέοντος.

Ἄγνείη ψυχῆς τοῦ σώματός εἰσι καθαρμοί. 215

Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, τοῖα βιοῦντες

- 230 ζῶν ἐκτελείου' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ.

Vind. 2. ἔφη. — V. 218. addidi ex Vind. 1. — V. 219. νέμειν Vat., vulgo νέμοι. — V. 220. πολιοκροτάφους; Vind. 2. πολυοκροτάφους. — V. 221. ἀτάλαντον, Vind. 1. 2. ἀτάλαντος. — V. 222. ἀφήλικα scripsi, vulgo ὁμήλικα. ibid. πατρός deest in Vind. 1. — V. 223. παρέχειν Bar., vulgo παρέχου, Vind. 1. παράσχου. — V. 224. νέμειν Vat., vulgo νέμοις. ibid. τοι — εἴη, Vind. 2. οἱ — εἴης. — V. 225. θεράποντα, Vind. 2. Vat. θεράποντι. — V. 226. βλάβῆς, Vind. 1. γραψῆς. τι om. Mut. Bar. ibid. κακηγορέων, Vat. κακῆ ἀγορέων, Mut. κατηγορέων. ibid. παρ' ἀνακτι Mut. Vat. Bar., παρ' ἀνακτος Vind. 1., πρὸς ἀνακτα vulgo. — V. 227. παρὰ, Vind. 1. παρ', fortasse παρὰ γ' scribendum. — V. 228. ἄγνείη codd., ut videtur, omnes, vulgo ἀγνείαι. ibid. τοῦ, Bar. Vat. Vind. 2. οὐ, Mut. σου, ibid. εἰσι καθαρμοί, Mut. Vind. 1. ut vulgo, Brunckius ex duobus codd. εἰσι καθαρός. — V. 229. βιοῦντες Mut., vulgo βιεῦντες. — V. 230. οὐδοῦ, Vat. Vind. 1. 2. οἰδῶ vel οὐδῶ, Bar. ἀδοῦ.

XENOPHANES.

I.

- Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
 καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους,
 ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
 κρητὴρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
 5 οἶνος δ' ἐστὶν ἔτοιμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν,
 μείλιχος ἐν κεράμοις ἀνθεὸς ὑσόμενος·
 ἐν δὲ μέσοις ἀγνὴν ὀδυμὴν λιβανωτὸς ἦσιν,
 ψυχρὸν δ' ἐστὶν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν·
 πάρεκνεται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα
 10 τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
 βωμὸς δ' ἀνθεσιν ἀν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
 μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
 χρὴ δὴ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἀνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.
 15 σπέισαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 πρήσσειν· ταῦτα γὰρ ὧν ἐστὶ προαιρετέον,
 οὐχ ὕβρεις· πίνειν δ' ὀπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
 οἴκαδ' ἀνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·

Xenophanes. Fr. 1. Athenaeus XII. 462. C.: Ὁρῶν οὖν
 ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον, κατὰ τὸν Κολοφώνιον Ξενοφάνη,
 πλήρης δὲ πάσης θυμηδίας. Νῦν γὰρ δὴ κτλ. V. 1. ζάπεδον codd.,
 Hermannus δάπεδον. — V. 2. ἀμφιτιθεῖ Dindorfius, libri ἀμφιτιθεῖς. —
 V. 3. ἄλλος, fortasse scribendum: στεφάνους ἄλλος, ὃ δ'· παρατείνει
 incommodum verbum, fortasse παραγίνε sive παραγινεῖ scribendum. —
 V. 5. οἶνος δ' Schneidewinus, tres codd. ἄλλος δ' οἶνος ἐστὶν ἔτοιμος,
 sed ἄλλος delendum esse jam Hermannus vidit. οὔποτε Schneide-
 winus, libri οὔπω. φησὶ προδώσειν in tribus codd. omissum ex-
 hibent vett. edd., Hermannus substituit πνθμὲν γείτων. — V. 8.
 ἐστὶν Hermannus, libri ἐστίν. — V. 11. ἀν τὸ μέσον Karstenus, vulgo
 αὐτὸ μέσον, Hermannus conjecit αὐτομάτοις, Fr. Frankius αὐτόμεσος. —
 V. 13. δὴ scripsi, legebatur δέ. ibid. ὑμνεῖν Stephanus, vulgo δμνέιν
 et ὑμῖν. — V. 14. λόγοις, Eichstadius νόοις, Schneidewinus νόμοις. —
 V. 15. σπέισαντας δὲ scripsi, vulgo σπέισαντάς τε. Hermannus: εὐξα-
 μένους, τὰ δίκαια δ' ὄνασθαι πρήσσαντας· τὸ γὰρ οὖν κτλ. — V. 16.
 προαιρετέον scripsi, quod Schneidewinus etiam conjecit, vulgo προ-
 χειρότερον. — V. 17. ὕβρεις unus cod., vulgo ὕβρις.

- ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πῶν ἀναφαίνη,
 20 ᾧ θ' ἢ μνημοσύνη καὶ νόος ἀμφ' ἀρετῆς*
 οὔτι μάχας διέπειν Τιτῆνων οὐδὲ Γιγάντων,
 οὐδὲ τὰ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἢ στάσις σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν·
 θεῶν δὲ προμηθεῖν αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

2.

- Ἄλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιο
 ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος
 παρ Πίσσο ῥόης ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
 ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
 5 εἴτε τὸ δεινὸν ἀεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
 ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
 καὶ κε προεδρίην φανεροῖν ἐν ἀγῶσιν ἄροιο,
 καὶ κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
 ἐκ πόλιος καὶ δῶρον, ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
 10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,
 οὐκ ὦν ἄξιος, ὥσπερ ἐγώ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων
 ἀνδρῶν ἢδ' ἵππων ἡμετέρῃ σοφίῃ, —
 ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται· — οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
 15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη,

V. 19. ἀναφαίνη Hermannus, vulgo ἀναφαίνει. — V. 20. ᾧ θ' ἢ scripsi, vulgo ὡς ἢ. ibid. νόος scripsi, vulgo τὸν ὄς, Hermannus coniecit λόγος. — V. 21. διέπειν, Epitome διέπει. — V. 22. οὐδὲ τὰ scripsi, vulgo οὐδέ τε, duo codd. οὐδέ. ib. πλάσματα τῶν Schweighaeuserus, codd. πλασμάτων. — V. 23. σφεδανάς Osannus, ita ego quoque dudum emendavi, libri φενδόνας. — V. 24. δέ adiecit Scaliger. ibid. ἀγαθόν Fr. Frankius et Hermannus, vulgo ἀγαθόν.

Fr. 2. Athenaeus X. 413. F.: Ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότες· Ἄλλ' εἰ μὲν κτλ. V. 3. παρ Πίσσο ῥόης ἐν Stephanus, libri παρ πίσσα ῥόησεν. — V. 5. τὸ Wakefieldus, libri τι. — V. 6. ἀστοῖσιν κ', unus cod. αὐτοῖσι κ'. malim ἀστοῖς μὲν κ'. ibid. κυδρότερος Stephanus et Scaliger, vulgo κεδρότερος. προσορᾶν Jacobsius, libri προσορᾶν, πρὸς ἀέραν, πρὸς ἄκρα. — V. 8. κεν Casaubonus, libri κε. σῖτ' εἴη Turnebus, libri σιτεῖη. — V. 9. πόλιος Schneidewinus, vulgo πόλειως. — V. 10. ταῦτά κε πάντα scripsi, codd. ταῦτα κ' εἰπαντα, ταῦτα κῖπαντα. — V. 11. οἷκ ὦν scripsi, codd. οἷκ ἐών. — V. 15. λαοῖσι μετεῖη Stephanus, vulgo λαοῖσιν εἴ' εἴη.

- οὐτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην,
 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό πέρ ἐστι πρότιμον
 ῥώμης, ὅσο' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη·
 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάριμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,
 εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσασο παρ' ὄχθρας.
 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλιος.

3.

- Ἀφροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
 ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγεροῆς,
 ἦσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
 οὐ μείους ἤπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν·
 5 ἀνχάλεοι χαιτήσι, ἀγαλμ' ὥς, εὐπρεπέεσσιν,
 ἀσκητοῖς ὁδμὴν χρίμασι δευόμενοι.

4.

- Οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
 ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

5.

- Πέμπας γὰρ κωλῆν ἐρίφου, σκέλος ἦρασ πῖον
 ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,

V. 20. γένοιτ', unus cod. μένοιτ'. — V. 22. πόλιος Schneide-
 winus, vulgo πόλεως. Carmen autem longius etiam fuisse, ostendit
 Athenaeus, addit enim: Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν
 ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπαγωνίζεται διαβάλλον ὡς ἔχρηστον καὶ ἀλυσιτελές τὸ τῆς
 ἀθλήσεως εἶδος.

Fr. 3. Athenaeus XII. 526. A.: Κολοφώνιοι, ὡς φησι Φύλαρχος,
 τὴν ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τρυφήν ἐξώκειλαν πρὸς
 Λυδοῦς φίλιαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι προῆσαν δισηκήμενοι τὰς κόμας
 χρυσῶ κόσμῳ, ὡς καὶ Ξενοφάνης φησὶν Ἀφροσύνας κτλ. V. 1.
 Ἀφροσύνας Schneiderus Saxo, libri ἀφροσύνας. — V. 2. ἦσαν ἄνευ
 στυγεροῆς G. Dindorfius, codd. ἦσα νευ στυγεροῆς, ἦσαν ευστυγεροῆς,
 ἦσαν εὐστυγεροῆς. — V. 4. ἤπερ unus cod., optimi libri ὥπερ. —
 V. 5. ἀγαλμ' ὡς scripsi, cf. Chaeremon. ap. Athen. XIII. p. 608. D.,
 codd. ἀγαλλόμεν vel ἀγαλλόμεν. — V. 6. χρίμασι Musurus codd. χρήμασι
 vel χρίμασι.

Fr. 4. Athenaeus XI. 782. A.: Ἔθος ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ
 ὕδωρ ἐμβάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον Ξενοφάνης. Οὐδέ κτλ. V. 2.
 ἐγγείας Casaubonus, codd. ἐγγείας. καὶ κτλ. ἢ ὅτι ἡ ἀθλήσις ἐστὶν ἐν τῷ
 ποτηρίῳ.

Fr. 5. Athenaeus VIII. 368. E.. Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος

τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἀφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν αἰοιδῶν ἢ γένος Ἑλλαδικῶν.

6.

Νῦν αὖτ' ἄλλον ἐπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον.

Καὶ ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτιῆραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·

Παῦσαι μηδὲ ράπιζ', ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐστίν
5 ψυχῇ, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης αἴτων.

7.

Ἦδη δ' ἐπὶ τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ
βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἂν Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἦσαν εἴκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

8.

Ἄνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφαιρότερος.

ἐν τοῖς ἔλεγχοις φησί· Πέμπας κτλ. V. 4. Ἑλλαδικῶν epitome, vulgo Ἑλλαδικόν.

Fr. 6. Diogenes Laert. VIII. 36.: Περὶ δὲ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον γεγενησθαι (Πυθαγόραν) Ξενοφάνης ἐν ἔλεγχοις προσμαρτυρεῖ, ἧς ἀρχή· Νῦν οὖν τ' ἄλλον ἐπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον. ὁ δὲ περὶ αὐτοῦ φησὶν, οὕτως ἔχει· Καὶ ποτέ μιν κτλ. Confer Anth. Pal. VII. 120. Suidas v. Ξενοφάνης. V. 1. νῦν αὖτ' scripsi, vulgo νῦν οὖν τ'.

Fr. 7. Diogenes Laert. IX. 19.: Ξενοφάνης μακροβιότατος γέγονεν, ὡς πού καὶ αὐτὸς φησὶν· Ἦδη κτλ.

Fr. 8. Etymol. M. p. 231. 2.: ἡ μετοχὴ γηρεῖς — γηρέντος, ὡσπερ Ξενοφῶν· οἶον· Ἄνδρὸς κτλ. sed Ξενοφάνης scribendum esse apparet.

IX.

THEOGNIS.

ὦ ἄνα, Αἰητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
 λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπανόμενος.
 ἀλλ' αἰεὶ πρῶτον σέ καὶ ὕστατον ἐν τε μέσοισιν.
 αἰείσω· σὺ δέ μοι κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.

- 5 Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Αἰητώ
 φοίνικος ῥαδινηῆς χερσὶν ἐφραψαμένη,
 ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνῃ,
 πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Αἴηλος ἀπειρεσίῃ
 ὁδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
 10 γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἀλὸς πολυῆς.

Ἄρτεμι θεροφόνῃ, θύγατερ Διός, ἦν Ἀγαμέμνων
 εἶσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ θεῶης,
 εὐχομένῳ μοι κλῦθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἀλαλκε.
 σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

- 15 Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἶ ποτε Κάδμου
 ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν αἰείσατ' ἔπος·
 „ὅστι καλόν, φίλον ἐστὶ· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν.“
 τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

- Κύρνε, σοφισομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπιχειρίσω
 20 τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα.
 οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοῦσθλοῦ παρεόντος.
 ὧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ „Θεύγνιδός ἐστιν ἔπη

Theognis. V. 3. πρῶτον σέ scripsi, legebatur πρῶτόν τε. — V. 4 μοι duo codd., reliqui μὲν. — V. 6. ῥαδινηῆς codd. fere omnes, vulgo ῥαδιηῆς. — V. 11. θεροφόνῃ, unus cod. θεροφόνου, Brunckius conjecit θεροφόνε. — V. 12. εἶσαθ' libri plerique, pauci εἶσαθ'. ibid. θεῶης vel potius θεοῆς codd. opt., vulgo θεοῆς. — V. 14. σμικρόν vulgo et ap. Aristotel. Ethic. Eudem. VII. 10., sed opt. codex μικρόν. — V. 20. κλεπτόμενα duo codd., vulgo κλεπτομένη. — V. 21. ἀλλάξει, unus cod. ἐκλέξει. — V. 22. πᾶς τις ἐρεῖ tres codd. opt., vulgo πᾶς ἐρέει.

τοῦ Μεγαρέως. " πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός
ἀστοῖσιν γ' οὐπω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι.

25 οὐδὲν θανααστόν, Πολυπαίδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
οὔθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἑμαυτον.

Πέπνυσο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκουσιν
30 τιμὰς μηδ' ἀρετάς ἔλλεο μηδ' ἄφενος.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι. κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
καὶ μετὰ τοῖσιν πίνε καὶ ἔσθιε, καὶ παρὰ τοῖσιν
ἕξε, καὶ ἀνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.

35 ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλὰ μαθήσεται· ἦν δὲ κακοῖσιν
συμμίσγης, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
ταῦτα μαθῶν ἀγαθοῖσιν ὀμίλει, καὶ ποτε φήσεις
εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

Κύρνε, κύνει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα
40 εὐθυνητῆρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.
ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔθ' οἶδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετράραται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

V. 23. Μεγαρέως codd., ut videtur, omnes, Schneidewinus Μεγαρέως. ibid. ὀνομαστός codd. tres optimi, unus ὀνομαστούς, vulgo ὀνομαστοῦ. — V. 24. ἀστοῖσιν γ' scripsi, et conjunxi cum praegressis, vulgo ἀστοῖσιν δ'. — V. 25. Πολυπαίδη Elmslejus, vulgo Πολυπαίδη. — V. 26. πάντεσσ' unus cod., πάντως duo codd., πάντας vulgo. — V. 30. ἀρετάς, fortasse ἀρχάς scribendum est. ibid. ἔλλεο, Hermannus conjecit ἔλλπεο. — V. 33. μετὰ codd. omnes, Plato Men. p. 95. D. παρὰ, Musonius ap. Stob. LIV. μετὰ τῶν γε οὐ πῖνε. — V. 35. ἀπ' plerique codd. ἀπ'. μαθήσεται, Hermogenes apud Bekkerum διδάσκει, et sic Plato Men. p. 95. D. Xenoph. Sympos. 2. 5. Memorab. I. 2. 20. at μαθήσεται Clemens Alex. Strom. V. p. 677. — V. 36. συμμίσγης unus cod., vulgo συμμιχθῆς, duo codd. συμμιχθῆς, et sic Plato et Xenophon, Hermogenes συμμιξῆς. ibid. ἐόντα codd., at Aristotel. Eth. IX. 9.: ἐόντα. — V. 40. ἡμετέρης duo codd., vulgo ἡμετέρης. — V. 41. ἔθ' οἶδε, in codd., qui repetunt hunc versum infra post v. 1082. ἴασι legitur.

- Οὐδεμίαν πω Κύρον' ἀγαθοὶ πόλιν ἄλεσαν ἄνδρες·
 ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδη,
 45 δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκουσι διδῶσιν
 οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
 ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμέεσθαι,
 μηδ' εἰ νῦν πολλῇ κέεται ἐν ἡσυχίᾳ,
 εὐτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
 50 κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
 ἐκ τῶν γὰρ στάσις τε καὶ ἐμφυλοὶ φόνοι ἀνδρῶν.
 μούναρχος δὲ πόλει μὴ ποτε τῆδε ἄδη.

- Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἦδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι,
 οὐ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
 55 ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῆσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον,
 ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος.
 καὶ νῦν εἰς' ἀγαθοί, Πολυπαίδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
 νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
 60 οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

- Μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπαίδη, ἀστῶν
 ἐκ θυμοῦ, χρεῖης εἵνεκα μηδεμιῆς·
 ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
 χρῆμα δὲ συμμίξεως μηδενὶ μηδ' ὀτιοῦν
 65 σπουδαῖον. γνώση γὰρ οὐζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
 ὡς σφιν ἐπ' ἐργοῖσιν πίστις ἐπ' οὐδεμία,
 ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
 οὕτως ὡς ἄνδρες μηκέτι σωζόμενοι.

- Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πῖσυνος βούλευε σὺν ἀνδρὶ,
 70 εὐτ' ἂν σπουδαῖον προῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι,

V. 45. φθείρωσι et διδῶσιν vulgo, cod. unus φθείρουσι et διδοῦσιν. —
 V. 48. πολλῇ κέεται scripsi, legebatur κέεται πολλῇ. — V. 51. στάσις τε
 cod. opt., vulgo στάσις ἐστι. — V. 52. μούναρχος, tres optimi codd.
 μούναρχοι. ἄδη scripsi, vulgo ἄδοι. — V. 55. πλευρῆσι, tres codd.
 πλευραῖσι. — V. 56. ἔξω, unus cod. in marg. ἔσω. τῆσδε — πόλεος
 cod. opt., vulgo τὴν δ' — πόλιν. — V. 57. Cf. infra v. 1109. sqq. —
 V. 62. εἵνεκα, cod. opt. οὐνεκα, multi ἔνεκα. — V. 65. σπουδαῖον,
 duo libri σπουδαίων. — V. 66. ἐπ', multi libri ἔστ'. — V. 67. δόλους τ'
 tres codd., vulgo δόλους. — V. 68. σωζόμενοι. An forte σωσόμενοι?

ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βούλευ καὶ πολλὰ μογήσαι
καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρν', ὁδὸν ἐκτελέσαι.

Πρῆξιν μηδὲ φίλοις, ὧ λῶστ', ἀνακοινέο πᾶσιν·
παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

75 Παύροισιν πίσυρος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχειρεῖ,
μὴ ποτ' ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβης ἀνίην.

Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερούσασθαι
ἄξιος ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Παύρους εὐρήσεις, Πολυπαῖδη, ἄνδρας ἐταίρους
80 πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινομένους,
οἴτινες ἂν τολμῶεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.

τοὺς δ' οὐχ εὐρήσεις διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὗς νηῦς μὴ μία πάντας ἄγοι,
85 οἴσιν ἐπὶ γλώσση τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
αἰδώς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἐπὶ κέρδος ἄγει.

Μὴ μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλη,
εἰ με φιλεῖς καὶ σοι πιστὸς ἔνεστι νόος.

Ἦ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἧ μ' ἀποιεῖπὼν
90 ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος.
ὅς δὲ μὴ γλώσση δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἐταῖρος
δειλός, Κύρν', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὢν.

V. 71. βούλευ καὶ cod. opt., vulgo βουλεύεο, duo codd. βούλευε. — μογήσαι duo codd., vulgo μογήσας. — V. 72. ἐκτελέσαι unus cod., vulgo ἐκτελέσας. — V. 73. φίλοις, ὧ λῶστ' scripsi, legebatur φίλοισιν, ὅλως, Jacobsius conjecit ὁμως, Brunckius ὁμῶς. ibid. ἀνακοινέο duo codd., plerique ἀνακοινέο. — V. 74. πολλῶν, plerique codd. πολλόν. — V. 80. γινομένους opt. cod., ut ubique. et sic cod. Vind. CCCXXXI. Fol. 112. — V. 83. τοὺς δ' οὐχ, tres boni codd. τοῦτους οὐχ. ibid. εὐρήσεις, opt. liber εὐροῖς. — V. 84. νηῦς Schneidewinus, vulgo ναῦς. ἄγοι optimi libri, vulgo ἄγει. — V. 87. ἄλλη, cod. optimus, qui v. 87—90. iterat post v. 1082., ibi exhibet ἄλλας et deinde ἀλλὰ φίλει — ἐμφανέως νεῖκος ἀειράμενος. — V. 92. δειλός Bekkerus, vulgo δεινός.

- Ἦν τις ἐπαινῆσθαι σε τόσον χρόνον, ὅσσον ὀρφῆς,
 νοσφισθεὶς δ' ἄλλη γλῶσσαν ἴησι κακὴν,
 95 τοιοῦτός τοι ἐταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός,
 ὅς κ' εἶπῃ γλώσση λῶστα, φρονῆ δ' ἕτερα.
 ἀλλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὅς τὸν ἐταῖρον,
 γινώσκων ὀργήν, καὶ βαρὺν ὄντα φέροι
 ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
 100 φράζεο, καὶ ποτέ μου μνήσεται ἐξοπίσω.

Μηδεὶς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
 Κύρονε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὦν;
 οὔτ' ἂν σ' ἐκ χαλεποῦ πόνου ῥύσαιτο καὶ ἄτης,
 οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

- 105 Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτῃ χάρις ἐστίν·
 ἴσον καὶ σπείρειν πόντον ἀλὸς πολιῆς.
 οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήϊον ἀμῶς,
 οὔτε κακοὺς εὖ δρωὴν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις.
 ἀπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον. ἦν δ' ἐν ἀμάρτης,
 110 τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.
 οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
 μνήμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μὴ ποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιῆσθαι ἐταῖρον,
 ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

V. 93. ἦν Welckerus, optimi libri ἂν, ceteri εἰ. ἐπαινῆσθαι vel potius ἐπαινῆσθαι duo codd., alii ἐπαινῆσει, ἐπαινέσει, ἐπαινέσει. ὀρφῆς tres codd., vulgo ὀρφῆ. — V. 94. ἄλλη, duo codd. ἄλλην. ἴησι Bekkerus, codd. ἴησι vel ἴησι. — V. 96. λῶστα, duo codd. λῶτα. φρονῆ duo codd., vulgo φρονεῖ. — V. 97—100. iterant plerique codd. post 1164. ita: τοιοῦτός τοι ἀνὴρ ἔστω φίλος κτλ. — V. 98. γινώσκων cod. optimus hic et ubique. — V. 99. ταῦτ' optimi duo codd., altero loco τοῦτ'. — V. 101. μηδεὶς σ' ut Neander conjecit duo codd., vulgo μηδεὶς. — V. 102. δειλὸς optimus cod., vulgo κείνος. — V. 104. μεταδοῦν ἐθέλοι Buttmanus, cod. opt. μεταδοῦναι θέλοι, plerique μέγα δοῦν' ἐθέλει, alius μεγάλου δοῦναι θέλοι. — V. 105. εὖ cod. optimus, vulgo δ' εὖ. ἔρδοντι ut videtur codd. meliores, vulgo ἔρδοντι. — V. 113. μὴ ποτέ τόν, fortasse praestat μὴ ποτέ τοι.

115 Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρν', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.

Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἀνσχετὸς ἄτη,
120 Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥάδιον ἀνδρὶ σοφῶ.
εἰ δὲ φίλου νόον ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθη
ψυδρὸς ἑών, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἤτορ ἔχη,
τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον.

125 οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὔτε γυναικός,
πρὶν πειρηθεῖης ὥσπερ ὑπόζυγιου·
οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὄνιον ἐλθῶν·
πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μήτ' ἀρετὴν εὐχου, Πολυπαίδη, ἕξοχος εἶναι
130 μήτ' ἄφενος· μοῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.

Οὐδέν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
ἔπλεθ', ὅσοις ὀσίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Οὐδεὶς, Κύρν', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων.

135 οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδώς,
ἐς τέλος εἴτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν·

V. 115. Pseudophocylides v. 92. Πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι. — V. 116. iteratur infra v. 644. — V. 119—122. Clemens Alex. Strom. VI. p. 625. — V. 121. λελήθη Bekkerus, unus cod. λελήθει, duo λελήθει, vulgo λείληθε. — V. 122. ψυδρὸς meliores libri, alii ψυδρός, ψεδρός, ψευδής, ψευδούς. ibid. ἔχη optimus cod., vulgo ἔχει. — V. 125. et 126. citat Aristot. Eth. Eudem. VII. 2. οὐ γὰρ ἂν, optimi libri οὐδέ γάρ, unus οὐ γάρ, alius οὐ καί. οὔτε codd., vulgo οὐδέ. — V. 126. πειρηθεῖης cod. optimus, vulgo πειραθείης vel πειρασθείης. — V. 127. ἐς ὄνιον Camerarius et Sylburgius, libri ἐς ὄριον vel ἐς ὠριον. — V. 132. ὅσοις Stobaeus LXXVII. et LXXIX., vulgo ἔπλετο τοῖς, sed codd. οἷς. deinde Stobaeus ὀσίης — δίκης. — V. 136. γίνεται et v. 139. παραγίνεται scripsi, vulgo γίγνεται et παραγίγνεται.

- πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακὸν ἐσθλὸν ἔθηκεν,
καί τε δοκῶν θήσειν ἐσθλὸν ἔθηκε κακόν.
οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται ὅσ' ἐθέλησιν·
- 140 ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.
ἀνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.
- Οὐδεὶς πῶ ξεῖνον, Πολυπαίδη, ἔξαπατήσας
οὐδ' ἱκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.
- 145 Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν
ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
- Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῆ' ἔστιν,
πᾶς δέ τ' ἀνήρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἔών.
- Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάτῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
150 Κύρν' ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται.
- Ἵβριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ὅπασεν ἀνδρὶ,
οὗ μέλλει γ' ὄρην μηδεμίαν θέμεναι.
- Τίττει τοι κόρος Ἵβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἔπηται
ἀνθρώπῳ, καὶ ὄτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾗ.
- 155 Μὴ ποτέ τοι πενήν θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθεῖς
μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερες·

V. 144. θνητῶν displicet hoc loco. ἔλαθεν cod. optimus, plerique ἔλαθε. — V. 145. εὐσεβέων codd. plerique, vulgo εὐσεβέως. πασάμενος Brunckius, codd. πασσάμενος. — V. 147. affert Aristot. Eth. V. 1. ubi Michael Ephes.: ἡ δὲ παροιμία Θεόγνιδος ἐστίν, ὡς Θεόφραστος φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἡθῶν λόγῳ· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν ἡθικῶν ὡς Φωκυλίδου αὐτῆς μέμνηται, καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ Φωκυλίδην αὐτῇ καὶ Θεόγνιν χρῆσασθαι. ἀρετῆ' ἔστιν, plerique codd. ἀρετῆ' ἐστὶ vel ἀρετῆ' ἐστὶ. — V. 150. Κύρν' ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται cod. optimus, vulgo ἡ δ' ἀρετῆ' ὀλίγοις ἀνδράσι, Κύρν', ἔπεται. — V. 152. γ' ὄρην scripsi, vulgo χάρην· θέμεναι vulgo, libri θέμενος, θέμενον, θεμένῳ. — V. 153. Vid. Solonis Eleg. fr. 7. — V. 154. ἀνθρώπῳ, duo codd. ἀνθρώπων. — V. 155—158. Stob. XCVI. χολωθεῖς, Stob. χαλεφθεῖς. — V. 156. μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην, Stob. μ. ἂ. Κύρνε, κακῆν.

Ζεὺς γὰρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρῶσει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

160 Μὴ ποτε, Κύρην, ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς
ἀνθρώπων ὅ τι νύξ χῆμέρη ἀνδρὶ τελεῖ.

Πολλοὶ τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῶ,
οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.
εἰσὶν δ' οἱ βουλή τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι δειλῶ
μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργασιν οὐχ ἔπειται.

165 Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐτ' ὄλβιος οὔτε πενυχρός,
οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὐτ' ἀγαθός.

Ἄλλ' ἄλλῳ κακὸν ἐστι, τὸ δ' ἀτρεκέες ὄλβιος οὐδεὶς
ἀνθρώπων, ὀπόσους ἥλιος καθορᾷ.

170 Ὅν δὲ θεοὶ τιμῶσιν, ὁ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
ἀνδρὸς δὲ σπουδὴ γίνεται οὐδεμία.

Θεοῖς εὖχον, θεοῖσιν γὰρ ἐπι κράτος. οὔτοι ἄτερ θεῶν
γίνεται ἀνθρώποις οὐτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενή πάντων δάμνησι μάλιστα,
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
175 ἦν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκίτητα πόντον
ῥίπτειν καὶ πετρίων, Κύρνε, κατ' ἠλιβιάτων.

V. 157. ἄλλως Stobaeus, vulgo ἄλλῳ. — V. 158. μηδὲν cod. opt. et Stobaeus, vulgo δ' οὐδέν. — V. 160. χῆμέρη cod. opt., vulgo χῆμέρα. — V. 162. γίνεται, legebatur γίνεταί. — V. 163. δειλῶ cod. opt., duo κακῶ, vulgo φαύλῳ. — V. 169. ὁ, duo libri ὁ, unus τιμῶσ' ὄν. — V. 170. ἀνδρὸς, Hermannus coniecit ἀνδράσι. γίνεται hic et v. 172. scripsi, vulgo γίνεταί. — V. 171. θεοῖσιν γὰρ ἐπι κράτος Bekkerus, optimus cod. θεοῖσιν ἐπι κράτος, duo οἷς ἔστι κράτος, vulgo οἷς ἔστι μέγα κράτος. ibid. οὔτοι unus cod., vulgo οὔτι. — V. 175. βαθυκίτητα optimus liber, et sic Stobaeus XCIV. Clemens Strom. IV. p. 483. Plutarch. adv. Stoic. c. 22. Lucian. de mere. cond. c. 5. 10. sed vulgo μεγακίτητα, et sic Plutarch. de Stoic. c. 14. Schof. Thueyd. I. c. 43. Eustath. ad Il. p. 998. 25. Aphthon. Progyrn. 8. — V. 176. ῥίπτειν codd., ut videtur, plerique, et Stobaeus, alii, vulgo ῥίπτειν. ib. πετρίων cod. opt. et Clemens, vulgo πετρίων.

καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδημημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δὲ οἱ δέδεται.

Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
180 δίξῃσθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσειν πενίης.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχοῦ βέλτερον ἀνδρὶ
ἢ ζῶειν χαλεπῇ τειρομένον πενίῃ.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καὶ τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
185 βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἔσθλὸς ἀνὴρ, ἦν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶ.
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναιίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ' ἀφνὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.

Χρήματα μὲν τιμῶσι, καὶ ἐκ κακοῦ ἔσθλὸς ἔγρημεν
190 καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμιξε γένος.
οὕτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαίδη, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἔσθλὰ κακοῖς.

Αὐτὸς τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν
εἰς οἴκους ἄγεται, χρήμασι πειθόμενος,
195 εὐδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη
ἐντύει, ἥτ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χρῆμα δ' ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.

V. 178. οὔθ' ἔρξαι duo codd., vulgo οὔτ' ἔρξαι. — V. 180. δίξῃσθαι optimus liber, vulgo δίξεσθαι. — V. 181. τεθνάμεναι cod. optimus, plerique τεθνάσαι vel τεθνάσαι. — V. 185. βήσεσθαι, aliquot codd. βήθεσθαι, alius βίνεσθαι. Xenophon apud Stobaeum LXXXVI. ἐξ ἀγαθοῦ κτήσασθαι. — V. 187. οὐδὲ γυνὴ duo codd., οὐδεμίη unus, vulgo οὐδεμία. — V. 188. βούλεται, tres codd. βούλει. — V. 190. πλοῦτος duo codd., ceteri πλούτου. — V. 191. γένος omittunt tres codd. — V. 193. τοι ταύτην, duo codd. τοιαύτην. — V. 195. εὐδοξος cod. opt., vulgo ἔνδοξος. — V. 196. ἐντύει Brunekius, codd. ἐντύει. — V. 197. χρῆμα δ' ὃ μὲν cod. opt., nisi quod ὃ exhibet, alius χρῆμαθ' ᾧ, alius χρήματα ᾧ, vulgo χρήματα δ' ᾧ. — V. 198. παρμόνιμον, plerique codd. παρ μόνιμον, duo γὰρ μόνιμον.

- εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνήρ φιλοκερδέϊ θυμῷ
 200 κτήσεται, εἴθ' ὄρκω παρ τὸ δίκαιον ἐλών,
 αὐτίκα μὲν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτήν
 αἴθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
 ἀλλὰ τὰδ' ἀθρώπων ἀπατᾶ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας,
 205 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτισε κακὸν χρέος, οὐδὲ φίλοισιν
 ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν·
 ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδῆς
 πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἔζετο κῆρα φέρων.

- Οὐδεῖς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἐταῖρος·
 210 τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνηρότερον.

Οἶνόν τοι πίνειν πουλὸν κακόν. ἦν δὲ τις αὐτόν
 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κάτα πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
 ὄργην συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

- 215 Πουλύπου ὄργην ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ,
 τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
 νῦν μὲν τῆδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἄλλοῖος χροῶα γίνου·
 κρείσσόν τοι σοφίῃ γίνεται ἀτροπίης.

V. 203. ἐπ' quatuor codd., vulgo ἔτ'. *ibid.* αὐτοῦ Jacobsius, codd. αὐτοῖς, praeter unum, qui αὐτῶν exhibet. — V. 204. τίνονται, unus cod. τίσονται, plures γίνονται. *ib.* πρήγματος, duo codd. πρᾶγμα-τος, unus πρᾶκτορες. *ib.* ἀμπλακίας tres codd., vulgo ἀμπλακίης. — V. 205. αὐτός, plerique codd. αὐτούς. *ib.* ἔτισε cod. opt., τίσε ceteri. *ib.* οὐδὲ codd. tres, vulgo ὃς δέ, quod fortasse verum, ut deinde scribendum sit αὐτόν δ' οὐ κατέμαρψε δίκη. — V. 206. ἐπεκρέμασεν, duo codd. ὑπεκρέμασεν. — V. 209. 210. iterat cod. opt. post v. 332. ubi οὐκ ἔστιν φεύγοντι et τοῦτ' ἀνηρότατον legitur. — V. 213. Κύρνε, cod. opt. θυμέ. — V. 215. ὄργην, duo codd. ὄρμην. — V. 216. προσομιλήσῃ unus cod., ceteri προσομιλήσει. — V. 217. γίνου, vulgo γίγνον. — V. 218. κρείσσον Bekkerus, unus cod. κρεῖττον, alius κρείσσων, vulgo κραιπνόν. *ib.* γίνεται, vulgo γίγνεται. *ib.* ἀτροπίης, tres codd. εὔτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
220 Κύρνε, μέσην δ' ἔρχεο τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ.

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἰδμεναι οὐδέν.
ἀλλ' αὐτὸς μῶνος ποικίλα δῆνε' ἔχειν,
κεῖνός γ' ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.
ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
225 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδίησιν ἐπισθαι,
τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἄδον.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
οἱ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι νόον,
διπλάσιον σπεύδουσι. τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
230 χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη.
αἷτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἣν ὀπότε Ζεὺς
πέμψη τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονοι δῆμω,
Κύρν', ὀλίγησ τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.

235 Οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμῖν αἳ' ἀνδράσι σωσομένοισιν,
ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλει, Κύρν', ἐν ἀλωσομένῃ.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντον
πωτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος

V. 219. μηδὲν duo codd., vulgo μηδ'. ibid. πολιητέων cod. opt., πολιτάων alii, vulgo πολιητῶν. — V. 220. ἔρχεο cod. opt., ἔρχου duo, vulgo ἔρχου. — V. 221. ἰδμεναι οὐδέν, tres codd. ἰδμεν καὶ οὐδέν, unus ἰδμεναι οὐδενός. — V. 223. κεῖνός γ' ἄφρων, Hermannus ἄφρων κεῖνός γ'. ibid. βεβλαμμένος, plerique codd. βεβλαμμένον. — V. 225. κακοκερδίησιν quatuor codd., vulgo κακοκερδείησιν. — V. 226. ἄδον, unus cod. ἀδείν. — V. 227—232. Solonis sunt, vid. Eleg. 12. v. 71—76. — V. 230. γίνεται, vulgo γίγνεται. — V. 232. πέμψη duo codd., vulgo πέμψει. ibid. ἄλλοτε, unus cod. ἄλλοτ', alius ἄλλοτέ τε. — V. 235. οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμῖν, cod. opt. οὐδέ ἐπιπρέπει ἡμῖν, duo οὐδέ τι πρέπει ἡμῖν, plerique οὐδ' ἔτι γε πρέπει ἡμῖν. ibid. σωσομένοισιν scripsi, i. e. σωθησομένοις, vulgo σωζομένοισιν. — V. 236. ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλει, Κύρν', ἐν ἀλωσομένῃ ita cod. opt., nisi quod Hermannus ἐν addidit, ceteri ἀλείν Κύρν' ὡς πόλε' ἀλωσομένη, duo λύειν ὡς πόλεως τοίχοι (vel πόλεος τειχῆ) ἀλωσομένης. — V. 237. Haec elegia Bernhardyō Hist. Graec. Litt. T. I. p. 112. suspecta est. — V. 238. πωτήσῃ,

- ῥηϊδίως, θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσση
 240 ἐν πάσῃς, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν.
 καὶ σε σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
 εὐκόσμως ἔρατοὶ καλά τε καὶ λιγέα
 ἄσσονται. καὶ ὅταν δνοφερῆς ὑπὸ κεύθεισι γαίης
 βῆς πολυκωκύτους εἰς Ἄϊδαο δόμους,
 245 οὐδὲ τότε οὐδὲ θανῶν ἀπολείς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
 ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
 Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφόμενος ἦδ' ἀνὰ νήσους
 ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρώγετον,
 οὐχ ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλὰ σε πέμψει
 250 ἀγλαὰ Μουσῶν δῶρα ἰοστεφάνων.
 πᾶσι γάρ, οἷσι γάρ μέμηλε καὶ ἐσομένοισιν ἀοιδῆ,
 ἄσση ὁμῶς, ὄφρ' ἂν ἦ γῆ τε καὶ ἥλιος.

Αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγῃς παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
 ἀλλ' ὥσπερ σμικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατᾶς.

- 255 Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον, λῶστον δ' ὑγιαίνειν·
 προῆγμα δὲ τερπνότατον τοῦ τις ἔρατο τυχεῖν.

Ἴππος ἐγὼ καλῆ καὶ ἀεθλίῃ, ἀλλὰ κάκιστον
 ἄνδρα φέρω, καὶ μοι τοῦτ' ἀνηρότατον.
 πολλὰκι δ' ἠμέλλησα διαρρήξασα χαλινόν

- 260 φεύγειν, ὠσαμένη τὸν κακὸν ἠνίοχον.

tres codd. ποιήσει. ib. καὶ scripsi, vulgo κατά. ib. ἀειρόμενος, duo codd.
 ἀειράμενος. — V. 239. θοίνης tres codd., vulgo θοίνας. — V. 240. πάσῃς,
 legebatur πάσαις. — V. 241. λιγυφθόγγοις, duo codd. λιγυφθόγγοισι. —
 V. 243. δνοφερῆς tres codd., vulgo δνοφεροῖς. ibid. κεύθεισι cod. opt.,
 κενθμῶσι duo, vulgo κεύθμασι. — V. 245. οὐδὲ τότε scripsi, vulgo
 οὐδέ ποτ'. ibid. ἀλλὰ μελήσεις cod. opt., vulgo οὐδέ γε λήσεις. —
 V. 247. στρωφόμενος, unus cod. στρωφοόμενον. ibid. ἀνὰ νήσους,
 unus cod. ἂν ἀνήση. — V. 249. νώτοισιν, unus cod. θνατοῖσιν. ib.
 ἀλλὰ σε, unus cod. ἀλλ' ἄγε. — V. 251. γάρ, cod. opt. Διός, duo
 omittunt, Lachmannus δ' ὅσοισι. ibid. ἀοιδῆ, cod. opt. ἀοιδῆ. —
 V. 252. ἄσση scripsi, vulgo ἴσση. ibid. ἂν ἦ scripsi, vulgo ἂν, Her-
 mannus ὄφρ' ἂν γῆν φλέγη. — V. 253. 254. male jungunt cum
 praecedentibus. οὐ omittunt duo libri. — V. 256. προῆγμα vulgo,
 codd. προῆγμα. ibid. τοῦ duo codd., vulgo οἷ. ibid. ἔρατο scripsi,
 cod. opt. ἐράτο, plerique ἐρά τό, alii ἐράται. — V. 257. ἀεθλίῃ,
 unus cod. ἀληθῆς. — V. 258. ἀνηρότατον, plures codd. ἀνιαρότατον. —
 V. 259. δ' ἠμέλλησα cod. opt., vulgo δὴ μέλλησα. — V. 260: ὠσαμένη,

- Οὐ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερεῖνῃ
 ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων.
 ψυχρόν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πίνουσι τοκῆες,
 ὡσθ' ἅμα θ' ὑδρεύει καὶ με γοῶσα φέρει.
 265 ἔνθα μέσῃν περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
 δειρὴν, ἣ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

- Γνωτὴ τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτριή περ ἑοῦσα·
 οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκας·
 πάντῃ γὰρ τοῦλασσον ἔχει, πάντῃ δ' ἐπίμυκτος,
 270 πάντῃ δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ ἦ.

- Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις,
 γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδωσαν.
 τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
 καὶ πασέων νόσων ἐστὶ πονηρότατον,
 275 παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις,
 χρήματα δ' εἰ καταθῆς πόλλ' ἀνηγὰ παιδῶν,
 τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
 καὶ στυγέουσ' ὡσπερ πτωχὸν ἐσερχόμενον.

- Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
 280 μηδεμίαν κατόπισθ' ἀζόμενον νέμεσιν.
 δειλῶ γὰρ τ' ἀπάλαμνα βροτῶ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
 παρ' ποδός, ἠγείσθαι θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

tres codd. ἀπωσαμένη. — V. 262. κατέχει, Hermannus καταχεῖ, fortasse κρατεῖ. — V. 264. ὡσθ' ἅμα θ', plerique codd. ὡς θαμά θ', unus ἡδ' ἅμα θ'. ibid. φέρει, unus cod. φιλεῖ, Sauppium ἀφαρεῖ. — V. 265. περὶ cod. optimus, vulgo παρὰ. ibid. βαλὼν Hermannus, codd. λαβὼν. — V. 267. γνωτὴ, cod. optimus γνωτ' εἰ. ibid. γε Bekkerus, cod. opt. τε, vulgo deest. — V. 269. ἐπίμυκτος cod. opt., vulgo ἐπίμικτος, alii codd. ἐπίμικτον. — V. 270. ἐχθρὴ cod. opt., vulgo ἐχθρῶ. ibid. γίνεται, vulgo γίνεται. — V. 275. ἐπεὶ θρέψαιο, cod. optimus ἐπιθρέψαιο. — V. 276. εἰ καταθῆς scripsi, vulgo ἐγκαταθῆς. ibid. ἀνηγὰ, aliquot codd. ἀνιαρά. — V. 278. ἐσερχόμενον cod. opt., vulgo ἐπερχόμενον. — V. 279. εἰκὸς τόν, fortasse legendum εἰκὸς τοι. — V. 280. κατόπισθ' cod. opt., vulgo κατόπιν. — V. 281. βροτῶ, cod. optimus βροταί. — V. 282. θ', unus cod. δ'.

Ἄστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τόνδε πρόβαινε,
 μήθ' ὄρκῳ πίσυρος μήτε φιλημοσύνη,
 285 μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλη παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
 ἔγγυον ἀθανάτων, πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοπόγῳ ἀνδάνει οὐδέν·
 ὧς δὲ τὸ σῶσαι οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
 290 ἀνδρῶν· ἤγεονταί δ' ἐτραπέλοισι νόμοις.
 αἰδῶς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀναιδεῖη δὲ καὶ ὕβρις
 νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίννται, ἀλλὰ μιν ἔμπης
 καὶ κρατερόν περ ἐόνθ' αἰρεῖ ἀμηχανίη.

295 Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπύτατον ἄχθος,
 φθεγγόμενος δ' ἀδαῆς, οἶσι παρῆ, πέλεται.
 ἐχθαιροῦσι δὲ πάντες, ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις
 ἀνδρὸς τοιοῦτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδεὶς λῆ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
 300 οὐδ' ὧ κ' ἐκ γαστρος, Κύρνε, μῆς γεγόνη.

V. 283. τόνδε, Hermannus τῶνδε. *ibid.* πρόβαινε, unus cod. προβαίνεν. — V. 284. φιλημοσύνη, nonnulli codd. φιλομοσύνη, alii συνημοσύνη. — V. 285. ἐθέλη cod. opt., vulgo ἐθέλει. — V. 287. κακοπόγῳ, unus cod. κακούργῳ. — V. 288. Ita codd., ut videtur omnes, praeter optimum, in quo ὧς δὲ τὸ σῶσαι εἰ π. ἀ. legitur. Coniunctio Δὶς τόσῳ δ' αἰεὶ πολλοὶ ἀνολβότεροι. cf. Auctor. Rhesi v. 159.: πατὴρ δὲ καὶ πρὶν εὐκλεῖ δόμον Νῦν δις τόσῳ ἔθνη εὐκλείστερον. Praeterea unus liber ἀναβότεροι. — V. 289. γίνεται, vulgo γίγνεται. — V. 290. ἀνδρῶν· ἤγεονταί cod. opt., nisi quod ἀνδρῶ legitur, vulgo ἀνδρῶν γίνονται. *ibid.* νόμοις cod. opt., alius νόμοι, vulgo νόμος. — V. 291. ἀναιδεῖη, unus cod. ἀναιδῆ. — V. 292. ἔχει, unus cod. ἔλει. — V. 294. ἐόνθ' αἰρεῖ, cod. opt. ἐόνι· αἰρεῖ. — V. 296. ἀδαῆς, Brunckius ἀαδῆς. *ibid.* πέλεται Turnebus, codd. μέλεται. — V. 297. πάντες, cod. opt. πάντας, *ibid.* ἀναγκαίη, Piersonus ἀνηγῆ coniecit, sed videtur potius ἐπίμιξις legendum. — V. 299. οὐδεὶς λῆ scripsi, idem Sauppium coniecit, cod. opt. οὐδεὶς δῆ, vulgo οὐδ' ἐθέλει. *ib.* κακός, unus cod. κακῶ. — V. 300. ὧ κ' scripsi, cod. opt. ὠκ', vulgo ἦν. *ibid.* γεγόνη Turnebus, vulgo γεγόμε.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηγής
λάτρῳσι καὶ δμῳσὶν γείτοσί τ' ἀγχιθύροισι.

Οὐ χρὴ κιχλίξειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ βάλῃς.

305 Οἱ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
ἀλλ' ἄνδρεςσι κακοῖς συνθήμενοι φιλήν
ἔργα τε δεῖλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἶναι,
310 πάντα δὲ μιν λήθειν ὡς ἀπέοντα δοκοῖ.
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερὸς εἴη,
γινώσκων ὀργὴν ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαινομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιοτάτος.

315 Πολλοὶ τοι πλουτεῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρον, ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ,
320 τολμᾷ δ' ἐν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἐν τε κακοῖς·
εἰ δὲ θεὸς κακῶ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

V. 301. ἀρπαλέος cod. opt., vulgo ἀργαλέος. — V. 302. λάτρῳσι, aliquot codd. λάτρῳσι vel λάτρῳσι. — V. 303. κιχλίξειν, unus cod. κιχλίξειν. — V. 305. οἱ, cod. opt. τοί. ib. πάντως, cod. opt. πάντες, alius παντός. — V. 307. τε, duo libri δέ, alius τοι. — V. 309. εἶναι cod. opt., vulgo ἴσθι. — V. 310. λήθειν, cod. opt. λήθην. ib. δοκοῖ Geelius, vulgo δόκει, Bekkerus δοκεῖ. — V. 311. φέροι cod. opt., ceteri φέρει vel φέρειν. ibid. τὰ plerique codd., τὸ opt. liber, ibid. θύρηφι, cod. opt. θύρηφι. idem δὲ omisit. εἴη duo libri, vulgo εἴης. — V. 315—318. Solonis sunt, vid. Eleg. Fr. 16. πλουτεῦσι scripsi, vulgo πλουτοῦσι. — V. 318. ἄλλοτε, cod. opt. ἄλλοτέ τ'. — V. 319. ἔχει aliquot libri omittunt. — V. 320. ἐν τ' ἀγαθοῖς — ἐν τε κακοῖς plerique libri et Stob. XXXVII. 3., vulgo ἐν τε κακοῖς — ἐν τ' ἀγαθοῖς. — V. 321. ὀπάσῃ cod. opt., vulgo ὀπάσαι.

- Μή ποτ' ἐπὶ σμικρῇ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολίεσαι,
 πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαβολίῃ.
- 325 εἴ τις ἀμαρτωλῆσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶτο,
 οὐποτ' ἂν ἀλλήλοισ ἀρθμοιοὶ οὐδὲ φίλοι
 εἶεν. ἀμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐπονται
 θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὖν ἐθέλουσι φέρειν.
- Καὶ βραδὺς εὐβουλός θ' εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
 330 Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.
- Ἦσυχος, ὥσπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
 μηδ' ἐτέροισι διδούς, Κύρνε, τὰ τῶν ἐτέρων.
- Μή ποτε φεύγοντ' ἐνέρ' ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσῃς·
 οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.
- 335 Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν. πάντων μέσ' ἄριστα. καὶ οὕτως,
 Κύρνε, ἕξεις ἀρετήν, ἦντε λαβεῖν χαλεπόν.
- Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δοίῃ τίσιν, οἳ με φιλεῦσιν,
 τῶν τ' ἐχθρῶν μείζον, Κύρνε, δυνησόμενον.
 χούτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
 340 εἴ μ' ἀποτισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου.
- Ἄλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καιρίον εὐχῆν,
 δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.

V. 323. σμικρῇ scripsi, vulgo σμικρῆ. ibid. ἀπολίεσαι cod. opt., ceteri ἀπολίεσης. — V. 324. διαβολίῃ scripsi, vulgo διαβολίη. — V. 325. ἀμαρτωλῆσι, duo codd. ἀμαρτωλοῖσι. — V. 327. ἐπονται, Ruhnkenius πέλονται. — V. 328. δ' οὖν scripsi, nisi malis γοῦν, vulgo δ' οὐκ. — V. 329. εὐβουλός θ' scripsi, vulgo εὐβουλος. ib. εἶλεν, unus cod. ἔλεν, ut fortasse legendum sit καὶ βραδὺς ἂν εὐβουλος ἔλεν. — V. 330. ἰθείῃ unus cod., ceteri εὐθείῃ. — V. 332. hic cod. opt. iterat v. 211. 212. — V. 333. ἀνέρ' Hermannus, vulgo ἄνδρα. — V. 334. γίνεται, legebatur γίνεταί. — V. 337. τε, unus cod. δέ. ibid. δοίῃ, unus cod. δώῃ. — V. 338. μείζον, Κύρνε, duo codd. Κύρνε, μείζον. ib. δυνησόμενον, Hermannus δυνησομένην. — V. 339. ἀνθρώπων, Brunckius ἀνθρώποις. — V. 340. εἴ μ' cod. opt., εἰ μὴ duo, vulgo ἦν. ibid. κίχοι Hermannus, vulgo κίχη. — V. 341. Ζεῦ, plures codd. Ζεύς.

τεθναίνην δ', εἰ μή τι κακῶν ἀμπαγμα μεριμνέων
 εὐροίμην, δοίης δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας.

- 345 αἴσα γὰρ οὕτως ἐστί. τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
 ἀνδρῶν, οἳ τὰ μὰ χροῖματ' ἔχουσι βίη
 συλήσαντες. ἐγὼ δὲ κύνων ἐπέρησα χαράδρην,
 χεϊμάρῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος.
 τῶν εἴη μέλαν αἶμα πιεῖν, ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροιο
 350 δαίμων, ὅς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

Ἄδειλὴ πενίη, τί μένεις προλιπούσα παρ' ἄλλον
 ἄνδρ' ἰέναι; μὴ δὴ μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει,
 ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμέων
 αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

- 355 Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κήσθλοῖσιν ἔχαιρες,
 εὐτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν.
 ὡς δὲ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὡς δὲ καὶ αὐτίς
 ἐκδύναι πειρῶ θεοῖσιν ἐπενχόμενος.

- Μηδὲ λίην ἐπιφαινε. κακόν δέ τε, Κύρν', ἐπιφαινῶν
 360 παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

Ἄνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
 Κύρν'· ἀποτινυμένον δ' αὖξεται ἐξοπίσω.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
 τίσαι νιν πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

V. 343. κακῶν, duo codd. κακόν. *ibid.* μεριμνέων *cod. opt.*, alius μεριμνάων, vulgo μεριμνῶν. — V. 344. δοίης δ' Turnebus, codd. δοίην δ', δοίην τ', δοίη τ'. — V. 349. ὄροιο *cod. opt.*, ceteri ἄροιο, unus ἄρηται. — V. 350. ὅς, duo codd. ὡς. — V. 351. ἄ, plures codd. ᾶ. — V. 352. μὴ δὴ μ' Bekkerus, codd. μ'ην δήν, τί δὴ μ', τί δὲ δὴ μ'. φίλει Bekkerus, *cod. opt.* φιλεῖ, vulgo φιλεῖς. — V. 353. ἡμέων *cod. opt.*, vulgo ἡμῶν. — V. 355. κήσθλοῖσιν scripsi, tres codd. κέσθλοῖσιν, vulgo κάσθλοῖσιν. — V. 356. εὐτέ, *cod. opt.* οὔτε. — V. 357. ὡς δὲ περ, Hermannus ὡς περ δ'. *ibid.* αὐτίς, unus *cod.* αὖτις, alius αὖ. — V. 358. θεοῖσιν, *cod. opt.* θεοῖς. — V. 359. λίην, duo codd. λίαν, Geelius ἀνίην. *ibid.* δέ τε *cod. opt.*, δέ τι vulgo, alius δ' ἔτι. *ibid.* ἐπιφαινῶν Brunckius, vulgo ἐπιφαινέιν. — V. 361. τοι, plures *cod. ti.* — V. 362. ἀποτινυμένον unus *cod.*, plerique ἀποτινυμένον, alii ἀποτινυμένον. — V. 363. δ' omisit *cod. opt.* — V. 364. τίσαι νιν, unus *cod.* τίσαινιν. *ib.* μηδεμίαν, duo codd. μηδεμίην.

365 Ἴσχε νόον, γλώσση δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέστω·
δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὄξυτέρη.

Ἄστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον, ὄντιν' ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς.

μυμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί·
370 μιμεῖσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται.

Μή μ' ἀέκοντα βίη κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαυνε,
ἐς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις,
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·

375 ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἐκάστου·
σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὑπατον, βασιλεῦ.

πῶς δὴ σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἀνδρας ἀλιτρούς
ἐν ταύτῃ μοίρῃ τὸν τε δίκαιον ἔχειν,

ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῆ νόος, ἦν τε πρὸς ὕβριν,
380 ἀνθρώπων ἀδίκους ἐργασίαι πειθομένων;
οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
οὐδ' ὁδὸν ἦν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.

Ἐμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα. τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἴσχονται θυμὸν, ὅμως πενήνη

V. 365. Ἴσχε, cod. opt. ἴσχι. idem νόω, γλώσσης pro νόον, γλώσση. ibid. ἐπέστω cod. opt., vulgo ἐπέσθω. — V. 366. καρδίη, plerique libri καρδίη. — V. 367. ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον duo codd. infra post v. 1182. et alius post 1186., hic vero omnes οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀστῶν. — V. 368. ἀνδάνω, cod. opt. ἀνδράνω. — V. 369. Vulgo hoc distichon sejungunt a praecedentibus. δέ με, unus cod. δ' ἐμέ, idemque οἱ δέ pro ἠδέ. — V. 370. ἀσόφων, unus cod. σοφῶν. — V. 372. ἐς unus cod., vulgo εἰς. — V. 377. δὴ, duo codd. δέ. σευ, plerique codd. σεῦ, Bekkerus σοι. — V. 378. ταύτῃ, tres codd. ταύτη. ibid. τε, cod. opt. δέ. — V. 379. τρεφθῆ Brunckius, vulgo τρεφθῆ. — V. 380. ἐργασίαι, duo codd. ἐργασίαι, duo ἐργασίαι. — V. 381. 382. cum prioribus conjunxit Welckerus. ἐστι, cod. opt. ὅστις. — V. 382. ὁδὸν multi codd., vulgo ὁδός. ib. τις tres codd., vulgo τιν'. — V. 384. ἴσχονται, plures codd. ἴσχωνται, opt. liber ἴσχωντες. ib. ὅμως, multi libri ὁμῶς. ib. πενήνη duo codd., vulgo πενήης.

- 385 μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες,
 ἦτ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
 βλάβτους' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
 τολμᾶ δ' οὐκ ἐθέλων αἰσχεα πολλὰ φέρειν,
 χρημοσύνη εἰκων, ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
 390 ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας,
 ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
 ἦ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίττει ἀμηχανίην·

Ἐν πενή δ' ὅτε δειλὸς ἀνὴρ, ὅτε πολλὸν ἀμείνων
 φαίνεται, εὐτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχη.

- 395 τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὔτε περ αἰεὶ
 ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύη·
 τοῦ δ' αὐτ' οὔτε κακοῖς ἔπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν.
 τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τὰ τε καὶ τὰ φέρειν.

- Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσθήνορας ὄρκους
 400 ἐντρέπε' ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
 ἔργασιν ἀνθρώπων. πολλάκι δ' εἰς ἀρετήν
 σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὅντινα δαίμων
 πρόφρων ἐς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,

- 405 καὶ οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦ κακὰ, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι
 εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακὰ.

Φίλτατος ὢν ἡμαρτες. ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

V. 385. ἀμηχανίης libri omnes, praeter unum, qui ἀμηχανίην ut vulgo exhibet. — V. 386. παράγει cod. opt., vulgo προάγει. — V. 393. ὅτι — ὅτι correxi, vulgo ὃ τε — ὃ τε. — V. 395. τὰ δίκαια φρονεῖ cod. opt., vulgo τ' ἀδίκαια φρονεῖ. ibid. οὔτε περ αἰεὶ cod. opt., vulgo οὔτε περ αἰεὶ. — V. 397. αὐτ' opt. cod., vulgo αὐ. deinde malim οὔτ' ἀγαθοῖς ἔπεται νόος οὔτε κακοῖσιν, cf. v. 443. — V. 398. τὰ τε, duo codd. — V. 400. ἐντρέπει Bruncius, vulgo ἐντρέπε δ', opt. cod. ἐντρέπει, Bekkerus εὐτρέπει. ib. ἀλευάμενος, cod. opt. ἀλευάμενον. — V. 404. ἐς unus cod., vulgo εἰς. — V. 407. τοι, opt. cod. σοι. — V. 408. ἔτυχες, cod. opt. ειαμίνω, quod ortum ex sequenti versu.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσεις παισὶν ἀμείνω
410 αἰδοῦς, ἢ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρν', ἐπεται.

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
ᾧ γνώμη θ' ἐπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναμις.

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ μέ γ' οἶνος
ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.

415 Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὐρεῖν
πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μὴ τις ἔνεστι δόλος·
εἰς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολίβδῳ
χρυσός, ὑπερτερῆς δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέροχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
420 σιγῶ, γνώσκων ὑμετέρεην δύναμιν.

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσση θύραι οὐκ ἐπίκεινται
ἀρμόδιαι, καὶ σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.
πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
ἐσθλὸν δ' ἐξελθὼν λώϊον ἢ τὸ κακόν.

425 Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον
μηδ' εἰσιδεῖν ἀγὰς ὀξέος ἡελίου,
φύντα δ' ὅπως ὠκίστα πύλας Ἄϊδαο περῆσαι
καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμυσάμενον.

V. 409. καταθήσεις παισὶν *correxī*, vulgo *παισὶν καταθήση*, tres codd. *καταθήσει*. Cf. v. 1157. — V. 411. οὐδενὸς — *δοκεῖ* cod. opt., vulgo *μηδενὸς* — *δόκει*. — V. 413. οὕτως codd. *plerique*, vulgo *οὕτω*. *θωρήξομαι*, plures codd. *θωρεύσομαι*. *ibid.* μέ γ' οἶνος duo codd., unus μέ τ' οἶνος, vulgo *με οἶνος*. — V. 415—418. post v. 1164. *iterant aliquot codd.*, ubi pro οὐδέν' legitur οὐτιν'. ὁμοῖον plures codd., vulgo ὅμοιον. — V. 417. παρατρίβομαι ὥστε, *infra παρατριβόμενός τε*. — V. 418. δ' *infra deest*. λόγος cod. opt., vulgo νόος. — V. 420. γνώσκων, *legebatur γινώσκων*. *ibid.* ὑμετέρεην *Hermannus*, vulgo ἡμετέρεην. — V. 421. πολλοῖς, *si scribas πολλοῖς δ' possis cum prioribus jungere*. ἀνθρώπων tres codd. et *Stobaeus*, vulgo ἀνθρώποις. — V. 422. ἀμέλητα μέλει, *Stobaeus ἀλάλητα πέλει*. — V. 424. ἐξελθὼν, tres codd. ἐξελθών. — V. 425. πάντων, *Stobaeus ἀρχήν*. — V. 427. Ἄϊδαο, plures codd. Ἄϊδα. — V. 428. γῆν ἐπαμυσάμενον, *Sextus Empir. Pyrrh. Hyp. III. 24. γαῖαν ἐπισσάμενον*.

- Πῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾶον βροτὸν ἢ φρένας ἐσθλὰς
 430 ἐνθήμεν· οὐδεὶς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
 ᾧ τις σώφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα καὶ κακοῦ ἐσθλόν.
 εἰ δ' Ἀσληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
 ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηράς φρένας ἀνδρῶν,
 πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.
 435 εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἐνθετον ἀνδρὶ νόημα,
 οὐποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρός ἔγεντο κακός,
 πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν. ἀλλὰ διδάσκων
 οὐποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἀνδρ' ἀγαθόν.

- Νήπιος ὅς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον μὲν ἐν φυλακῆσιν,
 440 τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

- Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
 τολμᾷ ἔχων τὸ κακόν, κοῦκ ἐπίδηλος ὅμως·
 δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
 θυμὸν ὁμῶς μίσγειν. ἀθανάτων δὲ δόσεις
 445 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'. ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
 χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

Εἰ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἀκρης
 αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης·
 εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἀπεφθον

V. 430. πω cod. opt. omittit. — V. 431. ᾧ τις scripsi, cod. opt. ὁ τις, vulgo ὅστις. ibid. καὶ κακοῦ unus cod., alius κακοῦ, plures καὶ κακοῦ, vulgo καὶ κακόν. — V. 432. εἰ δ', Plutarchus Quaest. Plat. I. 4. all. et duo codd. οἷδ'. — V. 433. ἀτηράς, tres codd. ἀτιράς. — V. 435. seqq. vulgo separantur a praecedentibus. — V. 438. ποιήσεις, cod. opt. ποιήσει. — V. 440. τῶν duo codd., vulgo τόν. ibid. ἰδίων Jacobsius, vulgo ἴδιον, tres codd. κίδιον. et pro αὐτοῦ plures αὐτοῦ. Hermannus τῶν αὐτοῦ δ' ἰδίων. — V. 441. γὰρ cod. opt., vulgo τοι, duo omittunt, sed post 1162. ubi v. 441—446. iterantur, omnes γὰρ. — V. 442. ἔχων duo codd., vulgo ἔχειν. ibid. ἐπίδηλος, duo codd. ἐπίδηλον infra. ὅμως, cod. opt. ὁμῶς. — V. 443. οὔτ' ἄ. ε. οὔτε κ. cod. opt. et infra omnes, hic vulgo οὔτε κ. ἐπ. οὔτ' ἀγαθοῖσιν. — V. 444. ὁμῶς μίσγειν cod. infra, hic ἔχων μίμνειν. ibid. δέ, plures codd. et infra omnes τε. — V. 445. ἐπιτολμᾶν, unus cod. utroque loco ἐπιτιμᾶν. — V. 449. δέ με, cod. opt. δ' ἐμὲ.

450 χρυσόν, ἐρυθρόν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῃ,
τοῦ χροῖης καθύπερθε μέλας οὐχ ἄπτεται ἰός
οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθρωπος ἔχει καθαρόν.

Ἔνθρωπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης,
καὶ σώφρων οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,
455 πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν
οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὐ τοι σύμφερόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμά
460 πολλακίς ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Μήποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νόον ἔχε, μηδὲ μενοίνα
χρήμασι, τῶν ἀννσις γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλόν,
οὐτ' ἀγαθόν· χαλεπῷ δ' ἔργματι κῦδος ἔπι.

465 Ἄμφ' ἀρετῇ τρίβου, καὶ σοὶ τὰ δίκαια φίλ' ἔστω,
μηδὲ σε νικᾶτω κέρδος, ὅτ' αἰσχρὸν ἔη.

Μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρουκε παρ' ἡμῖν,
μήτε θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἵεναι·
μήθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὄντιν' ἂν ἡμῶν
470 θωρηχθέντ' οἴνω μαλθακὸς ὕπνος ἔλη,

V. 451. ἰός, unus cod. ἰόν. — V. 453. ὄνθρωπ' cod. opt., ἄνθρωπ' plerique libri. — V. 457. σύμφερόν ἐστι Athenaeus XIII. p. 560. A., unus cod. σύμφερόν ἐστι, ceteri σύμφερον ἔνεστι, σύμφερον ἔνεστι, σύμφερον ἐστι, σύμφερον ἔνεστι. — V. 459. ἄγκυραι, duo codd. ἄγκυραν, alius ἄγκυρας. — V. 463. οὔτε, unus cod. οὐδέ. ib. τι, duo libri τοι. — V. 464. ἔπι cod. opt., vulgo ἔχει. — V. 465. σοὶ, cod. opt. τοι. — V. 466. ἔη cod. opt., duo ἔθει, vulgo ἔοι. — V. 467—474. separavi a sequentibus, quibuscum minime cohaerent: sunt autem Eueni, namque v. 472. Eueno tribuunt Aristot. Eth. Eudem. II. 7. Metaphys. IV. 5. (cf. Rhetor. I. 11.) et Plutarch. non posse suav. vivi sec. Epic. c. 21. — V. 469. μήθ' cod. opt., vulgo μηθ'. ibid. ὄντιν' ἂν duo codd., vulgo ὄντινα. — V. 470. θωρηχθέντ', plerique codd. θωρηχθέντ' vel θωρηχθέντ'. ibid. ἔλη

μήτε τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
 πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνηρὸν ἔφν.
 τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοεῖτω·
 οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἀβρὰ παθεῖν.

- 475 *Αὐτὰρ ἐγὼ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
 ὕπνον λυσικάκου μνήσομαι οἴκαδ' ἰών,
 δείξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
 οὔτε τι γὰρ νήφω οὔτε λίην μεθύω.
 ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κείνος*
 480 *τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερός οὐδὲ νόου,
 μυθᾶται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρά·
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεδίῃ,
 τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
 γνώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,*
 485 *ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μὴ σε βιάσθω
 γαστήρ ὥστε κακὸν λάτριον ἐφημέριον —
 ἢ παρῶν μὴ πῖνε. σὺ δ' ἔγχεε τούτο μάταιον
 κωτίλλεις αἰεὶ· τοῦνεκά τοι μεθύεις.
 ἢ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἢ δὲ πρόκειται,*
 490 *τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις.
 ἀρνέισθαι δ' οὐκ οἶδας. ἀνίκητος δέ τοι οὔτος,
 ὃς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἔρεϊ.*

cod. opt., vulgo *ἔλοι*. — V. 471. *μήτε*, plerique codd. *μηδὲ* vel *μὴ*
δέ. *ibid.* ἀγρυπνέοντα, duo codd. ἀγρυπνεύοντα. — V. 473. οἰνο-
 χοεῖτω, unus cod. οἰνοχοεῖτε. — V. 474. γίνεται, vulgo γίγνεται. —
 V. 476. λυσικάκου, conjeci olim λησικάκου, itaque unus cod. —
 V. 477. δείξω duo codd., vulgo ἤξω, Athenaeus X. p. 428. ἤκω. —
 V. 478. Athenaeus I. 1. οὔτε τι νήφων εἴμ' οὔτε λίαν μεθύων. —
 V. 481. νήφοσι γίνεται cod. opt., νήφοσι γίνεται duo libri, νήφουσ'
 εἶδεται ceteri. — V. 483. τότε cod. opt., οὔτε duo, ὅτε vulgo. —
 V. 484. γνώσκων, vulgo γινώσκων. — V. 485. ὑπανίστασο, Athe-
 naeus πρὶν μεθύειν δ' ἄρξῃ γ' ὑπανίστασο. *ibid.* μὴ σε βιάσθω γαστήρ,
 Hermannus *μηδὲ βιάσθω γαστήρ σ'*. et unus quidem cod. *μηδὲ σε*
habet. — V. 487. δ' ἔγχεε cod. opt., plerique δὲ ἔχεε, δ' ἔχε, ἀλλ'
 ἔχε. — V. 488. κωτίλλεις, plures codd. κωτίλλοις, κωτίλης, κωτύλλεις,
 κωτύλης. — V. 489. φιλοτήσιος, plures codd. φιλετήσιος. — V. 490.
 σπένδεις, aliquot codd. σπεύδεις. — V. 491. ἀρνέισθαι vulgo, αἰνέισθαι
 cod. opt. τοι οὔτος, plures codd. τοιοῦτος.

Ἵμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
 ἀλλήλων ἔριδος δὴν ἀπερνκόμενοι,
 495 ἐς τὸ μέσον φωνεῦντες, ὁμῶς ἐνὶ καὶ συνάπασιν
 χούτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
 πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κούφον ἔθηκε νόον.

Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες
 500 γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον,
 καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
 ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἕοντα σοφόν.

Οἶνοβαρέω κεφαλὴν, Ὀνομάκριτε, καὶ με βιάται
 οἶνος, ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
 505 ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει. ἀλλ' ἄγ' ἀναστάς
 πειρηθῶ, μὴ πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει
 καὶ νόον ἐν στήθεσσι. δέδοικα δὲ μὴ τι μάταιον
 ἔρξω θωρηχθεῖς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν. ἦν δὲ τις αὐτόν
 510 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακόν ἀλλ' ἀγαθόν.

Ἦλθεσ δὴ, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
 ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ' ὦ τάλαν οὐδὲν ἔχων.
 νῆος τοι πλευρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
 Κλεάρισθ', οἳ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.

V. 494. ἔριδος cod. opt., vulgo ἔριδας. — V. 495. ἐς, plures codd. εἰς. ibid. συνάπασιν Bekkerus, vulgo σὺν ἅπασιν, cod. opt. συνάπασι. — V. 496. γίνεται, vulgo γίγνεται. — V. 497. οἶνος plures libri omittunt. — V. 498. πίνῃ Bekkerus, duo codd. πίνῃ τ', alii πίνῃθ', vulgo πίνεθ'. ibid. ὑπὲρ μέτρον Bekkerus, tres codd. ὑπὲρ-μετρον, vulgo ὑπὲρ τὸ μέτρον. — V. 500. γινώσκουσ', legebatur γινώσκουσα'. — V. 501. Stobaeus XVIII. 16. πινυτοῦ, κακότητα δὲ πᾶσαν ἐλέγχει ὦ. κ. καὶ τὸν ἔ. σ. — V. 503. οἶνοβαρέω duo codd., vulgo οἶνοβαρῶ. — V. 506. πειρηθῶ codd. plerique omnes, vulgo πειρήσω. ibid. ἔχει cod. opt., vulgo ἔχη. — V. 507. καί, Schaeferus ὡς con-jecit. — V. 508. ἔρξω, plerique codd. ἔρξω. ibid. θωρηχθεῖς, plerique libri θωρηχθείς. — V. 509. πουλὺς, unus cod. πολλοῖς, duo πολὺς. — V. 514. Κλεάρισθ', unus cod. Κλεαίρισθ'.

- 515 τῶν δ' ὄντων τᾶριστα παρέξομεν. ἦν δέ τις ἔλθῃ
 σεῦ φίλος ὦν, κατάκεισ' ὡς φιλότητος ἔχεις.
 οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μεῖζον
 σῆς ἔνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.
 ἦν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἰπεῖν·
 520 ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ,
 ὥσθ' ἕνα μὲν ξεῖνον πατρῷον οὐκ ἀποειπεῖν,
 ξείνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχεν.

Οὐ σε μάτην, ὦ Πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
 ἢ γὰρ ῥηϊδίως τὴν κακότητα φέρεις.

- 525 καὶ γὰρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,
 ἢ πενήνῃ δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

Ἦ μοι ἐγὼν ἠβῆς καὶ γήραος οὐλομένοιο,
 τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσομένης.

- Οὐδένα πω προῦδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἐταῖρον,
 530 οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἐνι.

Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ ἰαίνεται, ὀππότ' ἀκούσω
 αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεσσαν ὄπα·

V. 515. τᾶριστα vulgo, codd. τὰ ἄριστα. — V. 516. κατάκεισ' ὡς φιλότητος ἔχεις ineptum est, unus cod. ἔχει. scribendum videtur κατακείσθω, ὡς φιλότητας ἔχη. Cf. 860.: πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω. synizesis in hac elegia nihil habet offensionis, nisi malis κατακείσθω· ὡς φιλότητος ἔχω, οὔτε κτλ. i. e. quantum mea valet amicitia, quae mea est amicitia. — V. 517. μεῖζον, cod. opt. μεῖζω. — V. 521. ἀποειπεῖν Erkema, libri ἀπολείπειν. — V. 522. πλεόνεσσ', plerique codd. πλεόν' ἔστ' vel πλεόν' ἔστ'. — V. 523. βροτοί, Stobaeus XCI. 1. θεῶν, sed ibi codd. θεοί. — V. 525. Stobaeus XCI. 2. ubi hoc distichum per errorem, ut videtur, adjungitur v. 699—702. ibi pro ἔοικεν legitur ἔδωκεν et deinde σοφῶ σύμφορον. — V. 528. ἀπονισσομένης unus cod. et Stobaeus CXVI. 11., ἀπονισαμένης Anthol. Pal. IX. 115., vulgo ἀπανισταμένης. — V. 529. οὐδένα πω scripsi, cod. optimus οὐδένα, duo alii οὐδέ τι, vulgo οὐδέ τινα. — V. 530. οὐδ' ἐν duo codd., alius οὐδέν, vulgo οὐτ' ἐν. — V. 531. ἰαίνεται, unus cod. ἀγάλλεται.

Χαίρω δὴ πίνων καὶ ὅπ' αὐλητῆρος ἀκούων,
χαίρω δ' εὐφρογγον χερσὶ λύρην ὀχείων·

535 Οὐ ποτε δουλείη κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καύχεται λοξὸν ἔχει.
οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

540 Οὗτος ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῷ,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Δειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαίδη, ὕβρις,
ἥπερ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσεν.

Χρῆ με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην, ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν,
545 μάντεσὶ τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰθουμένοις ἱεροῖσιν,
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω.

Μηδένα πω κακότητι βιάζω. τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίας οὐδὲν ἀρειότερον.

550 Ἄγγελος ἄφρογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει,
Κύρνε, ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
ἀλλ' ἵπποις ἐμβαλλε ταχυπτέρνοισι χαλινούς·
δήων γὰρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ· διαπρήξουσι κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

V. 533. 534. separavi a praecedentibus. δὴ scripsi, vulgo δ' εὐ, nisi malis δ' ἐμπίνων. ibid. ὅπ' scripsi, vulgo ἕπ'. — V. 535. ἰθεῖα cod. opt., vulgo εὐθεῖα. — V. 536. σκολιή, unus cod. σκολιόν. — V. 537. οὐδ' Bekkerus, codd. οὐθ'. — V. 538. οὔτε Bekkerus, codd. οὐδέ. — V. 539. οὔτος cod. opt., vulgo οὔτις. ib. αὐτῷ, plures codd. αὐτῶ. — V. 540. idem versus infra v. 554. — V. 542. ὄλεσεν tres codd., ceteri ὄλεση. — V. 543. γνώμονα cod. opt., vulgo γνώμην. ibid. δικάσσαι, unus cod. δικάσειν. — V. 545. μάντεσὶ τ' cod. opt., vulgo μάντεσιν. — V. 547. βιάζω, unus cod. βιάζετο. — V. 548. εὐεργεσίας, unus cod. εὐεργεσίας, alius εὐεργεσις. — V. 550. τηλαυγέος, unus cod. τηλαυγούς. — V. 551. ταχυπτέρνοισι, duo codd. τανυπτεργέσσι. — V. 553. οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ·

555 Τολμᾶν χρῆ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα,
 πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.

Φράζεο δὴ· κίνδυνος ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς·
 ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα,
 ὥστε σε μήτε λῆν ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
 560 μήτε σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι.

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
 χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

Κεκλιῆσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέζεσθαι δὲ παρ' ἐσθλόν
 ἄνδρα χρεῶν, σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον.
 565 τοῦ συνιεῖν, ὅπότεν τι λέγη σοφόν, ὄφρα διδαχθῆς
 καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίης.

Ἦβη τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἐνερθεῖν
 γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
 ἀφθογγος, λείψω δ' ἔρατὸν φάος ἡελίοιο,
 570 ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄφομαι οὐδὲν ἔτι.

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πῆρα δ' ἄριστον·
 πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

Εὖ ἔρδων εὖ πάσχε. τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
 τῆς εὐεργεσίης ῥηιδίη ἀγγελίη.

codd., ut videtur, omnes, vulgo οὐ πολλὴν τ. μ. δ. κέλευθον. —
 V. 555. Τολμᾶν χρῆ tres codd. infra post v. 1178., vulgo χρῆ τολ-
 μᾶν. ibid. opt. cod. ἦτορ ἔχοντα, duo ἦπαρ ἔχοντα pro κείμενον ἄνδρα. —
 V. 556. τε θεῶν, cod. opt. δὲ θεῶν, alius τε θεῶν δ', alius δὲ θεῶν δ'. —
 V. 557. φράζεο δὴ scripsi, cod. opt. φράζεο δ' ὁ, vulgo φράζεο. ib.
 κίνδυνος correxi, vulgo κίνδυνός τοι. — V. 561. αὐτὸν, cod. opt. ib.
 αὐτῶν. — V. 563. ἐς, plures codd. εἰς. παρέζεσθαι, cod. opt. παρ-
 ἔζεσθαι. — V. 565. διδαχθῆς, cod. opt. διδαχθῆ. — V. 567. παίζω,
 multi codd. παίζων. — V. 572. ἀπείρητοι cod. opt., vulgo ἀπείρητον.
 ibid. ἀγαθῶν, cod. opt. et hic et infra post 1104. ἀγαθοί. fortasse
 ἀγαθὴν scribendum. — V. 573. πάσχε, τί Bekkerus, cod. opt. πάσχ'
 ἔτι, vulgo πρᾶττε, τί. ibid. ἰάλλοις cod. opt., ceteri ἰάλλεις. — V. 574.
 εὐεργεσίης, unus cod. εὐεργεσίας, alius εὐεργεσίας. ibid. ῥηιδίη ἂ.
 unus cod., ῥηιδιαγγ. cod. opt., vulgo ῥηιδίη.

575 Οἱ με φίλοι προδιδούσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρόν ἀλεῦμαι
ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

Ῥᾶον δ' ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ κακοῦ ἐσθλόν.
μή με δίδασκ'· οὐ τοι τηλικὸς εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάριμι,
580 σμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον.

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περιδρομον ἄνδρα τε μάργον,
ὅς τὴν ἀλλοτρίην βούλει ἄρουραν ἀροῦν.

Ἄλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακῆ μελέτω.

585 Πᾶσιν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργασιν, οὐδέ τις οἶδεν
πῆ σήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.

ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·

τῷ δὲ κακῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν,
590 συντυχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.

Τολμᾶν χρὴ τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
ρήϊδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος,
μήτε κακοῖσιν ἀσῶντα λίην φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσιν
τερφθέντ' ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

595 Ἄνθρωπ' ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὤμεν ἐταῖροι·
πλὴν πλοῦτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.

V. 576. εἰναλίας, unus cod. εἰναλίους. — V. 577. ῥᾶον δ' scripsi, vulgo ῥήδιον, unus cod. ῥάδιον, Lachmannus ῥήτερον. ibid. κακοῦ, cod. opt. κακοί. — V. 580. σμικρῆς cod. opt., vulgo μικρῆς. — V. 582. ἀλλοτρίην, cod. opt. ἀλλοτρίαν. — V. 584. ἀργά Eldikius, vulgo ἔργα. ibid. τῶν φυλακῆ cod. opt., vulgo τῆ φυλακῆ. — V. 585—590. Solonis sunt, vid. Eleg. 12. v. 65—70. — V. 586. πῆ cod. opt., vulgo ποῖ. — V. 588. ἐς tres codd., vulgo εἰς. — V. 589. κακῶς scripsi, vulgo καλῶς. — V. 593. κακοῖσιν ἀσῶντα λίην cod. opt., alius κακοῖσι νοσοῦντα λυποῦ, alius κακοῖσι λυποῦ, ceteri κακοῖσι νοσῶν λυποῦ. — V. 594. τερφθέντ' Bekkerus, cod. opt. τερφθῆς δ', vulgo τερφθῆς. — V. 596. πλοῦτου tres codd., vulgo τοῦτου.

δὴν δὴ μὴ φίλοι ὤμεν. ἀτὰρ τ' ἄλλοισιν ὁμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

600 Οὐ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρὶν
ἠλάστρεις, κλέπτων ἡμετέραν φιλίην.
ἔθρε, θεοῖσιν τ' ἐχθρὸν καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρόν σ' ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχον ὄφιν.

Τοιαῦδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν ἰερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

605 Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
ἀνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἐθέλον.

Ἀρχῇ ἐπι ψεύδους μικρὴ χάρις· ἐς δὲ τελευτὴν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφοτέρον,
γίνεται· οὐδέ τι καλόν, ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῆ
610 ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτόν
αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
σιγαῖν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

615 Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἀνδρα
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾷ.

Οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλῷ γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

V. 597. μὴ scripsi, vulgo καί. cf. v. 1240. ἀτὰρ, duo codd. ἀτάρ. ibid. ὁμίλει cod. opt., vulgo ὁμίλειν. — V. 598. μᾶλλον, corrigendum puto ἤττον. — V. 601. τ' omittunt quatuor codd. — V. 602. σ' scripsi, legebatur ὅς, nisi forte malis ὄν. ibid. εἶχον scripsi, legebatur εἶχες. — V. 605. λιμοῦ, duo codd. λοιμοῦ. — V. 606. πλεῖον, opt. cod. πλέον. — V. 607. ἀρχῇ ἐπι, duo codd. ἀρχῇ ἐπι. ibid. μικρὴ, duo codd. μικρά. — V. 609. γίνεται, scribebatur γίγνεται. ibid. προσομαρτῆ Bekkerus, libri προσομαρτεῖ, προσομαρτῆ, παροσομαρτεῖ. — V. 610. καὶ cod. opt., vulgo καῖν. — V. 611. αὐτόν, aliquot codd. αὐτόν. — V. 618. πολλῷ Stob. XCVIII. 55. et unus cod., vulgo πολλόν, tres codd. πολλῶν.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀγνύμενος κῆρ·
620 ἄκρην γὰρ πενίης οὐχ ὑπερδράμομεν.

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἐνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βίотου παλάμαι.

625 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν
καὶ σιγᾶν αἰεὶ· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφουσι εἶναι,
αἰσχρόν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένει.

Ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
630 πολλῶν δ' ἐξαιρεῖ θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.

Ἵτι τινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις,
Κύρνε, καὶ ἐν μεγάλῃς κέῖται ἀμηχανίης.

Βουλεύου δις καὶ τρίς, ὅ τοι κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
ἀτηρὸς γὰρ δὴ λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

V. 619. 620. repetuntur in plerisque codd. post v. 1114. ubi πολλά δ' ἀμηχ. legitur. — V. 620. ἄκρην γὰρ πενίης emendavi, compar. Eurip. Archel. Frag. IV.: οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθ'. ἔτι γὰρ θάλλει πενία, κακὸν αἰσχιστον, φεύγει δ' ὄλβος. et Aeschyl. Eumenid. v. 560. recepitque Schneidewiaus, codd. ἄκρην γὰρ πενίην, sed infra ἀρχὴν γὰρ πενίης. — V. 627. νήφουσι cod. optimus, vulgo νήφουσ'. — V. 631. ὅ τινι cod. opt., vulgo ὅπερ, unus cod. ὡςπερ, alius οὐπερ. — V. 632. Κύρνε, καὶ ἐν μεγάλῃς κέῖται ἀμηχανίης de conjectura scripsi, vulgo Κύρνε, ὅγε καὶ μεγάλαις κέῖται ἐν ἀμπλακίαις editum. Κύρνε, ὅγε Brunckianus codex, quod et ipsum ex librarii correctione ortum esse puto, quemadmodum quae alii codd. exhibent: Κύρνε τι καί, Κύρνε τοι καί, Κύρνε ἰδ' αὐ, opt. cod. Κυρναῖ καί, plerique Κύρνε καί. Depravatum puto verbum ἀμπλακίαις, quod translatum ex v. 630., itaque ἀμηχανίης scripsi, cf. v. 646.: κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίην. — V. 633. ὅ τοι κ', aliquot codd. ὅτι κ' vel ὅτι κ'. ibid. ἔλθῃ, plures codd. ἔλθαι. — V. 634. δὴ scripsi, cod. opt. αἰί, vulgo τοι.

635 Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς·
οἱ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὄλγιοι.

Ἐλπίς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι·
οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέρου.

Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ ῥεῖν
640 ἔργ' ἀνδρῶν, βουλῆς δ' οὐκ ἐπέγεγτο τέλος.

Οὐ τοὶ κ' εἰδείης οὐτ' εὖνον οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτίχοις.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι πανρότεροι.

645 Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὔροις κεν ἑταίρους
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

Ἦδη νῦν αἰδώς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδεῖη γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Ἄ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπιχειμένη ὤμοις
650 σῶμα κατασχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δὲ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίη κακὰ πολλὰ διδάσκεις,
ἐσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

V. 636. οἱ Stobaeus XXXVII. 17., codd. οὐ. ibid. ἐν cod. opt. et Stob., vulgo μὲν. ibid. ὄλγιοι Stob. et cod. opt., vulgo δ' ὄλγιοις. — V. 639. γίνεται, legebatur γίγνεται. εὖ ῥεῖν scripsi, vulgo εὐρεῖν, correxitque idem, ut mihi significavit Meinekius, Ahrensius. — V. 640. βουλῆς, scribebatur βουλαῖς. ibid. οὐκ, fortasse scribendum ὤκ. — V. 641. κ' εἰδείης cod. opt., vulgo κήδεῖς ὁ εἶς. — V. 642. πρήγματος, cod. opt. πράγματος. ibid. ἀντιτίχοις, duo codd. ἀντιτύχης. — V. 643. γίνονται, scribebatur γίγονται. — V. 644. πρήγματι, cod. opt. πράγματι. — V. 646. κείμενος, duo codd. κείμενον, ibid. θυμὸν tres codd., vulgo θυμοῦ. — V. 648. ἀναιδεῖη, unus cod. ἀναιδεῖη. — V. 649. ἄ, tres codd. ὦ. ibid. ἐμοῖς ἐπιχειμένη Stob. et cod. opt., vulgo ἐμοῖσι καθημῖνη. — V. 651. κακὰ Stobaeus XCVI. 14., vulgo καλ. — V. 652. μετ' Stobaeus et cod. opt., vulgo παρ'. Apud Stobacum subjunguntur v. 178. 179.

Εὐδαίμων εἶην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρον· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

655 Σὺν σοί, Κύρον, παθόντι κακῶς ἀνώμεθα πάντες·
ἀλλά τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσιν
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

660 Οὐδ' ὁμόσαι χρὴ τοῦθ', ὅτι μήποτε πρῆγμα τόδ' ἔσται·
θεοὶ γάρ τε νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεισι τέλος.

Καὶ πρῆξαι μέντοι τι καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ. καὶ τε πενυχρὸς ἀνὴρ
αἴψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὅς μάλα πολλὰ πέπεται
ἐξαπίνης, ἀπὸ δ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιῇ.

665 Καὶ σώφρων ἤμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
ἔσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὧν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷά περ οἶδα,
οὐκ ἂν ἀναινοίμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνῶν.
νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφρωνος
670 χρημοσύνη, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι,
οὔνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστία λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερῆν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων. ἢ μάλα τις χαλεπῶς

V. 654. δ' omittunt duo codd. ibid. οὐδεμιῆς, duo codd. οὐ-
δεμιᾶς. — V. 655. σοί vulgo, τοι cod. opt. — V. 656. τοι, Brunckius
conjecit τό γ'. — V. 657. ἀσῶ, in quatuor codd. ἤγουν λυποῦ addi-
tum. — V. 659. τοῦθ', ὅτι Camerarius, vulgo τοῦτό τι, unus cod.
τοῦτω, alius τοῦτο, Hermannus τοῦτο τό. — V. 660. γάρ τε duo
codd., vulgo καὶ γάρ. — V. 663. καί, cod. opt. δέ. ibid. πέπεται
Brunckius, vulgo πέπασται. — V. 664. ἐξαπίνης, ἀπὸ δ' οὖν scripsi,
vulgo ἐξαπίνης πάντ' οὖν, sed cod. opt. ἐξ. ἀποτοῦν. ib. μιῇ duo codd.,
vulgo μιᾶ. — V. 666. τιμῆς cod. opt., duo τιμῆ, vulgo τιμῆν. —
V. 667. οἶδα scripsi, vulgo ᾔδων, cod. opt. ἤδη. — V. 668. ἂν omit-
tunt duo codd. ib. ἀναινοίμην scripsi, vulgo ἀνιόμην, cod. opt. ἀνοίμην,
prius conjeceram οὐκ αἰνισοίμην. — V. 669. γινώσκοντα, vulgo γινώ-
σκοντα. — V. 670. περ duo codd., plerique ἄν, unus γιόντι.

- 675 σώζεται, οἷ' ἔρδουσι. κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
 ἐσθλόν, ὃ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
 χρήματα δ' ἀρπάζουσι βίη, κόσμος δ' ἀπόλωνεν,
 δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
 φορητοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν.
 680 δειμαίνω, μὴ πως ναῦν κατὰ κῦμα πῆ.
 ταῦτά μοι ἠνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
 γινώσκοι δ' ἂν τις καὶ κακός, ἦν σοφὸς ἦ.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσι ἀτίδριες· αἱ δὲ τὰ καλὰ
 ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.

- 685 ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
 εἶργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

Οὐκ ἔστιν θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
 οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

- Οὐ χρὴ πημαίνειν ὅτε μὴ πημαντίον εἴη,
 690 οὐδ' ἔρδειν ἅτε μὴ λώϊον ἦ τελέσαι.

Χαίρων εὐ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πάντου,
 καὶ σε Ποσειδάων χάσμα φίλοις ἀγάγοι.

Πολλοὺς τοι κόρος ἀνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
 γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ἅτ' ἐσθλὰ παρῆ.

- 695 Οὐ δύναμαί σοι, θυμέ, παρασχεῖν ἄρμενα πάντα.
 τέτλειθι· τῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μῶνος ἐρᾷς,

V. 675. οἷ' Bekkerus, vulgo οἱ δ'. ibid. ἔρδουσι tres codd.,
 vulgo εὔδουσι. — V. 676. ὃ τις cod. opt., vulgo γ' ὄς, duo codd.
 δ' ὄς, unus γ' ὄς. — V. 678. ἴσος, plures codd. ἴσως. γίνεται,
 legebatur γίγνεται. ibid. ἐς, plures codd. εἰς. — V. 682. γινώσκοι,
 scribebatur γινώσκοι. ibid. κακός Brunckius, vulgo κακόν. ibid.
 ἦν Schueidewinus, vulgo ἂν. — V. 684. χαλεπῇ, cod. opt. χαλεποί. —
 V. 689. πημαίνειν, fere omnes codd., duo codd. ποιμαίνειν ut vulgo,
 unus ποιμένην. ibid. ὅτε plerique codd., vulgo ὃ τι. πημαντίον, tres
 codd. ποιμαντίον, ut vulgo. — V. 690. ὅτε plerique codd., vulgo
 ὃ τι. — V. 693. ἀφραίνοντας tres codd., vulgo ἀφρονίοντας. —
 V. 696. μῶνος, plures codd. μόνος.

Εὐ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἦν δέ τι δεινὸν
συγκύρση, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

- Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἡδε,
700 πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυνος αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
ὄστε καὶ ἐξ Ἴδιδεω πολυιδρίησιν ἀνήλθεν,
πίστας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις,
705 ἥτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάπτουσα νόοιο —
ἄλλος δ' οὐπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψη,
ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,
κνανέας τε πύλας παραμείψεται, αἴτε θανόντων
710 ψυχὰς εἵργουσιν καίπερ ἀναινομένης·
ἀλλ' ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἦρωσ
ἐς φάος ἡελίου σφῆσι πολυφροσύνης· —
οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
715 ὠκύτερος δ' εἴησθα πόδας ταχέων Ἀρπυιῶν
καὶ παιδῶν Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.
ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἴσόν τοι πλουτεῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἀργυρός ἐστιν
720 καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρον πεδία

V. 697. εὐ, cod. opt. οὐ. — V. 698. συγκύρση cod. opt., vulgo ἐγκύρση. ibid. νόον, cod. opt. νόος. — V. 699. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 702. Σισύφου Αἰολίδεω cod. opt., vulgo Αἰολίδου Σισύφου. — V. 703. Ἴδιδεω cod. opt., ceteri Ἴδιδεω. — V. 705. νόοιο tres codd., vulgo νόημα. — V. 706. ἐπεφράσατο, unus cod. ἐφράσατο, duo ἐνεφράσατο. — V. 707. ἀμφικαλύψη cod. opt., ceteri ἀμφικαλύψοι. — V. 708. ἔλθῃ tres codd., ceteri ἔλθοι. ibid. σκιερὸν plerique libri, alii κριερὸν, vulgo κριερὸν. ἀποφθιμένων, cod. opt. ἀποφθιμένος. — V. 711. καὶ κεῖθεν Bekkerus, codd. κακεῖθεν. πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἦρωσ cod. opt., duo πάλιν ἦλυθε σίσυφος γ' ἦρωσ, vulgo σίσυφος πάλιν ἦλυθεν ἦρωσ. — V. 712. πολυφροσύνης, legebatur πολυφροσύναις. — V. 713. ποιοῖς duo codd., vulgo ποιεῖς. — V. 715. ταχέων vulgo, codd. ταχειῶν aut ταχειῶν. — V. 716. Βορέω cod. opt., vulgo Βορείου. ib. εἰσὶ, unus cod. εἴσι. — V. 717. ἀλλὰ Stob. XCI. 10. et duo codd., plerique ἀλλά γε, duo ἀλλ' ἄγε. — V. 719—728. Cf. Solon.

ἵπποι θ' ἠμίονοί τε, καὶ ᾧ τὰ δέοντα πάρεστιν,
 γαστρί τε καὶ πλευρῆς καὶ ποσὶν ἀβρὰ παθεῖν,
 παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ὅταν καὶ τῶν ἀφίκηται,
 ὦρη, σὺν δ' ἦβη γίνεται ἄρμодиον.

725 ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
 χροῖματ' ἔχων οὐδείς ἔρχεται εἰς Ἄιδεω,
 οὐδ' ἂν ἄποινα διδούς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
 νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι,
 730 μυρόμεναι ψυχῆς εἵνεκα καὶ βίότου.

Ζεῦ πάτερ, εἶγε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
 ὕβριν ἀδεῖν, καὶ σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
 θυμῷ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσὶν ὅστις ἀθηρῆς
 ἐργάζοιτο, θεῶν μηδέν' ὀπιζόμενος,

735 αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τίσαι κακά, μηδέ τ' ὀπίσω
 πατρὸς ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιτο κακόν·
 παῖδας δ', οἷτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες
 ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἀζόμενοι,
 ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,

740 μὴ τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίθειν πατέρων.
 ταῦτ' εἶη μακάρεσσι θεοῖς φίλα. νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
 ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Eleg. 15. v. 1—10. πλουτεῦσιν, legebatur πλουτοῦσιν. — V. 721. τὰ δέοντα, Stobaeus XCVII. 7. τάδε πάντα. — V. 722. πλευρῆς, legebatur πλευραῖς. — V. 723. καὶ scripsi, vulgo δέ κε, et sic Stobaeus, duo codd. δέ καί. τῶν, Stobaeus τῶνδ'. — V. 724. ἦβη, γίνεται scripsi, vulgo ἦβη γίνεται. ibid. ἄρμодиον unus cod., vulgo ἄρμодиος, Stobaeus ἄρμодία, sed ibi codd. duo ἄρμονία. — V. 726. Ἄιδεω tres codd., vulgo Ἄιδην. — V. 729. 730. vulgo desunt, et desiderantur in pluribus codicibus, φροντίδες ἀνθρώπων cod. opt., ut videtur, ceteri φροντίδες δ' ἀνθρώπων vel φροντίδες ἀνθρώπων δ'. — V. 731. εἶγε Bambergerus, vulgo εἶθε. — V. 733. μετὰ φρεσὶν Bekkerus, vulgo μετὰ φρεσὶ δ', cod. opt. διατάφρεσι δ'. ibid. ἀθηρῆς correxi, conferas Bekk. Anecd. T. I. p. 353., cod. ἀθήνης, corrigunt ἀπηρῆς, quod ferri nequit. — V. 734. μηδέν' Hermannus, vulgo μηδέν. — V. 736. ἀτασθαλίαι — γένοιτο cod. opt., vulgo ἀτασθαλίη — γένοιτο. — V. 737. παῖδας correxi, legebatur παῖδες, videoque nunc sic unum exhibere codicem. δ', codd. optimi τ' vel φ'. — V. 738. ποιῶσιν cod. opt., vulgo ποιοῦσιν.

- Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
 ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
 745 μὴ τιν' ὑπερβασίην κατέχων μῆθ' ὄροχον ἀλιτροῦν,
 ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ;
 τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος, ὄρῳν πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
 ἄξοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
 ὀππότ' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρῶν
 750 οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλενόμενος,
 ὑβρίζῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
 τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενήϊ;

- Ταῦτα μαθὼν, φίλ' ἑταῖρε, δικαίως χρήματα ποιεῦ,
 σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίας,
 755 αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος. ἐς δὲ τελευτῆν
 αἰνήσεις μύθῳ σώφροσι παιθόμενος.

- Ζεὺς μὲν τῆσδε πόλῃος ὑπερέχοι, αἰθέρι ναίων,
 αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνη,
 ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 760 ὀρθώσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον.
 φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλός·
 ἡμεῖς δὲ σπονδάς θεοῖσιν ἀρυσσάμενοι
 πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
 μηδὲν τὸν Μῆδων δειδιώτες πόλεμον.
 765 ὦδ' εἴη κεν ἄμεινον· εὐφρονα θυμὸν ἔχοντας
 νόσοι μεριμνάων εὐφροσύνῳσιν διάγειν

V. 743. δίκαιον, cod. opt. δικαίων. — V. 745. μῆθ' codd., vulgo μῆδ'. — V. 747. κεν cod. opt., vulgo καί. — V. 749. ἀνδρῶν duo codd., qui praeterea τι pro τευ exhibent, vulgo ἀνδρός. — V. 750. τευ cod. opt., vulgo τι. — V. 751. ὑβρίζῃ duo codd., vulgo ὑβρίζει. — V. 752. τρύχονται, Bekkerus τρύχονται scripsit. — V. 753. ποιεῦ, legebatur ποιού, — V. 760. ὀρθώσαι cod. opt., ceteri ὀρθώσαι. — V. 761. seqq. male dirimunt a praegressis, cum quibus aptissime cohaerent. φόρμιγξ δ' αὖ Brunckius, vulgo φόρμιγγ' αὖ, cod. opt. φόρμιγγ δ' αὖ. ibid. φθέγγοιθ' plures codd., alii φθέγγοι ἱερὸν. ibid. αὐλός Brunckius et cod. opt., vulgo αὐλῶ. — V. 762. ἀρυσσάμενοι vulgo, tres codd. opt. ἀρυσσόμενοι, Emperius ἀρυσσάμενοι. — V. 764. τὸν, tres codd. τῶν. ibid. πόλεμον, cod. opt. πολέμων. — V. 765. εἴη κεν scripsi, vulgo εἶναι καί.

τεροπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι,
γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

- Χρῆ Μουσείων θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσόν
770 εἰδείη σοφίης, μὴ φθονερόν τελέθειν,
ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν.
τί σφιν χρησεῖται μῶνος ἐπιστάμενος;

- Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
Ἀλκαθῶ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
775 αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μῆδων ἀπέρριξε
τῆσδε πόλεως, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας,
τεροπόμενοι κιθάρῃ καὶ θαλίης ἐρατῆς
παιάνων τε χοροῖς ἰαχῆσι τε σὸν περὶ βωμόν.

- 780 ἢ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν
καὶ στάσει Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
ἴλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.

- Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ ἐς Σικελίην ποτε γαῖαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελοῦεν πεδίον
785 Σπάρτην τ' Εὐρώτα δανακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστν·
καὶ μ' ἐφίλεν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον.
ἀλλ' οὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκεινων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

- Μὴ ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
790 ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τὸδ' αἰὲν ἔχων
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὄρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἔών

V. 769. Μουσείων, legebatur Μουσαῶν. — V. 772. χρησεῖται Hermannus, vulgo χρήσεται, unus cod. χρήσεται. — V. 778. θαλίης ἐρατῆς scripsi, vulgo ἐρατῇ θαλίῃ. — V. 779. ἰαχῆσι, legebatur ἰαχαῖσι, opt. cod. ἰαχοῖσι. — V. 783. ἐς unus cod., vulgo εἰς. — V. 785. τ', tres codd. δ'. — V. 786. μ' ἐφίλεν, cod. opt. με φίλεν. — V. 790. σοφίης τ' cod. opt., vulgo σοφίης. — V. 793. ξείνων opt. cod., vulgo ξείνον.

795 τὴν σαυτοῦ γρένα τέρεπε. δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἔρεϊ.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμμεται, ἄλλος ἐπαινεῖ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

ἀνθρώπων δ' ἄπρεκτος ἐπὶ χιθονὶ γίνεται οὐδεὶς·
800 ἀλλ' ὡς λώϊστον μὴ πλεόνεσσι μέλειν.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐτ' ἔσεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἀδῶν δύσεται εἰς Ἄιδεω.

οὐδὲ γὰρ ὅς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἀδεῖν δύνатаι.

805 Τόρον καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρεῖν
εὐθύτερον χρήμη, Κύρνε, φυλασσόμενον,
ᾧ τινὶ κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱερεία
ὄμφην σημήνη πίονος ἐξ ἀδύτου.

οὔτε τι γὰρ προςθεῖς οὐδὲν κ' ἔτι φάρμακον εὔροις,
810 οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις.

Χρημ' ἐπαθὼν θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρον', ἀνηρότατον.

οἱ με φίλοι προῦδωκαν. ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεῖς
εἰδήσω καὶ τῶν ὄντιν' ἔχουσι νόον.

815 Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσση κρατερῶ ποδὶ λῆξ ἐπιβαίνων
ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

V. 795. et 796. conferas Mimmern. Eleg. 7. δέ, plures eodd. τε. —

V. 796. τίς σε unus cod., optimus liber τοι σε, ceteri τοῖςδε. —

V. 798. γίνεται, legebatur γίγνεται — V. 799. et 800. sine causa

separant a praecedentibus. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 800.

ὡς, opt. cod. ὡσει, duo ᾧ, tres ὅς. ibid. λώϊστον scripsi, vulgo

λώϊον, οὔ; sed οὔ omisit optimus liber, alius cod. λώϊος ὅς. ibid.

μέλειν scripsi, vulgo μέλει, tres eodd. μέλοι. — V. 802. Ἄιδεω cod.

opt., vulgo αἰδου. — V. 805. θεωρεῖν scripsi, vulgo θεωρῶν, Vinetus

θεωρόν. — V. 806. χρήμη scripsi, eodd. χρή μὲν et χρήμεν, Turnebus

conjecit χρή μιν — φυλασσόμεναι. — V. 807. ᾧ τινὶ κεν, fortasse le-

gendum ὅτι κέ οἱ, vel ὅτι κεν ἐν Πυθῶνι θεοῦ. χρήσασ' ἱερεία Bekk.,

cod. opt. θεοῦ χρήσας ἱερεῖα, alius θεοῦ χρήσας ἱερεῖς, vulgo θεὸς χρήσας

ἱερεῖα. — V. 810. οὔτ', tres eodd. οὐδ'. — V. 812. ἀνηρότατον,

aliquot libri ἀνηρότερον. — V. 814. τῶν, duo eodd. τόν, unus τοι. —

V. 815. γλώσση optimus cod., vulgo γλώσσης.

Κύρν', ἔμπης ἄ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι.
ὄ τιτι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὐτι δέδοικα παθεῖν.

Ἐς πολυάρητον κακὸν ἤκομεν, ἐνθα μάλιστα,
820 Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου.

Οἱ δ' ἀπογηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆς,
τούτων τοι χῶρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει.

Μῆτε τιν' αἴξει τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἰκων,
μῆτε κτεῖνε θεῶν ὄρκια συνθέμενος.

825 Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος αἰεδαῖν
θυμός; γῆς δ' οὐρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἦτε τρέφει καρποῖσιν ἐν εἰλαπίνης φορέοντας
ξανθῆς ἀμφὶ κόμης πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δὴ, Σχύθα, κεῖρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
830 πένθει δ' ἐνάνθη χῶρον ἀπολλύμενον.

Πίστει χρήματ' ἀπόλεσ', ἀπιστίη δ' ἐσάωσα
γνώμη δ' ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ. οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
835 ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

V. 817. ἔμπης scripsi, vulgo ἔμπης δ'. — V. 819. πολυάρητον unus liber, ceteri πολυάρητον, πολὺ ἄρῆτον, πολὺ ἄρῆκτον. — V. 821. οἱ δ', optimus cod. οἱ κ', alius οὐκ, fortasse οἱ κ' — ἀτιμάζουσι scribendum. — V. 822. τοι, unus liber δῆ. — V. 823. ἐλπίδι Bekkerus, codd. ἐλπίσι. ibid. κέρδεσιν εἰκων cod. opt., vulgo κέρδεος εἶναι. — V. 825. ὑμῖν unus liber, vulgo ἡμῖν. — V. 827. ἦτε, unus cod. καὶ τε, scribendum puto οὐδέ. εἰλαπίνης, scribebatur εἰλαπίναις. — V. 828. ξανθῆς ἀμφὶ Schneidewinus, vulgo ξανθῆσιν τε. ibid. κόμης scripsi, vulgo κόμαις. — V. 830. ἐνάνθη scripsi, vulgo εὐώδη. — V. 831. ἀπόλεσ' Hermannus, unus cod. ἄλεσ', vulgo ἄλτσα. — V. 832. γίνεται, scribebatur γίνεταί. — V. 833. φθόρῳ opt. cod., vulgo φθορᾷ. — V. 835. δειλὰ opt. liber, vulgo πολλά. — V. 836. ἐς, opt. liber εἰς.

Λισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 δίψα τε λυσιμελῆς καὶ μέθυσις χαλεπή.
 τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδὲ με πείσεις
 840 οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν.

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάριστον,
 εὖτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.

Ἄλλ' ὁπόταν τὰ γ' ὑπερθεν ἐόνθ' ὑπένερθε γένηται,
 τουτάκις οἴκαδ' ἔμην πανσάμενοι πόσιος.

845 Εὖ μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν,
 εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λὰξ ἐπίβα δῆμῳ κενεόφρονι, τύπτε δὲ κέντρον
 ὄξει, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
 οὐ γὰρ ἔθ' εὐρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
 850 ἀνθρώπων, ὁπόσους ἥελιος καθοραῖ.

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
 μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἦιδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺν λόγονα δὴ νῦν,
 οὔνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἔστι χάρις.

855 Πολλάκις ἢ πόλις ἦδε δι' ἡγεμόνων κακότητα
 ὅσπερ κεκλιμένη νηὺς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μὲν τις ὄραῖ μὲ τι δειλὸν ἔχοντα,
 αἰχρὲν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει·

V. 841. ἀχάριστον opt. eod., vulgo ἀχάριστος. — V. 842. θωρήξας, plerique codd. θωρήξας. ἄγῃ tres codd., vulgo ἄγει. — V. 843. τὰ γ' ὑπερθεν scripsi, vulgo καθύπερθεν. ibid. ἐόνθ' Hermannus, vulgo ἐών. — V. 852. Fortasse his versibus subjungendum est aliud distichon v. 1101. 1102. — V. 853. ἦδεα Commelinus, libri ἦδεα, hic et infra post v. 1038. ubi v. 853. et 854. repetuntur. λόγονα δὴ νῦν scripsi, nisi malis λόγονα νῦν δὴ, codd. λῶονα ἢ νῦν, λῶια ἢ νῦν, λῶια δὴ νῦν. — V. 854. οὔνεκα vulgo, codd. τούνεκα. — V. 857. δειλὸν cod. opt., vulgo δεινόν.

860 ἦν δέ τί μοί ποθεν ἐσθλόν, ἃ παυράκι γίνεται ἀνδρί,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

Οἱ με φίλοι προδιδοῦσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη
ἐσπερίη τ' ἔξεμι καὶ ὀρθρίη αὐτίς ξεμι,
ἦμος ἀλεκτρονίων φθόγγος ἐγειρομένων.

865 Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν, ὃς οὔτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐὼν
οὔτε φίλοις. ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητῆς γὰρ ἀνήρ γῆν τε καὶ ἄστν σοῖ.

870 Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εἰρὸς ὑπερθεν,
χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἱ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνὴρ καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μὲν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
875 ἐσθλόν καὶ κακόν ἔσσι. τίς ἂν σέ γε μωμήσαιο;
τίς δ' ἂν ἐπαινῆσαι μέτρον ἔχω σοφίης;

Ἡβώοις, φίλε θυμέ. τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται,
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

880 Πῖν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ἄπο Τηϋγέτοιο
ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐφύτευσ' ὁ γέρων

V. 859. παυράκι cod. opt., vulgo πολλάκι. γίνεται, scribebatur γίνεται. — V. 862. ἀνδρῶν, Hermannus et Emperius ἀστρων conjiciunt. — V. 863. αὐτίς plerique codd., vulgo αὐθίς. — V. 866. οὔτ' αὐτῷ unus cod., vulgo οὔθ' αὐτῷ. — V. 868. σοῖ duo libri, vulgo σοῖ. — V. 870. χαμαιγενέων unus cod., vulgo παλαιγενέων. — V. 875. ἐσθλόν καὶ κακόν, duo codd. ἐσθλός καὶ κακός. ibid. σέ γε, tres codd. σέ τε, duo σέ. — V. 876. ἐπαινῆσαι unus cod., vulgo ἐπαινήση, alii ἐπαινήσει, ἐπαινέση. — V. 877. ἡβώοις vulgo, codd. ἡβώης, ἡβῶοις, ἡβῶνοι, ἡβῶοι. Infra post v. 1070. iterantur v. 877. 888. ubi τέρετό μοι legitur. ibid. αὖ cod. opt., vulgo ἄν. ibid. ἔσονται, plerique codd. ἔσονται. — V. 879. Τηϋγέτοιο, codd. aliquot ταϋγέτοιο, τηλυγέτοιο, τοῦ γέτοιο.

αὔρεος ἐν βήσσησι, θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
ἐκ πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδῶνας,
θωρηχθεῖς δ' ἔσαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

885 Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχει πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

Μηδὲ λίην κήρυκος ἀν' οὓς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
οὐ γὰρ πατρώας γῆς πέρι μαρνάμεθα.

Ἄλλ' αἰσχροὺς παρέόντα καὶ ὠκνῶδων ἐπιβάντα
890 ἵππων μὴ πόλεμον δακρυόεντ' ἐσιδεῖν.

Οἱ μοι ἀναλκίης! ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλεν,
Αηλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
ὥς δὴ Κυψελιδῶν Ζεὺς ὄλεσε γένος.

895 Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἢ ἐν αὐτῷ,
οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρῳ, ὀδυνηρότερον.

Κύρῳ, εἰ πάντ' ἀνδρεςσι θεὸς θνητοῖς χαλέπαιεν,
γινώσκει γὰρ νοῦν οἷον ἕκαστος ἔχει
ἐντὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργατα τῶν τε δικαίων

900 τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν.

Ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

V. 884. θωρηχθεῖς, multi codd. θωρηχθείς. ibid. ἐλαφρότερος; cod. opt. ἐλαφροτέρως. — V. 887. ἀν' οὓς, cod. opt. ἀνιοῦσιν. — V. 891. Κήρινθος cod. opt., vulgo Κήρυνθος. — V. 894. δὴ Κυψελιδῶν Hermannus, duo codd. δὴ κυψελίζων; vulgo κυψελίζων. — V. 895. δ' omisit unus cod. ibid. αὐτὸς ἐν αὐτῷ opt. liber, vulgo ἐν γει αὐτῷ. — V. 896. ὀδυνηρότερον optimus cod., vulgo ἀνηρότερον. — V. 897. Κύρῳ, εἰ πάντ' cod. opt., vulgo Κύρνε μὴ πάντ'. ib. θεὸς θνητοῖς Hermannus, vulgo καταθνητοῖς vel κατὰ θνητοῖς. χαλέπαιεν Hermannus, vulgo χαλεπαίνεν. — V. 898. γινώσκει γὰρ scripsi, cod. opt. γινώσκων ὥς, vulgo γινώσκων ὥς, Hermannus γινώσκων εὔ. — V. 899. ἐντὸς unus cod., vulgo αὐτὸς. ibid. τῶν τε δικαίων, τῶν τ' ἀδίκων Hermannus, vulgo τῷ τε (vel potius δέ) δικαίῳ τῷ τ' ἀδίκῳ. — V. 900. ἐπῆν, plerique codd. ἐπῆ. — V. 901. ἔστιν ὁ, plures libri

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ, κατα χρήματα θηρῶν,
κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνεισὶν ἔχει.

- 905 εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βίотου τέλος ἦν, ὅπόσον τις
ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Αἶδαο περᾶν,
εἰκὸς ἂν ἦν, ὅς μὲν πλείω χρόνου αἴσαν ἔμιμνεν,
φρίδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον·
νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν,
910 καὶ δάκνομαι ψυχὴν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω,
ἐν τριόδῳ δ' ἔστηκα. δὴ εἰσὶ τὸ πρόσθεν ὁδοὶ μοι·
φροντίζω τούτων ἦντιν' ἴω προτέρην·
ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχῳ βίον ἐν κακότητι,
ἢ ζῶω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
- 915 εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ', ὅς ἐφρίδετο κούποτε γαστρὶ
σίτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδον·
ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Αἶδος εἶσω,
χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχῶν ἔλαβεν,
ὥστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλη τις.
- 920 εἶδον δ' ἄλλον, ὅς ἦ γαστρὶ χαριζόμενος
χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' „ὑπάγω φρένα τέρψας.“
πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.

Οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἀπάντων
τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.

- 925 οὔτε γὰρ ἂν προκαμῶν ἄλλῳ καμάτου μεταδοίης,
οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελείης·
οὔδ' εἰ γῆρας ἴκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραίη.
ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
ἦν μὲν γὰρ πλουτῆς, πολλοὶ φίλοι, ἦν δὲ πένηαι,
930 παῦροι, κούκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.

ἔστι τό. χειρῶν duo codd., vulgo χεῖρον. ἀμεινῶν opt. liber, duo ἄμεινον, vulgo ἄμεινόν γ'. ἕκαστον Bekkerus, vulgo ἐκάστον. — V. 903. τηρεῖ, κατὰ distincti. Fortasse hoc distichon a ceteris separandum. — V. 906. περᾶν, unus cod. περῶν. — V. 907. πλείω, opt. cod. πλείον. ibid. χρόνου scripsi, vulgo χρόνον. — V. 908. βίον, fortasse βίον legendum. — V. 911. δ' deest in duobus codd. ibid. τὸ πρόσθεν cod. opt., vulgo πρόσθεν. — V. 919. ᾧ κ' ἐθέλη scripsi, duo optimi libri ὡς κ' ἐθέλη, vulgo ὡς κ' ἐθέλοι. — V. 920. ὅς ἦ Turnebus, cod. unus οση, vulgo ὅς ἦν. — V. 925. καμάτου unus cod., vulgo κάματον, quod non cadit in hunc locum. — V. 927. ἴκοιο tres codd., vulgo ἴκοιτο. — V. 929. ἦν — πλουτῆς duo codd., vulgo εἰ — πλουτῆς. — V. 930. κούκέθ'

Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
οὐδείς, ἢν μὴ ὄρα ἤρημα λειπόμενα.

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ
ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.

935 πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἳ τε κατ' αὐτόν
εἰκουσιν χάριος, οἳ τε παλαιότεροι.
γηράσκων δ' ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

940 Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' αἰεδέμεν ὥσπερ ἀηδῶν·
καὶ γὰρ τὴν προτέραν νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην.
οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι· ἀλλὰ μ' ἐταῖρος
ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενος.

Ἐγγύθεν αὐλητῆρος αἰέσομαι ὧδε καταστάς
δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπενχόμενος.

945 Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν, οὐδετέρωσε
κλινόμενος· χρὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.

Πατριίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὔτ' ἐπὶ δῆμον
τρέψας οὔτ' ἀδίκους ἀνδράσι πειθόμενος.

950 Νεβρὸν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὡς ἀλκι πεποιθώς
ποσσί καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον·
τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ζευξάμενος δ' ἵππους ἄρματος οὐκ ἐπέβην·

duo codd., vulgo οὐκέθ'. — V. 934. ἀμφοτέρων, cod. opt. ἀμφότερον. —
V. 935—938. in Tyrtaei Elegiis 9. v. 37. 39—42. leguntur. ib.
νέοι opt. cod. et sic Tyrtaeus, vulgo ἴσοι. — V. 936. εἰκουσιν χάριος
vulgo, optimus cod. χάριος εἰκουσιν, duo alii χάριος εἰκουσιν. οἳ τ'
vulgo, Bekkerus τοῖ τε ex conjectura ut videtur. — V. 957. γη-
ράσκων δ' scripsi, vulgo γηράσκων. Hoc distichon deest in pleris-
que codd. — V. 939. λίγ' αἰεδέμεν Schneidewinus, cod. opt. λιγ-
αδέμεν, vulgo λιγύ' αἰδέμεν. — V. 940. προτέραν, multi codd. προ-
τίραν. — V. 941. μ' ἐταῖρος, Emperius conjecit με γῆρος. — V. 942.
ἐπιδευόμενος, Emperius ἐπιθενόμενον. — V. 944. θεοῖσιν, tres codd.
θεοῖς.

πρήξας δ' οὐκ ἐπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δρησας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσσα δ' οὐκ, ἀνύσας.

955 Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι δύο κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χηρεύσει πολλῶν, καὶ χάρις οὐδεμία.

Εἰ τι παθῶν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
χρήζων ἡμετέροισι αὐτίς ἴκοιο δόμους.

Ἔστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
960 ἠδὲ τί μοι δόκεεν καὶ καλὸν ἔμμεν ὕδωρ·
νῦν δ' ὅτε δὴ τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται οὔδει,
ἄλλης δὴ κρήνης πόμαί ἢ ποταμοῦ.

Μὴ ποτ' ἐπαινίσης, πρὶν ἂν εἰδῆς ἄνδρα σαφηνῶς,
ὄργην καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ἦ.
965 πολλοὶ τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες.
κρύπτουσ', ἐνθήμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ' ἐμφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἐκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
ἔφθην αἰνήσας πρὶν σου κατὰ πάντα δαῖναι
970 ἦθεα. νῦν δ' ἦδη νηῆς ἄτ' ἄκρης διέχω.

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιόινιον ἄθλον ἐλέσθαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

V. 954. οὐκ, ἀνύσας Otto Schneiderus, vulgo οὐκ ἀνύσας. —
V. 955. δειλοὺς cod. opt., vulgo δειλοὺς δ'. ibid. αὐτοῦ, tres codd.
αὐτοῦ. — V. 956. χηρεύσει Brunckius, libri χηρώσει, Joh. Damasc.
χῆρωσις κτεράνων. — V. 959. ἔπινον, multi codd. ἔπιον. — V. 960.
δόκεεν Hermannus, vulgo ἐδόκει. ibid. ἔμμεν Hermannus, vulgo
εἶμεν, optimus cod. ἤμεν. — V. 961. ὅτε δὴ scripsi, vulgo ἦδη.
ibid. οὔδει scripsi, vulgo ὕδει. quod fortasse defendi potest. —
V. 962. δὴ, plures codd. δέ. — V. 963. ἐπαινίσης, plerique
codd. ἐπαινίσης. — V. 965. κίβδηλον, Wassenberghius conjecit
κίβδηλοι, duo codd. κίβδηλον καὶ. — V. 967. ἐμφαίνει, aliquot codd.
ἐκφαίνει. πάντως unus cod., vulgo πάντων. χρόνος omittunt duo
libri. — V. 969. ἔφθην optimus cod., vulgo ἔφθην δ'. — V. 970.
νηῆς optimus cod., vulgo καῦς. ἄτ' ἄκρης scripsi, vulgo ἄθ' ἐκάς,
nisi quod unus liber ατ' ἐκάς habet.

Οὐδείς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλύψῃ
 εἰς τ' Ἐρεβος καταβῆ, δώματα Περσεφόνης,
 975 τέρπεται οὔτε λύρης οὔτ' ἀύλητῆρος ἀκούων,
 οὔτε Διονύσου δῶρ' ἐξαιρούμενος.
 ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρά
 γούνατα καὶ κεφαλήν ἀτρεμέως προσφέρω.

Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ·
 980 χερσὶν τε σπεύδοι ῥήμασί τ', ἀμφοτέρα·
 μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοι,
 ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἴ τι δύναται ἀγαθόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθόμεθα θυμόν,
 ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρῃ.
 985 αἴψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἦβη·
 οὐδ' ἵππων ὀρμὴ γίνεται ὠκυτέρα,
 αἶτε ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
 λάβρως, εὐρυχόρῳ τερπόμενα πεδίῳ.

Πῖν' ὁπότεν πίνωσιν. ὅταν δέ τι θυμόν ἀσηθῆς,
 990 μηδεὶς ἀνθρώπων γνῶ σε βαρυνόμενον.

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεται, ἄλλοτε δ' ἔρδων
 χαιρήσεις. δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνὴρ.

V. 973. πρῶτ' ἐπὶ optimus cod., duo ποι' ἐπὶ, vulgo ἐπεὶ ποιε. ibid. καλύψῃ Turnebus, vulgo καλύψει. — V. 974. δώματα tres codd., vulgo δῶμά τε. — V. 976. Διονύσου, plures libri Διονύσου. ibid. ἐξαιρούμενος Schaeferus, vulgo ἐξαιρούμενος. — V. 977. κραδίην opt. cod., vulgo κραδίη. — V. 978. ἀτρεμέως tres libri, vulgo ἀτρομέων. — V. 980. ῥήμασι ego et Meinekius conjecerunt, vulgo χρήμασι. — V. 981. κρητῆρι Bekkerus, codd. plerique κρητῆρι, unus κλητῆρι. ibid. θέλγοι Bekkerus, optimus liber θέλγοις, vulgo τέρποι. — V. 986. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 987. αἶτε ἄνακτα cod. opt., alii αἶτε γὰρ ἄνδρα, αἶτ' ἀναφρ., vulgo αἶτε περ ἄνδρα. — V. 988. εὐρυχόρῳ Hermannus, vulgo πυροφόρῳ. — V. 989. δέ τι Bekkerus, cod. opt. δ' ἔτι, vulgo τοι. — V. 991. δ' cod. opt., vulgo τ', duo libri ϑ'. — V. 992. χαιρήσεις· δύναται Bekkerus, cod. opt. χαιρήσει δύναται ἄλλοτε δ', vulgo χαιρήσειν δύνασαι ἄλλοτέ τ', scripsi deinde δ' ἄλλοτε.

Εἰ θεΐης, Ἀκάδημε, ἐφήμερον ὕμνον αἰεΐειν,
 ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸν ἀνδρος ἔχων
 995 σοὶ τ' εἶη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντων,
 γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

Τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
 ἄρτι παραγγέλλοι μέσσοτον ἦμαρ ἔχων,
 δαίπνου δὴ λήγοιμεν, ὅσου τινὰ θυμὸς ἀνώγει,
 1000 παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
 χέρονιβα δ' αἴψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
 εὐειδῆς ῥαδινηῆς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

Ἢδ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ.
 1005 ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ,
 ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένη.

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἤβης
 ἀγλαὸν ἀνδρος ἔχη καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῆ,
 τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν, οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
 1010 δις πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, κακὸν δέ σε γῆρας ἐλέγχει
 οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἄπτεται ἀκροτάτης.

V. 993. Athen. VII. p. 310. B. ubi εἶθ' εἶσα καλήν με legitur. ibid. ἐφήμερον, duo codd. ἐφήμερον. — V. 995. δηρισάντων, plerique codd. δηρισάντων, duo opt. δηρισάντων, Athen., δηριόωσι. — V. 996. χ' ὅσσον, aliquot codd. τ' ὅσσον vel θ' ὅσον. — V. 997. Athen. VII. p. 310. A. τῆμος tres codd. et Athen., vulgo ἦμος. — V. 998. παραγγέλλοι vel παραγγέλοι plerique libri, duo παραγέλλων. — V. 999. δὴ duo codd., opt. liber δέ, alius τοι, vulgo τε. ὅσου Athen., vulgo ἔπου. — V. 1001. φέροι Athen., codd. φέρει vel φέρι. ibid. δ' εἴσω Athen. et unus Theognidis cod., vulgo δὴ σοι. — V. 1002. ῥαδινηῆς Athen., ῥαδιναῖς Theogn. codd. — V. 1003—1006. Tyrtaei sunt Fr. 9. v. 13—16. — V. 1004. γίνεται, legebatur γίνεταί. ibid. σοφῷ, Tyrtaeus νέω. — V. 1006. μένη vulgo, unus cod. μένει, ceteri ἐνι. — V. 1008. ἔχη unus cod., vulgo ἔχων. — V. 1009. αὐτοῦ, plures libri αὐτοῦ. — V. 1011. δέ σε scripsi, vulgo δ' ἐπί, i. e. tibi de-
 decori est, te deturpat, ut Hom. Od. φ. v. 424. οὐ σε ξείνος ἐν
 μεγάροισιν ἐλέγχει.

Ἄ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
 ἀθλων εἰς Ἄιδεω δῶμα μέλαν καταβῆ,
 1015 πρὶν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναι περ ἀνάγκη,
 ἐξετάσαι τε φίλους, ὄντιν' ἔχουσι νόον.

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
 πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἀνδρος ὀμηλικίης
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπὶ πλεον ὠφελεν εἶναι.
 1020 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ
 ἦβη τιμήσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
 αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

Οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν ἀχένα θήσω
 δύσλοφον, οὐδ' εἶ μοι Τιμῶλος ἔπεστι κάρη.

1025 Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσίν,
 τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ προΐξεις ἰθύτεροι.

Ῥηϊδίη τοι προΐξεις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

Τόλμα θυμὲ κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς·
 1030 δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὄξυτέρη,
 μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
 ἔχθεο, μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία,
 μηδ' ἐχθροῖς εὐφραίνε. θιῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
 οὐκ ἂν ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προσφύγοι,
 1035 οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδύς ἐς πυθμένα λίμνης,
 οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχη Τάρταρος ἠερόεις.

V. 1013. *ā* opt. cod., vulgo *ὡς*. — V. 1014. *Ἄιδεω* Bekkerus, codd. *ἄιδου*, *Ἄιδου*. — V. 1016. *τε*, opt. cod. *δέ*. — V. 1018. *πτοιῶμαι* optimus cod., vulgo *πτοιῶμαι*. — V. 1019. *ἐπὶ* scripsi, posteaque id uno codice firmatum vidi, vulgo *ἐπεὶ*. — V. 1020—1023. *Mimnermi* sunt Fr. 5. v. 3—6. *ὀλιγοχρόνιον*, duo codd. *ὀλιγοχρόνιος*. *γίνεται*, legebatur *γίγνεται*. — V. 1025. *δειλοί* — *νόον* cod. opt., ceteri *δειλοῖς* — *γόοι*. — V. 1030. *γίνεται*, legebatur *γίγνεται*. — V. 1032. *ἔχθεο* scripsi, vulgo *soloece* *ἔχθει*. *ἔχθεο* idem fere quod sequens *μηδὲ φίλους ἀνία*, quemadmodum *μηδ' ἄχθου* — *μηδ' ἐχθροῦς εὐφραίνε* similia sunt. *ἄχθου*, unus cod. *ἔχθει*, alius *ἄχθει*. Stobaeus, qui CXXIV. 9. v. 1029—1034. affert, *ἀνχει* *μηδ' αἰσχα*. — V. 1036. *αὐτόν*, Hermannus conjecit *αὐτός*.

"Ἄνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατῆσαι,
ὡς ἐν ἐμοὶ γνώμη, Κύρνε, πάλαι κέχριται.

1040 Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου.

Δεῦρο σὺν ἀλλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι,

Ἐὐδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλεως φυλάκεσσι μελήσει
ἀστυφέλῃς ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρας.

1045 Ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὔδει,
ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἀρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπόμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

1050 Σοὶ δέ τοι οἶά τε παιδὶ πατῆρ ὑποθήσομαι αὐτός
ἐσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλει.

Μὴ ποτ' ἐπειγόμενος προήξεις κακόν, ἀλλὰ βαθεῖη
σῆ φρενὶ βούλευσαι σῶ τε νόῳ ἀγαθῷ.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμὸς τε νόος τε,
βουλή δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόον ἐσθλὸν ἄγει.

1055 Ἄλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σύ
ἀνλει, καὶ Μουσέων μνησόμεθ' ἀμφοτέροι.

V. 1038. ἐν ἐμοὶ γνώμη cod. opt., vulgo ἐν ἐμῇ γνώμη. Post hunc versum codd. iterant v. 853. 854., qui quidem apte cum hoc disticho conjunguntur. — V. 1040. πίνουσ', duo codd. πίνωσ'. ibid. ἀρχομένου, duo codd. ἐρχομένου. — V. 1041. σὺν ἀλλητῆρι· vulgo interpunctio neglecta. — V. 1043. πόλεως, cod. opt. πόλεως. — V. 1044. ἀστυφέλῃς Turnebus, codd. ἀστυφελῆς, ἄ στυφελῆς, εὐ στυφελῆς. — V. 1049. τοι Bekkerus, cod. opt. τω, aliquot codd. κεν, vulgo deest. ibid. πατῆρ cod. opt., vulgo φίλω. — V. 1051. προήξεις, duo codd. πράξεις. — V. 1052. σῶ τε νόῳ ἀγαθῷ Hermannus, vulgo σῶ ἀγαθῷ τε νόῳ, unus cod. σῶ τ' ἀγ. τ. ν. — V. 1053. μαινομένων πέτεται cod. opt., vulgo μαρναμένων μάχεται. — V. 1056. Μουσέων, scribebatur Μουσῶν.

αὐται γὰρ τὰδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοὶ καὶ μὴν ἀμφιπερικτίοσιν.

1060 Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὀρῶντι
γινώσκειν χαλεπὸν, καίπερ ἔοντι σοφῶ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσιν
πλοῦτον, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένην πενίην.

Ἐν δ' ἦβη πάρα μὲν σὺν ὀμήλικι πάννηχον εὔδειν,
ἱμερτῶν ἔργων ἕξ ἔρον ἰμενον,
1065 ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος αἰεΐδειν.
τούτων οὐδὲν ἄρ' ἦν ἄλλ' ἐπι τερπνότερον
ἀνδράσιον ἠδὲ γυναιξί. τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νῆπιοι, οἵτε θανόντας
1070 κλαίουσ', οὐδ' ἦβης ἄνθος ἀπολλύμενον.

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
συμμίσγων ὀργὴν οἶος ἕκαστος ἔφν.
νῦν μὲν τῶδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἄλλοιός πέλευ ὀργὴν·
κρείσσον τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

1075 Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν
γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι.
ὄρφη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
οὐ συνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

V. 1058. καὶ μὴν Brunckius, nisi quod male deinde scripsit * ἀμφ., codd. μὲν δ', μὴν καί, νῦν, μὴν. — V. 1059. Τιμαγόρα, πολλῶν Camerarius, codd. τιμαγοραπόλλων, τιμᾶ γὰρ ἀπόλλων. — V. 1060. γινώσκειν, legebatur γινώσκειν. — V. 1063. Mimnermi videtur carmen sicut etiam v. 1069—70. σὺν scripsi, cod. opt. πάρα μὲν ξὺν ὀμήλικι πάννηχον, vulgo παρὰ μὲν ξυνομήλικι κάλλιον. — V. 1066. ἄρ' ἦν scripsi, codd. plerique τοι vel τι, quod in optimo deest. ἐπι τερπνότερον duo codd., vulgo ἐπιτερπνότερον. — V. 1070. Post hunc versum iterant codd. vv. 877. 878. — V. 1071—74. Cf. v. 213—218. — V. 1074. κρείσσον, unus cod. κρείσσων. — V. 1077. ὄρφη pauci codd., ὄρφή plerique. Nescio an scribendum sit ὄρφη γὰρ τέταται πρὸ γε τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, nam subabsurda vulgaris lectio. — V. 1078. συνετὰ, scribebatur ξυνετά. θνητοῖς, plerique codd. θνητῆς.

1080 Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμῆσομαι ἐσθλὸν ἔοντα,
οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἔοντα φίλον.

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
ὑβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.

Οὕτω χρὴ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέφαντα νόημα
ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

1085 Δημῶναξ, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρὺ· οὐ γὰρ ἐπίστη
τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ἦ.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἱ ἐν Λακεδαιμονίᾳ δῖη
ναίειτ' ἐπ' Εὐρώτα καλλιρόφ' ποταμῶ,
εἴ ποτε βουλευσάμην φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχομι·
1090 εἰ δὲ τι κείνος ἐμοί, δις τόσον αὐτὸς ἔχοι.

Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
γινώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

1095 σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν, τῷ μὴ πρόσθε χάριν τίθεσο.

"Ἦδη καὶ πτερυγέσσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινόν
ἐκ λινέης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγῶν,
βρόχον ἀπορρήξας. σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτῶν

1100 ὕστερον ἡμετέραν γνώσῃ ἐπιφροσύνην.

V. 1081. 2. omittunt duo codd. cf. v. 39. 40. τέκη unus cod., ceteri τέκοι. post v. 1082. plerique codd. iterant v. 41. 42. et 87—90., duo etiam 93. 94. (an 91. 92.?). — V. 1085. Δημῶναξ Welckerus, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρὺ ego scripsi, cod. opt. δήμων ἀξιοῖ δὲ π. φέρειν βαρὺ, vulgo δήμων δ' ἀξιοῖ π. φέρειν βαρὺς. — V. 1088. ναίειτ', unus cod. ναίετον, plures omittunt ἐπ'. — V. 1093. γινώσκων scripsi, vulgo γινώσκων, cod. opt. γινώσκω. — V. 1095. σκέπτεο, infra post v. 1060. ubi haec repetuntur, codd. ᾧ νέοι οἱ νῦν ἄνδρες exhibent. — V. 1196. τῷ μὴ scripsi, vulgo τῶν μοι, unus cod. τῷ μοι, Hermannus coniecit τῶν μου. — V. 1098. λινέης scripsi, vulgo λιννης, Hermannus λόχνης, Orellius λύμης. — V. 1099. βρόχον, plures libri βρογγον.

"Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἐκέλευσεν
οἶχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλήν.

"Υβρις καὶ Μάγνητας ἀπόλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὑμῖ' ἀπολεῖ.

1105 Εἰς βάσανον δ' ἐλθὼν, παρατριβόμενός τε μολίβδῳ,
χρυσὸς ἀπεφθός ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔση.

"ὦ μοι ἐγὼ δειλός! καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δειλὰ παθῶν γενόμεν.

Κύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
1110 νῦν ἀγαθοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν,
τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμότερους, κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνὴρ.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
οὐτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

1115 Χρήματ' ἔχων πενήν μοι ὀνειδίσας. ἀλλὰ τὰ μὲν μοι
ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων,
σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνὴρ.

"Ἦβης μέτρον ἔχοιμι, φιλοῖ δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
1120 Ἀητοίδης καὶ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεύς,
ὄφρα βίον ζῶοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
ἦβη καὶ πλοῦτῳ θυμὸν ἱαινόμενος.

V. 1101. Cf. ad v. 852. — V. 1104. ὑμῖ' ἀπολεῖ cod. opt.,
vulgo ἴμμας ὀλεῖ. post hunc versum plerique codd. iterant v. 571.
572. — V. 1107. ὦ μοι, tres codd. οἶ μοι. — V. 1108. φίλοισι,
cod. opt. φίλοις ὁ. ibid. δειλά, Bekkerus δειλά scripsit. ibid. γε-
νόμην, cod. opt. γενόμην. — V. 1114. plerique codd. subjiciunt
v. 819. 820. — V. 1115. μοι ὀνειδίσας scripsi, vulgo μ' ὀνειδίσας.
τὰ μὲν μοι, duo codd. τὰ μέντοι, unus τιμῆμοι. — V. 1118. καὶ
omisit unus cod. ibid. γίνεται, scribebatur γίγνεται, quod tres codd.
exhibent, vulgo γίγνομαι. — V. 1120. Ἀητοίδης cod. opt., vulgo
Ἀητοίδης. — V. 1121. βίον, cod. opt. δίκη.

- Μή με κακῶν μίμνησκε. πέπονθά τοι οἶά τ' Ὀδυσσεύς,
 ὅστ' Ἴδιδεω μέγα δῶμ' ἤλυθεν ἐξαναδύς,
 1125 ὃς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλεῖ θυμῷ
 Πηνελόπης ἔμφρων, κουριδίης ἀλόχου,
 ἥ μιν δῆθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδὶ μένουσα,
 ὄφρα τε γῆς ἐπέβη δειμαλέους τε μυχοῦς.
- Ἐμπόμοι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων,
 1130 οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγουσι κακῶς.
 Ἄλλ' ἤβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἥ μ' ἐπιλείπει,
 κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.
- Κύρον', ἀποροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
 ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φρομένῳ.
- 1135 Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλή ἐνεστιν,
 ἄλλοι δ' Οὐλύμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν.
 ᾗχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ᾗχετο δ' ἀνδρῶν
 Σωφροσύνη· Χάριτες τ', ὧ φίλε, γῆν ἔλιπον.
 ὄρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
 1140 οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἄζεται ἀθανάτους.
 εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο, οὐδὲ θέμιστας
 οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
 ἀλλ' ὄφρα τις ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡλίοιο,
 εὐσεβέων περὶ θεοῦς Ἐλπίδα προσμενέτω,

V. 1123. μίμνησκε cod. opt., vulgo μίμνησθε. — V. 1124. Ἴδιδεω cod. optimus, vulgo ἰδίδου, ibid. ἤλυθεν, unus cod. ἐλήλυθεν. — V. 1125. ἀνείλετο, cod. opt. ἀνείλατο. ibid. θυμῷ cod. opt., vulgo χαλκῷ. — V. 1126. ἔμφρων, cod. opt. εὐφρων. — V. 1127. ἥ μιν cod. optimus, vulgo ἥ μιν. ibid. δῆθ', plerique codd. δῆθ'. ibid. παρὰ cod. optimus, vulgo πρὸς. — V. 1128. δειμαλέους, cod. optimus δειμαλέους. ibid. τε μυχοῦς, plerique codd. γε μυχοῦς. — V. 1129. ἐμπόμοι cod. opt., alius ἐλπίομαι, vulgo εἰ πίομαι, ibid. μελεδαίνων duo codd., vulgo μελεδαίνω. — V. 1133. Κύρον', ἀποροῦσι Saupprius, vulgo Κύρονε, παροῦσι. — V. 1135. ἐνεστιν, Sintensius ἔτι ἐστίν. — V. 1136. Οὐλύμπόνδ' vulgo; libri Οὐλύμπεν. — V. 1138. τ', unus cod. δ'. — V. 1141. ἔφθιτο, Schaesferus ἐφθιταί. — V. 1143. ὄφρα τις, Hermannus ὄφρα ejecto τίς. ibid. ζῶει cod. opt., ζῶοι alius, ceteri ζῶη. ibid. φάος, cod. opt. φῶς.

- 1145 εὐχέσθω δὲ θεοῖσι κατ' ἀγλαὰ μηρία καίων,
 Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
 φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σχολιὸν λόγον αἰεὶ,
 οἱ θεῶν ἀθανάτων οὐδέν' ὀπιζόμενοι
 αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
 1150 αἰσχροῖα κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηγάμενοι.

Μὴ ποτε τὸν παρεόντα μεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρεῦνα,
 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
 ζῶειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

- 1155 Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἴη
 ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Πλοῦτος καὶ σοφίῃ θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεὶ·
 οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερχορέσαις·
 ὡς δ' αὐτως σοφίῃν ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,

- 1160 ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον·
 αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Ὅφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὐατα καὶ νόος ἀνδρῶν
 ἐν μέσσοις στηθέων ἐν συνετοῖς φέεται.

V. 1145. εὐχέσθω, conjicío εὐχόμενος. *ibid.* κατ' Schaeferus, vulgo καί. — V. 1146. τε, Geelius δέ. — V. 1148. οὐδέν' scripsi, cod. opt. οὐδέν, vulgo μηδέν. nisi forte hic et v. 734. hanc tanquam singularem structuram defendas. — V. 1153. πλουτεῦντι unus cod., alius πλουτεῖν, vulgo πλουτοῦντι. *ibid.* μεριμνέων cod. opt., vulgo μεριμνῶν. — V. 1154. κακόν, unus cod. κακῶν. — V. 1155. 1156. omitunt duo codd. — οὐκ, unus liber οὐτ'. *ibid.* οὐδ', unus cod. οὐκ, alius οὐτ'. — V. 1157—1158. ex solo Stobaeo adjecti sunt, vid. LXXXIX. 3. — V. 1160. omisit unus cod. — V. 1161. καταθήσειν παισὶν, duo codd. παισὶν καταθήσειν. — V. 1162. plerique codd. hic iterant v. 441—446. — V. 1164. στηθέων cod. opt., vulgo στηθῶν. ἐν, unus cod. οὐ, Stobaeus III. εὐξύνετος, fortasse τοῖς legendum.

1165 Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μή ποθ' ὀμάρτει,
εὐτ' ἂν ὁδοῦ τελέης τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρίας κακὰ γίνεται. εὖ δὲ καὶ αὐτός
1170 γνώσῃ, ἐπεὶ μέγα θεοὺς ἤλιτες ἀθανάτους.

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.
Ἄ μάκαρ, ὅστις δὴ μιν ἔχει φρεσίν, ἢ πολὺν κρείσσων
ἕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου

1175 ἔστι. κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος, τῶν οὔτι κάκιον·
πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.

Εἰ κεν ἔης ἔργων αἰσχροῶν ἀπαθῆς καὶ ἀεργός,
Κύρνε, μεγίστην κεν πείραν ἔχοις ἀρετῆς.

Κύρνε, θεοὺς αἰδοῦ καὶ δείδιδι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα·
1180 εἶργει μὴθ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆ.

Δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλίνειν
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

V. 1165. σύμμισγε, opt. cod. σύμμιγε. *ibid.* ποθ' ὀμάρτει, fortasse ποθ' ὀμάρτει scribendum. — V. 1166. ὁδοῦ, cod. opt. ὁδοῦς. *ibid.* τελέης, unus τελείος, alius τελεῆ. *ibid.* τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην Bekkerus, cod. opt. τέρματ' ἐπιμπορίην, ceteri τέρματά τ' ἐμπορίας vel τέρματ' ἐμπορίας. — V. 1168. δειλὰ, duo codd. ἐσθλὰ. — V. 1169. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 1170. μέγα θεοὺς scripsi, codd. μεγάλους. — V. 1171. ἄριστον Bekkerus, vulgo ἀρίστην. — V. 1172. ἀνθρώποις· γνώμη scripsi, vulgo ἀνθρώπων γνώμη sed tres codd. ἀνθρώπος. — V. 1173. ἄ Naekius, vulgo ᾧ. *ibid.* δὴ μιν duo codd., ceteri δ' ἤμιν, δ' εἶμιν, δ' ἤμιν. *ibid.* φρεσίν, aliquot codd. φρέσ'. ἢ Hermannus, tres codd. ἢ, plerique ἐπί. κρείσσων, unus cod. κρεῖσσων, alius κρείσσω. — V. 1175. ἔστι· κακόν, Hermannus conjecit ἀρχέκακον. Fortasse ἔστι κακόν δ' ἕβρις τε κόρος θ', ᾧ legendum. Geelio totum distichon suspectum est. — V. 1177. εἰ κεν ἔης scripsi, plerique codd. εἰκ' εἶης, unus οὐκ εἶης, vulgo εἶθ' εἶης. Post v. 1178. iterant tres codd. v. 555. 556. — V. 1180. εἶργει, unus cod. εἶργειν. — V. 1182. γίνεται, legebatur γίγνεται.

Νοῦς ἀγαθὸς καὶ γλῶσσα, τὰ τ' ἐν παύροισι πέφυκεν
ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

1185 Οὐδένα, Κύρον', ἀγαὶ φαεσιμβρότου ἡελίοιο
ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.

οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,

1190 θνητὸς ἀνὴρ δώροισι βουλόμενος προφύγοι.

Οὐκ ἔραμαι κλισμῶ βασιλῆτῳ ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρωῶμα θανόντι·
τῷ ξύλον οὐ σκληρὸν γίνεται, οὐ μαλακόν.

1195 Μήτι θεοὺς ἐπίορχον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνεκτόν
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

Ἵορνιθος φωνήν, Πολυπαίδη, ὄξυ βωώσης
ἦκουσ', ἥτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
ῥοαίου· καὶ μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,

1200 ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἔλκουσιν ἀρότρου,
τῆς ἄλλης μνηστῆς εἵνεκα ναυτιλίας.

V. 1183. ἀγαθός, cod. opt. ἀγαθόν. τὰτ', tres codd. ταῦτ'.
Legendum γλῶσσ' ἀγαθὴ καὶ νοῦς ταῦτ' ἐν, vel νοῦς ἀγαθός καὶ
γλῶσσ' ἀγαθὴ παύροισι κτλ. — V. 1185. 1186. plerique codd.
omittunt, unus cod. post haec iterat v. 367. 368. et deinde ponit
v. 1183. 1184. — V. 1187. οὔτις, Hermannus οὐκ ἄν. — V. 1188.
δυστυχίην cod. opt., vulgo δυστυχίαν. — V. 1189. πέμποι scripsi,
cod. opt. πέμπη, vulgo πέμπει. — V. 1190. βουλόμενος, Matthiae
οὔλομένας, duo codd. βούλομαι. ibid. προφύγοι Matthiae, unus cod.
προφύγη, ceteri προφυγεῖν. — V. 1193. δέ opt. cod., alius γε, ple-
rique omittunt. — V. 1194. τῷ Hermannus, vulgo τό. ib. οὐ — οὐ
Hermannus, vulgo ἢ — ἦ. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 1195.
μήτι cod. opt., vulgo μήτε. ibid. ἐπίορχον, cod. opt. ἐπίορχος. —
V. 1196. κρύψαι, unus cod. κλίψαι i. e. κλίψαι. — V. 1198. ἀρότου
opt. cod., vulgo ἀρότρου. — V. 1201. ἡμίονοι, opt. cod. ἡνίοχοι,
duo ἡμίονος. ibid. κύφων' ἔλκουσιν ἀρότρου, tres codd. κύφων — ἀροτρου,
duo ἔλκουσ'. — V. 1202. ἄλλης, unus cod. ἄλης. ibid. μνηστῆς,

- Οὐκ εἴμ', οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
οἰμωχθεῖς ὑπὸ γῆν εἶσι τύραννος ἀνὴρ.
1205 οὐδ' ἂν ἐκείνος ἐμοῦ τεθνηότος οὐτ' ἀνιῶτο
οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θερμὰ βάλοι.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερούκομεν οὔτε καλοῦμεν
ἀρπαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὐτ' ἂν ἀπῆς.

- Αἰθῶν μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
1210 οἰκῶ, πατρώας γῆς ἀπερνούκομενος.

- Μή μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
Ἄργυροι. σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι,
ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἐστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
φεύγομεν, ἀργαλέη δ' οὐκ ἐπι δουλοσύνη,
1215 οὐδ' ἡμᾶς περναῖσι πόλις γε μὲν ἐστι καὶ ἡμῖν
καλή, Αθηθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

Μή ποτε παρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν,
τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρν', ἐπιτερπόμενοι.

- Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἐξαπατῆσαι,
1220 Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥάδιον ἐξαπατᾶν.

unus cod. μνησθῆς. Fortasse τῆς μάλα μισητῆς εἵνεκα νυντιλῆς scribendum. — V. 1203. κεκλήσεται cod. opt., plerique codd. κικλήσεται, vulgo κικλήσεται. — V. 1204. ὑπὸ cod. opt., vulgo ἐπὶ. — V. 1205. τεθνηότος, duo codd. τεθνεϊότος, alii τεθνεϊώτος vel τεθνηκότος. — V. 1206. οὔτε, plures codd. οὔτι. ib. δάκρυα θερμὰ βάλοι Passowius, vulgo θερμὰ β. δάκρυα. — V. 1207. ἀπερούκομεν — καλοῦμεν cod. opt., vulgo ἀπερούκομαι — καλοῦμαι. — V. 1208. ἀρπαλέος scripsi, vulgo ἀργαλέος. ib. παρεών Camerarius, vulgo γὰρ εἰών. — V. 1209. μὲν, unus cod. γάρ. ibid. εὐτείχεα, duo codd. εὐτυχία vel εὐτύχεα. — V. 1211. δένναζε, aliquot codd. δ' ἐνναζε, διένναζε, δ' εὐνναζε. — V. 1212. Ἄργυροι, unus cod. ἄργυροι. ibid. σοί, opt. cod. σύ. ib. γὰρ om. tres libri. — V. 1215. οὐδ' Bekkerus, codd. οὔθ'. ibid. γε cod. opt., vulgo δέ. — V. 1216. Αθηθαίῳ, unus cod. λιθαίῳ. ibid. κεκλιμένη, unus cod. κικριμένη, alius κικριμένη. ibid. πεδίῳ conjicio ποταμῶ. — V. 1217. κλαίοντα cod. opt., κλαίοντι alius, ceteri κλαίουσι. — V. 1218. αὐτῶν, plures codd. αὐτῶν. — V. 1219. δυσμενεῖ scripsi, vulgo δυσμενῆ.

Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
πταιίσματα τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.

Οὐδέν, Κύρον', ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

1225 Οὐδέν, Κύρον', ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.
μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνου ἀληθοσύνης.

[Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιοτάτον.]

Ἦδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός,
1230 τεθνηώς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.

Σχέτλι' Ἔρως, μανίαι σ' ἐτιθηνήσαντο λαβοῦσαι.
ἐκ σείθεν ὤλετο μὲν Ἰλίου ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θεσεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἶας,
ἔσθλός Ἰουλιάδης, σῆσιν ἀτασθαλῆς.

1235 Ὡ παῖ, ἀκουσον ἐμεῦ δαμάσας φρένας. οὐ τοι ἀπειθῆ
μῦθον ἐρῶ τῆ σῆ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν.
ἀλλὰ τλῆθι νόφ συνιεῖν ἔπος. οὐ τοι ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοὶ μὴ καταθύμιον ἦ.

V. 1221. 1222. non leguntur in codd. sed ex Stob. VIII. 9. addidit Vinetus. — V. 1223. 1224. leguntur apud solum Stob. XX. 1. — V. 1225. 1226. leguntur apud Stobaeum LXVII. 4. — V. 1227. 1228. uncis inclusi, nam sine causa Theognidi tribuunt Vinetus ceterique editores, cum apud Stobaeum XI. 1. Mimermo tribuantur, cf. Mimn. 8. — V. 1229. 1230. leguntur apud solum Athenaeum VIII. p. 457. B. — V. 1230. τεθνηώς scripsi, vulgò τεθνηκώς. — V. 1231. Haec et quae sequuntur in uno tantum eoque optimo codice leguntur, praemittiturque hic titulus: *ἐλεγείων βι. μανίαι*, Welckerus *Μανίαι*. — V. 1236. καρδίη Bekkerus, cod. καρδίη. — V. 1237. συνιεῖν Lachmannus, cod. συνιδεῖν. — V. 1238. idem versus legitur supra 1086. Post hunc codex iterat v. 1151. 1152., et probabile sane est haec sic jungenda esse in unum:

Μὴ ποτε τὸν παριόντα μεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρέυνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.
πολλὰκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσιν μάταια,
καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ. τῶν δὲ σὺ μὴ σύνιε.

Πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια
1240 καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ. τῶν δὲ σὺ μὴ σύνιε.

Χαιρήσεις τῇ πρόσθε παροιχομένη φιλότῃτι,
τῆς δὲ παρεροχόμενης οὐκέτ' ἔση ταμίης.

Δὴν δὴ μὴ φίλοι ὤμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὁμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστεος ἀντίτυπον.

1245 Οὐποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμίζεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς
πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἐσομέμεθα.

Φρόντισον ἔχθος ἔμὸν ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῷ,
ὡς σ' ἐφ' ἀμαρτωλῇ τίσομαι ὡς δύναιμαι.

Παῖ, σὺ μὲν αὐτῶς ἵππῳ, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,

* * *

1250 αὐθις ἐπὶ σταθμοὺς ἤλυθες ἡμετέρους,
ἠρίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλόν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσειά τε σκιερά.

Ἄλβιος, ᾧ παῖδες τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταὶ τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.

1255 Ὅστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους
καὶ κύνας, οὐποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

ὦ παῖ, κίγκλοις εἶ σὺ πολυπλάγκτοισιν ὁμοῖος
ὀργήν, ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖσι φίλην·

quamquam nescio an praestet: παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ priore versu, καὶ παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ posteriore. — V. 1240. σύνιε, legebatur ξύνιε. — V. 1243. μὴ scripsi, legebatur καὶ. cf. v. 597. ibid. ὁμίλει cod., Bekkerus ὁμίλειν. — V. 1244. πίστεος Bekkerus, cod. πίστεων. — V. 1246. ἐπ', Bekkerus coniecit ἔτ'. — V. 1249 ἵππῳ scripsi, ut Anacreon Fr. 19. v. 14. γυναῖξιν αὐτῶς, vulgo ἵππος. Postea indicavi lacunam, namque pentameter et heroicus versus excidisse videntur, siquidem haec sententia fuit: ubi satius es, abruptisti vincula et aufugisti; post, ubi fames te cogit, redis ad pristinum dominum. — V. 1243. 1244. Solonis sunt, vid. Eleg. 13. — V. 1257. κίγκλοις εἶ σὺ scripsi, codd. κινδύνοισιν, Welckerus ἰκτινοῖσι. — V. 1258. φίλην Hermannus, cod. φιλεῖν.

1260 ὦ παῖ, τὴν μορφήν μὲν ἔφους καλός, ἀλλ' ἐπίκειται
καρτερός ἀγνώμων σῆ κεφαλῇ στέφανος·
ἰκτίου γὰρ ἔχεις ἀγγιστρόφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

1265 ὦ παῖ, ὅς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί·
οὐδέν πώ μ' ὤνησας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἦδη
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.

1270 Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον. οὔτε γὰρ ἵππος
ἠνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίῃ,
ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθῆσι κορεσθεῖς·
ὡς δ' αὐτως καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

ὦ παῖ, μαργουσύνης ἀπὸ μὲν νόον ὤλεσας ἐσθλόν,
αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
ἄμμε δ' ἀνέμψξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
ἠκά γ' ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειγομένης.

1275 Ὁραῖος καὶ Ἔρωσ ἐπιτέλλεται, ἠνίκα περ γῆ
ἀνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη.
τῆμος Ἔρωσ προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
εἶσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς.

1280 Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἴ μοι ἄμεινον
πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσεται, ὧ καλὲ παῖ.
οὐ γὰρ ἁμαρτωλῆσιν ἐπὶ σμικρῆσι κάθημαι,
τῶν δὲ καλῶν παιδῶν οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων.

ὦ παῖ, μή μ' ἀδίξει· — ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
βούλομαι, — εὐφροσύνη τοῦτο συνεῖς ἀγαθῆ.

V. 1262. ἄλλων, Bekkerus δειλῶν, ut v. 1252. — V. 1269.
κριθῆσι, legebatur κριθαῖσι. — V. 1271. μαργουσύνης ἀπὸ μὲν Bekkerus,
cod. μαργουσύνης ἀπὸ μεν. — V. 1274. ἐπειγομένης Passowius, cod.
ἐπειγόμενος. — V. 1278. hic repetit cod. v. 1101. 1102. — V. 1281.
ἁμαρτωλῆσιν ἐπὶ σμικρῆσι, legebatur ἁμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι. —
V. 1282. οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων Boissonadius, liber ουτοσετουταδικων,
Hermannus οὔτις ὁ τοῦτ' ἀδικῶν.

1285 οὐ γάρ τοί με δόλω παρελεύσεαι οὐδ' ἀπατήσεις·
νικήσας γάρ ἔχεις τὸ πλεον ἐξοπίσω.

ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά περ, ὡς ποτέ φασιν
Ἰασίου κούρην, παρθένον Ἰασίην,

ὠραίην περ ἑοῦσαν, ἀναιμομένην γάμον ἀνδρῶν

1290 φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει,
πατρὸς νοσφιθεῖσα δόμων, ξανθὴ Ἀταλάντη·

ἦχετο δ' ὑψηλὰς ἐς κορυφὰς ὄρεων,

φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναιμομένη.

1295 ὦ παῖ, μὴ με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,

μηδέ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης

οἴχηται προφέρουσα. θεῶν δ' ἐποπιζέο μῆνιν

βᾶξιν τ' ἀνθρώπων, ἥπια νωσάμενος.

ὦ παῖ, μέχρι τίνος με προφεύξεαι; ὡς σε διώκων

1300 δίζημι· ἀλλὰ τί μοι τέμα γένοιτο κιχῆν

σῆς ὀργῆς. σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμὸν

φεύγεις, ικτίνου σκέτλιον ἦθος ἔχων.

ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν. οὐκέτι δηρὸν

ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεράνου.

1305 Θυμῷ γνοῦς, ὅτι παιδείας πολυηράτου ἀνθος

ὠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεῖς χάλασον

δεσμοῦ, μὴ ποτε καὶ σὺ βιήσῃαι, ὄβριμε παίδων,

Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,

ὡς περ ἐγὼ νῦν ᾧδ' ἐπὶ σοί. σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,

1310 μηδέ σε νικήσῃ παῖδ' ἀδαῆ, κακότης.

Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ᾧ παῖ. καὶ γάρ σε διῶσμαι.

τούτοις, οἷς περ νῦν ἄρθμιος ἠδὲ φίλος

V. 1287. περ Bekkerus, cod. με, Lachmannus coniecit μίν. —

V. 1290. ζωσαμένη Bekkerus, cod. ζωσαμένην. — V. 1295. μὴ με

κακοῖσιν, Hermannus coniecit μὴ μοι μᾶλλον. *ibid.* ὀρίνης Bekkerus,

cod. ὀρίναις. — V. 1296. δώματα, Passovius coniecit δώματι. —

V. 1301. σῆς ὀργῆς Hermannus, cod. σησοιγη. — V. 1302. φεύγεις

Bekkerus, cod. φεύγεις. — V. 1309. ᾧδ' Bekkerus, cod. οἶ δ'. —

V. 1310. παῖδ' ἀδαῆ scripsi, cod. παιδαῖδη, Passovius παιδοφίλη,

Hermannus παιδὸς ἄση. — V. 1311. διῶσμαι scripsi, cod. δίωμαι,

ἔπλευ, ἐμὴν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
1315 ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἐταῖρον
πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχεισθα φίλον.
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδων κείμει· σὲ δὲ μήτις ἀπάντων
ἀνθρώπων ἐσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

Ἦ παῖ, ἐπεὶ σοι δῶκε θεὰ χάριν ἱμερόεσσαν
1320 Κύπρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἐνθεο θυμῷ,
γνοὺς ἕρος ὡς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

Κυπρογόνη, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
θυμοβόρους, στρέψον δ' αὖθις ἐς εὐφροσύνας,
1325 μερμηῖρας δ' ἀπόπανε κακάς, δὸς δ' εὐφροσι θυμῷ
μέτρ' ἤβης τελέσαντ' ἔργματα σωφροσύνης.

Ἦ παῖ, ἕως ἂν ἔγῃς λείαν γένυν, οὐποτε σαίνων
παύσομαι, οὐδ' εἴ μοι μύροσίμὸν ἐστὶ θανεῖν.

Σοὶ τε διδοῦν καλὸν ἐστίν, ἐμοὶ τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
1330 αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
αἰδέο μ', ὧ παῖ καλέ, διδοῖς χάριν, εἴ ποτε καὶ σὺ
ἕξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου.

Χρητίζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσει· ἀλλά σε δαίμων
δοίη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

Hermannus διῶμαι. — V. 1315. θήσεσθαι Seidlerus, cod. σήσεσθαι. — V. 1316. ἔχεισθα Bekkerus, cod. ἔχοισθα. — V. 1317. κείμει Bekkerus, cod. κίμι. — V. 1318. παιδοφιλεῖν Bekkerus, cod. παιδα φιλεῖν. — V. 1319. σοι Passowius, cod. τοι. — V. 1322. γίνεται scripsi, vulgo γίνεται. — V. 1323. Κυπρογόνη Passowius, cod. Κυπρογένη, Bekkerus Κυπρογενές. — V. 1325. εὐφροσι Bekkerus, cod. εὐφροσυν. — V. 1326. τελέσαντ', Hermannus conjecit τελέσαι τ'. — V. 1327. λείαν Bekkerus, cod. λίαν. σαίνων, Orellius σ' αἰνῶν vel σ' αἰτῶν conjecit. — V. 1329. διδοῦν καλὸν ἐστίν scripsi, cod. δίδόντ' ἔτι καλόν, Hermannus διδοῦν' ἔτι καλόν. — V. 1331. καλέ addidi, Passowius ἐμοὶ δὲ δίδου scripsit.

1335 Ὀλβιος ὄστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἴκαδε δ' ἐλθὼν
εὐδαι σὺν καλῷ παιδί πανημέριος.

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτις ἀνίας,
μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς εὐστεφάνου Κυθρεΐης·

1340 σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κοῦν ἐθέλοντος ἐμοῦ.
τλήσομαι οὐ κρύψας ἀεκούσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδί δαμεις ἐφάνην.

1345 Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεὶ ποτε καὶ Γανυμήδους
ἤρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἀρπάξας δ' ἐς Ὀλυμπον ἀνήγαγε, καὶ μιν ἔθικεν
δαίμονα παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἐρατόν.

οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὐνεκα κἀγὼ

1350 ἐξεφάνην καλοῦ παιδὸς ἐρωτι δαμεις.

ὦ παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πείθεο φωτί·
οὐ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἐστι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνής,
ὄφρα τέλειος ἔη, Κύρνε, νέοισιν ἔρωσ.

1355 ἦν μὲν γὰρ τελέση, γλυκὺ γίνεται· ἦν δὲ διώκων
μὴ τελέση, πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον.

Αἰεὶ παιδοφίλησιν ἐπὶ ζυγὸν ἀνέχεται κῆται,
δύσμορον ἀργαλέης μνηῖμα φιλοξενίης.

V. 1335. δ' ἐλθὼν Bekkerus, cod. ἐλθὼν. — V. 1336. εὐδαι Bekkerus, cod. εὐδαι. — V. 1341. αἰαῖ scripsi, legebatur αἰ αἰ. — V. 1343. ἀεκούσια Welckerus et Boissonadius, cod. ἀέκουσι. — V. 1350. ἐξεφάνην scripsi, idque conjecit etiam Baiterus, cod. ἐξεδάμην. — V. 1351. φωτί Hermannus, vulgo ἀνδρὶ. — V. 1355. γίνεται scripsi, legebatur γίνεται. Fortasse autem scribendum est: ἢ μὲν γὰρ τελέσης, et deinde: ἦν δὲ διώκων μὴ τελέσης pro vulgata τελέση. — V. 1358. δύσμορον ἀργαλέης scripsi, legebatur δύσμορον, ἀργαλέον. noli autem praeterca ἀρπαλέης conjicere.

Χρὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
 1360 ὥσπερ κληματίνῳ χεῖρα πυρὶ προσάγειν.

Ναῦς πέτρῃ προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτών,
 ὦ παῖ, καὶ σαπρῶ πείσματος ἀντελάβου.

Οὐδαμὰ σ' οὐδ' ἀπειὼν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
 οὐδεὶς ἀνθρώπων ὥστε με μὴ σε φιλεῖν.

1365 Ὡ παίδων κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων,
 στήθ' αὐτοῦ καὶ μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη.

Παιδὸς τοι χάρις ἐστί, γυναικὶ δὲ πιστὸς ἐταῖρος
 οὐδεὶς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Παιδὸς ἔρωσ καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
 1370 πολλὸν δ' εὐρέσθαι ῥήτερον ἢ τελέσαι.
 μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέματαί κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
 ἀλλ' ἐν τοῖ ἀνάτη καὶ τις ἔνεστι χάρις.

Οὐδαμὰ πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
 αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεται ἀγγελίην.

1375 Ὀλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
 οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νύξ ἐπιούσα μέλει.

Καλὸς ἐὼν κακότητι φίλων δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
 ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχροὺν ὄνειδος ἔχεις,
 ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἀμαρτών,

1380 ἀνήμην ἔρδων οἶά τ' ἐλεύθερος ὢν.

Ἄνθρωποι σ' ἐδόκουν χρυσοῦς παρὰ δῶρον ἔχοντα
 ἔλθεῖν Κυπρογενοῦς.

V. 1363. οὐδαμὰ σ' οὐδ' Boissonadius, Bekkerus οὐδαμὰ σοῦ δ' ex cod. ut videtur, Hermannus οὐδαμὰ δ' οὐδ' ἀπειὼν σεο λήσομαι. — V. 1372. ἀνάτη scripsi, legebatur ταύτη. — V. 1382. 83. Κυπρογενοῦς bis scripsit et versus separavit Bekkerus, cod. ἔλθεῖν κυπρο-

Κυπρογενούς δῶρον ἰοστεφάνου
 γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
 1385 ἦν μὴ Κυπρογενῆς δῶ λῦσιν ἐκ χαλεπῶν.

Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκι, σοὶ τι περισσόν
 Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν.
 δαμνᾶς δ' ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τις ἐστίν
 οὕτως ἰφθίμος καὶ σοφὸς ὥστε φρυγεῖν.

X.

PHRYNICHUS.

Σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρην, ὅσ' ἐνὶ πόντῳ
 κύματα ποιεῖται χεῖματι νύξ ὀλοή.

XI.

AESCHYLUS.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Τυρῶνηνῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

2.

Βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δάϊος ἀντιπάλοις.

γενούς δῶρον ἰοστ. — V. 1384. γίνεται scripsi, vulgo γίγνεται. —
 V. 1385. ἦν Schneidewinus, vulgo ἄν. — V. 1386. Κυθέρεια Bekkerus,
 cod. κυθέρια.

Phrynichus. Plut. Quaest. Sympos. VIII. 9. 3.: καίτοι καὶ
 Φρύνιχος ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητῆς περὶ αὐτοῦ φησιν, ὅτι σχήματα κτλ.

Aeschylus. Fr. 1. Theophrast. Histor. Plant. IX. 15.: καὶ
 γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυρῶνην,
 Τυρῶνηνὸν γεν. κτλ. scripsi Τυρῶνηνῶν. Cf. Plinius Hist. Nat. XXV. 5.

Fr. 2. Plutarch. de fort. Alexand. c. 1. Sympos. Quaest. II. 5.
 Compar. Cic. et Demosth. c. 3.

II. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3.

Κρανέη καὶ τούσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
 Μοῖρα, πολύρρημον πατρίδα ῥνομένους.
 ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἱ ποτε γυίοις
 τλήμονες Ὀσσειαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

4.

Δισχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
 μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
 ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλλος ἂν εἶποι,
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

XII.

S O P H O C L E S .

1.

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδῃ, ὃς με χλαιῖνων
 γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἐτέραν
 Βορῶας ὠμίλησε· σὺ δ' οὐ σοφός, ὃς τὸν Ἔρωτα,
 ἄλλοτριαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

Fr. 3. Anthol. Pal. VII. 255.: Δισχύλον εἰς ἑτέροισι προμαχθεσσαλῶν, ita codex. V. 3. ζῶν, supra scriptum ζωοί.

Fr. 4. Athenaeus XIV. p. 627. C.: ὁμοίως δὲ καὶ Δισχύλος, τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἥτιον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἤξιωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν, ποιήσας· ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον κτλ. Integrum exstat epigramma ap. auct. vit. Aeschyl. et v. 1. 2. ap. Plutarch. de exilio c. 13.: ἀκῆμοας δι' ἐπῶν καὶ τοῦτ' ἐπιγράμμιον· Δισχύλον κτλ. Respicit Pausan. I. 14.: ὁ δὲ τότε ὄνομα πατρόθεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχει τὸ Μαραθῶνι ἄλλος καὶ Μῆδων τούς ἐς αὐτὸ ἀποβάντας. V. 4. καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος· vita Aeschyli; Athenaei codd. καὶ βαθυχαιταε κεν (vel βαθυχαιται). Μῆδοι ἐπιστάμενοι.

Sophocles. Fr. 1. Athenaeus XIII. p. 604. F.: Καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἀκούσας ἐποίησεν εἰς αὐτὸν (Εὐριπίδην) τοιοῦτον ἐπίγραμμα, χρησάμενος τῷ περὶ τοῦ Ἥλιου καὶ Βορέου λόγῳ, καὶ τὸ πρὸς μοιχείαν αὐτοῦ παρανιτόμενος· Ἥλιος κτλ. V. 2. unus cod. φιλοῦντι ἐτέραν, alius φιλοῦντι ἐταίραν.

2.

Ῥιδὴν Ἡροδότῳ τεύξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ὧν
πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα.....

XIII.

I. O N.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

- .. Θυρσοφόροις μέγα πρεσβεύων Διόνυσος·
αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων,
αἶ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλῖαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυνέσσ' οἰνάς ὑποχθόνιον
- 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῶ ἐπορέξατο πήχει
αἰθέρος· ὄφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκνιοὶ
παῖδες φωνήεντες, ὅταν πῆσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν· πανσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισιν,
- 10 ξυνὸν τοῦ χαιρεῖν φάρμακον αὐτοφυές·
τοῦ θαλῖαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.

Fr. 2. Plutarch. an seni sit resp. ger. c. 3.: τοῦτ' ἐδὲ ὁμολο-
γουμένως Σοφοκλέους ἐστὶ τὸ ἐπιγραμματίων· Ῥιδὴν κτλ. Sed numerus
corruptus est, nam de sene Sophocle sermo sit, necesse est, for-
tasse scribendum πέντε ἐπὶ π' h. e. πέντ' ἐπὶ ὀγδώκοντα. h. e.
Olymp. 92. 2.

Ionis. Fr. 1. Athenaeus X. p. 447. D.: Τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ
(libri χρόνῳ) οἶνος φίλος ὧν θυρσοφόροις (θυρσοφόρος), μέγα πρεσβεύων
Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς ἐλεγείοις, αὕτη γὰρ κτλ.

V. 1. Θυρσοφόροις Casaubonus scripsit, libri θυρσοφόρος, sed idem
male confecit hunc versum: Θυρσοφόροισι φίλος, μέγα πρεσβεύων
Διόνυσος. nam Jon junxit θυρσοφόροις πρεσβεύων, ut Sophocles in
Inacho Fr. 1.: Ἰναχε — μέγα πρεσβεύων Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε
πάγοις καὶ Τυρσηνοῖσι Πελαγοῖς. — V. 5. ἐπορέξατο Lobeckius, codd.
ἐπήξατο vel ἐπήξατο, Casaubonus ἐπύξατο. — V. 9. μόνον, Jacobsius
πότον conjecit. — V. 12. τῶν, Hermannus conjecit ἔνθ'.

τοῦ σὺ, πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
 ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρῶτανι,
 15 χαιρε· δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
 πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

2.

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε,
 ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραιες
 κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυροῖς· ὁ δὲ Χρυσός
 οἶνον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
 5 σπένδοντες δ' ἀγνώως Ἡρακλεῖ τ' Ἀλκμήνῃ τε
 Προκλεῖ Περσεΐδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
 πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή,
 ὀρχεῖσθω τις· ἐκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης·
 ὄντινα δ' εὐειδῆς μίμνει θήλεια πάρευνος,
 10 κείνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

3.

Ἐνδεκάχορδε λύρη, δεκαβάμονα τάξιν ἔχουσα,
 τὰς συμφωνούσας ἀρμονίης τριόδους·

V. 15. ἐπιήρανε, Schneidewinus conjecit ἐπιήρανον, at conferas Empedocli. v. 421.: Ἦν δὲ τις ἐν κεινοῖσιν ἀνὴρ — παντοίων τε μάλιστα σοφῶν ἐπιήρανος ἔργων. et Append. Anthol. T. II. p. 772.: Πότιν Ἀθηναίων ἐπιήρανε Τριτογένεια.

Fr. 2. Athenaeus X. p. 463. B.: Ἴων δ' ὁ Χῖός φησι· Χαιρέτω κτλ. V. 2. et dimid. 3. assert Athenaeus XI. p. 486. C.: Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν ἐλεγείοις· ἡμῖν — ἐν ἀργυροῖς. V. 3. Χρυσός scripsi, Cf. Aristoph. Vesp. 1252., vulgo χρυσός. — V. 4. χειροῖν Bentlejus, alii correxerunt, vulgo χειρῶν. — V. 5. Ἡρακλεῖ scripsi, vulgo Ἡρακλεῖ. — V. 10. κυδρότερον, unus cod. ἀνδρότερον, unde Dindorfius ἀδρότερον male. ibid. πίεται, Meinekius πίετω conjecit.

Fr. 3. Euclides Introd. Harmon. p. 19. ed. Meibom.: Ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ φθόγγου χρωῖνται τῷ ὀνόματι (τόνος) οἱ λέγοντες ἐπιτάτονον τὴν φόρμιγγα, καθάπερ Τέρπανδρος καὶ Ἴων· ὁ μὲν γὰρ φησιν· — ὁ δὲ· Ἐν δεκαχόρδῳ λύρῃ τὴν δεκαβάμονα κτλ. V. 1. ἐνδεκάχορδε λύρα scripsi, nam totidem chordas Ionis aetate habebat lyra, quae tribus constabat tetrachordis, ita ut essent decem intervalla, δεκαβάμων τάξις. Hermannus ἐν δεκαχόρδῳ δ' αὖ scripsit, sed recte deinde articulum τὴν delevit. ibid. ἔχουσα vulgo recte legitur, libri ἔχεις αἰί, ἔχεις ἄν, ἔχειν αἰί. — V. 2. τριόδους videtur ipsa illa tria tetrachorda dicere, nisi praestat διόδους.

πρὶν μὲν σ' ἐπίτατονον ψάλλον δις τέσσαρα πάντες
Ἕλληνες σπανίαν μοῦσαν ἀειράμενοι.

4.

Ὡς ὁ μὲν ἠγορέη τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοντον,
εἶπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

5.

Αὐτὰρ ὄγ' ἐμμαπέως τὸν ὀρίανον ἐν χειρὶ κευθει.

6.

Τὴν ποτε Θησείδης ἐκτίσεν Οἰνοπίων.

7.

Athenaeus X. p. 436. F.: αὐτὸς δὲ (Ἴων) ἐν τοῖς ἐλεγείοις
ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας, Τελέου
δὲ θυγατρὸς.

8.

Χαῖρε μελαμπέπλοις, Εὐριπίδη, ἐν γνάλοισιν
Πιερίας τὸν αἰεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὄν, ὅτι σοι κλέος ἀφθιτον ἔσται
ἴσον Ὀμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.

V. 3. μὲν σ' Bryennius, codd. πρὶν μὲν οὖν vel πρὸς μὲν ἄρ'.
δις τέσσαρα scripsi, vulgo διὰ τέσσαρα. Dicit duobus olim tetrachordis
sive heptachordo Graecos usos esse. — V. 4. σπανίαν, Schneidewinus
scripsit σπανίην.

Fr. 4. Diogenes Laert. I. 120.: Ἴων δ' ὁ Χῖος περὶ αὐτοῦ
(Φερεκύδου) φησὶν· Ὡς ὁ μὲν κτλ.

Fr. 5. Athenaeus II. p. 86. B.: Ἴων· αὐτὰρ ὄγ' κτλ.

Fr. 6. Plutarch. vit. Thes. 20.: ἴνιοι δὲ καὶ τεκεῖν ἐκ Θησεῶς
Ἀριάδην Οἰνοπίωνα καὶ Στάφυλον, ὧν καὶ Ἴων ὁ Χῖός ἐστι περὶ τῆς
ἐαυτοῦ πατρὶδος λέγων· τὴν ποτε κτλ.

Fr. 8. Epigramma in Euripidem mortuum non potuit ab Ione
scribi, legitur in Anthol. Pal. VII. 43.: Ἴωνος. V. 2. αἰεὶ, cod.
Pal. αἰεῖ.

13.

Schol. Apoll. Rhod. I. 1165.: Καὶ Ἴων δὲ ἐν τῷ διθυράμβῳ ἐκ τοῦ πελάγους φησὶ μεταβληθέντα τὸν Αἰγαίωνα ἀναχθῆναι εἰς τὸν Ὀλυμπον, φυλάξοντα τὸν Δία· εἶναι δὲ αὐτὸν Θαλάσσης υἱόν. Cf. Eudocia p. 29. et 91.

14.

Argument. Soph. Antig.: Στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρώϊδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτὴν Ἰσμήνην, ἃς ὁ μὲν Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπροισθῆναι φησὶ ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους.

XIV.

MELANTHIUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγορὰν τε
Κεχροπίαν κόσμησ' ἡμιθέων ἀρεταῖς.

2.

Plutarch. vit. Cimon. c. 4.: οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅλως φαίνεται τοῖς περὶ τὰς γυναικὰς ἐρωτικοῖς ὁ Κίμων ἔνοχος γενέσθαι· καὶ γὰρ Ἀστερίας τῷ γένει Σαλαμινίας καὶ πάλιν Μνήστρας τινὸς ὁ ποιητὴς Μελάνθιος μνημονεύει πρὸς τὸν Κίμωνα παίζων δι' ἐλεγείας σπουδαζομένων ὑπ' αὐτοῦ.

Melanthius. Fr. 1. Plutarch. vit. Cim. IV.: Ὁ Πολύγνωτος οὐκ ἦν τῶν βαναύσων οὐδ' ἀπ' ἐργολαβίας ἔγραφε τὴν σοῖαν, ἀλλὰ προῖκα φιλοτιμούμενος πρὸς τὴν πόλιν, ὡς οἱ τε συγγραφεῖς ἱστοροῦσι καὶ Μελάνθιος ὁ ποιητὴς λέγει τὸν τρόπον τοῦτον· Αὐτοῦ κτλ. V. 2. κόσμησ' ἡμιθέων ἀρεταῖς Reiskius, vulgo κόσμησε καὶ ἡμιθέων ἀρεταῖσι.

XV.

H I P P O.

Ἴππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἴσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

XVI.

EMPEDOCLES.

1.

Ἄκρον ἰητρὸν Ἄκρων, Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἡμετέρης.

2.

Πανσανίην ἰητρὸν ἐπώνυμον Ἀγχίτου υἱόν,
φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθραψε Γέλα·
ὅς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισιν
φῶτας ἀπέστρεψεν Περσεφόνης θαλάμων.

Hippo. Epigramma legitur ap. Clement. Alex. ad Gent. p. 36. : οὐ γέμεσις τοίνυν οὐδὲ Ἴππωνι ἀπαθανατίζοντι τὸν θάνατον τὸν ἑαυτοῦ· ὁ Ἴππων γὰρ ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσε τῷ μνήματι τῷ ἑαυτοῦ τόδε τὸ ἔλεγιον· Ἴππωνος κτλ. Idem Alexander in Aristotel. Metaphys. I. 3.

Empedocles. Ep. 1. Diog. Laert. VIII. 65. : Ἄκρωνος ἱατροῦ τόπον αἰτοῦντος παρὰ τῆς βουλῆς εἰς τὴν κατασκευὴν πατρῷου μνήματος διὰ τὴν ἐν τοῖς ἱατροῖς ἀκρότητα, παρελθὼν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκώλυσε, τὰ τε ἄλλα περὶ ἰσότητος διαλεχθεὶς καὶ τοι καὶ τοιοῦτον ἐρωτήσας· τί δὲ ἐπιγράφομεν ἔλεγιον ἢ τοῦτο· Ἄκρον κτλ. τινὲς δὲ τὸν δεῦτερον στίχον οὕτω προφέρονται· ἀκροτάτης κορυφῆς ὑμβος ἄκρος κατέχει· τοῦτό τις Σιμωνίδου φασὶν εἶναι. Empedocli tribuit Suidas v. Ἄκρων, et respicere videtur Plinius Hist. Nat. XXIX. 4. Non addito auctoris nomine profert Eustath. ad Od. p. 1634. 10. Adde Walzii Rhet. III. p. 641. et Hesych. Miles. p. 16.

Ep. 2. Diog. Laert. VIII. 65. : Ἐμπεδοκλῆς καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν (Πανσανίαν) ἐποίησεν· Πανσανίαν κτλ. Adde Anthol. Pal. VII. 508. ubi Σιμωνίδου εἰς Πανσανίαν τὸν ἱατρὸν legitur. V. 1. Πανσανίην ἰητρὸν Diog., Πανσανίαν ἱατρὸν Anthol. ibid. Ἀγχίτου Diog., Ἀγχίτεω Anthol. — V. 2. φῶτ' Diog., τὸν δ' Anthol. ibid. ἔθραψε Γέλα Diog., ἔθαψε πέλας Pal. cod., ἔθαψε κόνις Plan. Si ἔθαψε verum, abjudicandum epigramma Empedocli. — V. 3. πολλούς, Anth. πλείστους. ibid. μογεροῖσι — καμάτοισιν Diog., κρυεραῖσι — ὑπὸ νοῦσοις Anthol.

XVII.

DIONYSIUS.

1.

Ὡ Θεόδωρε δέχου τήνδε προπινομένην
 τὴν ἀπ' ἐμοῦ ποιήσιν. ἐγὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω
 σοὶ πρώτῳ Χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας.
 καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
 5 συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θήμενος.

2.

Ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἴτε πεισόμενοι
 καὶ κυλίκων ἔριδας διαλύσατε καὶ κατάθεσθε
 τὴν ξύνεσιν παρ' ἐμοὶ καὶ τάδε μανθάνετε.

3.

Κότταβον ἐνθάδε σοι τρίτον ἐστάναι οἱ δυσέρωτες
 ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίῳ
 κέρυκον· οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες
 ἐς σφαίρας κυλίκων· καὶ πρὶν ἐκεῖνον ἰδεῖν,

Dionysius Fr. 1. Athen. XV. p. 669. D.: Καὶ ὁ Δημόκριτος, Ἄλλ' ἵνα κἀγὼ, φησί, μνημονεύσω τῶν τοῦ Χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ῥήτορος Διονυσίου, λέξω τι καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ἐλεγείων. σὺ δέ, ὦ Θεόδωρε, τοῦτο γάρ σου τὸ κύριον ὄνομα, δέχου κτλ. Pentametro exorsus est Dionysius elegias, qui multa novavit, vid. Athen. XIII. p. 602. C.: προτάξας (Ἀπόλλων) τοῦ ἑξαμέτρου τὸ πεντάμετρον, καθάπερ ὕστερον καὶ Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐποίησε ὁ ἐπικληθεὶς Χαλκοῦς ἐν τοῖς ἐλεγείοις. V. 3. πρώτῳ, Osannus conjecit προτέρῳ. — V. 4. τόδε Spanhemius, vulgo τότε.

Fr. 2. Athen. XV. p. 669. B.: Καὶ αὐτὸς δ' ἐκ τούτων τῶν ἐπιῶν (Διονυσίου) μεμνημένος τινῶν ἐρῶ, ἵνα μὴ ὁ Οὐλιπιανὸς βρεθῆται ὡς ἐκ τῶν ἀποθέτων τοῖς Ὀμηρίδαις μόνος ἀνασπάσας τὰ κοιτάβια, ἀγγελίας κτλ. V. 1. πεισόμενοι Casaub., libri πεισόμενοι. — V. 2. διαλύσατε, unus cod. διαλύετε.

Fr. 3. Athen. XV. p. 668. E. Μνημονεύει τῶν λατάγων καὶ τῶν κοιτάβων καὶ ὁ Χαλκοῦς καλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἑλεγείοις διὰ τούτων· Κότταβον κτλ. V. 1. ἰστάναι codd., vulgo ἰστάναι, Bernhardius conj. κότταβος ἐν. σοι τρίτος ἐ. ὄν δυσέρ. — V. 4. ἰδεῖν, Dalecampius ἰεῖν.

5 ὄμματι βηματίσαισθε τὸν αἰθέρα τὸν κατὰ κλίνην,
εἰς ὕσον αἰ λάταγες χωρίον ἐκτέεται.

4.

Ἕμνους οἰνοχοεῖν ἐπιδέξια σοὶ τε καὶ ἡμῖν,
τόνδε τὸν ἀρχαῖον τηλεδαπὸν τε φίλον
εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμφομεν εἰς μέγαν αἶνον
τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης δὲ λόγου

5 Φαίακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλματα πέμπει.

5.

Καὶ τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται

* * περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν.

6.

Τὶ κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπανομένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;

7.

Κραυγὴν Καλλιόπης.

V. 5. βηματίσαισθε duo codd., βηματίσασθε alius. ibid. κατὰ κλίνην unus cod., κατακλείην duo libri, vulgo κατακλινῆ. — V. 6. ἐκτέεται Hermannus, vulgo ἐκτέεται, unus cod. ἐκτέτανται.

Fr. 4. Athen. XV. p. 668. F.: Ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλλπιανὸς ἤτει πιεῖν μεγάλην κύλικα ἐπιλέγων ἐκ τῶν αὐτῶν ἐλεγείων καὶ τόδε· Ἕμνους κτλ. V. 2. τηλεδαπὸν τε Casaub., libri τηλεπαδὸν τε. — V. 4. ἐπὶ συμποσίου, fortasse ἀπὸ συμπ. legendum. ibid. δὲ scripsi, legebatur τε. — V. 5. πέμπει, fortasse praestat πέμψει. De Phaeace vid. Comment. de Com. Att. Ant. p. 338. sq.

Fr. 5. Athen. X. p. 443. C.: Ὁ Ποιτιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι τῶν δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέθας καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροιμίας γίνεσθαι· οὗ τοῦς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς ὁ Χαλκοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυλίκων ἐρέτας ἔφη· Καὶ τινες κτλ. V. 1. καὶ τινες codd., vulgo καὶ τινες, Dindf. conj. καὶ πλον. — V. 3. conjecit Hermannus μάργνανται περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φ. ὡκ' ἀπόλωλε.

Fr. 6. Athen. XV. p. 702. C.: Κατὰ γὰρ τὸν Χαλκοῦν Διονύσιον· Τί κτλ. Vide Pindari Prosod. Fr. 59.

Fr. 7. Aristotel. Rhetor. III. 2.: Διονύσιος προσηγορεύει ὁ Χαλκοῦς ἐν τοῖς ἐλεγείοις κραυγὴν Κ. τὴν ποιήσιν.

XVIII.

EURIPIDES.

I. Β Λ Ε Γ Ε Ι Α.

1.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ.

Οἶδε Συρακοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις.

2.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἄρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμμασι πρόσθε πάθος;
μητέρα παρθενικὴν τε κόρην δισσοῦς τε συναίμους
ἐν ταύτῳ γέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

II. Μ Ε Λ Η.

3.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΛΑΚΙΒΙΑΔΗ.

◡ ◡ ◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ — —
 ◡ — — ◡ ◡ — — ◡ ◡ — — ◡ ◡ — — ◡ ◡ ◡
 ◡ ◡ — — ◡ ◡ — — ◡ ◡ ◡ — — ◡ ◡ ◡ — — ◡
 ◡ — — ◡ ◡ — —
 5 — ◡ — — ◡ ◡ — —

Σὲ δ' αἰείσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ·
καλὸν ἂ νίκα· τὸ κάλλιστον δ' ὃ μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων λάχεν,

Euripides. Fr. 1. Plut. vit. Nic. c. 17.: ὁ μὲν γὰρ Εὐριπίδης μετὰ τὴν ἦταν αὐτῶν καὶ τὸν ὀλεθρον γράφων ἐπικήδειον ἐποίησεν· οἶδε Συρακοσίους κτλ.

Fr. 2. Athenaeus II. p. 61. B.: Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ, — ποιῆσαι τοιῦτ' ἐπίγραμμα· ὦ τὸν κτλ. V. 1. ἀγήραντον Casaub., vulgo ἀγήρατον. — V. 4. μοιριδίῳ Casaub., vulgo μοιραδίῳ.

Fr. 3. Plutarch. vit. Alc. c. 11: αἱ δ' ἵπποτροφίαι περιβόητοι μὲν ἐγένοντο καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων· ἐπὶ γὰρ ἄλλος οὐδεὶς καθῆκεν Ὀλυμπίαισι ἰδιώτης οὐδὲ βασιλεύς, μόνως δ' ἐκείνος· τὸ νικῆσαι δὲ καὶ δεύτερον γενέσθαι καὶ τρίτον ὡς Θουκυδίδης φησὶν, ὃ δ' Εὐριπίδης τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις φιλοτιμίαν·

ἄρματι πρῶτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτα βῆναι τ'
ἀπονητί,

τρὶς στεφθέντα τ' ἐλαία

5 κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι.

4.

Plutarch. vit. Demosth. c. 1.: ὁ μὲν γράψας τὸ ἐπὶ τῇ
νίκῃ τῇ Ὀλυμπίᾳσι ἵπποδρομίας εἰς Ἀλκιβιάδην ἐγκώμιον,
εἶτ' Εὐριπίδης, ὡς ὁ πολὺς κρατεῖ λόγος, εἶθ' ἕτερός τις ἦν,
Σόσσις, φησὶ χρῆναι τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι
τὴν πόλιν εὐδόκιμον.

XIX.

THUCYDIDES.

Μνήμα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅστέα δ' ἴσχει
γῆ Μακεδῶν, ἣ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ Μούσας
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

λέγει δ' ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ ᾄσματι ταῦτα· Σὲ δ' κτλ. Respicit carmen
Athen. I. p. 3. E.: Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἄρματι πρῶτος καὶ
δεύτερος καὶ τρίτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινίκιον κτλ.
V. 2. τὸ κάλλιστον scripsi, vulgo κάλλιστον. ib. λάχεν addidi, quod
vulgo deest. — V. 4. στεφθέντα τ' scripsi, vulgo στεφθέντι'.

Thucydides. Anthol. VII. p. 45.: εἰς τὸν αὐτὸν (Εὐριπίδην)
Θουκυδίδου τοῦ ἱστορικοῦ. Thomas Mag. vit. Eurip. κενοτάφιον δὲ
αὐτοῦ Ἀθήνησι γέγονεν, ἐφ' οὗ ἐπέγραψε Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς ἢ
Τιμόθεος ὁ μελοποιὸς τάδε· Μνήμα κτλ. V. 1. μνήμα Thomas,
μῆμα Anthol. — V. 2. ἢ Planudes, ἢ cod. Pal. — V. 3. Μούσας,
Μούσαις cod. Pal.

XX.

E U E N U S.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει·

Καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὁ παλαιός,
„Σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.“

5 Τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥάβστης εἰσὶ διδασκαλίας.

2.

Ἰγούμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
ὀρθῶς γιγνώσκων οἷος ἕκαστος ἀνήρ.

3.

Πρὸς σοφία μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφυτον ἔστιν,
χωρὶς δὲ βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

4.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψεν
κρυπτόμενον, μανίης πουλὸν χειρότερον.

Euenus. Fr. 1. Athen. IX. p. 367. E.: Σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλιπιανοῦ, Ἄλλ' ἐγώ, φησὶν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμὶ δίκαιος, πολλὰ ἤδη σιωπήσας· Πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν μὲν, κατὰ τὸν Πάριον Εὐηρόν, ἔθος κτλ. et v. 1—4. Stobaeus LXXXII 3. assert. V. 1. μὲν om. Athenaeus. — V. 2. ἐν ἔθει Stobaeus, ἐθέλει Athenaeus. — V. 3. τούτους Stobaeus, τούτοις Athenaeus. ibid. εἰς ὁ παλαιός Athen., ὡς ὁ παλαιός Stobaeus. — V. 4. ταῦτα Stobaeus et Athen. X. p. 429. F. ubi hic versus assertur: at priore loco τοιαῦτα legitur. δοκοῦντ' ἔστω Athenaeus priore loco, nisi quod nonnulli codd. δοκοῦντες τω vel τως exhibent, altero loco δοκοῦντ' ἔστ', Stobaeus δοκοῦντ' ἐστίν. — V. 6. εἰσὶ Casaubonus, codd. εἰς. Cf. Herodian. post Lobeckii Phrynich. p. 469.

Fr. 2. Stobaei Appendix T. IV. p. 10. ed. Gaisf.: Ζήνον· ἡγούμαι κτλ. Εὐηροῦ Bachius correxit.

Fr. 3. Stobaeus LI. 17.: Εὐηροῦ. V. 1. σοφίης, unus cod. σοφίαν.

Fr. 4. Stobaeus XX. 2.: Εὐηροῦ. V. 2. πουλὸν χειρότερον tres codd., vulgo πολὺ χειρότερον.

5.

"Ἡ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

6.

ἦτις κερδαίνουσ' οὐδὲν ὅμως ἀδικεῖ.

7.

[Μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρουκε παρ' ἡμῖν
μήτε θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἵεναι,
μήθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὄντιν' ἄν ἡμῶν
θωρηχθέντ' οἴκῳ μαλθακὸς ὕπνος ἔλη,
μήτε τὸν ἀγρουπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν.]
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνηρόν ἔφν.

[τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοεῖτω,
οὐ πάσας νύκτας γίγνεται ἀβρὰ παθεῖν.]

II. E P H.

8.

Φημὶ πολυχρονίην μελέτην ξμεναι, φίλε, καὶ δὴ
ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

Fr. 5. Plut. de amore prolog. c. 4: Ἐπαινεῖται καὶ μνημονεύεται τοῦ Εὐήνου τοῦτο μόνον, ὡς ἐπέγραψεν· ἄθε, ὅση λύπη κτλ. Artemidorus Oneirocr. I. p. 15. omisso nomine: ἢ δέος ἢ λύπη κτλ. ita codex, vulgo ὡς υἱὸς ἢ λύπη. Adde Hermiam in Plat. Phaedrum p. 267.: θαυμαστός δὲ ἐγένετο Εὐήνος· καὶ ἀλλαχοῦ αὐτὸν ἐπαινεῖ, ὅς καὶ τὸν ἴαμβον τοῦτον εἶπε· φόβος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα βίον.

Fr. 6. Stobaei T. I. p. 18.: Ἀριστοτέλης περὶ ἀρετῆς. Ἀδικίας δὲ ἐστὶν εἶδη τρία, ἀσέβεια, πλεονεξία, ὕβρις. — ὕβρις δὲ, καθ' ἣν τὰς ἡδονὰς αὐτοῖς παρασκευάζουσιν εἰς ὄνειδος ἀγοντες ἐτέρους. ὅθεν καὶ Εὐήνος περὶ αὐτῆς λέγει· Ἥτις κτλ.

Fr. 7. Aristotel. Metaphys. IV. 5.: τὸ γὰρ βλαιοῦ ἀναγκαῖον λέγεται, διὸ καὶ λυπηρόν, ὡς περὶ καὶ Εὐήνος φησι· Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον κτλ. Eidem Eueno tribuit Eth. Eudem. II. 7. et Plutarch. non posse suav. viv. sec. Epic. c. 21. Omisso poetae nomine Aristotel. Rhetor. I. 11. Idem versus legitur in Theognideis v 474., itaque videtur universum illud carmen Eueni esse.

Fr. 8. Aristotel. Eth. Nicom. VII. 11.: Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ ἔθος χαλεπὸν, ὅτι τῇ φύσει ἔοικεν, ὡς περὶ καὶ Εὐήνος λέγει· Φημὶ κτλ. Adde Eth. Eudem. VI. 10.

XXI.

CRITIAS.

I. ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

I. [I.]*)

ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ.

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστὶ χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὄν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.
εἶτα δ' ὄχος Σικελός, κάλλι δαπάνη τε κράτιστος

* * * * *

Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γύων τρυφερωτάτη ἔδρα.

5 εὐναίου δὲ λέγους ἔξοχα κάλλος ἔχει

Μιλήτος τε Χίος τ', ἔναλος πόλις Οἰνοπίωνος.

Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη,

καὶ πᾶς χαλκὸς ὅτις κοσμεῖ δόμον ἐν τινὶ χρεία.

Φοίνικες δ' εὖρον γράμματ' ἀλεξίλογα.

10 Θήβη δ' ἀρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη·

φορητηγὸς δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἀλὸς ταμίαι.

τὸν δὲ τροχοῦ γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον εὖρεν,

κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,

ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

Critias. Fr. 1. Athen. I. p. 28. B.: Κριτίας δὲ οὕτως (τὰ ἐξ ἐκάστης πόλεως ιδιώματα καταλέγει)· Κότταβος κτλ. V. 1. 2. affert etiam Athen. XV. p. 666. B.: μάθε παρ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτον μὲν ἢ τῶν κοπτάβων παιδιὰ Σικελικὴ ἐστὶν εὖρεσις, ταύτην πρῶτον εὐρόντων Σικελῶν, ὡς Κριτίας φησὶν ὁ Καλλιαισχρον ἐν τοῖς ἐλεγείοις διὰ τούτων· Κότταβος κτλ. — V. 1. ἐστὶ χθονός ἐκπρεπὲς Athenaeus altero loco (cf. Schol. Arist. Pac. 1243.), χθονός ἐκπρεπὲς εἰς priore loco. — V. 3. κάλλι δαπάνη τε Casaubonus, vulgo καλλιδαπάνη τε. ibid. κράτιστος unus cod., alius κράτιστε, vulgo κρατίστη. Post hunc versum fortasse plures omissi sunt. — V. 5. ἔξοχα edd., in codd. deest. — V. 7. Τυρσηνὴ codd., vulgo Τυρσηνήν. — V. 9. ἀλεξίλογα codd. et Eustath. Od. p. 1771. adde Grammat. in Bekk. Anecd. T. I. p. 382. 19. ἀλεξίλογα· οὕτω τὰ γράμματα κέκληκε Κριτίας ὁ τύραννος. Schweighaesus conjecit λεξίλογα. — V. 11. Eustath. p. 1771. affert. — V. 12. τροχοῦ Casaub., vulgo τροχόν. ibid. γαίης, codd. γαλας. — V. 14. Μαραθῶνι edd., codd. Μαραθῶνος.

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

2. [2.]

Καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν,
 πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
 μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
 μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κυκλοῦν θιάσου·

5 * * * * *

ἄγγεα Λυδῆ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενῆς,
 καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
 ἐξονομακλήδην, ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.

εἶτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσι

10 εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμυρρότερον
 τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀγλῆς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
 λῆστις δ' ἐκτίκει μνημοσύνην πραπίδων·

νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
 ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.

15 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,

ὥστε φρέν' εἰς ἰλαρὰν ἀσπίδα πάντ' ἀπάγειν,

εἷς τε φιλοφροσύνην γλώσσαν μέτριόν τε γέλωτα.

τοιαύτη δὲ πόσις σώματι τ' ἀφέλιμος

γνώμη τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης,

20 πρὸς θ' ὕπνον ἤροοσται, τὸν καμάτων λιμένα,

πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν,

καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.

* * *

Αἰ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλικῶν προπόσεις παραχρῆμα
 τέρασσαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

Fr. 2. Athen. X. p. 432. D.: Προπόσεις τὰς γινόμενας ἐν τοῖς συμποσίοις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ δὲ ταῦτα Κριτίας ἐν τοῖς Ἐλεγείοις· Καὶ τόδ' κτλ. V. 4. κυκλοῦν Casaubonus, codd. κύκλου vel κύκλω. ibid. θιάσου, Casaubonus θιάσον, Porsonus Θασλον. Excidit deinde hexameter. — V. 6. Λυδῆ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενῆς scripsi, Porsonus Λυδῆ χεῖρ Ἀσιατογενῆς, codd. λυδῆ χειρηνασίατο γενης. — V. 8. προπιεῖν duo codd., alii προπολεῖν vel προποτεῖν. — V. 9. τε λύουσι unus cod., τελέουσιν ceteri. — V. 11. τεύχουσιν, Bachius τρύχουσιν ibid. ὄμματ' Hermannus et Meinekius, vulgo ὄμμ'. — V. 12. λῆστις epit. Hoeschelii, libri λῆσις. — V. 16. πάντ' ἀπάγειν, videtur πάντας ἄγειν legendum. — V. 17. γλώσσαν unus cod., γλωτταν vulgo. — V. 21. Ὑγίειαν unus cod., Ὑγείαν ceteri. — V. 23. Plura deese apparet, dicit enim Athenaeus: ἐξῆς τε πάλιν φησὶν· Αἰ γὰρ κτλ. — V. 24. ἅπαντα,

25 ἢ Λακεδαιμονίων δὲ δίκαιθ' ὀμαλῶς διάκειται,
 ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
 καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
 ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

ΕΙΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

3. [3.]

Καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναῖον στεφανώσω,
 Ἀλκιβιάδην νέοισιν ὑμνήσας τρόποις·
 οὐ γὰρ πως ἦν τοῦνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείῳ·
 νῦν δ' ἐν ἰαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

4. [3].

Γνώμη δ' ἣ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
 εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε.
 Σφραγίς δ' ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖςδεσι κείται.

Schneidewinus *ἔπειτα* coniecit. — V. 26. *ἔσθειν*, duo codd. *ἔσθλειν*.
 ibid. *φρονεῖν* Bachius, vulgo *φανέν*. — V. 27. *ἀπότακτος*, unus cod.
ἀπότακτου.

Fr. 3. Hephaestio p. 22. Gaisf.: *Κριτίας ἐν τῇ εἰς Ἀλκιβιάδην ἐλεγείῳ οὐκ ᾔπειτο ἐγχωρεῖν τὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ὄνομα· φησὶ γὰρ ἐν ἐκείνῃ οὕτως· Καὶ νῦν κτλ.* V. 1. *Ἀθηναῖον*, plures libri *Ἀθηναίου*.

Fr. 4. Plutarch. Alcib. c. 33.: *Τὸ μὲν οὖν ψήφισμα τῆς καθόδου πρότερον ἐκεκέρωτο, Κριτίου τοῦ Καλλιστοχρου γράψαντος, ὡς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐλεγείαις πεποίηκεν ὑπομνησκων τὴν Ἀλκιβιάδην τῆς χάριτος ἐν τούτοις· Γνώμη κτλ.* V. 1. *γνώμη*, Valckenarius coniecit *γνώμην*. — V. 2. *ἔδρασα* plerique codd., olim *ἔγραψα*. — V. 3. *γλώσσης* Schaeferus, vulgo *γλώττης*. ibid. *τοῖςδεσι*, duo codd. *τοῖςδε σοι*. Critiae fortasse ex elegia versus est, quod etiam Schleiermacher existimavit, qui legitur ap. Platon. Rep. II. p. 367. E.: *Καὶ ἐγὼ ἀκούσας αἰεὶ μὲν δὴ τὴν φύσιν τοῦ τε Γλαύκωνος καὶ τοῦ Ἀδειμάντου ἡγάμην, αἰτάρ οὖν καὶ τότε πάνυ γε ἦσθην καὶ εἶπον· οὐ κακῶς εἰς ὑμᾶς, ὦ παῖδες ἐκείνου τοῦ ἀνδρός, τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλεγείων ἐποίησεν ὁ Γλαύκωνος ἐρασίης, εὐδοκμήσαντας περὶ τὴν Μεγαροῦ μάχην, εἰπών·*

Παῖδες Ἀριστωνος, κλεινοῦ θεῖον γένος ἀνδρός.

Cf. Aristides T. II. p. 98. et Schol. T. III. p. 420. ed. Dindf. — Ex Elegia fortasse petitum est, quod Schol. Eurip. Hippolyt. v. 263. dicit: *Μάρτυρες ἔσονται οἱ σοφοὶ εἴ που ἐνός τῶν ἐπιτὰ σοφῶν ἐστὶν ἀπόφθεγμα τὸ μηδὲν ἄγαν, ὅπερ Χίλωνι ἀνατιθέσθαι, ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος· οἱ δὲ Σωδάμη.*

5. [4.]

Πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,
νίκας δ' Ἀγεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

6. [5.]

Ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

II. Ε Π Η.

7.

Τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντα πότ' ῥδάς
ἠδὺν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνήγειν,
συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,
αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἠδὺν, ἄλυπον.

- 5 οὐ ποτε τοῦ φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,
ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνω συμμιγνύμενον κυλίκεσσιν
παῖς διαπομπεύη, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
παννυχίδας θ' ἱεράς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
πλάστιγξ θ' ἢ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζη
10 κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν.

Fr. 5. Plutarch. Cimon. c. 10.: Γοργίας ὁ Λεοντῖνός φησι τὸν Κίμωνα τὰ χρήματα κτᾶσθαι μὲν, ὡς χρῆτο, χρῆσθαι δέ, ὡς τιμῶτο. Κριτίας δὲ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν ταῖς ἐλεγείαις εὐχεται Πλοῦτον κτλ.

Fr. 6. Stobaeus Floril. XXIX. p. 10.: Κριτίου.

Fr. 7. Athen. XIII. p. 600. E.: ὃν (Ἔρωτα) ὁ σοφὸς ὕμνων αἰεί ποτε Ἀνακρείων πᾶσιν ἔστι διὰ στόματος· λέγει οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ κράτιστος Κριτίας τάδε· Τὸν κτλ. V. 5. τοῦ Hermannus, vulgo son. — V. 7. διαπομπεύη plerique codd., unus διαπομπεύση, Osannus conjecit διαπομπύνη. ibid. προπόσεις unus cod., ceteri πρόποσις, προπόσιν, προπόσις. ibid. ἐπιδέξια νωμῶν duo codd., alii ἐπὶ δεξιῶν ὤμων vel ἐπὶ δεξιῶν ὤμον. — V. 9. θ' unus cod., alius τε, alius δ'. ἄκραισι plerique libri, ἄκροισι unus. ibid. καθίζη unus cod., ceteri καθίζει, καθίζοι, καθίζει. — V. 10. ψακάδεσσιν plerique codd., ψακάδεσσιν duo.

XXII.

S O C R A T E S.

1.

Δήλι' Ἀπολλων χαῖρε καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεινώ.

2.

*Αἰσωπός ποτ' ἔλεξε Κορινθιον ἄστν νέμουσιν
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῳ σοφίῃ.*

3.

*Οἱ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἐν πολέμῳ.*

XXIII.

P L A T O.

I. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

*Τὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χεῖλεσιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.*

Socrates. Fr. 1. Diog. Laert. II. 42.: Ἀλλὰ καὶ παιᾶνα κατὰ τινος ἐποίησεν (Σωκράτης) οὗ ἡ ἀρχή· Δήλι' Ἄπ. κτλ. Διονυσόδωρος δὲ φησὶ μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸν παιᾶνα.

Fr. 2. Diog. Laert. ibid.: ἐποίησε δὲ καὶ μῦθον Αἰσωπίου οὗ πάνν ἐπιτετυγμένως, οὗ ἡ ἀρχή· Αἰσωπος κτλ. Cf. Plato Phaedone 60. et Plutarch. de audiend. poet. c. 2.

Fr. 3. Athenaeus XIV. p. 628. F.: Καὶ Σωκράτην ἐν τοῖς ποιήμασι τοὺς κάλλιστα χορεύοντας ἀριστοὺς φησὶν εἶναι τὰ πολέμια, λέγων οὕτως· Οἱ δὲ κτλ.

Plato. Ep. 1. Anthol. V. 78.: Πλάτωνος εἰς Ἀγάθωνα τὸν μαθητὴν αὐτοῦ. Adde Gell. N. A. XIX. 11. et Diog. Laert. III. 32., qui v. 1. εἶχον exhibet.

2.

Τῷ μῆλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ', ὃ μὴ γιγνοῖτο νοεῖς, τοῦτ' ἀντὶ λαβοῦσα,
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

3.

Μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

4.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα κατ' Ἑλλάδος, ἢ τὸν ἐραστῶν
ἐσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοιῆ μὲν ὀραῖσθαι
οὐκ ἐθέλω· οἷη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

5.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν αἰοιδόν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τεροπόμενον βάτραχον
χαλκῷ μορφώσας τις ὀδοιπόρος εὖχος ἔθηκεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενος.
5 πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὐκαιρον αἰείσας
κοιλιάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβιβῶ στόματι.
φωνὴν δ' ἡγήτειραν ὀδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
εὔρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει ὑδάτων.

Ep. 2. Ib. V. 79.: τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰαίραν τινὰ δυεπιθῆ. et Diog. Laert. III. 42. V. 3. νοεῖς, cod. Pal. μισεῖς. ibid. τοῦτ', cod. Pal. ταῦτ'.

Ep. 3. Ibid. V. 80.: τοῦ αὐτοῦ. et Diog. Laert. III. 32.

Ep. 4. Anthol. VI. 1.: Πλάτωνος ἐπὶ κατόπτρῳ ἀνατεθέντι παρὰ Λαῖδος. V. 1. τὸν ἐραστῶν Pal., τῶν ἐρώτων vulgo. — V. 3. et 4. vertit Ausonius Ep. 55.

Ep. 5. Anthol. VI. 43.: εἰς βάτραχον χαλκοῦν ἀνατεθέντα ταῖς Νύμφαις παρὰ ὀδοιπόρον Πλάτωνος. V. 2. λιβάσιν cod. Pal., σταγῶσιν ed. Asc. — V. 3. μορφώσας, cod. Pal. τυπώσας et supra γρ. μορφώσας, Plan. στηλώσας. — V. 4. ἀκεσσάμενος cod. Pal., ἀκεσσάμενον Plan. — V. 7. ἀπολείπων, cod. Pal. ἀπό λειπών. — V. 8. γλυκερῶν, cod. Pal. supra γρήν. ibid. ἐπόθει Jacobsius, cod. ἐπόθη. ibid. ὑδάτων scripsi, cod. ναμάτων. apud Planud. versus deest.

6.

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὄδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

7.

Δάκρυα μὲν Ἐκάβη τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξίν
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δῆποτε γεινομέναις.
σοὶ δέ, Δίῳν, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
5 κείσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἔμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίῳν.

8.

Νῦν ὅτε μηδὲν Ἄλεξις, ὅσον μόνον εἶψ' ὅτι καλός
ὠπται καὶ πάντη πᾶσι περιβλέπεται.
Θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἴτ' ἀνήσει
ὑστερον· οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπώλεσαμεν.

9.

Οἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτὴ ποτε πατρὶς Ἐρετρια, χαῖρετ' Ἀθῆναι,
γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

Ep. 6. Anthol. VII. 35.: εἰς τὸν αὐτὸν Λεωνίδου, sed infra p. 289. ubi repetitur in codice, Πλάτωνος legitur. Afferit Plutarch. de anim. procr. c. 33.: ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδειον· ἄρμενος ἦν κτλ. εὐαρμοσίαν δῆλός ἐστι τὴν ἀρετὴν ἠγούμενος. V. 1. ἄρμενος Plut. et cod. Pal. altero loco, sed priore ἤπιος.

Ep. 7. Anthol. VII. 99.: εἰς Δίωνα τὸν Συρακούσιον· Πλάτωνος φιλοσόφου. Diog. Laert. III. 30. V. 1. μὲν, Jacobsius μὴν coniecit. — V. 2. δῆποτε Diog., δὴ τότε cod. Pal. et Suidas v. γεινομέναις, sic enim ille pro γεινομένοις.

Ep. 8. Anthol. VII. 100.: εἰς Ἄλεξιν καὶ Φαῖδρον Πλάτωνος. Diog. Laert. III. 31. et Apulejus Apol. p. 417. V. 2. πᾶσι περιβλέπεται, Diog. πᾶς τις ἐπιτρέφεται. — V. 3. ἀνήσει Brunckius, vulgo ἀνήσεις.

Ep. 9. Anthol. VII. 256.: Πλάτωνος εἰς τοὺς Ἐρετριεῖς τοὺς ἐν Ἐκβατάνοις κειμένους. at omisso poetae nomine Pilostr. vit. Apoll. I. 24. V. 2. κείμεθ' ἐν Philostr., κείμεθα ἐν Pal. cod.

10.

Εὐβοίης γένος ἐσμέν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἄφ' ἡμετέρης.

11.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ.
ὡς ἀλλὴ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' Ἀίδης.

12.

Ναυηγόν με δέδορκας· ὃν οἰκτείρασα θάλασσα
γυμνώσαι πνύματον φάρεος ἠδέσατο,
ἄνθρωπος παλάμησιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος.
5 κείνῳ μὲν ἐνδύσαιτο καὶ εἰν Ἀίδαο φέροιτο,
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦμὸν ἔχοντα ῥάκος.

13.

Πλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν ἀλλὴ καὶ κατὰ γαίαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

14.

Ἀστέρας εἰσαθρεῖς Ἀστήρ ἐμός· εἶθε γενοίμην
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

Ep. 10. Anthol. VII. 259.: Πλάτωνος εἰς τοὺς Εὐβοεῖς τοὺς ἐν Σούσοις τελετήσαντας. Diog. Laert. III. 33.: φασὶ δὲ καὶ τὸ εἰς τοὺς Ἐρετριέας τοὺς σαγηνευθέντας αὐτοῦ εἶναι· Εὐβοίης κτλ. et Suidas T. II. p. 142. V. 1. Εὐβοίης, Suidas Εὐβοέων. ib. ἐσμέν, Diog. ἤμεν. — V. 2. ὅσσον, Diog. τόσσον.

Ep. 11. Anthol. VII. 265.: Πλάτωνος εἰς ἕτερον ναυηγόν. V. 2. ὕπεστ', cod. Pal. ὑπ' ἐστ'.

Ep. 12. Anthol. VII. 268.: Εἰς ναυηγόν, ὃν εὐρών τις ἐξέδυσεν τῶν ἱματίων, Πλάτωνος. V. 1. οἰκτείρασα cod. Pal., ἠκτείρασα Brunckius. — V. 5. μὲν Planud., κεν cod. Pal. — V. 6. ῥάκος, cod. Pal. supra γρ. φάρος et sic Planud.

Ep. 13. Anthol. VII. 269.: τοῦ αὐτοῦ Πλάτωνος εἰς ἕτερον ναυηγόν. V. 2. παρερχόμενοι, cod. Pal. παρ' ἐρχόμενοι.

Ep. 14. Anthol. VII. 669.: εἰς Ἀστέρα τὸν μαθητὴν Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου [τοῦ αὐτοῦ Πλάτωνος]. Adde Apulej. Apol. p. 416. et Diog. Laert. III. 29.: Ἀριστιππος δ' ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τρυφῆς φησιν αὐτὸν Ἀστέρος μισρακίου τινὸς ἀστρολογεῖν συνασκουμένον ἐρασθῆναι, ἀλλὰ καὶ Δίωτος τοῦ προειρημένου. ἔνιοι καὶ Φαίδρον φασί·

15.

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἐφῶς,
νῦν δὲ θανῶν λάμπεις Ἐσπερος ἐν φθιμένοις.

16.

[Εἰνοδὴν καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.
πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι, πυκινὰς χέρμασι βαλλομένη.
5 δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἦ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἔκαρποφύρουں.]

17. a. b.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρῶν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὄν λίπεν οὐχ εὐρῶν ἤψεν ὄν εὔρε βρόχον.
Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὔρεν, ὁ δ' ὄλεσεν· ὦν ὁ μὲν εὐρῶν
ἤψεν, ὁ δ' οὐχ εὐρῶν λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

18.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὐνομα καὶ μορφὴν καὶ φύσιν ἠδὲ τύχην.

19.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασὶν τινες· ὡς ὀλιγώρως.
ἠνίδε καὶ Σαπφῶ Λεσβόθεν ἠ δεκάτη.

δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε τὰ ἐπιγράμματα, ἃ καὶ πρὸς αὐτοῦ
γενέσθαι εἰς αὐτούς· Ἀστέρας κτλ.

Ep. 15. Anthol. VII. 670.: τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν Ἀστέρα τὸν
μαθητήν. et Apulej. et Diog. I. 1.

Ep. 16. Anthol. IX. 3.: Ἀντιπάτρου, οἱ δὲ Πλάτωνος εἰς καρύην
πεφυτευμένην ἐν ὄδῳ. Prioris potius epigramma videtur esse. V. 3.
ἀκρέμονας, cod. Pal. ἀκρεμόνας. — V. 5. ἦ γὰρ Planud., εἰ γὰρ
cod. — V. 6. ἐς ἐμὴν cod., ἐπ' ἐμὴν vulgo.

Ep. 17 a. Diog. Laert. III. 33. Platoni tribuit, at in Anthol.
IX. 44. idem hoc epigramma legitur inscriptum Στατυλλίου Φλάκκου
et ib. 45. (17. b.): Πλάτωνος τοῦ μεγάλου.

Ep. 18. Anthol. IX. 51.: Πλάτωνος.

Ep. 19. Anthol. IX. 506.: Πλάτωνος εἰς τὰς Μούσας.

20.

Εικόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασπις,
 ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένης.
 καὶ τάχα μὲν ἀπέφευγε τὰ βολίδια· νῦν δὲ κρατεῖται
 τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

21.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἳ τ' ἀπὸ πέτρας
 κρουνοὶ καὶ βληχὴ πουλμυιγῆς τοκάδων,
 αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεταὶ εὐκελάδῳ Πάν,
 ὑγρόν εἰς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων.
 5 αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
 Ὑδριάδες Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

22.

Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζω φωνήεσαν
 φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ Ζεφύροις,
 καὶ σοὶ καχλάζουσαν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγγ
 θελγομένην ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

23.

Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἴδατος ἐς Κνίδον ἦλθε,
 βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
 πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
 φθέγγατο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
 5 Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἄ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
 ἔξεσεν, οἷά γ' Ἄρης ἤθελε τὴν Παφίην.

Ep. 20. Anthol. IX. 747.: Πλάτωνος ἐπὶ ἑ βοῶν ἄλλως. Cf. ibid. 746. Polemonis epigramma. V. 3. ἀπέφευγε Planud., ἀπέφυγε cod. Pal.

Ep. 21. Anthol. IX. 823.: Πλάτωνος εἰς Πᾶνα. V. 2. βληχὴ cod., βληχὰ Plan. — V. 3. ἐπεὶ Plan., ἐπὶ cod. Pal. — V. 4. ὑγρόν, Ruhnkenius conj. γυρόν.

Ep. 22. Anthol. Planud. 13.: Πλάτωνος. V. 2. πυκνοῖς Brunckius, vulgo πυκνοῖς. ibid. κῶνον Scaliger, vulgo κῶμον. — V. 4. θελγομένων Brunckius, vulgo θελγομένην.

Ep. 23. Anthol. Planud. 160.: Πλάτωνος. V. 6. οἷά γ' Jacobsius, vulgo οἷαν.

24.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
ἀλλ' οὕτως ἔστης, ὡς ποτε κρινομένη.

25.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν,
ἦν νύξης, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

26.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
ζητοῦσαι, ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

27.

Ἀρχεάνασσαν ἔγω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἐταίρην,
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἔξετο δριμύς ἔρως.
ἂ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
πρωτοπλόου, δι' ὄσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

28.

Ἄ Κύπρις Μούσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ' ἢ τὸν Ἔρωτ' ὕμνιν ἐφοπλίσομαι.

Ep. 24. Anthol. Planud. 161.: τοῦ αὐτοῦ.

Ep. 25. Anthol. Planud. 248.: Πλάτωνος.

Ep. 26. Thomas Mag. vit. Aristotel. p. XIV. Olympiod. vit. Platonis, denique vita Platonis edita in Bibl. Litter. et Artt. V. p. 11. ubi legitur: ὅπερ ἦθειλον εὐρεῖν, Διζόμεναι ψυχὴν κτλ.

Ep. 27. Athenaeus XIII. p. 589. C.: ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν Πλάτων οὐκ Ἀρχεάνασσαν τὴν Κολοφώνιαν ἐταίρην ἠγάπα, ὡς καὶ ἄδειν εἰς αὐτὴν τάδε· Ἀρχεάνασσαν κτλ. Idem legitur apud Diog. Laert. III. 31. At in Anthol. VII. 217. Asclepiadi tribuitur. V. 1. Ἀρχεάνασσαν Anthol., ceteri Ἀρχαίανασσαν. — V. 2. καὶ ἐπὶ ῥυτίδων, Athenaei codd. κατὰ ῥυτίδων, καὶ ἀπὸ ῥυτίδων. ib. ἔξετο δριμύς Diog., πικρὸς ἔπεστιν Athen., ὁ γλυκὺς ἔξετ' Anthol. — V. 3. Anthol. ἄς νέον ἦβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἐρασταί. sed cod. id quod exhibui praebet. — V. 4. πρωτοπλόου Diog. et cod. Anthol., ubi vulgo πρωτοβόλου, Athen. πρωτοπόρου. ib. ἤλθετε, unus Athenaei cod. ἦμετε.

Ep. 28. Diog. Laert. III. 33. Platoni tribuit. At in Anthol. IX. 39. Μουσικίου, sed Planudes Μουσικίου ἢ Πλάτωνος. Stobaeus LXI. sine poetae nomine affert. V. 2. Ἔρωτ', Anthol. ἔρων, Plan. ἔρον. ibid. ὕμνιν, cod. Pal. ὕμνιν, Plan. ὕμμι.

χαί Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στρωμύλα ταῦτα·
ἡμῖν δ' οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

II. Ε Π Η.

29.

Ἄλσος δ' ὡς ἰκόμεσθα βαθύσκιον, εὔρομεν ἔνδοι
πορφυρέοις μῆλοισιν ἰοικότα παῖδα Κυθήρης.
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσι ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο.
5 αὐτὸς δ' ἐν καλύχεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὑπνώ
εὔδεν μειδιῶν· ξουθαὶ δ' ἐρύπερθε μέλισσαι
κηροχυτοῦς' ἐντός, λαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βαῖνον.

XXIV.

ANTIMACHUS.

I. Α Τ Δ Η.

1.

Φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος.

2.

Γένναν θῆκε Καβάρου ἀγακλέας ὀργεῶνας.

3.

Εἶπε δὲ φωνήσας· Πόλυβε, θρεπτήρια τάςδε
ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας.

V. 3. χαί, Diogenes aī. — V. 4. ἡμῖν δ', Diogenes omisit δ'.

Fr. 29. Anthol. Planud. 210: Πλάτωνος. — V. 7. κηροχυτοῦς' Jacobsius, vulgo κηροχύτους.

Antimachus. Fr. 1. Stephanus Byz. v. Δωτίον — καὶ Δωτιάς ὡς Πλιάς τοῦ Γλιεύς — καὶ Ἀντίμαχος ἐν δευτέρῳ Ἀύδης· φεύγοντας κτλ.

Fr. 2. Photius p. 344.: Ὀργεῶνες — ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Ἀύδῃ γενεῇ Καβάρου θῆκεν ἀγακλέας ὀργεῶνας. eadem Suidas T. III. p. 708.: ἐν τῇ Ἀύδῃ γενεῇ Καβάρου θῆκεν ἀγακλέας ὀργεῶνας. Respicit Harpocration p. 139. 3.: οἱ μὲντοι ποιηταὶ ἔταττον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχος τὴν πον καὶ Δισχύλος ἐν Μυσοῖς. Quae correxi, Valesius γένναν Καβάρου θῆκεν scripsit.

Fr. 3. Schol. Eurip. Phoeniss. v. 44.: ὅτι δὲ Πολύβῳ ἔδωκε (Οἰδίπῳ) τοὺς ἵππους, καὶ Ἀντίμαχος φησιν ἐν Ἀύδῃ· εἶπε κτλ. V. 1. τάςδε scripsi, vulgo τάδε, Barnesius ταῦτα.

..... Τότε δὴ χρυσίῳ ἐν δέπαϊ
 Ἡέλιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἐούθια.

5.

Τῶν μεγάλων ἔρκτορες εἰσὶ κακῶν.

6.

Ἦντε τις καύηξ δύντησιν ἐς ἀλυμρὸν ὕδωρ.

7.

Schol. Apoll. Rhod. I. 211.: Ζήτης αὖ Κάλαις τε· τούτους ἐκ διαφόρων τόπων συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασίν· οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θράκης, ὡς Ἀπολλώνιος, Ἡρόδωρος δὲ ἐκ Δαυλίδος, Δοῦρις δὲ ἐξ Ὑπερβορέων· καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος.

8.

Schol. Apoll. Rhod. I. v. 1290.: Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Ἀυδῇ φησὶν ἐκβιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν Ἀργὴν ὑπὸ τοῦ ἥρωος.

9.

Schol. Apoll. Rhod. III. 409.: Καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Ἀυδῇ Ἠφαιστοτεύκτους τοὺς ταύρους ἀπεφίηατο. Adde Schol. Pind. Pyth. IV. 398.: τοὺς πυρίπνους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Ἀύδῃ Ἠφαιστοτεύκτους λέγει.

Fr. 4. Athenaeus XI. p. 469. F.: ὅτι δὲ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου δέχομιζετο ἐπὶ τὴν δύσιν, Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν — καὶ Ἀντίμαχος δ' οὕτως λέγει· τότε δὴ κτλ. V. 1. χρυσίῳ scripsi, vulgo εὔχρω. — V. 2. πόμπευεν Schweighaeuserus, codd. πόμπει, πομπεῖ, πῆμπει.

Fr. 5. Etymol. M. p. 375. 40.: ἔρκτωρ, ὁ πρακτικός, Ἀντίμαχος τῶν κτλ. unus cod. οἱ τῶν, unde Valckenarius ὄσσοι scripsit.

Fr. 6. Schol. Apoll. Rhod. I. 1008.: Δύντειν δὲ ἔστι τὸ δύνειν — πρότερος δὲ Ἀντίμαχος· ἦντε κτλ. τις in uno cod. deest. δύντησιν Rutgersius, codd. δύνπει vel δύνη. ἐς ἀλυμρὸν ὕδωρ, codd. εἰς ἀλυμρὸν ὕδωρ vel ἐς ἀλυμρὸν πύλαγος. Ex Lyde autem petitus videtur versus, quoniam Apollonii scholiasta hoc solum carmen videtur in manibus habuisse.

10.

Schol. Apoll. Rhod. IV. 156.: Ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἐφεξῆς φησὶ τὴν Μήδειαν ἐπιφραίνουσαν ἀρκεύθῳ τὸ φάρμακον κοιμῆσαι τὸν δράκοντα ἐπάδουσαν καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελεῖσθαι. καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέροισι ἐπὶ τὴν ναῦν κοιμωμένου τοῦ Θηρίου, συμφάνως τῷ Ἀντιμάχῳ.

11.

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1153.: Ἀντίμαχος δὲ ἐν Λύδη ἐν Κόλχοις πλησίον τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι αὐτῇ (Μηδείᾳ) φησὶ τὸν Ἰάσονα.

12.

Schol. Apoll. Rhod. IV. 259.: Ἡσίοδος δὲ καὶ Πινδαρος ἐν Πυθιονίκαϊς καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λύδη διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ φησὶν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοῖς Ἀργοναύταις) εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι.

13.

Schol. Apoll. Rhod. II. v. 296.: Στρογάδας φησὶ κεκληῖσθαι διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας αὐτόθεν ὑποστρέψαι, στραφέντας εἰς τοῦπίσω, λαβῶν παρὰ Ἀντιμάχου. οὕτω γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῇ Λύδη περὶ αὐτῶν μέμνηται· οἱ δὲ Στρογάδας φασὶν αὐτὰς κεκληῖσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες ἠῤῥξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυίας. κατὰ δὲ Ἡσίοδου καὶ Ἀντιμάχου καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται. Cf. etiam ib. ad v. 297.: Αἱ πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν Στρογάδες, μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδη.

14.

Schol. Apoll. Rhod. II. 178.: Ἀγνηροίδης· Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἐστὶ (Φινεύς) ὡς Ἑλλάνικος· ὡς δὲ Ἡσίοδος φησιν, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας· ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀντίμαχος καὶ Φερεκύδης φησὶν.

15.

Schol. II. Z. 200.: Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λύδη, ὅτι τοὺς Σολύμους ἀνεῖλε (Βελλεροφόντης) θεοῖς ὄντας προσφιλεῖς, διὰ τούτο μισηθῆναι αὐτόν φησιν ὑπὸ τῶν θεῶν.

II. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Τίπτε μόθων ἄτλητος, Ἐυναλίωιο λελογχας,
 Κύπρις τίς ὁ ψεύστας στρυγὰ καθᾶνε μάταν;
 ἔντα σοὶ γὰρ Ἐρωτες ἐρίμεροι, ἅ τε κατ' εὐνάν
 τέρπεις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς, ὄτοβοι.
 5 δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τριτωνίδι, διὰ
 ταῦτα· σὺ δ' εὐχάιταν εἰς Ὑμέναιον ἴθι.

XXV.

ASTYDAMAS.

Εἶθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμενῃ ἢ κείνοι ἄμ' ἡμῖν,
 οὐ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,
 ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθείς παράμιλλος·
 νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', ᾧ φθόνος οὐχ ἔπεται.

XXVI.

SOPHOCLES MINOR.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

I.

Ἀρχέλειος ἦν γὰρ σύμμετρον ὧδε λέγειν.

Epigramma. Anthol. IX. 321.: Ἀντιμάχου εἰς Ἀφροδίτην ὀλοφοροῦσαν. — V. 2. μάταν Planud., μάτην cod. Pal. — V. 3. ἅ τε — τέρπεις cod. Pal., αἶτε — τέρπεις Planud., — V. 4. μέθες. Planud., κάθες cod. — V. 5. εὐχάιταν vulgo, cod. Pal. εὐχεται ἄν.

A s t y d a m a s. Photius p. 502. 23.: τὸν δὲ (Ἀστυδάμαντα) εἰς αὐτὸν ἐπιγράμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἶθ' ἐγὼ κτλ. Add. Suidas T. III. p. 291. V. 1. γενόμενῃ, Photius γενοίμην. — V. 3. ἐπ' ἀληθείης, Photius ἐπ' ἀληθείας. ibid. ἐκρίθην, Photius ἐκρίθη. — V. 4. προέχουσ', ᾧ Bentlejus, παρέχουσ', οἷς Suidas, προσεχούσαις, οἷς Photius.

Sophocles minor. Fr. 1. Hephaestio p. 8.: τὸ τοῦ Ἀρχελαίου ὄμοιον Σοφοκλεῖς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οὐκ ἄετι ἐγχωρεῖν οὔτε εἰς ἔπος οὔτε

2.

Harpocratio p. 36. 15.: Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι, Δημοσθένης προοιμίους δημηγορικοῖς, Σοφοκλῆς μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλωνός φησιν αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα.

Erotianus p. 390.: Χάριτες, αἱ χαραὶ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἐλεγείᾳ.

XXVII.

PHILISCUS.

Νῦν ᾧ Καλλιόπης θυγάτηρ, πολυηγόρε Φρόντι,
δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις.
τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμοσθέντα καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,

5 δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τίνα Λυσία ὕμνον,
δύντα κατὰ φθιμένων, καὶ στέφος ἀθάνατον·
ὅς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ἅπασιν,
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

εἰς ἐλεγείαν· φησὶ γοῦν Ἀρχέλειος κτλ. videtur etiam ἐγχεῖν οὗτ' εἰς ἔπος οὗτ' ἐλεγείον poetae esse. Fortasse huc respicit Eustath. II. p. 264.: τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ἀρχέλειος ἐν Τραχινίαις.

Philiscus. Plutarchus vit. dec. oratt. 3.: ἐποίησε δὲ καὶ ἐς αὐτὸν (Λυσίαν) ἐπιγράμμα Φιλίσκος, ὃ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἐταῖρος δὲ Λυσίου — ἔχει δὲ οὕτως ᾧ Καλλιπῆς κτλ. V. 1. Νῦν ᾧ Jacobsius, Καλλιόπης Wyttenbachius, vulgo ᾧ Καλλιπῆς. ib. Φρόντι Wyttenbachius, vulgo Φροντίδι. — V. 3. τὸν — μεταρμοσθέντα Salmasius, vulgo τῶ — μεταρμοσθέντι. — V. 5. Λυσία ὕμνον Salmasius, vulgo Λυσιδάϊμον. — V. 6. δύντα Wyttenbachius, vulgo δύντι κατὰ φθιμένων Markland., vulgo καταφθιμένων. ibid. στέφος Wyttenbachius, vulgo σοφᾶ. — V. 7. τό τ' Wyttenbachius, vulgo ποτ'.

XXVIII. 21. 08. 4. οὐλοουρήν

APHAREUS.

Ἴσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
Ζηλί, Θεοῦς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

XXIX.

ARISTOTELES.

I. ΕΠΗ.

1.

Ἄγνέ Θεῶν πρόσβισθ' ἑκατηβόλε.

II. ΕΛΕΓΕΙΑ.

2.

Καλλιτέχνου μητρὸς θύγατερ.

3.

ΠΡΟΣ ΕΥΔΗΜΟΝ.

Ἐλθὼν δ' ἐς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον
εὐσεβέως σεμνῆς φιλῆς ιδρύσατο βωμόν
ἀνδρός, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.

Aphareus. Plutarch. vit. dec. oratt. 4.: ἔπειτα Πλα-
θάνην, τὴν Ἰππίου τοῦ ἤτιμος γυναῖκα, ἠγάγετο, τρεῖς παῖδας ἔχουσαν,
ὧν τὸν Ἀφαρέα ὡς προεῖρηται ἐποίησατο (Ἴσοκράτης), ὃς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ
χαλκῆν ἀνέθηκες πρὸς τῷ Ὀλυμπίῳ, ὡς ἐπὶ κίονος, καὶ ἐπέγραψεν Ἴσο-
κράτους κτλ.

Aristoteles. Fr. 1. Diog. Laert. V. 27.: ἔπη, ὧν ἀρχή·
ἀγνέ κτλ. πρόσβισθ' Casaubonus, edd. πρόσβυσθ', πρόσβευθ', πρόσβας θ'.

Fr. 2. Diog. Laert. V. 27.: ἐλεγεία, ὧν ἀρχή· Καλλιτέχνου κτλ.
καλλιτέχνου unus cod., vulgo καλλιτέχνου.

Fr. 3. Olympiodorus in Platon. Gorgiam ap. Menag. ad Diog.
Laert. V. 27. et Letronn. Journal des Savans 1832. p. 745.: οὐ
μόνον δὲ ἐγκώμιον ποιήσας (Aristoteles) αὐτοῦ (Πλάτωνος) ἐπαινεῖ, ἀλλὰ
καὶ ἐν τοῖς ἐλεγείοις τοῖς πρὸς Εὐδήμον αὐτὸν ἐπαινῶν Πλάτωνα ἐγκω-

ὅς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἐναργῶς
 5 οἰκίῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
 ὡς ἀγαθός τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνὴρ
 οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδενὶ ταῦτα ποτέ.

III. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἀγνήν
 ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεὺς,
 οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίους ἐν ἀγῶσι κρατήσας
 ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

5.

Ἐκ τοῦ Ἀριστοτελικοῦ πέπλου εἰς τοὺς Ὀμηρικοὺς
 ἥρωας ἐπιτάφια.

1. Ἐπὶ Πηγέλει κείμενον ἐν Βοιωτίᾳ.

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισῷ ποταμῷ θέσαν ἄκν' ῥέοντι
 παῖδες Βοιωτῶν σῶφρονα Πηγέλεων.

2. Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἦδε
 ὅστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

3. Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Ὀϊλέως, κείμενον ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.

5 Ἐνθάδε τὸν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν,
 Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

μιάζει, γράφων οὕτως· ἐλθὼν δ' ἐς κτλ. Hinc detorta sunt, quae extant apud Ammonium vit. Aristotel. p. 46.: ὅτι πολλὴν εὐνοίαν ἔσχε πρὸς τὸν Πλάτωνα ὁ Ἀριστοτέλης δῆλον ἐκ τοῦ βωμὸν ἀνεργῶσαι τῷ Πλάτῳ, ἐν ᾧ ἐπέγραψεν οὕτω· Βωμὸν Ἀριστοτέλης ἐνιδρύσατο τὸν γε Πλάτωνος, ἀνδρὸς ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.

Fr. 4. Diog. Laert. V. 5.: Εὐρυμέδοντος αὐτὸν τοῦ ἱεροφάντου δίκην ἀσεβείας γραφασμένου ἢ Δημοφίλου, ὡς φησι Φαβιωτῆς ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ, ἐπειδήπερ τὸν ἕμνον ἐποίησεν εἰς τὸν προειρημένον Ἑρμείαν, ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀνδριάντος τοιοῦτο· τόνδε κτλ. V. 4. ἀνδρὸς — δολίου, ed. Froben. ἀνδρῶν — δολίων.

Fr. 5. Peplus editus ex codd. a Cantero Basileae 1566. Cf. Jacobs. Appendix Anthol. T. II. p. 749. seqq. V. 1. Κηφισῷ Jacobsius, vulgo Κηφισῶ. — V. 5. τὸν Stephanus, τῶν Canterus.

4. Ἐπὶ Ἐλεφήνορος, κειμένον ἐν Τροίᾳ.
 Νήσου ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα, ἀρχὸν Ἀβάντων,
 ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίου.
5. Ἐπὶ Μενεσθείως, κειμένον ἐν Ἀθήναις.
 Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθέως,
 10 ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.
- [6. Ἐπὶ Αἴαντος Τελαμωνίου, κειμένον ἐν Τροίᾳ.
 Ἄδ' ἐγὼ ἅ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
 Αἴαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, οὐνεκ' Ἀχαιοῖς
 ἅ δολόφρων ἀπάτα κρέσσον ἐμοῦ κέκριται.]
7. Ἐπὶ Τεῦκρου, κειμένον ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.
 15 Ἴων ὠκυμόρων ταμίην, Τελαμώνιον ἦδε
 Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμῖς κατέχει.
8. Ἐπὶ Διομήδους, κειμένον ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.
 Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδην
 ἦδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμῆ.
9. Ἐπὶ Σθενέλου καὶ Εὐρύαλου, κειμένων ἐν Ἀργεῖ.
 Ἀργεῖος Σθενέλος Καπανήτιος ὧδε τέθραπται
 20 τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.
10. Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος, κειμένον ἐν Μυκῆναις.
 Λεύσσεις Ἀτρείδειω Ἀγαμέμνονος, ὃ ξένε, τύμβον,
 ὃς θάν' ὑπ' Αἰγίσθου κούλομένης ἀλόχου.
11. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.
 Μνήμα τόδ' Ἀτρείδειω Ἀγαμέμνονος, ὃν ῥα κατέχτα
 δια Κλυταιμνήστρη Τυνδαρις οὐχ ὀσίως.
12. Ἐπὶ Μενελάου.
 25 Ὀλβιος, ὃ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ,
 ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὸς Διὸς μέγαλον.
13. Ἐπὶ Νέστορος, κειμένον ἐν Πύλῳ.
 Τὸν βαθύνονν, ψυχὴν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
 ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.

V. 7. Tzetzza Schol. Homer. v. 3. affert. — V. 11—14. Asclepiadis est epigramma, vid. Anthol. Pal. VII. 145. — V. 17. Διομήδην Brunckius, vulgo Διομήδην. Tzetz. Schol. ad Homer. v. 113. τὸν πάντεσσι κράτιστον scribit.

14. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

30 Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἦδε θανόντα
γῆ κατέχει βουλή γέγρατον ἡμιθέων.

15. Ἐπὶ Ἀντιλόχον, κειμένον ἐν Τροίᾳ.

Μνήμ' ἀρετῆς νιοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
ὃς θάνεν ἐν Τροίᾳ, ῥυσάμενος πατέρα.

16. Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.

Ἀρχὸς ὄδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίου υἱός,
κεῖθ' ὑπ' ἐμοί, Ταφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

17. Ἐπὶ Ἀμφιμάχου καὶ Διώραν.

35 Ἀρχὸς τ' Ἀμφιμάχος, Κτεάτου παῖς, ἠδὲ Διώρας
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίᾳ μοῖραν ἔχουσι βίου.

18. Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξέου, κειμένων ἐν Ἡλίδι.

Οἶδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ἡλίδι δῖη
δηθ' ἔντες κρυεροῦ δῶμ' Ἀίδαο ἔβαν.

19. Ἐπὶ κενοταφίου Μέγητος, ἐν Δουλίχῳ.

40 Μνήμα Μέγητι θεῶ μεγαθύμου Φυλέος υἱῷ
Δουλίχιοι τεῦξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

20. Ἐπὶ Ὀδυσσεῶς, κειμένου ἐν Τυρρήνῳ.

Ἄνερα τὸν πολύμητιν, ἐπὶ χθονὶ τῆδε θανόντα,
κλεινότατον θνητῶν, τύμβος ἐπεσχίασεν.

21. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Οὗτος Ὀδυσσεῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

22. Ἐπὶ Θόαντος.

45 Υἱὸν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἦδε χόνις κατέχει.

23. Ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόου, κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίου Ἰδομενῆος ὄρας τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τοῦ
πλησίον ἴδρμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

V. 29. τὸν, aliae edd. τῶν. — V. 30. ἡμιθέων, Eustath. ad II. p. 224. 21. ἡμερίων. — V. 34. Ταφίων, Vindingius Παφίων conjecit. — V. 35. παῖς Stephanus, παῖς Canterus. — V. 39. Φυλίος Stephanus, Φυλέως Canterus. — V. 41. Ἄνερα τόν, Slothowerus Λαριτιάδην conjecit. — V. 45. Ἀνδραίμονος Brunckius, ἀνδραίμονος Canterus, εὐαίμονος Stephanus.

24. Ἐπὶ Τληπόλεμον, κειμένον ἐν Ῥόδῳ.
 "Ἄδ' Ἡρακλείδην ῥηξήνορα θυμολέοντα
 50 Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.
25. Ἐπὶ Δηϊπύλου.
 Δηϊπύλου κόρσῃς εὐειδέος Ὀρμενίοιο
 μνήμα τόδ' εὐκλεινον γείνατο Τληπόλεμος.
26. Ἐπὶ Νιρέως, κειμένον ἐν Τροίᾳ.
 Ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
 Νιρέα, τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.
27. Ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφου.
 55 Φειδίππου Τροίην περσάντ' ἠδ' Ἀντίφου ἦρω
 γαῖα πατρὶς κόμη ἠδ' Ἐφύρα κατέχει.
28. Ἐπὶ Ἀχιλλέως, κειμένον ἐν Τροίᾳ.
 Παῖδα θεᾶς Θέτιδος, Πηληϊάδην Ἀχιλλῆα,
 ἠδ' ἱερὰ Προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίφ.
29. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.
 Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθραπται
 60 τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' ἑννέα Πιερίδες.
30. Ἐπὶ Πατρόκλου, κειμένον μετὰ Ἀχιλλέως.
 Πατρόκλου τάφος οὗτος· ὁμοῦ δ' Ἀχιλλῆϊ τέθραπται,
 ὃν κτάνεν ὠκὺς Ἄρης Ἐκτορος ἐν παλάμαις.
31. Ἐπὶ Ποδάρκου, κειμένον ἐν Σικυῶνι.
 Γῆ μὲν Ἀχαιῖς ἔθρεψε Ποδάρκην, Ἄκτορος υἱόν·
 ὅστις δ' αὖ Σικυῶν γῆ κατέχει φθιμένον.
32. Ἐπὶ Φιλοκτήτου.
 65 Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱόν
 ἠδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυᾶς κατέχει.
33. Ἐπὶ Εὐμήλου.
 Υἱὸς ὄδ' Ἀδμήτιο, Φερητιάδης Εὐμήλος,
 μέθ' ὑπ' ἐμοὶ κείται, μοῖραν ἔχων θανάτου.
34. Ἐπὶ κεινοταφίου Ποδαλείριου καὶ Μαχάωνος ἐν Τρίκκῃ.
 Οἶδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 70 πρόσθεν μὲν Θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

V. 49. ἄδ', scribendum videtur ἠδ'. — V. 58. Προποντὶς, Friedemannus προβλῆς conjecit. — V. 63. Ἄκτορος υἱόν, Slothowerus ὄξον Ἄρης conjecit.

35. Ἐπὶ Εὐρύπυλον, κειμένον ἐν Ὀρχομενῷ.

Πάτριον ἐν Ὀρχομενῷ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὐρύπυλον κρύπτει δακρυόεσσα κόρυς.

36. Ἐπὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντείως.

Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεύς
ἐν γαίῃ Μήδων τέτρυ' ἀφίκοντο βίου.

37. Ἐπὶ Γουνίως.

75 Σῆμα τὸ μὲν Γουνίης ὄρας· ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

38. Ἐπὶ κενοταφίου Προθόου.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου, Τενθρηδόου υἱοῦ,
κεῖται· ἀνοίχτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει.

39. Ἐπὶ Ταλθύβιου, κειμένου ἐν Μυκῆνῃ.

80 Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαυρεν ἅπας.

40. Ἐπὶ Αὐτομέδοντος, κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Αὐτομέδοντ', Ἀχιλῆϊ εὖν καὶ πιστὸν ἐταῖρον,
ἦδε κατεσκίασε Τρωᾶς ἄρουρα τάφῳ.

41. Ἐπὶ Ἐκτορος, κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἐκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

42. Ἐπὶ Πυραίχμου, κειμένου ἐν Τροίᾳ.

85 Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὧδε Πυραίχμης
ὠκύμορος πάντων νόστῳ φίλων ἔθανεν.

Εἰς ἄλλους ἥρωας ἐπιτάφια.

43. Ἐπὶ Λαομέδοντος.

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθῶν Λαομέδοντα,
ἵππων ὠκυπόδων εἶνεκ' ἀποφθίμενον.

44. Ἐπὶ Αἰήτου, κειμένου ἐν Κολχίδι.

90 Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἀνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

45. Ἐπὶ Ζήθου, κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἐπταπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὄδε κεῖται ὑπόχθων
Ζήθος, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

46. Ἐπὶ Ὀρφῆως, κειμένου ἐν Κικονίᾳ.
Θορήϊκα χρυσολόρην Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κικονες.
47. Ἐπὶ Πυλάδου, κειμένου ἐν Φωκίᾳ.
95 Υἱὸς ὅδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίᾳ γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἐπλήσε βίου.
48. Ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.
Κούρης Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σημα, πέλας στεῖχων, ἀτρεκέες ἐσσι τότε.
49. Ἐπὶ Πρωτεσίδαν, ἐν Χερσόνησῳ ἀναυρεθέντι.
Τόνδ' ὄχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσσαν
100 Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλα φθιμένῳ.
50. Ἐπὶ Πανδάρον.
Τηλεβόλον ἑυτῆρα, Λυκάονος ἀγλαὸν υἱόν,
ἐκ Ζελέας, κατέχει Πάνδαρον ἦδε κόνης.
51. Ἐπὶ Δόλων.
Πατρίς μὲν κρύπτει με Δόλων, Ἐδμήδεος υἱόν·
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριοῦσι μαθεῖν.
52. Ἐπὶ Ῥήσον.
105 Ὑπνῷ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥήσον
Τρῶες δὴ θάψαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.
53. Ἐπὶ Σαρπηδότος.
Κᾶρες καὶ Λύκιοι βασιλεῖς Σαρπηδόνα διόν
Ξάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀνάου ἔθεσαν.
54. Ἐπὶ Γλαῦκου.
Εὐώδης Κυπάρισσος ὁμοῦ καὶ λάϊνος ὄχθον
110 ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθιμένον.
55. Ἐπὶ Μήμονος.
Μέμωνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἡοῦς ἐνθάδε κείμεαι
ἐν Συρίῃ, Βήλου παρ ποταμοῦ προχοαῖς.

V. 98. στεῖχων, fortasse legendum τεύχεων. — V. 99. 100. Hoc distichon, sicut ea, quae sequuntur, in Peplo deest, legitur ap. Tzetz. Schol. in Antehom. v. 247. — V. 101. 102. Idem Schol. in Hom. v. 69. Τηλεβόλον scripsi, vulgo τηλεβόλου. — V. 103. 104. Idem ibid. v. 190. πᾶσιν, Jacobsius conjecit πᾶσι δ'. — V. 105. 106. Idem ad v. 190. — V. 107. 108. Idem ib. v. 220. — V. 109. 110. Idem ad v. 220. — V. 111. 112. Idem ad Posthomer. v. 345. τε καὶ Ἡοῦς Jacobsius, cod. τέκος. V. 112. παρ ποταμοῦ προχοαῖς Jacobsius, cod. περὶ π. προχοαῖσιν.

... ἀλλ' ἐπινοῶσθε σὺν ἡμῖν **IV. π. Μ Β Δ Η** λήξει· εἰσὶ δὲ οὗτοι
οὐκ ἐστὶν ἄλλοι οὐδὲ ἄλλοι **6.** ὁμοίως οὐκ ἐστὶν ἄλλοι

... ἀλλ' ἐπινοῶσθε σὺν ἡμῖν **IV. π. Μ Β Δ Η** λήξει· εἰσὶ δὲ οὗτοι
οὐκ ἐστὶν ἄλλοι οὐδὲ ἄλλοι **6.** ὁμοίως οὐκ ἐστὶν ἄλλοι

5 ... ἀλλ' ἐπινοῶσθε σὺν ἡμῖν **IV. π. Μ Β Δ Η** λήξει· εἰσὶ δὲ οὗτοι
οὐκ ἐστὶν ἄλλοι οὐδὲ ἄλλοι **6.** ὁμοίως οὐκ ἐστὶν ἄλλοι

10 ... ἀλλ' ἐπινοῶσθε σὺν ἡμῖν **IV. π. Μ Β Δ Η** λήξει· εἰσὶ δὲ οὗτοι
οὐκ ἐστὶν ἄλλοι οὐδὲ ἄλλοι **6.** ὁμοίως οὐκ ἐστὶν ἄλλοι

15 ... ἀλλ' ἐπινοῶσθε σὺν ἡμῖν **IV. π. Μ Β Δ Η** λήξει· εἰσὶ δὲ οὗτοι
οὐκ ἐστὶν ἄλλοι οὐδὲ ἄλλοι **6.** ὁμοίως οὐκ ἐστὶν ἄλλοι

5 Ἀρετὰ, πολύμοχθε γένει βροτείῳ
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφαῖς
καὶ θανεῖν ζαλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πάμπαν

10 καὶ πόνοισι τλήναι μαλεροῦς ἀκάμαντας
τοῖσιν ἐπὶ φρένα βάλλαις
καρπὸν, ὃς ἀθάνατος χρυσῶν τε κρείσσων
καὶ γονέων μαλακαυγῆτιό θ' ὕπνου
σεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλέης Αἴδας τε κοῦροι

15 πόλλ' ἀνέτασαν ἔργοις
σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.

Fr. 6: Athenaeus XV, p. 695. A.: Ἀλλὰ μὲν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ
πολυμαθεστάτου γραφὴν Ἀριστοτέλους εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνεία οὐ παιᾶν
ἔστιν, ὡς ὁ τὴν τῆς ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν ἀπενεγκάμενος
Δημόφιλος, εἰς αἰδῶ τε παρασκευασθεὶς ὑπ' Ἐρμυίδοντος, ὡς ἀσεβοῦντος
καὶ ἄδοντος ἐν τοῖς συσσιτίοις ὀσημέραι εἰς τὸν Ἑρμείαν παιᾶνα· ὅτι δὲ
παιᾶνος οὐδεμίαν ἔμφασιν παρέχει τὸ ἄσμα, ἀλλὰ τῶν σκολίων ἐν τι καὶ
αὐτὸ εἶδος ἔστιν, ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως φανερόν ἡμῖν ποιήσω· Ἀρετὰ κτλ.
Idem legitur ap. Diog. Laert. V. 7. V. 4. ζαλωτὸς scripsi, vulgo
ζηλωτὸς. — V. 5. ἀκαμάτας Diog., ἀκάμαντους Athenaeus. — V. 7.
καρπὸν, ὃς ἀθάνατος scripsi, Athen. καρπὸν τ' ἀθάνατον, Diog.
καρπὸν εἰς ἀθάνατον. ibid. κρείσσων scripsi, Diog. κρείσσων, Athen.
κρείσσων vel κρέσσω. — V. 8. μαλακαυγῆτιο utroque loco legitur,
nisi quod aliquot codd. μάλα καυγῆτιο exhibent. — V. 9. Ἡρακλέης
scripsi, vulgo Ἡρακλῆς. — V. 11. ἀγρεύοντες, Diog. ἀναγορεύοντες.

XXX.

CRATES

I.

ΠΑΙΓΝΙΑ.

Μνημοσύνης καὶ Ζηγὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένω.
χόρτον ἐμῆ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἦτε μοι αἰεὶ
χωρὶς δουλосύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

* * *

- 5 ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κἀνθάρου ὄλβον
μύρμηκός τ' ἄφενος, χρήματα μαιόμενος,
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
εὐφορον, εὐκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
10 τῶν δὲ τυχῶν Ἐρμῆν καὶ Μούσας ἰλάσομ' ἀγνάς
οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

2.

ΦΑΚΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

... Μὴ πρό φακῆς λοπαδ' αὖξων
εἰς στάσιν ἄμμε βάλης.

Crates. Fr. 1. Julianus Or. VI. p. 199.: ἵνα δὲ μήτις ὑπολάβῃ με ταῦτα ἄλλως λέγειν, ἐκ τῶν παιγνίων Κράτητος ὀλίγα σοὶ παραγράψω· Μνημοσύνης καὶ Ζηγὸς κτλ. Eadem leguntur ibid. VII. p. 213. V. 1. Cf. Solon. Eleg. 12. v. 1. sqq. — V. 3. ἦτε μοι αἰεὶ χωρὶς δουλосύνης, altero loco: καὶ δότε χωρὶς δουλосύνης, ἦ δῆ. — V. 6. ὄλβον, priore loco οἶτον. — V. 8. ἐγινεῖν, altero loco ἀσινῆ.

Fr. 2. Athenaeus IV. p. 158. B.: Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλεγε· μὴ πρό κτλ. Eadem Plutarch. de sanit. tuend. c. 7.: ὁ μὲν Κράτης διὰ τρυφήν καὶ πολυτέλειαν οἰόμενος οὐχ ἥμισυ τὰς στάσεις καὶ τρυφάνιδας ἐμφέσθαι ταῖς πόλεσι, μετὰ παιδείας παρήκει, μὴ π. φ. λ. αὖξων αἰεὶ ἐς στ. ἄ. β. Huc pertinet quod Demetrius Phaler. de eloc. 170. assert: χρήσονται δὲ ποτε καὶ οἱ φρόνιμοι γελοίοις πρὸς τε τοὺς καιροῦς, οἷον ἐν ἐορταῖς καὶ ἐν συμποσίοις καὶ ἐν ἐπιπλήξεσι δὲ πρὸς τοὺς τρυφερωτέρους, ὡς — ἡ Κράτητος ποιητικὴ· καὶ φακῆς ἐγκώμιον ἂν ἀναγνώη τις ἐν τοῖς ἀσώτοις· τοιοῦτος δὲ ὡς τὸ πλεον καὶ ὁ κυνικός τρόπος.

3.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΥΤΕΛΕΙΑΝ.

Χαῖρε, θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,
 Εὐτελίη, κλεινῆς ἔχγορε Σωφροσύνης,
 σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

4.

Ποῖν τις βίοτοιο τάμη τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν
 νεῖκα καὶ χαλεπαὶ πρήξιεις, ἐν δὲ δόμοις
 φροντίδες, ἐν δ' ἀγροῖς καμάτων ἄλις, ἐν δὲ θαλάσῃ
 τάρβος, ἐπὶ ξείνης δ' ἦν μὲν ἔχης τι, δέος,
 5 ἦν δ' ἀπορῆς, ἀνιαρόν· ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμος
 ἔσσαι· οὐ γαμέεις; ζῆσῃ ἐρημότερος.
 τέκνα πόνοι, πῆρωσις ἄπαις βίος; αἱ νεότητες
 ἄφρονες, αἱ πολιαὶ δ' ἐμπαλιῶν ἀδρανέες.
 ἦν ἄρα τῶν πάντων τόδε λαιῖον ἢ γενέσθαι
 10 μηδέποτ' ἢ θανεῖν αὐτίκα τιττόμενον.

Fr. 3. Julianus VI. p. 199.: καὶ ὁ Κράτης μέντοι πεποίηκε ὕμνον εἰς τὴν Εὐτέλειαν· Χαῖρε — Σωφροσύνης. Una cum v. 3. legitur etiam in Anthol. X. 104.: Κράτητος φιλοσόφου εἰς Εὐτέλειαν. V. 1. Anthol. ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα. — V. 2. Εὐτελίη Anthol., εὐτέλεια Julian. — V. 3. τιμῶσιν Planudes, τιμώσιν cod. Pal.

Fr. 4. Stobaeus XCVIII. 57.: Κράτητος, sed dubium hoc, nam cod. unus et Trincav.: Ποσειδίππον, et in Anthol. IX. 359. ubi idem carmen exstat, Ποσειδίππον, αἱ δὲ Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ, πειρανεῖς εἰς τὸν βίον χρήσιμ. ἀποτρεπτικῆ. Crateti tribuit etiam Planudes. Cf. cum hoc carmine epigramma Metrodori Anthol. IX. 360. Respexit Ausonius Id. XV. V. 1. τάμη Stobaeus, τάμοι Anthol. — V. 4. ἔχης, Stobaeus, ἔχεις Anthol. — V. 5. ἀνιαρόν Stob., ἀνηρόν Anthol. — V. 6. ζῆσῃ Stob., ζῆς ἔτ' Anthol. ibid. ἐρημότερος, unus Stobaei cod. et Planud. ἐρημότερον. — V. 9. τῶν πάντων τόδε λαιῖον Stob., τοῖν δυοῖν ἐνὸς αἴρεσις Anthol., itaque Brunckius τοῖνδε δυοῖν. ibid. ἢ Stob., ἦ τὸ Anthol. — V. 10. μηδέποτ' Planudes, vulgo μήποτε. ibid. ἢ Stob. vulgo, sed codd. ἦ vel ἦ τὸ, in Anthol. cod. Pal. ἦ τὸ θανεῖν, Plan. ἦ τὸ θανεῖν.

Iamborum Reliquiae.

Samuel Johnson's Dictionary

I.
ARCHILOCHUS.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. [52.]*

Ἀμφότερον, θεράπων μὲν Ἐνναλίιο ἀνακτος,
καὶ Μουσέων ἑρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

2. [56.]

Ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἴσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

3. [50.]

Οὐ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσεται οὐδὲ θαμειαί
σφενδύναι, εὐτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγη

Archilochus. Fr. 1. Athen. XIV. 627. C.: Ἀρχίλοχος ἀγαθὸς ὢν ποιητὴς πρῶτον ἐκαυχῆσατο τὸ δύνασθαι μετέχειν τῶν πολιτικῶν ἀγῶνων, δεύτερον δ' ἐμνήσθη τῶν περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόντων αὐτῷ, λέγων· Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων κτλ. Sed paulo rectius Plut. vit. Phoc. c. 7. et Themist. Or. XV. p. 185. ἀμφότερον, θερ. ib. ἀνακτος Athenaeus, θεοῖο Plut. Themist. V. 2. Μουσέων Plut., Themist. Μουσάων. ibid. ἑρατόν, Plut. ἑρατῶν.

Fr. 2. Athen. I. 30. F.: Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον οἶνον τῷ νίκταρι παραβύλλει, ὃς καὶ πού φησιν· Ἐν κτλ. Adde Synes. Epist. CXXXIX. Suidas v. ἵπνομαχέω et ex parte v. Ἴσμαρικός οἶνος, denique Eustath. ad Odys. p. 1633. 48.

Fr. 3. Plutarchus vit. Thes. c. 5.: Οἱ Ἄβαντες ἐκείραντο πρῶτοι τῆς κεφαλῆς τὰ πρόσθεν μόνον, ὄντες πολεμικοὶ καὶ ἀγχιέμαχοι καὶ μάλιστα δὴ πάντων εἰς χεῖρας ὠθείσθαι τοῖς ἐναντίοις μεμαθηκότες, ὡς μαρτυρεῖ

*) Numeri adjecti sunt editionis Liebelianae.

ἐν πεδίῳ· ξιφίων δὲ πολύστονον ἔσσειται ἔργον·
ταύτης γὰρ κῆνοι δαίμονες εἰσι μάχης
5 δεσπότηαι Εὐβοίης δουρικλυτοί.

4. [49].

Ἄλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
φοῖτα καὶ κοίλων πάματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῆδε δυνησόμεθα.

5. [51.]

Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνω
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἀσπίς ἐκείνη
ἐρόρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

6. [58.]

Ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι.

καὶ Ἀρχίλοχος ἐν τούτοις· Οὐ τοι κτλ. V. 4. δαίμονες aliquot codd., vulgo δαίμονες. — V. 5. Εὐβοίης Schneidewinus, vulgo Εὐβοίας.

Fr. 4. Athen. XI. p. 483. D.: Μνημονεῖαι αὐτοῦ (τοῦ κώθωνος) καὶ Ἀρχίλοχος ἐν ἐλεγείοις ὡς ποιητοῦ, οὕτως· Ἄλλ' ἄγε κτλ. V. 1. Ἄλλ' ἄγε Casaubonus, codd. Ἀλλά τε. — V. 4. ἐν Casaubonus, codd. μὲν. ibid. φυλακῇ τῆδε unus cod., alius φυλακῆς τῆσδε.

Fr. 5. Plutarch. Moral. Laconic. instit. 33.: Ἀρχίλοχον τὸν ποιητὴν ἐν Λακιδαιμόνι γενόμενον αὐτῆς ὥρας ἐδίωξαν, διότι ἐπέγνωσαν αὐτὸν πεποηκότα, ὡς κρεῖττον ἔστιν ἀποβαλεῖν τὰ ὄπλα, ἢ ἀποθανεῖν· Ἀσπίδι — ἐθέλων· ἀσπίς ἐκείνη — κακίω. Et v. 1. 2. assert Strabo X. p. 457. XII. p. 549. Adde vit. Arati T. II. p. 430. ed. Buhle. et Aristophanis Pac. v. 1298. ubi dicit: Οὗτος δ' Ἀρχίλοχος ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς Σαίους μάχῃ (ἔστι δὲ ἔθνος Θράκης), καὶ φοβηθεὶς ἔφυγε, ῥίψας ἑαυτοῦ τὰ ὄπλα· αὐτὸν οὖν διαβύλλων λέγει. Hemistichii, quod v. 3. deest, sententiam significat Aristophanes: Ἀσπίδι — ἐθέλων. TP. εἶπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαντοῦ πατέρ' ἄδεις; ΠΑΙ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα. TP. κατήσχυνάς γε τοκήων. ipsum autem versum redintegrat Sext. Empir. Hypotyp. III. 216.: Ἀρχίλοχος δέ, ὡς περ σεμννόμενος ἡμῖν ἐπὶ τῷ τὴν ἀσπίδα ῥίψας φεύγειν, ἐν τοῖς ποιήμασιν περὶ αὐτοῦ φησιν· Ἀσπίδι — ἐθέλων· αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. Respiciunt Philostr. vit. Apoll. p. 55. Aelian. V. H. X. 13. Eustath. ad Dionys. v. 533. V. 1. παρὰ θάμνω, Plut. περὶ θάμνω, Strabo alt. loco περὶ θάμνον. — V. 2. ἐντος Brunckius, vulgo ἐντός. — V. 4. ἐξαῦτις Schaeferus, vulgo ἐξαῦθις.

Fr. 6. Schol. Soph. El. 95.: Ξείνια Ἄρεως τραύματα καὶ φόνου·

7.

Αισιμίδη, δηλήμον' ἐπιρῶησιν μελεδαίνων,
οὐδεὶς ἂν μάλα πόλλ' ἱμερόεντα πάθοι.

8. [48.]

ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΑ.

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες, οὔτε τις ἀστῶν
μελπόμενος θαλίης τέρψεται οὐδὲ πόλις·
τοίους γὰρ κατὰ κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλυσεν, οἰδαλέους δ' ἴσχομεν ἄμφ' ὀδύνη
5 πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερῆν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον· ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν,
ἐξαῦτις δ' ἐτέρους ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
10 τλήτε γυναικεῖον πένθος ἀπώσάμενοι.

9. [85.]

Κρύπτωμεν δ' ἀνηγρὰ Ποσειδάωνος ἀνακτος
δῶρα.

Καὶ Ἀρχιλόχος· Ξεῖνια κτλ. Cf. Suidas v. ξείνια et ἐξένισεν — Ξεῖνια
δυσμενέσεν Brunckius, vulgo ξείνια δυσμενέσασιν. *ibid.* χαριζόμενοι,
Suidas χαριζόμενος.

Fr. 7. Orio p. 55. 22.: Ἐπιρῶησις ὁ φόγος καὶ ἡ κακῆγορία,
ἐνθεν λοιπὸν καὶ ἐπιρῶητος. Ἀρχιλόχος ἐν ἐλεγείοις· Αἰσιμίδη,
δηλοῦμεν κτλ. V. 1. δηλήμον' Ruhnkenius, δήμον μὲν Elmslejus.

Fr. 8. Stobaeus Flor. CXXIV. 30.: Ἀρχιλόχου. V. 1. ἀστῶν,
Grotius conjecit αὐτῶν. — V. 2. μελπόμενος scripsi, vulgo μεμφό-
μενος. *ibid.* οὐδὲ πόλις, Scaliger conj. οὔτε πότοις. — V. 4. ἔκλυσεν,
οἰδαλέους unus cod., vulgo ἔκλασεν ὕδαλέους vel ἔκλαυσεν οἰδαλέους,
Gaisf. ἔκλυσε, μυδαλέους. *ibid.* ἴσχομεν ἄμφ' ὀδύνη unus cod., Arsen.
Voss. ἄμφ' ὀδύνη ἴσχομεν, Trincav. ἄ. ὀδύνης ἴσχομεν, Gaisf. ἄμφ' ὀδύνης
ἔχομεν. — V. 6. ἐπὶ κρατερῆν, Ars. ἄμφι κρατέην. — V. 7. δ', Trinc.
τ'. — V. 9. ἐτέρους unus cod., vulgo ἐτάρους, Ars. ἐταίρους. Respicit
Philostr. vit. Apoll. p. 306.: ἐνθυμηθέντας τὸν τοῦ Ἀρχιλόχου τοῦ
Παρίου λόγον, ὃς τὴν ἐπὶ τοῖς λυπηροῖς καρτερίαν τλημοσύνην καλῶν,
θεῶν αὐτὴν φησὶν εὖρημα κτλ. Deinde poeta videtur ipsum nau-
fragium descripsisse, vid. Longin. c. 10. 6.

Fr. 9. Schol. Aeschyl. Prometh. v. 616.: τὸ δωρεὰν ἐπὶ συμφορᾷς
λαμβάνεται καὶ ἐπὶ κακοῦ, ὡς καὶ Ἀρχιλόχος· Κρύπτωμεν (vel Κρυπτῶμεν)
ἀναγρὰ Ποσειδάωνος (vel ἀναδρα sive ἀνιδρα Ποσειδῶν) ἄ. δ. Emendavit
Schneidewinus.

10. [45.]

Πολλὰ δ' εὐπλοκάμου πολιῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσι
θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον . . . .

11. [44.]

Εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλα
Ἦφαιστος καθαρῶσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.

12. [53.]

Οὔτε τι γὰρ κλαίων λήσομαι οὔτε κάκιον
θήσω τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

13. [81.]

Πάντα πόνος τύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτεῖη.

14.

Πάντα τύχη καὶ μοῖρα, Περικλέες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

II. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

15. [11.]

Ἵψηλὸς Μεγάτιμον Ἀριστοφῶντα τε Νάξου
κίονας, ᾧ μεγάλη γαῖ, ὑπένερθεν ἔχεις.

Fr. 10. Schol. Ap. Rh. I. p. 824.: Θεσσάμενοι, ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες· θέσασθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἰκετεῦσαι. Καὶ Ἀρχίλοχος· Πολλὰ δ' κτλ. εὐπλοκάμου, Thierschius εὐπλοῖμοις conj.

Fr. 11. Plutarchus de audiend. poet. c. 6.: ὅταν δὲ (Ἀρχίλοχος) τὸν ἀνδρα τῆς ἀδελφῆς ἠφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ μὴ τυχόντα νομίμου ταφῆς λέγει θρηνῶν μετριώτερον ἂν τὴν συμφορὰν ἐνεγκεῖν· Εἰ κείνου κτλ., τὸ πῦρ οὕτως, οὐ τὸν θεὸν προσηγόρευσεν.

Fr. 12. Plutarchus de audiend. poet. c. 12: Πάλιν ὁ Ἀρχίλοχος οὐκ ἐπαινῆται λυπούμενος μὲν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ τῆς ἀδελφῆς διεφθαρμένῳ κατὰ θάλασσαν, οἶνῳ δὲ καὶ παιδιᾷ πρὸς τὴν λύπην μάχεσθαι διανοούμενος· αἰτίαν μὲντοι λόγον ἔχουσαν εἶρηκεν· Οὔτε κτλ.

Fr. 13. Maxim. Planud. Walz. T. V. p. 441.: καὶ ὁ ἐν Μιλήτῳ θεὸς — καὶ πάλιν Πάντα κτλ. θνητοῖς unus codd., reliqui βροτοῖς, ed. Ald. δὲ βροτοῖς. Archilochi esse ostendit Joh. Sicel. ibid. T. VI. p. 96.: Πάντα γὰρ πόνος τύχει θνητοῖς κατ' Ἀρχίλοχον μελέτη τ' ἀρίστη. Fortasse autem scribendum est: μελέτη δὲ τ' ἀρίστην.

Fr. 14. Stob. Ecl. Phys. T. I. p. 194. sine poetae nomine, sed Archilochi recte vindicavit Liebel.

Fr. 15. Anthol. Pal. VII. 441.: Ἀρχιλόχου· Εἰς Μεγάτιμον καὶ Ἀριστοφῶντα Νάξιους. V. 2. γαῖ· Jacobsius, vulgo γᾶ.

16. [72.]

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρον
 Ἥρη, κουριδίων εὐτ' ἐκύρησε γάμων.

17. [57.]

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
 εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασίφιλη.

III. I A M B O I.

18. [9. 3.]

Ἦδε δ' ὄστ' ὄνου ῥάχης

ἔστηκεν ὕλης ἀγρίας ἐπιστεφής.
 οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐπίμερος
 οἶδ' ἔρατός, οἶος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

19. [86.]

Κλαίειν Θάσον μὲν, οὗ τὰ Μαγνήτων κακά.

Fr. 16. Anthol. Pal. VI. 133.: Ἀρχιλόχου.

Fr. 17. Athenaeus XIII. p. 594. C.: ἐφ' οἷς Ἴωνες ἀγασθέντες, ὡς φησι Μενεκράτης ἐν τῷ περὶ ἀναθημάτων, Πамφίλιαν ἐκάλουον τὴν Πλαγγόνα. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχιλόχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις· Συκῆ κτλ. si modo Archilochi sunt illi versus.

Fr. 18. Conjunxi duo fragmenta in unum. V. 1. et 2. leguntur apud Plutarch. de exil. c. 12.: Ἀρχιλόχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπών· Ἦδε κτλ. ἀγρίας scripsi, vulgo ἀγρίας. V. 3. et 4. affert Athen. XII. p. 523. D.: Ἀρχιλόχος ὁ ποιητὴς ὑπερθεαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν· περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἤσσανος φησὶν· Οὐ γάρ κτλ. ἀνομάσθη δ' ἡ Σίρις, ὡς Ἀρχιλόχος φησὶν, ἀπὸ ποταμοῦ. V. 3. ἐπίμερος Schneidewinus, vulgo ἐφίμερος.— V. 4. alios legisse ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς apparet ex Hesychii glossa: Ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς· Ἀκίρις· ποταμός. cf. Plinius VIII. 15.: „Similiter est inter Sirin et Acirin Heraclia, aliquando Siris vocata.“

Fr. 19. Strabo XIV. p. 647.: Καλλίνος μὲν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μένεται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφείσιους πολέμῳ, Ἀρχιλόχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζειν τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν, Κλαίειν Θάσον, οὗ κτλ. Heraclides Pont. Pol. XXII.: Οἱ Μάγνητες δι' ὑπερβολὴν ἀτυχημάτων πολλὰ ἐκακώθησαν, ὅθεν καὶ Ἀρχιλόχος φησὶν· Κλαίειν Ὑαλασσῶν οὐ τὰ Μ. κ. Scripsi Κλαίειν Θάσον μὲν, corrigunt male Κλαίω δὲ Θάσον. Respiciunt huc Clemens Strom. I. p. 397. Athenaeus X. p. 525. C. Harpocrat. p. 171. 5.

20. [15.]

Καὶ δὴ ἴκικουρος ὥστε Καρ κεκλήσομαι.

21. [2.]

Οὔ μοι τὰ Γύγω τοῦ πολυχρούσου μέλει,
οὐδ' εἰλέ πῶ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὄφθαλμῶν ἐμῶν.

22. [89.]

Οὐδ' Ἀσίης γε καρτερὸς μηλοτρόφου.

23. [4.]

Ἄναξ Ἀπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
πήμαινε καὶ σφέας ὄλλυ' ὥσπερ ὄλλυεις.

24. [17.]

Οἴην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρην.

Fr. 20. Schol. Plat. p. 322. ed. Bekker.: Καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ ἐν καρὸς αἴση (Il. I. 378.) ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. Μίμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων· Καὶ δὴ κτλ. Respicit Schol. Il. i. 378.: τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴση. ἀπὸ τῶν Καρῶν, οὓς αἰεὶ λοιδορεῖ ὁ ποιητής, οἷον ἐν μοῖρᾳ Καρὸς, οἷονεὶ δούλου — Ἀρχίλοχος δὲ τιμῶμαι αὐτὸς ἐν μισθοφόρου καὶ τοῦ τυχόντος στρατιώτου μοῖρᾳ.

Fr. 21. Aristoteles Rhet. III. 17: καὶ ὡς Ἀρχίλοχος ψέγει, ποιεῖ γὰρ — λέγοντα Χάρωνα τὸν τέκτονα ἐν ἰάμβῳ, οὗ ἢ ἀρχή· Οὔ μοι τὰ Γύγω. Sed quatuor versus servavit Plutarch. de tranquill. an. c. 10. sine poetae nomine. V. 1. Affert corrupte Ruffinus p. 2713. respicit Herod. I. 12.: τοῦ (Γύγου) καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος ἐν ἰάμβῳ τριμέτρῳ ἐπεμνήσθη. — V. 3. μεγάλης κτλ. ex Archilocho citat Schol. Aesch. Prometh. 224. Cf. Argum. Soph. Oed. Tyr.

Fr. 22 Schol. Eur. Med. p. 713.: Καὶ τὸν ἐγκρατῆ λέγουσι καρτερόν. Ἀρχίλοχος· Ἡ δ' Ἀσίη τε κ. κτλ. Adde Schol. Od. o. 534., ubi ὁ Ἀσίης κρατερὸς μηλ. scriptum, et Eustath. p. 1790. 17.: Ἀσίης καρτ. μ. ὅ ἐστιν ἄρχων. Scripsi Οὐδ' Ἀσίης γε.

Fr. 23. Macrobius Saturn. I. 17.: Alii cognominatum Apollinem putant ὡς ἀπόλλυντα τὰ ζῶα; exanimat enim et perimit animantes, cum pestem intemperie caloris immittit; ut Archilochus· Ἄναξ κτλ. V. 2. σφέας Schneidewinus, vulgo σφᾶς.

Fr. 24. Schol. Hom. Il. λ. p. 786.: Ἡ διπλή, ὅτι Ἀρχίλοχος ὑπερτέραν τὴν νεωτέραν ἐδέξατο· Οἴην κτλ. ἀντὶ τοῦ τὴν νεωτέραν Λυκάμβεω Elmslejus, vulgo Λυκάμβεος.

25. [7. 13.]

Ἐχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
 ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος, ἣ δέ οἱ κόμη
 ὤμους κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

26. [12.]

Ἐσμυρισμένας κόμας
 καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρον ἠράσσατο.

27. [11.]

Οὐκ ἂν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

28. [5.]

Ὡσπερ παρ' αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρηῖξ ἀνήρ
 ἢ Φρονῆξ ἔβρουζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

29. [26.]

Κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο δυσμενῆς βάβαξ.

Fr. 25. Conjunxi duo Fragm. in unum, quae de Neobule aperte dicta sunt; prius affert Ammonius p. 125. ed. Valck.: Ῥόδον καὶ ῥοδωνιά καὶ ῥοδῆ διαφέρει· ῥόδον μὲν γὰρ τὸ ἄνθος, ῥοδωνιά δὲ ὁ τόπος, ῥοδῆ δὲ τὸ φῦτον. Ἀρχιλόχος· ἔχουσα — ἄνθος. Cf. Philemon p. 63. et Moschopul. ubi ἀφείπετο pro ἐτέρπετο legitur. V. 1. affert etiam Etym. M. p. 441. 49. V. 2. initium ῥοδῆς τε κ. ἂ. Athenaeus II. p. 52. F. et Eustath. ad Od. p. 1963. 49. (ubi τε omissum). Posterior Synesius Laud. Calv. p. 75. B.: Ἀρχιλόχος ἐπαινεῖσας αὐτήν (τὴν κόμην), ἐπαινεῖ μὲν οὖσαν (fortasse ὡς ἂν) ἐν ἑταίρας σώματι. λέγει δὲ οὕτως· Ἡ δὲ κτλ. V. 3. κατεσκίαζε Bentley, vulgo κατασκίαζει.

Fr. 26. Athen. XV. p. 688. C.: καὶ ἀλλαχοῦ δ' (Ἀρχιλόχος) ἔφη· Ἐσμ. κτλ. V. 1. ἐσμυρισμένας, Wakefieldius ἐσμυρισμένη.

Fr. 27. Athen. XV. p. 688. C.: Τῷ τοῦ μύρου ὀνόματι πρῶτος Ἀρχιλόχος κέχρηται λέγων· Οὐκ ἂν κτλ. Cf. Eustath. ad II. p. 1300. 39. Adde Plut. vit. Periel. c. 28.: ταῦτα τῆς Ἑλληνικῆς λεγούσης ὁ Περιμῆλης μιδιάσας ἀτρέμα λέγεται τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πρὸς αὐτὴν εἰπεῖν· οὐκ ἂν μ. γρ. ἐοῦσ' ἠλείφετο. γραῦς, Schneidewinus γρηῦς.

Fr. 28. Athen. X. p. 447. B.: Τὸν κριθινὸν οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν. Ἀρχιλόχος· Ὡσπερ κτλ. V. 1. παρ' αὐλῷ Dindorfius et Hermannus, vulgo αὐλῷ. ibid. Θρηῖξ Toupius, vulgo Θρηῖξ. — V. 2. κύβδα δ' ἦν codd. opt., alii κύβδ' ἔην. ib. πονευμένη, Toupius coniecit πολευμένη.

Fr. 29. Orio Theban. p. 37. 4.: Βάβαξ ὁ λάλος. Ἀρχιλόχος· Κατ' κτλ. Et. M. p. 183. 50. sed eundem versum Aristot-

30. [19.]

Πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκιῶ.

31. [79.]

Ῥστ' ὄνου Πριηνέος
κήλωνος ἐπλήμυρον ὄτρυγητάγου.

32.

Κύψαντες ὕβριον ἀθρόην ἀπέβλυσαν.

33. [25.]

Ἄλλ' ἄλλος ἄλλω καρδίην λαίνεται.

34. [22.]

Χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶς κεκαρμένος.

35. [20.]

Προὔθηκε παισὶ δεῖπνον αἰηνές φέρων.

phani tribuit, atque pro *δυσεινής* exhibet *μιστός*, idque etiam tuetur Etymol. Vindob. Cod. CXXXI., qui poetae nomine omisso affert.

Fr. 30. Harpocratio p. 143. 7.: Παλινσκιον — Ἀρχιλόχος τριμέτροις· Πρὸς κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐν σκοτεινῷ. Eadem Suidas, ἐκλίνθησαν Toupus, vulgo ἐκινήθησαν.

Fr. 31. Etym. M. p. 167. 24.: Τρύγη ἐστὶν ὁ Δημητριακὸς καρπός, ὡσπερ Ὀνου κήλωνος ὄτρ. παρὰ Ἀρχιλόχῳ, ἀντὶ τοῦ κριθοτάγου. Auctius Eustath. Odys. θ. p. 1597. 28.: Κήλων μὲν πεποιήται ἀπὸ τῶν ὀχευτῶν ὄνων. Ἀρχιλόχος· Ῥστ' ὄνου Πριηνέως κήλωνος ἐπλήμυρον. V. 1. Πριηνέος Elmslejus scripsit, sed Ῥστ' quoque corruptum est, fortasse legendum τρόπον τ' ὄνου. — V. 2. ὄτρυγητάγου, alios ἀτρυγητάγου legisse apparet ex Hesychio: Ἀτρυγητάγου, πολυτάγου· τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός.

Fr. 32. Photius p. 193. 22.: Κύψαι· ἀντὶ τοῦ ἀπάγασθαι· Ἀρχιλόχος· Κύψαντες κτλ. ἀπέβλυσαν scripsi, vulgo ἀπέφλυσαν, Schneidewinus male ἀπέφλωσαν.

Fr. 33. Clemens Alex. Strom. VI. p. 739. 20. ed. Potter.: Ἀρχιλόχος εἶρηκεν· Ἄλλ' κτλ. παρὰ τὸ Ὀμηρικόν· (Odys. ξ. 228.) Ἄλλος γὰρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις. Idem affert Sext. Emp. XI. p. 699.

Fr. 34. Etym. M. p. 311. 40.: Ἐγκυτὶ ἐπίδημα σημαῖνον τὸ ἐν χρῶ. Ἀρχιλόχος· Χαίτην κτλ. τουτέστι πρὸς αὐτῷ τῷ δέσματι. Scripsi ἐγκυτὶς, vulgo ἐγκυτὶ, cf. Johann. Alexandr. p. 38. 20. ed. Dindf.: ἐγκυτὶς χωρὶς τοῦ ὁ Καλλιμάχος εἶπεν· σὺ δ' ἐγκυτὶ τέκνον ἐκέροσ.

Fr. 35. Etym. M. p. 32. 26.: Αἰηνές· τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον· Ἀρχιλόχος· Προὔθηκε κτλ.

36. [8.]

Βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνός, ἔργων ἴδρις.

37. [16.]

Τοῖον γὰρ ἀλλήν ἐρκος ἀμφιδέδρομεν.

38.

Ἄμισθι γάρ σε πάμπαν οὐ διδάξομεν.

39. [18.]

Ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φυτοῦ
ἦσιον.

40. [21.]

Ἰστη κατ' ἠκὴν κύματός τε κἀνέμου.

41. [24.]

Μετέρχομαι σε, σύμβολον ποιούμενος.

42. [27.]

Τρῆιαναν ἐσθλὴν καὶ κυβερνήτης σοφός.

Fr. 36. Etym. M. p. 530. 27.: Κορωνός· ὁ γαῦρος καὶ ὑψαύχην. Ἀρχίλοχος· Βοῦς κτλ.

Fr. 37. Schol. Hom. II. ε. ν. 90.: Τὸ περιθεῖν τοῦτο δηλοῖ (sc. περιέχειν πανταχόθεν τὸ κατὰ μέσον ᾠκοδομημένον)· οἷον καὶ Ἀρχίλοχος δηλοῖ, ποιήσας· Τοῖον κτλ.

Fr. 38. Apollon. Dyscol. de Adv. in Bekkeri Anecd. T. II. p. 571. 12.: Τὸ Ἀρχιλόχειον συνεστάλη· Ἄμισθι κτλ. διδάξομεν Elmslejus, vulgo διάξομεν.

Fr. 39. Schol. Theocr. II. 48.: Ἰσως φυτὸν αὐτὸ (ἵππομανές) ἔφη Θεόκριτος οἰονεῖ φῦμα ἀπὸ τοῦ φύεσθαι ἐν τοῖς πάλαις· λέγει γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος· Ἐσθλὴν κτλ. εἴκασιν. At recte Tourpius ἴασιν vel ἦσιον scripsit.

Fr. 40. Etymol. M. p. 424. 18.: ἠκὴ· ἡ δ'ξύντης τοῦ σιδήρου· Ἀρχίλοχος· ἴστη κτλ. Etym. Vindob. Cod. CLVIII.: Ἀρχίλοχος· ἰστήκει κατήκη κτλ.

Fr. 41. Schol. Pind. Olymp. XII. 10.: Φιλόχορος τὰς ἐκ φήμης μαντείας — σύμβολά φησι λέγεσθαι, ὡς Ἀρχίλοχος· μετ. σε σύμβ. ποιούμενη· χρῆσασθαι δὲ αὐτοῖς πρώτην Δήμητρα. ubi codd. duo ποιούμενος et Schol. II. φ. 199.: ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνέμους, ὡς Ἀρχίλοχος· μετέρχομαι ἐς σύμβολον ποιούμενος.

Fr. 42. Ammon. Herm. in V. voc. Porphyg. p. 9.: ἐπειδὴ γὰρ ἐκείνοι σοφὸν ὠνόμαζον τὸν ἦντινα οὖν μετιόντα τέχνην, ὧν εἶς ἦν καὶ ὁ Ἀρχίλοχος λέγων· Τρῆιαναν κτλ.

43. [73.]

Φηλήτα νύκτωρ περὶ πόλιν πωλευμένω.

44.

Ἄσπις μὲν οὐκέτ' ἐστὶ μοι, λίγδον δ' ἔχω.

IV. ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΟΙ.

45. [83.]

Ἦ λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ συνίετε
ρήματ'.

46. [10.]

Ἔα Πάρον καὶ σῦκα κείνα καὶ θαλάσσιον βίον.

Fr. 43. Eustath. ad Od. p. 1889. 2.: Φηλητοῦ δὲ τοῦ εἰρημένου
χρῆσις μὲν παρὰ τε Ἡσιόδω καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐν τῷ Φηλήτῃ ν. π. π. π.
ἦγον κλέπτη νυκτιλόχῳ. Scripsi Φηλήτα, vel potius Φηλήτα, ut Anti-
machus in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1187.: Πατρὶ τε κνανοχαίτα
Ποσειδάωνι πεποιθώς.

Fr. 44. Marius Plotius p. 272. ed. Gaisf.: „trimetrum iambicum
purum acatalectum Archilochium, de quo paulo ante tractavi.
Ἄσπρες μὲν οὐκ ἔσσει μοι λύχνος βαθύς.“ sed codex ACKICMEN
OTKECECTINOIΔIXNOX. quae emendavi, conferas Sopho-
clem apud Polluc. X. 190.: Ἄσπις μὲν ἡμῖν λίγδος ὡς πυκνοματεῖ.
Nisi forte de clypeo abjecto fuit sermo, cf. supra Eleg. Fr. 4.
Alia quoque apud Plotium videntur Archilochi esse, sed cor-
ruptissima sunt, ut p. 268. „De puro iambico trimetro Archi-
lochio exempla Graeca haec sunt: — ΕΗΘΝ ΚΙ ΔΕΙ ΚΥΕΜΥ
CΙΔΙΤΕΝΗΡΟΑΙ.“ An forte Πίθηκος ἦι θηρίων ὀποκριθεὶς? Et
p. 271.: „Fiet Archilochium, de quo paulo ante tractavi: ANTONI
NOTIMOTCA ΠΡΟΣ ΑΔΜΙΣΑΤΟΣ.“ Denique Dimeter latet
p. 277.: „Dimetrum acatelectum Archilochium, de quo supra docui:
ΦΑΒΟΤΛΟCΕC ΘCΘΙ. ΛΟΙC.“

Fr. 45. Aristoph. Pac. v. 582.: Ἦ σοφώτατοι γεωργοί,
τὰμὰ δὴ ξυνίετε ρήματα. ubi Scholia: Πρὸς ταῦτα καὶ Κρατῖνος
ἐν Πνιτῇ πεποίηκεν: Ἦ λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ ξυνίετε. ἐστὶ δὲ
πρὸς τὰ Ἀρχιλόχου Λιπερνῆτες κτλ. Adde Etym. M. p. 566. 53.:
Λιπερνῆτας φησὶν Ἀριστοῦ ξένος (Ἀρχιλόχος Meinekius scripsit) τοῦς
ἀμείς καὶ θαλασσίους ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς ἀλὸς διαπύρασκεν καὶ ζῆν. συ-
νίετε scripsi, logebatur ξυνίετε.

Fr. 46. Athen. III. p. 76. B.: Τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ
(σύκων) — Ἀρχιλόχος μνημονεύει, λέγων οὕτως: Ἔα κτλ. Nisi forte
hic versus est tetrameter iamb.

47. [87.]

Ὡς Πανελλήνων οἰζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

48. [45.]

Μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.

49. [35.]

Γλαῦχ', ὄρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταρασσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρῶν ὀρθὸν ἴσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίτης φύβος.

50. [29.]

Καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

51. [32.]

Τοῖς θεοῖς τιθεῖν ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαινῇ χειμένους ἐπὶ χθονί,

Fr. 47. Strabo VIII. p. 370.: Ἡσίδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη εἶδέναι (φησὶν Ἀπολλόδορος) καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προϊτίδων λέγοντα, ὡς Πανέλληνας ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλ. κτλ.

Fr. 48. Schol. Pind. Ol. A. p. 97.: Ἀλκαῖος καὶ Ἀλκμάν Μῆθον φασὶν ἐπαιρωεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· ἐποίησε δὲ καὶ Ἀρχίλοχος· Μηδ' κτλ. Plutarch. praeccepta ger. reip. c. 6. Respicit Pausan. X. 31. 2. ὑπὲρ Plut., ὑπὸ Schol. Pind.

Fr. 49. Heraclides Pont. Allegor. Hom. IV. 12. ed. Schow.: Ἀρχίλοχος ἐν τοῖς Θρακικοῖς ἀπειλημένος δεινοῖς τὸν πόλεμον εἰκάζει θαλαττίῳ κλύδωνι, λέγων ὧδέ πως· Γλαῦκε κτλ. Plut. de superstit. c. 8. eadem usque ad χειμῶνος v. 3. affert, omisso auctoris nomine. V. 1. Scholiasta Hermog. T. V. p. 526. V. 1. et 2. Theophrastus de Sign. Tempest. III. p. 798. 11. ed. Schneider.: Ἐὰν ἐπὶ κορυφῆς ὄρους νέφος ὀρθὸν σιῆ, χειμῶνα σημαίνει, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος· Γλαῦχ' ὄρα. V. 1. Γλαῦκ' scripsi, vulgo Γλαῦχ' vel Γλαῦκε. — V. 2. Γυρῶν Xylander et Lobeckius, Heraclides γυρῶν, Plutarch. γυρῶν, γυρῶν, γυρῶν, Theophr. ἄκρας ὀρθόν.

Fr. 50. Clemens Alex. Strom. VI. p. 739. 12. ed. Potter.: Ἀρχίλοχος ἐκτεῖνο μεταφράζων Νίκης ἀνθρώποισι θεῶν ἐκ πείρατα κεῖται, διὰ τοῦδε τοῦ ἰάμβου δηλός ἐστι· Καὶ κτλ. θάρσυνε Elmslejus, vulgo θαρῶναι.

Fr. 51. Stob. Flor. CV. 24.: Ἀρχιλόχου. V. 1. τιθεῖν ἅπαντα Jacobsius, vulgo τιθεῖ πάντα, unus cod. τ' εἰ θεῖα πάντα. Cf. Aeschyl. Pers. v. 234.: ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαι πάντα θήσομεν θεοῖσι, Schneidewinus conjecit τοι ἔφια πάντα.

πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὄπτιους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίνεται κακά,
5 καὶ βίου χρήμη πλανᾶται καὶ νόου παρήγορος.

52. [33.]

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον,
οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ἰπεξυρημένον,
ἀλλὰ μοι μικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
ῥοϊκός, ἀσφαλῶς βεβηκώς, κάπινώμασιν δασύς.

53. [39.]

Ἐπὶ γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
χίλιοι φονῆς ἔσμεν.

54. [98.]

... Ἀμυδρῶν χοιράδων
ἐξαλεύμενος.

V. 4. κλίνουσ' Valckenarius, vulgo κινούσ'. *ibid.* γίνεται, legatur γίνεται. — V. 5. χρήμη Abreschius, vulgo χρεῖ μή, Schoemannus conjecit καὶ βίου χρήμη, πλάναι τε καὶ νόος παρήγορος.

Fr. 52. Dio Chrysost. T. II. p. 8. Reisk. affert v. 1. 2. et ex parte v. 3. 4.: Ὁ δ' Ἀρχιλόχος περὶ στρατηγοῦ λέγων οὕτω φησὶν· Οὐ — ἀλλὰ μοι, φησὶν, εἴη ῥοϊκός ἄσ. β. καὶ ἐπινοήμασιν δασύς. Eadem ex parte exhibet Galenus T. V. p. 618. et p. 630. ubi v. 1. et 3. 4. leguntur. V. 1. διαπεπλιγμένον Hemsterhusius, Dio διαπεπληγμένον, Galen. διαπεπηγμένον. — V. 3. ἀλλὰ μοι μικρός τις εἴη Jacobsius, Galenus priore loco ἀλλὰ μικρός τις εἴη, altero ἀλλ' ὅς μοι μικρός εἴη. Schol. Theocr. IV. 49.: ῥοϊκόν· τὸ καμπύλον· Ἀρχιλόχος· ἀλλὰ μοι ῥοϊκός τις εἴη κατὰ κνήμην ἰδεῖν. — V. 4. ῥοϊκός Galenus diserte commemorat, et ita Schol. Theocr., ῥοϊκός Dio, atque ita Pollux II. 193.: ῥοϊκούς καλοῦσιν οἷς καμπύλα εἰς τὸ ἔνδον τὰ σκέλη, βλαισοὺς δὲ οἷς τὸ ἀπὸ τῶν γονάτων εἰς τὸ ἔξω ἀπίστραπται· καὶ τὸ μὲν Ἀρχιλόχος, τὸ δὲ Ξενοφῶν λέγει. Respicit haec Herodes Attic. ap. Philostr. vitt. Soph. p. 552.: καὶ κνήμην μικρὸν εἰς τὰ ἔξω κυρτομένην καὶ παρέχουσαν τῇ βάσει τὸ εὖ βεβηκέναι. *ibid.* ἀσφαλῶς Galenus, ἀσφαλῶς Dio. *ibid.* κάπινώμασιν δασύς scripsi, Dio καὶ ἐπινοήμασιν δ. Galenus contra ποσὶ, καρδίας πλείως, quae recte improbavit Schneidewinus.

Fr. 53. Plutarch. vit. Galb. c. 27.: Ὡσπερ δὲ φησὶν Ἀρχιλόχος· Ἐπὶ τὰ κτλ., οὕτω τότε πολλοὶ τοῦ φόνου μὴ συνεφαψάμενοι, χεῖρας δὲ καὶ ἔσφη καθαιμάσσοντες ἐπεδείκνυτο.

Fr. 54. Schol. Nicand. Ther. 34.: τὸ ἀμυδρὸν ἀντὶ τοῦ χαλεπόν· καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ εὐρηται εἰπόντι· ἀμυδρῶν χοιράδων ἐξαλεύμενος. Ita codd., vulgo ἀμυδρῶν χοιράδ' ἐξαλεύμενος.

55. [42.]

Ἐλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καταναεῖ,
ὄξυς ἠλλάμπων.

56. [74.]

Ἐρξίων, ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

57. [34.]

Οὐ τις αἰδοῖτο μετ' ἀστῶν, καίπερ ἴφθιμος, θανάων
γίνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοῦ διώκομεν
οἱ ζοοί· κάμιστα γὰρ τῷ κατθανόντι γίνεται.

58. [40.]

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

59. [75.]

Ἐν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς τι δρωῖντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

60. [31.]

Θυμέ, θυμ' ἀμηχόνοισι κήδεσιν κυκόμενε,
ἀναδέκεν, μένων δ' ἀλέξεν προσβαλῶν ἐναντίον

Fr. 55. Plut. Sympos. III. 10. 2.: Τὸν δὲ ἥλιον ἀναρπάζειν μᾶλλον ἐκ τῶν σωμάτων τὸ νοτερόν διὰ τὴν πύρωσιν· πρὸς δ' καὶ τὸν Ἀρχιλόχον εἰρημέαι φυσικῶς· Ἐλπομαι κτλ. Respicit Hesychius Σείριος· ὁ ἥλιος καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. σείριον κυνὸς δικην Σοφοκλῆς τὸν ἀστρῶον κύνα, ὃ δὲ Ἀρχιλόχος τὸν ἥλιον.

Fr. 56. Clemens Alex. Strom. VI. p. 739.: καθάπερ ἀμέλει κακῆν τὸ ἔπος (II. σ. 309.) ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε παρῆντα κατέκτα, μεταποιῶν αὐτὸς (ὁ Ἀρχιλόχος) ὡς πῶς ἐξημέγατο· Ἐρξω· ἐτήτυμον κτλ. Scripsi Ἐρξίων, Meinekius Ἐρξ' ἰών conjecit.

Fr. 57. Stob. Flor. CXXVI. 4.: Ἀρχιλόχου. V. 1. καίπερ ἴφθιμος Porsonus, vulgo καὶ περίφημος. — V. 2. et 3. γίνεται, Gesnerus γίγνεται. ibid. ζοῦ Porsonus, vulgo ζωῦ. — V. 3. οἱ ζοοὶ Porsonus, vulgo ζωοί. ibid. γὰρ scripsi, vulgo δέ. ibid. κατθανόντι Schneidewinus, vulgo θανόντι.

Fr. 58. Stob. Flor. CXXV. 5.: Ἀρχιλόχου. Adde Clem. Alex. Strom. VI. p. 738. et Schol. Odys. X. 412., ubi κερτομεῖν legitur.

Fr. 59. Theophil. ad Autolye. II. p. 194.: ὁμοίως καὶ Ἀρχιλόχος· ἔν δ' ἐπίσταμαι κτλ. Fortasse respicit huc Pollux VI. 147.

Fr. 60. Stob. Flor. XX. 28.: Ἀρχιλόχου. V. 2. ἀναδέκεν, μένων δ' scripsi, codd. ἀνά δὲ εὖ (Gesn. ἐνάδεν) δυσμενῶν δ', nisi forte malis δυσῶν δ' ἀλέξεν.

στέρνον, ἐν δόκοισιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς
 ἀσφαλῆως· καὶ μῆτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλω,
 5 μῆδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο.
 ἀλλὰ χαρτοῦσίν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
 μὴ λίην· γίνωσκε δ' οἷος ἑνὸς ἀνθρώπου ἔχει.

61. [100.]

. . . . Σὺ γὰρ, δὴ παρὰ φίλων ἀπήγγεο.

62. [14.]

. . . Μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε θυμῶν πιεῖν,
 ὡς ἐρέω.

63. [90.]

Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
 Λεωφίλῳ δὲ πάντ' ἀνεῖται, Λεωφίλου δ' ἀκούεται.

64. [1.]

Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθῃ,
 οὔτε τῆμον εἰσένεγκας . . . . .

V. 3. ἐν δόκοισιν margo Gesneri, ἐν δοκοῖσιν unus cod., Valckenarius ἐνδόκοισιν, fortasse recte. — V. 5. οἴκῳ, Ilgenius conjecit οἴκτῳ. — V. 6. ἀσχάλα unus cod., vulgo ἀσχαλλε. — V. 7. γίνωσκε, legebatur γίνωσκε. ibid. ἑνὸς, aliquot codd. ἑνθμός.

Fr. 61. Aristotel. Polit. VII. 7.: πρὸς γὰρ τοὺς συνήθεις καὶ φίλους ὁ θυμὸς αἴρεται μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς ἀγνώτας ὀλιγοῦσθαι νομίμας· διὸ καὶ Ἀρχίλοχος προσηκόντως τοῖς φίλοις ἐγκαλῶν διαλέγεται πρὸς τὸν θυμόν. οὐ γὰρ δὴ π. φ. ἀπάγγεο. Prius Meinekios, posterius ego correxi. Apparet hoc pertinere ad idem carmen, ex quo petitum Fr. 60.

Fr. 62. Athen. X. p. 433. E.: Τῆς δίψης οὐδὲν ἔστι πολυποθητότερον — καὶ ὁ Ἀρχίλοχος· Μάχης κτλ.

Fr. 63. Herodianus περὶ σχημ. p. 57. 2.: Ἔστι τὸ τοιοῦτον σχῆμα (πολύπτωτον) καὶ παρὰ τῶν ποιητῶν, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Νῦν δὲ κτλ. V. 1. Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν cod. opt., vulgo νῦν μὲν Λεώφιλος. ibid. Λεώφιλος, unus cod. Λεωφίλου. — V. 2. πάντ' ἀνεῖται scripsi, vulgo πάντα κέεται, nisi malis πάντ' ἀνώπται. Λεωφίλου δ' ἀκούεται Porsonus, libri Λεώφιλε δὲ ἄκουε vel Λεώφιλος δὲ ἄκουε.

Fr. 64. Athen. I. p. 7. F.: οὐ περὶ Περικλίου φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητῆς ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια Μυκονίων δίκην. Δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι — πολλὸν κτλ. — Ἀρχίλοχος. V. 1. μέθῃ Casaubonus, vulgo μεθύων. — V. 2. οὔτε codd., vulgo οὔτ' ἔτι vel οὔτε τι. Cf. Eustath. p. 1148.: μή

οὐδὲ μὴν κληθεῖς [ἐς ἡμᾶς] ἤλθες, οἷα δὴ φίλος,
ἀλλὰ σ' ἢ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
5 εἰς ἀναιδίην.

65. [37. 46.]

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνεω παῖ,
γίνεται θνητοῖς, ὀκοῖην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγῃ,
καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὀκοῖοις ἐγκυθρέωσιν ἔργμασιν.

66.

Τὸν κεροπλάστην ἄειδε Γλαῦκον.

67. [43. 96.]

Εἰ γὰρ ὦν ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν
καὶ πεσεῖν δρηστήν ἐπ' ἄσκον κῆπι γαστρὶ γαστέρα
προςβαλεῖν μισρούς τε μισροῖς.

τινα τῆμον εἰσενεγκῶν, εἰπεῖν κατὰ Ἀρχιλόχον. *ibid.* εἰσένεγκας scripsi, vulgo εἰσένεγκας. Porsonus ἐσθίων θ' ὦν οὔτε τῆμον οὔτιν' εἰσενήνοχας. — V. 3. οὔτε Casaubonus, vulgo οὐδέ. κληθεῖς, Porsonus adjecit ἐς ἡμᾶς. — V. 4. σ' ἢ Porsonus, vulgo σε. *ibid.* νόον codd., olim νῶν. — V. 5. ἀναιδίην Dindorfius, libri ἀναιδείαν.

Fr. 65. V. 1. et 2. Theo Progymnasm. T. I. p. 153. ed. Walz.: Ὅμηρον μεταφράζων, ὅταν φησί. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἡμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε (Odys. σ. v. 135.) Ἀρχιλόχος. Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός (aliquot libri γὰρ θυμός) κτλ. Eadem Schol. in Hermogen. T. VII. p. 934. Diog. Laert. IX. 71. Suidas v. Πυθρόωνειοι. Stobaeus Ecl. Phys. T. I. p. 38. ed. Heeren. Plutarch. de vita Homeri c. 155. et de nobilitate c. 22. Adde Sext. Empir. VII. p. 398. — V. 1. θυμός, νόος γὰρ vel νόος Schol. Hermog., νοῦς Diog. et Suidas. *ibid.* παῖ Küsterus, vulgo παῖ. — V. 2. γίνεται, legebatur γλίνεται. *ibid.* ὀκοῖην vel ὀκοῖην plerique, ὀκοῖον Theo et Stob. *ibid.* ἐπ' ἡμέρην Diogenes, ceteri ἐφ' ἡμέραν. *ibid.* ἄγῃ Stobaeus, vulgo ἄγει. — V. 3. addidit Jacobsius ex Platonis Eryxia p. 397. E.: ὁποῖοι γὰρ ἂν τινες ὦσιν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι. καλῶς δ' ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιησθαι. καὶ φρονεῦσι κτλ. Cf. Stobaeus Flor. XCH. 21. ubi ὀκοῖοις, apud Platonem olim legebatur ὀκοῖοι.

Fr. 66. Schol. Hom. II. ω. 81.: Οἱ νεώτεροι κέρως τὴν συμπλοκὴν τῶν τριῶν ὁμοίαν κέραι· Τὸν κτλ. Ἀρχιλόχος. Adde Plut. de sollert. anim. c. 24.: Τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κεροπλάστην φιλόκοομον εἶναι περὶ κόμην καὶ καλλωπιστήν.

Fr. 67. Schol. Eurip. Med. 662.: ἄσκον τοῦτον λέγει τὸν περὶ τὸν γαστέρα τόπον Ἀρχιλόχος. καὶ πεσεῖ δρ. ἐπ' ἄ. κατὰ γ. γ. προς-

68. [41.] Ἡμβλακόν, καὶ πού τιν' ἄλλον ἢδ' ἄλλη κινήσατο.

69. [30.]

Χρημάτων δ' ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον,
οὐδὲ θανατάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτι ἀποκρούσας φάος
ἡλίου λάμποντος· ὑγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δεος.
5 ἐκ δὲ τοῦ κάπιστα πιστὰ κάπιέλπτα γίνεται
ἀνδράσιον· μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν ἐξορῶν θαναταζέτω,
μηδ' ἴν' ἄν δελφῶσι θῆρες ἀνταμείφονται νομόν
ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
φίλτερον ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' ἠλύγιον ὄρος.

70. [36.]

Κλυθ' ἀναξ Ἡφαιστε καὶ μοι σύμμαχος γουνομένω
ἴλαος γενεῦ, χαρίζεν δ' οἷάπερ χαρίζεται.

βάλλειν μ. τε μηοῖς. πεσεῖν ed. Ven., cetera emendavit Elmslejus, qui adjunxit v. 1., quem servavit Plutarch. de EI ap. Delph. c. 5.: εἰ γὰρ ὄφελον, φησὶν ἕκαστος τῶν εὐχομένων, καὶ Ἀρχιλόχος· εἰ γὰρ ὡς κτλ. sed ὦν pro ὡς restituit Meinekius.

Fr. 68. Clemens Alex. Strom. VI. p. 739. 2. ed. Potter.: Ὁ Ἀρχιλόχος τὸ Ὀμηρικὸν ἐκείνο μεταφέρων (Π. ι. 116.) Ἀσάμην οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι, ὧδὲ πως γράφει· Ἡμβλακόν κτλ. ἄλλῃ Hermannus, vulgo ἄτη.

Fr. 69. Stob. Floril. CX, 10.: Ἀρχιλόχου. Aristoteles Rhet. III. 17.: Ὁ Ἀρχιλόχος ποιῆ τὸν πατέρα λέγοντα περὶ τῆς θυγατρὸς ἐν τῷ ἰάμβω· Χρημάτων δ' ἄελπτον οὐ. ἐ. οὐδ' ἀπ. V. 1. δ' addidi ex Aristotele. — V. 2. ἐπειδὴ Brunckius, vulgo ἐπειδάν. — V. 3. μεσημβρίας Schneidewinus, vulgo μεσημβρίας. — V. 4. ὑγρὸν Valckenarius, vulgo λυγρὸν. Ego conjeci ἡλίου λάμπον· στετυγρὸν. — V. 5. κάπιστα πιστὰ correxi olim, itaque Thierschius et Müllerus. Fortasse legendum κάπιστ' ἀπαντᾶ, libri οὐκ ἄπιστα πάντα. — V. 7. ἴν' ἄν Thierschius et Hermannus, vulgo ἴνα. — V. 8. ἐνάλιον Hermannus, vulgo ἐινάλιον. ibid. ἠχέεντα Meinekius, vulgo ἠχηεντα. — V. 9. ἠλύγιον scripsi, vulgo ἠδὺ ἦν. Hesychius ἠλύγων ὄρεων· ἐν σκότῳ κατεχομένων et ὠλυγιῶν· σκοτεινῶν.

Fr. 70. Plut. de aud. poet. c. 6.: οἷον Ἀρχιλόχος μὲν ὅταν εὐχόμενος λέγη· Κλυθ' κτλ., αὐτὸν τὸν θεὸν ἐπικαλούμενος δῆλος ἐστίν. V. 2. ἴλαος, Seidlerus conjecit ἴλαος. ibid. γενεῦ Schneidewinus, vulgo γενεῦ.

70 71. [44.]

Αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λεσβιον παιήονα.

72. [38.]

Ὡς Διωνύσου ἀνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
οἶδα διθύραμβον, οἴνω συγκεραυνωθείς φρένας.

73. 74. 75. 76. [47. 110.]

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον
ἐρέω, πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεται δ' ἀκούων.

*

Φιλέειν στυγνὸν περ ἔοντα μηδὲ διαλέγεσθαι.

*

Ἄστων δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί.

*

Δήμητρι τε χεῖρας ἀνέξοι.

Fr. 71. Athen. IV. p. 180. E.: Τὸ δὲ ἐξάρχειν τῆς φόρμιγγος ἴδιον· διόπερ ὁ μὲν Ἡσιόδός φησι — Ἀρχίλοχος· Αὐτὸς κτλ.

Fr. 72. Athen. XIV. p. 628. A.: Φιλέχορος δὲ φησι, ὡς οἱ παλαιοὶ σπένδοντες οὐκ αἰὲ διθύραμβούσιν, ἀλλ' ὅταν σπένδωσι, τὸν μὲν Διόνυσον ἐν οἴνω καὶ μέθῃ, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλποντες. Ἀρχίλοχος γοῦν φησὶν· Ὡς Διωνύσοι' ἄν. V. 1. Διωνύσου Hermannus, vulgo Διωνύσοι' vel Διονύσοιο. Respicit, ut Meinekio videtur, Callimachus Fr. 223.: τοῦ τε μεθυνηγῆτος φροῖμιον Ἀντιλόχου, ubi Ἀρχιλόχου fuerit corrigendum. Archilocho Meinekio aliique tribuunt tetrametrum apud Plutarch. de cohib. ira c. 9.: Βαῖνε λάξ ἐπὶ τραχήλου, βαῖνε καὶ πῖλα χθονί, et Gaisfordius ap. Zenobium I. 52.: ὄλην δὲ Ἀριστοφάνης ἐν τετραμέτροις ἐκφέρει λέγων· Ἀκείσας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο conjecit Ἀρχίλοχος.

Fr. 73. 74. 75. 76. Hephaestio p. 47.: πρῶτος δ' Ἀρχίλοχος ἐχρήσατο τὸ μέγεθαι τούτῳ ἐν τοῖς τετραμέτροις προτάξας αὐτὸ τοῦ ἰθνηγαλλικοῦ· Τὸ γὰρ Ἐρασμονίδη Χαρίλαε· — Δήμητρι τε χεῖρας ἀνέξων — ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων· καὶ πάλιν· φιλέειν στυγνὸν περ ἔοντα. Et auctius idem p. 83.: Πρῶτος δὲ καὶ τούτοις Ἀρχίλοχος κέχρηται — Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμα τοι γελοῖον — Ἄστων δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί. et p. 86.: ὡσπερ Ἀρχίλοχος ἐν τῷ Ἐρασμονίδη Χαρίλαε et p. 87.: ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ἄστων δ' οἱ μὲν κατόπισθεν. et ibid.: Ἐπονοήσεις δ' ἂν τις καὶ τρίτην διαφορὰν εἶναι τῷ Ἀρχιλόχῳ πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν, καθ' ἣν ἀνακαίστη δοκίμῃ τῷ πρώτῳ χρῆσθαι, Ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεται δ' ἀκούων. Φιλέειν στυγνὸν περ ἔοντα μηδὲ διαλέγεσθαι. Et hoc quidem apparet versus Ἐρασμονίδη κτλ. et ἐρέω κτλ. conjungendos esse, sed fortasse statim addendus est tertius

V. ΕΠΩΔΟΙ.

ἄνθρωποι τοῖς 77. [68.]

Δύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ
ἄψυχος, χαλεπήσι θεῶν ὀδύνησιν ἔκhti
πεπαρμένος δι' ὄστέων.

78. [77.]

Ἄλλὰ μ' ὁ λυσιμελής, ὦ τ' αἰρεῖ, δάμναται πόθος.

79. [6.]

ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄραῖς
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ὑβρις τε καὶ δίκη μέλει!

80. [69.]

Αἶνός τις ἀνθρώπων ὄδε,
ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καίετός ξυρωνίην
ἔμιζαν.

(Fr. 74.) Φιλίην κτλ. Fr. 75. ἦσαν scripsit Meinekius, vulgo ἦσαν. Respicit Athenaeus X. p. 415. D.: Ἀρχιλόχος δ' ἐν τετραμέτροις Χαρίτων εἰς τὰ ὅμοια διαβέβληκεν, ὡς οἱ κωμωδοποιοὶ τὸν Κλειώνημον καὶ Πύσανδρον. Cf. Eustath. ad Od. p. 1630. 8. Aelian. Var. Hist. I. 27.

Fr. 77. Stob. Flor. LXIV. p. 12.: Ἀρχιλόχου.

Fr. 78. Hephaest. p. 98. 5.: Τρίτον δὲ ἐστὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῷ πενθημιμεροῦς καὶ ἰαμβικῷ διμέτρου ἀκαταλήκτου. Ἄλλὰ κτλ.

Fr. 79. Stobaeus Ecl. Phys. I. p. 122.: Δισχύλου· ὦ Ζεῦ κτλ. At Archilochi vindicant Euseb. Praep. Ev. XIII. 12.: ὦ Ζεῦ, σὺ μὲν οὐρανοῦ κράτος, σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώποις ῥεῖς λεωργὰ τε καὶ ἀθέμιστα. et Clemens Alex. Strom. V. p. 725. 10.: τοιαῦτα γὰρ ὁ Πάριος Ἀρχιλόχος λέγει· σὺ δ' ἔργα ἐπ' οὐρανοῦς ὄραῖς λεωργὰ καὶ ἀθέμις. V. 2. ἐπ' ἀνθρώπων ὄραῖς scripsi cum Schneidewino, Stob. ἐπ' οὐρανόων καὶ ἀνθρώπων ὄραῖς. — V. 3. καὶ θεμιστά scripsi, itaque Liebel., Stob. καθέμιτας, οἱ δὲ θ.

Fr. 80. Ammonius p. 6. ed. Valckenar.: Αἶνος καὶ παροιμία· ὁ μὲν γὰρ αἶνός ἐστι φησὶν πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὡς φησι Δούκιος Ταρτάρσιος ἐν πρώτῳ παροιμιῶν, οἷον ἀπὸ ἀλόγων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· Αἶνός τις κτλ. Eadem leguntur apud Walz. Rhetor. II. p. 11. Eustath. II. p. 885. et Od. p. 1768. 61. Schol. Odys. ξ. 509. Diogenian. Praefat. Paroem. p. 178. et Apostol. Praef. p. 2.

81. [82.]

Ὅρκον δ' ἐνοσφισίθης μέγαν
 ἄλας τε καὶ τράπεζαν . . . .

82. [60.]

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρουκίδη,

ἀχνυμένη σκυτάλη·

πίθηκος ἤει θηριῶν ἀποκριθεῖς

μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν·

5 τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλέη συνήντετα
 πυκνὸν ἔχουσα νόον.

83. [66.]

Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα.

Respicit huc Schol. Aristoph. Av. 602. Adde Philostrat. Imagg. p. 766. — V. 1. ὄδε omittit Schol. Hom. et Eustath. priore loco, sed altero ὄδ' ὡς. — V. 2. affert Apollonius in Bekk. Anecd. T. II. p. 490. 14. — V. 3. ἔμειξαν Rhet. Walz. Diogen., Schol. Homer., ἔθειντο Ammon., Eustathius utrumque commemorat.

Fr. 81. Origines c. Cels. II. 74.: Τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι πολλοὶ κοινωήσαντες ἁλῶν καὶ τραπεζῆς ἐπεβούλευσαν τοῖς συνεστίοις; καὶ πλήρης ἐστὶν ἡ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἱστορία τοιοῦτων παραδειγμάτων. Καὶ ὀνειδίξων γε ὁ Πάριος ἰαμβοποιὸς τὸν Λυκάμβην μετὰ ἄλας καὶ τράπεζαν συνθήκας ἀθειήσαντα φησὶ πρὸς αὐτόν· Ὅρκον κτλ. Respicit Dio Chrysost. T. II. p. 400. ed. Reisk.: Ἀρχίλοχον οὐδὲν ὄντησαν αἱ ἄλας καὶ ἡ τράπεζα πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῶν γάμων, ὧν φησιν αὐτός. Videtur ex eodem carmine, ex quo Fr. prius petitum.

Fr. 82. Ammonius p. 6.: καὶ πάλιν λέγει (Ἀρχίλοχος) ἐρέω — σκυτάλη. εἰτ' ἐπιφέρει· Πίθηκος ἤει κτλ. Videtur autem nihil inter v. 2. et 3. omissum esse. Eadem Apostolius Praef. 2. et v. 3—6. Eustath. p. 1768. — V. 2. affert Schol. Pind. Ol. VI. 154. Demetr. de elocut. 5. Cf. Athen. III. p. 85. E.: μνημονεύων αὐτῆς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀχνυμένης σκυτάλης συγγράμματι. Cf. ibid. p. 451. C. Adde Walz. Rhet. IX. p. 5. Plutarch. Sept. Sap. Conviv. c. 18. — V. 3. Respicit Aristides T. II. p. 398. ed. Dindf. — V. 5. Respicit Plato Republ. II. pp. 365. C. Dio Chrysost. T. II. p. 399. Aelian. V. II. VI. 64. Basiliius de leg. poet. p. 107. Priscianus T. II. p. 423.

Fr. 83. Zenobius V. 68.: Πόλλ' — μέγα. Μέμνηται ταύτης Ἀρχίλοχος ἐν Ἐπωδῇ. — Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πανουργοτάτων. Videtur enim hic ipsius Archilochi versus esse. Cf. Plut. de sollert. animal. c. 16.

84. [60.]

Τοιόνδε δ', ὃ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.

85. [64.]

Εὔτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροίζετο,
ἐν δὲ Βατουσιάδης.

86. [23.]

Ἐμεῦ δ' ἐκείνος οὐ καταπρόϊξεται.

87. [62.]

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρὶ, τήτῃ δὲ πῦρ.

88. [63.]

Πάτερ Ανκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήϊρε φρένας;

Fr. 84. Schol. Arist. Ach. 120.: [Τοιόνδε δ', ὃ πίθηκε, τὸν πάγων ἔχων.] Καὶ τοῦτο παρῴθηκεν ἐκ τῶν Ἀρχιλόχου ἐπιδῶν. Τοιόνδε κτλ.

Fr. 85. Hephaestio p. 129.: εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ οἱ ἀφγενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπῶδοι — οἷον Πάτερ Ανκάμβα — καὶ εἴτι· εὔτε πρὸς κτλ. Itaque hoc quoque Archilochi est vindicandum. V. 1. εὔτε Bentlejus, codd. εὔτοι vel εὔτι. — V. 2. affert etiam Marius Plot. p. 261.: „Archilochium dipenthemimericum pentametrum — ἐν δὲ Βατουσιάδης, ἐν δὲ Βατουσιάδης.“ et 267.: „Archilochium penthemimericum simplex hypercatalectum: — ἐν δὲ B.“

Fr. 86. Etymol. M. p. 689. 3.: Προϊκτής· τινὲς παρὰ τὸ ἕζεσθαι, δωρεάν τινα λαμβάνειν, ὡς Ἀρχιλόχος· ἐμεῦ κτλ. Cf. Etymol. Gud. p. 305. 3., Schol. Arist. Eqq. 433. et Suidas v. καταπρόϊξεται, ubi εὔ pro ἐμεῦ legitur; denique Etymol. Vindob. Cod. XXXII. ubi σ' οὐ καταπρόϊξεται legitur. Ad Epodos retuli, quoniam Etymol. Gudian. p. 305. addit: οὕτως εὔρον ἐν ὑπομνήματι ἐπιδῶν Ἀρχιλόχου.

Fr. 87. Plutarch. vit. Demetr. c. 35.: Ἡ τύχη καθάπερ ἡ παρ' Ἀρχιλόχῳ γυνή Τῇ μὲν ὕδωρ κτλ. Eadem de primo frig. c. 17. et adv. Stoicos c. 23. ubi ἐφόρει et ἐτέρῃ deest. — V. 2. τήτῃ Schneidewinus, vulgo θῆτῃ vel τῇ ἐτέρῃ.

Fr. 88 V. 1. et 2. affert Hephaestio p. 129.: εἰσὶ δὲ ἐν ποιήμασι καὶ οἱ ἀφγενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπῶδοι, — οἷον Πάτερ Ανκάμβα κτλ., Archilochi esse fragmentum apparet. Eadem Marius Victor. p. 235. ed. Gaisf. et v. 1. Mar. Plot. p. 268. et 270. Cf. Schol. Hephaest. p. 167. seqq. v. 2. Joh. Sicel. ap. Walz. T. VI. p. 128., ubi cod. παρήϊγε et supra ρε. et deinde addit ἄς πρὶν γ' ἄραες. Idem versus leg. ibid. IX. p. 5. At integrum fragmentum extat apud Schol.

ἄς τὸ πρὶν ἠρήρευσθα· νῦν δέ· ἰδὴ πολὺς
ἀστοῖσι φαίνεται γέλως.

89. [65.]

Φαινόμενον κακὸν οἴκαδ' ἄγεσθαι.

90. [84.]

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἐδασάμην.

91. [76. 94.]

Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροῶ· κάρφεται γὰρ ἤδη,
ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

92. [95.]

Πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγγέλμας ἐδέξω.

93. [97.]

Ἵφ' ἠδονῆς σαλευμένη κορώνη.

Hermog. in Walzii Rhett. T. VII. p. 820.: ἐστὶ δὲ αἰεὶ τὸ ἐπωδὸν βραχύτερον τοῦ πρὸ αὐτοῦ στίχου συλλαβὰς τέσσαρας, οἷον στίχος μὲν ὁ πρῶτος ἤγουν στροφή ἦτοι κῶλον, οἷον Πάτερ κτλ. εἶτα τὸ ἐπωδόν· τίς (unus cod. τί) τὰς σὰς παρήειρε φρένας. εἶτα ἀντιστροφὸς ἦτοι κῶλον· Ἄς τὸ πρὶν (ἄς Walzsius, cod. ἦς) κτλ. εἶτα πάλιν ἐπωδόν· Ἄστοῖσι κτλ.

Fr. 89. Hephaest. p. 38.: καὶ τὸ τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς διαύλλαβον, ᾧ πρῶτος μὲν ἐχρήσατο Ἀρχίλοχος ἐν ἐπωδοῖς· Φαινόμενον κτλ.

Fr. 90. Hephaest. p. 34.: Τρίμετρον δὲ καταληκτικὸν τροχαϊκόν, οἷον ἐστὶ τὸ Ἀρχιλόχου, ὃ τινες ἀκέφαλον ἱαμβικὸν καλοῦσι· Ζεῦ κτλ. ubi plures codd. ἐδασάμην.

Fr. 91. Hephaest. p. 35.: Τῷ καλουμένῳ ἰθυφαλλικῷ πρῶτος Ἀρχίλοχος κάρφεται, συζεύξας αὐτῷ δακτυλικὸν τετράμετρον, οὕτως· Οὐκέθ' κτλ. ἤδη, et iterum p. 88. — V. 2. quem recte adjunxit Schneidewinus, affert Hephaest. p. 32. 8.: Τρίμετρα (καταληκτικὰ ἱαμβικά) οἷον τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου· Ὀγμος κτλ. V. 1. Respicit Attil. Fort. p. 356.: „Quarta quoque dicolos ad exemplum Archilochii δοκετομος ἄλλοις ἀπολλων.“ et ibid.: „fient solidi hexametri — οὐκ ἐθομε ἄλλοις ἀπολλων χερσα φοιβος ἀπολλων.“ v. 2. ibid. p. 357.: „Archilochium ἄλμον κακον.“

Fr. 92. Athenaeus VII. 299. A.: Ὀμήρου εἰπόντος· (II. φ. 353.) Τείροντ' ἐγγέλμας τε καὶ ἰχθύες ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος· Πολλὰς κτλ. Haud dubie ex eodem carmine petitus est versus.

Fr. 93. Schol. Arati v. 1009.: Διακροῦσι γὰρ τὰς πτέρυγας οὔτοι

94. [61.] *Τοῖος γὰρ φιλότιτος ἔρωις ὑπὸ καρδίην ἐλυσθείς
πολλὴν κατ' ἀγλὴν ὀμμάτων ἔχευεν
κλέψας ἐκ στηθεῶν ἀταλάς φρένας.*

95. [102.]

Πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

96. [101.]

Πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἷς.

97.

Τι μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλας;

98. [104.]

Ὡς δ' ἂν σε θωῖη λάβοι.

99. [105.]

Μὴ τευ μελαμπύγου τύχης.

100. [103.]

Ἐμπλην ἐμοῦ τέ καὶ φίλου.

ὑφ' ἡδονῆς τὴν κοίτην καταλαμβάνοντες, ἢ τὴν ἐκ τοῦ αἵρος ἱμάδα δια-
τινάσσοντες· καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ· ὑφ' ἡδονῆς σαλευομένη κ. Seripsi
σαλευμένη.

Fr. 94. Stobaeus Floril. LXIV. 11.: Ἀρχιλόχου· Τοῖος κτλ.
V. 1. ἐλυσθείς, Hermannus conjecit ἐλεχθείς. — V. 3. ἀταλάς Mei-
nekus, vulgo ἀπαλάς. Est, ut videtur, ex eodem carmine, quo
Fr. 91. 92. 93.

Fr. 95. Athen. IX. 188. F.: Τοῦ δὲ ὀνόματος (πέρδιξ) αὐτῶν
ἔνιοι ουσιτέλουσι τὴν μίσην συλλαβὴν, ὡς Ἀρχιλοχος· Πτώσσουσαν κτλ.

Fr. 96. Athen. XIV. 653. D.: Γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλό-
σοφος, ὡς καὶ Ἀρχιλοχος· Πάρελθε κτλ.

Fr. 97. Plotius 270. ed. Gaisf.: *Acatalectum Archilochium
dimetrum iambicum fit syllaba addita Anacreontio dimetro cata-
lectico, ut est: Τι κτλ.* Versus haud dubie Archilochi est.

Fr. 98. Etym. M. p. 26. 23.: Εὐρηται θωῖη, ὡς παρ' Ἀρχι-
λόχῳ· Ὡς δ' κτλ.

Fr. 99. Schol. Hom. II. ω. 315.: εἶθε δὲ καὶ ὁ Ἀρχιλοχος
μελαμπυγον τοῦτον (τὸν αἶτον) καλεῖν· Μὴ τευ κτλ. Cf. Hesychius et
Suidas v. μὴ τευ μελαμπύγου τύχοις.

Fr. 100. Apollon. Sophista v. Ἐμπλην· ἐμπελάδην, σύνεγγυς, ἢ
ὡς ἐνιαχοῦ καὶ Ἀρχιλοχος ἐπὶ τοῦ χωρὶς· Ἐμπλην κτλ. Eadem Schol.
Nicand. Ther. 322. ubi ἐφόλον legitur.

101. *Λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνουν.*

102. *Ὡς φαιδρ' ἄγει Ταργήλια.*

103. [80.]

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἤπιος Ποσειδῶν.

104.

Καὶ βήσσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἶος ἦν ἐπ' ἤβης.

105. [67.]

Stephanus Byz.: Πάρος· νῆσος, ἣν καὶ πόλιν Ἀρχίλοχος καλεῖ ἐν ἐπφοῖς.

VI. ΓΜΝΟΣ Εἰς ΗΡΑΚΛΕΑ.

106. [69.]

*ὦ καλλίνικε, χαῖρ' ἀναξ Ἡράκλειες
αὐτός τε καὶ Ἴόλαος, αἰχματὰ δύο,
τήνελλα καλλίνικε.*

Fr. 101. Photius p. 218. 2.: Λεωκόρητος· τὸ γὰρ λείως ἐστὶ τελέως· Ἀρχίλοχος· Λείως κτλ.

Fr. 102. Hesychius: Θαργήλια, Ἀπόλλωνος ἑορτὴ καὶ ὄλωσ ὁ μὴν ἱερός τοῦ θεοῦ — καὶ Ἀρχίλοχος φησὶν· ὃ φησιν ἄγει τὰ Θαργήλια, quae correxi.

Fr. 103. Plutarch. de sollert. anim. c. 36.: Κοίρανος Πάριος ὢν τὸ γένος ἐν Βυζαντίῳ δελφίνων βόλον ἐνοχεθέντων σαγήνη καὶ κινδυνευόντων κατακοπῆναι πριάμενος μεθῆκε πάντας. Ὀλίγω δὲ ὕστερον ἔπλεε πενήκοντορον ἔχων, ὡς φασί, ληστῶν ἄνδρας ἄγουσαν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Νάξου καὶ Πάρου πορθμῷ τῆς νεῶς ἀνατραπείσης καὶ τῶν ἄλλων διαφθαρέντων, ἐκείνους λέγουσι δελφίνος ὑποδραμόντος αὐτῷ καὶ ἀνακουφίζοντος ἐξενεχθῆναι τῆς Σικύνθου (Σικίνου Reiskius) κατὰ σπήλαιον, ὃ δεικνύται μέχρι νῦν καὶ καλεῖται Κοιράνειον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ λέγεται ποιῆσαι τὸν Ἀρχίλοχον· Πεντήκοντ' κτλ.

Fr. 104. Hephaestio p. 89.: Ἐν μὲν δὴ τοῦτο τῶν παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυναρτήτων, ἄλλο δὲ — οἷόν ἐστιν οὗτος· Καὶ βήσσας κτλ. ἐπ' ἤβης unus cod., vulgo ἐφ' ἤβης.

Fr. 106. Schol. Pind. Ol. IX. 1.: Συντάξας οὖν τοῦτο τὸ τήνελλα οὗτω καὶ τὰ ἐξῆς ἀνεβάλλετο· καὶ αὐτὸς μὲν (Ἀρχίλοχος) τὸν ἦχον τῆς καθάρως ὑποκρινόμενος ἔλεγεν ἐν μέσῳ τὸ Τήνελλα καὶ τὰ λοιπά, οἷον· Καλλίνικε χαῖρε ἀναξ Ἡράκλειες· καὶ εἴ τι ἕτερον, οἷον· αὐτὸς καὶ ὁ Ἴόλαος αἰχματὰ δύο· Τήνελλα. — Ἐρατοσθένης δὲ φησὶ μὴ ἐπινίκιον εἶναι τὸ

VII. ΙΟΒΑΚΧΟΙ.

107. [70.]

Δήμητρος ἀγνῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβων.

108. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180.

Stephan. Byz. v. Βέχειρ. — Χρυσοθέθειρ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐν Ἰοβάκχοις, ὅπερ ἀποκέκοπται τοῦ χρυσοθέθειρος. Cf. Theognost. in Cramerī Anecd. T. II. p. 41. 26. ubi χρυσοθέθειρ scriptum.

109. [99.]

Πῶς ἀπέπρησε σκύτην;

110. [106.]

Ἄιδων ὑπ' αὐλητῆρος.

111. [107.]

Πάντ' ἄνδρ' ἀποσκολύπτειν.

Ἀρχιλόχου μέλος, ἀλλ' ὕμνον εἰς Ἡρακλῆα, τριπλῶν δὲ οὐ διὰ τὸ ἐκ τριῶν στροφῶν συγκίσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τρις ἐφνυμιάζεσθαι τὸ Καλλίνικε. περὶ δὲ τοῦ Τήνελλα Ἐρατοσθένης φησὶν, ὅτι, ὅτε ὁ αὐλητῆς ἢ ὁ καθαριστὴς μὴ παρήν, ὁ ἔξαρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγεν ἔξω τοῦ μέλους, ὁ δὲ τῶν κωμασιῶν χορὸς ἐπέβαλε τὸ Καλλίνικε, καὶ οὕτω συνεφερόμενον γέγονε τὸ Τήνελλα καλλίνικε. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλους ἐστίν· ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἀναξ Ἡράκλεες. Fragmentum affert etiam Schol. Aristoph. Av. 1760.: ἀπὸ τοῦ ἐφνυμίου, ὃ εἶπεν Ἀρχιλόχος εἰς τὸν Ἡρακλῆα μετὰ τὸν ἄθλον Αὐγέου — Δοκεῖ δὲ πρῶτος Ἀρχιλόχος ἐν Πάρῳ νικήσας τὸν Δήμητρος ὕμνον ἐναντῷ τοῦτο ἐπιπεφωνηκέναι. Cf. praeterea Schol. Arist. Acharn. v. 1228. et Suidas v. Τήνελλα, ubi legitur: Τήνελλα καλλίνικε χαῖρ' ἀναξ — δύο.

Fr. 107. Hephaest. p. 94. 4.: Ἄλλο ἀσυνάρτητον κατὰ τὴν πρώτην ἀντιπάθειαν ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμαροῦς, τοῦ καλουμένου Εὐριπιδείου. οἷον τὸ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις εἰς Ἀρχιλόχον Ἰοβάκχοις· Δήμητρος κτλ.

Fr. 109. Erotianus p. 336. ed. Franz.: Σκύτα· τὸ μεταξὺ τῶν τερόντων καὶ τοῦ τραχήλου — καὶ Ἀρχιλόχος· πῶς ἄπ. τὰν σκύταν. delevi articulum.

Fr. 110. Schol. Aristoph. Av. v. 1426.: Ἀρχιλόχος· ἄδων κτλ.

Fr. 111. Athen. III. p. 122. B.: Κηφισόδωρος γοῦν ὁ Ἰσοκράτους τοῦ ἠγόρατος μαθητῆς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πρὸς Ἀριστοτέλην λέγει, ὅτι εὐροί τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἔν ἢ δύο γοῦν πονηροῦς εἰρημένα, οἷα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ τὸ Πάντ' κτλ.

112. [109.]

Ὀξύη ποτάτο.

113. [111.]

Πυρός δ' ἦν αὐτῷ φεφάλυξ.

114. [112.]

Θυρέων ἀπειτύπαζον.

115. [28.]

Παῖδ' Ἄρω μνηφόνου.

116. [58.]

Θάσον δὲ τὴν τρισοἰζυρὴν πόλιν.

117. [91.]

Προτείνω χεῖρα καὶ προτίσσομαι.

118. [92.]

Χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.

119. [93.]

Πόδες δὴ κείθι τιμώτατοι.

Fr. 112. Porphyr. Quaest. Hom. XI.: καὶ ἔγχεα ὀξύοντα ἐξ ὀξύης τοῦ δένδρου, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· ὄξ. π. Cf. Schol. II. ζ. 201.

Fr. 113. Schol. Aristoph. Acharn. v. 270.: φεφάλιοι γὰρ εἰσὶν οἱ σπινθήρες — καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ κείται· πυρός δὲ κτλ. Cf. Suidas v. φεφάλω.

Fr. 114. Etymol. M p. 731. 46.: Στύπος· Ἀνκόφρων — ἀφ' οὗ Ἀρχίλοχος· Ὀρέων ἀπειτύπαζον. Idem legitur p. 633. 29. ubi οὐρέων ἀπειτύπαζον exstat, sed cod. Dorvill. θυρέων.

Fr. 115. Eustath. II. p. 518.: Ἄρης, Ἄρου, ὄθεν κατ' Ἰάδα διάλεκτον ἐπιτείνας Ἀρχίλοχος ἔφη· παῖδα Ἄρω μ.

Fr. 116. Eustath. ad Od. p. 1542. 49.: καὶ Θάσον — παρ' Ἀρχιλόχῳ.

Fr. 117. Schol. Aristoph. Eqq. 433.: καταπροΐζει — Ἡρωδιανός δὲ ἐν ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ ἴσσω φησί· καὶ Ἀρχίλοχος· Προτείνω κτλ. Eadem Suidas v. καταπροΐζεται, et Etym. M. p. 689. 5. et Etym. Vindob. Cod. XXXII. voc. προΐκτης.

Fr. 118. Athenaeus III. p. 107. F.: Λασιτυτίον λέγοντας τὸ ἥπαρ· καὶ γὰρ ἡ συναλοιφή ἐστὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ διὰ δασέος· φησὶ γὰρ· Χολὴν κτλ.

Fr. 119. Plutarch. de garrul. c. 2.: Πρόσκειται γὰρ (ὁ λόλος) ἀπανταχοῦ τῶν ἱματίων ἀντιλαμβανόμενος τοῦ γενείου, τὴν πλευρὰν θυροκοπῶν τῇ χειρὶ· Πόδες δὴ κ. τ. κατὰ Ἀρχίλοχον.

120. II
 Νόμος δὲ Κρητικὸς διδάσκεται.

121. II [124.]
 Ἄνδρας ὡς ἀμφιτριβας.

122. II [114.]
 Ἄ δέκα ταύρους.

123. II
 Φῦμα μηρίων μεταξύ.

124. II
 Τέο χολουμένος;

125. II
 Φθειροὶ μοχθίζοντα.

126. II
 Ἄλλ' ἀπερρώγασι μύκω τένοντες.

127. II
 Ἴνας δὲ μεδέων ἀπέθρισεν.

Fr. 120. Heraclides de Polit. in Gronovii Thesaur. T. VI. p. 2824.: οἱ δὲ ἀρχαιοτάτη τῶν πολιτειῶν ἢ Κρητικὴ ἐμφαίνει καὶ Ὅμηρος, — καὶ Ἀρχιλόχος δὲ ἐν οἷς ἐπισκώπτων τινὰ φησιν· νόμος δὲ Κρ. δ.

Fr. 121. Herodian. ap. Hermannum de emend. rat. Gramm. p. 435.: θέλουσι δὲ τὸ παιδοτριβης (unus cod. παιδότριψ, lego παιδότριψ) ἐκτείνειν, πλατώμενοι ἐκ τοῦ παρ' Ἀρχιλόχῳ Ἄνδρας εἰς ἀμφιτριβας. sed cod. apud Bekk. Anecd. III. p. 1438. ὡς. Cf. Cramerii Anecd. T. III. 286. 12.

Fr. 122. Suidas v. Ἄ σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα παρ' Ἀρχιλόχῳ Ἄ δ. τ.

Fr. 123. Cramerii Anecd. T. I. p. 164.: ἀφ' οὗ τὸ φῦμα μ. μ. Ἀρχιλόχος.

Fr. 124. Cramerii Anecd. T. I. p. 100. 5.: τὸ τέο τιτόλμημεν Ἀρχιλόχος τε χολούμενος εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ τίνος. Correxī.

Fr. 125. Cramerii Anecd. T. I. p. 441. 21.: ἢ φθειροὶ δοτικὴ συνέστη παρὰ Ἀρχιλόχῳ φθειροὶ μ.

Fr. 126. Choeroboscus in Bekk. Anecd. T. III. p. 1399. Cf. Cramerii Anecd. T. III. p. 231.: μύκης σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός, ὅπερ καὶ ἰσοσυλλάβως ἔκλινεν ὁ Ἀρχιλόχος εἰπὼν ἄλλ' ἀπερρώγασι μύκω.

Fr. 127. Grammat. Bekk. Anecd. T. III. p. 1438.: Μίζα τὰ

128.

Πολὺς γὰρ ἀφρός ἦν περὶ στόμα.

129.

Παρδοκὸν δι' ἐπιόιον.

130. [149.]

Aelianus Hist. Animal. XII. 9.: *Κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερὰ (ζιγγλὸς) ὥσπερ οὖν ὁ παρὰ Ἀρχιλόχῳ κηρύλος.*

131. [116.]

Aelianus Var. Hist. IV. 14.: *Πολλάκις τὰ κατ' ὀβολὸν μετὰ πολλῶν πόνων συναχθέντα χρήματα, κατὰ Ἀρχιλόχον, εἰς πόρνης γυναικὸς ἔντερον καταίρουσιν· ὥσπερ γὰρ ἐχίνον λαβεῖν μὲν ῥάδιον, συνέχειν δὲ χαλεπὸν, οὕτω καὶ τὰ χρήματα. Eodem respicit Niceta p. 116.:* τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου ἀντικρὺς ἐπεραίνετο, ὃ φησιν, εἰς ἔντερον πόρνης πολλάκις μεταφύσσεσθαι τὰ χρὸνφ καὶ πόνφ συλλεχθέντα μακροῦ. **unde apparet καταφύσσεσθαι apud Aelianum scribendum esse.**

132. [118.]

Lucian. Pseudolog. 1.: τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἤδη σοὶ λέγω, ὅτι τέττιγα πτεροῦ εἴληφας· εἶπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχιλόχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον καὶ παρήρησία συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίσειν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἐμελλεν τοὺς περιπετεῖς ἔσομένους τῇ χολῇ τῶν ἰάμβων αὐτοῦ. Ἐκεῖνος τοίνυν πρὸς τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, τέττιγα ἔφη τὸν ἄνδρα εἰληφέναι πτεροῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι Ἀρχιλόχος, φύσει μὲν λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης, καὶ ὅπταν δὲ τοῦ πτεροῦ ληφθῆ ἡ γεγωνότερον βοῶντι· Καὶ σὺ δέ, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις ἐπὶ σαντόν, αἰτίας ζητοῦντα καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

αἰδοῖα — ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ' εἰς ζ μῦθεα (καὶ μέθεα) ὡς καὶ Ἀρχιλόχος· ἴνας δὲ μ. ἀπ. Cf. Etym. Gud. p. 390. 49. ubi μέλεων legitur

Fr. 128. Schol. Aristoph. Lysistr. 1258. : πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρός ἦναι] πρὸς τοῖς (τὸ) παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ· πολὺς δὲ ἀφρός ἦν περὶ τὸ (hoc omitt. cod. Rav.) στόμα. Scripsi γάρ.

Fr. 129. Schol. Aristoph. Pac. 1147. : Πάρδακον δι' ἐπιόιον· οὕτω γὰρ καὶ Ἀρχιλόχος καὶ Σιμωνίδης — Ἀρχιλόχον· Παρδοκὸν δι' ἐπιόιον. Fortasse παρδοκὸν διὰ πεδίον scribendum est.

133. [125.]

Aristides T. II. p. 37.: Καὶ ὁ μὲν γε κατ' ἰσχὺν προφέρων, εἰ καὶ ἑνὸς εἶη κρείττων, ὑπὸ δυοῖν γ' ἂν αὐτὸν κατείργεσθαι φησι καὶ Ἀρχίλοχος καὶ ἰ παροιμία.

134. [126.]

Athenaeus IV. p. 167. D.: Τοιοῦτος (τὴν ἀσωτίαν) ἐγένετο καὶ Αἰθίοψ ὁ Κορίνθιος, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος, σὺ μνημονεύει Ἀρχίλοχος, ὑπὸ φιληδονίας γὰρ καὶ ἀκρασίας καὶ οὗτος μετ' Ἀρχίου πλέον εἰς Σικελίαν, ὅτ' ἐμελλε κτίζειν Συρακούσας, τῷ ἑαυτοῦ συσσίτῳ μελιττοῦτης ἀπέδοτο τὸν κλῆρον, ὃν ἐν Συρακούσαις λαχὼν ἐμελλεν ἔξειν.

135. [127.]

Harpocrat. p. 171. 4. ed. Bekk.: Μνημονεύει τῶν Θεσίων πρὸς Μαρωνεῖτας περὶ τῆς Στρούμης ἀμφισβητήσεως Φιλόχορος ἐν ἑ Ἀρχίλοχον ἐπαγόμενος μάρτυρα.

136. [128.]

Schol. Apoll. Rhod. I. v. 1212.: Ἡρακλῆς γήμας Αἰθίορα τὴν Οἰνέως θυγατέρα καὶ διάγων ἐν Καλυδῶνι ἐν συμποσίῳ κύαθον ἤγει τὸν οἰνοχόον, Ἀρχιτέλους δὲ παῖδα πλήξας κονδύλῳ ἀνείλεν, ὅτι αὐτῷ τὰ ποδάνιπτρα ὕδατα ἀγνοῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχεεν. φεύγων οὖν τὸν φόνον καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος ἀνείλεν ἐν Εὐήνῳ ποταμῷ Νέσσον Κένταυρον, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος ἱστορεῖ.

137. [129.]

Schol. II. φ. v. 237.: Ἀρχίλοχος μὲν οὐκ ἐτόλμησεν Ἀχελῷον ὡς ποταμὸν Ἡρακλεῖ συμβαλεῖν, ἀλλ' ὡς ταῦρον.

138. [130.]

Plut. vit. Marii c. 21.: Μασσαλιώτας μὲν λέγουσι τοῖς ὀστέοις περιθριγκῶσαι τοὺς ἀμπελῶνας, τὴν δὲ γῆν, τῶν νεκρῶν καταναλωθέντων ἐν αὐτῇ, καὶ διὰ χειμῶνος ὄμβρων ἐπιπεσόντων, οὕτως ἐκλιπανθῆναι καὶ γενέσθαι διὰ βάρους περίπλευ τῆς σαπηδόνης ἐνδύσης, ὥστε καρπῶν ὑπερβάλλον εἰς ὥραν πληθὺς ἐξενεγκεῖν καὶ μαρτυρῆσαι τῷ Ἀρχιλόχῳ λέγοντι, παινεσθαι πρὸς τοῦ τοιοῦτου ἀρούρας.

139. [131.]

Malalas Chronic. IV. init.: "Ὅστις *Αυγεὺς πολέμησας τῷ Λαλαῶ βασιλεῖ* τοῦτον ἐφόνευσε καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καθὼς ὁ Ἄρχιλοχος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο.

140.

Pausanias VII. 10.: *Περσῶν γὰρ τῷ Φιλίππου πρὸς Ῥωμαίους ἀγόντι εἰρήνην κατὰ συνθήκας, ἃς ὁ πατὴρ οἱ Φίλιππος ἐποίησατο, ἐπῆλθεν ὑπερβῆναι τοὺς ὅρκους, καὶ ἐπὶ τε Σαπείων τὸν βασιλέα καὶ Ἄβρον πόλεως στρατεύματα ἀγαγὼν, ἐποίησεν ἀναστάτους, Ῥωμαίων συμμάχους ὄντας. Σαπείων δὲ τούτων καὶ Ἄρχιλοχος ἐν ἰάμβῳ μνήμην ἔσχε. Nisi forte intellexit Saio, vid. Eleg. Fr. 5.*

141. [115.]

Hesychius: *Καρπάθος τὸν μάρτυρα. Καρπάθιος δὲ λάγων, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἐπηγάγετο. Διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγῶν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοῖ καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τὸν τε σῆτον αὐτῶν καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ' αὐτῶν βλάπτεσθαι. ὁ γοῦν Ἄρχιλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη· Καρπάθιος τὸν μάρτυρα. Aliter Zenob. IV. 48.*

142.

Schol. ad Aristotel. Eth. Nicom. VI. 7.: *παράγει δ' εἰς μαρτυρίαν τοῦ εἶναι τὸν ὅλως σοφὸν ἕτερον παρὰ τὸν τινὰ σοφὸν καὶ τινὰ μὴ, ποιήσιν Μαργίτην ὀνομαζομένην Ὀμήρου· μνημονεύει δ' αὐτῆς οὐ μόνον αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ποιημάτων, ἀλλὰ καὶ Ἄρχιλοχος καὶ Κρατῖνος καὶ Καλλίμαχος κτλ.*

143. [135.]

Eustath. II. p. 314.: *Ἄλκαϊος δὲ φασὶ καὶ Ἄρχιλοχος ἀγέρωχον τὸν ἄκοσμον καὶ ἀλαζόνα οἶδε.*

144. [134.]

Hesychius: Ἀγόμενος· δοῦλος· παρὰ Ἄρχιλόχῳ.

145. [123.]

Hesychius: Ἀηδόνος νεοσσός· καὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον παρὰ Ἄρχιλόχῳ.

156. [143.]

Pollux II. 34.: ἐκτενισμένοι μὲν εἴρηκεν Ἀρχίλοχος.
cod. Falk. καὶ διεκτενισμένοι.

157. [146.]

Hesychius: Ἐτρεψεν· ἐπέτρεψεν, ἠπάτησεν, παρέτρεψεν·
Ἀρχίλοχος.

158. [147.]

Hesychius: Ἡμισυ τρίτον· δύο ἡμισυ· Ἀρχίλοχος.

159. [108.]

Pollux X. 35.: Καὶ ἵπος τὸ πιέζον τὰς ἐσθῆτας ἐν τῷ
γναφείῳ, ὡς Ἀρχίλοχος κέεται δ' ἐν ἵπῳ. adde VII. 41.:
καὶ Ἀρχίλοχος δ' ἔφη· κέεται ἐν ἵπῳ.

160. [107.]

Cramerii Anecd. T. I. p. 249. 27.: παρὰ τὸ ἐκεῖθι, κείθι
καὶ κεῖ παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

161. [120.]

Eustath. ad II. p. 851.: καὶ ἔοικεν ὁ σκορπιώδης τὴν γλῶσσαν
Ἀρχίλοχος ἀπαλὸν κέρας τὸ αἰδοῖον εἰπών, ἐντεῦθεν τὴν
λέξιν πορίσασθαι.

162. [150.]

Pollux I. 232.: Χρηταὶ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος τῷ τῶν κοκ-
κνυμήλων ὀνόματι.

163. [151.]

Etymol. M. p. 529. 12.: Κοπάειν, ξίφος παρὰ Ἀρχιλόχῳ·
ἀπὸ τοῦ κοπάγειν ζήτηι. Scribendum κωπήεν ξίφος. Mei-
nekus coniecit παρὰ Ἀλκμᾶνι.

164. [152.]

Stephanus Byz. v. Κρήτη· ἡ μεγίστη νῆσος, ἣν Κρηήτην
ἔφη Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμόν. Cf. Eustath. ad Dionys. 498.
ubi male Ἀρχίας.

165. [153.]

Schol. Hom. II. ζ. 507.: οἱ νεώτεροι ἐπιθυμῶν τὸ κροαί-
νειν, ὡς Ἀρχίλοχος.

166. [154.]

Schol. Aristoph. Plut. v. 476.: *Κύφων* — Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. Cf. Suid. v. *Κύφωνες*.

167. [153.]

Pollux X. 160.: Ἀλλὰ μὴν καὶ κύρτη σιδηρᾶ ἀγγεῖόν τι, οἷον οἰκίσκος ὀρνίθειος, παρὰ Ἡροδότῳ καὶ Ἀρχιλόχῳ.

168. [117.]

Etymol. M. p. 152. 52.: Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ λέχος λεγαίνειν, τὸ λέχους ἐπιθυμεῖν, καὶ κατὰ τροπὴν λεγαίνειν ἔνθεν Ἀρχίλοχος· λέγει γυναικῆς ἀντὶ τοῦ ἀκόλαστοι.

169.

Pollux VI. 80.: *Μέσπιλα*, ἃ καὶ ὄα καλεῖται· καὶ τοῦτο τοῦνομά ἐστι παρὰ Πλάτωνι, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐκεῖνο.

170. [157.]

Hesychius: *Μουνοκέρα*· τὸ μηκέτι ἔχον τὴν ἀλκήν· ὡς Ἀρχίλοχος.

171. [155.]

Suidas: *Μυδαλέας*, διαβρόχους, μυδαλέα δάκρυσι, καὶ μυδάλεον, δίνυρον, παρὰ Ἀρχιλόχῳ. Meinekius conjecit *Δισχύλω* compar. Aeschyl. Pers. v. 536.

172. [156.]

Tzetz. ad Lycophyr. v. 771.: *Μύκλος* δέ τις γέγονεν ἀυλῆτης κατοφερῆς εἰς γυναῖκας, κωμωδηθεὶς ἐπὶ μαχλότῃ ὑπ' Ἀρχιλόχου. Cf. Etymol. M. p. 594. 21.

173. [158.]

Suidas: *Μυσάχνη*· ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ· καὶ ἐργάτις καὶ δῆμος (Küsterus δῆμιος) καὶ παχεῖα. Cf. Eustath. p. 1329.: Ἀρχίλοχος δὲ παχεῖαν καὶ δῆμον ἤγουν κοινὴν τῷ δῆμῳ, καὶ ἐργάτιν, ἔτι δὲ μυσάχνην παρ' ἀναλογίαν τοῦ ἀλὸς ἄχνη καὶ εἰ τι τοιοῦτον. Cf. Schol. Aristoph. Av. 1619. itaque etiam ἐργάτις, δῆμιος et παχεῖα Archilochi sunt. Cf. Hesychius: ἐργάτις, τὴν Νεοβουλείαν λέγει ὡς παχεῖαν. Cum Aristophanis Scholiasta eo quem dixi loco hunc versum proferat: *περὶ σφυρὸν παχεῖα, μισήτη γυνή*, auctoris nomine non addito, fortasse hic Archilochi est, qui dixerit: *Ἐργάτις | Περὶ σφυρὸν παχεῖα, μισήτη γυνή, Δῆμος, μυσάχνη*.

174. [159.]

Hesychius: Μύσσης· εὔρος (Sopingius εὐρώς) ὡς Ἀρχίλοχος· (ita Alberti, vulgo Ἀμφίλοχος.).

175. [161.]

Pollux X. 27.: Ἀρχίλοχος πακτῶσαι, τὸ κλεῖσαι.

176. [165.]

Eustath. ad Il. p. 711. 40.: Λέγει δ' αὐτὸς καὶ τὰς πρό-
κας παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐπὶ ἐλάφου τεθεῖσθαι, παρ' ᾧ καὶ τις
διὰ δειλίαν προσωνομάσθη πρόξ.

177.

Ttetz. ad Lycophr. v. 91.: Πύγαργον, δειλὸν ἢ αἰσχρὸν
ἢ ἄρπαγα, εἰσὶ γὰρ μελάμπυγον, πύγαργον εἶδη ἀετῶν
κατ' Ἀρχίλοχον. Cf. Fr. 99. ut videatur ex eodem carmine
petitum.

178. [121.]

Hesychius: Πυρρήχιζειν — οἱ δὲ ἀπὸ Πυρρῶν τοῦ
Ἀχιλλέως· ἐφησθέντα γὰρ τῷ Εὐρυτύλου φρονῶ ὀρχήσασθαι
φησὶν Ἀρχίλοχος· ὅθεν καὶ ὁ Πυρρήχιος ποῦς ὀνομάσθη.

179.

Choeroboscus Bekk. Anecd. T. III. p. 1200.: εὐρίσκεται δὲ
καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ ω λεγόμενον ῥώξ, ῥωγὸς
παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

180. [167.]

Etymol. M. p. 715. 44.: Σκανδάληθρον, τὸ πέταυρον τῶν
παγίδων — Ἀρχίλοχος δὲ ῥόπτρον ἔφη, οἷον· Ῥόπτρω ἐρει-
δόμενον. Cf. etiam Schol. Arist. Acharn. 657. et Suidas v.
σκανδάληθρα.

181. [168.]

Hesychius: Σάλπιγξ — καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα· παρ'
Ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον.

182. [169.]

Hesychius: Σκελήπερον· νήπιον· Ἀρχίλοχος.

183. [170.]

Eustath. ad Od. p. 1828. 11.: καὶ συκοτραγίδης παρὰ
Ἰππώνακτι καὶ Ἀρχιλόχῳ διὰ τὸ εὐτελὲς τοῦ βρώματος.

184. [171.]

Erotianus p. 360.: Τράμιν, τὸν ὄρρον, ὄνπερ καὶ ἰππό-
ταυρον καλοῦμεν — μέμνηται καὶ Ἀρχίλοχος.

185. [172.]

Pollux II. 23.: Καὶ οὐλότριχες παρ' Ἡροδότῳ, Ἀρχίλοχος
καὶ ἀναστρέψας τριχουλον εἴρηκεν.

186.

Pollux X. 141.: Καὶ ὀπήτιον εἴρηται ἐν Νικοχάρους Κορησί,
τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον, ὅπερ Ἀρχιλόχειον.

187. [174.]

Eustath. ad Od. p. 1746. 8.: Ὅμοίως τῷ θῶ, θύος, καὶ
φλῶ, φλύος παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐπὶ φλυαρίας.

188. [175.]

Athenaeus III. p. 86. B.: Καὶ Ἀρχίλοχος τῆς χήρα βος
μέμνηται.

II.

SIMONIDES.

I A M B O I.

I. [I.]*

ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
πάντων ὅσ' ἔστι, καὶ τίθησ' ὅση θέλει.
νόος δ' οὐκ ἔπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐφήμεροι
αἰὲ βροτοὶ δὴ ζῶμεν, οὐδὲν εἰδότες,

ὅπως ἕκαστον ἐκτελεutήσει θεός.

ἐλπίς δὲ πάντας κάπιπειθή τρέφει

Simonides. Fr. 1. Stobaeus XCVIII. 16.: Σιμωνίδου.
V. 3. νόος, Grotius νοῦς. — V. 4. αἰὲ βροτοὶ δὴ ζῶμεν Grotius,
libri ἄδη βοτὰ (vel βρωτοὶ) ζώμεν (hoc deest in uno cod.). — V. 5.
ὅπως scripsi, vulgo ὅπως, unus cod. ὅμως, sed supra ὅπως. ibid.
ἐκτελεutήσει codd., ἐκτελεutήση Gesn. — V. 6. κάπιπειθή Welckerus,
codd. κάπιπειθείη, Gesn. καπειθείη.

*) Numeri adjecti sunt editionis Welckerianae.

- ἄπρηκτον ὀρμαίνοντας. οἱ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτίων περιτροπᾶς.
 ἐς νέωτα δ' οὐδείς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
- 10 πλοῦτῳ τε καὶ θεοῖσιν ἵξεσθαι φίλος·
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
 πρὶν τέρεμ' ἴκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
 φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
 πέμπει μελαίνης Ἀίδης ὑπὸ χθονός·
- 15 οἱ δ' ἐν θαλάσῃ, λαίλαπι κλονεύμενοι
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρέης ἁλός
 θνήσκουσιν· οἱ δ', ἢν μὴ δυνήσωνται ζόειν,
 ἐπ' ἀγχόνην ἤψαντο δυστήνῳ μόρῳ,
 καυτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
- 20 οὕτω κακῶν ἅπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρία
 βροτοῖσι κῆρες, κἀνεπίφραστοι δῦαι
 καὶ πῆματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοῖατο,
 οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν, οὐδ' ἐν ἄλγεσι
 κακοῖς ἔδοντες θυμὸν αἰκίζοίμεθα.

2. [2.]

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
 εἴ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρης μιᾶς.

3. [4.]

Πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὐδ' ἀκήριος.

4. [6.]

Ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὡς ἅμα τρέχει.

V. 9. ἐς νέωτα Meinekius, vulgo νέωτοι. — V. 10. καὶ θεοῖσιν Meinekius, vulgo κἀγαθοῖσιν. — V. 17. οἱ δ', ἢν scripsi, vulgo εὐτ' ἂν. ibid. ζόειν Porsonus, vulgo ζώειν. — V. 18. ἐπ' ἀγχόνην scripsi, vulgo οἱ δ'. — V. 19. καυτάγρετοι, unus cod. ἢ αὐτάγρετοι. — V. 21. δῦαι, unus cod. δύο. — V. 23. ἐρῶμεν Stephanus, vulgo ἐρῶμεν. — V. 24. ἔδοντες Meinekius, vulgo ἔχοντες, conjeci ἂν ἄλγεσι κακῶς ἔχοντες. ibid. αἰκίζοίμεθα Stephanus, vulgo αἰκίζόμεθα.

Fr. 2. Stob. Floril. CXXIV. 5.: Σιμωνίδου. V. 2. ἡμέρης Welckerus, vulgo ἡμέρας.

Fr. 3. Stob. Floril. CV. 7.: Σιμωνίδου.

Fr. 4. Plutarch. de prof. in virt. c. 14.: Οἷός τ' ἐστὶ κατὰ τὸν Σιμωνίδην ἄθηλος κτλ. τῷ ἀγαθῷ μονονοχῇ συμφῦναι γλιχόμενος. Adde de virt. mor. c. 7. et de tuend. sanit. c. 22. et apud Stobaeum CXV. 18.

5. [7.]

Γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνήρ ληΐζεται
ἔσθλης ἀμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.

6.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὑὸς τανύτριχος,
τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρω πεφυρμένα
ἄκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί·
5 αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις ἐν εἴμασιν
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.

Τὴν δ' ἐξ ἀλιτροῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἴδριον· οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδέν, οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων.

10 τὸ μὲν γὰρ αὐτ' ὦν εἶπε πολλάκις κακόν,
τότ' ἔσθλόν· ὄργην δ' ἄλλοτ' ἄλλοίην ἔχει.

Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτωργόν, αὐτομήτορα,
ἢ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἶδέναι θέλει,
πάντη δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη

15 λέληκεν, ἢν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄρα.
παύσειε δ' ἂν μιν οὐτ' ἀπειλήσας ἀνήρ,
οὐδ' εἰ χολωθεῖς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχοι·

20 ἀλλ' ἐμπεδῶς ἀπρηκτον αὐονῆν ἔχει.

Fr. 5. Clemens Alex. Strom. VI. p. 744.: 'Ἡσιόδου εἰπόντος (Opp. 700.)· Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνήρ ληΐζετ' ἀμεινον Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὐτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο, Σιμωνίδης εἶπεν· Γυναικὸς κτλ. Cf. Euseb. Praep. Ev. X. 2. ubi Σιμωνίδης ἐν ἐνδεκάτῳ. Welckerus conjecit ἐν πρῶτῳ.

Fr. 6. Stobaeus Flor. LXXIII. 61.: Σιμωνίδου. V. 1. γυναικὸς, fortasse γυναικῶν legendum. — V. 5. ἀπλύτοις ἐν εἴμασιν Brunckius, codd. ἀπλυτος ἐν ἱμασίῃ vel ἀπλυτός τ' ἐν εἴμασιν. — V. 6. ἡμένη, unus cod. εἰμένη, Arsenius εἰμένη. — V. 10. αὐτ' ὦν scripsi, codd. αὐτῶν, αὐτό γ'. εἶπε, Trincau. εἶναι, Arsenius εἶ, Gesn. ἐσι. — V. 11. τότ' scripsi, vulgo τό δ'. — V. 12. λιτωργόν scripsi, ut λεωργός, alia dicuntur, codd. λιτοργόν. — V. 19. ἡμένη unus cod., Arsen., Voss. εἰμένη. ibid. τύχοι Arsenius, vulgo τύχη.

Τὴν δὲ πλάσαντες γῆνιν Ὀλύμπιοι
 ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν,
 οὔτ' ἐσθλόν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·
 ἔργον δὲ μῦνον ἐσθίειν ἐπίσταται·

25 κωῦδ' ἦν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
 ῥιγῶσα δίφρον ἄσσον ἔλκεται πυρός.

Τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἢ δὴ ἐν φρεσὶν νοεῖ
 τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην,
 ἐπαινέσει μιν ξεῖνος ἐν δόμοις ἰδών·

30 „Οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωτῶν γυνή
 ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ καλλίων.“

τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἐν' ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν,
 οὔτ' ἄσσον ἔλθειν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
 ἀπλητον, ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων.

35 ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κάποθυμῆ
 ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίνεται.

ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς
 ἔστηκ' ἀπήμων, χάσμα ναύτησιν μέγα,
 θέρεος ἐν ὄρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται

40 βαρυντύποισι κύμασιν φορευμένη·

ταύτη μάλιστ' εἶοικε τοιαύτη γυνή.
 ὄργῃν· φῆν δὲ πάντοτ' ἀλλοίην ἔχει.

Τὴν δ' ἐκ σποδείης καὶ παλιντριβέος ὄνου,
 ἢ σὺν δ' ἀνάγκῃ σὺν τ' ἐπιπῆσιν μάγισ

45 ἔστερξεν ὧν ἅπαντα καὶ πονήσατο

ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῶ
 προνύξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ·

V. 22. πηρόν unus cod., Arsen., Voss., vulgo πονηρόν. —
 V. 24. ἔργον, Voss. ἔργων. — V. 25. κωῦτ' ἄν scripsi, unus cod.
 κούτ' ἄν, Trincav. al. χῶταν. — V. 27. ἢ δὴ scripsi, correxerunt
 postea etiam Schneidewinus, alii; codd. ἢδὴ ἐν, Gesn. ἢδη ἐν. —
 V. 29. μιν Valckenarius, libri μὲν. — V. 32. ἐν' scripsi, legebatur
 ἐν. — V. 34. ἀπλητον, nescio an ἀπλητος i. e. inaccessus, scri-
 bendum sit. — V. 36. γίνεται, legebatur γίνεται. — V. 42. φῆν
 cod. unus et Trincav., vulgo φυγήν. πάντοτ' scripsi, vulgo πάντος,
 quod ferri nequit. O. Schneiderus coniecit δ' ὡς πάντος αἰόλην. —
 V. 43. σποδείης scripsi, libri τε σποδείης, Meinekius τε πολιῆς. —
 V. 45. ἔστερξεν duo codd., vulgo ἔερξεν. ὧν Brunckius, Trincav.
 ὧν, Gesn. οὔν.

ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
ἐλθόνθ' ἑταῖρον ὄντινῶν ἐδέξατο.

- 50 Τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἰζυρὸν γένος.
κείνη γὰρ οὐ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
πρόεστιν, οὐδὲ τερπνόν, οὐδ' ἐράσιμον·
εὐνῆς δ' ἀδηνῆς ἐστὶν ἀφροδισίης,
τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίη διδοῖ.
- 55 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
ἄθυστα δ' ἱερά πολλάκις κατεσθίει.
Τὴν δ' ἵππος ἀβρῆ χαϊτέσσο' ἐγεῖνατο,
ἣ δούλι' ἔργα καὶ δύνη περιτρέπει·
κωῦτ' ἂν μύλης ψάσειεν, οὔτε κόσκινον
- 60 ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλου,
οὔτε πρὸς ἱπνόν, ἀσβόλην ἀλευμένη,
ἕξοιτ', ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἀπο ῥύπον
δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται.
- 65 αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ,
βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνή
ἄλλοισι· τῷ δ' ἔχοντι γίνεται κακόν,

V. 48. ὁμῶς Gesnerus, ὁμῶς Brunckius. — V. 49. ὄντινῶν, legebatur ὄντινοῦν. — V. 51. οὐ τι, Arsenius οὔτα. *ibid.* ἐπίμερον *codd.*, ἐπίμερον Gesn. — V. 53. ἀδηνῆς, Gesn. ἀληνῆς. — V. 54. παρόντα, Brunckius coniecit συνόντα. *ib.* διδοῖ, unus *cod.* δίδει. — V. 55. ἔρδει, legebatur ἔρδει. — V. 56. ἄθυστα, Athenaeus V. p. 179. D.: ἀλλ' ὡςπερ Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός· ἄθυστα δ' ἱερά πολλάκις κατεσθίει. et ἱερά etiam unus *cod.* ap. Stob. — V. 57—70. affert Aelian. *Hist. Anim.* XVI. 24. eodem respicit XI. 36. ἀβρῆ χαϊτέσσο' Meinekus, libri ἀβρῆ χαϊτήεις vel χαϊτέσσο', Aelianus ἀβρῆ χαϊτήεσσο' vel χαϊτέεσσο'. — V. 58. δύνη, Aelianus ἄτην, unus *cod.* αὐτή, alius αὐτήν. *ib.* περιτρέπει, Schneidewinus coniecit περιτρέμει, Koelerus παρατρέπει vel παρεκτρέπει. — V. 59. κωῦτ' scripsi, vulgo κούτ'. *ibid.* κόσκινον, apud Ael. plerique *codd.* κοσκίνον. — V. 60. ἄρειεν, aliquot Aeliani *codd.* ὄναρ εἶδεν vel ὄναρ εἶεν, vel denique ὄναρις. — V. 61. οὔτε, Jacobsius coniecit οὐτ' ἂν. — V. 63. ἡμέρης, Aelianus ἡμέρας. *ibid.* ἀπο Jacobsius, vulgo ἀπό. *ibid.* ῥύπον, plures *codd.*, Stob. et Aelian. ῥύπων. — V. 65. αἰεὶ Roelerus, vulgo αἰε. — V. 67. ὦν Brunckius, vulgo οὖν. *ibid.* θέημα Aelian., θέαμα Stob. — V. 68. γίνεται Aelian., γίγνεται ap. Stob.

ἦν μή τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτοῦχος ἦ,

70 ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.

Τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδόν

Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.

αἰσχιστὰ μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή

εἴσιν δι' ἄστυος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλωσ.

75 ἐπ' αὐχένα βραχεῖα κινεῖται μόγις,

ἄπυγος, ἀνόκωλος. ἅ τάλας ἀνήρ,

ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.

δήνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,

ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλωσ μέλει.

80 οὐδ' ἂν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦθ' ὄρα,

καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλευέται,

ὅπως τιν' ὡς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.

Τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών·

κεῖνη γὰρ οἷη μῶμος οὐ προσιζάνει·

85 θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κάπαέζεται βίος·

φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσει,

τεκοῦσα καλὸν κωννομάκλυτον γένος·

κάριπρεπῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίνεται

πάσῃσι, θείη δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·

90 οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἦδεται καθημένη,

ὅκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.

τοίας γυναικας ἀνδράσιν χαρίζεται

Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.

Τὰ δ' ἄλλα φῦλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς

95 ἔστιν τε πάντα, καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.

Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,

γυναῖκας· ἦν τι καὶ δοκῶσιν ὠφελεῖν,

ἔχοντι γῶν μάλιστα γίνεται κακόν.

οὐ γὰρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέροχεται

V. 70. τοιούτοις, Aeliani codd. τοιοῦτον. — V. 74. ἄστυος, Arsen. ἀστοῖσι. — V. 76. ἀνόκωλος scripsi, vulgo ἀντόκωλος. — V. 80. ἔρξειεν, vulgo ἔρξειεν. — V. 82. ὅπως, unus cod. ὅπως, Arsen. ὅπως. ibid. τιν' ὡς Meinekios, vulgo τι ὡς. ibid. ἔρξειεν, vulgo ἔρξειεν. — V. 87. κωννομάκλυτον, vulgo κουννομάκλυτον. — V. 88. γίνεται, vulgo γίγνεται. — V. 91. ὅκου, unus cod. οἷκου, Arsen. ὅπου. — V. 93. τὰς, Arsen. τὰς τ'. — V. 98. γῶν scripsi, legebatur τῶ, τῶ, τοι. ibid. γίνεται, scribebatur γίγνεται.

- 100 ἄπασαν, ὅστιςῶν γυναικὶ πύλαται
οὐδ' αἴψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεῶν.
ἄνθρωπος δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῆ
κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
- 105 εὐροῦσα μῶμιον ἐς μάχην κορύσσεται.
ὅκου γυνὴ γὰρ ἔστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
ξεῖνον μολόντ' ἂν προφρόνως δεχοίαιτο.
ἣτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη.
- 110 κερηνότος γὰρ ἄνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες
χαίρουσ' ὀρῶντες καὶ τόν, ὡς ἀμαρτάνει.
τὴν ἣν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
γυναῖκα, τὴν δὲ τοῦτέρον μωμήσεται.
ἴσην δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γινώσκομεν.
- 115 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἀρρήκτον πέδη,
ἐξ οὗ τε τοὺς μὲν Αἰδῆς ἐδέξατο
γυναικὸς εἶνεκ' ἀμφιδηριωμένους.

7. 8. [9.]

* Ὡσπερ ἔγγελος κατὰ γλοιοῦ *

*

Ἐρωδιὸς γὰρ ἔγγελον Μαιανδρίην
τρίορχον εὐρῶν ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

9. [15.]

Τί ταῦτα διὰ μακρῶν λόγων ἀνέδραμον;

V. 100. ὅστιςῶν scripsi, vulgo ὅστις σύν. ibid. πύλαται scripsi, vulgo πέλαται. — V. 101. οἰκίης, unus cod. ἐκ δόμων. — V. 102 θεῶν, Grotius, alii θεόν. — V. 106. ὅκου, unus cod. οἴκου. — V. 107. μολόντ' ἂν Meinekius, vulgo μολόντα. — V. 108. δέ τοι, Hermannus conjecit δέ τω. — V. 109. μέγιστα, unus cod. μεγίστη. — V. 113. τοῦτέρον Voss., codd. et vet. edd. τοῦ ἑτέρου, τοῦ· τίου, τουτίου, θατέρου. — V. 114. γινώσκομεν, legebatur γινώσκουμεν. — V. 116. πέδη, Koelerus conjecit πέδης. — V. 117. οὐ τε, Gaisfordius conjecit οὐ γε.

Fr. 7. 8. Athen. VII. 299. C.: Σιμωνίδης δ' ἐν ἰάμβοις· Ὡσπερ ἔγγελος κατὰ γλοιοῦ· καὶ τὴν αἰτιατικὴν· Ἐρωδιὸς κτλ.

Fr. 9. Schol. Eurip. Phoen. p. 215.: κατενάσθη ἀντὶ τοῦ κατανασθήσομαι· καὶ Σιμωνίδης ἐν τοῖς ἰάμβοις· Τί κτλ. ἀντὶ τοῦ

10. [16.]

Οἶόν τε χηνὸς ὤειον Μαιανδρίου.

11. [17.]

Σπλάγχν' ἀμπέχοντες αὐτίκ' ἰκτίνου δίκην.

12. [18.]

* Τόδ' ἡμῖν ἐρπετὸν παρέπτατο,
τὸ ζῶϊον κάκιστον ἔκτεται βιον.

13. [19.]

Οὐκ ἄν τις οὕτω δασκίοις ἐν οὔρεσιν
ἀνῆρ λέοντ' ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλιν,
μοῦνος στενυγρῇ συμπεσὼν ἐν ἀτραπῷ.

14. [20.]

Κήλειφόμενην μύροισι καὶ θυώμασιν
καὶ βακκάρει· καὶ γάρ τις ἔμπορος παρῆν.

ἀναδραμεῖν μέλλω. διὰ codd., vulgo τῶν. Welckerus huc refert Aristotel. Metaph. XII. 11.: πάντα δὴ ταῦτα ἄλογα καὶ μάχεται αὐτὰ ἰαντοῖς καὶ τοῖς εὐλόγοις· καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος· γίνεται γὰρ ὁ μακρὸς λόγος, ὡς περὶ ὁ τῶν δούλων, ὅταν μὴθὲν ὑγιᾶς λέγωσιν.

Fr. 10. Athen. II. 57. D.: Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ ἰάμβων· Οἶόν τε κτλ. Cf. Eustath. Od. p. 1686. 51.

Fr. 11. Choeroboscus apud Sturz. in Etym. M. 902.: Ἰκτίνος ἢ εὐθεῖα· τοῦτου ἢ γενικῆ ἰκτίνου, ὡς παρὰ Σιμωνίδη· Σπλάγχν' κτλ. Videtur ἀμφέροντες scribendum esse.

Fr. 12. Etym. M. p. 413. et Zonaras p. 967. s. v. ζῳδῖον: γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα, ἐπειδὴ εὐρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ Σιμωνίδη, οἶον· Τόδ' ἡμῖν (Zonar. φησὶ γὰρ· τὸ δ' ἡμ.) ε. π. ζῳῖον κάκιστον. Schol. Hom. II. σ. 407.: Σιμωνίδης φησὶ· τὸ ζῳῖον κάκιστον ἐκτεται βιον, περὶ τοῦ κανθάρον. V. 2. ζῳῖον Bekkerus scripsit. For'asse v. 1. οἶον Simonidis est.

Fr. 13. Galenus XVII. p. 897. ed. Kühn.: Ἐπὶ τῶν ἰσίων τὸ στενὸν ὀνομάζεσθαι στενυγρὸν· ἀλλὰ τοῦτου γε μαρτύριόν ἐστιν αὐταρκῆς τὸ παρὰ Σιμωνίδη γεγραμμένον ἐν τοῖςδε τοῖς ἔπεσιν· Οὐκ ἄν τις κτλ. ταῦτόν σημαίνει τῷ στενῇ. Idem XVIII. p. 411. repetit hos versus, ubi v. 1. οὐπω τις οὕτω, v. 2. λέγονται δις ἐν, v. 3. στενυγρῷ legitur.

Fr. 14. Clemens Alex. Paedag. II. p. 209. ed. Potter.: Σιμωνίδης ἐν τοῖς ἰάμβοις οὐκ αἰδεῖται λέγων· Κήλειφόμενην κτλ. Adde Athen. XV. p. 690. C.: Καὶ Σιμωνίδης· κήλειφόμενην (unus cod. ἐκλειφόμενην) μ. κ. θ. καὶ βακκάρει. V. 1. θυώμασι Athen., θυμιάμασι Clem. — V. 2. βακκάρει, Athen. Epit. βακκάρει, fortasse recte.

15. [21.]

Καὶ τῆς ὀπισθεν ὀρσοθύρης διηλοάμην.

16. [22.]

Καὶ σαῦλα βαίνων, ἵππος ὡς κορωνίδης.

17. [23.]

Ἡ τυφλὸς ἢ τις σκνιπὸς ἢ μέγα βλέπων.

18. [24.]

Θύουσι Νύμφαις τῷ τε Μαιάδος τόκῳ·
οὔτοι γὰρ ἀνδρῶν τημελοῦσι ποιμένων.

19. [25.]

Σὺν πορδάκοισιν ἐκπέσοντες εἵμασιν
σεσαγμένοι.

20. 21. [26.]

Πολλὸν με δεῖ προεκπονεῖν, Τηλέμβροτε.

* * * *

Ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαΐης

Τρομίλιος θαναμαστός, ὃν κατήγαγον.

Fr. 15. Etymol. M. p. 634. 6.: Ὀρσοθύρη — λέγει δὲ Σιμωνίδης κακοσχόλος· καὶ τ. ὀ. ὀ. ἡλοάμην. scripsi διηλοάμην. Sylburgius ὀρσοθυρίδος. Cf. Sotades ap. Athen. XIV. p. 621. B.: ὁ δ' ἀποστεγάσας τὸ τρήμα τῆς ὀπισθε λαύρης κτλ.

Fr. 16. Etymol. M. p. 270. 45.: Διασανλούμενος παρὰ τὸν Σαῦλον· τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης ἐν ἰάμβοις· Καὶ κτλ. Adde Zonar. p. 339. κορωνίδης Welckerus, vulgo κορωνίτης.

Fr. 17. Pollux II. 65.: Σκνιπὸν δὲ τὸν ἀμυδρῶς βλέποντα. Καὶ Σιμωνίδης ὁ ἰαμβοποιός· Ἡ κτλ.

Fr. 18. Schol. Odys. ξ. 435.: Καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτούς (τοὺς ποιμένας) φησι νύμφαις καὶ Μ. τ. κτλ. Adde Eustath. p. 1766. 1. — V. 1. θύουσι Barnesius restituit, idem τῷ τε, vulgo καί. — V. 2. τημελοῦσι scripsi, vulgo αἶμ' ἔχουσι. Eustathius dicit: οὔτοι φυλάτιουσι τὸ ποιμενικὸν γένος καὶ οἷον ζωοῦσιν αὐτούς.

Fr. 19. Strabo XIII. p. 619.: καὶ τὸ Σιμωνίδου· σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες εἵμασιν ἀπὸ τοῦ διαβρόχοις. Auctius Schol. Arist. Pac. 1147.: καὶ παρὰ Σιμωνίδη τὸ Ἄμοργίῳ· συμπαρδακῆσιν ἰμάσιν σεσαγμένους. correxit Welckerus.

Fr. 20. 21. Athen. XIV. 658 B.: Καὶ ὁ Τρομυλικὸς δὲ τυρὸς ἔνδοξός ἐστι· περὶ οὗ φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δευτέρῳ Τρωϊκοῦ

22. [27.]

* Χῶς ἄφενσα χῶς ἐμίστυλα κρῆτα
εἰδῶς τι· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.

23. [28.]

Ἔδωκεν οὐδείς οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

24. [29.]

Ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια.

25. [30.]

Ἄυτη δὲ φοξίχειλος Ἀργεῖη κύλιξ.

26. [31.]

Ὅπλᾶς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

διακόσμου οὕτως· Τῆς Ἀχάϊας πόλις Τρομίλεια, περὶ ἣν γίνεται τυρὸς αἰγίος ἠδιστος, οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον, ὁ προσαγορευόμενος Τρομικικός· οὗ καὶ Σιμωνίδης μνημονεύει ἐν ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Πολλὰ μὲν δὴ προεκπονῆ Τηλέμβροτε, γράφων· Ἐνταῦθα κτλ. V. 1. Coraës emendavit, codd. προεκπονητή τηλέμβροτε. — V. 3. τρομίλιος unus cod., στομίλιος duo.

Fr. 22. Athen. XIV. p. 659. D.: Οὐδὲν οὖν ἦν παράδοξον, εἰ καὶ θυτικῆς ἦσαν ἔμπειροι οἱ παλαιότεροι μάγειροι· προΐσταντο γοῦν καὶ γάμων καὶ θυσιῶν· — καὶ παρὰ δὲ Σιμωνίδῃ φησὶν ἕτερος· Χῶς κτλ. V. 1. χῶς ἄφενσα χῶς Bourdelotius, codd. χωσαρέυς σαχῶς vel χωσαφνὺς σαχῶς. — V. 2. εἰδῶς τι· καὶ *distinxi*, vulgo εἰδῶς· τί καὶ. *ib.* κακῶς codd., Casaub. καλῶς.

Fr. 23. Athen. X. p. 424. C.: Καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστήρες (ἀρυσάνας) καὶ ἀρύστιχοι. Σιμωνίδης· Ἔδωκεν κτλ.

Fr. 24. Athen. XI. p. 460. B.: Ποτήρια δὲ πρῶτον οἶδα ὀνομάσαντα τὸν Ἀμόργιον Σιμωνίδην ἐν ἰάμβοις οὕτως· Ἀπὸ κτλ. ἀπὸ τράπεζαν duo codd., vulgo ἀποτράπεζαν. *ib.* καὶ *scripsi*, vulgo *vin*.

Fr. 25. Schol. Hom. II. β. 219.: Φοξός· εἴρηται ἀπὸ τῶν κεραμικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτὸς ἀπωξυμμένων, καθά φησι καὶ Σιμωνίδης· Ἄυτη δὲ κτλ. Eadem Etym. M. p. 798. 20. Zonaras p. 1817. Apoll. Soph. v. φοξός. Athen. XI. p. 480. D.: αἱ δὲ Ἀργεῖαι δοκοῦσι καὶ τὸν τύπον ἔχειν διάφορον πρὸς τὰς Ἀττικὰς· φοξαὶ γοῦν ἦσαν τὸ χεῖλος, ὡς Σιμωνίδης φησὶν ὁ Ἀμόργιος· Ἄυτη δὲ φοξίχειλος, sic unus cod., vulgo ἀντή. Cf. Eustath. p. 207. 12. Pro φοξίχειλος Zonaras φοξόχειλος.

Fr. 26. Schol. Arist. Ach. 740.: Οὐ μόνον Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν χοίρων τὰς ὀπλᾶς εἴρηνεν, ἀλλὰ καὶ Σιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χοίρου· Ὅπλᾶς κτλ. Eadem Suidas v. ὀπλή.

27.

Πώλυπον διζήμενος.

28.

Μηρίων δεδαυμένων.

29.

Τοῦτο γὰρ μάλιστα φηρ ἔστυγε πύρ.

30.

Hesychius: Κάρκαρα, οὔλα ὀδόντων καὶ τὰ ποικίλα τῆ ὄψει· καὶ πίτυρα παρὰ Σιμωνίδη. Haec et sequentia videor probabilius ad Simonidem jambographum, quam ad lyricum referre.

31. [10.]

Antiatt. Bekk. Anecd. I. p. 105.: Κορδύλη· τὸ ἔπαρμα· Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ.

32. [12.]

Harpocrat. p. 130. ed. Bekk.: Μυσῶν λείαν — κέχρηται δὲ τῆ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράτις ἐν Μηδείᾳ καὶ Σιμωνίδης ἐν Ἰάμβοις.

33.

Etymol. M. p. 367. 36.: ἔπληντ' ἀλλήλοις· ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πλησιάζω ὁ παρακείμενος πέπληκα λέγεται καὶ πέπλακα· ὁ παθητικὸς πέπλημαι, πέπληται, καὶ παρὰ Σιμωνίδη πεπλήαται.

34.

Gramm. in Bekk. Anecd. T. III. p. 1402.: Νήστης· οὕτως εἶρηκεν Σιμωνίδης παρὰ τὸ ἔδω, καὶ ὡς παρὰ τὸ ψεύδω, οὐ παθητικὸν ψεύδομαι, ψευστής, οὕτω παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω,

Fr. 27. Athen. VII. p. 318. F.: Δωριεῖς διὰ τοῦ ᾠ καλοῦσι Πώλυπον, ὡς Ἐπίχαμος· καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη (i. e. Ἴων) Πώλυπον διζή.

Fr. 28. Etymol. M. p. 250. 18.: Δαύω· τὸ κατὰ παρ Σιμωνίδη· Μηρίων δεδ. Eadem Cramerii Anecd. T. I. p. 106. 1. sine poetae nomine.

Fr. 29. Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 12. 19.: πῦρ, οὐδέν εἰς ὑβλήγον οὐδέτερον μονοσύλλαβον, ἀλλὰ μόνον τὸ πῦρ, ὃ Σιμωνίδης καὶ ἔνεκα μέτρον δισυνλλάβως ἀπεφάνητο· τοῦτο γὰρ μ. φηρὲς ἐς τύγες πύρ. quae correxi.

οὐ τὸ μέλλον ἔσω, ἔστις καὶ μετὰ στερητικοῦ $\bar{\nu}\epsilon$ νεότης, οὐ παρώνυμον νήστης· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς. Cf. Orion. p. 187. 29. et Etym. Gud.

35.

Etymol. M. p. 764. 25.: Ταρσιά· παρὰ τὸ τέρωσιν τὸ ξηραίνω τερσιά, καὶ ταρσιά, ὡς παρὰ Σιμωνίδην καὶ καθ' ὑπερθεσιν τρασιά. Cf. Hesychius: ταρσιήν· τὴν τρασιάν.

36.

Etymol. M. p. 813. 53.: Ψηνὸς ὁ φαλακρὸς παρὰ Σιμωνίδην. Adde Orion. p. 168. 9.

III.

H I P P O N A X.

I. ΧΩΛΙΑΜΒΟΙ.

1. [1. 18.]*)

Ἐβῶσε Μαίας παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν·
Ἐρμῆ κυνάγχα, Μηονιστὶ Κανδαύλα,
φρωῶν ἐταῖρε, δεῦρό μοι σκαπαρδεῦσαι.

Hipponax. Fr. 1. Conjunct haec Schneidewinus in unum. V. 1. legitur ap. Tzetzam Lycophr. 219.: Μαίας καὶ Διὸς Ἐρμῆς, ὡς Ὀρφεύς φησιν — καὶ ὁ Ἰππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου πρώτῳ ἰάμβῳ· Ἐβόησε κτλ. ἐβῶσε Schneidewinus scripsit. — V. 2. Tzetz. Exeg. II. p. 153.: τὸν δὲ Ἄργον κίνα φασὶ κατὰ παντὸς σώματος ὀφθαλμοῦς ἔχοντα — διὲ δὲ κύνων ὁ Ἄργος καὶ Ἰ(ππῶν)αξ φησὶ· Ἐρμῆ κυνάγχα, μὴ... ἀν δοῦλα. Emendatius una cum v. 3. affert haec Tzetztes in Chil. ap. Cramer. Anecd. T. III. p. 351. 7.: Τὸ δὲ Κανδαύλης Λυδικῶς τὸν σκυλλοπνίκτην λέγει, ὅσπερ Ἰππῶναξ δεικνυσι γράφων ἰάμβῳ πρώτῳ· Ἐρμῆ κτλ. V. 2. respicit Hesychius Κυνάγχη· — οἱ δὲ τὸ Κυνάγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα. idem Κανδαύλας· Ἐρμῆς ἢ Ἡρακλῆς. — V. 3. δεῦρό μοι scripsi, cod. δεῦρό τι μοι, Duebnerus male δηῖτέ μοι. Supra σκαπαρδεῦσαι recte legitur glossa συμμαχῆσαι, male Hesychius σκαπερδεῦσαι· λοιδορῆσαι.

*) Numeri adjecti sunt editionis Welckerianae.

2. [5.]

Κίκων δ' ὁ πανδάφνωτος, ἄμμορος καύης.

3. [44.]

Κοραξικὸν μὲν ἡμφιεσμένη λῶπος.

4. [44.]

Βάλλοντες ἐν χειμῶνι καὶ ῥαπίζοντες
κράδησι καὶ σκίλλησιν, ὥσπερ φαρμακόν.

5.

Grammaticus in Bekkeri Anecd. T. I. p. 82. 13.: Ἀνδριάντα τὸν λίθινον ἔφη Ἰππῶναξ Βουπάλον ἀγαματοποιόν.

6. [4.]

Ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ Βουπάλῳ κατηρῶντο.

7.

Τί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ συνώκησας;

Fr. 2. Tzetzes Exeg. in *Hiad.* p. 76. 8.: ἦν (Δάφνη) οἱ ἱερεῖς τοῦ ἤλλου ἦτοι μάντις καὶ μάγοι, οἷος ἦν καὶ ὁ Χρύσης, στεφανοῦμενοι ἐπορεύοντο· καθὼς δηλοῖ καὶ Ἰππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου ἰάμβῳ· Κίκων κτλ. ubi glossae Κίκων· ὄνομα μάντιος et καύης, λάρος. πανδάφνωτος scripsi, nisi malis πανδάφνητος, Tzetzes πανδάλητος, sed codd. nonnulli πανδαύλητος, πανδάλητος. Fortasse hic versus praemittendus Fr. 1. Κίκων δ' ὁ πανδάφνωτος, ἄμμορος καύης, Ἐβῶσε.

Fr. 3. Tzetzes *Chil.* X. 378.: Περὶ ἐρίων Κοραξῶν ἐν πρώτῳ δὲ ἰάμβῳ Ἰππῶναξ οὕτως εἶρηκε μέτρῳ χολῶν ἰάμβων· Κορ. κτλ.

Fr. 4. Tzetzes *Chil.* V. 744.: Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ (Ἰππῶναξ) πού φησι πρώτῳ ἰάμβῳ γράφων· Βάλλοντες κτλ. Photius p. 640. 8.: Φαρμακός· τὸ κάθαρμα, βραχέως· οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείνοντες λέγουσι φάρμακον· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ πάτριον, τὰ μέτρα, τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἰππῶναξ.

Fr. 6. Tzetzes *Lycophr.* 436.: Ὅτι δὲ ἀγῆς, ὁ μισαρός, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ὁ ἄγιος, ὁ μισαρός, Ἰππῶναξ φησίν· Ὡς κτλ. Adde *Chil.* XIII. 322. et Plotium de *Metr.* p. 272. ed. Gaisf. Fortasse praestat ἀγεῖ, quod nonnulli libri exhibent. Ceterum in Plotii loco codex Gaisfordii ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΟΤΒΟΤΝΑΔΟΣΚΑΘΗΝΕ exhibet, hoc est Fr. 8., ita ut Putschius ibi de conjectura Fr. 6. restituuisse videatur.

Fr. 7. Choeroboscus Bekker. *Anecd.* T. III. p. 1421.: Ὅτι δὲ καὶ τοῦ τάλαντος ἦν ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἰππῶναξ εἰπὼν· Τί κτλ.

8. [6.]

Ἦ Κλαζομένιοι, Βούπαλός τε κάθηρις.

9.

Πᾶσαν δ' ἔταιρ', ὄδευε τὴν ἐπὶ Σμύρνης·
ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀλυάττειω τύμβον
καὶ σῆμα Γύγω καὶ μετ' Ἀρδύος στήλην
καὶ μνήματ' Ἄτνος Μυρσίλου τε πάλυμδος,
5 πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέψας.

Fr. 8. Rufinus de Metr. Com. p. 386. ed. Gaisf. poetæ nomine non addito tanquam exemplum choliambi affert: Ἦ Κλαζομένιο Β. κατέκτεινεν. apud Putschium ὦ Κλαζομένιοι Β. κατέκτειθεν legitur. idem versus legitur in codice Plotii p. 272.: ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΟΝ ΒΟΥΠΑΛΟΣ ΚΑΘΗΡΙΝΕ (vid. Fr. 6.), unde apparet legendum esse Βούπαλός (τε) κάθηρις. Suidas v. Ἰππῶναξ· — γράφει δὲ πρὸς Βούπαλον καὶ Ἀθηναίαν ἀγαματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάζοντο. Eadem Eudocia p. 248. Plinius H. N. XXXVI. 5.: „Ac deinde nepos Anthernus Chiüs, cujus filii Bupalus et Anthernus (leg. Athenis) clarissimi in ea scientia fuere, Hipponactis poetæ ætate“ et quæ seq. ita Plinium emendandum esse docet etiam Schol. Arist. Av. 575.: Ἀνθερμον γὰρ φησι, τὸν Βουπάλον καὶ Ἀθηναίους πατέρα. Iam cum hic versus et apud Rufinum et apud Plotium conjungatur cum Fr. 38., existimo illum quoque versum huc referendum esse; dubium autem est, utrum eo ordine jungendi sint versus, quæ apud Rufinum leguntur:

Ἦ Κλαζομένιοι, Βούπαλός τε κάθηρις,
ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἦκω.

ut nominativi sint pro vocativis, et artifices illi Clazomenii vocentur; an sic, quemadmodum Plotius exhibet:

Ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος, οὐ γὰρ ἄλλ' ἦκω,
ὦ Κλαζομένιοι· Βούπαλός τε κάθηρις —

ut poeta videatur civibus Clazomeniis illud facinus narraturus esse.

Fr. 9. Tzetzes in Crameri Anecd. T. III. p. 316.: Στίχοι Ἰππώνακτος τριουλλάβους ἔχοντες τοὺς παραλίγοντας πόδας· — Πᾶσαν κτλ. V. 1. δ' ἔταιρ', ὄδευε Schneidewinus, codd. τε ἀρεδύνει vel τέραι δύνει. — V. 2. Ἀλυάττειω Schneidewinus, codd. Ἀττάλειω. — V. 3. Respicit Schol. Nicandr. Ther. 633.: Γύγον σῆμα τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος, ὡς φησὶν Ἰππώναξ ἐν τῷ πρώτῳ Λυδίας ἰάμβων. ibid. μετ' Ἀρδύος scripsi, codd. μεγίστην. — V. 4. μνήματ' scripsi, codd. μνήματ' ἰ. ibid. Ἄτνος Schneidewinus, idem Μυρσίλου, codd. ὄτος et Μυτάλιδι.

10. 11. 12. 13. [9. 10.]

Ἐομῆ, φίλ' Ἐομῆ, Μαιαδεῦ, Κυλλήνεια,
ἐπεύχομαι τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ.

Δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ
καὶ βαμβακύζω.

5 Δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι καὶ κυπασσίσκον
καὶ σαμβάλισκα κάσκέρισκα καὶ χρυσοῦ
στατήρας ἐξήκοντα τούτερον τοίχου.

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγεις,

FR. 10. 11. 12. 13. Tzetz. Lycophr. 855.: οὗτος ἀσκέρας τὰ ἵποδήματα οὐ καλῶς λέγει — ἀσκέραι δὲ κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία, ἧτοι ὀρθάρια λέγονται καὶ χλαῖναν τὸ σφικτούριον καὶ κυπασσίσκον τὸ ἐπιλώρικον. — ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησὶν Ἰππώναξ· Ἐμοὶ γὰρ κτλ. (Fr. 13.). ἔγνωσ ὅτι διὰ τὸ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας τὰ ὀρθάρια φησιν, εἰ δὲ χρεῖα σοὶ καὶ ἑτέρας μαρτυρίας ἄκουσον· Ἐομῆ — Κυλλήνεια (Fr. 10.) καὶ μετὰ τινά φησιν· Δὸς χλαῖναν — τοίχου (Fr. 12.) ἔγνωσ πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρισκα τὰ ὀρθάρια λέγονται· ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐνὶ στίχῳ περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει. Apparet haec fragmenta ex uno eodemque carmine petita esse. Fr. 10. autem videtur initium esse carminis, nam aliter vix intelligitur, quod Tzetzetis attulerit. Ad idem hoc carmen pertinet etiam Fr. 11. quod exhibet Plutarchus de absurd. Stoic. opin. c. 6.: ὁ δὲ ἐκ Στοῖς βοῶν μέγα καὶ κεκραγῶς· ἐγὼ μόνος εἰμὶ βασιλεὺς, ἐγὼ μόνος εἰμὶ πλούσιος, ὀράται πολλάκις ἐπ' ἀλλοτρίαις θύραις λέγων· Δὸς — βαμβακύζω. et versum priorem rursus affert sine poetae nomine adv. Stoic. c. 20.: οὕτως (scr. οὔτος i. e. Anacreon) οὐκ εἶχε χρεῖαν ἵποδοχῆς, οὐδὲ χλαίνης ἐκεῖνος· Δὸς χλ. κτλ. Fieri autem potest ut Tzetzetis non satis accurate Hipponactis versus attulerit, utque Fr. 12. cum Fr. 13. hoc modo conjungendum sit:

Δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι· κάρτα γὰρ ῥιγῶ
καὶ βαμβακύζω· δὸς δὲ καὶ κυπασσίσκον κτλ.

V. 1. φίλ' Ἐομῆ, Μαιαδεῦ Priscianus de metr. comic. T. II. p. 416. ed. Krehl., qui hunc versum una cum sequenti attulit, Tzetz. ὦ φίλ' Ἐομῆ Μαιάδος. ibid. Κυλλήνεια Welekerus, vulgo Κυλλήνεια. — V. 4. βαμβακύζω, cf. Hesychius v. Βαμβαλύζει. — V. 6. σαμβάλισκα unus cod., al. σαμάλισκα, edd. vett. συμβάλισκα. ibid. χρυσοῦ, nonnulli codd. μοι vel σοι addunt. — V. 7. τούτερον, glossa ἰωνικῶς, unus cod. τοῦ κερτέρου. ib. τοίχου, gl. μέρους. — V. 8. κω χλαῖναν scripsi, edd. vett. χλαῖναν, codd. τὴν χλαῖναν.

10 οὐτ' ἐσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν
ἐκρυπας, ὡς μὴ μοι χίμετλα φήγνυται.

14. 15. [14. 15.]

Ἐρέω γάρ οὕτω· Κυλλήνιε Μαιάδος Ἐρμῆ.
Τοὺς ἀνδρας τούτους ὀδύνη πάλαι ῥεῖπε.

16. [63.]

Erotianus p. 330. ed. Franz.: Σαπρά· βεσηπότα, ὡς καὶ
Ἰππῶναξ ἐν ἀ' Ἰάμβων φησί· Μαδῶντα δὴ καὶ σαπρόν.
Hemsterhusius μυδῶντα conjecit.

17. [102.]

Poliux IV. 169.: Κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον εὖροις
ἀν παρὰ Ἀλκαίῳ — καὶ ἠμίκυπρον παρ' Ἰππῶνακτι ἐν
τῷ πρώτῳ Ἰάμβων.

18. [103.]

Pollux X. 99.: Τὸν δὲ καλούμενον χυτρόποδα ἔστι μὲν καὶ
λάσανα κεκλημένον εὐρεῖν — ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Ἰππῶ-
νακτος Ἰάμβων εἴρηται χυτροπόδιον.

19. [109.]

Grammaticus in Bekkeri Anecd. T. I. p. 85.: Βίξος·
Ἰππῶναξ δευτέρῳ, Ἡρόδοτος πρώτῳ. De libro II. confer
infra Fr. 70.

V. 10. δασείῃσιν, unus cod. φησίν. — V. 11. φήγνυται codd.,
ut videtur, plerique, unus γίνεται, vett. edd. γίγνηται.

Fr. 14. 15. Ex eodem carmine, quo prius, petita esse arbitror.
Priscian. de metr. com. T. II. p. 413. ed. Krehl.: „Heliodorus
metricus ait: Ἰππῶναξ πολλά παρέβη τῶν ὠρισμένων ἐν τοῖς ἰάμβοις. —
Hipponax enim in primo ἔρεω κτλ. iste enim versus cum sit
choliambus, in quarto loco et in quinto habuit dactylos, cum in
utroque debuerit a brevi incipiens pes poni. In eodem τοὺς
ἀνδρας κτλ.“ Sed cod. priore versu CPCΩΓΑΡΟΤΑΑΝΝΙC, ita-
que videtur legendum: ἔρεω γάρ, ὦ Κυλλήνι, ὦ Μαιάδος Ἐρμῆ. in
altero versu cod. τ. ἀ. ΤΟΥΤΟΥC ΟΔΥΝΗΓΗΛΑΔΑΙΡCΙΓΙΑC.
Hermannus τοὺς ἀνδρας τούτους δὴ πάλαι λέγει vel τοὺς ἀνδρας ὀδύνη
τούσδε γύαλα φήγηλά.

20. [11.]

Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός.

21. [12.]

Ἀν' ἡμέραι γυναικὸς εἰσὶν ἥδιστα,
ὅταν γαμῆ τις ἀκακίῃ τεθνηκυῖαν.

22. [2. 3.]

ὦ Ζεῦ πάτερ, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ,
Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου, πάλμυ;

23. [16.]

Ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἄρτεμις, σὲ δὲ κώπολλων.

24. [17.]

Παρ' ᾧ σὺ λευκόπεπλον ἡμέτην μείνας
πρὸς μὲν κινήσειν τὸν Φλησίων Ἐρμῆν.

25. [19.]

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.

26. [20.]

Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυγῆ τε καὶ ῥύβδην
θύνναν τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας

Fr. 20. Stob. Floril. XXIX. 42.: Ἰππῶνακτος. Hermannus μηδ' εἰς coniecit.

Fr. 21. Stob. Floril. LXVIII. 8.: Ἰππῶνακτος. V. 1. εἰὼν unus cod. Trinc. Grotius, vulgo ἔστιν.

Fr. 22. Tzetzes ad Lycophr. v. 690.: ἡ λέξις τοῦ πάλμυ τῶν Ἰώνων ἐστὶν καὶ χρῆται ταύτῃ Ἰππῶναξ λέγων. ὦ Ζεῦ κτλ. Cf. Hesychius v. Πάλμυος. V. 2. Lobeckius coniecit χρυσὸν ἢ ἀργυρον.

Fr. 23. Tzetzes in Crameri Anecd. III. p. 310. 17.: Στίχοι Ἰππῶνακτος τρισυλλάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας. Ἀπό σ' κτλ. Adde eund. Exeges. II. p. 83. 25. σὲ δὲ κώπολλων scripsi, vulgo σὲ δὲ κ' ὀπόλλων.

Fr. 24. Tzetzes in Iliad. p. 83. 28.: Καὶ ἀλλαχοῦ (Ἰππῶναξ) Παρ' ᾧ κτλ. V. 2. κινήσειν, Welckerus coniecit κινήσει.

Fr. 25. Athen. III. p. 78. B.: Καὶ ταύτας Ἀμαδρουάδας νύμφας κλιεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἰππῶνακτα φάναι. Συκῆν κτλ. Cf. Eustath. ad. Od. p. 1964. 14.

Fr. 26. Athen. VII. p. 304. B.: Ἰππῶναξ δέ, ὡς Λυσίας ἐν τοῖς περὶ ἱμβροποιῶν παρατίθεται, φησὶν. Ὁ μὲν γὰρ κτλ. V. 1. ῥύβδην scripsi, vulgo ῥύδην.

δαινύμενος, ὥσπερ Λαμπρακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν.
5 πέτρας τ' ὄρεϊας, σῦκα μέτριά τε τρώγειν,
καὶ κρίθινον κόλλιχα, δούλιον χόρτον.

27. [26.]

Οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγῶς καταβρύκων,
οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
οὐδ' ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

28. [21.]

Ὁ δ' ἐξολισθὼν ἰκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδώρῃ
Ταργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμάκου.

29. 30. [23. 24.]

Ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν.

..... Ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἐπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προὔπινεν.

V. 4. κλῆρον Dalecampius, vulgo σκληρόν. — V. 5. μέτριά τε τρώγειν Schneidewinus, vulgo μέτρια τρώγων.

Fr. 27. Athen. XIV. p. 645. C.: Τοῦ ἀττανίτου Ἰππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεῖε· Οὐκ κτλ. V. 1. οὐκ ἀτταγᾶς τε, codd. οὐ κάτιας τε. Sed supra IX. p. 388. B.: Μνημονεῖε αὐτῶν Ἰππῶναξ οὕτως· οὐδ' ἀτταγᾶς τε καὶ σιλαγῶς (ita codd.) διατρώγων. — V. 2. τηγανίτας Casaub., vulgo τηγανιάς. ibid. κτλ.

Fr. 28. Athen. IX. p. 370. A.: Μὴ ποτε ὁ Νικάνδρος μάνιν κέκληκε τὴν κράμβην, ἱερὰν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππῶνακτι ἐν τοῖς δάμβροις ἐστὶ τι λεγόμενον τοιοῦτον· Ὁ δ' ἐξ. κτλ. V. 2. ἣ optimi codd., unus ἦ, vulgo ἦ. — V. 3. Ταργηλίοισιν Schneidewinus, codd. γαργηλίοισιν, θαργηλίοισιν, θαργέλιοισιν. ibid. ἔγχυτον optimi libri, alii ἔγχυλον. Videtur autem de puero sermo esse, de quo vid. Fr. seq. ita ut haec ex uno carmine sint petita.

Fr. 29. 30. Athen. XI. p. 495. C.: Τοῦτο δὲ (τὴν πέλλιν) Ἰππῶναξ λέγει πελλίδα· Ἐκ κτλ. δηλον, οἶμαι, ποιῶν οὐ ποιήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' ἀπορίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πέλλιδι. Καὶ πάλιν· Ἐκ δὲ κτλ. V. 1. αὐτῇ codd., αὐτοῖς Epitome et Eustath. Od. p. 1521. 57.

31. [22.]

Σπονδῆ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοῖρον.

32. [25.]

Χρυσὸν λέγει Πύθερμος, ὡς οὐδὲν τάλλα.

33. [27.]

Βακκάρι δὲ τὰς ῥίνας
ἤλειφον· ἔστι δ' οἶά περ κρόκος . .

34. [28.]

Καὶ Μύσων, ὃν ὀπόλλων
ἀνεῖπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

35. [29.]

Μηδέ τ' ἄν μοι μῦ
λαλεῖν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωδοῦ.

Fr. 31. Athen. IX. p. 375. C.: Χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἰππῶναξ· Ἐν σπονδῆ κτλ. ἐν delevit Dindorfius, sed fuit fortasse ἐν ἰ. e. ἐν πρώτῳ. Deinde ἀγρίης scripsi, vulgo ἀγρίας.

Fr. 32. Heraclides Ponticus Athen. XIV. 625. C.: Φασὶ Πύθερμον τὸν Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἀρμονίας αὐτῷ τούτῳ ποιῆσαι σκολιά μῆλη· καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἴωνικὸν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἀρμονίαν. οὗτός ἐστι Πύθερμος, οὗ μνημονεύει Ἀνάκτιος ἢ Ἰππῶναξ ἐν τοῖς ἰάμβοις οὕτως· Χρυσὸν κτλ. λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος· Οὐδὲν ἦν ἄρα τάλλα πλήν ὁ χρυσός.

Fr. 33. Athen. XV. p. 690. A.: Ὀνομάζεται τι μύρον βάκκαρις· οὗ μνημονεύει καὶ Ἰππῶναξ διὰ τούτων· Βακκάρι κτλ. V. 1. βακκάρι, Epit. βακκάρι supra scriptum, fortasse recte, h. e. ionice pro βακκάριδι, ut Magnes dixit in Lydis ibid. Λούσαντα χρῆ καὶ βακκάριδι κειχρμένον. — V. 2. οἶά περ scripsi, vulgo οἷη περ.

Fr. 34. Diog. Laert. I. 107.: Μέννηται δὲ τοῦ Μύσωνος καὶ Ἰππῶναξ εἰπών· Καὶ Μύσων κτλ. V. 1. ὀπόλλων, vulgo ὀπόλλων, vid. Fr. 19. Cf. Apollon. Dyse. Synt. p. 335. ed. Bekker.: ἀπειρήκεις γὰρ τὰ ἄστρον καὶ διὰ ψιλῶν ἀντιστοιχῶν τὰς συναλοιφὰς ποιῆται, κὼ τοξότας Ἡρακλῆης — καὶ μίγ' ἐπατηνίσασα νέα — ἀρχομένη γὰρ κὼ θρασίων.

Fr. 35. Sextus Empir. adv. Gramm. I. p. 13. 275.: Λεβεδίων διαφορομένων πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας περὶ Καμανδωδοῦ, ὁ γραμματικὸς τὸ Ἰππωνάκτειον παραθέμενος ἐνίκαι· Μηδέ τ' ἄν μοι μῦ κτλ. V. 1. fortasse μηδ' εἶ legendum. — V. 2. λαλεῖν Λεβεδίην Salmasius, vulgo Λεβεδίην λαλεῖν.

36. [30.]

Και τοὺς σολοίκους, ἦν λάβωσι, περνώσιν,
Φούγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφριτεύσαντας.

37. [31.]

Ῥικει δ' ὀπισθε τῆς πόλης ἐν Σμύρνῃ,
μεταξὺ Τρηχέης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

38. [33.]

Ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἦξω.

39. [34.]

Εἰς ἄζρον ἔλκων, ὥσπερ ἀλλᾶντα ψύχων.

40. [7.]

Μιμνῆ κακομήχανε, μηκέτι γράφῃς
ὄφιν τριήρεις ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ

Fr. 36. Herodianus de Barbarismo et Soloecismo Villos. Anecd. II. 177.: Σολοίκους ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· — Ἰππῶναξ· Καὶ κτλ. Cf. Ammonium Valckenarii p. 193. V. 1. assert etiam Eustath. ad II. p. 368. 1., ubi ἦν' ἐθέλουσι scriptum. περιῶσιν duo codd. Eustath., περῶσιν alius. — V. 2. ἐς, legebatur εἰς. ἀλφριτεύσαντας unus cod., alii ἀλφριτεύσαντας vel ἀλφριτεύοντας.

Fr. 37. Strabo XIV. 633.: Τόπος τις τῆς Ἰφρίσου, ὡς δηλοῖ Ἰππῶναξ· Ῥικει κτλ. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πρωῖν, ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὀπισθεν τοῦ Πρωῖνος κτήματα ἐπὶ νῦν λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθοπολεῖ. Τραχέα δ' ἐκαλεῖτο ἢ ὑπὲρ τὸν Κορησοῦν περῶμενος. — ἡ Σμύρνη ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον, ὀπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχέης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

Fr. 38. Hephaest. p. 31.: Τὸ χολὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τριουλλάβους πόδας, οὔτε δάκτυλον, οὔτε τριβραχυον, οὔτε ἀνάπαιστον· ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἴαμβον, ὅτε καὶ εὐπρεπὲς ἐστίν, ὡς τοῦ Ἀκούσαθ' κτλ. Adde Schol. ibid. p. 169. Eundem versum asserunt Plot. p. 272. et Rufinus p. 386. ed. Gaisf. quamvis autem nullo loco Hipponactis nomen addatur, tamen hic versus huic poetae vindicandus est.

Fr. 39. Hephaest. p. 31. et Schol. p. 169. cum subjungatur Fr. 38., item Hipponactis videtur esse.

Fr. 40. Tzetzes ad Lycophr. v. 424.: Εἰ δὲ μείουρον τοῦτο νομίζεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ τοῦ Μιμνῆ τοῦ ζωγράφου χολῶν ἴαμβων Ἰππώνακτειων στίχων· Μιμνῆ κτλ. V. 1. Μιμνῆ, alii libri Μνημῆ. et in Tzetze item Μνημῆ legitur, vel etiam Μιμνητοῦ ζωγράφου, quod Welckerus probat, qui Μιμνητῆ scripsit. ibid. κακομήχανε, aliquot libri κατωμήχανε, videtur ἄ produci, ut in φαρμακός, στί-

ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
 αὕτη γάρ, αὕτη συμφορὴ τε καὶ κληδῶν
 5 Νικύρτα καὶ Σάβαντι τῷ κυβερνήτῃ,
 ἦν αὐτὸν ὄφρις τῶντικνήμεον δάκνη.

41. [35.]

Ἐπειτα μάλθῃ τὴν τρῶπιν παραχρῖσας.

42. [8.]

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυρσιν,
 ὄπου τὸν ξρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
 ἄνθρωπον εὔρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
 — οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

43. [36.]

Καὶ μιν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περναῖς;

44. [38.]

Ἄλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάζαντες,

φανος apud Hippoactem, sed vel sic versus corruptas. — V. 5. Νικύρτα καὶ Σάβαντι duo codd., alii νικαῦτη καὶ δίδωνι, νικαῦτα καὶ οἴγωνι, νικαῦτι καὶ οἴγωνι. fortasse alterum patris nomen est, sin duo nomina probanda, prior γανύκληρος esse videtur. — V. 6. affer- tur etiam ad Lycophr. v. 234. et in Cramerī Anecd. III. p. 358. δάκνη Hermannus, codd. δήκη vel δάκη, Anecd. δάκοι.

Fr. 41. Harpocrat. p. 123. 13.: Μάλθῃ δ' μεμαλαγμένους κηρός. — Ἰππῶναξ. Ἐπειτα κτλ, duo codd. τρῶπην, unus χρῖσας.

Fr. 42. Tzetzes Lycophr. 579.: Χάλις καὶ ξρπὶς δ' οἶνος — ἀλλαγῶ δὲ πάλιν. Ὁ δ' αὐτίκ' κτλ. Eosdem versus addito quarto iterat ad v. 1165. — V. 1. μάρτυρσιν scribendum, vulgo μάρτυρων, vid. Eustath. II. p. 114. 20.: πληθυντικὸν μάρτυρες παρὰ τε τοῖς κωμικοῖς καὶ Ἰππῶνακτι. — V. 2. σκότος duo codd., altero loco σκόπος. — V. 3. εὔρε, plures codd. utroque loco εὔρον vel εὔρων.

Fr. 43. Schol. Plat. 352. ed. Bekker.: Χαραδριὸς ὄφρις τις, ὃς ἄμα τῷ ἐσθίειν ἐκκρίνει· εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἱκτεριῶντες ὄφρον ἀπαλλάττονται· ὄθιν καὶ ἀποκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφιλῶνται οἱ καμόντες· Καὶ μιν κτλ. ὡς φησιν Ἰππῶναξ. Eundem versum affert Suidas v. χαραδριός, ubi legitur καὶ μὴν et περναῖς, fortasse καλύπτεις et πέρνης legendum.

Fr. 44. Etym. M. p. 334. 1.: Ἐμβιβάζαντες· παρ' Ἰππῶνακτι· Ἄλλ' κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐμβοήαντες. Eadem Zonaras p. 706.

45. [39.]

Κριγῆ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ.

46. [40.]

Ὄμιξεν αἶμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

47. [41.]

Σίφωνι λεπτῷ τούπιθμα τέτρηνας.

48. [42.]

Στάζουσιν ὥσπερ ἐς τροπήιον σάκκος.

49. [43.]

Κᾶλειφα ῥοδινὸν ἠδὲ καὶ λέκος πυροῦ.

50. [44.]

Πόλιν καθαίρειν καὶ κράδῃσι βάλλεσθαι.

51. 52. 53. 54. [44.]

Δεῖ δ' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν ἐποιήσασθαι.

* * *

Κᾶφη παρέξεν ἰσχάδας τε καὶ μᾶζαν

Fr. 45. Etym. M. p. 539. 1. et Gud. p. 347. 28.: Καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κριγῆ, ὡς παρ' Ἰππώνακτι, οἶον· Κριγῆ κτλ. Adde Zonaram p. 1258. Respicit Grammat. in Crameri Anecd. T. I. p. 268. 12.

Fr. 46. Etym. M. p. 624. 3. s. v. ὀμιξῆν: Ἔστι δὲ καὶ βαρύτερον ῥῆμα, οἶον ὀμίξω, ὃ μέλλον ὀμίξω, ὡς παρὰ Ἰππώνακτι, οἶον· Ὄμιξεν κτλ. Adde Crameri Anecd. IV. p. 191. 6. et 416. 7., utroque loco ἐτίλησεν, priore ὀμιξεν legitur. Cf. etiam Zonar. p. 1451.

Fr. 47. Pollux VI. 19.: Καὶ σίφωνα μὲν, ὅτῳ ἐγεύοντο, Ἰππῶναξ εἴρηκεν· Σίφωνι κτλ. τούπιθμα Welckerus, vulgo τὸ ἐπίθμα. Fortasse praestat τιτήνας.

Fr. 48. Pollux X. 75.: Καὶ ὁ σάκκος ἐπὶ τοῦ τρυγοῖπου εἰρημένος καὶ ὁ ὑλιστήρ· Ἰππῶναξ δὲ φησιν· Στάζουσιν κτλ. Locus corruptus.

Fr. 49. Pollux X. 87.: Λέκος· Ἰππώνακτιος εἰπόντος· Κᾶλειφα κτλ.

Fr. 50. Tzetz. Chil. V. 743.: Ὁ δὲ Ἰππῶναξ ἄριστα σύμπαν τὸ ἔθνος λέγει· Πόλιν κτλ.

Fr. 51. 52. 53. 54. Haec quatuor fragmenta ex uno eodemque carmine videntur petita esse, leguntur apud Tzetz. ibid. 748.: Καὶ πάλιν ἄλλοις τόποις δὲ ταῦτά φησι κατ' ἔπος· Δεῖ δ' αὐτὸν κτλ. (51.) — Κᾶφη κτλ. (52.) — Πάλαι γὰρ κτλ. (53.) — Καὶ ἄλλαχού δὲ πού φησιν ἐν τῷ αὐτῷ ἵμνω· Λιμῶ κτλ. (54.) — V. 1. ἐς, fortasse ὡς. — V. 2. κᾶφη Welckeru, vulgo καφῆ.

καὶ τυρόν, οἶον ἐσθίουσι φαρμακοί.

* * *

Πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες,
5 κράδας ἔχοντες, ὡς ἔχουσι φαρμακοῖς.

* * *

Λιμῶ γένηται ξηρός, ἐν δὲ τῷ θυμῷ
φαρμακὸς ἀχθεῖς ἐπτάκις ῥαπισθεῖη.

55. [47.]

Στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

56. [61.]

Πρὸς τὴν μαρίλην τοὺς πόδας * θερμαίνων
οὐ παύεται φώδων.

57.

Τὴν ῥίνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράξασα.

58.

"Ἄνδρα δ' ἐσπέρης καθεύδοντα
ἀπ' ὧν ἔδυσε . . . χλούνης,

V. 5. ἔχοντες, vulgo ἔχοντας. Deinde fortasse scribendum αἷς
ἰλῶσι φαρμακοῦς. — V. 6. ξηρός unus cod., vulgo ξηρόν. ibid.
θυμῷ i. q. ὄξυθυμίοις. — V. 7. φαρμακός Blomfield., vulgo ὁ φαρμακός.

Fr. 55. Athen. II. p. 49. E.: Κοκκύμηλα οὖν ἐστὶ ταῦτα, ὧν
ἄλλοι τε μέμνηται καὶ Ἰππῶναξ. Στέφανον κτλ. Gaisfordius καὶ
στέφανον.

Fr. 56. Erotianus p. 388. ed. Franz.: Φῶδες· ἐστὶ μὲν ἡ λέξις
Ἰωρκική· καλοῦσι δὲ φῶδας τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γεγόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν
ἐκ ψύχους ἐν τῷ πυρὶ καθίσουσι στοργγύλα ἐπιφλογίσματα. καὶ Ἰππῶναξ
δὲ φησὶν· Πρὸς τὴν — παύεται. V. 1. πόδας Stephanus, vulgo
παῖδας. deinde syllaba deest. — V. 2. φώδων, quod necessario re-
quiritur, adjeci.

Fr. 57. Tzetzæ Cramerī Anecd. III. p. 308. 20.: Τὸ μέτρον
τῷ Ἰωρκικῷ παρέλειψα λήθη· δέχεται δὲ πλεῖον τῶν ἄλλων ἰαμβικῶν
μέτρων κατὰ τὴν β' χώραν ἢ καὶ δ' ἢ ε' σπονδαίων, σπανιτικῆς καὶ
δάκτυλον, ὡς ἰσόχρονον τῷ σπονδαίῳ Ἰωρκικῷ Ἰππῶνακτος· Καὶ
τὴν ῥίνα κτλ. καὶ abjecit Schneidewinus.

Fr. 58. Schol. II. i. 539.: Χλούνην οἱ μὲν ἀφροστὴν· χλουδεῖν
γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Ἰωρκίαν ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κοκοῖνον. Καὶ γὰρ
τῶν ἀρχαίων ἰαμβοποιῶν τινὰ φάναί· Ἄνηρ ὅδ' ἐσπέρης
καθεύδοντα ἄπουν ἔδησε χλούνην. Emendavit Hermannus et
probabiliter Hipponacti vindicavit.

59.

* Ἐγὼ δὲ δεξιῶ παρὰ ῥήτηρ
κνειφαῖος ἐλθὼν ῥωδιῶ συνηλίσθην.

60.

Τάλας Ἀθηνι, μῶλvs ᾧ νεάνισκε,
ἐλείπει καὶ με δεσπότηεω ἀβεροβήλον
λαχόντα, λίσσομαι σε, μὴ ῥαπίξῃσθαι.

61. [45.]

Πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα.

62. [46.]

Σηπίης ὑπόσφαγμα.

63. [48.]

Πασπαληφάγον γρόμφιν.

Fr. 59. Herodianus *περὶ μον. λέξ.* p. 18. 10.: Σημειώτιον ἱερο-
διὸς δξυνόμενον, ὅπερ ἔχει πρὸς τὸ ᾠ καὶ τὸ ἰ γραφομένον. λέγεται δὲ
ἔσθ' ὅτι καὶ τρισυλλάβως, ὡσπερ καὶ τὸ παρ' Ἰππώναξι· Ἐγὼ
δὲ κτλ. V. 1. ῥήτηρ, fortasse ῥείθρω corrigendum. — V. 2. assert
etiam Etymol. M. p. 380. 40., ubi recte κνειφαῖος legitur, Herod.
κνειφῶος. Respicit Gramm. in Cramerī Anecd. T. I. p. 440. 2.,
καὶ ῥόθην συνηλίσθην Ἰππώναξ. Ceteri κατηλίσθην.

Fr. 60. Tzetzes in Cramerī Anecd. T. III. p. 310. 17.: Στίχοι
Ἰππώνακτος τρισυλλάβως ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· — Πᾶσα
ἄθηνᾶ μαλὶς κοινὸς κελαιῖος (ubi alius cod. μολὶς . . . κο . . . νισκε χαιρε)
καὶ μεδιπάτε ἀβεβρον (alius καὶ με δεσπότηεα βέβρον et supra μα . . οῦ)
λαχόντα κτλ. quae emendavi. Cf. Hesychius: Ἀβεροβήλον, πολὺ,
ἐπιχθές, μέγα, βαρὺ, ἀχάριστον, μάταιον.

Fr. 61. Schol. Apoll. Rhod. IV. 321.: Καὶ Ἰππώναξ μνημονεύει
(τῶν Σινδων) Πρὸς κτλ.

Fr. 62. Athenaeus VII. p. 324. A.: Ἰππώνακτος δ' ἐν τοῖς
Ἰάμβοις εἰκότος Σηπίης ὑπόσφαγμα οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς
σηπίης μέλαν· ἔστι δὲ τὸ ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασιματὸς φησὶν ἐν Ὀψαρτυ-
τικῷ ὑπότιμῃμα.

Fr. 63. Photius p. 401. 9.: Πασπίλη τὸ τυχόν, οἱ δὲ κέγχρον·
οἱ δὲ τὰ κέγχρινα ἄλευρα. Ἰππώναξ· πασπαληφάγον γρ. ita Porsonus,
cod. πασπίλιν φαγών, nisi malis πασπάλιν φαγῆν γρ. Eustath. ad
Od. p. 1752. 12.: Ἰππώναξ δὲ γρόμφιν λέγει εἴτε καθόλου πᾶσαν ἢ
δηλῶν, εἴτε τὴν παλαιὰν τῆ ὀλίκιον.

64. [49.]

Βολβίτου κασιγνήτην.

65. [51.]

Ὡς Ἐφεσὶ δέλφας.

66. [50.]

Πῶς παρὰ Καλυψοῦν ἦλθε;

67. [72.]

Πολλὴν μαρίλην ἀνθρώπων.

68.

Ληὸν ἀθρήσας.

II. ΤΡΙΜΕΤΡΟΙ.

69. [52.]

*Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
 τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν.
 αὕτη γὰρ ἢ προῖξ οἰκίην σώζει μόνη.
 ὅστις δὲ τρυφῶσαν τὴν γυναῖκα ἄγει λαβῶν*

* * * *

*συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
 εὖνον, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.*

Fr. 64. Etym. M. p. 204. 28.: Βόλιτον — βόλβιον δὲ Ἴωνες οἱ τε ἄλλοι καὶ Ἰππῶνας, οἷον· Βολ. κ. Cf. Antiatt. in Bekk. Anecd. T. 1. p. 86.: Βόλβιον Ἰππῶνας.

Fr. 65. Athen. IX. p. 375. A.: Καὶ Ἰππῶνας δὲ ἔφη ὡς Ἐφ. δ. Fortasse Ἐφεσὶν scribendum.

Fr. 66. Aldus Hort. Aldon. p. 268. B.: οἱ δὲ Ἴωνες αὐτὴν εἰς ὄν ἐποίουν, Σαυφοῦν καὶ Λητοῦν — ὁμοίως καὶ παρ' Ἰππῶνακι πῶς παρὰ Κυφοῦν ἦθε. Vir doctus ap. Creuzerum Praef. ad Plotin. de pulcr. p. LXXXII. Καλυψοῦν scripsit.

Fr. 67. Erotianus v. μαρίληνοι — μάλλον δὲ ἢ Θερμοσποδιὰ μαρίλη λέγεται, — καὶ Ἰππῶνας φησί.

Fr. 68. Grammaticus in Cramerii Anecd. I. p. 265. 6.: Τὸ λαὸς ἀτρεπτον ἔμεινε παρ' Ὀμήρῳ καίτοι τῇ μεταγενεστέρῃ Ἰάδι τρυπὴν Ληὸν ἀθρήσας Ἰππῶνας. Scribendum videtur Ληὸν δ' ἀθροίσας et ἀθροίσας etiam Schneidewinus, nisi malis Ληὸν ἀμύθρησας. Cf. Phoenix ap. Athen. XII. p. 530. E.: Οὐ λωλογεῖν ἐμάνθαν, οὐκ ἀμύθρησαι.

Fr. 69. Stob. Flor. LXXII. 5.: Ἰππῶνακτος. Sed aegre crediderim Hipponactis hos versus esse: fortasse diversorum poetarum sunt fragmenta; illud apparet post v. 4. quaedam excidisse, vid. Meinek. Comic. Frag. T. IV. p. 714. — V. 5. τρυφῶσαν Welckerus et Meinekius, vulgo τρυφῶς vel τρυφερός.

70. [54.]

Ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

71. [53.]

Ἀπολλον, ὃς κου Δῆλον ἢ Πύθων' ἔχεις
ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ Θείην Κλάρον,
ἴκου καθ' ἑτέρ', ἢ Σκύθας ἀφίξεται.

72. [55.]

Ὀλίγα φρονεῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

73.

Οὐ μοι δίκαιος μοιχὸς ἀλῶναι δοκεῖ.

74. [80.]

..... Ἀφείω
τοῦτον τὸν ἐπτάδουλον.

75. [65.]

..... Λαιμώσσει δέ σου
τὸ χεῖλος ὡς ἐρωδιοῦ.

Fr. 70. Pollux X. 18.: Τοῦνομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἐστὶ μὲν Ἰωνικόν, ὠνομασμένοι οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἃ ἐστὶ παραρτήσια θαι — εὐρήσεις ἔν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰππῶνακτος ἱάμβων Ἀκήρ. κτλ. ἀπαρτίην scripsi, legebatur ἀπαρτίαν.

Fr. 71. Aristoph. Ran. 659.: ΔΙ. Ἀπολλον, ὃς κου Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις — ΞΑΝ. Ἥλησεν, οὐκ ἤκουσας; ΔΙ. Οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ ἱάμβον Ἰππῶνακτος ἀνεμιμησκόμην. ubi Schol.: ὡς ἀλγίστας καὶ συγκεχυμένους οὐκ οἶδε τί λέγει· ἐπεὶ οὐχ Ἰππῶνακτος, ἀλλ' Ἀγανίου. V. 1. κου Meinekii, vulgo κου. — V. 2. Θείην Meinekii, vulgo θείαν.

Fr. 72. Tzetzes Lycophr. v. 579. et ad Hesiod. Op. v. 336.: Ἐπίοτε καὶ θυμὸν ἐπάγει, ὡς καὶ Ἰππῶναξ· Ὀλίγα κτλ. φρονεῦσιν Schneidewinus, vulgò φρονοῦσιν.

Fr. 73. Tzetze Cramerii Anecd. III. p. 308. 25.: Δέχονται καὶ τρισυλλάβους εἰς ε', πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχέως ἀρχομένους, τὸν χορεῖον φημί καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς ὁ Ἰππῶναξ· Οὐ μοι κτλ.

Fr. 74. Eustath. Odys. p. 1542. 50.: Ἰππῶναξ δὲ ὑπερναβαὶς τοῦτο φησὶν Ἀφείω κτλ. Cf. ad II. p. 725. 35.

Fr. 75. Schol. Nicandr. Ther. 470.: Μαίμωσσον — γράφεται καὶ λαιμώσσον ἀντὶ τοῦ πεινῶν, ὡς Ἰππῶναξ· Λαιμώσσει κτλ. V. 2. ἐρωδιοῦ duo codd., vulgo Ἡρώδου vel Ἡρώδεω.

76. [67.]

... Κρέας ἐκ μολοβρίτου σπός.

III. ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΟΙ.

77. [32.]

Καὶ δικάσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων.

78. [57.]

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κάματουσίων πυρῶν.

79. [58. 59.]

Λάβετε μου θαιμάτια, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν·
ἀμφιδέξιος γάρ εἰμι κούχ ἀμαρτάνω κόπτων.

80.

Οἱ δ' ἐμεῦ γ' ὀδόντες ἐν τῆσι γνάθοις κενιέονται.

Fr. 76. Eustath. ad Odys. p. 1817. 20.: Ἐπάγει (Ἀριστοφάνης) ὡς καὶ Ἰππῶναξ τὸν ἴδιον υἱὸν μολοβρίτην που λέγει ἐν τῷ Κρέας κτλ. Respicit Aelian. Hist. Animal. VII. 47.: ἀκούουσι δ' ἂν τοῦ Ἰππώνακτος καὶ αὐτὸν τὸν ἕν μολοβρίτην που λέγοντος.

Fr. 77. Strabo XIV. p. 636.: Ἐκ Πριηνῆς ἦν Βίας, εἰς τῶν ἐπτά σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἰππῶναξ· Καὶ κτλ. δικάσασθαι Schneidewinus, vulgo δικάσασθαι. Suidas v. Βίαντος Πριηνέως δίκη et Diog. Laert. I. p. 5. 3. δικάζεσθαι. ibid. κρέσσων, aliquot codd. Strabonis κρέσσων, Suidas κρείσσων, Diogen. κρείσσων. ibid. Πριηνέως, vulgo Πριηνέως.

Fr. 78. Strabo VIII. p. 340.: Χροῖνται δὲ καὶ οἱ νεώτεροι· Ἰππῶναξ· Κυπρίων κτλ. Κύπριοι γὰρ καὶ οἱ Ἀματούσιοι. Cf. Eustath. II. p. 305. 33. πυρῶν vett. edd. et Eustath., vulgo πυρόν.

Fr. 79. Conjunxi duo Fragmenta in unum, et prius quidem affert Suidas Βούπαλος· ὄνομα. Ἀριστοφάνης — παρὰ τῷ Ἰππώνακι· Λάβετε κτλ. θαιμάτια scripsi, vulgo θοίματιον, Welckerus θοίματιόν μου λάβετε conjecit. Alterum fragmentum legitur apud Erotianum v. Ἀμφιδέξιος· Βακχεῖος φησὶν ἀμφοτεροδέξιος· — ὁμοίως καὶ ὁ Ἰππῶναξ φησὶν· Ἀμφιδέξιος κτλ. Omisso verbo κόπτων eadem afferunt Galenus Hippocr. Aphorism. T. V. p. 322. et Galeni Glossar. p. 430. ed. Franz.

Fr. 80. Cramerī Anecd. I. p. 288. 1.: Καὶ παρ' Ἰππώνακι (de forma κενιέονται disseritur)· οἱ δὲ μὲν ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι κενιέονται, quae correxi. Cf. Etymol. M. p. 578. 41. et Zonaras p. 1351. ubi quidem Hipponaetis versus excidit.

81. [60.]

Ἐκτίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμην ὑπουργήσας.

82. [64.]

Εἰ μοι γένοιτο παρθένος καλὴ τε καὶ τέρενα.

IV. ΠΑΡΩΤΙΔΙΑΙ.

83. [56.]

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδα, τὴν παντοχάρυβδιν,
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὅς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἔννεφ' ὅπως ψηφίδι κακῇ κακὸν οἶτον ὄληται,
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θιν' ἀλὸς ἀτρυγέτιο.

84. [82.]

Τί με σκιράφοις ἀτιτάλλεις;

85. [70.]

Diog. Laert. IV. 58.: Δέκατος (Βίων) ἀγαματοποιός,
Κλαζομένιος ἢ Χίος, οὗ μέμνηται καὶ Ἰππῶναξ.

86. [69.]

Plutarch. de Musica c. 8.: Καὶ ἄλλος δὲ ἐστὶν ἀρχαῖος
νόμος, καλούμενος Κραδίας, ὃν φησὶν Ἰππῶναξ Μίμνετρον
αὐλῆσαι· ἐν ἀρχῇ γὰρ ἐλεγεία μεμελοποιημένα οἱ ἀλφωδοὶ ἦδον.

Fr. 81. Erotianus p. 360. ed. Franz.: Τράμιν τὸν ὄρθον, ὄνπερ
καὶ ὑποταύριον καλοῦμεν, ὡς καὶ Ἰππῶναξ φησὶν· ἐκτίλλοι (aliquot codd.
ἐξίλλοι) τ. αὐ. τὴν τράμιν ὑπουργήσας, quae correxi.

Fr. 82. Hephaest. p. 30.: Τετραμέτρα δὲ (ἰαμβικὰ καταληκτικά)
ὡς τὸ τοῦ Ἰππῶνακτος· Εἰ μοι κτλ. Cf. Schol. Hephaest. p. 168.
et Etym. M. p. 26. 55.

Fr. 83. Athen. XV. p. 698. B.: Πολέμων ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν
πρὸς Τίμαιον περὶ τῶν τὰς παρωδίας γεγραφότων ἱστοριῶν τὰδε γράφει. —
εὐρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους Ἰππῶνακτα φατίον τὸν ἰαμβοποιόν.
λέγει γὰρ οὗτος ἐν τοῖς ἐξαμέτροις· Μοῦσά μοι κτλ. V. 1. Εὐ-
ρυμεδοντιάδα Dobraeus, codd. εὐρυμεδοντι α δεα, εὐρυμεδοντία δια vel
εὐρυμεδοντι ἀδεᾶ. ibid. παντοχάρυβδιν scripsi, vulgo παντοχάρυβδιν
quod ferri nequit; at apud Eustath. ad Od. p. 1837. 39.: ὡςπερ
ἀπλήστον σκῶμμα ὁ γάστρις, οὕτω καὶ — ὁ παντοφάρυγξ, scribendum
παντοφάρυγξ, vid. Bekk. Anecd. T. I. p. 51. 22. — V. 2. Cf. He-
sychius: ἐγγαστριμάχαιραν· τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατιμένουσαν. — V. 3.
κακῇ duo codd. omittunt.

Fr. 84. Eustath. ad Od. p. 1397. 26.: ἐξ ὧν καὶ πάντα τὰ
πανουργήματα διὰ τὴν ἐν σκιραφείοις ῥαδιουργίαν σκίραφοι ἐκαλοῦντο·
Ἰππῶναξ· τί με σκιρ. ἀτ.

87. [77.]

Athenaeus XIV. p. 624. B.: Διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἑλλησιν αὐλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν, οἷός ἐστιν — παρὰ δὲ Ἰππώνακτι Κίων καὶ Κώδαλος καὶ Βάβυς. ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν αἰεὶ πρὸς τὸ χεῖρον αὐλούντων, Κάκιον ἢ Βάβυς αὐλεῖ. Fortasse hoc ipsum Hipponactis est.

88. [89.]

Hesychius: Ἀβδης· μᾶστιξ παρ' Ἰππώνακτι.

89. [90.]

Hesychius: Ἀγχαλήη· τόπον ὄνομα παρὰ Ἰππώνακτι.

90. [83.]

Eustath. Od. p. 1721. 61.: Ὅτι δὲ τὸ ἀδῶ ἀδήσω καὶ αὐτοχρῆμα τὸ ἠδεσθαι δηλοῖ ποτέ, δηλον ἀπὸ χρήσεως Ἰππώνακτος, ἣν Ἡρακλείδης προσφέρει, εἰπόντος Ἀδηκε βουλή, ἣγουν ἤρεσκε τὸ βούλευμα.

91.

Joh. Alex. p. 38. 14. ed. Dindf.: Τὸ δὲ ἀλίαις παρ' Ἰππώνακτι παροξύνεται, ἀπὸ τοῦ ἄλις πλεόνασαν τὸ ᾠ.

92. [97.]

Etymol. M. p. 99. 20.: Ἀναρῶριχᾶσθαι — εὔρισκεται δὲ καὶ χωρὶς τῆς αν συλλαβῆς παρ' Ἰππώνακτι ἀρῶριχῶμαι.

93. [110.]

Phrynichus Bekk. Anecd. I. p. 17. 22.: Ἀσβολος θηλυκῶς λέγουσιν, Ἰππῶναξ δ' ἀρσενικῶς.

94. [98.]

Etymol. M. p. 188. 9.: Βάραγχος· Ἰππῶναξ μάλιστα πλεονασμῶ τοῦ ἄλφα· οἱ γὰρ ἄλλοι βράγχος· καὶ βαραγχιῶν ἀντὶ τοῦ βραγχιῶν πολλάκις ἐστὶ παρὰ Ἀττικοῖς. Ἡρωδιανός.

95. [91.]

Hesychius: Βασανίκορος· ὁ θᾶσσον συνουσιάζων· παρὰ Ἰππώνακτι. cod. βασαγίκορος, fortasse legendum βασανόκορος. i. q. ἀρίκορος.

96. [107.]

Antiatt. Bekk. Anecd. T. I. p. 85.: Βατταρίζειν Ἰππῶναξ.

97. [92.]

Hesychius: Βεβρενθυόμενον παρὰ Ἰππῶνακτι ὀργιζόμενον. vulgo βεβρενθυόμενον, nisi malis βεβρενθυμένον.

98, 99. [73.]

Suidas v. Μυσάγη· — Ἰππῶναξ δὲ βορβορόπιν καὶ ἀκάθαρτον ταύτην (πόρνην) φησὶν ἀπὸ τοῦ βορβύρου, καὶ ἀνασυρτόπολιν ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι. Τουπίου βορβορῶπιν et ἀνασυρτόπελον corrigit. Sed legendum βορβορόπην, vid. Eustathius ad II. p. 1329. 29.: ὅπερ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν συνθεῖς ὁ βαρὺγλωσσος Ἰππῶναξ βορβορόπην ὕβρισε γυναῖκα τινά, σκώπτων ἐκείνην εἰς τὸ παιδογόνον ὡς ἀκάθαρτον. ὃς καὶ ἀνασεισίφαλλον ἄλλην τινά διέσυρεν ὡς ἀνασειουσάν φασιν τὸν φάλητα. Et rursus affert p. 862. 45. βορβορόπη. Pro altero autem vocabulo leg. ἀνασυρτόλιν, nam p. 1921. 58. ubi de meretricum nominibus agit, affert ἀνασεισίφαλλος — καὶ ἀνασυρτόλις. Sed num illud quoque ἀνασεισίφαλλος Hipponactis sit, dubium, nam p. 1413. 27. ex comoedia affert.

100. [93.]

Hesychius: Ἐμβάφιον· ὀξύβαφον· παρὰ Ἰππῶνακτι.

101. [94.]

Hesychius: Ἐμπειδῆς γάμορος μάρψεν· Ἄιδης· Ἐμπεδον ἔλεγον τὸν Ἄιδην, ὡς Ἰππῶναξ ἀντίον τοῦ οὖν ἐμπεδου χθόνιος. Versiculus ille Aeschyli potius, quam Hipponactis videtur, neque ultima, quae non expedio, iambographi, sed grammatici esse arbitror.

102. [87.]

Photius p. 49. 10. ed. Pors.: Ἐψιοῦσα, τρώφεις διδοῦσα χόνδρον· καὶ τὰ ἐψητά· Αἰσχύλος Τροφῶϊς. βίωτην αὔξιμον ἐψιοῦσα· Ἰππῶναξ. Versus ille Aeschyli videtur esse, an forte ἐψοῦσα scribendum?

103. [72.]

Suidas v. Ἀρόρεν — Ἰππῶναξ δὲ ἡμίανδρον τὸν οἶον ἡμιγύναικα.

104. [104.]

Pollux X. 183.: Κάνναι δὲ πλεγμάτιον τί ἐστίν — τὸν μέντοι ταύτας πλέκοντα καννηροποιὸν Ἰππῶναξ κέκληκεν. Scribendum aut καννηροποιὸν aut κανητοποιόν.

105. [81.]

Eustath. ad Il. p. 745. 29.: Ἀντιφάνης δὲ φασὶ κασωρίτιν ἔφη τὴν ἐπὶ τέγουσ προεσιτῶσαν, οὕτω δὲ καὶ Ἰππῶναξ.

106. [86.]

Priscian. T. I. p. 294. ed. Krehl.: „Hipponax εὐηθεῖς ζριτή pro κριτά.“ Krehl. εὐηθεῖς; vulgo εὐνης vel εύντης.

107. [95.]

Hesychius: Κυλλήβην· Κολοβόντα, οἱ δὲ κέρατα κολοβία· παρὰ Ἰππῶνακτι. cod. κολλήβδην.

108. [106.]

Schol. Nicand. Alexiph. 465.: Τοῦ θαλασσίον λέγωσθ', ὅς ἐστιν εἶδος ἰχθύος; καὶ Ἰππῶναξ μνημονεύει.

109. [99.]

Etymol. M. p. 572. 19.: Λύχνον· ἀρσενικῶς. λέγεται καὶ τὸ λύχνον οὐδέτερον ὡς παρὰ Ἰππῶνακτι.

110. [96.]

Hesychius: Μαυλιστήριον παρ' Ἰππῶνακτι Λύδιον λέμισμα (νόμισμα corrigunt) λεπτόν τι.

111. [85.]

Eustath. ad Od. p. 1837. 42.: Κατὰ δὲ Ἰππῶνακτα καὶ ὁ μεσσηγυδοροποχέστης ἤγονν ὅς μεσοῦντος δειπνὸν πολλάκις ἀποπατεῖ ὡς πάλιν ἐπιμπλασθαι.

112. [101.]

Pollux IV. 79.: Τὸ δὲ νηνίατον ἐστὶ μὲν Φρύγιον, Ἰππῶναξ δ' αὐτοῦ μνημονεύει.

113. 114. [78. 105.]

Joh. Tzetz. ad Il. p. 79. 20.: Κνήμη δὲ εἴρηται οἷον κινήμη τις οὔσα — ὅθεν καὶ Ἰππῶναξ παρεκνημοῦντο φησίαν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο. — Tzetz. ad Lycophr. v. 1162.: τὸ δὲ παπταλωμένα ἀδεία Λυκοφρονεία ἐλέχθη· Ἰππῶνακτος γάρ

ἔστιν ἢ λέξεις καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπουσαι· ἀλλ' ἐκεῖνος παμφα-
λῆσαι τὸ ἰδεῖν λέγει. Adde Schol. Apoll. Rhod. II. 127.:
παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ ποιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέ-
πειν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἰππῶναξ καὶ Ἀνακρέων.

115. [88.]

Photius p. 493. 17. ed. Pors.: Πυφεῖν τὸ ῥοφεῖν Ἴωνες.
οὕτως Ἰππῶναξ.

116. [68.]

Schol. Aristoph. Pac. 480.: "Ἐλκουσιν δ' ὅμως γλισχροτάτα
σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια, ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ, νῆ Δί', ἐξο-
λωλότες·] καλῶς δ' ἂν ἔχοι τοῦτο τηρῆσαι πρὸς τὸ Ἰππο-
νάκτειον οὕτως ἔχον· Σαρκοκύνων λιμόν· οὐ γάρ ἐστι τῶν
σαρκῶν, ὥσπερ ἀξιούσι τῶν ἐξηγησαμένων τινὲς κτλ. Fortasse
scribendum Σαρκοκύνων λαιμῶν vel λιμόν ἔχων.

117. [84.]

Eustath. Od. p. 1828. 11.: Συκοτραγίδης παρὰ Ἰππο-
νακτι καὶ Ἀρχιλόφῳ διὰ τὸ εὐτελὲς φασὶ τοῦ βρώματος.

118. [75.]

Athenaeus II. p. 69. D.: Ἰππῶνακτα δὲ τετρακίνην τὴν
θρίδακα καλεῖν Πάμφιλος ἐν γλώσσαις φησίν.

119. [76.]

Athenaeus VII. p. 327. B.: Ἐρμιππος δ' ὁ Συμωναῖος ἐν
τοῖς περὶ Ἰππῶνακτος ἔκην ἀκούει τὴν ἰουλίδα, εἶναι δ'
αὐτὴν δυσθήρατον.

120. [74.]

Suidas: Χελιδόνων φάρμακον· παρὰ Ἰππῶνακτι τὸ
φίλτρον, τὸ διαγινόμενον, ἐπειδὴν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδῃ.

121. [100.]

Pollux IV. 152.: Ἰππῶναξ δὲ χειρόχωλον τὸν τὴν χεῖρα
πεπηρωμένον.

FRAGMENTA DUBIA.

122. [111.]

Καὶ κρίση τινὰ θνυμίσσας.

123. [112.]

Μὴ προτίμα δηῦτ' ἐμὲ χρῆ τῷ σοτόφ δικάζεσθαι.

124. [113.]

Ἀναβιῶσα ἀδμῆτι προσπταίων κώλω.

125. [113.]

Ὀκισαῖρῶνα ἰδιοισιν ἐν χοροῖς βακχῶν.

126. [114.]

Ἐρμῆ μακάραθ', ὅς καθ' ὑπνόν οἶδας ἐκρήσσειν.

127. [115.]

Οἱ θεοὶ τ' ἄποινα Ταντάλω δόντες.

128. [116.]

Πισσεντασάντης.

Fr. 122. Hephaestio p. 55.: τὸ καλούμενον Σαφικὸν ἑνεασύλλαβον ἢ Ἰππωνάκτειον.

Fr. 123. Hephaest. p. 34.: τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γίνεται καὶ χαλῶν — οἶόν ἐστι καὶ τό· Μὴ προτίμα κτλ. Eadem Schol. p. 175. Turnebus Μηροτίμῳ et aliquot codd. μετροτιμῳ vel μῆ προτίμῳ. ib. δηῦτ' scripsi, vulgo δῆτ', codd. δ' ἤντε, δεῦτε, δ' αὖ, δ' ἦν τε.

Fr. 124. Plotius de Metris p. 273. ed. Gaisf.: „Duplex clodum Hipponactium trimetrum acatalectum fit hoc modo, cum tertii pedis quatuor syllabae sunt longae, ut est exemplum hoc: Ἀναβιῶσα κτλ.

Fr. 125. Plotius ib.: „In prima claudum est, cum in secundo loco — spondeus dactylus ponatur.“ Codex: ΟΚΙΟΔΡΡΟΝ ΛΙΔΙΟΙΟCΙΝΕCΧΟΡΟΙCΒΑΧΧΩΝ. Fortasse Ὁ Κισθαιρῶν Ἀυδίοισιν ἐν χοροῖς Βακχῶν.

Fr. 126. Plotius p. 275.: „Tetrametrum clodum brachycatalectum.“

Fr. 127. Plotius p. 280.: „Trimetrum catalecticum clodum.“ τ' ἄποινα Putschius, ut videtur, pro τὰ λοιπὰ scripsit.

Fr. 128. Plotius p. 29. 3.: „Ionicum majus dimetrum brachycatalectum clodum Hipponactium.“ Cod. ΠΙCΠΠΑCΑΝΤΗC.

IV.

ANANIUS.

ΒΑΙΤΙΟ

Εἴ τις καθείρξει χρυσὸν ἐν δόμοις πολλόν
καὶ σῦκα βραχέα καὶ δὺ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη χ' ὅσον τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσω.

2.

Ἐὰρ μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι·
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκῆς φύλλου.
ἠδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῶ κρεῖας·
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσι, ἠδιστον.

- 5 καὶ κυνῶν αὐτὴ τέθ' ὄρη καὶ λαγῶν κάλωπῆκων.
οἶος αὐθ', ὅταν θέρως τ' ἢ κηχέται βαβράζωσιν.
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρώμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπῆς ἐν μυτιτωτῶ.
βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων νυκτῶν ἠδύς
10 κημέρης.

3.

Καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.

Ananius. Fr. 1. Athen. III. p. 78. F.: καὶ Ἀνάγιος δ' ὁ
ιαμποποιὸς ἔφη· Εἴ τις κτλ. Hipponacti tribuit Stob. Flor. XCVII. 12.
V. 1. καθείρξει Athenaei codd., vulgo καθείρξει, Stob. καθείρξει. ibid.
πολλόν Casaub., libri πολύν. — V. 3. γνοίη χ' ὅσον τὰ, Stob. γνώη σχάσονται.

Fr. 2. Athen. VII. p. 282. B.: Ἀνθίας, κάλλιχθως. τούτου
μένηται Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ· Καὶ σκιφίας χρόμιός θ', ὅς
ἐν τῷ ἤρῳ κατιὸν Ἀνάγιον Ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας
δὲ χιμαίτη. Λέγει δὲ Ἀνάγιος οὕτως· Ἐὰρ κτλ. V. 2. ὄψων
Casaubonus addidit, ex codd., ut videtur. — V. 3. χιμαίρης Heringa,
codd. χιμερῆς, χιμερίς, χιμερίς. κρεῖας Hermannus, vulgo κρεῖας. —
V. 4. τραπέωσιν duo codd., vulgo τραπέωσιν, ib. ἠδιστον scripsi, nisi
malis ἠδιδον, vulgo ἐσθίειν. — V. 5. κάλωπῆκων Hermannus, vulgo
κάλωπέκων. — V. 6. οἶος Schweighaeuserus, vulgo οἶος vel οἶος.
ibid. αὐθ' Heringa, libri αὐτό ἐτ' vel ἔθ'. ib. κηχέται Dindorfius,
libri καὶ ἠχέται. — V. 8. ἐμπρεπῆς unus cod., ἐμπρεπῆς alii. —
V. 9. δοκέω μὲν Heringa, libri δοκέωμεν vel δοκέω. — V. 10. κη-
μέρης unus cod., κημέρης alii.

Fr. 3. Athen. IX. p. 370. B.: καὶ Ἀνάγιος δὲ φησί· Καὶ
σὲ κτλ. V. 1. καὶ codd., vulgo deest. πολλόν unus cod., vulgo πολλῶν.

CRITIAS.

Καὶ πᾶσιν

κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχὴν,
 ἦν μὴ ᾗ ποπέμψης ὡς τάχιστά μοι κριθέων
 μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
 5 κυκεῶνα, πίνων φάρμακον πονηροῖσιν.

Critias. Tzetzes in Cramerii Anecd. III. p. 308.: *Κριτίας*
 ὁ Χίος ἐν τῷ κατωτικῷ δούλω (alius cod. ἐν τῷ κατωῷ.)· καὶ πᾶσι κτλ.
 V. 4. ἀλφίτων scripsi, vulgo ἀλφίτον. — V. 5. πονηροῖσιν Schneide-
 winus, cod. πονηροῖς.

Carminum melicorum
et
choricorum reliquiae.

Carminum - Medicamentum

Choricorum Reliquiae

I.

TERPANDER.

1.

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρον ἀποστέρξαντες αἰοιδᾶν
ἐπτατόνω φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

2.

Ἀμφί μοι αὖτις ἄνακτ' ἑκαταβόλον ἀδέτω ἀ φρήν.

3.

Ἐνθ' αἰχμά τε νέων θάλλει καὶ Μοῦσα λίγεια
καὶ δίκαια εὐρῆα γυα.

Terpander. Fr. 1. Strabo XIII. p. 618.: Ἀρίων μὲν οὖν
κιθαροδός· καὶ Τέρψανδρον δὲ τῆς αὐτῆς τεχνίτην γεγενῆσθαι φασὶν
καὶ τῆς αὐτῆς νήσου, τὸν πρῶτον ἀπὸ τῆς τετραχόρδου λύρας ἐπταχόρδου
χρησάμενον· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις ἔπεσιν εἰς αὐτὸν λέγεται·
Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρον ἀποστέρξαντες κτλ. Eadem Euclides
Introd. Harm. p. 19. ed. Meibom. — V. 1. σοὶ δ' ἡμεῖς, Euclid.
ἡμεῖς τοι. ibid. ἀποστέρξαντες Euclides, ἀποστέρξαντες Strabo. ibid.
αἰοιδᾶν Euclides, αἰοιδῆν Strabo. — V. 2. affert Clemens Alex.
Strom. VI. p. 814. omisso poetae nomine.

Fr. 2. Schol. Arist. Nub. 591.: Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἀναξ-
μιμῆται τῶν διθυραμβοποιῶν τὰ προοίμια· συνεχῶς γὰρ χρῶνται ταύτῃ
τῇ λέξει· διὸ καὶ ἀμφιᾶνακτας αὐτοὺς ἐκάλον· ἔστι δὲ Τέρψανδρον·
Ἀμφ' ἐμοὶ ἄνακτα ἑκατηβόλον. Suidas v. Ἀμφιᾶνακτιζεῖν·
ἄδειν τὸν Τέρψανδρον νόμον, τὸν καλούμενον ὄρθιον, οὗ τὸ προοίμιον
ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν· Ἀμφί μοι αὐτὸν ἀνακθ' ἑκατηβόλον ἀδέτω φρήν.
et ibid.: Τέρψανδρος· ἀμφί μοι αὖτις ἄνακτα. Emendavit Hermannus,
nisi quod αὖτε scripsit.

Fr. 3. Plutarch. Lycurg. c. 21.: Ὁ Τέρψανδρος οὕτως πε-
ποίηκε περὶ τῶν Λακεδαιμονίων· Ἐνθ' κτλ. V. 2. εὐρῆα γυα,
fortasse scribendum est· εὐρῆα γυα.

4.

Ζεῦ, πάντων ἀρχά, πάντων
ἀγήτωρ, Ζεῦ, σοὶ πέμπω
ταύταν τὰν ὕμνων ἀρχάν.

5.

Johannes Lydus de mensibus p. 72. ed. Bekk.: Τέρπανδρός
γε μὴν ὁ Λέσβιος Νύσσαν λέγει τετιθηγηκέσαι τὸν Διόνυσον,
τὸν ὑπὸ τινῶν Σαβάζιον ὀνομαζόμενον, ἐκ Διὸς καὶ Περσε-
φόνης γενόμενον, εἶτα ὑπὸ τῶν Τιτάνων σπαραχθέντα.

II.

A L C M A N.

ΤΡΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΡΟΥΣ.

1. [1.]

⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮

⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮

⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮

Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια

πολυμελὲς αἰοιδᾶς μέλος

νεοχμὸν ἄρχε παρσένοις αἰείδεν.

Fr. 4. Clemens Alex. Strom. VI. p. 784. ed. Potter.: Ἢ τοίνυν
ἀρμονία τοῦ βαρβάρου ψαλτηρίου τὸ σεμνὸν ἐμφαίνουσα τοῦ μέλους ἀρ-
χαιοτάτη τυγχάνουσα ὑπόδειγμα Τερπάνδρου μάλιστα γίνεται πρὸς ἀρ-
μονίαν τὴν Δώριον ὕμνων τι τὸν Δία ὧδέ πως· Ζεῦ κτλ. V. 3. τὰν
adjecit Ritschelius.

Fr. 5. Nescio ejus aetatis sit Eurytus lyricus poeta, quem
idem Lydus p. 117. affert: ὁμοίως δὲ καὶ Τύχη ἐφόρω, Σωφροσύνη
τε καὶ Ἔρωτι, ὃν οἱ μυθικοὶ Ζεφύρου τοῦ γίγαντος εἶναι παῖδα ἀξιοῦσιν,
ὡς φησὶν Εὐρύτος Λακεδαιμόνιος, ὁ μελοποιός· ἄρχεται δὲ οὕτως· Ἀγαλ-
μοειδὲς Ἔρωσ.

Alcman. Fr. 1. Maximus Planudes T. V. p. 510. ed. Walz.:
ἐξ ἀνομοίων δὲ (στροφὴ συγκειμένη) ὡς τόδε· Μῶσ' κτλ. Modo prae-
cessit aliud Alcmanis fragmentum, et v. 3. Priscianus p. 1328. ex
Alcmane affert: „Alcman in primo catalectum trimetrum fecit ha-
bentem in quarto loco modo iambum, modo spondeum sic: Νεομόν
αρχε παρσένοις αἰείδεν.“ V. 1. affert Etym. M. p. 598. 46. sine poetac
nomine: Μῶσά γε Μοῦσα λίγεια. — V. 2. αἰοιδᾶς Hermannus, vulgo
αἰεὶ δέ, unus cod. αἰὲν αἰείδς. Fortasse αἰείδεν legendum, — V. 3. νεοχμὸν,

6.

Χερσόνδε κωφὸν ἐν φύκεσσι πιτνεῖ.

7.

Εὐτείχη τ' ἀνακτ' Ἀρήϊον.

8.

Schol. Clement. Alexandr. Protrept. T. IV. p. 107. ed. Klotz.: Ἴπποκόων τις ἐγένετο Λακεδαιμόνιος, οὗ υἱοὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς λεγόμενοι Ἴπποκοωντίδαι ἐφόνευσαν τὸν Λικυμνίου υἱόν, Οἰωνὸν ὀνόματι, συνόντα τῷ Ἡρακλεῖ, ἀγανακτήσαντες ἐπὶ τῷ πεφρονεῦσθαι ὑπ' αὐτοῦ κίνα αὐτῶν· καὶ δὴ ἀγανακτήσας ἐπὶ τούτοις ὁ Ἡρακλῆς πόλεμον συγκροτεῖ κατ' αὐτῶν καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ, ὅτε καὶ αὐτὸς τὴν χεῖρα ἐπλήγη, μέμνηται καὶ Ἀλκμᾶν ἐν ᾧ.

iambum, modo spondeum sic: Νεοχμὸν κτλ. Καὶ γὰρ ἀγνᾶς εὐπύργω θεραπαίνας. Ἄγνός Hermannus, Θεράπνας Welckerus, vid. Harpocrat. p. 95. 20.: Θεράπναι· τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαίμονι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀλκμᾶν ἐν ᾧ. Eadem Photius p. 85. 7. Schneidewinus recte Σεράπνας. Apparet hoc ex eodem carmine esse, ex quo fuit Fr. 1., cum ejus tertio verso congruit plane hic ipse versus pariter atque Fr. 6. Therapnae autem commemoratio docet petita esse haec fragmenta ex hymno in Dioscuros, quibus in illa urbe fuit sanctissimum templum, vid. Pausan. III. 20. 1. Schol. Pindari Isthm. I. 31.

Fr. 6. Priscianus p. 1328.: In quarto loco spondeum habet: similiter Χερσόνδε κτλ., quarto loco spondeum posuit (nam φν producit) teste Heliodoro. Apparet hunc quoque versum et Alcmanis et ejusdem carminis esse.

Fr. 7. Cramerii Anecd. I. p. 158. 31.: οὐ γὰρ πάντως τὰ μὲν αἰεὶ βαρύνεται, τὰ δὲ ἐπιθετικά ὀξύνεται, ἀλλὰ εἴ που βαρύνεται τὸ κύριον, τὸ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται: εἰ οὖν ἐστὶν Εὐτείχης ὄνομα κύριον παρ' Ἀλκμᾶνι: Εὐτείχη τ' ἀνακτ' Ἀρήϊον, καὶ ὄφειλεν εἶναι τούτῳ τῷ λόγῳ Εὐτείχεα. Respicit Schol. II. II. 57. Euteiches filius Hippocoontis, vid. Apollod. III. 10. 5., qui fuit cum fratribus aemulus Dioscuris; itaque recte huc retulit Schneidewinus.

ΕΙΣ ΔΙΔ.

9. [31.]

Εγὼ δ' αἰεῖσομαι ἐκ Διὸς ἀρχόμενος.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΑΝ.

10. [33.]

Κύπρον ἰμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάγον περιφροῦταν.

ΠΑΓΙΑΝ.

11. [37. 14.]

Φοίναις δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν
ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσι πρόπει παιᾶνα-κατάρχειν.
ἔρπει γὰρ ἅντα τῷ σιδάρῳ τὸ καλῶς κιθαρίσδεν.

Fr. 9. Vita Arati T. II. p. 437. ed. Buhle.: Ἔδει γὰρ, φασίν, εἰπεῖν ἀπὸ Διὸς· ἀγνοοῖσι δέ, ὅτι καὶ Πίνδαρος κατεχρήσατο τῷ ἔπει τούτῳ, λέγων ὅθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' αἰοῖσθαι ἀρχοῦναι Διὸς ἐκ προοιμίου, καὶ Ἀλκμᾶν· Ἐγὼ δὲ αἰεῖ σοι με ἐκ Δ. ἀρχόμενα. Correxit Valckenarius. Respicit huc Himerius Orat. V. 3.: Ἀλκμαίων δὲ τὴν Διόριον λύραν Ἀυδίοις κεράσας ἄσμασιν ἐτύχωνε μὲν διὰ τῆς Σπάρτης εἰς Διὸς Ἀνκείου κομιζῶν ἕσματα· οὐ μὴν παρήλθε τὴν Σπάρτην, πρὶν καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν καὶ Διοσκύρους ἀσπάσασθαι. Fortasse ἀρχόμενος scribendum, vid. Etym. M. p. 151. 39.

Fr. 10. Strabo VIII. p. 341.: Καὶ Ἀλκμᾶν· Κύπρον κτλ. Respicit huc Menander in Walzii Rhet. T. IX. p. 135.: Μέτρον μῆντοι τῷ κλητικῶν ὕμνων ἐν μὲν ποιήσει ἐπιμηκέστερον· ἅμα μὲν γὰρ ἐκ πολλῶν τόπων ἕξιστιν τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν ὡς παρὰ Σαπφοῦ καὶ τῷ Ἀλκμᾶνι πολλαχοῦ εὐρίσκομεν· τὴν μὲν γὰρ Ἄρτεμιν ἐκ μυθίων ὀρίων, μυθίων δὲ πόλεων, ἔτι δὲ ποταμῶν ἀνακαλεῖ· τὴν δὲ Ἀφροδίτην Κύπρου, Κνίδου, Συρίας, πολλαχόθεν ἀλλαχόθεν ἀνακαλεῖ κτλ. Fortasse etiam hymnus in Dianam, quem dicit, Alcmanis fuit.

Fr. 11. Conjunxi duo fragmenta in unum. Prius est apud Strab. X. p. 482.: Τὴν συσσιτιὰν ἀνδρεία παρὰ μὲν τοῖς Κρησὶν ἔτι καὶ νῦν καλεῖσθαι (λέγει Ἐφορος), παρὰ δὲ τοῖς Σπαρτιάταις μὴ διαμεῖναι καλούμενα ὁμοίως, ὡς πρότερον· παρ' Ἀλκμᾶνι γούν οὕτω κείσθαι· Φοίναις κτλ. — κατάρχειν. ubi πρόπει Ursinus, vulgo πρόπει. Alterum adjeci ex Plutarchi vit. Lycurgi c. 21.: Μουσικωτάτους γὰρ ἅμα καὶ πολεμικωτάτους ἀποφαίνουσιν αὐτούς (Λακεδαιμονίους). Ἐρπει κτλ. ὡς ὁ Λακωνικὸς ποιητὴς εἴρηκε. Eadem de fort. Alexandri II. c. 2. Welckerus scripsit τῷ σιδάρῳ et κιθαρίσδεν, posterius recepi.

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

12. [11.]

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Οὐκ ἦς ἀνὴρ ἀγροϊκός οὐδέ
 σκαῖός οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος,
 οὐδ' Ἐρυσιχαῖος οὐδὲ ποιμὴν,
 ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκρῶν.

13. [12.]

Οὐ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἰμερόφωνοι,

Fr. 12. Steph. Byz. v. Ἐρυσίχη· Πόλις Ἀκαρνανίας — τὸ ἐθνικὸν Ἐρυσιχαῖος, περὶ οὗ πολὺς λόγος τοῖς ἀρχαίοις· ὁ Τεχνικός γὰρ καὶ Ἡρωδιανὸς φησιν, ὅτι σεσημειῖται τὸ Ἐρυσιχαῖος· προπερισπώμενον ἐν τοῖς ἐθνικοῖς· μήποτε οὖν τὸ χαῖον ἔγκειται, ὃ ἐστὶν ἡ βουκολικὴ φήβδος, καὶ τὸ ἐρύσω μέλλων. διχῶς οὖν ἔεται. ὡς ἐστὶ δῆλον παρ' Ἀλκμᾶνι ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου τῶν Παρθενείων ἀσμύτων· φησὶ γάρ· Οὐκ κτλ. — Ἐρυσιχαῖος. εἰ γὰρ τῷ Θεσσαλὸς γένος συναπτίον, ἐθνικὸν ἐστὶ καὶ προπερισπᾶσθω· Ἡρωδιανὸς ἐν ταῖς Καθόλου προσωδίαις καὶ Πτολεμαῖος ἔφη· εἰ δὲ τὸ οὐδὲ ποιμὴν συνάψαι τις, λέγων· οὐδ' ἐρυσίχαιος οὐδὲ ποιμὴν, πρόδηλον ὡς προπαροξυνθήσεται καὶ δηλοῖ τὸν βουκόλον ἢ τὸν αἰπόλον, πρὸς ὃ τὸ ποιμὴν ἀρμόδιον ἐπαχθήσεται. Initium affert Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν c. 21.: Εἰ Ἀλκμᾶν ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπεφαίνεται· Οὐκ ἦς ἀνὴρ ἀγροϊκός οὐδὲ σκαῖός, unde ἦς correxi et ἀγροϊκός, vulgo εἶσ' vel εἶσ' et ἀγροῖος. — V. 2. παρὰ σοφοῖσιν, conjecit παρὰ σοφοῖσιν. — V. 3. et 4. redintegrandi sunt ex Strabone X. p. 460., ubi haec leguntur: Τῆς μεσογαίας κατὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσιχαῖους τινὰς φησὶν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμᾶν μὲνηται· Οὐδ' Ἐρυσιχαῖος, Καλυδῶνιος οὐδὲ ποιμὴν, ἀλλὰ Σ. ἀπ' ἀκρας, quae male etiam in Stephanum sunt illata: delevi autem v. 3. Καλυδῶνιος, quae est interpretatio vocis Ἐρυσιχαῖος, namque Stephanus satis luculenter docet, versum fuisse οὐδ' Ἐρυσιχαῖος οὐδὲ ποιμὴν. — V. 4. ἀκρῶν Schneidewinus, codd. ἀκραν, vulgo ἄκρας. Respicit vocem ἐρυσίχαιος Schol. Apoll. Rhod. IV. v. 972. Etym. M. p. 180. 27. et Grammaticus in Cramerii Anecd. T. 1. 10. 28.: Τὰ διὰ τοῦ αἰος εἰ ἔχει πρὸ τῆς αἰ διφθόγγου τὸ χ, προπερισπῶνται, οἷον ἀρχαῖος, τροχαῖος· σεσημειῖται τὸ Ἀρχαῖος καὶ Ἐρυσιχαῖος ἔθνος.

Fr. 13. Antig. Caryst. Hist. Mir. c. 27.: Τῶν ἀλκυόνων οἱ ἄραιες κηρύλοι καλοῦνται· ὅταν οὖν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀσθενήσωσι καὶ

γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην,
ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκνόνεσσι ποτῆται
νηλεγὲς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις.

14. [13.]

Πολλαλέγων ὄννμ' ἀνδρὶ, γυναικὶ δὲ Πασιχάρηα.

15.

Ζεῦ πάτερ, αἱ γὰρ ἐμός ποσις εἶη.

16. [21.]

Αὔσαν δ' ἀπρακτα νεανίδες, ὥστ'
ὄρνεις ἱέρακος ὑπερπταμένω.

μηκέτι δύνονται πτεσθαι, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι· καὶ ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλκμᾶνος λεγόμενον τοῦτω συνφικνωμένον· φησὶν γὰρ ἀσθενὴς ὢν διὰ τὸ γῆρας καὶ τοῖς χοροῖς οὐ δυνάμενος συμπεριφέρεσθαι οὐδὲ τῆ τῶν παρθένων ὀρχήσει· Οὐ μ' ἔτι κτλ. V. 1. ἱμερόφανοι scripsi, idemque Schneidewimus edidit, vulgo ἱερόφανοι. — V. 2. Apollonius de Conj. p. 522. 15.: Τὸ ἄβαλε ἐντελὲς ἐστὶ· καὶ σαφὲς ἐκ τῆς ἐκτάσεως τοῦ α· καὶ ἀφαιρεθὲν γὰρ τὸ αὐτὸ δηλοῖ· Βάλε δὴ, βάλε κ. ε. Idem legitur in Bekkeri Anecd. T. II. p. 946. et in Cramerii Anecd. T. I. p. 265. — V. 3. Respicit Aristoph. Av. v. 251.: ὢν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης Φῦλα μετ' ἀλκνόνεσσι ποτῆται. Cf. ibi Schol. Cf. Zonaras s. v.: Ἀλκμᾶν' ὄρνεον θρηνητικόν. ubi Goettlingius: Ἀλκνῶν' ὁ. θ. Ἀλκμᾶν' recte videtur corrigere. — V. 4. νηλεγὲς scripsi, Antig. νηλεῖς, ἠδτις Photius v. Ὀρνις· παρ' Ἀλκμᾶνι ἅπαξ ὄρνις· Ἀδεῖς κτλ., Boissonadius νηδεῖς conjecit. Ultima verba ἀλ. εἰ. ὁ. assert Athen. IX. p. 473. D. Cf. Hesychius: ἀλιβαπτον, πορφυρᾶν ὄρνιν· Ἀχιεὸς καὶ Ἀλκμᾶν. quam fortasse hoc alium locum spectat.

Fr. 14. Aristides II. p. 40. ed. Dindorf.: Τί δὲ ὁ τῶν παρθένων ἐπαινήτης τε καὶ σύμβουλος λέγει ὁ Λακεδαιμόνιος ποιητής; Πολλὰ λέγων κτλ. πολλά, φησὶν, ὁ ἀνὴρ λεγέτω, γυνὴ δὲ οἷς ἂν ἀκούσῃ χαρέτω. ubi Scholiasta: ὁ Ἀλκμᾶν. πολλαλέγων Hermannus, vulgo πολλά λέγων. Πασιχάρηα Hermannus, libri πᾶσι χαρῆα, πᾶση χαρῆα, πᾶση χάρηα, πᾶση χαρηά.

Fr. 15. Schol. Homeri Odys. ζ. 244.: Αἱ γὰρ ἐμοὶ — ἐνθάδε ναιετῶν: ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος· διατάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου, ἐπεὶ καὶ Ἀλκμᾶν αὐτὸν μειέβαλε, παρθένους λεγούσας εἰσάγων· Ζεῦ κτλ.

Fr. 16. Athen. IX. p. 373. E.: Ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνεις λέγουσιν, πρόκειται — ἀλλὰ καὶ Ἀλκμᾶν που φησὶ· Αὔσαν κτλ. αὔσαν scripsi, et a me monitus edidit Schneidewinus, nisi malis αὔσαν ἀπρακτα.

17. [23.]

Καὶ ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
 ᾧ κ' ἐνὶ . . . . λε' ἀγείρης·
 ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
 ἔτνεος, οἶον ὁ παμφάγος Ἀλκμάν

- 5 ἠράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπὰς·
 οὔτι γὰρ ἦν τετυγμένον ἔσθει,
 ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
 ζατεύει.

18. [25.]

Πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὕρτων, ὅκα
 θεοῖσιν ἄδη πολύφοινος ἑορτά,
 χρούσειον ἄγγος ἔχοισα μέγαν σκύφον,
 οἶά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,

- 5 χερσὶ λεόντειον γάλα θεῦσα
 τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρονον
 ἀργύρεόν τε.

19. [29.]

Καὶ τιν εὔχομαι φέροισα
 τόνδ' ἐλιχρῶσω πυλεῶνα
 κήρατῶ κυπαίρω.

Fr. 17. Athen. X. p. 416. C.: Καὶ Ἀλκμάν δὲ ὁ ποιητὴς
 ἑαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παραδίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων· Καὶ
 ποκά τοι κτλ. V. 2. ᾧ κ' ἐνὶ . . . . λε' ἀγείρης Dindorfius, libri
 ᾧ κ' ἐνὶ λειῶν γείρης, ᾧ κενίλει γ' εἴρης, ᾧ καὶ νιλία τριήρης. — V. 6.
 ἦν censor Ienensis Athenaei, vulgo οὐ. ib. τετυγμένον Casaubonus,
 libri τετυμμένον. — V. 5. ἠράσθη χλιερὸν, fortasse legendum est:
 χλιερὸν ἠράσθη.

Fr. 18. Athen. XI. p. 498. F.: Ἀσκληπιῦδος ὁ Μυρλεανὸς ἐν
 τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος φησὶν, ὅτι τῷ σκύφει καὶ τῷ κισσυβίῳ τῶν μὲν
 ἐν ἄσσει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, σὺβῶται δὲ καὶ νομίς καὶ οἱ ἐν τῷ
 ἀργῷ. — καὶ Ἀλκμάν δὲ φησὶ· Πολλάκι κτλ. V. 2. θεοῖσιν ἄδη
 Hermannus, vulgo θεοῖς ἄδη. ibid. πολύφοινος scripsi, vulgo πολυ-
 φανος. — V. 5. χερσὶ λεόντειον γάλα Fiorillo, θεῦσα ego, codd. χερσὶ
 λεοντίον (χερσίλειον τίον) ἐπαλαθῆσα. Conferas Aristidem I. p. 49.:
 Καὶ δύναιτ' ἂν καὶ ὄρους πτεροῦν ὁ Διόνυσος, οὐκ ἵππους μόνον· ὥσπερ καὶ
 λεόντων γάλα ἀμέλγειν ἀνέθηκέ τις αὐτῷ Λακωνικὸς ποιητὴς.

Fr. 19. Athen. XV. p. 681. A.: Μνημονεύει (τοῦ ἐλιχρῶσου)
 Ἀλκμάν ἐν τούτοις· Καὶ τιν κτλ. V. 1. τιν Casaubonus, vulgo τιν'.
 ibid. φέροισα unus cod., vulgo φέροισαν. — V. 2. πυλεῶνα κήρατῶ
 Boissonadius, vulgo πυλεῶν ἀκρηάτω vel ἀκρηάτων. — V. 3. κυπαίρω

24. [50.]

Δύσπαρις, Αινόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείῳ.

25. [51.]

Καὶ ποτ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ὤαθ' ἐταίρων
Κίρκη ἐπαλείψασα.

26. [82.]

Τίς δ' ἄν, τίς ποκα ῥεῖ ἄλλω νόον ἀνδρὸς ἐπίσποι;

27. [124.]

Καὶ ποικίλον ἴκα, τὸν ὀφθαλμῶν ὀλετήρα . . .

28. [116.]

Τῷ δὲ καὶ ἄνθεα καλὰ κάρην ἀβρῶς ἐπίαζεν.

29. [4.]

Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, θύγατερ Διός,
ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἡμερον
ῥυμνον καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

Fr. 24. Schol. Hom. II. γ. 39.: Δύσπαρις: ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένη Πάρι, κακὴ Πάρι. Καὶ Ἀλκμᾶν φησί· Δύσπαρις κτλ. Eadem Eustath. p. 379. 33. ubi καὶ αἰνόπαρις legitur.

Fr. 25. Schol. Hom. II. π. 236.: Καὶ Ἀλκμᾶν γὰρ φησί· Καὶ ποτ' κτλ. οὐ γὰρ αὐτὴ ἤλειψεν, ἀλλ' ὑπέθετο Ὀδυσσεῖ. V. 1. ὤαθ' scripsi, vulgo ὠτά θ'. — V. 2. ἐπαλείψασα, Heynius conjecit ἐπήλειψε.

Fr. 26. Apollonius de Adv. in Bekk. Anecd. T. II. p. 566. 11.: Ἐξῆς φητίον καὶ περὶ τοῦ ΠΑ. Ἀλκμᾶν· Τίς ἄν, τίς ποκα ῥεῖ κτλ. τίς δ' Schneidewinus, vulgo τίς. ibid. ἄλλω Bekkerus, cod. ἀλλά.

Fr. 27. Ammonius v. ἴπες. — ἴπες τὰ διεσθίοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων. Καὶ ποικίλον κτλ. ὀφθαλμῶν Schneidewinus, vulgo ὀφθαλμῶν ἀμπέλων.

Fr. 28. Herodianus περὶ μου. λέξ. p. 44. 10.: Παρὰ Ἀλκμᾶν διὰ τοῦ α (πιάζω) τῷ δὲ σκομύνθεα κατ' ἄν κάρην μάβως ἐπίαζε. Quae emendavi. Alcmanis fortasse versus est, qui legitur apud Priscianum T. I. p. 22.: „I digamma Acoles est quando pro nihilo in metris accipiebant, ut:

Ἄμμεσι δ' Φειράναν τό τ' Φεῖρα θέτο Μῶσα λίγεια.

Ita lego, codd. Ἄμμες — τό δὲ τ' ἄρ — λίγαια.

Fr. 29. Hephaestio p. 40.: Ἀλκμᾶν καὶ ὄλας στροφὰς τούτῳ τῷ μέτρῳ κατεμέτρησε· Μῶσ' ἄγε κτλ. Eadem Maximus Planudes V. p. 510. ed. Walz. Cf. Arsenius Viol. p. 360. — V. 2. ἡμερον, Maximus ἱερόν. — V. 3. ῥυμνον Maximus et Ursinus, ῥυμῳ Hephaestio et Arsenius.

30. [40.]

Πάρ θ' ἱερὸν σκόπελον παρά τε Ψύρα.

31. [7].

Εἶπατέ μοι τάδε, φῦλα βροτήσια.

32. [47.]

Οἶα Διὸς θυγάτηρ Ἔρσα τρέφει
καὶ Σελάνας διὰς.

33. [64.]

Ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δῆμος ἄπας.

34. [60.]

Μέγα γείτονι γείτων.

35. [65.]

Οὐ γὰρ ἔγωγα, ἀνασσα, Διὸς θυγάτηρ.

36. [69.]

Πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων.

Fr. 30. Schol. Odys. γ. 171.: *Ψυρία νησιδιον Χίου φασιν ἀπέχον σταδίους ὀγδοήκοντα, λιμένα ἔχον κῶν εἴκοσι· λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως τὰ Ψύρα, ὡς Ἀλκμάν· Παρά τε ἱερὸν σκοπελὸν παρά τε Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες.* Eadem Eustath. p. 1462. 46. Schneidewinus a me monitus vidit Alcmanis versum cum Cratini fragmento (vid. Meineke T. II. 1. p. 208.) temere coaluisse, scripsitque *πάρ θ'.*

Fr. 31. Aristid. II. p. 509. ed. Dindf.: *Ἀλλαχοῦ δὲ (ὁ Ἀλκμάν) οὕτω σφόδρα ἔνθεος γίνεται ὥστε φαίης ἂν ὅτι οὐδ' οἴτωσι κατὰ τὸ ἔημα ἔνθεός ἐστιν, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο ὡσπερ θεὸς τῶν ἀπὸ μηχανῆς λέγει· Εἶπατε κτλ.*

Fr. 32. Plut. Sympos. III. 10. 3.: *Δροσοβολεῖ ταῖς πανσελήνοις μάλιστα διατηκόμενος (ὁ ἀήρ), ὡς πον καὶ Ἀλκμάν ὁ μελοποιὸς αἰνιτιόμενος τὴν δρόσον ἀέρος θυγατέρα καὶ Σελήνης· Οἶα, φησί, Διὸς κτλ.* Idem versus legitur de facie in orbe lunae c. 25. et Quaest. nat. c. 24. *διὰς primo loco deest.* Cf. Macrob. Saturn. VII. 16.

Fr. 33. Hephaest. p. 40.: *Τῶ δὲ ἐφθνημιμοῦ (δακτυλικῶ κέχρηται) Ἀλκμάν· Ταῦτα μὲν κτλ.*

Fr. 34. Schol. Hom. II. γ. 305.: *Ἀλλὰ μέγα φέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πνθίσθαι. Λεῖπει τὸ ἀγαθόν, ὡς Ἀλκμάν· Μέγα κτλ.*

Fr. 35. Apollon. de Pron. p. 324. B.: *Οἱ αὐτοὶ Δωριεῖς ἘΓΩΝΓΙΑ καὶ ἘΓΩΝΗ· Οὐ γὰρ κτλ. Ἀλκμάν.*

Fr. 36. Apollon. de Pron. p. 366. C.: *Ἢ ΣΕ' ὁμοίως πρὸς*

42. [123.]

— — — — —
— — — — —

Ῥιπᾶς, ὄρος ἀνθέον ὕλα,
Νυκτὸς μελαίνας στέρονον.

43. [5.]

— — — — —

— — — — —

Μῶσα, Διὸς θύγατερ,
ὠρανίαφι λίγ' αἰείσομαι.

44. [10.]

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

5 — — — — —

— — — — —

Εὐδουσιν δ' ὄρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
πρώονές τε καὶ χαράδραι,
φύλλα τε ἐρπετά θ' ὅσα τρέφει μέλαινα γαῖα,

Fr. 42. Schol. Soph. O. C. 1248.: Νυχιᾶν ἀπὸ Ῥιπᾶν. — λέγει δὲ αὐτὰ ἐννήχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κείσθαι· μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμᾶν λέγων οὕτως· Ῥιπᾶς ὄρος ἔνθεον ὕλας κτλ. Emendavit Lobeckius, qui praeterea Ῥιπᾶν scripsit.

Fr. 43. Schol. Hom. II. v. 588.: Τῆ φι παραγωγῆ ὁ ποιητὴς κατὰ τριῶν κέχρηται πτώσεων, ἐπὶ γενικῆς, δοτικῆς, αἰτιατικῆς — ἐπὶ δὲ κλητικῆς Ἀλκμᾶν ὁ μελοποιὸς οὕτως· Μῶσα κτλ. ἔστι γὰρ οὐρανία. Respiciunt Apollonius de Adv. p. 575. 29.: Ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι καὶ κατὰ κλητικῆς τὸ οὐρανία οὐρανίαφι. Crameri Anecd. T. I. 293.: ἀπὸ κλητικῆς, ὡς τὸ οὐρανίαφι· οὐρανίαφι γ' αἰείσομαι. Etymol. M. p. 800. 10. et Etymol. Gud. p. 411. 16. ubi Οὐρανίαφι φίλη γὰ' εἶσομαι scriptum.

Fr. 44. Apollon. Lex. Hom. p. 101. 18. ed. Bekker.: Ἔνιοι δὲ θῆρας μὲν καὶ θηρία λέγοντες λέοντας καὶ παρδάλεις καὶ λύκους καὶ πάντα τὰ παραπλήσια τοῖτοις, ἐρπετά δὲ πάλιν κοινῶς τὰ γένη τῶν ὄφρων, κνώδαλα δὲ τὰ θαλάσσια κήτη, φαλαίνας καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθάπερ καὶ Ἀλκμᾶν διαστέλλει λέγων οὕτως· Εὐδουσιν κτλ. V. 1. φάραγγες Villoisonus, cod. φάλαγγες. — V. 2. πρώονές τε Villoisonus, cod. πρωτονόστε. — V. 3. φύλλα scripsi, vulgo φῦλα. ibid. ὅσα scripsi, cod. ὄσα.

Θῆρες ὄρεσκῶοί τε καὶ γένος μελισσᾶν
 5 καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσσι πορφυρέης ἀλός·
 εἶδουσιν δ' οἰωνῶν φῦλα τανυπτερόγων.

45. πορφύρεα πορφύρεα

— — — — —
 Ἦρα τὸ φοῖβον ὄνειρον εἶδον.

46. [45.]

— — — — —
 — — — — —
 ὦ Τύχα, Εὐνομίας τε καὶ Πειθοῦς ἀδελφά
 καὶ Προμαθείας θύγατερ.

47. [59.]

— — — — —
 Πεῖρά τοι μαθήσιος ἀρχά.

48. [121.]

Ἐντι παρέντων μνάστιν ἐπιθέσθαι.

49. [72.]

ὦς ἀμὲς τὸ καλὸν μελισκίον.

V. 4. ὄρεσκῶοί τε scripsi, cod. τ' ὄρεσκῶοι. ibid. μελισσαν, legebatur μελισσᾶν. — V. 5. βένθεσσι πορφυρέης Schneidewinus, cod. βένθεσι πορφυρέης.

Fr. 45. Apollon. Dysc. in Bekk. Anecd. T. II. p. 490. 11.: Παρ' Ἀλκμᾶνι Ἦρα τὸν Φοῖβον κτλ. quod correxi.

Fr. 46. Plutarch. de fort. Roman. c. 4.: Ἡ Τύχη οὐκ ἀπειθής κατὰ τὸν Πίνδαρον οὐδὲ δίδυμον στρέφοισα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας κτλ. ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκμᾶν. V. 1. scripsi ὦ Τύχα et deinde τε καί, vulgo καί. ibid. ἀδελφά Schneidewinus, vulgo ἀδελφή. — V. 2. Προμαθείας Schneidewinus, vulgo Προμηθείας. ibid. θύγατερ scripsi, vulgo θυγάτηρ.

Fr. 47. Schol. Pind. Isthm. I. 56.: Ὁ παθῶν καὶ τῷ νόῳ προμαθῆς γίνεται· Ἀλκμᾶν· Πεῖρά τοι κτλ.

Fr. 48. Eustath. ad Od. p. 1787. 43.: Λέγουσιν οἱ Διολεῖς ἐκ τοῦ φιλοῦ μεταχὴν φίλις καὶ τοῦ φρονῶ φρόνεις — ἥς κλίσιον παρὰ τοῖς ποιηταῖς φυλάττεσθαι εἰπὼν παρὰ γει χρῆσιον ἐξ Ἀλκμᾶνος τό· Ἔστι κτλ. Fortasse ἐπιθέσθαι scribendum est, initio scripsi ἔντι.

Fr. 49. Apollon. de pronom. p. 378.: Ἀμὲς Δαίριον· Ἀλκμᾶν ὡς ἀμὲς κτλ. scripsi μελισκίον, legebatur μελισκον.

50. [73.]

... Ὅσαι δὲ παῖδες ἀμέων.
ἐντί, τὸν κιθαριστὰν αἰνέοντι.

51. [67.]

Ἐμὲ Λατοίδα τέο δ' ὄσχοφόρον.

52. [6.]

Ἄ Μῶσα κέκληγ', ἀ λίγεια Σειρήν.

53. [22.]

Ἐπᾶδε δὲ καὶ μέλος Ἀλκμᾶν
εὗρέ τε γλωσσάμενον κακκαβίδων
ᾠνυμα συνθήμενος.

54.

Οἶδα δ' ὄρνιχων νόμως
πάντων.

Fr. 50. Apollon. de pronom. p. 381.: Ἡ ἀμῶν παρὰ Δωριεῦσι καὶ συναρθρον γενικὴν σημαίνει ἀκόλουθον τῇ ἀμός· τῇ μέντοι διαιρέσει ἢ πρωτότυπος διαλλάσσει τῆς κτητικῆς, οὐκέτι τὸ αὐτὸ ἀναδεχομένης· Ἀλκμᾶν· Ὅσαι δὲ κτλ.

Fr. 51. Apollon. de pronom. p. 356.: Ἡ σέο μεταβάλλει τὸ ὄ εἰς τὸ ἰ παρὰ Δωριεῦσιν, Ἀλκμᾶν· Ἐμὲ Λατοίδα τέο δ' ἄχος χορον. quod correxi.

Fr. 52. Aristides II. p. 508. ed. Dindorf.: Ἀκούεις δὲ καὶ τοῦ Λάκωνος λέγοντος εἰς αὐτὸν τε καὶ τὸν χορόν· Ἡ Μῶσα κεκλήγει ἢ λ. Σ. — Προστίθει δὲ κακκίνο, ὅτι αὐτῆς τῆς Μοῦσης δεηθεὶς κατ' ἀρχὰς ὁ ποιητής, ἢ ἐνεργὸς ὑπ' αὐτῆς γένοιτο, εἶτα ὡσπερ ἐξέστη καὶ φησὶν ὅτι τοῦτο ἐκείνο χορὸς αὐτὸς ἀπὸ τῆς Μοῦσης γεγένηται κτλ. Emendavit Schneidewinus.

Fr. 53. Athen. IX. p. 390. A.: Κυλοῦνται οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκάβαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος οὕτως· Ἐπῆγε κτλ. σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδικῶν ἄδειν ἐμάνθανε. διὸ καὶ Χαμαιλέον ὁ Πονητικὸς ἔφη τὴν εὐρεσίαν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ἀδόντων ὄρνιθων, ἃν κατὰ μίμησιν λαβεῖν στίσι τὴν μουσικὴν. V. 1. ἐπᾶδε scripsi, vulgo ἐπῆγε. — V. 2. γλωσσάμενον, conjicio κλωσσαμενῶν. — V. 3. ᾠνυμα scripsi, vulgo ὄνομα.

Fr. 54. Athen. IX. p. 374. D.: Οἱ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ χ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμᾶν δὲ διὰ τοῦ σ τὴν εὐθεῖαν ἐκφέρει καὶ τὴν γενικὴν Οἶδα δι' ὄρνιχων ὁμως πάντων. ubi unus cod. νόμως. Correxerit Hermannus.

55. [52.]

Δουρὶ δὲ ξυστῶ μέμνηεν Αἴας αἵματᾶ τε Μέμνων.

56. [48.]

Ὅς Φέθεν πάλοις ἔπαλεν δαιμονάς τ' ἐδάσσατο.

57. [19.]

Κῆπὶ τᾶ μύλα ῥυφῆται κῆπὶ ταῖς συναικλίαις.

58. [26.]

Αἶκλον Ἀλκμάων ἀρμόξατο.

59.

Ἦσκέ τις σκάφευς ἀνάσσων.

60. [36.]

Πρόσθ' Ἀπόλλωνος Λυκῆω.

Fr. 55. Choeroboscus in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1182.: Καὶ τὸ Αἴας τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι ἔχομεν σεσημειωμένον ὡς συστέλλον τὸ ᾠ· ἐκεῖνος γὰρ συντέθειλεν αὐτὸ εἰπόν· Δουρὶ δὲ ξ. μ. Αἴας αἶμα τὰ τε μέμνων· ἔστι δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον καὶ μετρεῖται οὕτως· δουρὶ | δὲ ξυσ | τῶ μέ | μνηεν | αἴας | αἶμα | τὰ τε | μέμνων. ἐν τῇ πέμπτῃ γὰρ χώρα κείται, ἐν ἣ οὐ τίθεται σπονδεῖος ἐν τροχαϊκῷ μέτρῳ. Cf. Cramerii Anecd. III. p. 283. 14.: τὸ Δουρὶ δὲ ξυστῶ μέμνηεν Αἴας καὶ ὅσα τοιαῦτα κατὰ πάθος. et Draco Stratonice. p. 12. ed. Hermann. Αἴας et Μέμνων scripsi; αἵματᾶ emendavit Hermannus.

Fr. 56. Schol. II. a. 222.: Οὕτως δαιμονας καλεῖ θεοὺς ἦτοι ὅτι δαήμονες — ἢ ὅτι διατηταὶ εἶσι καὶ διοίκηταὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς Ἀλκμᾶν ὁ λυρικός φησιν· Ὅς ἔθεν κτλ. τοὺς μερισμούς, τὰς διαίσεις αὐτῶν. Grammaticus in Cramerii Anecd. T. IV. p. 409. 16.: Οἱ ἔθεν πάλλοις ἔπαλλε δαιμονας, ἐδάσατο τοὺς μερισμούς, τὰς διαίσεις αὐτῶν. Scripsi Φέθεν, vulgo ἔθεν. ibid. πάλοις, Blomfieldius πάλους scripsit.

Fr. 57. Athen. IV. p. 140. C.: Ἐτι φησὶν ὁ Πολέμων καὶ τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων αἶκλον προσαγορεύεσθαι, παρακλησίαις ὑπάντων Λωρῶν οὕτως αὐτὸ καλούντων. Ἀλκμᾶν μὲν γὰρ οὕτω φησὶ· Κῆπὶ κτλ. οὕτω τὰ συνδείπνια καλῶν. ῥυφῆται scripsi, i. e. ῥοφεῖται, vulgo δρυφῆται.

Fr. 58. Athen. IV. p. 140. C.: Καὶ πάλιν· Ἀἶκλον κτλ. scripsi αἶκλον.

Fr. 59. Cramerii Anecd. T. I. p. 159.: Καὶ ὁ μὲν ποιητὴς τὴν ἄρχουσαν συστέλλει ἐν τῶ ἔσκεν, ὁ δὲ Ἀλκμᾶν φυλάττει· Ἦσκε κτλ. Τινὲς δύο μὲν φασί, ἧς ἀντὶ τοῦ ἦν Λωρῶν, καὶ κε σύνδεσμος· οἱ Λωρῆες ἢ μετὰ τοῦ ἦ λέγουσιν ἢ τροπῇ τοῦ ἦ εἰς κα. Scripsi σκάφευς, legebatur σκαφεύς.

Fr. 60. Apollon. in Bekk. Anecd. T. II. p. 563.: Πρόσθε, πρόσθα, καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι οὕτω δεκτίον τὴν συναλοφῆν· Πρόσθ' κτλ.

61. [17.]

Κλῖναι μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεζαι
μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι
λίω τε σασάμω τε, κὴν πελίχνης
παίδεσσι χρυσόκολλα.

62. [18.]

. . . . Θριδακίσκας
καὶ κριβανωτῶς.

63. [28.]

Ἦδη παρέξει πνάνιον τε πόλτον
χίδρον τε λευκὸν κηρίαν τ' ὀπώραν.

64. [24.]

Ἦρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρως
καὶ χεῖμα κῶπώραν τρίταν
καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὄκα

Fr. 61. Athen. III. p. 110. F.: Μακωνίδων ἄρτων μνημονεύει Ἀλκμᾶν ἐν τῷ πέμπτῳ οὕτως· Κλῖναι κτλ. ἐστὶ βρωμάτων διὰ μέλιτος καὶ λίου. V. 2. ἐπιστέφοισαι codd. duo, alius ἐπιστέφοι σε, vulgo ἐπιστεφεῖς σιλίνω. — V. 3. λίω τε σασάμω τε Schneidewinus, vulgo λίω τε σασάμω τε. — V. 4. παίδεσσι Schweighaeus., codd. πέδεσσι.

Fr. 62. Athen. III. p. 114. F.: Αἱ παρ' Ἀλκμᾶνι θριδακίσκαι λεγόμεναι αἱ αὐταὶ εἰσι ταῖς Ἀττικαῖς θριδακίαις. λέγει δὲ οὕτως ὁ Ἀλκμᾶν· Θριδ. κτλ. Σωσίβιος δ' ἐν τρίτῳ περὶ Ἀλκμᾶνος κριβανα φησὶ λέγεσθαι πλακοῦντάς τινας τῷ σχήματι μαστοειδεῖς. Adde XIV. p. 646. A.: Κριβάνας πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνι· ὁμοίως καὶ Σωσίβιος — χρῆσθαι δ' αὐτοῖς Λύκωνας πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν ἐσιτιάσεις, περιφέρειν τε αὐτοὺς (τοὺς κριβάνας) ὅταν μέλλωσιν ἄδειν τὸ παρεσκευασμένον ἐγκώμιον τῆς παρθένου αἱ ἐν τῷ χορῷ ἀκόλουθοι. V. 1. θριδακίσκας unus cod., ceteri θριδακίσκα vel θριδακίσκαι. Deinde legebatur τε καὶ, delevi τε. — V. 2. κριβανωτῶς unus cod., vulgo κριβανωτός.

Fr. 63. Athen. XIV. p. 648. B.: Πόλτον μνημονεύει Ἀλκμᾶν οὕτως· Ἦδη κτλ. ἐστὶ δὲ τὸ πνάνιον, ὡς φησι Σωσίβιος, πανσπερμία ἐν γλυκῇ ἡψημένῃ· χίδρον δὲ οἱ ἐφθοῖ πυροί· κηρίαν δὲ ὀπώραν λέγει τὸ μέλι. Cf. Eustath. Od. p. 1563. 1.

Fr. 64. Athen. X. p. 416. D.: Κᾶν τῷ πέμπτῳ δὲ (Ἀλκμᾶν) ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέγων οὕτως· Ἦρας κτλ. V. 2. χεῖμα κῶπώραν Schweighaeuserus, libri χεῖμάχῳ παρ' αν, χεῖμάχῳ παρ' αν χεῖμάχῳ πάραν, scripsi κῶπώραν. — V. 3. ἦρ ὄκα Schweighaeuserus, libri ἦροκας, τὸ κρόκας.

σάλλει μὲν, ἔσθιεν δ' ἄδαν

5 οὐκ ἔντι.

65. 66. [74. 75.]

. . . . . Αἰ γὰρ ἄμιν

τούτων μέλοι . . .

ἀμιν δ' ὑπαυλήσει μέλος.

67. [77.]

Καὶ χεῖμα πῦρ τε δάφιον.

68.

Οἰκας μὲν ὠραίῳ λίνῳ.

69.

Λεπτὰ δ' ἄταρπος, νηλεῆς δ' ἀνάγκη.

70. [66.]

Καὶ κῆνος ἐν σάλεσσι πολλοῖς ἡμενος μάκαρος ἀνήρ.

V. 4. σάλλει μὲν Porsonus, libri ἀλλ' εἰ μὲν. ἔσθιεν δ' ἄδαν Porsonus, libri ἔσθιεν ἐν δάδαν. — V. 5. ἔντι Welckerus, vulgo ἔστι.

Fr. 65. 66. Apollon. de pron. p. 383.: Ἡ AMIN Δωρικὴ ἐγκλινομένην συστέλλει τὸ ἰ, ἐν οἷς προπερισπᾶται. Αἰ γὰρ ἄμιν τούτων μέλοι· ὀξύνόμεν τε. Ἀμιν κτλ. Ἀλκμάν.

Fr 67. Priscianus I. p. 21.: „Inveniuntur etiam pro vocali correpta hoc digamma illi usi, ut Alcman: Καὶ χ. κτλ. est enim dimetrum iambicum et sic est proferendum F, ut faciat brevem syllabam.“ Cf. ibid. p. 22.

Fr. 68. Grammat. in Cramerii Anecd. T. I. p. 287. 4.: Καὶ εἶκα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοιωῶ, οἰκας κτλ. παρὰ Ἀλκμᾶνι. At ibid. IV. p. 368. 19.: εἶκα μὲν legitur, et p. 415. 30.: Εἶκας παρ' Ἀλκμᾶνι. itaque Bekkeri Anecd. T. III. p. 1294. 5., sed ibid. p. 1404.: Οἰκας παρ' Ἀλκμᾶνι, ἀντὶ τοῦ ὁμοιος εἶ.

Fr. 69. Cramerii Anecd. I. 60, 20.: Ἐὰν ὄσιν ἐκ τοῦ ε οὐκ ἔτι (γίνεται τροπή εἰς α μακρόν), ἔλατος ἱππήλατος. Ἀλκμάν. Λεπτὰ δ' ἄτ. ἀνηλῆς δ' ἀνάγκη, ἐκ γὰρ τοῦ ἑλεινή. quae correxi.

Fr. 70. Hephaestio p. 3.: Λήγει εἰς δύο σύμφωνα, οἷον· Καὶ κεῖνος ἐν σάλεσιν ἡμενος μάκαρος ἀνήρ, ubi σάλεσιν Pauwius scripsit. sed redintegrandus est versus ex Apollon. pron. 335. B.: Αἰολεῖς κῆνος, — Δωρικῆς τῆνος —, σπανίως διὰ τοῦ κ· Καὶ κεῖνος ἐν σάλεσιν πολλοῖς ἡμενος, Ἀλκμάν. Idem 334. A.: Καὶ Ἀλκμάν. πρῶτον· Μάκαρος ἐκεῖνος φησί. Nisi hoc ex alio potius

71. [63.]

ὤ - - - - -

Φρύγιον ἠΰλησε μέλος τὸ Κερβήσιον.

72. 73. [35.]

Περισσόν· αἶ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Ἀύκης.
Ἰνώ σαλασσομέδοισ', ἄν ἀπὸ μάσδων.

74. [7.]

Ἐκατον μὲν Διὸς νιόν
τάδε Μῶσαι κροκόπεπλοι.

75. [60.]

Ἄδοι Διὸς δόμῳ ὁ χορὸς ἀμὸς καὶ τοί, Φάναξ.

carmine petatum est. Ceterum Alcmanis fortasse versus sunt, qui leguntur apud Hephaestionem p. 25.:

Ἄγ' αὐτ' εἰς οἶκον τὸν Κληοίπῳ.

et ibidem:

Εἴμ' ὡστ' ἀπ' ὑσσάκῳ λυθεῖσα.

Fr. 71. Strabo XII. 580.: Λέγεται τινα φῦλα Φρύγια οἰδαμοῦ δεικνύμενα· ὡσπερ οἱ Βερέκνυτες· καὶ Ἀλκμᾶν λέγει· Φρύγιον κτλ. καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους, ἀποφορὰς. Libri Κερβήσιον, Κερβήσειον, Κερβήσιον, Κερβεῖσιον, Κερβεῖσιον.

Fr. 72. et 73. Hephaestio p. 81.: Ἀπ' ἐλάσσονός τε ἐπιώνικον τρίμετρον ἐστὶ παρ' Ἀλκμᾶνι· ὃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰαμβικὴν ἐξασήμον ἢ ἐπιτάσημον· τὰς δὲ ἐξῆς δύο ἐξασήμονες ἰωνικὰς καθαρὰς, οἷον· Περισσόν κτλ. Duo diversa fragmenta esse apparet. At valde dubium mihi videtur prius, nam mirificum plane illud περισσόν, quae mihi quidem videtur nota esse veteris alicujus metrici, qui illud αἶ redundare censuit, cum versum dimetrum ionicum esse censeret, quod non perceperit Hephaestio. Fr. 72. Ἀύκης Welckerus, vulgo Λυκίος. — Fr. 73. σαλασσομέδω', ἄν scripsi, vulgo σαλασσομέδοισαν, quod metro adversatur.

Fr. 74. Hephaest. p. 66.: Ὅλα μὲν οὖν ἄσματα γέγραπται ἰωνικά, ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι· Ἐκατον κτλ. V. 1. Ἐκατον Ursinus, vulgo ἐκατόν. Welckerus tetrametrum constituit, fortasse recte.

Fr. 75. Apollon. de pron. p. 365. A.: Ὀρθοιοικῆται (τοὶ) καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι, συνήθως Δωρικῶσιν Ἄδοι κτλ. Φάναξ Mattairius, cod. γ' ἄναξ.

76. [53.]

Ὅπως ἀνήρ δ' ἐν ἀσμένοισιν ἀλιτηρός
ἦστ' ἐπὶ θάκοισι κάτω πέτρας,
ὄρέων μὲν οὐδέν, δοκέων δέ.

77.

Ὅποτε ὑπὸ τοῦ Ἱππολόχου, κλέος δ' ἐβαλλον
οὐ νῦν ὑπεστάντων.

78.

Οὐ γὰρ πορφύρας τόσος κόρος, ὥστ' ἀμύνασθαι.

79. [83.]

Νικῶ δ' ὁ κάρῳν.

80. [85.]

Μῆον ἢ κοδύμαλον.

Fr. 76. Schol. Pind. Ol. I. 97.: Ἀλκαῖος καὶ Ἀλκμᾶν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταυτάλῳ· ὁ μὲν Ἀλκαῖος —, ὁ δὲ Ἀλκμᾶν· Ὅπως κτλ. V. 1. ὅπως, unus cod. ὄπη, versus corruptus. — V. 2. ἐπὶ θάκοισι scripsi, vulgo ἐπιθάκας, Heynius ἐπὶ θάκοις. ib. κάτω Hermannus, vulgo κατά. — V. 3. affert Eustathius Od. p. 1701.: ὅτι δὲ φαντασία ἦν καὶ τὰ ἐπὶ Σισύφῳ ἠθροσόμενα πλάσματα, δηλοῖ καὶ καὶ ὁ Ἀλκμᾶν ἐν τῷ ὄρεοντι μὲν οὐδέν, δοκέοντι δέ. Itaque scribendum puto: ὄρεοντι μὲν οὐδέν, δοκέοντι δ' εἰοικώς.

Fr. 77. Cramerī Anecd. I. p. 418. 3.: Λέγεται (ὑπαιθα) καὶ ἄνευ τῆς θα παρὰ Ἀλκμᾶνι καὶ σημαίνει τὸ πρότερον· Ὅποτε κτλ. ἀντὶ τοῦ πρότερον.

Fr. 78. Schol. Hom. Il. ε. 266.: Φησὶν ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης τὸ ἀμύνασθαι — τίθεσθαι καὶ ἀντὶ φιλοῦ τοῦ ἀμείψασθαι, φέρει γὰρ χρῆσιν ἐκ τοῦ Ἀλκμᾶνος τό· οὐ γὰρ κτλ. Eadem Eustath. p. 546. 27.

Fr. 79. Apollon. Dyscol. de synt. p. 212. ed. Bekk.: Ἡ εὐκτική, ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι· νικῶ κτλ. Alcmanis fragmenta videntur, quae leguntur ibid. p. 335.: ἀπειράκις γὰρ τὰ Λωρικὰ διὰ φιλοῦν ἀντιστοιχῶν τὰς συναλοιφὰς ποιεῖται·

Κῶ τοξότας Ἡρακλέης.

Κάλλιστ' ὑπανυλέν.

Κὰ μὲγ' ἐπαινήσασα νεία.

Μελάμποδά τ' Ἀρπάλυκόν τε.

Ἀρχοιμεν γὰρ κῶθρασίων.

quae correxi, legebatur Fr. 2. ὑπανυλέν, Fr. 3. ἀπεινήσασα καὶ ἄ, Fr. 4. Ἀρπόλυκον, Fr. 5. non expedito.

Fr. 80. Athen. III p. 81. D.: Ἀλκμᾶν δὲ τὸ στρουθῖον μῆλον ὅταν λέγῃ· μείον ἢ κ. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Σωσίβιος τὸ Κυδώνιον μῆλον ἀκούουσιν. Scripsi μῆον.

81. [87.]

Μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι.

82. [100.]

Τανσία παλλακίω.

83. [105.]

Καὶ Κέκυρος ἠγεῖται.

84. [106.]

Ὅκκα δὴ γυνὴ εἶην.

85. [109.]

Ἐν Θεσσαλίῳ κλείτει.

86. [113.]

Ἐπαμμέναι πέρι δέρματα θηρῶν.

87. [114.]

Ἐπ' ἀριστερὰ χηρὸς ἔχων.

88. [118.]

Λᾶδος εἰμένα καλόν.

Fr. 81. Athen. XIV. p. 636. F.: Καὶ Ἀλκμάν δέ φησι· Μάγαδιν κτλ.

Fr. 82. Etymol. M. p. 171. 7.: Ἀύσιον, καὶ ὃ μὲν Ἴβυκος αὐσίον λέγει — ὃ δὲ Ἀλκμάν· τανσία παλλακίω.

Fr. 83. Etymol. M. p. 506. 20.: Κέκυρος — Ἀλκμάν φησι· Καὶ Κ. ἠγ. ἀπὸ εὐθείας τῆς Κέκυρος, ἀλλ' οὐκ εἴρηται.

Fr. 84. Etym. M. p. 620. 36.: Ὅκκα δὲ τὴν ἠγ. παρα Ἀλκμᾶνι, τὸ ὅτε ὄκα λέγει ἢ διάλεκτος, εἶτα διπλασιάσασα ὄκκα· Περὶ παθῶν. At in Bekkeri Anecdosis T. II. p. 606.: ὄκα καὶ μετὰ περισσοῦ τοῦ κ. ὄκκα δὴ γυνή.

Fr. 85. Schol. II. XII. 66.: οὕτως καὶ τὸ κλείτος, οὐδέτερον γὰρ γενόμενον βαρύνεται παρ' Ἀλκμᾶνι τό· ἐν Θ. κλ. Cf. Hesychius: Κλείτει — ἀγαθῆ δόξῃ.

Fr. 86. Schol. II. XXI. 445.: ἐναίρειν, φρονεῖν ἢ σκυλεύειν, περιάπτεται γὰρ νεβρίδας. Ἀλκμάν· ἐπάμμεναι παρὰ δ. θ. Prius Welckerus, alterum ego correxi.

Fr. 87. Eustath. ad II. p. 110. 37.: Μοιῆρες δὲ ἐν θηλυκοῖς ἡ χεῖρ, ἡ κλίνεται διχῶς, ποτὲ μὲν διὰ τοῦ εἶ, ὅθεν καὶ τὰ χέρνιβα, ποτὲ δὲ διὰ τῆς εἶ διφθόγγου, ποτὲ δὲ κατὰ Ἡρωδιανὸν καὶ μετατεθείσης αὐτῆς εἰς ἠ, ᾧ μαρτυρεῖ φησιν Ἀλκμάν ἐν τῷ· ἐπ' ἀρ. κτλ.

Fr. 88. Eustath. ad II. p. 1147. 1.: Λᾶδος — ὁ Λωριεὺς λᾶδος φασίν, ὡς Ἀλκμάν Λ. εἰ. κ. ὃ ἐστὶν λήδιον ἐνδεδυμένη εὐειδής.

89. [120.]

Τὰν Μῶσαν καταίσεις.

90. [103.]

Καλλὰ μελισδομέναι.

91. [76.]

Τὰ Φεὰ κάδεα.

92. [16.]

Τὸ νέκταρ ἔδμεναι.

93.

Ἀρτέμιτος θεράποντα.

94. [38.]

Plutarch. de musica c. 14.: Οὐ μόνη δὲ κιθάρα Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ καὶ ἀθλητικῆς καὶ κιθαριστικῆς εὐρετῆς ὁ θεός — ἄλλοι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν φασιν ἀυλῆσαι, καθάπερ ἱστορεῖ ὁ ἄριστος μελῶν ποιητῆς Ἀλκμάν.

95. [39.]

Schol. Theocrit. V. 83.: Πράξιλλα μὲν ἀπὸ Καρνείου φησὶν ὠνόμασθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι (τὰ Κάρνεα), Ἀλκμάν δὲ ἀπὸ Καρνείου τινὸς Τρωικοῦ.

Fr. 89. Eustath. ad Od. V. p. 1547. 59.: Λέγει δὲ καὶ Ἀλκμάν· τὰν Μ. κ. ἀντὶ τοῦ ἀφανίσαις.

Fr. 90. Etymol. M. p. 486. 39.: καλά· τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμᾶνι ἔστιν, οἶον· καλὰ μελ. Scripsi καλλὰ, vid. Apoll. de adv. p. 565. 13.

Fr. 91. Apollon. de pronom. p. 396.: Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν πῶσιν καὶ γένος· — καὶ Ἀλκμάν δὲ συνεχῶς αἰολίζων φησὶ τὰ ἐὰ κάδεα. Correxerit Welckerus.

Fr. 92. Athen. II. p. 39. A.: Οἶδα δ' ὅτι Ἀναξανδρῆδης τὸ νέκταρ οὐ ποτόν, ἀλλὰ τροφήν εἶναι λέγει θεῶν — καὶ Ἀλκμάν δὲ φησὶ· τὸ νέκταρ ἔδμεναι αὐτούς. Cf. Eustath. p. 1633. 1.

Fr. 93. Eustath. ad Od. p. 1618. 29.: κατὰ δὲ τὴν παρὰ Ἡρωδιανῶ Ἀλκμανικὴν χρῆσιν καὶ Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος, οἶον· Ἀρτέμιτος θεο. Ceterum scribendum videtur Ἀρτάμιτος, vid. Eustath. II. p. 969. 7.: Λωρεῖς γὰρ ὡς φασιν οἱ τεχνικοί, τρέπειν εἰώθασιν οὕτως, τὸ τρέχω τράχω καὶ τὴν Ἀρτεῖν Ἀρταμιν καὶ τὸ κύπειρον κύπαιρον.

96. [41.]

Schol. Aristoph. Pac. v. 456.: Πρὸς τοὺς οἰομένους τῶν νεωτέρων τὸν αὐτὸν εἶναι Ἄρεα καὶ Ἐννάλιον, κατὰ τὸ ἐπίθετον, τινὲς δὲ Ἄρεος καὶ Ἐννοῦς τὸν Ἐννάλιον, οἱ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας. Ἀλκμᾶνα δὲ λέγουσι ὅτε μὲν τὸν αὐτὸν λέγειν, ὅτε δὲ διαιρεῖν.

97. [43.]

Pausanias III. 18. 4.: Ἐς Ἀμύκλας δὲ κατιοῦσιν ἐκ Σπάρτης ποταμὸς ἐστὶ Τίασα. θυγατέρα δὲ νομίζουσιν εἶναι τοῦ Εὐρώτα τὴν Τίασαν· καὶ πρὸς αὐτῇ Χαρίτων ἐστὶν ἱερὸν Φαέκνας καὶ Κλητᾶς, καθὰ δὴ καὶ Ἀλκμᾶν ἐποίησεν.

98. [46.]

Plutarch. de Herodot. malign. c. 14.: Καίτοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὅμηρος, οὐχ Ἡσίοδος, οὐχ Ἀρχιλόχος, οὐ Πείσανδρος, οὐ Στησίχορος, οὐχ Ἀλκμᾶν, οὐ Πίνδαρος Αἰγυπτίου ἔσχον λόγον Ἡρακλέους ἢ Φοίνικος, ἀλλ' ἕνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλέα τὸν Βοιωτίον ἡμῖν καὶ Ἀργεῖον.

99. [49.]

Tzetz. in Iliad. p. 65. ed. Hermann.: Θαλῆς, Πυθαγόρας, Πλάτων τε καὶ οἱ Στωικοὶ διαφορὰν ἴσασι δαιμόνων τε καὶ ἡρώων· δαίμονας γὰρ φάσκουσιν ἀσωμάτους εἶναι οὐσίας· ἡρώας δὲ ψυχὰς σωμάτων διαζυγείσας. Ὅρφεϊς δὲ καὶ Ὅμηρος, Ἡσίοδος τε καὶ Ἀλκμᾶν ὁ λυροποιὸς καὶ οἱ λοιποὶ ποιηταὶ ἀλληναίλλως ταῦτα ἐκδέχονται. Cf. Fr. 56.

100. [54.]

Aelianus Var. Hist. XII. 36.: Ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνάδειν ἀλλήλοις — Ἀλκμᾶν δέκα φησίν.

101. [55.]

Aelianus Hist. Anim. XII. 3.: Ὀμήρω μὲν οὖν φωνὴν Ξάνθῳ τῷ ἵππῳ δόντι συγγνώμην νέμειν ἄξια· ποιητῆς γάρ· καὶ Ἀλκμᾶν δὲ μιμούμενος ἐν τοῖς τοιούτοις Ὀμηρον οὐκ ἂν γέροιτο αἰτίαν· ἔχει γὰρ ἀξιόχρεων εἰς αἰδῶ τὴν πρωτίστην τόλμαν.

102. [119.]

Eustath. ad Il. p. 1154. 25.: Καὶ ὅτι ἀκμονίδαί οἱ οὐρανίδαί δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, ὡς δὲ Ἀκμονος ὁ οὐρανὸς ὁ Ἀλκμᾶν φασὶν ἱστορεῖ.

103. [84.]

Athenaeus III. p. 81. D.: Κυδωνίων δὲ μῆλων μνημονεύει καὶ Ἀλκμᾶν.

104. [86.]

Athenaeus XIV. p. 624. B.: Ταύτην δὲ τὴν ἀρμονίαν Φρύγες πρῶτον εὔρον καὶ μετεχειρίσαντο, διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν αὐλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχουν, οἷός ἐστιν ὁ παρὰ Ἀλκμᾶνι Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος.

105. [57.]

Schol. Hom. II. III. 250.: Μήτηρ δὲ Πριάμου, ὡς φησὶ Πορφύριος ἐν τῷ περὶ τῶν παραλειμμένων τῷ ποιητῇ ὀνομάτων, κατὰ μὲν Ἀλκμᾶνα τὸν μελοποιόν, Ζευξίαπην, κατὰ δὲ Ἑλλάνικον, Τρομά.

106. [58.]

Plutarchus de musica c. 5.: Τοῦ δὲ Πολυμνήστου καὶ Πινδαρος καὶ Ἀλκμᾶν οἱ τῶν μελῶν ποιηταὶ ἐμνημόνευσαν.

107. [61.]

Schol. Aristid. T. III. p. 490.: Ὁ Κρής δὲ τὸν πόντον — λέγεται δὲ ἡ παροιμία καὶ οὕτως· ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν. Σύρας γὰρ φασὶ τις Σικελὸς ἐμπορευόμενος καὶ ναυαγήσας, εἶτα ἐκπεσὼν, ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὡς γαληνιῶσαν εἶδε τὴν θάλατταν, οἰδὰ φησὶν ἂ βούλει, βούλει γὰρ καὶ αὐτόν με λαβοῦσα καταποντίσαι· ἐγὼ δὲ νῆσον οἰκῶν ἐκ παιδὸς οἶδα τὰ σά σοφίσματα. Ἀλκμᾶν δὲ ὁ λυρικὸς μέμνηται τῆς παροιμίας. Cf. Apostolius XIV. 87.

108.

Bekkeri Anecd. T. II. p. 855.: Ὁ ὑποκορισμὸς ὄνομά ἐστι μικρότητος ἐμφαντικὸν καὶ κόραις εἰκόσ· λαμβάνεται δὲ ἐνεκεν τοῦ πρέποντος, ὡς παρ' Ἀλκμᾶν * * * κόραι γὰρ αἱ λέγουσαι. Eadem leguntur in Cramerii Anecd. T. IV. p. 273.: ἢ διὰ τὸ πρέπον, ὡς παρὰ Ἀλκμᾶνι ἔχοντι τὰς παρθένους ὑποκοριστικαῖς χρωμένας λέξεσι· πρέπει γὰρ τοῦτο παρθένους. Eadem p. 329., nisi quod scriptum: παραλκᾶν εὔρομεν τὰς παρθένους.

109. [62.]

Aristides T. II. p. 272.: ἔστω τὸ γειτόνημα ἀλμυρόν, ὡς φησὶν (Πλάτων), ubi Scholiasta T. III. p. 635.: Γειτόνημα ἀλμυρόν· Ἀλκμᾶν ὁ λυρικὸς τοῦτο εἶπεν· ἀντὶ τοῦ τί κακόν ἐστιν γείτονα ἔχειν τὴν θάλασσαν. Similia Apostolius II. 54.

110. [15.]

Athenaeus I. p. 31. C.: Ἀλκμάν που ἄπυρον οἶνον καὶ ἄνθεος ὄσδοντά φησι τὸν ἐκ πέντε λόφων, ὅς ἐστι τόπος Σπάρτης ἀπέχων στάδια ἑπτὰ, καὶ τὸν ἐκ Δενθιάδων, ἐρύματός τινος, καὶ τὸν ἐκ Καρύστου, ὅς ἐστι πλησίον Ἀρκαδίας, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος καὶ τὸν ἐξ Ὀνογλῶν καὶ Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα, τὰ καὶ πλησίον Πιτάνης, φησὶ γοῦν· Οἶνον δ' Οἰνουντιάδαν ἢ Δένθιν ἢ Καρύστιον ἢ Ὀνογλιν ἢ Σταθμίταν, ἄπυρον δὲ εἶπε τὸν οὐχ ἐψημένον· ἐχρῶντο γὰρ ἐφθοῖς οἴνοις. quae male in versus formam redigunt. Καρύστιον οἶνον ex Alcmane affert Strabo X. p. 446. et Eustath. II. p. 281. Stephanus Byz. v. Κάροστος, illud autem ἄνθεος ὄσδοντα affert Eustath. p. 1449. 12. et 1633. 51.

111.

Aristides T. II. p. 509.: Ἐτέρωθι τοίνυν καλλωπιζόμενος παρ' ὅσοις εὐδοκιμεῖ (Ἀλκμάν), τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἐθνη καταλέγει, ὥστ' ἔτι νῦν τοὺς ἀθλίους γραμματιστάς ζητεῖν, οὗ γῆς ταῦτ' εἶναι, λυσιτελεῖν δ' αὐτοῖς καὶ μακρὰν, ὡς ἔοικεν, ἀπελθεῖν ὁδὸν μᾶλλον ἢ περὶ τῶν Σκιαπόδων ἀνήντα πραγματεύεσθαι. Alcman vocaverat Στεγανόποδας, vid. Strabo I. p. 43. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοϊαν, Ἡμίκννας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους, οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὀμήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι, οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος κτλ. Similia ibid. VII. p. 299. Ἀλκμᾶνα δὲ στεγανόποδας (λέγειν). Adde Cramerī Anecd. T. III. p. 370. Fortasse huc pertinet Fr. 129.

112. [9.]

Diodorus Sicul. IV. 7.: Περὶ δὲ τῶν Μουσῶν, ἐπειδήπερ ἐμνήσθημεν ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου πράξεσιν, οἰκῆιον ἂν εἴη διελθεῖν ἐν κεφαλαίοις· ταύτας γὰρ οἱ πλεῖστοι τῶν μυθολογῶν καὶ μάλιστα οἱ δεδοκιμασμένοι φασὶ θυματέρας εἶναι Διὸς καὶ Μνημοσύνης, ὀλίγοι δὲ τῶν ποιητῶν, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ Ἀλκμάν, θυγατέρας ἀποφαίνονται Οὐρανοῦ καὶ Γῆς.

113. [96.]

Hesychius: Ἀανθα· εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμᾶνι καὶ Ἀριστοφάνει.

114.

Cramerī Anecd. T. I. p. 55.: Ἀγάζω — τὸ θαυμάζω, ὅπερ παρὰ ἄγω, ἔστιν δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι· Αὐτὸν ἀγᾶ.

115. [115.]

Eustath. ad Il. p. 314. 41.: Ἀγέρωχοι δὲ οἱ ἄγαν γέρας ἔχοντες — δηλοῖ δὲ φασιν οὕτως ἢ λέξις τοῦς σεμνοῦς, ὡς Ἀλκμᾶν βούλεται.

116. [99.]

Etymol. M. p. 22. 32.: Ἄζω — ἐκ τοῦ τὸν Ἀλκμᾶνα εἰπεῖν ἀγίσδεο ἀντὶ τοῦ ἄζου.

117. [88.]

Stephanus Byz. v. Αἰγιαλός — τὸ θηλυκὸν Αἰγιαλεῖα καὶ Αἰγιαλὶς παρὰ Ἀλκμᾶνι.

118.

Argument. Theocrit. XII.: Καὶ Ἀλκμᾶν τὰς ἐπεράστους κόρας αἰτίας λέγει· Corrigendum est αἰτίας κορδάς, confer Etymol. Gud. p. 23. 3.: Αἰτίας σημαίνει τὰς ἐρωτικάς, ὡσπερ ἀπὸ τοῦ ὀδεσπότης ἀρσενικοῦ γίνεται τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ ἰήδεσποτίς, οὕτω καὶ αἰτίς διὰ τοῦ ἰαῖτίδος καὶ ἐκείθεν αἰτίας. et ibid. 12.: αἰτία καὶ ἡ χορδή.

119. [89.]

Stephanus Byz.: Ἀννίχωρον μέμνηται Ἀλκμᾶν· οἱ οἰκοῦντες Ἀννίχωροι καὶ Ἀννίχωρες, πλησίον Περσῶν κείμενοι.

120.

Stephanus Byz. v. Ἀραξα. — Ἀράξαι ἢ Ἀραξοὶ ἔθνος Ἰλλυρίας, ὡς Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημένων.

121. [90.]

Stephanus Byz.: Ἀρυββά· τὸ ἐθνικὸν Ἀρύββας· οὕτω γὰρ Ἀλκμᾶν.

122. [91.]

Stephanus Byz. v. Ἀσσοσ — Ἀλέξανδρος δ' ὁ Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων Μιτυληναίων ἀποικον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἀσσον, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίγνεται λίθος.

123. [92.]

Stephanus Byz. v. Γάργαρα. — Ἀλκιμᾶν δὲ θηλυκῶς τὴν Γάργαρον φησιν, ἐν ᾗ κατώκουν Ἀέλερες.

124.

Etym. M. p. 228. 34.: Γεργύρα ὁ ὑπονόμος, δι' οὗ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὄμβρια, γεώργυρά τινα ὄντα, τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύγματα, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν καὶ διπλασιασμόν γεργύρα· ζῆτει εἰς τὰ Γοργύρα· ὁ δὲ Ἀλκιμᾶν διὰ τοῦ ἔγεργύρα φησί. Cf. Bekk. Anecd. T. I. p. 233. 27.

125. [125.]

Schol. Lucian. Anach. c. 22.: Γερόρον — Ἀλκιμᾶν δὲ ἐπὶ τῶν οἰστῶν τέθεικε τὴν λέξιν.

126. [93.]

Stephanus Byz. v. Γραικός. — Γραικῆς δὲ παρὰ Ἀλκιμᾶν αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες.

127.

Bekkeri Anecd. T. II. p. 949.: Τὸ δοᾶν παρ' Ἀλκιμᾶν Δωρικῶς ὀξύνεται, γεγονός οὕτω· δῆν, δάν, δοάν. Cf. Joh. Alexandr. p. 42. ed. Dindorf.

128. [122.]

Eustath. p. 1892. 44.: Ἐπι ιστίον καὶ ὅτι τὸ εἰρημένον ἦν ἐπὶ τρίτου ἐνικοῦ προσώπου ὁ Ἀλκιμᾶν ἦς λέγει, μετεπιλημμένου τοῦ ἦ εἰς ᾧ Δωρικῶς, ὡς ὁ Ἡρακλείδης παραδίδωσιν.

129. [94.]

Stephanus Byz.: Ἰσσηδόνες· ἔθνος Σκυθικόν. — Ἀλκιμᾶν δὲ μόνους Ἀσσεδόνας αὐτοὺς φησιν· εὐρίσκεται καὶ ἡ δευτέρα γραφή παρ' ἄλλοις διὰ τοῦ ε. ubi codex Ἐσσεδόνας.

130.

Cramer's Anecd. T. I. p. 190.: Ἡτι δὲ λέγει Ἀλκιμᾶν ἀντὶ τοῦ ἦσιν.

131. [102.]

Etymol. M. p. 420. 47.: Ἡδυμος — τὸ δὲ ὑπερθετικὸν ἡδυμίστατον Ἀλκιμᾶν ἔφη.

132.

Crameri Anecd. T. I. p. 55.: Σεσημειώται τὸ καρχασιός — καὶ τὸ θηλυκὸν παρ' Ἀλκιᾶν· καρχασιῶσι φωναῖς Legebatur καρχασιῶσι.

133. [117.]

Eustath. ad Il. p. 756. 30.: Ἀντιθέσει τοῦ ν̄ εἰς λ, ᾧ ἀντιστοιχοῦσι Δωριεῖς ἐν τῷ φίλτατος, φίντατος — ἐλετο, ἐντο, καὶ Δωρικῶς γέντο, κέλετο, κέντο παρὰ Ἀλκιᾶν.

134. [104.]

Zonaras: Κερκολύρα, οὕτως ὁ Ἀλκιᾶν ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ κρεκολύρα, ἠχητικὴ λύρα· τὸ γὰρ κρέκε, κρέκε ἦχος ἐστὶ τῆς κιθάρας. Corrupte Etymol. M. p. 306. 17.: Κέρκος· θηλυκῶς σκευὸς τι, ὡσπερ καὶ τρίπους, ἢ θύρα χαλκῆ, οὕτως ὁ Ἀλκιᾶν ἐχρήσατο.

135.

Stephanus Byz. v. Ἡρακλεία. — Καρίας, ἡ λεγομένη Ἀλκιᾶν Λάτμος.

136.

Schol. Hom. Odys. ψ. 76.: Ὁ δὲ Ἀλκιᾶν καὶ τὰς γιᾶθους μάστακὰς φησι παρὰ τὸ μασᾶσθαι.

137. [112.]

Schol. Hom. Il. XVII. 40.: Τὰ γὰρ εἰς τῆς λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, μὴ ὄντα ἐπιθετικά, παραληγόμενα δὲ τῷ ὀ ἢ σὺν ἑτέρῳ φωνήεντι ὀξύνεσθαι θέλει, κοίτις, οὐτίς τὸ ζῶον παρ' Ἀλκιᾶν.

138.

Steph. Byz.: Πιτυοῦσαι· νῆσοι διάφοροι, ἅς Πιτυώδεις καλεῖ Ἀλκιᾶν. Cf. Eustath. ad Il. p. 355. 45.

139.

Etymol. Gudian. p. 395. 52.: Μνήμη, μενήμη· Ἀλκιᾶν δὲ παλιδορξον αὐτήν καλεῖ· βλέπομεν γὰρ τῇ διανοίᾳ τὰ ἀρχαῖα. Ita Emperius, vulgo φασὶ δόρξον.

140.

Crameri Anecd. T. I. p. 343.: Καὶ πλητρον τὸ πηδάλιον καὶ ὑποκοριστικῶς εἶπεν Ἀλκιᾶν· πλήθριον.

141. [107.]

Etym. M. p. 663. 53.: *Περίηρος*, ἐκ τοῦ *Περίηρης*, ἄρον τὸ ἢ *Περίηρος*: ταύτη ἐάν σοι προτεθῆ παρ' *Ἀλκμᾶνι*, ὅτι κλίνον αὐτὸ μὴ κλίνης· οὐ γὰρ ἀκόλουθεῖ ἢ κατάληξις, εἰ γένοιτο *Περίηρους*, πρὸς τὴν *Περίηρης* εὐθεΐαν. *Περίπαθῶν*.

142. [98.]

Hesychius: *Νηρέυς*· θαλάττιος δαίμων· *Ἀλκμᾶν* καὶ *Πόρκον* ὀνομάζει.

143. [44.]

Suidas v. χθονία· — καὶ παρ' *Ἀλκμᾶνι* τε, ὅτε φησὶ χθόνιον τέρας ἐπὶ τῆς *Ἐριδος*, τινὲς ἀντὶ τοῦ στυγνὸν ἐδέξαντο, ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα, ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.

144. [108.]

Suidas v. ψιλεύς· ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἰστάμενος· ὅθεν καὶ *Φιλόψιλος* παρὰ *Ἀλκμᾶνι*, ἢ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἵστασθαι.

145. [110.]

Schol. Hom. II. XII. 137.: ἴσως δὲ βεβαρυτόνηται, ἐπεὶ καὶ τὸ ναῦος ἐβαρύνετο, καὶ τὸ *Τραῦος* κύριον καὶ τὸ ψαῦος παρ' *Ἀλκμᾶνι*.

κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
 ἐλάφρ' ἀναπαλλόμενοι, σιμοί,
 φριξάυχενες, ὠκύδρομοι σκύλακες, φιλόμουσοι
 δελφῖνες, ἔναλα θρέμματα

10 κουρᾶν Νηρείδων θεᾶν,
 ἃς ἐγείνατ' Ἀμφιτροίτα·
 οἷ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ Ταυναρίαν
 ἀκτὰν ἐπορεύσατε πλαζόμενον Σικελῶ ἐνὶ πόντῳ,
 κρυτοῖσι νώτοις ὄχευντες,

15 ἄλοκα Νηρείας πλακός
 τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον, φῶτες δόλιοι
 ὧς μ' ἀφ' ἀλιπλόου γλαφυρᾶς νεῶς
 εἰς οἶδμ' ἀλιπόρφυρον λίμνας ἔριψαν.

IV.

B I A S.

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἴκε μένης·
 πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος
 πολλάκι δὴ βλαβεράν ἐξέλαμψεν ἄταν.

V. 6. ῥίμμασιν, Tzetz. ῥιπάσμασι vel ῥιείμασιν. — V. 7. σιμοί duo codd., vulgo σιαμοί. — V. 10. Νηρείδων duo codd., vulgo Νηρηίδων. — V. 14. ὄχευντες scripsi, ὄχεοντες Brunckius, vulgo χορεύοντες. — V. 16. δόλιοι duo codd., vulgo δ' ἔλιοι. — V. 17. μ' ἀφ' Hermannus, vulgo με ἀπό. — V. 18. ἀλιπόρφυρον, Reiskius ἀλιπορφύρου. ibid ἔριψαν Hermannus, vulgo ῥίψαν.

Bias. Diog. Laert. I. 85.: Ἐποίησε περὶ Ἴωνίας, ἵνα μάλιστα ἂν τρόπον εὐδαιμονοίη, εἰς ἔπη διεχέλια. τῶν δὲ ἄδομίνων αὐτοῦ εἰδομήμας τάδε· Ἀστοῖσιν κτλ. V. 3. δὴ adjecti.

V.

P I T T A C U S.

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Ἔχοντα δεῖ τόξον τε καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
 στείχειν ἐπὶ φῶτα κακόν·
 πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
 λαλεῖ διχόμυθον ἔχουσα καρδίη νόημα.

VI.

C H I L O.

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Ἐν μὲν λιθίναις ἀκόναϊς ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται διδούς βά-
 σανον φανεράν·
 ἐν δὲ χρυσῷ ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

VII.

P Y T H E R M U S.

x - - - - -

Οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν ὁ χρυσός.

Pittacus. Diog. Laert. I. 78.: Ἐποίησε καὶ ἐλεγεία ἑτη ἑξα-
 κόσια· τῶν δὲ ἀδομένων αὐτοῦ μάλιστα εὐδοκίμησε τάδε· Ἐχοντα κτλ.
 V. 1. τόξον τε καὶ scripsi, vulgo τόξον καί. — V. 4. καρδίη Ilgenius,
 vulgo κραδίη.

Chilo. Diog. Laert. I. 71.: Τῶν ἀδομένων αὐτοῦ μάλιστα εὐ-
 δοκίμησεν ἐκείνο· Ἐν λιθ. κτλ. V. 1. ἐν μὲν scripsi, vulgo ἐν.

Pythermus. Athen. XIV. p. 625. C.: Οὗτός ἐστι Πύθερμος,
 οὗ μνημονεύει Ἀνάγιος ἢ Ἰππῶναξ ἐν τοῖς ἱαμβοῖς οὕτως· χρυσὸν λέγει
 Πύθερμος, ὡς οὐδὲν τᾶλλα. Λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος· Οὐδὲν ἦν κτλ.
 Diogenian. VI. 94.: Οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πάντα πλὴν ὁ χρυσός· αὕτη
 ἀρχὴ ἐστὶ σκολιοῦ· ἀνατιθεῖσι δὲ αὐτὸ Πυθήρμωι (Πυθήρμῳ). Suidas
 οὐδὲν ἦν παρά τ' ἄλλα κτλ. scribit.

VIII.

ALCAEUS.

I. ΤΜΝΟΙ.

1. [20.]*)

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ἔναξ Ἀπολλων, παῖ μεγάλω Δίος,

2. [17. 19. 18.]

Himerius Or. XIV. 10. Ἐθέλω δὲ ὑμῖν καὶ Ἀλκαίου τινὰ λόγον εἰπεῖν, ὃν ἐκείνος ἦσεν ἐν μέλεσι παιᾶνα γραφῶν Ἀπόλλωνι. Ἐρῶ δὲ ὑμῖν οὐ κατὰ τὰ μέλη τὰ Λέσβια, ἐπεὶ μηδὲ ποιητῆς τις ἐγώ, ἀλλὰ τὸ μέτρον αὐτὸ λύρας εἰς λόγον τῆς λύρας. Ὅτε Ἀπόλλων ἐγένετο, κοσμήσας αὐτὸν ὁ Ζεὺς μίτραν τε χρυσῆν καὶ λύραν, δούς τε ἐπὶ τούτοις ἄρμα ἐλαύνειν, κύκνοι δὲ ἦσαν τὸ ἄρμα, εἰς Δελφούς πέμπει καὶ Κασταλίας νάματα, ἐκείθεν προφητεύοντα δίκην καὶ θέμιν τοῖς Ἑλλήσιν· ὁ δὲ ἐπιβάς ἐπὶ τῶν ἀρμάτων ἐφῆκε τοὺς κύκνους εἰς Ὑπερβορέους πέτεσθαι. Δελφοὶ μὲν οὖν, ὡς ἦσθοντο, παιᾶνα συνθέντες καὶ μέλος καὶ χοροὺς ἠιδέων, περὶ τὸν τρίποδα στήσαντες ἐκάλουν τὸν θεὸν ἐξ Ὑπερβορέων ἐλθεῖν· ὁ δὲ ἔτος ὅλον παρὰ τοῖς ἐκεῖ θεμιστεύσας, ἐπειδὴ καιρὸν ἐνομοθέτει ** καὶ τοὺς Δελφικοὺς ἠγῆσαι τρίποδας, αὐτῆς κελεύει τοῖς κύκνοις ἐξ Ὑπερβορέων ἀφίπτασθαι. Ἦν μὲν οὖν θέρος καὶ τοῦ θέρους τὸ μέσον αὐτό, ὅτε ἐξ Ὑπερβορέων Ἀλκαῖος ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα, ὅθεν δὴ θέρους ἐκλάμποντος καὶ ἐπιδημοῦντος Ἀπόλλωνος θερινόν τι καὶ ἡ λύρα περὶ τὸν θεὸν ἀβρύνεται· ἄδουσι μὲν ἀηδόνες αὐτῷ, ὅποιον εἰκὸς ἄσαι παρ' Ἀλκαίῳ τὰς ὄρνιθας· ἄδουσι δὲ καὶ χελιδόνες καὶ τέττιγες,

Alcaeus. Fr. 1. Hephaestio p. 79. τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκὸν ἐνδεκασύλλαβον — οἶον· Ἔναξ Ἀπολλων κτλ. **Alcaei hoc esse et quidem ex primo carmine ostendit Schol. Hephaest. p. 121., ubi Hephaestio dicit:** Λέγομεν τοίνυν ὅτι μικτὰ μὲν ἐστὶ συστηματικά, ὡς περ αἷτις τὴν πρώτην ᾠδὴν ἐν τῷ πρώτῳ Ἀλκαίου, καὶ τὴν δευτέραν συναρπείε, συστηματικῆς οὐσῆς αὐτῶν ἑκατέρας. **ubi Schol.:** Καὶ ἔστι τῆς μὲν πρώτης ᾠδῆς ἀρχή· Ἔναξ Ἀ. π. μ. Δ. ἐπιωνική, τῆς δὲ δευτέρας· χαίρει Κυλλάνας κτλ. ἐπιχοριαμβική. Cf. etiam Attil. Fortunat. p. 355.

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Matthianac.

οὐ τὴν ἑαυτῶν τύχην τὴν ἐν ἀνθρώποις ἀγγέλλουσαι, ἀλλὰ πάντα τὰ μέλη κατὰ θεοῦ φθεγγόμεναι· ῥεῖ καὶ ἀργυροῖς ἢ Κασταλία κατὰ ποίησιν νάμασι καὶ Κηφισὸς μέγας αἴρεται πορφύρων τοῖς κύμασι, τὸν Ἐνιπέα τοῦ Ὀμήρου μιμούμενος. βιάζεται μὲν γὰρ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὀμήρῳ καὶ ὕδωρ θεῶν ἐπιδημίαν αἰσθέσθαι δυνάμενον. **Idem hoc carmen respicit Plutarchus de musica c. 14.:** οὐ μόνη δὲ κιθάρα Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ καὶ αὐλητικῆς καὶ κιθαριστικῆς εὐρετῆς ὁ θεός. Δῆλον δὲ ἐκ τῶν χορῶν καὶ τῶν θυσιῶν, ἃς προσῆγον μετὰ αὐλῶν τῷ θεῷ, καθάπερ ἄλλοι τε καὶ Ἀλκαῖος ἐν τινι τῶν Ὑμνων ἱστορεῖ. **Porro Pausan. X. 8. 5.:** ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλο τοιόνδε· τὸ ὕδωρ τῆ Κασταλίας ποταμοῦ δῶρον εἶναι τοῦ Κηφισσοῦ· τοῦτο ἐποίησε καὶ Ἀλκαῖος ἐν προοιμίῳ τῷ εἰς Ἀπόλλωνα.

3. [22.]

EIS EPMHN.

Χαῖρε Κυλλάνας ὁ μέδεις, σὲ γάρ μοι.

4. [21.]

Pausanias VII. 20. 2.: βουσί γὰρ χαίρειν μάλιστα Ἀπόλλωνα Ἀλκαῖός τε ἐδήλωσεν ἐν Ὑμνῷ τῷ εἰς Ἐρμῆν, γράψας, ὡς ὁ Ἐρμῆς βουῖς ὑφέλοιτο τοῦ Ἀπόλλωνος. **Huc respicit Porphyrio, qui ad Horat. Od. I. 10. 9.:** „fabula haec ab Alcaeo facta“, et supra ad v. 1. „Hymnus in Mercurium ab Alcaeo lyrico poeta.“

5. [23.]

Athenaeus X. p. 425. C.: Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸν Ἐρμῆν εἰσιάγει αὐτῶν (τῶν θεῶν) οἰνοχόον.

Fr. 3. Hephaest. p. 79.: ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἀλκαίῳ καὶ ἄδηλον ὁποτέρου ἐστὶν εἴρημα, εἰ καὶ Σαπφικὸν καλεῖται, οἷον· χαῖρε. **Est autem hoc secundum carmen, vid. Schol. Hephaest. p. 121. μέδεις libri, μέδων Turnebus. Apoll. Synt. p. 92. ed. Bekker.:** Καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ οἱ περὶ Ἀπίωνα τὸν μόχθον τὸ Κυλλάνας ὁ μεδέεις ἐν ῥήματος συντάξει ἤκουον, οὐ παραδιδόμενοι μετοχὴν τοιαύτην ἐκ βαρυντόνου ῥήματος, εἴγε τῆς τοιαύτης λήξεως οὐκ ἔχονται [αἱ] κατὰ τὸ κοινὸν ἐκ βαρυντόνων οὖσαι ῥημάτων. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ τοιοῦτον ἐδείκνυτο, ὡς καὶ περισπώμενον εἶη ῥήμα τὸ μεδῶ, ἐνθεν καὶ τὸ Δωδώνης μεδέων, ἀφ' οὗ τὸ μίδημι, ὡς οἶκημι, καὶ ἔτι ἡ μεδέουσα σπνοῦσα μετοχὴ κατὰ τὸ ἀκόλουθον. καὶ τῆς γραφῆς συνηλέχοντο, οὐκ οὔσης ποτὲ διὰ τοῦ εἰ κατὰ πᾶν δεῦτερον πρόσωπον παρ' Αἰολεῦσεν.

16. 01

Menander de Encom. T. IX. p. 149. ed. Walz.: ἄλλ' ἐπεὶ εὔρηται καὶ τοῦτο τὸ εἶδος τῶν ὕμνων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἤδη τινὲς καὶ Διονύσου γονὰς ὕμνησαν καὶ Ἀπόλλωνος γονὰς ἕτεροι καὶ Ἀλκαῖος Ἡφαίστου καὶ πάλιν Ἐρμοῦ.

7. [54.]

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Ὦνασσ' Ἀθανάα πολεμάδοκος,
ἃ ποι Κορωνήας ἐπὶ λαῶ
ναῦω πάροιθεν ἀμφιβαίνεις
Κωραλίω ποτάμω παρ' ὄχθαις.

8. [55.]

Strabo IX. p. 412.: Οὐκ εὖ δὲ Ἀλκαῖος, ὡσπερ τὸ τοῦ ποταμοῦ ὄνομα, ὡς μικρὸν ἀνωτέρω εἴρηται, παρέτρεψε τοῦ Κουαρίου, οὕτω καὶ τοῦ Ὀγγηστοῦ κατέψευσται, πρὸς ταῖς ἐσχατιαῖς τοῦ Ἐλικῶνος αὐτὸν τιθεῖς· ὁ δ' ἐστὶν ἀπωθεν ἰκανῶς τούτου τοῦ ὄρους. quod videtur ex eodem hymno petatum.

9. [24.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Δεινότατον θεῶν
ἐγέννατ' εὐπέδιλλος Ἴρις
χρυσοκόμα Ζεφύρω μίγεις.

Fr. 7. Strabo IX. p. 411.: Κατελάβοντο δὲ τὴν Κορώνειαν ἐπιγιόντες ἐκ τῆς Θετταλικῆς Ἄρης οἱ Βοιωτοὶ μετὰ τὰ Τρωϊκά, ὅτε περ καὶ τὸν Ὀρχομινὸν ἔαχον· κρατήσαντες δὲ τῆς Κορωνείας ἐν τῷ πρὸ αὐτῆς πεδίῳ τὸ τῆς Ἰωνίας Ἀθηνῆς ἱερὸν ἰδρῦσαντο ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ, καὶ τὸν παραρρέοντα ποταμὸν Κουράλιον προσηγόρευσαν ὁμοφώνως τῷ ἐκεῖ Ἀλκαῖος δὲ καλεῖ Κωραλίον, λέγων· Ἄσσ' Ἀθάννα ἀπολε . . . . ἀπὸ Κοιρωνίας ἐπιδεων αὐω πάροιθεν ἀμφι . . Κωραλίω ποταμῷ παρ' ὄχθαις. Sic cod. Paris. V. 1. Ὦνασσ' Ahrens., ἄνασσ' Müllerus, alii. Ἀθανάα πολεμάδοκος Welckerus. — V. 2. ἃ ποι Ahrens., ἃ που Welckerus. Κορωνήας scripsi. ἐπὶ λαῶ Welckerus, vulgo ἐπὶ δεῦ, codd. omnes ἐπιδέων vel ἐπὶ δέων. — V. 3. ναῦω et ἀμφιβαίνεις Welckerus. Cf. Callim. in Lav. Pall. v. 63.: Ἡ' πὲ Κορωνείας, ἵνα οἱ τεθνωμένον ἄλσος καὶ βωμοὶ ποταμῷ κῆντι' ἐπὶ Κουραλίῳ.

Fr. 9. Plutarchus Amator. c. 20.: Τὰ μὲν οὖν πολλὰ ποιηταὶ προσπαίζοντες ἐόλασι τῷ θεῷ γράφειν περὶ αὐτοῦ καὶ ἄδειν ἐπικωμάζοντες, ὀλίγα δὲ εἴρηται μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς, εἴτε κατὰ νοῦν καὶ λογισμὸν, εἴτε σὺν θεῷ τῆς ἀληθείας ἀφαιμένοις· ὧν ἔν ἐστι καὶ τὸ περὶ

II. ΣΤΑΣΙΩΤΙΚΑ.

15. [1.]

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκῳ· παῖσα δ' Ἄρη κεκόσμηται στέγα

λάμπραισιν κυνίαισι, καττᾶν λεῦκοι καθύπερθεν ἵππιοι λόφοι

νεύοισιν, κεφάλαισιν ἀνδρῶν ἀγάλματα, χάλκισαι δὲ πασσάλοισιν κρύπτοισιν περικείμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος ἰσχύρω βέλους,

5 θώρακὲς τε νέω λίνῳ κώϊλαι τε κατ' ἄσπιδες βεβλήμεναι· παρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, παρ δὲ ζώματα πολλὰ καὶ κυπάσσιδες·

τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρώτιστ' ὑπὸ Φέργον ἔσταμεν τόδε.

16. [46.]

..... Βλήχρων ἀνέμων ἀχείμαντοι πνόαι.

..... 17. [52.]

..... Γαίης καὶ νιφόντος ὠράνω μέσοι.

Fr. 15. Athen. XIV. p. 627. A.: Ἀλκαῖος ὁ ποιητής, εἴ τις καὶ ἄλλος, μουσικώτατος γενόμενος, πρότερα τῶν κατὰ ποιητικὴν τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τίθεται μᾶλλον τοῦ δέοντος πολεμικὸς γενόμενος· διὸ καὶ ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις σεμνυνόμενος φησὶν· Μαρμαίρει κτλ. καίτοι μᾶλλον ἴσως ἤρμοιτε τὴν οἰκίαν πλήρη εἶναι μουσικῶν ὀργάνων. V. 1. παῖσα Ahrensius, vulgo πᾶσα. ibid. Ἄρη codd., vulgo Ἄρει. ibid. στέγα Blomfieldius, vulgo στέγη. — V. 2. κυνίαισι codd., vulgo κυνείαισι. ibid. καθύπερθεν Ahrensius, vulgo καθύπερθεν. — V. 3. νεύοισιν Schneidewinus, alii, vulgo νεύουσιν. ibid. χάλκισαι unus cod., vulgo χάλκισαι. — V. 4. κρύπτοισιν Welckerus, vulgo κρυπτοῖσιν. — V. 5. νέω λίνῳ Casaubonus, vulgo νέω λίνῳ. ibid. κώϊλαι Ahrensius, vulgo κώϊλαι, Seidlerus κώϊλαι. — V. 5. ζώματα, Ahrensius ζώματα. ib. κυπάσσιδες Ahrensius, vulgo κυπάτιδες. — V. 7. πρώτιστ' Schneidewinus, vulgo πρώτισθ'. ibid. ὑπὸ Ahrensius, vulgo ὑπό. ibid. Φέργον Blomfieldius, vulgo ἔργον.

Fr. 16. Schol. II. θ. 178.: Τὸ βλήχρον σημαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μᾶλλον τὸ ἀσθενές. Ἀλκαῖος· Βλήχρων κτλ. Idem legitur in Eustath. p. 705. 61. et Cramerii Anecd. T. I. p. 95. Videtur autem hoc Fragmentum sicut sequens ex allegorico carmine petitum.

Fr. 17. Apollon. de Adv. in Bekk. Anecd. T. II. p. 613. 30.: Τῆδε ἔχει καὶ τὸ ἐπιθόρημα παρ' Αἰολεῦσι τὸ μέσοι· Γαίης κτλ. Cf. idem p. 588. 27.: Τὸ παρὰ τοῖς περὶ τὸν Ἀλκαῖον μέσοι

18. [2.]

Ἄσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
 τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῆμα κλινδεται,
 τὸ δ' ἔνθεν ἄμμες δ' ὄν τὸ μέσσον
 γαῖ φορήμεθα σὺν μελαίνα,
 5 χειμῶνι μόχθεντες μέγαλω μάλα·
 περ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
 λαῖφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἦδη
 καὶ λάκιδες μεγάλαι κατ' αὐτοῖ,
 χόλαισι δ' ἄγκυραι.

19. [3.]

Τὸ δηῦτε κῆμα τῶν προτέρων ὄνω

δῆλον ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν διάλεκτον ἀνά λόγον βαρυνθεῖη ἄν· οὐ γὰρ ἔστιν ἑλλιπὴς τῇ ἐν προθέσει, συστελλομένου τοῦ ᾠ εἰς τὸ ὀ, ὡς τινες ὑπενόησαν, ἐν μέσσω, ἀλλ' ὄν τρόπον παρὰ τὸ οἶκος τὸ οἶκοι ἐγένετο, σημαῖον τὸ ἐν οἴκῳ, παρὰ τε τὸ Πυθῶ τὸ Πυθοῖ, καὶ παρὰ τὸ Μέγαρα τὸ Μεγαροῖ, σημαῖον τὸ ἐν Μεγάρῳ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ παρὰ τὸ μέσος τὸ μέσσοι ἐγένετο, σημαῖον τὸ ἐν μέσῳ. ὅπερ ἔφην κατὰ τὸ Διολικὸν ἔθος βαρύνεσθαι.

Fr. 18. Heraclid. Alleg. Homer. p. 13. ed. Schow.: Ἐν ἰκανοῖς δὲ καὶ τὸν Μιτυληναῖον μελοποιὸν εὐρήσομεν ἀλληγοροῦντα. τὰς γὰρ τυραννικὰς ἐξουσίας χειμῶνι προσεμάζει καταστήματι θαλάσσης, ἄσυνέτην καὶ τῶν ἀνέμων στάσιν· τὸ μὲν γὰρ κιλ. Τίς οὐκ ἂν εὐθὺς ἐκ τῆς προαρχούσης περὶ τὸν πόντον εἰκασίας ἀνδρῶν πλωτίζομένων θαλάστιον εἶναι νομίσει φόβον; ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει. Μυρσίλος γὰρ ὁ δηλούμενός ἐστι καὶ τυραννικὴ κατὰ Μιτυληναίων ἐγειρομένη σύστασις. Cocondrius περὶ τρόπων in Boissonad. Anecd. Gr. III. 294. (cf. Walz. Rhet. T. VIII. p. 787.): Παρὰ Ἀλκαίῳ Συνίημι τῶν ἀνέμων τὴν στάσιν· τὸ μὲν γὰρ κιλ. V. 1. ἄσυνέτημι Ahrensus, vid. Theodos. in Bekk. Anecd. T. III. p. 1045.: τινὲς ἐνόμισαν τὰ ἐν μὴ πάντα τῆς Διολίδος εἶναι διαλέκτου· πολλὴ γὰρ ἔστιν παρ' αὐτοῖς ἢ εἰς μὴ κατάληξις· γέλαμι γὰρ φασὶ καὶ ἄσυνέτημι. Nisi malis ἄσυνέτημι. — V. 3. ὄν Ahrensus, vulgo ἄν. Respicit huc Apollon. de pron. p. 379. B. — V. 5. μόχθεντες Ahrensus, μοχθεῦντες Heraclides, μογέοντες Cocondrius. ibid. μάλα Cocondrius, καλὰν Heraclides. — V. 6. περ Hermannus, vulgo παρ.

Fr. 19. Heraclides p. 15. ed. Schow.: Ὅμοιος δὲ τὰ ὑπὸ τοῦτου ἀνιπιτόμενος ἱτέρωθι πον λέγει· Τὸ δὲ εὖ γε κῆμα τῷ προτέρῳ νεομοστίχει, παρέξει δὲ ἄμμι πόνων πολλὴν ἄντλην, ἐπεὶ καὶ ναὸς ἐμβαίνει. Κατακόρως ἐν ταῖς ἀλληγορίαις ὁ νησιώτης θαλασσεύει καὶ τὰ πλεῖστα τῶν διὰ τοὺς τυράννους ἐπεχόντων κακῶν πελαγίοις χειμῶσιν εἰκάζει. V. 1. δηῦτε Seidlerus, τῶν προτέρων Seidlerus,

στίχει, παρέξει δ' ἄμμι πόνον πόλιν
ἀπτήν, ἐπεὶ κα νᾶος ἔμβρα

20. [4.]

Νῦν χρῆ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν
πίνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μῦρσιλος.

[21.] [7.]

Μέλαγχρος αἰδῶς ἄξιος εἰς πόλιν.

22. [10.]

Λόφρον τε σείων Κάρικον.

22. [11, 12.]

Οὐ λίθοι

τειχέων εὖ δεδομάμενοι,
ἀλλ' ἄνδρες πόλιος πύργος ἀρήϊοι.

ὄνω ego correxi, Seidlerus ὄμω coniecit. — V. 2. πόνον πόλιν Elms-
lejus. — V. 3. κα scripsi, vulgo κε. ibid. ἔμβρα Seidlerus. Huc
fortasse respicit Schol. Pind. Isthm. I. 52.: Καὶ Ἀλκαῖος τὴν δυστυ-
χίαν χειμῶνα καὶ τρικυμίαν λέγει.

Fr. 20. Athen. X. p. 430. A.: Κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ περίσσιον
πίνων ὁ ποιητὴς οὗτος εὗρίσκειται. — ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις· Νῦν κτλ.
V. 1. μεθύσθην Buttmanus, vulgo μεθύσκην. — V. 2. πίνην Casau-
bonus, vulgo πονεῖν, Ahrensus πώνην.

Fr. 21. Hephaest. p. 80.: τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκὸν ἐνδεκασύλλα-
βον — Μέλαγχρος κτλ. αἰδῶς ἄξιος hinc affert Crameri Gramm. I.
p. 208. 13. Cf. Schol. II. X. 332.

Fr. 22. Strabo XIV. p. 661.: Τοῦ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τὰ
τε ὄχανα ποιοῦνται (Κᾶρες) τεκμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς λόφους.
Ἀνακρίων μὲν γε φησὶν —, ὁ δ' Ἀλκαῖος· Λόφ. κτλ.

Fr. 23. Aristides T. I. p. 821. ed. Dindorf.: Χρῆ τὸ συμβεβη-
κὸς ἐνεγκεῖν ὡς πρῶτα καὶ τῶν δευτέρων ἐββωμένως ἀντέχεσθαι καὶ
τὸν λόγον βεβαιῶσαι, ὅτι οὐκ οἰκία καλῶς ἐστεγασμένοι οὐδὲ
λίθοι τειχῶν εὖ δεδομημένοι οὐδὲ στενωποὶ τε καὶ νεώρια
ἢ πόλεις, ἀλλ' ἄνδρες χρῆσθαι τοῖς ἀεὶ παροῦσι δυνάμενοι.
Alcaei hanc esse sententiam indicat idem T. II. p. 273.: Τὸν λόγον,
ὃν πάλαι μὲν Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς εἶπεν, ὕστερον δὲ οἱ πολλοὶ παρα-
λαβόντες ἐχρήσαντο, ὡς οὐ λίθοι οὐδὲ ξύλα οὐδὲ τέχνη τεκτόνων
αἱ πόλεις εἰσὶν, ἀλλ' ὅπου ποτ' ἂν ὦσιν ἄνδρες αὐτοῦς
σώξουσιν εἰδότες, ἐγκαῦθα τείχη καὶ πόλεις. Cf. etiam I. p. 791.:
Νομίσητε πλείονος ἄξιους ὑμᾶς αὐτοῦς τῶν οἰκοδομημάτων καὶ πιστεύσητε
ἀληθῆς εἶναι τὸ πάλαι τοῦτο, ὡς ἄρα οὐ τείχη οὐδὲ ᾠδεῖα οὐδέ

24. [13.]

Schol. Aeschyl. Sept. 200.: Οὐδ' ἔλκοποια γίνεται τὰ σήματα· ταῦτα παρ' Ἀλκαίου· οὐ τιτρώσκει τὰπίσημ' ὄπλα, οἷδ' αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναμιν ἔχει, εἰ μὴ ἄρα ὁ φέρων αὐτὰ γενναῖος ᾗ.

25. [14.]

᾽Ωνηρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κρέτος
ὄντρεψει τάχα τὰν πόλιν· ἅ δ' ἔχεται ῥόπας.

26.

Οὐδέ πω Ποσειδαν

ἄλμυρον ἐστυφέλιξε πόντον.

27.

Ἐπταζον ὥστ' ὄρνιθες ὠκύν
αἶετον ἐξαπίνας φάνεντα.

στοαὶ οὐδέ ὁ τῶν ἀψύχων κόσμος εἰ πόλεις εἶεν, ἀλλ' ἄνδρες αὐτοῖς εἰδότες θαρρεῖν. Adde huc Nicolaum Progymn. I. p. 276. ed. Walz.: Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς οὐ ξύλα καὶ λίθους, ἀλλ' ἄνδρας ἐφιλοσόφησε πόλεως σύστασιν. Ex his v. 1. et 2. constitui, tertium autem addidi ex Schol. Aeschyl. Pers. 347.: ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλὴς· Ἀλκαῖος· Ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργος Ἀρήιος. Sed paulo rectius Schol. Soph. Oed. R. 56.: Καὶ Ἀλκαῖος φησὶν· Ἄνδρες πόλεως πύργοι Ἀρήιοι. Cf. Libanius T. II. p. 288. Suidas v. ἀρήιος. πόλιος Schneidewinus, vulgo πόλεως.

Fr. 25. Schol. Arist. Vesp. 1227.: ᾽Ωνηρ ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος Ἀνατρέψεις ἔτι τὰν πόλιν, ἅ δ' ἔχεται ῥόπας· παρὰ τὰ Ἀλκαίου· ᾽Ωνησεν οὗτος καὶ μαιόμενος (cod. Venetus ὦνησαι οὗτος ὁ μαιόμενος et τρέψεις τάχα.) τὸ μ. κράτος τάχα τρέψεις τὴν π. ἅ δ' ἔ. φ., ἀντὶ τοῦ μέγα κράτος. οὕτως Αἰολεῖς. Rectius paulo Schol. in Thesmoph. 162.: Ἐν Σφηξίν παρῶδεται τό· ᾽Ωνηρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μ. κράτος. Respicit huc Schol. ad Av. 1228.: ἐκ τῶν Ἀλκαίου δὲ παρωδεῖ εἰς Κλέωνα ὡς μαιόμενον. V. 1. κρέτος Seidlerus. — V. 2. ὄντρεψει Ahrensus, ἀντρέψει Seidlerus.

Fr. 26. Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 10. 25.: Εἴρηται ὁ δαίμων παρ' Ἀλκαίῳ διὰ τοῦ ἄ μένοντος τοῦ ᾗ Ποσειδᾶν· Οὐδέ πω κτλ.

Fr. 27. Herod. περὶ μον. λέξ. p. 23. 9.: Πτάζω, ἔπταζον ὥς τό· Ὀρνιθες ὠκύν αἶετον ἐξαπτήνας φανέντα. Poetae nomen quamvis sit omissum, probabiler Alcaeo tribuas. Correxī autem Herodiani scripturam.

28.

"Αρεν δαίφοβος δαίκτηρ.

29.

"Αρενος στρατιωτέροις.

30.

Τὸ γάρ

"Αρενὶ κατθάνην κάλον.

31.

Μίξαν δ' ἐν ἀλλάλοις "Αρενα.

32. [9.]

ΠΡΟΣ ΜΕΛΑΝΤΙΠΠΟΝ.

Κᾶρυξ, ἄγγελιον μὲν ἔμοις ἐτάροισιν ἐν οἴκῳ·
σῶς Ἀλκαῖος "Αρη,

Fr. 28. Grammaticus in Cramerī Anecd. T. III. p. 237. 1.: Ζητοῦμεν καὶ τὴν τοῦ "Αρης, "Αρεος γενικὴν πῶς εὔρηται διὰ διφθόγγου· λέγομεν "Αρενος, "Αρενι· — ἡ κλητικὴ "Αρεν δι' ὃ φόβος διακτῆρ· Scripsi δαίφοβος, Cramerus δαίκτηρ. Alcaei haud dubie versus est.

Fr. 29. 30. 31. Tria haec fragmenta Alcaeo tribuit Seidlerus, leguntur autem apud Choeroboscum in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1340: Τὰ εἰς εὐς ἀποβάλλουσι τὸ ὕ κατὰ τὴν γενικὴν χωρὶς τοῦ "Αρεος, "Αρενος· τοῦτο γὰρ ἐφύλαξε τὸ ὕ παρὰ τοῖς Διολεῦσιν, οἷον· "Αρενος στρατιωτέροις κτλ. — Fr. 30. κατθάνην Ahrensius, vulgo καταθανεῖν. — Fr. 31. μίξαν δ' ἐν ἀλλάλοις Schneidewinus, vulgo μίξαντες ἀλλήλοισιν. sed Grammaticus in Cramerī Anecd. T. III. p. 237.: μίξαν δὲ ἀλλήλοις.

Fr. 32. Carminis argumentum illustrat Herodotus V. 95.: Πολεμούντων δὲ σφεων παντοῖα καὶ ἄλλα ἐγένετο ἐν τῆσι μάχῃσι, ἐν δὲ δη καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητῆς συμβολῆς γενομένης καὶ νικάντων Ἀθηναίων, αὐτὸς μὲν φεύγων ἐκφεύγει, τὰ δὲ οἱ ὄπλα ἴσχυοσι Ἀθηναῖοι καὶ σφεία ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Ἀθήναιον τὸ ἐν Σιγείῳ· ταῦτα δὲ Ἀλκαῖος ἐν μέλει ποιήσας ἐπιτιθεῖ ἐς Μιτυλήνην, ἐξαγγελλόμενος τὸ ἐωυτοῦ πάθος Μελαντίππῳ ἀνδρὶ ἐτάρῳ. Ipsum carminis initium servavit Strabo XIII. p. 600.: Πιπτακὸς ὁ Μιτυληναῖος πλεύσας ἐπὶ τὸν Φρίνωνα στρατηγὸν (τῶν Ἀθηναίων) διεπολέμει τίως διατιθεὶς καὶ πάσχων κακῶς· ὅτε καὶ Ἀλκαῖος φησὶν ὃ ποιητῆς ἐν τινι ἀγῶνι κακῶς φερόμενον ἑαυτὸν τὰ ὄπλα ῥίπαντα φυγεῖν· λέγει δὲ πρὸς τινα κήρυκα, κελεύσας ἀγγεῖλαι τοῖς ἐν οἴκῳ Ἀλκαῖος σῶος ἄροι (duo codd. ἄρει) ἔνθα δ' (ἐνθάδε, ἐνθάδ') οὐκ αὐτὸν τὸν (codd. οὐχυτον, οὐχι τον, οὐ κῆται τὸν) ἀληκτορὶν (ἀλυκτορῆν, ἀλυκτορὶν) ἐς Γλαυκωπὸν ἱερὸν (plerique codd. ὄν inserunt) ἐκρέμασαν (ἀνεκρέμασαν Ursinus) Ἀττικολ. V. 1. de conjectura restitui ex Strabonis verbis. — V. 2. σῶς Ἀλκαῖος scripsi, "Αρη Seidlerus.

έντεα δ' οὐκ ἀνένεικον, ἃ δὴ κτέρας ἐς Γλανκώπω
 ἴρον ὀνεκρέμασαν
 Ἄττικοι.

33. [8. 67.]

ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΝΙΔΑΝ.

Ἦλθες ἐκ περάτων γᾶς ἐλεφαντίναν
 λάβαν τᾷ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων,
 ἐπειδὴ μέγαν ἄθλον Βαβυλωνίοις
 συμμαχίαις τέλεσας, ῥύσαό τ' ἐκ πόνων,
 5 κτέννας ἄνδρα μαχαίταν βασιλήϊον
 παλαισταν ἀπολείποντα μόνον μίαν
 παχέων ἀπὸ πέμπτων.

III. ΣΚΟΛΙΑ.

34. [27.]

Ἦει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ' ὀράνω μέγας
 χεῖμων, πεπάγασιν δ' ὑδάτων ῥόαι.

V. 3. έντεα δ' Wesselingius, reliqua de conjectura sed dubitanter scripsit, possis etiam ἀνένεικον corrigere. — V. 4. ὀνεκρέμασαν Seidlerus.

Fr. 33. V. 1. et 2. affert Hephaestio p. 58.: Τὸ δὲ ἀκατάληκτον, τὸ μόνον τὴν τελευταίαν ἔχον ἱαμβικὴν καλεῖται Ἀσκληπιαίδειον, οἷον τὸ Ἀλκαίου· ἦλθες κτλ. ubi γᾶς Blomfieldius scripsit, vulgo γῆς. Respicit carminis initium Libanius I. p. 406. ed. Reisk.: Ἀρ' οὐν μοι καιρὸν ἔχει κατὰ τὸν Δέσβιον Ἀλκαῖον ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν· Ἦλθες ἐκ περάτων γᾶς οὐκ ἐλεφαντίνῃ χρυσοδέτῳ καλλωπιζόμενος λαβῆ, καθάπερ ἐκείνος ἐποίησιν, ἀλλ' ἀτεχνῶς χρυσοῦ ψυχῇ κατευθύνων τὴν οἰκουμένην. Carminis argumentum illustrat egregie Strabo XIII. p. 617.: Τὸν ἀδελφὸν Ἀντιμενίδα φησὶν Ἀλκαῖος Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα τέλεσαι μέγαν ἄθλον καὶ ἐκ πόνων αὐτοὺς ῥύσασθαι κτείναντα ἄνδρα μαχαίταν, ὡς φησι, βασιλήϊων παλαιστᾶν (unus cod. παλασιᾶν) ἀπολείποντα μόνον ἄνταν τ' ἄχων (unus cod. παχέων) ἀποπέμπων. Unde v. 3. et 4. restitui, cetera emendavit Müllerus, nisi forte v. 5. βασιλήϊων — παχέων legendum est.

Fr. 34. Athen. X. p. 430. A.: Κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ περίστασιν πίνων ὁ Ἀλκαῖος εὐρίσκειται. χεῖμωνος μὲν ἐν τούτοις· Ἦει κτλ. V. 1. ἐκ δ' ὀράνω codd., Casaubonus ἐν δ' οὐρανῶ. Cf. Herodianus περὶ μον. λεξ. p. 7. 27.: Ἀλκαῖος δὲ εἰς ᾧ ἀποφαίνεται τὸ ὄνομα καὶ οὐρανός λέγων κατὰ τροπὴν τὴν οὐ διαφθόγγου εἰς τὴν ᾧ καὶ ἄνευ τοῦ ὕ οὐρανός.

κάββαλλε τὸν χεῖμων', ἐπὶ μὲν τίθεις
 πῦρ, ἐν δὲ κίοναίς οἶνον ἀφειδέως
 5 μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσας
 μάλθακον ἀμφιτίθη γνόφαλλον.

35. [29.]

Οὐ χρὴ κάκοισι θῦμον ἐπιτρέπην·
 προκόσομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
 ᾧ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
 οἶνον ἐνεικαμένους μεθύσθην.

36. [33. 32.]

Ἄλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖσι δέξοις
 περθέτω πλέκταις ὑποθύμιδάς τις,
 καδ δὲ χενάτω μύρον ἄδου κατ τῷ
 στήθεος ἄμμι.

37. [5.]

Τὸν κακοπάτριδα

Πιττακὸν πόλιος τᾶς ζαχόλω καὶ βαρυνδαίμονος
 ἐστάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαίνεντες ἀόλλεες.

V. 4. Κάββαλλε Casaubonus, κάμβαλλε codd. — V. 6. ἀμφιτίθη Gaisfordius, alii, vulgo ἀμφί. ibid. γνόφαλλον codd., vulgo γνόφαλλον.

Fr. 35. Athen. X. p. 430.: Ἐν δὲ τοῖς συμπιτώμασιν (Ἀλκαῖος)· Οὐ χρὴ κτλ. V. 1. θῦμον Stephanus, vulgo μῦθον. ibid. ἐπιτρέπην Ahrensius, vulgo ἐπιτρέπην. — V. 3. Βύκχι Schweighaeuserus, cf. Etymol. M. p. 216. 47., codd. βυκχί vel βυγχι, vulgo βανχί.

Fr. 36. Conjunxi duo fragmenta in unum; v. 1. et 2. leguntur ap. Athenaeum XV. p. 674. C.: Ἐκάλουν οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθύμιδάς, ὡς Ἀλκαῖος ἐν τούτοις· Ἄλλ' ἀνήτω κτλ. V. 1. ἀνήτω μὲν Casaubonus, vulgo ἀνήτωμεν. ταῖσι δέξοις scripsi, cf. Etym. M. p. 262. 52., vulgo ταῖς δέροις. — V. 2. πλέκταις ὑποθύμιδάς Blomfieldius, libri πλεκτάς ὑποθύμιδάς. — V. 3. et 4. leguntur apud Athen. XV. p. 687. D.: Ἀλκαῖος ἔφη· Καδ δ' ἐχέουσατο vel ἐχέυατο μύρον κτλ. quae emendavi. Praeterea respicit v. 1. Pollux VI. 107. v. 2. Athenaeus XV. p. 678. D.

Fr. 37. Aristoteles Polit. III. 10.: Εἵλοντό ποτε Μιτυληναῖοι Πιττακὸν πρὸς τοὺς φυγάδας, ὧν προσησθήκεσαν Ἀντιμενίδης καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητής. Δηλοῖ δ' Ἀλκαῖος, ὅτι τύραννον εἵλοντο τὸν Πιττακὸν ἐν τινὶ τῶν σχολιῶν μελῶν· ἐπιτιμᾷ γὰρ οὐ· Τὸν κτλ. V. 2. πόλιος Schneidewinus, vulgo πόλεως. ibid. ζαχόλω scripsi, Ursinus ἀχόλω, vulgo ἀσχόλω. — V. 3. ἐπαίνεντες Ahrensius, vulgo ἐπαινέοντες. Respicit huc Plutarch. Erot. c. 18.: Κοιῆ τὸν Ἐρωτα συνεγ-

38. [6.]

Dlog. Laert. I. 81.: Τοῦτον (Πίττακον) Ἀλκαῖος σαρά-
ποδα μὲν καὶ (lego ἦ) σάραπον ἀποκαλεῖ διὰ τὸ πλατύπουν
εἶναι καὶ ἐπισύρειν τὸ πόδε, χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς
ποσὶν ῥαγάδας, ἅς χειρίδας ἐκάλουν, γαύρικα (Menagius
γαύρηκα, vid. Hesychius γαύρηξ, ὁ γαυριῶν) δὲ ὡς εἰκῆ γαυ-
ριῶντα, φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα, ὅτι παχὺς ἦν, ἀλλὰ
μὲν καὶ ζοφοδορπίδαν, ὡς ἄλυχρον, ἀγάσυρτον δὲ ὡς
ἐπισεσυρμένον καὶ ὄνπαρόν. quae haud dubie omnia ex eodem
carmine, quo Fr. 37. petita sunt. Cf. Suidas v. σαράπους. Pollux
II. 175. ex hoc loco γάστρων affert, Plutarchus p. 426. B. ζοφο-
δορπίδας.

39. [28.]

Τέγγε πνεύμονα Φοῖνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
ἀ δ' ὦρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὰ καύματος.
ἄχει δ' ἐκ πετάλων Γάδεια τέττιξ, πτερόγων δ' ὕπα

γράφουσιν εἰς θεοὺς ποιητῶν οἱ κράτιστοι καὶ νομοθετῶν καὶ φιλοσόφων
ἀθρόοι φωναὶ μέγα ἐπαινέοντες, ὡσπερ ἔφη τὸν Πίττακόν ὁ Ἀλκαῖος
αἰεῖσθαι τοὺς Μιτυληναίους τύραννον. ubi cum Reiskius male
ἀθρόα φωνᾷ coniecisset, illud Schneidewinus Alcaeo tribuit.

Fr. 39. Carmen hoc ex variis fragmentis composui, v. 1. et 2.
leguntur ap. Athenaeum X. p. 430. B.: Θέρονς δὲ (Ἀλκαῖος) Τέγγε
κτλ. iidem versus leguntur I. p. 22. E. et v. 1. respicit Gellius XVII. 11.
Macrobius Saturn. VII. 15. Plutarch. Sympos. VII. 1. 1. Cf. idem
de Stoicor. repugn. c. 29. Eustath. ad Od. p. 1612. 14. et ad
II. p. 896. 47. — V. 1. πνεύμονα Φοῖνῳ Schweighaenserus, vulgo
πλεύμονας οἶνῳ ap. Athen. I. X., οἶνῳ πνεύμονα τέγγε altero loco et
sic Macrobius cum Proclo ad Hesiod. Op. 584., πνεύμονας οἶνῳ Eu-
stathius. — V. 2. δίψαισ' Seidlerus, libri δίψαισ' vel διψᾷ. —
V. 3. 6. 7. 8. adjecti sunt ex Proclo ad Hesiod. Op. v. 584., qui
una cum initio carminis attulit: Τοιαῦτα δὲ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ἔδειν.
οἶνῳ πνεύμονα τέγγε· τὸ γ. ἄ. περι. ἀ δ' ὦ. χ. ἄχει δ' ἐκ πετάλων
τάδε ἂν τέττιξ, ἀνθεῖ δὲ καὶ σκόλυμος, νῦν δὲ μιαιφώταται
γυναῖκες, λεπτοὶ δὲ τοὶ ἄνδρες, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γόνατα Σ.
ἄξει. — V. 3. redintegravi et v. 4. 5. addidi ex Demetrio de
elocut. 42., ubi omissio auctoris nomine leguntur atque sine idoneo
argumento Sapphoni tribuebantur: Γίγονται καὶ ἀπὸ λέξεως χάριτες,
ἦγον ἀπὸ μεταφορᾶς· ὡς ἐπὶ τοῦ τέττιγος· Πτερόγων δ' ὕπο-
καχέει λιγυρὰν ἀοιδίαν, ὅ τι ποτ' ἂν φλόγιον καθέταν ἐπι-
πτάμενον καταυδσίη. — V. 3. Γάδεια Seidlerus, ἄδεια Graevius,
vulgo τάδε ἂν apud Proclum. ibid. δ' ὕπα καχέει scripsi, Demo-
trius δ' ὑποκαχέει.

κακχέει λιγύραν πύκνον αοίδαν * * ὅπποτα
 5 φλόγιον καθέταν ἐπιπτάμενον καταυδείη.
 ἀνθρὲι δὲ σκόλυμος· νῦν δὲ γυναῖκες μιαρῶταται,
 λέπτοι δ' ἄνδρες, ἐπεὶ καὶ κεφάλαν καὶ γόνα Σείριος
 ἄζει.

40.

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

41. [31.]

Πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.
 καδ δ' ἄερόε κυλίχλαις μεγάλαις, ὦ πάϊ, ποικίλαις.
 οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἱὸς λαθικάδεα
 ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κίρνας ἓνα καὶ δύο
 5 πλείαις κακ κεφάλας, ἃ δ' ἑτέρα τὰν ἑτέραν κύλιξ
 ὠθήτω.

V. 4. πύκνον adjecti, vid. Hesiod. Op. 584. ibid. ὅπποτα Ahrensius, vulgo οὐ ποτ' ἄν. — V. 5. καθέταν, unus cod. καθέτως. ibid. καταυδείη, Ahrensius, alii conjic. καταυδέη. — V. 6. δὲ Seidlerus, vulgo δὲ καὶ. idem γυναῖκες μιαρῶταται, vulgo μιαρῶταται γυναῖκες. — V. 7. δ' Seidlerus, vulgo δὲ τοι. ibid. ἐπεὶ καὶ scripsi, vulgo ἐπεί. ibid. γόνα scripsi, vulgo γόνατα. Respicit huc Plinius Hist. Nat. XXII. 43., ubi de scolymo dicit: „Venerem stimulare in vino Hesiodo et Alcaeo testibus: qui florente ea cicadas acerrimi cantus esse et mulieres libidinis avidissimas virosque in coitum pigerrimos scripsere, velut providentia naturae hoc adjumento tunc valentissimo.“

Fr. 40. Athen. I. p. 22. F.: Καὶ ἀλλαχοῦ (Ἀλκαῖος)· Πίνωμεν κτλ.

Fr. 41. Athen. X. p. 430. C.: Πῶς οὖν ἔμελλον ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος εἶναι καὶ καθ' ἓνα καὶ δύο κνᾶθους πνευ; αὐτὸ γοῦν τὸ ποιημάτων, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς οὕτως ἐκδεχομένοις. φησὶ γὰρ (Ἀλκαῖος)· Πίνωμεν κτλ. ἓνα πρὸς δύο φητῶς κίρνας κελεύων. V. 1—4. rursus leguntur XI. p. 481. A. — V. 1. τὰ λύχν' ὀμμένομεν Ahrensius, priore loco Athen. τὸν λύχνον σβέννυμεν, altero τὸν λύχνον ἀμμένομεν. — V. 2. ἄερόε Ahrensius, ἄερε Casaubonus, libri ἀνάερε, et altero loco καδδα εἰς vel καδδαρεῖ. ibid. ὦ πάϊ scripsi, libri αἰ τὰ vel αἰ τα. ibid. ποικίλαις Schweighaeuserus, codd. ποικίλα, ποικίλλες, ποικίλλες. — V. 3. οἶνον, Athenaeus priore loco οἶνος· ibid. υἱός, omissum est altero loco. ibid. λαθικάδεα priore, λαθικήδεα altero loco. — V. 4. δύο, altero loco omissum. — V. 5. πλείαις Schweighaeuserus, libri πλείεις vel πλείους. ib. κακ κεφάλας Porsonus, libri κακ κεφαλᾶς vel κακ κεφαλαῖς. ἃ δ' ἑτέρα Porsonus, libri δ' ἄτερα vel δ' ἄτερα. — V. 6. ὠθήτω unus cod., vulgo ὠθεῖτω.

42. Κατ τὰς πόλλα παθοίσας κεφάλας χεῦσον ἔμοι μύρον
καὶ κατ τῷ πολίῳ στήθεος.

43. [35.]

Λάταγες ποτέονται
κυλιχνᾶν ἀπὺ Τηϊᾶν.

44. [30.]

Μηθὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

45. [28.]

Ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπείον ἐρχομένοιο.

* * * * *

ἐν δὲ κίρνατε τῷ μελιάδεος ὅτι τάχιστα
κράτηρα.

46.

Κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα κάλεσσαι,
αὶ χρῆ συμποσίας ἐπόνασιν ἔμοι γεγένησθαι.

47. [34.]

Ἄλλοτα μὲν μελιάδεος, ἄλλοτα δ'
ὄξυτέρῳ τριβόλων ἀρντήμενοι.

Fr. 42. Plutarchus Sympos. III. 1. 3.: Μάλιστα τοὺς ἀνηθινοὺς ἐκ τῶν τραχήλων καθάπτοντες ὑποθυμίδας ἐκάλουν καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων ὑύροις ἔχριον τὰ στήθη. μαρτυρεῖ δὲ Ἄλκαϊος κειεύων καταχέαι τὸ μύρον αὐτοῦ κατὰ τὰς πόλλα παθοίσας κεφαλᾶς καὶ τῷ πολίῳ στήθεος. quae in ordinem redegi.

Fr. 43. Athen. XI. p. 481. A.: Ἄλκαϊος ἐν τῷ δεκάτῳ Λάταγες κτλ. ὡς διαφόρων γιγνομένων καὶ ἐν Τίῳ κυλικῶν. Cf. Athen. XV. p. 666. B.: Δικαίταρχος ὁ Μεσσηνίος ἐν τῷ περὶ Ἄλκαϊου καὶ τὴν λατάγην φησὶν εἶναι Σικελικὸν ὄνομα. Fortasse v. 1. scribendum δὲ πότηται.

Fr. 44. Athen. X. p. 430. C.: Καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησὶν (Ἄλκαϊος)· Μηθὲν κτλ. μηθὲν codd., vulgo μηδέν. ibid. δένδριον Ahrensius, codd. δένδρον.

Fr. 45. Athen. X. p. 430. B.: Τοῦ δ' ἔαρος (πίνων εὐρίσκειται Ἄλκαϊος)· Ἦρος κτλ. καὶ προσελθών· ἐν δὲ κίρνατε κτλ. — V. 2. κίρνατε Matthiae, codd. κίρνατε vel κίρνάται.

Fr. 46. Hephaestio p. 41.: Τὸ μὲν οὖν Αἰολικὸν ἔπος τὸ καταληκτικὸν τοιοῦτόν ἐστι· Κέλομαί κτλ. Alcaei haud dubie est pertinere ad idem carmen, ex quo est Fr. 45. V. 2. ἐπόνασιν aliquot codd., vulgo ἔπ' ὄνασιν.

Fr. 47. Athen. II. p. 38. E.: Ἄλκαϊος· Ἄλλοτε κτλ. V. 1. ἄλλοτα Blomfieldius, vulgo ἄλλοτε. — V. 2. ὄξυτέρῳ Blomfieldius, vulgo ὄξυτέρου. ibid. ἀρντήμενοι scripsi, vulgo ἀρντημένοιο.

48. [26.]

Κρονίδα βασιλῆος γένος Αἴαν, τὸν ἄριστον πέδ' Ἀχιλλεα.

49. [49.]

Ἀχιλλεῦ, ὁ τᾶς Σκυθίκας μέδεις.

50. [50.]

Ὡς γὰρ δήποτ' Ἀριστόδαμόν φαισ' οὐκ ἀπάλαμνον ἐν
Σπάρτῃ λόγον
εἶπην· χρήματ' ἄνηρ, πένιχρος δ' οὐδεὶς πέλειτ' ἔσολος
οὐδὲ τίμιος.

51. [59.]

Πέτρας καὶ πολίης θαλάσσης τέκνον . . . .

. . . ἐκ δ' ἐπᾶδον χαύνοις φρένας, ἃ θαλασσία λέπας.

Fr. 48. Hephaestio p. 61.: Ὁ Ἀλκαῖος καὶ πενταμέτρῳ ἀκαταλήκτῳ ἐχρήσατο· Κρονίδα βασιλῆος κτλ. Respicit fortasse Choeroboscus Bekk. Anecd. T. III. p. 1104.: Οἱ Διολεῖς προπαροξύνουσι Ἀχιλλῆος καὶ βασιλῆος. Cf. Choeroboscus ib. p. 1183.: Λέγουσιν οἱ ποιηταὶ πολλάκις ὁ Αἴας τοῦ Αἴα καὶ ὁ Δρύας τοῦ Δρύα καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ· Ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν· καὶ παρ' Ἀλκαίῳ· Αἴαν τὸν ἄριστον. Deinde sic fere videtur Alcaeus scripsisse:

Φαῖσιν ἐς Τροῦαν τῶν Δαναῶν ἔλθεμεν.

Cf. Scolion ap. Athen. XV. p. 695. C.

Fr. 49. Eustathius ad Dionys. Per. 306.: Ἄλλοι δὲ φασιν—ἕτερον εἶναι τοῦτον Ἀχιλλεῖα παρὰ Σκύθαις βασιλεία τῶν τόπων, ὃς ἠρώσθη τε τῆς Ἰφιγενείας πεμφθείσης ἐκεῖ καὶ ἔμεινεν ἐπιδιώκων, ἐξ οὗ τόπος Ἀχιλλεῖον. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες παραφέρουσι μάρτυρα τὸν Ἀλκαῖον λέγοντα· Ἀχ. ὃς τᾶς Σκ. μεδέεις. alii codd. Ἀχιλλεύς, correxerunt Blomfieldius et Seidlerus.

Fr. 50. Schol. Pind. Isthm. II. 17.: Χρήματα, χρήματ' ἄνηρ· τοῦτο ἀναγράφεται μὲν εἰς τὰς παροιμίας ὑπ' ἐνίων, ἀπόφθεγμα δὲ ἐστὶν Ἀριστοδήμου, καθάπερ φησὶ Χρυσίππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν· τοῦτον δὲ τὸν Ἀριστόδημον Πίνδαρος μὲν οὐ τίθησιν ἐξ ὀνόματος, ὡς δῆλου ὄντιος, ὃς ἐστὶν ὁ τοῦτο εἰπών, μόνον δὲ ἐσημειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτι Ἀργεῖος· Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν, οὐκ Ἀργος, ἀλλὰ Σπάρτην· Ὡς γὰρ δήποτε φασὶν Ἀριστόδημον ἐν Σπ. λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἶπῆν κτλ. Eadem Diog. Laert. I. 31., ubi ὡς γ. δ. ἄρ. ὃν φασιν οὐκ ἂπ. ἐν Σ. λόγον εἶπῆν et οὐδὲ τίμιος omisit. Cf. Suidas v. χρήματα, χρήματ' ἄνηρ, πένιχρός δ' οὐδέποτ' ἐσθλός—καὶ Ἀλκαῖος ὡς γὰρ δήποτ' Ἀριστόδαμόν φασιν ἐν Σ. οὐκ ἂ. λ. εἶπῆν χρήματα καὶ τὰ ἐξῆς. correxi haec.

Fr. 51. Athen. III. p. 85. F.: Καλλίας ὁ Μιτυληναῖος ἐν τῷ

52. [60.]

— — Ἐκ δὲ ποτηρίων πῶ, νέοις Δινομένη παρίσδων.

53. [36.]

Οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον.

IV. ΕΡΩΤΙΚΑ.

54. [41. 42.]

Ἴοπλοχ' ἄγνα μελλιχόμειδε Σάπροι,
θέλω τι Φείπην, ἀλλά με κωλύει αἰδώς.

55. [40.]

Δέξαι με κωμάσδοντα, δέξαι, λίσσομαι σε, λίσσομαι.

56. [37.]

Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλάθεια.

57.

Οὐκ ἔγω Ἀύκον ἐν Μοῖσαις ἀλέγω . .

περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῳ λεπάδος παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ φησὶν εἶναι φθῆν, ἧς ἡ ἀρχὴ Πέτρας κτλ. ἧς ἐπὶ τέλει γεγράφθαι Ἐκ λεπάδων χαύνοις φρ. ὁ δ' Ἀριστοφάνης γράφει ἀντὶ τοῦ λεπᾶς χέλυσ καὶ φησὶν οὐκ εὔδαικαρον ἐκδεχόμενον λέγειν τὰς λεπάδας· τὰ παιδάκια δὲ ἦντ' ἂν εἰς τὸ στόμα λάβωσιν, αὐτεῖν ἐν ταύταις καὶ παίζειν. Composui haec et v. 2. scripsi ἐκ δ' ἐπᾶδον pro ἐκ λεπάδων.

Fr. 52. Athen. XI. p. 460. D.: Ἀλκαῖος· Ἐκ δὲ ποτ. πώνης δινομένη παρίσδων. Scripsi πῶ, νέοις Δινομένη. Ahrensius coniecit πώνης i. e. πίνας.

Fr. 53. Tzetzes Lycophr. v. 212.: Οἱ οἴνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπόρρητα ἐκφαίνουσιν· ὅθεν καὶ ὁ Ἀλκαῖος φησὶν· Οἶνος κτλ.

Fr. 54. V. 1. Hephaestio p. 80.: Τριμετρον δὲ ἀκατάληκτον τὸ τούτου περιτεῦον συλλαβῇ τῇ τελευταίᾳ, καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκὸν δωδεκασύλλαβον, οἷον· Ἴοπλοχ' κτλ. μελλιχόμειδε Hermannus, μελιχόμειδε vulgo, μελιχόμειδε unus codex. — V. 2. adjunxi ex Aristotele Rhet. I. 9.: Τὰ αἰσχρὰ αἰσχύνονται καὶ λέγοντες καὶ ποιοῦντες καὶ μέλλοντες, ὥσπερ καὶ Σαπφῶ πεποίηκεν εἰπόντος τοῦ Ἀλκαίου· Θέλω κτλ. Φείπην Hermannus, vulgo τ' εἰπήν.

Fr. 55. Hephaest. p. 30.: Τετράμετρα δὲ, οἷον τὸ τοῦ Ἀλκαίου· Δέξαι κτλ. Eadem Schol. Aristoph. Plut. 302.

Fr. 56. Schol. Plat. p. 377. ed. Bekker.: Οἶνος καὶ ἀλήθεια ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων· ἔστι δὲ ἄματος Ἀλκαίου ἀρχὴ· Οἶνος κτλ. καὶ Θεόκριτος. ἀλάθεια Matthiae, alii, vulgo ἀλάθεια.

Fr. 57. Schol. Pind. Ol. X. 15.: Ἀλέγων· ὕμνων. καὶ Ἀλκαῖος· Οὐκ ἔγω Ἀύκον ἐν Μοῖσαις ἀλ. παρὰ τὰ ἀλέγειν καὶ

58. [69.]

Ἔμε δειλάν, ἔμε παισῶν κακοτάτων πεδέχουσιν.

59.

Ἐπετον Κυπρογενῆας παλάμαισιν.

60.

Τερένας ἀνθός ὀπώρας.

V. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

61.

Καὶ πλείστοις ἐάνασσε λάοις.

62. [46.]

Πρώτα μὲν Ἄντανδρος Λελέγων πόλις.

φροντίδα ποιῆν. Scripsi *Λύκον* et *Μοῖσαις*, conferas Horat. Carm. I. p. 32. 9.: „*Liberum et Musas Veneremque et illi Semper haerentem Puerum canebat, et Lycum nigris oculis nigroque Crine decorum.*“ et Ciceron. Nat. Deor. I. 28.: „*Naevus in articulo pueri (fortasse: in Lyco puero) delectat Alcaeum. At est corporis macula naevus: illi tamen hoc lumen videbatur.*“

Fr. 58. Hephaest. p. 67.: Καὶ ὅλα μὲν οὖν ἄσματα γέγραπται ἰωνικά, — Ἀλκαίῳ δὲ πολλά, ὡσπερ καὶ τόδε· Ἔμε δὲ κτλ. Cf. ibidem p. 120.: ὡς ἐν τῷ παρ' Ἀλκαίῳ ἄσματι, οὗ ἡ ἀρχή· Ἔμε κτλ. παισῶν Ahrensius, vulgo *παισῶν*. πεδέχουσιν Bentlejus, codd. πόδ' ἔχουσιν, πιδ' ἔχουσιν, παιδ' ἔχουσιν.

Fr. 59. Cramerī Anecd. I. p. 144. 6.: Τοῦ πέτω ὁ ἀόριστος ὤφειλεν εἶναι ἔπετον· Ἀλκαῖος κέχρηται· Ἐπετον Κυπρογενῆας παλάμαισιν. Cf. praeterea p. 179. 3. Etym. M. p. 666. 51.: Ὁ δευτέρως ἀόριστος ἔπετον, οἷον· Ἐπετον Κυπρογενῆας. παλάμαισιν Schneidewinus.

Fr. 60. Cramerī Anecd. T. I. p. 413. 23.: Ζητεῖται παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ *Θηλυκόν· Τερένας* κτλ. πῶς ἡ τέρενα εἴρηκεν; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τέρενη ἢ γενική τέρενος· καὶ μεταγεται ἢ γενική εἰς εὐθείαν ὁ τέρενος· ἀπὸ τούτου *Θηλυκόν* τερένη καὶ *Αἰολικῶς* τερένας ἄ. ὁ.

Fr. 61. Etym. Gud. p. 162. 31.: Ἀλκαῖος· Καὶ κτλ. Eadem Cramerī Anecd. I. p. 169. 3.

Fr. 62. Strabo XIV. p. 606.: Τὴν Ἄντανδρον Ἀλκαῖος μὲν καλεῖ Λελέγων πόλιν· Πρώτα κτλ. πρώτα Friedemannus, vulgo πρώτα. μὲν codd., vulgo μὲν καί.

63. [82.]

Ἦ ποι συνᾶγ' ἀνδρῶν πεπυκάδμενον
στρότον νόμισμ' ἐπιπνέουσα.

64.

* Τῶν χαλίνων ἄρκος ἔση.

65. [84.]

Πάμπαν δὲ τύφως ἐκφέλετο φρένης,

66. [122.]

Καί τις ἐπ' ἐσχατίαισιν οἴκεις.

67.

Καὶ θῆον ἀμερίοις βρότοισιν.

Fr. 63. Hesychius: Ἐπιπνεύων· ἐπιβλέπων, Λιολικῶς. καὶ Ἀλκαῖος· ἧπου συναγαυδρωδασμένον στρατιὸν νομισμένοι πνέουσα. ἧ ποι Ahrensius, συνᾶγ' ἀνδρῶν Neuius, στρότον Schneidewinus, πεπυκάδμενον et νόμισμ' ἐπιπνέουσα ego correxi.

Fr. 64. Cramerii Anecd. Paris. IV. p. 61. 13.: Ἄρκος οὐδέτερον, οὐ μὲνηται Ἀλκαῖος· τὸν χαλινὸν ἄρκος ἔση. quae correxi.

Fr. 65. Photius v. Τετύφωμαι· ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόνημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα. ἧτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρράγνεντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησὶ Πάμπαν κτλ. Eadem Harpocrat. p. 175. ed. Bekker. et Suidas v. τετ. Ita Blomfieldius, codex ἐκ δε λέγετο, Porsonus π. δ' ἐτύφωσ' ἐκ δ' ἔλετο φρ.

Fr. 66. Hephaestio sine poetae nomine, p. 43.: Καλούμενον δὲ Ἀλκαῖκόν δεκασύλλαβον· Καί τις — οἴκεις. sed οἴκεις Grammaticus in Cramerii Anecd. I. p. 327. 3.: Ἀπὸ τοῦ οἴκῳ ἢ μετοχῇ· Καί τις κτλ. Fortasse καὶ τις scribendum.

Fr. 67. Tricha de Metr. p. 19.: ἃ καὶ Ἀλκαῖκὰ καλεῖται, ὡς τοῦ Ἀλκαίου κατακόρως αὐτοῖς χρῆσαμένον, οἷόν ἐστι τό· Καὶ κτλ. Alcaei haud dubie est, quod legitur ap. Apollon. de adverb. T. II. p. 513. ed. Bekk. et Herodianum περι μ. λέξ. p. 26. 9.:

Ὅμι γὰρ ἄρξατο.

et duo fragmenta ap. Apollon. de pronom. p. 381. C. ubi Alcaei versus praecessit:

Πατέρων ἄμμων.

Ἀμμετέρων ἀχέων.

et apud Etym. M. p. 698. 52.:

Χαῖρε καὶ πό.

68. [73.]

Ἐμ' αὐτῷ παλαμάσομαι.

69. [52.]

Ὅτ' ἄσφ' ἀπολλυμένοις σάως.

70. [81.]

Οἴκω τε περ σῶ καὶ περ' ἀτιμίας.

71. [99.]

Εἷς τῶν δυοκαίδέκων.

72. [89.]

Καὶ κ' οὐδὲν ἐκ δένος γένοιτο.

73. [15.]

Αἰ δέ κ' ἄμμι Ζεῦς τελέσῃ νόημα.

74. [74.]

*Νόον δὲ Φαύτω
πάμπαν ἀέροει.*

Fr. 68. Apollon. de pronom. p. 363. A.: Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παρενθέσει ἀνεγνώσθη — ἔμ' κτλ. Alcaei haud dubie est.

Fr. 69. Apollon. de pronom. p. 388. B.: Ἄσφες Αἰολεῖς· ὄτ' ἄσφ' ἀπολλυμένους σάως· Ἀλκαῖος δευτέρῳ. Ahrens. ἀπολλομένους emendavit.

Fr. 70. Apollon. de pronom. p. 395. A.: ἡ τεὸς Δωρικῇ τῇ σὸς ὁμωνυμί — καὶ παρ' Αἰολεῦσιν· Ἀλκαῖος ἐν πρώτῳ — καὶ οἴκῳ — ὁ αὐτὸς κοινῶ ἔθει. οἴκω — σῶ Bastius, vulgo οἴκῳ — σῶ. ibid. καὶ περ' ἀτιμίας scripsi, vulgo καίπερ ἀτιμίας.

Fr. 71. Etymol. M. p. 290. 45.: Ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι πολλάκις αἱ διαλέκτοι κλίνουσι ταῦτα, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ εἰς τὸν δυοκαίδεκον. ἀντὶ τοῦ δυοκαίδεκα. Emendavit Müllerus.

Fr. 72. Etymol. M. p. 639. 31.: αὐτοῦ τοῦ οὐδεὶς τὸ οὐδέτερον δὲν χωρὶς τῆς οὐ παρενθέσεως ἔχομεν παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ ἐν τῷ ἐνάτῳ· κ' οὐδὲν κτλ. sed Etymol. Dorv. καὶ κ' οὐδὲν. Cf. Bekk. Anecd. T. III. p. 1362.

Fr. 73. Apollon. de pronom. p. 384. B.: Τὰ παρ' Αἰολεῦσιν ἔνεκα τῆς συντάξεως πολλάκις ἀποβάλλει τὸ ν δι' εὐφρανίαν· Αἰ δέ κτλ. Ἀλκαῖος.

Fr. 74. Apollon. de pronom. p. 363. A.: Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παρενθέσει ἀνεγνώσθη — ἀλλ' ἐμάχετο τὸ νόον δ' αὐτῷ π. ἄ. ὅπερ ἀσύνηθες ἐν ἀπλότῃ μὴ οὐχὶ τὸ ε̄ προσλαμβάνειν, καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ κτλ. Itaque hoc quoque Alcaei est. νόον Bastius, δὲ Φαύτω Ahrensus.

75.

Κάπιπλεύην νάεσι.

76. [15.]

"Αμμιν ἀθάνατοι θεοί
νίκαν.

77. [47.]

Νῦν δ' οὔτος επικρέτει
κινήσας τὸν ἀπ' ἱρας πύκινον λίθον.

78. [51.]

Κεῖσθαι περ κεφάλας μέγας
ὡὰς σιμίδα λίθος.

79. [85.]

Αἶκ' εἴπης, τὰ θέλεις, ἧ κεν ἀκούσαις, τὰ κεν οὐ θέλοις.

80. [79.]

Τοὶ γὰρ θεῶν ἰότητ' ἕμμ' ἔλαχον, τῶν γέρας ἄφθιτον
ἀνθήσει.

Fr. 75. Cramerī Anecd. T. I. p. 298. 17.: Αἰολεῖς νάεσι· Κά-
πιπλεύειν νάεσιν. Cf. Etym. M. p. 605. 23. Haud dubie Alcaci
est. Prius Schneidevinus, alterum ego correxi.

Fr. 76. Apoll. de Pronom. p. 384. B.: Μένει τε ἐπὶ τοῦ ἕμμιν·
ἕμμιν κτλ. Αλκαῖος πρότιφ. Recte Ahrensius ἄμμιν scripsit.

Fr. 77. Eustath. II. p. 633. 60.: Ἀλκαῖος ἐκ πλήρους ἔφη τὸ
κινήσας τὸν πήρας πυκινὸν λίθον, κομικευσάμενος ἐκείνος καὶ
ἀντὶ τοῦ ἱεράς, ὡς ἐν παρόδῳ (παρωδῆ) γράφας τὸ πήρας. Idem
auctius Odys. p. 1397. 30.: Ἀλκαῖος ἐκ πλήρους· Νῦν δ' οὔτος
ἐπικρέκει κ. τὸν πείρας π. λ. quae emendavi; fortasse praeterea
V. 1. scribendum Νῦν γάρ, ut integer sit versus.

Fr. 78. Schol. Pind. Olymp. I. 97.: Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμῶν
λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· ὁ μὲν Ἀλκαῖος κεῖσθαι κτλ.
V. 1. κεῖσθαι, Gerhardus κεῖται. περ Ahrensius, vulgo παρ. —
V. 2. Fortasse τῷ Ἀσσαονίδῳ legendum, ut Assaon pater Tantali
fuerit, cf. Parthen. c. 33.

Fr. 79. Proclus Hesiod. Opp. v. 721.: Ἀλκαῖος· Εἶ κ' εἴ-
ποις τὰ θέλεις, ἀκούσαις τὰ κ' οὐ θέλεις. Emendavit Meinekius.

Fr. 80. Apollon. de Pronom. p. 387. B.: Ἔμμε Αἰολεῖς· Τὸ
γὰρ θεῶν ἰότητι ἕμμε λάχον αφυτον θήσει γέρας. Ἀλκαῖος
πρότιφ. Emendavit Ahrensius.

81. [53.]

Ὅρνιθες τίνες οἶδ' ὠκεανῷ γᾶς ἀπὺ περὶράτων
ἦλθον πανέλοπες ποικιλόδεξοι ταυσιπτεροι.

82. [68.]

Νύμφαις, ταῖς Δίος ἐξ αἰγιόχω φαῖσι τετυγμέναις.

83. [94.]

Αἰ γάρ κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ, ὁ δὲ φῆ κήνοθεν ἔμμεναι.

84. [75.]

... σὺ δὲ σαύτῳ τομίας ἔσῃ.

85. [72.]

Μηδ' ὄνιαις τοῖς πέλας ἀμμέων παρέχην.

86. [48.]

Οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλοι τὸ νόημα.

Fr. 81. Schol. Arist. Av. 1410.: Τινὲς δὲ παρὰ τὰ Ἄλκαίου· Ὅρνιθες κτλ. Schol. Themosph. 162.: Ἐν τοῖς Ὅρνισι παρῳδῆται τὸ Ὅ. τινες δὲ ὠκεανῷ τὰ σά πτερά * θ'. V. 1. γᾶς Blomfieldius, vulgo γάρ. ibid. ἀπὺ Ahrensius, vulgo ἀπό. ibid. περὶράτων Seidlerus, vulgo περάτων. — V. 2. ποικιλόδεξοι Schneidewinus, vulgo ποικιλόδειροι.

Fr. 82. Hephaestio p. 60.: Τὸ ἀκατάληκτον καλεῖται Σαπφικὸν ἐκκαίδεκασύλλαβον, ᾧ τὸ τρίτον ὄλον Σαπφουῶς γέγραπται, πολλὰ δὲ καὶ Ἄλκαίου ἄσματα· Νύμφαις κτλ. Eadem Attilius Fortun. p. 360. ed. Gaisf. φαῖσι Blomfieldius, vulgo φασί. ibid. τετυγμέναις, alii codd. τετυσμέναις et τετικμέναις.

Fr. 83. Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 27. 7.: Ὁ Ἄλκαῖος κήνοθεν ἐστὶν ὅπου ἀπεφῆγατο τὸ αὐτὸ (ἐκείθεν)· Αἰ γάρ κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ δὲ φοικήνοθεν ἔ. Correxist Seidlerus. Κήνοθεν ex hoc loco affert Grammat. Cram. Anecd. Paris. IV. 56. 5.

Fr. 84. Apoll. de Pronom. p. 363. B.: Καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἄλκαίῳ ἐν ἐβδομῷ· σὺ δὲ σαντῷ τομαιοσση. Emendavit Bastius. Alcaei fortasse est quod legitur ap. Apollon. de adverb. in Bekk. Anecd. T. II. p. 563. et 604.:

Ὁ δ' ἐξόπισθα κασιάθεις.
et aliud ap. Apollon. de Pronom. p. 383. B.:

Ἄλλὰ τις ἄμμι δαίμων.

Fr. 85. Apoll. de Pronom. p. 381. C.: Διολεῖς (ἀμμέων)· Ἄλκαῖος· Μηδ' ὄν. τοῖς σπλεας νμεων παρέχειν. πέλας Hasius, ἀμμέων Giesius, παρέχην Ahrensius correxit.

Fr. 86. Schol. Hom. Odys. φ. 71.: Καὶ Ἄλκαῖος· Οὐδέ τι μ. ἀλλὰ τὸ ν., ἀντὶ τοῦ προφασιζόμενος, ἀλλαγῷ ἀποτρέπων τὸ ἴαντοῦ

87.

Ἐρφαφιώτας γὰρ ἄναξ.

88.

Ἄλλ' ὦ πάντ' ἐφόρεις Ἄλκι.

89. [91.]

Ἄρκαδες ἔσσαν βαλανήφαγοι.

90. [65.]

Ἀργάλεον πενία, κάκον ἄσχετον, ἃ μέγα δάμναις
λῆον ἀμαχανία σὺν ἀδελφία.

91. [76.]

Ἦρ' ἔτι Δινομένη τῷ τ' Ἰγρόαδήφ
τάρμενα λάμπρα κρέμαντ' ἐν Μυρσιλήφ;

92. [66.]

Ἐκ μ' ἔλασας ἀλγέων.

νόημα. Eadem Eustath. ad Od. p. 1901. 51., ubi ἄλλο, recte Seidlerus ἄλλοι. Respicit Etymol. M. p. 594. 54. Fortasse scribendum τὸ νόημα *Φαίτω*.

Fr. 87. Crameri Anecd. Parisin. III. p. 121. 5.: Μηδεὶς δὲ ἡμᾶς νειμαστῆτους ἀποφῆνειν, ὡς εἰκῆ τὸ εἰρφαφιώτης ἐνταῦθα γράφαντας· Οὐ γάρ ἐστι τοῦ ποιητοῦ, ἀλλ' Ἄλκιον· ἐρφαφιώτου γὰρ ἄναξ. Scripsi Ἐρφαφιώτας, Schneidewinus coniecit: Ἐρφαφιώτα χαῖρ' ἄναξ.

Fr. 88. Crameri Anecd. T. I. p. 327. 3.: Τὸ ὄρω δευτέρας μὲν ὡς πρόδηλον, ἀλλὰ καὶ πρώτης, ὡς δῆλον ἐκ τῆς Διολλδος διαλέκτου· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ οἰκῶ ἢ μετοχή, οὕτω ἀπὸ τοῦ ὄρω· Ἄλλ' κτλ.

Fr. 89. Artemidor. Oneirocr. II. 25.: Ταύτης τὸν καρπὸν ἤσθιον οἱ Ἄρκαδες. καὶ ὁ Ἀρχαῖος φησὶ· Ἄ. κτλ. Recte Meinekius Ἄλκαιοσ.

Fr. 90. Stobaeus Floril. XCVI. 17. V. 1. μέγα unus cod., vulgo μέγαν. ibid. δάμναις scripsi, vulgo δάμνησι, Ahrensius δάμναι. — V. 2. ἀδελφία Ahrensius, vulgo ἀδελφεῖ.

Fr. 91. Hephaestio p. 90.: Τὸ ἐγκωμιολογικὸν καλούμενον, ὅπερ ἐστὶν ἐκ δακτυλικῶν πενθήμεροῦσιν καὶ ἰαμβικῶν τοῦ ἴσου, ᾧ κέχρηται μὲν καὶ Ἄλκαιοσ ἐν ᾤσματι, οὗ ἡ ἀρχὴ· Ἦρ' κτλ. V. 1. Δινομένην aliquot codd., vulgo Δινομένη. ibid. τῷ τ' Neuius, Ἰγρόαδήφ Seidlerus, vulgo τῷ *Φυρρόαδήφ* vel τῷ *τυρρόακῶφ*. — V. 2. κρέμαντ' scripsi, vulgo κέαντ', Seidlerus κέοντ'. ibid. Μυρσιλήφ Seidlerus, vulgo *μυρσιλήφ*, codd. *μυρσίνῶφ* vel *μυρσίνῶφ*, Ahrens. coniecit *μυρσίνων*.

Fr. 92. Hephaestio p. 16.: Κἂν μέντοι ἐν τῇ προτέρᾳ συλλαβῇ τελικὸν ἢ τὸ ἄφωνον, τῆσ δὲ δευτέρας ἀρχικὸν τὸ ὑγρόν, οὐκίτι γίνεται κοινὴ συλλαβή, ἀλλ' ἀντικρὺσ μακρῶ, ὡσ παρὰ Ἄλκαιοσ· ἔκ μὲ λῆσασ ἀλγέων. Scripsi μ' ἔλασασ.

93. [77.]

"Οττινες ἔσλοι

ὑμμέων τε καὶ ἀμμέων.

94. [44.]

Ἐλάφῳ δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φνίει φόβερως.

95. [94.]

Ἐπὶ γὰρ πᾶρος ὄνταρον ἰκνηταί.

96. [92.]

Πάλιν ἂ ὕς παρορίνει.

97. [78.]

Ἀμμέσιν πεδάορον.

98. [76.]

Ἀλλὰ σαύτω πεδέχων ἄβας πρὸς πόσιν.

99. [86.]

Ἐβρος κάλλιστος ποτάμων.

Fr. 93. Apollon. de Pronom. p. 382. B.: Αἰολεῖς ὑμμέων. Ἀλκαῖος· Οὔτινες κτλ. V. 1. ὀττινες Ahrensius, vulgo οἱ τινες. ibid. ἔσλοι Schneidewinus, vulgo ἐσθλοι.

Fr. 94. Schol. Sophocl. Oed. Reg. 156.: Φοβερὰν φρένα· τὴν περιφοβὸν. καὶ Ἀλκαῖος· ἐλάφῳ κτλ. βρόμος, Blomfieldius coniecit τρόμος. ibid. φνίει Ahrensius, vulgo φνίει.

Fr. 95. Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 35. 32.: Τὰ εἰς ῥος λήγοντα οὐδέτερά δισύλλαβα, εἰ ἔχοι πρὸ τέλους τὸ ᾠ, συνεσταλμένον πάντως αὐτὸ ἔχει, εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον εἴη, ὡσπερ τὸ πάρος· ἐπὶ γὰρ τὸ πάρος ὄνειαρὸν ἰκνηταί, Ἀλκαῖος φησί. Emendavit Seidlerus.

Fr. 96. Apostol. XV. 83.: Πάλιν ἂ ὕς π. ἐπὶ τῶν παρακινούτων τινὰ εἰπεῖν ἄκοιτα, ἃ οὐ βούλεται. Ἀλκαίου ἢ παρομίαι. Cf. Diogen. VIII. 64. Simplicius ad Aristotel. de Coel. F. 35. B.

Fr. 97. Apollon. de Pronom. p. 383. C.: Τὸ τε ἐν τετάρτῳ Ἀλκαίου ἀμμέσιν πεδάορον (ita Valckenarius, cod. παιδα ὄρον) οὕτω φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ ἡμέσιν.

Fr. 98. Apollon. de Pronom. p. 363. B.: Καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαῖῳ ἐν ἐβδόμῳ· σὺ δὲ σαύτω τ. ε. (Fr. 84.) ἀλλὰ σαύτω, μετέχων ἄβας πρὸς πόσιν. Correxerit Ahrensius, sed videtur aliud quid latere.

Fr. 99. Schol. Theocrit. VII. 112.: Ἀλκαῖος· Ἐβρος κ. π. sed recte unus cod. Ἐβρος.

100. [87.]

Ἐγὼ μὲν κ' οὐ δέω ταῦτα μαρτύρεντας.

101. [90.]

Καὶ Σκυθικαῖς ὑποδησάμενος.

102.

Ἀπ πατέρων μάθος.

103. [16.]

Strabo I. p. 63.: Τὸ δὲ πλείοσι στόμασιν ἐκδιδόναι (Νεῖλον) κοινὸν καὶ πλειόνων· ὥστε οὐκ ἄξιον μνήμης ὑπέλαβεν (Ὅμηρος) καὶ ταῦτα πρὸς εἰδότηας, καθάπερ οὐδ' Ἀλκαῖος, καίτοι φήσας ἀφίχθαι καὶ αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον.

104. [61.]

Athen. VII. p. 311. A.: Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρον φησὶν αὐτὸν (τὸν λάβρακα) νήχεσθαι. Fortasse in allegoria quadam hoc dixit Alcaeus, pertinetque huc Fr. 97.

105. [62.]

Plutarchus de divitiar. amore p. 525. A.: Χάριεν γὰρ ἅμα ταῖς ἡδοναῖς συνεκλιπεῖν τὰς ἐπιθυμίας, ἃς μήτε ἄνδρα φησὶν Ἀλκαῖος διαφυγεῖν μήτε γυναῖκα.

106. [113.]

Zenobius II. 18.: Αἶξ Σκυρία· Χρῦσιππος φησὶν ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων τετάχθαι τὴν παροιμίαν, ἐπειδὴ πολλάκις τὰ ἀγγεῖα ἀνατρέπει ἢ αἶξ. "Ἄλλοι δὲ φασὶν ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. Μέννηται Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος.

Fr. 100. Etymol. M. p. 264. 14.: Πρῶτον ἐστὶ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὐρίσκω, οὗ μένηται Ἀλκαῖος· ἐγὼ κτλ. — μαρτυρεῖντας. ἀπὸ δὲ τοῦ δέω κατ' ἔκτασιν δέω. Cf. Etymol. p. 263. 47. ἔγω et μαρτύρεντας Ahrensii scripsit, κ' delendum videtur.

Fr. 101. Harpocratio p. 168.: Σκυθικαὶ — εἶδος τι ὑποδήματος εἶναι αἱ Σκυθικαὶ· καὶ Ἀλκαῖος ἐν ἧ' καὶ Σκυθικὰς ὑποδησάμενος. Emendavit Ahrensii. codd. aliquot καὶ omittunt, eadem Suidas et Photius v. Σκυθικαί.

Fr. 102. Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 35. 15.: Μάθος· Ἀλκαῖος· ἀπ. μ.

107. [114.]

Zenobius V. 30.: 'Ο Κρηὶς τὴν θάλατταν· ἐπὶ τῶν ἐν οἷς διαφέρουσι ταῦτα φεύγειν προςποιουμένων, ἐπεὶ ναυτικώτατοι οἱ Κρηῖτες ἐγένοντο. Μέννηται ταύτης Ἀλκαῖος.

108. [63.]

Aristides T. II. p. 155.: Εἰ δέ τινες καὶ ἄλλοι παραβοῶντες ῥητορικὴν ψέγουσι, μᾶλλον δὲ τονθορύζοντες· ἐκ τοῦ ψέφους (ita Lobeckius, vulgo ψόφου, unus cod. σκότου) τοξεύοντες κατὰ Ἀλκαῖον — τοσοῦτό μοι πρὸς τούτους ἀποκεκρίσθω, ὅτι ῥητορικῇ παρὰ πόδας διδάσκει τὴν δίκην.

109. [64.]

Plutarchus de defect. orac. c. 3.: Θαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, τοῦ δὲ Δημητρίου καὶ γέλοιοι φήσαντος εἶναι ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων οὕτω μεγάλα θηρᾶν, οὐ κατ' Ἀλκαῖον ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα γράφοντας, ἀλλὰ θουαλλίδι καὶ λίχνῳ τὸν οὐρανὸν ὁμοῦ καὶ τὰ σύμπαντα μεδιστάντας — ὁ Κλεόμβροτος ἔφη.

110. [105.]

Zenobius V. 61.: Πιτάνη εἰμί· αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται· λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς περιπιπτόντων ἅμα καὶ εὐπραγίαις· παρόσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι. Cf. Photius p. 431. 7. et Suidas v. Πιτάνη εἰμί.

111. [57.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 957.: Ἀρτακία κρήνη περὶ Κυζικόν, ἧς καὶ Ἀλκαῖος μέμνηται καὶ Καλλίμαχος, ὅτι τῆς Δολιωνίας ἐστίν.

112. [58.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 992.: Ἀλκαῖος κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσίλαῳ λέγει τοὺς Φαίαικας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ.

113. [45.]

Schol. Soph. Oed. Col. 954.: Οἶον οὐκ ἔστι, φησὶ, θυμοῖ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα· οὐ καταγρᾶσκει τὸ ὤμον τοῦ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος· ἀδύνατον γὰρ ἐστὶ ζῶντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ χρῆσασθαι· τοῦτο δὲ καὶ

παροιμιαικῶς λέγει, ὅτι ὁ θυμὸς ἔσχατον γηράσκει· λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους, οἱ ὅσφ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρῶμενέστερον ἔχουσι. καὶ Ἀλκαῖος, ὡς λέγομεν, οὐ κατὰ κοινὸν αὐτοῦ μνησκειται. *Similia Schol. II. ε. 792. et Suidas v. Θυμὸς ἑπταβόειος.*

114. [93.]

Schol. Hesiod. Theog. 313.: Τὴν Ὑδραν δὲ Ἀλκαῖος μὲν ἐννεακέφαλόν φησι, — Σιμωνίδης δὲ πεντηκοντακέφαλον.

115. [94.]

Schol. Nicandri Theriac. 613.: Ἀλκαῖός φησι τοῖς περὶ Ἀρχαιανακτίδην κατὰ τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον φανῆναι Ἀπόλλωνα καθ' ὕπνου ἔχοντα μυρίνης κλῶνα.

116. [106.]

Eustath. II. p. 314. 43.: Ἀλκαῖος δέ, φασί, καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον τὸν ἄκοσμον καὶ ἀλαζόνα οἶδε.

117. [103.]

Photius p. 7. 15.: Ἀγωνος κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ἀγών· ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη· οὕτως Ἀλκαῖος ὁ λυρικὸς πολλάκις ἐχρήσατο.

118. [95.]

Hesychius: Ἀμ' ἡμέρα· Ἀλκαίφ· ἄμ' ἡοῦ. corrigunt Ἀμ' ἡοῦ· παρ' Ἀλκαίφ· ἄμ' ἡμέρα. Sed videtur comici poetae esse.

119. [97.]

Etymol. M. p. 76. 51.: Ἀμάνδαλον τὸ ἀφανὲς παρὰ Ἀλκαίφ· ἀμαλδύνω, ἀμάλδανον τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανίζομενον· καὶ ὑπερθέσει ἀμάνδαλον. Cf. *Crameri Anecd. Paris. IV. p. 8. 16.*

120. [107.]

Crameri Anecd. T. IV. p. 336.: Ἀρεως ἀπὸ Ἀρευς· εὐρέθη δὲ παρὰ Ἀλκαίφ. Cf. *Eustath. p. 518. 35.:* ἔστιν δὴ καὶ Ἀρευς εὐθῆα, ἣτις παρὰ Ὀμήρῳ μὲν οὐκ ἔστι, παρὰ δὲ Ἀλκαίφ εὐρέθη.

121. [98.]

Etymol. M. p. 181. 44.: Ἀχνάσδημι κάκως· παρὰ Ἀλκαίφ· ἔστιν ἄχω, παράγωγον ἀχάζω, ἀχάζημι, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σ καὶ δ, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχνάσδημι. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

122.

Hesychius: Βλήρ· δέλεαρ· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄσθμα· παρὰ Ἀλκμαίῳν (Ἀλκμαίῳ) ἢ λέξις. Cf. Etymol. M. p. 200. 28.: Βλήρ, αἰολικῶς τὸ δέλεαρ· οἱ Αἰολεῖς τὸ δ εἰς β τρέπουσιν κτλ.

123.

Cramerī Anecd. T. I. p. 253.: Ζητοῦμεν οὖν καὶ τὸ τοῖς δεσσοῖ πῶς εἴρηται· καὶ ἄμεινον λέγειν ἐπέκτασιν· τοῦτο μιμούμενος Ἀλκαῖος φησί· τῶν δειῶν, ὅπερ τινὲς ἀγνοία τὰ κριβοῦς ἀνέγνωσαν τῶν δειῶν, ἢ τῶν δειν (leg. δεῖνα).

124. [112.]

Eustath. ad Od. p. 1759. 25.: Λέγει δὲ (Ἡρακλείδης) καὶ χρῆσιν εἶναι τοῦ ἔον παρὰ Ἀλκμαίῳ.

125. [101.]

Etymol. M. p. 377. 19.: Ἐρρέντι παρὰ Ἀλκμαίῳ ἀπὸ τοῦ ἔρρω ἢ ἔρῳ περισπωμένον, ἢ μετοχὴ ἔρρεῖς ἐρρέντος, καὶ ὡς παρὰ τοῦ ἐθέλοντος ἐθέλοντι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρρέντος ἐρρέντι.

126.

Etymol. M. p. 385. 9.: Ἐσυνῆκεν· Ἀλκαῖος ἐσυνῆκε καὶ Ἀνακρέων ἐξυνῆκε πλεονασμῶ.

127.

Choeroboscus Bekk. Anecd. T. III. p. 1183.: Ὡ Εὐρυδάμαν παρὰ Ἀλκμαίῳ. Constant. Lascar. de nom. et verb. 116. B.: Ὡ Πολυδάμαν affert ex Alcaeo.

128. [100.]

Etymol. M. p. 319. 30.: Ἐθῆκε σημαίνει δύο, τὸ προκατέθῆκεν ἢ ἐποίησεν — ἀφ' οὗ καὶ θέσις ἢ ποίησις παρὰ Ἀλκμαίῳ.

129. [102.]

Eustath. Od. p. 1687. 50.: Τὸν ἐφιάλτην ἐπιάλτην κατὰ παλαιὰν παρασημείωσιν ὁ Ἀλκαῖος λέγει. At ad Il. p. 434. 12.: ὁ δὲ Ἀλκαῖος ἢ πιάλον αὐτὸν ἔφη.

130.

Cramerī Anecd. Paris. III. p. 278. 9.: Οἶόν ἐστι παρὰ τῷ Ἀλκμαίῳ τὸ κάλιον ἀντὶ τοῦ κάλλιον. Cf. Schol. Wassenbergh. ad Il. II. 129.

131. [109.]

Eustathius ad Il. p. 603. 35.: Τὸ συνεστραμμένον πνεῦμα καὶ καταράσσον ἄνεμον κατάρη λέγουσιν ὁ Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφῶ διὰ τὸ κατωφερῆ ὄρμην ἔχειν.

132.

Bekkeri Anecd. T. III. p. 1389.: Κίνδυν, κίνδυνος· οὕτω δὲ ἔφη Σαπφῶ τὸν κίνδυνον· ὁ γοῦν Ἀλκαῖος τὴν δοτικὴν ἔφη τῷ κινδύνῳ. legendum κίνδυνοι.

133.

Pollux IV. 169.: Κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον εὔροις ἂν καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ μελῶν. Eadem leguntur X. 113.

134.

Crameri Anecd. Paris. IV. p. 36. 1.: Ὁ δὲ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὀμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ. at ibid. 35. 16. legitur: Κίκυς σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου, παρὰ τὸ κίκυς γέγονεν, ὃ σημαίνει τὴν ἰσχὴν καὶ τροπῆ τοῦ ὤ εἰς ἰ. et ibid. Cyrillus p. 185. 3.: Κίκυς ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου. In Etymol. M. p. 513. 25. legitur: Κίθαρος — σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου· Κίκυς, γίνεται παρὰ τὸ κίκυς κτλ.

135.

Schol. Hom. Od. XI. 521.: Ἦν γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς, καὶ Ἀλκαῖος δὲ φησι τὸν Κήτειον ἀντὶ τοῦ Μυσόν.

136. [111.]

Eustath. Od. p. 1648. 5.: Λέγει Ἡρακλείδης καὶ ὅτι ἐκ τοῦ φθείρω γίνεται κατὰ Δωριεῖς φθαιρω, ἀφ' οὗ τὸ ἔφθαρκα, καὶ ἐκ τοῦ κτείνω κταίνω Δωρικώτερον παρ' Ἀλκαίῳ.

137. [104.]

Photius p. 264. 13.: Μετροῦσαι ἀντὶ τοῦ ἀριθμῆσαι· Ἀλκαῖος. nisi forte est comici poetae.

138. [38.]

Athen. XI. p. 478. B.: Τὰ μονωτὰ ποτήρια κότυλοι, ὧν καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει.

139. [39.]

Eustath. p. 1295. 20.: Ὡς μυρίσασθαι μὲν Ἀλκαῖος λέγει, τὸ δὲ ὄνομα μύρωμα καὶ οὐ μύρισμα

140. [120.]

Priscianus T. I. p. 294. ed. Krehl.: „In femininis etiam Alcaeus *Νέπηη* pro *Νέπης* posuit.“

141.

Herodian. *περὶ μον. λέξ.* p. 24. 6.: *Οἱ γὰρ περὶ Ἀλκαῖον ὀῖδα λέγουσι τρισυλλάβως.*

142.

Herodian. *περὶ μον. λέξ.* p. 44. 10.: *Πιέζω — προσέθηκα δὲ καὶ τὰς διαλέκτους, ἐπεὶ παρ' Ἀλκαίῳ διχῶς λέγεται, παρὰ δὲ Ἀλκμᾶνι διὰ τοῦ ᾱ. Itaque Alcaeus et πιέζω et πιάζω dixit.*

143. [99.]

Trypho in Museo Crit. Cant. I. p. 34.: *Προστιθέασι δὲ τὸ δίγαμμα παρὰ τε Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ Δωριεῦσι καὶ Λαίωσι καὶ Βοιωτοῖς, οἷον ἄναξ Φάναξ, Ἑλένα Φέλενα· προστιθέασι καὶ τοῖς ἀπὸ φωνηέντων ἀρχομένοις, ἅπαξ δὲ παρ' Ἀλκαίῳ τὸ ῥῆξις Φρῆξις εἴρηται.*

144. [118.]

Athenaeus III. p. 73. E.: *Ἀττικοὶ μὲν οὖν αἰὲ τρισυλλάβως, Ἀλκαῖος δὲ δάκη φησὶ τῶν σικύων ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὡς στάχυς, στάχυος.*

145. [110.]

Cramerī Anecd. T. I. p. 366.: *Ἡ ἀπὸ τοῦ πέφυγα ἢ μετοχὴ πεφυγῶς· ὁ γοῦν Ἀλκαῖος μετατιθεὶς τὸ σῆγμα εἰς τὸ ῆ κατὰ πλεονασμὸν ἑτέρου γ φησὶ πεφύγγων· Eustath. ad Od. p. 1596. 5. ex Alcaeo profert πεφύγγω. Σικελοὶ κατ' Ἡρακλείδην τὸ ᾱ τῶν περισπωμένων εἰς ὦ μετατιθέασιν, οἷον πεποιήκα, πεποιήκω· οὔτω δὲ καὶ πέφυγα, πεφύγω καὶ κατὰ Ἀλκαῖον πεφύγγω. At πεφύγγων etiam Cramerī Grammat. I. p. 325. 30. tuetur.*

146.

Cramerī Anecd. T. I. p. 342.: *Ἀπὸ τῶν εἰς ος τὴν τε μένῃος παρὰ Ἀλκαίῳ ἅπαξ χρησαμένω.*

147. [83.]

Hesychius: *Τετραβαρήων· πλίνθων κατάγματα· Ἀλκαῖος.*

148. [116.]

Hesychius: *Τετράδων· ὄρνέον τι· Ἀλκαῖος.*

149. [109.]

Eustath. II. p. 1155. 40.: Τείρεα δὲ ἢ παρὰ τὸ εἶρειν γίνεται τὸ λέγειν, ἔχουσι γὰρ τινα σημασίαν, ὡς καὶ Ἀρατος δηλοῖ, ἢ — παρὰ τὸ τείρειν, καθὰ καὶ τοῦτο ἐν τοῖς τοῦ Γεωργίου κεῖται· πολλοὶ γάρ, φησὶν, ἐκ τῶν ἀστέρων καταπονοῦνται γινόμενοι ἀερόβλητοι, ὡς ἐκ τῆς βροντῆς ἐμβρόντητοι· ἐφανερώσε δέ, φησί, τὸ εἶ Ἀλκαῖος εἰπὼν τερέων δίχα τοῦ ἱ. Cf. Cramerī Anecd. Paris. IV. p. 192. 10., ubi τειρέων affertur.

IX.

S A P P H O.

I. [I.]

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφρόδιτα,
παῖ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε,
μή μ' ἄσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον.

5 ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἶ ποτα κατέρωτα
τᾶς ἕμας αὐδῶς ἀτοῖσα πῆλυι
ἐκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίπιδισα
χρῦσιον ἤλθες

Fr. 1. Dionysius de Comp. Verb. p. 23. Reisk. Ἐποποιῶν μὲν οὖν ἔγωγε μάλιστα νομιζῶ τουτονὶ τὸν χαρακτῆρα (τὸν γλαφυρόν) ἐπεξεργάσασθαι Ἡσίοδον· μελοποιῶν δὲ Σαπφῶ καὶ μετὰ ταύτην Ἀνακρέοντιά τε καὶ Σιμωνίδην. — ἄρξομαι δ' ἀπὸ τῆς μελοποιού· Ποικιλόθρον' κτλ. Ταύτης τῆς λέξεως ἢ εὐπέεια καὶ ἢ χάρις ἐν τῇ συνεπειᾷ καὶ λειότητι γέγονε τῶν ἁρμονιῶν. V. 1: ποικιλόθρον' vulgo et sic bis exhibet Hephaest. p. 78. aliquot codd. ποικιλόφρων vel ποικιλόφρον. V. 2. ἄσαισι Schol. Hephaest. p. 64., apud Dion. vulgo ἄταισι. ib. ὀνίαισι Blomfieldius, vulgo ὀνίαισι. — V. 4. Hephaest. p. 78. affert. — V. 5. τυῖδ' Hephaestio p. 78., et Priscian. T. I. p. 55. ed. Krehl. Dionysii codd. τυῖδ', τυῖ δ', τυῖ δελφῆ — αἶ ποτα κατέρωτα Is. Vossius, cf. Hesych. κατέρωτα, καὶ ἄλλοτε. Hephaest. αἶ ποτε κατ' ἔρωτα, sed unus cod. αἶ ποτα, alii αἶ ποκα. Dionysii libri ποκα καὶ ἔρωτα vel πόκα τ' ἔρωτα. Corruptius etiam Priscianus. — V. 6. αὐδῶς unus liber, ceteri αἰδῶς vel αἰδάς. ib. ἀτοῖσα πῆλυι scripsi, vulgo ἀτοῖσα πολύ, codd. ἀτοῖς ἀπόλυ, ἀντοῖς ἀπόλυ, ἀτοῖς ἀπόλ. — V. 7. λίπιδισα Aldus, vulgo λιπούσα. — V. 8. χρῦσιον Schneidewinus, codd. χρῦστον vel χρῦσιον.

- ἄρμ' ὑπαζεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
 10 ὤκειες στρουθοὶ πτέρυγας μελαίνας
 πύκνα δινεύεντες ἀπ' ὠράνω αἰθε-
 ρος διὰ μέσσω.
 αἴψα δ' ἐξίκοντο· τὴν δ', ὦ μάκαιρα,
 μειδιάσασ' ἀθανάτω πρόσωπῳ,
 15 ἦρε', ὅτι δηῖτε πέπονθα κῶττι
 δηῖτε κάλλημι,
 κῶττι ἔμφ' μάλιστα θέλω γένεσθαι
 μαινόλα θυμῷ· τίνα δηῖτ' ἀπειθῆν
 μαῖς ἄγην ἐς σάν φιλότατα, τίς σ', ὦ.
 20 Ψάψφ', ἀδικήεις;
 καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
 αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἄλλα δώσει,
 αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
 κῶνκ ἐθέλοισα.

V. 9. ὑπαζεύξαισα Ahrensius, vulgo ὑποζεύξαισα, ib. κάλοι — στρουθοὶ assert Herodian. περὶ μου. λέξ. p. 42. 17. Cf. Hesychius v. ὤκειες στρουθοί. Respicit Athen. IX. p. 391. E. — V. 10. πτέρυγας μελαίνας Ursinus, codd. πτέρυγας, περιγας, περι γὰς, περι γῆς μελαίνας vel μελένας. — V. 11. δινεύεντες scripsi, codd. δινεῦντες, δινηντες, δινῦντες πτέρ', quod posterius delevis, quippe quod ortum sit ex praegresso versu. ib. ἀπ' ὠράνω αἰθέρος, unus cod. ἀπ' οὐρανῷ αἰθέρος, plerique ἀπωρανῶθερος vel ἀπ' ὠρανῷ θέρος. — V. 12. διὰ μέσσω, plerique libri διὰ μέσω vel δ' ἄμες πω, δ' ἄμεν πω. — V. 13. αἴψα δ' plerique codd., αἴψα ἄρ' vel αἴψ' ἄλλ' edd. — V. 14. μειδιάσασ' Neuius, vulgo μειδιάσασ'. — V. 15. δηῖτε Hermannus, libri δ' ἦν τό. ib. κῶττι Schneidewinus, libri κῶτι, κῶττι. — V. 16. δηῖτε Hermannus, libri δῆν τε, δι' ἦν τε, δεῦρο. ib. κάλλημι pauci libri, plerique καλοῖμι, καλλήμη, κάλλημι. — V. 17. κῶττι Schneidewinus, libri κ' ὅτι vel κῶτι γ'. — V. 18. δηῖτ' ἀπειθῆν μαῖς ἄγην ἐς σάν scripsi, nisi malis μαῖς, Seidlerus δηῖτε Πειθῶ λαῖς ἄγην ἐς σάν. libri δ' εὔτε πείθωμαι (πύθωμαι) σαγήνεσαν, vel δ' ἦντε πειθῶ καὶ σαγήνεσαν, vel ἦντε πειθῶ καὶ σαγήνεσαν. — V. 19. τίς σ', σ' in uno cod. omissum. — V. 20. Ψάψφ' ἀδικήεις Gaisfordius, codd. Σαψφῶ δίκη, vel ψοψαδίκη. Cf. Etym. M. p. 483., 41.: Οἱ Λιολεῖς τὰ τῆς πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ ἦ προφέρουσι, ἀδικεῶ ἀδικῶ, ὦ ψάτ' ἀδική. Eadem Etym. Gud. p. 294. 39. ubi ὄψαθ' ἀδική scriptum. — V. 22. δέκετ' Is. Voss., codd. δὲ κέτ', δὲ καίτ', δέ τ'. ib. ἄλλα pauci libri, vulgo ἀλλά. — V. 24. κῶνκ ἐθέλοισα correxi, nam de puellae amore agitur, Blomfieldius male κῶνκ ἐθέλοισαν, libri ἡῶν καὶ ἐθέλοισ, κῶκειταις καὶ θέλεις, κῶνκ' ἐθέλοισ.

25 ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
 ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δὲ μοι τέλεσσαι
 θῦμος ἰμέροφει, τέλεσον· σὺ δηῦτε
 σύμμαχος ἔσσο.

2. [2.]

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θείοισιν
 ἔμμεν' ὄνηρ, ὅτις ἐναντιός τοι,
 ἰσodάνει καὶ πλάσιον ἄδν φωνεί-
 σας ὑπακούει

5 καὶ γελαισας ἱμερόεν, τό μοι μάν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
 ὡς σε γὰρ *F*ίδω, βροχέως με φάνας

V. 26. ὅσσα, libri ὄσα. ib. τελίσομαι, libri τελίσοι. — V. 27. δηῦτε scripsi, codd. δ' αὐτά. — V. 28. ἔσσο, unus liber ἔσο.

Fr. 2. Longinus de Sublimi c. 10.: *Ἡ Σαπφῶ τὰ συμβαίοντα ταῖς ἐρωτικαῖς μαρτίαις παθήματα ἐκ τῶν παρεπομένων καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἰκαστοτε λαμβάνει. Ποῦ δὲ τὴν ἀρετὴν ἀποδείκνυται; ὅτε τὰ ἄκρα αὐτῶν καὶ ὑπερτεταμένα δεινὴ καὶ ἐκλίξει καὶ εἰς ἄλλα συνδῆσαι. Φαίνεται κτλ. Οὐ θαναμάζεις ὡς ὑπ' αὐτὸ τὴν ψυχὴν, τὸ σῶμα, τὰς ἀκοάς, τὴν γλῶσσαν, τὰς ὄψεις, τὴν χροάν, πάνθ' ὡς ἀλλότρια διοιχόμενα ἐπιζητεῖ καὶ καθ' ὑπεραντιώσεις ἅμα ψύχεται, καίεται, ἀλογιστεῖ, φρονεῖ; ἢ γὰρ φοβεῖται ἢ παρ' ὀλίγον τέθνηκεν, ἵνα μὴ ἐν τι περὶ αὐτὴν πάθος φαίνεται, παθῶν δὲ σύνδοτος. Idem carmen respicit Plut. Erot. c. 18.: Αὐτὴ δὲ (ἡ Σαπφῶ) ἀληθῶς μεμιγμένα πυρὶ φθέγγεται καὶ διὰ τῶν μελῶν ἀναφέρει τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας θερμότητα, Μούσαις εὐφώνοις ἰωμένη τὸν ἔρωτα, κατὰ Φιλοξενον. — ἡ καλὴ Σαπφῶ λέγει, τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης τὴν τε φωνὴν ἵσχεσθαι καὶ φλέγεσθαι τὸ σῶμα καὶ καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἰλιγγον. Λεχθέντων οὖν ὑπὸ τοῦ Λαφραίου τῶν μελῶν ἐκείνων ὡς . . . . .*

V. 1. κῆνος Apollonius de Pronom. p. 335, A. *Διολεῖς κῆνος· φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θ. ζ. ὦ.* vulgo enim κείνος, sed non recte voluerunt ex eodem p. 366, A. *Διολεῖς σὺν τῷ F· φαίνεται Fοι κῆνος, Fοι restituere, alius enim ille vel Sapphus vel Alcaei est versus, cf. Catull. qui carm. LI. haec vertit: Ille mi par esse Deo videtur.* — V. 2. ἔμμεν', plerique codd. ἔμμεν. ib. ὅτις Blomfieldius, vulgo ὅστις. ib. ἐνάτιος codd. plerique, Stephanus alii ἐνάτιον. ib. τοι codd., Blomfieldius σοι. — V. 3. ἰσodάνει Blomfield: vulgo ἰζάνει. ib. πλάσιον Ahrens., libri πλησιον. ib. ἄδν φωνείσας Neuius, libri ἀδν φώνου σαῖς vel ἄδνφωνούσας. — V. 5. γελαισας Neuius, libri γελάις, Stephanus γελώσας. ib. μάν Schneidewinus, alii, vulgo ἐμάν, Stephanus τάν. — V. 7. ὡς σε γὰρ *F*ίδω, βροχέως Blomfieldius, Ahrensius, codd. ὡς γὰρ σ' ἴδω βροχέως. Hermannus: ὡς ἴδω γὰρ σε βροχέ', ὡς.

οὐδὲν ἔτ' ἔκει·

ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα *Ἔαγε*, λέπτον δ'

10 αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρομάκεν,
ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιβρό-
μεισι δ' ἄκουαι.

ἃ δὲ μ' ἴδρωσ κακχέεται, τρόμος δὲ
πᾶσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας

15 ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδεύην
φαίνομαι ἄλλα.

3. [3.]

Ἄστερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάνναν

V. 8. ἔτ' ἔκει *Toupius*, codd. plerique ἔτ' εἴκει, alius ἔτ' ἤκει, vulgo ἔθ' ἤκει. — V. 9. καμ, codd. plerique κᾶν. ib. *Ἔαγε*, codd. ἔαγε. — V. 10. χρῶ, *Ahrensius* χρῶν. ib. ὑπαδεδρομάκεν duo codd., alii ὑπεδρομάκεν, vulgo ὑποδεδρομάκεν. — V. 11. ὀππάτεσσι codd., *Stephan.* δμμάτεσσι. ib. ἐπιβρόμεισι scripsi, codd. ἐπιρομβεῖσι, vulgo ἐπιφρόμβεῖσι, *Robortellus* κάπιβομβεῖσι. — V. 13. ἃ δὲ μ' ἴδρωσ κακχέεται scripsi, nisi malis ἃ δὲ *Ἰδρωσ* κ., vulgo *Καδ* δ' ἰδρωῖς ψυχρὸς χέεται, sed libri εκ δε μ ἰδρωῖς, ἔκαδε μ' ἰδρωῖς, ἔκαδε μ' ἰδρωῖς: et plerique codd. κα, κχέεται κ, ακχέεται. *Conferas Crameri Anecd. I, 208, 13. ἸΔΡΩΣ* τοῦτο παρ' Αἰολεῦσι θηλυκῶς λέγεται. ἀναδέχεται κλισίαν ἀκόλουθον θηλυκῆ γένει. Ἄδε μ' ἰδρωῖς κακὸς χέεται, ὅμοιον τῷ ἡῶς· εἶτα ἡ γενική ἰδρωῖς. *Adde Schol. Homer. II. X. 2. Et ψυχρὸς iam Spengelius delevit. Respicit haec Plutarchus vita Demetr. c. 38.: Τῆς Στρατονίκης καὶ καθ' ἑαυτὴν καὶ μετὰ τοῦ Σελέουκοι φοιτήσης πολλάκις ἐγένετο τὰ τῆς Σαπφουῆς ἐκεῖνα περὶ Ἀντίοχον πάντα· φωνῆς ἐπίσχεσις, ἐρύθημα πυρῶδες, ὄψεων ὑποδείξεις, ἰδρωῖτες ὀξεῖς, ἀταξία καὶ θόρυβος ἐν τοῖς σφυγμοῖς, τέλος δὲ τῆς ψυχῆς κατὰ κράτος ἠττωμένης, ἀπορία καὶ θάμβος καὶ ἀγρίασις. Cf. de profect. in virtut. c. 10.: τὰ Σαπφικά ταυτὶ παρέπεται, κατὰ μὲν γλῶσσ' ἔαγ' ἂν δὲ λ. αὐ. χρῶ πῦρ ὑποδέδρομε (l. ὑποδεδρομήκε) καὶ ἀθόρυβον δὲ ὄψιν καὶ πρᾶον ὄμμα, φθεγγομένου δ' αἰοῦσαι ποθήσειας. — V. 15. 'πιδεύην scripsi, libri πιδεύειν, πιδεύκην, πιδεύσην. *Hermannus* conjecit ἐπιδεύης. — V. 16. ἄλλα scripsi, ut hoc verbo carmen integrum absolvatur, vulgo legitur: φαίνομαι * * ἄλλὰ πᾶν τολματόν, ἐπεὶ καὶ πένητα, quae *Longini* sunt verba: πᾶν τὸ ἁσμάτιον ἐπέειπον, εἶτα. —*

Fr. 3. *Eustath. II. p. 729, 20. Ἰστίον* οἷ ἐν τῷ φαινήν ἀμφὶ σελήνην οὐ τὴν πλησιφαῆ νοητέον καὶ πληροσέληνον· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀμαυρὰ εἶσι τὰ ἄστρα ὡς ὑπεραναγζόμενα, καθὰ καὶ ἡ Σαπφῶ που φησὶν· Ἄστέρες κτλ. — γᾶν. *Eadem leg. in Crameri An. Paris. T. III. p. 233. 31. V. 1. σελάνναν, vulgo σελάναν.*

ἄψ ἀποκρύπτουσι φάεννον εἶδος,
ὄπποτ' ἂν πλήθουσα μάλιστα λάμπη
γᾶν [ἐπι παῖσαν]

5 ἀργυρέα.

4. [9.]

Ἄμφι δ' ὕδωρ
ἱερὸν ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὕσδων
μαλίνων, αἰθυσσομένων δὲ φύλλων
κῶμα καταρῶεϊ.

5. [31.]

Ἄμφι δ' ἄβροις εὐ λασίοις πύκασσεν.

V. 2. ἀποκρύπτουσι Blomfieldius, vulgo ἀποκρύπτουσι. ib. φάεννον Blomfieldius, vulgo φαεννόν. ib. εἶδος, An. ἤθος. — V. 3. ὄπποτ' ἂν Blomfieldius, Eustath. ὀπότ' ἂν, An. ὀπότα. Ahrensius ὄπποτα. ib. πλήθουσα, An. πλήθησι. — V. 4. ἐπι παῖσαν. Addidit Neuius. — V. 5. ἀργυρέα adjecit Blomfieldius ex Julian. Epp. XIX. Σαπφώ ἢ καλὴ τὴν σελήνην ἀργυρέαν φησὶ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἀστέρων ἀποκρύπτειν τὴν ὄψιν.

Fr. 4. Hermogenes Walz. T. III, p. 315. Τὰς μὲν οὐκ αἰσχροῦς ἡδονὰς ἔστιν ἀπλῶς ἐκφράζειν, οἷον κάλλος χωρίου καὶ φυτείας διαφόρους καὶ φεμάτων ποικιλίαν καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ταῦτα γὰρ καὶ τῇ ὄψει προσβάλλει ἡδονὴν ὁρώμενα καὶ τῇ ἀκοῇ ὅτι ἐξαγγέλλοι τις. Ὡς περὶ ἢ Σαπφώ. Ἄμφι δὲ ὕδωρ ψυχρὸν κ. δι' ὕσδων μ. καὶ αἰθ. κτλ. καὶ ὅσα πρὸ τούτων γε καὶ μετὰ ταῦτα εἶρηται. In Schol. ib. VII, 883. Ἄμφι δὲ ὕδωρ ψ. κ. δι' ὕσδων μαλίνων. Etymol. Vindob. Cod. CCV. f. 109.: ὕσδος ὁ ὄζος παρ' Αἰολεῦσιν· οὗτοι γὰρ τρίπενοι τὸ ὄ εἰς ὕ καὶ τὸ ζ διαλύουσιν εἰς τὸ σ καὶ δ. ὡς παρὰ Σαπφῶ· ἄμφι δὲ ὕδωρ ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὕσδων μαλίνων. V. 2. ἱερὸν adjeci. Neuius deleteo verbo ὕδωρ scripsit: ἄμφι δὲ ψυχρὸν κελαδεῖ κτλ. Videtur autem Nympharum hortus describi, cf. Demetr. Eloc. CXXXII. Εἰσὶν αἱ μὲν ἐν τοῖς πράγμασι χάριτες, οἷον Νυμφαῖοι κῆποι, ὑμῆναιοι, ἔρωτες, ὅλη ἢ Σαπφῶς ποιήσις. Hom. Od. XVII, 209.: Ἄμφι δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατοτρεφῶν ἦν ἄλλος πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ἔβεν ὕδωρ Ἰφώθεν ἐκ πέτρης, βωμός δ' ἐφύπερθε τέτυκτο Νυμφῶν. Theocr. VII, 135. Πολλὰ δ' ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο Αἰγείροι πιτέλαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ Νυμφῶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρσδε. — V. 3. αἰθυσσομένων Neuius, alii; Hermog. καὶ αἰθυσσομένων. — V. 4. κῶμα καταρῶεϊ, Ahrensius κῶμα καρῶεϊ.

Fr. 5. Pollux VII, 73.: Ἐν τῷ πεμπτῷ τῶν Σαπφῶς μελῶν ἔστιν εὐρεῖν ἄμφι λάβροις λασίοις εὐ ἐπύκασσεν. ἄμφι δ' ἄβροις Seidlerus, reliqua ego correxi.

6. [5.]

... Ἐλθε Κύπρι
 χρυσίαισιν ἐν κλίκεσσιν ἄβροις
 συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
 οἰνοχόεισα.

7. [6.]

Ἥ σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάνορμος.

8. 9. [7.]

Σοὶ δ' ἔγω λέυκας ἐπὶ βῶμον αἴγοις
 * * *
 κάπιλείψω τοι.

10.

Αἶθ' ἔγω, χρυσοστέφαν' Ἀφροδίτα,
 τόνδε τὸν πάλον λαχόν.

II. [90.]

Αἶ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα
 τὰ σφὰ δοῖσαι.

Fr. 6. Athen. XI, 463 E. Καὶ κατὰ τὴν καλὴν οὖν Σαπφώ· Ἐλθε κτλ. — V. 2. χρυσίαισι Schneidewinus, vulgo χρυσίαισιν, libri χρυσίαισιν. ib. ἄβροις, Blomfieldius ἄβραις. — V. 4. οἰνοχόεισα Neuius, vulgo οἰνοχοῦσα. Quod deinde vulgo adjicitur: τούτοις τοῖς ἐταίροις ἐμοῖς γε καὶ σοῖς non Sapphonis, sed Athenacii est.

Fr. 7. Strabo I. p. 40. Καὶ Σαπφώ· Ἥ σε κτλ.

Fr. 8. et 9. Apoll. de Pron. p. 364, C. ΣΟΙ'. Ἀτικῶς. Ἴωνες, Διολεῖς ὁμοίως· Σοὶ δ' ἐγὼ λέυκας ἐπιδωμον αἴγος. Σαπφώ. καὶ τὸ κατὰ ἀπόλυτον διὰ τοῦ τ· Κάπιλείψω τοι. Posterius hoc ex eodem, ut videtur, carmine petitum est. ἔγων et ἐπὶ βῶμον Bekkerus scripsit, deinde αἴγοις correxi, i. e. αἴγας. Welckerus coniecit Αἴγος coll. Strab. XIII. p. 615.

Fr. 10. Apollon. de Syntax. p. 247. Εἰσὶ τῆς εὐχῆς ἐπιπόηματα παραστατικά· Αἶθ' ἔγὼ γενόμεαν (alii libri γενάμαν, γενοίμην) χρυσός αἶθ' ἀφροδίτα, τ. τ. π. λαχόν vel λαχοίη, at χρυσοστέφαν' optimus liber. — V. 2. λαχόν correxi, cf. Etymol. M. p. 558. 28. et Cramerii Anecd. T. IV. p. 204. 5.

Fr. 11. Apollon. de Pronom. p. 404. A.: Διολεῖς ἀμμίτερον καὶ ἄμμον καὶ ἕμμον καὶ σφόν. Σαπφώ· ἐμὲ τιμίαν ἐποίησαν ἔργα σφαδοῖσαι. Αἶ με Seidlerus, ἐπόησαν Ahrensius, ἔργα τὰ σφὰ δοῖσαι Is. Vossius.

12. [47.]

..... Τάδε νῦν ἑταίραις
ταῖς ἔμαισι τέτρνα κάλως ἀείσω.

13. [86.]

Πόλλα μοι τὰν Πολυανακτίδαο
παῖδα χαίρην.

14. [87.]

..... Ὅττινας γάρ
εὖ θέω, κῆνοί με μάλιστα σίννον-
ται .....

15. [9.]

..... Ψαύην δ' ἔπε' οὐ δόκημι
ὠράνω δυσάχεα.

16. [59].

..... Ἐγὼ δὲ κῆνο,
τῷ τις ἐράται.

17.

Ταῖς κάλαις ἕμιν τὸ νόημα τῶμον
οὐ διάμειπτον.

Fr. 12. Athen. XIII. p. 571. D.: Καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ ἐλεύ-
θεραι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς συνήθειας καὶ φίλας ἑταί-
ρας, ὡς ἡ Σαπφώ· τάδε κτλ. — V. 2. ἔμαισι Seidlerus, vulgo ἔμαις.

Fr. 13. Maxim. Tyr. XXIV.: Νῦν μὲν ἐπιτιμᾷ Σαπφῶ Γοργοῖ
καὶ Ἀνδρομέδῃ, νῦν δὲ ἐλέγχει καὶ εὐφρανεύεται αὐτὰ ἐκείνα τὰ Σωκράτους,
τὸν Ἴωνα χαίρειν φησὶν ὁ Σωκράτης. Πολλά — χαίρειν Σαπφῶ λέγει.
V. 1. τὰν Πολυανακτίδαο Hermannus, cod. τὰν Πολυανακτίδα, vulgo
τὰν Πολυάνακτος. ib. χαίρην Ahrensius, vulgo χαίρειν.

Fr. 14. Etymol. M. p. 449. 34.: ὡςπερ δαμῶ, δαμείω, οὕτω
θῶ θέω· καὶ παρὰ Σαπφοῦ· ὅττινας κτλ. V. 2. κῆνοι Blomfieldius,
vulgo κῆνοι. ib. σίννονται Ahrensius, vulgo σίνονται.

Fr. 15. Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 7.: Σημειῶδες ἄρα τὸ οὐρα-
γός, ὅτι ἤρξατο ἀπὸ φύσει μακρῶς· Ἀλκαῖος δὲ εἰς ᾧ ἀποφαινεται τὸ
ὄνομα — καὶ Σαπφῶ· Ψαύειν δὲ οὐ δοκεῖ μοι ὠρανωῦ δυσπαχέα. Ψαύην
Ahrensius, reliqua ego correxi.

Fr. 16. Apollon. de Syntaxi III. p. 288.: τὸ ἐράν ὁμολογεῖ
τὸ προσδιατίθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου· διὸ καὶ δεόντως ἡ Σαπφῶ ἐπιτε-
ταμένῳ μᾶλλον ὀνόματι ἐχρήσατο· ἐγὼ δὲ καὶ ἡ νοτιῶτις ἐράται. sed
cod. κηροττωτις, quod correxi.

Fr. 17. Apollon. de pronom. p. 384. C.: Ἔμιν Αἰολεῖς· ταῖς
κάλαις κτλ.

18. [26.]

..... Κάντα
 σῆαθι φίλος καὶ
 τὰν ἐπ' ὄσσοις ὀμπέτασον χάριν.

19. [8.]

Ταῖσι δὲ ψυχρὸς μὲν ἔγεντο θῦμος,
 παρ δ' ἴεσι τὰ πτέρα . . .

20. [11.]

Τὸν δ' ἐπιπλάζοντ' ἄνεμοι φέροισιν
 καὶ μελέδωνα.

21. [12.]

Ἀρτίως μ' ἄ χρυσοπέδιλλος Ἀῦωσ.

22. [83.]

... Πόδας δὲ
 ποίκιλος μάσλης ἐκάλυπτε, Ἀύδι-
 ον κάλον ἔργον.

23. [89.]

... Παντοδάπαις μεμιγμέ-
 να χροταῖσιν.

Fr. 18. Athenaeus XIII. p. 564. D.: Καὶ ἡ Σαπφῶ δὲ πρὸς τὸν ὑπερβαλλόντως θαυμαζόμενον τὴν μορφήν καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενον φησι· Σῆαθι κἄντα φίλος κτλ. Scripsi κἄντα σῆαθι.

Fr. 19. Schol. Pind. Pyth. I. 10. Ἡ δὲ Σαπφῶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τῶν περισσευῶν· Ταῖσι ψυχρὸς κτλ. V. 1. δὲ adjecit Neuius. ib. ἔγεντο Blomfieldius, vulgo ἐγένετο.

Fr. 20. Etymol. M. p. 335, 58. Τὰ δύο σσ εἰς ζ τρέπουσιν Διολεῖς· τὸ γὰρ ἐπιπλήσσω ἐπιπλάζω. Σαπφῶ· Τὸν δ' ἐπιπλάζοντα ἄν. φέροισιν. Auctius Herodianus περὶ μόν. 23, 12. τὸ δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ πλάζω. Τὸν δὲ ἐπιπλάζοντες ἄν ἐμοὶ φ. καὶ μελεδῶναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπλήσσοντες. V. 2. μελέδωνα Seidlerus.

Fr. 21. Ammonius p. 23. Ἀμαρτάνει Σαπφῶ λέγουσα· Ἀρτίως μὲν ἄ χ. Ἄ. ἀπὸ χρονικοῦ ἐπιθήματος. μ' ἄ Seidlerus scripsit.

Fr. 22. Schol. Aristoph. Pac. 1179.: Διαφέρουσιν αἱ Ἀνδικαὶ βαφαί, καὶ Ὅμηρος — καὶ Σαπφῶ· πόδα δὲ κτλ. Cf. Pollux VII, 93.: Τὰ μέντοι Τυρρηνικὰ εἶη ἂν ὁ Σαπφοῦς μάσθλης, Ποίκιλος μάσθλης εἶπε Ἀύδιον κάλον ἔργον. — V. 1. πόδας Seidlerus. — V. 2. μάσλης Ahrensins, vulgo μάσθλης.

Fr. 23. Schol. Apoll. Rhod. I. 727.: Ἐρευνθήεσσα ἡ τοῦ Ἰάσονος δίπλαξ, ἀπὸ τοῦ πυρρῶά, ὑπέρευθρος, καὶ ἔστι παρὰ τὸ Σαπφικόν· παν. με. χροταῖσιν. χροταῖσιν Seidlerus.

24.

. . . Ἐμεθεν δ' ἔχεισθα λάθαν.

25.

. . . . Ἡ τιν' ἄλλον
μᾶλλον ἀνθρώπων ἔμεθεν φίλεισθα.

26. [17.]

Ἄς θέλει ἕμμες.

27.

Καὶ ποθήω καὶ μάομαι.

28.

Καὶ κατ' ἠγῆλων ὀρέων.

29.

Πᾶς ὁ χῶρος.

30.

Κεῖνον, ᾧ χρυσόθρονη Μοῦσ', ἔμισπες
ἕμνον ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς

Fr. 24. et 25. Apollon. de Pronom. p. 343. B.: Ἐμεθεν· πυκνῶς αἱ χρήσεις παρ' Αἰολεῦσιν· ἐμέθεν δ' ἔχεισθα λάθαν. ἢ τιν' ἄλλον ἀν. ἐμ. φίλησθα. Haud dubie Sapphonis sunt fragmenta. — Fr. 25. V. 2. μᾶλλον adjeci. ib. φίλεισθα Ahrensianus.

Fr. 26. Apollon. de Pronom. p. 379. B.: ἤμεις. Αἰολεῖς ἕμμες — ᾧς θέλει ἕμμες ἐν δευτέρῳ Σαπφῶ. ᾧς Ahrensianus.

Fr. 27. Etym. M. p. 485. 45.: Οἱ Αἰολεῖς — ποθέω, ποθήω, οἶον· καὶ π. κ. μάομαι. Eadem Etym. Gud. p. 294. 23. ubi recte μάομαι scriptum. Videtur Sapphonis esse.

Fr. 28. Cramerii Anecd. T. I. p. 63. 29.: Ἐνθεν οἱ Αἰολεῖς ἀναλογώτεροί εἰσιν, ἵψος λέγοντες καὶ κατ' ἵψ. ὄρ. Eadem p. 418. 32. ubi κατ' ἵψ. legitur, itaque καὶ κατ' scripsi, et Sapphoni tribui.

Fr. 29. Cramerii Anecd. T. III. p. 240. 1.: Οἱ γὰρ Αἰολεῖς λέγουσι πᾶς (παῖς) παῖς ὁ χῶρος. Sapphonis videtur esse.

Fr. 30. Athen. XIII. p. 599. C.: Χαμαιλέον δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς καὶ λέγειν τινὰς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπ' Ἀνακρέοντος τάδε· Σφαίρη δηῦτε κτλ. — καὶ τὴν Σαπφῶ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτά φησιν εἰπεῖν· κεῖνον κτλ. — Ὅτι δὲ οὐκ ἔστι Σαπφούς τοῦτο τὸ ἄσμα παντί που δῆλον. V. 1. κεῖνον Ursinus, vulgo κείνων. ib. Μοῦσ' ἔμισπες Schweighauserus, alii, vulgo Μοῦσα εἰνασπες, unus cod. εἰνασπες.

Τήιος χώρας, ὃν ἄειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγανός.

31. [93.]

Σκιδναμένας ἐν στήθεσιν ὄργας
μαυρλάκαν γλῶσσαν πεφυλάχθαι.

32. [61.]

Αἰ δ' ἤχες ἔσλων ἕμερον ἢ κάλων,
καὶ μὴ τι Φείπην γλῶσσ' ἐκύκα κάκων,
αἰδῶς κέ σ' οὐκ ἂν ἤχεν ὄππατ',
ἀλλ' ἔλεγες περὶ Φῶ δικαίως.

33.

Ἄντα γὰρ ὥραα στεφανηπλόκουν.

34. [66.]

Χρῦσειοι δ' ἐρέβινθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύοντο.

V. 3. ὃν Ursinus, vulgo ὄσ'. — V. 4. ἀγανός, aliquot libri ἀγλαός.

Fr. 31. Plutarch. de coh. ira c. 7.: Ἐν ὄργῃ σεμνότερον οὐδέν ἡσυχίας οὔσης, ὡς ἡ Σαπφῶ παραινεῖ, σκιδναμένης ἐν στήθεσιν ὄργης πεφυλάχθαι γλῶσσαν μαυρλάκταν. Hermannus μαυρλάκταν emendavit, restituit Adonios.

Fr. 32. Aristotel. Rhetor. I. 9.: Τὰ αἰσχρὰ αἰσχύνονται καὶ λέγοντες καὶ ποιοῦντες καὶ μέλλοντες, ὥσπερ καὶ Σαπφῶ πεποίηκεν εἰπόντος τοῦ Ἀλκαίου — Αἰδ' κτλ. V. 1. ἤχες unus cod., alii ἱκες, ἦκες, ἱες, ἱες ἐς. ib. ἔσλων Schneidewinus, alii, vulgo ἐσθλῶν. ib. ἕμερον plerique libri, alii ἕμερος. — V. 2. τι Φείπην Blomfieldius, libri τι τ' εἰπῆν vel τ' εἰπῆν. — V. 3. κέ σ' οὐκ ἂν ἤχεν scripsi, unus cod. κέν σε οὐκ ἂν χεν, vulgo κέν σε οὐκ εἶχεν, ib. ὄππατ' Blomfieldius, vulgo ὄμματ'. — V. 4. Φῶ δικαίως emendavi, vulgo περὶ τῷ δικαίῳ, alii libri περὶ ᾧ δικαίῳ.

Fr. 33. Schol. Aristoph. Thesmoph. v. 400.: Πρὸς τὸ ἔθος ὅτι ἐστεφανηπλόκουν αἱ παλαιαὶ Σαπφῶ· ἀντάορου αἰστεφανηπλόκουν. quae correxi.

Fr. 34. Athen. II. p. 54. F.: Σαπφῶ· χρῦσειοι ἐρεβ. κτλ. Adididi δέ. Cf. Eustath. p. 948. 44.

35. [67.]

Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταιραι.

36. [16.]

Μνάσασθαι τινά φαμι καὶ ὕστερον ἀμμέων.

37. [14.]

Ἡράμαν μὲν ἔγω σέθεν, Ἄτθι, πάλαι πότα.

38. [27.]

Σμικρά μοι παῖς ἔμμεν ἐφαίνεο κάχαρις.

39.

Ἄλλα, μὴ μεγαλύνεο δακτυλίῳ πέρι.

40.

Οὐκ οἶδ' ὅττι θέω· δύο μοι τὰ νοήματα.

Fr. 35. Athen. XIII. p. 571. D.: Καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς ἡ Σαπφώ — καὶ ἔτι Λατὼ κτλ.

Fr. 36. Dio Chrysost. Or. XXXVII. T. II. p. 128. Μνάσασθαι τινὰ φάμη καὶ ἕτερον ἀμμέων, πάντῳ γὰρ καλῶς εἶπεν ἡ Σαπφώ. φαμί Casaubonus, ὕστερον Volgerus restituit.

Fr. 37. Hephaestio p. 42.: Τῶν Αἰολικῶν ἀκαταλήκτων τὸ μὲν πεντάμετρον καλεῖται Σαπφικὸν τεσσαρεσκαιδεκασίλλαβον, ᾧ τὸ δεύτερον Σαπφοῦς ὄλον γέγραπται. Ἡράμαν κτλ. Ἄτθι, plerique cod. ἄτε. Eadem affert Plotius p. 260. ed. Gaisf. Cf. Mar. Victor. p. 2559.

Fr. 38. Plutarch. Erot. c. 5.: Χάρις ἡ τοῦ θήλεος ὑπεῖξις τῷ ἀφῆνι κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν, ὡς καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Κένταυρον ἄνευ χαρίτων ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι, καὶ τὴν οὐπὼ γάμων ἔχουσαν ὄραν ἡ Σαπφώ προσαγορεύουσα φησιν, ὅτι Σμικρά μοι, παῖ, ἔμμεναι φαίνεαι κάχαρις. Cf. Schol. Pind. Pyth. II. 73. καὶ Σαπφώ. Μικρά μοι παῖς ἔμμεναι λιθόχαρις, ubi unus cod. φηλεόχαρις exhibit. Maxim. Tyr. XXIV. Οὐ προσιέναι φησὶν ὁ Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ, ἐκ πολλοῦ ἐρωῶν, πρὶν ἠγήσατο ἱκανὸν εἶναι πρὸς λόγους, Σμικρά μοι παῖς ἔτι φαίνεο καὶ χαρίεσσα, Σαπφώ λέγει. Quae emendavi; nam certum est, versum esse ex eodem carmine, quo superius fragmentum. Cf. Terentian. Maur. 2431.: „Cordi quando fuisse sibi canit Atthida, Parvam, florea virginitas sua cum foret.“ Ἀχαρις ex hoc loco affert Bekkeri Gramm. T. I. p. 473.

Fr. 39. Herodian. περὶ μου. λέξ. p. 26. 20.: Ἐφυλαξάμην δὲ διαλέκτους διὰ τούτ'· ἄλλ' ἂν μοι μεγ. δακτυλίῳ πέρι. quae emendavi. Sapphus haud dubie versus est.

Fr. 40. Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν c. 23.: Εἰ Σαπφώ οὕτως ἀποφαινομένη· Οὐκ οἶδ' κτλ. ἀπέφασκεν κτλ.

41. [75.]

Ὡς δὲ παῖς πεδὰ μάτερα πεπτερόγωμαι.

42. [36.]

Ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀήδων.

43. [37.]

Ἔρος δηῦτέ μ' ὁ λυσιμέλης δίνει
 γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον
 Ἄττι, σοῖ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
 φροντίσδην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότην.

44. [74.]

Ἄνεμος κατ' ὄρος δρύσιν ἐμπέσων.

45.

Ἄλλαν, μή τι κατ' ἀμμετέραν φρένα.

46.

Ἄβρα δῆῦτε πάχη σπόλα ἀλλόμεαν.

Fr. 41. Etymol. M. p. 662. 32.: Οἱ Αἰολεῖς εἰώθασιν προστιθεῖναι σύμφωνον, ὡς περ τὸ ἐπτερόγωμαι πεπτερόγωμαι, οἷον· ὡς δὲ παῖς παῖδα πεπ. — Ἡρωδιανός ἐν τοῖς περὶ πάθους. Similia Zonaras v. πέπταμαι, ubi ἐπτερόγωμαι legitur. Scripsi παῖς, Koenius πεδὰ restituit.

Fr. 42. Schol. Soph. Electr. v. 149.: Διὸς ἄγγελος ἡ ἀηδών, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει — καὶ Σαπφώ· Ἦρος κτλ. Eadem Suidas v. ἀηδών.

Fr. 43. Hephaestio p. 42.: Τὸ Αἰολικὸν τετραμέτρον ἀκατάληκτόν ἐστι τοιοῦτον· Ἔρος κτλ. Sapphonis haec esse certum est. V. 1. Ἔρος plures codd., vulgo Ἔρωσ, δηῦτε Seidlerus vulgo δ' αὔτε. ib. δίνει unus cod., vulgo δονεῖ. — V. 3. Ἄττι, alii codd. Ἄττις. — V. 4. φροντίσδην Bentlejus, codd. φροντίς δ' ἦν. ib. πότη, multi libri ποτῆ. Ceterum de hoc carmine confer Maxim. Tyr. XXIV.

Fr. 44. Maxim. Tyr. XXIV.: Ἐκβακχεύεται Σωκράτης ἐπὶ Παιδρωῖ ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος, τῇ δὲ Σαπφῶ ὁ Ἔρωσ ἐτίναξεν τὰς φρένας, ὡς ἄνεμος κτλ.

Fr. 45. Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 26. 20.: Ἐφουλαξάμην δὲ διαλέκτους διὰ τὸδ' — καὶ ἄλλαν μὴ καμμεστέραν φρένα. Sapphoni vindicavi, Ahrensius correxit.

Fr. 46. Herodianus ibid. καὶ ἄβρα· δεῦτε πάχης πάλαι ἀλλόμεαν ἀντὶ τοῦ ἡλλόμεαν. quae emendavi.

47. [39.]

Ὀφθαλμοῖς δὲ μέλαις χύτ' ἄωρος.

48. [40.]

Ὅτα πάννηχος ἄσφι κατάγει.

49. [20.]

Ἄλλ' ἔων φίλος ἄμμεσιν λέχος ἄρνησο νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ' ἔγω ξυνοίκην νέῳ εὔσα γεραϊτέρα.

50. [25.]

Χεῖρόμακτρα δὲ καγ κόμων
πόρφυρα. . . .
ταῦτα μή μοι ἀτιμάσης,
ὅσο' ἔπεμψ' ἀπὸ Φωκίας
δῶρα τίμια καγ κόμων.

Fr. 47. Etym. M. p. 117. 15.: Ὠρος καὶ ἄωρος, κατὰ πλειονα-
σμόν τοῦ ᾧ μηδὲν πλέον σημαίνοντος. ὦρος γὰρ ὁ ὕπνος — καὶ Σαπφῶ
ὀφθαλμοῖς κτλ. ἢ ἄωρον τὸν ὕπνον, τὸν μηδενὸς φροντίζοντα. codex apud
Tittmannum praef. Zonar. p. 124.: καὶ Σαπφῶ· νυκτὸς ἄωρον, ut
fortasse Sappho scripserit:

Ὀφθαλμοῖς δὲ μέλαις χύτο νύκτος ἄωρος.

Μέλαις Ahrensius, vulgo μέλας.

Fr. 48. Apollon. de Pronom. p. 386. B.: Τὸ σφὶ σὺν τῷ ᾧ
λέγεται παρ' Αἰολεῦσι· ὅτα παν. κτλ. Σαπφῶ. Fortasse scribendum:

Ὅππατα πάννηχος ἄσφι κατάγει.

Fr. 49. Stobaeus LXXI. 2.: Σαπφῶς· V. 1. ἄμμεσιν scripsi,
vulgo ἄμμιν. — ib. ἄρνησο vulgo, codd. ἄρνησον. — V. 2. ξυνοίκην
Blomfieldius, vulgo ξυνοικεῖν. ib. νέῳ εὔσα scripsi, codd. νέ' οὔσα vel
νέ' εὔσα.

Fr. 50. Athenaeus IX. p. 410. D.: Σαπφῶ δέ, ὅταν λέγῃ ἐν τῷ
πέμπτῳ τῶν μελῶν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην· χειρόμακτρα δὲ καγγό-
νων πορφυρᾷ, καὶ ταῦτα μὲν ἀτιμάσεις ἔπεμψα πυφωκίας δῶρα τίμια·
καγγόνων κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα. Apparet duo diversa
fragmenta esse ejusdem carminis, disjuncta quidem particula καὶ.
V. 1. χεῖρόμακτρα Ahrensius. ib. καγ κόμων Seidlerus. — V. 2.
πόρφυρα Ahrensius, unus cod. πορφυρᾷ, vulgo πορφυρεᾷ. — V. 3.
ταῦτα μή μοι ἀτιμάσης scripsi, Ahrensius ταῦτα μή ποι' ἀτιμάσης,
codd. καταπτα (vel κατταῦτα) μὲν ἀτατιμήσεις. — V. 4. ὅσο' Ahren-
sius addidit. ib. ἔπεμψ' ἀπὸ Φωκίας Neuius, codd. ἔπεμψα πυφω-
κίας. — V. 5. καγ κόμων Seidlerus.

51. [26.]

Κάπάλαις ὑποθύμιδας
πλέκταις ἀμπ' ἀπάλα δέρα.

52. [122.]

Γέλλωσ παιδοφιλωτέρα.

53. [91.]

Μάλα δὴ κεκορημένας
Γόργωσ.

54.

Ναρκίσσω τερενώτερον.

55. [94.]

Βρενθειώ βασιληῖω.

56. [54.]

Ἐγὼ δ' ἐπὶ μαλθάκαν
τύλαν σπολέω μέλεα.

Fr. 51. Athen. XV. p. 674. C.: Ἐκάλλον δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας. — καὶ Σαπφῶ· καὶ πολλαῖς κτλ. V. 1. κάπάλαις scripsi, ὑποθύμιδας correxi, vulgo ὑποθυμιάδας, codd ὑποθυμιάδαις. — V. 2. ἀμπ' ἀπάλα δέρα Schweighaeuserus, codd. ἄντια παλαιδέραι. Ahrensius: ἀντ' ἀπαλῶν δεράν.

Fr. 52. Zenobius III. 3.: Γελλῶ παιδοφιλωτέρα· ἐπὶ τῶν αἰώρωσ τελευτησάντων, ἧτοι ἐπὶ τῶν φιλοτέκνων μὲν, τρυφῇ δὲ διαφθειρόντων αὐτά· Γελλῶ γάρ τις ἦν παρθένωσ· καὶ ἐπειδὴ αἰώρωσ ἐτελεύτησε, φασὶν οἱ Λέσβιοι αὐτῆσ τὸ φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παῖδια καὶ τοὺσ τῶν αἰώρων θανάτουσ αὐτῇ ἀνατιθέασι. Μέμνηται ταύτησ Σαπφῶ. Rectius Suidas Γελλοῦσ παιδοφιλωτέρα, itaque Ahrensius Γέλλωσ scripsit.

Fr. 53. Choeroboscus ap. Ald. Cornu Cop. 268.: Καὶ δηλοῦσιν αἱ χρήσεισ οὕτωσ ἔχουσαι· τὸ δὲ ἐκ Σαπφῶσ ἀμελγόμενωσ μὲν τοι φέρω· καὶ παρ' αὐτῇ τῇ Σαπφῶ· Μάλα δὴ κεκορημένησ στοργᾶσ. Ursinus κεκορημένωσ στόργωσ. Emendavi haec.

Fr. 54. Grammat. Crameri Anecd. T. I. p. 413.: ἔνθεν σημειοῦται τό· ναρκίσσωσ τερενώτερον. Sapphonis haud dubie est, scripsi autem ναρκίσσω.

Fr. 55. Athenaeus XV. p. 690. E.: Σαπφῶ δὲ ὁμοῦ μέμνηται τοῦ τε βασιλείου καὶ τοῦ βρενθειου, λέγουσα οὕτωσ· βρενθειώ βασιληῖω, ita codd., vulgo βρενθειῶ βασιλειῶ.

Fr. 56. Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 39. 27., Ἀναδράμωμεν ἐπὶ τὸ προκειμένον, παραθέμενοι τὸ τύλη, ὅπερ οὐκ ἦν παρ' Ἀιτικοῖσ, ἀλλὰ μέμνηται Σαπφῶ ἐν δευτέρῳ· ἐγὼ δ' ἐπὶ — μέλεα· κἂν μὲν τε τύλαγκασ ἀσπόλεω· οὐ γὰρ ὁ τε σύνδεσμοσ. Apparet haec postrema ex alio quo fragmento petita esse.

57. [79. 70.]

Καδ' δ' ἀμβροσίας μὲν
 κράτηρ ἐκέκρατο,
 Ἐρμᾶς δ' ἔλεν ὄλπιν
 θεοῖς οἰνοχόησαι.
 κῆνοι δ' ἄρα πάντες
 καρχάσι' ἔχον καὶ
 ἔλειβον, ἄραντο
 δὲ πάμπαν ἐπ' ἔσλα
 τῷ γάμβρω.

58. [55.]

Λέδυκε μὲν ἅ σελάννα
 καὶ Πλητάδες, μέσαι δέ
 νύκτες, παρὰ δ' ἔρχεθ' ὦρα,
 ἔγω δὲ μύνα καθεύδω.

59. [56.]

Πλήρης μὲν ἐφαίνεθ' ἅ σελάννα,
 αἱ δ' ὡς περὶ βῶμον ἐστάθησαν.

Fr. 57. Conjunxi duo fragmenta in unum. Prius legitur apud Athen. X. p. 425. C.: Ἀλκιῶς καὶ τὸν Ἐρμῆν εἰσάγει τῶν θεῶν οἰνοχόον, ὡς καὶ Σαπφῶ λέγουσα· καδ' δ' ἀμβρ. — οἰνοχοῆσαι. et rursus cum varietate lectionis II. p. 39. A.: καὶ Σαπφῶ φησιν· ἀμβροσίας μ. κ. ἐκ. ἐρ. δ' ἔλεν Ἐρπιν θεοῖς οἰνοχοήσων. (sed codd. ἀνοχόης vel ἀνοχόησεν). ἔστι δὲ ἔρπιν Αἰγυπτιστὶ ὁ οἶνος, καθὰ καὶ ὁ Ἀνκόφρων οἶδεν. V. 1. codd. exhibent κηδαμβροσίας, fortasse legendum κῆν ἀμβροσίας μὲν. — V. 3. ἔλεν Seidlerus, libri ἔλεν. — ib. ὄλπιν Athenaeus priore loco, altero ἔρπιν. — Respicit huc etiam V. p. 192. C. confer Eustath. p. 1633. — Alterum fragmentum extat apud Athen. XI. p. 475. A.: Μνημονεύει τῶν καρχησίων καὶ Σαπφῶ ἐν τούτοις· κοινῇ δ' ἄρα πάντες κτλ. Eadem Macrobius Sat. V. 21. — V. 5. κῆνοι aliquot Athenaei et Macrobiū libri. — V. 6. ἔχον, Macrobius εἶχον. — V. 7. ἄραντο Ahrensius, vulgo ἄράσαντο. — V. 8. ἐπ' addidit Ahrensius. — ib. ἔσλα Macrobius, vulgo ἐσθλά.

Fr. 58. Hephaestio p. 65.: Ἐνίοτε ἐναλλάξ τὰς ἰωνικὰς ταῖς τροχαϊκὰς παραλαμβάνουσιν, ἀντὶ μὲν τῶν ἰωνικῶν ἔσθ' ὅτι τὰς δευτέρας παιωνικὰς παραλαμβάνοντες, ἀντὶ δὲ τῶν ἑξασήμων τροχαϊκῶν ἔσθ' ὅτι τὰς ἐπιτρώμιους τροχαϊκὰς, οἷον· Λέδυκε κτλ. V. 1. σελάννα scripsi, vulgo σελάνα.

Fr. 59. Hephaestio v. 63.: Καὶ ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος τρίμετρα βραχυνκατάληκτα, τὰ καλούμενα Πραξίλλεια, ἃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰων-

60. [46.]

Κρηῆσαι νύ ποθ' ὦδ' ἐμμελέως πόδεσσιν
 ὄρχηντ' ἀπάλοισ ἀμφ' ἐρόεντα βῶμον
 πῶας τέρεν ἄνθος μάλακον μάττεισαι.

61. [28.]

Ἄλλ' οὐ γὰρ θέμις ἐν μουσοπόλῳ οἰκίᾳ
 θρηῆνον ἔμμεναι· οὐκ ἄμμι πρόπει τάδε.

62. [30.]

Φαῖσι δὴ ποτα Λήδαν ἠακίνθινον
 πεπυκάδμενον εὐρην . . ὦϊον.

63. [58.]

Ἐχει μὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοίβαν.

64. [58.]

Ψάπφοι, τί τὰν πολύολβον Ἀφροδίταν;

κῆν, τὴν δὲ δευτέραν τροχαϊκῆν· οἷά ἐστι τὰ τοιαῦτα Σαπφοῦς· Πλήρης κτλ. V. 1. *σελίαννα scripsi, legebatur σελίαννα.*

Fr. 60. Conjunxit haec in unum Santenius; v. 1. et 2. leguntur apud Hephaest. p. 63.: Τὰ ἀπὸ μείζους ἰωνικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα διχῶς συνέθεσαν οἱ Αἰολεῖς· τὰ μὲν γὰρ ἐκ δύο ἰωνικῶν καὶ τροχαϊκῆς ἐποίησαν βῶσεως, οἷον· Κρηῆσαι — βῶμον. V. 3. ibidem legitur p. 65.: Παρατηρεῖν δὲ χρῆ, ὅτι τὴν πρώτην τῶν τετραμέτρων συζυγίαν καὶ ἀπὸ βραχείας ἀρχομένην ποιοῦσιν, ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς τρίμετροις· Πῶας κτλ. Sapphonis haud dubie sunt versus. — V. 2. ὄρχηντ' Ahrensius, vulgo ὄρχευντ'. — V. 3. μάττεισαι unus cod., ceteri μάτωσαι vel μάτωσαν.

Fr. 61. Maxim. Tyr. XXIV.: Ἀνθάπτεται Σωκράτης τῇ Ξανθίππῃ ὀδυρομένη, ὅτι ἀπέθνησκεν, ἣ δὲ Σαπφῶ τῇ θυγατρὶ· οὐ γὰρ θέμις ἐν μουσοπόλῳ οἰκίᾳ θρηῆνον εἶναι, οὐκ ἄμμι πρόπει τάδε. Restituit Neuius.

Fr. 62. Etymol. M. p. 822. 39.: Νῶϊον, δεῖν γινώσκειν, ὅτι τὸ ὦϊον τὸ ἰ ἔχει, οἷον εὐρηται τὸ εἰ κατὰ διάστασιν παρὰ τῇ Σαπφοῦ· Φασι — ὦϊον. Cf. Zonar. p. 1879. ubi δὴ ποταμὸν ἠακ. Λήδ. legitur. Cf. Athen. II. p. 57. D : Σαπφῶ τὸ ὦϊον τρισυλλάβως καλεῖ· φασι δὴ ποτε Λήδαν ὦϊον εὐρεῖν. Adde Eustath. p. 1686. 49. V. 1. φαῖσι Neuius, vulgo φασι. — V. 2. εὐρην Neuius, vulgo εὐρεῖν. Deinde verbum excidit.

Fr. 63. et 64. Hephaestio p. 82.: Ἀνάκλωμένον ὄντος τοῦ ἰωνικοῦ, προτιχθεῖσα ἰαμβικῆ ἑξάσημος ἢ ἐπτάσημος ποιῶ τὸ τοιοῦτον, οἷον παρὰ Σαπφοῦ· ἔχει — Ψάπφοι, τί κτλ. Diversorum carminum exordia videntur haec esse. Fr. 63. Ἀνδρομέδα κάλαν, unus cod. Ἀνδρομέδαν καλά, fortasse scribendum: ἔχει μὲν Ἀνδρομέδαν κάλαν ἀμοίβαν. — Fr. 64. Ψάπφοι aliquot codd., vulgo Σαπφοῦ.

65. [50.]

Δεῦτέ νῦν ἄβραι Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

66.

Πάρθενον ἀδύφωνον.

67. [128.]

*Καθθάσκει, Κυθήρη, ἄβρος Ἄδωνις, τί κε θείμεν;
Κατύπτεσθε κόραι καὶ κατερείκεσθε χίτωνας.*

68. [21.]

Ἔλθοντ' ἐξ ὀράνω πορφυρίαν περθόμενον χλάμυν.

69. [22.]

Βροδοπάχες ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Δίος κόραι.

Fr. 65. Hephaest. p. 52.: Τετράμετρα δὲ (χοριαμβικά), ἃ καὶ συνέχεστέρα ἔστιν, οἷα ταυτὶ τὰ Σαπφούς· Δεῦτέ νῦν κτλ. Scholiasta ad illum locum δεῦτέ νῦν, quod verum videtur, quamquam Horatius illo loco ditrochaicum usurpavit. Eundem versum attulit Attilius Fortunat. p. 359.

Fr. 66. Attilius Fortunat. p. 359. Sappho: παρθ. ἀδ. quod videtur ex eodem carmine, ex quo Fr. 65.

Fr. 67. Hephaestio p. 59.: Τῶν δὲ τετραμέτρων τὸ μὲν καταληκτικὸν καθαρὸν ἔστι τὸ τοιοῦτον· καθθάσκει κτλ. Sapphonis esse probabiliter conjicias ex Pausania IX. 29. 3.: Σαπφῶ ἢ Λεσβία τοῦ Οἰκόλινου τὸ ὄνομα ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ Πόμφω μαθοῦσα, Ἄδωνιν ὁμοῦ καὶ Οἰτόλινον ᾔσε. Ceterum conferas Fr. 108., quod fortasse huc pertinet, ita ut ephymnium fuerit. V. 1. καθθάσκει Hotchkis, vulgo καταθάσκει. — ib. Κυθήρη unus cod., vulgo Κυθήρει.

Fr. 68. Pollux X. 124.: Πρώτην δὲ φασὶ χλαμῦδα ὀνομάσαι Σαπφῶ ἐπὶ τοῦ Ἑρωτος εἰποῦσαν· ἐλθόντ' ἐξ ὀρ. π. ἔχοντα προΐεμενον χλαμῦν. Respicit huc Ammonius p. 147. ed. Valken. — πορφυρίαν codd., vulgo πορφυρέαν. ἔχοντα delevit Bentlejus, περθόμενον conjecit Seidlerus.

Fr. 69. Argument. Theocrit. XXVIII.: Γέγραπται Αἰολίδι διαλέκτῳ, παρὰ τὸ Σαπφικὸν ἑκκαίδεκάσῦλλαβον, τὸ βροδοπάχες κτλ. Respicit Philostr. Epist. 72.: Ἡ Σαπφῶ ὁμοιοῖ τὸ βόδον καὶ τοῖς τῶν Χαρίτων πήχεσιν, ἐπειδὴν ἀποδύσῃ σφῶν τὰς ὠλένας. Cf. Eustath. Od. p. 1429. 58. βροδοπάχες Schneidewinus scripsit.

70. [24.]

"Άγε δια χελύνη, λέγε, φωνάσσα δὲ γίγνεο.

71. [88.]

. . . ὁ δ' "Αρεὺς φαῖσι κεν "Αφαιστον ἄγην βία.

72. [15.]

. . . . πόλλα δ' ἀνάριθμα ποτήρια
καλαίφεις.

73. [19.]

Κατθανοῖσα δὲ κείσῃ, οὐδ' ἔτι τις μναμοσύνα σέθεν
ἔσσει' οὐδέποτε εἰς ὕστερον· οἷ γὰρ πεδέχεις βρόδων
τῶν ἐκ Πιερίας, ἀλλ' ἀφάνης κῆν "Αἶδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ' ἀμαύρων νεκύων ἐκπεποταμένα.

Fr. 70. Hermog. T. III. p. 317.: "Όταν τὴν λύραν ἐρωτᾷ ἡ Σαπφῶ καὶ ὅταν αὐτὴ ἀποκρίνηται, οἷον· ἄγε χέλυ διὰ μοι (unus cod. ἄγε δὴ χέλυ, omisso μοι) λέγει φωνάσσα δ. γ. καὶ τὰ ἐξῆς. Eustath. p. 9. 41.: "Όμηρικῶς δὲ πως καὶ ἡ λυρική Σαπφῶ σχηματίζουσα τῇ κισθῶν ἐγκλειύεται· ἄγε μοι διὰ χέλυ, φωνάσσα γένοιο. Δία χελύνη Blomfieldius scripsit, conf. Orion. p. 20.: ὡς παρὰ Σαπφοῦ χελώνη χελύνη. — φωνάσσα Blomfieldius restituit.

Fr. 71. Priscian. T. II. p. 284. ed. Krehl.: „In quibusdam es productam terminantibus Graeci poetae eus pro es protulerunt. — Δαρεὺς pro Δάρης ut Sappho: ὁ Δαρεὺς φησὶ κενάφης τουαγηρεβια. alii codd. ὁ δαρης et φαισι et ἄγειν. ἁ δ' "Αρεὺς Neuius, "Αφαιστον Hermannus, φαῖσι κεν et ἄγην ego emendavi.

Fr. 72. Aten. XI. p. 460. D.: Καὶ Σαπφῶ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ ἔφη· Πολλά κτλ. — V. 2. καλαίφεις corruptum est.

Fr. 73. Stobaeus IV. 12.: Σαπφοῦς πρὸς ἀπαιδευτον γυναῖκα· Κατθανοῖσα κτλ. Adde Plutarch. Praec. Conj. fin. Ἡ Σαπφῶ διὰ τὴν ἐν τοῖς μέλεσι καλλιγραφίαν ἐφρόνει τηλικούτον, ὥστε γράψαι πρὸς τινὰ πλουσίαν· Κατθανοῖσα δὲ κείσεται, οὐδέ τις μνημοσύνα σέθεν ἔσεται· οὐ γὰρ μετέχεις βρόδων τῶν ἐκ Πιερίας. Sympos. III, 1. c. 2.: "Ότι γε ταῖς Μούσαις ὁ τῶν βρόδων στέφανος ἐπιπιφήμιται, μινῆσθαι μοι δοκῶ Σαπφοῦς λεγούσης πρὸς τινὰ τῶν ἀμούσων καὶ ἀμαθῶν γυναικῶν· Κατθανοῖσα δὲ κ., οὐ γὰρ μ. ἔ. τῶν ἐκ Π. Aristid. T. II, p. 508. Dind. Οἶμαι δὲ σε καὶ Σαπφοῦς ἀκηκοῖναι πρὸς τινὰ τῶν εὐδαιμόνων δοκουσῶν εἶναι γυναικῶν μεγαλαυχουμένης, καὶ λεγούσης, ὡς αὐτὴν αἱ Μοῦσαι τῷ ὄντι ὀλβίαν τε καὶ ζηλωτὴν ἐποίησαν, καὶ ὡς οὐδ' ἀποθανούσης ἔσται λήθη. V. 1. κείσῃ scripsi, Plutarchus et Stobaei codd. κείσαι, vulgo κείσθαι. ib. οὐδ' ἔτι τις Spengelius; Stob. οὐδέποτε, Plutarch. οὐδέ τις. — V. 2. εἰς addidit Grotius. — ib. πεδέχεις Plutarchi codd. altero loco, vulgo μετέχεις. ib. βρόδων Brunckius, vulgo βρόδων. Cf. Orion. p. 140.

74.

Οὐδ' ἴαν δοκίμωμι προσίδουσιν φάος ἀλίω
ἔσσεσθαι σοφίαν πάρθενον εἰς οὐδένα πω χρόνον
τοιαύταν.

75. [23.]

Τίς ἀγροῖωτιν ἐπεμμένα
σπόλαν . . . θέλγει νόον . . .
οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἔλκην ἐπὶ τῶν σφύρων;

76.

Ἦρων ἐξεδίδαξ' ἐκ Γυάρων τὰν τανυσίδρομον.

77. [29.]

. . . . Ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων
ὄργαν, ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω . . .

78. [42.]

Εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τῆς ἀπάλας Γυρίνως,
ἀσαροτέρας οὐδάμα πω ῥαννα σέθεν τύχοισα.

Fr. 74. Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν c. 13.: εἰ Σαπφώ οὕτως ἀπιφάγατο· Οὐδ' ἴαν δοκίμοιμι κτλ. ubi Ahrensius δοκίμωμι scripsit. Est haud dubie ex eodem carmine, ex quo Fr. 73.

Fr. 75. Athen. I. p. 21. C.: Σαπφώ περὶ Ἀνδρομέδας σκώπτει· τίς δ' ἀγροῖωτις (sed codd. ἀγροῖωτις) τοι θέλγει νόον οὐκ ἐπ. κτλ. Cf. Eustath. p. 1916. 49. ubi ἀγροῖωτις legitur et τοι omissum est, Philemon p. 107. ubi ἀγροῖωτις scriptum. Respicit huc Maxim. Tyr. XXIV.: Κωμωδεῖ Σωκράτης σχῆμά που καὶ κατάκλιση σοφιστοῦ, καὶ Σαπφώ· τίς δ' ἀγροῖωτιν ἐπεμμένα σπόλην, quae germana videntur. V. 1. δ' delevit Ahrensius. — V. 2. σπόλαν Hermannus. Indicavi lacunam. — V. 3. ἔλκην Schneidewinus, alii, vulgo ἔλκην.

Fr. 76. Choeroboscus Ald. Cornu Cop. p. 268.: Τὴν αἰτιατικὴν οἱ Αἰολεῖς καὶ μόνοι προσθέσει τοῦ ἄποιοιου τὴν Αἰλιῶν, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ· ἡρῶν ἐξεδίδαξε γυάρων τὴν ἀννοδρόμον· αἰτιατικῶς γὰρ ἐστὶν ἀπὸ εὐθείας τῆς ἡρώ. Sapphonis haud dubie est: scripsi ἐξεδίδαξ' ἐκ Γυάρων. et deinde τὰν τανυσίδρομον.

Fr. 77. Etym. M. p. 2. 45.: Ἀβακῆς· κέχρηται αὐτῷ Σαπφώ, οἷον· Ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων ὀργάνων (Ursinus παλιγκότος ὀργάνων) ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρένα ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἡσύχιον καὶ πρᾶον. Emendavit Neuius.

Fr. 78. Hephaestio p. 64.: Καὶ τετραμέτρα δὲ ἀπὸ μελίζονος ἰωνικὰ ἀκατάληκτα διαφορῶς συνθέντες· καὶ γὰρ τρισὶν ἰωνικαῖς μίαν τροχαϊκὴν τὴν τελευταίαν ἐπήγαγον· καλεῖται δ' Αἰολικόν, ὅτι Σαπφώ πολλῶν αὐτῷ ἐχρήσατο, οἷον· Εὐμ. κτλ. V. 1. Γυρίνως Neuius, alii; libri

79. [44.]

Σὺ δὲ στεφάνοις, ᾧ Δίκα, πέρθεσθ' ἐράταις φόβαισιν
ὄρπακας ἀνήτοιο συνέρχῃσι' ἀπάλαισι χέρσιν·
εὐάνθεσ ἅπαν γὰρ πέλεται κεύχαρι ταῖς μακαίραις
μᾶλλον προτόρην· ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

80. [43.]

Ἔγω δὲ φίλημ' ἀβροσύναν . . . καί μοι
τὸ λάμπρον ἔρωσ ἀελίω καὶ τὸ κάλον λέλογχεν.

81. [10.]

. . . Ἀποθναίσκην κάκον· οἱ θεοὶ γὰρ
οὕτω κεκρίκασιν . . .

γυρίνω, γυρίνω, ἀργυρίνω, γηρίνωσ. Choeroboscus Aldi 268. B.: Καὶ πάλιν· Ἀμορφότερον Μναΐδος, καὶ τῆς ἀπλῶς πυρινῶσ. ἔστιν ἡ Μνήσις αὕτη καὶ ἡ Πυρινῶ δνόματα κύρια. Cf. Etym. M. 243. 51. Γυρινῶ· ὄνομα κύριον Λεσβίας κόρης. εἴρηται παρωνύμως παρὰ τὸ γυρίνος, ὃ δηλοῖ τὸν βασιλέα, Γυρινῶ, ὡς ἔρατος Ἐρατῶ, καὶ κλέος Κλεῶ καὶ Κλείω. Maximus Tyr. XXIV. Γύρηναν vocat. — V. 2. ἀσαροτέρας Neuius. Vulgo ἀσαροτέρα σοῦ δ' ἄμ' ἐπάραναν σέθεν τυχοῦσα· codd. ἀσ. σ. δ' ἄμ' ἐπ' ὠρανε σέθεν τυχοῦσα· vel ἀσαρωτέρα σουδαμὰ παρανα σέθεν τυχοῦσαν. ib. πω ῥαंना Blomfieldius, Ahrensius coniecit οὐδαμ' ἔτ' ὠ ῥαंना. ib. τύχοισα, Blomfieldius τύχοις ἄν. Dubito an hi versus recte conjungantur.

Fr. 79. Athen. XV. p. 674. E.: Σαπφῶ ἀπλούτερον τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι τοῦ στεφανοῦσθαι ἡμῶσ λέγουσα τάδε· σὺ δὲ στεφάνοις ᾧδικα παρθέσθ' ἐρ. φ. ὄ. ἀνήτω συνέρχῃσι ἀπαλλαγίση (unus cod. ἀπαλλαγίση) χ. εὐάνθεα γὰρ π. καὶ χάριτες (unus cod. χάρις) μάκαιρα μ. προτέρηνα στεφάνω τοῖσι (vel στεφανώτοισι) δαπυστρέφονται, ὡς εὐάνθεστερον γὰρ καὶ κεχαρισμένον μᾶλλον τοῖσ θεοῖσ παραγγέλλει στεφανοῦσθαι τοῦσ θύοντας. — V. 1. ᾧ Δίκα Welkerus, πέρθεσθ' Seidlerus. — V. 2. ἀνήτοιο Ahrensius, συνέρχῃσι' scripsi, Ahrensius συνόρχῃσι', Schneidewinus συνέρχῃσι' coniecerunt, ἀπάλαισι Casaubonus. — V. 3. εὐάνθεσ ἅπαν et κεύχαρι ταῖς μακαίραισ scripsi. — V. 4. προτόρην Seidlerus, ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται Casaubonus, nisi forte praestat: ἀστεφανώτοισ γὰρ ἀπυστρέφονται.

Fr. 80. Athen. XV. 687. A.: Σαπφῶ, γυνὴ μὲν πρὸσ ἀλήθειαν οὔσα καὶ ποιήτρια, ὅμως ἠδέσθη τὸ κάλον τῆς ἀβρότητοσ ἀφελεῖν λέγουσα ᾧδε· Ἔγω δὲ φίλημ' κτλ. φανερόν ποιοῦσα πᾶσιν ὡσ ἡ τοῦ ζῆν ἐπιθυμία τὸ λάμπρον καὶ τὸ κάλον εἶχεν αὐτῆ. ταῦτα δ' ἔστιν οἰκία τῆσ ἀρετῆσ. — V. 1. codd. φίλημμε ἀβρ. vel φίλημμια βροσύναν. — V. 2. ἔρωσ Schneidewinus, vulgo ἔρωσ. Nisi forte legendum: καὶ γὰρ ἔμοι τὸ λάμπρον Ἔρωσ γλυκέρω ἀελίω καὶ τὸ κάλον λέλογχεν.

Fr. 81. Aristotel. Rhetor. II. 23.: ὡσπερ Σαπφῶ, ὅτι τὸ ἀποθνήσκην κάκον· οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω κεκρίκασιν· ἀπέθνησκον γὰρ ἄν. Si

82. [54.]

Καμ μὲν τὲ τύλαν κασπολέω.

83. [45.]

Ὁ πλοῦτος ἄνευ τᾶς ἀρέτας οὐκ ἀσίνης πάροικος,
ἀ δ' ἀμφοτέρων κρᾶσις ἔχει εὐδαιμονίας τό γ' ἄκρον.

84. [72.]

Αὐτὰ δὲ σὺ Καλλιόπα.

85.

Δαύοις ἀπάλας ἐτάρας
ἐν στήθεσιν . . . .

86. [77.]

Λεῦρο δηῦτε Μοῖσαι, χρύσιον λίποισαι.

milias Gregor. in Hermogen. T. VII. p. 1153.: οἶόν φησιν ἡ Σαπφώ, ὅτι τὸ ἀποθνήσκειν κακόν· οἱ θεοὶ γὰρ τοῦτο κεκρίκασιν· ἀπέθνησκον γὰρ ἄν, εἴπερ ἦν καλὸν τὸ ἀποθνήσκειν. At extrema haec non sunt Sapphonis. ἀποθναύσκην et κεκρίκασιν Ahrensus.

Fr. 82. Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 39.: τὸ τύλη — μέμνηται Σαπφῶ ἐν δευτέρῳ — κᾶν μὲν τε τύλαγκας ἀσπόλεια. οὐ γὰρ ὁ τε σύνδεσμος. quae emendavi et separavi a Fr. 56. conferas Hesychium: Κασπολέω, ὑποστρέφω, ubi Hermannus ἐπιστορέσω correxit.

Fr. 83. Schol. Pind. Olymp. II. 96.: καὶ Σαπφῶ· πλοῦτος ἄνευ κτλ. V. 1. affert idem ad Pyth. V. 1. et Olymp. II. 96.: Καὶ Σαπφῶ· ὁ πλοῦτος ἄνευ ἀρετῆς οὐκ ἀγαθὸς σύνοικος. — τᾶς addidit Neuius, ἀρετᾶς idem scripsit, vulgo ἀρετῆς. — V. 2. ἀ δ' scripsi, vulgo ἡ δ' ἐξ. ib. ἔχει εὐδαιμονίας τό γ' ἄκρον scripsi, vulgo εὐδαιμονίας ἔχει τὸ ἄκρον.

Fr. 84. Hephaestio p. 85.: Δύναται καὶ εἰς τρίτον ἀνάπαιστον διαιεῖσθαι, εἰ ἀπὸ σπονδείων ἄρχοιτο, οἷον τὸ Σαπφῶς· Αὐτὰ δὲ σὺ Κ. τοῦ προσοδιακοῦ ἐν καὶ τοῦτο εἶδος, τὸ ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χοριαμβικοῦ συγκείμενον.

Fr. 85. Etym. M. p. 250. 10.: Δαύω, τὸ κομῶμαι· Σαπφῶ· Δαύοις ἀπ. κτλ. λέγει δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι ἅπαξ ἡ λέξις παρὰ Σαπφῶ. Sapphonis fortasse est, quod legitur ap. Hephaest. p. 63.: οἶον·

Ἥρην ποτὲ φασιν Δία τὸν τερπικέρανον.

Fr. 86. Hephaestio p. 102.: Τὸ ἐξ ἰθυφαλλικῶν δύο ἡ Σαπφῶ πεποίηκε· Λεῦρο κτλ. δηῦτε, legebatur δηῦτε vel δεῦτε. χρύσιον Ahrensus, vulgo χρύσειον.

87. [76.]

"Ἔστι μοι κάλα πάϊς, χρουσίσιον ἀνθέμοισιν.
 ἐμφέρην ἔχοισα μόρφαν, Κλαῖς ἀγαπάτα,
 ἀντὶ τᾶς ἔγω οὐδὲ Λυδίαν παῖσαν οὐδ' ἐράνναν.

88. [53.]

Ζαελεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήα.

89. [52.]

Τί με Πανδίωνις, ὦ ῥαννα, χελίδων.

90. [57.]

Τριβωλέτερ· οἱ γὰρ Ἀρκάδεσσι λῶβα.

91. [32.]

Γλυκεία μᾶτερ, οὔτοι δύναμαι κρέκην τὸν ἴστον,
 πόθῳ δάμεισα παῖδος βραδίναν δι' Ἀφρόδιταν.

Fr. 87. Hephaestio p. 95.: "Ἄλλο ἀσυνάρτητον ὁμοίως κατὰ τὴν πρῶτην ἀντιπάθειαν, ἐκ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ ἰαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦς, ὅπερ ἐὰν παραλλάξῃ τὴν τομὴν, γίνεται τροχαϊκὸν προκαταληκτικόν· ἔστι κτλ. Τοῦτων δὲ τὸ μὲν δευτέρον δῆλόν ἐστιν ἀπὸ τῆς τομῆς, ὅτι οὕτως σύγκειται, ὡς προεῖρηται, ἐκ τοῦ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τοῦ ἐφθημιμεροῦς ἰαμβικοῦ. Sapphonis haec esse apparet. V. 1. χρουσίσιον Ahrensii; vulgo χρουσίσιον. — V. 2. ἐμφέρην scripsi, vulgo ἐμφερῆ. ib. ἔχοισα Blomfieldius, vulgo ἔχουσα. ib. Κλαῖς ἀγαπάτα Neuius, vulgo Κλαῖς ἀγαπατά. Hephaestio videtur ἃ Κλαῖς ἀγαπάτα legisse. — V. 3. οὐδέ, aliquot codd. οὐ. ib. παῖσαν Ahrensii, vulgo πᾶσαν. ib. ἐράνναν videtur Sappho Lesbium vocavisse, conf. Mosch. III. 90.

Fr. 88. Hephaestio p. 69.: Τῶν τριμέτρων ἰωνικῶν ἀνακλωμένων τὸ μὲν ἀκατάληκτον Ζαελεξάμαν κτλ. παρὰ τῇ Σαπφῷ. Ζαελεξάμαν unus cod., vulgo προσελεξάμην, Schol. προσελεξάμαν. Κυπρογενήα Bentlejus, unus cod. Κυπρογέννα, vulgo Κυπρογενεία.

Fr. 89. Hephaestio p. 66.: Ὅλα ἄσματα γέγραπται ἰωνικά, παρὰ Σαπφῷ· τί με κτλ. ὦ ῥαννα Is. Vossius, vulgo οἶράνα.

Fr. 90. Hephaestio p. 63.: Τῶν ἰωνικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ἕνα καὶ ἐκ μιᾶς ἰωνικῆς καὶ δύο τροχαϊκῶν, οἷον· Τριβ. κτλ. Locus obscurus, τριβόλετο ex hoc loco asfert Choeroboscus in Bekk. Anecd. T. III. p. 1239.

Fr. 91. Hephaestio p. 60.: Ἔστι δὲ πυκνὸν ἐν τοῖς ἀντιπαστικῶις τετραμέτροις καταληκτικῶις τὸ τὴν δευτέραν μόνην ἀντιπαστικὴν ἔχον, ᾧ μέτρῳ ἔγραψεν ἄσματα καὶ Σαπφῷ ἐπὶ τοῦ ἐβδόμου· Γλυκεία κτλ. V. 1. asfert etiam Etym. Gud. p. 316, 35., ubi καὶ οὔτι scriptum,

92. [60.]

Ἐγὼ δ' ἐμαῦτα τοῦτο σύννοια.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΑ.

93. 94. 95. [73. 69. 35.]

Ἴψοι δὴ τὸ μέλαθρον (Ἰμήναον) ἀεζόετε τέκτυνες ἄνδρες,
(Ἰμήναον)

γάμβρος ἐσέρχεται ἴσος Ἄρη, μεγάλω πόλυ μειζων
πέδροχος, ὡς ὄτ' αἰοδος ὁ Λέσβιος ἀλλοδαποισιν.

* * *

Confer etiam Etym. M. p. 505. et Zonaras p. 1190. κρέκην unus cod., vulgo κρέκην.

Fr. 92. Apollon. de Pronom. p. 324. B.: ἐγὼν Αἰολεῖς βαρέως ἔγων δ' ἔμ' αὐτὰ τ. σ. Σαπφώ. Fortasse scribendum συννώδα. Prorsus alio modo idem hoc fragm. afferit p. 363. A: Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παραθέσει ἀκρινώσθη ἔμ' αὐτὰ τοῦτ' ἔγων σύννοια.

Fr. 93. 94. 95. — Fr. 93. Conjunxi haec, quae divisim legantur. Namque v. 1. et 2. afferunt Hephaest. p. 129.: Ὅταν δὲ τὸ ἐφύμνιον μὴ μετὰ στροφῆν, ἀλλὰ μετὰ σίχον κήται, παραλαμβανόμενον ἄλλω σίχῳ, μεσύμνιον καλεῖται τὸ ποίημα, οἷόν ἐστι τὸ παρὰ Σαπφοῦ: Ἴψοι — ἴσος Ἄρηϊ. et Demetr. de Eloc. CLXVIII. Ἔστι δὲ τις ἰδίως χάρις Σαπφικῆ ἐκ μεταβολῆς, ὅταν τι εἰπούσα μεταβιβάλληται καὶ ὡσπερ μετανοήσῃ οἷον: Ἐπι δὴ, φησί, τὸ μ. ἀείρατε, τέκτονες· γάμβρος ἐσέρχεται ἴσος Ἄρηϊ, ἄνδρὸς μεγάλου πολλῶ μειζων· ὡσπερ ἐπιλαμβάνομένη ἑαντῆς, ὅτι ἀδυνάτω ἐχρηάσαστο ὑπερβολῆ, καὶ ὅτι οὐδεὶς τῶ Ἄρηϊ ἴσος ἐστὶ. V. 1. ἴψοι scripsi, vulgo ἴψοι, ἴψοι, ἴψοι, νίψο. ib. Ἰμήναον bis Welckerus, Hephaest. Ἰμέναιον, sed libri Ἰμήναον. ib. ἀεζόετε Bentleyus, libri ἀείρατε, ἀείρατε, ἀείρα τε. ib. τέκτυνες Ahrensius, vulgo τέκτονες. — V. 2. ἐσέρχεται Seidlerus, ἔρχεται Heph., ἐσέρχεται Demetr. ib. ἴσος, Ahrensius ἴσος. ib. Ἄρη scripsi, vulgo Ἄρηϊ. ib. ἄνδρὸς, quod additum est apud Demetrium, eieci. ib. μεγάλω πόλυ Neuius, vulgo μεγάλου πολλῶ. — V. 3. adjecti ex Demetrio de Eloc. CXLVI. Ἐκ παραβολῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξέχοντος ἄνδρὸς ἢ Σαπφῶ φησιν· Πέδροχος κτλ. ἐνταῦθα γὰρ χάριν ἐποίησεν ἢ παραβολὴ μᾶλλον ἢ μέγεθος· καίτοι ἐξῆν εἰπεῖν, πέδροχος ὡσπερ ἐσλήνη τῶν ἄλλων ἄστρων, ἢ ὁ ἥλιος ὁ λαμπρότερος, ἢ ὅσα ἄλλα ἐστὶ ποιητικώτερα. Confer Eustathium ad Il. p. 741, 23. Αἴλιος Διονύσιος τὸν τῆς παροιμίας Λέσβιον ᾧ δὸν Τέρπανδρὸν φησιν ἢ Εὐαινετίδην ἢ Ἀριστοκλειδην. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ τὸ Μετὰ Λέσβιον ᾧ δὸν τὸν Τέρπανδρὸν φησι δηλοῦν. ἐκαλοῦντο δὲ φασὶ καὶ ὕστερον εἰς τὴν ἐκείνου ἱμῆν πρώτων μὲν ἀπόγονοι αὐτοῦ, εἴτα εἰ τις ἄλλος παρῆν Λέσβιος, εἴθ' οὕτως οἱ λοιποὶ Μετὰ Λ. ᾧ δὸν, τὸν

Ὄϊον τὸ γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρω ἐπ' ὕσθῳ
 5 ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ· λελάθοντο δὲ μαλοδρόπης,
 οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐφίκεσθαι.

* * *

Ὄϊαν τὰν ὑάκινθον ἐν ὄρεσι ποίμενες ἄνδρες
 πόσσι καταστείβοισι, χάμαι δὲ τε πόρφυρον ἄνθος.

ἀπλῶς δηλαδὴ Λέσβιον. — Fr. 94. Scholiasta Hermog. T. VIII. p. 883. ed. Walz. V. 1. γλυκύμαλον Schol. Theocr. XI. 39.: τὸ γλυκύμαλον ἐστὶ καὶ μῆλον γένος. Σαπφῶ· γλυκύμαλον ἐρεύθεται ὡς ἄκρω ἐπ' ὕσθῳ. Schol. Herm. γλυκὺ μᾶλλον. ib. ἐρεύθεται unus cod., alii εὐρέθεται, εὐρίσκειται. ib. ὕσθῳ Blomfieldius, vulgo ὕσθῳ. — V. 2. μαλοδρόπης, alii codd. μελαδροπῆς. Respexit huc Himerius I. 4.: Τὰ Ἀφροδίτης ὄργια οἱ ποιηταὶ παρήκων τῇ Λεσβίᾳ Σαπφῶ, καὶ ἄρδιν πρὸς λύραν καὶ ποιεῖν τὸν θάλαμον, ἢ καὶ εἰσῆλθε μετὰ τοὺς ἀγῶνας εἰς θάλαμον, πλέκει πασιῦδα, τὸ λέχος στρώνουσι, γράφει παρθένους, νυμφίον ἄγει καὶ Ἀφροδίτην ἐφ' ἄσμα Χαρίτων καὶ χορὸν Ἐρωτῶν συμπαιστορα. καὶ τῆς μὲν ὑάκινθῳ τὰς κόμης σφιγξάσα, πλὴν ὅσαι μετώποις μερίζονται, τὰς λοιπὰς ταῖς αὐραῖς ἀφήκεν ὑποκυμαίνειν, εἰ πλήττειεν. τῶν δὲ τὰ πέρα καὶ τοὺς βοσιτρούχους χρυσῶ κοσμήσασα, πρὸ τοῦ δίφρου σπεύδει πολιτεύοντας καὶ δάδα κινουῦντας μεταίρειον. Et maxime huc pertinet I. 16.: Σαπφῶς ἦν ἄρα μῆλῳ μὲν εἰκάσαι τὴν κόρην, τοσοῦτον χαρισαμένην τοῖς πρὸ ἄρας δρέψασθαι σπεύδουσιν, ὅσον ἄκρω τοῦ δακτύλου γένεσασθαι, τῷ καθ' ἄραν τρυγᾶν τὸ μῆλον μέλλοντι τηρῆσαι τὴν χάριν ἀκμάζουσαν, τὸν νυμφίον τε Ἀχιλλεῖ παρομοιωῦσαι καὶ εἰς ταῦτόν ἀγαγεῖν τῷ ἦρω τὸν νεανίσκον ταῖς πράξεισιν. Praeterea I, 19.: Φέρος οὐν εἶσω τοῦ θαλάμου παραγαγόντες τὸν λόγον ἐντυχεῖν τῷ κάλλει τῆς νύμφης πείσομεν. Ω καλή, ὦ χαρίεσσα, πρέπει γάρ σοι τὰ τῆς Λεσβίας ἐγκώμια. quod ipsum ex hoc Sapphus hymenaeo petitum videtur:

Ω κάλυ, ὦ χαρίεσσα.

et fortasse Longus Pastoral. III, p. 105. Schaefer.: Καὶ ἐν μῆλον ἐπέπετο ἐν αὐτοῖς ἄκροις ἀκρότατον, μέγα καὶ καλόν, καὶ τῶν πολλῶν τὴν εὐωδίαν ἐνίκα μόνον. Ἐδρασεῖν ὁ τρυγᾶν ἀνελθεῖν, ἡμέλησε καθελεῖν· τάχα δὲ καὶ ἐφύλαττε τὸ καλὸν μῆλον ἐρωτικῶς ποιμενεῖ. — Fr. 95. Sapphoni vindicavi, nam omisso poetae nomine leguntur ap Demetrium de Eloc. CVI.: Τὸ ἐπιφώνημα κυλούμενον ὀρίζοιτο μὲν ἂν τις λέξιν ἐπικομοῦσαν· ἐστὶ δὲ τὸ μεγαλοπρεπέστατον ἐν τοῖς λόγοις· τῆς γὰρ λέξεως ἢ μὲν ὑπηρετεῖ, ἢ δὲ ἐπικομοῖ. ὑπηρετεῖ μὲν ἢ τοιαύδε· Ὄϊαν — καταστείβοισι. ἐπικομοῖ δὲ τὸ ἐπιφροόμενον τό· χάμαι δὲ τε κτλ. ἐπενήνεγκται γὰρ τοῦτο τοῖς προσηνεγμένοις κόμμος σαφῶς καὶ κάλλος. V. 1. ὄρεσι Ahrensius, vulgo οὔρεσι. — V. 2. καταστείβοισι Schneidewinus, vulgo καταστείβοισι. Excidisse videtur deinde κάππεσειν vel simile quid.

96. [68.]

Ἔσπερε, πάντα φέρεις, ὅσα φαίνολις ἐσκέδασ' αὐώς·

97.

Ἄϊ πάρθενος ἔσομαι.

98.

Δώσομεν, ἦσι πάτηρ.

99. [38. 110.]

Θυρώρῳ πόδες ἐπτορόγνιοι,
τὰ δὲ σάμβαλα πεμπεβόηα,
πίσυγγοι δὲ δέξ' ἐξεπόνασαν.

Fr. 96. Etymol. M. p. 174. 47.: Σαπφῷ Ἐσπερε, πάντα φέρων κτλ. eadem ib. p. 384. et Etym. Gud. p. 212. 43. et 445. 3. ubi recte φέσπερε legitur, denique Schol. Eurip. Orest. 1252. Crameri Anecd. II. 444. 17. Scripsi autem φέρεις (Ahrensius φόρεις) ex Demetrio, qui hunc locum respexit de Eloc. CXLI.: Χαριεντίζεται δὲ ποιε Σαπφῷ καὶ ἐξ ἀναφορᾶς, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἐσπέρον· Ἐσπερε πάντα φέρεις, φησί, φέρεις ὄϊν, φέρεις αἴγα, φέρεις ματέρι παῖδα. Καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἡ χάρις ἐστὶν ἐκ τῆς λέξεως τῆς φέρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναφερομένης. quae frustra restituere conantur. Respicit huc Himerius Or. XIII. 9. et fortasse III. 2. et 17.

Fr. 97. Crameri Anecd. I, 71. 19.: Αἰολεῖς τριχῶς· Ἄεϊ π. ἔσομαι· καὶ αἰεὶ καὶ αἰέν. Prius Schneidewinus, alterum Ahrensius correxit.

Fr. 98. Crameri Anecd. I. 190. 19. Ἥσι, δώσομεν ἦ. π., φησὶν ἡ Σαπφῷ, ἠτι δὲ λέγει Ἀλκμῶν ἀντὶ τοῦ ἦσιν. Prius ἦσιν Grammatici est.

Fr. 99. Hephaestio p. 41.: Τὸ Αἰολικὸν τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον· Θυρωρῷ κτλ. Demetrius de Eloc. CLXVII.: Σκώπτει Σαπφῷ τὸν ἀγροῖκον νυμφίον καὶ τὸν θυρωρὸν τὸν ἐν τοῖς γάμοις εὐτελέστατα καὶ ἐν πεζοῖς ὀνόμασι μᾶλλον ἢ ἐν ποιητικοῖς. ὥστε αὐτῆς μᾶλλον ἐστὶ τὰ ποιήματα ταῦτα διαλέγεσθαι, ἢ ἄδειν, οὐδ' ἀν ἀρμόσαι πρὸς τὸν χορὸν ἢ πρὸς τὴν λύραν, εἰ μή τις εἶη χορὸς διαλεκτικός. Ex hoc carmine videtur petitum, quod habet Synesius Epist. III. p. 160.: Ὁ δὲ ἀδικούμενος Ἀρμόνιος ἐστὶν ὁ τοῦ θυρωροῦ πατήρ, ὡς ἂν εἴποι Σαπφῷ, τὰ μὲν ἄλλα σῶφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ γενόμενος, ἀλλ' ὑπερ εὐγενείας ἀμφισβητῶν τῷ Κέρκροπι διετέλεσεν. — V. 1. ἐπτορόγνιοι Hotchkisius, codd. ἐπταρόγιοι, ἐπτόργιοι, ἐπταόργιοι. — V. 2. πεμπεβόηα Schneidewinus, vulgo πεντεβόεια, libri πεντεβόηα, Turneb. πενταβόεια.

100. [63.]

Ἵλβιε γάμβρε, σοῖ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄρασο,
ἐκτετέλεστ', ἔχεις δὲ παρθενον, ἂν ἄρασο.

101. [64.]

Μελλίχροος δ' ἐπ' ἱμέρω κέχυται προσώπῳ.

102. [41.]

Ὁ μὲν γὰρ κάλος, ὅσον ἴδην, πέλεται ἀγαθος,
ὁ δὲ κάγαθος αὐτίκα καὶ κάλος ἔσσεται.

103. [71.]

Ἦρ' ἔτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;

104. [78.]

Χαίροισθα νύμφα, χαιρέτω δ' ὁ γάμβρος.

105. [34.]

Τίφ σ', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως εἰκάσω;
ὄραται βραδίνῳ σε κάλιστ' εἰκάσω.

Fr. 100. Hephaestio p. 120.: Καὶ τὸ ἐκ χοριαμβικῶν ἐφθημιμε-
ρῶν τῶν εἰς τὴν ἱαμβικὴν κατακλιθεῖσα ἢ Σαπφῶ. Ἵλβιε κτλ. V. 1. 2.
ἄρασο Ahrensus, libri ἀρῶι, ἄρας, ἀρᾶθ', ἄρας.

Fr. 101. Hephaestio p. 102.: Καὶ ὁ πούς συνῆψε τὴν λέξιν.
Μελλίχροος δ' ἐφ' ἱμ. κτλ. μελλίχροος Schneidewinus, codd. μελίχρονος,
μελίχρως, μελίχρους. ib. ἐπ' codd., vulgo ἐφ'. Videtur ex eodem car-
mine, ex quo Fr. 100.

Fr. 102. Galenus Protr. c. 8.: Ἄμεινον οὖν ἔστιν, ἐγνωκότας τὴν
μὲν τῶν μερακίων ἄραν τοῖς ἡρῶσις ἀνθεσιν ἰοικυῖαν, ὀλιγοχρόνιον τε
τὴν τέρψιν ἔχουσαν, ἐπαινεῖν καὶ τὴν Λεσβίαν λέγουσαν. Ὁ μὲν γὰρ
κ. ὅσον ἴδεῖν πέλεται, ὁ δὲ κάγ. ἄ. καὶ κ. ἔσται V. 1. ἀγα-
θος adjecti, Hermannus κάλος. — V. 2. ἔσσεται Hermannus, vulgo
ἔσται.

Fr. 103. Apollonius de Conj. in Bekk. An. T. II. p. 490.:
Ἵρα οὗτος κατὰ πᾶσαν διάλεκτον ὑπεσταλμένης τῆς κοινῆς καὶ Ἀτικῆς
ἤρα λέγεται. Ἦρ' ἔτι παρθενίης ἐπ., Σαπφῶ. Schol. Dionys.
Thrac. ib. p. 968. Ὁ ἄρα ἐρωτηματικὸς ὢν μὴνύει τὸ ἄ, συλλογιστι-
κὸς δὲ βραχύνει· τρέπεται δὲ ἐκατέρου τὸ ἄ εἰς ἦ, τὸ μὲν μακρὸν παρ'
Διολεῦον οὕτως· Ἦρ' ἔτι παρθενικῆς ἐπ. παρθενίας scripsit Her-
mannus.

Fr. 104. Hephaestio p. 25.: Καταληκτικὰ καλεῖται μέτρα, ὅσα
μειωμένον ἔχει τὸν τελευταῖον πόδα· οἷον ἐπὶ ἱαμβικοῦ· Χαίροισθα
κτλ. χαίροισθα Neuius correxit.

Fr. 105. Hephaestio p. 41.: Αἰολικὰ πεντάμετρα καταληκτικὰ εἰς
δισύλλαβον· Τίφ κτλ. V. 1. τίφ Neuius, codd. τίω, Pauwius τίνι.
V. 2. κάλιστ' scripsi, vulgo μάλιστ'.

106. [49.]

... Χαῖρε, νύμφα, χαῖρε, τίμια γάμβρε, χαῖρε πόλλα.

107. [65.]

Οὐ γὰρ ἦν ἑτέρα πάϊς, ὧ γάμβρε, τοαῦτα.

108. 109.

Ἵμεν' Ἵμήναον.

Ἵ τὸν Ἀδώνιον.

110. [51.]

A. Παρθενία, παρθενία, ποῖ με λιποῖσ' ἀποίχη;

B. Οὐκέτι σ' ἤξω, . . ὧ παρθενέ σ' οὐκέθ' ἤξω.

Fr. 106. Servius Virg. Georg. I. 31. *Generum pro marito positum multi accipiunt juxta Sappho quae in libro, qui inscribitur Ἐπιθαλάμια, ait χαῖρε κτλ. ἀντὶ τοῦ νυμφίε. Pollux III. 3. 31.: Σαπφῶ καὶ τὸν ἄνδρα αὐτὸν γαμβρὸν καλεῖ. V. 2. χαῖρε πόλλα scripsi, vulgo χαῖρε omissum. Cf. Julian. Epist. LX.: χαῖρε δὲ καὶ αὐτὸς ἡμῶν πολλά, καθάπερ ἡ καλὴ Σαπφῶ φησιν.*

Fr. 107. Dionys. Comp. Verb. c. XXV.: *Τοῦτο τὸ κῶλον ἐκ δυοῖν συνίστηκε μέτρων. Μῆτε μικρὸν ὀρθῶντά τι καὶ φαῦλον ἀμάτημα, ἐτοιμῶς οὕτως ἐπὶ τούτῳ. Εἴ γέ τοι Σαπφικόν τις ἐπιθαλάμιον τοιῖ'. Οὐ γὰρ ἑτέρα ἦν (codd. aliquot νῦν) πάϊς, ὧ γ, τοιαῦτα. Ahrensius τοαῦτα, reliqua correxit Blomfieldius.*

Fr. 108 et 109. Plotius p. 266.: *„Hymenaicum dimetrum dactylicum Sapphicum monoschematistum est, semper enim duobus dactylis constat: . . μῆνον. τὸν Καλυδώνιον. Sed codex TECCEPY IAH NION ΩΤΟΝ ΛΑΟΝΙΟΝ. Prius ego emendavi, alterum Schneidewinus. — Fr. 109. fortasse pertinet ad Fr. 67.*

Fr. 110. Demetrius de Eloc. c. CXL.: *Αἱ ἀπὸ τῶν σχημάτων χάριτες δηλαὶ εἰσι καὶ πλείυται παρὰ Σαπφῶϊ· οἷον ἐκ τῆς ἀναδίπλωσεως, ἔπου νύμφη πρὸς τὴν παρθενίαν φησί· Παρθενία, π., ποῖ με λιποῦσα οἴχη; ἡ δὲ ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὴν τῷ αὐτῷ σχήματι· Οὐκ ἔτι ἤξω πρὸς σέ, οὐκ ἔτι ἤξω, πλείων γὰρ χάρις ἐμφαίνεται, ἢ εἴπερ ἅπαξ ἐλέχθη καὶ ἄνευ τοῦ σχήματος. καίτοι ἡ ἀναδίπλωσις πρὸς δεινότητος μᾶλλον δοκεῖ εὐρησθαι, ἡ δὲ καὶ τοῖς δεινοτάτοις καταχρῆται ἐπὶ χάριτος. V. 1. λιποῖσ' ἀποίχη Blomfieldius. V. 2. ego emendavi.*

ΑΠΟΛΛΩΝ 111.

Φαίνεται *Φοι κῆνος*.

112. [95.]

Ὄλω πόλυ λευκότερον.

113. [98.]

Μήτ' ἔμοι μέλι μήτε μέλισσα.

114. [85.]

Μὴ κίνη χεράδας.

115. [13.]

Ὅπταις ἄμμε

116. [82.]

Ἡμιτύβιον σταλάσων.

117. [89.]

Τὸν *Φόν* παῖδα κάλει.

Fr. 111. Apollon. de pronom. p. 366. A. *Αἰολεῖς σὺν τῷ F· φαίνεται Φοι κῆνος. Σαπφῶ. Male vulgo referunt ad Fr. 2.*

Fr. 112. Athen. II. p. 57. D.: *Σαπφῶ τὸ ὄν τριουλλάβως καλεῖ — καὶ ὄϊον π. λ. ὄϊα Ahrensius.*

Fr. 113. Moschopul. Opusc. p. 86. ed. Titz.: *ὡς παρὰ Σαπφοῦ· μήτ' ἔμοι κτλ. Cf. Diogenian. VI. 56.*

Fr. 114. Schol. Apoll. Rhod. I. 1123.: *χεράδες λέγονται οἱ μικροὶ σωροὶ τῶν λῦθων — μέμνηται καὶ Σαπφῶ· Μὴ κενὴ χεράδος. Rectius Etymol. M. p. 808. 35. μὴ κίνει χεράδας. κίνη Ahrensius restituit.*

Fr. 115. Apollon. de pronom. p. 387. A.: *Ἡμῶς, ἄμμε Αἰολεῖς· ὀπιτᾶς ἄμμε, Σαπφῶ πρῶτον. ὀπταις Ahrensius.*

Fr. 116. Schol. Aristoph. Plut. v. 729.: *Ἡμιτύβιον· ἀντὶ τοῦ σουδάριον, ῥάκος ἡμιτριβῆς λινούν τι, ὄϊον ἐκμαγεῖον· καὶ Σαπφῶ· ἦμ. σταλ.*

Fr. 117. Apollon. de pronom. p. 396. B.: *Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πῦσαν πτώσει καὶ γένος· τὸν ἔόν π. καλεῖ. Σαπφῶ. Φόν Volgerus scripsit.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

118. [137.]

Παῖδες, ἄφρονος ἐοῖσα τότ' ἐννέπω, αἶ τις ἔρηται,
 φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρό ποδῶν·
 Αἰθοπία με κόρα Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἀρίστα
 ἅ Ἐρμοκλείδα τῷ Σαῦλαιῖδα,
 5 σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ἤ σὺ χαρεῖσα
 πρόφρων ἀμετέραν εὐκλείσον γενεάν.

119. [138.]

Τιμάδος ἄδε κόνης, τὰν δὴ πρό γάμοιο θανοῦσαν
 δέξατο Περσεφόνας κνάνεος θάλαμος,
 ἄς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθαῖι σιδάρω
 ἄλικες ἡμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

120. [139.]

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
 κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζῳίας.

121. [90.]

Athenaeus XII. p. 554. B.: Φυσικὸν δὴ τι τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι καλοὺς καὶ ὠραίους ἀνθολογεῖν, ὅθεν αἶ τε περὶ τὴν Περσεφόνην ἀνθολογεῖν λέγονται· καὶ Σαπφῶ φησιν ἰδεῖν ἀνθε' ἀμέργουσιν παῖδ' ἄγαν ἀπαλήν. fortasse παῖδ' ἄγανην scribendum est.

Fr. 118. Anthol. Pal. VI. 269.: Ὡς Σαπφοῦς· εἰς τὸ ἀντιβόλιν οὐ κεῖται τοῦ κρυο Μιχαηλῆ· πόθεν οὖν ἐγράφη οὐκ οἶδα. Neque in hoc neque in sequentibus epigrammatis Aeolicam revocavi dialectum. V. 1. παῖδες, Jacobsius conjecit παιδνός. ib. τότ' Meinekius, nisi malis τόκ', cod. τετ'. ibid. ἔρηται, cod. ἐρήτα. — V. 3. Αἰθοπία με κόρα, cod. αἰθοπία με κόραι. ib. Ἀρίστα Meinekius, Ἀρίστα Neuius, vulgo ἀρίστα. — V. 4. ἅ Ἐρμοκλείδα τῷ Σαῦλαιῖδα Meinekius, cod. ἔρμοκλείται τῷσιν αἰῖδα. — V. 6. affert Suidas v. εὐκλείσον.

Fr. 119. Anthol. Pal. VII. 489.: Σαπφοῦς εἰς τιμάδα ὁμοίως πρό γάμου τελευτήσασαν. — V. 1. θανοῦσαν, corrigunt θανοῖσαν. — V. 3. ἀποφθιμένας, cod. ἀπό φθιμένας. ib. νεοθαῖι σιδάρω Jacobsius, cod. νεοθαγεῖσι δηρωι. Planudes νεοθηγεῖ χαλκῶ.

Fr. 120. Anthol. Pal. VII. 505.: Εἰς πελάγωνα Σαπφοῦς. V. 1. ἐπέθηκε, Planud. ἀνέθηκε. ib. Μενίσκος, videtur scribendum Μυρίσκος, cod. βερίσκος. — V. 2. κακοζῳίας Scaliger, cod. κακοζῳίας, Plan. κακοζῳίας.

122. 123. [96.]

Demetrius de elocut. 102.: Τοῦ αὐτοῦ τῆς ὑπερβολῆς εἶδους καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν· ὑγιέστερος κολοκύντης καὶ φαλακρότερος εὐδίας, καὶ τὰ Σαπφικά· Πόλυ πάκτιδος ἀδυμελεστέρα, χρύσω χρυσοτέρα. πᾶσαι γὰρ αἱ τοιαῦται χάριτες ἐκ τῶν ὑπερβολῶν εὐρηται, καίτοι διαφέρουσιν. *et χρύσω χρυσοτέρα supra jam attulit c. 129. Cf. Gregorius in Hermog. p. 914.:* Δισχωῶς μὲν κολακεύει τὴν ἀκοὴν ἐκεῖνα, ὅσα εἰσὶν ἐρωτικά, οἷον τὰ Ἀνακρέοντος, τὰ Σαπφῶς, οἷον γάλακτος λευκοτέρα, ὕδατος ἀπαλωτέρα, πηκτίδος ἑμμελεστέρα, ἵππου γαυροτέρα, ῥόδων ἀβροτέρα, χρυσοῦ τιμιωτέρα, ἱματίου ἑανοῦ μαλακωτέρα.

124. [97.]

Maximus Tyr. XXIV.: Διοτίμα λέγει, ὅτι θάλλει μὲν Ἔρως εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δὲ ἀπορῶν· τοῦτο Σαπφῶ ξυλλαβοῦσα εἶπε γλυκύπικρον καὶ ἀλγεσίδωρον· τὸν Ἔρωτα Σωκράτης σοφιστὴν λέγει, Σαπφῶ μινθοπλόκον.

125. [105.]

Julianus Epist. XVIII.: Ἴνα σέ, τὸ μέλημα τοῦμόν, ὡς φησιν ἡ Σαπφῶ, περιπτύξωμαι. *Cf. Theodorus Hyrtacenus in Epist. XV. 40. Cod. Bibl. Reg. Paris. T. V.:* Καὶ καταπαῦσαι πρὸς σέ, τὸ ἐμὸν μέλημα, Σαπφῶ φησιν ἡ σοφή.

126.

Aristides T. I. p. 425. ed. Dind.: Τὸ ὑπὲρ πάσης τῆς πόλεως ἐστηκὸς γάνος, οὐ διαφθεῖρον τὰς ὄψεις, ὡς ἔφη Σαπφῶ, ἀλλ' αὖξον καὶ τρέφον καὶ ἄρδον ἅμα εὐθυμία· ὑακινθίνῳ μὲν ἀνθεὶ οὐδαμῶς ὅμοιον, ἀλλ' οἷον οὐδὲν πώποτε γῆ καὶ ἥλιος ἀνθρώποις ἔφηναν.

127. [119.]

Pollux VI. 107.: Ἀνακρέων καὶ ἀνήτω στεφανοῦσθαι φησιν, ὡς καὶ Σαπφῶ καὶ Ἀλκαῖος, οὗτοι δὲ ἄρα καὶ σελίνοις.

128. [120.]

Philostratus Imagg. II. 1.: Τοσοῦτον ἀμιλλῶνται αἱ παρθένοι, ῥοδοπήχεις καὶ ἐλικώπιδες καὶ καλλιπάρηοι καὶ μελίφωνοι, Σαπφῶς τοῦτο δὴ τὸ ἡδὺ πρόσφθεγμα.

Paulo aliter Aristaenetus I. 10.: *Πρὸ τῆς παστάδος τὸν ὑμέβαιον ἦδον αἱ μουσικώτεροι τῶν παρθένων καὶ μελιχόφωνοι, τοῦτο δὴ Σαπφῶς τὸ ἥδιστον φθέγμα. Sappho fortasse dixerat μελλιχόφωνοι.*

129. [123.]

Strabo XIII. p. 615.: *Ἐπ' ἐν ἑκατὸν σταδίοις ἀπ' Ἐλαίας πόλεως Αἰολικῆς ἢ Κάνη, τὸ ἀνταῖρον ἀκρωτήριο τῆ Λέκτω καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυτηνὸν κόλπον, οὗ μέρος καὶ ὁ Ἐλαϊτικός ἐστι. Κάναι δὲ πολίχνην Λοκρῶν τῶν ἐκ Κύνου, κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου τὰ νοτιώτατα, κείμενον ἐν τῇ Καναίᾳ· αὕτη δὲ μέχρι τῶν Ἀργινουσῶν διήκει καὶ τῆς ὑπερκειμένης ἄκρας, ἣν Αἰγά τινες ὀνομάζουσιν ὀμωνύμως τῷ ζῶφ· δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν Αἰγάν, ὡς ἀκτάν καὶ ἀρχάν· οὕτω γὰρ καὶ τὸ ὄρος ὅλον ὀνομάζεται, ὃ νῦν Κάνην καὶ Κάνας λέγουσιν — ὑστερον δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον Αἰγά κέκληται, ὡς Σαπφῶ φησι, τὸ δὲ λοιπὸν Κάνη καὶ Κάναι.*

130. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 26.: *Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ, Σαπφῶ δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ. at vero Argument. Theocr. XIII.: Σαπφῶ (Ἔρωτα) Ἀφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ. Cf. Pausanias IX. 27.: Σαπφῶ ἢ Λεσβία πολλά τε καὶ οὐχ ὁμολογοῦντα ἀλλήλοις ἐς τὸν Ἔρωτα ἦσεν.*

131. [81.]

Maximus Tyrius XXIV.: *Τὸν Ἔρωτά φησιν ἡ Διοτίμα τῷ Σωκράτει οὐ παῖδα, ἀλλ' ἀκόλουθον τῆς Ἀφροδίτης καὶ θεράποντα εἶναι· λέγει πον καὶ Σαπφῶ τῇ Ἀφροδίτῃ (ita lego, vulgo Σαπφῶ ἢ Ἀφροδίτῃ) ἐν ἔσματι· Σοί τε κάλος θεράπων Ἔρωσ. (vulgo σύ τε.)*

132. [115.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 57.: *Περὶ δὲ τὸν τῆς Σελήνης ἔρωτα ἱστορεῖ Σαπφῶ καὶ Νικάνδρος ἐν δευτέρῳ Εὐρώπης· λέγεται δὲ κατέρχεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμίωνα καθεύδοντα ἐν τῷ Λάτμῳ τῷ ὄρει.*

133. [126.]

Schol. Hesiod. Op. et D. v. 73.: *Σαπφῶ φησι τὴν Πειθῶ Ἀφροδίτης θυγατέρα.*

134. [127.]

Pausanias I. 29. 2.: Κατιούσιν ἐς τὴν Ἀκαδημίαν περίβολός ἐστιν Ἀρτέμιδος καὶ ξόανα Ἀρίστης καὶ Καλλίστης, ὡς μὲν ἐγὼ δοκῶ καὶ ὁμολογεῖ τὰ ἔπη τὰ Σαπφούς, τῆς Ἀρτέμιδος εἰσιν ἐπικλήσεις αὐται. λεγόμενον δὲ καὶ ἄλλον ἐς αὐτὰς λόγον εἰδῶς ὑπερβήσομαι.

135. [131.]

Pausanias VIII. 18. 2.: Καίτοι γε καθαρῶς γε τὸν χρυσὸν ὑπὸ τοῦ ἰοῦ ἢ τε ποιήτρια μάρτυς ἐστὶν ἡ Λεσβία, καὶ αὐτὸς ὁ χρυσὸς ἐπιδείκνυσιν. Scholiasta Pindari Pyth. IV. 407.: ὁ χρυσὸς ἀφθαρτος· καὶ ἡ Σαπφῶ, ὅτι Διὸς παῖς ὁ χρυσός, κείνον οὐ σῆς οὐδὲ κίς δάπτει, βροτέαν φρένα κράτιστον φρενῶν. At Pindari hoc est fragmentum.

136. [129.]

Servius ad Virgil. Aen. VI. 21.: „Quidam septem pueros et septem puellas accipi volunt, quod et Plato dicit in Phaedone et Sappho in Lyricis et Bacchylides in dithyrambis et Euripides in Hercule, quos liberavit secum Theseus.“

137. [130.]

Servius ad Virgil. Ecl. VI. 42.: „Prometheus Japeti et Clymenes filius post factos a se homines dicitur auxilio Minervae coelum ascendisse, et adhibita facula ad rotam solis ignem furatus, quem hominibus indicavit. Ob quam causam irati dii duo mala immiserunt terris, febres et morbos, sicut et Sappho et Hesiodus memorant.“

138. [132.]

Philostratus Epist. 73.: Ἡ Σαπφῶ τοῦ ῥόδου ἐρᾷ, καὶ στεφανοῖ αὐτὸ ἀεί τινι ἐγκωμίῳ, τὰς καλὰς τῶν παρθένων ἐκείνῳ ὁμοιοῦσα.

139. [134.]

Himerius Oratt. XIII. 7.: Τὰ δὲ σά, ὦ Βασιλεῖ, γῶν δέον καὶ αὐτῷ τῷ Μουσηγέτῃ εἰκάζεσθαι, οἷον αὐτὸν καὶ Σαπφῶ καὶ Πίνδαρος ἐν ᾧδῃ κόμη τε χρυσῇ καὶ λύραις κοσμήσαντες, κύνκοις ἔποχον εἰς Ἑλικῶνα πέμπουσιν, Μούσαις Χάρισί τε ὁμοῦ συγχορεύσαντα.

140. [101.]

Eustath. Opusc. p. 345. 54. ed. Taf. Φιλία τις δηλαδὴ πολυρέμβαστος καὶ καλὸν δοκοῦσα, εἶποι ἂν ἡ Σαπφῶ, δημόσιον (δαμόσιον).

141. [116.]

Suidas: Ἀηδῶν καὶ ἀηδοῦς ὡς Σαπφῶ κατὰ Μιτυληναίους. Cf. Schol. Soph. Ajac. v. 623.

142. [103.]

Grammat. in Bekk. Anecd. T. I. p. 370.: Ἀκακος, ὁ κακοῦ μὴ πεπειραμένος, οὐχ ὁ χρηστοθήτης. οὕτω Σαπφῶ.

143. [112.]

Etymol. M. p. 77. 3.: Ἀμαμαξύς, ἡ ἀναδενδράς — Σαπφῶ διὰ τοῦ δ λέγει ἀμαμάξυδες. Cf. Grammat. in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1317. Suidas: v. Ἀμάμυξις et v. Ἀναδενδράδα.

144. [118.]

Etymol. M. p. 77. 19.: Ἀμάρα· παρὰ τὸ τῇ ἄμῃ αἰρεσθαι, ἄμῃ δέ ἐστιν ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. quo verbo Sappho videtur usa esse, siquidem ap. Orionem p. 3. 12. legitur: παρὰ τὸ τῇ ἄμην αἰρεσθαι καὶ ὀρύττεσθαι· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Σαπφῶς.

145. [114.]

Apollonius de adv. in Bekkeri Anecd. T. II. p. 596.: Ὁν τρόπον καὶ ἐπ' ὀνομάτων μεταπλάσμοι γίνονται, καθάπερ τὸ ἐρυσάρματες, τὸ λίτα, παρὰ Σαπφῶς τὸ αὔα. Cf. Etym. M. p. 174. 38. et Gudian. p. 95. 21.

146. [109.]

Etymol. M. p. 174. 48.: Αὔως ἢ ἠώς, τούτέστιν ἡ ἡμέρα· οὕτω λέγεται παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι· Σαπφῶς· πότνια αὔως.

147. [101.]

Pollux VII. 48.: βεῦθος, ὡς Σαπφῶς.

148. [102.]

Phrynichus in Bekkeri Anecd. T. I. p. 33.: Σαπφῶ δὲ χρούτην καλεῖ τὴν μύρων καὶ γυναικείων τινῶν θήκη.

149. [107.]

Hesychius v. Ἐκτορες· πάσσαλοι ἐν ῥυμῶ, Σαπφῶ δὲ τὸν Δία, Λεωνίδης τὸν κροκύφαντον.

150.

Cramerī Anecd. T. IV. p. 325. 27.: Καὶ ἀνάπαλιν παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἀντὶ τοῦ δ ζ παραλαμβάνεται, ὡς ὅταν τὸ διάβατον ἢ Σαπφῶ ζάβατον λέγει.

151. [117.]

Schol. Hom. II. ξ. 241.: Τῷ χαρακτῆρι γινόμενον ὁμοιον τῷ ἐοῖην καὶ ἀγαγοῖην παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῷ πεπαγοῖην παρὰ Εὐπόλιδι εἰκότως ἐβαρυντήθη τὸ ἐπισχοῖης.

152. [99.]

Eustath. II. p. 459. ed. Bas.: Ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις λέγει ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης καὶ ὅτι τὸ συνεστραμμένον πνεῦμα καὶ καταράσσον ἀνεμον κατάρη λέγουσιν ὁ Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφῶ, διὰ τὸ κατωφερῆ ὄρμην ἔχειν.

153. [115.]

Choeroboscus in Bekkerī Anecd. T. III. p. 1389.: Κίνδυν, κίνδυνος, οὕτω δὲ ἔφη Σαπφῶ τὸν κίνδυνον.

154. [121.]

Johannes Alexandr. p. 4. ed. Dindorf.: Ἡ ὀξεῖα ἢ ἐν τέλει τίθεται ἢ πρὸ μᾶς τοῦ τέλους ἢ πρὸ δύο, πρὸ τριῶν δ' οὐκέτι· τὸ γὰρ Μῆδεῖα παρὰ Σαπφοῖ πεπονθὸς παραιτούμεθα, ὅτι τὴν εἰ δίφθογγον διείλεν.

155. [18.]

Antiatt. Bekk. Anecd. T. I. p. 108.: Μύροραν τὴν σμύρναν, Σαπφῶ δευτέρῳ.

156.

Cramerī Anecd. T. I. p. 278. 17.: Καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν Μωσάων παρὰ Λάκωσι, παρὰ δὲ Σαπφοῖ Μοισάων.

157. [104.]

Phrynichus p. 305. ed. Lobeck.: Νίτρον· τοῦτο Αἰολεὺς μὲν ἂν εἶποι, ὡς περ οὖν καὶ ἡ Σαπφῶ διὰ τοῦ ῆ, Ἀθηναῖος δὲ διὰ τοῦ λ, λίτρον.

158. [111.]

Schol. Hom. II. III. v. 219.: Ὡστε ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀμάρτημα τὸ παρὰ τῇ Σαπφῷ τὸ πολυτέτριδι, εἰ μὴ ἄρα ὁμοίως τοῖς Ἀττικοῖς ἐκλίθη.

159. [108.]

Photius p. 81. 12.: Θάψος· ξύλον, ᾧ ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς τρίχας, ὃ Σαπφῷ Σκυθικὸν ξύλον λέγει. Cf. Schol. Theocrit. II. 88.

160. [113.]

Etymol. M. p. 759. 25.: Οἱ Λιολεῖς φασὶ· Τίοισιν ὀφθαλμοῖσιν, ὡς παρὰ Σαπφῷ. Cf. Apollon. de Syntaxi p. 111.

161. [100.]

Pollux VI. 98.: Μεσόμυφαλοι φιάλαι καὶ βαλανιόμυφαλοι τὸ σχῆμα προσηγορίαν ἔχουσιν, χρυσόμυφαλοι δὲ τὴν ὕλην, ὡς αἱ Σαπφῶς χρυσαστράγαλοι.

X.

E R I N N A.

Η Λ Λ Κ Α Τ Η.

1.

Τούτῳ κῆς Ἄιδαν κενεὰ διανήχεται ἀχώ,
σιγᾶ δ' ἐν νεκύεσσι· τὸ δὲ σκότος ὅσσε κατέρρεει.

2.

Πομπίλε, ναύταισιν πέμπων πλόον εὐπλοον ἰχθύ,
πομπεύσαις πρῦμναθεν ἐμὰν ἀδείαν ἐταίραν.

Erinna. Fr. 1. Stobaens Floril. CXVIII, 4. Εἰρήνης. Sic codd., recte Meinekius Ἡρόνης. — V. 1. τούτῳ κῆς scripsi, vulgo τοῦτό κεν εἰς. — V. 2. σιγᾶ Ursinus, vulgo σιγά. ib. κατέρρεει, fortasse legendum καταγρεῖ.

Fr. 2. Athen. VII. 283, D.: Ἡορινά τε (μνημονεύει τοῦ πομπίλου), ἢ ὃ πεποιηκώς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον ποιημάτων· Πομπίλε κτλ. Ἡορινά cod. opt., vulgo Κορίνα. V. 1. ἰχθύ Dindorfius, vulgo ἰχθύς, codd. ἰχθύν. — V. 2. πομπεύσαις Stephanus, vulgo πομπεύσας.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3.

Διέξ' ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα, λῶσθε Προμαθεῦ·
 ἔντι καὶ ἄνθρωποι τὴν ὀμαλοὶ σοφίαν·
 ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
 αἶκ' αὐδὰν ποτέθῃκ', ἧς κ' Ἀγαθαρχίς ὄλα.

ΣΥΝΟΡΤΗΣΙΣ

Στάλαι καὶ Σειρήνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσέ,
 ὅστις ἔχεις Ἀίδα τὰν ὀλίγαν σποδίαν,
 τοῖς ἐμὸν ἐροχομένοισι παρ' ἠρίον εἶπατε χαίρειν,
 αἶτ' ἀστοὶ τελέθωντ', αἶθ' ἔτεροπόλιες.

5 χῶτι με νύμφαν εἶσαν ἔχει τάφος, εἶπατε καὶ τό·
 χῶτι πατήρ μ' ἐκάλει Βανκίδα, χῶτι γένος
 Τηλία, ὡς εἰδῶντι· καὶ ὅττι μοι ἄ συνεταιρίσ
 Ἦρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

5.

Νύμφας Βανκίδος ἐμμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
 στάλαι, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀίδα·
 „Βάσκανος ἔσσ', Ἀίδα“ τὰ δὲ τοι καλὰ σάμαθ' ὀρῶντι
 ὠμοτάταν Βανκοῦς ἀγγέλουσι τύχαν,

Fr. 3. Epigrammata. Anth. Pal. VI. 352. Ἦρίνης. —
 V. 1. διέξ' ἀταλᾶν Jacobsius, cod. δεξάταλαν, Plan. ἐξ ἀπαλῶν. —
 V. 2. Jacobsius transposuit τὴν σοφίαν ὀμαλοί. — V. 4. αὐδὰν Ur-
 sinus, vulgo αὐγάν. ib. ἧς κ' cod., ἧς Plan.

Fr. 4. Anth. Pal. VII. 710. Ἦρίνης Μιτυληναίης εἰς
 βρυνκίδα (Βανκίδα) τὴν Μιτυληναίαν, Ἦρίνης δὲ συνεταιρίδα.
 V. 1. στάλαι, Schneidewinus conjecit στάλα. — V. 3. ἐμὸν Salma-
 sius, cod. ἐμοῖς. — V. 4. ἐτεροπόλιες scripsi, cod. ἐτεροι πόλιος,
 Jacobsius scripsit ἐτέρας πόλιος. — V. 6. Βανκίδα, cod. βρυνκίδα. —
 V. 7. Τηλία Schneidewinus. ὡς εἰδῶντι Heringa, cod. τηοι δως
 εἰδωντι.

Fr. 5. Anth. Pal. VII. 712. Εἰς Βανκίδα τινὰ νύμφην ἐν
 τῷ θαλάμῳ τελευτήσασαν. Ἦρίνης. Leonidas vel Meleager
 Anth. Pal. VII. 13. 4. Ἦ ῥά τὸδ' ἔμφρον εἶπ' ἐτύμως ἄ παῖς· Βά-
 σκανος ἔσσ', Ἀῖδα ex hoc carmine affert, verum non videtur epi-
 gramma ab Erinna profectum, sed serius ab alio ad similitudinem
 ep. 4. compositum. V. 3. τὰ δὲ τοι καλὰ σάμαθ' Jacobsius, cod. τὰ
 δὲ τοι καλὰ τὰ μεθ'. — V. 4. ὠμοτάταν Salmasius, cod. ὄμματα τὰ.
 ib. τύχαν Brunckius, cod. τύχαι.

2. [2.]

· · · · ·
 · · · · ·
 · · · · ·

· · Φέρεσθε τὰ παρθενόδωρα,
 σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
 ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

3. [3.]

— · · · · · — · · · · · — · · · · · — · · · · · —

Θρώσκων μὲν ἄρ' Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκασεν Μελέ-
 αγρος.

4.

Χειροβρῶτι δεσμῶ.

Fr. 2. Athen. IV. 172, D.: Πεμμάτων δὲ πρῶτόν φησι μνημονεύ-
 σαι Πανύασιον Σέλενος, ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας
 διηγείται, πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσασάδας ὄρ-
 νεις, προτίθου Στησιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν Ἀθλοῖς ἐπιγραφομέ-
 νοις εἰρηκότος· Φέρεσθε κτλ. Et rursus ex Stesichoro affert XIV,
 p. 645. E. v. 2. et 3. χόνδρον—χλωρόν. — V. 1. τὰ παρθενόδωρα
 Kleinius, vulgo τῇ παρθένῳ δῶρα. — V. 2. σασαμίδας Casaubonus,
 nisi quod σασαμίδας scripsit, codd. δωράς (δοράς) ἀσαμίδας. Illud
 apparet, hoc carmen ab aliis Ibyco, ab aliis Stesichoro vindicatum
 esse.

Fr. 3. Athenaeus IV. p. 172. E.: Ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Στη-
 σιχόρου ἐστίν, ἰκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Με-
 λεάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φησι· Ὅς δουρὶ πάντας νίκασε νέους
 δινάεντα βαλὼν Ἀναυρον ὑπερ πολυβότρουος ἐξ Ἰωλκοῦ·
 οὕτω γὰρ Ὀμηρος ἠδὲ Στiasίχορος ἄεισε λαοῖς. Ὁ γὰρ Στη-
 σίχορος οὕτως εἶρηκεν ἐν τῇ προκειμένῳ ἄσματι τοῖς Ἀθλοῖς·
 Θρώσκων κτλ. μὲν ἄρ' Kleinius, vulgo μὲν γάρ.

Fr. 4. Zenobius VI. 44. Χειροβρῶτι δεσμῶ· τοῖς πυκτικοῖς
 ἱμάσι, διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλλοκεῖν. Βέλτιον δὲ τὸν δεσμὸν
 ἀκούειν τὸν ἀποβιβρωσκοντα τῷ χεῖρι. εἰδήθη γὰρ ἐν τινι πετραίῳ (Her-
 mannus conjecit εἰδέθησαν γὰρ ἐν τινι στείρῃ)· Στησιχορος εὐναρ-
 χεῖν τῶν ἐπὶ Πελίαν ἄθλων, ubi Schneidewinus emendavit: ὡς
 Στησ. ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπὶ Πελίᾳ ἄθλων. Cf. Suidas et Hesychius v.
 χειροβρῶτι δεσμῶ.

Ἄλιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐγκατέβαιναν
 χρύσειον, ὄφρα δι' Ὠκεανοῖο περάσας
 ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἔρεμνᾶς
 ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον παῖδάς τε φίλους·
 5 ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατάσκιον ποσὶν Διὸς παῖς.

9. [8.]

Pausanias VIII. 3. 1.: Παλλαντίου μὲν δὴ καὶ ὁ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος ἐν Γηρουνηίδι ἐποίησατο μνήμην.

10. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 212.: Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Γηρουνηίδι καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει Σαρπηδονίαν καλεῖσθαι φησιν.

III. ΚΕΡΒΕΡΟΣ.

11. [11].

Pollux X. 152.: Ἀρυβάλλους δὲ ἐπὶ τοῦ συσπάστου βαλαντίου ἐν Ἀντιφάνους Αὐτοῦ ἐρῶντι καὶ ἐν τῷ Στησιχόρου Κερβέρῳ. Eadem Grammatic. in Bekk. Anecd. T. I. p. 444. Suidas v. Ἀρύβαλλος.

IV. ΚΥΚΝΟΣ.

12. [12].

Schol. Pindari Ol. X. 19.: Ἐτράπη δὲ καὶ ὑπεχώρησεν ἐν τῇ πρὸς τὸν Κύκνον μάχῃ ὁ μέγιστος Ἡρακλῆς, παρορμήσαντος Ἄρειος τὸν Κύκνον. Ἐμαχέσατο δὲ Ἡρακλῆς, ὅτι κακόξενος ἦν Κύκνος, καὶ ἐν παρόδῳ τῆς Θετταλίας οἰκῶν ἀπεκαρατόμει τοὺς παριόντας, ναὸν τῷ Ἄρει βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν οἰκοδομῆσαι, καὶ αὐτῷ παριόντι ἐπιβουλεῦσαι ἠθέλησε. Συστάσης οὖν αὐτοῖς μάχης ἔφυγε δεισας Ἡρακλῆς,

Fr. 8. Athen. XI. p. 469, E.: Ὅτι δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν· Ἄλιος κτλ. Ex Geryonide esse haec ostendit idem XI. 781, A.: Τὸν Ἥλιον ὁ Στησίχορος ποτηρίῳ διαπλεῖν φησι τὸν Ὠκεανόν· ὃ καὶ τὸν Ἡρακλῆα περαιωθῆναι ἐπὶ τὰς Γηρουνον βόας ὀρμῶντα. Cf. Eustath. p. 1632. V. 1. Ἄλιος Schweighaeuserus, vulgo Ἄλιος. — V. 3. ἀφίκοιθ' Blomfieldius, vulgo ἀφίκηθ'. — V. 5. ποσὶν Διὸς παῖς scripsi, vulgo ποσὰ παῖς Διός.

συμβαλλομένου Ἄρεος τῷ παιδί Κύκνω, ἀλλ' ὕστερον Ἡρακλῆς καὶ τοῦτον ἀπέκτεινε· Στησίχορος ἐν ἐπιγραφομένῳ Κύκνω.

V. Σ Κ Τ Δ Δ Δ.

13. [14.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 828.: Στησίχορος ἐν τῇ Σκύλλῃ Λαμίας τὴν Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι. Cf. Eustath. Od. p. 1714.

VI. Σ Τ Ο Θ Η Ρ Α Ι.

14. [15.]

Κρύψε δὲ ῥύγχος ἄκρον
γᾶς ὑπένερθεν.

VII. Ε Τ Ρ Ω Π Ε Ι Α.

15. [16.]

Schol. Eurip. Phoeniss. v. 674.: Ἐνθεν ἐξανῆκε γᾶ·] ὁ μὲν Στησίχορος ἐν Εὐρωπαϊᾷ τὴν Ἀθηναῖαν ἐσπαρχέναι τοὺς ὀδόντας φησὶν.

VIII. Ε Ρ Ι Φ Τ Δ Δ.

16. [18.]

Sextus Empir. adv. Math. I. 261.: Στησίχορος μὲν ἐν Ἐριφύλῃ εἰπών, ὅτι τινὰς τῶν ἐπὶ Θήβαις πεσόντων ἀνιστᾶ (ὁ Ἀσκληπιός). Paulo accuratius Apollodor. III. 10. 3.: Εὐρον δὲ τινὰς λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡς Στησίχορός φησιν ἐν Ἐριφύλῃ. Eadem Schol. Eurip. Alcest. 2. et Pindari Pyth. III. 96.

IX. Ι Δ Ι Ο Τ Π Ε Ρ Σ Ι Σ.

17. [74.]

Fr. 14. Athen. III. 95, D.: Στησίχορός τε φησὶ ἐν Συνοθήγαις· Κρύψαι κτλ. ubi κρύψε Dindorfius emendavit.

Fr. 17. Schol. Eurip. Orest. p. 243.: Στησίχορός φησιν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθειτο· ἢ δὲ θεὸς ὄργισθεῖσα

... Οὐνεκα Τυνδάρεως
 ῥέξων ἅμα πᾶσι θεοῖς μιᾶς λάθει' ἠπιοδώρου Κύπριδος·
 κείνα δὲ Τυνδάρεω κόραις χολωσαμένα διγάμους τε καὶ
 τριγάμους τίθησιν

καὶ λιπεσάνορας.

18.

'Ἐλένα ἐκοῦσ' ἀπῆρε.

19. [24.]

'Ωικτερε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα βασι-
 λεῦσιν.

20.

Schol. Theocrit. XVIII. 1.: 'Επιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλ-
 λιον 'Ἐλένης 'Επιθαλαμίον καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τοῦ
 πρώτου Στησιχόρου 'Ἐλένης 'Επιθαλαμίον.

21. [28.]

Pausanias X. 27.: Εἰς δὲ 'Εκάβην Στησιχορος ἐν 'Ιλίου
 πέριδι ἐποίησεν, ἐς Ἀγκίαν ὑπὸ 'Απόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι.

διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λιπεσάνορους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίη-
 σεν. Ἔχει δὲ ἡ χηρὴ οὕτως· Οὐνεκα κτλ. Ad hoc carmen proba-
 biliter retulit Welckerus. — V. 2. ἅμα πᾶσι Schœmannus, vulgo
 ἅπασι. ibid. λάθει', vulgo λάθειτο. — V. 3. κόραις Schoemannus,
 vulgo κούραις. ib. χολωσαμένα Kleinus, vulgo χολωσαμένη.

Fr. 18. Ptolem. Hephaest. IV. p. 320. Gale.: Ἀρχέλαος ὁ Κύ-
 πριος Στησιχόρου φησὶ τοῦ ποιητοῦ 'Ἐλένην Ἰμερσίαν ἐρωμένην γενέ-
 σθαι, Μικύθου θυγατέρα· ἀποστᾶσαν δὲ Στησιχόρου καὶ πρὸς Βού-
 παλον πορευθεῖσαν ἀμυνόμενον τῆς ὑπεροφίας τὸν ποιητὴν γράψαι· 'Ἐλέ-
 νη κτλ. Ψευδῆ δὲ τὸν περὶ τῆς πηρώσεως εἶναι λόγον.

Fr. 19. Athenaeus X. p. 456. F.: Ἀνακομιζόντος αὐτοῖς τὸ ὕδωρ
 ὄνου, ὃν ἐκάλουσαν Ἐπειόν, διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκείνον καὶ
 ἀναγεγράφαι ἐν τῇ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῇ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ο
 'Ἐπειὸς ὕδροφορεῖ τοῖς Ἀτρεΐδαϊς, ὡς καὶ Στησιχορός φησιν· 'Ωικτερε κτλ.
 Cf. Eustath. p. 1323. ubi Διὸς κούρας legitur. De Helena haud
 dubie intelligenda sunt.

Fr. 20. Puto Stesichorum et Ilii devastationi et Helenae in-
 seruisse epithalamium; prius intellexit Schol. Theocriti et fortasse
 huc potius referendum est Fr. 30.

22. [30.]

Pausanias X. 26. 1.: Κλυμένην μὲν οὖν Στησίχορος ἐν Ἴλιου πέριδι κατηρίθμηκεν ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις.

23. [31.]

Pausanias X. 26. 2.: Μέδουσα δὲ κατέχουσα ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις τὸν ὑποστάτην ἐπὶ τοῖ ἐδάφους κάθηται· ἐν δὲ ταῖς Πριάμου θυγατρᾶσι ἀριθμήσαι ἂν τις καὶ ταύτην κατὰ τοῦ Ἱμεραίου τὴν ῥόδην.

24. [33.]

Harpocratio p. 104.: Καθελών, ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἢ ἀποκτείνας· ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἴλιου πέριδι. **Eadem Photius p. 122. 1. et Suidas v. καθελών.**

25. [26.]

Athenaeus XIII. p. 610. C.: Ἐὰν μὲν τις σου πύθεται, τίνες ἦσαν οἱ εἰς τὸν δούρειον ἵππον ἐγκατακλεισθέντες, ἐνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ἐρεῖς ὄνομα, καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησίχορον, σχολῇ γὰρ τινὰς, ἀλλ' ἐκ τῆς Σακάδου Ἀργείου Ἴλιου πέριδος, οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν. **Cf. Eustath. p. 1698.:** Φασὶ δὲ τοὺς εἰς αὐτὸν καταβάντας τινὲς μὲν, ὧν καὶ Στησίχορος, ἑκατὸν εἶναι.

26. [27.]

Schol. Eurip. Orest. 1287.: Ἄρα εἰς τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος βλέπαντες οὐκ ἐχρήσαντο τοῖς ξίφεσιν· οἷόν τι καὶ Στησίχορος ὑπογράφει περὶ τῶν καταλείπειν αὐτὴν μελλόντων· φησὶ γὰρ ἅμα τῷ τὴν ὄψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτούς, ἀφεῖναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν.

27. [20.]

Schol. Hom. Il. II. 339.: Τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ τὸ γένος καὶ τὸ κάλλος, Τυνδάρεως ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὡς τινὲς φασὶ, φυλασσόμενος μὴ ποτε ἓνα αὐτῶν προκρίνας τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς ποιήσεται, κοινὸν αὐτῶν ἔλαβεν ὄρκον, ἧ μὴν τῷ ληθημένῳ τὴν παῖδα ἀδικουμένῳ περὶ αὐτὴν σφόδρα πάντας ἐπαμύνειν. Διόπερ Μενελάῳ αὐτὴν ἐκδίδωσι, καὶ μετ' οὐ πολὺν ἀρπασθείσης αὐτῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκοινώνησαν τῇ στρατείᾳ διὰ τοὺς γενομένους ὄρκους. **Ἱστορεῖ Στησίχορος.**

28. [21.]

Pausanias II. 22. 7.: *Ειλειθυίας ἐστὶν ἱερόν, ἀνάθημα Ἑλένης, ὅτε σὺν Πειριθῶ Θησέως ἀπελθόντος ἐς Θεσπρωτοῖς Ἀριδνά τε ὑπὸ Διοσκούρων ἐάλω καὶ ἦγετο ἐς Λακεδαιμόνα Ἑλένη· ἔχειν μὲν γὰρ αὐτὴν λέγουσιν ἐν γαστρὶ, τεκοῦσαν δὲ ἐν Ἀργεὶ καὶ τῆς Εἰλειθυίας ἰδρυσάμενην τὸ ἱερόν, τὴν μὲν παῖδα, ἣν ἔτεκε, Κλυταιμνήστρα δοῦναι, συνοικεῖν γὰρ ἦδη Κλυταιμνήστραν Ἀγαμέμνονι· αὐτὴν δὲ ὕστερον τούτων Με- νελάῳ γήμασθαι. Καὶ ἐπὶ τῷδε Εὐφορίων Χαλκιδεὺς καὶ Πλευρώσιος Ἀλέξανδρος, πρότερον δὲ ἔτι Στησιχορος ὁ Ἰμε- ραῖος κατὰ ταῦτά φασιν Ἀργείοις Θησέως εἶναι θυγατέρα Ἰφιγένειαν.*

X. E A E N A.

29. [44.]

~ Δ ~ ~ ~ ~ Δ ~ ~ ~ ~
 Δ ~ ~ ~ ~ Δ ~ ~ ~ ~
 ~ Δ ~ ~ ~ ~ Δ ~ ~ ~ ~

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος·
 οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις
 οὐδ' ἔκσο πέργαμα Τροίας.

Fr. 29. Plat. Phaedr. 243, A. Ἔστι τοῖς ἀμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν καθαρὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ἤσθετο, Στησιχορος δὲ τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν, οὐκ ἠγνόησεν, ὡς περὶ Ὅμηρος, ἀλλ' ἄτε μουσικὸς ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν καὶ ποιεῖ εὐθύς· Οὐκ κτλ. Ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινοφιδίαν παραχρῆμα ἀνέβλεψεν. — V. 1. afferunt Athenaeus XI. p. 505. B. Maximus Tyr. XI. p. 320. Philostr. vit. Apoll. VI. 6. ubi ἔστιν et ὁ λόγος legitur, denique Cic. ad Att. IX. 12. ubi οὗτος omissum. — V. 2. οὐδ' eodd., vulgo οὐ γάρ. ib. νηυσὶν, Naekius ναυσὶν scripsit. Dixerat autem, ut videtur, Stesichorus deinde apertius. Troes Helenae tantum imaginem secum abduxisse, vid. Aristid. T. II. p. 72. ed. Dindf.: Ὡς περὶ οἱ Στησιχόρου Τρωῆς, οἱ τὸ τῆς Ἑλένης εἰδωλον ἔχοντες ὡς αὐτήν, unde versum Stesichoreum finxit Tzetzēs ad Lycophr. 113.: Λέγουσιν, ὅτι διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ δι' Αἰγύπτου Πρωτεύς Ἑλένην ἀφελόμενος εἰδωλον Ἑλένης αὐτῇ δέδωκε καὶ οὕτως ἔπλευσεν ἐς Τροίαν, ὡς φησὶ Στησιχορός· Τρωῆς οἱ τότ' ἦσαν Ἑλένης εἰδωλον ἔχοντες. Cf. Plato Rep. IX, 586, C.: Τὸ τῆς Ἑλένης εἰδωλον ὑπὸ τῶν ἐν Τροίᾳ Στησιχορός φησὶ γενέσθαι περιμάχτηον ἀγνοίᾳ τοῦ ἀληθοῦς. Dio Chrys. T. I. 323. Rsk.: Τὸν μὲν Στησιχορον ἐν τῇ ὕστερον φῶδῃ λέγειν, ὅτι τὸ παράπαν οὐδὲ πλεύσειεν ἢ Ἑλένη οὐδαμῶς. Multum

30. [46.]

1 0 - - - 1 0 0 - 0 0 - - - 1 0 0 - 0 0 - - -
 1 0 0 - 0 0 - - -
 1 0 0 - 0 0 - 0 1 0 0 - 0 0 - - -

Πολλὰ μὲν Κυδωνία μάλα ποτε ῥόριπτον ποτὶ δίφρον ἄνακτι,
 πολλὰ δὲ μύρονα φύλλα
 καὶ ῥοδίνους στεφάνους Ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

31. [47.]

Athenaeus X. p. 451. D.: Καὶ Στησίχορος δὲ ἐν Ἑλένη
 λιθαργύρεον ποδοιπιτῆρα ἔφη.

XI. Ν Ο Σ Τ Ο Ι.

32. [34.]

Pausanias X. 26. 1.: Ωσαύτως δὲ καὶ Ἀριστομάχην ἐποι-
 ησεν ἐν Νόστοις (Στησίχορος) θυγατέρα μὲν Πριάμον, Κρι-
 τολάου δὲ γυναῖκα εἶναι τοῦ Τικεάου. Cf. de Νόστοις Tzetz.
 Posthomer. 750. et Phalar. Epist. IX.

XII. Ο Ρ Ε Σ Τ Ε Ι Α.

33. [38.]

Grammat. Bekkeri Anecd. T. II. p. 783.: Στησίχορος δὲ ἐν
 δευτέρῳ Ὀρεστείας τὸν Παλαμήδην λέγει εὐρηκέναι (τὰ στοι-
 χεῖα). Cf. ibid. p. 786. et Cramer Anecd. T. IV. p. 318. 18.

discrepat Schol. Aristid. T. III. p. 151.: εἰς Στησίχορον αἰνιττεται
 λέγει γὰρ ἐκεῖνος, ὅτι ἐλθὼν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταύτης τῆς νήσου τῆς
 ἄρου ἀφηρέθη παρὰ τοῦ Πρωτίως τὴν Ἑλένην καὶ αὐτῆς εἰδωλον ἐδέξα-
 το κτλ. Aristides autem nihil aliud dixerat T. I. p. 212, nisi:
 ὥσπερ τῶν ποιητῶν φασὶ τινες τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλένης τὸ εἰδωλον
 λαβεῖν, αὐτὴν δὲ οὐ δυνηθῆναι. Cf. Eustath. ad II. II, v. 158. Pa-
 linodiam Stesichori plurimi respiciunt, ut Isocrates Helen. Encom.
 29. Horat. Epod XVII. 42. ibiq. Schol. et Schol. ad Od. I. 16.
 28. Plato Epist. III. Lucian. Ver. Histor. II. 15. et pro imagg.
 c. 15. Aristides T. II. p. 364. Galen. T. IV. p. 8. ed. Bas. Sui-
 das v. Στησίχορος. Etym. M. v. παλινοδία. Irenaeus adv. Haeres. I.
 23. Dio Chrysost. Or. II. p. 77. ed. Reisk. Himer. Or. XXII. 5.
 Liban. Epist. p. 841. Hieronym. adv. Rufin. I. p. 359. et Epist. 69.
 p. 608. et 76. p. 641. Tertullian. de anim. c. 46. Eustath. II. p.
 849. 47. maximeque Hermias ad Platon. Phaedr. p. 243. A. Conon
 in Photii Bibl. p. 133. ed. Bekk. et Pausan. III. 19. 11.

Fr. 30. Athen. III. 81, B.: Κυδωνίων μύλων μνημονεύει Στησί-
 χορος ἐν Ἑλένη οὔτως· Πολλὰ μὲν κτλ.

34. [39.]

Τοιάδε χρῆ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
 ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἀβρῶς
 ἦρος ἐπερχομένου.

35. [75.]

Ὅταν ἦρος ὦρα κελαδῆ χελιδών.

36.

Μοῦσα, σὺ μὲν . . . .
 κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαΐτας
 καὶ θαλίας μακάρων.

Fr. 34. Schol. Arist. v. 797.: Ἔστι παρὰ τὰ Στησιχόρου ἐκ τῆς Ὀρεστείας: Τοιάδε κτλ. V. 2. ἐξευρόντας ἀβρῶς Kleinius, vulgo ἐξευρόντα ἀβρῶς. Ita autem, ut ego feci, versus componendos esse, ostendit Aristophanis parodia: Τοιάδε χρῆ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων, | τὸν σοφὸν ποιητὴν | ὑμνεῖν ὅταν ἦρῶν μὲν φωνῇ χελιδών | ἐζομένη κελαδῆ.

Fr. 35. Schol. Aristoph. Pac. v. 800.: Καὶ αὕτη πλοκὴ Στησιχόρειος· φησὶ γὰρ οὕτως· ὅταν κτλ. Haud dubie est ex eodem Orestiae exordio; fortasse autem scribendum:

ὅταν ἦρος ὦρα
 εὐ κελαδῆ χελιδών.

quo numero usus est Aristoph. ibid. v. 806 seqq.

Fr. 36. Aristoph. Pac. v. 775.: Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ | τοῦ φίλου χόρευσον | κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαΐτας | καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τὰδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει. ubi Schol.: τὸ χ πρός τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέτρου· αὕτη δὲ πλοκὴ ἐστὶ καὶ ἔλαθεν· σφόδρα δὲ γλαφυρὸν εἶρηται, καὶ ἔστι Στησιχόρειον. Quae in his Stesichori sint, quae Aristophanes mutaverit et de suo addiderit, facile reperias; cf. maxime Schol. ad v. 777. Κλείουσα] ὅτι σύνηθες ἦν τοῖς παλαιοῖς ἄδειν θεῶν τε καὶ ἠρώων γάμους. Est autem haud dubie ipsum hoc exordium Orestiae, sive prima stropha, cui plane respondet Fr. 34. adde etiam 35. quae duo Fragmenta videntur ex secunda carminis stropha petita.

XIV. ΡΑΔΙΝΑ.

42. [55.]

x
_ _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _x
_ _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _

"Αγε Μοῦσα λίγει", ἄρξον ἀοιδᾶς, ἐρατῶν ὕμνους
Σαμίων περὶ παίδων ἐρατῆ φθεγγομένα λύρα.

XV. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

43. [78.]

_ _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _

Δεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια.

44. [71.]

- _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _

Αὐτόν σε πυλαμάχε πρώτον.

45. [84.]

- _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _

Κοιλωνύχων ἵππων πρότανις, Ποσειδῶν.

Fr. 42. Strabo VIII, 347. Ἡ Ῥαδινή, ἣν Στησίχορος ποιῆσαι δοκεῖ, ἥς ἀρχή· Ἄγε κτλ. ἐντεῦθεν λίγει τοὺς παῖδας· ἐκδοθεῖσαν γὰρ τὴν Ῥαδινὴν ἐς Κόρινθον τυράνῳ φησὶν ἐκ τῆς Σάμου πλεῦσαι πνέοντος ζεφύρου, οὐ δῆπουθεν τῆς Ἰωνικῆς Σάμου· τῷ δ' αὐτῷ ἀνέμῳ καὶ ἀρχιθέωρον εἰς Δελφούς, ὅντα ἀδελφὸν αὐτῆς, ἐλθεῖν· καὶ τὸν ἀνεπιὸν ἐρώντα αὐτῆς ἄρματι εἰς Κόρινθον ἐξορμηῆσαι παρ' αὐτήν· ὃ τε τύραννος κτείνας ἀμφοτέροισ ἀρματι ἀποπέμπει τὰ σώματα, μεταγνοὺς δ' ἀνακαλεῖ καὶ θάπτει. At conferas Paus. VII, 5, 6.: Σαμίους κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐς τὸ Ἡραῖον τὸ Ῥαδίνης καὶ Λιοντίχου μνημῆμά ἐστι, καὶ τοῖς ὑπὸ ἔρωτος ἀνωμένοις εὐχεσθαι καθίστημεν ἰοῦσιν ἐπὶ τὸ μνημα. V. 1. Μοῦσα Kleinus, vulgo Μῶσα. ib. ὕμνους, Heynius νόμους.

Fr. 43. Eustath. II. p. 9.: Οὐ μόνον Ἡσίοδος ἐκ τῆς τῶν Μουσῶν ἐπικλήσεως ἄρχειται, — Στησίχορος δὲ τὸ κύριον ἐκφωνεῖ ἐν τῷ Δεῦρ' κτλ.

Fr. 44. Athen. IV, p. 154, E.: Ὅποτε παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι φῆμα περιέχει· ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμάχος· Αὐτόν κτλ. παρὰ Στησίχορον. Schol. II. V, 31.: Ἄρεος δὲ τοῖς τεύχεσι προσπελάξω, καὶ ἐστὶν ἐπίθετον (τεύχεσιπλήτη) ἀνάλογον τῷ παρὰ Στησίχορον πυλαμάχῳ, ubi codd. aliquot πολεμάχῳ. Vitiosius ap. Athen. olim πυγμάχε, sed codd. πυλαμάχε.

Fr. 45. Schol. II. ζ, 507.: Στησίχορος κοιλωνύχων ἵππων πρότανιν τὸν Ποσειδῶνά φησιν.

46. [72.]

— — — — —
 Πάτρω' ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα.

47. [68.]

... ..
 — — — — —
 — — — — —
 . . . . Μάλα τοι μάλιστα
 παιγμοσύνας φιλέει μολπὰς τ' Ἀπόλλων·
 κάδεα δὲ στοναχὰς τ' Αἴδας ἔλαχεν.

48. [79.]

— — — — —
 — — — — —
 Ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
 κλαίειν.

49. [80.]

... ..
 — — — — —
 . . . . Θανόντος ἀνδρός
 πᾶσ' ἀπόλλυται ποτ' ἀνθρώπων χάρις.

50. [77.]

— — — — —
 Ῥαδινοὺς δ' ἐπέπεμπον ἄκοντας.

Fr. 46. Eustath. II. p. 316, 16.: Πίνδαρος οὐκ ἀδελφούς, ἀλλὰ γονίας μητρὸς μάτρως ἔφη· Στησίχορος δὲ πάτρωα τὸν κατὰ πατέρα πρόγονον εἶπεν, ἔνθα παρ' αὐτῷ Ἀμφίλοχος ἔφη τό· Πάτρωα κτλ. Μελάμπου γάρ, οὐ Ἀντιφάτης, οὐ Οἰκλῆς, οὐ Ἀμφιάραος, ὅθεν Ἀμφίλοχος.

Fr. 47. Plut. de EI ap. Delph. c. 21.: Καὶ πρότερος ἔτι τοῦτου ὁ Στησίχορος. Μάλα κτλ. V. 2. φιλέει et V. 3. κάδεα Schneidewinius, vulgo φιλεῖ et κήδεα.

Fr. 48. Stob. Floril. CXXIV, 15. Στησιχόρου. V. 1. ἀτελέστατα, unus cod. ἀτέλεστα. ib. ἀμάχανα Schneidewinius, vulgo ἀμήχανα.

Fr. 49. Stob. Floril. CXXVI, 5. Στησιχόρου· Θανόντος ἀνδρός πᾶσ' ὄλνι' ἀνθρ. χ. Gaisfordius Θαν. ἀνδρ. πᾶσα πολιὰ ποτ' ἀ. χ. Emendavit Kleinus.

Fr. 50. Schol. Ap. Rh. III, 108.: Ῥαδιῆς, τρυφερῆς. — Στησίχορος δὲ ἐπὶ τοῦ ἐντόνου· Ῥαδινοὺς κτλ. cod. Paris. ἔπεμπον.

51. [4.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 230.: 'Ο Μινύας πολλὰς εἶχε θυγατέρας· καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκμήνης ἐστὶ τῆς Κλυμένης τῆς Μινύου θυγατρὸς, Στησίχορος Ἐτεοκλυμένης φησὶν.

52.

Schol. Eurip. Rhes. 5.: "Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φυλακὰς νέμονται τὴν νύκτα — Στησίχορον δὲ ὁ Σιμωνίδης πενταφύλακον φησὶν ὑποτίθεσθαι τὴν νύκτα. Ita corrigo, vulgo Στησίχορος et πάντα φύλ . . . legitur. Simonides in carmine aliquo Stesiochori sententiam retulit, cf. Fr. 3.

53. [61.]

Aristotel. Hist. Animal. V. 9.: Πάντων δὲ σπανιώτατον ἰδεῖν ἀλκυνάσας ἐστὶ· σχεδὸν γὰρ περὶ πλειάδος δύσιν καὶ τροπὰς ὁρᾶται μόνον, καὶ ἐν τοῖς ὑφόρμοις πρῶτον ὅσον περιιπταμένη περὶ τὸ πλοῖον ἀφανίζεται εὐθύς· διὸ καὶ Στησίχορος τοῦτον τὸν τρόπον ἐμνήσθη περὶ αὐτῆς.

54. [62.]

Athenaeus XII. p. 512. F.: Τοῦτον οὖν (τὸν Ἡρακλέα) φησὶν (Μεγακλείδης) οἱ νέοι ποιηταὶ κατασκευάζουσιν ἐν ληστοῦ σχήματι μόνον περιπορευόμενον, ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντὴν καὶ τόξα· καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἱμεραῖον· καὶ Ξάνθος δὲ ὁ μελοποιός, πρεσβύτερος ἂν Στησίχορον, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὡς φησὶν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθησι τὴν στολήν, ἀλλὰ τὴν Ὀμηρικὴν. Πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὡς περὶ καὶ τὴν Ὀρεστείαν καλουμένην. Cf. Eustath. p. 1279.

55. [63.]

Pausanias IX. 11. 1.: Ἐπιδεικνύουσι δὲ (οἱ Θεβαῖοι) Ἡρακλέους τῶν παιδῶν τῶν ἐκ Μεγάρων μνήμα, οὐδέν τι ὁμοίως τὰ ἐς τὸν θάνατον λέγοντες ἢ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος καὶ Πανύσιος ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησαν.

56. [64.]

Plutarch. de Herodian. malign. c. 14.: Καὶ τοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὀμηρος, οὐχ Ἡσίοδος, οὐχ Ἀρχιλόχος, οὐ Πείσανδρος, οὐ Στησίχορος, οὐχ Ἀλκμάν, οὐ Πίνδαρος Αἰγυπτίου ἔσχον λόγον Ἡρακλέους ἢ Φοίνικος, ἀλλ'

ἕνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλέα τὸν Βοιωτίον ἡμῖν καὶ Ἀργεῖον.

57. [69.]

Etymol. M. p. 772. 49.: *Τυφωεύς· Ἡσίοδος αὐτὸν γῆς γε-
νεαλογεῖ, Στησίχορος δέ, Ἡρας μόνης, κατὰ μνησικακίαν Διός,
τεκούσης αὐτόν.*

58. [73.]

Apollodor. III. 10. 3.: *Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὃς γαμεῖ
Τοργοφόνην τὴν Περσέως, καθάπερ Στησίχορός φησι, καὶ
τίκτει Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφαρέα, Λεύκιππον. Cf. Tzetz.
ad Lycophron. v. 511.*

59. [76.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1310.: *Πρῶτος Στησίχορος ἔφη
σὺν ὅπλοις ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν.*

60. [92.]

Ptolemaeus Hephaest. ap. Phot. Biblioth. p. 148.: *Περὶ
τῶν παρὰ Στησίχορον ζητουμένων ἀκεσταλίων ὀρνίθων.*

61.

Aristid. T. II. p. 572. ed. Dindf.: *Μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον
προοίμιον κατὰ Στησίχορον· σκιαμαχεῖν μὲν οὖν οἶδ' ὅτι
δεῖ, πρὸς οὓς γὰρ εἰρήσεται τὰ λεγόμενα, οὐχ ἥκουνιν.*

62. [94.]

Strabo I. p. 42.: *Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησὶ· Καὶ
κούρη Ἀράβοιο, τὸν Ἐρμάων ἀκάκητα γείνατο καὶ Θρονίη
κούρη Βήλοιο ἀνακτος. οὕτω δὲ καὶ Στησίχορος ἔφη.*

63. [57.]

Vibius Seq. de Flumin. p. 11. ed. Oberl.: *„Himera oppido
Thermitanorum dedit nomen Himera. Hoc flumen in duas findi
partes ait Stesichorus, unam in Tyrrhenum mare, alteram in
Lybicum decurrere.“*

64. [58.]

Aristotel. Rhetor. II. 20.: *Λόγος δέ, οἷος Στησίχορου
πρὸς Φάλαριν καὶ Αἰσώπου ὑπὲρ τοῦ δημαγωγῶ· Στησίχορος
μὲν γὰρ ἐλομένων στρατηγὸν αὐτοκράτορα τῶν Ἱμεραίων
Φάλαριν καὶ μελλόντων φυλακὴν διδόναι τοῦ σώματος, τᾶλλα*

διαλεχθεῖς εἶπεν αὐτοῖς λόγον· ἵππος κατεῖχε λειμῶνα μόνος· ἐλθόντος δὲ ἐλάφου καὶ διαφθείροντος τὴν νομήν, βουλόμενος τιμωρήσασθαι τὸν ἔλαφον, ἠρώτα τὸν ἄνθρωπον, εἰ δύναιτο μετ' αὐτοῦ κολάσαι τὸν ἔλαφον. ὁ δὲ ἔφησεν, ἐὰν λάβῃ χαλινόν, καὶ αὐτὸς ἀναβῆ ἔπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντια· συνομολογήσαντος δὲ καὶ ἀναβάντος ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι αὐτὸς ἐδούλευσεν ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ· οὕτω δὲ καὶ ὑμεῖς, ἔφη, ὄρατε, μὴ τοὺς πολεμίους βουλόμενοι τιμωρήσασθαι ταῦτό πάθητε τῷ ἵππῳ· τὸν μὲν γὰρ χαλινὸν ἤδη ἔχετε, ἐλόμενοι στρατηγὸν αὐτοκράτορα· ἐὰν δὲ φυλακὴν δῶτε καὶ ἀναβῆναι ἐάσητε, δουλεύσετε ἤδη Φαλάριδι. *Similia refert Conon Narr. XLII., siquidem Stesichorus hanc fabulam carmine est persecutus.*

65. [59].

Aelian. Hist. Anim. XVII, 37.: Ἀλοῶντες ἄνθρωποι τοῦ ἡλίου καταφλέγοντος δίψῃ πιεζόμενοι τὸν ἀριθμὸν ἑκακίδεκα, ἕνα αὐτῶν ἀπέστειλαν ἐκ πηγῆς γειτνιώσης κομίσει ὕδωρ, οὐκοῦν ὁ ἀπιὼν τὸ μὲν δρέπανον τὸ ἀμητικὸν διὰ χειρὸς εἶχε, τὸ δὲ ἀρυστικὸν ἀγγεῖον κατὰ τοῦ ὤμου ἔφερον· ἐλθὼν δὲ καταλαμβάνει αἰτὸν ὑπὸ τινος ὄφews ἐγκρατῶς τε καὶ εὐλαβῶς περιπλακέντος ἀποπνιγόμενον ἤδη. Ἐτυχε δὲ ἄρα καταπτάς μὲν ἐπ' αὐτὸν ὁ αἰτὸς, οὐ μὴν κρείττων γενόμενος οὐδὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἐγκρατῆς ἐγένετο, οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ Ὀμηρικὸν τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τὴν δαῖτα ἐκόμισεν, ἀλλὰ ταῖς ἐκείνου σπείραις περιπεσὼν ἔρμασιν ἐμελλεν οὐ μὰ Δι' ἀπολεῖν, ἀλλ' ἀπολέσθαι. Εἰδὼς οὖν ὁ γεωργὸς ἢ ἀκούων, τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἄγγελον καὶ ὑπηρέτην, εἰδὼς γε μὴν κακὸν θηρίον μὲν ὄφιν, τῷ δρεπάνῳ τῷ προειρημένῳ διακόπτει τὸν θῆρα, καὶ μέντοι καὶ τῶν ἀφύκτων ἐκείνων εἰργμῶν καὶ δεσμῶν τὸν αἰτὸν ἀπολύει. Ὀδοῦ μέντοι πάρεργον τῷ ἀνδρὶ ταῦτα καὶ δὴ διεπέπρακτο, ἀρυσάμενος δὲ τὸ ὕδωρ ἤκε καὶ πρὸς τὸν οἶνον κερασάμενος ἔμιξε πᾶσιν, οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον, καὶ ἀμυστὶ καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ ἐμελλε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐκείνοις πιεσθαι. Ἐτυχε γὰρ ὑπηρέτης κατ' ἐκείνῳ πως τοῦ καιροῦ, ἀλλ' οὐ συμπότης ὦν. Ἐπεὶ δὲ τοῖς χεῖλεσι τὴν κύλικα προσῆγε, ὁ σωθεὶς αἰτὸς ζωάγρια ἐκτίνων οἱ καὶ κατὰ τύχην ἀγαθὴν ἐκείνου ἔτι διατρίβων περὶ τὸν χῶρον, ἐμπίπτει τῇ κύλικι καὶ ἐκταράττει αὐτὴν καὶ ἐκχεῖ τὸ ποτόν. Ὁ δὲ ἠγανάκτησε, καὶ γὰρ ἔτυχε θυρῶν, καὶ λέγει· εἶτα μέντοι σὺ μὲν ἐκείνος

ἄν (καὶ γὰρ τὸν ὄρνιν ἐγνώρισε) τοιαύτας ἀποδίδως τοῖς σω-
τῆρσι τὰς χάριτας; ἀλλὰ πῶς ἔτι ταῦτα καλά. πῶς δ' ἂν καὶ
ἄλλος σπουδὴν καταθέσθαι θελήσει εἰς τινα, αἰδοῖ Διὸς χα-
ρίτων ἐφόρου τε καὶ ἐπόπτου; καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἴρητο καὶ
ἐφεύγετο, ὁρᾷ δὲ ἐπιστραφεὶς τοὺς πίνοντας ἀσπαίροντάς τε
καὶ ἀποθνήσκοντας. Ἦν δὲ ἄρα, ὡς συμβαλεῖν, ἐμημεκῶς
εἰς τὴν πηγὴν ὁ ὄφις καὶ κεράσας αὐτὴν τῷ ἴφ. Ὁ μὲν αἰτὸς
τῷ σώσαντι ἀμοιβῇ τῆς ἰσοτίμου σωτηρίας ἀπέδωκε τὸν μι-
σθόν. Λέγει δὲ Κράτης ὁ Περγαμηνὸς ὑπὲρ τούτων καὶ τὸν
Στησίχορον ἄδειν ἐν τινι ποιήματι οὐκ εἰςφοιτήσαντι πον
εἰς πολλούς, σεμνόν τι καὶ ἀρχαῖον, ὡς γε κρίνειν ἐμέ, τὸν
μάρτυρα εἰσάγων.

66. [60.]

Aristotel. Rhetor. II. 21.: Ἀρμόττει δ' ἐν τοῖς τοιούτοις καὶ
τὰ Λακωνικὰ ἀποφθέγματα καὶ τὰ αἰνιγματώδη, οἷον εἴ τις
λέγοι ὅπερ Στησίχορος ἐν Λοκροῖς εἶπεν, ὅτι οὐ δεῖ ὑβριστὰς
εἶναι, ὅπως μὴ οἱ τέττιγες χαμόθεν ἄδωσιν. Eadem leguntur
ib. III. 11. siquidem est ex carmine petitum.

67. [13.]

Argument. Hesiod. Scut. Hercul.: Στησίχορος δὲ φησὶν
Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα (Scutum).

68. [17.]

Pausanias IX. 2. 3.: Στησίχορος δὲ ὁ Ἱμεραῖος ἔγραψεν
ἐλάφου περιβαλεῖν δέρμα Ἀχταίωνι τὴν θεόν, παρασκευάζου-
σάν οἱ τὸν ἐκ τῶν κυνῶν θάνατον, ἵνα δὴ μὴ γυναῖκα Σεμέ-
λην λάβοι.

69. [29.]

Tzetzes ad Lycophr. p. 266.: Στησίχορος καὶ Εὐφορίων
καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιητὴς φασὶ τὸν Ἐκτορα υἱὸν
τοῦ Ἀπόλλωνος εἶναι. Eadem Schol. II. XXIV. 259.

70. [22.]

Plutarch. de Sollert. Anim. c. 36.: Ἡ δὲ Ὀδυσσεὺς
ἀσπίς ὅτι μὲν ἐπίσημον εἶχε δελφίνα καὶ Στησίχορος ἰστό-
ρηκεν. Cf. Tzetz. ad Lycophr. p. 658. Δελφινόσημον. Στη-
σίχορός φησὶν Ὀδυσσεὶ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφίνος τύ-
πον καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τοῦτο συμφθέγγεται.

71. [25.]

Schol. II. XXIII. 92.: Διώνυσος Ἡφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μᾶ τῶν Κυκλάδων ξενίσας ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσειον ἀμφορέα· διωχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφυγὼν εἰς Θάλασσαν φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος ἔδωκεν αὐτῇ τὸν Ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα· ἢ δὲ τῷ παιδί ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἀποτεθῆ τὰ ὀστέα. Ἱστορεῖ Στησίχορος.

72. [53.]

Plinius Hist. Natur. II. 12.: „Misera hominum mente in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente: quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatium sublimia ora palam est deliquio solis.“ adde Plutarch. de fac. in orbe lunae c. 9.: Οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψειν ὀλοφυρομένους ἄστρον ὑπέριπτον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἅματι νύκτα γενομένην καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν φάσκοντας.

73.

Etymol. Vindob. cod. CLVIII.: Ἄϊος· ὄνομα παρὰ Στησίχορον.

74.

Cramerī Anecd. T. I. p. 205. 11.: Ἀνίψαλον παῖδα ἔφη ὁ Στησίχορος ἀπὸ τοῦ ἴπτω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ μέγα δ' ἦναι λαὸν Ἀχαιῶν. Cf. ibid. p. 369. 19. Rectius Etym. M. p. 110. 46. Ἀνίψαλλον· τὸν ἀβλαβῆ κτλ.

75. [83.]

Athenaeus V. p. 180. E.: Καλεῖ δὲ Στησίχορος μὲν τὴν Μοῦσαν ἀρχεσίμολπον. Cf. Euztath. p. 1480.

76.

Etym. Gud. p. 98. 31.: Ἀτερπνος· οὕτως ὁ ἄγρπνος παρὰ Ῥηγίνοις, ὡς καὶ παρὰ Ἰβύκῳ καὶ Στησίχορον. Cf. Cramerī Anecd. Paris. T. IV. p. 61.

77. [93.]

Hesychius: Βρυαλίχται· πολεμικοὶ ἢ ὀρχησταὶ αἰσχροποιοί. Ἰβυκος καὶ Στησίχορος.

78. [87.]

Hesychius: *Ναυκληρώσιμοι στέγαι· τὰ πανδοκεῖα, ἐπεὶ ἔνιοι ἐμπορεῖα λέγουσιν· ὡς καὶ Στησίχορος ἐμπορικὸν οἶκον φησίν.*

79.

Dionysius Thrax in Bekkeri Anecd. T. II. p. 945. 26.:
Οἶον ἐνδοθεν, ἔξοθεν παρὰ Στησιχόρω.

80. [65.]

Etym. M. p. 100. 47.: *Σφῆλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν· Στησίχορος ἐρίσφηλον ἔφη τὸν Ἡρακλέα, ἶσον τῷ ἐρισθενῆ.*

81. [67.]

Etym. M. p. 427. 48.: *Στησίχορος Τάρταρον ἠλίβατον τὸν βαθὺν λέγει. Eadem Hesychius v. ἠλίβατον, Photius p. 66. 15. Schol. Lucian. pro merc. conduct. 10. Schol. Victor. ad Arist. Av. 1739.*

82. [23.]

Eustath. p. 277.: *Τὸ δὲ Ὀϊλεύς φιλωτέον κατὰ τὴν ἄρχουσαν, ὡς ἐν μέρος λόγον κατὰ τὸν Ὅμηρον· Ἡσίοδος δέ, φασί, καὶ Στησίχορος διχῶς αὐτὸ προάγει. οὐ γὰρ μόνον τρισυλλάβως Ὀϊλεύς, ἀλλὰ καὶ δυσυλλάβως Ἰλεύς. Cf. idem p. 1018.*

83. [66.]

Schol. Hom. II. XXI. 575.: *Ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· Ἀρισταρχὸς φησὶ τινὰς γράφειν κυνυλαγμὸν. οὕτω καὶ Ζηνοδότος· καὶ Στησίχορος δὲ ἔοικεν οὕτως ἀνεγνωκέναι, φησὶ γοῦν ἀπειρεσίοιο κυνυλαγμοῖο. Eustath. p. 1251. fortasse rectius: ἀπειρεσίου κυνυλαγμοῦ.*

84. [91.]

Eustathius p. 524.: *Καὶ γὰρ λεύκιππος λέγεται παρὰ Στησιχόρω ἐπιθετικῶς.*

85. [85.]

Grammat. Bekk. Anecd. T. III. p. 1397.: *Μεσόνηξ· μεσόνηχος, εἷς τῶν ἐπτὰ πλανήτων παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις ὀνομάζεται· μέμνηται Στησίχορος.*

86. [86.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 973.: *Ὅρειχαλκος — μνημονεύει καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης.*

87. [88.]

Photius p. 412. 21.: Πέποσχα, Λωριέων τινὲς τούτω κέχρηται, ὧν καὶ Στησίχορος ἐστίν.

88. [70.]

Strabo VIII. p. 356.: Στησίχορος δὲ καλεῖ πόλιν τὴν χώραν Πίσαν λεγομένην.

89. [90.]

Schol. Aristoph. Av. 1302.: Πηνέλοψ· νήσση μὲν ὅμοιος, περιστερεᾶς δὲ μέγεθος· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἴβυκος.

90.

Crameri Anecd. T. I. 192.: Ὁ γοῦν Στησίχορος φησὶ ποταύδη, ὃ λέγει ὁ ποιητὴς πρερηνίδα.

91. [82.]

Eustath. p. 772.: Ἡ παροιμία τοὺς φθονεροὺς καὶ ψογεροὺς τελχίνας, ὡς ἐκ τῶν ἐρημένων, καλεῖ· Στησίχορος δὲ, φασί, τὰς κῆρας καὶ τὰς σκοτώσεις τελχίνας προσηγόρευσε.

92. [89.]

Schol. Pindari Ol. IX. 128.: Χάρμα, νῦν ἀντὶ τοῦ χαρά. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς μάχης· οἱ δὲ περὶ Ἴβυκον καὶ Στησίχορον χάρμην τὴν ἐπιδορατίδα φασίν.

93. [81.]

Eustath. Od. p. 1441. 16.: Στησίχορος δὲ, ὑπερθυμέστατον ἀνδρῶν.

Ἔρος αὐτέ με κνανέοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακέρ' ὄμμασι
 δευρόμενος
 κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἄπειρα δίκτυα Κύπριδι βάλλει·
 ἢ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον,
 ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γήραι
 5 ἀέκων σὺν ὄχεσφι θροῖς ἐς ἀμίλλαν ἔβα.

3. [3.]

ⲗ — 2 0 0 — 0 0 — 0 0 — 0 0 — 0 0
 Αἰεὶ μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὄκα πορφυρίς.

4. [4.]

2 0 0 — 0 0 — 2 0 0 — 0 0
 * * * * *
 2 0 0 — 0 0 — 0 0 — 0 0
 2 0 0 — 0 0 — 2 0 0 — 0 0 — 0 0 — 0 0 — 0 0 — 0 0
 Εὐρύαλε, γλυκεῶν Χαρίτων θάλος
 * * * * *
 καλλικόμεον μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
 ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθῶ ῥοδέοισιν ἐν ἀνθεσι θρέψαν.

5. [7.]

2 0 0 — 0 0 — 0 0 — 0 0
 2 0 0 — 0 0 — 0 0 — 0 0

V. 1. Ἔρος Huschkius, plerique codd. Ἔρος. — V. 2. Κύπριδι Schoemannus scripsit, vulgo Κυπρίδος. — V. 3. τρομέω νιν Koenius, libri τρομέων ἴν vel ἴν'. — V. 4. ὥστε, Proclus ὥστις. ib. γήραι Huschkius, vulgo γήραι. — V. 5. ἀέκων, Proclus ἀσκάων. ib. θροῖς, Proclus θεοῖς. ib. ἐς, plerique libri εἰς.

Fr. 3. Athen. IX, 388, E.: Ἐν ἄλλοις δὲ φησιν (Ἴβυκος, v. fr. 7.)· Αἰεὶ κτλ. αἰεὶ, Valckenarius coniecit αἴρεις μ'. ib. θυμέ Valckenarius emendavit, codd. οὐ μέ.

Fr. 4. Athen XIII, 564, F.: Ὁ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωφ ἐρῶν τῆς Γαλατίας καὶ ἐπαιῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν τύφλωσιν, πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεί ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει λέγων ὧδε· Ὡ καλλιπρόσωπε, χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια, χαριτόφωνε κάλλος ἐρώτων. Τυφλὸς ὁ ἐπαιος καὶ κατ' οὐδὲν ὅμοιος τῷ Ἴβυκειῷ ἐκείνῳ· Εὐρύαλε κτλ. Cf. Eustath. p. 1558, 17. — V. 1. γλυκεῶν Jacobsius, nisi quod γλυκῶν scripsit, vulgo γλαυκίων. ib. θάλος, unus cod. θάλλος, Eustath. θάλαμος. Post hunc versum alius excidit, quod vel metrum arguit.

9. [22.]

Ὄνομακλυτὸν Ὅρσην.

10. [17.]

Diomedes I. p. 307. ed. Putsch.: „Est Ulyssi agnomen polytlas. Nam praenomen est, ut ait Ibycus, Ulysses, nomen Arcisiades, cognomen Odysseus. Et ordinatur sic: *Ulysses Arcisiades Odysseus polytlas.*“

11. [19.]

Οὐ γὰρ αὔσιον παῖς Τυδέος.

12. [24.]

Ἀλθαία Μελεαγρίς.

13.

Παρελέξατο Καδμίδι κούρη.

Fr. 9. Priscian. I, p. 283. Krehl. *In eis Graeca sunt et us in i mutantia faciunt genitivum, ut hic Tydeus, Tydei. In hujuscemodi tamen terminatione quaedam inveniuntur mutatione eius diphthongi in es longum prolata, ut Ἀχιλλεύς Achilles, Περσεύς Perseus, Οὐλιξεύς Ulixes. In quo Dores sequimur, qui pro Ὅρσεύς Ὅρσης et Ὅρσην dicunt, pro Τυδέος Τύδης. Sic Antimachus in primo Thebaïdos Τύδης τ' Οἰνειδης. Et vocativum in e productum Τὸν καὶ φωνήσας προσέφησ Οἰνήϊε Τύδη, teste Herodiano, qui hoc ponit in primo Catholicorum. Similiter Ibycus Ὄνομακλυτὸν Ὅρσην. ubi plures codd. Ὅρφη.*

Fr. 10. Videtur Ibycus scripsisse: — Οὐλιξῆς | Ἀρκεισιάδης Ὀδυσσεύς ὁ πολύτλας.

Fr. 11. Etymol. M. p. 171, 7.: Αὔσιον· καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος αὔσιον λέγει, οἶον· οὐ γὰρ αὔσιον παῖς Τυδέως. Τυδέος Schneidewinus correxit.

Fr. 12. Diomedes I, p. 310. ed. Putsch.: „Aut a filiis, ut Althea Meleagrís, sicut Ibycus Graecus retulit.

Fr. 13. Cramerī Anecd. I, 255, 7. Καδμηΐδι γαίη. Ὡσπερ παρὰ τὸ Δάρδανος ἐκπίπτει πατρωνυμικὸν εἰς ἰς Δαρδανίς καὶ παρὰ τὸ Πριάμος Πριάμις, οὕτως ἔδει καὶ παρὰ τὸ Κάδμος Καδμίς· τῷ ἄρα Καδμηΐς ἐπλήθυνε τὸ ἦ· ὅτε οὖν φησὶν ὁ Ἴβυκος· Παρελ. κτλ., τὸ ὀφειλόμενον ἀπέδωκεν.

14. [27.]

2 0 0 - - 2 0 0 - - -
 2 0 0 - - 0 0 0 0
 2 0 0 - - 0 0 - - 0 0 - -
 2 0 0 - - 0 0 - - 0 0 - - 0 0 5 0 1

Τούς τε λευκίππους κόρους
 τεκνα Μολιόνας κτάνον,
 ἄλικας ἰσοπάλους, ἐνιγνίους,
 ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ᾧῳ ἀργυρέῳ.

15. [43.]

0 0 0 - - x - - 0 0 0 - -
 Πνκινὰς πέμφιγας πιόμενοι.

16. [44.]

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 Οὔτι κατὰ σφετεράν ἐελδώ.

17. [45.]

- 2 0 0 - - 0 0 - -
 Ἐσθλὸν ποτιδέγμενον ἔλδωρ.

18. [37.]

Οὐδὲ Κυάρης ὁ Μήδων στρατηγός.

Fr. 14. Athen. II, 57, F.: Ἴβυκος ἐν πέμπτῳ μελῶν περὶ Μολιονιδῶν φησί· Τούς τε κτλ. Cf. Eustath. p. 1321, 21. — V. 1. κόρους Dindorfius, vulgo κούρους. — V. 2. κτάνον codd., vulgo κτανόντια vel κτανόντιαν. — V. 3. ἰσοπάλους Meinekius, legebatur ἰσοκεφάλους. ib. ἐνιγνίους Dindorfius, libri ἐνιγνύους. — V. 4. ᾧῳ Eustath., vulgo ᾧῳ.

Fr. 15. Galenus VI, p. 454. ed. Basil.: Ἐπὶ τοῦ νέφους δοκεῖ τετάχθαι (πέμφιξι) — παρ' Ἴβύκω· Πνκ. κτλ. λέλεκται δ' οὔτος ὁ λόγος αὐτῷ κατὰ τινα παραβολὴν ἐπὶ χειμαζομένῳ εἰρημένην. διὸ καὶ τῶν προγνωστικῶν οἱ πλείστοι ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς ὄμβρους σταγόνων εἰρησθῆναι φασὶ τὰς πέμφιγας.

Fr. 16. Herodian. περὶ μον. p. 32, 25.: Ἐλδωρ, οὐ γὰρ συμπλοκὴ ἐνθάδε, ἀλλὰ διάστασις. Ὁ δὲ Ἴβυκος ἔσθ' ὅτι καὶ θηλυκῶς προφέρεται· Οὔτι κτλ. ubi recte Schneidewinus ἐελδώ scripsit.

Fr. 17. Herodian. π. μον. λέξ. p. 32, 25.: Καὶ ἐσθλὸν προδεγμένον ἐέλδωρ, (Ἴβυκος) quae correxi. Schneidewinus hic quoque vult ἐσθλὸν — ἐελδώ legere, at ipse Herodianus indicat Ibycum etiam altera forma usum esse.

Fr. 18. Etymol. M. p. 542, 51.: Κυάρης· Ἴβυκος· οὐδὲ κτλ. — τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Κναξάρης γέγονε κατὰ συγκοπήν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κυρᾶ (Κῦρος) κατὰ πλειονασμόν.

19. [52.]

Λαρόν δαράῳ χρόνον ἤστο τάφει πεπαγώς.

20. [32.]

⋯

⋯

⋯

⋯ Παρὰ χέρσον λίθινον

ἔκλεκτον παλάμαις βροτῶν·

πρόσθε δέ νιν πεδ' ἀναριτᾶν

ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

21. [31.]

Schol. Theocrit. I. 117.: Ἡ Ἀρέθουσα κρήνη ἐν Συρακούσαις τῇ ἐν Σικελίᾳ, ἣ φασὶ διὰ πελάγους Ἀλφειὸν ἤκειν, ὡς φησιν Ἴβυκος, παριστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας γιᾶλης. Ex eodem ut videtur carmine petatum, ex quo est Fr. 20.

22. [51.]

Μή τι παρ' θεοῖς ἀμβλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων
ἐμίμνω.

Fr. 19. Herodian. περὶ μόν. λέξ. 35, 31.: Ἄλλ' ἕως τοῦτο ἀμφίβολον· ὁ μέντοι Ἴβυκος διάσειτε τὸ γένος ἐν τῷ πρώτῳ, σχεδὸν τὸ Ὀμηρικὸν μεταβαλὼν· Λαρόν δάρασι χρ. ἦ. τ. πεπηγώς. Scripsi δαράῳ, Schneidewinus πεπαγώς.

Fr. 20. Schol. Pind. Nem. I, 1.: Ἡ Ὀρτυλία πρότερον μὲν οὔσα νῆσος εἶτα προσχωθεῖσα χερσόνησος γέγονεν, ὡς καὶ Ἴβυκος ἱστορεῖ· Παρὰ χέρσον λίθινον τὸν παλάμαις βρ. πρόσθε νιν πέδα νηριτᾶν ἰχθύες ὠμ. ν. Respicit Strabo I, p. 59.: Ἐπὶ τῆς πρὸς Συρακούσας νήσου νῦν μὲν γέφυρά ἐστιν ἡ συνάπτουσα αὐτὴν πρὸς τὴν ἤπειρον, πρότερον δὲ χῶμα, ὡς φησιν Ἴβυκος, λογαίου λίθου, ὃν καλεῖ ἔκλεκτον. Cf. Athen. III, 86, B.: Τοῦδ' ἀναριτῶν (μύμηται) Ἴβυκος. — V. 2. ἔκλεκτον pro τὸν Boeckhius ex Strabone restituit. — V. 3. πρόσθε δέ scripsi, vulgo πρόσθε. ib. πεδ' ἀναριτᾶν Schneidewinus auctore Athenaeo scripsit.

Fr. 22. Plat. Phaedr. p. 242, C.: Ἐδυσωπούμην καὶ Ἴβυκον, μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακῶν κτλ. ubi ἀμβλακῶν plerique codd. Respiciunt Plutarch. Quaest. Symp. IX, 15. Synes. Epist. 105. Suidas v. ἀμπλακῶν et Ἴβύκειον φησιδιδιον et μή τοι. Marinus vit. Procli c. 1.

30. [12.]

Athenaeus II. p. 39. B.: *Ἰβυκός φησι τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν ἐννεαπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἕνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν.* Cf. Eustath. p. 1633. 10.

31. [14.]

Schol. Homer. II. III. 114.: *Πορφύριος ἐν τοῖς παραλελειμμένοις φησὶν, ὅτι τὸν Ἔκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ἰβυκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφορίων.*

32. [16.]

Schol. Arist. Vesp. 714.: *Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν ὥσπερ ὁ Μενέλαος; τοῦτον γὰρ φασὶν ὁρμήσαντα ἐπὶ τὴν Ἑλένην ἀποβαλεῖν τὸ ξίφος· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἰβύκῳ καὶ Εὐριπίδῃ.* Similia Schol. Lysistr. v. 155.

33. [18.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 815.: *Ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδῖον παραγενόμενος ἐγγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἰβυκος εἶρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης.* Cf. Eudoc. Viol. p. 85.

34. [20.]

Schol. Pind. Nem. X. 7.: *Διομήδεια δ' ἀμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν· Καὶ οὗτος Ἀργεῖος, ὃς δι' ἀρετὴν ἀπηθανατίσθη· καὶ ἔστι περὶ τὸν Ἀδρίαν Διομήδεια νῆσος ἱερά, ἐν ἣ τιμᾶται ὡς θεός· καὶ Ἰβυκος οὕτω τὴν Ἐρμιόνην γήμας ὁ Διομήδης ἀπηθανατίσθη σὺν τοῖς Διοσκοίροις· καὶ συνδιαιτᾶται αὐτοῖς· καὶ Πολέμων ἱστορεῖ· ἐν μὲν γὰρ Ἀργυρίπποις ἅγιον ἐστὶν αὐτοῦ ἱερόν, καὶ ἐν Μεταποντίῳ δὲ διὰ πολλῆς αὐτὸν αἰρεσθαι τιμῆς ὡς θεὸν καὶ ἐν Θουρίοις εἰκόνας αὐτοῦ καθιδρῦσθαι ὡς θεοῦ.*

35. [21.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 287.: *Εἶχε καὶ ἀδελφὴν Ἰάσων Ἰππολύτην, ὡς φησὶν Ἰβυκος.*

36. [23.]

Zenobius Prov. II. 45.: *Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὔτε φιλία· ὁ Μίλων ὁ παροιμογράφος Ἰβύκειον τὴν παροιμίαν ταύτην φησὶν ὡς πρώτου χρησαμένου τοῦ Ἰβύκου.*

37. [25.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 146.: 'Ο δὲ Ἴβυκος Πλευρωνίαν (Αἴδαν) φησίν, Ἑλλάνικος δὲ Καλυδωνίαν.

38.

Cramerī Anecd. T. III. p. 413.: 'Ο δὲ αὐτὸς ἔωσφόρος καὶ ἔσπερος· καίτοι γε τὸ παλαιὸν ἄλλος ἐδόκει εἶναι ὁ ἔωσφόρος καὶ ἄλλος ὁ ἔσπερος· πρῶτος δὲ Ἴβυκος ὁ Φηγῖνος συνήγαγε τὰς προσηγορίας.

39. [26.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 57.: Ἴβυκος δ' ἐν πρώτῳ Ἥλιδος τὸν Ἐνδυμίωνα βασιλεῦσαι φησί. Cf. Eudocia p. 148.

40. [28.]

Schol. Apoll. Rhod. II. 778.: Πολλοὶ λόγοι περὶ τοῦ τῆς Ἴππολύτης ζωστήρος εἰσὶν· τινὲς μὲν γὰρ Ἴππολύτης, ἄλλοι δὲ Διὸλύκης, Ἴβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν Οἰολύκης τῆς Βριάρεω θυγατρὸς φησιν. Ibycus videtur dixisse: Οἰολύκα, Βριάρεη κόρα, vid. Etymol. M. p. 213. 23.

41. [30.]

Schol. Arist. Nub. 1052.: Ἴβυκός φησι τὸν Ἡφαιστον κατὰ δωρεὰν ἀναδοῦναι Ἡρακλεῖ λουτρὰ θερμῶν ἰδάτων, ἐξ ὧν τὰ θερμὰ τινὲς φασιν Ἡράκλεια λέγεσθαι.

42. [35.]

Strabo VI. p. 271.: Ἀλφειὸν δὲ Ζῶϊλος ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Τενεδίῳ ἐγκωμίῳ φησὶν ἐκ Τενέδου ῥεῖν, ὁ τὸν Ὅμηρον ψέγων ὡς μυθογράφον. Ἴβυκος δὲ τὸν ἐν Σικυῶνι Ἀσωπὸν ἐκ Φρυγίας ῥεῖν φησί.

43. [36.]

Pausanias II. 6. 3.: Σικυῶνα δὲ οὐ Μαραθῶνος τοῦ Ἐωπέως, Μητίωνος δὲ εἶναι τοῦ Ἐρεχθέως φασίν· ὁμολογεῖ δὲ σφισι καὶ Ἀσιος, ἐπεὶ Ἡσίοδος τε καὶ Ἴβυκος ὁ μὲν ἐποίησεν, ὡς Ἐρεχθέως εἴη Σικυῶν, Ἴβυκος δὲ Πέλοπός φησιν αὐτόν.

44.

Choeroboscus ap. Bekker. ad Etymol. M. p. 426. 33.: Αὕτη ἢ αἰτιατικὴ (ἵκτινον) κατὰ μεταπλασμὸν γέγονε ἵκτινα, ὥσπερ ἀλίτροχον ἀλίτροχα παρ' Ἴβύκῳ. Cf. Cramerī Anecd. T. I. p. 271. 2.

45. [9.]

Etym. Gud. p. 98. 31.: "Ατρεπνος· οὕτως ὁ ἄγρευνος, παρὰ Ῥηγίνοις, ὡς καὶ παρ' Ἰβύκῳ καὶ Στησιχόρῳ. **Cf. Etym. M. p. 163. 8. Crameri Anecd. Paris. IV. 61. 22.**

46. [50.]

Hesychius: Βρναλλίχται (ita Müllerus, vulgo βρναλίχται) πολεμικοὶ ἢ ὄρχησταὶ αἰσχροποιοί. Ἰβυκος καὶ Στησιχόρος. Ita videtur corrigendum, cod. πολεμικοὶ ὄρχηται μὲν αἰδοίπου.

47. [54.]

Etym. M. p. 273. 24.: Διέφρασαι· παρὰ Ἰβύκῳ, ἔστιν ἔφθαρσαι καὶ κατὰ πάθος ἔφρασαι καὶ κατ' ὑπέροθεσιν ἔφρασαι καὶ διέφρασαι.

48. [29.]

Etym. M. p. 428. 28.: Ἡλσατο βοῦς, Ἰβυκος παρὰ τὸ ἠλάσατο.

49.

Crameri Anecd. T. I. p. 65. 15.: Καὶ τῇ κλαγγῇ δοτικῇ εἶπεν ὁ Ἰβυκος κλαγγί. Legendum κλαγγί.

50.

Crameri Anecd. T. IV. p. 243. 19.: Παρ' Αἰγυπτίοις κυνοκέφαλοι καὶ ὄνοκέφαλοι, καὶ ὁ παρὰ Ἰβυ (Ἰβύκῳ) κριοκέφαλος.

51. [56.]

Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 38. 13.: Λεβναφιγενής· ἡ διὰ τοῦ φι ἐπέκτασις οὐδέποτε θέλει κατ' ἀρχὴν συντίθεσθαι, μόνῳ δὲ παρηκολούθησεν ἐν ἐπιρρήματι τῷ φι τοσοῦτον, Ἰφιγένεια, Ἰφιζλῆς, Ἰφιάνασσα, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτά ἐστι· πεπλάνηται οὖν Ἰβυκος εἰπὼν Λεβναφιγενής. Blochius emendavit Λιβναφιγενής.

52. [6.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 106.: Ἰβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οἰρανὸν βασταζόντων κίονων ῥαδινούς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις.

53. [48.]

Etym. M. p. 703. 28.: Ῥῆγος· τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον — ὅτι δὲ ῥεγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς καὶ ῥέγος τὸ βάμμα σαφές Ἀνακρέων ποιῆ — καὶ παρ' Ἰβύκῳ· Ποικίλα ῥέγματα.

54. [47.]

Hesychius: Σείριος, ὁ ἥλιος — Ἰβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα. Cf. Suidas v. Σείριος.

55. [55.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1348.: Στέρφεσιν αἰγίοις· τοῖς δέρμασιν· ἐνθεν καὶ στερφῶσαι· Ἰβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἶρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα.

56. [40.]

Etym. M. p. 763. 68.: Τὸ δὲ παρ' Ἰβύκῳ διὰ τοῦ ἧ λεγόμενον Τραπεζητῶν κυνῶν ἔστιν ὡς πλείων πλήων. Cf. Cramerī Anecd. II. p. 45. 22. Eustath. p. 1257. 23. Etym. Gud. p. 534. 43. Suidas v. τράπεζα.

57. [49.]

Plutarch. Comp. Lycurg. et Num. 3.: Ἐτι δὲ μᾶλλον ὑπὲρ τὰς παρθένους φυλακὴ κατέσταλται τῷ Νουμῷ πρὸς τὸ θῆλυ καὶ κόσμιον· ἡ δὲ τοῦ Λυκούργου παντάπασιν ἀναπεπταμένη καὶ ἀθῆλος οὔσα τοῖς ποιηταῖς λόγον παρέσχκε· φαινομηρίδας τε γὰρ αὐτὰς ἀποκαλοῦσιν, ὡς Ἰβυκος, καὶ ἀνδρομανεῖς ἱστοροῦσιν. Cf. Pollux II. 187. VII. 55.

58. [53.]

Schol. Pind. Ol. IX. 128.: Χάρμαι, νῦν ἀντὶ τοῦ χαρά· Ὀμηρος δὲ ἐπὶ τῆς μάχης· οἱ δὲ περὶ Ἰβυκὸν καὶ Στησίχορον χάρμην τὴν ἐπιδορατίδα φασίν.

XIII.

ANACREON.

I. MEΛΗ.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

1. [1.]*

Γουνοῦμαι σ', ἐλαφροβόλε,
 ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
 δέσποιν' Ἀρτεμι θεῶν·
 ἢ κου νῦν ἐπὶ Ἀθηαίου
 5 δίνῃσι θρασσυκαρδίῳ
 ἀνδρῶν ἐσκατορᾶς πόλιν
 χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
 ποιμαίνεις πολιήτας.

Fr. 1. Scholiast. Hephaest. 125., ubi Hephaestio: Κοινὸν δὲ ἐστὶ κατὰ σχέσιν τὸ δύο συστήμασιν ὑποπεπτωκός, καθάπερ τὸ πρῶτον Ἀνακρέοντος ᾄσμα· Γουνοῦμαι — θεῶν. καὶ τὰ ἐξῆς· κατὰ μὲν γὰρ τὴν νῦν ἔκδοσιν οὐκιάκωλός ἐστιν ἡ στροφή, καὶ τὸ ᾄσμα ἐστὶ μονοστροφικόν. Δύναται δὲ καὶ ἑτέρως διαιρεῖσθαι εἰς τε τριάδα καὶ πινιάδα ἢ στροφή· ὥστε Φερεκράτειον εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ συστήματος, τοῦ ἐκ τῶν τριῶν κώλων ἢ τῶν πέντε. Scholiasta ad illum locum integros hos versus servavit, et v. 3. et 8. repetit. Adde praeterea Ioann. Sicel. ed. Walz. VI, p. 128.: Ἡ μὲν στίσις ἐποδούς ἄδει τελείους, ἢ δὲ περικύκλις περιόδον, ἣτις ἐστὶ τοῦ τελειότερου μέλους ἀπρητισμένη σύνοδος, ὡς ὁ Ἀνακρέων· Γουνοῦμαι — θρασσυκαρδίῳ. τοῦτο στροφή· εἶτα ἢ ἀντιστροφή πρὸς τὸ εἶδωλον· Οὐ γὰρ ἐς ἀνημ. π. πολιήτας. V. 1. affert Attil. Fortunat. p. 356. 357. 358. ed. Gaisf. — V. 3. legitur apud Schol. Eurip. Hippol. 58. Hom. II. φ. 470. et Eustath. p. 1247. 9. — V. 4. ἢ κου scripsi, Schol. Heph. et Ioan. Sic. ἴκου. affert Hephaest. p. 8.: ἐν δὲ ἀντιπαστικῷ Ἀνακρέοντος· ἴκου νῦν ἐπὶ Ἀθηαίου, ubi codd. ἦκου vel οἴκου. — V. 5. θρασσυκαρδίῳ Ioan. Sicel., θρασσυκαρδίῳ Schol. Hephaest. — V. 6. ἐσκατορᾶς scripsi, Schol. Heph. ἐγκαθόρα, quod ferri nequit. conferas Apollon. de Syntaxi p. 55. Bekker. Τὰ ψιλὰ εἰς δασεία μετατιθέσασιν οἱ Ἴωνες καὶ τὰ δασεία εἰς ψιλὰ, ὡς ἐπὶ τοῦ τάφος τεθηπότες, ἐνταῦθα ἐν-θαῦτα, καὶ ἐπὶ τῶν συναλοφῶν· Ἐσκατορᾶς πόλιν.

*) Numeri adjecti sunt editionis meae.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

2. [2.]

Ἵναξ, ᾧ δαμάλης Ἔρωσ
καὶ Νύμφαι κ' ἀνανώπιδες
πορφυρέη τ' Ἀφροδίτη
συμπαίζουσιν· ἐπιστρέφεται δ'
5 ὑψηλῶν κορυφὰς ὄρεων,
γονοῦμαι σε· σὺ δ' εὐμενής
ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ'
εὐχολῆς ἐπακούειν.
Κλευβούλω δ' ἀγαίῳσ γενεῦ
10 σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρωτ',
ᾧ Δεύνυσε, δέχεσθαι.

3. [3.]

Κλευβούλου μὲν ἔγωγ' ἔρω,
Κλευβούλω δ' ἐπιμαίνομαι,
Κλεύβουλον δὲ διοσκίω.

4. [4.]

Ἵ παῖ παρθένιον βλέπων,
δίξημαι σε, σὺ δ' οὐ κοεῖς
οὐκ εἰδώς, ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἠνιοχεύεις.

Fr. 2. Dio Chrys. Or. II, 94. Reisk.: Μηδὲ οὐκ τοὺς θεοὺς καλεῖν οὕτως εὐχόμενον, ὡς περὶ ὁ Ἰώνων ποιητῆς Ἀνακρέων· Ἵναξ κτλ. — V. 1. ᾧ, ed. Ven. male ᾧ. — V. 3. respicit Aelian. Var. Hist. IV. 2. — V. 4. συμπαίζουσιν ed. Ven., vulgo συμπαίζουσ'. ib. ἐπιστρέφεται δ' ὑψηλῶν κορυφὰς ὄρεων Barnesius, vulgo ἐπιστρέφεται ὑψηλῶν ὄρεων κορυφὰς. — V. 9. γενεῦ scripsi, vulgo γένου. — V. 11. ᾧ Δεύνυσε scripsi, Emperius ᾧ Διόνυσε, legebatur ᾧδ' οὐκ ἔρω σε vel ᾧδ' εὐ νῦν σε.

Fr. 3. Herodianus περὶ σχημ. p. 57, 5. περὶ πολυτυπώτου — Παρά δὲ Ἀνακρέοντι ἐπὶ τριῶν· Κλευβούλου κτλ. — διοσκίω scripsi, codd. διός κνέων, διοσκνέω, vel διῶδειν ἐπιποθῶ. Cf. Hesychius: Διόσκειν (διοσκεῖν)· διαβλέπειν συνεχῶς τὴν ὄρασιν μεταβάλλοντα.

Fr. 4. Athen. XIII, 564, D.: Ὁ δ' Ἀνακρέων τί φησίν; Ἵ παῖ κτλ. Ad Cleobulum videtur scriptum carmen, vid. Max. Tyr. VIII. 96.: μεστὰ αὐτοῦ τὰ ἄσματα τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν. — V. 2. οὐ κοεῖς scripsi, codd. οὐκ αἴεις, Erfurdcius οὐ κλύεις.

5. [6.]

Ἄλλ' ὃ τρεῖς κεκορημένε
Σμερδίη.

6. [7.]

Μεῖς μὲν δὴ Ποσιδηϊῶν
ἔστηκεν, νεφέλη δ' ὕδωρ
* * *, βαρὺ δ' ἄγριοι
χειμῶνες παταγεῦσιν.

7. [131.]

Σὺ γὰρ ἦς ἑμοίγ'
ἀστειφής.

8. [8.]

Ἐγωγ' οὐτ' ἂν Ἀμαλθίης
βουλοίμην κέρας οὐτ' ἔττα

Fr. 5. Eustath. Od. p. 1542. 47.: Καὶ ἐν τῷ· Ἄλλ' ὃ κτλ. παρὰ Ἀνακρέοντι ἤγουν πολλάκις ἐκσεσαρωμένε. Respicit p. 725. 35.

Fr. 6. Schol. II. ο, 192.: Ἀμέλει καὶ πύλας οὐρανοῦ τὰ νέφη ὀνομάζει (Ὅμηρος)· Ἀνακρέων· Μεῖς κτλ. Eadem Eustath. p. 1011, 63.: Διὸ καὶ οἱ Ἀιτικοὶ τὸν περὶ χειμερίους τροπὰς μῆνα Ποσειδεῶνα καλοῦσιν, ὡς Ἀνακρέων· Μεῖς κτλ. — V. 1. Ποσιδηϊῶν scripsi, legebatur Ποσειδηϊῶν. — V. 2. νεφέλη δ' ὕδωρ Schol., νεφέλαι δ' ὕδατι Eustath. — V. 3. excidit verbum, fortasse καταβῆε. ib. βαρὺ δ' ἄγριοι Schol., βαρύνονται, ἄγριοι δὲ Eustath. — V. 4. παταγεῦσιν Schneidewinus, παταγοῦσι Eustath., κατάγουσι Schol.

Fr. 7. Schol. Hom. II. III, 219.: ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ἀστειφές, ὅτι τὸ ἀκίνητον· ὁ γὰρ Ἀνακρέων· σὺ γὰρ κτλ.

Fr. 8. Strabo III, p. 151.: Ἐπολαμβάνοι ἂν τις ἐκ τῆς πολλῆς εὐδαιμονίας καὶ μακραίωνας ὀνομασθῆναι τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους καὶ μάλιστα τοὺς ἡγεμόνας, καὶ διὰ τοῦτο Ἀνακρέοντα μὲν οὕτως εἰπεῖν· Ἐγὼ τ' ἂν οὐτ' κτλ. Respiciunt Plin. N. H. VII, 49. „Anacreon poeta Arganthonio Tartessorum regi CL. tribuit annos, Cinyrae Cypriorum X annis amplius, Aegimio CC.“ Cf. Lucian. Macrob. c. 4. Phlegon. Trall. Macrob. c. 4. Eustath. ad Dionys. Per. 332.: Κατὰ δὲ τινὰς Ἀβύλη, παρ' ἣ καὶ Ταρτησσός, ἣν καὶ ὁ Ἀνακρέων φησὶ πανευδαιμόνα· αὕτη γὰρ βασιλεύει. ubi videtur legendum ταύτης γὰρ Ἀργανθῶνον βασιλεύειν. Fortasse autem etiam in Elegiis Anacreon urbem commemoraverat, et hujus poetae fortasse est fragmentum ap. Steph. Byz. v. Ταρτησσός.

Ταρτήσιον ὄλβιον ἄστυ.

V. 1. ἔγωγ' οὐτ' ἂν Mehlhornius, libri ἐγὼ τ' ἂν οὐτ'. — V. 2. οὐτ' ἔττα Casaubonus, libri οὐτε τά.

πεντήκοντά τε καὶ ἑκατόν
Ταρτησοῦ βασιλεῦσαι.

9. [9.]

.. Τί μὴ πέττει
σουρίγγων κοιλώτερα
στήθεα χρισάμενος μύρω;

10. [10.]

Ὁ δ' ὑψηλὰ νενωμένος.

11. [14.]

Πολλὰ δ' ἐριβρομον
Δεύνυσον.

12. [11.]

Ἔρωσ, παρθένιος πόθῳ
στίλβων καὶ γεγανωμένος.

13. [15.]

Σφαίρη δηῦτέ με πορφυρέῃ
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρωσ
νήνι ποικιλοσαμβάλῳ

Fr. 9. Athenaeus XV, p. 687, E.: Καὶ ὁ σοφὸς δ' Ἀνακρέων λέγει πον· Τί μὴν πέττει κτλ. τὰ στήθη παρακελευόμενος μυροῦν, ἐν οἷς ἔστιν ἡ καρδία, ὡς καὶ ταύτης δηλονότι παρηγορούμενης τοῖς εὐώδεσι. — V. 1. τί μὴ Casaubonus, libri τί μὴν. — V. 2. κοιλώτερα scripsi, vulgo κοιλότερα.

Fr. 10. Etymol. M. p. 601, 20.: Νένωται — καὶ παρ' Ἀνακρέοντι ἢ μετοχή· ὁ δ' ὑψ. ν.

Fr. 11. Etym. M. p. 259, 28.: Δεύνυσος· ὁ Διόνυσος, Ἀνακρέων· Πολλὰ δὲ ἐρ. Δ. τοῦ ἰ τραπέντος εἰς εἴ γίνεται Δεύνυσος, οὕτω γὰρ Σάμιοι προφέρουσιν καὶ συναίρεισι Δεύνυσος, ὡς Θεόδωτος Θεόδωτος.

Fr. 12. Plutarch. Erotic. c. 4.: Οὕτως ἔρωσ ὁ γνήσιος ὁ παιδικὸς ἔστιν, οὐ πόθῳ στίλβων, ὡς ἔφη τὸν παρθένιον Ἀνακρέων, οὐδὲ μύρων ἀνάπλευσ καὶ γεγανωμένος, ἀλλὰ λιτόν αὐτὸν ὄψει καὶ ἄθρυπτον ἐν σχολαῖς φιλοσόφων. Unde duos versiculos restitui.

Fr. 13. Athen. XIII, p. 599, C.: Χαμαιλέον ἐν τῷ περὶ Σαπφούσ καὶ λέγειν τινὰς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπὸ Ἀνακρέοντος τάδε· Σφαίρη κτλ. Ipsius haud dubie Anacreontis carmen est, sed male ad Sapphonem poetam respexisse putaverunt. — V. 1. δηῦτε Seidlerus, vulgo δεῦτε. ib. πορφυρέῃ βάλλων Pauwius, codd. πορφύρ' ἐνιβάλλων. — V. 3. νήνι ποικιλοσαμβάλῳ Seidlerus, codd. νηνι (νυνι) ποικίλος λαμβάνω. Etym. Havn. ad Etym. M. p. 966.

συμπαίξειν προκαλεῖται·

5 ἢ δ', ἐστὶν γὰρ ἐπ' εὐκτίτου
 Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
 λευκὴ γὰρ, καταμέμφεται,
 πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει.

14.

Οὐ δηῦτ' ἔμπεδός εἰμι,
 οὐδ' ἀστοῖσι προσήνης.

15. [51.]

Μυθῆται δ' ἐνὶ νήσῳ

νήγι ποικίλους ἀμβάλω. — V. 5. εὐκτίτου Barnesius, vulgo εὐκτικοῦ. —
 V. 8. ἄλλον Pauwius, vulgo ἄλλην. Ceterum Anacreontis fortasse
 versus est ap. Etymol. M. p. 225, 7.:

Γέλαν δ' ἀθάνατοι θεοί.

item qui leguntur in Cramerī Anecd. T. III, p. 237.; Ζήν, Ζηρός
 ἐφύλαξαν οἱ παλαιοὶ Ἴωνες τὴν κλισίαν, οἶον·

ἐπὶ δ' ἴσχε

Ζηρός ὑπερφῆς δόμος.

legitur ἐπεὶ δ' ἴσχε Ζ. ὑπερφῆς δόμοις ζῆσῆς. Sed quae ibidem le-
 guntur, alius sunt ionici poetae: καὶ ἔτι μεταγενέστεροι οἱ Ἴωνες διὰ
 τοῦ ἄ Ζάν, ὁμοίως τῷ Λύκανι·

Κλυθί μοι Ζανός τε κόρη.

Ζανί τ' ἔλευθερίῳ.

Ita corrigo, legebatur: Ζάν τῷ Λύκανι — κορη ξαρτελευθερίῳ. At
 Anacreontis fortasse versus sunt apud Hephaest. p. 33.:

Κάπρος ἦνίχ' ὁ μαινόλης

ὀδόντι σκιλακοκτόνῳ

Κύπριδος θάλος ὤλισεν.

Fr. 14. Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν c. 13.: *Ἐὶ οὕτως ἀποφαίνοιτ' ἂν τις· δεῦτ' ἔμπεδός εἰμι οὐδ' ἀστοῖσι προσήνης, Ἀνακρέων ἀπεφήνατο· οὐ δεῦτ' ἔμπεδος κτλ. Scripsi δηῦτ'.*

Fr. 15. Schol. Hom. Od. XXI. 71.: *Μύθου· νῦν τῆς στάσεως, ὅθεν καὶ Ἀνακρέων τοὺς ἐν τῇ Σάμῳ ἀλιεῖς ὄντας στασιαστιάς φησιν· μυθῆται δ' ἀνήσῳ μεγίστῃ διέπουνσι ἱερὸν ἄστυ. Eustath. p. 1901. 44. affert μυθῆται δ' ἐν νήσῳ διέπουνσι ἱερὸν ἄστυ. — V. 1. μυθῆται scripsi, cf. Apoll. Lex. Hom. p. 558.: *Μῦθος, λόγος, ὁ δὲ Ἀνακρέων μυθῆτας τοὺς στασιαστιάς εἶπεν. et Etymol. M. p. 593. 20: ὅθεν καὶ Ἀνακρέων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν μυθίας (l. μυθῆτας) τοὺς στασιαστιάς ἐπὶ τῶν ἀλιέων λέγει. Cf. Apollon. in Bekk. Anecd. T. II. p. 524. 2. Adde Etym. Gud. p. 84. 1. ib. ἐνὶ νήσῳ scripsi.**

μέγιστοι διέπουσιν ..... ἰπτιζλοκογη κισ, ἰπτιζλο
 Νυμφέων ἱερὸν ἄστυ.

16. [16.] κίμψ κέμ κίτ, σοφροθ.

Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
 οἶνον δ' ἐξέπιον κάδον, νῦν δ' ἀβροῶς ἐρόεσσα
 ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ κωμάζων παιδὶ ἀβροῇ.

17. [5.] κίμψ κέμ κίτ, σοφροθ.

Ψάλλω δ' εἴκοσι Λυδὸν

χορδῆσιν μαγάδην ἔχων, ᾧ Λεύκασπι, σὺ δ' ἠβῆς.

18. [17.]

Ἀρθεῖς δηῦτ' ἀπὸ Λευκάδος
 πέτρης ἐς πολὺν κῦμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

19. [18.] V' — κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι

Τίς ἐρασμῆν

τρέψας θυμὸν ἐς ἠβην τρένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
 ὀρχεῖται;

V. 2. μέγιστοι correxi, legebatur *μεγίστη*, quod ferri nequit. —

V. 3. Νυμφέων addidi, vid. Hesychius: Ἄστυ Νυμφέων· τὴν Σάμον, Ἀνακρέων, ἐπεὶ ὕστερον εὐνδρος ἐγένετο. Ceterum videtur ad idem carmen pertinere, ad quod Fr. 14.

Fr. 16. Hephaestio p. 59.: Τὸ δὲ τὴν δευτέραν ἱαμβικὴν ἔχον καλεῖται Πριάπειον, οἶον· Ἠρίστησα μὲν κτλ. Πολυσηματίστον μὲν οὖν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἀλλὰ τόγε καθαροῶς ἐσηματισμένον ἐστὶ τοιοῦτον. Anacreontis esse versus docet Athenaeus XI. p. 472. E.: Κάδος· Συμμίας ποτήριον, παρατιθέμενος Ἀνακρέοντος· ἠρίστησα — κάδον. Eadem repetit XIV. p. 646. D. Cf. Pollux X. 70.: καὶ Ἀνακρέων δὲ φησιν· Οἶνον δ' ἐξέπιον κάδον. et Apollon. Lex. Homer. v. χάσασθαι. — V. 1. λεπτοῦ μικρὸν Hephaestio, λεπτόν Athenaeus. — V. 2. ἐξέπιον, Athenaeus altero loco ἐπιον. — V. 3. παιδὶ ἀβροῇ Hermannus, Hephaestionis libri παιδὶ ἀβροῇ, ποδὶ ἰ ἀβροῇ, ποδὶν ἀβροῶς.

Fr. 17. Athen. XIV. p. 634 C.: ὁ μὲν γὰρ ἠδιστος Ἀνακρέων λέγει πον· Ψάλλω κτλ. — V. 1. Λυδὸν adjeci, cf. Athen. XIV. p. 634, F.: ἡ γὰρ μάγαδις ὄργανόν ἐστι ψαλτικόν, ὡς Ἀνακρέων φησὶ, Λυδῶν τε εὐρημα. — V. 2. μαγάδην scripsi, vulgo μάγαδιν. vid. Pollux IV. 61.: μαγάδην δ' ὀνομάζει μὲν Ἀνακρέων.

Fr. 18. Hephaestio p. 130.: Ὅταν δ' ἔμπαλιν ἢ τάξις ἦ, προωδὸς καλεῖται, ὡς παρ' Ἀνακρέοντι· Ἀρθεῖς κτλ. V. 1. δηῦτ' scripsi, vulgo δ' ἦντ'.

Fr. 19. Athen. IV, p. 177, A.: Οἴδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους καλουμένους, περὶ ὧν φησιν Ἀνακρέων· Τίς ἐρ. τρέψας θ. ἐς ἠβην τρέν' ὡς ἡμιόπον ὑπ' αὐλῶν ὀρχ. V. 2. ἐς ἠβην correxi, idemque Mehlhornius emendavit, τρένων ἡμιόπων Casaubonus cor-

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΩΝΑ.

20. [19.]

Ξανθῆ δέ γ' Εὐρυπύλη μέλει

ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων·

πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίλους ἀστραγάλους ἐν ᾧσι καὶ ψιλὸν περι

5 πλευρήσι δέξοιον βοός,

νήπλυτον εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπόλισιν
κῆθελοπόροισιν ὀμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
κίβδηλον εὐρίσκων βιον·

πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῶ,

10 πολλὰ δὲ νῶτον σκντίνῃ μάστιγι θωμιχθεῖς, κόμην
πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·

νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεια φορέων καθέματα
πάϊς Κύκης καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορέει
γυναιξίν αὐτως.

21. [20.]

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῶ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν.

rexit, cf. Athen. IV. p. 182, C.: εἰδὶ δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς κα-
λουμένοις, οἷς οὐκ οὔσιν ἐναγωνίως πρὸς τὰς ἐνωχίας χρῶνται, διὸ καὶ
τέρενας αὐτοὺς (ἡμιόπους) κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων.

Fr. 20. Athen. III, 533, E.: Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ
περὶ Ἀνακρέοντος προθεῖς τό· Ξανθῆ δ' Εὐρυπύλη μ. ὁ π. Α., τὴν
προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα διὰ τὸ τρυφερῶς βιοῦντα περι-
φέρεσθαι ἐπὶ κλίνης. καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφήν ὀρ-
μήσαι φησὶ ἐν τούτοις· Πρὶν μὲν κτλ. — V. 1. Ξανθῆ δέ γ' scripsi,
vulgo Ξανθῆ δ', sed unus cod. Ξανθῆ δ' ἐν. — V. 2. περιφόρητος
Ἀρτέμων respiciunt Schol. Arist. Acharn. 815. Plutarch. vit. Pericl.
c. 27. — V. 3. καλύμματ' Casaubonus, libri κάλυμμά τ'. — V. 5.
δέξοιον de conjectura adjeci. — V. 6. νήπλυτον Schoemannus, codd.
νεόπλυτον, epit. νεόπλυτον. ib. εἴλυμα, unus cod. εἴλημα. ib. ἀρτοπό-
λισιν unus cod., vulgo ἀρτοπόλοισιν vel ἀρτοπόλλησιν. — V. 7. κῆθε-
λοπόροισιν Elmslejus, vulgo καὶ ἐθελοπόροισιν, unus cod. καὶ ἐθε-
λοπόροισιν. ib. Ἀρτέμων Casaubonus, codd. ὁ Ἀρτέμων. — V. 10. δὲ
νῶτον scripsi, codd. δὲ νῶτω, δ' ἐν ᾧτῳ, δ' ἐν νῶτῳ. ib. σκντίνῃ
Elmslejus, libri σκντίνῃ vel σκνθίνῃ. — V. 12. φορέων Casaubonus,
libri φασέων. — V. 13. πάϊς Dindorfius, vulgo παῖς. ib. φορέει Din-
dorfius, vulgo φορεῖ. — V. 14. fortasse scribendum γυναιξίν αὐτως
Ἀρτέμων.

Fr. 21. Hephaestio p. 101.: Ἰσοθ' ὄλον αὐτὸ χοριαμβικὸν ἐπι-
μικτον γενέσθαι, ὅμοιον τῷ Ἀνακρεοντικῷ τῷδε· Σίμαλον κτλ.

22. [21.] κλι

Ἐκ ποταμοῦ πανέρομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

23. [22.]

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερούεσσι κουφαῖς
διὰ τὸν Ἔρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηβᾶν.

24. [23.]

Ὅς μ' ἐσιδὼν γένειον
ὑποπόλιον χρυσοφαένων πτερούγων ἀήταις
παραπέταται.

25. [24.]

Χεῖρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν.

26. [25.]

Ἥλιε καλλιλαμπέτη.

27. [26.]

Ἀσπίδα ῥῖψ' ἐς ποταμοῦ καλλιρόου προχοάς.

Fr. 22. Hephaestio p. 52.: Πολὺ δέ ἐστι καὶ τὸ πρὸς τῇ κατακλιθεὶ τὴν δευτέραν συζυγίαν ἱαμβικὴν ἔχον, οἷόν ἐστι παρὰ μὲν Ἀνακρέοντι· Ἐκ κτλ. Duo codd. παρέρομαι exhibent.

Fr. 23. V. 1. affert Hephaestio p. 52.: Ἀνακρέων δὲ ἐπετήδευσε τὴν πρώτην συζυγίαν δι' ὅλου ἡσματος ἐκ τριβράχους καὶ ἱάμβου ποιῆσαι, ὡς εἶναι κοινὴν λύσει τῆς τε χοριαμβικῆς καὶ τῆς ἱαμβικῆς· Ἀνακ. κτλ. Schol. Arist. Av. v. 1378. integrum affert: ταῦτα δὲ παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος· Ἀναπέτομαι πρὸς Ὀ. π. κ. διὰ τὸν ἔρωτα· οὐ γὰρ ἐμοὶ θέλει συνηβᾶν. διὸ καὶ τὸ χ' ἔχουσι δύο στίχοι. Recte v. 2. Porsonus scripsit παῖς ἐθέλει. Respicit huc Julianus Epist. XVIII, p. 386, B.

Fr. 24. Lucian. Herc. Gall. c. 8.: Ὁ ἔρωτος (Ἔρ.) ὁ σός, ὃ Τῆϊε ποιητά, εἰσιδὼν με ὑποπόλιον γένειον, χρυσοφαένων, εἰ βούλεται, πτερούγων ἢ ἀετοῖς παραπετέσθω. quae emendandi, sunt autem ex eodem carmine, ex quo petitum est Fr. 23.

Fr. 25. Athenaeus XI, p. 229, B.: Χωρὶς δὲ τοῦ τ' στοιχείου Ἰωνες ἡγανὸν λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων· Χεῖρα κτλ. Eadem Eustath. p. 1862. 11. Cf. ibid. 244. 46. et 710. 18.

Fr. 26. Priscianus T. I. p. 294. ed. Krehl.: „Nec mirum, quum Graecorum quoque poetae similiter inveniuntur protulisse vocativos in supradicta terminatione. Anacreon Ἥλιε καλλιλαμπέτη posuit pro καλλιλαμπέτα.“ Respicit Etym. M. p. 670. 18.

Fr. 27. Attil. Fortunat. p. 359. ed. Gaisf.: „Secundum colon Anacreon sic: Ἀσπίδα κτλ. — καλλιρόου προχοάς. Ita Ursinus, codex Gaisf. ποταμὸν ἰλλοροου τροχοας. At metrum choriambicum requiritur; Schneidewinus conjecit: καλλιρόοιο δίνας.“

28. [27.]

Τὸν μυροποιὸν ἠρόμην Στράτιν εἰ κομήσει.

29. [122.]

Ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς φύγον ὥστε κόκκυξ.

30. [28.]

Δακρυέισάν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν.

31. [29.]

Ῥινοχόει δ' ἀμφιπόλος μελιχρόν
οἶνον, τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

32. [30.]

Οὐδ' ἀργυρέη κω τότ' ἔλαμπε Πειθώ.

33. [31.]

Εἶμι λαβὼν ἐς Ἥρας.

34. [32.]

Ἴπποθόρον δὲ Μυσοὶ
εὗρεῖν μῆξιν ὄνων πρὸς ἵππους.

Fr. 28. Hephaestio p. 96.: Ἀνακρείων οὐκ ἰαμβικῶς, ἀλλὰ χοριαμβικῶς ἐπιμίκτη πρὸς τὰς ἰαμβικὰς ἐπήγαγε τὸ ἰθυφαλλικόν. Τὸν μυροποιὸν κτλ. Emendavi auctore Poll. VII, 177. μυροποιός· Ἀνακρέων.

Fr. 29. Etym. Gud. p. 333. 22.: Κόκκυξ ὄρνειον ἑαρινὸν παραπλήσιον ἰάρακι ἢ ὄρνειον δειλότατον, ὡς Ἀνακρέων φησὶ ἐγὼ δ' αὐτῆς φεύγω ὥστε κόκκυξ. Sed cod. unus: ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς. Scripsi ἀπ' αὐτῆς, Schneidewinus φύγον. Cf. Etym. M. p. 524. 59.

Fr. 30. Hephaestio p. 52.: Τρίμητρα δέ, οἶον τὸ Ἀνακρέοντος Δακρυέισάν κτλ.

Fr. 31. Athenæus XI, p. 475, F.: Ἀνακρέων Ῥινοχόει κτλ.

Fr. 32. Schol. Pind. Isthm. II. 5.: Τρισυτον δέ τι καὶ Ἀνακρέων εἶρηκε, καὶ μήποτε ἢ ἀπότασις ἐστὶν εἰς τὰ ὑπ' ἐκείνου εἰρημένα· φησὶ γάρ· οὐδ' ἀργυρέη κωτ' ἔλαμπε Πειθώ, ed. Rom. π' τότε ἔλ. πειθώ. scripsi κω τότ'. Ceterum cf. Tzetz. Chil. VIII. 828.

Fr. 33. Attil. Fortunat. p. 359. ed. Gaisf.: „Apud Anacreontem: εἶμι λαβὼν εἰς Ἥρας.“ Scripsi εἶμι et ἐς Ἥρας. Fortasse est ejusdem carminis, ex quo petiitum Fr. 27.

Fr. 34. Schol. Hom. II. XXIV. 278.: Μυσοὶ πλησίον ὄντες Ἐντῶν, ὅθεν ἡμίονων γένος, ἢ ὡς καὶ παρὰ Μυσοῖς διαφόρων ὄντων Ἀνακρέων Ἴπποθόρον — ἵππους, ἐξ ὧν ἡμίονοι. Fortasse scribendum est v. 2. εὗρον.

35. [33.]

Αἰνοπαθῆ πατριδ' ἐπόφομαι.

36. [34.]

Τίλλει τοὺς κνάμους ἀσπιδιώτης.

37. [35.]

Χήλινον ἄγγος
Ἔχον πυθμένας ἄγγειοσελίνων.

38. [36.]

Ἀσήμεων ὑπὲρ ἐρμάτων φορεῖμαι.

39. [37.]

Πλεκτὰς δ' ὑποθυμίδας
περὶ στήθεσι λωτινας ἔθεντο.

40. [38.]

Σὲ γάρ φη
Ταργήλιος ἐμμελέως
δισκεῖν.

Fr. 35. Schol. Hom. Od. M. 313.: Αἰνοπαθῆ πατριδ' ἐπόφομαι παρ' Ἀνακρέοντι. Comparatur hoc cum Homericο ζαῆν, itaque videtur Anacreon scripsisse: Αἰνοπάθην ἴνα πατριδ' ἐπόφομαι vel simile quid, Aeolica forma usus. id. quod plane firmat Schol. in Cram. Anecd. Paris. III. p. 480. 31.: Ἐδεῖ χωρὶς τοῦ ἄ ζαῆ, ὡς τὸ ἀκραῆ Ζίφυρον, ἔστιν οὖν Αἰολικόν τὸ μετὰ τοῦ ἄ καὶ ἔδει αὐτὸ Αἰολικῶς βαρύνεσθαι, ὡς τὸ αἰνοπαθῆ πατριδ' ἐπόφομαι παρὰ Ἀνακρέοντι.

Fr. 36. Etym. M. p. 713. 7.: Σίλλοι ἐπισκομμα κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς ὀ τίλλοι τινες. τίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν, ὡς λέγει Ἀνακρέων τίλλει κτλ. Cf. ibid. p. 463. 10. et Orion p. 148. 12.

Fr. 37. Pollux VII. 172.: Χήλινον δὲ ἄγγος ἔχον πυθμένας ἄγγειοσελίνων ὅταν εἴπῃ Ἀνακρέων τὸ τῶν χοιρίων πλέγμα δηλοῖ. ἄγγειοσελίνων Hemsterhusius, vulgo ἄγγειοσελίνων, cod. unus ἄγγειοσελίνων, itaque ἄγγειοσελίνων scripsit, δὲ Pollucis est. Respicit huc Hesychius: Κεχήλωμαι — καὶ χήλινον τὸ πλεκτόν, ὡς Ἀνακρέων.

Fr. 38. Hesychius v. Ἐρμα· ἔρεισμα ἢ ἔργμα, ἢ τὸν πετραῶδη καὶ ἐπικυματιζόμενον, ὥστε μὴ βλέπειν, τόπον τῆς θαλάσσης. καὶ Ἀνακρέων· ἀσήμεων κτλ. Respiciunt hunc versum Harpocratio p. 86. ed. Bekk. Photius p. 15. 1. Suidas v. Ἐρμαῖον, Zonaras p. 865.

Fr. 39. Athenaeus XV. p. 674, D.: Ἐκάλλον δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας — καὶ Ἀνακρέων· πλεκτὰς κτλ. ὑποθυμιάδας Dindorfius, vulgo ὑποθυμιάδας. Respicit huc Athen. XV. p. 678, C.

Fr. 40. Apollon. de Synt. p. 238. ed. Bekker.: Καὶ δὴ παρέλιπε τὸ φῶ χρῶ παραγωγὴ τοῦ χρῆμι, ὡς φημί, ἀφ' οὗ τρίτον πρόσωπον

41. [39.]

Ὁ Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες, ἐπεὶ τε
στεφανοῦται τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιθεά.

42. [40.]

Καθαρῆ δ' ἐν κελέβη πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχέισθων.

43. [41.]

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
χαρίεσσα δ' οὐκέτ' ἤβη πάρα, γηράλει δ' ὀδόντες.

γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λείπεται·
διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς.

Ἄιδεω γάρ ἐστι δεινὸς μυχός, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτόν
κάθοδος· καὶ γὰρ ἔτοιμον καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

χρῆσιν ὡς φησίν, ἐξ οὗ τὸ χρῆ ἐν ἀποκοπῇ ἀπετελεῖτο, ὁμοίως τῷ παρ' Ἀνακρέοντι· σὲ γὰρ φη (unus cod. hoc addit) ταργήλιος ἐμμελῶς (ita unus cod., vulgo ἐμμελῶς) δισκεῖν. Verba σὲ γὰρ φη ταργήλιος etiam afferunt Apollon. de Adv. in Bekk. Anecd. T. II. p. 543, 7. Schol. Hom. II. V. 256. et memorabilis imprimis locus in Cramerii Anecd. T. IV. p. 411, 23.: Ἀπὸ δὲ τοῦ φημὶ γίνεται φῆς, φησὶ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν φῆς... γὰρ φῆ Ταργήλιος ἀντὶ τοῦ φησὶ· τὸ δὲ Ταργήλιον ὄνομα δαίμονος ἐστὶ. Fortasse autem glyceoni fuerunt:

Σὲ γὰρ

φη Ταργήλιος ἐμμελῶς

δισκεῖν.

Fr. 41. Athen. XV. 671, E.: Διὰ τί παρὰ τῷ Ἄν. λύγῳ τινὲς στεφανοῦνται; φησὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν· Μεγίστης κτλ. Ὁ γὰρ τῆς λύγου στέφανος ἄτοπος κτλ. et eosdem versus repetit ibid. p. 673, D. V. 1. ὁ Μεγίστης Gaisfordius, vulgo Μεγίσθης, sed Μεγίστης unus cod. ib. ἐπεὶ τε codd., vulgo ἐπειδῆ. — V. 2. τε λύγῳ unus cod., vulgo τῆ λύγῳ. Respicit huc Athenaeus XV. p. 674, A. et Pollux VI, 107.

Fr. 42. Athen. X. 430, D.: Ὁ Ἀνακρέων ἔτι ζωρότερον, ἐν οἷς φησὶ· Καθαρῆ κτλ. πέντε τε Dindorfius: vulgo πόντε. ib. ἀναχέισθων scripsi, vulgo ἀναχέισθω.

Fr. 43. Stob. Floril. CXVIII, 13. Ἀνακρέοντος. V. 1. ἡμῖν Stephanus, vulgo ἡμῖν. ib. κάρη unus cod., vulgo κάρα. — V. 2. οὐκέτ' Schneidewinus, vulgo οὐκέθ'.

44. [42.]

Ἐμὲ γὰρ λόγων ἐμῶν εἵνεκα παῖδες ἂν φιλοῖεν·
χαρίεντα μὲν γὰρ ἄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

45. [43.]

Ἔραμαι δέ τοι συνηβᾶν· χαριτεῦν ἔχεις γὰρ ἦθος.

46. [44.]

Ἀστραγάλοι δ' Ἔρωτός εἰσιν μανίαι τε καὶ κύδοιμοι.

Εἰς Πολιτκράτην.

47. [45.]

Μεγάλῳ δὴντέ μ' Ἔρωτος ἔκοψεν ὥστε χαλκείσ
πελέκει, χαιμερίη δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῳ.

48. [46.]

Ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος.

49. [47.]

Θρηκίην σίοντα χαιτήν.

Fr. 44. Max. Tyr. VIII, p. 96. Ἡ δὲ τοῦ Τηΐτου σοφιστοῦ τέχνη τοῦ αὐτοῦ ἠθους καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν καὶ ἐπαινεῖ πάντας· μετὰ δὲ αὐτοῦ τὰ ἄσματα τῆς Σμέρδιος κόμης καὶ τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν καὶ τῆς Βαθύλλου ὥρας· ἀλλὰ καὶ τούτοις τὴν σωφροσύνην ὄρα· Ἔραμαι κτλ. — ἦδη δέ που καὶ τὴν τέχνην ἀπεκαλύψατο· Ἐμὲ γὰρ λόγων εἵνεκα κτλ. καὶ αὐθις καλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαια φησί. V. 1. ἐμῶν adjeci. — V. 2. ἄδω Valckenarius, vulgo didw.

Fr. 45. Max. Tyr. VIII, p. 96.: Ἀλλὰ καὶ τούτοις τὴν σωφροσύνην (Ἀνακρέοντος) ὄρα· ἔραμαι τοι συνηβᾶν· χαιμερίη γὰρ ἔχεις ἦθος, quae correxi. Cf. Herodianus περὶ μον. 14, 21. Ἀνακρέων καὶ ἄριστοι εἶπεν.

Fr. 46. Scholl. II. ψ, 88.: Αἱ πλείους τῶν κατ' ἄνδρα ἀμφ' ἐστραγάλησιν ἐρύσσας· καὶ ἔστιν Ἰωνικώτερον· Ἀστρ. κτλ. Ἀνακρεων. scripsi εἰσιν et κύδοιμοι, vulgo εἰσι et κυδοίμοιο.

Fr. 47. Hephaestio p. 68.: Καὶ τῷ βραχνικατάληκτῳ δὲ Ἄν. ὅλα ἄσματα συνέθηκε· Μεγάλῳ κτλ. scripsi δὴντε et Ἔρωτος, vulgo δ' ἦντε et ἔρωτος. Respiciunt hoc carmen Athenaeus XII, p. 540, E. et Aelianus Var. Hist. IX, 4.

Fr. 48. Phavorinus ap. Stobae Floril. LXVI, 6.: Πρὸς ταῦτα γελοῖος ἂν φανείη ὁ Ἀνακρέων καὶ μικρολόγος, τῷ παιδί μωφόμενος, οὐ τῆς κόμης ἀπεκείρατο, λέγων ταῦτα· Ἄπ. κτλ.

Fr. 49. Etym. M. p. 714. 38.: Ἔστι γὰρ καὶ σίω διὰ τοῦ ἰ, ᾧ κίχρηται Ἀνακρέων, οἶον· Θρηκίην κτλ. scripsi Θρηκίην, vulgo Θρηκίην.

50. [48.]

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ'· οὐ γὰρ ἐν ἄλλῃ
λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδέτιμ' αὖ τῶνδε.

51. [49.]

Ἄγανῶς οἰά τε νεβρὸν νεοθηλέα
γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλης κεροέσεως
ἀπολειφθεῖς ὑπὸ μητρὸς ἐπιτόθη.

52. [50.]

Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωρῶ.

53. [52.]

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη παίζων.

Fr. 50. Hephaest. p. 69.: Τῶν δὲ τριμέτρων τὸ μὲν ἀκατάληκτον
— Παρὰ δὲ τῷ Ἀνακρέοντι ἐτέρως ἐσχημάτισται Ἀπό μοι κτλ.

Fr. 51. Athen. IX. p. 396, D.: Καὶ Ἀνακρέων δὲ φησὶν·
Οἰά τε γ. Eadem Aelianus VII, 39.: Ὅσοι λέγουσι θῆλυν ἔλαφον τὰ
κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας — καὶ Ἀνα-
κρέων ἐπὶ θηλείας φησὶν· οἰά τε νεβρὸν — ἐπιτόθη· Πρὸς δὲ τοὺς μοι-
χῶντας τὸ λεχθὲν καὶ μέντοι καὶ φάσκοντας δεῖν ἐροέσεως γράφειν, ἀντι-
λέγει κατὰ κράτος Ἀριατιφάνης ὁ Βυζάντιος καὶ ἐμὲ γ' αἰρεῖ τῇ ἀντι-
λογίᾳ. id quod conjecit Zenodotus, vid. Schol. Pind. Ol. III, 52.
Τέτυκται δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι· Ἄγανῶς οἰά τε κτλ. Ζηνοδότος
δὲ μεταποίησεν ἐροέσεως. — V. 1. ἄγανῶς, solus Schol. Pindari, nisi
forte scribendum:

Ἄγανωσι

ἄτε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλης
κεροέσεως ἀπολειφθεῖς ὑπὸ μητρὸς ἐπιτόθη.

— V. 2. ὕλης scripsi, Schol. ὕλαις, Athen. et Ael. ὕλη. — V. 3.
ἀπολειφθεῖς Athen., ὑπολειφθεῖς Ael. et Schol. ib. ὑπὸ Schol., ἀπὸ
ceteri. Respicit haec Eustath. II. p. 711, 34, et Pollux V. 76.

Fr. 52. Etym. M. p. 713, 26.: Σινάμωροι (σινάμωροι) π. θυ-
ρωροί· ἐν δευτέρῳ Ἀνακρέοντος. μεμορημένοι, φησὶ, πρὸς τὸ σίνεσθαι.
scripsi θυρωρῶ.

Fr. 53. Athen. X, p. 427, D.: Ἐχρῶντο γὰρ ἐπιμειλῶς τῷ κοι-
βίζεσθαι ὄντος τοῦ παιγνίου Σικελικοῦ, καθάπερ ὁ Ἀνακρέων ὁ Τήϊος
πεποίηκε· Σικελικὸν κότταβον ἀγκύλη δαίζων. Σικελὸν Grote-
fendius, παίζων ego scripsi, ἑλλίζων Emperius conjecit.

54. [53.]

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκουσ
 Θέμενοι θάλειαν ὀρτήν ἀγάγωμεν
 Διονύσῳ.

55. [54.]

Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες.

56. [55.]

Οὐδ' αὖ μ' εἴσεις μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν;

57. [56.]

Φίλη γὰρ εἰ ξένοις, ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

58. [57.]

Ἀπὸ δ' ἐξείλετο θεσμόν μέγαν * *

59. [58.]

Ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν.

Fr. 54. Athen. XV, p. 674, C.: Ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὸ μετα-
 πον, ὡς ὁ καλὸς Ἀνακρέων ἔφη· Ἐπὶ κτλ. Eadem Eustath. p. 1908.
 et Schol. Pind. Olymp. III. 19.: Ἀνακρέων· ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων
 στέφανον θέμενοι. — V. 1. ἐπί, Athenaei codd. ἐπι. — V. 2. ὀρτήν
 Hermannus, vulgo ἑορτήν.

Fr. 55. Hephaestio p. 69.: Παρὰ δὲ τῷ Ἀνακρέοντι ἐτέρως
 ἐσχημάτισται — τὸ δὲ καταληκτικόν· Διονύσου κτλ.

Fr. 56. Schol. Aeschyl. Prometh. v, 128.: Ὁ ὄνθυμος Ἀνακρέων-
 τος κεκλαυμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν· ἐπιδήμησε γὰρ τῇ Ἀτικῇ Κριταίου
 ἐρῶν καὶ ἠράσθη μίαν τοῖς μέλεσι τοῦ τραγικοῦ· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ
 ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τυροῖ. ἔστι
 δὲ ταῦθ' ὅμοια τῷ· Οὐδ' αὖ εἴσεις με κτλ. Correxerit Hermannus. Ana-
 creontis carmina in Critiam respexit Plato in Charmide p. 157, E.

Fr. 57. Athen. X, p. 433, F.: Καὶ Ἀνακρέων· φίλη κτλ. εἰ ξένοις
 Casaubonus, codd. εἰς ξέλεις, εἰ ξέλεις, δὲ ξέλεις.

Fr. 58. Apollon. Sophist. p. 418.: Θέσθαι — καὶ γὰρ ὁ θη-
 σαυρὸς θεσμός λέγεται, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων λέγει ἀπὸ δ' κτλ. vulgo
 θυμὸν legitur. Respexit Etym. M. p. 448, 15.

Fr. 59. Schol. Eurip. Hec. v. 914.: Δωριάζειν τὸ γυμνάς
 φαινεσθαι τὰς γυναῖκας· Ἀνακρέων· Ἐκδῦσα κτλ. Cf. Eustath. II,
 p. 975, 35.: Αἴλιος γοῦν Διονύσιος δωριάζειν, φησί, τὸ παραφαίνειν καὶ παρα-
 γυμνοῦν πολὺ τι τοῦ σώματος. αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον κόραι διημέ-
 ρηρον ἄζωστοι καὶ ἀχιτωνες, ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορημέ-
 ναι, κτλ.

60. [59.]

Καί μ' ἐπιβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

61. [60.]

Παρά δηῦτε Πυθόμανδρον
κατέδυν Ἐρωτα φεύγων.

62. [61.]

Φέρο ὕδωρ, φέρο οἶνον, ὦ παῖ,
φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
στεφάνους, ἐνεικον, ὡς δὴ
πρὸς Ἐρωτα πυκταλίζω.

63. [62.]

Ἄγε δὴ, (φέρο ἡμῖν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγχείας
ὔδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου)
5 κνάθους, ὡς ἀνυβριστί
ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

* * *

Fr. 60. Ammonius p. 42. Valck. Διαβόητος ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἄγνω-
σμένος· ἐπιβόητος δ' ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην· Ἀνακρέων ἐν δευτέρῳ·
Καί μ' κτλ. vulgo ἐπιβόητον et sic Etym. Gud. p. 142, 43. et 199, 3.
sed Anacreontem dixisse ἐπιβωτον testatur Eustath. p. 1856, 11.

Fr. 61. Hephaestio p. 70.: Τὸ δὲ (διμετρον) ἀκατάληκτον κατὰ
τὸν ἀνακλαίμενον χαρακτῆρα πολὺ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι ἐστὶ. Παρὰ
κτλ. V. 1. δηῦτε scripsi, vulgo δ' ἦῦτε. — V. 2. κατέδυν Ἐρωτα
scripsi, legebatur κατέδυν ἔρωτα.

Fr. 62. Athen. XI, p. 782, A.: Ἀνακρέων· Φέρο ὕδωρ κτλ.
V. 1. affert Demetrius de elocut. c. 5. — V. 3. ὡς δὴ et v. 4. affert
Eustath. II. p. 1322, 53.: Παράγωγον ἤημα τὸ πυκταλίζειν, οὗ χρῆσις
παρὰ Ἀνακρέοντι, ὡς μὴ κτλ. et Orion p. 62, 13.: Ἀνακρέων· ὡς
δὴ πρὸς ἔρωτα πυκταλίζω. ubi recte δὴ scriptum, Athenaeus quoque
μῆ. Respicit etiam Etym. M. p. 345, 39.

Fr. 63. Athen. X. p. 427, A.: Παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἰς οἶνον
πρὸς δύο ὔδατος· Ἄγε κτλ. — βασσαρήσω. Καὶ προσελθὼν τὴν ἀκρα-
τοποσίαν Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν· Ἄγε δεῦτε κτλ. Est haud dubie ex
eodem carmine, cujus exordium est Fr. 62. V. 1—5. κνάθους
Athenaeus affert XI. p. 447, C. et Eustath. Odys. p. 1476. 31. —
V. 1. ἡμῖν Dind., vulgo ἡμῖν. — V. 2. ὅπως, Athenaeus altero loco
ὅπως. — V. 3. δέκ' posteriore loco, priore δ' vel δύ'. — V. 5. ἀνυ-
βριστί Baxterus, codd. ἄν ὑβριστίως. — V. 6. ἀνὰ δηῦτε scripsi,

Ἄγε δῆντε μηκέθ' οὕτω
 πατάγω τε κάλαλητῶ
 Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴγω
 10 μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
 ὑποπίνοντες ἐν ἕμνοις.

64. [63.]

Χθόνιον δ' ἑμαυτὸν ἤρον.

65. [64.]

Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἀβρόν
 μέλομαι βρύοντα μίτραις
 πολυανθέμοις ἀείδειν·
 ὁ δὲ καὶ θεῶν δυνάστης,
 5 ὁ δὲ καὶ βροτοὺς δαμάζει.

66. [65.]

Ἄλλὰ πρόπινεν ὁ βίβειν ὅτι
 ῥαδινούς, ὦ φίλε, μηρούς.

67. [66.]

Ἄδυμελές, χαρίεσσα χελιδοῖ.

codd. ἀναδεντε vel ἀναδω. — V. 8—10. μελετῶμεν affert Commentator Cruq. Horat. Carmm. I, 27, 1.: „Ad convivias sodales suos de hilaritate. Sensus autem sumptus ex Anacreonte libro tertio: Ἄγε δῶτε κτλ.“ Cf. Porphyrio ibid.: „Ode προτροπικῆ est ad hilaritatem, ejus sensus sumtus est ex Anacreonte in libro tertio.“ — V. 8. δῆντε scripsi, codd. δηντε, δήντε, δήτε.

Fr. 64. Schol. Hesiod. Theog. 767.: Τὸ δὲ χθόνιον ἢ τοῦ σιγροῦ, ὡς Ἀνακρέων· χθ. δ' ἐμ. ἤρον. unus cod. ἤγον. scripsi ἤρον.

Fr. 65. Clemens Alex. Strom. VI, p. 745. Potter.: Ἀνακρέοντος ποιήσαντος Ἔρωτα κτλ. Εὐριπίδης γράφει: Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέχεται κτλ. Cf. Arsenii Viol. p. 110. V. 1. τὸν Ἔρωτα, Baxterus alii, vulgo Ἔρωτα. — V. 2. μέλομαι Hermannus, vulgo μέλομαι. — V. 3. ἀείδειν unus cod., vulgo ἀείδων. Ceterum dubium est, an carmen sit Anacreontis.

Fr. 66. Schol. Pind. Ol. VII, p. 5.: Προπίνεν ἐστὶ κυρίως τὸ ἔμα τῷ κράματι τὸ ἀγγεῖον χαρίζεσθαι. Ἀνακρέων: Ἄλλὰ κτλ. ἀπὸ τοῦ χαρίζου.

Fr. 67. Hephaestio p. 39.: Ἰστέρον δὲ καὶ Ἀνακρέων τούτῳ τῷ μέτρῳ ὅλα ἄσματα συνέθηκεν. Ἄδυμ. κτλ. Eadem Plotius p. 264. ed. Gaisf.

Μνάται δηῦτε φαλακρὸς Ἀλεξίς.

69. [73.]

Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ελαφρῶς.

70. [74.]

Ὅρσόλοπος μὲν Ἄοις φιλεῖ μεναιχμᾶν.

71. [75.]

Οὔτε γὰρ ἡμετέριον οὔτε καλόν.

72. [76.]

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλιος στέφανος ὄλωλεν.

73. [77.]

Βούλεται ἀπεροπεὺς ἐφ' ἡμῖν εἶναι.

74. [78.]

Ἐγὼ δὲ μισῶ πάντας, ὅσοι χθονίους ἔχουσι ὄσμούς.

Fr. 68. Hephaestio p. 39. : Ἀνακρέων τούτῳ τῷ μέτρῳ ὅλα ἕσματα συνέθηκεν — καὶ Μνάται κτλ. δηῦτε scripsi, vulgo δηῦτε vel δεῦτε.

Fr. 69. Athen. I, p. 21, A. : Ἐταίον τὸ ὠρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι. Ἀνακρέων· Καλλίκομοι κτλ. Eadem Eustath. p. 1842, 4.

Fr. 70. Hephaestio p. 10. : Κέχρηται δὲ (τῷ ἐγκωμιολογικῷ) καὶ Ἀνακρέων ἐν πλείοσιν ἔσμασιν. Ὅρσόλοπος κτλ. Ὅρσόλοπος unus cod., alii ὄρσόλεπος, ὄρσόλεπτος, ὄρσ' ὄλεπος. ib. μεναιχμᾶν, Pauwius μεναιχμῆν, codd. μὲν αἰχμᾶν.

Fr. 71. Etym. M. p. 429, 50. : Ἡμετέριος κτητικόν ἐστὶ σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρον ἐχρητο δὴ τῆ λέξει Ἀνακρέων οὔτε γὰρ κτλ. Eadem Zonaras p. 990.

Fr. 72. Schol. Pindari Ol. XIII, 42. : Στέφανοι γὰρ ὡσπερ τῶν πόλεων τὰ τεῖχη· καὶ Ἀνακρέων νῦν δ' κτλ. πόλιος Schneidewinus, vulgo πόλεως.

Fr. 73. Etym. M. p. 393, 47. : Ἀπεροπεὺς ὁ τῷ λόγῳ κακῶς χρώμενος καὶ ἀπατῶν — παρὰ Ἀνακρέοντι· Βούλεται ἀπεροπέος ἡμῖν εἶναι. quae correxi.

Fr. 74. Etym. M. p. 2, 45. : Παρὰ τὸ ἀβακῆς γίνεται ἀβικῶ, ἐκ τούτου δὲ γίνεται ἀβακίζω· φησὶν Ἀνακρέων· Ἐγὼ κτλ. ἀπὲ τοῦ τῶν ἡουχίων καὶ μὴ θορυβωδῶν. V. 2. ὅσοι scripsi, vulgo οἱ, et ὄσμούς, vulgo ὄσμοίς.

καὶ χαλεπούς· μεμέθεικα δ', ὦ Μεγίστη,
τῶν ἀβακίζομένων.

75. [79.]

Πῶλε Θρηκίη, τί δὴ με λοξὸν ὄμμασιν βλέπουσα
νηλεῶς φεύγεις, δοκείεις δέ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;

ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἂν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
ήνίας δ' ἔχων στρέφοιμί σ' ἀμφὶ τέρατα δρόμου.

5 νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκειαι κοῦρά τε σκιρτωῖσα παίξεις·
δεξιὸν γὰρ ἵπποσειρήν οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

76. [80.]

Κλυθί μεν γέροντος εὐέθειρε χρυσόπεπλε κούρα.

77. [81.]

Εὐτέ μοι λευκαὶ μελαίναις ἀναμερίζονται τρίχες.

78. [82.]

Ἐν μελαμφύλλῳ δάφνα χλωρᾷ τ' ἐλαία τανταλιζει.

V. 3. μεμέθεικα δ' ὦ Μεγίστη sive Μεγίστα scripsi, vulgo μεμα-
θήκασιν, ὡς μεγίστη. Eadem Cramerii Anecd. Paris. IV, 84, 28.

Fr. 75. Heraclid. Pont. Alleg. Hom. p. 16. Schow. Καὶ μὴν
ὁ Τηΐος Ἀνακρέων ἱταιρικὸν φρόνημα καὶ σοβαρὰς γυναικὸς ὑπερη-
φανίαν ὀνειδίζων, τὸν ἐν αὐτῇ σκιρτῶντα νοῦν ὡς ἵππον ἠλληγόρησεν,
οὕτω λέγων· Πῶλε κτλ. V. 1. Θρηκίη Barnesius, vulgo Θρηκίη. —
V. 2. μ' οὐδὲν Barnesius, vulgo μηδέν. — V. 4. στρέφοιμί σ' scripsi,
vulgo στρέφοιμ', nisi malis στρέφοιμ' ἂν. — V. 6. ἵπποσειρήν scripsi,
vulgo ἵπποσειρήν.

Fr. 76. Hephaestio p. 36.: Καὶ τῶν ἀκαταλήκτων δὲ τὸ τετρά-
μετρον ἔνδοξόν ἐστιν, οἷον τοῦτο τοῦ Ἀνακρέοντος· Κλυθί κτλ. —
εὐέθειρε restitui ex Schol. Hephaest. p. 175. qui bis hunc versum
affert, vulgo εὐέθειρα.

Fr. 77. Julian. Misopog. p. 366, B.: Εὐτέ μοι κτλ. ὁ Τηΐος
ἔφη ποιητής. — μοι, scribendum videtur σοί.

Fr. 78. Schol. Sophocl. Antig. 138.: Ὅτι δὲ τανταλωθεὶς ση-
μαίνει τὸ διασεισθεὶς μαρτυρεῖ καὶ Ἀνακρέων· μελαμφύλλῳ κτλ. Ad-
didi ἐν.

79. [83.]

Κοίμισον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον.

80. [98.]

Διὰ δέσρην ἔκοψε μέσσην, κὰδ δὲ λῶπος ἐσχίσθη.

81.

Αἰ δὲ μεν φρένες

ἐκκεκωφέονται.

82. [94.]

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύφρον Ἐρξίων
τῷ Λευκολόφου μεστὸν ἐξέπινον.

83. [95.]

Στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ τρεῖς ἑκάστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίνους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

Fr. 79. Herodian. de barbar. p. 493. ed. Valcken. Ammonii: Σολοίκους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· ὁ γὰρ Ἀνακρίων φησὶ: Κοίμισον δὲ σόλοικον φθόγγον. Sed codd. ap. Villosi. Anecd. T. II. p. 77. μισῶ Ζεῦ vel κόμισον Ζεῦ σόλ. φθ. itaque emendavi. Respicit huc Eustath. II. p. 368. 2.

Fr. 80. Schol. II. P. 543.: Κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς. ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως τὸν εἰς πολλὰ διασπασμένον παρέστησι ταῦρον, οὐ μείρον ἀπαιτοῦντος· παρῆν γὰρ φάναι ταῦρον κατεδηδῶς· Καὶ Ἀνακρίων· Διὰ δέσρην κόψε μέσσην κὰδ κτλ. quae correxi. Cf. Cramerii Anecd. Paris. III. p. 287, 28. Ultima verba κὰδ δὲ λ. ἐσχ. affert Eustath. p. 1001, 39. ubi λοιπὸς scriptum. Ceterum Anacreontis fortasse est versus apud Hephaest. p. 34.: Ἐρξίη· πη δὴντ' ἀνολβος ἀθροΐζεται σματός.

Fr. 81. Cramerii Anecd. I, p. 288, 3.: Ἀνακρίων. Αἰ δὲ μεν κτλ. Etym. M. p. 322, 20. omisso nomine poetae: Αἰ δ' ἐμαὶ φρ. ἐκ., καὶ (ἦτοι) παραβεβλαμμέναι εἶσιν.

Fr. 82. Athen. XI. p. 498, C.: Ἡσίοδος ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδίας σὺν τῷ π̄ σκύφρον λέγει· — ὁμοίως εἶρηκε καὶ Ἀνακρίων. Ἐγὼ κτλ. ἀντὶ τοῦ προέπινον. V. 1. fortasse scribendum κὰγὼ δὲ γ' ἔχων. — V. 2. τῷ Λευκολόφου scripsi, vulgo τῷ Λευκολόφῳ.

Fr. 83. Athen. XV. p. 671, E.: Τίς ἴστων ὁ παρὰ τῷ χαρῆεντι Ἀνακρέοντι· Ναυκρατίτης· στέφανος, ὃ Οὐλλιανέ; φησὶ γὰρ οὕτως ὁ μελιχρὸς ποιητής· Στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ κτλ. V. 1. στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ unus cod., alii στεφάνου· ὁ δ' ἀνὴρ. Num forte legendum: ὁ δ' ἀνὴρ στεφάνους. Respicit hunc locum Athenaeus ibid. p. 678, D. Cf. Pollux VI, 107.: Ἀνακρίων δὲ καὶ μύρτοις στεφανοῦσθαι φησὶ — καὶ Ναυκρατίτη στεφάνῳ, σάμφυχος οὗτος ἦν.

84. [85.]

Ἔστε ξένοισι μειλίχοις ἰοικότες,
στέγης τε μῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.

85. [86.]

Πάλαι ποκ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

86. [84.]

Καὶ θάλαμος, ἐν τῷ κείνος οἶκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο.

87. [87.]

Κνίξη τις ἤδη καὶ πέπειρος ἐγενόμην
σὴν διὰ μαργοσύνην.

88. [88.]

Κοῦ μοκλὸν ἐν θύρῃσι διζῆσι βαλῶν
ἦσυχος καθεύδει.

Fr. 84. Plut. de commun. not. c. 20.: *Διψῶντες οὐκ ὕδατος οὐκ ἔχουσι χρεῖαν οὐδὲ ἄρτου πεινώντες. Ἔσται ξ. κτλ. οὗτος οὐκ ἔχε χρεῖαν ὑποδοχῆς. Anacreontis esse indicat Hephaest. p. 29.: Διμετρα, οἷα τὰ Ἀνακρέοντια ὅλα ἄσματα γέγραπται, οἷον — τρίμετρα δέ, ὡς τὰ ἔστε ξένοιον μειλίχοις ἰοικότες. — V. 1. ἔστε Hephaestio vulgo, sed plerique eodd. ἔσται, ut Plutarchus. — V. 2. τε adjecit Gaistordius.*

Fr. 85. Zenob. V, 80.: *Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄ. Μ. Φασὶ τοὺς Κῆρος πολέμουμένους ὑπὸ Δαρίων τοῦ Πέρσου κατὰ τινα παλαιὰν μαντιαν εἰρημένην αὐτοῖς τοὺς ἀλκιμωτάτους προσθεῖσθαι συμμάχους ἐλθεῖν εἰς Βραγχίδας καὶ τὸν ἐπιθῆν ἰρωτήσαι, ἱ Μιλησίους πρόσθειντο συμμάχους· οἱ δὲ ἀποκρίνασθαι· Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄ. Μ. οὗτος δὲ ὁ σίχχος εἴρηται τὸ πρότερον πυρὰ Ἀνακρέοντι. Cf. Schol. Ar. Plut. 1002. Ἰσχυροὶ ποτ' ἦσαν οἱ Μ., ὡς καὶ Ἀνακρέων. Scripsi ποκ', siquidem ipse hic versus Anacreontis videtur esse.*

Fr. 86. Ammon. Valok. p. 36.: *Ἀνακρέων διασύρων τινα ἐπὶ θηλύτητι. Καὶ κτλ. Eadem Herodianus in Boisson. Anecd. T. III. p. 263. Etym. Gud. p. 125, 2. Eustath. p. 1678, 59. θάλαμος Herodian. et Etym., θάλαμον Eustath., θαλάμους Ammon. ib. τῷ scripsi, vulgo φ. Etym. Gud. corruptissime καὶ θάλλει κείνος μόνος οὐκ ἔγημεν ἀλλ' ἐγήματο.*

Fr. 87. Etym. M. p. 523, 4.: *Τὸ κνίξα εἰ ἐπὶ τοῦ παρεφθαμμένου καὶ ἐθῆρωμένου, οὐ συγκοπή ἐστίν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κνώ· ἀφ' οὗ κνώος ἢ φθορά· γίνονται κνώξα, ὡς παρὰ Ἀνακρέοντι ἐν ἰάμβω· Κνίξη τ. ἦ. κ. πέπειρα γεινομένη σ. δ. μ. Eustath. Od. 1746, 13.: Ἢ κνίξα, ὡς σχίζω σχίξα, Ἀνακρέων· Κνίξη τ. ἦ. κ. π. γίνομαι σ. δ. μ. Scripsi πέπειρος ἐγενόμην, nam πέπειρα γίνομαι ferri nequit.*

Fr. 88. Zonaras p. 1512.: *Τὸν δὲ μοκλὸν ἐν τῷ χ καὶ Ἀττικοὶ καὶ Δωριεῖς καὶ Ἴωνες, πλὴν Ἀνακρέωντος· οὗτος δὲ μόνος σχεδὸν τῷ*

89. [89.]

Ἐρῶ τε δηῦτε κούκ ἐρῶ
καὶ μαίνομαι κού μαίνομαι.

90. [90.]

Μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον
λάλαζε, τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

91. [91.]

Διὰ δηῦτε Καρικευργέος
ὀχάνοιο χεῖρα τιθέμεναι.

92. [92.]

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

93. [93.]

Ὁρανεὲ δὴ λίην,
πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

κ, Ζηνόδοτος δὲ (μοκλόν). Καὶ οὐ μοκλόν ἐν οὔρησι διζῆσι β.
ἦ. κ. quae correxi.

Fr. 89. Hephaestio p. 29.: Ἔστι δὲ ἐπίσημα ἐν αὐτῷ ἀκατάληκτα μὲν δίμετρα, οἷα τὰ Ἀνακρέοντεια ὅλα ἄσματα γέγραπται, οἷον ἔρῶ τε κτλ. — V. 1. scripsi δηῦτε, vulgo δῆτα, unus cod. δ' ἦῦτε. — V. 1. affert Schol. Arist. Plut. 253.

Fr. 90. Athen. X, p. 446, F.: Ἡ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος φησὶ γὰρ ὁ μελοποιός· Μηδ' κτλ. Τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμα φασί.

Fr. 91. Strabo XIV, p. 661.: Τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τὰ τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς λόφους· Ἀνακρέων μὲν γε φησὶν· Διὰ δεῦτε Καρικὸν εὐεργέος ὀχάνου χεῖρα τιθέμεναι. V. 1. διὰ δηῦτε scripsi, deinde Καρικευργέος ὀχάνοιο, et Eustath. p. 367.: Καρικοεργέος ὀχάνου. p. 707.: Καρικοεργέος ὀχάνοιο. Cf. Etym. Gud. p. 297, 41. Schol. II. θ, 193. Etym. M. p. 489, 39.

Fr. 92. Hephaestio p. 30.: Καταληκτικὰ δὲ δίμετρα μὲν, ὡς τὸ καλούμενον Ἀνακρέοντειον, οἷον ὁ μὲν θέλων κτλ. Eadem Plotius p. 270. ed. Gaisf. et Schol. Arist. Plut. 303. et v. 1. Schol. Hephaest. p. 167. Si quidem est Anacreontis carmen.

Fr. 93. Priscianus de metr. comic. p. 249. ed. Lind.: „Anacreon teste Heliodoro: ὀρᾶν, ἀεὶ μὴν πολλοῖσι γὰρ μέλεις. Hic iam- bus merum spondeum habet.“ unus cod. λίην. Correxi haec.

II. ΒΛΕΤΕΒΙΑ.

94. [69.]

Οὐ φιλέω, ὅς κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεγτα λέγει,
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μῆσεται εὐφροσύνης.

95. [132.]

Τί μοι τῶν ἀγκυλοτόξων,
ὦ φίλε, Κιμμερίων Σιντιέων τε μέλει;

96. [68.]

Οὐδέ τι σοὶ πρὸς θυμόν, ὅμως γε μὲν ὡς ἀδοιάστως.

97. [71.]

Οὐκέτι Θρηϊκίης παιδὸς ἐπιστρέφομαι.

98. [72.]

Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

99.

* * Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

Fr. 94. Athen. XI. p. 463, A.: Καὶ ὁ χαρίεις δ' Ἀνακρέων φησὶν· Οὐ φ. κτλ. — V. 1. οὐ φιλέω ὅς Epitom., codd. οὐ φίλος vel οὐ φίλος ὅς. — V. 4. μῆσεται scripsi, vulgo μῆσεται, Fr. Frankius μῆσεται.

Fr. 95. Schol. Hom. Od. VIII. 293.: Καὶ Ἀνακρέων δὲ ὡς πολεμικῶν ὄπλων τεχνίτας (Σιντίας) μέμνηται· τί μοι, φησί, τῶν ἀγκύλων τόξων φιλοκίμειος καὶ Σκυθῶν μέλει. Cf. Crameri Anecd. Paris. III. p. 455, 29.: Καὶ Ἀνακρέων δὲ ὡς πολεμικῶν μέμνηται, τί μοι, φησί, τῶν ἀγκύλων τόξων φιλοκίμειων καὶ Σκυθῶν μέλλει. Quae correxi.

Fr. 96. Hephaest. p. 11.: Καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι ἐν ἐλεγείαις· οὐδέ κτλ. σοὶ scripsi, vulgo τοι. ib. fortasse ὅμως γε μένεις scribendum.

Fr. 97. Longinus de Sublim. c. 31.: Ποιητικώτατον καὶ γόνιμον τὸδ' Ἀνακρέοντος· Οὐκέτι Θρηϊκίης ἐπιστρ. Addidi παιδός, sive malis πόλου.

Fr. 98. Athen. XI. p. 460, D.: Ὁ δὲ Ἀνακρέων ἔφη· Οἶν. κτλ. Respicit Pollux VI, 21.: Καὶ οἰνοπότης καὶ οἰνοπότις γυνή, ὡς Ἀνακρέων. nam utrumque ex Anacreonte petitum arbitror.

Fr. 99. Macedonius in Anthol. Pal. X. 70.: Τὴν γὰρ Ἀνακρέοντος ἐνὶ πραπίδεσσι φυλάσσω Παρφασίην ὅτι· Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

100. [145.]

Ἄγχοῦ δ' Αἰγείδω Θησείος ἐστὶ λύρη.

III. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

101. [Ep. 15.]

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
 πᾶς ἐπὶ πυρκαϊῆς ἢδ' ἐβόησε πόλις·
 οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
 ἠνάρισεν στρυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

102. [Ep. 24.]

Καρτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα·
 Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

103. [Ep. 2.]

Οὔτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου
 ἀγκυται Κρονίδα, μνάμα ποδῶν ἀρετᾶς.

104. [Ep. 9.]

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστεϊ κόσμον
 Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

105. [Ep. 5.]

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἰδρύσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
 ἔχγονοι ἐστάσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

Fr. 100. Hygin. Astron. II, 6.: *Hac etiam de causa nonnulli Lyram, quae proxima ei signo (Engonasin) est collocata, Thesei esse dixerunt, quod ut eruditus omni genere artium Lyram quoque didicisse videbatur. Idque et Anacreon dicit. Ἄγχοῦ κτλ. δ' Αἰγείδω scripsi, vulgo δαί τεῦ. Ceterum Meinekius hunc versum censet Anacreontis junioris esse.*

Epigr. 101. Anth. Pal. VII. 226. — V. 1. et 2. Suidas v. *Αἰνοβίαν*, v. 3. et 4. v. *ἠνάρισεν* affert.

Epigr. 102. Anth. Pal. VII. 160. — V. 1. *σᾶμα*, videtur *σῆμα* scribendum.

Epigr. 103. Anth. Pal. VI. 135.

Epigr. 104. Anth. Pal. VI. 142.

Epigr. 105. Anth. Pal. VI. 138. — V. 1. *τόνδε* Jacobsius, cod. *τόν δέ*.

106. [Ep. 6.]

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, *Αυκαίου*
 υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

107. [Ep. 7.]

Παιδί φιλοστεφάνῳ Σέμελας ἀνέθηκε Μέλανθος
 μᾶμα χοροῦ νίκας υἱός Ἀρηφίλου.

108. [Ep. 8.]

Ῥυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
 ἀσπίς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέσσεται.

109. [Ep. 1.]

Ἢ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ἐλικωνίας αἶ τε παρ' αὐτήν
 Ξανθίππη Γλαυκῆ τ' ἐς χορὸν ἐρχόμεναι
 ἐξ ὄρεος χωροῦσι, Διωνύσω δὲ φέρουσιν
 κισσὸν καὶ σταφυλὴν πίονα καὶ χίμαρον.

110. [Ep. 3.]

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Λύσηρις
 εἶμα τόδε· ξυνή δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

111. [Ep. 4.]

Πρόφρων, Ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
 Ναυκράτει, εὐχολὰς τάςδ' ἰποδεξάμενος.

112. [Ep. 10.]

Εὐχεο Τιμώνακι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
 ἥπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαίην προθύροις
 Ἐρμῆ τε κρείοντι καθέσασατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
 ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

Epigr. 106. Anth. Pal. VI. 139.

Epigr. 107. Anth. Pal. VI. 140. — V. 1. φιλοστεφάνῳ Barnesius, vulgo φιλοστεφάνου.

Epigr. 108. Anth. Pal. VI. 141. — V. 1. Suidas v. δυσ-
 ηχῆς exhibet ῥυσαμένη et δυσηχέος.

Epigr. 109. Anth. Pal. VI. 134. — V. 1. αἶ τε Jacobsius,
 cod. ἦ τε. — V. 2. ἐρχόμεναι Jacobsius, cod. ἐρχομένη.

Epigr. 110. Anth. Pal. VI, p. 136. Affert Suidas v. εἶμα ubi
 Πρηξιδίκη legitur.

Epigr. 111. Anth. Pal. XI. 137.

Epigr. 112. Anth. Pal. VI. 143. — V. 3. κρείοντι Brunckius,
 cod. κρείοντι.

113. [Ep. 13.]

Τελλία ἡμερόεντα βιον πόρε, Μαιάδος νιέ,
 ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·
 δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμῶν ἐνὶ δήμῳ
 ναίειν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

114. [Ep. 16.]

Καὶ σέ, Κληνορίδη, πόθος ἄλεσε πατρίδος αἴης
 θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερῆ·
 ὦρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὕγρα δὲ τὴν σὴν
 κύματ' ἀφ' ἡμερτῆν ἔκλυσεν ἡλικίην.

115. [Ep. 19.]

Ἀλκίμων σ', ὠριστοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων,
 ἄλεσας δ' ἤβην, ἀμύνων πατρίδος δουλητήν.

116. [Ep. 12.]

Βωμοὺς τοῦσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἰδρύσατο πρῶτος,
 ὃς πλεῖστον Μοίσης εἶδε κλέος τραγικῆς.

117. [Ep. 17.]

Βουκόλε τὰν ἀγέλαν πόρῳ νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
 βοίδιον ὡς ἔμπνον βουσι συνεξελάσης.

118. [Ep. 18.]

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρωσ
 χαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

Epigr. 113. Anth. Pal. VI. 346. — V. 1. Τελλία ἡμερόεντι
 Reiskius, cod. Τελλια ἡμερόεντα.

Epigr. 114. Anth. Pal. VII. 263. — V. 2. θαρσήσαντα Pla-
 nudes, cod. θαρσήσαντι. — V. 3. ἀνέγγυος Planudes, cod. ἀνέγγυος.

Epigr. 115. Anth. Pal. XIII. 4. — V. 2. δουλήτην Jacob-
 sius, alii, vulgo δουλειήν. Videtur non tam epigramma, quam ma-
 joris alicujus carminis exordium esse.

Epigr. 116. Anth. Pal. VI. 146. — V. 2. εἶδε, cod. εἶχε.
 Non est Anacreontis epigramma.

Epigr. 117. Anth. Pal. IX. 715. Et hoc et subsequens
 epigramma Anacreonti abjudicandum.

Epigr. 118. Anth. Pal. IX. 716.

119. [130.]

Strabo XIV. p. 633.: Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον (ἐκ-
τισεν) διόπερ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων. Eadem
Stephan. Byz. v. Τέως.

120. [133.]

Plato Theag. p. 125, D.: ΣΩ. Ταῦτ' ἐστίν, ἅπερ ἔφη
Ἀνακρέων τὴν Καλλιχρίτην ἐπίσταςθαι· ἢ οὐκ οἶσθα τὸ ἄσμα·
ΘΕ. ἔγωγε. ΣΩ. Τί οὖν; τοιαύτης τινὸς καὶ σὺ ξυνουσίας
ἐπιθυμεῖς ἀνδρός, ὅστις τυγχάνει ὁμοτέχνος ὢν Καλλιχρίτη
τῇ Κυάνης, καὶ ἐπίσταται τυραννικά, ὥσπερ ἐκείνην ἔφη ὁ
ποιητής, ἵνα καὶ σὺ ἡμῖν τύραννος γένη καὶ τῇ πόλει.

121. [134.]

Schol. Apoll. Rhod. I. p. 789.: Καλῆς δι' ἀναστάδος, ἣν
ἡμεῖς προπαστάδα λέγομεν· εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐν αὐτῇ
σιτᾶσθαι ἡμᾶς οἰονεῖ πάσασθαι· καλῆς δέ, ἥτοι ὅτι βασιλεία
τὰ οἰκήματα ἢ ὅτι ἐρωτικά· τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἐρώντων·
ὡς καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ ἐρωμένης φησίν. Anacreontis locus
excidit.

122. [135.]

Maximus Tyr. VIII. p. 96.: Ἡ δὲ τοῦ Τητύου σοφιστοῦ τέχνη
τοῦ αὐτοῦ ἡθους καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν κα-
λῶν καὶ ἐπαινεῖ πάντας — καὶ αὐτῆς καλὸν εἶναι τῷ
ἐρωτι τὰ δίκαιά φησι.

123. [136.]

Athen. I. p. 12, A.: Παρ' ὄλην δὲ τὴν συνουσίαν παρέ-
κειντο αἱ τράπεζαι πλήρεις, ὡς παρὰ πολλοῖς τῶν βαρβάρων
ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστί, κατηρεφέες παντοίων ἀγαθῶν,
κατὰ Ἀνακρέοντα.

124. [137.]

Gregor. Comment. in Hermog. p. 914. Αἰσχρῶς κολακεύει
τὴν ἀκοὴν ἐκεῖνα, ὅσα εἰσὶν ἐρωτικά· οἷον τὰ Ἀνακρέοντος,
τὰ Σαπφούς· οἷον γάλακτος λευκότερα, ὕδατος ἀπαλωτέρα,
πηκτίδος ἐμμελεστέρα, ἵππου γανροτέρα, ῥόδων ἀβροτέρα,
χρυσοῦ τιμιωτέρα, ἱματίου ἕανοῦ μαλακωτέρα.

125. [138.]

Pollux VI, p. 107.: Ἀνακρέων δὲ καὶ μῦρτοις στετρα-
νοῦσθαί φησι καὶ χοριάνοις καὶ αὐτῷ (legas λύγη) καὶ

Ναυκρατίτη στεφάνῳ, σάμηνχος οὔτος ἦν, καὶ ἀνήττω, ὡς
καὶ Σαπφῶ καὶ Ἀλκαῖος.

126. [139.]

Himerius Orat. III. p. 426. ed. Wernsdff.: Χαῖρε φίλον
φάος χαρίεντι μειδιῶν προσώπῳ· μέλος γάρ τι λαβῶν
ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσέσομαι· ἠδέως μὲν
ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους λύραν μοι γενέσθαι καὶ
ποίησιν, ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι, ὅποιον Σιμωνίδης ἢ
Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐπεὶ δὲ ἀγέρωχοι
τε ὄντες καὶ ὑψανχένης ἄρτεοί τε καὶ ἔξω μέτρων ἀθύρουσιν,
ὀλίγα παρακαλέσας τὴνποίησιν δοῦναί μοι τι μέλος Τήϊον·
ταύτην γὰρ φιλῶ τὴν Μοῦσαν· ἐκ τῶν ἀποθέτων τῶν Ἀνα-
κρέοντος τοῦτόν σοι φέρων τὸν ὕμνον ἔρχομαι, καὶ τι καὶ
αὐτὸς προσθεῖς τῷ ἄσματι· Ὡ φάος Ἑλλήνων καὶ τῶν
ὄσοι Παλλάδος ἱερὸν δάπεδον Μουσάων τε ἄλση
νεμόμεθα.

127. [140.]

Himerius IV. p. 458. ed. Wernsdff.: Φέρε οἶν, ἐπειδὴ καὶ
ἡμᾶς, ὧ παῖδες, ὡςπερ τις θεός, ὅδε ὁ ἀνὴρ φαίνει, οἴους
ποιηταὶ πολλάκις εἰς ἀνθρώπων εἶδη μορφᾶς τε ποικίλας
ἀμείβοντες πόλεις τε εἰς μέσας καὶ δήμους ἄγουσιν, ἀνθρώ-
πων ὕβριν τε καὶ ἀνομίην ἐρέποντας, οἷαν Ὅμηρος μὲν Ἀθη-
νᾶν, Διόνυσον δὲ Ἀνακρέων Εὐριπίδης τε ἔδειξαν.

128. [143.]

Photius p. 570, 13.: Ταντάλον τάλαντα· πλούσιος ὁ
Φρυξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος·
κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'. γέγονε δὲ παρὰ
τὸ ὄνομα τάλαντα, ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται· Τὰ
Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται. Cf. Apostol. XVIII. 14, et
Suidas ῥ. Τὰ Ταντάλου τάλαντα.

129. [144.]

Zenobius V. 20.: Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς
ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ· Μέννηται ταύτης Ἀνακρέων· καὶ Πίνδα-
ρος ἐν Νεμεονικαῖς· φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ Ἡφαίστου γενομένην
δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ τῶν θεῶν δοθῆναι· ἢ
χρῶμενος πάντα κατώρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς
θήραις.

130. [12.]

Himerius XIV. p. 612.: *Nῦν ἔδει μοι Τητων μελῶν· νῦν ἔδει μοι τῆς Ἀνακρέοντος λῦρας, ἣν ὅταν ὑπὸ παιδικῶν ἐκείνος ὑπεροφθῆ ποτε, καὶ κατ' αὐτῶν Ἐρώτων οἶδεν ἐργάσασθαι· εἶπον ἂν πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐκείνου ῥήματα· Ὑβρισταὶ καὶ ἀτάσθαλοι καὶ οὐκ εἰδότες, ἐφ' οὓς τὰ βέλη κυκλώσεσθε· τάχα δ' ἂν καὶ ἠπειλήσα τὴν ἀπειλήν, ἣν Ἀνακρέων ἀπειλεῖ τοῖς Ἐρωσιν· ἐκείνος γάρ ποτε ἐρασθεὶς ἐφήβου καλοῦ, ἐπειδὴ περ ἑώρα τὸν ἐφήβον ὀλίγον αὐτοῦ φροντίζοντα, λῦραν ἀρμόσας ἠπέιλε τοῖς Ἐρωσιν, εἰ μὴ αὐτῷ τιτρώσκοιεν αὐτίκα τὸν ἐφήβον, μηκέτι μέλος εὐφημον εἰς αὐτοὺς ἀνακρούσασθαι.*

131. [13.]

Schol. Hom. II. XIX. 21.: *Ἐν ἑαυτῷ τι πρᾶγμα τὴν ὑποβολὴν ἔχον, ὑπεροχὴν οὐκ ἐπιδέχεται μίξιον· καὶ Ἀνακρέων· κωμάζει δέ, ὡς ἂν δεῖ, Διόνυσος, αὐτὸν αὐτῷ συγκρίνας. Scribendum videtur:*

... κωμάσει δ',
ὡς ἂν δεῖ, Διόνυσος.

132. [109.]

Orion p. 3.: *Ἀβρός, ὁ κούφως βαίνων, κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Ἀνακρέοντος εὔρον.*

133. [96.]

Hesychius Αἰθιοπίαιδα· τὸν Διόνυσον. Ἀνακρέων. ἄλλοι τὸν οἶνον, ἄλλοι τὴν Ἀρτεμιν· cod. Αἰθιοπιεῖς ταῖδα. Corrigas: Αἰθιοπίης παῖδα.

134. [125.]

Etym. M. p. 514, 28.: *Κινάκη, ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ· τὸ μὲν γὰρ Ἀνακρέοντειον χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται καὶ γέγονεν ἐκθλιμῆς τοῦ ἰῶτα, καὶ κράσει τοῦ ωα τῷ κινάκη, ὡς περ ὦ Ἀπολλων Ὡπολλον. Fortasse quod ibidem legitur σὺν τῷ δε τῆστραπῆ, item Anacreontis est.*

135. [110.]

Grammat. Bekk. Anecd. T. I. p. 373. 18.: *Ἀκταινῶσαι· ἀντὶ τοῦ ὑψῶσαι καὶ ἐξᾶραι καὶ μετεωρίσαι· πεποιήται δὲ οὕτως· ἔστι δένδρον, ὃ καλεῖται ἀκτὴ, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται· οὕτως Ἀνακρέων.*

136. [97.]

Etymol. M. p. 703. 28.: Ῥῆγος, τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον. — ὅτι δὲ ῥεγεῖς ἔλεγον τοὺς βαρεῖς καὶ ῥέγος τὸ βάμμα σαφὲς Ἀνακρέων ποιεῖ· Ἀλιπόρφυρον ῥέγος. Similla Etymol. Gud. p. 492. 52. (ubi ῥῆγος scribitur) et Zonaras p. 1608.

137. [111.]

Hesychius: Ἀμιθα· ἔδεσμα ποιῶν καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρέων.

138.

Eustathius p. 1538. 50.: Ὅθεν ἀνήλατός φησι παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ ἀπειθής.

139. [112.]

Hesychius: Αὐτάγητοι· ἀγάμενοι ἑαυτὰς καὶ θανασιωτῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν· Ἴων Ἀλκιμήνη· ἐνοιὶ δὲ αὐθάδεις. καὶ Ἀνακρέων οὕτω κέχρηται.

140. [113.]

Athenaeus IV. p. 182, F.: Τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὧν Σαπφῶ καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τὰ τρίγωνα καὶ τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι. Cf. ibid. p. 175, D.

141. [114.]

Eustath. p. 932. 1.: Καὶ ὅτι τοὺς οὕτως ἔζοντας ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας καὶ γονυκρότους τηρικαῦτα δοιμῶς ἐστὶ προσειπεῖν, καθὰ καὶ οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν, ἐν οἷς φασίν, ὅτι γονύκροτοι οἱ βλαισοί· Ἀνακρέων δὲ κέχρηται ἐπὶ δειλῶν.

142. [115.]

Pollux III. 49.: Ἀνακρέων δὲ διτόκον τὴν δις τεκοῦσαν.

143. [116.]

Etymol. M. p. 385. 9.: Ἐσυνῆκεν· Ἀλκαῖος ἐσυνῆκε καὶ Ἀνακρέων ἐξυνῆκεν πλεονασμῶ.

144. [117.]

Schol. Arist. Acharn. 1098.: Διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στῆθος θωρήσσειν λέγουσιν τὸ μεθύειν καὶ θώρακας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων· ἐστὶ δὲ Ἀττικῆ. Cf. Suidas v. θωρήξασθαι et Zonaras p. 1068.

145. [141.]

Pollux III. 98.: Τὸ γὰρ ἥδιον Ἰωνικὸν καὶ τὸ ἥδε (unus cod. ἦσεν) σπάνιον μὲν παρ' ἡμῖν, Ἀνακρέων δ' αὐτὸ εἶρηκεν, Ἰων καὶ ποιητῆς ἀνήρ.

146. [118.]

Apollonius Dysc. in Bekkeri Anecd. T. II. p. 572, 14.: Τοῦτοις δὲ ἐπιστήσας ὁ Τρύφων ἐζήτηι περὶ τοῦ μεγαλωστί, ἐρωστὴ παρὰ Ἀνακρέοντι. Cf. Schol. II. XVIII. 26.

147. [119.]

Pollux V. 96.: Σὺ δ' ἂν προσθείης — καὶ κάλυκας παρ' Ὀμήρου τε καὶ Ἀνακρέοντος.

148.

Etymol. Gud. p. 339, 26.: Κορώνη τὸ ὄργεον παρὰ τὸ καῦρον, ὃ σημαίνει τὸ κακόν· Ἀνακρέων κόρωνα βαίνων φησί.

149. [120.]

Pollux II, 103.: Καὶ τὰ ῥήματα πτύειν καὶ ἀποπτύειν, καταπτύειν, κατὰπτυστον, ἀπόπτυστον· Ἀνακρέων δὲ καὶ καταπτύστην εἶρηκε.

150. [121.]

Eustath. p. 1654, 12.: Ὡσπερ καὶ κλάς φησι παρὰ Ἀνακρέοντι.

151. [99.]

Schol. Hesiod. Op. 371.: Κωτίλλουσα δὲ σημαίνει ἡδέα λέγουσα· καὶ γὰρ τὴν χελιδόνα κωτίλλειν λέγει, ὡς ἔστι παρὰ Ἀνακρέοντι· κωτίλλη χελιδών. Cf. Tzetz. ibid.

152. [100.]

Schol. Aeschyl. Pers. 41.: Ἀβροδιαίτοι δὲ οὔτοι (Λυδοί), ὅθεν καὶ τὸ παρὰ Ἀνακρέοντι· Λυδοπαθεῖς τινες ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς. Respicit Athenaeus XV. p. 690, C. Eustath. p. 1144, 14.

153. 154. 155. 156. [142.]

Suidas v. Μυσάχνη ἢ πορνὴ παρὰ Ἀρχιλόχῳ — Ἀνακρέων δὲ πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μανιόκηπον· κῆπος γὰρ τὸ μόριον· Adde Eustath. p. 1329, 34.: Καὶ μὴν ὁ Ἀνακρέων τὴν τοιαύτην οὐ πάντῃ σφοδρῶς, ἀλλὰ περισκεμμένως

πανδοσίαν ὠνειδισα καὶ λεωφόρον καὶ πολύνυνον. Et idem p. 1088. 37. 10. 82. 46. et 862. 45. πανδοσία et λεωφόρος ex Anacreonte affert, et p. 1572, 43, et 1516, 22., denique p. 536. 22. *μανιόκηπος*, sed hoc comico poetae tribuit.

157. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. II, 127.: Παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσασμοῦ ἐπιβλέπειν, κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἰππῶναξ καὶ Ἀνακρέων.

158. [101.]

Pollux VI. 23.: Καὶ οἰνηρὸς θεράπων παρὰ Ἀνακρέοντι.

159. [102.]

Pollux VI. 21.: Καὶ οἰνοπότης καὶ οἰνοπότις γυνή ὡς Ἀνακρέων.

160.

Servius Virg. Aen. I, 749.: „Bibebat amorem. Allusit ad convivium. Sic Anacreon: Ἐρωτὰ πίνων.“

161. [103.]

Hesychius: Γυναῖκες εἰλίποδες· διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ τὴν συνουσίαν· καὶ Ἀνακρέων· Πλέξαντες μηροῖσι παρὰ μηρούς. Scribendum puto:

Πλέξαντες μηροῖς πέρι μηρούς * *

162. [104.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 106.: Ἀνακρέων δὲ ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ῥαδινόν· Ραδινούς πώλους.

163. [105.]

Grammat. in Bekk. Anecd. T. III. p. 1287.: Σημειούμεθα παρὰ τῷ ποιητῇ τό· τά μοι ῥερυπωμένα κέται — καὶ τὸ ῥεραπισμένα νῶ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι. Scribendum ῥεραπισμένα νῶτα. Cf. Schol. Hom. Od. ζ, 59.: Ἐστὶ δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ ῥεραπισμένῳ νάτρ. et Cramerii Anecd. T. IV. p. 415, 4.: ῥεραπισμένῳ νῶτον. Herodianus in Aldi Cornu cop. p. 194.: ῥεραπισμένων ὄτων. Adde Cramerii Anecd. IV. p. 185, 17. et An. Paris. IV. p. 226, 17.

164. [126.]

Etymol. M. p. 707, 47.: Καὶ σαλατίζειν Ἀνακρέων ἐπὶ τοῦ θρηνηῖν. Cf. Orion p. 148, 5.

165. [106.]

Clemens Alex. Paedag. III. p. 294.: Τὸ γὰρ ἀβροδίατον τῆς περὶ τὸν περίπατον κινήσεως καὶ τὸ σαῦλα βαίνειν, ὡς φησὶν Ἀνακρέων, κομιδῇ ἑταιρικά.

166. [107.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 120.: Μάργος Ἔρωσ· κατὰ μετωνυμίαν ὁ μαργαίνειν ποιῶν — καὶ Ἀνακρέων Τακίροσ δ' Ἔρωσ.

167. [108.]

Servius Virgil. Aen. XI. 550.: „Anacreon φορτίον ἔρωτος, id est onus amoris.“ Scribendum videtur φόρτον Ἔρωτος.

168. [127.]

Schol. Hom. II. ν, 227.: Ὑμνον γὰρ καὶ Ἀνακρέων τὸν θρηῆνόν φησιν. Cf. Eustath. p. 928, 63.

169. [128.]

Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 11.: Φίλλος, παρὰ Ἀνακρέοντι τὸ ὄνομα.

XIV.

ANACREONTEA.

I. [65.] *)

- Ἀνακρέων ἰδὼν με,
 ὁ Τύϊος μελωδός,
 ὄναρ λέγων προσεῖπεν·
 καὶ γὰρ δραμῶν πρὸς αὐτόν
 5 περιπλάκην φιλήσας.
 γέρον μὲν ἦν, καλὸς δέ,
 καλὸς γε καὶ φίλευνος·
 τὸ χεῖλος ὥζει οἶνον·
 τρέμοντα δ' αὐτὸν ἦδη
 10 Ἔρως ἐχειραγῶγει.
 ὁ δ' ἐξελὼν καρῆνον
 ἐμοὶ στέφος δίδωσιν.
 τὸ δ' ὥς Ἀνακρέοντος·
 ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
 15 ἐδησάμην μετώπῳ.
 καὶ δῆθεν ἄχοι καὶ νῦν
 ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

2. [48.]

ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ ΒΑΣΙΛΙΟΥ.

Δότε μοι λύρην Ὀμήρου
 φρονίης ἀνευθε χορδῆς.

Anacreontea. Cod. Pal. secundum Levesquium: Ἀνακρέοντος
 Τηϊῶν συμποσιακὰ ἡμιῶμβια secundum Spalettium: Ἀ. τ. σ. ἦ. καὶ
 ἀνακρέοντια καὶ τρίμετρα. atque ita index Anthol. Palat.

1. Brunckius Βασίλιον praemisit, quoniam 2 inscribitur τοῦ
 αὐτοῦ Βασίλιου. — V. 3. προσεῖπεν, cod. προῖπεν. — V. 5. περι-
 πλάκην, cod. περι πλάκην. — V. 7. γε cod., vulgo τε. — V. 15. ἐδη-
 σάμην, cod. ἐδήσαμεν.

2. τοῦ αὐτοῦ Βασίλιου Spaletti ex cod., Stephanus ἄλλο.

*) Numeri adjecti sunt editionum vulgariarum.

φέρε μοι κύπελλα θεσμών,
 φέρε μοι νόμους κεράσσω,
 5 μεθύων ὅπως χορεύσω,
 ὑπὸ σάφρονος δὲ λύσσης,
 μετὰ βαρβίτων αἰδῶν,
 τὸ παροινιον βοήσω.
 δότε μοι λύρην Ὀμήρου
 10 φρονίης ἀνευθε χορδῆς.

3. [17.]

ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΝ.

Τὸν ἄργυρον τορεύων
 Ἥφαιστὲ μοι ποιήσον
 πανοπλίαν μὲν οὐχί,
 τί γὰρ μάχαισι κάμοι;
 5 ποτήριον δὲ κοῖλον,
 ὅσον δύνη, βαθύνας,
 ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸ
 μήτ' ἄστρα μήτ' ἄμαξαν,
 μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα.
 10 τί Πλειάδων μέλει μοι;
 τί γὰρ καλοῦ Βοώτιω;
 ποιήσον ἀμπέλου μοι,
 καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν,

3. Legitur hoc carmen etiam in Anthol. Pal. XI. 48. et in Crameri Anecd. Paris. IV. p. 376. et apud Gellium N. A. XIX. 9. Exhibui cod. lectiones. — V. 1. τορεύων, ceteri τορεύσας. — V. 3. et 4. desunt in Anthol. et ap. Cramer. — V. 6. βαθύνας, ceteri βάθυων. — V. 7. κατ' αὐτὸ Gellius et Cram., κατ' αὐτοῦ cod. et Anthol. — V. 8. ἄμαξαν, ceteri ἀμάξας. — V. 10. et 11. desunt in Anthol. et ap. Cram. Leguntur sic apud Gell.: Τί πλειάδεσσιν κάμοι (sed codd. plures: τί πλειάδων μέλει μοι) τί δ' ἄστρασι Βοώτιω (sed codd. aliquot: τί δ' ἄστροι Β.) — V. 12. et 13. plane aliter Anthol. et Cram. Ἄλλ' ἀμπέλου χλοώσας καὶ βότρυας γελῶντας, qui statim adiungunt v. 20.: σὺν τῷ καλῷ Δυναίῳ, omissis reliquis. — V. 13. κατ' αὐτῶν, Gellius κατ' αὐτό.

- καὶ Μαινάδας τρυγώσας.
15 ποιεὶ δὲ ληνὸν οἶνον
 ληνοβάτας πατοῦντας,
 τοὺς Σατύρους γελῶντας,
 καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας,
 καὶ Κυθήρην γελῶσαν,
20 ὁμοῦ καλῶ Λυαίῳ
 Ἔρωτα κάφροδίτην.

4. [10.]

ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ.

- Καλλιτέχνα τόρευσον
 ξαρος κύπελλον ἤδη·
 τὰ πρῶτ' ἡμῖν τὰ τερπνά
 ῥόδα φέρουσαν Ὀρην·
5 τὸν ἀργύρεον δ' ἀπλώσας
 ποιεὶ πότον μοι τερπνόν
 μὴ τῶν, παραινῶ, τελετῶν,
 μὴ ξένον μοι τορευῆς·
 μὴ φευκτὸν ἱστόρημα
10 μᾶλλον ποιεὶ Διὸς γόνον
 Βάκχον Εὐΐον ἡμῖν·
 μύστις γάματος ἢ Κύπρις
 ὑμεναιοῖς κροτοῦσα·
 χάρασ' Ἔρωτας ἀνόπλους
15 καὶ Χάριτας γελώσας
 ὑπ' ἀμπελον εὐπέταλον,
 εὐβότρονον, κομῶσαν·

V. 14 — 17. Gellius omisit. — V. 18. Gellius sic exhibet καὶ χρυσοῦς πατοῦντας. — V. 19. omisit Gellius. — V. 21. κάφροδίτην, Gellius καὶ Βάθυλλον.

4. Spaletti addit τοῦ αὐτοῦ Ἀνακρέοντος. — V. 1. καλλιτέχνα cod. in margine, vulgo καλὴ τέχνα. — V. 5. cod. in marg. τὸν ἀργυρεῖον μοι δ' ἀπλώσας. Conjiiciunt ἀργυρον. — V. 7. παραινῶ, cod. παρ' αἰνῶ. — V. 13. κροτοῦσα Brunckius, alii, cod. κροτῶσα.

σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς·
ἅμα Φοῖβος ἀθύροι.

5. [59.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Στέφος πλέκων ποτ' εὖρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·
καὶ τῶν πτερῶν κατασχών
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον,
5 λαβῶν δ' ἔπιον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
πτεροῖσι γαργαλίζει.

6. [11.]

ΕΙΣ ΒΑΤΤΟΝ.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
Ἀνακρέων γέρων εἰ·
λαβῶν ἔσοπτρον ἄθρει
κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
5 ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
εἴτ' εἰσίν, εἴτ' ἀπῆλθον,
οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
10 πρέπει τὸ τεργνὰ παίζειν,
ὄσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

V. 19. ἅμα Medenbachius, cod. ἀμμη. ib. ἀθύροι Mehlhornius, alii, cod. ἀθύρη.

5. εἰς Ἔρωτα, Spaletti τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἔρωτα. Legitur in Anthol. Planud. (vid. Jacobs. T. II. p. 743.) ubi inscribitur Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ἐπάρχων Αἰγυπτίου. — V. 5. ἔπιον, corrigunt ἔπιον.

6. εἰς ταυτόν, Spal. codd. ἄλλο. — V. 8. τοῦτο δ', cod. τὸ δέ.

7. [15.]

ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

Οὐ μοι μέλει τὰ Γύγωω,
 τοῦ Σαρδίων ἀνακτος·
 οὐδ' εἶλέ πώ με ζῆλος,
 οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.

- 5 ἔμοι μέλει μύροισιν
 καταβρέχειν ὑπήνην·
 ἔμοι μέλει ῥόδοισιν
 καταστέφειν κάρηνα.
 τὸ σήμερον μέλει μοι,
 10 τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
 ὡς οὖν ἔτ' εὐδί' ἐστίν,
 καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
 καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
 μὴ νοῦσος, ἣν τίς ἔλθῃ,
 15 λέγῃ σε μὴ δεῖ πίνειν.

8. [31.]

ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ ΜΕΜΕΘΡΩΜΕΝΟΝ.

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι,
 πιεῖν πιεῖν ἀμυστί·
 θέλω θέλω μανῆναι.
 ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε

- 5 χά' λευκόπους Ὀρέστης,
 τὰς μητέρας κτανόντες·
 ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς,
 πιῶν δ' ἐρυθρὸν οἶνον

7. εἰς ἑαυτόν, Spal. in marg. εἰς τὸ ἀφθόνωος ζῆν. Legitur in Anthol. Pal. XI. 47. et in Cramerii Anecd. Paris. IV. p. 376. — V. 1. τὰ Γύγωω homines docti, cod. τὰ γύγου et γύγω. Anthol. γύγωω, Cramer Γύγωω. — V. 3. Anthol. οὐδ' αἰρέει με χρυσός. — V. 4. Anthol. οὐκ αἰνέω τυράννουσ. — V. 9. et seqq. desunt in Anthol. et ap. Cram. — V. 15. λέγῃ Stephanus, cod. λέγει. ib. μὴ δεῖ cod., Stephanus μηδέ.

8. V. 8. δ' ἐρυθρὸν, cod. in marg. δὲ λευκόν.

- θέλω θέλω μανῆναι.
 10 ἐμαίνεται Ἑρακλῆς πρὶν
 δεινὴν κλονῶν φαρέτρον
 καὶ τόξον Ἰφίτειον.
 ἐμαίνεται πρὶν Δίας
 μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
 15 τὴν Ἐκτορος μάχαιραν·
 ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
 καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
 οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
 θέλω θέλω μανῆναι.

9. [12.]

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

- Τί σοι θέλεις ποιήσω,
 τί σοι, λάλη χελιδόν;
 τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα
 θέλεις λαβὼν ψαλίξω;
 5 ἢ μᾶλλον ἐνδοῦέν σευ
 τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
 ἐκείνος, ἐκθειρίζω;
 τί μευ καλῶν ὀνείρων
 ὑπορθρῖασι φωναῖς
 10 ἀφήρπασας Βάθυλλον;

10. [77.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΚΗΡΙΝΟΝ.

- Ἐρωτα κήρινόν τις
 νεηνίης ἐπώλει·
 ἐγὼ δέ οἱ παραστάς,
 πόσου θέλεις, ἔφη, σοί
 5 τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;

V. 16. ἔχων homines docti, cod. ἔχω.

9. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. λάλη Stephanus, cod. λάλεν.

10. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 5. τυχθὲν cod. in marg., vulgo
 τυχθίν.

- ὁ δ' εἶπε δωριάζων,
 λάβ' αὐτὸν ὀππόσου λῆς,
 ὅπως ἂν ἐκμάθῃς νιν·
 οὐκ εἰμι καροτέχνας,
 10 ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν
 Ἔρωτι παντορέκτε.
 δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
 δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.
 Ἔρωσ, σὺ δ' εὐθέως με,
 15 πύρωσον· εἰ δὲ μή, σὺ
 κατὰ φλογὸς τακῆση.

11. [13.]

Εἰς Ἀττιν.

- Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
 τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν
 ἐν οὖρεσιν βοῶντα
 λέγουσιν ἐκμανῆναι.
 5 οἱ δὲ Κλάρον παρ' ὄχθαις
 δαφνηφόροιο Φοίβου
 λάλλον πίνοντες ὕδωρ
 μεμνηότες βοῶσιν.
 ἐγὼ δὲ τοῦ Ἀναίου
 10 καὶ τοῦ μύρου κοροεσθεῖς
 καὶ τῆς ἐμῆς ἐταίρης
 θέλω θέλω μανῆναι.

12. [14.]

Εἰς Ἐρωτά.

Θέλω θέλω φιληῆσαι·
 ἔπειθ' Ἔρωσ φιλεῖν με·
 ἐγὼ δ' ἔχων νόημα

V. 8. cod. supra ὁμῶς ἂν ἐκ. πάν.

11. Εἰς Ἄττιν cod., Spal. addit τοῦ αὐτοῦ, vulgo εἰς ἑαυτόν.

12. Εἰς Ἔρωτα, Spal. addit τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. φιλεῖν editores, cod. φιλεῖ.

- ἄβουλον οὐκ ἐπέισθην.
5 ὁ δ' εὐθὺν τόξον ἄρας
 καὶ χρυσέην φαρέτρην
 μάχη με προὔκαλειτο.
 καγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
 θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
10 καὶ δοῦρα καὶ βοείην,
 ἐμαρνάμην Ἐρωτι.
 ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον·
 ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' οἰστούς,
 ἤσχαλλεν· εἴτ' ἑαυτόν
15 ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον,
 μέσος δὲ καρδίας μεν
 ἔδυνε, καὶ μ' ἔλυσεν.
 μάτην δ' ἔχω βοείην·
 τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
20 μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

13. [32.]

Εἰς τὸς ἑπτὰ ἔρωτας.

- Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
 ἐπίστασαι κατεπιεῖν,
 εἰ κύματ' οἶδας εὐρεῖν
 τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης,
5 σὲ τῶν ἐμῶν Ἐρώτων
 μόνον ποῶ λογιστήν.
 πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηναίων
 Ἐρωτας εἴκοσιν θῆς
 καὶ πεντεκαίδεκα ἄλλους.
10 ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
 θῆς ὄρμαθούς Ἐρώτων·
 Ἀχαιῆς γὰρ ἐστίν,

V. 6. χρυσέην, cod. χρυσίην. — V. 16. καρδίας, cod. κραδίας. —
 V. 19. βάλωμεν vulgo, cod. βάλωμεν, Steph. βαλώμεθ'.

13. Cod. sec. Spal. ἄλλο τοῦ αὐτοῦ et in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς
 ἔρωτα. — V. 3. κύματ' οἶδας Davisius, cod. κυμαθῶδες. — V. 4. τὰ
 Davisius, cod. τὸ — ποῶ cod., vulgo ποιῶ.

- ὄπον καλά γυναικες.
 τίθει δὲ Λεσβίους μοι
 15 καὶ μέχρη τῶν Ἰωνῶν
 καὶ Καρίας Ῥόδου τε
 δισχίλλους Ἔρωτας. —
 τί φής; — ἐκηριώθης;
 οὐπω Σύρους ἔλεξα,
 20 οὐπω πόθους Κανώβου.
 οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
 Κρήτης, ὅπου πόλεσσι
 Ἔρωσ ἐποργιάζει.
 τί σοι θέλεις ἀριθμῶ
 25 καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός,
 τοὺς Βακτρῶν τε κινδῶν
 ψυχῆς ἐμῆς Ἔρωτας.

14. [9.]

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

- Ἐρασμὴ πέλεια,
 πόθεν πόθεν πέτασσαι;
 πόθεν μύρων τοσοῦτων
 ἐπ' ἤερος θέουσα
 5 πνέεις τε καὶ ψεκάζεις,
 τίς εἶ; τί σοι μέλει δέ;
 Ἀνακρέων μ' ἐπεμψε
 πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
 τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
 10 κρατοῦντα καὶ τύραννον.

V. 13. καλά γυναικες. — V. 16. Καρίας Ῥόδου τε vulgo, cod. Καρίην Ῥόδον τε. — V. 18. ἐκηριώθης scripsi, cod. αἰ κηρωθεις. Cf. Hesychius: κηριούσθαι, ἐκπλήττεσθαι. ib. κηρωθῆναι· ὑπὸ σκοτοδίνου ληφθῆναι. et ἐκηριώθη — ἐπτοήθη, ἐθανατώθη. ib. ἐκκηριωμένη· ἐκπεπληγμένη, ἔξω τῆς ψυχῆς γεγονυῖα· et ἐξεκηρίωσας, ἐξέστησας. — V. 24. ἀριθμῶ Brunckius, cod. ἀριθμεῖν.

14. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. πέτασσαι Brunckius, cod. πέτασα. — V. 4. θέουσα, cod. θεασα. — V. 5. πνέεις, cod. πνίεις. — V. 6. τίς εἶ; τί Brunckius, cod. τίς ἐστι.

- πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη
 λαβούσα μικρὸν ἕμνον
 ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
 διακονῶ τούτῳ·
- 15 καὶ νῦν, ὄρας, ἐκείνου
 ἐπιστολὰς κομίζω·
 καὶ φησὶν εὐθέως με
 ἐλευθέραν ποιήσειν.
 ἐγὼ δέ, κῆν ἑφῆ με,
- 20 δούλη μὲνὼ παρ' αὐτῷ·
 τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
 ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
 καὶ δένδρεσιν καθίξειν
 φαγοῦσαν ἀγρίον τι;
- 25 τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
 ἀφαρπάσασα χειρῶν
 Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
 πιεῖν δέ μοι δίδωσιν
 τὸν οἶνον, ἐν προπίνα·
- 30 πιούσα δ' ἂν χορεύσω,
 καὶ δεσπότην γέροντα,
 πτεροῖσι συγκαλύψω.
 κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
 τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
- 35 ἔχεις ἅπαντ' ἄπελθε
 λαλιστέραν μ' ἔθηκας
 ἀνδρῶπε καὶ κορώνης.

15. [28.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἄγε ζωγράφων ἀριστεῖ,
 γράψε ζωγράφων ἀριστεῖ,
 Ῥοδῆς κάρανε τέχνης,
 ἀπεῦσαν, ὡς ἂν εἶπω,

V. 11. μ' ἡ Faber, cod. ms. — V. 15. ὄρας Stephanus, cod. oīas. — V. 31. γέροντα scripsi, cod. Ἀνακρέοντα. — V. 32. συγκαλύψω, cod. supra συσκάσω.

15. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 3. Ῥοδῆς Stephanus, cod. ροδέης.

- 5 γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
 γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
 ἀπαλάς τε καὶ μελαίνας·
 ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
 γράφε καὶ μύρον πνεούσας.
- 10 γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς,
 ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις,
 ἐλεφάντινον μέτωπον.
 τὸ μεσόφρονον δὲ μὴ μοι
 διάκοπτε, μῆτε μίσηγε·
- 15 ἐχέτω δ' ὅπως ἐκείνη,
 τολεληθότως οἴνομαρην
 βλεφάρων ἴτην κελαινήν.
 τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
 ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποιήσον,
- 20 ἄμα γλαυκόν, ὡς Ἀθήνης,
 ἄμα δ' ὑγρόν, ὡς Κυθήρης.
 γράφε ὅτινα καὶ παρειάς,
 ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας·
 γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς,
- 25 προκαλοῦμενον φίλημα.
 τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου
 περὶ λυγδίνῃ τραχήλῳ
 Χάριτες πέτοιnton πᾶσαι.
 στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτήν
- 30 ὑποπορφύροισι πέπλοις·
 διαφανέτω δὲ σαρκῶν
 ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
 ἀπέχει, βλέπω γὰρ αὐτήν·
 τάχα κηρὸς καὶ λαλήσεις.

V. 22. ὅτινα vulgo, cod. ὅτινας. — V. 23. τῷ vulgo, cod. τό. —

V. 28. πέτοιnton cod. in marg., in textu πετοιntonται.

16. [29.]

ΕΙΣ ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὔτω
 τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω. ἴ
 λιπαρὰς κόμας ποιήσον
 τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
 5 τὰ δ' ἐς ἄκρον ἠλιώσας·
 ἔλικας δ' ἐλευθέρους μοι
 πλοκάμων ἄταχτα συνθίεις
 ἄφες, ὡς θέλουσι, κείσθαι.
 ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
 10 στεφάνω μέτωπον ὄφρῶς
 κτανωτέρη δρακόντων.
 μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
 κεκερασμένον γαλήνῃ,
 τὸ μὲν ἐξ Ἄροῦς ἔλκον,
 15 τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,
 ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
 τὸ δ' ἀπ' ἑλπίδος κρεμάται.
 ῥοδίνην δ' ὅποια μῆλον
 χροίην ποιεῖ παρειήν·
 20 ἐρύθημα δ', ὡς ἂν Αἰδοῦς
 δύνασαι βαλεῖν, ποιήσον.
 τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα,
 τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις —
 ἀπαλὸν γέμον τε Πειθοῦς.
 25 τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτός
 ἐχέτω λαλῶν σιωπῆ.
 μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω
 τὸν Ἀδώνιδος παρελθῶν

16. νεώτερον omisit Stephanus. — V. 4. 5. τὰ μὲν — τὰ δ' Stephanus, cod. τὰς μὲν — τὰς δέ. — V. 14. ἔλκον vulgo, cod. ἔλκων. — V. 16. φοβῆται vulgo, cod. φοβῆται. — V. 17. τὸ δ' ἀπ', cod. τοῦ δ' ἀπ'. ib. κρεμάται, Spal. ex cod. κρέματα. — V. 18. ῥοδίνην cod. supra ῥοδέην. — V. 23. ποιήσεις cod. supra ποιήσης. — V. 24. γέμον τε vulgo, cod. γέμον τό. — V. 27. μετὰ cod. in marg. μέγα vulgo. — V. 28. τὸν Ἀδώνιδος παρελθῶν Salmasius, cod. τὸ δ' Ἀ. παρήλθον.

- ἐλεφάντινος τράχηλος.
30 μεταμάζιον δὲ ποιεῖ
 διδύμας τε χεῖρας Ἑρμοῦ,
 Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
 Διονυσίην δὲ νηδύν,
 ἀπαλῶν δ' ὑπερθε μηρῶν,
35 μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
 ἀφελῆ ποιήσον αἰδῶ,
 Παφίην θέλουσαν ἦδη,
 φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
 ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
40 δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
 τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
 λάβε μισθὸν ὅσον εἴπης·
 τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
 καθελὼν ποιεῖ Βαθύλλον.
45 ἦν δ' εἰς Σάμον ποτ' ἔλθης,
 γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

17. [21.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Δότε μοι, δότ' ᾧ γυναῖκες
 Βρομίον πεινῆ ἀμυστί,
 ἀπὸ καύματος γὰρ ἦδη
 προδοθεὶς ἀναστενάζω.
5 δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου,
 στεφάνους δόθ', οἷς πυκάζω
 τὰ μέτωπα μὴ πικαίειν.
 τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων,
 κραδίη, τίμη σκεπάζω;

V. 39. ὅτι μὴ vulgo, cod. ὅτι μοι. — V. 42. ὅσον, Spal. ex cod. ὅσον. — V. 45. ποτ' ἔλθης, cod. supra εἰς ἔλθης.

17. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. Stephanus inscripsit εἰς ταυτόν. — V. 1. δότ' ᾧ vulgo, cod. δότε. — V. 3. ἀπὸ cod., vulgo ὑπό. — V. 4. προδοθεὶς cod. supra, in textu πυρωθεὶς, Stephan. προποθεὶς. — V. 6. δέθ' οἷς scripsi, cod. δ' οἶους. — V. 7. μὴ πικαίειν scripsi, cod. μουπικαίει. — V. 9. σκεπάζω, cod. supra σκεπάσω.

18. [22.]

ΕΙΣ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Παρά τὴν σκιὴν Βαθύλλον
καθίσω· καλὸν τὸ δένδρον·
ἀπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας
μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
5 παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζει
πηγὴ ῥέουσα παιθοῦς·
τίς ἂν οὖν ὄρων παρέλθοι
καταγώγιον τοιοῦτο;

19. [30.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα
δήσασαι στεφάνοισιν
τῷ Κάλλῃ παρέδωκαν.
καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
5 ζητεῖ λύτρα φέρουσα
λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
κἄν λύση δέ τις αὐτόν,
οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ·
δουλεύειν δεδίδακται.

18. *Eis Bathyλλον* Stephanus, Spal. ἄλλο εἰς τὸν αὐτόν. Melhornius hoc carmen cum priore conjunxit. — V. 1. Βαθύλλον, Stephan. Βάθυλλε. — V. 2. καθίσω Salmasius, cod. κάθισο, Stephan. κάθισον. — V. 5. αὐτῷ Stephanus, cod. αὐτόν. — V. 7. τίς ἂν οὖν cod. in margine, in textu τίς οὖν.

19. Spaletti: ἄλλο εἰς ἔρωτα τοῦ αὐτοῦ. — V. 8. μενεῖ, Spal. ex cod. notavit μένει.

20. [66.]

Α Α Α Ο.

Ἠδυμελής Ἀνακρέων,
 ἠδυμελής δὲ Σαπφώ.
 Πινδαρικόν τόδε μοι μέλος
 συγκεράσας τις ἐγγέοι.
 5 τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ,
 καὶ Διόνυσος εἰσελθών,
 καὶ Παφίη λιπαρόχροος,
 καὶ τὸς Ἔρωσ ἄν ἐκπιεῖν.

21. [19.]

Α Α Α Ο.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
 πίνει δὲ δένδρε' αὖ γῆν.
 πίνει θάλασσα δ' αὔρας,
 ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,
 5 τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
 τί μοι μάχεσθ' ἐταῖραι
 καὶ τῷ θέλοντι πίνειν;

22. [20.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστη
 λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,
 καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπη
 Πανδίωνος χελιδών.

20. V. 3. τόδε, conjiciunt τί μοι. — V. 6. εἰσελθών, Hermannus conjecit ἐλθών. — V. 8. καὶ τὸς Ἔρωσ ἄν ἐκπιεῖν Hermannus, cod. καὶ αὐτὸ ἔρωσ ἄν ἐπιεῖν.

21. Stephanus inscripsit εἰς τὸ δεῖν πίνειν. — V. 2. δὲ δένδρε' αὖ γῆν scripsi, cod. δένδρεα δ' αὐτήν. — V. 3. θάλασσα δ' αὔρας cod., conjiciunt θάλασσαν ἀναύρους.

22. Spal. addit ἄλλο.

- 5 ἐγὼ δ' ἔροπτρον εἶην,
ὅπως αἰεὶ βλέπῃς με·
ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,
ὅπως αἰεὶ φορῆς με.
ὔδαρ θέλω γενέσθαι,
10 ὅπως σε χρῶτα λούσω·
μύρον, γύναι, γενοίμην,
ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.
καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
καὶ μάργαρον τραχήλω,
15 καὶ σάνδαλον γενοίμην·
μόνον ποσὶν πάτει με.

23. [1.]

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΑΝ.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν·
ἂ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μῶνον ἤχει.

- 5 ἤμειψα νεῦρα πρώην
καὶ τὴν λύρην ἅπασαν,
καγὰρ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλέους· λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
10 χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
ἦρωες· ἡ λύρη γάρ
μόνους Ἔρωτας ἄδει.

V. 10. σε vulgo, cod. seu. — V. 13. μαστῶν, Spal. μασθῶν. —
V. 14. μάργαρον Pal. supra, in textu μάργαρος.

23. Spal. addit τοῦ αὐτιοῦ. — V. 3. ἂ cod., corrigunt ὁ. —
V. 12. Ἔρωτας vulgo, cod. ἔρωτες.

24. [2.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Φύσις κέρατα ταύροις,
 ὄπλᾳ δ' ἔδωκεν ἵπποις,
 ποδωκίην λαγωοῖς,
 λέουσι χάσμι' ὀδόντων,
 5 τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν,
 τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
 τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα.
 γυναιξίν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
 τί οὖν δίδωσι; κάλλος
 10 ἀντ' ἀσπίδων ἀπασάν,
 ἀντ' ἐγχέων ἀπάντων.
 νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
 καὶ πῦρ καλή τις οὔσα.

25. [49.]

Ἄγε ζωγράφων ἀριστε,
 λυρικῆς ἀκούε Μούσης·
 φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι

γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
 ἰλαρὰς τε καὶ γελώσας
 ἑτέρας πνόους ἐναύλους·
 ὁ δὲ κηρὸς ἀν δύναιτο,
 γράφε καὶ νόμους φιλούντων.

24. Ἐρωτικόν. Spal. ἄλλο ἐρωτικόν, Steph. εἰς γυναῖκας. — V. 5.
 τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν, cod. τοῖς ἰχθυοῖσιν τὸ νικτόν, vel sec. Spal.
 τοῖς ἰχθυοῖσι τὸ νικτόν.

25. Vulgo inseribitur ἄλλο, in codice cohaeret cum priore
 carmine. — V. 3. plura videntur excidisse. — V. 7. ἑτέρας πνόους
 homines docti, cod. ἑτεροπνόους.

26. [33.]

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

- Σὺ μὲν φίλη χελιδὸν
 ἐτησίη μολοῦσα
 θέρει πλέκεις καλήν·
 χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος.
 5 ἢ Νεῖλον ἢ πλὶ Μέμφιν.
 Ἔρωσ δ' αἰεὶ πλέκει μεν
 ἐν καρδίῃ καλήν.
 πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
 ὁ δ' ὄον ἐστιν ἀκηρῆν,
 10 ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη
 βοή δὲ γίγνεται αἰετῶν
 κεκρηότων νεοσσῶν.
 Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροῦς
 οἱ μείζονες τρέφουσιν.
 15 οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
 πάλιν κύνουσιν ἄλλους.
 τί μῆχος οὖν γένηται;
 οὐ γὰρ σθένω τοσοῦτους.
 Ἐρωτας ἐκβοῆσαι.

27. [16.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

- Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
 ὁ δ' αὖ Φρυγῶν αἰτάς·
 ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις,
 οὐχ ἵππος ἄλεσέν με,
 5 οὐ πεζός, οὐχὶ νῆες·
 στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
 ἀπ' ὀμμάτων με βάλλον.

26. Spal. τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα inscripsit. — V. 1. χελιδόν cod. supra, in textu χελιδών. — V. 7. καρδίη, cod. κραδίη. — V. 10. ἡμίλεπτος editores, cod. ἡμὶν ληπτός. — V. 11. αἰεὶ vulgo, cod. αἰε. — V. 18. σθένω, conjiciunt στέγω, sed potius ἐκβοῆσαι corruptum est.

27. Spal. addit ἄλλο. — V. 7. με βάλλον, Stephanus βαλών με.

28. [55.]

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
 πρὸς χάραγμ' ἔχουσιν
 καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
 ἐγνώρισεν τιάραις.

- 5 ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
 ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
 ἔχουσι γάρ τι λεπτόν
 ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

29. [45.]

ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΤ' ΕΡΩΤΟΣ ΒΕΛΗ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθῆρης
 παρὰ Λημνίαις καμίνοις
 τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
 ἐπόει λαβὼν σίδηρον.

- 5 ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις
 μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·
 ὁ δ' Ἔρωσ χολὴν ἔμισγεν.
 ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς
 στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων.
- 10 βέλος ἠτέλιζ' Ἐρωτος·
 ὁ δ' Ἔρωσ, τόδ' ἐστίν, εἶπεν,
 βαρὺ πειράσας νοήσεις.
 ἔλαβεν βέλεμον Ἄρης·
 ὑπεμείδιασε Κύπρις.
- 15 ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
 βαρὺ φησὶν ἄρον αὐτό.
 ὁ δ' Ἔρωσ ἔχ' αὐτό φησιν.

28. In codice hoc carmen cum priore conjunctum, vulgo inscribitur εἰς τοὺς ἐρῶντας ὠδαρίον.

29. Spal. scribit: ἄλλο τοῦ αὐτοῦ βέλος. — V. 4. ἐπόει cod., vulgo ἐποίη. — V. 12. Repetit codex hoc loco v. 17.

30. [46.]

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλήσαι·
 χαλεπὸν δὲ καὶ φιλήσαι·
 χαλεπώτερον δὲ πάντων
 ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.

5 γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
 σοφίη, τρόπος πατεῖται·
 μόνον ἄργυρον βλέπουσιν·
 ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός
 ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.

10 διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
 διὰ τοῦτον οὐ τοκῆς·
 πόλεμοι, φόνοι δὲ αὐτόν.
 τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
 διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

31. [44.]

Ο Ν Α Ρ.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν
 πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
 ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλιβδον
 περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις

5 ἐδίωκε καὶ κίχανεν.
 τί θέλει τὸδ' ὄναρ εἶναι;
 δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
 ἐν Ἐρωσί με πλακέντα
 διολισθάνειν μὲν ἄλλους,

10 ἐνὶ τῷ δὲ συνδεθῆναι.

30. Cohaeret in codice cum praecedentibus, vulgo inscribitur εἰς Ἔρωτα. — V. 5. Videtur hic nova aliqua cantilena incipere.

31. Spal. τοῦ αὐτοῦ addit. — V. 6. τί θέλει τὸδ' ὄναρ cod., τί θέλει ὄναρ τὸδ' Stephanus, vulgo τί θέλει δ' ὄναρ τὸδ'. — V. 9. διολισθάνειν Mehlhornius, cod. διολισθάνειν, Steph. διολισθανεῖν. ib. ἄλλους vulgo, cod. et Steph. ἄλλοις. — V. 10. τῷ δὲ Pauwius, vulgo τῷδε.

32. [7.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ἰακινθίνῃ με ῥάβδῳ
χαλεπῶς Ἔρως ῥαπίζων
ἐκέλευε συντροχάζειν.
διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων
5 ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
τροχάοντα τείρειν ἰδρώς·
κραδίῃ δὲ ῥινόσ ἄχρῖς
ἀνέβαινε, κὰν ἀπέσβην.
ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων
10 ἀπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν,
οὐ γὰρ οὐ δύνη φιλησαι.

33. [4.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ἐπὶ μυρσίαις τρεῖναις,
ἐπὶ λωτίαις τε ποίαις
στορέσας θέλω προπίνειν·
ὁ δ' Ἔρως χιτῶνα δήσας
5 ὑπὲρ αὐχένος παπύρω
μέθυ μοι διακονεῖτω.
τροχὸς ἄρματος γὰρ οἶα
βίωτος τρέχει κυλισθεῖς·
ὀλλγῇ δὲ κεισόμεσθα
10 κόνις ὀστέων λυθέντων.
τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
τί δὲ γῆ χέειν μάταια;

32. Spal. ἄλλο ἐρωτικόν. — V. 2. χαλεπῶς Stephan. cod. χαλεπός. ib. ῥαπίζων Brunckius, cod. βαδίζων. — V. 3. ἐκέλευε, Stephanus ἐκέλευσε. — V. 6. τείρειν ἰδρώς Salmasius, cod. πείρειν ἰδρός.

33. Spal. ἄλλο ἐρωτικόν τοῦ αὐτοῦ et in margine ὠδάριον. — V. 1. τρεῖναις, cod. τρεῖναις. — V. 2. ποίαις, cod. πόαις. — V. 6. διακονεῖτω, cod. sec. Spal. διακονεῖτο. — V. 7. ἄρματος γὰρ vulgo, cod. γὰρ ἄρματος. — V. 12. χέειν vulgo, cod. καίειν.

- ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
 μύρισον, ῥόδοις δὲ κραῖτα
15 πύκασον, κάλει δ' εἰαίρην.
 πρὶν ἔρωσ ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
 ὑπὸ νεωτέρων χορείας,
 σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

34. [3.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

- Μισονυκτίοις ποτ' ὥραις,
 στρέφεται ὄτ' Ἄρκτος ἤδη
 κατὰ χεῖρά τὴν Βοώτου,
 μερόπων δὲ φῦλα πάντα
5 κέεται κόπῳ δαμέντα,
 τότ' Ἔρωσ ἐπισιαθεῖς μεν
 θυρέων ἐκοπι' ὀχῆας.
 τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
 κατὰ μεν σχίζεις ὄνειρους.
10 ὁ δ' Ἔρωσ, ἀνοιγέ, φησὶν·
 βρέφος ἐμὶ, μὴ φόβησαι·
 βρέχομαι δὲ κάσέληνον
 κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
 ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
15 ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχρον ἄψας
 ἀνέφξα, καὶ βρέφος μὲν
 ἐσορῶ φέροντα τόξον
 πτέρυγας τε καὶ φαρέτην.
 παρὰ δ' ἰστίην καθῖσα
20 παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ

V. 16. ἔρωσ ἐκεῖ μ' corruptum, conjiiciunt ἔρωσ ἔχει μ', alia.

34. Spal. in marg. ἄλλο. — V. 2. στρέφεται, cod. στρεφέτην. — V. 7. θυρέων, cod. θυράων. — V. 9. σχίζεις, vulgo et sic Spal. ex cod., Levesqu. σκίξεις, Steph. σχίσεις. — V. 11. φόβησαι, Spal. φοβῆσαι. — V. 17. ἐσορῶ vulgo, cod. εἰσορῶ. — V. 19. καθῖσα Mehlhornius conjeicit, cod. καθίξας et καθίσας. — V. 20. παλάμαις τε, cod. παλάμας τε et supra καί, vulgo παλάμαισι.

- ἀνέθαιπον, ἐκ δὲ χαίτης
 ἀπέθλιβον ἕγρον ὕδωρ.
 ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκεν,
 φέρε, φησί, πειράσωμεν
 25 τόδε τόξον, εἴ τί μοι νῦν
 βλάβεται βραχεῖσα νευρή.
 τανύει δὲ καὶ με τύπτει
 μέσον ἤπαρ, ὥσπερ οἴστρος·
 ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων,
 30 ξένη δ' εἶπε συγχάρηθι·
 κέρας ἀβλαβὲς μὲν ἐστίν,
 σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

35. [43.]

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

- Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
 ὅτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων
 ὀλίγην δρόσον πεπωκώς
 βασιλεὺς ὅπως αἰδεῖς·
 5 σὰ γὰρ ἐστὶ κείνα πάντα,
 ὅποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
 χῶπόσα φέρουσιν ὦραι.
 σὶ δὲ φιλία γεωργῶν,
 ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
 10 σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν,
 θέρσος γλυκὺς προφήτης·
 φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι,
 φιλεῖ δὲ Φοῖβος αὐτός,
 λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην·

V. 24. πειράσωμεν cod. supra, in textu πειράσωμαι. — V. 25. εἴ τι Stephanus, cod. ἐστὶ vel ἔστι. — V. 31. ἐστίν vulgo, cod. ἐμοί. — V. 32. καρδίην, cod. καρδίαν.

35. Spal. ἄλλο εἰς τέττιγα ὠδάριον. — V. 4. αἰδεῖς cod. supra αἰδέης. — V. 5. κείνα vulgo, cod. καινά. — V. 7. χῶπόσα vulgo, cod. κοπόσα, Steph. χ' ὀπόσα. ib. ὦραι, cod. supra ἴλαι. — V. 8. φιλία cod., conjiciunt φίλιος εἶ, alia.

15 τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει.
σοφέ, γηγενής, φίλυμνε,
ἀπαθής, ἀναιμόσαρκε,
σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

36. [40.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

"Ερωσ ποτ' ἐν ῥόδοισιν
κοιτωμένην μέλιτταν
οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη
τὸν δάκτυλον· παταχθεὶς
5 τὰς χεῖρας ὠλόλυξεν·
δραμῶν δὲ καὶ πετασθεὶς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
ὄλωλα, μάτερ, εἶπεν,
ὄλωλα κάποθνήσκω·
10 ὄφισ μ' ἔτνυε μικρὸς
πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
μέλιτταν οἱ γεωργοί.
ἀ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
πονεῖ τὸ τὰς μελίττας,
15 πόσον δοκεῖς πονοῦσιν;
"Ερωσ, ὅσους σὺ βάλλεις;

37. [23.]

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΓΡΟΝ.

Ὁ πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ
τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς,

V. 15. οὐ σε τείρει vulgo, cod. εὐ σε τηρεῖ. — V. 16. γηγενής, φίλυμνε vulgo, cod. γεγενῆ φίλυμνε. — V. 17. ἀπαθής, cod. ἀπαθές.

36. Spal. add. ἄλλο. — V. 5. ὠλόλυξεν, Spal. ex cod. ὄλόλυξεν. — V. 14. τὰς, Spal. τὰς.

37. Steph. inscripsit εἰς χρυσόν. — V. 2. θνητοῖς cod. supra, in textu βροτοῖς.

- ἑκαρτέρον ἑυλάττων,
 ἴν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
 5 λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ.
 εἰ δ' οἶν τὸ μὴ πρίασθαι
 τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
 τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
 θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
 10 τί καὶ μάτην στενάξω;
 τί καὶ γούους προπέμπω;
 ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
 πιόντι δ' οἶνον ἠδύν
 ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
 15 ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
 τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

38. [8.]

O N A P.

- Διὰ νυκτῶν ἐγκαθεύδων
 ἀλιπορφύροις τάπησιν,
 γεγανυμένος Ἀναίφ,
 ἐδόκουν ἄχροισι ταρσοῖς
 5 δρόμον ὠκὴν ἐκτανύειν
 μετὰ παρθένων ἀθύρων.
 ἐπεκερτόμονν δὲ παῖδες
 ἀπαλαῖτεροι Ἀναίου,
 δακέθυμά μοι λέγοντες
 10 διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
 ἐθέλοντα δὲ φιλήσαι
 φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
 μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
 πάλιν ἠθέλον καθεύδειν.

V. 4. ἴν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ vulgo, cod. ἴν' ἀσθεῖν ἐπέλθῃ. —
 V. 6. οἶν τὸ μὴ scripsi, cod. οἶν μὴ τὸ, Brunckius conjecit οὐ τί
 που male. — V. 8. ὠφελεῖ, cod. ὀφελεί.

38. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ in margine. — V. 1. νυκτῶν cod.,
 vulgo νυκτός. — V. 3. γεγανυμένος, Barnesius γεγανωμένος conjecit. —
 V. 11. ἐθέλοντα Stephanus, cod. ἐθέλοντι. ib. δὲ cod., vulgo δῆ. —
 V. 12. με Stephanus, cod. μοι.

39. [41].

ΕΙΣ ΣΤΗΠΟΣΙΟΝ.

- Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
 ἀναμέλγωμεν δὲ Βάκχον,
 τὸν ἐφευρετᾶν χορείας,
 τὸν ὅλας ποιοῦντα μολπᾶς,
 5 τὸν ὁμότροπον Ἐρωτι,
 τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
 δι' ὃν ἡ Μέθη λοχεύθη,
 δι' ὃν ἡ Χάρις ἐτέχθη,
 δι' ὃν ἀμπαύεται Λύπα,
 10 δι' ὃν εὐνάζεται Ἀνία.
 τὸ μὲν οὖν πόμα κερασθέν
 ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες·
 τὸ δ' ἄχος πέφενγε μιχθέν
 ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ.
 15 τὸ μὲν οὖν πόμα λάβωμεν,
 τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
 τί γάρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
 ὀδυνωμένῳ μερίμναις;
 πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;
 20 ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος·
 μεθύων θέλω χορεύειν,
 μεμυρισμένος δὲ παίζειν.
 μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν
 μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
 25 ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
 Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
 ἀναμέλγωμεν δὲ Βάκχον.

39. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ et in marg. ἄλλο. — V. 1. Ἰλαροὶ πίνωμεν vulgo, cod. Ἰλαρὸν πίνωμεν. — V. 11. πόμα cod. supra, in textu πῶμα. — V. 14. ἀνεμοτρόφῳ cod. supra, in textu ἀνεμοτρόφῳ. — V. 15. πόμα cod., vulgo πῶμα. — V. 16. τὰς δὲ φροντίδας cod., Hermannus τὸ δὲ φροντίδος. — V. 17. τὸ addidit Fabri filia, in cod. deest. — V. 18. ὀδυνωμένῳ Aemil. Portus, cod. ὀδυρώμενος. — V. 22. postea quaedam excidisse putant.

40. [47.]

ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΗΝ.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
 φιλῶ νέον χορευτάν·
 ἄν δ' ὁ γέρων χορεύῃ,
 τρίχας γέρων μὲν ἔστιν,
 5 τὰς δὲ φρένας νεάζει.

41. [24.]

ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθη
 βιότου τρίβον ὀδεύειν,
 χρόνον ἔγνω, ὃν παρήλθον·
 ὃν δ' ἔχω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.
 5 μέθετέ με φροντίδες·
 μηδὲν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.
 πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
 παίξω, γελᾶσω, χορεύσω
 μετὰ τοῦ καλοῦ Ἀναίου.

42.

ΕΙΣ ΤΟ ἘΑΡ.

Τι καλόν ἐστι βαδίξειν,
 ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
 ὅπου λεπτὴν ἠδυτάτην
 ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,
 5 κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,

40. Spal. εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἕτερον πρεσβυτῶν et in marg. αλλο. — V. 2. χορευτάν cod. supra, in textu χορευτήν. — V. 3. ἄν δ' ὁ γέρων, Stephanus: γέρων δ' ὅτιαν.

41. Spal. add. ἄλλο. — V. 1. ἐτέχθη cod. supra, in textu ἐτύχθη. — V. 3. ἔγνω, cod. ἔγνον. — V. 6. ἔστω cod. supra, in textu ἔστο.

42. Cod. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἔαρ ἦτοι κάλος. — V. 5. ἰδεῖν, cod. εἰδεῖν.

χὺπὸ τὰ πέταλα δύναι,
ἀπαλὴν παῖδα κατέχειν,
Κύπριν ὄλην πνέουσαν.

43. [42.] ἀθήνη 5

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Ποθέω μὲν Διονύσου
φιλοπαίγμονος χορείας·
φιλέω δ', ὅταν ἐπήβου
μετὰ συμπότου λυρίζω·
5 στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας
μετὰ παρθένων ἀθύρειν
φιλέω μάλιστα πάντων.
φθόνον οὐκ οἶδ' ἔμδον ἦτορ,
10 φθόνον οὐκ οἶδα δαίκτον.
φιλολοιδόροιο γλώττης
φεύγω βέλεμνα κωφά·
στιγγέω μάχας παροίνους
πολυκάμους κατὰ δαίτας,
15 νεοθηλέσ' ἅμα κούραις
ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων
βίον ἤσυχον φέρωμεν.

V. 7. κατέχειν Pauwius, cod. κατέχων.

43. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 1. ποθέω μίν, cod. ποθέομεν. —
V. 9. homines docti ejiciunt. — V. 11. φιλολοιδόροιο, cod. φιλολοι-
δόροισι. — V. 12. φεύγω vulgo, cod. ἔφηνγε. ib. κωφά Valckenarius,
cod. κούφα. — V. 13. στιγγέω, cod. Pal. supra στιγγέων. — V. 15.
νεοθηλέσ' Barnesius, cod. νεοθηλαῖων.

44. [6.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

- Στεφάνους μὲν κροτάφοισιν
 ῥοδίνους συναρμόσαντες
 μεθύομεν ἀβρὰ γελῶντες.
 ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα
 5 κατακίσσοισι βρέμοντας
 πλοκάμοις φέρουσα θύρσους
 χλιδανόσφυρος χορεύει.
 ἀβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρος
 στομάτων ἀδύ πνεόντων
 10 κατὰ πηκτίδων ἀθύρει
 προχέων λίγειαν ὀμφάν.
 ὁ δ' Ἔρως ὁ χουσοχαίτας
 μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
 καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
 15 τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
 κῶμον μέτεισι χαίρων.

45. [5.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

- Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρωτῶν
 μίξωμεν Διονύσῳ·
 τὸ ῥόδον τὸ καλλιφύλλον
 κροτάφοισιν ἀρμόσαντες
 5 πίνωμεν ἀβρὰ γελῶντες.
 ῥόδον, ὃ φέριστον ἀνθός,

44. V. 3. μεθύομεν, corrigunt μεθύωμεν. — V. 5. κατακίσσοισι, cod. κατὰ κισσοῖσι. — V. 7. χορεύει, cod. supra χορεύη. — V. 8. ἀβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρος vulgo, cod. ἀβροχαῖται δ' ἅμα κοῦροι. — V. 10. ἀθύρει scripsi, cod. ἀθύρειν, vulgo ἀθύρων. — V. 11. προχέων cod. supra, in textu προχέει. — V. 14. Κυθήρης, cod. Κυθηρείας. — V. 16. μέτεισι, cod. μεθίσι.

45. Cod. ἄλλο ὁμοίως ὠδάριον et in marg. εἰς ῥόδον. — V. 1. ῥόδον cod. supra, in textu ῥόδων. — V. 2. Διονύσῳ, cod. τῷ Διονύσῳ, sed τῷ expunxit librarius.

- ῥόδον ἕαρος μέλημα·
 ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά·
 ῥόδον, ᾧ παῖς ὁ Κυθήρης
10 στέφεται καλοῦς ἰούλους
 Χαρίτεσσι συγχορεύων.
 στέφον οὖν με, καὶ λυρίζων
 παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,
 μετὰ κούρης βαθυκόλλπου
15 ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
 πεπυκασμένος χορεύσω.

46. [25.]

Εἰς οἶνον ὠδαρίον.

- Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
 εὐδουσιν αἱ μεριμναί.
 τί μοι γόων, τί μοι πόνων,
 τί μοι μέλει μεριμνῶν;
5 θανεῖν με δεῖ, κἄν μὴ θέλω·
 τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
 πῖωμεν οὖν τὸν οἶνον,
 τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
 σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
10 εὐδουσιν αἱ μεριμναί.

V. 7. ἕαρος cod., vulgo εἶαρος. — V. 9. ᾧ Hermannus, cod. δ. —
 V. 10. καλοῦς ἰούλους Lennepius, cod. καλοῖς ἰούλοις. — V. 13. στέ-
 φον οὖν με καὶ cod., corrigit Mehlhornius: στέφον με καί, alii aliter.
 ib. λυρίζων Lennepius, cod. λυρίζω, Steph. λυρίσω.

46. Spal. in marg. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 1. πίνω cod., πῖω
 Barnesius. — V. 3. τί μοι γόων, τί μοι πόνων, cod. τι μοι πόνων, τι
 μοι γόων. — V. 6. τι δὲ cod., vulgo τί.

47. [37.]

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ἴδε πῶς ἕαρος φανέντος
 Χάριτες βρύνουσι ῥόδα·
 ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
 ἀπαλύνεται γαλήνη·

5 ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
 ἴδε πῶς γέρανός οὔδει·
 ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τίταν·
 νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
 τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·

10 καρποῖς γαῖα προκύπτει.
 καρπὸς ἐλαίας προκύπτει.
 Βρομίου στέφεται νᾶμα.
 κατὰ φύλλον κατὰ κλῶνα
 καθελῶν ἤνθησε καρπός.

48. [38.]

ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

Ἐγὼ γέρον μὲν εἰμι,
 νέων πλέον δὲ πίνω·
 καὶ δέησιν με χορεύειν,

5 σκῆπτρον ἔχων τὸν ἀσκόν.
 ὁ νάρθηξ δ' οὐδὲν ἐστίν·
 ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
 παρέστω καὶ μαχέσθω.
 ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,

47. V. 1. ἕαρος φανέντος cod., Herm. conjecit φανέντος ἤρος. — V. 2. βρύνουσι ῥόδα cod., vulgo ῥόδα βρύνουσιν. — V. 10. et 11. exhibui, quem ad modum in cod. leguntur, alteruter ejiciendus. fortasse scribendum: καρποῖς ἐλαία προκύπτει. — V. 13. κλῶνα vulgo, cod. κλόνον. — V. 14. ἤνθησε cod., vulgo ἤνθισε.

48. V. 3. δεῆσιν με cod., Hermannus μὲν δέη. Deinde indicavi lacunam, homines docti hic inserunt V. 14 et 15. — V. 5. ἔχων, cod., Stephanus ἔχω. — V. 6. ὁ νάρθηξ δ' οὐδὲν ἐστίν cod., Mehlhornius ὁ δ' οὐδὲν ἐσθ' ὁ νάρθηξ. — V. 8. παρέστω καὶ cod., corrigunt πάριστι γάρ.

10 μελίχρουν οἶνον ἠδύν
 ἐγκεράσας φόρησον.
 ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι

* * * * *

Σειληνὸν ἐν μέσοισιν

15 μιμούμενος χορείῳ.

49. [26.]

ΕΙΣ ΦΙΛΟΠΟΤΗΝ.

Ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ,
 εὐδουσιν αἱ μέριμναι·
 δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου
 θέλω καλῶς αἰεῖδειν·

5 κισσοστεφῆς τε κεῖμαι,
 πατῶ δ' ἅπαντα θυμῶ.
 ὄπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.

* * * * *

φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
 μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι

10 πολὺν κρείσσον ἢ θανόντα.

50. [32.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
 ὁ λυσίφρων ὁ Λυαῖος,
 ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς
 εἰσέλθῃ μεθυδότης,

V. 10. μελίχρουν cod., corrigunt μελίχρῶν.

49. Spal. add. ἄλλο et in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς φιλοπότην. —

V. 1. ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ cod., Hermannus: ὅταν Βάκχος ἐσέλθῃ. —

V. 3. δοκῶν vulgo, cod. δοκῶ.

50. Spal. in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς Διόνυσον ἤγον εἰς οἶνον. —

V. 2. ὁ Λυαῖος cod., vulgo articulum abjiciunt. — V. 3. ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς cod., Barnesius: ὅταν φρένας γ' ἐς ἐμὰς. — V. 4. μεθυδότης cod., corrigunt μεθυδότης.

- 5 διδάσκει με χορεύειν, ἔτι
 ἔχω δέ τι καὶ τερπνόν
 ὁ τᾶς μέθας ἐραστάς·
 μετὰ κρότων, μετ' ᾠδᾶς
 τέρπει με κἀφροδίτα,
 10 καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

51. [39.]

ΕΙΣ ΣΤΡΗΠΟΣΙΟΝ.

- "Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 τότε' ἐμεῦ ἦτορ ἰανθὲν
 λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας.
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 5 ἀπορίπτονται μέριμναι
 πολυφρόντιδες τε βουλαί
 ἐς ἀλικτύπους ἀήτας.
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 λυσιπαιγμῶν τότε Βάχχος
 10 πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
 δονεῖ μέθη γανώσας.
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον
 στεφάνους ἀνθεσι πλέξας,
 ἐπιθεῖς δὲ τῷ καρήνῳ,
 15 βιότου μέλπω γαλήνην.
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 μύρω εὐώδει τέγξας
 δέμας, ἀγκάλαις δὲ κόρυνην
 κατέχων Κύπριν αἰείδω.

V. 5. διδάσκει με cod., Mehlhornius διδάσχομαι. — V. 6. δέ τι καὶ cod., corrigunt δέ καὶ τι. — V. 9. με κἀφροδίτα cod., corrigunt καὶ μ' Ἀφροδίτα. — V. 10. πάλιν cod., Barnesius πάλι.

51. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. τότε' ἐμεῦ Brunckius, cod. τότε μεν. — V. 3. λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας, codex, quod varie taverunt homines docti. — V. 5. ἀπορίπτονται vulgo, cod. ἀπορύπτεται. — V. 9. λυσιπαιγμῶν cod., Piersonus conjecit λυσιπήμων. ib. τότε vulgo, cod. ὅτε. vel sec. Spal. ὅτε μοι. — V. 10. μ' omittit codex.

- 20 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 ὑπὸ κυρτοῖσι κυπέλλοις
 τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώσας
 θιάσῳ τέρομαι κούρων.
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 25 τοῦτό μοι μόνῳ τὸ κέρδος·
 τοῦτ' ἐγὼ λαβὼν ἀποιῶ·
 τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

52. [34.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

- Μὴ με φύγῃς ὀρώσα
 τὰν πολιὰν ἔθειραν·
 μηδ', ὅτι σοὶ πάρεστιν
 ἄνθος ἀκμαῖον, τὰμὰ
 5 δῶρα φίλα διώξεης.
 ὄρα κὰν στεφάνοισιν
 ὅπως πρέπει τὰ λευκά
 ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

53. [36.]

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΤΩΣ ΖΗΝ.

- Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις
 καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
 τί δέ μοι λόγων τοσοῦτων,
 τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
 5 μᾶλλον διδάσκει πίνειν.

V. 21. κυρτοῖσι Barnesius, cod. κυρτοῖς δέ. — V. 25. et 26. τοῦτο codex, vulgo τόδ' ἐμοὶ et τόδ' ἐγώ. — V. 27. γὰρ cod. in textu, sed supra δέ.

52. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. ἔθειραν, cod. αἰθηναν. — V. 4. τὰμὰ scripsi, cod. τὰς ἐμάς. — V. 5. δῶρα φίλα διώξεης scripsi, cod. δῶρα τὰ φίλτρα διώξεις, Stephanus τὰμὰ φίλτρα διώξεης. — V. 6. κὰν vulgo, cod. κὰν ἐν. — V. 8. ῥόδοις vulgo, cod. ῥοῖδοις.

53. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ.

ἀπαλὸν πόμα Λυαίου·
 μᾶλλον δίδασκε παίζειν
 μετὰ χρυσεῆς Ἀφροδίτης.
 πολιαὶ στέφουσι κάραν·

- 10 βάλ' ὕδωρ, δὸς οἶνον, ὦ παῖ,
 τὴν ψυχὴν μου κάρωσον·
 βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
 ὁ θανῶν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

54. [54.]

E I Σ E A T T O N .

Ἄτ' ἐγὼ νέοις ὀμιλῶν
 ἐσορῶ, πάρεστιν ἦβα.
 τότε δέ, τὸτ' ἐς χορείην
 ὁ γέρον ἐγὼ πτεροῦμαι.

- 5 περιμεινόν με Κυβήβα.
 παράδος· θέλω στέφουσθαι·
 πολὺν δὲ γῆρας ἕκασ·
 νέος ἐν νέοις χορεύσω.
 Διονυσίης δέ μοι τις

- 10 φερέτω φῶν ἀπ' ὀπώρας,
 ἐν' ἴδῃ γέροντος ἀλκήν
 δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
 δεδαηκότος δὲ πίνειν,
 χαριέντως δὲ μανῆραι.

V. 6. πόμα cod., vulgo πῶμα. — V. 9. στέφουσι κάραν cod., vulgo κάραν στέφουσιν. — V. 10. βάλ' ὕδωρ, δὸς οἶνον Bothius, cod. δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον.

54. Spal. ἄλλο εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως. — V. 1. νέοις ὀμιλῶν scripsi, Stephanus νέοις ὀμιλοῦν, cod. σε νέοις ὀμιλοῦν, nisi forte σε deest etiam in cod. — V. 2. ἐσορῶ vulgo, cod. ἐσορῶν. — V. 3. δέ cod., vulgo δή. — V. 5. περιμεινον, cod. supra παραμένω. — V. 7. δὲ γῆρας ἕκασ cod., corrigunt ἕκασ δὲ γῆρας. — V. 9. Διονυσίης vulgo, cod. Διονυσίοις. — V. 10. φῶν Pauwius, cod. φοιάν, sed supra φῶον.

55. [35.]

ΕΙΣ ΕΤΡΩΠΗΝ.

Ὁ ταῦρος οὔτος, ὦ παῖ,
δοκεῖ τις εἶναι μοι Ζεὺς·
φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδονίην γυναῖκα.

- 5 περᾶ δὲ πόντον εὐρύν,
τέμνει δὲ κῆμα χηλαῖς·
οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
ἔξ ἀγέλης ελασθεῖς
ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
10 εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος.

56. [53.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
μέλομαι ῥόδον τέρεινον
σὺν ἑταίρω ὄξυ μέλπειν·
τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,

- 5 τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάριμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις
πολυανθέων Ἐρώτων,
ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
10 χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν·
γλυκὺ καὶ ποιοῦντι πῆραν
ἐν ἀκανθίναις ἀταρποις·
γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλλειν

55. V. 4. Σιδονίην cod. supra, in textu Σιδωνίαν. — V. 5. περᾶ δὲ vulgo, cod. παρὰ δέ. — V. 7. οὐκ ἂν vulgo, cod. οὐκ ἂν οὔν. — V. 10. μόνος, Steph. μόνος γ'.

56. V. 1. στεφανηφόρου vulgo, cod. στεφανηφόρον. — V. 2. μέλομαι cod. in textu, supra μέλομαι. ib. τέρεινον Salmasius, cod. τερινόν. — V. 3. σὺν ἑταίρω scripsi, cod. σὺν ἑταιρεῖ. ib. ὄξυ μέλπειν Hermannus, cod. αὔξει μελπν vel μελπς. — V. 5. τό vulgo, in cod. omissum, fortasse scribendum βροτῶν χάρισμα.

- μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις
 15 προσάγειν τ' Ἔρωτος ἄνθος.
 τῷ σοφῷ τί δ' αὖ, τί τερπνόν
 θαλίαις τε καὶ τραπέζαις
 Διονυσίαις τ' ἰορταῖς
 δίχα τοῦ ῥόδου γένοιτ' ἄν;

57. [53.]

(ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.)

- Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἥώς,
 ῥοδοπήχες δὲ Νύμφαι,
 ῥοδόχρους δὲ κάφροδιτα
 παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
 5 τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
 τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
 τόδε καὶ χρόνον βιάται·
 χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
 νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
 10 φέρε δὴ φύσιν λέγωμεν
 χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης
 δεδρωσωμένην Κυθήρην
 ἐλόχευε Πόντος ἀφρῶ,
 πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
 15 κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς,
 φοβεράν Θεῶν Ὀλύμπω,
 τότε καὶ ῥόδων ἀγῆτόν,
 νέον ἔρνος ἤνθισε Χθών,

V. 15. προσάγειν τ' Mehlhornius, cod. προσάγων τ', vulgo προσ-
 ἄγοιτ'. — V. 16. τῷ σοφῷ τί δ' αὖ, τί τερπνόν scripsi, cod. ἃ σοφῷ
 τόδ' αὐτῷ τερπνόν. — V. 19. δίχα Mehlhornius, cod. τί δὲ δίχα,
 Stephanus τί δ' ἄνευ ῥόδου.

57. Vulgo hoc carmen cum praegresso conjunctum est, sed
 in codice dirimitur. — V. 5. νοσοῦσιν cod. supra, in textu νόσοι-
 σιν. — V. 10. φύσιν cod. in textu, supra φνήν. — V. 15. ἐδείκνυε,
 cod. supra ἔδειξεν ὁ. — V. 16. Θεῶν, Mehlhornius Θεῶν scripsit. —
 V. 17. ῥόδων ἀγῆτόν cod., vulgo ῥόδων ἀγῆτιῶν. — V. 18. ἤνθισε
 vulgo, cod. ἤνθησε.

πολυδαίδαλον λόγευμα
 20 μακάρων θεῶν δ' ὄμιλος,
 ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
 ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
 ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
 φυτὸν ἀμβροτὸν Ἀναίφ.

58. [50.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΤΣΟΝ.

Ὅ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ
 νέον, ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
 καλὸν ἐν πότοις χορευτήν
 τελέων θεὸς κατήλθεν,
 5 ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον
 πότον ἄστονον κομίζων,
 γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον,
 πεπεδημένον ὀπώραις
 ἐπὶ κλημάτων φυλάττων,
 10 ἴν', ὅταν τέμνωσι βότρυν,
 ἄνοσοι μένωσι πάντες,
 ἄνοσοι δέμας θεητόν,
 ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν
 ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

59. [51.]

ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ ΕΧΟΝΤΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

"Ἄρα τις τόρευσε πόντον;
 ἄρα τις μανῆσα τέχνα
 ἀνέχευε κῆμα δίσκῳ

V. 20. ὄμιλος, cod. ὁμοῖ. — V. 22. ἀνέθηλεν scripsi, cod. ἀνεθῆλειν, vulgo ἀνέτειλεν. — V. 24. Ἀναίφ cod. in textu, supra Ἀναίον.

58. Spal. in marg. ἄλλο. — V. 2. νέον, cod. sec. Spal. supra νέων. — V. 6. πότον Stephanus, cod. πόθον. — V. 10. τέμνωσι cod., vulgo τέμνωσι. — V. 12. θεητόν vulgo, cod. θῆτόν. — V. 14. ἐς ἔτους, cod. ἐς ἔτους.

59. V. 1. πόντον vulgo, cod. πότῳ.

- ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης;
5 ἄρα τις ὑπερθε λευκάν
 ἀπαλὸν χάραξε Κύπριν
 νόος ἐς θεοὺς ἀερθεῖς,
 μακάρων φύσιός ἀρχάν;
 ὁ δὲ νιν ἔδειξε γυμνάν,
10 χῶσα μὴ θέμις δ' ὀραῖσθαι,
 μόνα κύμασιν καλύπτει.
 ἀλαλημένον δ' ἐπ' αὐτάν,
 βρῦον ὡς ὑπερθε λευκόν,
 δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
15 ἀπαλοχρόοις παλάμαις
 ῥόδιον πάροιθεν ἔλκει.
 ῥοδέων δ' ὑπερθε μαζῶν
 ἀπαλῆς ἔνερθε δειρῆς
 μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
20 μέσον αὐλακος δὲ Κίπρις,
 κρίνον ὡς ἴοις ἐλιχθέν,
 διαφαίνεται γαλήνας.
 ὑπὲρ ἀργύρω δ' ὀχοῦνται
 ἐπὶ δελφῖσιν χορευταῖς,
25 δολερὸν νόον μερόπων,
 Ἔρος, Ἰμερος γελῶντες.
 χορὸς ἰχθύων τε κύρτος
 ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν
 Παφίης τὸ σῶμα παίζει,
30 ἵνα νήχεται γελῶσα.

V. 7. ἀερθεῖς cod. supra, in textu ἀερθη. — V. 10. χῶσα scripsi, cod. χῶσα, Brunckius ὄσα. ib. θέμις δ' cod., Steph. θέμις. — V. 11. κύμασιν καλύπτει cod., corrigunt κῦμα συγκαλύπτει. — V. 12. ἀλαλημένον Stephanus, cod. ἀλαλημένος. ib. ἐπ' αὐτάν Mehlhornius, cod. ἐπαντά. — V. 13. λευκόν vulgo, cod. λευκάν. — V. 13 et 14. ita collocavit Pauwius, in codice leguntur inverso ordine. — V. 15. ἀπαλοχρόοις παλάμαις Mehlhornius, cod. ἀπαλοχρόους παλάμας et in marg. γαλήνας. — V. 23. ὀχοῦνται vulgo, cod. ὀρχοῦνται. — V. 26. Ἔρος Barnesius, cod. Ἔρος.

60. [52.]

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ.

- Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
 ταλάροις φέροντες ἄνδρες
 μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
 κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες,
 5 μόνον ἄρσενες πατοῦσιν
 σταφυλὴν, λύνοντες οἶνον,
 μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
 ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
 ἔρατὸν πίθοις ὀρώντες
 10 νέον ἐς ζέοντα Βάκχον,
 ὃν ὅταν πίνῃ γεραίός,
 τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
 πολίᾳς τρίχας τινάσσων.
 ὁ δὲ παρθένον λοχήσας
 15 ἔρατὸς νέος ἔλυσθεῖς
 ἀπαλὸν δέμας χυθεῖσαν
 σκιερῶν ὑπερθε φύλλον,
 βεβαρημένην ἐς ὕπνον,
 ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγει,
 20 προδότιν γάμων γενέσθαι.
 ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
 τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
 μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
 μεθύων ἄτακτα παίζει.

60. V. 1. μελανόχρωτα cod. supra, in textu μελανόχρωτα. —
 V. 8. ἐπιληνίοισιν, cod. ἐπιληνίοισιν. — V. 11. πίνῃ cod., vulgo πίνη. —
 V. 19. ἄωρα cod. sec. Spal. in marg., ἄωρος in textu. — V. 20.
 προδότιν vulgo, cod. προδότιν. — V. 21. πείθων, cod. supra πείθων.

61.

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

- Ὁ δραπέτας ὁ Χρυσός,
 ὅταν με φεύγει κραιπνῶς
 διηέμοις τε ταρσοῖς,
 αἰεὶ δ', αἰεὶ με φεύγει,
 5 οὐ μιν διώκω· τίς γάρ
 μισῶν θέλει τι θηρᾶν;
 ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεῖς
 τῷ δραπέτα τῷ Χρυσῷ
 ἐμῶν φρονῶν μὲν αὔραις
 10 φέρειν ἔδωκα λύπας,
 λύρην δ' ἐλὼν αἰείδω
 ἐρωτικὰς αἰοιδάς.
 πάλιν δ' ὅταν με θυμός
 ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
 15 ἄγνω προσεῖφ' ὁ δραπέτας,
 φέρων μέθαν μοι φροντίδων,
 ἐλὼν μιν ὡς μεθήμων
 λύρης γένωμαι λαρός.
 ἄπιστ' ἄπιστε Χρυσέ,
 20 μάτην δόλοισ με θέλγεις·
 πλέον τι Χρυσοῦ νεῦρα,
 πόθους κέκλυθι ἀδεῖς.

61. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ et in marg. ἄλλο. — V. 1. ὁ Pauwius, cod. μ' ὁ. — V. 2. κραιπνῶς cod. supra, in textu κραιπνεῖς, vulgo κραιπνοῖς. — V. 5. οὐ μιν vulgo, cod. οὐ μὴν. — V. 8. τῷ δραπέτα τῷ Χρυσῷ Barnesius, cod. τῷ δραπέτα τῷ Χρυσῷ. — V. 15. προσεῖφ' ὁ codex, vulgo προσεῖπεν. — V. 16. μοι Dacier, cod. δοι. — V. 17. μεθήμων, cod. supra μεθύμων, Steph. μεθ' ἡμῶν. — V. 18. λαρός vulgo, cod. λαρόν. — V. 20. μάτην Mehlhornius, cod. μετ' ἄν. ib. θέλγεις, cod. supra θέλγης. — V. 21. τι Χρυσοῦ Mehlhornius, cod. Χρυσου, vulgo Χρυσοῦ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

- Ἄνὰ βάρβιτον δονήσω·
 ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
 μελέτη δ' ἔπεισι παντί
 σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
 5 ἑλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
 λιγυρὸν μέλος κροαίνων
 Φρυγίῳ ἰνθμῶ βοήσω,
 ἄτε τις κύκνος Καύστρον
 ποικίλον πτεροῖσι μέλπων
 10 ἀνέμῳ σὺναυλος ἤχθη.
 σὺ δὲ Μοῦσα συγχόρευε·
 ἱερὸν γὰρ ἔστι Φοῖβου
 κιδάρη δάφνη τρίπους τε.
 λαλέω δ' ἔρωτα Φοῖβου,
 15 ἀνεμώλιον τὸν οἰστρον·
 σαόφρων γὰρ ἔστι κούρα·
 τὸ μὲν ἐκπέφενγε κέντρον,
 φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν·
 φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπηχεῖ.
 20 ὁ δὲ Φοῖβος, ἦε Φοῖβος,
 κρατέειν κόρην νομίζων,
 χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον,
 ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.
 ἄγε θυμέ, πῆ μέμηνας
 25 μανίην μανεῖς ἀρίστην;
 τὸ βέλος φέρε κρατέων,
 σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθης.

62. V. 3. ἔπεισι παντί Stephanus, cod. ἐπέσω πάντη. — V. 4. λαχόντ' Steph., cod. λαχόν. ib. ἄωτον, cod. supra ἀώτων. — V. 9. ποικίλον cod., Steph. coniecit πολιοῖς. — V. 10. ἀνέμῳ, cod. ἀνέμου. ib. ἤχθη, cod. supra ηχη. — V. 14. λαλέω δ' vulgo, cod. λαλέων. — V. 15. ἀνεμώλιον, cod. ἀνεμόλιον. — V. 16. ἔστι κούρα Stephanus, cod. ἔστ' ἀκουσς et in marg. ἐντ' ἀκούσας. — V. 17. ἐκπέφενγε Stephanus, cod. ἐκπέφευγα. — V. 18. ἄμειψε Stephanus, cod. ἄμειψα. — V. 19. ἐπηχεῖ Stephanus; cod. ἐπ' ἤχεῖ. — V. 20. ἦε Aemil. Portus, cod. ἦε.

- τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
 ἄφες, ᾗ θεοὺς ἐνίκα.
 30 τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
 τὸν αἰοίδιμον μελιστήν.
 φιάλην πρόπινε παισίν,
 φιάλην λόγων ἑραννήν.
 ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
 35 παραμύθιον λαβόντες
 φλογερὸν φύγωμεν ἄστρον.

63.

ΩΔΑΡΙΟΝ ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

- Ποταμοῦ μέσον κατεῖδον
 ποτὲ τὸν γόνον Κυθήρης·
 ἐνενήχето προπαίζων
 μετὰ Νηρηίδων χορείης·
 5 ποταμὸς δὲ χρυσοδίνης
 ἐβόα, τί πυρπολεῖς με,
 τί με, παιδίον, φλογίζεις;
 ἀπ' ἐμῶν ἀπελθε φεῖθρων.
 πλοκάμους χρυσοχύτους θαῦμα ιδέσθαι,
 10 ὁ Ἴρωσ τῆς Παφίης εἶχε καρήνῃ.
 Ὅν ἰδὼν ἐγὼ τότε ἔσχον
 ἐπιθυμίαν κρατῆσαι,
 κρατεραῖς πέδαις τε δῆσαι,
 θαλεροῖς νέοις τε δεῖξαι.
 15 ὁ δὲ νόσφι τῶν φεῖθρων
 ὑπέφενγε προςγελῶν μοι,
 ποτὲ μὲν ποσὶ προβαίνων,
 ποτὲ δὲ πτεροῖς ἀλύσκων.
 μικρὸς ἦν, ὑπόπτερός τε,

V. 29. ᾗ Aemil. Port., cod. ὡς. — V. 36. φύγωμεν homines docti, cod. φυγόντες.

63. Hoc carmen non legitur in codice Palatino, sed apud Cramerum in Anecd. Paris. T. IV. p. 380., quod cum dignissimum esset istis Anacreonteis cantilenis, in ordinem recepi. —

V. 5. Νηρηίδων scripsi, cod. Νηρηίδων.

- 20 πολυποίκιλός τε μύθος,
 πολυδαίδαλος τὸ εἶδος,
 πολυήρατος τὸ κάλλος.
 παῖδα οἴστοβόλον Ἀφρογενείης,
 εὐγενέων λογάδων, φεύγετέ, κοῦροι.
- 25 Γυμνὸς ἦν ἀνάρβυλός τε,
 πυρὶ δ' εἶκελος τὰ πάντα.
 ἀπὸ δ' ὀμμάτων βολάων
 φλογερὴν ἐπεμπευ αἴγλην·
 ἔρατὰν φέρων φαρέτρην
- 30 πεπτρωμένων βελέμνων,
 ἐπίχουσον εἶχε τόξον
 κεχλασμένον κατ' ὤμων.
 μικρὸν ἔχει τὸ βέλος, μακρὰ δὲ βάλλει,
 ὄν δὲ βάλλῃ, πυρόεις οἴστρος ἐλαύνει.
- 35 Γλυκερὴν ὅσα προῆκεν
 διὰ τὸν πόθον λαλῶν μοι,
 λιγυρὸν μέλος λυρίζων,
 καθάπερ Πρόκνη κατ' ἄλσος·
 παλάμην ἄγαν βραχεῖαν
- 40 ἐπεμειδία κραδαίνων.
 ἐπεδείκνυεν δὲ ταύτην,
 προφανῶς τὸ πῦρ ἀφάσσω·
 ἀναγαλλίδας παρῆλθεν,
 ἴα καὶ κρόκους παρέπτη.
- 45 Ζεφύρου πνοᾶς γὰρ εἶχεν
 κατοπισθίους λιγείας.
 τὸ βρέφος τῆς Παφίης φεύγετε, κοῦροι.
 ἀφανῶς τόξα πόθων ἀγκύλα τείνει.
- Καθάπερ ταῶς τις ὄρνις
- 50 ὁ κατάστροφος πτεροῦσιν,
 ὑπερίπτατο πλαγῶν με,
 λιβάδων ὑπερθε παίζων.
 ἔκαμνον τρέχων, ἐλαύνων.
 ἀπεπανσάμην διώκων,

V. 25. ἀνάρβυλος, cod. ἀνάρβυλος. — V. 41. ἐπεδείκνυεν scripsi, cod. ἐπεδείκνυ. — V. 43. ἀναγαλλίδας, cod. ἀναγαλλίδας.

- 55 ὁ δὲ τοῖς ῥόδοις με βάλλον,
 ὑπέθελγέ πως πρὸς οἶστρον.
 πόσα ἄνθη ἔδραμον καὶ ῥοδεῶνας,
 ὀπίσω παιδαρίου πολλὰ διώκων;
- μανίης πέφυκε δεῖγμα,
 60 νεότητός ἐστι πῆμα.
 . . . πέφυκε πᾶσα
 ἀκατάσχετός τε τόλμα,
 ἀτελῶν πόνων ἐρῶσα·
 καλύκων συνῆγεν ἄνθη,
- 65 παρέσχε μοι πονεῖν δέ·
 πλατάνοισι γὰρ προβαίνων
 στεφάνους πλέκειν μεθῆκεν.
 δροσερὰς εἰς λιβάδας πολλὰ διώξας,
 τὸν Ἔρωτα βροχίσαι οὐκ ἔδυνήθην.
- 70 Ὑποδὺς δ' ἐνερθε λόχμης
 σκιεροῖς ἔπαιζε δένδροις
 πύματον βέλος προπέμψας
 βάλλεν ἠπάτων τὰ κοῖλα.
 συνομηλίκων χορεία,
- 75 συναρήξατε προθύμως·
 κατακαίομαι, κλονοῦμαι
 ἀφανῶς τε πυρπολοῦμαι.
 ἀνθοκόμους λιβάδας πεζοπονήσας
 παῖδα πανοῦργον ἐλεῖν οὐκ ἔδυνήθην.
- 80 Δότε μοι λόγον, τί ῥέξω,
 τί πάθω, τί δ' αὖ προσοίσω·
 τί δὲ φάρμακον πόθ' εὔρω,
 κραδίην ἐμὴν δροσίζον.
 φάρμακον ἐξ Ἑλένης εἰ τις ἐφεύροι
- 85 ἡμετέραις φιάλαις ἐγκαταμίξαι.

V. 55. με βάλλον scripsi, cod. ἐμβάλλον. — V. 57. ῥοδεῶνας scripsi, cod. ῥοδωνιῶνας. — V. 59. aliquot versus excidisse videntur. — V. 69. ἔδυνήθην scripsi, cod. ἤδυνήθην. — V. 72. πύματον Cramerus, cod. πῆματον. ἠ. προπέμψας scripsi, cod. πέμψας. — V. 76. κλονοῦμαι Cramerus, cod. κλονοιμένων. — V. 78. πεζοπονήσας, fortasse scribendum πεζοπορήσας. — V. 79. ἔδυνήθην, cod. ἤδυνήθην. — V. 81. προσοίσω Cramerus, cod. προσήσω.

"Ανος εἰς ἔρωτ' ἀκούω
ἀποδημίαν γενέσθαι
σὺ μένειν θέλων δὲ μᾶλλον,
ἕτερον τρόπον μετέρχου·

- 90 αὐπνοὺς ἴανε νύκτας
μετ' Ἀχιλλέως ἑταίρων·
σὺν ἀηδόσιν λιγείαις
μελιηδέα προσέδων.
ἰδάην πόθου τὸ φίλτρον,
95 ὁδὸν οὐδαμῶς ἐπέγνων,
δότε μοι συνομοδίτην
τὸν ἔρωτα συλλαοῦντα.
τῆς Παφίης τὸ βρέφος φεύγετε, κοῦροι,
λαμπάδα καιομένην χερσὶ κομίζει.

XV.

TELESILLA.

1.

— 4 — — — —
— 2 — — — —
Ἄ δ' Ἀρτεμις, ὦ κόραι,
φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν.

2.

Athenaeus XI. p. 467. F.: Τελέσιλλα δὲ ἡ Ἀργεῖα καὶ τὴν
ἄλω καλεῖ δεῖνον. Cf. Eustath. 1207. 14.

3.

Athenaeus XIV. p. 619. B.: Ἡ εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιλη-
τίας, ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν.

V. 95. ὁδὸν scripsi, cod. ὁδὸν δ'.

Telesilla. Fr. 1. Hephaestio p. 62.: Ἔστι τοίνυν ἐπίσημα ἐν
τῷ ἰωνικῷ, ἐφθημιμερῇ μὲν, τὰ τοιαῦτα, οἷς ἡ Τελέσιλλα ἐχρήσατο.
Ἄ δ' Ἀρτεμις ὦ κόραι κτλ. V. 1. etiam p. 26. legitur.

4.

Pausanias II. 35.: Τὸ μὲν δὴ τοῦ Πυθαγόω ὄνομα μεμαθή-
κασι παρὰ Ἀργείων· τούτοις γὰρ Ἑλλήνων πρώτοις ἀφικέσθαι
Τελέσιλλα φησι τὸν Πυθαγόω ἐς τὴν χώραν Ἀπόλλωνος
παῖδα ὄντα.

5.

Pausanias II. 28.: Ἐπὶ δὲ τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους Κορυφαίας
ἔστιν ἱερόν Ἀρτέμιδος, οὗ καὶ Τελέσιλλα ἐποίησατο ἐν ἄσματι
μνήμην.

6.

Apollodor. Bibl. III. 5.: Κατὰ Τελέσιλλαν ἐσώθησαν (ex
Niobae liberis) Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια, ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν
καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων.

Hesychius: Βελτιώτας· τοὺς βελτίους Τελέσιλλα.

8.

Pollux II. 23.: Καὶ Φερεκράτης Οὐλοκέφαλος· οὐλοκίκινα
δὲ Τελέσιλλα εἶρηκε. ubi corrigendum οὐλοκίκινος.

9.

Schol. Hom. Od. v. 289.: Καλῇ τε μεγάλῃ τε. Ἐκ τῆς
κατὰ τὴν ὄψιν κοσμιότητος καὶ αἰδοῦς καὶ τοῦτο ὑπονοεῖν δι-
δωσι, καθὰ καὶ Ξενοφῶν καὶ Τελέσιλλα ἢ Ἀργεῖα διαγρά-
φουσιν Ἀρετῆς καὶ Καλοκαγαθίας εἰκόνα.

XVI.

SIMONIDES.

I. ΕΓΚΩΜΙΑ.

‘Η ΕΝ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩ ΝΑΥΜΑΧΙΑ.

1. 2. [2. 3.]

Ἐβόμβησεν θάλασσα,
Ἀποτρέποισα Κῆρας.

3. [5.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 211.: Τὴν Ὀρείθυιαν Σιμωνίδης ἀπὸ Βριλησσοῦ φησὶν ἀρπαγεῖσαν ἐπὶ τὴν Σαρπηδοῖαν πέτραν τῆς Θοράκης ἐνεχθῆναι — ἡ δὲ Ὀρείθυια Ἐρεχθίδος θυγάτηρ, ἣν ἐξ Ἀττικῆς ἀρπάσας ὁ Βορέας ἤγαγεν εἰς Θοράκην κάκεισε συνελθὼν ἔτεκε Ζῆθον καὶ Κάλαιν, ὡς Σιμωνίδης ἐν τῇ Ναυμαχίᾳ.

‘Η ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑ.

4. [8.]

Plutarch, vit. Themistocle. c. 15.: Οἱ δ’ ἄλλοι τοῖς βαρβάροις ἐξισούμενοι τὸ πλῆθος ἐν στενῷ κατὰ μέρος προσγερομένους καὶ προσπίπτοντας ἀλλήλοις ἐτρέψαντο μέχρι δειλῆς ἀντισχόντας, ὡς εἶρηκε Σιμωνίδης, τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ περιβόητον ἀράμενοι νίκην, ἧς οὐθ’ Ἑλλῆσιν οὐδὲ βαρβάροις ἐνάλιον ἔργον εἰργασται λαμπρότερον, ἀνδρεία μὲν καὶ προ-

Simonides. Fr. 1. 2. Priscian. de metr. com. p. 1328.: „Simonides et Alcman teste Heliodoro non solum in fine ponunt spondeum, sed etiam aliis in locis. Simonides in τῇ ἐπ’ Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίᾳ in dimetro catalectico: ἐβ. θάλ. (unus cod. θαλάσσας) in secundo loco spondeum posuit. ἀντιστρέφει δὲ αὐτῷ. ἀποτρέποισα (Putsch. ἀποτρέποις εἶ, cod. ἀποτρέποι σ’ εἶ) κῆρας.

Fr. 4. Fortasse Simonidis ex hoc carmine est, quod legitur ap. Plutarch. de glor. Athen. c. 7.: Ἐπὶ τῇ Σαλαμῖνι καὶ Μυκάλῃ καὶ Πλαταιαῖς ὧσπερ ἀδαμάντινοι στηριζάντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος παρέδωσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις.

Θυμιά τῶν ναυμαχησάντων, γνώμη δὲ καὶ δεινότητι Θεμιστοκλέους.

ΕΙΣ ΤΟΤΣ ΕΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΑΙΣ ΘΑΝΟΝΤΑΣ.

5. [9.]

$\frac{x}{x}$ — — — — —
 $\frac{x}{x}$ — — — — —

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
 εὐκλεῆς μὲν ἂ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
 βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόνων δὲ μνάστις, ὁ δ' οἶκος
 ἔπαινος.¹¹

ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον εὐρώς

- 5 οὐθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμανρώσει χρόνος.
 ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὄδε σακὸς οἰκέταν εὐδοξίαν
 Ἑλλάδος εἴλετο· μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας
 ὁ Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπῶς
 κόσμον ἀέναον τε κλειῶς.

1. Fr. 5. Diod. Sic. XI. 11.: Οὐχ οἱ τῶν ἱστοριῶν συγγραφεῖς μόνοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν ποιητῶν καθύμνησαν αὐτῶν τὰς ἀνδραγαθίας· ὧν γέγονε καὶ Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς ἄξιον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ποιήσας ἐγκώμιον, ἐν ᾧ λέγει· Τῶν κτλ. — V. 1. Θερμοπύλαις, alii codd. Θερμοπύλαισι. — V. 3. πρὸ γόνων Hgenius, libri προγόνων. ib. οἶκος Jacobsius et Hermannus, libri οἶτος vel οὔτος. — V. 4. εὐρώς scripsi, vulgo οὐθ' εὐρώς. — V. 6. ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὄδε scripsi, legebatur ἀνδρῶν ἀγαθῶν· ὁ δέ. ib. σακὸς Schneidewinus, vulgo σηκός. ib. οἰκέταν Schneidewinus, vulgo οἰκετᾶν, Hermannus οἰκητᾶν. — V. 7. εἴλετο Hermannus, vulgo εἴλατο. — V. 9. κλειῶς scripsi, vulgo κλειός.

χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόφ τετραγώνον, ἄνευ ψόγου τε-
τυγμένον·

* * * *

Οὐδέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιττάκειον νέμεται, Ἄντ. α.
καίτοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον· χαλεπὸν φάτ'
ἔσλὸν ἔμμεναι.

5 Θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας· ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι μὴ
οὐ κακὸν ἔμμεναι,

ὃν ἀμάχανος συμφορὰ καθέλη.

πράξαις γὰρ εὖ πᾶς ἀνὴρ ἀγαθός, κακὸς δ',

εἰ κακῶς, καὶ τοῦπιπλεῖστον ἄριστοι, τοὺς κε θεοὶ φιλῶσιν.

Ἔμοιγ' ἐξαρχεῖ ἔσθ' ἄνδρα κακὸν ἔμμεναι. Ἐπ. α.

10 ὃς ἂν μὴ κακὸς ᾗ

μηδ' ἄγαν ἀπάλαμνος εἰδῶς τ' ὄνασιπολιν δίκαν, ὑγῆς
ἀνὴρ.

οὐ μιν ἐγὼ μωμάσομαι· οὐ γὰρ φιλόμωμος·

τῶν γὰρ ἀλιθίων ἀπειρων γενέθλα.

πάντα τοι καλά, τοῖσί τ' αἰσχρὰ μὴ μέμικται.

15 Τοῦνεκεν οὐποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι δυνατόν Στρ. β.
διζήμενος, κενεᾶν ἐς ἀπρακτον ἐλπίδα μοῖραν αἰῶνος βαλέω,
πανάμωμον ἀνθρωπον, εὐρέδους ὅσοι καρπὸν αἰνίμεθα
χθονός·

V. 2. Respiciunt Aristotel. Eth. Nicom. I. 10. Rhetor. I. 11. Sopater ap. Stobae. XLIV. 17. Julian. Caes. p. 333. B. Eustath. p. 475. 41. Damascius ap. Suid. v. τετραγώνος. — V. 4. ἐσλὸν Boeckhius, vulgo ἐσθλόν. Resp. Polybius XXIX. c. 7. et Diog. Cyn. Epist. XXII. ap. Boisson. Not. et Extr. Bibl. Par. X. p. 278. — V. 6. ὃν scripsi, vulgo ὃν ἂν. ib. ἀμάχανος Boeckhius, vulgo ἀμήχανος. ib. καθέλη, aliquot codd. καθέλοι. — V. 7. πράξαις Boeckhius, vulgo πράξας. — V. 8. Restituit Hermannus. — V. 9. 10. Numeri displicent, aliud quid Simonides videtur scripsisse. — V. 11. εἰδῶς τ' ὄνασιπολιν Hermannus, libri εἰδῶς γε ὀνήσει πόλιν. — V. 12. μιν Schleiermacherus, vulgo μὴν. ib. μωμάσομαι Schneidewinus, vulgo μωμήσομαι. ib. οὐ γὰρ Hermannus, libri οὐ γὰρ εἰμι. — V. 13. ἀλιθίων Schneidewinus, vulgo ἡλιθίων. ib. ἀπειρων γενέθλα libri, vulgo ἀπειρα γενέθλα. — V. 16. ἐς, plures libri εἰς. — V. 17. εὐρέδους κτλ. affert Plutarch. Sympos. IX. 14. 2. de tranquill. c. 10. de fraterno amore c. 14. adv. Stoic. c. 7. — V. 18. ἐπὶ δ' correxi, libri ἔπειθ'. ib. ὕμιν Hermannus, vulgo ὕμιν. —

ἐπὶ δ' ἔμμιν εὐρῶν ἀπαγγελῶ.

πάντας δ' ἐπαίνημι καὶ φιλέω, ἐκῶν

20 ὅστις ἔρδη μῆδεν αἰσχρόν, ἀνάγκη δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

9. [15.]

— — — — —

— — — — —

Ἴπποτροφία γὰρ οὐ Ζακύνθῳ,
ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις ὄπαδεῖ.

10. [16.]

— — — — —

Μῆ βάλῃ φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας.

11.

— — — — —

Κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμώνιος ἤρθη.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ.

12. [14.]

Schol. Pind. Isthm. II. Argum.: Οὗτος ὁ Ξενοκράτης οὐ μόνον Ἴσθμια νενίκηκεν ἵπποις, ἀλλὰ καὶ Πύθια τὴν εἰκοστήν τετάρτην Πυθιάδα, ὡς Ἀριστοτέλης ἀναγράφει· καὶ Σιμωνίδης ἐπαινῶν ἀμφοτέρας αὐτοῦ τὰς νίκας κατατάσσει.

V. 20. ἔρδη, alii libri ἔρδει vel ἔρδει. ib. ἀνάγκη κτλ. respiciunt Synes. Ep. 103. Schol. Eurip. Orest. v. 478. Zenob. I. 85. Phalar. Ep. 83. Diog. Laert. I. 4. Procl. in Plat. Cratyl p. 93. ed. Boissonade.

Fr. 9. Plut. de discrim. amic. et ad. c. 2.: Ὁ Σιμωνίδης τὴν ἵπποτροφίαν φησὶν οὐ Ζακύνθῳ ὄπαδεῖν, ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις. Constituit Schneidewinus.

Fr. 10. Plut. de virtut. moral. c. 6.: Ὁ Πλάτων ἐξεικονίζει περὶ τὰ τῆς ψυχῆς ὑποζύγια, τοῦ χειρόνος πρὸς τὸ βέλτιον ζυγομαχοῦντος ἅμα καὶ τὸν ἡνίοχον διαταράττοντος, ἀντίχειν ὀπίσω καὶ κατατείνειν ὑπὸ σπονδῆς ἀναγκαζόμενον αἰ. Μῆ κτλ. κατὰ Σιμωνίδην.

Fr. 11. Schol. Arist. Pac. 117.: Τὸ μεταμώνιος οἱ μὲν ἐξεδέξαντο ματαίως καὶ πρὸς οὐδὲν χρήσιμον· οἱ δὲ φασὶν ἰδίως μεταμώνιον τὸν ἐτίρωθεν μετέωρον σημαίνειν, πιστούμενοι τοῦτο παρὰ Σιμωνίδου οὕτω εἰπόντος· Κονία κτλ. Scripsi ἤρθη, vulgo ἡέρθη.

Ἐπέξαθ' ὁ Κριός οὐκ ἀεικέως
ἐλθὼν ἐς ἀγλαὸν δενδρεῶνα Διὸς τέμενος.

16. [20.]

Γ Λ Α Τ Κ Ω Ι Κ Α Ρ Τ Σ Τ Ι Ω Ι Π Τ Κ Τ Η Ι

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

Οὐδὲ Πολυδεύκης βία
χεῖρας ἀντείνεται' ἂν ἐναντίον αὐτῷ,
οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμήνας τέκος.

17. [23.]

Ε Τ Α Λ Κ Ι Δ Η Ι

Herodot. V. 102.: Πολλοὺς αὐτῶν οἱ Πέρσαι φονεύουσι ἄλλους τε ὀνομαστούς, ἐν δὲ δὴ καὶ Ἐυαλκίδα στρατηγέοντα Ἐρετριέων στεφανηφόρους τε ἀγῶνας ἀναραιορηκότα καὶ ὑπὸ Σιμωνίδου τοῦ Κηῖου πολλὰ αἰνεθέοντα.

assert: ἐπέξαθ' ὁ Κριός οὐκ ἀκαιρως vel ἐπήξαθ' ὁ Κριός οὐκακαιρως. — V. 2. ἐς ἀγλαὸν δενδρεῶνα scripsi, Hermannus δενδρεῶν' ἐσελθὼν ἀγλαόν.

Fr. 16. Lucian. pro Imag. c. 19.: Πῶς ἐπήνεσε ποιητῆς δόκιμος τὸν Γλαῦκον; Οὐδὲ Πολυδ. βίαν φήσας ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας οὐδὲ σ. Ἀ. τ. Ὅρῃς, ὅποιοις αὐτὸν θεοῖς εἶκασε; μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀμείνω ἀπέφηγε· καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς Ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν ἀντεπαινούμενος, οὔτε ἐκείνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον ἢ τὸν ποιητὴν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ εὐδοκίμονα ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀληθῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητῆς ἐπὶ τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ἄσματι. Simonidis versus esse docuit Meinekius ex Quintil. Inst. Or. XI. 2. 11.: „Artem autem memoriae primus ostendisse dicitur Simonides, cujus vulgata fabula est, cum pugili coronato carmen, quale componi victoribus solet, mercede pacta scripsisset, abnegatam ei pecuniae partem, quod more poetis frequentissimo digressus in laudes Castoris ac Pollucis exierat. — Est autem magna inter auctores dissensio, Glaucione Carystio an Socrati an Agatharcho an Scopae scriptum sit id carmen.“ — Versus restitui. — V. 3. Ἀλκμήνης Schneidewinus, vulgo Ἀλκμήνας.

18. [24.] *ὄσος ἄσος ἄσος ἄσος*

— — — — —
 Ὠνθρωπε, κῆσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γᾶς ἐκείνων.

19. [25.]

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Ὅς δουρὶ πάντα
 νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν Ἄναυρον ὑπὲρ πολυβότρου
 ἐξ Ἴωλκοῦ.
 οὕτω γὰρ Ὀμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

20. [26.] }

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Ἰοστεφάνου στόματος γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
 ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

21. [27.]

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Δίδωτι δ' εὐχος Ἐρμᾶς ἐναγώνιος,
 Μαιάδος οὐρείας ἐλικοβλεφάροιο παῖς· ἔτικτε δ' Ἄτλας

Fr. 18. Aristides II, p. 513. Dind.: Κατά σε ἀνήρ τις Σιμωνίδειος ἀμείψεται· Ὠνθρωπε κτλ. γᾶς Schneidewinus, vulgo γῆς.

Fr. 19. Athen. IV. 172, E.: Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ Μελιάγρου τὸν λόγον ποιούμενος φησὶν· Ὅς κτλ. — V. 1. ὄς Casaubonus, vulgo ὄς. — V. 2. νίκασε νέους Casaub., codd. νικᾶς ἐνέους vel νικᾶν ἐνέους. — V. 3. Στασίχορος, duo codd. Στησίχορος.

Fr. 20. Athen. IX, 396, E.: Καὶ ἐν ἄλλοις (Σιμωνίδης) ἐπ' Ἀρχεμόρφῳ εἶρηκεν· Ἰοστεφ. γλυκ. κτλ. — V. 1. ἰοστεφάνου, codd. ὀϊοστεφάνου, ἰῶ στεφάνου. στόματος adjecit Schneidewinus.

Fr. 21. Athen. XI. p. 490, E.: Σιμωνίδης τὰς Πλειάδας Πλειάδας εἶρηκεν ἐν τούτοις· Δίδωτι δευτέρῃ σ' Ἐρμᾶς ἐν., Μαιᾶς εὐπλοκάμοιο παῖς, ἔτικτε δ' Ἄτλας κτλ. — V. 1. δ' εὐχος scripsi, Jacobsius διδοῖ τιν εὐχος, codd. δ' εὐτες, δευτέρῃ σ'. — V. 2. Schneidewinus emendavit ex Schol. Pind. Nem. II, 16.: Σιμωνίδης μίαν τῶν Πλειάδων Μαιᾶν οὐρείαν προσηγόρευσεν ἐπὶ τῶν Μαιάδος οὐρείας ἐλικοβλεφάρου. Κατὰ λόγον· αὕτη γὰρ Κυλλήνης ἐν

24. [30.]

Βίότου κέ σε μᾶλλον ὄνασα πρότερος ἐλθών.

25.

Diogenianus Praefat. Paroem. p. V. Gaisf.: Καρικός αἶνος λέγεται, ἐν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κᾶρα ἄνδρα· τοῦτον γὰρ ἀλίεα τυγχάνοντα χειμῶνος θεασάμενον πολίποδα εἰπεῖν· Εἰ μὲν ἀποδὺς κολυμβήσαιμι ἐπ' αὐτόν, ῥιγώσω· ἐὰν δὲ μὴ λάβω τὸν πολίποδα, τῷ λιμῷ τὰ παιδί' ἀπολώ. Κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ Τιμοκρέων ἐν μέλεσι καὶ Σιμωνίδης αὐτοῦ μνημονεύει ἐν τῷ εἰς Ὀριλλαν ἐπινηκίῳ. Cf. Walz. Rhet. II. p. 10.

26. [32.]

1 0 - 0 0
 1 0 0 - - 1 0 - 0 1 0 0 - 0
 1 0 - 0 - 1 0 - 0 1 0 -
 1 0 - 1 0 0 - - 1 0 0 - 0
5 - 1 0 0 - 0 - -
 1 0 - 0 1 0 - 1 0 0 - 0 - 1 -

Ἔστι τις λόγος,

τὰν Ἀρετὰν ναίειν δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις,
 νῦν δὲ μιν θεῶν χῶρον ἄγνόν ἀμφέπειν.
 οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,

5 ἢ μὴ δακέθυμος ἰδρώς
 ἔνδοθεν μόλη, ἴκηται τ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

Fr. 24. Schol. Soph. Ajac. 727.: Καὶ ἐν Σιμωνίδῃ ἐπὶ τοῦ πρὸς Αἰγία ἀγγέλου πεμφθέντος· βίότῳ καὶ σε κτλ. Hermannus βίότου κέ σε correxit. Ceterum confers Plut. Thes. c. XXII.: Τῇ Ἀττικῇ προσφερομένων ἐκλαθέσθαι μὲν αὐτόν, ἐκλαθέσθαι δὲ καὶ τὸν κυβερνήτην ὑπὸ χαρᾶς ἐπάρασθαι τὸ ἴσιον, ὃ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἔδει γνῶριμον τῷ Αἰγίᾳ γενέσθαι. τὸν δὲ ἀπογόντια ῥῖψαι κατὰ τῆς πέτρας ἑαυτὸν καὶ διαφθαρήναι. Καταπλέυσας δὲ ὁ Θεσεύς ἔθυε μὲν αὐτὸς ἄς ἐκπλέων θυσίας ἠΐετο τοῖς θεοῖς Φαληροῖ, κήρυκα δὲ ἀπίστευε τῆς σωτηρίας ἀγγελὸν εἰς ἄστυ.

Fr. 26. Clemens Al. Strom. IV, p. 585.: Λέγει ἢ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ κατασχνηθήσεται. Εἰκότως οὖν Σιμωνίδης γράφει· Ἔστι τις λόγος κτλ. — V. 3. νῦν δὲ μιν θεῶν corruptum, Schneidewinus conjecit ἄγνόν δὲ μιν θεῶν. — V. 4. οὐδέ, Schneidewinus conjecit οὐδὲ μᾶν. — V. 6. ἴκηται τ' scripsi, vulgo ἴκητ', Emperius ἴκη τ' conjecit.

Δαλογενές, εἴτε Λυκίαν . . . .
 χρυσεοκόμας Ἐκατε, παῖ Διός.

V. Δ Ι Θ Υ Ρ Α Μ Β Θ Ι .

35. [41.]

MEMNON.

Strabo XV. p. 728. B.: Λέγεται (Σούσα) καὶ κτίσμα Τι-
 θωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρὸς — ἢ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο
 Μερμόνοιον· λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι, φησὶ δὲ καὶ
 Δισχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν, ταφῆναι δὲ λέγεται
 Μέμνων περὶ Πάλλον τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν ποταμόν, ὡς
 εἶρηκε Σιμωνίδης ἐν Μέμνονι διθυράμβῳ τῶν Δηλιακῶν.

VI. Υ Π Ο Ρ Χ Η Μ Α Τ Α .

36. [43.]

υ υ υ υ - υ υ υ υ

υ υ υ υ - υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ - υ υ υ υ υ υ - υ υ υ υ υ υ - υ υ υ υ υ υ

Ἀπέλαστον ἵππον ἢ κύνα

Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ

ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμοιο καμπύλον μέλος διώκων.

μησαι, διότι τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα βέβησεν ἑκατόν, ὡς
 φησιν, ἐχειρώσατο· καὶ μᾶλλον αὐτὸν Ἐκατον ἢ Πύθιον
 χαίρειν προσαγορευόμενον, οἷον κλήρου τινος ἐπωνυμίας
 συμβόλῳ προσφωνούμενον. Cf. Eustath. ad II. p. 51. Tzetz.
 Exeg. in II. p. 117. 17. Ex hoc paeane esse videtur, quod ser-
 vavit Aristotel. Rhetor. III, 8.: Ἔστι Παιᾶνος δύο εἶδη, ἀντικείμενα
 ἀλλήλοις· ὧν τὸ μὲν ἐν ἀρχῇ ἀρμόττει, ὡς περ καὶ χρῶνται· οὗτος δ'
 ἐστίν, οὗ ἄρχει μὲν ἢ μακρὰ, τελευτῶσι δὲ τρεῖς βραχεῖαι· Δαλογενές
 κτλ. Καὶ Χρυσεοκόμα κτλ. — V. 1. ἔχεις addendum puto, prae-
 terea autem plures videntur versus adjuncti fuisse. — V. 2. χρυ-
 σεοκόμας scripsi, vulgo χρυσεοκόμα. — Quod deinde addit Aristote-
 les, etiam Simonidis videtur versus esse: Ἐτερος δ' ἐξ ἐναντίας, οὗ
 βραχεῖαι ἄρχουσι τρεῖς· ἢ δὲ μακρὰ τελευταία·

υ υ υ υ - υ υ υ υ - υ υ υ υ - υ υ υ υ

Μετὰ δὲ γὰν ὕδατά τ' ὠκεανοῦ ἠφάνισε Νύξ.

Fr. 36. Plut. Symp. IX, 15, 2.: Καὶ ὅλως μεταθετέον τὸ Σιμωνίδειον ἀπὸ
 τῆς ζωγραφίας ἐπὶ τὴν ὄρχησον, τὴν μὲν ὄρχησιν εἶναι ποίησιν σιωπῶσαν, τὴν δὲ
 ποίησιν πάλιν ὄρχησιν φθεγγομένην· ὅθεν οὔτε εἰπεῖν ἐστι γραφικῇ μετεῖναι
 ποιητικῆς, οὔτε ποιητικῇ γραφικῆς, οὐδὲ χρῶνται τὸ παράπαν ἀλλήλαις· ὄρχη-

37. [44.]

— 2 0 0 — 0 0 — 0 0 — 0 0 — 0 0 —
 0 0 — 1 0 0 — 0 0 — 1 —
 2 0 — 0 — 2 0 0 — 1 0 0 — 1 0 0 — 1 0 0 — 1 0 0 —
 0 0 — 0 0 — 1 0 0 — 1 0 0 — 0 0 —

5

Οἶος δ' ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν πεδίον
 πέταται θάνατον κεραέσσα

εὐρέμεν ματεύων ἐλάφω·

κτάνε δ' ἐπ' ἀνχέμι στρέφοισαν σφέτερον κάρα

5 πάντ' ἐπ' οἶμον.

38. [45.]

0 2 0 — 1 0 0 —
 0 2 0 — 1 0 — 1 0 — 1 0 0 —
 x — 1 0 0 — 1 0 0 — 0 2 0 — 0 2 0 —

"Όταν δὲ γαρύωσι νέοι, εἰπὼν,

ἐλαφρόν ὄρχημ' αἰοιδᾶ ποδῶν μίγνυμεν·

Κρήταν μιν καλέοισι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μολοσσόν.

σικῆ δὲ καὶ ποιητικῆ κοινωνία πᾶσα καὶ μετέξῃς ἀλλήλων ἐστὶ καὶ μάλιστα μι-
 μούμεναι περὶ τὸ τῶν ὑπορχημάτων γένος, ἐν ἔργον ἀμφοτέραι τὴν διὰ τῶν
 σχημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀποτελοῦσιν. Δόξειε δ' ἂν, ὥσπερ ἐν
 γραφικῇ, τὰ μὲν ποιήματα ταῖς γραμμαῖς, ὑφ' ὧν ὀρίζεται τὰ εἶδη,
 [μάλιστα εἰκέναι, τὰ δὲ τῆς ὄρχησεως τοῖς χροῖμασιν.] Δηλοῖ δὲ ὁ μᾶ-
 λιστα κατωρθωκέναι δόξας ἐν Ἐπορχήμασιν καὶ γεγονέναι
 πιθανώτατος αὐτὸς ἑαυτοῦ, τὸ δεῖσθαι τὴν ἑτέραν τῆς ἑτέρας.
 Τὸ γὰρ Ἀπέλαστον κτλ.

Fr. 37. Plutarch. Sympos. Qu. IX. 15. 2. pergit post Fr. 36.
 ἢ τό· Οἶος — πάντ' ἐς οἶμον καὶ τὰ ἐξῆς. — V. 1. δ' inse-
 ruit Schneidewinus. ib. πεδίον Wytttenbachius, vulgo τε πεδίον. —
 V. 2. κεραέσσα Schneidewinus, vulgo κεράσσασα. — V. 3. ματεύων
 Schneidewinus, vulgo μανύων, Wytttenbachius coniecic κύων. —
 V. 4. κτάνε δ' scripsi, vulgo τάν δ'. ib. στρέφοισαν σφέτερον Schnei-
 dewinus, vulgo στρέφοισαν ἑτερον. — V. 5. πάντ' ἐπ' οἶμον Schnei-
 dewinus, vulgo πάντα ἔτοιμον.

Fr. 38. Plut. Sympos. IX. 15. 2.: Αὐτὸς γοῦν οὐκ αἰσχύνεται
 περὶ τὴν ὄρχησιν οὐχ ἥτιον ἢ τὴν ποιησιν ἐγκομιμάζων· Ὅταν δὲ γη-
 ρῶσαι νῦν ἐλ. ὄρχημα οἶδα — τρόπον. — V. 1. γαρύωσι νέοι
 dubitanter scripsi. — V. 2. ὄρχημ' αἰοιδᾶ et μίγνυμεν scripsi, vulgo
 ὄρχημα οἶδα et μινγνύμεν legitur. — V. 3. Κρήταν μιν Schneidewinus,
 Plut. Κρήτα μὲν et μίν. Athenaeus qui v. 3. integrum exhibet, IV.
 p. 181, B.: ὄθεν καὶ Κρητικὰ καλοῦσι τὰ ὑπόρχηματα, Κρήτα μὲν κτλ.
 sed cod. unus Κρήταν et sic Eustath. p. 1166. 49. ib. καλέοισι
 Schneidewinus, vulgo καλέουσι.

VII. ΘΡΗΝΟΙ.

39. [46.]

ΕΙΣ ΣΚΟΠΑΔΑΣ.

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 x - - - - -

Ἄνθρωπος ἐὼν μὴ ποτε εἶπης ὅ τι γίνεται αὔριον,
 μηδ' ἄνδρα ἰδῶν ὄλβιον, ὅσον χρόνον ἔσσειται·
 ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτερούγου μῦθας
 οὕτως ἅ μεταστάσις.

40.

Schol. Theocrit. XVI. 36.: Οἱ Σκοπάδαι Κρανώνιοι τὸ γένος· Κρανῶν δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν Σκόπας ὁ Κρανώνιος, Κρέοντος καὶ Ἐχεκρατίδος υἱός. Καὶ Σιμωνίδης ἐν Θρήνοις.

ΕΙΣ ΑΝΤΙΟΧΟΝ.

41. [48.]

Aristid. T. I. p. 127. ed. Dind.: Ποῖος ταῦτα Σιμωνίδης θρηνήσει; τίς Πίνδαρος; ποῖον μέλος ἢ λόγον τοιοῦτον ἐξευρών Σησίχορος ἀξίον φθέγγεται τοιούτου πάθους· ποία δὲ Δύσηρις Θετταλὴ τοσοῦτο πένθος ἐπένησεν ἐπ' Ἀντιόχῳ τελευτήσαντι, ὅσον νῦν μητρὶ τῇ τούτου πένθος πρόκειται; quae ex Simonidis carmine petita esse docet Schol. Theocrit. XVI. 34.: Πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἀνακτος Ἀλεῦα] ὁ Σιμωνίδης τοῖς προειρημένοις ἐνδόξοις ἀνδράσι ἐπινίκια ἔγραψε καὶ θρήνους — ὁ δὲ Ἀντιόχος Ἐχεκρατίδου καὶ Δυσήριδος υἱός ἦν, ὡς φησι Σιμωνίδης.

42. [49.]

ΕΙΣ ΛΤΣΙΜΑΧΟΝ.

Harpocratio p. 174.: Ταμύναι· Δισχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἐρετριέων αἰ

VII. Fr. 39. Favorinus Stob. Flor. CV, 62.: Ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε φῆς (duo codd. εἶπης), ὅτι γίνεται αὔριον, μηδ' ἄνδρα ἰδῶν ὄλβιον, ὅσον χρόνον ἔσσειται· ἀλλὰ μηδὲ οἶκον, ὡςπερ ἀμίλει ὁ ποιητὴς διεξίρηχται τὴν τῶν Σκοπαδῶν ἀθρόαν ἀπόλειαν. Integrum carmen servavit idem Stobaeus CV. 9.: Σιμωνίδου· Θρήνων· Ἄνθρωπος ἐὼν μὴ ποτε φήσης, ὅτι γίνεται μηδ' ἄνδρα ἰδῶν ὅσον χρόνον ἔσσειται (unus cod. ἔσσειται)· ὠκεῖα γὰρ κτλ. unde Schneidewinus composuit.

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέῃ ἀνεμός τέ μιν
κινηθεῖσά τε λίμνα

στρ.

δείματι ἤριπεν, οὐκ ἀδιάντοισι παρειαῖς
ἀμφί τε Περσεῖ βάλλε φίλαν χέρα

5 εἶπέ τε· ὦ τέκος, οἷον ἔχω πόνον·

σὺ δ' ἄωτεις γαλαθηνῶ τ' ἤθεῖ κνώσσεις ἐν ἀτερεπῇ
δώματι χαλκεογόμφῳ,

νυκτιλαμπῇ κνανέῳ τε δνόφῳ τανυσθεῖς.

ἀναλίαν δ' ὑπερθε τεὰν κόμαν βαθεῖαν

10 παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,

οὐδ' ἀνέμον φθόγγῳ,

κείμενος ἐν πορφυρέῃ χλανίδι, πρόσωπον καλόν.

Ἐὶ δὲ τοῖ δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,

ἐπ.

καὶ κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτόν ὑπεῖχες οὔας.

15 κέλομαι δ' εὐδε βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος,

εὐδέτω δ' ἄμετρον κακόν·

μεταιβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ,

στοφάνης ἢ ἄλλος τις κατεσκεύασε κώλων, ἀλλ' ὅν ὁ πεζὸς λόγος ἀπατεῖ·
πρόσεχε δὴ τῷ μέλει καὶ ἀναγίνωσκε ταῦτα κατὰ διαστολάς, καὶ εὖ ἴσθ' ὅτι
λήσεται σε ὁ θυμὸς τῆς ᾠδῆς καὶ οὐχ ἔξεις συμβαλεῖν οὔτε στροφῆν
οὔτε ἀντίστροφον οὔτε ἐπωδόν, ἀλλὰ φανήσεται σοι λόγος οὕτως διειρό-
μενος· ἔστι δὲ ἡ διὰ πελάγους φερομένη Δανάη, τὰς ἐαυτῆς
ἀποδουρομένη τύχας· Ὅτε κτλ. — V. 1. τί μιν Schneidewinus,
libri τε μήν. — V. 2. κινηθεῖσά τε Brunckius, vulgo κινηθεῖσα δέ. —
V. 3. ἤριπεν et ἀδιάντοισι Brunckius, codd. ἔριπεν et ἀδιάνταισιν. —
V. 4. βάλλε unus cod., vulgo βάλε. — V. 5. εἶπέ τε unus cod., vulgo
εἶπεν τ'. ib. τέκος unus cod., vulgo τέκνον. — V. 6. ἄωτεις et τ'
ἤθεῖ scripsi, vulgo σὺ δ' αὐταῖς ἐγαλαθηνωδεῖ θεικνωσσεις. Aliquanto
melius Athenaeus IX, 396, E. Σιμωνίδης ἐπὶ τοῦ Περσεῖος τὴν
Δανάην ποιῆ λέγουσαν· Ὁ τέκος, οἷον ἔχω πόνον· σὺ δ' αὐτε εἰς
γαλαθηνῶ δ' ἤτορι κνώσσεις. ubi Casaubonus quoque ἄωτεις
conjecit. Conferas Hesych.: Ἀωτεῖς· κοιμᾷ. — V. 7. δώματι, alii codd.
δοῦναι vel δοῦραι. ib. χαλκεογόμφῳ Schneidewinus, vulgo χαλκεο-
γόμφῳ δέ. — V. 8. τανυσθεῖς scripsi, Schneidewinus ταθεῖς, codd.
τὰν δ' εἰς, τὰδε εἰς, τὰδ' εἰς. — V. 11. ἀνέμον φθόγγον, unus cod.
ἀνεμον φθόγγον. — V. 12. πρόσωπον καλόν, ed. Ald. et unus cod.
πρόσωπον καλόν πρόσωπον. — V. 14. ῥημάτων, fortasse θρηνημάτων
scribendum. ib. λεπτόν, aliquot codd. λεπτιῶν. — V. 15. κέλομαι δ'
scripsi, vulgo κέλομαι. — V. 16. δ', aliquot codd. omittunt. —
V. 17. μεταιβολία scripsi, codd. μεταιβουλία vel μεταβουλία. —

ἐκ σέο· ὅτι δὲ θαρσαλέον ἔπος
εὐχόμαι, τεκνόφι δίκαν σύγγνωθί μοι.

45. [51.]

⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ —
⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ —

⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ —
— ⋮ ⋮ — — ⋮ ⋮ ⋮ — — ⋮ ⋮ — — ⋮ ⋮ — —

Οὐδὲ γὰρ οἱ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ' υἴες, ἀμίθεοι
ἄπονον οὐτ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
ἐς γῆρας ἐξίκοντο τελέσαντες.

46. [52.]

⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — — ⋮ ⋮ — — ⋮ ⋮ — — ⋮ ⋮ — —
⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ —

Πάντα γὰρ μίαν ἰκνεῖται δασπλήτα Χάρυβδιν,
αἱ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

47. [53.]

— ⋮ ⋮ — — ⋮ ⋮ — — — ⋮ ⋮ — — — ⋮ ⋮ — — —
— ⋮ ⋮ — — — ⋮ ⋮ ⋮ — — — ⋮ ⋮ — — — ⋮ ⋮ — — —

Πολλὸς γὰρ ἄμμιν εἰς τὸ τεθνᾶναι χρόνος,
ζῶμεν δ' ἀριθμῶ παῦρα κακῶς ἔτεια.

48. [54.]

⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ —
⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ —

⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ —
— ⋮ ⋮ — — ⋮ ⋮ ⋮ — — ⋮ ⋮ — — ⋮ ⋮ — —
— ⋮ ⋮ — — —

V. 18. ὅτι δὲ Mehlhornius, libri ὅτι δὴ vel ὅτι δέ. — V. 19. τεκνόφι δίκαν Mehlhornius, τεκνόφι δίκας Schaeferus, libri κνόφι δίκας, τεκνόφι δίκας, νόσφι δίκας.

Fr. 45. Stob. Floril. XCVIII, 15. Σιμωνίδου. — V. 2. ἐγένονθ' Schneidewinus, vulgo ἐγένοντο. ib. ἀμίθεοι scripsi, vulgo ἡμίθεοι. — V. 4. τελέσαντες scripsi, vulgo τελείσαντες.

Fr. 46. Stob. Flor. CXVIII, 5. Σιμωνίδου. — V. 2. τ' ἀρεταὶ Schneidewinus, alii, codd. ἀρεταί, vulgo ἀρεταί.

Fr. 47. Stob. Flor. CXXI, 1. Σιμωνίδου. — V. 1. ἄμμιν Schneidewinus, vulgo ἡμῖν. ib. εἰς τὸ Valckenarius, vulgo εἰς.

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες,
αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ·
ὁ δ' ἄφικτος ὁμῶς επικρέμαται θάνατος·
κείνον γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἱ τ' ἀγαθοὶ
ὄστις τε κακός.

49.

⋮ — — — — —

⋮ — — — — —

Τοιάδε θνατοῖσι κακὰ κακῶν
ἀμφὶ τε κῆρες εἰλεῦνται, κενεὰ δ' εἰςδυσις οἷδ' αἰθέρι.

VIII. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΦΙΔΩΝ.

50. [18.]

⋮ — — — — —

⋮ — — — — —

Τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι ποτῶντ' ὄρνιχες ὑπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ
δ' ἰχθύες ὄρθοι
κυανέου ἐξ ὕδατος ἄλλοντο καλᾶ σὺν αἰοιδᾷ.

Fr. 48. Plut. Consolat. ad Apoll. c. 11.: Ὁ Ἰσοῦν Σιμωνίδης, ἀνθρώπων φησὶν ὀλίγον μὲν κτλ. — V. 1. ἄπρακτοι Schneidewinus, vulgo ἄπρακτοι. — V. 3. ὁ δ' ἄφικτος ὁμῶς vulgo, libri ὁ δ' ἄφικτ' ὁμός, Mehlhornius ὁ δ' ἄφικτος.

Fr. 49. Plut. de Consol. c. 26.: Ἄρα γ' ἡμεῖς τοῦτο διὰ τοῦ λόγον μαθεῖν οὐδυνάμεθα οὐδ' ἐπιλογίσασθαι, ὅτι — καὶ τοιάδε κτλ. — V. 1. θνατοῖσι et v. 2. κενεὰ Schneidewinus, vulgo θνητοῖσι et κενεή. Simonidi tribuit Welckerus. Aliud vero Fragmentum, quod Pflugkius et Schneidewinus Simonidi tribuerunt, apud Stob. XCVIII. 66. Ἐρμολόχον, huic certe poetae abjudicandum est, videtur autem ita corrigendum esse:

Ἀτίκμαρτος ὃ πᾶς βίος,
οὐδὲν ἔχων πιστὸν πλανᾶται συντυχίαις·
ἐλπίς δὲ φρένας παραθαροῦνει· τὸ δὲ μέλλον ἀκριβῶς
οἶδεν οὐδεὶς θνατὸς ὅπα φέριται·
θεὸς δὲ πάντας ἐν γα κινδύνοις κυβερνᾷ,
ἀντιπνέει δὲ πολλάκις εὐτυχίαις δεινὰ τις αὔρα.

VIII. Fr. 50. Tzetz. Chil. I. 316.: Ὡς γράφει που περὶ αὐτοῦ (Ὁρφίας) καὶ Σιμωνίδης οὕτως· Τοῦ καὶ κτλ. — V. 1. ποτῶντ' Ursinus, vulgo ποτῶντ'. ib. ὄρνιχες Schneidewinus, vulgo ὄρνιθες. Schneidewinus hoc fragmentum conjunxit cum Fr. 14. et Fr. 51.

58. [85.]

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 'Ο δ' ἔκει' εἰς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν
 ναῖεν, ἀλόχου δὲ Κολχίδος συνάορος
 Θράνου Λεχαιίου τ' ἀνάσσει.

59. [91.]

- - - - -
 Καὶ σὺ μὲν, εἴκοσι παιδῶν μᾶτερ, ἔλλαθι.

60. [94.]

- - - - -
 Κορινθίοισι δ' οὐ μανίει τὸ Ἴλιον.

61. [7.]

- - - - -
 Ἴσχει δὲ με πορφυρέας ἀλὸς ἀμφιταρασσομένας ὀρυμαγδός.

Fr. 58. Schol. Eur. Med. 20.: Ὅτι δὲ καὶ ἐβασίλευσεν ἡ Μῆδεια
 Κορινθου, ἱστοροῦσιν Εὐμηλος καὶ Σιμωνίδης, λέγων οὕτως· Οὐδὲ
 κατ' εἰς Κόρ. κτλ. — V. 1. ὁ δ' Hermannus, ἔκει' Elmslejus. —
 V. 2. συνάορος Schneidewinus, συνέστιος Elmslejus, libri συνάστεος.

Fr. 59. Schol. Il. κ, 252.: Ὁμήρου εἰπόντος· Ἐννεακαίδεκα μὲν
 μοι ἴης ἐκ νηδύος ἦσαν, Σιμωνίδης δὲ φησὶν· Καὶ κτλ. — εἴκοσι et
 ἔλλαθι Schneidewinus, cod. εἴκοθι et ἔλλαθι. Cf. Schol. Theocrit.
 XV. 139.

Fr. 60. Schol. Pind. Ol. XIII, p. 78.: Οἱ Κορινθιοὶ ἐπ' ἀμ-
 φότερα τὰ μέρη ἠρίστευσαν ἐν Ἴλιῳ· — τοῦτο δὲ καὶ Σιμωνίδης εἶπε·
 Κορινθίοισιν οὐ μανιεῖ οὐδὲ Δαναοῖς ἀμφοτέροις γὰρ σύμμαχοι
 ἐγένοντο. Ita codex, Boeckhius recte οὐδὲ Δαναοὶ scripsit et τὸ Ἴλιον
 adjecit, vid. Plutarch. vit. Dion. c. 1.: Ὁ Σιμωνίδης φησὶν τοῖς Κο-
 ρινθίοις οὐ μνησθῆναι τὸ Ἴλιον ἐπιστρατεύσασιν μετὰ τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι κἀ-
 κείνοις οἱ περὶ Γλαῦκον ἐξ ἀρχῆς Κορινθιοὶ γεγονότες συνεμάχουν προ-
 θύμως. Cf. Aristotel. Rhet. I. 6.: Λειποδορῆσθαι ὑπέλαβον Κορινθιοὶ
 ὑπὸ Σιμωνίδου ποιήσαντος· Κορινθίοις δ' οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον. Et
 fortasse rectius Κορινθιοὶς scribitur.

Fr. 61. Plut. de Exil. c. 8.: Οὐκ ἀθυμῶν οὐδὲ ὀδυρόμενος οὐδὲ
 λέγων τὰ τῶν παρὰ Σιμωνίδη γυναικῶν, ἴσχει κτλ.

62. [11.]

Οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνάων.

63. [104.]

Ἐσχατον δύσται κατὰ γᾶς.

64. [105.]

Χρυσὸς ἐφθός, ἀκήρατος, οὐδὲ μόλυβδον ἔχων.

65. [106.]

Ὅ δ' αὖ θάνατος κίχε καὶ τὸν φυγόμαχον.

66. [107.]

Ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας.

Fr. 62. Athenaeus X. p. 447, A.: Τοῦτο γὰρ παθεῖν οὐ δύναται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην πίνοντες· οἶνον ἂ. δυ.

Fr. 63. Plut. an seni respub. sit ger. c. 1.: Πολιτεία δημοκρατικὴ καὶ νόμιμος ἀνδρὸς εἰθισμένου παρέχειν αὐτὸν οὐχ ἤττον ἀρχόμενον ὠφελίμως ἢ ἄρχοντα, καλὸν ἐντάφιον ὡς ἀληθῶς τὴν ἀπὸ τοῦ βίου δόξαν τῷ θανάτῳ προστίθεισι· τοῦτο γὰρ ἔσχατον κτλ. ὡς φησι Σιμωνίδης.

Fr. 64. Plut. discrim. amic. et adulat. c. 24.: Τὸν δὲ κρείττονα τρέμει καὶ δέδοικεν, οὐ μὰ Δία παρὰ Λύδιον ἄρμα πιζὸς οἰχνεύων, ἀλλὰ παρὰ χρυσὸν ἐφθόν, ὡς φησι Σ., ἀκήρατος, οὐδὲ μόλυβδον ἔχοντα.

Fr. 65. Stob. Flor. CXVIII, 6. Σιμωνίδης. — κίχε καὶ scripsi, codd. ἔκχε τε, vulgo ἐφίχε καί.

Fr. 66. Aristides T. II. p. 192. [ed. Dindf.: Ὅρα μὴ λέοντα ξυρεῖν ἐπιχειρῶμεν, οὐ Θρασύμαχον συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦντες, ἀλλὰ κωμῶδειν Περικλῆα, καὶ ταῦτα εἰς δεξιαν, ἔπειτ' αὐτοὶ δόξωμεν ἀνδρεϊότεροι τοῦ δέοντος εἶναι τοῖς βουλομένοις ἀντικατηγορεῖν καὶ φανῆ τι καὶ δειλίας εἰ δὲ βούλει σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας, ὡς τις τῶν Κεῖων ἔφη ποιητής. ubi Schol. T. III. p. 501. ed. Dindf. Τὸ δὲ σιωπῆς ἀκ. γ. ἐκ Σιμωνίδου ἐστὶ τοῦ Κεῖου. Stobaeus XXXIII, 5.: Ἔστι καὶ τὸ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας, ubi male Athenodoro tribuitur philosopho, rectius Plut. Apophth. Imper. c. 7. refert Augustum retinuisse apud se Athenodorum his verbis: ἔτι σου παρόντος χρεῖαν ἔχω· καὶ κατέσχευ αὐτὸν ὄλον ἐνιαυτόν, εἰπὼν, ὅτι ἐστὶ καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας, quae

67. [109.]

.....
 Πόλις ἄνδρα διδάσκει.

68. [110.]

x - - - - -
 - - - - -

Πάσαισιν κορυδαλλίσιν
 χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι.

69. [111.]

.....
 - - - - -

Τὸ γὰρ γεγεναμένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

70. [116.]

.....
 - - - - -

Οὐδὲ καλᾶς σοφίας χάρις,
 εἰ μὴ τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν.

germana est forma versiculi. Est autem ejusdem carminis, ex quo Fr. 65. Conferas Horat. III, 2, 14.: *Mors et fugacem consequitur virum.* et ib. 25.: *Est et fidei tuta silentio Merces.* Ceterum respiciunt huc Clemens Paed. II, p. 165. Strom. II. p. 168. Greg. Nazianz. IV. p. 317. Apostol. IX, 17. Arsen. p. 242. Julian. Or. I. p. 3. Liban. Decl. I. p. 445. Philo vit. Mos. p. 646. C.

Fr. 67. Plut. an seni resp. sit ger. c. 1.: Τὸ γὰρ Πόλις ἄ. δ. κατὰ Σιμωνίδην, ἀληθές ἐστιν ἐπὶ τῶν ἔτι χρόνον ἐχόντων μεταδιδάχθῃναι.

Fr. 68. Plut. de util. ex host. cap. c. 10.: Πάσῃσι κορυδαλλίσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι, κατὰ τὸν Σιμωνίδην. ubi unus cod. κορυδαλλίσι exhibet. Idem Praec. Polit. c. 14.: Ἐπὶ δὲ πάσαις κορυδαλλίσι κατὰ Σιμωνίδην χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι καὶ πᾶσα πολιτεία φέρει τινὰς ἐχθρὰς καὶ διαφορὰς. Afferret etiam vit. Timol. c. 37. Cf. Apostol. XV. 68. Eunapius vit. Oribas. p. 240.

Fr. 69. Schol. Soph. Aj. v. 375.: Κατὰ τὸ Σιμωνίδου. Τὸ γὰρ κτλ. ubi γεγενημένον legitur, quod correxit Schneidewinus.

Fr. 70. Sextus Emp. adv. Math. XI, p. 700.: Σιμωνίδης ὁ μελοποιός φησι, μηδὲ καλᾶς σοφίας εἶναι χάριν, εἰ μὴ τις ἔχοι σεμνὴν ὑγίειαν, quae constituit Schneidewinus.

Ἐξελέγχει δ' ὁ νέος
οἶνος οὐ τὸ πέρσει δῶρον ἀμπέλον·
ὁ δὲ μῦθος ὅδε κενεόφρων.

76. [125.]

Τὸ δοκεῖν
καὶ τὰν ἀλάθειαν βιάται.

77.

Μόνος ἄλιος ἐν οὐρανῷ.

78. [128.]

Ἐς ἄλα στίζοισα πνοά.

79. [133.]

Οὔτος δὲ τοι ἄδυμον ὑπνον ἔχων.

Fr. 75. Schol. Pind. Ol. IX, p. 75.: Αἶνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεια δ' ὕμνων νεωτέρων. Δοκεῖ δὲ τοῦτο πρὸς τὸ Σιμωνίδειον εἰρησθαι· ἐπειδὴ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐξελέγχει κτλ., διὰ τοῦτο ἐπαινῆ ὁ Πίνδαρος παλαιὸν οἶνον. — V. 1. δ' adjecit Boeckhius. — V. 2. οὐ τὸ Boeckhius, vulgo οὐπω.

Fr. 76. Schol. Eur. Or. p. 780.: Εὐχον, φησί, πάντας οὕτω δοξάζειν, ὅτι δικαίον ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, ἐπεὶ πολλοῖς ἐδόκει ἄδικον εἶναι. Καὶ Σιμωνίδης· Τὸ δ. κτλ. Respicit Plat. Rep. II, 365, C.

Fr. 77. Theodor. Metoch. p. 90.: Μόνος ἄλιος ἐν οὐρανοῖς, φησὶ Σιμωνίδης. Emendavit Schneidewinus.

Fr. 78. Schol. Il. φ, 127.: Ἔστιν ἡ φριξ κινουμένου τοῦ πνεύματος ἀρχή· Σιμωνίδης δὲ αὐτὴν καὶ δεῖξαι πειρώμενος οὕτως ἔφη· Ἐς ἄλα στίζοισα πνοά. — στίζοισα Schneidewinus, πνοά Ursinus. Cf. etiam Porphyg. Quaest. Hom. p. 93. Barnes.

Fr. 79. Schol. Hom. Il. II. 2.: Ὅτι δὲ τὸ νήδυμος μετὰ τοῦ ν καὶ οὐχὶ ἥδυμος, ὡς ἐνοιοι παρὰ τὸ ἡδῶς, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ· Νήδυμος ἀμφιχυθεῖς, οἱ δὲ μεθ' Ὀμηρον καὶ χωρὶς τοῦ ν λέγουσιν — καὶ Σιμωνίδης· οὔτος κτλ. ἄδυμον Schneidewinus, ἥδυμον Buttmanus, vulgo ἡδυμος. Cf. Eustath. p. 163. 28.

80. [147. c.]

Ἐν δὲ οἰονεῖκε θεαὶ μέγαν εἰς δίφρον.

81. [123.]

Ἄμερόφων' ἀλέκτωρ.

82.

Λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
 εὐπρόσωποι σφᾶς παράϊξαν ἔρωτες ναίας
 κλαῖδος χαραξিপόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

IX. E Λ E Γ E I A.

83.

EIS TOTΣ EN MAPAΘΩNI TEΘNHKOTAS.

Εἰ δ' ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος,
 δῆμος Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

Fr. 80. Crameri Anecd. Paris. IV. p. 186. 33.: Νίκη Ἀπολ-
 λώνιος ὁ Ἀρχιβίου ὁ ἐνεῖκε, τουτέστιν ἐν ἡ ὑποχωρεῖ· γέγονε δὲ κατὰ
 ἀφαίρεσιν τοῦ εἰ, συγκοπῇ τῆς εἰ διφθόγγου· ὁ γοῦν Σιμωνίδης καρετομω-
 λόγει· φησὶ γάρ· ἐν δὲ οἰονεῖκε θεαὶ μ. εἰς δ. Cf. Cram. Anecd. Ox. I.
 p. 440. 2.: Χειρὸς κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ εἰ γέγονε, παρὰ τὸ ἔχειν, ὡς
 παρὰ τὸ ἐνὶ εἶκειν κατὰ Σιμωνίδην νίκη. Scribendum est ὁ ἐνὶ εἶκει
 τουτέστιν ἐνὶ ὑποχωρεῖ· sed Simonidis versum emendare nequeo.

Fr. 81. Athen. IX. p. 374, D.: Σιμωνίδης· ἡμερόφων' ἀλ. sed
 unus cod. ἡμερόφων', quod correxit Schneidewinus.

Fr. 82. Plut. reipubl. ger. praecept.: Πολλοὶ ἀπὸ τῆς τύχης
 ἀψάμενοι τῶν κοινῶν καὶ ἀναπλησθέντες οὐκέτι φραδίως ἀπελθεῖν δύνανται,
 ταῦτο τοῖς ἐμβάσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν, εἴτ' ἀποσπασθεῖσιν ἐς πέλα-
 γος πεπονθότες, ἔξω βλέπουσι ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μένειν δὲ καὶ
 χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγκην ἔχοντες, Λευκᾶς κτλ. Simonidi tribuit
 Schneidewinus. — V. 2. παράϊξαν scripsi, vulgo παρήϊσαν. — V. 3.
 κλαῖδος Hermannus, vulgo κληῖδος. ib. χαραξিপόντου Xylander, vulgo
 χαραῖξει πόντου.

Fr. 83. Schol. Aristid. Pac. 736.: (Εἰ δ' οὖν εἰκός τινα
 τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος | Κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων
 καὶ κλεινότατος γεγένηται, | Ἄξιός ἐστίν φησ' εὐλογίας μεγάλης
 ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.) Παρὰ τὰ Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐλεγεῖων· Εἰ
 δ' ἄρα κτλ. — V. 1. θύγατερ Schneidewinus, cod. θυγατέρα. —
 V. 2. ἐξετέλεσσα Schneidewinus, cod. ἐξετέλεσα. Respicit huc Auctor

84. [59.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΠΛΑΤΑΙΑΙΣ ΜΑΧΗΝ.

Μέσσοι δ' οἱ τ' Ἐφύρην πολυπίδακα ναιειάοντες,
 παντοίης ἀρετῆς ἴδριες ἐν πολέμῳ,
 οἱ τε πόλιν Γλαύκοιο, Κορίνθιον ἄστρῳ, νέμοντες
 οἱ καὶ καλλίῳ μάρτυν ἔθεντο πόνων
 5 χρυσοῦ τιμῆντος τὸν ἐν αἰθέρι· καὶ σφιν ἀέξει
 αὐτῶν τ' εὐρεΐαν κληδόνα καὶ πατέρων·
 Ξεινοδόκων δ' ὄριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων.

85. [60.]

(Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χοῆμ' ἔμπεδον αἰεὶ·)
 ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χίος ἔειπεν ἀνὴρ·
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοιγὰδε καὶ ἀνδρῶν·
 παῦροι μὴν θνητῶν οὐασι δεξάμενοι
 5 στέρνοις ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπίς ἐκάστω,
 ἀνδρῶν ἢ τε νέων στήθεσιν ἐμψύεται.

vit. Aeschyl. p. XIV. ed. Dindf.: Κατὰ δὲ ἐπίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἠοσηθεὶς Σιμωνίδῃ (Αἰσχίλος): τὸ γὰρ ἐλεγείον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπιότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον.¹⁰⁷

Fr. 84. Plut. de Herodoti malign. c.: Ἀλλὰ Κορίνθιους γε καὶ τάξιν, ἣν ἐμάχοντο τοῖς βαρβάρους καὶ τέλος ἡλικιον ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Πλαταιᾶσιν ἀγῶνος, ἔξεσι Σιμωνίδου πυθίσθαι, γρηγόροτος ἐν τοῦτοις· Μέσσοι κτλ. πατέρων. Ταῦτα γὰρ οὐχ οἷον ἐν Κορίνθῳ διδάσκων, οὐδ' ἄσμα ποιῶν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ὡς διὰ τὰς πράξεις ἐκείνας ἐλεγεία γράφων ἰστόρηκεν. — V. 1. Ἐφύρην, vulgo Ἐφύραν. aliquot codd. γεφύραν. — V. 4. οἱ καὶ καλλίῳ scripsi, vulgo οἱ κάλλιστον, Schneidewinus conjecit κύκλον καλλίστων. — V. 5. τιμῆντος τὸν scripsi, vulgo τιμῆντος. — V. 7. adjeci ex Apollonio Lex. Hom. v. Ξεινοδόκος. Ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ (σ, 63.) Ξεινοδόκος μὲν ἐγώ, ἔδοξέ τισι λέγειν μάρτυρα· φησὶ γοῦν Σιμωνίδης· Ξεινοδόκων δ' ἄριστος ὁ χρ. ἐν αἰθέρι λαμπρός. ὄριστος Brunckius, vulgo ἄριστος. Olim conjeci γὰρ ἄριστος. ib. λάμπων Etymol. M. p. 610 43. Et. Gud. p. 414. 35. et Zonaras p. 1415. qui eundem versum per errorem Pindaro tribuunt et ὁ omittunt.

Fr. 85. Stob. Flor. XCVIII, 29.: Σιμωνίδου. — V. 1. solus Ursinus habet, in Stobaeo desideratur. — V. 2. Respicit Plut. vit. Homeri: Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χίον τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης δὲ Χίον. Cf. Crameri Anecd. Paris. III, p. 98, 13. Vit. Homer. Wassenbergh. p. 3. — V. 4. μὴν scripsi, atque ita Meinekus et Hermannus, vulgo μὴν.

θνητῶν δ' ὄφρα τις ἀνθός ἐχη πολυήρατον ἤβης,
 κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ·
 οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασμένον οὔτε θανείσθαι,
10 οὐδ' ὑγιῆς ὅταν ἦ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
 νήπιοι, οἷς ταύτη κεῖται νόσος, οὐδὲ ἴσασι,
 ὡς χρόνος ἔσθ' ἤβης καὶ βίотου ὀλίγος
 θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βίотου ποτὶ τέρμα
 ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθι χαριζόμενος.

86. [61. 62.]

Εἰς Τιμαρχον.

Αἰ αἰ νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχῆσι μεγαίρεις
 ἀνθρώπων ἐρατῇ παρ νεότητι μένεις;
 ἢ καὶ Τιμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμερσας
 ἦϊθρον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.
 * * * * *
5 Φῆ τότε Τιμαρχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
 ἠνίκ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἠλικίην·
 ὦ Τιμηνοριδῆ, παιδὸς φίλου οὔποτε λήσῃ
 οὔτ' ἀρετὴν ποιτέων οὔτε σαοφροσύνην.

87. [63.]

Εἰς Γοργῶν.

Ὕστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλην ποτὶ μητέρα Γοργῶ
 δακρυόεσσα, δέξης χερσὶν ἐφαπτομένη·

V. 11. νήπιοι, οἷς Stephanus, vulgo νηπίοις, codd. νηπίοισι vel νηπυτίοις. ib. οὐδὲ codd., vulgo οὐδέ τ'. — V. 12. βίотου, Stephanus βιότοι, Hermannus βιοτῆς.

Fr. 86. Anth. Pal. VIII, 513.: Σιμωνίδου εἰς Τιμαρχον νεώτερον ἐν νόσῳ τελευτήσαντα. et 515.: Τοῦ αὐτοῦ εἰς Τιμαρχον (cod. Πρόμαχον) υἱὸν Τιμάνορος. Apparet elegiae reliquias, non epigramma esse. — V. 1. ψυχῆσι, legebatur ψυχαῖσι. — V. 2. ἐρατῇ Jacobsius, cod. ἀρεταῖ, Plan. ἐρατῆ. — V. 5. τότε Franekius, vulgo ποτε. ib. περὶ, Hermannus conjecit χερσὶ.

Fr. 87. Anth. Pal. VII, 647.: Σιμωνίδου· οἱ δὲ Σιμμίου εἰς Γοργῶν τινα κόρην τελευτήσαντα. — V. 1. δὴ omittit cod. Pal. ib. ποτὶ, cod. ποτέ. — V. 2. ἐφαπτομένη Schneidewinus, vulgo ἐφαπτομένα.

Αὔθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μοίρη
ἄλλην, σῶ πολιῶ γήραϊ κηδεμόνα.

88. [64.]

ΕΙΣ ΝΑΡΑΓΟΝ.

Ἡερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὄφελος Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐς Σκυθίων μακρὸν ὄραῖν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
ἄγκρα νιφομένης ἀμφὶ Μολουριάδος.

5 νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρευερός νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῆδε βοῶσι τάφοι.

89. [65.]

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μῶνος ἔχει.

90. [66.]

Ἵτι Χρόνος ὀξὺς ὀδόντας
πάντα καταπήχει καὶ τὰ βιαιότατα.

91. [67. 68.]

Ἴην ἄρ' ἔπος τόδ' ἀληθές, ὄτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,
ἀλλὰ τι καὶ χλεύης οἶνος ἔχειν ἐθέλει.
οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον οὐδὲ γίγαρτον.

V. 3. μοίρη Schneidewinus, vulgo μοίρα. — V. 4. κηδεμόνα Salmasius, cod. καδομέναν, et supra κηδεμόναν.

Fr. 88. Anth. Pal. VII, 496.: Σιμωνίδου εἰς τινα ναυηγὸν ἐν Γερανείῃ καὶ ταῖς Σκειρωνίσι πέτραις ναυαγήσαντα. — V. 1. ὄφελος Salmasius, cod. ὄφελον. — V. 2. ἐς Heringa, vulgo ἐκ. — V. 4. ἄγκρα Salmasius, cod. ἀγνέα. ib. νιφομένης Jacobsius, cod. νειφομένηας. ib. Μολουριάδος Hemsterhusius, cod. μὲ θουριάδος.

Fr. 89. Stob. Eclog. Phys. T. I. p. 28.: Σιμωνίδης· Ζεὺς κτλ.

Fr. 90. Stob. Eclog. Phys. T. I. p. 22.: Σιμωνίδης· Ἵτι κτλ. — V. 1. ὅτι, fortasse ὃ τοι scribendum. — V. 2. πάντα καταπήχει scripsi, vulgo καὶ πάντα ψύχει.

Fr. 91. Athen. I, p. 32, B.: Ἴη γὰρ κτλ. ὁ Κεῖός φησι ποιητήης. Fortasse tertius tantum versus Simonideus est, dubiumque an haec cohaereant. — V. 1. ἦν ἄρ' Porsonus, vulgo ἦ γάρ. — V. 2. χλεύης scripsi, vulgo λεύχης, Casaubonus λέσχης. — V. 3. οὐ γὰρ Schweighaeuserus, libri οὐδὲ γάρ.

X. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Α. ΕΠΙΚΗΛΕΙΑ.

92. [148].

Λίφρνος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
 ἐγγύθεν Εὐρύπου δημοσία κέχνται·
 οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπώλεσαμεν νεότητα
 τρηχεῖαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

93. [149.]

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
 χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

94. [150.]

Μυριάσιν ποτὲ τᾶδε τριακοσίαις ἐμάχοντο
 ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

95. [151.]

ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τᾶδε
 κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Epigr. 92. Anth. Plan. 26.: Σιμωνίδου. — V. 4. τρηχεῖαν Schneidewinus, vulgo τρηχεῖην.

Epigr. 93. Lycurgus Leocr. 28.: Ἐπὶ τοῖς ἡρώοις τοῦ βίου μαρτύρια ἔστιν ἰδεῖν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἀναγεγραμμένα ἀληθῆ πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας, ἐκείνοις μὲν, ὧ ξεῖν' ἀγγελῖον — τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις Ἑλλήνων προμαχοῦντες κτλ. Simonidis esse epigramma ostendit Aristides T. II, p. 511. Dind. qui una cum aliis hujus poetae epigrammatis affert, ubi v. 2. sic scriptus est: ἔκτειναν Μήδων ἐννέα μυριάδας. Adde Schol. ad h. l.

Epigr. 94. Anth. Pal. VII, 248.: Σιμωνίδου. Affert etiam Aristides T. II, p. 511. ed. Dind. Diodor. Sic. XI, 33. Herod. VII, 228.: Θαφθεῖσι δὲ σφι αὐτοῦ ταύτη τῆπερ ἔπεσον, καὶ τοῖσι πρότερον τελευτήσασι ἢ τοῖς ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἴχεσθαι, ἐπιγέγραπται γράμματα λέγοντα τάδε· Μυριάσιν κτλ.

Epigr. 95. Herodotus VII, 228.: Ταῦτα μὲν τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται· τοῖσι δὲ Σπαρτιήτῃσι ἰδίῃ· ὦ ξεῖν' κτλ. Simonidis esse testatur Cicero Tusc. I. 42. et Anthol. Pal. VII, 249. Afferunt praeterea Lycurg in Leocrat. 28. Diodor. XI. 33. Strabo IX. p. 656, C. Suidas v. Λεωνίδης. — V. 1. ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν Herod. et Suid., ὦ ξένη ἀγγελῖον Diodorus, ὦ ξεῖν' ἀγγελῖον Lycurgus et Anth., ὦ ξόν' ἀπάγγελῖον Strabo. — V. 2. ῥήμασι πειθόμενοι, Lycurgus, Strabo, Diodor. exhibent πειθόμενοι νομίμοις.

96. [152.]

Μνημα τόδε κλεινοῖο Μειστία, ὃν ποτε Μῆδοι
 Σπερχεῖον ποταμὸν κτεῖναν ἀμευράμενοι,
 μάντιος, ὃς τότε Κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδώς
 οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

97. [153.]

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
 ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένευμε τύχη·
 Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθρεῖναι
 κείμεθ' ἀγεράντῳ χρώμενοι εὐλογίη.

98. [154.]

Ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλῃ περὶ πατριδί θέντες
 κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος·
 οὐδὲ τεθναῖσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετὴ καθύπερθε
 κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Αἰδεω.

99. [155.]

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἱ μετὰ σείο
 τῆδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,

Epigr. 96. Herodotus VII, 228.: Λακεδαιμονιοῖσι μὲν δὴ τοῦτο· τῷ δὲ μάντι τόδε· Μνημα κτλ. Ἐπιγράμμασι μὲν τῶν καὶ σιήλησι, ἔξω ἢ τὸ τοῦ μάντιος ἐπιγράμμα, Ἀμφικτύονες εἰσὶ σφραγῶν οἱ ἐπικοσμήσουσες· τὸ δὲ τοῦ μάντιος Μειστίω Σιμωνίδης ὁ Λεωπερπέος ἐστὶ κατὰ ξεινήν ὁ ἐπιγράφας. Adde Anthol. VII. 617.

Epigr. 97. Anthol. Pal. VII, 253.: Σιμωνίδου· εἰς τοὺς αὐτοὺς. Affert praeterea Schol. Aristid. T. III. p. 155. — V. 1. ἀρετῆς, Anthol. cod. Pal. ἀρετῆς. — V. 2. ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἡμῖν. — V. 3. σπεύδοντες, unus Schol. cod. σπεύσαντες. ib. ἐλευθερίην, cod. Pal. ἐλευθερίας, et sic duo codd. Schol. — V. 4. ἀγεράντῳ Ursinus, vulgo ἀκρηάτῳ vel ἀγρηάτῳ.

Epigr. 98. Anth. Pal. VII, 251.: Σιμωνίδου εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ Λεωνίδου πεσόντας. Ceterum fortasse Simonidis Epigramma est, quod legitur ap. Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 15. et vit. Pelopid. c. 1. quem ad modum Schneidewinus emendavit:

Οἷδ' ἔθανον, τὸ ζῆν θέμενοι καλὸν οὔτε τὸ θνήσκειν
 ἀλλὰ τὸ ταῦτα καλῶς ἀμφοτέρῳ ἐκτελέσαι.

Epigr. 99. Anth. Pal. VII, 301.: Σιμωνίδου εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδην τὸν Σπαρτιάτην τελευτήσαντας. — V. 1. εὐκλέας αἶα Planudes, εὐκλέα γαῖα cod. — V. 2. Σπάρτης cod., Σπάρτας Planud. ib. βασιλεῦ Planud., βασιλεῦς cod.

πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ἀκνυπόδων σθένος ἵππων
Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

100.

Τοῖςδε ποτὲ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητρόπολις Λοκρῶν ἦδε κέκενθ' Ὀποίεις.

101. [156.]

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὃς καὶ ὑπὸ στέροισι ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

102. [157.]

ὦ ξένε, εὐῦδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστν Κορίνθου,
νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς·
ῥεῖα δὲ Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἐλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυόμεθα.

103. [158.]

Ἀκμᾶς ἔστακνῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι·

V. 4. Planudes exhibet: Μηδείων τ' ἀνδρῶν δ. πόλεμον.

Epigr. 100. Strabo IX, p. 650.: Ὁ Ὀποῦς ἐστὶ μητρόπολις Λοκρῶν, καθάπερ καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ τὸ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν πέντε στηλῶν τῶν περὶ Θερμοπύλας, ἐπιγεγραμμένον πρὸς τῇ πολυανδρίῳ· Τοῖςδε κτλ. Simonidi tribuit Schneidewinus. — V. 2. ἦδε κέκενθ' Ὀποίεις scripsi, vulgo κεύθει Ὀπονντία, εὐθινομένων Ὀποίεις, κεύθει νόμων Ὀποίεις.

Epigr. 101. Stob. Eclog. I, 9, 15.: Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐπιγραμμάτων codex Ursini: Heerenii libri nihil nisi Λακόνων.

Epigr. 102. Dio Chrysost. Orat. XXXVII, 459.: Ἐν Σαλαμῖνι ἡρίστευσαν οἱ Κορίνθιοι καὶ τῆς νίκης αἴτιοι κατέστησαν· Ἡροδότῳ γὰρ οὐ προσέχω, ἀλλὰ τῷ τάφῳ καὶ τῷ Σιμωνίδῃ, ὃς ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς τῶν Κορινθίων τεθαμμένοις ἐν Σαλαμῖνι· ὦ ξένε κτλ. Legitur omisso poetae nomine ap. Plutarch. de Herod. malign. c. 39. — V. 1. ὦ ξένε, Brunckius scripsit ὦ ξεῖν'. ib. εὐῦδρον, Schneidewinus εὐάνδρον conjecit. — V. 2. νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος Valckenarius, Dio νῦν δὲ μετ' Αἴαντος, Plutarch. νῦν δὲ ἀνάματος. — V. 3. ῥεῖα δὲ, Plut. ἐνθάδε. — V. 4. ῥυόμεθα, Dio ἰδρυσάμεθα.

Epigr. 103. Plutarch. de Herod. malign. c. 39. affert v. 1. et 2.: Τὸ δ' ἐν Ἰσθμῷ κενοτάφιον ἐπιγραφὴν ἔχει ταύτην· Ἀκμᾶς κτλ. Eosdem versus exhibent Schol. Aristid. Panath. T. III. p. 136. et Anthol. Pal. VII. 250. Σιμωνίδου. Integrum affert Aristid. T. II. p. 512. ed. Dindf. — V. 1. Ἀκμᾶς ἔστακνῖαν, Arist. ἀκμῆς ἔστηκνῖαν.

δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
ἤψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίας·
5 ὅστέα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμῖς· πατρίς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίας μνήμ' ἐπέθηκε τόδε.

104. [159.]

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

105. [160.]

Οὗτος Ἀδεϊμάντου κείνου τάφος, ὃν διὰ πᾶσα
Ἑλλάς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

106. [161.]

Ἀμφί τε Βυζάντιον ὅσοι θάνον, ἰχθυόεσσαν
ῥυόμενοι χώραν ἄνδρες ἀρηϊθόοι.

107. [165.]

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἴκετο καπνός
αἰθέρα δαιομένης εὐρυχόρου Τεγίας·
οἱ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι πεσεῖν.

V. 3. δουλοσύνας, unus cod. δουλοσύνης. — V. 4. ναυμαχίας, unus cod. ναυμαχίης. — V. 5. ἄμμιν Brunckius, vulgo ἡμῖν.

Epigr. 104. Schol. Aristid. T. III. p. 136. et 155. Anth. Pal. VII, 257.: Ἀθλον εἰς τοὺς Ἀθηναίους προμάχους.

Epigr. 105. Plut. de Herodot. malign. c. 39.: Αὐτὸς γε μὴν ὁ Ἀδεϊμάντος, ὃ πλείστα λαιδορούμενος Ἡρόδοτος διατελεῖ καὶ λέγων, μόνον ἀπαίρειν τῶν στρατηγῶν ὡς φευξόμενον ἀπ' Ἀρτεμισίου καὶ μὴ περιμενοῦντα, ἀκόπει τίνα δόξαν εἶχεν· Οὗτος κτλ. Simonidis esse epigramma docet Anth. Pal. VII, 347.: Εἰς Ἀδεϊμάντον τὸν ὑπατικὸν Σιμωνίδου τοῦ Κείου et Dio Chrysost. XXXVII. T. II. p. 109. — V. 1. κείνου deest ap. Plut. ib. ὃν διὰ πᾶσα, Dio οὐ διὰ βουλίας. — V. 2. ἐλευθερίας, cod. Pal. ἐλευθερίας.

Epigr. 106. Aristid. T. II. p. 511. Dind. — V. 1. Βυζάντιον, Scaliger Βυζάντιον conjecit.

Epigr. 107. Anth. Pal. VII, 512.: Σιμωνίδου εἰς τοὺς Ἑλληνας τοὺς τὴν Τεγίαν ἐλευθεροποιήσαντας. — V. 2. Τεγίας Schneidevinus, vulgo Τεγίης.

108. [166.]

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνασώμεθα, τῶν ὄδε τύμβος,
οἱ θάνον εὐμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν
αἰχματαὶ πρὸ πόλης, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλάς ἀποφθιμένον κρατὸς ἐλευθερίαν.

109.

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔκρινεν
καὶ πόλιος θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένητ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.
5 οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὄλεσαντες
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας, μέγα δ' ἔστενεν Ἀδὺς ἰπ' αὐτῶν
πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσὶ, κράτει πολέμου.

110.

Οἶδε παρ' Εὐρυμέδοντι ποτ' ἀγλαὸν ὄλεσαν ἦβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχματαί, πέζοι τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνηῖμ' ἔλιπον φθίμενοι.

111.

Τῶνδε ποτὲ στέρνοισι τανυγλωχίνας οἰστούς
λοῦσεν Φοινίσσα θοῦρος Ἄρης ψακάδι,
ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
ἔμψυχ' ἀψύχων ἄδε κέκευθε κόνις.

Epigr. 108. Anth. Pal. VII, 442.: Σιμωνίδου εἰς τοὺς ἐν Τεγέᾳ πεσόντας ἀρίστους Ἀθηναίους. — V. 1. μνασώμεθα Schneidewinius, vulgo μνησώμεθα. — V. 3. αἰχματαὶ Schneidewinus, vulgo αἰχμηταί.

Epigr. 109. Affert Aristid. T. II. p. 209. et rursus p. 512. ed. Dindf. et Schol. T. III. p. 209.: Εἰς τὰς αὐθιμερῶν ταύτας νίκας Σιμωνίδης ἔμνησε, λέγων· ἔξ οὗ τ' κτλ. Praeterea Diodor. XI. 62. et Anthol. Pal. VII. 296. — V. 1. ἔξ οὗ τ', Anthol. et Diodor. ἔξ οὗ γ'. — V. 2. ἐφέπει, Diod. ἐπέχει. — V. 5. γαίῃ Μήδων, Diodor. Κύπρῳ Μήδους.

Epigr. 110. Anthol. Pal. VII. 258.: Σιμωνίδου. — V. 3. αἰχματαὶ scripsi, legebatur αἰχμηταί.

Epigr. 111. Anthol. Pal. VII. 443.: Τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς τοὺς πεσόντας παρ' Εὐρυμέδοντα ποταμὸν Ἑλλήνας. — V. 4. ἔμψυχ' ἀψύχων scripsi, vulgo ἄψυχ' ἔμψύχων.

112. [167.]

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν
 ἰέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα·
 τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοίας ἀλίῳ πάγῳ, ἐνθα καλεῖται
 ἀγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος·
 5 τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἔμπροσθεν Σαλαμῖνος,
 [νηῶν Φοινισσᾶν ἐξολέσαντες Ἄρην,]
 τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοιωτίῳ, οἵτινες ἔτλαν
 χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἵππομάχους ἰέναι.
 ἀστοὶ δ' ἄμμι τόδε κτέρας ὀμφαλῶ ἄμφι πόλῃος
 10 Νισαίων ἔπορον λαοδόκῳ ἀγορᾷ.

113. [168.]

Τοὺς δ' ἀπὸ Τυρρήνων ἀκροθίνια Φοῖβῳ ἄγοντας
 ἐν πέλαγος, μία ναῦς, εἰς τάφος ἐκτέρισεν.

114. [169.]

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ' ὄν ἐγώ νῦν
 φρουρῶ, τῶδε τάφῳ λαίτῳ ἐμβεβαός.

Epigr. 112. Boeckh. Corp. Inscr. I. 556. No. 1051.: Τὸ ἐπι-
 γραμμα τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἀποθανόντων καὶ κειμένων ἐνταῦθα
 ἡρώων· ἀπολόμενον δὲ τῷ χρόνῳ Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπ[εσκεύασε].
 Σιμωνίδης. Respicere videtur huc Schol. Theocrit. XII. 27. —
 V. 3. Εὐβοίας ἀλίῳ Schneidewinus, πάγῳ Emperius, lapis ΕΥΒΟΙΑΚ
 *ΠΛΑΧΩ. Boeckhius Εὐβοία νανσαικλύτῳ. — V. 6. adjecit Boeckhius. —
 V. 8. ἵππομάχους ἰέναι. Conjectio ἰέναι ἵππομάχους. — V. 9. κτέρας
 scripsi, cod. γέρας. — V. 10. emendavit Schneidewinus, lapis ΝΕΙΣΕ
 ΟΝΕΚΤΟΡΟΝΑΜΟΔΟΚΩΝ ΓΛΟΡΩ.

Epigr. 113. Anthol. Pal. VII. 270.: Σιμωνίδου εἰς ναυηγούς
 τινὰς ἐν Τυρρήνιᾳ ναυαγήσαντας, et rursus aliter inscriptum: Σιμων-
 νίδου εἰς τοὺς ἀπὸ Σπάρτης ναυαγήσαντας, ubi v. 1. Τούσδε ποτ' ἐκ
 Σπάρτας et v. 2. ἐν σκάφος legitur.

Epigr. 114. Anth. Pal. VII, 344.: Σιμωνίδου εἰς Λεοντιά τινὰ,
 ὃν ἐφρουρεῖ λέων μαρμάρινος. Rectius Schneidewinus ad Leonidae
 tumultum retulit, cf. Herod. VII, 225.: Ὁ δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῇ ἐς-
 ὄδῳ, ὅκου νῦν ὁ λίθινος λέων ἔστηκεν ἐπὶ Λεωνίδῃ. Vulgo adjiciuntur
 duo versus, qui apud Planudem rectius leguntur separati, tanquam
 epigramma ἄδηλον, et VII, 350. Callimacho tribuuntur:

Ἄλλ' εἰ μὴ θυμὸν γε Λέων ἐμὸν οὖνομά τ' εἶχεν,
 οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

115. [170.]

Ἄνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
 Ἰππίου Ἀρχεδίκην ἤδε κέκευθε κόμισ·
 ἢ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὔσα τυράννων
 παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

116. [171.]

Οὔτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσέων
 ἕμνοπóλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω·
 ὃς Χαρίτων πνεύοντα μέλη, πνεύοντα δ' Ἐρώτων
 τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἕμρον ἠρμόσατο·
 5 μῶνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
 ἥλιον, Αἴθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων,
 ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέιοισι Μεγιστέα
 καὶ τὸν Σμερδίω Θρηῆκα λείλοιπε πόθον·
 10 μολπῆς δ' οὐ λήθη μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκείνο
 βάρβιτον οὐδὲ θανῶν εἴνασεν εἰν Αἴδῃ.

117. [172.]

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
 κείσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν
 Ξανθίππην, Περγιάδρου ἀπέκγονον, ὃς ποθ' ὑπιπύργου
 σήμαινε λαοῖς τέρμ' ἔχων Κορίνθου.

118. [173.]

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλῆος εὐτ' ἂν ἴδωμαι,
 οἰκτεῖρω σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

Epigr. 115. Thuc. VI, 59.: Ἰππόκλου τοῦ Λαμψακηνοῦ τυράννου Αἰαντίδῃ τῷ παιδί θυγατέρα ἑαυτοῦ μετὰ ταῦτα Ἀρχεδίκην Ἀθηναῖος ὢν Λαμψακηνοῦ ἔδωκεν (Ἰππίος) αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ βασιλεῖ Δαρεῖν δύνασθαι· καὶ αὐτῆς σῆμα ἐν Λαμψάκῃ ἐστὶν ἐπίγραμμα ἔχον τόδε· Ἄνδρὸς κτλ. Simonidis esse docet Aristotel. Rhetor. I, 9. qui v. 3. assert.

Epigr. 116. Anth. Pal. VII, 25.: Σιμωνίδου εἰς Ἀνακρέοντα τὸν Τήϊον. — V. 1. Μουσέων Jacobsius, vulgo Μουσῶν. — V. 2. ἕμνοπóλον, cod. Pal. ἕμνοπόλων. — V. 9. λήθη vulgo, λήθει cod. Pal. et Plan. Suid. v. Μολπή exhibit lῆγεν. ib. ἐκείνο, cod. Pal. ἐκείνον. Schneidewinus τὸ κλεινόν conjecit.

Epigr. 117. Anth. Pal. XIII, 26. Σιμωνίδου. — V. 4. τέρμ', Salmasius ἔρμ' conjecit.

Epigr. 118. Anth. Pal. VII, 511.: Σιμωνίδου εἰς Μεγακλέα. Elegiae particulam esse censet Schneidewinus.

119. [174.]

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

120. [175.]

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόμης, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλεισθένες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες οὐδὲ Χίον ἴκεν ἐς ἀμφιρῦτην.

121. [176.]

Αἰδῶς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
Θρηάκιφ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεινόν
Διφίλου αἰχμητῆς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

122. [177.]

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιάται·
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἤδε ποθεῖ.

123. [178.]

Χαίρει τις, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

124. [179.]

Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασίγνητόν τε κέκευθε
γαῖ', ἐρατῆς ἤβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν·

Epigr. 119. Anth. Pal. VII, 509.: Σιμωνίδου εἰς Θεόγνιν τὸν Σινωπέα. — V. 1. Σινωπέος cod., vulgo Σινωπέως.

Epigr. 120. Anth. Pal. VII, 510.: Σιμωνίδου εἰς Κλεισθένην ναυγὸν Χίον. — V. 1. σῶμα Plan., σῆμα cod. Pal. — V. 2. μοῖρ', Plan. κήρ. — V. 4. οὐδὲ Χίον ἴκεν scripsi, vulgo οὐδ' ἴκει Χίον. ib. ἐς Plan., cod. Pal. ἐπ'.

Epigr. 121. Anth. Pal. VII, 514.: Σιμωνίδου· εἰς Κλεόδημον ὑπὸ Θρακῶν ἀναιρεθέντα καὶ Κλέωνον Διφίλου υἱόν. — V. 3. κλεινόν Reiskius, cod. κλεινόν.

Epigr. 122. Anth. Pal. VII, 302.: Σιμωνίδου εἰς Νικόδικον. — V. 1. αὐτοῦ cod., αὐτοῦ Plan. — V. 2. ποθεῖ Schneidewinus, cod. Pal. πολλή et πόλις.

Epigr. 123. Anth. Pal. VII, 105. Σιμωνίδου.

Epigr. 124. Anth. Pal. VII, 300.: Σιμωνίδου εἰς Πυθώνακτα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. — V. 1. κασίγνητόν τε cod. Pal. in marg., κασίγνητην τε cod. et Plan.

μηῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

125. [180.]

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λείσσεις τάφον· ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτεω· μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἰκανός·
οὐκ ἐπιδῶν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφικτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

126. [181.]

Σᾶμα τόδε Σπίνθηρι πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι.

127. [182.]

Κρῆς γενεὰν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κείμει,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθάν, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν.

128. [183.]

Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδεω ἐστὶ σωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.

129. [184.]

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιτο βίου.

V. 3. Μεγάριστος Grotius, cod. μέγ' ἄριστος, Plan. μέγ' ἄριστον. —

V. 4. χαριζόμενος Pal. cod. supra, χαριζόμενον in textu.

Epigr. 125. Anth. Pal. VII, 507.: Εἰς Γόργιππον ἐπιτύμβιον
Σιμωνίδου. Planudes Alexandro tribuit.

Epigr. 126. Anth. Pal. VII, 177.: Σιμωνίδου.

Epigr. 127. Cod. Pal. ap. Jacobs. Not. Crit. Anth. Pal. VII,
254.: Εἰς Βρόταχον Σιμωνίδου. — V. 2. ἐμπορίαν Schneidewinus,
cod. ἐμπορίην.

Epigr. 128. Anth. Pal. VII, 77.: Εἰς Σιμωνίδην· Σιμωνί-
δου. Legitur etiam ap. Schol. Aristid. p. 201. Fr. et Tzetz. Chil.
I. 24. Cf. Aristidis locus Panath.: Καίτοι τοῦτό ἐστιν ἐγγυτέρω
θρήνου τιὸς ἢ μέμψεως καὶ τιμοῦντος μᾶλλον ἢ κακίζοντος, ὥσπερ οὖς
Σιμωνίδης εἰώθει τιμᾶν ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν nihil fere illustrat. —
V. 1. Κείοιο Anthol., ceteri Κείου. — V. 2. ζῶντι παρέσχε, cod. Pal.
ζῶντ' ἀπέδωκε. Ceterum cf. Liban. IV. p. 1101. ed. Reisk.

Epigr. 129. Anth. Pal. VII, 77. et 516.

130. [185.]

Ἡ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὄστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
 ἴσχω ἔτι τρομέειν θήρας, ἀγρῶσι Λυκάς·
 τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πάλιον ἅ τ' ἀριδαλος
 Ὅσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

131. [186.]

Πολλὰ πῶν καὶ πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπῶν
 ἀνθρώπους κείμει Τιμοκρέων Ῥόδιος.

B. ἈΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.

132. [187.]

Ἡ μέγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ', ἥνικ' Ἀριστο-
 γείτων Ἰππαρχον κτεῖνε καὶ Ἀρμόδιος.

133. [188.]

Ἐθνεῖ Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες
 παῖδες Ἀθηναίων ἔοργασιν ἐν πολέμῳ
 δεσμῶ ἐν ἀχλυνέντι σιδηρῶ ἔσβεσαν ὕβριν·
 τῶν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἀνέθεν.

Epigr. 130. Pollux V, 47.: Ἐνδοξον Λυκάδα τὴν Θεσσαλίαν Σιμωνίδης ἐποίησε, γράφας τοῦτ' ἐπιγράμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ τῆς κυνός· Ἡ σεῦ κτλ. — V. 1. ἡ σεῦ Stephanus, vulgo ἡς αὐθ. ib. λεύκ' ὄστέα τῷδ' Stephanus, vulgo λευσοστεάτω. — V. 2. ἀγρῶσι Schneiderus, libri ἄγρωσσα. — V. 3. Πάλιον Schneidewinus, vulgo Πήλιον.

Epigr. 131. Athen. X, p. 415, F.: Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος ποιητὴς καὶ ἀθλητὴς πένταθλος ἐπέφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπιγράμμα δηλοῖ. Πολλὰ κτλ. Legitur etiam Anthol. Pal. VII, 348.

B. Ἀναθηματικά. Epigr. 132. Hephaestio p. 26.: Πᾶν μέτρον εἰς τελείαν περατοῦται λέξιν, ὅθεν ἐπιληπτικά ἐστὶ τὰ τοιαῦτα Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐπιγραμμάτων. Ἡ κτλ. Cf. Eustath. p. 975, 3.

Epigr. 133. Herod. V, 77.: Τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηναι ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον· τὸ δὲ ἀριστερῆς χειρὸς ἔσθηκε πρῶτον ἐσιόντι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει· ἐπιγέγραπται δὲ οἱ τάδε· Ἐθνεα κτλ. Simonidis esse docet Aristid. T. II, p. 512.: Ἐθνεα — Ἀθηναίων ὄμιμα λέγει. τὸ ἐπιγράμμα Σιμωνίδου καὶ πολλὰ ἕτερα νῆ Δι', ἀλλὰ ταῦτα Ἀττικά καὶ θερμοτέρα. Affert etiam Diodor. Excerpt. Vatic. I. 7. 16. et Anth. Pal. VI, 343. ubi inscribitur ἄδελον. Ἡροδότου. Cf. Pausan. I. 28. 2. Himer. Or. II. 12. — V. 2. ἐν πολέμῳ, Diod. ἐν πολέμῳ, Anthol. et multi Herod. codd. ἐκ πολέμου. — V. 3. ἀχλυνέντι, Anth. cod. ἀχυνθέντι. ib. ἔσβεσαν, Anth. ἔσβεσεν. — V. 4. τῶν, Diod. ὧν. ib. ἀνέθεν Schneiderwinus, vulgo ἔθεσαν, cod. opt. Herod. ἀνέθεσαν. B. G. 10. NT. 117. 169. 170. 171. 172.

134. [189.]

Τὸν τραγόποιον ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

135. [190.]

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
ὅπλ' ἀνέθεν Λατοῖ μύαματα ναυμαχίας.

136. [191.]

Μνᾶμά τ' ἀλεξάνδρον πολέμου καὶ μάρτυρα νίκας
Δελφοί με στᾶσαν Ζανὶ χαριζόμενοι,
σὺν Φοῖβῳ πτόλιπορθον ἀπώσαμενοι στίχα Μήδων
καὶ χαλκοστέφανον ὀυσάμενοι τέμενος.

137. [192.]

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίας ἀπὸ χώρας
παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει
ναυμαχία δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

Epigr. 134. Anthol. Planud. 232: Σιμωνίδου.

Epigr. 135. Plut. de Herod. malign. c. 39.: Διοδώρου τινὸς τῶν Κορινθίων τμηραρχῶν ἐν ἱερῷ Ἀητοῦς ἀναθήμασι κειμένους καὶ τοῦτο ἐπιγράφεται· Ταῦτ' κτλ. Anthol. Pal. VI. 215.: Σιμωνίδου ἀνάθημα τῇ Ἀητοῖ παρὰ ναυτῶν. — V. 2. ἀνέθεν Blomfieldius, vulgo ἀνέθεντο. ib. ναυμαχίας, Plut. ναυμαχίης.

Epigr. 136. Diod. Sic. XI, 114.: Οἱ Δελφοὶ τῆς τῶν θεῶν ἐπιφανείας ἀθάνατον ἰπόμνημα καταλιπεῖν τοῖς μεταγενεστέροις βουλόμενοι τρόπαιον ἔστησαν παρὰ τὸ τῆς Προναίας κτλ. Cf. Arsen. Viol. p. 97. Simonidi tribuit Schneidewinus.

Epigr. 137. Plut. de Herodot. malign. c. 34.: Ἐἴτα πιστεύειν ἄξιον τοῦτω γράφοντι περὶ ἀνδρὸς ἢ πόλεως μίας, ὅς ἐνὶ σήματι τὸ νίκημα τῆς Ἑλλάδος ἀφαιρεῖται καὶ τὸ τρόπαιον καθαιρεῖ καὶ τὰς ἐπιγραφάς, ἃς ἔθεντο παρὰ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Προσηῶα κόμπον ἀποφαίνει καὶ ἀλαζονείαν· ἔχει δὲ οὕτω τὸ ἐπίγραμμα· Παντοδαπῶν κτλ. Idem affert vit. Themistocl. c. 9. ubi v. 1. Ἀσίης et v. 3. ναυμαχίῃ legitur. Simonidi vindicavit Schneidewinus.

138. [193.]

Δημόκριτος τρίτος ἤρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμῖνα
 Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει·
 πέντε δὲ νῆας ἔλεν δῆτων, ἔκτην δ' ὑπὸ χειρῶν
 ῥύσατο βαρβαρικῶν Ἀωρίδ' ἀλισκομένην.

139. [194.]

Αἰδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ εὐθυμάχων πολιτηῶν
 ἔστασαν εὐχόμεναι Κύπριδι δαιμονίᾳ·
 οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δι' Ἀφροδίτα
 Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

140. [195.]

Ἑλλάδος εἰρυχόρου σωτήρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
 δουλοσύνης στυγεράς ῥυσάμενοι πόλιας.

Epigr. 138. Plut. de Herod. malign. c. 36.: Τὸ Δημόκριτον κατόρθωμα καὶ τὴν ὀριστείαν, ἣν ἐπιγράμματι Σιμωνίδης ἐδήλωσε· Δημόκριτος κτλ.

V. 3. χειρῶν Reiskius, vulgo χεῖρα, Turneb. χειρόν. — V. 4. βαρβαρικῶν Reiskius, vulgo βαρβαρικόν, Turneb. βαρβαρικῆς.

Epigr. 139. Athen. XIII, p. 573, C.: Νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὅταν ἡ πόλις εὐχῆται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκεσίαν τὰς ἑταῖρας ὡς πλείστας καὶ ταύτας προσεῖχεσθαι τῇ θεῇ καὶ ὑστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρῆναι. Καὶ ὅτε δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἤγεν ὁ Πέρσης, αἱ Κορινθιαὶ ἑταῖραι ἠῤῥξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθεῖναι γενεῶν διὸ καὶ Σιμωνίδης ἀναθέντων τῶν Κορινθίων πίνακα τῇ θεῇ τὸν ἔτι καὶ νῦν διαμένοντα καὶ τὰς ἑταῖρας ἰδίᾳ γραφάντων τὰς τότε ποιησαμένας τὴν ἱκεσίαν καὶ ὑστερον παρούσας συνέθηκε τόδε τὸ ἐπιγράμμα· Αἰδ' κτλ. Afferunt etiam Plut. de Herod. malign. c. 39. et Schol. Pind. Ol. XIII, 32. — V. 1. εὐθυμάχων Athen., ἰθυμάχων Plut., ἀγγεμάχων Schol. — V. 2. ἔστασαν εὐχόμεναι Plut., ἔσταθεν εὐχόμεναι Schol., ἔσταθεν εὐχεσθαι Athen. ib. δαιμονία, Plut. δαιμόνια. — V. 3. ἐμήσατο Athen., ἐμήδιστο Plut., ἐβούλετο Schol. ib. δια, Schol. δια θεῶν. — V. 4. Μήδοις, Athen. Πέρσαις.

Epigr. 140. Diod. Sic. XI, 33.: Οἱ Ἕλληνες ἐκ τῶν λαφύρων δεκάτην ἐξελόμενοι κατεσκύασαν χρυσοῦν τρίποδα καὶ ἀνέθηκαν εἰς Ἀελοφῶν ἐπιγραμματιᾶς ἑλεγεῖον τόδε· Ἑλλάδος κτλ. Simonidi tribuit Schneidewinus.

141. [196.]

Φαμί Γέλων', Ἰέρωνα, Πολύζαλον, Θρασύβουλον,
παῖδας Δεινομένεως, τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
βάρβαρα νικάσαντας ἔθνη· πολλὰν δὲ παρασχέιν
σύμμαχον Ἑλλάσιν χεῖρ' ἐς ἑλευθερίαν.

142. [197.]

Plutarch. vit. Themistocl. c. 1.: "Ὅτι τοῦ Λυκομιδῶν γένους
μετεῖχε δηλὸς ἐστι· τὸ γὰρ Φλυῆσι τελεστήριον, ὅπερ ἦν Λυ-
κομιδῶν κοινόν, ἐμπρησθὲν ὑπὸ τῶν βαρβάρων αὐτὸν ἐπε-
σκείασε καὶ γραφταῖς ἐκόσμησεν, ὡς Σιμωνίδης ἰστορήκεν.

143. [198.]

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
Πανσανίας, Φοῖβῳ μνάμ' ἀνέθηκε τόδε.

Epigr. 141. Schol. Pind. Pyth. I. 155.: Φασὶ δὲ τὸν Γέλωνα
τοὺς ἀδελφοὺς φιλοφρονούμενον ἀναθεῖναι τῷ θεῷ χρυσοῦς τρίποδας, ἐπι-
γράμματα ταῦτα· Φημί κτλ. Simonidis epigramma esse ostendit Anthol.
Pal. VI, 214.: Ἀνάθημα Σιμωνίδου. ubi omissi sunt v. 3. et 4.,
quorum loco hi leguntur:

Ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πενήκοντα ταλάντων
Δαρειτίου χρυσοῦ, τὰς δεκάτας δεκάταν.

Cf. Suidas v. Δαρειτίου. ubi legitur: τὸν τρίποδα δ' ἀνθέμεναι Ἐξ ἑκα-
τὸν λιτρῶν καὶ πενήκοντα ταλάντων Δαρειτίου χρυσοῦ τὰς δεκάτας. quos
versus recte rejectit Schneidewinus. Boeckhius vero conjecit Ἐξ
ἑκατὸν λιτρῶν et Δαμαρετίου χρυσοῦ. — V. 1. φαμί et Πολύζαλον,
v. 3. νικάσαντας et πολλὰν, v. 4. ἑλευθερίαν Schneidewinus, vulgo
φημί, Πολύζηλον, νικήσαντας, πολλήν, ἑλευθερίην.

Fr. 142. Recte ad Epigrammata retulisse videtur Schneide-
winus.

Epigr. 143. Thuc. I, 134.: Ὁ Πανσανίας ἐπὶ τὸν τρίποδά ποτε
τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνων,
ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἔλεγξον τόδε· Ἑλλάνων κτλ. Si-
monidis esse epigramma ostendit Pausanias III, 8. 1.: "Οἱ γὰρ μὴ
τῇ Κυνίακᾳ τὸ ἐπίγραμμα ἐποίησεν ὅστις δὴ καὶ ἔτι πρότερον Πανσανίας
τὸ ἐπὶ τῷ τρίποδι Σιμωνίδης τῷ ἀνατεθέντι ἐς Δελφοῦς, ἄλλο δὴ γε παρὰ
ἀνδρὸς ποιητοῦ Λακεδαιμονίων τοῖς βασιλεῦσιν οὐδὲν ἐστὶν ἐς μνήμην.
Legitur etiam ap. Demosth. in Neacr. T. V. p. 571. ed. Bekk. Plu-
tarch. de Herod. mal. c. 42. Anthol. Pal. VI, 197., ubi ὤλεσαν et
ἀνέθηκα est, Suid. v. Πανσανίας. Cf. etiam Nepot. vit. Paus. c. 1.
Simonidi vindicant Schneidewinus etiam aliud epigramma ap. Athen.
XII. p. 536, B.:

144. [199.]

Τόνδε ποθ' Ἑλληνες νίκης κράτει, ἔργῳ Ἄρηος,
 εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
 Πέρσας ἐξελάσαντες ἑλευθέρα Ἑλλάδι κοινόν
 ἰδρύναντο Διὸς βωμὸν Ἑλευθερίου.

145. [200.]

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος
 νηῶ Ἀθηναίης κείται ὑπορόφια,
 πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαί φωτῶν
 Περσῶν ἵππομάχων αἵματι λουσάμενα.

146. [201.]

Οὕτω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κίονα μακρόν
 ἦσο, Πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
 ἦδη γὰρ χαλκός τε γέρων αὐτὰ τε τέτρυνσαι
 πυκνὰ κραδαινομένα δαίῳ ἐν πολέμῳ.

147. [202.]

Ἐξ ἐπὶ πενήκοντα, Σιμωνίδη, ἦραο ταύρους
 καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα·

Μνάμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
 Πανσωνίας, ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυκόρου,
 πόσιον ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, νιός
 Κλεομβρότου, ἀρχαῖος Ἡρακλέος γενεᾶς.

Epigr. 144. Plut. de Herod. malign. c. 42.: Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι τῷ βωμῷ τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο γράφοντες ἐνεχάραξαν· Τόνδε κτλ. Idem legitur in vit. Aristid. c. 19. ubi omissus est v. 2. et in Anthol. Pal. VI. 50.: Εἰς ναὸν ἀνατεθέντα τῷ Διὶ Σιμωνίδου. Cf. Pausan. IX, 2. 4. — V. 1. νίκης, aliquot Plut. libri νίκη. Anthol. ῥώμη χερός, ἔργῳ Ἄρηος. — V. 3. ἑλευθέρα — κοινόν, Anthol. ἑλεύθερον — κόσμον.

Epigr. 145. Anthol. Pal. VI, 2.: Σιμωνίδου ἐπὶ τόξοις ἀνατεθεῖσιν ἐν τῷ τῆς Ἀθηναίης ναῷ. — V. 2. Ἀθηναίης cod. supra, vulgo Ἀθηναίῳ. ib. ὑπορόφια cod. Pal., vulgo ὑπώροφια.

Epigr. 146. Anthol. Pal. VI, 52.: Ἀνάθημα τῷ Διὶ παρὰ στρατιώτου Σιμωνίδου. — V. 1. Affert Suidas v. ἦσο, v. Μελία, v. Ταναή. — V. 3. αὐτὰ Schneidewinus, vulgo αὐτή. Affert hunc versum Suidas v. τετρύνθαι.

Epigr. 147. Anthol. Pal. VI, 213.: Ἀνάθημα Σιμωνίδου. Respicit Tzetz. Chil. IV. 487. — V. 1. Σιμωνίδη Plan., Σιμωνίδης cod. Pal.

τοσσακι δ' ἡμερόεντα διδαξιμένοις χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἄρμ' ἐπέβης.

148. [203.]

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντιοχίς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·

Ξενοφίλου δὲ τόθ' υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῶ·

5 ἀμφὶ διδασκαλίᾳ δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδι Λεωπρεπέος.

149. [204.]

Μνήμη δ' οὐτινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὀγδωκονταέτει παιδι Λεωπρεπέος.

150. [205.]

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν ὄραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις

αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσχίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,

5 οἱ τόνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
θῆκαν· Κικυννεὺς δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας.

Epigr. 148. Max. Plan. Walz. V, 543.: Ὁ Σιμωνίδης πάσης ἐπιστήμων ποιητικῆς καὶ μουσικῆς ὑπῆρχεν, ὡς ἐκ νεότητος ἄχρι γήρως ἐν τοῖς ἀγῶσι νικᾷ· ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ· Ἦρχεν κτλ. -et Tzetz. in Museo Rhenan. 1835. p. 22. V. 5. et 6. Plutarch. an seni sit resp. ger. c. 3. affert. Respicit Val. Max. VIII. 7. — V. 1. Ἀδείμαντος μὲν Tzetz, μὲν Ἀδείμαντος Plan. — V. 3. Cf. Plut. vit. Alcib. c. 1. δὲ τόθ' scripsi, vulgo δέ τις. — V. 5. διδασκαλίᾳ, Plut. διδασκαλίᾳ.

Epigr. 149. Aristid. II, p. 510. Dindf.: Ἐτόλμησε Σιμωνίδης εἰπεῖν· Μνήμην — ἰσοφαρίζειν· τοῦτ' ἄρα οὐχ ἕτερος δήπου περὶ τοῦ Σιμωνίδου λέγει, ἀλλ' αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν πεποίηκεν· ἵνα δὲ μὴ δόξη πῶς ὦν ἔτι καὶ ὠραϊζόμενος λέγειν, ταῦτα προσέθησιν· Ὀγδωκονταέτει κτλ. Elegiae fragmentum Schneidewinius esse censet. — V. 1. μνήμη codd., vulgo μνήμην.

Epigr. 150. Anthol. Pal. XIII, 28.: Βακχυλίδου ἢ Σιμωνίδου. Simonidi tribuere videtur Steph. Byz. s. v. Ἀκαμάντων· ἐκαλεῖτο καὶ φυλὴ Ἀκαμαντὶς τῆς Ἀττικῆς, ὡς Σιμωνίδης· nisi alium forte locum respexit. — V. 1. δὴ Brunckius, cod. δέ. — V. 2. ἀνωλόλυξαν Brunckius, cod. ἀνώλουξαν. — V. 6. θῆκαν· Κικυννεὺς scripsi, cod. ἔθκαν· κίβους.

- εὖ δ' ἐτιθηναῖτο γλυκερὰν ὄπα Δωρίοις Ἀρίστων
 Ἀργεῖος ἠδὲ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς·
 τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρον Ἴππόνικος,
 10 Στρούθωνος υἱός, ἄρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθεῖς,
 αἳ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάν τε νίκαν
 ἕκατι Μοισᾶν θῆκαν, ἰσπεφάνων θεάων.

151. [206.]

Γνωθι Θεόγνητον προσιδὼν τὸν Ὀλυμπιονίκαν
 παῖδα, παλαιμοσύνας δεξιὸν ἀνίοχον,
 κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφᾶς,
 ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἰσπεφάνωσε πόλιν.

152. [207.]

Στροῖβον παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
 Ἐρμῆ, καλλικόμους οὐκ ἔλατρες Χάριτας,
 οὐδ' Ἀκαδημειαν πολυγηθεά, τῆς ἐν ἀγοστῶ
 σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

153. [208.]

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὰν πόλιν Ὀλιπς Ἀθάνας,
 τέκνον μελαίνης γῆς, χαρίεντας αὐλοῦς
 τοῖςδε σὺν Ἡφραίστῳ τελέσας ἀνέθηκ' Ἀφροδίτη,
 καλοῦ δαμασθεῖς ἱμέρω Βρῦσωνος.

V. 7. Δωρίοις, fortasse Δωριεὺς legendum. — V. 11. et 12. pro subditivis habet Schneidewinus.

Epigr. 151. Anthol. Plan. 2.: Σιμωνίδου. V. 1. Θεόγνητον Schneidew. ex Paus. VI, 9, 1.: Θεογνήτῳ δὲ Αἰγινήτῃ πάλης μὲν στέφανον λαβεῖν ὑπῆρξεν ἐν παισίν· τὸν δὲ ἀνδριάντα οἱ Πτόλιχος ἐποίησεν Αἰγινήτης. Cf. Pind. Pyth. VIII. 35. cod. Θεόκριτον.

Epigr. 152. Anthol. Pal. T. III, p. 156.: Ἀνάθημα τῷ Ἐρμῆ παρὰ Λεωκράτους· Σιμωνίδου. Sic recte cod.; idem epigramma legitur etiam VI, 144, ubi cum Anacreontis carmen praecessisset, inscribitur τοῦ αὐτοῦ. — V. 1. Στροῖβον Schneidewinus, cod. Στροῖβον et Στρούβον. — V. 3. Ἀκαδημειαν cod. Pal., Ἀκαδημίαν Suidas v. ἀγοστῶ. — V. 4. εὐεργεσίην cod. Pal. priore loco, altero εὐεργεσίαν.

Epigr. 153. Anthol. Pal. XIII, 20. Σιμωνίδου. — V. 1. Ὀλιπς scripsi, cod. ωλιπς, Schneidewinus Ὀλιπς. ib. ἱερὰν — Ἀθάνας Schneidewinus, cod. ἱερὴν — Ἀθανᾶς.

154. [209.]

Ἀργεῖος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται,
 νίκαις ἰππόβοτον πατρίδ' ἵπενκλείσας·
 Ὀλυμπία δὲς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
 δῦο δ' ἐν Ἴσθμῳ, πεντεκαίδεκα Νεμέα·

5 τὰς δ' ἄλλας νίκαις οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

155. [210.]

Πατρίς μὲν Κόρκυρα, Φίλων δ' ὄνομ', εἰμὶ δὲ Γλαύκου
 υἱὸς καὶ νικῶ πύξ δὴ Ὀλυμπιάδας.

156. [211.]

Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
 ἄλμα, ποδωκίην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

157. [212.]

Εἰπὸν τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικᾷς;
 Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, Ῥόδιος.

158. [213.]

Ἀνθήκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνίκα
 ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
 καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
 ἐξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίου·

5 Ἴσθμῳ δ' ἐν ζαθέα τρίς ἐπισχερῶ οἶδεν ἐλόντα
 ἀντὰ Ποντομέδοντος ἄθλα·

Epigr. 154. Anthol. Pal. XIII, 14. Σιμωνίδου. — V. 1. Δάνδης, cod. Δάνδης. — V. 3. Ὀλυμπία Schaeferus, cod. Ὀλύμπια. — V. 4. Ἴσθμῳ scripsi, cod. Ἴσθμοί, vulgo Ἴσθμοῖ. ib. πεντεκαίδεκα Νεμέα Schaeferus, cod. πεντεκαίδεξ' ἐκ νεμαία.

Epigr. 155. Paus. VI, 9, 3.: Παρὰ τοῦ Γέλωνος τὸ ἄγμα ἀνάκειται Φίλων, τέχνη τοῦ Αἰγινήτου Γλαυκίου· τούτῳ τῷ Φίλωνι Σιμωνίδης ὁ Λεωπρεπεύς ἐλεγίον δεξιότατον ἐποίησεν· Πατρίς κτλ. — V. 2. νικῶ Sylburgius, vulgo νίκη.

Epigr. 156. Anthol. Plan. 3. Σιμωνίδου.

Epigr. 157. Anthol. Plan. 23. Σιμωνίδου. — V. 1. νικᾷς Ursinus, vulgo νίκη. — V. 2. Κασμύλος Jacobsius, cod. Κάσμιλος.

Epigr. 158. Anthol. Pal. XIII, 19. Σιμωνίδου. — V. 4. ἐξῆς Salmasius, cod. ἐξήκοντα. — V. 5. ζαθέα cod. Pal., vulgo ζαθέα. —

καὶ Νεμέα τρις ἐνίκασεν καὶ τετρακίς ἄλλα
 Πελλάνα, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
 καὶ Τεγέα καὶ ἐν Αἰγίνα κρατεροῦ τ' Ἐπιδαύρω,
 10 καὶ Θήβα Μεγάρων τε δάμω·
 ἐν δὲ Φλιοῦντι σταδίῳ τά τε πέντε κρατήσας
 ἠΰφραεν μεγάλην Κόρινθον.

159. [214.]

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὃς ποτὶ Πίσῃ
 ἐπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

160. [215.]

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα· διηκόσια γὰρ ὁ μισθὸς
 δραχμαὶ τὰ Πάρια, τῶν ἐπίσημα τράγος·
 ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
 ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

161. [216.]

Κρής Ἄλκων Διδυμεῖ Φοῖβω στέφος Ἴσθμ' ἐλὼν πύξ.

162. [217.]

Ἐρμῆν τόνδ' ἀνέθη Δημήτριος, ὄρθια δ' οὐχί,
 ἐν προθύροις.

163. [218.]

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
 υἱὸς περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

V. 7. ἐνίκασεν Schneidewinus, vulgo ἐνίκησεν. — V. 9. Τεγέα Brunckius, cod. Νεμέα.

Epiqr. 159. Anthol. Plan. 24. Σιμωνίδου. — V. 1. ποτὶ Schneidewinus, vulgo ποτε.

Epiqr. 160. Diogen. Laert. IV, 6, 21.: Γεγόνασι καὶ ἄλλοι τρεῖς Ἀρκεσίλαοι, — ἕτερος ἀγαματοποιός, εἰς ὃν καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν ἐπίγραμμα τοῦτ' Ἀρτέμιδος κτλ. — V. 2. ἐπίσημα τράγος Heynius, vulgo ἐπίσημ' Ἄρατος.

Epiqr. 161. Codex Pal. apud Huschk. Anal. Crit. p. 198. Σιμωνίδου. Διδυμεῖ Schneidewinus, cod. δι...

Epiqr. 162. Trypho in Boisson. Anecd. T. III. p. 274.: Ἐνιοὶ καὶ ἐν συλλαβαῖς ὑπερβατὰ πεποιήκασιν, ὡς καὶ Σιμωνίδης ἐν ἐπιγράμμασι· Ἐρ. τ. ἀνέθηκε Δημ. ὄρθια δ' οὐκ ἐν προθύροις, ἀντὶ τοῦ οὐκ ὄρθια δὲ. Correxerit Schneidewinus.

Epiqr. 163. Pausan. X, 27.: Κατὰ τοῦτο τῆς γράφῃς καὶ ἐλεγείῳ ἐστὶ τοῦ Σιμωνίδου· Γράψε κτλ. Idem exstat Anth. Pal. IX. 700. et Plut. de orac. def. c. 47. Schol. Plat. Gorg. p. 338. ed. Bekk. Respicit Phot. p. 80. 10. Arsen. Viol. 291. et Hesych. v. Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶντος. — V. 2. περθομένην Plutarch., περθομένην reliqui.

164. [219.]

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιάν Διονύσιος.

165. [221.]

Ἰφίων τὸδ' ἔγραψε Κορίνθιος· οὐκ ἐνι μῶμος
χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

166. [223.]

Πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τραχεῖαν ἄσιλλαν
ἰχθύς ἐξ Ἄργους ἐς Τεγέαν ἔφερον.

167. [224.]

Φοῖβος ἐσαγείται τοῖς Τυνδαρίδαισιν αἰοιδάς,
τῶν ἀμετροὶ τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνῶ.

168. [225.]

Ἦν ἑκατὸν φιάλαι δίχα σφίσιν.

Epigr. 164. Anthol. Pal. IX, 758.: *Εἰς θύρας· Σιμωνίδου.* — V. 1. *Κίμων*, fortasse scribendum *Μίμων*. Simonidi tribuit Brunckius epigramma ap. Planud. 84.:

Οὐκ ἀδάης ἔγραψε Κίμων τάδε· παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἦρωσ Λαίδαλος ἐξέφυγεν.

Epigr. 165. Anthol. Pal. IX, 757. Simonidi tribuit Planudes. Simonidi vindicat Brunckius aliud epigramma Anth. XIII. 17.:

Ἰφίων τὸδ' ἔγραψεν ἐὰ χερσὶ, τὸν πόκα ὕδωρ
θρέψε Πειράνας ἄπο.

Epigr. 166. Aristot. Rhet. I, 7.: *Τὸ ἐπίγραμμα τῷ Ὀλυμπιονίκῃ· Πρόσθε κτλ.* Et v. 1. *ibid.* legitur I, 9. Simonidis esse epigramma ostendit Eustath. p. 1761. 24.: *Ὁ δὲ τὸν σάνναν τοῦτον παρασημηγμένους Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς καὶ ἄλλας ἐκίθεται καινοφώνους λέξεις, οἷον ἄσιλλαν, σκευὸς τι ἰχθυηρόν, οὗ χρήσις παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν τῷ Πρόσθε κτλ.*

Epigr. 167. Athen. XV, 680, D.: *Ἀπίων ἐν τῷ περὶ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου φησὶ τὸν στέφανον πάλαι χορωνὸν καλούμενον ἀπὸ τοῦ τοῦς χορευτῆς ἐν τοῖς θεατροῖς αὐτῷ χρῆσθαι αὐτοῦς τε περικιμένους καὶ ἐπὶ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους, καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου Ἐπιγράμμασιν ἰδεῖν ἔστιν οὕτω καλούμενον· Φοῖβος κτλ.* — V. 1. *ἐσαγείται*, Stephanus *ἐσάγεται*. *ib.* τοῖς addidi. *ib.* *Τυνδαρίδαισιν αἰοιδάς, τῶν Schneidewinus, vulgo Τυνδαρίδῃσιν αἰοίδῃσαν.* — V. 2. *ἐπεστέψαντο codd., ἐπέψαντο Stephan.*

Epigr. 168. Herod. περὶ μον. λιξ. p. 45. 2.: *Καὶ πληθυντικῶς Σιμωνίδης ἦν ἐπὶ πρώτου προσώπου, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν· ἦν — σφίσιν, ἀπὲρ γὰρ τοῦ ἦμιν ἦν, δίχα σφίσιν corruptum expedire nequeo.*

169. [226.]

Schol. Pind. Nem. VII. 1.: Ἀριστόδημος δὲ ὁ Ἀριστάρχου μαθητῆς βέλτιον οὕτω φησίν· ὅψι ποτε τῷ Θεαρίωνι καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν προήκοντι εὐξαμένῳ τῇ θεῷ Σωγένη τεκνωθῆναι καὶ τὴν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ γέννησιν οἶον Εἰλειθυίας εἶναι χάρι· Διὰ τὴν ιδιότητα γοῦν τῆς γενέσεως τοῦ ἀθλητοῦ πρὸς τὴν θεὸν ταύτην ἐπήρσειε τὸν λόγον, ἐπιστοῦτο δὲ τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος Σιμωνίδου.

170. [227.]

Τῇ ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρᾶς ἐκάλυψεν
ὄξυς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας, αὐτὰρ ἐθάφθη
ζωή, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,
5 ἔν τις ἔμοι καὶ τῆς χεέτω μέρος· οὐ γὰρ ἔοικεν
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

171. [228.]

Οὐδὰ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἔων ἐξίκετο δεῦρο.

172. [229.]

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε·
υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

173. [230.]

Μιξονόμου τε πατῆρ ἑρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθύς

Epigr. 170. Athen. III, 35, C.: Καλλιστρατος ἐν ἐβδόμῳ συμμίκτων φησίν, ὡς ἐσιτώμενος παρὰ τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητῆς κραταιοῦ καύματος ὄρεα καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς τὸ ποτὸν χιόνος, αὐτῷ δὲ οὐ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπίγραμμα· Τῇ ῥά ποτ' κτλ. — V. 1. τῇ Casaubonus, libri τήν. — V. 2. ὄξυς Valckenarius, libri ὠκίς. — V. 3. ἐθάφθη Porsonus, vulgo ἐκάμφθη. — V. 5. ἔοικεν, duo libri ἔοικες.

Epigr. 171. Athen. XIV, 656, C.: Περὶ λαγῶν Χαμαιλέων φησίν ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου, ὡς δειπνῶν παρὰ τῷ Ἴερωνι ὁ Σιμωνίδης οὐ παρατεθέντος αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις λαγοῦ, ἀλλ' ὕστερον μεταδιδόντος τοῦ Ἴερωνος, ἀπεσχεδίασεν· Οὐδὲ κτλ. unde affert Eustath. Od. p. 1821. 36. Cf. II, ο, 33.

Epigr. 172. Anthol. Pal. XIII, 30. Σιμωνίδου. — V. 1. et 2. καλλισφύρου vulgo, sed cod. Pal. καλλισφύρον.

Epigr. 173. Athen. X, 456, C.: Γριφώδη ἐστὶ καὶ Σιμωνίδη ταῦτα πεποημένα, ὡς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλειώτης ἐν τῷ περὶ Σιμω-

πλησίον ἠρείσαντο καρῆατα· παῖδα δὲ νυκτός
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἀνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

174. [231.]

Φημί τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῶ.

νίδου· Μιξ. κτ. φασὶ δὲ οἱ μὲν ἐπὶ τιος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων ἐν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ τράγον καὶ δελφίνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον. Οἱ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφίνα καὶ τράγον εἰργασμένον εἰρῆσθαι, καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τὸν Διωνύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἱ δὲ φασιν, ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ Διωνύσῳ θυόμενον βουὸν ὑπὸ τιος τῶν νεανίσκων παῖσθαι πελέκι· πλησίον δὲ τῆς ἰορτῆς εὐσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν· τὸν οὖν Σιμωνίδην εἶναι γέρον ὄντα βαδίσαι πρὸς τὸν χαλκῆα κομοούμενον αὐτόν· ἰδόντα δὲ καὶ τὸν τεχνίτην κοιμώμενον καὶ τὸν ἄσκον καὶ τὸν καρκίνον εἰκῆ κείμενον καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἔλθοντα εἶπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προειρημένον πρόβλημα· τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα τὸν ἄσκον εἶναι· σκέτλιον δὲ ἰχθύν τὸν καρκίνον· νυκτός δὲ παῖδα τὸν ὕπνον· βουφόνον δὲ καὶ Διωνύσου θεράποντα τὸν πέλεκυν.

Epigr. 174. Athen. X. p. 456.: Πεποίηκε δὲ καὶ ἕτερον ὁ Σιμωνίδης ἐπίγραμμα, ὃ παρέχει τοῖς ἀπειροῖς τῆς ἱστορίας ἀπορίαν· Φημί κτ. Λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρίβοντα αὐτὸν διδάσκειν τοὺς χορούς· εἶναι δὲ τὰ χορηγεῖον ἄνω πρὸς Ἀπόλλωνος ἱερῶ οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης· ὑδρευεσθαι οὖν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ Σιμωνίδην κάτωθεν, ἔνθα ἦν ἡ κρήνη· ἀνακομίζοντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπιόν διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκείνον καὶ ἀναγεγράφαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῶ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησι· ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναι φασὶ τῷ μὴ παραγενομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὠρισμένην ὄραν παρέχειν τῷ ὄνῳ χοίνικα κριθῶν. Τούτο οὖν κἂν τῷ ποιητῇ λέγεσθαι· καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντα τὸ τοῦ τέττιγος ἄεθλον τὸν οὐκ ἐθέλοντα ἄδειν· Πανοπηϊάδην (II. ψ, 665.) δὲ τὸν ὄνον· μέγα δεῖπνον τὴν χοίνικα τῶν κριθῶν. Cf. Eustath. p. 1323. 60. Afferatur etiam in Walz. Rhet. T. VI. p. 200. (ubi v. 2. μετὰ δεῖπνον δώσειν ἐπ' ἢ ὡ legitur) et VII. p. 949.

C. EPIGRAMMATA DUBIA.

175. *ἰσοπέθει κῆρ φοροῦσθ*

Οἶδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
 Ἴναχίδαῖς Θυρέαν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι
 αὐχένας οὐ στρέψαντες, ὅσα ποδὸς ἴχνια πρᾶτον
 ἀρμόσαμεν, ταῦτα καὶ λίπομεν βιοτάν.

5 ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὄπλον
 καρύσσει, Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
 αἱ δέ τις Ἀργείων ἐγγυεν μόρον, ἧς ἀπ' Ἀδράστου,
 Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

176.

Χαίρει' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῆδος ἔχοντες,
 κοῦροι Ἀθηναίων ἔξοχοι ἵπποσύνη,
 οἳ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἤβην
 πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρνάμενοι.

177. *ἰσχυρὸν τῶν*

Ἄημος Ἀθηναίων σέ, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῆδε
 τίμησ' εὐνοίης εὐσεβίης θ' ἔνεκα.

178. *ἰσχυρὸν ὁ κῆρ*

Εὐχέοι τοι δῶροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
 Ἀητοῖδην, ἀγορῆς καλλιχόρου πρῦτανιν,
 ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἱ ναιούσι Κόρινθον
 αἶνον ἔχεις χαρίτων, δέσποτα, σοῖς στεφάνοις.

179.

Ἦμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μήτερ ὀπώρας,
 οὔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,
 Τῆτου ἠβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρη
 στήλη καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου,
 5 ὥς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρῆς φιλόκωμος
 παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν,

Epigr. 175. Anthol. Pal. VII, 431.

Epigr. 176. Anthol. Pal. VII, 254.

Epigr. 177. Appendix Anth. Pal. 77.

Epigr. 178. Anthol. Pal. VI, 212.

Epigr. 179. Anthol. Pal. VII, 24.

κὴν χθονὶ πεπτηώς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιο
 ἀγλαὸν ὠραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
 καὶ μιν αἰεὶ τέγγοι νοτερῆ δρόσος, ἧς ὁ γεραῖός
 10 λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

180.

᾽Ω ἴτε Δῆμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ᾽ ἴτε, μύσται,
 μῆδ' ὕδατος προχοᾶς δείδετε χαιμερίους,
 τοῖον Ξεινοκλῆς γὰρ ὁ Λινδῖος ἀσφαλὲς ἔμμιν
 ζῆγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ.

181.

Βοίδιον ἠὺλητρὶς καὶ Πυθιάς αἴ ποτ' ἐρασταί
 σοί, Κύπρι, τὰς ζῶνας τὰς τε γραφὰς ἔθεσαν,
 ἔμπορε καὶ φορηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
 καὶ πόθεν αἰ ζῶναι καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

182.

Εὐφρῶ καὶ Θαῖς καὶ Βοίδιον, αἱ Διομήδους
 γραῖαι, ναυκλήρων ὀλκάδες εἰκόσοροι,
 Ἄπιν καὶ Κλεοφῶντα καὶ Ἀνταγόρην, ἔν' ἐκάστη,
 γυμνοὺς, ναηγῶν ἤσσανας ἐξέβαλον
 5 ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ τὰ ληστρικά τῆς Ἀφροδίτης
 φεύγετε· Σειρήνων αἶδε γὰρ ἐχθρότεραι.

183.

Ἴσθμια δίς, Νεμέα δίς, Ὀλυμπία ἑσπεφανώθην
 οὐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνης,
 Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλεῖος πάλα.

184.

A. Τίς εἰκόνα τόνδ' ἀνέθηκε; B. Δωριεὺς ὁ Θούριος.
 A. Οὐ Ρόδιος γένος ἦν; B. Ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
 δεινᾶ τε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βίαια.

- Epiqr. 180. Anthol. Pal. IX, 147.
 Epiqr. 181. Anthol. Pal. V, 159.
 Epiqr. 182. Anthol. Pal. V, 161.
 Epiqr. 183. Hephaestio p. 113. et 119. Gaisf.
 Epiqr. 184. Anthol. Pal. XIII, 11.

οπισθεν 185.

Σῶσος καὶ Σωσῶ Σωτῆρη τόνδ' ἀνέθηκ'·
Σῶσος μὲν σωθεῖς, Σωσῶ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

186.

A. Τίς ἄδε; B. Βάκχα. A. Τίς δέ μιν ξέσει; B. Σκόπας.
A. Τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος ἢ Σκόπας; B. Σκόπας.

187.

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίει πηχέων ὁ Αἰνιδιος.

188.

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἔρωτα
ἐξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρόνη μισθὸν ἐμείο διδοὺς ἐμέ, φίλτρα δὲ τίκτω
οὐκέτι τοξέων, ἀλλ' ἀτενίζομενος.

189.

Ἡ γοῆς Νικῶ Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσεν
παρθενικῆς· Αἶδη, τοῦθ' ὀσίως κέκρικας.

190.

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλειες, ἄνθος αἰδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

191.

Χειμερίην νιφετοῦ κατήλυσιν ἠνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο· τοῦ δὲ κατ' ἴχθος
βουφάγος ἐς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων.
αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ἔσχεθε χειροί,
ἤραξεν, καναγῆ δ' ἔαχεν ἄντρον ἅπαν.

Epigr. 185. Anthol. Pal. VI, 216.

Epigr. 186. Anthol. Plan. 60.

Epigr. 187. Anthol. Plan. 82.

Epigr. 188. Anthol. Plan. 204. Athen. XIII, p. 591, A.

Epigr. 189. Anthol. Pal. VII, 187.

Epigr. 190. Anthol. Pal. VII, 20.

Epigr. 191. Anthol. Pal. VI, 217.

οὐδ' ἔτι κῆ Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλονόμος θήρ
 μῆναι, ἀν' ἔληεν δ' ὠκὺς ἔθυνεν ὄρος,
 δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτρην, ὃς τάδε ῥέη
 ἔνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

192.

Ῥαγελον ὡς ἀφανῆς οὕτω φανερώτατος εἶναι
 καιρός, ὃς αὐξάνεται πλεῖστον ἀπ' εὐλαβίης.

193.

Πίσσα ποιήεντα παρὰ ῥέον Ἀργανθώνης.

194.

Ἀβρότονον Θρηῖσσα γυνὴ γένος, ἀλλὰ τεκέσθαι
 τὸν μέγαν Ἑλλησιν φημὶ Θεμιστοκλέα.

195. [113.]

Mich. Psellus περὶ ἐνεργ. δαιμ. p. 5.: Κατὰ Σιμωνίδην ὁ
 λόγος τῶν πραγμάτων εἰκὼν ἐστίν.

196. [114.]

Plato de Republ. I. p. 331. E.: Λέγε δὴ, εἶπον ἐγώ, σὺ δ'
 τοῦ λόγου κληρονόμος, τί φῆς τὸν Σιμωνίδην λέγοντα ὀρθῶς
 λέγειν περὶ δικαιοσύνης; Ὅτι, ἢ δ' ὅς, τὸ τὰ ὀφειλόμενα ἐκά-
 στω ἀποδιδόναι δίκαιόν ἐστι, τοῦτο λέγων δοκεῖ ἔμοιγε καλῶς
 λέγειν. Cf. ib. p. 332. A. et p. 335. D. Respicit huc Proclus ad
 Hesiod. p. 152.

197. [118.]

Theon Progymnasm. p. 63.: Βλαβερῶς παραινεῖ Σιμωνίδης
 παίξειν ἐν τῷ βίῳ καὶ περὶ μηδὲν ἀπλῶς σπουδάξειν.

198. [126.]

Plutarch. Is. et Osir. c. 23.: Ὀκνῶ δέ, μὴ τοῦτο ἢ τὰ ἀκί-
 νητα κινεῖν καὶ πολεμεῖν οὐ τῷ πολλῷ χρόνῳ, κατὰ Σιμωνί-

Epigr. 192. Stobaeus Ecl. Phys. p. 143 sine poetae nomine
 affert Ursinus Simonidi tribuit.

Epigr. 193. Etym. M. p. 135. 30. Ἀργανθῶν· Σιμωνίδης· πο-
 ταμόν φησιν, οἷον· Μυσιὰ πόοντα κτλ. Correxit Syllburgius. Schnei-
 dewinus Simmiae tribuit.

Epigr. 194. Athen. XIII. p. 576, C. et Plut. vit. Themistocl.
 c. 1. sine poetae nomine afferant, Simonidi tribuit Schneidewinus.

δην, μόνον, πολλοῖς δὲ ἀνθρώπων ἔθνεσιν. Cf. vit. Thes. c. 4.:
Οἱ Μεγαρόθεν συγγραφεῖς ὁμοσε τῇ φήμῃ βαδίζοντες καὶ τῷ
πολλῷ χρόνῳ κατὰ Σιμωνίδην πολεμοῦντες.

199. [222.]

Athen. V. p. 210. B.: Σίλλακος τοῦ Ῥηγίνου μνημονεύου-
σιν Ἐπίχαρμος καὶ Σιμωνίδης.

200. [55.]

Schol. Stat. Theb. VIII. 739.: „Neque enim verum est, ani-
mum deserere corpus, cum potius corpus animum deserat. Hinc
et Simonides poeta et Statius itidem: „Odi artus fragilemque
hunc corporis usum Desertorem animi.“ Cf. Mythographi Va-
tic. III. 6. 27.

201. [56.]

Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 17.: Τὰ γὰρ χίλια καὶ τὰ
μύρια κατὰ Σιμωνίδην ἔτη στιγμή τις ἐστὶν ἀόριστος, μάλ-
λον δὲ μόριόν τι βραχύτατον στιγμῆς.

202. [57.]

Strabo XV. p. 711.: Περὶ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων
(Ἰνδούς) τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις
μυθολόγοις.

203. [13.]

Strabo IX. p. 441.: Διὰ τὸ ἀναμιξὸν οἰκεῖν Σιμωνίδης Περ-
ραιβόνος καὶ Λαπίδας καλεῖ τοὺς Πελασγίωτας ἅπαντας τοὺς
τὰ ἔθνα κατέχοντας τὰ περὶ Γορτῶνα καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ
Πηγιοῦ καὶ Ὀσσαν καὶ Πήλιον καὶ τὰ περὶ Δημητριάδα καὶ
τὰ ἐν τῷ πεδίῳ Λάρισσαν, Κρανῶνα, Σκοτούσσαν, Μόμιον,
Ἄτρακα καὶ τὰ περὶ τὴν Νεσσωίδα λίμνην καὶ Βοιβηίδα.

204.

Tzetz. Chil. I. 430.:

Ἄτρως ἐν τοῖς θρέμμασιν ἦν τι χρυσοῦν ἄρνιον,
Ὁ Σιμωνίδης πορφυροῦν εἶναι δὲ τοῦτο λέγει.

205. [37.]

Himerius Or. XVI. 7.: Καὶ Σιμωνίδῃ πείθομαι, ὅπερ
ἐκεῖνος ἐξ μέλεσι περὶ Μουσῶν ἀνύμνησε· φησὶ γὰρ δήπου
τοῦτο ἐκεῖνος· Ἄει μὲν αἱ Μοῦσαι χορεύουσι καὶ φίλον ἐστὶ
ταῖς θεαῖς ἐν ᾠδαῖς τε εἶναι καὶ κρούμασιν· ἐπειδὴν δὲ ἴδωσι

τὸν Ἀπόλλωνα τῆς χορείας ἡγεῖσθαι ἀρχόμενον, τότε πλὴν ἢ πρότερον τὸ μέλος ἐκτείνασαι ἢ χὸν τῖνα πεναρμόνιον καὶ Ἐλικῶνος ἐκπέμπουσιν.

206. [71.]

Photius p. 500. 24.: Σαρδόνιος γέλωσ' Σιμωνίδης τὸν Τάλων τὸν Ἡφαιστότεκτον Σαρδονίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίρωνα εἰς πῦρ καθαλλόμενον ὡς ἂν χαλκοῦν, προστεριζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας. Similia Suidas v. Σαρδόνιος γέλωσ. Cf. Zenob. V. 85.: Σιμωνίδης φησὶ τὸν Τάλω πρὸ τῆς εἰς Κρήτην ἀφίξεως οἰκῆσαι τὴν Σαρδῶ καὶ πολλοὺς τῶν ἐν ταύτῃ διαφθεῖραι, οὓς τελευτῶντας σεσηρῆναι, καὶ ἐκ τούτου ὁ Σαρδόνιος γέλωσ.

207. [80.]

Schol. Hesiod. Theog. v. 313.: Τὴν ὕδραν Ἀλκαῖος μὲν ἐννεακέφαλόν φησι, Σιμωνίδης δὲ πεντηκοντακέφαλον. Cf. Serv. Aen. VI. 576.

208. [82.]

Argument. Eurip. Medae: Φερεκίδης καὶ Σιμωνίδης φασίν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνειρήσασα τὸν Ἴάσονα νέον ποιήσῃ. Cf. Schol. Arist. Eq. 1318.

209. [84.]

Schol. Pind. Pyth. IV. 253.: Καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐστὶν ἡ ἱστορία, ὅτι περὶ ἐσθῆτος ἠγωνίσαντο οἱ Ἀρχοναῦται.

210. [86.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1212.: Ἐφύρα ἡ Κόρινθος ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέως θυγατρὸς. Εὐμηλος δὲ καὶ Σιμωνίδης φησὶν ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως.

211. [87.]

Schol. Eurip. Orest. 46.: Ὅμηρος ἐν Μυκῆναις φησὶ τὰ βασιλεῖα Ἀγαμέμνονος, Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμονίᾳ.

212. [89.]

Eustath. II. p. 944. 42.: Ἐτεροὶ ἀκολουθοῦντες τῇ Σιμωνίδου καὶ Ἰβύχου ἱστορίᾳ φασίν, ὡς ἀληθῶς αἰεὶ ἐκπέτοι τῇ

Ἴδομενεῖ Διήροβος ὡς ἀντρασῆ· ἦρα γάρ φασι καὶ αὐτὸς τῆς Ἑλένης. Cf. Schol. II. apud Heyn. T. V. p. 647.

213. [90.]

Longin. de Sublim. c. 15.: Ἀκρως ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ θνήσκοντος Οἰδίου καὶ ἑαυτὸν μετὰ διόσημειας τινὸς θάπτοντος πεφάντασται καὶ κατὰ τὸν ἀπόπλον τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως, προφαινομένον τοῖς ἀναγομένοις ὑπὲρ τοῦ τάφου· ἦν οὐκ οἶδ' εἴ τις ὄψιν ἐναργέστερον εἰδωλοποίησε Σιμωνίδου· πάντα δ' ἀμήχανον παρατίθεσθαι.

214. [6.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 583.: Νῆσος ἡ Σκίαθος τῆς Θεσσαλίας ἐγγὺς Εὐβοίας· ἥς καὶ Σιμωνίδης μέμνηται.

215. [92.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 814.: Ὅτι Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδῖον παραγενόμενος ἐγήμε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἶρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης.

216. [93.]

Schol. Hom. II. II, 867.: Ἡ διπλῆ, ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἀμφιμάχου ἐστὶ· ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων, ὁ δὲ Σιμωνίδης ἐπὶ τοῦ Νάστου λέγει· καὶ ὅτι οὐ λέγει, ὅπλα αὐτὸν ἔχειν χρυσᾶ, ὡς καὶ πάλιν ὁ Σιμωνίδης ἐξέλαβεν, ἀλλὰ κόσμον χρυσοῦν.

217. [95.]

Schol. Pind. Olymp. XIII. 31.: Καὶ ποιηταὶ διασημώτατοι ἐν Κορίνθῳ ἐγένοντο, ὧν ἦν καὶ Αἰσών, οὗ μέμνηται Σιμωνίδης.

218. [96.]

Schol. II. IX. 556.: Ἴδας ὁ Ἀφάρεως μὲν παῖς κατ' ἐπίκλησιν, γόνος δὲ Ποσειδῶνος, Λακεδαιμόνιος δὲ τὸ γένος ἐπιθυμήσας γάμου, παραγίνεται εἰς Ὀρτυγίαν τὴν ἐν Χαλκίδι καὶ ἐντεῦθεν ἀρπάζει τὴν Εὐήνου θυγατέρα Μάρπησσαν· ἔχων δὲ ἵππους Ποσειδῶνος ἠπείγετο· ὁ δὲ Εὐήνος εἰς ἐπιζήτησιν ἐξῆλθε τῆς θυγατρός· ἐλθὼν δὲ κατὰ τὸν Ἀνκόρμαν ποταμὸν τῆς Αἰτωλίας ἑαυτὸν ἐκεῖ καθῆκεν· ὅθεν ὁ Ἀνκόρμας Εὐήνος ἀνομάσθη· κατὰ δὲ τὴν Ἀρήτην ἀπαντήσας ὁ Ἀπόλλων τῷ Ἴδα λαμβάνεται τῆς Μαρπήσσης· ὁ δὲ ἔτεινε τὸ τόξον καὶ διεφέρετο περὶ τοῦ γάμου· οἷς κριτῆς ὁ Ζεὺς γενόμενος αἰρε-

σιν τοῦ γάμου ἐπὶ τῇ Μακρήσῃ τίθεται· ἡ δὲ δεῖσασα, μὴ αὐτὴν ἐπὶ γῆρα καταλίπη ὁ Ἀπόλλων, αἰρεῖται τὸν Ἴδαν· οὕτως δὴ Σιμωνίδης τὴν ἱστορίαν περιεῖρασται.

219. [98.]

Plutarch. vit. Lycurg. c. 2.: Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς οὐκ Εὐνόμου λέγει τὸν Λυκοῦργον πατρός, ἀλλὰ Πρωτάνιδος. Cf. Schol. Platon. p. 419. ed. Bekk.: Λυκοῦργος ἦν κατὰ Σιμωνίδην Πρωτάνιδος μὲν υἱός, Εὐνόμου δὲ ἀδελφός καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ, Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης.

220. [99.]

Plutarch. vit. Agesil. c. 1.: Φασὶν ὑπὸ τοῦ Σιμωνίδου τὴν Σπάρτην προσηγορεῦσθαι δαμασίμβροτον, ὡς μάλιστα διὰ τῶν ἐθῶν τοὺς πολίτας τοῖς νόμοις παιθηνίους καὶ χειροῦθεις ποιοῦσαν, ὡςπερ ἵππους ἐνθὺς ἐξ ἀρχῆς δαμαζομένους.

221. [100.]

Schol. Eurip. Rhes. v. 5.: Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φυλακὰς νέμουσι τὴν νύκτα — Στησίχορον δὲ ὁ Σιμωνίδης πενταφύλακον φησὶν ὑποτίθεσθαι τὴν νύκτα. Legebatur Στησίχορος, quod correxi, πενταφύλακον L. Dindorfius, cod. πάντα φυλακόν.

222. [101.]

Stephan. Byz.: Ἀκάνθος — ἔστι καὶ ἡ Ἀθαμανίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἀκάνθου Ἀκάνθιος· ἐξ οὗ καὶ παροιμία Ἀκάνθιος τέττιξ ἐπὶ τῶν ἀφώνων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῆς χώρας τέττιγες, ὡς Σιμωνίδης.

223. [202.]

Athen. II. p. 40, A.: Ὅτι Σιμωνίδης τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τίθησιν οἴνου καὶ μουσικῆς.

224. [203.]

Themist. in Aristot. Phys. IV. p. 47, C.: Ἐπειδὴ ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τὰ γινόμενα γίνεται καὶ τὰ φθειρόμενα φθίρεται, εἰκότως οἱ μὲν σοφώτατον, οἱ δὲ ἀμαθέστατον λέγουσιν εἶναι τὸν χρόνον. Σιμωνίδης μὲν γὰρ σοφώτατον, ὅτι γίνονται ἐπιστήμονες ὑπὸ χρόνου.

225. [129.]

Herodian. in Boissonad. Anecd. T. III. p. 250.: Ὡς δὴ ἐγὼ γελοῦς παρὰ τῷ λυρικῷ Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐγὼ πρῶτον ἐστὶ προσώπου, τὸ δὲ γελοῦς τρίτον· διότι τοίνυν ἐπήνεγκε τῷ πρῶτῳ τὸ ἀνακόλουθον, τὴν ὀρθοπέπειαν ἐβλαπεν.

226. [112.]

Plutarch. vit. Arat. c.45.: Καὶ γὰρ εἰ δεινὸν ἄνδρας ὁμοφύλους καὶ συγγενεῖς οὕτω μεταχειρίσασθαι δι' ὀργήν, ἀλλ' ἐν ἀνάγκαις γλυκὴ γίνεται καὶ οὐ σκληρὸν κατὰ Σιμωνίδην, ὥσπερ ἀλοοῦντι τῷ θυμῷ καὶ φλεγμαίνοντι θεραπείαν καὶ ἀναπλήρωσιν προσφερόντων.

227. [113.]

Claudianus Epist. IV. 9.:

Fors juvat audentes, Cei sententia vatis.

228. [134.]

Etym. M. p. 83. 42.: Ἀμιθροῦσαι· Σιμωνίδης τὸν ἀριθμὸν ἀμιθρὸν εἶπε καθ' ὑπερθεσιν.

229. [115.]

Zonaras et Suidas v. Ἀμύναςθαι· Σιμωνίδης ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδοῦναι.

230. [138.]

Schol. Hom. II. ο, v. 625.: Καὶ Σιμωνίδης ἀνεμοτρεφῶν πυλάων εἶρηκε. Cf. Eustath. p. 1034. 1.

231. [70.]

Athenaeus III. p. 99, B.: Οἶδα ὅτι καὶ Σιμωνίδης πονεὶ ποιητῆς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία.

232. [142.]

Schol. Hom. II. XXIV, 5.: Πανδαμάτωρ, ὁ μηδένα ἰῶν ἀδάμαστον· Σιμωνίδης δὲ δαμασίφωτα τὸν αὐτὸν (ὑπνον) εἶπεν. Cf. Eustath. p. 1336. 6.

233.

Schol. Hom. II. ο, 713.: Μελάνδετα, σιδηρόδετα — τὴν δὲ λαβὴν δεσμὸν καλεῖ Σιμωνίδης.

234. [78.]

Etymol. M. p. 60. 36.: Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα· Ἐλάρας γενέα οὕτω παρὰ Σιμωνίδην.

235. [127.]

Etym. M. p. 38, 46.: *Αἰριπόλιοι δμῶαι Σιμωνίδης ἐκ τοῦ αἰριοπόλιοι συγκοπῇ τοῦ ο: οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Recte Schneidewinus' ἐριπόλιοι δμῶαι.*

236. [140.]

Schol. Hom. II. v, 103.: *Ἡῖα, βρώματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ καὶ πλῆθ' Ἀεῦτε φίλοι, ἦῖα φερώμεθα. (Od. II. 410.) Σιμωνίδης. Simonidis versus Interdixisse videtur.*

237. [130.]

Schol. Aeschyl. Choeph. 323.: *Ἡ γνάθος συνήθης ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πυρδάρῳ, καὶ ἡ ἤχῃ παρὰ Σιμωνίδῃ.*

238. [143.]

Schol. Hom. II. δ, 79.: *Τὸ θάμβος οὐδετέρως παρὰ Ὀμήρῳ, Σιμωνίδης δὲ ἀρσενικῶς.*

239.

Schol. II. IX. 586.: *Κεδνότατοι· ὅτι σωφρονέστατοι. ὁ δὲ Σιμωνίδης κεδνοὺς τοὺς φίλους.*

240.

Schol. II. XXIV. 228.: *Ἀρίσταρχος δὲ φησι τὴν κιβωτὸν νεωτέρων εἶναι, ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται αὐτῆς.*

241. [147. b.]

Grammat. Cram. Anecd. I. p. 429. 15.: *Τὰ εἰς τοὺς διούλλαβα ἀπαρασχημάτιστα ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους τὸ ρ βαρύνεται· κύρτος, Μύρτος ἢ πόλις, κίρτος, παρὰ Σιμωνίδῃ ἢ χρῆσις.*

242. [146.]

Etym. M. p. 692. 25.: *Πρόφα σὺν τῷ ἰ εὔρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ κυανοπρώτους καὶ παρὰ τῷ Σιμωνίδῃ κυανοπρώτραν. Cf. Zonar. p. 1681.*

243. [122.]

Tzetz. ad Hesiod. Op. v. 372.: *Κωτίλη ἢ χελιδὼν διὰ τὸ λάλος εἶναι παρὰ τε Ἀνακρέοντι καὶ Σιμωνίδῃ καλεῖται.*

244.

Photius p. 183. 1.: *Κύβηβον, Κρατίνος Θράτταις τὸν Θεογράφου· Ἴωνες δὲ τὸν μητραγράφην, καὶ γάλλον νῦν καλουμένον· οὕτως Σιμωνίδης. Nisi forte hoc Iambographi est.*

245. [88.]

Hesychius: *Νεαιρήσιον ἵπποις, τῶς ἀπὸ Νεαίρας· καὶ Σιμωνίδης Νεαίραν γὰθον, Νεαίρα δὲ χωρίον ἐν Αἴγιον.*

246. [79.]

Hesychius: *Οἰκιάδης, Σιμωνίδης, καὶ Ἴπποπόου πατήρ.*

247. [131.]

Athen. XI. p. 498. D.: *Σιμωνίδης οὐατόεντα σκύφον ἔφη. Cf. Eustath. p. 870. 6. et 1775. 23.*

248. [97.]

Schol. Pind. Olymp. I. 28.: *Τὸ Πίσας συσταλτέον διὰ τὸ ἀντίστροφον· οὕτω δὲ οἱ περὶ Πίνδαρον καὶ Σιμωνίδην.*

249. [137.]

Eustath. ad Hom. II. p. 877. 55.: *Προφέρει δὲ καὶ Σιμωνίδου χρήσεις, ἐν αἷς βοῦν ἄρόενα ὅτε μὲν ταῦρον, ὅτε δὲ μάλον, ἤγουν μῆλον, ὅτε δὲ πρόβατον ἐκεῖνος ὀνομάζει. Cf. p. 1648. 12.*

250. [139.]

Choeroboscus in Bekk. Anecd. T. III. p. 1424.: *Τριγλώχιν, πλατυτέρα ἐστὶν ἢ εἰς ὀλίγουσα κατάληξις, σπανιωτέρα δὲ ἢ εἰς ὕ κατάληξις, ὡς παρὰ Σιμωνίδην· τριγλώχιν ὀϊστός.*

251. [144.]

Grammat. post Etym. Gud. p. 645. 43.: *Φύξιμος ὁδμή, ἢ φρυγεῖν ἐμποιοῦσα, Σιμωνίδης ὁ Τήιος ἀπὸ τῆς Τέω.*

Ἀφροδίτης μετὰ τὴν τελευταίην οἱ Κύπριοι ζώσας ἐνέισαν περιστεράς, αἱ δ' ἀποπτᾶσαι καὶ διαφυγούσαι αὐτῆς ἀδοκίμως εἰς ἄλλην ἐμπεσοῦσαι πυρὰν διεφθάρησαν.

μῦθος ἐστὶν ὅτι ἡ ἀφροδίτη ἐπέπεσε ἐπὶ τὴν γῆν

6.

οὐκ ἐστὶν ἄλλο

Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ
ποτὶ τὰν μητέρ' ἔφα.

7.

Schol. Aristoph. Vesp. 1063.: Πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ' οἴχεται· κύκνου τ' ἔτι πολιώτεροι δὴ αἶδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες] Δίδυμός φησιν, ὡς παρῴδησε ταῦτα ἐκ τῶν Τιμοκρέοντος τοῦ Ροδίου.

8.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

Ἔφελέν σ', ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, μήτε γῆ μήτ' ἐν θαλάσῃ,
μήτ' ἐν ἠπειρῷ φανῆναι,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ'
ἔστ' ἐν ἀνθρώποις κακά.

Fr. 6. Hephaestio p. 71.: Τῷ καθαρῷ ἐφθήμερεϊ ὄλον ἄσμα Τιμοκρέων συνέθηκε· Σικελὸς κτλ. Respicit Plato Gorg. p. 493, A.: Καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν, κομψὸς ἀνὴρ, ἴσως Σικελὸς τις ἢ Ἰταλικός.

Fr. 8. Schol. Arist. Ran. 1302.: Τιμοκρέων δὲ ὁ Ρόδιος ἐποποιὸς τοιοῦτο ἔγραψε σκόλιον κατὰ τοῦ Πλούτου, οὗ ἡ ἀρχή· Ἔφελές, ὦ τ. Π., μήτ' ἐν γῆ μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἠπειρῷ φανῆμεναι, ἀλλὰ τ. γε ν. κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀ. κακά. Eadem Schol. Arist. Acharn. v. 532. et Suidas v. Σκόλιον. Cf. etiam Isiderus Pelusiota Ep. II, 146.: Ἔθος ἦν παλαιῶν μετὰ τὴν συνεσίτασιν ἀπιεσθαι λύρας καὶ ἄδειν· Ἀπόλοιο, ὦ Πλοῦτε, καὶ μήτε ἐν γῆ φανελεῖς, μήτε ἐν θαλάσῃ. — V. 1. ὠφελέν σ' Mehlhornius, vulgo ὠφελές vel ὄφελές. ib. φανῆναι Hoepfnerus, vulgo φανῆμεναι. — V. 2. ἔστ' ἐν Meinekius, vulgo ἐν.

II. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

9.

Τῷ συμβουλευεῖν χεῖρος ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

10.

Κητὰ με προσῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
Οὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κητὰ φλυαρία.

XVIII.

MYRTIS.

Plutarch. Quaest. Graec. c. 40.: Ἐλιεύς τοῦ Κηφισοῦ καὶ Σκιαδὸς Εὐνόστος ἦν υἱός, ᾧ φασὶν ὑπὸ νύμφης Εὐνόστας ἐκτραφέντι τοῦτο γενέσθαι τούνομα. Καλὸς δὲ ὢν καὶ δίκαιος οὐχ ἦττον ἦν σώφρων καὶ αὐστηρὸς· ἐρασιθῆναι δὲ αὐτοῦ λέγουσιν Ὅχναν, μίαν τῶν Κολωνοῦ θυγατέρων ἀνεψιᾶν οὔσαν. Ἐπεὶ δὲ πειρῶσαν ὁ Εὐνόστος ἀπειρέματο, καὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἀδελφούς κατηγόρησεν, ἐφθασεν ἢ παρθένος τοῦτο πράξασα κατ' ἐκείνου καὶ παρῴξυνε τοὺς ἀδελφούς Ἐχεμον καὶ Ἀέοντα καὶ Βούκολον ἀποκτεῖναι τὸν Εὐνόστον, ὡς πρὸς βίαν αὐτῇ συγγεγεννημένον. Ἐκείνοι μὲν οὖν ἐνεδρεύσαντες ἀπέκτειναν τὸν νεανίσκον· ὁ δὲ Ἐλιεύς ἐκείνους ἔδησεν· ἢ δ' Ὅχνη μεταμελομένη καὶ γέμουσα ταραχῆς, ἅμα μὲν αὐτὴν ἀπαλλάξαι θέλουσα τῆς διὰ τὸν ἔρωτα λύπης, ἅμα δ' οἰκτείρουσα τοὺς ἀδελφούς, ἐξήγγειλε πρὸς τὸν Ἐλίεα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκεῖνος δὲ Κολωνῶ· Κολωνοῦ δὲ δικάσαντος οἱ μὲν ἀδελφοὶ τῆς Ὅχνης ἔφυγον, αὐτὴ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτὴν, ὡς Μυρτίς ἢ Ἀνθηδονία ποιητρία μελῶν ἰστόρηκεν.

Fr. 9. Hephaestio p. 4.: Τιμοκρέων ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασι ᾧ ξυμβ. — τῷ Boeckhio restituit.

Fr. 10. Anthol. Pal. XIII. 31.: Τιμοκρέοντος Ῥοδίου ὁμοίως. Cf. Epigr. Simonid 172. et Diog. Laert. II. 46. et Suidas v. Τιμοκρέων.

XIX.

CORINNA.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

1.

$\overset{x}{\cup}$ — — — — — $\overset{x}{\cup}$ — — — — — $\cup$

Τοῦ δέ, μάκαρ Κρονίδα, τοῦ Ποτιδάωνος Φάναξ Βοιωτέ.

ΚΑΤΑΠΛΩΣ.

2.

$\overset{x}{\cup}$ — — — — — $\cup$

Νίκασ' ὁ μεγαλοσθένεις
 Ῥαρίων, χώραν τ' ἀπ' εὐός
 πᾶσαν ὠνούμηγεν.

3.

Schol. Nicand. Theriac. v. 15.: Οἱ πλείους Ταναγραῖον εἶναι φασὶ τὸν Ῥαρίωνα· Κόρινθα δὲ εὐσεβέστατον αὐτὸν λέγει καὶ ἀπελθόντα πολλοὺς τόπους ἡμερῶσαι καὶ καθαρῶσαι ἀπὸ θηρίων.

4.

Οὐ γὰρ τιν' ὁ φθονερός δῆμων.

Corinna. Fr. 1. Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 11, 8.: Παρὰ Βοιωτοῖς Ποτειδάων τραπέτιος τοῦ σ εἰς τ' Κόρινθα· Βοιωτοὶ τοῦδε μάκαρ Κρονίδη· τοῦ ποτειδάωνος ἀναξ βοιωτέ. ὅτι πολλοὺς ἐποίησε σχηματισμοὺς καὶ ἐν ἐτέροις εἶρηται. Correxerit Ahrensius, nisi quod Κρονιδῆε scripsit.

Fr. 2. Apollon. de Pronom. p. 358, B.: Ἐοῦς. Αὕτη ἀκόλουθος Δωρικῇ τῇ τεοῦς, ἣ συνεχῶς καὶ Κόρινθα ἐχρήσατο. ἐν Κατάπλω· Νίκασ' κτλ. — V. 1. ὁ producitur, Hermannus ὃν conjecit. ib. μεγαλοσθένεις Ahrensius, vulgo μεγαλοσθένης.

Fr. 4. Apollon. Pronom. p. 365, B.: (Τὴν) τίθεται παρὰ Κόρινθη καὶ ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Κατάπλω· Οὐ κτλ. ἀντὶ τοῦ σί, καὶ σαφές ὡς κατ' ἐναλλαγὴν πτώσεως. — δῆμων Ahrensius, vulgo δαίμων.

Ι Ο Λ Λ Ο Σ .

5.

Apoll. de pronom. p. 373. B.: Καὶ τοῦ τε νῶε ἐν Ἰολάφ
Κόριννα.

Ἐ Π Τ Ἐ Π Ι Ὁ Η Β Α Ι Σ .

6.

Οὐμὲς δὲ κομισθέντες.

Ε Τ Ε Ρ Ο Ι Α .

7.

Anton. Liberal. c. 25.: Ἱστορεῖ Κόριννα ἑτεροίων ἄ.
᾽Ωρίωνος τοῦ Ὑριέως ἐν Βοιωτία ἐγένοντο θυγατέρες Μητιόχη
καὶ Μενίππη· αὐταί, ὅτε ᾽Ωρίωνα ἠφάνισεν ἐξ ἀνθρώπων
Ἄρτεμις, ἐτρέφοντο παρὰ τῇ μητρὶ — ἐπεὶ δὲ Ἄουριαν ὄλην
ἔλαβε λοιμὸς — αὐτοῖς εἶπεν ὁ θεός, ἰλάσασθαι δύο τοὺς
Ἐριουνίους· ἔφη δὲ καταπαύσειν αὐτοῖς τὴν μῆνιν, εἰ δύο θυ-
σὶν ἐκοῦσαι παρθένοι θύματα γένοιντο — αἱ δ' ὡς ἐπύθοντο
παρὰ τὸν ἰστόν, ἐκοῦσαι τὸν ὑπὲρ αὐτῶν θάνατον ἐδέξαντο
— Φερσεφόνη δὲ καὶ Ἄιδης οἰκτεῖραντες τὰ μὲν σώματα τῶν
παρθένων ἠφάνισαν· ἀντὶ δ' ἐκείνων ἀστέρας ἀνήνεγκαν ἐκ
τῆς γῆς κτλ.

8.

Καλλιχόρω χθονὸς Οὐρίας θυγάτηρ.

Fr 6. Apollon. de Pronom. p. 379, B.: Βοιωτοὶ μετὰ διφθόγ-
γον τοῦ οὐ· οἰμὲς δὲ κ. Κόριννα ἐπ' ἐπὶ Θήβαις.

Fr. 8. Priscianus I, 6. p. 35. Krehl.: *Aeoles θυγάτηρ pro*
θυγάτηρ, ου corripientes, vel magis v sono u soliti sunt pronun-
ciare ideoque adscribunt o, non ut diphthongum faciant, sed ut
sonum v Aeolicum ostendant, ut Καλλιχόρου χθονὸς εὐρείας
θυγάτηρ. Corinnae tribuit Welekerus, videtur autem ex Hete-
roeis petatum. — Οὐρίας vulgo, codd. εὐρείας, ἠρηνίας, ορησίας. ib.
θυγάτηρ Ahrensius, vulgo θυγάτηρ.

Δώρατος ὥστ' ἐφ' ἵππῳ.
κατὰ μὲν βριμώμενοι.
πόλιν δ' ἐπράδομεν προφανεῖν.
γλουκὸν δέ τις αἶδων.
πελέκεσσι δονεῖτη.

19.

... - 2 0 0 -
2 0 - 0 2 0 0 -
2 0 - 0 - -

... Εὐωνυμῆς
πῆδα φόν θέλωσα φίλης
ἀγκάλῃς ἐλέσθη.

20.

Ɀ 0 - - 2 0 0 - -
Ɀ 0 - - 2 0 0 - -
Ɀ 0 - - 0 2 0 0 - -
Ɀ 0 - - 2 0 0 - -

Καλὰ γέροι αἰσομένα
Ταναγρίδεσσι λευκοπέπλῳ.

Fr. 14. 15. 16. 17. 18. Hephaestio p. 106.: "Ἐτι δὲ καὶ πλείοσιν αὕτη (Κόριννα) κέχηται σχήμασιν· Δούρατος κτλ. Non cohaerent hae reliquiae, sed ex uno eodemque petitae videntur carmine. Fr. 14. δώρατος scripsi, vulgo δούρατος. — Fr. 15. κατὰ, unus cod. καὶ τά. ib. βριμώμενοι scripsi, vulgo βριμούμενοι vel βριμόμενοι. — Fr. 16. προφανεῖν scripsi, vulgo προφανής, idque conjungebatur cum Fr. 17. — Fr. 17. γλουκόν, Turneb. Γλυκῶ. ib. αἶδων Ahrensius, cod. αἶδων, αἶδων, ἀηδών, ἄδων. — Fr. 18. δονεῖτη Boeckhii, vulgo δονεῖται.

Fr. 19. Apollon. de Pronom. p. 396, B.: Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν πῶσιν καὶ γένος· Κόριννα· Εὐωνυμῆς πηδεγον θελωσα φίλης ἀγκάλῃς ἐλησθη. nisi quod codex ευωνυμῆς κοριννα inverso ordine exhibet. Emendavit Boeckhiius.

Fr. 20. Hephaestio p. 106.: Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Γλυκωνείων τοιαῦτα σχήματα παραλαμβάνεται, οἷον ἐν τοῖς Κορίννης· Καλὰ κτλ. Videntur autem hi quatuor versus cohaerere. — Καὶ καλὰ unus cod. omitt. γέροι corruptum, αἰσομένα Ahrensius, vulgo γέροια εἰσομένα. Fortasse scribendum κάλ' ἑτεροί'. — V. 2. λευκοπέπλῳ Ahrensius, vulgo λευκοπέπλοις.

μέγα δ' ἐμῆς γέγραθε πόλις
λιγουροκωτίλης ἐνόπης.

21.

— — — — —

— — — — —

Μέμφομαι δὲ κὴ λιγουρὰν Μουρτιδ' ἰώνγα,
ὅτι βανά φουσα ἔβα Πινδαροιο ποτ' ἔριν.

22.

— — — — —

Τὸ δέ τις οὐμίων ἀκουσάτω.

23.

Θέσπια καλλιγένηθλε, φιλόξενε, μουσοφίλhte.

V. 3. ἐμῆς Boeckhius, vulgo ἐμῆ. — V. 4. ἐνόπης Boeckhius, vulgo ἐνοπῆς.

Fr. 21. Apollon. de Pronom. p. 324, C.: Ἐγώνγα τὴν ἰώνγα Κόριννα· Μέμφομαι δὲ κ. λ. Μύρτιδα ἰώνγα, ὅτι β. φουσα ἔβα Πινδαροιο ποτ' ἔριν. Emendavit Boeckhius. — V. 2. Respicit Hesych. v. βανά. Confer Herod. περὶ μον. λέξ. 18, 25.: τὸ παρὰ Κορίννη βάνα οὐ κοινὸν οὐδὲ εἰς νη λῆγον, ἀλλὰ ἴδιον θέμα Βοιωτῶν τασόμενον ἀπὸ τοῦ γυνή.

Fr. 22. Apollon. de Pronom. p. 382, B.: Οὐμίων· Βοιωτοί· Τὸ κτλ. Κόριννα. Cod. ουμειων exhibit.

Fr. 23. Schol. Hom. II, II, 498.: Οἶον καὶ παρὰ Κορίννη· (Θέσπια) Θέσπια κτλ. Cf. Eustath. ad eundem versum et ad II, 509. Adde Crameri Anecd. Paris. T. III, p. 351, 8. et p. 137, 10. Draco p. 47. et Steph. Byz. v. Θέσπεια· καὶ ἐκτελεῖται καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίννη. qui hoc dicere videtur, Corinnam alibi etiam Θέσπιαν littera media producta dixisse. — Ceteram Corinnae fortasse versus est apud Hephaest. p. 81.:

Τοιοῦτος εἰς Θήβας πάϊς ἀρμάτεσσ' ὀχήμενος.

ubi unus cod. χείμενος i. e. ὀχήμενος exhibit. Sed qui ibidem legitur versus:

Μόλις μὲν Ἐννη λεπτόν ἔχοισ' ἐπ' αἰράκτω λίνον.

Sapphoni vindicandus videtur. Scribendum autem non Ἐννα, sed ἔννη, vid. Etym. M. p. 311, 1.: ἔννη, ἐστὶ νῶ, σημαίνει τὸ νήθω, ὃ παρατατικός καὶ ἐπὶ πρώτης συζυγίας καὶ ἐπὶ δευτέρως. τοῦ νῶ ὃ παρατατικός ἔνωρ, ἔνης, ἔνη καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἦ ἔννη. οὕτως Ἡρωδιανός,

24. *Ἰσὸν εὐνοῖαν εἶπε δὲ πρὸς*

Τεῦς γὰρ ὁ κλᾶρος

25.

'Αμῶν δόμων

26.

'Εσσάρχι πολέμω.

27.

Athen. IV. p. 174, F.: Τούτοις (γίγχαρτοις αὐλοῖς) δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίννη καὶ Βακχυλίδη ἐστὶν εὐρεῖν.

28.

Pausanias IX. 20.: Ταναγραῖοι δ' οἰκιστὴν σφισι Πόιμανδρον γενέσθαι λέγουσιν, Χαιρησίλω παῖδα, τοῦ Ἰασίου, τοῦ Ἐλευθῆρος· τούτου δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Αἰθούσης εἶναι τῆς Ποσειδῶνος· Πόιμανδρον δὲ γυναῖκά φασιν ἀγαγέσθαι Ταναγραν, θυγατέρα Αἰόλου· Κορίννη δὲ ἐστὶν ἐς αὐτὴν πεποιημένα, Ἄσωποῦ παῖδα εἶναι.

29.

Plutarch. de Musica c. 14.: Ἡ δὲ Κόριννα καὶ διδασθῆναι φησι τὸν Ἀπόλλω ὑπ' Ἀθηναῖς αὐλεῖν.

30.

Schol. Apoll. Rhod. III. 1177.: Ὠγύγαι Θῆβαι ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν· Κόριννα δὲ τὸν Ὠγύγον Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ Ὠγύγαι τῶν Θηβῶν πύλαι.

31.

Anton. Liberal. c. 10.: Μιννάδες· Ἱστορεῖ Νικάνδρος ἐτεροιοιμένων δ' καὶ Κόριννα. Μινύου τοῦ Ὀρχομενοῦ ἐγένοντο θυγατέρες, Λευκίππη, Ἀρσίππη, Ἀλκαθόη, καὶ ἀπέβησαν ἐκτόπως φιλεργοί, πλεῖστα δὲ καὶ τὰς ἄλλας γυναῖκας

Fr. 24. 25. 26. recte Corinnae tribuit Ahrensus. Fr. 24. Apollon. de Pronom. p. 356, A.: Τεῦς — ἔστι δὲ καὶ Βοιωτικὸν δῆλον ὡς· τεῦς κτλ. — Fr. 25. Idem p. 381, C.: Ὁμοίως Βοιωτοί· Ἀμίων, ἐπὶ δὲ τῆς κρητικῆς Ἀμῶν, ἀμῶν δόμων. — Fr. 26. Anecd. Cramerii T. I. p. 172, 14.: Συνεμπίπτει δὲ ἡ ἐς πρόθεσις καὶ ἄλλη Βοιωτικῇ προθέσει τῇ ἐξ, ἐς Μουσῶν ἀντὶ τοῦ ἐκ Μουσῶν· ἂν δὲ φωνῆν ἐπιφέρηται, διὰ δύο σο· ἐσσ' Ἀρχιπολέμω. Similia leguntur ib. p. 160, 19. ubi ἔσσαρχος ποταμὸς legitur. Correxerit Ahrensus.

ἐμίμραντο, ὅτι ἐκλιποῦσαι τὴν πόλιν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐβάκχεον, ἄχρι Λιόνυσος εἰκασθεῖς κόρη παρήνεσεν αὐταῖς μὴ ἐκλείπειν τελετὰς ἢ μυστήρια τοῦ Θεοῦ. — καὶ μετ' οὐ πολὺ κλήρους εἰς ἄγγος αἱ τρεῖς ἐμβαλοῦσαι ἀνέπηλαν· ἐπεὶ δ' ὁ κλῆρος ἐξέπεσε Λευκίππης, εὗξάτο θῦμα τῷ θεῷ δώσειν, καὶ Ἴππασον τὸν ἐαυτῆς παῖδα διέσπασε σὺν ταῖς ἀδελφαῖς· καταλιποῦσαι δὲ τὰ οἰκεία τοῦ πατρὸς, ἐβάκχεον ἐν τοῖς ὄρεσιν — ἄχρισ αὐτὰς Ἐρμῆς ἀψάμενος τῇ ῥάβδῳ μετέβαλεν εἰς ὄρνιθας κτλ.

Videtur ex Ἐτεροίοις petitum. Et fortasse huc pertinet Fr. 24.:

Τεῦς γὰρ ὁ κλαῖρος.

32.

Schol. Arist. Acharn. v. 720.: Ἀγοράζειν, ἐν ἀγορᾷ διατριβεῖν, ἀττικῶς, ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα ἐπὶ τοῦ Πινδάρου ἀττικίζει· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

33.

Apollon. de Pronom. p. 354: Ἡ ἐμοῦς κοινὴ οὔσα Συρακουσίων καὶ Βοιωτῶν, καθὼ καὶ Κόριννα καὶ Ἐπίχαρμος ἐχρήσατο.

34.

Hesychius: Τόνθων· παρὰ Κορίννην, ἐπὶ νωτιαίου κρέως τὸ ὄνομα.

35.

Eustath. ad Il. κ, 572.: Φράζω, φράσσω, ὅπερ ἡ Κόριννα φράττω λέγει βοιωτικῶς. Cf. ad Il. κ, 192. et Schol. Il. κ, 572.

36.

Phrynichus p. 309. ed. Lob.: Ψεθος, μικρός, ἕλος· ἀμαρτάνουσιν οἱ διὰ τοῦ ε λέγοντες, ἀδόκιμον γάρ· καὶ ἡ Κόριννα τὸν ὑάλινον παῖδα θήσεις.

XX.

P R A X I L L A.

I. Y M N O I.

1.

Κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἡελιοιο,
 δεύτερον ἄστρα φαινὰ σεληναίης τε πρόσωπον
 ἠδὲ καὶ ὠραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄγγνας:

II. Δ Ι Θ Υ Ρ Α Μ Β Ο Ι.

ΑΧΙΛΛΑΕΤΣ.

2.

Ἄλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

III. Π Α Ρ Ο Ι Ν Ι Α.

3.

Ἀδμήτου λόγον, ὦ ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει·
 τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνούς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

Praxilla. Fr. 1. Prov. Coislin. 248.: Ἡλιθιώτερος τοῦ Πραξιλλῆς Ἀδώνιδος· ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. Πραξιλλὰ γὰρ ἢ Σικωνία μελοποιὸς ἐν τοῖς ὕμνοις εἰσάγει τὸν Ἀδωνιν ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν καταχθονίων, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἐλήλυθεν, ἐκείνον δὲ λέγοντα οὕτως· Κάλλιστον κτλ. Εὐήθης γὰρ τις ἴσως ὁ τῶ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ τοὺς σικύους καὶ τὰ λοιπὰ συναριθμῶν. Cf. Zenob. IV. 21. Diogenian. V. 12. Suidas v. Ἡλιθιάζω. Apostol. IX. 81. — V. 3. ὄγγνας Schneidewinus, cod. ὄγγους.

Fr. 2. Hephaestio p. 22.: Παρὰ Πραξιλλῆν ἐν διθυράμβοις ἐν ᾧδῃ ἐπιγραφομένην Ἀχιλλεύς· Ἄλλὰ κτλ. nisi forte τὸν scribendum. Eadem affert Cram. Anecd. T. IV. p. 326. 20. ubi στείθειν ἐπίθειον legitur, et Draco Straton. p. 146.

Fr. 3. Eustath. II. p. 326, 36.: Ἀπὸ τοῦ φηθέντος Ἀδμήτου σκόλιόν τι ἐν Ἀθήναις ἦν ἀδόμενον, ὡς καὶ Πανσανίας φησὶν ἐν τῷ οἰκίῳ λεξικῷ, λέγων, ὡς οἱ μὲν Ἀλκαίου φασὶν αὐτό, οἱ δὲ Σαφροῦς, οἱ δὲ Πραξιλλῆς τῆς Σικωνίας· ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλους αὕτη· Ἀδμήτου κτλ. ἔοικε δὲ διὰ μὲν τῶν ἀγαθῶν τὴν γενναίαν καὶ φιλανδρον ὑποδηλοῦν Ἀλκυστιν, διὰ δὲ τῶν δειλῶν τὸν Ἀδμήτου πατέρα, ὃς ὠνήσας θανεῖν ὑπὲρ τοῦ παιδός. Praxillae esse docet etiam Schol. Aristoph.

XXI.

BACCHYLIDES.

I. ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

1. [1.] *)

1 0 0 - 0 0 - - 1 0 0 - 0 0 0
 1 0 - - 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - - 0 0 0 0 0 0 0 0
 1 0 0 - 1 0 0 - - 1 0 -

Ὀλβιος, ὅτινι θεὸς μοῖράν τε καλῶν ἔπορευ
 σὺν τ' ἐπιζάλῳ τύχῃ ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν·
 οὐ γὰρ τις ἐπιχθονίων πάντα γ' εὐδαιμῶν ἔφν.

2. [3.]

- 1 0 - - - 1 0 - - 0
 - 1 0 - - 0 0 0 - - 1 0
 1 0 - - 1 0 - - - 1 0 0

Θνατοῖσι μὴ γῆναι φέριστον,
 μηδ' ἀελίου προσιδεῖν φέγγος·
 ὀλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

3. [4.]

- 1 0 - - - 1 0 0 0 - 0 0 - 1 0 - - 0
 - 1 0 - - 1 0 0 0 - 0 0 0 0
 1 0 0 - 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Bacchylides. Fr. 1. Stob. Floril. CIII, 2.: Βακχυλίδου Ἐπιδικῶν. — V. 1. ὅτινι, Neuius ὅτι scripsit. — V. 2. ἐπιζάλῳ Neuius, vulgo ἐπιζήλῳ. — V. 3. affertur etiam a Stobaeo XCVIII, 26. ubi πάντα γ' legitur, priore loco πάντ', unus cod. πᾶν γ', alius πανευδαιμῶν.

Fr. 2. Stob. Floril. XCVIII, 27.: Ἐν τῷ αὐτῷ. Praegressus est v. 3. Fr. 1. atque vel propter argumenti vel propter metri similitudinem ex eodem carmine petitum arbitrator. Videntur autem haec Sileni verba fuisse, vid. Cic. Tusc. Quaest. I. c. 48.: „Affertur etiam de Sileno fabella quaedam, qui cum a Mida captus esset, hoc ei muneris pro sua missione dedisse dicitur, docuisse regem, non nasci homini longe optimum esse, proximum autem, quam primum mori.“ Atque huc refero, quod Photius Bibl. 190. ex Hephaestione Ptolemaeo affert: τί ἐστὶ τὸ παρὰ Βακχυλίδη ὡς ἀπὸ Σικληνοῦ εἰρημίνων καὶ πρὸς-τινα-εἶπε τὸ ἔπος;

*) Numeri adjecti sunt editionis Neuianae.

Παύροισι δὲ θνατῶν τὸν ἅπαντα χρόνον δαίμων ἔδωκεν
πράσσοντας ἐν καιρῷ πολιοκρότησιν
γῆρας ἰκνεῖσθαι, πρὶν ἐγκύρσαι δῦα.

4. [4.]

· · · - - - - -
· · · - - - - -

Πιστὸν φάσομεν

κῦδος ἔχειν ἀρετάν· πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων
ὀμιλεῖ.

5. [2.]

· · · - - - - -
· · · - - - - -

Ὡς δ' ἅπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πυκινὰν κέρδος ἀνθρώπων
βιάται.

6. [5.]

· · · - - - - -
· · · - - - - -
x - - - - -

Ξανθότριχα μὲν Φερένικον

Ἄλφειόν παρ' εὐρυδίαν πῶλον ἀελλοδρόμον
νικάσαντα.

7. [6.]

· · · - - - - -
· · · - - - - -

Ὡ Πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεόδματοι πύλαι.

Fr. 3. Clemens Alex. Strom. VI. p. 745.: Βακχυλίδου εἰρη-
κότος· Παύροισι κτλ. — V. 1. παύροισι Stephanus, vulgo παρ' οἷσι.
ib. θνατῶν Neuius, vulgo θνητῶν. ib. δαίμων ἔδωκεν Neuius, vulgo
τῷ δαίμονι δῶκε.

Fr. 4. Plut. de audiend. poet. c. 14. — V. 1. πιστὸν φάσομεν
Boeckhiius, vulgo φάσωμεν πιστόν, nisi forte legendum:

Φάσω γε πιστόν κῦδος ἔχειν ἀρετάν,
πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὀμιλεῖ.

Fr. 5. Stob. Floril. X. 14.: Βακχυλίδου Ἐπιρικῶν. — ἀνθρώ-
πων codd., vulgo ἀνθρώπων.

Fr. 6. Schol. Pind. Ol. I. inscript.: Τὸ ὄνομα τοῦ νικῶντος
ἵππου Φερένικός ἐστι· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Βακχυλίδης γράφων οὕτω·
Ξανθότριχ. κτλ. — νικάσαντα Neuius, vulgo νικήσαντα.

Fr. 7. Schol. Pind. Ol. XIII, 1.: Πρῶθυρον καὶ θύρας εἰώθασιν
καλεῖν τὴν Κόρινθον διὰ τὸ ἀρχὴν ἢ τέλος εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὸν
Ἰσθμόν, πρῶθυρον δὲ τοῖς εἰς Πελοπόννησον στελλομένοις· Βακχυλίδης·
Ὡ κτλ.

III. ΠΑΙΑΝΕΣ.

13. [46.]

- - - - -
 x - - - - -
 - - - - -

5 - - - - -

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -

10 - - - - -

- - - - -
 - - - - -

Τίκτηι δέ τε θνατοῖσιν Εἰράνα μεγάλη
 πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἀνθεα,
 δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἶθεσθαι βοῶν
 ξανθᾶ φλογὶ μῆρα τανυτρίχων τε μήλων,

5 γυμνασιῶν τε νέοις ἀνλῶν τε καὶ κόμων μέλειν.

ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν

ἄραχνᾶν ἰστοὶ πέλονται·

ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφάκεια δάμναται εὐρώς·

χαλκίᾶν δ' οὐκ ἔστι σαλπίγγων κτύπος·

Fr. 13. Stob. Floril. LV, 3.: Βακχυλίδου Παϊάνων. — V. 1. Εἰράνα Boeckhiius, vulgo εἰρήνη. — V. 2. καὶ μελιγλώσσων codd., Boeckhiius scripsit μελιγλώσσων τ'. ib. ἀοιδᾶν Boeckhiius, vulgo ἀοιδῶν. — V. 3. δαιδαλέων anus cod., vulgo δαιδάλεον. ibid. αἶθεσθαι Schneidewinus, codd. et vet. edd. ἔθεοθε, Leopardus αἶθεται. — V. 4. μῆρα Buttmannus, τανυτρίχων Schneidewinus, vulgo μῆρα τῶν εὐτρίχων, codd. μῆρῆταν (μερίταν, μηρίταν) εὐτρίχων. — V. 6. σιδαροδέτοις Plutarch. Numa c. 20.: Καὶ τὰς ποιητικὰς ὑπερβολὰς ἐνδείν πρὸς τὴν τότε κατάστασιν λέγουσιν· Ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν ἄραχνᾶν ἔργα καὶ εὐρώς δάμναται ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφήκεια, χαλκίῶν δ' οὐκέτι σ. κτ. οὐδέ σ. μ. ὕ. ἀπὸ βλεφάρων. apud Stob. σιδαροδέτοισιν. ib. πόρπαξιν, Stob. codd. ὄρπαξιν et ἔρπαξιν. — V. 7. ἰστοὶ Stob., ἔργα Plut. — V. 8. εὐρώς omis. Stobaeus, addidi post δάμναται, vulgo corrigunt εὐρώς δάμναται, at Plutarchus non servavit ordinem verborum integrum. — V. 9. χαλκίᾶν Schneidewinus, vulgo χαλκίῶν, Boeckhiius χάλκεος. ib. οὐκ ἔστι scripsi, vulgo οὐκέτι.

20. [19.]

Πάντεσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

VI. ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

21. [20.]

— — — — —
— — — — —
— — — — —

Ἀνδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν,
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατῆς τ' ἐλέγχει
ἀλάθεια.

22. [21.]

— — — — —
— — — — —

Οὐχ ἔδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαγίδος Ἴτωνίας
χρῆ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἀβρόν τι δεῖξαι.

23. [22.]

— — — — —

ὦ Περικλείε, τ'ἀλλ' ἀγνοήσειν μὲν οὐ σ' ἔλλομαι.

Fr. 20. Stob. Floril. XCVIII, 25.: Βακχυλίδου Πρὸς ὠδιῶν.

Fr. 21. Stob. Floril. XI, 7.: Βακχυλίδου Ἑπορχημάτων.
et in gemma apud Caylum Rec. d. Ant. V. III. tab. 50.: Ἀνδία λίθος
μα . . . ε χρυ . . . ἀνδρῶν δ' ἀρ . . . . . ια τε πα . . . ης τ' ἐλέγ . . . ἀλά-
θεια. — V. 2. σοφία, plerique codd. Stob. σοφίαν. Deinde fortasse
scribendum ἐλέγχει ἀλαθῆϊα versu continuato. Verba παγκρατῆς ἀλή-
θεια ex hoc versu exhibet Schol. Hom. II. π, 57.

F. 22. Dionysius Hal. de compos. verb. p. 206. Rsk.: Παρὰ
Βακχυλίδη· Οὐχ κτλ. — V. 1. affert etiam Athen. XIV. p. 631. C.
Aelian. Hist. Anim. VI. 1. Lucian. Scyth. c. 11. Achill. Tat. V.
12. Praeterea huc respicit Schol. Stat. Theb. VII. 330.: „Hinc
Bacchylides Minervam Itoniam dixit.“

Fr. 23. Hephaestio p. 76.: Διηλώσθω δέ, ὅτι καὶ ὅλα ἄσματα
κρητικὰ συντίθεται, ὡς περ καὶ παρὰ Βακχυλίδη· ὦ Περικλείε δ' ἄλλ'
κτλ. scripsi ὦ Περικλείε, τ'ἀλλ'. Recte Neuius videtur ad hyporeche-
mata retulisse.

VII. ΕΡΩΤΙΚΑ.

24. [23.]

1 0 - - 0 1 0 - - 0 1 0 - - 0 1 0 - -
 1 0 - - 1 0 - -

Ἔντε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἴησι τοῖς νεανίαις,
 λευκὸν ἀντίνασα πῆχυν.

25. [24.]

1 0 0 0 1 0 0 0 - - 0 0 - - 1 0 - -

Ἦ καλὸς Θεόκριτος· οὐ μόνος ἀνθρώπων ἐρᾷς.

26. [25.]

0 1 0 1 0 0 - - 0 0 - - 0 1 0 - -

Σὺ δ' ἐν χιτῶνι μόνῳ παρὰ τὴν φίλην γυναῖκα φεύγεις.

VIII. ΠΑΡΟΙΝΙΑ.

27. [26.]

- 1 0 0 - - 0 0 - - 0 1 0 - -
 1 0 0 - - 0 0 - - 1 0 - - 0
 1 0 0 - - 0 0 - - 1 0 - - 0
 1 0 - - 1 0 - - 1 0 0

Γλυκεῖ' ἀνάγκα

στρ. α΄.

σενομένα κυλίκων θάλλησι θυμόν,
 Κύπριδος δ' ἑλλίς διαιθύσει φρένας

ἀμμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροισ.

στρ. β΄.

5 ἀνδράσι δ' ὑποτάτω πέμπει μερίμνας·

Fr. 24. Athen. XI, 782, E.: Καὶ Βακχυλίδης· εὔτε κτλ. et XV, 667, C.: Βακχ. ἐν Ἑρωτικοῖς· εὔτε κτλ. — V. 1. τοῖς, Athenaeus altero loco τοῖς δὲ τοῖς vel τοῖς δὲ τοῖσι. — V. 2. ἀντίνασα Athenaeus posteriore loco, ἐντίνοσα priore. Cf. Eustath. p. 344. 26.

Fr. 25. 26. Hephaestio p. 130.: Ἔστι δὲ τινα καὶ τὰ καλούμενα ἐπιφθεγματικά, ἃ διαφέρει ταύτη τῶν ἐφρυνίων, ὅτι τὰ μὲν ἐφρυνία καὶ πρὸς νοῦν συντελεῖ, τὰ δὲ ἐπιφθεγματικά καὶ ἐκ περιτοῦ, ὡς πρὸς τὸ λεγόμενον, τῇ σιροφῇ πρόσκειται, οἷον τὸ Βακχυλίδου· Ἦ κτλ. καὶ πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ Βακχυλίδῃ· Σὺ κτλ. — Fr. 25. μόνος, Gaisfordius μούνος, fortasse scribendum οὐ σὺ μούνος. ib. ἐρᾷς Ursinus, vulgo ὄρᾷς. — Fr. 26. μόνῳ, Ursinus μούνω.

Fr. 27. Athen. II, 39, E. F.: Βακχυλίδης φησί· Γλυκεῖ' κτλ. Cf. Eustath. p. 1198. 20. — V. 3. διαιθύσει Erfurdlius, vulgo δ' αἰθύσει. — V. 4. ἀμμιγνυμένα Neuius, vulgo ἀναμγνυμένα. —

30. [31.]

Servius Virg. Aen. II. 201.: „Sane Bacchylides de Laocoonte et uxore ejus et de serpentibus a Calyduis insulis venientibus atque in homines conversis dicit.“

31. [32.]

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Ἔστα δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδόν, τοὶ δὲ θοΐνας ἔντυον ᾧδε τ'
 ἔφα·

Αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαΐτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι
 φῶτες.

32. [33.]

— — — — —
 — — — — —

Οἱ μὲν ἀδμᾶτες ἀεικελιᾶν νόσων καὶ ἀνατοὶ ἔασιν
 οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

33. [35.]

— — — — —
 — — — — —

Οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ
 βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

Fr. 31. Athen. V, 178, B.: Βακχυλίδης περὶ Ἡρακλέους λέγων ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κηῦκος οἶκον, φησίν· Ἔστα κτλ. — V. 1. ἔστα, Dindorfius, vulgo ἔστη. ib. ἔντυον Neuius, vulgo ἔντυον. ib. ἔφα Neuius, libri ἔφασ', nisi malis ἔφασεν. — V. 2. δ', Brunckius delevit.

Fr. 32. Clemens Al. Strom. V, p. 715.: Ἀκούσωμεν Βακχυλίδου τοῦ μελοποιῦ περὶ τοῦ θεοῦ λόγοντος· Οἱ μὲν ἀδμῆτες ἀεὶ καὶ λιαν νόσων εἰσὶ καὶ ἀναίτιοι κτλ. Eadem Euseb Praep. Ev. III, p. 679. ubi ἀεικελιῶν rectius legitur; ἀεικελιῶν Neuius scripsit. deinde ἀνατοὶ Schaeferus emendavit, porro ἔασιν scripsi, idque transposui. Neuius conjecit deleto verbo εἰσίν, ἀνατοί τ'. In exordio fortasse legendum *Φροὶ μὲν ἀδ.*

Fr. 33. Clemens Al. Paedag. III, p. 310.: Οὐ γὰρ ὑ. φ. βρ. φ. λ. ἔσται λόγος σοφία, ὡς φησι Βακχυλίδης. Verba ἔσται λόγος probabiliter delevit Neuius.

34. [46.]

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

Θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι
 οὐτ' ὄλβος οὐτ' ἄγναμπος Ἄρης οὔτε πάμφθερσις στάσις,
 ἀλλ' ἐπιχρίμπει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
 γαῖαν ἅ πάνδωρος αἶσα.

35. [37.]

. . . . .

Εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

36. [38.]

. . . . .

Μελαγκευθὲς εἶδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.

37. [39.]

. . . . .

Τὴν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακάδεα Νεῖλον.

38. [40.]

. . . . .

. . . . .

Fr. 34. Stob. Eclog. Phys. T. I. p. 166. ed. Heren. — V. 1. θνατοῖσι δ' Neuius, vulgo θνητοῖσι δ' vel θνητοῖσι. — V. 2. ὄλβος Ursinus, cod. ὄλβος τ', Canter. ὄλβον τ'. ib. ἄγναμπος scripsi, vulgo ἄκαμπος. ib. οὔτε πάμφθερσις unus cod., vulgo οὐ πάμφθερσις vel οὐ πάνφερσις. — V. 3. γαῖαν Boeckhiius, vulgo γᾶν. — V. 4. αἶσα Ursinus, vulgo δαῖσα.

Fr. 35. Plut. vit. Num. c. 4.: Εἰ δὲ λ. τ. ᾠ., κατὰ Βακχυλίδην, πλ. κέλευθος nisi forte priora Plutarchi potius sunt verba.

Fr. 36. Etym. M. p. 295. et Bachmann. An. I, p. 208, 13.: Εἶδωλον· σκιοειδὲς ὁμοίωμα· ἢ φαντασία σώματος· σκιά τις ἀεροειδής, ὡς καὶ Βακχυλίδης· Μελαγκευθὲς κτλ. Schol. II. ε, 449. Apostol. III, 82. et Cram. Anecd. Paris. IV. p. 185, 30. Suidas v. εἶδωλον μελαμβαφές exhibent, recte Neuius μελαγκευθὲς.

Fr. 37. Athen. I, 20, D.: Βακχυλίδης φησί· Τὴν κτλ. Respicit Eustath. II. p. 864, 21.

Ἐκάτα, δαδοφόρου Νυκτός
μεγαλοκόλπου θύγατερ.

39. [42.]

υ υ υ - υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
Ἄβρότητι ξυνέασιν Ἴωνες βασιλῆες.

40. [43.]

- υ υ - - υ υ - - υ υ υ υ
Χρυσὸν βροτῶν γνώμαισι μανύει καθαρὸν.

41. [60.]

- υ υ - - υ υ υ υ - υ υ υ - υ υ -
Ὅργαί μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρία.

42. [41.]

υ υ - - υ υ -
Πλημύριν πόντου φηγών.

43.

υ υ υ - υ υ -
Δυσμενέων δ' αἰδής.

Fr. 38. Schol. Ap. Rhod. III, 467.: Βακχυλίδης δὲ Νυκτός φησιν αὐτήν (Hecaten) θυγατέρα Ἐκάτα κτλ. — V. 1. δαδοφόρου, Ursinus δαδοφόρε. — V. 2. μεγαλοκόλπου, Ursinus μελανοκόλπου.

Fr. 39. Ioann. Sicel. Walzii T. VI, 241.: Ἄβροί τὸ παλαιὸν οἱ Ἴωνες, ὡς πού καὶ Βακχυλίδης φησί· Ἄβρότητι κτλ. τὸν σφῶν ἀντῶν ἑνθμὸν δηλῶν. Schol. ib. VII, 982.: Τῶν ἀβροβίων Ἴώνων ἀναξ, eadem Etymol. Vindob. cod. Nisi forte scribendum τῶν Ἴώνων.

Fr. 40. Priscian. Metr. Com. p. 1328.: Bacchylides: Χρυσὸν κτλ. Sic quoque iambicus in fine tribrachium habuit. Aldus πτολίεσιν αἰτί. Cfr. Hermann. Opusc. T. II, 261.

Fr. 41. Zenobius III, 25.: Δίχολοι γνώμαι· παρὰ τὸ δίχα, ιδιότροποι, κατὰ μετάληψιν. Χόλος γὰρ ἡ ὀργή, ὀργή δὲ τρόπος. Βακχυλίδης· Ὅργαί κτλ. Cfr. Hesych. s. v. δίχολοι. Schol. Hippocr. v. ὀργάν minus recte Alcmanni tribuit: Ἐν μὲν ἀνθρώπων ὀργαὶ βεβριμέναι.

Fr. 42. Etymol. M. p. 676. 25.: Πλημυρίς — εἰ μάντοι ὄνομά ἐστιν, ἐλόγως βαρύνουσι αὐτὸ διὰ τὴν παρὰ Βακχυλίδη αἰτιατικὴν, οἶον· Πλημύριν κτλ.

Fr. 43. Crameri Anecd. T. I. p. 65. 22.: Βαρντόνως δὲ τὸ Αἰδής, τὸ γὰρ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται· δυσ. δ' α. λέγει Βακχυλίδης.

44. [59.]

Νωμάται δ' ἐν ἀτρυνγέῳ χάει.

X. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

45. [28.]

Κούρα Πάλλαντος πολυνώνυμε, πότνια Νίκα,
 πρόφρων Καρθαίων ἰμερόεντα χορόν
 αἰὲν ἐποπτεύοις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσαῶν
 Κηῖφ ἀμφιτίθει Βακχυλίδη στεφάνους.

46. [39.]

Εὐδήμος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκεν
 τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ,
 εὐξαμένῳ ὃ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα
 λιχμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχῶν.

Fr. 44. Schol. Hesiod. Theog. 116.: Βακχυλίδης δὲ Χάος τὸν ἄερα ὠνόμασε, λέγων περὶ τοῦ αἰετοῦ· Νωμάται κτλ. Cf. Ibyc. Fr. 26.

Fr. 45. Anthol. Pal. VI, 313. — V. 2. Καρθαίων scripsi, cod. Κραναιών, vulgo Κραναίων, quod ferri nequit, nisi praestat Καρνείων, ut Lacedaemone quoque Bacchylides carmina docuerit. — V. 3. Μουσαῶν, cod. Μουσαν. — V. 4. Κηῖφ — Βακχυλίδη, cod. Κηόρφ — Βακχυλίδης.

Fr. 46. Anthol. Pal. VI, 53. — V. 1. et 2. affert Suidas v. πιότατος. — V. 3. ὃ οἱ Hermannus correxit, vulgo γὰρ οἱ. Ceterum fortasse Bacchylidis fragmentum est, quod legitur apud Platon. Epist. 1.

Οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιότατος ἐν θνατῶν δυσελπίστῳ βίῳ, οὐδ' ἀδάμας
 οὐδ' ἀργύρου κλῖναι πρὸς ἀνθρωπῶν δοκιμαζόμεν' ἀστράπτει πρὸς ὄψεις.
 οὐδὲ γαίης εὐρυπέδου γόνιμοι βρῖθοντες αὐτάρκεις γύναι, ἰσ
 ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

Item fortasse aliud apud Dion. Chrysost. T. II. p. 29. ed. Reisk.:

Ἐποίησάν νιν (Ἐκάβην) Ἐριννύες χαροπὰν κῦνα,
 χάλκειον δὲ οἱ γναθμῶν ἐκ πολιᾶν φθεγγομένην
 ὑπάκουε μὲν Ἴδα Τίνεδός τε περιφθονία,
 Ορηῆιοι τε φιλόνομοι πέτραι.

47. [44.]

Apollonius de Adv. Bekk. Anecd. T. II. p. 596. 14.: Ὀν τροπόν καὶ ἐπ' ὀνομάτων μεταπλασμοὶ γίνονται, καθάπερ — τὸ πυργοκέρατα παρὰ Βακχυλίδη.

48. [45.]

Apollonius de Syntaxi p. 186. ed. Bekk.: Ἐντεῦθεν τὸ Ἀρίσταρχος καὶ τὰ τούτῳ ὅμοια κύρια ὄντα πρὸς ἐνίων οὐ κατηριθμῆτο εἰς τὰ σύνθετα, ὅτι μὴ καὶ τοῖς δηλουμένοις ἐκέχρητο· ἀλλ' ἐπὶ γε τούτων ἐδείκνυτο, ὡς ἡ πρώτη σύνθεσις ἐπεκράτει, καθὼς ἔχει τὸ ἀρίσταρχος Ζεὺς παρὰ τοῖς περὶ Βακχυλίδην, καὶ οὐχ ἡ ἐξ ὑστέρου γενομένη συμβολικὴ μετάθεσις.

49. [47.]

Athenaeus IV. p. 174. F.: Γιγγραῖνοισι γὰρ οἱ Φοῖνικες, ὡς φησὶν ὁ Ξενοφῶν, ἐχρῶντα αὐλοῖς, σπιθαμιαίοις τὸ μέγεθος, ὅξυν καὶ γοερὸν φθεγγομένοις· τούτοις δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, (εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο,) ὡς παρὰ Κορίνην καὶ Βακχυλίδη ἐστὶν εὐρεῖν.

50. [48.]

Schol. Aristoph. Av. v. 1535.: Εὐφρόνιος, ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ Βασιλεία· καὶ δοκεῖ τὸ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὐτῆς οἰκονομεῖν, ὃ ἔχει καὶ παρὰ Βακχυλίδη ἢ Ἀθηναῖ, τῷ Τυδεΐ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν.

51. [49.]

Schol. Pind. Olymp. I. 37.: Ὁ δὲ Βακχυλίδης τὸν Πέλοπα τὴν Ῥέαν λέγει ὑγιάσαι καθεῖσαν διὰ τοῦ λέβητος, ἀφ' οὗ καὶ ὑγιῆς ἀνεδόθη.

52. [50.]

Schol. II. μ. 307.: Εὐρώπην τὴν Φοῖνικος Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινι λειμῶνι μετὰ Νυμφῶν ἀνθη ἀναλέγουσαν ἠράσθη καὶ κατελθὼν ἠλλάξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον ἔπνει· οὕτω δὲ τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἶθ' οὕτω συνώκισεν αὐτὴν Ἀστεριῶνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ· γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ Ῥαδάμανθυν· ἡ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ καὶ Βακχυλίδη.

53.

Schol. Il. ω, 496.: Πιθαρὸν μίαν τεκεῖν ἐννεσακαίδεκα, οὐχ ὡς Βακχυλίδης πεντήκοντα τῆς Θεανοῦς ὑπογράφει παῖδας.

54. [51.]

Schol. Odys. φ, 295.: Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἶεται τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶ γὰρ ἐπιξενωθέντα Δεξαμενῶ ἐν Ἰλιδι ὑβριστικῶς ἐπιχειροῦσαι τῇ τοῦ ξενοδοχοῦντος θυγατρὶ καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως τοῖς οἴκοις ἐπιστάντος.

55. [52.]

Schol. Pind. Isthm. IV. 92.: Ἰδίως τὸν Ἀνταῖον φησι (Πίνδαρος) τῶν ξένων τῶν ἠττωμένων τοῖς κρανίοις ἐρέφειν τὸν τοῦ Ποσειδῶνος ναόν· τοῦτο γὰρ ἱστοροῦσι τὸν Θοῤῃκα Διομήδην ποιεῖν, Βακχυλίδης δὲ Εὐήνον ἐπὶ τῶν Μαρπίσσης μνηστήρων, οἱ δὲ Οἰνόμαον, ὡς Σοφοκλῆς.

56. [53.]

Schol. Apoll. Rhod. II. 498.: Τινὲς δὲ τέσσαρας Ἀρισταίους γενεαλογοῦσιν, ὡς καὶ Βακχυλίδης· τὸν μὲν Καρύστου, ἄλλον δὲ Χείρωνος, ἄλλον δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, καὶ τὸν Κυρήνης.

57. [54.]

Gellius N. A. XX 7.: „Nam Homerus pueros puellasque ejus (Niobae) bis senos dicit fuisse, Euripidea bis septenos, Sappho bis novenos, Bacchylides et Pindarus bis denos.“

58. [55.]

Schol. Hesiod. Theog. 914.: Ἠραπάσθαι δὲ τὴν Περσεφόνην φασὶν οἱ μὲν ἐκ Σικελίας, Βακχυλίδης δὲ ἐκ Κρήτης.

59.

Cramerī Anecd. Paris. III. p. 98. 15.: Ὅμηρος — κατὰ δὲ Βακχυλίδην καὶ Ἀριστοτέλην τὸν φιλόσοφον Ἰήτης.

60. [56.]

Strabo XIII. p. 616.: Ὁ δὲ Κάϊκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἰδης ῥεῖ, καθάπερ εἶρηκε Βακχυλίδης.

61. [57.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 1165.: Ῥυνδακὸς ποταμὸς ἐστὶ Φρυγίας, οὗ μέμνηται Βακχυλίδης.

62. [58.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 973.: Μνημονεύει (τοῦ ὀρειχάλκου) καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης.

Dithyramborum reliquiae.

I.
C Y D I A S.

1.

⊥ ⊥ ⊥ - ⊥ ⊥ - ⊥ ⊥ -

Τηλέπορόν τι βόαμα λύρας.

2.

⊥ ⊥ - ⊥ ⊥ ⊥ - ⊥ ⊥ - ⊥

⊥ ⊥ - - ⊥ ⊥ ⊥ - ⊥ ⊥ -

⊥ ⊥ - - ⊥ ⊥ -

Εύλαβοῦ δέ, μὴ κατέναντα λέοντος
νεβρὸς ἐλθὼν ἀθανάτω σ' ἰδέα
μοῖραν αἰρῆται κρεῶν.

3.

Plutarchus de facie in orbe lunae c. 18.: *Εἰ δὲ μὴ Θεῶν ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχιλόχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν τοῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφρομένους κτλ.*

Cydias. Fr. 1. Scholiast. Arist. Nub. v. 961.: *Εἴτ' αὖ προμαθεῖν ἤσμεν ἰδίδασεν — ἢ Παλλάδα περσέπολιν διανὰν ἢ τηλέπορόν τι βόαμα] τὸ δὲ τηλέπορόν τι βόαμα μὴ εὐρίσκεσθαι ὅτου πότι' ἐστίν· ἐν γὰρ ἀποσπύσματι εὐρεῖν Ἀριστοφάνη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ· τινὲς δὲ φασιν αὐτὸ Κυδίου Ἑρμιονέως· τηλέπορόν τι βόαμα λύρας. Recte Bernh. Κυδίου.*

Fr. 2. Plato Charmid. p. 155. D.: *Ἐπλεγόμεν καὶ οὐκ ἐν ἑμαντῶ ἦν καὶ ἐνόμισα σοφώτατον εἶναι τὸν Κυδίαν τὰ ἐρωτικά, ὃς εἶπεν ἐπὶ καλοῦ λέγων παιδός, ἄλλω ὑποτιθέμενος, εὐλαβεῖσθαι μὴ κατέναντα λέοντος νεβρὸν ἐλθόντα μοῖραν αἰρεῖσθαι κρεῶν. αὐτὸς γὰρ μοι ἐδόκουν ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου θρήμματος ἐαλωκίναί. Duo codd. addunt post ἐλθόντα haec: ἀθανάτω σιθθεῖα. Scripsi ἀθανάτω σ' ἰδέα, cf. Arist. Nub. 290. ἀθανάτας ἰδέας. αἰρῆται idem est quod ἀφαιρῆται.*

Λιπαρόμματε μᾶτερ,
 ὑρίστων Θρόνων σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασιλεια ποθεινά,
 πραῦγέλωσ Ὑγίεια.

* * * * *
 Τίς γὰρ ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
 ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς;
 σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

5.

Athenaeus XIII. p. 603, D.: Λικύμνιος δὲ ὁ Χίος ἐν διθυράμβοις Ἀργύννου φησὶν ἐρώμενον Ὑμέναιον γενέσθαι.

6.

Parthenius c. 22.: Περὶ Νανίδος. Ἡ ἱστορία παρὰ Λικυμνίῳ τῷ Χίῳ μελοποιῷ καὶ Ἑρμησιάνακτι. Ἔφασαν δὲ τινες καὶ τὴν Σαρδίων ἀκρόπολιν ὑπὸ Κύρου τῶν Περσῶν βασιλέως ἀλῶναι, προδοῦσης τῆς Κροίσου θυγατρὸς Νανίδος. Ἐπειδὴ γὰρ ἐπολιόρκει Σάρδεις Κῦρος καὶ οὐδὲν αὐτῷ εἰς ἄλωσιν τῆς πόλεως προὔβαινε, ἐν πολλῷ τε δέει ἦν, μὴ ἀθροισθὲν τὸ συμμαχικὸν αὐτῆς τῷ Κροίσῳ διαλύσειεν αὐτῷ τὴν στρατιάν, τότε τὴν παρθένον ταύτην εἶχε λόγος περὶ προδοσίας συνθεμένην τῷ Κύρῳ, εἰ κατὰ νόμους Περσῶν ἔξει γυναικα αὐτήν, κατὰ τὴν ἄκραν μηδενὸς φυλάσσοντος δι' ὀχυρότητα τοῦ χωρίου, εἰσδέχεσθαι τοὺς πολεμίους, συνεργῶν αὐτῇ καὶ ἄλλων τινῶν γενομένων· τὸν μέντοι Κῦρον μὴ ἐμπεδῶσαι αὐτῇ τὴν ὑπόσχεσιν.

7.

x
 ~ ~ ~ ~ ~ x ~ ~ ~ ~ ~
 Διὰ σὲ καὶ τεὰ δῶρ' εἶτε σκῦλα.

8.

Ael. Fest. Aphthon. p. 241. ed. Gaisf.: Μέλος autem dictum putant — sive ut Licymnius ἀπὸ τοῦ μελεάζειν, τουτέστι θρηνεῖν.

V. 3. Ὑγίεια, legebatur ὕγεια. — V. 4. τίς γὰρ ἢ scripsi, vulgo τίς γάρ. ib. τεκέων ex Ariphrone restitutum, vulgo τοκήων. — V. 5. ἀνθρώποις ex Ariphrone restitutum, vulgo ἀνθρώπου. Ceterum Meinekii existimat errore Sextum Licymnium appellavisse carminis auctorem, cum fuerit Ariphro.

Fr. 7. Aristoteles Rhetor. III. 14.: Τὰ μὲν γὰρ τῶν διθυράμβων, ὁμοία τοῖς ἐπιδεικτικοῖς (προοίμια). Διὰ σὲ — σκῦλα. Licymnii esse videtur, si comparaveris quae dicit Aristotel. III. 12.: Βαστάζονται δὲ οἱ ἀναγνωστικοί, οἷον Χαρήμων, ἀκριβῆς γάρ, ὡσπερ λογογράφος καὶ Λικύμνιος τῶν διθυραμβοποιῶν.

V.

PRATINAS.

ἸΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

I.

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
5 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
10 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
15 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

Τίς ὁ θόρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;

τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ

Διονυσιάδα πολυπάταγα θυμέλαν;

ἔμὸς ἔμὸς ὁ Βρόμιος·

5 ἔμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἔμὲ δεῖ παταγεῖν

Pratinas. Fr. 1. Athen. XIV. p. 614, B.: Πρατῖνας δὲ ὁ Φλιάσιος ἀλητῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ἀρχήστρας, ἀγαπακτεῖν τινὰς ἐπὶ τῷ τοῦ ἀλητῆς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς, καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοὺς χοροὺς συναῖδειν τοῖς ἀληταῖς· ὃν οὖν εἶχε θυμὸν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων ὁ Πρατῖνας ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ ἰπορχήματος· Τίς ὁ θόρυβος κτλ.

ἀν' ὄρεα σύμενον μετὰ Ναϊάδων
οἷά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος.
τὰν ἀοιδὰν κατέστασ Πιερίς βασιλείαν· ὁ δ' αὐλὸς
ὑστερον χορευέτω· καὶ γὰρ ἐσθ' ὑπηρετάς.

10 κώμῳ μόνον θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων θέλει
παροίνων

ἔμμεναι στρατηλάτας.
παῖε, παῖε τὸν Φρύγ' ἀοιδοῦ
ποικίλον προαχέοντα·
φλέγε τὸν ὀλεσισιαλοκάλαμον,

15 λαλοβαρναραμελορνθμοβάταν,
τὸν ὑπὸ τρυπάνῳ δέμας πεπλασμένον.
ἦν ἰδοὺ ἄδε σοι δεξιὰ
καὶ ποδὸς διαόρηφά, θριαμβοδιθύραμβε
μισσόχαιτ' ἀναξ ἄκουε τὰν ἐμὰν Δώριον χορείαν.

2.

Λάκων ὁ τέττιξ εὐτυχὸς ἐς χορόν.

V. 6. σύμενον unus codex, ceteri ἐσύμενον vel θύμενον. ib. Ναϊάδων Fiorillo, vulgo Ναϊδων. — V. 7. ἄγοντα, olim conjeci ἄδοντα. — V. 8. κατέστασε Πιερίς scripsi, codd. κατέστασ, κατεστάς, καθεστάς επιρεῖς, Heringa κατέστασ σὺ Πιερίς. ib. βασιλείαν scripsi, vulgo βασιλεία. ib. ὁ δ' epitome, vulgo οὐ δ'. — V. 9. ὑπηρετάς unus cod., ceteri ὑπηρετής. — V. 10. κώμῳ scripsi, codd. κωμῶν vel κώμων, quod jungitur cum iis, quae praegressa sunt. ib. θυραμάχοις τε unus cod., vulgo θηροαμάχαισι τε vel θήροαμάχοις τε. ib. πυγμαχίαισι νέων θέλει Dobreis, codd. πυγμαχίαισιν ἔων θέα εἰς (vel εἰ). ib. παροίνων scripsi, vulgo πάροινον. — V. 12. παῖε, παῖε τὸν Φρύγ' ἀοιδοῦ scripsi, ubi ἀοιδοῦ disyllabum est, vulgo παῖε τὸν θρυναίου legitur. — V. 13. προαχέοντα scripsi, vulgo προανέχοντα. — V. 14. ὀλεσισιαλοκάλαμον scripsi, codd. ὀλοσίαλον κάλαμον vel ὀλοισιαλοκάλαμον. — V. 15. λαλοβαρνα — epitome, vulgo λαλοβαρνο —. — V. 16. τὸν ὑπὸ scripsi, vulgo θυπα, nisi praestat θαμινά. — V. 17. ἦν ἰδοὺ ἄδε σοι Schweighaeuserus, codd. ἦν ἰδον α δε σοι vel νηριδουαδέσοι. — V. 18. ποδὸς Censor Jenensis, vulgo πόλος. ib. διαόρηφά, libri διάόρηφα, διάρρηφα, διάρρηφα. — V. 19. Δώριον opt. cod., ceteri δώρειον vel δώρον.

Fr. 2. Athen. XIV. p. 633. A.: Διηγήθησαν δὲ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν μουσικὴν, πλείστη αὐτῇ χρώμενοι — ὅθεν καὶ Πρατίνας φησὶ· Λάκων κτλ. — εὐτυχὸς codd. opt., vulgo εὐτυχός. Quae ibidem leguntur,

3.

— — — — —

Γᾶν ἀύλακισμέναν ἀρῶν.

ΔΥΜΑΙΝΑΙ Η ΚΑΡΤΑΤΙΔΕΣ.

4.

Athenaeus IX. p. 392. F.: Πρατίνας δ' ἐν Δυμαίναϊς ἢ Καρνάτισιν ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄργυγα, πλὴν εἰ μὴ παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὡς καὶ οἱ πέρδικες, ubi Δυμαίναϊς Τουπίους correxit, codd. Δυμάναις.

5.

— — — — —

* * *

— — — — —

Μῆτε σύντονον δίωκε, μῆτε τὰν ἀνειμέναν Ἴαστι μοῦσαν, ἀλλὰ τὰν μέσαν νεῶν ἄρουραν αἰόλιζε τῷ μέλει.

* * *

... Πρέπει τοι πᾶσιν αἰοιδά
λαβράκταις Αἰολίς ἀρμονία.

6.

Plutarchus de Musica c. 9.: Ἄλλοι δὲ Ξενόδαμον ὑπορχημάτων ποιητὴν γεγονέναι φασὶ καὶ οὐ παιάνων, καθάπερ Πρατίνας.

Γλυκυστάτων πρῦτανιν ὕμνων

et

Μέλια μελιπύροισι Μουσᾶν

certe Pratinae non sunt.

Fr. 3. Athen. XI. p. 461. E.: Κατὰ τὸν Φλιασίον ποιητὴν Πρατίναν οὐ γὰρ ἀύλακισμέναν ἀρῶν, ἀλλὰ σκύφον ματεῦων, κυλικηγορήσων ἔρχομαι. ibi ἀύλακισμέναν epitome, codd. ἀύλακισμέν ἀνδρῶν, unde ἀρῶν vir doctus apud Casaubonum restituit.

Fr. 5. Athen. XIV. p. 624. F.: Καὶ Πρατίνας δὲ ποῦ φησιν· Μῆτε κτλ. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς σαφέστερόν φησι· Πρέπει κτλ. — V. 1. μῆτε codd. optimi, vulgo μῆ. ib. σύντονον. Jacobsius Δωρίδα excidisse putat, qua conjectura non est opus. ib. μῆτε τὰν epitome et cod. opt., μῆτ' ceteri. ib. Ἴαστι μοῦσαν Τουπίους, codd. ἰαστὶν οὔσαν vel ἰαστὶ οὔσαν. — V. 2. μέσαν vulgo; duo codd. μέσσαν. ib. νεῶν epitome, vulgo νεῶν. — V. 4. τοι πᾶσιν cod. opt., vulgo τοῖς παισίν. ib. αἰοιδά codd. duo, vulgo αἰοιδάν.

7.

Plutarchus de Musica c. 42.: Τέρπανδρον δ' ἂν τις παραλάβοι τὸν τὴν γενομένην ποτὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις στάσιν καταλύσαντα, καὶ Θαλήταν τὸν Κρήτα, ὃν φασὶ κατά τε πυθόχρηστον Λακεδαιμονίους παραγεγόμενον διὰ μουσικῆς λάσασθαι, ἀπαλλάξαι τε τοῦ κατασχόντος λοιμοῦ τὴν Σπάρτην, καθάπερ φησὶ Πρατίνας.

VI.

L A S U S.

I.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΙΟΝΙ ΔΗΜΗΤΡΑ.

-- 2 -- 2 -- 2 -- 2 --
 2 2 2 2 2 2 2 2 --
 2 2 2 2 2 2 2 2 --

Δάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένιοι
 ἄλοχον Μελίβοιαν ὕμνων ἀνάγων
 Αἰολίδα βαρῦβρομον ἄρμονίαν.

2.

ΚΕΝΤΑΤΡΟΙ.

Athenaeus X. p. 455, C.: Ταῦτα (Pindari Fr. 48.) σημειώσαιτ' ἂν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου τοῦ Ἑρμιονέως τὴν ἄσιγμον φθῆν, ἣτις ἐπιγράφεται Κένταυροι.

Lasus. Fr. 1. Athen. XIV. p. 624. E.: Ἡ ὑποδώριος καλουμένη ἄρμονία ἐστὶ, φησὶν ὁ Ἡρακλείδης, ἣν ἐκάλουν Αἰολίδα, ὡς καὶ ὁ Λᾶσος ὁ Ἑρμιονεύς ἐν τῷ εἰς τὴν Ἑρμιόνη Δίμητρα ὕμνῳ λέγων οὕτως· Δάματρα κτλ. Ταῦτα δὲ ἄδουσι πάντες ὑποδώρια τὰ μέλη, ἐπεὶ οὖν τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδώριον, εἰκότως Αἰολίδα φησὶν εἶναι τὴν ἄρμονίαν ὁ Λᾶσος. Cf. X. p. 455. D.: Καὶ ὁ εἰς τὴν Δίμητρα δὲ τὴν ἐν Ἑρμιόνη ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὡς φησὶν Ἡρακλείδης ὁ Ποτικὸς ἐν τρίτῳ περὶ μουσικῆς· οὗ ἐστὶν ἀρχή· Δάματρα μ. κ. τε Κλ. ἄλοχον. — V. 2. ὕμνων Jacobsius, vulgo ὕμνον. ib. ἀνάγων Casaubonus, vulgo ἀναγνων'. — V. 3. Αἰολίδα βαρῦβρομον scripsi, vulgo Αἰολιδ' ἄμα βαρῦβρομον.

VIII.

CLEOMENES.

Athenæus IX. p. 402. A.: Ἐπεὶ δὲ σὺ καὶ τὸ προβληθέν σοι ἀποπροσπεποίησαι περὶ τῆς χρόας τοῦ Καλυδωνίου σνός, εἴ τις αὐτὸν ἱστορεῖ λευκὸν τὴν χρόαν γεγονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς τὸν εἰπόντα· τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σὺ· πάλαι γὰρ τυγχάνω ἀνεγνωκῶς τοὺς Κλεομένους τοῦ Ῥηγίνου διθυράμβους, ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ τοῦτο ἱστόρηται.

IX.

MELANIPPIDES.

ΔΑΝΑΪΔΕΣ.

I.

1 0 - - 1 0 - - 1 0 - - 0
 1 0 - 0 - 1 0 - - 1 0 0
 1 0 - 0 1 0 - - 1 0 - - 1 0 -
 1 0 - - 1 0 - - 1 0 0 0 0 -
 - 0 0 - - 0 0 - - 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - -
 0 0 0 - 1 0 0

Οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρευν μορφαῖεν εἶδος,
 οὐδὲ τὰν διαίταν γυναικίαν ἔχον,
 ἀλλ' ἐν ἀρμάτεσσι διφρούχοις ἐγυμνάζοντ' ἂν εὔ,
 ἢ δι' ἄλση πολλάκις θήρῃς φρένα τερπόμεναι,

Melanippides. Fr. 1. Athen. XIV. p. 651.: Μελανιπίδης δ' ὁ Μήλιος ἐν τοῖς Δαναΐσι φοίνικας τὸν καρπὸν οὕτως ὀνομάζει, τὸν λόγον ποιούμενος περὶ αὐτῶν· τῶν γὰρ αἰθῶν· Οὐ γὰρ κτλ. Recte Emperius scripsit περὶ αὐτῶν τῶν Δαναΐδων — V. 1. οὐ γὰρ ἀνθρώπων, Emperius οὐ παρθένων conjecit. ib. μορφαῖεν εἶδος Emperius, vulgo μορφαῖεν ἐνεῖδος. — V. 2. διαίταν scripsi, vulgo αὐτῶν, Emperius αὐδάν. ib. γυναικίαν Casaubonus, vulgo γυναικίαν. — V. 3. ἂν εὔ Emperius, vulgo ἄνευ. — V. 4. ἢ δι' ἄλση Emperius, nisi quod ἄλση scripsit, vulgo ἡ λιασδία. ib. πολλάκις Meinekius, vulgo πολλάκι. ib. θήρῃς Porsonus, vulgo θήρες.

5 ἡ ἱερόδακρον λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε ματεῦσαι,
τέρενα Σύρια σπέρματα.

ΜΑΡΣΤΑΣ.

2.

.....
 ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

..... Ἄ μὲν Ἀθάνα
 τῶργαν ἔρρημέν θ' ἱερῶς ἀπὸ χειρός,
 εἶπέ τ', Ἐρῆετ' αἰσχα, σώματι λύμα,
 οὐ με τᾶδ' ἐγὼ κακότητι δίδωμι.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

3.

.....
 ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Καλεῖται γὰρ ἐν κόλποισι γαίας
 ἄχαια προχέων Ἀχέρων.

4.

.....
 ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

V. 5. ἡ adjeci. ib. ἱερόδακρον Emperius, vulgo ἱερόδακρον. ib. ματεῦσαι Emperius, vulgo πατεῦσαι. — V. 6. Σύρια Meinekius, vulgo Συρίας. ib. σπέρματα Emperius et Meinekius, vulgo τέρματα.

Fr. 2. Athen. XIV. p. 616. E.: Περὶ μὲν γὰρ ἀλλῶν ὁ μὲν τις ἔφη τὸν Μελανιπίδην καλῶς ἐν τῷ Μαρσῷ διασύροντα τὴν αὐλητικὴν εἰρηκέναι περὶ τῆς Ἀθηνῶς Ἄ μὲν κτλ. — V. 1. ἄ Schweighaeuserus, codd. τὰ vel α. ib. Ἀθάνα epitome, codd. ἀθάνατα, itaque v. 2. τῶργαν scripsi, legebatur ὄργαν'. — V. 4. οὐ με scripsi, Hermannus ἡ με. ib. τᾶδ' Hermannus, codd. δ'. ib. κακότητι epitome, codd. κακότητι.

Fr. 3. Stobaeus Eclog. Phys. I. 52.: Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχαι, ὡς καὶ Μελανιπίδης ἐν Περσεφόνη καλεῖται δ' ἐν κόλπ. κτλ. — V. 1. γὰρ scripsi, vulgo δ'.

Πάντες δ' ἀπειστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἐόντες ἀίδριες οἴνου·
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

5.

υ υ υ - υ υ - υ υ -

Ἐπώνυμον, δέσποτ', οἶνον Οἰνέως.

6.

υ υ υ - υ - υ υ υ -

υ υ - - x - υ υ υ -

Κλυθί μοι, ὦ πάτερ, θαῦμα βροτῶν,
τᾶς ἀειζῶον ψυχᾶς μεδέων.

7.

υ υ υ υ υ - υ υ - - υ υ υ - υ -

Γλυκὴ γὰρ θείρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδων πόθῳ.

8.

Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 289, 3.: Ἡ δὲ περὶ τὸν
Λίνον ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ ἐν τῇ ιθ' καὶ παρὰ Μελανιπ-
πίδῃ. Adde Schol. Hom. II. σ, 570.

Fr. 4. Athen. IX. p. 429, B.: Οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου
δύναμιν τὸν Διόνυσον φάσκουσι μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώποις
βλασφημοῦντες οὐ μετρίως· ὅθεν ὁ Μελανιπίδης ἔφη· Πάντες κτλ. —
V. 2. οἴνου, unus cod. οἶνον. — V. 3. ἀπ' ὧν ὄλοντο correxi, codd.
ἀπολαύοντο vel ἀπολαύοντο, Schweighaeuserus ἀπώλοντο. — V. 4. τοὶ
Casaubonus, vulgo τῷ vel τόν.

Fr. 5. Athen. II. p. 35. A.: Ὅτι τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νί-
κανδρος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως — φησὶ δὲ καὶ Μελανιπίδης ὁ
Μήλιος· Ἐπώνυμον κτλ. — δέσποτ' vel δέσποτα codd., ὦ δέσποτ' edd.,
fortasse δ', ὦ δέσποτ' scribendum.

Fr. 6. Clemens Alex. V. p. 715.: Ὁ μελοποιὸς δὲ Μελανιπί-
δης ᾄδων φησὶν· Κλυθί κτλ.

Fr. 7. Plutarchus Erotico e. 15.: Γλυκὴ γὰρ θείρος ἀ. ὑ. π. π.
κατὰ τὸν Μελανιπίδην (ὁ Ἔρως) τὰ ἥδιστα μίγνυσι τοῖς καλλίστοις· ἢ
πῶς ἔφη, λέγομεν, ὦ Ζεῦξίπτε; — πόθῳ unus tantum codex, vulgo
πόθον. Scribendum videtur: πραπίδεσσι πόθον.

X.

CINESIAS.

1.

-- 2 0 --
Φθιωτ' Ἀχιλλεῦ.

2.

-- 1 0 0 --
1 0 -- 2 0 -- 2 0 -- 2 0 --
Εἰδωλα πετεινῶν
αἰθεροδρόμων οἰωνῶν ταναοδείρων.

3.

Erotianus p. 318. ed. Franz: Περμβοειδέα τρόπον, πλα-
γίως, ἐπὶ τοῦ κατὰ τι μὲν κοῖλον, κατὰ τι δὲ καμπύλου, ὡς
Κινησίας τάσσει τὴν λέξιν.

Cinesias. Fr. 1. Athen. XII. p. 551. D.: Ἦν δὲ ὄντως μα-
κρότατος καὶ λεπτότατος ὁ Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὅλον δράμα γέγραφε
Στρατίτις, Φθιωτὴν Ἀχιλλεῦ αὐτὸν καλῶν, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει
συνεχῶς τὸ Φθιωτὸν (Ἀχιλλεῦ adde) λέγειν· παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐ-
τοῦ ἔφη, Φθιωτ' Ἀχιλλεῦ.

Fr. 2. Aristophanes Av. v. 1392. ubi Cinesiam inducit, vide-
tur ex ipsius dithyrambis quaedam petiisse, maxime illa: Ἄπαντα
γὰρ διειμί σοι τὸν ἀέρα. εἰδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων οἰωνῶν ταναοδεί-
ρων. Fortasse etiam supra v. 1380:

Ὅρνις γενέσθαι βούλομαι
λιγύφθογγος ἀηδάν.

et infra 1395: Ἄμ' ἀνέμων πνοιᾶσι βάλην

et 1398:

Τότε μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων,
ἀλίμενον αἰθέρος ἀνλκα τέμων.

Cinesia dignus est versus, quem affert Plutarchus de primo fri-
gido c. 17:

Εὐθύς ἀνέπλησεν ἀεροβάταν μέγαν οἶκον ἀνέμων.

XI.

PHILOXENUS.

I. ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

ΔΕΙΠΝΟΝ.

1.

.....
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....

..... Κατὰ χειρὸς δ'
 ἦλυθ' ὕδωρ· ἀπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ φέρων προχόφ
 ἐπέχευεν·
 εἶτ' ἔφερε στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνάμπτω κλα-
 δεῶνι συναπτόν.

2.

Εἰς δ' ἔφερον διπλοὶ παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
 ἄμμ', ἕτεροι δ' ἑτέραν, ἄλλοι δ' ἑτέραν μέχρι οὗ πλήρω-
 σαν οἶκον·

ταὶ δὲ πρὸς ὑφιλύχνους ἔστιλβον αὐγάς
 εὐστεφάνοις λακάναις παροψίσι τ' ὄξυβάφων πλήρεις μάλα,
 σύν τε χλιδῶσαι

5 παντοδαποῖσι τέχνας εὐρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς δελε-
 ασματίοισιν.

Philoxenus. Fr. 1. Athenaeus XV. p. 685. D.: Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῇ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐαχίας οὕτως λέγων· Κατὰ χειρὸς κτλ. — V. 2. φέρων προχόφ scripsi, legebatur προχόφ φέρων. — V. 3. στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος Grotefendus, vulgo σιφανολεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδων. ib. εὐγνάμπτω κλαδεῶνι συναπτόν scripsi, vulgo εὐγνήτων κλάδων δισύναπτον.

Fr. 2. Athen. IV. p. 146. F.: Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ, εἶπερ τούτου καὶ ὁ κομφωδιοποιὸς Πλάτων ἐν τῇ Φάωνι ἐμνήσθη, καὶ μὴ τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου, τοιαύτην ἐκτίθειται παρασκευὴν δείπνου· Εἰς δ' ἔφερον κτλ. usque ad v. 40. κατὰ χειρῶν. — V. 2. ἄμμ' scripsi, codd. ἄμμι vel ἄμμι δ'. ib. ἕτεροι δ' ἑτέραν scripsi, vulgo ἑτέραν δ' ἕτεροι. ib. μέχρι, duo codd. μέχρις. — V. 4. εὐστεφάνοις λακάναις scripsi, codd. εὐστεφάνοις (εὐστεφάνοι) λακάνοις. ib. τ' scripsi, legebatur τε. ib. μάλα adjeci. — V. 5. παντοδαποῖσι scripsi, vulgo παντοδαποῖς. ib. εὐρήμασι unus eod., εὐρήματι reliqui.

* * * πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας, ἄλλοι δ' * *
τοῖς δ' ἐπι πρώτα παρήλθ' οὐ κάκκαβος, ὦ φίλότης, ἀλλ'
ἄλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον

πανταχόθεν λιπαρῶπες, ἐγγελέα τινες ἄριστον,
γογγροισιωνητεμων πλήρες θεοτερπές· ἐπ' αὐτῷ δ'

10 ἄλλο παρήλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκνυλος.
μικρὰ δὲ κακκάβι' ἦς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι
ἄρκιον, ἄλλο * * * * *

* παρῆς ἕτερ' ὀμπνίων ἀπὸ τευθιάδων καὶ
σηπιοπουλυποδείων τῶν ἀπαλοπλοκάμων· φερμὸς μετὰ
ταῦτα παρήλθεν

15 ἰσογράπεζος ὄλος νῆστις συνόδων

πυρρός, ἔπειτ' ὄνος ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
τευθίδες, ὦ φίλε, καὶ ξανθαὶ μέλι καρίδες αἱ κυφαὶ
παρήλθον·

θρουμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλοεραὶ τε δὴ φέ-
ρουγγες

πυρίων τε στεγναὶ βύσται μέγαθος κακὰ κακκάβου γλυ-
κνου ὄξιος * *

V. 6. Indicavi lacunam in principio et exitu versus. *ib.* πάρφερον ἐν κανέοις scripsi, legebatur παρίφερον ἐν κανέοισι. — V. 7. τοῖς δ' ἐπὶ scripsi, vulgo ἐπει. *ib.* παρήλθ' scripsi, legebatur παρήλθεν. *ib.* ἄλλοπλατεῖς cod. opt., ceteri ἄλοπλατεῖς et ἄλοπατεῖς. Emendare nequeo. — V. 8. πανταχόθεν λιπαρῶπες scripsi, codd. πάντ' ἔπαθεν λιπαρόντ' ἐς vel πάντη ἔπεσθεν λιπαρόντες vel πάντ' ἔπαθε λιπαρόν. *ib.* ἐγγελέα τινες ἄριστον emendare nequeo, sicut v. 9. γογγροισιωνητεμων. — V. 10. βάτις δ' ἐνέης scripsi, vulgo βασιτινήν. — V. 11. κακκάβι' ἦς, codd. κακκαβίης vel κακκαβί'. *ib.* γαλεοῦ τι ἄρκιον scripsi, vulgo γαλεουτινάρκιον vel γαλεοῦ τι καρκίον. — V. 12. ἄλλο scripsi, et lacunam indicavi, vulgo ἄλλον. — V. 13. ἕτερ' ὀμπνίων ἀπὸ τευθιάδων scripsi, vulgo ἕτερον πίων ἀπὸ τευθιάδα. — V. 14. σηπιοπουλυποδείων τῶν scripsi, vulgo σηπίου πολυποδίων. *ib.* ταῦτα omis. unus cod. — V. 15. νῆστις scripsi, vulgo μνήστης. — V. 16. πυρρός scripsi, vulgo πυρός. *ib.* ἔπειτ' ὄνος scripsi dubitanter, vulgo ἔπειτα βαθμούς. *ib.* ἐπίπασται correxi, legebatur ἐπίπασται. — V. 17. ὦ φίλε Dindorfius, libri ὦ φίλαι. *ib.* μέλι (i. e. μέλιτι) καρίδες Meinekius, vulgo μελικαρίδες. *ib.* κυφαὶ scripsi, vulgo κοῦφαι. — V. 18. εὐπέταλοι, unus cod. ἐπέταλοι. *ib.* χλοεραὶ scripsi, vulgo χλωραὶ. *ib.* τε δὴ φέρουγγες duo codd., vulgo τε ἡδυφάρυγγες. — V. 19. πυρίων τε (unus cod. πυρίωντα) στεγναὶ (unus cod. στυγναὶ) βύσται μέγαθος κακὰ κακκάβου γλυκνου ὄξιος (unus cod. μέγεθος κακὰβου γλυκνὸ ὄξιος) non expedit. Indicavi lacunam.

- 20 ὀμφαλὸς θοίνας καλεῖται πάρ γ' ἐμὴν καὶ τὴν σάφ' οἶδα.
 ἔστι δὲ ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθες τίθεμος θυγμοῦ μόλεν
 θερμόν, ὅθεν γλυφῖς τέτμενον εὐθύς ἐπ' αὐτάς
 τὰς ὑπογαστρίδας, διανεκέως ἐπάμυνε
 * * π' ἐμὴν τε μέλοι καὶ τὴν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.
- 25 ἀλλ' ὅθεν ἐλλίπομεν, θοίνα παρήης, ὅτ' ἐπαλλάξαι δύνατ'
 ἐπικρατέως ἔγωγ' ἔτι, κοῦ κε λέγοι τις.
 πάντα παρήης ἐτύμως ἄμμιν· παρέπαισε δὲ θερμόν
 σπλάγγνον, ἔπειτα δὲ νῆστις δέλφακος οἰκετικᾶς καὶ
 νῶτος ἐσηλθε καὶ ὀσφύς καὶ μινυρίγματα θερμά·
 καὶ κεφάλαιον ὅλον διάπτυχες ἐφθὸν ἄτερ πευθῆνος ἀλε-
 κτοτρόφου πικτιᾶς ἐρίφου παρέθηκεν
- 30 εἶτα δῖεφθ' ἀκροκάλια, σχελίδας τε μετ' αὐτῶν
 λευκοφορονοχρόους, ῥύγχη, κεφάλαια, πόδας τε, χναυμά-
 τῖόν τε σεσιλωμένον.
 ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὀπτά τ' ἀλλ' ἐρίφων τε καὶ ἀρνῶν.

V. 20. θοίνας scripsi, vulgo θουάας. ib. πάρ γ' ἐμὴν καὶ τὴν σάφ' οἶδα scripsi, et sic etiam Meinekios, vulgo παράγειν κάπιν σαφύοιδα (vel σάφν οἶδα). — V. 21. ἔστι δὲ ναὶ μὰ θεοὺς scripsi, vulgo ἔστα-
 δαναὶ μαθέους vel εὐσταδέναι μὰ θεοὺς. ib. ὑπερμέγεθες, unus cod. ὑπερμέγεθος. ib. τίθεμος θυγμοῦ μόλεν non expedito. — V. 22. γλυφῖς τέτμενον, unus cod. γλυφῖς τε μένον. Videtur γλυφῖσιν τετμημένον scribendum. — V. 23. διανεκέως scripsi, vulgo διανεκέος vel διὰ νέκεος. Antea αἷς inserendum puto. — V. 24. Lacunam indicavi et scripsi π' ἐμὴν τε μέλοι καὶ τὴν, vulgo πέμιντε μέλοι καίτιν (vel μέλοι καὶ τήν). ib. κεχαροίμεθ', legebatur κεχαροίμεθα. — V. 25. ὅθεν ἐλλέπομεν θοίνα παρήης scripsi, vulgo οὐθέν ἐλλέπομεν θοίνα παρήης. ib. ὅτ' ἐπαλλάξαι unus cod., vulgo ὅτε παλάξαι. ib. δύνατ' ἐπικρατέως non expedito. ib. ἔγωγ' ἔτι, κοῦ κε scripsi, vulgo ἔγω γετικοῦ καὶ vel ἔγω γετικού. ib. λέγοι, unus cod. λέγει. — V. 26. ἐτύμως scripsi, libri ἐτόμως, ἐτύμως, ἐτοίμως. ib. ἄμμιν scripsi, vulgo ἕμμιν. ib. παρέπαισε scripsi, vulgo παρέπεσε vel παρέπεσαι. — V. 28. νῶτος ἐσηλθε scripsi, vulgo νῶτιος εἰληφε. ib. ὀσφύς unus cod., reliqui ἰσφύς. ib. μινυρίγματα, unus cod. μινυρίσματα. — V. 29. ἄτερ πευθῆνος scripsi, vulgo ἀτερ-
 πευθηνός vel ἀτερ πεύθηνος. ib. ἀλεκτοτρόφου, unus cod. ἀλεκτοφόρου. — V. 30. ἀκροκάλια, unus cod. ἀκρόκωλα. — V. 31. κεφάλαια, πόδας τε, χναυμάτιον τε scripsi, σεσιλωμένον Meinekios, vulgo καὶ κεφαλαῖ ἄποδος τεχνάματι ὄντες (τεχναματιόντες) ἐσιλωμένον. — V. 32. κρέ' ὀπτά τ' scripsi, vulgo κρέα ὀπτά.

- ἃ θ' ὑπέρω μάκαρος χορδὰ γλυκίστα,
 μιξεριφαρνογένης, ἂν δὴ φιλέοντι θεοί· ταῦτ'
 35 ὦ φιλότας, φιλίως ἔσθους κε· λαγῶα δ' ἔπειτ' ἀλεκτρού-
 νων τε νεοσσοί,
 περδίκων φάσεων τε χύδαν· ἦδη δὲ παρεβάλλετο θερμὰ
 πολλὰ,
 καὶ μαλοκοπτυχῶν ἄρτων· ὁμοσύζυγα δὲ ξανθόν τ' ἐπεισ-
 ἦλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπακτον, τό κε
 τυρόν ἅπας τις
 ἦμεν ἔφασχ' ἀπαλόν, κήγῶν ἐφάμην· ὅτε δ' ἦδη
 βρώττος ἠδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον ἦμεν ἑταῖροι,
 40 τῆρα μὲν ἑξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδοσαν
 κατὰ χειρῶν,
 σμήμασιν ἱρινομίκτοις χλιεροθαλπῆς ὕδωρ ἐπεγχείοντες
 τόσσον, ὅσον τις ἔχρηξ', ἐκτρίμματά τε * * λαμπρὰ
 σινδονυφῆ, δίδοσαν δὲ χρίματα τ' ἀμβροσιόδμα καὶ στε-
 φάνους ἰοθαλάας.

V. 33. ἃ θ' ὑπέρω μάκαρος χορδὰ γλυκίστα μιξεριφαρνογένης scripsi, vulgo ἀθυπέρωμα (ἀθυπέρωμα) καρὸς χορδῆ· γλυκὺς ταμιξεριφαρνογένης. — V. 34. ἂν Dindf., δὴ φιλέοντι unus cod., vulgo ἀνθηφιλέοντι. ib. ταῦτ', ὦ scripsi, vulgo τοῦτ' ὦ vel τοῦτο. — V. 35. φιλότας Dindf., vulgo φιλέτας. ib. φιλίως adjeci. ib. ἔσθους, unus cod. ἔθους. ib. λαγῶα Schweighaeuserus, δ' ego scripsi, codd. λαγύνα τε vel λαγωάτ'. — V. 36. φάσεων scripsi, vulgo φάσεων. ib. ἦδη δὲ corruptum videtur. — V. 37. ὁμοσύζυγα Dindorfius, vulgo ὁμοσύζυγα. ib. τό κε Dindorfius, vulgo τὸ καὶ ib. τυρόν ἅπας τις Schweighaeuserus, vulgo τυρονάπαστις. — V. 38. ἦμεν Dindorfius, vulgo ἡ μὲν. ib. ἔφασχ' Dindorfius, vulgo ἔφασκεν. — V. 39. ἦμεν ἑταῖροι scripsi, vulgo ἑταῖροι ἦμεν vel ἴσμεν. — V. 40. ἑξαπάειρον scripsi, vulgo ἑξαπαίρειρον. ib. κατὰ χειρῶν, unus cod. κατὰ χειρὸς χειρῶν. Respicit huc Ath. IV. p. 156. E. Hanc extremam partem asserit Athen. IX p. 409. E.: Καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν· ἔπειτα δὲ παῖδες — ἰοθαλάας. — V. 41. σμήμασιν, unus cod. σμήγμασιν. ib. χλιεροθαλπῆς Schweighaeuserus, codd. χαιεροθαλπῆς vel χαιτροθαλπῆς. ib. ἐπεγχείοντες, unus cod. ἐπεγχείοντες. — V. 42. τόσσον duo codd., vulgo τόσον. ib. τις ἔχρηξ' scripsi, vulgo ἔχρηξεν. ib. ἐκτρίμματά τε unus cod., indicavi autem lacunam, ceteri ἐκτρίμματά τε. ib. λαμπρὰ σινδονυφῆ Casaubonus, libri λαμπρασιν νύμφη vel λαμπρὰ σινδονύμφη. — V. 43. χρίματα τ' Villebrunius, vulgo χρίματ'. ib. ἀμβροσιόδμα unus cod., alius ἀμβροσιόδμα.

τοῦ αὐτοῦ κριτικῆς ἀνατολῆς 3. στ ὁ αὐτὸς

Τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας * * λιπαραυγείς,
πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἰσφερον γεμούσας,
τὰς ἐφήμεροι καλεῦντι νῦν τραπέζας δευτέρας,
ἀθάνατοι δὲ τ' Ἀμαλθείας κέρας.

5 ταῖσιν δ' ἐν μέσαις καθιδρύθη μέγα χάσμα βροτοῖς, λευ-
κὸς μυελὸς γλυκερός, λεπτοῖς ἀράχνας
ἐναλιγκίοισι πέπλοις

συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὕπο, μὴ κατίδη τις
μαλογενὲς πᾶυ λιπόνθ' ὑπ' ἀνάγκας

ξηρὸν ἐν ξηροῖς Ἀρισταίου πολυῤῥότοισι παραῖς.

τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος· χερσὶν δ' ἐπίθεντο στόμιον μαλεραῖς τὰς

10 δεξαμένην ὅ τι κα διδῶ τις· ἂ Ζανὸς καλεῦντι

τρώματ'· ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακνακομιγῆς πεφρυγμένον
πυρρομολενεκερέβινθον ἀκανθουμικριτο ἀδύ

βρῶμα τὸ παγκατάμικτον· ἀμπυρικήροισιτῆστας παρεγίνετο

τούτοις

FR. 3. Athenaeus XIV. p. 642. 6.: Ἐπὶ δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος ἐν τῷ Λείπῳ δευτέρων τραπέζων μνημονεύων πολλὰ καὶ τῶν ἡμῖν παρακειμένων ὠνόμασε, φέρε καὶ τούτων ἀπομνημονεύσωμεν· Τὰς δὲ δὴ κτλ. Meinekius adjunxit hoc fragmentum ei, quod praecessit. — V. 1. μολούσας, lacunam deinde esse animadvertit Meinekius. — V. 2. εἰσφερον Meinekius, vulgo εἰσέφερον. — V. 3. ἐφήμεροι καλεῦντι Meinekius, vulgo ἐφημέριοι καλέοντι vel καλέοντο. ib. δευτέρας adjeci. — V. 5. καθιδρύθη scripsi, vulgo ἐγκαθιδρύθη. ib. ἐναλιγκίοισι, unus cod. ἀλιγκίοισι. — V. 6. συγκαλύπτων Casaubonus, vulgo συγκαλύπτων. ib. κατίδη τις unus cod., vulgo κατίδης. — V. 7. μαλογενὲς Meinekius, codd. μολογενὲς et μηλογενὲς. ib. λιπόνθ' ὑπ' ἀνάγκας scripsi, codd. λιπὼν ταῖς ἀνάγκαις, Meinekius λιπόντ' ἀνάγκαις. — V. 8. πολυῤῥότοισι scripsi, vulgo παλιῤῥότοισι, Meinekius μελιῤῥότοισι. ib. παραῖς Casaubonus, codd. πάγαις. — V. 9. τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος Meinekius, codd. τὸ δ' ὄνομ' ἦς (ὄνομα) ἄμυλλος (ἄμυλος). Sequentia corrupta sunt. — V. 10. κα διδῶ Dindorfius, vulgo καὶ διδῶ. ib. ἂ Ζανὸς Schweighaeuserus, vulgo ἄζανός. ib. καλεῦντι Meinekius, codd. καλέοντι et καλέοντο. — V. 11. τρώματ', unus cod. τρώματα. ib. ἔπειτ' Schweighaeuserus, vulgo ἐπεὶ τ'. ib. ἐγκατακνακομιγῆς Meinekius, vulgo ἐν κατὰ κνακομιγῆς. — V. 12. πυρρομολενεκερέβινθον Meinekius, idem deinde ἀνθεσίκρατον ἀδύ scripsit et v. 13. βρῶμα τὸ παγκατάμικτον, codd. πυρρομολενεκερέβινθοσικάνθουμικριτοσδυβρωματοπανταναμικτον. πυρρομολενεκερέβινθοσικάνθουμικριτοσδυβρωματοπάντ' ἀνάμικτον. et πυρρομομὸν ἐρέβινθοσικάνθουμικριτοσδυβρωματος πάντ' ἀνάμικτον. ib. ἀμπυρικήροισιτῆστας, unus cod. ἀμπυρικήροισιτῆστας.

- σταϊτινοκογχομαγῆς ὃ τε σεσελειοξανθεπιπαγκαπύρωτος
χοιρίνας. λογη 26 26 2
- 15 ἀδέα δὲ * * κύκλωθ' ὁμόφωκτ' ἀνάριθμα,
καὶ μελίπηκτα τετυγμέν' ἀφθονα σασαμόφωκτα·
τυρακίνας δὲ γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος
ἦς ἄμυλος πλατανίτας· σασαμορτοπαγῆ δὲ
καὶ σεσελειοπαγῆ πλατίνετο σασαμόπαστα
- 20 πέμματα, κατ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς καλαῖς θάλλοντες
ῶραις.
ὡὰ τ' ἀμυδαλίδες τε τῶν μαλακοφλοῖων ... τε τρωκτά τε
παισίν
ἀδυῖδη κάρυ', ἄλλα τ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοίαν
ὀλβιόπλουτον ἔμεν· πόσις τ' ἐπεραίνετο κότταβοί τε λόγιο
τ' ἐπὶ κοινᾶς.
ἐνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον καὶ
- 25 θαύμασαν αὐτ' ἐπὶ θ' ἤησαν. * *

V. 14. σταϊτινοκογχομαγῆς ὃ τε σεσελειοξανθεπιπαγκαπύρωτος χοιρίνας, ἀδέα δὲ Meinekius, nisi quod σεσελειο — scripsit, vulgo ταῖτιν ὁ πολχομανῆς (κογχομανῆς) τοξαισελαιο (ελεο) ξανθεπίπαν καπυρός, χοιρινισάδεα δέ. — V. 15. δέ, lacunam indicavi. ib. κύκλωθ' ὁμόφωκτ' Meinekius, vulgo κυκλωτά (κύκλωτα) ὁμοφλωκτά. — V. 16. ἀφθονα Schweighaeuserus, σασαμόφωκτα Meinekius, vulgo ἀφθόνως ἀσαμόφωκτα. — V. 17. μέλι scripsi, vulgo μέλιτι. ib. συγκατάφυρτος ἦς Schweighaeuserus, vulgo συγκαταφυρτίσης. — V. 18. πλατανίτας σασαμορτοπαγῆ Meinekius, vulgo πλατανίσσα σαμορτοπάγη vel σαμόρτο πηγῆ. — V. 19. σεσελειοπαγῆ scripsi, vulgo σεσελειοπάγη. ib. πλατίνετο Meinekius, σασαμόπαστα Schweighaeuserus, vulgo πλάιιντος ἀσαμόπαστα. — V. 20. κατ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς καλαῖς Meinekius, vulgo καὶ τερεβινθο (θερεβινθο) κνακοσυμμιγεῖσα παλαῖς (γείσ' ἀπαλαῖς). — V. 21. ὡὰ τ' codd., nisi quod τε exhibent, in edd. omissum est. ib. τε τῶν μαλακοφλοῖων . . . τε τρωκτά τε Meinekius, codd. τᾶν (τήν) μαλακόφλοια ὦν τε τειρωκτατε (ὦν τετράκασι). — V. 22. ἀδυῖδη corruptum. — V. 23. ἔμεν adjeci. ib. τ' ἐπὶ κοινᾶς Schweighaeuserus, codd. τ' ἐπικοινᾶς, τε πικοινᾶς. — V. 24. καινὸν Dalekampius, vulgo κηρόν. — V. 25. θαύμασαν Meinekius, vulgo ἐθαύμασαν. ib. ἐπὶ τ' scripsi, vulgo ἔπειτ' et ἔπειτα. Fortasse scribendum ἤησαν περισσοῶς.

Φιλοξένου εἰπόντος τὸν Κύκλωπα λάχανα ἐσθίειν· κρέα γὰρ ἤσθιεν, ὡς Ὅμηρος, οὐ λάχανα. et: πήραν ἔχοντα] καὶ γὰρ παρὰ τῷ Φιλοξένῳ πήραν ἔχων εἰσῆλθε. ταῦτα δὲ φησι καὶ τὰ ἐξῆς ὡς καὶ τῆς τυφλάσεως αὐτοῦ ἐν ποιήματι οὔσης. Philoxeni ipsius est:

Ἄλλ' εἶα τέκεα, θραμίν' ἐπαναβοῶντες.

nam Schol. Φιλοξένου τὸν διθυραμβοποιὸν ἢ τραγωδοδιδάσκαλον διασύρει, ὃς ἔγραψε τὸν ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος τὸν ἐπὶ Γαλατεία, εἶτα κιθάρας ἤχον μιμούμενος ἐν τῷ συγγράμματι τοῦτό φησι τὸ ῥῆμα θρεττανελό· ἐκεῖ γὰρ εἰσάγει τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα τὴν Γαλάτειαν. et ibid. Διασύρει δὲ Φιλόξενον τὸν τραγικόν, ὃς εἰσῆγαγε κιθαρίζοντα τὸν Πολύφημον, τὸ δὲ θρεττανελό μέλος καὶ κρουμάτιόν ἐστιν, τὸ δὲ ἄλλ' εἶα τ. θ. ἐπ. ἐκ τοῦ Κύκλωπος Φιλοξένου ἐστίν.

Γ Μ Ε Ν Α Ι Ο Σ.

12.

ᾠ - - - - -

Γάμε θεῶν λαμπρότατε.

13.

- - - - -

Εὐρείτας οἶνος πάμφωνος.

II. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

14.

Αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσῶ . . .
χρυσορόφον Νυμφέων εἶσω ἴσαν θαλάμων.

Fr. 12. Athen. I. p. 6. A.: Καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἕσας (Φιλόξενος) Ἰμνείον, οὗ ἡ ἀρχὴ Γάμε θ. λ. πάντας ἐπιχαγωγῆσεν· ἦν δὲ διθυραμβοποιός· καὶ ὁ νυμφίος, Φιλόξενε, εἶπε, καὶ αὐριον ὡδε δεῖπνῆς; καὶ ὁ Φιλόξενος, ἂν ὄψον, ἔφη, μὴ πωλῆ τις.

Fr. 13. Athen. II. p. 35. D.: Ὁ δὲ Κυθήριος Φιλόξενος λέγει· εὐρείτας κτλ. Recte epitome εὐρείτας.

Fr. 14. Antigon. Hist. Mirab. 127.: Οἱ Δεῖφοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν τῷ Παρνασσῷ κατὰ τινὰς χρόνους τὸ Κορυύκιον φαίνεσθαι χρυσοειδές. Διὸ καὶ τὸν Φιλόξενον οὐδὲν ἂν εἰκασιολαλεῖν εἶποι λέγονθ' οὕτως· αὐτοὶ κτλ. — V. 2. ἴσαν adjeci.

15. Τληπόλεμος ὁ Μυρσὺς Ἐρμιᾶν ἀφειτήριοι ἐσμα
 ἰσοδρομοῖς θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,
 δις δὲ κ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
 μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

XII.

TIMOTHEUS.

EIS ARTEMIN.

1.

Μαινάδα, θυάδα, φοιβάδα, λυσάδα.

2.

Διὰ κνάνεον πόλον ἄστρον,
 διὰ τ' ἄκνυτόκοιο σελάνας.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

3.

Οὐ τοι τόν γ' ὑπεραμπέχοντα
 οὐρανὸν εἰσαναβήσει.

Fr. 15. Anthol. Pal. IX, 319.: Φιλοξένου.

Timotheus. Fr. 1. Plut. de audiend. poet. c. 4.. Τιμοθέω μὲν γὰρ ἄδοντι τὴν Ἄρτεμιν ἐν τῷ θεάτρῳ, Μαινάδα, θυάδα, φοιβάδα, λυσάδα Κινησίας εὐθύς ἀντεφώνησε· Τοιαύτη σοι θυγάτηρ γένοιτο. Eadem leguntur de superst. c. 10. De hoc Timothei carmine conf. Alexandrum Aetol. ap. Macrob. V. 22.

Fr. 2. Plut. Quaest. Sympos. III. 10. 3.: Ὅθεν οἶμαι καὶ τὴν Ἄρτεμιν Λοχελίαν καὶ Εἰλείθυιαν, οὐκ οὔσαν ἐτέραν, ἢ τὴν σηλήνην, ἀνομάσθαι· Τιμόθεος δ' ἄντικρυς φησί· Διὰ κνάνεον κτλ. Eadem Macrob. VII. 16. Haud dubie est ex eodem carmine, ex quo Fr. 1.

Fr. 3. Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν c. 10.: Εἰ Κύνκλωψ ὁ τοῦ Τιμοθέου πρὸς τινὰ οὕτως ἀπεφάνητο· οὐ τοι κτλ.

4.

◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ ◡ —
 ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ —
 ◡ ◡ — ◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ —
 ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ —

Ἔχευε δ' ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας σταγόνας
 ἀμβρότας ἀφρῶ βρυάζον·
 εἴκοσιν δὲ μέτρ' ἀνέχευεν, ἕμισγε δ'
 αἶμα Βακχίου νεορότοις δακρύοισι Νυμφᾶν.

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

5.

◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ ◡ —

Κλεινὸν ἔλευθερίας τεύχω μέγαν Ἑλλάδι κόσμον.

6.

◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ —

Σέβουσθ' αἰδῶ σύνεργον ἀρετᾶς δορυμάχου.

7.

◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ —

Ἄρης τύραννος· χρυσὸν Ἑλλὰς δ' οὐ δέδοικεν.

Fr. 4. Athen. XI. p. 465. C.: Τιμόθεος δ' ἐν Κύκλωπι· Ἔχευε
 κτλ. Eadem Eustath. p. 1631. 61. — V. 1. ἔχευε δ' omisit Epitome
 et Eustath., codd. ἔχευε δὲ vel ἔχυνεν δέ. Fortasse scribendum est:
 Ἐν μὲν ἦν δέπας κίσσινον μελαίνας σταγόνας. — V. 3. εἴκοσιν Dindor-
 fiius, vulgo εἴκοσι. ib. ἀνέχευεν, duo codd. ἀνέχευαν. ib. ἕμισγε, Epi-
 tome ἀνέμισγε. — V. 4. δ' αἶμα Grotefendus, codd. διαμα vel δ' ἄμα.
 ib. Βακχίου, unus cod. βακχεῖα. ib. νεορότοις Epitome, codd. νεορό-
 τως, νεωρότως vel νεωρόντως. ib. δακρύοισι epitome, codd. δακρύοισι.
 ib. Νυμφᾶν Schweighaeuserus, codd. νύμφων, Epit. πηγᾶν.

Fr. 5. Plut. vit. Philopoem. c. 11.: Ἄρτι δὲ αὐτῶν εἰσελθόντων
 κατὰ τύχην Πυλάδην τὸν καθαρωδὸν ἄδοντα τοὺς Τιμοθέου Πέρσας ἐν-
 ἀρξασθαι· Κλεινὸν κτλ. ἄμα δὲ τῇ λαμπρότητι τῆς φωνῆς τοῦ περὶ τὴν
 ποιησὶν ὄγκου συμπρέψαντος, ἐπίβλεψιν γενέσθαι τοῦ θεατρικοῦ πανταχόθεν
 εἰς τὸν Φιλοποιμένα καὶ κρότον μετὰ χαρᾶς. Afferit etiam Pausan. VIII.
 53. 3. ubi τεύχων scribitur.

Fr. 6. Plut. de audiend. poet. c. 11.: Ἄφ' ὧν καὶ Τιμόθεος
 ὀρμηθεὶς οὐ κακῶς ἐν τοῖς Πέρσαις τοὺς Ἑλληνας παρεκάλει· Σέβουσθ' κτλ.
 Respicit idem de fort. Roman. c. 11.

Fr. 7. Plut. vit. Agesil. c. 14.: Ἦδιστον δὲ θάματα τοῖς κατοι-
 κοῦσι τὴν Ἀσίαν Ἑλλησιν ἦσαν οἱ πάλαι βαρεῖς καὶ ἀφόρητοι καὶ διαφόρον-

8.

˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘
 x ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ -

Οὐκ αἶδω τὰ παλαιά,
 καινὰ γὰρ μάλα κρείσσω·
 νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
 τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων.
 ἀπίτω Μοῦσα παλαιά.

9.

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ - -
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ - - ˘ -

Σύ τ' ὦ τὸν αἰὶ πόλον οὐράνιον
 ἀκτίσι λαμπραῖς Ἥλιε βάλλων,
 πέμψον ἑκαβόλον ἐχθροῖς βέλος
 σᾶς ἀπὸ νευρᾶς, Παιάν.

10.

˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - -

Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖς.

τες ὑπὸ πλοῦτου καὶ τρυφῆς ὕπαρχοι καὶ στρατηγοί, δεδιότες καὶ θερα-
 πεύοντες ἀνθρώπων ἐν τρίβωνι περιῶντα λιτῶ καὶ πρὸς ἓν ἧμα βραχὺ
 καὶ Λακωνικὸν ἀρμόζοντες ἑαυτοὺς καὶ μετασχηματίζοντες· ὥστε πολλοῖς
 ἐπῆει τὰ τοῦ Τιμοθέου λέγειν· Ἄρης τύραννος· χρυσὸν δὲ Ἑλλάς οὐ
 δέδοικε. Transposui δὲ et ad Persas retuli. Respicit etiam vit. De-
 metr. c. 42.

Fr. 8. Athen III. p. 122. D.: Κατὰ γὰρ τὸν Μιλήσιον Τιμό-
 θεον τὸν ποιητὴν· Οὐκ αἶδω κτλ. Cf. Eustath. p. 1422. 50. — V. 2. καινὰ
 Casaubonus, codd. καὶ τά. ib. μάλα scripsi, vulgo ἄμα. omisit plane
 Epit et Eustath. Fortasse legendum: καινὰ μὲν γὰρ μάλα κρείσσω. —
 V. 4. τὸ πάλαι Meinekius, vulgo τὸ παλαιόν.

Fr. 9. Macrobius I, 17.: Sed Timotheus ita: σύ τ' ὦ κτλ. —
 V. 2. ἀκτίσι λαμπραῖς scripsi, legebatur λαμπραῖς ἀκτίσι.

Fr. 10. Plutarch. de fortuna Alexandri II. c. 1.: Ἀρχελάω δὲ
 δοκοῦντι γλισχροτέρῳ περὶ τὰς δωρεάς εἶναι Τιμόθεος ἄδων ἐσήμαινε
 πολλάκις τοῦτ' ἰσχυρῶς· Σὺ δὲ τὸν γ. ἄρ. αἰ. Ὁ δὲ Ἀρχέλαος οὐκ
 ἀμούσιος ἀντισυνεφάνησε· σὺ δὲ γ' αἰτεῖς. Eadem Apophthegm p. 177.
 B. ubi recte σὺ δὲ legitur. Videtur autem ex ipsius Timothei ali-
 quo carmine petitum.

11.

~~~~~

Τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυελотреφῆ.

12.

Οὐθ' ὁ πτερωτὸς ἕξὸς ὀμμάτων, Ἔρωσ,
ὁ Κύπριος κυναγός, ἢ φρενῶν ἄκισ,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὀρκίων δίκας.

13.

Φιάλη Ἄρεως.

14.

Ἐν πυρικτίτοισι γᾶς.

Fr. 11. Etym. M. p. 630. 41.: Ἡ ἐπειδὴ (ὡς φησιν Ὁριγένης) εὐρηται ἐν συστολῇ ἢ ὄϊ συλλαβῇ, ὡς παρὰ τῷ Τιμοθέῳ τῷ κίθαροφῶ, οἷον· τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυελотреφῆ. — σύγκειται δὲ οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκελευσματικῶν· ὁ δὲ τελευταῖος πούς ἀνάπαιστός ἐστι, τῶν δύο βραχέων εἰς μίαν μακρὴν συντιθεθειῶν.

Fr. 12. Stobaei Appendix VIII. 3.: Τιμοθέου θ' ὁ πτερωτός. Scripsi οὐθ' ὁ πτ. et Ἔρωσ, vulgo ἔρωσ.

Fr. 13. Antiphanes ap. Athen. X. p. 433. C.: Οὐκ ἂν ἁμάρτοι δὲ τις καὶ τὸ ποιήριον αὐτοῦ (Νέστορος) λέγων φιάλην Ἄρεως κατὰ τὸν Ἀντιφάνου Καινέα, ἐν ᾗ λέγεται οὕτως· εἰ τῆ δῆλος φιάλην Ἄρεως κατὰ Τιμόθεον ξυνοτόν τε βέλος. Cf. Aristot. Ars poet. c. 21. λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον, καὶ ἀσπίς πρὸς Ἄρην· ἐρεῖ τεινὴν καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως καὶ τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου. Cf. Rhetor. III. 4. et Athen. XI. p. 502. B.: Ἀναξανδρίδης δὲ φιάλας Ἄρεως καλεῖ τὰ ποιήρια ταῦτα.

Fr. 14. Anaxandrides ap. Athen. XI. p. 455. F.: Ἀρτίως διηγάμηνε καὶ τὰ μὲν διανεκῆ Σώματος μέρη δαμάζει' ἐν πυρικτίτοισι γᾶς, Τιμόθεος ἔφη ποτ' ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων. Ita Meinekius Comic. Fr. T. III. p. 164. emendavit, vulgo ἐν πυρικτόποισι γᾶς legitur.

"Αλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν εἰς
 κερατόφωνον ἠρέθιζε μάγαδιν ἐν
 πενταράβδῳ χορδᾶν ἀριθμῷ
 χεῖρα καμψιδίανλον ἀναστρωφῶν τάχος.

6.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλάνων ἐν αὐλοῖς
 συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρὸς ὄρειας
 Φρύγιον ἄεισαν νόμον·
 τοὶ δ' ὄξυφάνοις πακτίδων ψαλμοῖς κρέκον
 Λύδιον ὕμνον.

7.

Athenaeus XI. p. 501. F.: Θεόπομπος δ' ἐν Ἀλθαίᾳ ἔφη·
 Λαβοῦσα πλήρη χρυσέαν μεσόμγαλον φιάλην· Τελέστης δ'
 ἄκατον ὠνόμαζε νιν. ὡς τοῦ Τελέστου ἄκατον τὴν φιάλην
 εἰρηκότος.

Fr. 5. Athen. XIV. p. 637. A.: Τελέστης δ' ἐν Ἱμεναίῳ διθυ-
 ράμβῳ πεντάχορδόν φησιν αὐτὴν (μάγαδιν) εἶναι διὰ τούτων· "Αλλος δ'
 ἄλλαν κτλ. — V. 2. ἠρέθιζε scripsi, vulgo ἐρέθιζε. — V. 3. πεντα-
 ράβδῳ Casaubonus, libri πενταράβδῳ et πενταράβῳ. ib. χορδᾶν Porso-
 nus, vulgo χορδάν. — V. 4. ἀναστρωφῶν Eustath. p. 1108. 1, vulgo
 ἀναστρωφῶν.

Fr. 6. Athen. XIV. p. 625. 6.: Μαθεῖν οὖν τὰς ἁρμονίας ταύτας
 τοὺς Ἑλληνας παρὰ τούτων (τῶν Φρυγῶν)· διὸ καὶ Τελέστης ὁ Σεινοῖν-
 τῖός φησι· Πρῶτοι κτλ. — V. 1. Ἑλλάνων scripsi, vulgo Ἑλλήνων. —
 V. 4. τοί, duo codd. τοῖς. ib. πακτίδων scripsi, codd. πηκτίδων vel
 πνκτίδων. ib. ψαλμοῖς unus cod., duo ψαλμοί.

XIV.

POLYIDUS.

Tzetz. Exeg. in Il. p. 132. 18.: Πολύιδος) δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ποιμένα Λιβὸν τὸν Ἀτλαντα λέγει, ἀπολιθωθῆναι δὲ τῇ Γοργόνι ὑπὸ Περσέως διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτὸν διέρχεσθαι.

XV.

LYCOPHRONIDES.

1.

⊥ ⊙ - ⊙ ⊥ ⊙ ⊙ - ⊙ - ⊙ -
 - ⊥ ⊙ ⊙ - ⊥ ⊙ ⊙ - ⊥ ⊙ ⊙ -
 ⊥ ⊙ ⊙ - ⊥ ⊙ ⊙ - ⊥ ⊙ ⊙ -
 ⊥ ⊙ - - ⊥ ⊙ ⊙ - ⊥ -

Οὔτε παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων
 τῶν χρυσοφόρων, οὔτε γυναικῶν βαθυκόλπων,
 καλὸν τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ κόσμιον πεφύκει.
 ἢ γὰρ αἰδῶς ἄνθος ἐπισπείρει.

2.

⊥ ⊙ - ⊙ ⊥ ⊙ ⊙
 ⊥ ⊙ - ⊙ ⊥ ⊙ - ⊥ ⊙ ⊙ -
 - ⊥ ⊙ ⊙ - ⊥ ⊙ ⊙ - ⊥ ⊙ ⊙ -
 ⊙ ⊙ ⊥ ⊙ ⊙ - ⊥ ⊙ - ⊙ -

Lycophronides, siquidem fuit dithyramborum poeta. —
 Fr. 1. Athen. XIII. p. 564. B.: Πρὸς ἀλήθειαν γὰρ, καθάπερ φησὶ
 Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐρωτικῶν Λυκοφρονίδην εἰρηκέναι φησὶν· οὔτε
 κτλ. — V. 2. οὔτε Porsonus, vulgo οὐδέ.

Τὸδ' ἀνατίθηναι σοι ῥόδον
καλὸν ἀνάθημα καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν καὶ
τὰν θηροφόνον λογχιδ', ἐπεὶ μοι νόος ἄλλι:
ἐπὶ τὰν Χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

Fr. 2. Athen. XV. p. 670. E.: Ὅθεν Δυκοφρονίδης τὸν ἐρῶντα
ἐκείνον αἰπόλον ἐποίησε λέγοντα· τὸδ' ἀνατίθηναι κτλ. — V. 2. ἀνά-
θημα scripsi, vulgo νόημα. ib. κυνέαν duo codd., vulgo κυνέην. —
V. 3. τὰν Dindorfius, vulgo τήν. ib. ἄλλα Schweighaeuserus, vulgo
ἄλλαι.

LYCORONIDES.

Scolia
et
Carmina popularia.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Scolia

Curia popularis

S C O L I A.

$\begin{array}{cccccccccccc} \underline{x} & \cup \\ \underline{x} & \cup \\ \cup & \cup \\ \cup & \cup \end{array}$

1.

Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
 ὡς περ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
 ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
 ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

2.

Φίλταθ' Ἀρμόδι', οὐ τί που τέθνηκας,
 νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
 ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς,
 Τυδείδην τέ φασιν Διομήδεα.

Scol. 1. Athen. XV. p. 695. A. affert una cum Scol. 2. 3. 4. itaque Fritzschi et Schneidewinus haec in unius carminis formam redegerunt. Callistratum carminis auctorem esse perhibet Hesychius v. Ἀρμοδίου μέλος· τὸ ἐπὶ Ἀρμοδίῳ ποιηθὲν σκολιὸν ὑπὸ Καλλιστράτου οὕτως ἔλεγον. Respicit Aristoph. Acharn. 990. 1058. Vesp. 1226. et Lysistr. 632. ibiq. Schol., ex quibus imprimis memorabile est scholion ad Acharn. v. 990. quod Scol. 2. initium carminis esse docet: Ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ἦδόν τι μέλος Ἀρμοδίου καλούμενον, οὗ ἢ ἀρχή· φίλτατε Ἀρμόδιε, οὐ τί που τέθνηκας. Cf. praeterea Aristoph. Pylarg. Fr. 3. — V. 2. κ', libri καί. — V. 3. κτανέτην codd., vulgo κτανάτην.

Scol. 2. Athen. ibid. — V. 1. οὐ τί που Schol. Arist. Acharn. 990. vulgo οὐπω. — V. 3. Ἀχιλεὺς Brunckius, vulgo Ἀχιλλεύς. — V. 4. omisit Epitome Διομήδεα Lowthius, vulgo τὸν ἐσθλὸν Διομήδεα.

3.

Ἐν μύρτον κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἐκαινέτην.

4.

Αἰεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

5.

Οὐδεὶς πώποτ' ἀνήρ ἔγενετ' Ἀθηναίς.

6.

Αἰαῖ, Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἴους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότε ἔδειξαν οἴων πατέρων ἔσαν.

7.

Παλλὰς Τριτογένει', ἀνασσ' Ἀθηναῖ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας,
ἄτερ ἀλγῶν καὶ στάσεων
καὶ θανάτων ἀώρων σύ τε καὶ πατήρ.

Scol. 3. Athen. ib. — V. 2. κ', codd. καί.

Scol. 4. Athen. ib. — V. 1. Αἰεὶ Schweighaeuserus, vulgo αἰε. — V. 2. Ἀρμόδιος Ilgenius, vulgo Ἀρμόδιε. ib. κ', codd. καί. — V. 3. ὅτι codd., vulgo ὅτε. ib. κτανέτην, unus cod. κτανέτην.

Scol. 5. Aristophanes Vespis v. 1226. videtur hoc novi scolii exordium servasse: Ἐγὼ εἶσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων, Ἴδω δὲ πρῶτος Ἀρμόδιον· δέξει δὲ σύ· Οὐδεὶς πώποτ' ἀνήρ ἐγένετ' Ἀθηναῖος, quae Bentleyus correxit.

Scol. 6. Athen. XV. p. 695. E. Legitur etiam ap. Eustath. ad Il. p. 461. Etymol. M. p. 361. 37. et Suidam v. ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχῃ. — V. 1. Αἰαῖ Dindorfius, vulgo αἰ αἰ. ib. προδωσέταιρον Hermannus, vulgo προδοσέταιρον. — V. 4. omisit Eustath. ἔσαν Etym. M. cod. ἦσαν, Suidas, κύρησαν, Athen.

Scol. 7. Athen. XV, 694, C.: Τῶν οὖν δειπνοσοφιστῶν ὁ μὲν τις ἔλεγε τῶν σκολιῶν τόδε, ὁ δὲ τις τόδε· πάντα δ' ἦν τὰ λεχθέντα ταῦτα· Παλλὰς κτλ. — V. 3. καὶ Hermannus, libri τε καί.

13.

Ἵγίαινει μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῶ,
 δεύτερον δὲ καλὸν φῦαν γενέσθαι,
 τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
 καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

14.

- 2 (- -) 2 - - - -
 - 2 - - - 2 - - - -
 - 2 - - - 2 - - - -
 2 - - - - 2 - - - -

Ἐκ γῆς * * χρῆ κατιδεῖν πλόον,
 εἰ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχει·
 ἐπεὶ δὲ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
 τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

15.

2 2 - - - -
 2 2 - - - -
 x - 2 - - - -
 2 2 - - - -

Ὁ καρκίνος ὧδ' ἔφα'
 χαλᾶ τὸν ὄφιν λαβών·

Scol. 13. Athen. ibid. et deinde adjicit: ἀσθέντος δὲ τούτου καὶ πάντων ἡσθέντων ἐπ' αὐτῶ καὶ μνημονευσάντων ὅτι καὶ ὁ καλὸς Πλάτων αὐτοῦ μίμνηται ὡς ἄριστα εἰρημένου, ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀναξανδρίδην αὐτὸ διακελευμένας τὸν κωμωδιοποιὸν ἐν Θησαυρῶ λέγοντα οὕτως· Ὁ τὸ σκόλιον εὐφῶν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν, τὸ μὲν Ἵγίαινει πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν (I. ὄν) Ἰνόμεσεν ὀρθῶς· δεύτερον δ' εἶναι καλόν, Τρίτον δὲ πλουτεῖν τοῦθ' ὀρθῶς ἐμαίνετο. Μετὰ τὴν ὕλην γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει· Καλὸς δὲ πεινῶν ἐστὶν αἰσχρὸν θηρίον. Plato commemorat Gorg. p. 451. E. ubi Schol. τὸ σκολιὸν τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμον. Cf. Leg. I. p. 631. et II. p. 661. A. Simonidi tribuit Clem. Alex. Strom. IV. p. 375. Theodor. II. p. 63. Schol. Lucian. de Lapsu inter Sal. c. 6. et Arsen. Viol. p. 456. ed. Walz. — V. 2. καλὸν φῦαν codd. Athen., vulgo καλοφῦαν, Schol. Luc. φῦαν καλόν, Clemens εὐφῦα καὶ καλόν. — V. 4. ἡβᾶν, Athen. συνηβᾶν.

Scol. 14. Athen. ibid. V. 1. inserit Grotefendus μὲν ἄνδρα. Videtur Alcaei scolium esse, et fortasse scribendum: Ἐκ γῆς, Μέλαγχρος, χρῆ κατιδὴν πλόον et v. 2. αἰ τις et παλάμαν, v. 4. τρέχην ἀνάγκα. Melanchrus Mitylenae tyrannus fuit, vid. Alcaei Fr. 21.

Scol. 15. Athen. ibid. — V. 1. ὁ, Eustath. p. 1574. 14. et duo codd. ὁ δέ. — V. 2. χαλᾶ τὸν Eustath. et Epit., nisi quod in hoc κηλῆ supra scriptum. Codd. χαλλιτόν.

εὐθὺν χορὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ - ⊂ - ⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ ⊂
⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ - ⊂ - ⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ ⊂ - ⊂ ⊂

16.

Παῖ Τελαμῶνος Αἴαν ἀιχημητά, λέγουσί σε
ἐς Τροίαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλῆα.

17.

Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροίαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλῆα.

18.

Εἶθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καὶ με καλοὶ παῖδες φοροῖεν Διονύσιον ἐς χορόν.

19.

Εἶθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
καὶ με καλὴ γυνὴ φοροῖη καθαρὸν θεμένη νόον.

⊥
⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ ⊂ - ⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ ⊂
⊥
⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ ⊂ - ⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ ⊂

V. 3. εὐθὺν codd., ut videtur; Epitome et Eustath. εὐθέα. ib. ἔμμεν Casaubonus, codd. ἐν μὲν, Epitome ἔμμεν. Pars tantum Scolii videtur; cf. Plut. de Herodoti malign. c. 27.: Κόμματός τινος ἀναμιμνήσκομαι παροιμιακοῦ.

Μέγε, κάρκινε, καὶ σὲ μεθήσω.

Τί γὰρ ἱσπούδακας καταλαβεῖν, εἰ καταλαβῶν μεθίεναι μέλλεις.

Scol. 16. Athen. ibid. p. 695. C. — V. 1. λέγουσί σε, cod. opt. λεγούσης. — V. 2. μετ' Eustath. p. 285. 4. vulgo καὶ. Respicunt Scol. Theopompus ap. Athen. I. p. 23. E. et Antiphan. ib. XI. p. 503. E. Ceterum cf. Alcaei Fr. 48. Schneidewinus hoc scolium cum sequente in unum conjunxit.

Scol. 17. Athen. ibid. omisit Epitome. V. 2. μετ', libri καὶ.

Scol. 18. Athen. ibid. et Dio Chrysost. T. II. p. 95.: Ἡ γῆ Δία τῶν Ἀτικῶν σκολιῶν τε καὶ εὐχῆς ἐπαίνων, οὐ βασιλεῦσαι πρεπούσας, ἀλλὰ δημόταις, καὶ φράτορσιν ἀγαθοῖς καὶ σφόδρα ἀνειμένοις. Εἶθε λύρα κτλ. — V. 1. γενοίμην ἐλεφαντίνη, Dio γενοίμαν ἐλεφαντία. — V. 2. φοροῖεν, Dio φοροῖεν, Athen. φέροισιν.

Scol. 19. Athen. ibid. et Dio Chrysost. l. I., qui omisit verba καθαρὸν θ. ν. — V. 1. γενοίμην, Dio γενοίμαν. — V. 2. φοροῖη Athenaei codd., Dio γυνὴ καλὴ φοροῖει vel φοροῖεν. Schneidewinus, alii conjunxerunt cum praegresso scolio.

20. Ἄδμητου λόγον, ὦ ταῖρε, μαθῶν τοὺς ἀγαθοὺς φίλοι,
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

21.

Σύν μοι πίνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σύν σάφροσι σωφρόνει.

22.

Ἵπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ ταῖρ', ὑποδύεται·
φράζεν, μή σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἐπεται δόλος.

23.

Ἄ ὕς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κάγῳ παῖδα καλήν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

24.

Πόρη καὶ βαλανεὺς τῶντὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταύτῃ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόσι.

25.

Ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσι, μεγάλην ἔχει
τιμὰν ἐν τε βροτοῖς ἐν τε θεοῖσι κατ' ἐμὸν νόον.

26.

Ἐγχει δὴ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
εἰ χορὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιιν οἰνοχοεῖν.

Scol. 20. Athen. XV. p. 695. C. Dixi de hoc Scolio ad Praxillae fragm. 3.

Scol. 21. Athen. ibid. et Eustath. p. 1574, 21. — V. 1. συνήβα unus cod. et Eustath., vulgo συνήκα. ib. συστεφανηφόρει Epitome, συγκαθηφόρει Eustath. — V. 2. σύν σάφροσι σωφρόνει Canterus, Epit. et Eustath. συσωφρόνει σάφροσι, codd. συσωφρονήσω σάφροσι.

Scol. 22. Athen. ibid. — V. 1. ὦ ταῖρε, codd. ὦ εἰταῖρε. Confer Praxillae Fr. 4.

Scol. 23. Athen. ibid. — V. 2. τὴν μὲν et τὴν δ' codd., vulgo τὰν μὲν — τὰν δ'. ib. ἔχω, duo codd. ἔχων.

Scol. 24. Athen. ibid.

Scol. 25. Athen. ibid. — V. 1. μεγάλην scripsi, vulgo μεγάλην. — V. 2. θεοῖσι, unus cod. θεοῖς.

Scol. 26. Athen. ibid. — V. 1. Porsonus conjecit ἔγχει δὴ κώθωνι. — V. 2. εἰ Porsonus, libri εἰ δὴ.

27.

1 0 - - x 0 1 0 0 - 0 0
 1 0 0 - - 1 0 - 0 1 0 - 0
 - 1 0 0 - - 1 0 - -
 - 1 0 - 0 x 1 1 0 0 - 0 0
 x 0 1 0 0 - 1 0 - 0

Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρου καὶ ξίφος,
 καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον πρόβλημα χρωτός·
 τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω,
 τούτῳ πατέω τὸν ἀδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλῳ·

στρ.

5 τούτῳ δεσπότας μνώαις κέκλημαι.

Τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρου καὶ ξίφος
 καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός,
 πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἀμόν

ἀντ.

... προσκυνεῦντί με δεσπότην

10 καὶ μέγαν βασιλέα φωνέοντες.

28.

1 0 0 0 - 0 -
 1 0 0 - . .

Χρήματα καὶ βίον

Κλειταγόρα.

Scol. 27. Athen. XV. p. 695. F.: Σκόλιον δὲ φασὶ τινες καὶ τὸ ὑπὸ Ἵβριίου τοῦ Κρητὸς ποιηθέν. ἔχει δ' οὕτως· ἔστι κτλ. Eadem Eustath. p. 1574. 7. — V. 1. μέγας, Eustath. μέγα. — V. 4. ἀμπέλω Stephanus, Athen. ἀμπέλων, Eustath. ἀμπέλου. — V. 5. μνώαις scripsi, vulgo μοῖαις. Eustath. et Epitome plane omisit. — V. 6. τολμῶντ' Hermannus, vulgo τολμῶντες. — V. 7. πρόβλημα Canterus, codd. πρόβλημά τε. omisit Eustathius cum seq. verbo χρωτός. — V. 8. πεπτηῶτες Eustath., πεπτηῶτες Athen. — V. 9. Initium versus excidit, προσκυνεῦντί με scripsi, vulgo κυνέοντι. — V. 10. φωνέοντες Athen., φωνέοντι Eustath.

Scol. 28. Aristoph. Vesp. 1231.: Μετὰ τοῦτον Δισχίνης ὁ Σέλλου δέξεται ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός, καὶ ἄσεται· Χρήματα καὶ βίον Κλειταγόρα τε καὶ μοὶ μετὰ Θειταλῶν. Correxī βίον, ultima autem Aristophanes ludendi causa adjecit. Clitagorae scoliū commemoravit etiam Lysistr. 1236. ubi Schol.: ἀπὸ Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας, ἣ γὰρ Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν, ἥς μέμνηται καὶ ἐν Λαυαῖσιν Ἀριστοφάνης. Cf. Cratin. Chiron. Fragm. 10. At Schol. Vesp. dicit: μέλος τι εἰς αὐτὴν Κλειταγόραν, ἣτις ἐγένετο ποιήτρια, Θειταλή τις γυνή.

29.

$\bar{x}$ - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Οὐ χρῆ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐρᾶν,
 καὶ κατεσθίειν· σὺ δὲ κάρτα φεῖδῃ.

CARMINA POPULARIA.

1.

Πλεῖστον οὔλον οὔλον ἴει, ἴουλον ἴει.

2.

ὦ Αἴνε πᾶσι θεοῖσιν
 τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
 πρῶτῳ μέλος ἀνθρώποισιν
 φωναῖς λιγυραῖς ἀεῖσαι·

5 Φοῖβος δὲ κότῳ σ' ἀναιρεῖ,
 Μοῦσαι δὲ σε θρηνέουσιν.

Scol. 29. Amipsias ap. Athen. XI. p. 783. E.: Αὔλει μοι μέλος,
 Σὺ δ' ἄρ' εὖδ' εὖδ' πρὸς· τήνδ' ἐκπλομαι δ' ἐγὼ τίως· Αὔλει σὺ καὶ σὺ τὴν
 ἄμνησιν λάμβανε· Οὐ χρῆ κτλ. Non videtur hoc ab Amipsia composi-
 tum; sed vetus scolium.

Fr. 1. Athen. XIV, 618, D.: Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τῷ περὶ παιά-
 των φησὶ· Τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ προσηγόρευον
 ἀμάλας, συναθροισθέντα δὲ καὶ ἐκ πολλῶν μιαν γινόμενα δέσμην οὔλους
 καὶ ἴουλους· καὶ τὴν Δήμητρα ὅτι μὲν Χλόην, ὅτι δὲ Ἰουλό· ἀπὸ τῶν
 οἷν τῆς Δήμητρος εὐρημάτων τοὺς τε καρπούς καὶ τοὺς ἄμνησιν τοὺς εἰς
 τὴν θεὸν οὔλους καλοῦσι καὶ ἴουλους. δημήτρουλοι καὶ καλλουλοι. Καὶ
 Πλεῖστον κτλ. ἄλλοι δὲ φασιν ἐπιουργῶν εἶναι τὴν ᾠδὴν. Eadem Eu-
 stath. p. 1162. 39. Cf. Schol. Apoll. Rhod. I, 972.

Fr. 2. Schol. Venet. II. σ, 570.: Ἐθρηνέτο ὁ Αἴνος παρὰ τῶν
 Μουσῶν οὕτως· ὦ Αἴνε θεοῖς τετιμημένε, σοὶ γὰρ πρῶτῳ μέλος ἔδωκαν
 ἀθάνατοι ἀνθρώποισι φωναῖς λιγυραῖς ἀεῖσαι· Φοῖβος δὲ σε κότῳ ἀναιρεῖ,
 Μοῦσαι δὲ σε θρηνέουσιν. quae correxi, ita quidem ut πᾶσι adderem,
 quod saepe excidit, et ἀθάνατοι ejicerem. Nisi forte praestat:

ὦ Αἴνε θεοῖσι τετιμημένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν

$\bar{x}$ - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Existimo autem hoc esse exordium antiquae cantilenae, Aelini.
 Schneidewinus Melanippidae tribuit, (quoniam idem schol. paulo

3.

Ἐλθεῖν, ἦρως Διόνυσε,
 Ἄλιον ἐς ναὸν ἀγνόν
 σὺν Χαρίτεσσιν ἐς ναόν
 τῷ βοέῳ ποδὶ θύων,

5 ἄξιε ταῦρε,
 ἄξιε ταῦρε.

4.

Ἀνάγετε κῶμον, ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν
 τῷ θεῷ ποιεῖτε·
 ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυρωμένος
 διὰ μέσον βαδίξειν.

5.

Σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαίζομεν
 ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλω μέλει,
 καινὰν ἀπαρθέεντον, οὔτι ταῖς πάρος

ante dicit: Ἡ κατὰ Ἄλιον ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ ἐν τῇ ιθ' καὶ παρὰ Μελανιππίδῃ· ἣ τε καλουμένη Σφαῖρα ποιημὰ ἐστὶν εἰς τὸν Ἄλιον, ἀναφέρεται δὲ εἰς Ὀρφεία.) a cujus poesi isti versus prorsus abhorrent. Ad hanc veterem cantilenam compositi sunt hexametri ap. Schol. Victor. ad eundem locum et Eustath. p. 1193. 59.:

Ὡ Λίνε, πᾶσι θεοῖσι τειμένε, σὺ γὰρ ἔδωκαν
 ἀθάνατοι πρῶτῳ μέλος ἀνθρώποισιν αἰῶσι
 ἐν ποδὶ δεξιερῶ· Μοῦσαι δὲ σε θρήνεον αὐτὰ
 μυρόμεναι μολτῆσιν, ἐπεὶ λίπες ἡλίου αὐγὰς.

quos existimo ex Orphei ista Sphaera petitos esse. Adde Cramerī Anecd. Paris. T. III. p. 289. E., qui dicit: ἐπιγραφὴ ἐστὶν ἐν Θήβαις.

Fr. 3. Plut. Quaest. Graec. 36.: Διὰ τί τὸν Διόνυσον αἱ τῶν Ἡλείων γυναικες ὑμνοῦσαι παρακαλοῦσι βοέῳ ποδὶ παραγίγνεσθαι πρὸς αὐτάς· ἔχει δ' οὕτως ὁ ὕμνος· ἐλθεῖν — θύων, εἶτα δις ἐπάδουσιν· Ἄξιε ταῦρε. — V. 2. Ἄλιον i. e. Ἀλιῶν Welckerus, vulgo ἄλιον.

Fr. 4. Ithyphallorum cantilenam affert Semus ap. Athen. XIV. p. 622. B.: Οἱ δὲ ἰθύφαλλοι — ὅταν κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένηται ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θεάτρον λέγοντες· ἀνάγετε εὐρυχωρίαν κτλ. — V. 1. ἀνάγετε κῶμον addidit Tyrwhittus. — V. 2. τῷ θεῷ ποιεῖτε Porsonus, codd. ποιεῖτε τῷ θεῷ.

Fr. 5. Phallophorum cantilenam servavit Semus ap. Athen. XIV. p. 622. E.: Οἱ δὲ φαλλοφόροι — παρέρχονται, οἱ μὲν ἐκ παρόδου, οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς θύρας βαλνοντες ἐν ῥυθμῷ καὶ λέγοντες· Σοὶ Βάκχε κτλ. — V. 3. καινὰν Hemsterhusius, codd. καὶ μά.

κεχηρημέναν ῥόδαϊσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

6.

Πόρῳ παῖδες πόδα μετάβατε καὶ κωμάξατε βέλτιον.

7.

Ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἴα, ποῦ μοι τὰ καλά σέλινα;
Ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἴα, ταδὶ τὰ καλά σέλινα.

8.

A. Χέλει χελώνη, τί ποιεῖς ἐν τῷ μέσῳ;

B. Ἔρια μαρύνουμαι καὶ κρόκην Μιλησίαν.

A. Ὁ δ' ἔκγονός σου τί ποιῶν ἀπώλετο;

B. Λευκῶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ἄλατο.

9.

Ἔξεχ', ὦ φίλ' Ἥλιε.

V. 4. κεχηρημέναν ῥόδαϊσιν Porsonus, libri κεχηρημεσαν ῥοδαϊσιν, κέχηρημε κανώδησιν, κέχηρημεν κανώδησιν.

Fr. 6. Lucianus Saltat. 10.: Καὶ τὸ ἄσμα, ὃ μεταξὺ ὄρχου-
μενοι (οἱ Λάκωνες) ᾄδουσιν, Ἀφροδίτης ἐπικλήσις ἐστὶν καὶ Ἐρώτων, ὡς
συγκωμάζουσιν αὐτοῖς καὶ συνορχοῦντο. καὶ θάτερον δὲ τῶν ἁμαρτίων —
δύο γὰρ ᾄδεται — καὶ διδασκαλίαν ἔχει ὡς χρὴ ὄρχεῖσθαι. πόρῳ γὰρ
φασιν, ὦ παῖδες κτλ. τουτέστιν ἄμεινον ὄρχήσασθε.

Fr. 7. Athen. XIV, p. 629, E.: Ἦν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἰδιώταις
ἡ καλουμένη ἄνθημα. ταύτην δὲ ὄρχοῦντο μετὰ λέξεως τοιαύτης μιμούμενοι
καὶ λέγοντες. Ποῦ κτλ. — V. 2. ταδὶ τὰ ῥόδα Censor Ienensis, codd.
ποῦ μοι ταδὶ τὰ ῥόδα κτλ.

Fr. 8. Pollux IX. 125.: Ἡ δὲ χελὶ χελώνη παρθένων ἐστὶν ἡ παι-
διά, παρῆμοιόν τι ἔχουσα τῇ χύτρῳ. ἡ μὲν γὰρ κἀθηται, καὶ καλεῖται
χελώνη, αἱ δὲ περιτρέχουσιν ἀνερωτῶσαι. χελὶ χελ. — ἡ δὲ ἀποκρίνεται.
ἔρια μαρύν. — εἰτ' ἐκεῖνα πάλιν. ὁ δ' ἔκγονός σου — ἡ δὲ φησι. λευ-
κῶν κτλ. Eadem Eustath. ad II. p. 1914. — V. 1. χέλει χελώνη Eu-
stath., qui recte dicit: Τὸ χέλει προστατικὸν δηθεν, παρηχοῦμενον τῇ
χελώνη. Nisi forte malis χέλυ. Pollux χελί. Simile est πόνῳ πόνηρος,
vel rectius πονωπόνηρος ap. Aristoph. Vesp. 485. et Lysistr. 350.

Fr. 9. Pollux IX. 123.: Ἡ δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε παιδιὰ κρότον
ἔχει τῶν παιδῶν σὺν τῷ ἐπιβοήματι τοῦτω, ὅποταν νέφος ἐπιδράμη τὸν
θεόν. ὄθεν καὶ Στρατίτις ἐν Φοινίσσαις. εἶδ' ἦλιος μὲν πείθεται τοῖς παι-
διοῖς ὅταν λέγωσιν, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε. Cf. Aristoph. Insul. Fr. 4.
Eustath. ad II. p. 881. 42. Athen. XIV. p. 619. B.: Ἡ δὲ εἰς
Ἀπόλλωνα ῥῶδ' φιληλιάς, ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν.

10.

Ἄμεις ποκ' ἤμεες ἄλκιμοι νεανίαι.
Ἄμεις δέ γ' εἰμῆς· αἰ δὲ λῆς, ἀγγάσδεο.
Ἄμεις δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῶ κίρρονες.

11.

Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας.

12.

Μακροὶ δρύες, ᾧ Μέναλκα.

13.

Ἐκκόρει κόρην κορώνη.

Fr. 10. Plut. vit. Lycurg. c. 21.: Τριῶν χορῶν κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων ἀρχόμενος ἦδεν· Ἄμεις ποκ' κτλ. ὁ δὲ τῶν ἀκμαζόντων ἀμειβόμενος ἔλεγεν· Ἄμεις δέ γ' κτλ. ὁ δὲ τρίτος ὁ τῶν παιδῶν· Ἄμεις κτλ. Eadem Institut. Lacon. c. 15. et de se ipsum citra inv. laud. c.15. Scripsi ἄμεις, Plut. primo et postremo loco ἄμεις, secundo ἄμεις. — V. 2. εἰμῆς Plut. primo loco, secundo ἐσμῆν, tertio εἰμῆν. ib. ἀγγάσδεο duobus locis, πῆραν λαβὲ primo loco. Cf. praeterea Schol. Platon. ad Leg. p. 663. A. Diogen. II. 30. V, 3. Zenob. I, 82. Greg. Cypr. I. 48. Apost. III, 6. Arsen. p. 51. Conferas etiam epigramma Laconicum ap. Plut. Consol. c. 15.:

Νῦν ἄμεις (ἄμεις), πρόσθ' ἄλλοι ἐθάλλιον (ἐθάλεον) ἀντίκα δ' ἄλλοι, ᾧ ἄμεις (ἄμεις) γενεὰν οὐκέτ' ἐποφόμεθα.

Fr. 11. Plut. Quaest. Graec. c. 35.: Τί δήποτε ταῖς κόρῃς τῶν Βοττιαίων ἔθος ἦν λέγειν χορευούσαις· Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας;

Fr. 12. Athen. XIV, p. 619, C.: Κλέαρχος ἐν πρώτῳ Ἑρωτικῶν νόμων καλεῖσθαι τινὰ φησιν ᾠδὴν ἀπ' Ἡριφανίδος, γράφων οὕτως· Ἡριφανίς ἢ μελοποιός, Μενάλκου κυνηγετοῦντος ἐρασθεῖσα, ἐθήρνευε μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυμίαις. φοιτῶσα γὰρ καὶ πλανωμένη πάντας τοὺς ὄρειους ἐπέξῃει δρυμούς, ὡς μῦθον εἶναι τοὺς λεγομένους Ἴους δρόμους. ὥστε μὴ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀστοργίᾳ διαφέροντας, ἀλλὰ καὶ τῶν θηρῶν τοὺς ἀνημερωτάτους συνδακρῦσαι τῷ πάθει, λαβόντας αἰσθησιν ἐρωτικῆς ἐλπίδος. ὅθεν ἐποίησέ τε καὶ ποιήσασα περιήει κατὰ τὴν ἐρημίαν, ὡς φασιν, ἀναβοῶσα καὶ ἄδουσα τὸ καλούμενον νόμιον, ἐν ᾧ ἔστι· Μακροὶ δρύες, ᾧ Μέναλκα.

Fr. 13. Horapollon Hierogl. c. 8.: Τῆς δὲ τοιαύτης αὐτῶν (τῶν κορωνῶν) ὁμοιοῦς χάριν μέχρι νῦν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς γάμοις ἐκκορὶ κορὶ κορώνην λέγουσιν ἀγνοοῦντες. et Scho!. Pindar. Pyth. III, 27.: Παροτρύνοντες δ' ἐνοιό φασιν ἐκκορεῖ κόρους κορώνας. Emendavit Hermannus. Cf. Aelian. Hist. An. III, 9.: Ἀκούω δὲ τοὺς πάλαι καὶ ἐν τοῖς γάμοις μετὰ τὸν ὑμῖναιον τὴν κορώνην καλεῖν, σύνθημα ὁμοιοῦς τοῦτο τοῖς συνιοῦσιν ἐπὶ τῇ παιδοποιίᾳ διδόντας.

14.

ὦ τί πάσχεις; μὴ προδῶς ἄμμ', ἰκετεῖω·
 πρὶν καὶ μολὲν κείνον, ἀνίστω·
 μὴ κακὸν μέγα ποιήσης καμὲ τὰν δειλάκραν·
 ἀμέρα καὶ δῆ· τὸ φῶς διὰ τὰς θυρίδος οὐκ ὀρῆς;

15.

Ἔς τε μέσον πεδίον Στενυκλήριον, ἔς τ' ὄρος ἄκρον
 εἶπετ' Ἀριστομένης τοῖς Λακεδαιμονίοις.

16.

Ἑλλάδος ἀγαθέας στραταγόν
 τὸν ἀπ' εὐρυχώρου Σπάρτας ὑμνήσομεν·
 ὦ ἦ παιάν!

17.

Ἦλθ', ἦλθε χελιδών,
 καλὰς ὄρας ἄγουσα,

Fr. 14. Athen. XV, p. 697, B.: Οὗτος τὰς καπρωτέρας ἠδᾶς ἀσπάζεται μᾶλλον τοῖν ἰσπουδασμένων· οἳαί εἰσιν αἱ Λοκρικαὶ καλούμεναι, μοιχαῖαι ἴνες τὴν φύσιν ὑπάρχουσαι, ὡς καὶ ἦδε· ὦ κτλ. — V. 1. ἦδε· ὦ τί Dindf., codd. ἦδ᾽ ὡ τι, vulgo ἦδέως τι. — V. 2. μολὲν Bentley, codd. μόλιν vel μόλεν. ib. ἀνίστω Bentley, libri ἀνιστώ. — V. 3. καμὲ Dindorfius, vulgo καί με. ib. τὰν Bothius, vulgo τήν. — V. 4. δῆ scripsi, vulgo ἦδη. ib. ὀρῆς scripsi, libri ἔκορῆς, corrigunt ἐσορῆς.

Fr. 15. Pausan. IV, 16, 6.: Ἀριστομένηι δέ, ὡς ἀνέστρεψεν ἐς τὴν Ἀνδανίαν, ταινίας αἱ γυναῖκες καὶ τὰ ἀράϊα ἐπιβάλλουσαι τῶν ἀνθῶν ἐπέλεγον ἄσμα τὸ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι ἀδόμενον· ἔς τε μέσον κτλ.

Fr. 16. Plut. vit. Lysand. c. 18.: Πρῶτω, ὡς ἱστορεῖ Λοῦρις, Ἑλλήνων ἐκείνω (τῷ Ἀυσάνδρῳ) βωμοὺς αἱ πόλεις ἀνέστησαν ὡς θεῶ καὶ θυσίας ἔθυσαν, εἰς δὲ πρῶτον παιᾶνας ἤσθησαν, ὧν ἐνὸς ἀρχὴν ἀπομνημονεύουσι τοιάνδε· Τὸν Ἐ. ἀ. στρ. ἀπ' εὐρυχώρου Σπάρτας ὦ, ὦ ἦ παιάν. Naekius τὸν transposuit et εὐρυχώρου scripsit. Huc respicit Athen. XV, p. 696, E. Ὁ εἰς Λύσανδρον τὸν Σπαρτιάτην γραφεὶς παιᾶν (ἔχει τὸ παιανικὸν ἐπιθήημα), ὃν φησι Λοῦρις ἐν τοῖς Σαμίῳ ἐπιγραφομένοις Ὄροις ἄδεσθαι ἐν Σάμῳ.

Fr. 17. Athen. VIII, p. 360, B.: Καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις ἀγεργός τις ἄλλος, περὶ οὗ Θεόγνις φησιν ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιαῶν γράφων οὕτως. Εἶδος δὲ τι τοῦ ἀγεργεῖν χελιδονίζειν οἱ Ῥοδιοὶ καλοῦσιν, ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί· χελιδονίζειν δὲ λέγεται διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι· Ἦλθ' κτλ. τὸν δὲ ἀγεργμόν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων. Cf. Eustath. p. 1914, 45. — V. 1. ἦλθ' ἦλθε, Hermannus ἦρθ' ἦρθε scripsit. — V. 2. ὄρας Hermannus, vulgo ὄρας. —

καλοὺς ἐνιαυτούς,

ἐπὶ γαστέρα λευκά,

5 ἐπὶ νῶτα μέλαινα.

παλάθραν οὐ προκύκλει

ἐκ πίονος οἴκου,

οἶνον τε δέπαστρον,

τυροῦ τε κάνιστρον

10 καὶ πύρνα· χελιδῶν

καὶ τὸν λεκιθίταν

οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμεν, ἢ λαβώμεθα;

εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἐάσομεν,

ἢ τὰν θύραν φέρωμεν ἢ θ' ὑπέρθυρον,

15 ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημένηαν·

μικρὰ μὲν ἔστι, ῥαδίως μιν οἴσομεν·

ἂν δ' αὖ φέρῃς τι, μέγ' ἀγαθόν τι δὴ φέροις·

ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·

οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παῖδιά.

18.

Λέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν, δέξαι τὰν ὑγίαιαν,

ἂν φέρομεν παρὰ τῆς θεῶ, ἂν ἐκαλέσσατο τίηνα.

19.

"Ἄλει μύλα ἄλει,

καὶ γὰρ Πιττακὸς ἄλεϊ,

μεγάλας Μιτυλάνας βασιλεύων.

V. 3. καλοὺς Hermannus, vulgò καὶ καλοῦς. — V. 5. ἐπὶ Eustath., vulgo κάπι. ib. μέλαινα Eustath., codd. μέλαινα. — V. 6. οὐ προκύκλει Hermannus, vulgo οὐ προκυκλιῖς. — V. 9. τυροῦ vulgo, codd. τυρῶ vel τυρῶν. — V. 10. καὶ πύρνα· χελιδῶν scripsi, codd. καὶ πυρῶν ἢ χελιδῶν vel πυρῶνα χελιδῶν. — V. 11. τὸν adjecit Hermannus. ib. λεκιθίταν Eustath., codd. λεκιθι τάν. — V. 14. φέρωμεν, Eustath. φέρομεν. ib. θ' ὑπέρθυρον Dindorfius, vulgo τὸ ὑπέρθυρον. — V. 17. δ' αὖ scripsi, vulgo δῆ. ib. μέγ' ἀγαθόν τι δὴ scripsi, codd. μέγα δῆ τι vel μέγα δῆ τοι. Dindorfius: εἰάν φέρῃς δὲ τι, μέγα δῆ τι καὶ φέροις.

Fr. 18. Argument. Theocriti p. 5. ed. Gaisf.: Τοὺς δὲ νεικημένους (βουκίλους) εἰς τὰς περικοκίδας χωρεῖν, ἀγείροντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς· διδόναι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα, καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν· Λέξαι κτλ. — V. 2. τῆς θεῶ Schneidewinus, vulgo τῆς θεοῦ.

Fr. 19. Plut. Sept. Sap. Conv. c. 14.: Ἐγὼ γάρ, εἶπε, τῆς ξένης ἤκουον ἁδοῦσης πρὸς τὴν μίλην ἐν Λεοβῶ γενόμενος· ἄλει κτλ.

20.

Ὡ παῖδες, ὅσοι Χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχεται' ἐσθλῶν,
 μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὀμιλεῖν·
 σὺν γὰρ ἀνδρεία καὶ ὀλυσιμελὴς ἔρωσ ἐπὶ Χαλκιδέων θάλλει
 πόλεσιν.

21.

Μήποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα, μηδὲ παῖδα βάσκανον
 μηδὲ δαμιλῆ γυναῖκα, μηδὲ γείτονος κύνα,
 μὴ κυβερνήτην φίλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην.

Fr. 20. Plut. Amator. c. 17.: Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μὲν Κλεόμαχον ἄλλως ἀποθανεῖν φησι, κρητήσαντα τῶν Ἑρετριέων ἐν τῇ μάχῃ· τὸν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐρομένου φιληθέντα τῶν ἀπὸ Θοράκης Χαλκιδέων γενέσθαι, πεμφθέντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ἐπίκουρον· ὅθεν ἤδυσθαι παρὰ τοῖς Χαλκιδεῦσιν· Ὡ παῖδες κιλ. — V. 1. ὅσοι scripsi, vulgo οἱ. — V. 2. ὀμιλεῖν scripsi, vulgo ὀμιλλαν.

Fr. 21. Diogenian. VI, 61.: Μηδέποτε ἔρδειν γέροντα μηδὲ γυναῖκα μηδὲ παῖδα βάσκανον μηδὲ κύνα τινὸς μηδὲ λαλὸν κωπηλάτην. παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν. Emendavit Meinekus ex Suida v. μηδέποτ' εὖ et Arsen. p. 356. Vetus carmen popolare esse videtur, conf. Aristot. Rhetor. I, 15 : οἷον εἰ τις συμβουλεύει μὴ ποιῆσθαι φίλον γέροντα, τούτῳ μαρτυρεῖ ἢ παρσιμία· μήποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα.

M. 29. 1711

Addenda et Corrigenda.

Pindar. Ol. XI, 70.: *ὀλιροθίον*, et hic et in annotatione *ὀλιρόθιον* scribendum. Pyth. IX, 88: *ἀέ* Boeckhiius ex Grammaticorum auctoritate, de qua nunc dubito, nam in Crameri Anecd. Paris. T. III. 321, 28. non Pindaro, sed Pisandro tribuitur: *ἔστι δὲ καὶ ἀέ παρὰ Πεισάνδρου Καμερεῖ*. — Fr. 6. not. scribendum: Clem. Alex. Strom. V. p. 731: *Πίνδαρος δὲ ἄντικρυς καὶ Σωτήρα Δία συνοικοῦντα Θέμιδι εἰσάγει, βασιλέα, σωτήρα, δίκαιον, ἐρμηνεύων ἄδὲ πως' πρώτα κτλ.* — Fr. 45. Auctius uno vocabulo servavit Grammaticus in Cram. Anecd. Paris. T. IV. 194, 7: *ὠρίων, ἐπεὶ καὶ ὄαριων — καὶ Πίνδαρος καὶ Εὐριπίδης· Ἄλλ' οὐχ ὅποτε θωρήφαθθεις ἐπέχ' ἀλλότρια ἰσάριων.* qui meam conjecturam confirmat. — Fr. 61. Ad Prosodia novum quodammodo accedit fragmentum ex Anecd. Paris. Cram. T. III. p. 292, 26: *Πίνδαρος δὲ Δωρικώτερον διὰ τῆς αἰ διφθόγγου ἐν Προσῳδίοις (Προσῳδοῖς) Μεμναίαι τ' ἀοιδῆς (ἀοιδᾶς).* Huc pertinet Fr. 297. — Fr. 74. V. 1. Philostrati codex non *μίτρα*, sed *μητέρα* exhibet; jam cum apud Dionysium μ' ἄτερ legatur, apparet scribendum esse:

*Ἀκτὶς Ἀελίου, τί, πολύσκοπ' ἔμοι θεῶν ματέρα
ὀμμάτων, ἄστρον ὑπέριστατον ἐν ἡμέρᾳ βλεπόμενον.* —

Fr. 76. Sero animadverti ad Pyrorchmata referendum et cum Fr. 76. conjungendum esse Fr. 189. — Fr. 159. Afferet etiam Gramm. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 35, 24: *ἔστι δὲ τάχων κακίει καπνός.* et sane scribendum puto *ἀνακηκίει*. — Fr. 234. Emendatus Grammaticus afferet in Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 154, 13: *Καὶ Πίνδαρος·*

— — — — —
Ἄλλο δ' ἄλλοισιν νόμισμα· σφετέρων δ' αἰνεῖ δίκαν ἑκαστος.

nisi quod *αἰνεῖ* scribitur. — Fr. 242. Cf. Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 88, 15. *Ὅμηρος — τὸ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον Σμυρναῖος.* — Fr. 284. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 169, 10. *ἐπέτιον* Pindarum dixisse perhibet. — Fr. 308. Adde Crameri Anecd. Paris. T. IV. p. 226, 16. — Fr. 309. Cf. Cram. Anecd. Paris. T. III. p. 284, 4.

Mimnermus. Fr. 12. v. 6. *κώλη*, Meinekius *κοίλη* conjecit. — Fr. 17. afferet Grammaticus Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 287, 1.

Pseudophocylides v. 175. *ἄλαι* corr. *ὄλαι*.

Theognis v. 839: *Ἄλλ' ἄγε δὴ Σκύθα κῆρε κόμην*, conjicio: *ἄλλ' ἄγε δὴ ἐγκυτὶ κῆρε κόμην.* ibid. v. 882: *ἐκ πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδαρ ἐπάγων* corrigas *ἐκ Πλατανιστοῦντος*. Sed de crisi Theognidea dicam alibi accuratius.

Sophocles. Adde Paeanem in Aesculapium, de quo vid. Lucian. Encom. Demosth. c. 27: οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖον τι γίγνεται τῆς τιμῆς, εἰ μὴ τῶν προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ἄσματα, τὰ Ἀλισοδήμου τοῦ Τροιζηνίου καὶ Σοφοκλέους ἄδεται. Cf. Philost. vit. Apoll. III, 17: οἱ δὲ ἦδον ἄδῃν, ὅποιος ὁ παιᾶν ὁ τοῦ Σοφοκλέους, ὃν Ἀθήνησι τῷ Ἀσκληπιῷ ἄδουσιν. Qui autem factum sit, ut Sophocles in Aesculapium hymnum componeret, significat auctor vitae Sophoclis: ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἄλωνος ἱερωσύνην, ὃς ἦρος ἦν μετὰ Ἀσκληπιοῦ παρὰ Χείρωνι. ubi Meinekius collato Schol. Apoll. Rhod. I, 97: Ἄλωνος et παρὰ Χείρωνι τραφεῖς correxit.

Philiscus v. 1. ῥῖν ᾧ, corrigas ῥῖν ᾧ.

Archilochus. Fr. 5. Adde Cram. An. Paris. T. IV. p. 412, 31: οὗτω τραφεῖς τις ἐν πολέμῳ ὑπέρφίλου ἔφη· αὐτὸν μ' ἐξεύωσα· τί μοι μέλει ἄσπις ἐκείνη· ἐρρέτω· αὐτὸν μὲν τὴν ἰδίαν ψυχὴν εἰπών, ἄσπιδα δὲ τὸ ἴδιον σῶμα καλέσας. — Fr. 22. legitur ibid. T. III. p. 496, 13: ὁ δ' Ἀλῆς κρατερός μῆλ. — Fr. 31. Cf. ibid. IV. p. 61, 26: Ἀτρύγετος ὁ καρπὸς παρὰ τὸ τρυγῆν· ἔστι δὲ ὁ Δημητριακὸς καρπὸς· Ἀρχιλόχος· οἱ δὲ οἷς ἀθήκηνη ὁ σημαίνει τόνου κωλωνὸς ὀτρυσφάγου, περιτιτέοντος τοῦ ὀ. Hic igitur grammaticus integrum attulit jambum, sed eum post ὀ σημαίνει exciderit obscuri et corrupti vocabuli explicatio, expedire non possum, nec magis explanari potest, quod ibid. legitur T. IV. p. 183, 21: Θριαθρίκη· Ἀρχιλόχος· καὶ ὅτι ἀπὸ Θριῶν τῶν Διὸς θυγατέρων διανομασθήσαν, ἄς Φερεκίδης. — Fr. 36. legitur ib. T. IV. p. 76, 30. — Fr. 80. legitur ib. T. III. p. 371, 13. omisso poetae nomine, ubi ἔθεντο scribitur; item ib. Fr. 82., ubi ἔγνυμένη σκυτάλη legitur. — Fr. 85. v. 2. legitur apud Prisc. T. II. p. 396. ed. Krehl. Ad hoc carmen haud dubie pertinet Hesychni glossa Σελληῖδεω (male Musurus: Σελληῖδαεω) Σελλίως νιός, ὁ μάντις, Βατουσιῖδης τὸ ὄνομα. Cf. Aristid. T. II. p. 380. ed. Dindf.: Ἀρχιλόχος — Λυκάμβην, Χειδόν, καὶ τὸν δεῖνα τὸν μάντιν καὶ τὸν Περικλέα — καὶ τοὺς τοιοῦτους ἀνθρώπους κακῶς ἔλεγεν. — Item alia Hesychni glossa ad Archilochum referenda Δωτάδης· Δώτου νιός ὁ Λυκάμβης. Item Archilochi videtur versus, qui legitur ap. Rufinum p. 2711. (Gaisfordi editione nunc non licet uti) qui ita est corrigendus:

Ξάνθη παλαιῇ γρηῖ πολλοῖσιν φίλη.

— Fr. 86. Ex Epodis esse apparet etiam ex Grammat. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 55, 16. — Fr. 122. Cf. ibid. T. IV. p. 84, 11: σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ ἢ μέγα, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· ἅ ἔαδε εἷς τε ταύρους. quae nequeo corrigere. — Fr. 165. assertur ibid. T. III. p. 284, 6.

Simonides Amorginus. Fr. 6. v. 76. ἀόκωλος, idem coniecit Hauptius. — Fr. 25. legitur etiam in Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 279, 8.

Hipponax. Fr. 80. Auctius legitur in Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 69, 33: Κεκινέεται, οἶον· οἱ δὲ μεν ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι πάντες κεκινέεται. Itaque corrigendum, ut Schneidewinus quoque coniecit:

οἱ δὲ μεν πάντες

ὀδόντες ἐν τῆσι γνάθοις κεκινέεται.

Pertinet autem ad illud carmen, ex quo est Fr. 10: et quae sequuntur. Hipponactis Fragmentis addas Fr. 129. Schol. ad Plat. Lys. p. 206. ed. Steph.: Φορμίον δὲ πλέγμα τι ψιαθῶδες παρ' Ἰππώνακτι. — Fr. 130. Cramerī Anecd. Paris. T. III. p. 115, 31: Περιφραστικῶς τοὺς ἀγαθούς καὶ τοὺς γενναίους ἄνδρας λέγει κεφαλῆς, ὡς Ἰππώναξ ξανθὰ κάρηνα ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ τοὺς ἵππους. Itaque legendum ἵππων ξανθὰ κάρηνα, est-que ex Parodiis petitum. — Fr. 131. Ibid. T. IV. p. 61, 17: ἀρμαλιῆς — ὡς καὶ καθίρω καθαρὸς παρὰ ἵππος ἄνακτι. et paulo supra ἵπποκράτει. Scrib. Ἰππώνακτι. Ceterum cf. Etym. M. p. 145, 7. — Fr. 132. Ibid. T. IV. p. 185, 30: Αἰς, ὁ λέων καὶ λιὸς ἢ γενική, ὡς κίς, κίος, ὁ Ἰπ- πώναξ. —

Aleman. Fr. 30. Cf. Cramerī Anecd. Paris. T. III. p. 433, 19. — Fr. 40. Eadem Cyrillus Cramerī Anecd. Paris. T. IV. p. 181, 26. — Fr. 79. Fortasse scripsit Aleman: Νικῶ δ' ὁ κάρφον βῶς. vid. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 54, 22: κάρφον, οἷον ναὶ κάρφον βῶς. — Fr. 90. Assert etiam Grammaticus Cramer. Anecd. Paris. T. IV. p. 63, 13: Τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμῶνι καλὰ ἔσθιν καὶ καλὰ μελισσομένη, ubi corrigo τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμῶνι καλλὰ ἔστιν· καλλὰ μελ. — Fr. 113. ibid. legitur T. IV. p. 84, 17: *μυλὸν*

Bacchylides. Fr. 36. Grammaticus Cramerī μελαγκεδές, quem- admodum ceteri, Suidas μελαμβαφές exhibet. Adde praeterea novum Fragm. 63. ex Tzetz. Theogonia v. 80: ἐν μὲν τῇ γῆ γεγόνασι τρεῖς Ἑριν- νύες πρῶτον Ἡ Τιαιοφῶνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀλκιοὶ σὺν ταῦταις, καὶ σὺν αὐταῖς οἱ τέσσαρες ὄνομαστοὶ Τελχῖνες, Ἀκτιῶς, Μεγαλήσιος, Ὅρμενός τε καὶ Λύκος, οὓς Βακχυλίδης μὲν φησι Νεμέσεως Ταρτίουρον, Ἄλλοι τινὲς δὲ λέγουσι τῆς Ἰῆς τε καὶ τοῦ Πόντου.

Timotheus. Fr. 11. Cf. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 72, 25: ὡς παρὰ Τιμοθέω τῷ κιθαρωδῷ, οἷον· τεταμένα ὀρίγανα διὰ μυελοτρεφῆ. σύγ- κεται δὲ οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκειλευσματικῶν.

Bei **Gebrüder Reichenbach** in **Leipzig**

sind erschienen:

Ciceronis de officiis libri III. Rec. *R. Stuerenburg*.
Accedit Commentarius. 1843. 1 Thlr.

Specimen onomatologi graeci. Scripsit *Carolus Keilius*, Adjunctus Portensis. 1840. $\frac{2}{3}$ Thlr.

Anacreontis carminum reliquias edidit *Th. Bergk*.
1834. 20 Bogen. 8. $1\frac{1}{2}$ Thlr.

M. T. Ciceronis pro Sexto Roscio Amerino oratio. Recensuit, emendavit, scripturae varietatem, Vet. Scholiastam, selectas variorum annotationes suasque adjecit *Dr. Guilelm. Buechner*, superiorum ordd. in gymn. Suerin. praecept. 1835. $22\frac{1}{2}$ Bogen. $1\frac{1}{2}$ Thlr.

Aug. Gotth. Gernhardi, Direct. gymnas. Vimar.,
Opuscula, seu commentationes grammaticae et pro-
lusiones varii argumenti, nunc primum uno volumine comprehen-
sae, emendatae, locupletatae. 1836. 8 maj. 27 Bogen.
 $1\frac{3}{4}$ Thlr.

Entropii breviarium historiae Romanae, her-
ausgegeben und mit fortlaufenden Verweisungen auf
die Schulgrammatiken von *L. Ramshorn* und *C. G. Zumpt*,
mit historischen und geographischen Anmerkungen und einem
Wörterbuche begleitet von *Dr. Carl Ramshorn*. 1837.
 $12\frac{1}{4}$ Bogen. 8. geh. $\frac{3}{8}$ Thlr.

Neugriechische Grammatik nebst einer kurzen
Chrestomathie, mit einem Wörterbuche, für den Schul-
und Privatgebrauch. Von *Dr. Fedor Possart*. 1834. $1\frac{1}{3}$ Thlr.

Theorie der Interpunction. Aus der Idee des Satzes
entwickelt von *Dr. Johann Weiske*. 1838. 13 Bogen. $\frac{3}{4}$ Thlr.

Wissenschaft und Universität in ihrer Stellung
zu den praktischen Interessen der Gegenwart. Eine Gegen-
schrift gegen: *Prof. K. H. Scheidler* „Ueber die Idee der
Universität und ihre Stellung zur Staatsgewalt.“ Von *Dr. Carl
Biedermann*, ausserordentl. Prof. d. Phil. an der Universität
Leipzig. 1839. $8\frac{1}{2}$ Bogen. $\frac{2}{3}$ Thlr.

Order in Croiset

Elegiac:

Callinus
Archilochus
Ibycaeus
Mimnermus
Solon
Theognis
Phaenides

Damiric:

Archilochus
Simonides quatuor
Hipponax
Anaxius

La chanson:

Alcaeus
Sappho
Anacreon

Lyrists:

Thaletas
Alcman
Arion
Stesichorus
Ibycus
Simonides
Bacchylides

Lasus

Timocreon
Dinnichus
Lamprodes
Apollodorus
Agathodes
Corinna
Meleto
Telesilla
Praxilla
Pindar.

Robarts Library

DUE DATE:

Sept. 23, 1991

**Fines increase
50¢ per day
effective
September 3,
1991**

PA
3443
B47
1843

Bergk, Theodor
Poetae lyrici graeci

